

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره‌ی روشنیبیری

*

خاوه‌نی ئیمتیان: شهوکه‌ت شیخ یه‌زدین

سه‌رنووسه‌ر: به‌دران نه‌همه‌د هه‌بی‌ب

ناوونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گه‌ره‌کی خانزاد، هه‌ولیتیر

س. پ. ژماره: ١

www.araspublisher.com

سه‌رجه‌می به‌ره‌می

شاکر فه‌تاح

کتیپی سی‌یه‌م

سەرجه می به ره می

شاکر فه تاح

کتیبی سییه م

پیکهستن و لیکۆلینه وهی

ئه حمه د سهید عه لی به رنجی

ناوی کتیب: سەرجه می به ره می شاکر فه تاح- کتیبی سییه م

پیکهستن و لیکۆلینه وهی: ئه حمه د سهید عه لی به رنجی

بلاوکراوهی ئاراس- ژماره: ۲۷۶

دهرهینانی هونه ری و بهرگ: ئاراس ئه کرم

هه له گری: ئه حمه د سهید عه لی به رنجی + دلشاد مسته فا

سه ره پهرشتیبی چاپ: ئاوپه حمانی حاجی مه حمود

چاپی به که م، هه ولیر- ۲۰۰۴

له کتیبخانه ی به رپوه به رایه تیبی گشتیبی پۆشنیبیری و هونه ر له هه ولیر ژماره (۳۱۴) ی سالی

۲۰۰۳ ی دراوه تی

ٺاڪرئ

نووسراوڻيڪي ميٽروپوليٽيڪن. له سالئ ۱۹۵۱ء دانراوه، له بابته ٺاڪرئ و ميٽرو و ڪوٽه لايه تي و باري ٺاٻوري و لي هاتووي و شارستانيتي و زانست و زهوناسي و ٺازار و هاواري و به زموريه و هوي دواكهوتني و پيشنياز پو چاره سرکردني گيروگرفته کاني و پيشكهوتن و گه شه كردنيه و ده دوي.

شاڪر فەتاح

سەرئنجيک له م کتيبه

نووسراوى (ٺاڪرئ) کاتي خوى به شيكى فراوان و گه ودهى پو خوى گرتوه له رۆژنامه و گوڤاره كوردى و عهده بيه كاندا، ئه و كاتهى ماموستا خوى پو جارى دووهم ۱۹۵۰ له و شاره قائمقام بووه.

بۆيه ده بيهين له رۆژنامه و گوڤاره کاني:

الأيام – بغداد، الفجر – الموصل، المثال – الموصل، جريدة أربيل، مجلة الحكم الذاتي – أربيل.

ژين – سليمانى، هيو – به غدا، رۆژى نوئ – سليمانى.

جگه له وهى كه باسه كاني ناو ئه و رۆژنامه و گوڤارانهى له دووتويى كتيبيكا به ناوى (قضاء عقرة) وه له سالئ ۱۹۵۱ء به عهده بى^(۱) چاپ كردوه، به لام باشتري كاريك له م رووه كه كردويه ئه وه بووه كه سه رجهم ئه و تار و نووسينهانه كه له ملا و له ولاى بلاوى كردونه وه، كردونى به كوردى و له فايلىكا پاك نووسى كردوون (سالئ ۱۹۸۶) و ئامادهى كردوون پو چاپ.

جا به م كارهى گه لي ئه ركي له كوئل ئيمه كردوه و بيري ئه و شمان له ميتشك ده ركرد كه كتيبي (قضاء عقرة) ديسان چاپ كه بيه وه.

ليته دا ئه وهى ده بى بوتري ئه و سه رنج و تيبينه وردانهى ماموستايه ده باره ي ژيانى هه مه لايه نهى ئه و قه زايه له و سه رده مه دا و تو مار كردنى گه لي زانبارى به نرخی ميٽروپوليٽيڪه (ئيستا) هه مووى ده بته ژي ته رتيكى سه نگين پو هه ر نو سه ر و لي كوئله ره وه يه ك كه بيه وي ده باره ي ٺاڪرئ و ده قه ره كه ي نوو سي.

دياره پله ي لي ته سرراوى خو بشى وه ك قائمقامي ك، يارمه تيه رتيكى سه ره كي بووه پو به ده ستخستنى زۆريه ي زانباريه كان، جگه له په رۆشى خوى پو به رپا كردنى كوټه لي چا كسازى فره بابته و لايه ن له قه زاكه دا.

(۱) له كتيبي (ده سنووسيكى شاكر فەتاحى شه هيد) ماموستا له لاپه ره (۶۴) دا ده لي كه ۱۹۵۱ء دامناوه، له لاپه ره (۷۴) دا له ليستى چاپكراوه كاندا هاتوه.

(پروانه ئه و سه رچاوه يه – وه زا ره تي رۆشنييري – هه ولير ۱۹۹۸ – له ئاماده كردنى فه له كه دين كا كه بى و مه محمود زامدار – زنجيره ي ژماره ۳۲).

ٺاڪرئ ده بيتنه هاوينه هه وار

شارى ٺاڪرئ واى لي ديت كه ببينه هاوينه هه واريكى جوانى رتيكوپيكي ناوازه و ناياب، كه كه لك و فه رپه خشى به هاو نيشتمانه كان. خودا ياري ئه مه يش به م زوا نه پي ك ديت...

پيشكه شکردنى نووسراوه كه

پو ئه و كه سانه ي گو ي زهوى به نيشتمانى خو بان داده نين و، خي زانى مرؤ قايه تي به نه ته وهى خو بان ده زانن و، له هه ر كوييه ك بن و، پو هه ر نه ته وه يه ك بى، به دليكي پر خو شه ويستيه وه پو كه لك و فه رپه خشين و، مرؤ قايه تي و خوداناسى تي ده كو شن و خه بات ده كن... پو پيا وانى مه رد و چا كه خواز، ئه م نوو سراوه بچو كه م پيشكه ش ده كه م.

(شاكر فەتاح)

پيشه كى

پيش ئه مه ي بگه مه ناوچه ي ٺاڪرئ، وه ك جي نوشيني ك (قائمقام) فه رمانى تي دا بيهنم، زۆر كه س ئامۆزگار بيان كردم، كه خو م له دانيشتوانى ناوچه كه بپاري زم و، تا زوه خو ميان لي دوو ريخه مه وه. له زۆر كه سيشه وه كه وته به رگو تم، كه ناوچه ي ٺاڪرئ هه تا بليت خراپه و، خودا ئه و كه سه به رپاري زم كه له وي دا تووشى فه رمان كردن ديت.

كه له رۆژئ (۱۱/۶/۱۹۵۰) يشدا گه يشتمه ٺاڪرئ و ده ستم كرد به فه رمان كردن، (ناوچه ي ٺاڪرئ) م وا ها ته پيش چاو كه يه جگار پاشكه و توو و سه رگه ردان و دار زيوه، چ له رووى به رو باوه و و ره وه، چ له رووى شارستانيتيه وه. منيش كه ئه وه م پو ده ركوت، زانيم رازى چيه كه ناوچه ي ٺاڪرئ له ناو كه سانى تر دا ناوبانگى به و جو ره به خراپ ده رچوه!... به لام كه باش ليى وردبوومه وه، پو م ده ركوت: دانيشتوانى ناوچه كه، له باري سروشتى خو باندا، هيج جيا واز بيه كيان نيه له دانيشتوانى ناوچه كاني ترى عيراق. ئه وانه له باري ئيستاياندا، به هه موو كه م و كورپيه كيان وه كه هه يانه، به زۆرى به هو ي فه رمان به رانى خراپه وه تووشيان هاتوون. چونكه ئه و فه رمان به رانه، به پيشه وانه ي فه رمانى سه رشانى خو بان جو لا و نه ته وه، ناوچه كه يان پو كه لكى ناوخته ي خو بان چه وساندو ته وه و، رو و تاندو ته وه، بيتجگه له وه كاروبار يشيان به ره لاا كردوه و، كه مته ر خه ميبان له گه لا نواندوه. له به ر ئه وه ناوچه كه تا هاتوه ويران و سه رگه ردان بووه، تا گه يشتو ته ئه م باره خراپ كه هه موو كه س سه رى ليى سو رده ميتني. ته نانه ت ئه و فه رمان به رانه، ئه مه نده له راستى و داد په روه رى لايان داوه، هه ر كه سي ك له دانيشتوانى ناوچه كه سكا لاي ده ردى خو ي كردين و له سه ر مافى ره واى خو ي هه لي دا بى، به به دگو و چه نه بازيان داناوه. به وه يش وازيان نه هيتا وه داخى دلى خو بان به هه موو كه سانيكى ناوچه كه رشتوه. ته نانه ت كه له ناوچه كه يش گو تر اونه ته وه، هه موو ده م توانج و پلاريان گرتو ته دانيشتوانى ناوچه كه و، چاو راويان لي كردوون و، هاش و هوشى خراپيان ده باره يان نواندوه. به لام له راستيدا ئه و فه رمان به رانه، خو بان شا يسته ي ئه و

ناوچهی ئاکرئ

سەرکردەى لەشکرى (تورکى کەمالى) دا دەستیان خستە ناو دەستى بەکترەو و، لە دژی فەرمانپەرەى عێراقى ژێر دەستى بەریتانیا، تا نزیکەى سێ سالت شەڕ و شۆڕیان کرد. بەلام کە فەرمانپەرەى عێراق، چاوپۆشی لەیاخى بوونەکەیان کرد و، کەمەکتیکیش جەریەى کردن، بەپەشیمانپێشکەووە گەڕانەو شۆتى خۆیان.

لە سەرەدەمى فەرمانپەرەى عێراقیشدا، تا ئەندازەیهک ناوچهى ئاکرئ بێ دەنگ مایەو. بەلام بەهۆى کار و کردەوێ سەرەک ھۆزەکانیەو، لە ئاژاو و شەڕ و شۆرى ناوخرزگارى نەبوو. لە سالى ١٩٤٥دا ئەم ھۆزانە بوونە پالێشتى فەرمانپەرەى عێراق لە کوژاندنەوێ شۆرى بارزاندا. لە سالى ١٩٤٤دا (لادى بېرەکەرە) خرایە سەر ناوچهى ئاکرئ. پێتوێستە ئەویش بگوترێ کە ھۆزى زێبارى کە لەم لادىيەدا نیشتهجى بوون، لەسەرەتای شۆرشەکەى بارزاندا لەگەڵ (شیخ ئەحمەد) و (مەلا مستەفا) بارزانیدا کە ئەوساکە سەرکردەى شۆرشەکە بوون، ھاوپەیمان بوون، بەھەردوولایان زینىکی زۆریان لە فەرمانپەرەى عێراقدا، کەچی لە دوايیدا لەژێر سەرکردایەتى (مەحمود ئاغای زێبارى) و خزمەکانیدا، ھۆزەکە لە بارزانپێشکەووە و لەگەڵ لەشکرى فەرمانپەرەى عێراقدا بارزانپێشکەووە. لە سالتەکانى ١٩٤٧ و ١٩٤٨ و ١٩٤٩یشدا ئاژاو و شەڕ و شۆرى و خۆتێرێتى لە ناوھند ھۆزەکانى (ھەركى) و (گێژ) و (سورجى) دا، دواى ئەو لە ناوھند (سورجى) بەکان خۆیاندا و، لە ناوھند (زێبارى) بەکان خۆیاندا بەرپابوون. زبان و مەترسى و خەم و خەفەتێكى زۆر کەوتە ناوچهى ئاکرئ. بەلام لە پراڤەوێ سالى ١٩٤٩دا، سەرۆکەکانى ئەو ھۆزانە، ھۆشیان ھاتەو سەر خۆیان. کە فەرمانپەرەى عێراق دەستى کرد بەچارەسەرکردنى بارەکە، لە پێت تايبەتى خۆیەو ناوچهى ئاکرئ لە سالتەکانى (١٩٥٠) و (١٩٥١)دا گەيشتە پۆیەى ھێمنى و ئاسایش و ئاسودەبى و خوشگوزەرانى، وەک ھەموو لایەكى خاکی پارێزگای مووسل.

ئابوورى

شارى ئاکرئ لەمەوپێش بئەیکەى بازىرگانی گەرم بوو. بازىرگانییەکەى دەگەيشتە شارە گەرمەکانى (عێراق) و (ئێران) و (تورکيا) و (سوريا). جارى وایش ھەبوو دەگەيشتە شارەکانى رووسى قەيسەرى. ھۆزەکانى ناوچهى ئاکرئ و ھەندىک ناوچهى دراوسێيش پێتوێستىيەکانى خۆیان لە شارى ئاکرئ دەکرى و دەست دەکوت. بەلام لە ئەنجامى گرتنى سنوورەو بازىرگانییەکەى کەوتە نوشوستیيەو. کردنەوێ رێگا گشتیيەکانیش بۆ ئۆتۆمبیل و دامەزراندنى رێگای ئاسن، ئەوئەوێ ترکارى خراپى کردە سەر بازىرگانی شارى ئاکرئ. چونکە ھۆزە دراوسێکانى شارى ئاکرئ راستەوخۆ دەستیان کرد بەھیتانى پێتوێستىيەکانى خۆیان لە شارەکانى تری عێراقەو. ھەرەھا بێ ئەمەى پەنا بەرنە بەر بازىرگانی شارى ئاکرئ، بەروبووم و کەلۆپەلەکانى خۆشبان راستەوخۆ دەبردە ئەو شارانە و لەویانەدا دەیانفرۆشتن.

پێشەسازىيەکەى ئاکرئیش بەھۆى پەیداوونى دەستکردەکانى خاکەکانى بێگانە لە بازارەکانیدا لە شتوێيەکى زۆر و زەپەندەدا و، ھەرزانی نرخەکانیان لەچاو نرخى کەلۆپەل و دەستکردەکانى ئاکرئدا و،

ھەرچۆنێک بێ، ئەو لەناو مێژوودا جێگىر بوو کە ناوچهى ئاکرئ، بەک لە دواى بەک، لەژێر چنگەى چەند فەرمانپەرەىيەکى مێژوويیدا بوو، کە بەناویانگەکانیان ئەمانەن: میتانى کوردی، ئاشوورى، کلدانى، میدیای کوردی، فارسى، یونانى، رۆمانى، ئىسلامى، لەمەى دوايیدا فەرمانپەرەىيە (خلفاء الراشدین)، (ئەمەوى)، (عەباسى)، (ئەبووبى کوردی)، (میرنوشینی بادینانى کوردی) کە نزیکەى شەش سەد سالت ژیاو، (میرنوشینی رەواندزى کوردی) کە لە سالى ١٨٣٣ى زاینیدا و لەسەر دەستى (محەمەد پاشای گەورە) دا ئاکرئى گرت. دووبارە (میرنوشینی بادینان). لە دواى لەناوچوونى میرنوشینی سۆرانیش لە رەواندزدا، لەسەر دەستى (عوسمانى) یەکاندا، لەشکرى تورکى عوسمانى کەلاتى ئاکرئى گرت و لە سالى (١٨٤٣ز)دا خستە ژێر چنگى خۆیەو. وەک ئاکرەبێشکان دەبێگێتەو، لە گردیکەو کە تا ئێستایش پێت دەلێن (گرى تۆپى)، کەلاتەکەیان داوئە بەر تۆپ. ئێستەر لەو ساکەو (ئاکرئ) کراو بەبەنەى ناوچهى بەک لە دوو لای پێکھاتوو، واتا (لادى سورجى) و (لادى عشار السبعە)، کە جێنوشینی (قامقام) یەکی تورک کراو بەسەردارى لەژێر فەرماندەى (والى مووسل)دا.

بەپۆلەبەراییەتى ئاسایش

ئەوئەندە ھەبە، ھەر لەو ساکەو تا دەگاتە سەرەدەمى داگیرکەرانى بەریتانیا ناوچهى ئاکرئ ھەموو دەم لەناو شەڕ و شۆرى و ئاژاو و شۆرشدا ژیاو، لەبەر خراپى کردەو و کارەکانى فەرما بەرەکانى تورکى عوسمانى. بەلام فەرمانپەرەى عوسمانى توانیوتى (شیخ عەبدولسەلام) ی شۆرشگێرى بارزانى بگرئ و، لەسەر دەستى (سلیمان نظیف) ی والى مووسلدا بیکات بەداردا^(١).

ئێستەر لەو ساکەو ناوچهى ئاکرئ تا ئەندازەیهک بێ دەنگ و سەنگى بێ پراو. بەلام کە لەشکرى بەریتانیا خاکی عێراقى لە سالى ١٩١٨دا داگیر کرد. ناوچهى ئاکرئیش لە سالى ١٩٢٠دا چوو ژێر چنگیەو. سەردارىکى ئینگلیزبان بەسەر ناوچهى ئاکرئ دا. سەردارەکە دەبوست بەتوندوتیژییەکەو فەرماندارى بکات. ھۆزەکانى ناوچهکە لێی ورووژان. (زێباریيەکان) و (بارزانپێشکان) لێی راست بوونەو سەردارى (ئاکرئ) و (سەردارى زێبار)یان کوشت. ھۆزەکان بەسەرکردایەتى (شیخ ئەحمەدى بارزانى)یەو توانى یانى شارى (ئاکرئ) بگرن. چەند کەسێک لەو ھۆزانە ئازارى دانیشتوانى شارەکەیان دا. بەلام دواى ھەر لەو سالتەدا، لەشکرى بەریتانیا توانیان شارەکە بگرنەو، بێ ئەمەى بەرنەگارى بکرتن. دوا بەدواى ئەم شۆرشە، یاخى بوونى شێخەکانى سورجى دەستى پێ کرد کە ھۆبەکەى پەوئەندى بەکەسایەتى سەرکردەکانیەو بوو، وەک (شیخ رەقیب) و (شیخ عوبیدوللا) و (شیخ قیوم) کە لە کورانى (شیخ محەمەد) بوون. ئەوانە پەنایان بردە بەر خاکی ھەولێر و، لەگەڵ (ئۆزدەمیر) ی

(١) بۆ زیاتر دەربارەى شێخ عەبدولسەلامى بارزانى و شۆرشەکەى دژی داگیرکەران عوسمانیيەکان ١٩٠٨ - ١٩١٤/١٢/١/٢، پراو: (پێرەش - بارزان وحرکة الوعي القومي الكردی ١٨٢٦ - ١٩١٤ مطبعة - ؟ - ١٩٨٠).

نه گۆران و گهشه نه کردنی پيشه سازييه کانی ئاکرتيش به پیتی رۆژگاری تازه و پیتوبستییه تازه کانی کوردەواری، تا دههات کز و لاوازتر دەبوو.

کشتوکاله کە ئاکرتیش، له رووی شێوەی بهرهمهتینان و نامییر و کهلوپهلی کشتوکال و، دابه شکردن و فروشتنی بهروبوومهوه، ههچ گۆران و گهشه کردن و پهڕه سه ندنێکی نه کرد، ههروهکو سه دهه کانی سه ره تاي ژيانێ نادهميزاد مابوه وه...

له نهجامي ئەمانيشه وه - واتا داماي زۆر له سه ر بهروبووم و کهلوپهل و، که مبهوونی بهروبووم و کهلوپهل، ياخود زۆربوونی کهلوپهل و بهرهممی بێگانه و که مبهوونی فروشتنی بهرهم و کهلوپهلی خۆمالي به بێگانه - ههچ پهيدا نه بوو ئەوه نه بێ که له ناو نه ته وه که ماندا (هه ژاری) و (نه خوێنده واری) و (نه خوێشی) و (زۆرداری) که مارۆيان داين!...

به لām له هاوینی سالی (١٩٥٠) وه ناوچه که دهستی کرد به پێکخستنی هاوینه ههواره کانی خوێ و، بانگه وازیشی به هه موو لایه کدا بۆ راهیشت بۆ ئەمه ی گهشتیارانی بۆ کیش بکات. جا ئەگه ئه مه سه ری گرت، بێگومان (باری ئابووری) ی ناوچه که به ره و چاکی ده و ات. هه ر به و پێیه شه باره کانی تری ناوچه که ییش تا دیت پێش ده که ون.

ئاوه دانی

له پاش سه ره گه ردا نییه کی زۆر که له ژیر سیبه ری فه رمانداری عوسمانیدا تووشی ناوچه ی ئاکری هات،^(١) له به ر (زۆرداری) و (که م ته رخه می) ی، سه ره ده می فه رمانه وایی عیراق هاته پێشه وه. له م سه ره ده مه دا چه ند رێگایه کی گشتی کرایه وه بۆ ئۆتۆمبیل، چه ند پر دیک دروست کرا، چه ند ساختمانیکیش له بنکه ی ناوچه که و لادیکانیدا دروست کران. ئامیرانی گفتوگۆکردنی نوێش دامه زڕێران.^(٢)

چه ند خوێندنگا و نه خوێشخانه یه کی سه ر به فه رمانه وایش کرانه وه. پرۆژه ی ئاو و کاره بایش دامه زڕێران ساختمانه کانی شاره وانی و سه یرانگا هه کانی شاری ئاکرتیش دروست کران. له به ر ئەوه ناوچه که تا ئەندازه یه ک رووی کرده ئاوه دانی. به لām هیشتا زۆری ماوه ئەو پرۆژانه ی ئاکری داماو له سه ریان، تیییدا دا مه زڕێن. ئەوه ی شایانی با سه، دانیشتوانی ناوچه که، به تاییه تی شاری ئاکری، له ساله کانی ١٩٥٠ و ١٩٥١ دا له جووله ی ئاوه دانکردنه وه ی ناوچه که دا هاو به شییه کی زۆریان نواند له گه ل جینوشینییه که یاندا. هه ندیک له و پرۆژانه ی رایانه په راندن له سه ر ئه رکی خو یان بوو. هه ندیکیشیان بۆ یاری ده دانی شاره وانی ئاکری و فه رمانه وایی بوو.

ئاشی ئاو و ئاشی هه لمی

له ناوچه ی ئاکریدا (٣٤) ئاشی ئاوی و (٣) ئاشی هه لمی هه یه. له مانه:

(٧) ئاشی ئاوی و (١) ئاشی هه لمی له شاری ئاکریدا دامه زراون.

(٨) ئاشی ئاوی له لادیی بیره که پر دایه.

(١٠) ئاشی ئاوی له لادیی سورچی دایه.

(٩) ئاشی ئاوی و (٢) ئاشی هه لمی له لادیی (عشائر السبعة) دایه.

دامه زراوه کان و کارگه تازه کان

بێجگه له ئاشه هه لمییه کان و، مه کی نه ی کاره با و پرۆژه ی ئاو له ئاکریدا، هه چ مه کی نه یه ک بۆ کشتوکال یاخود بۆ پیه سه سازی له ناوچه ی ئاکریدا دانمه زراوه. هه رچی کشتوکاله له سه ر شێوه ی کۆن بهرهم ده یێنری. جاروبار مه کی نه ی کشتوکال بۆ کیتلانی زهوی و دروینه له شاری مووسله وه، له لایه ن مووسلییه خاوه ن زهوییه کانه وه ده نیتریتته ناوچه ی ئاکری. به لām هه ر بۆ ماوه یه ک ده می نه وه.

به رو بووم

به ره مه گرنه کانی ناوچه ی ئاکری له بابته کشتوکاله وه ئەمانه ن: (برنج، جو، گه نم، کونجی، نیسک، ئۆک، ماش، تری، شووتی، کاله ک، سه وه زه کان هه مو یان، لۆکه، هه نار، هه نجیر، زه یتون، سیو، قو خ، قه یسی، به هێ، توو، ته خته ی دار توو، سپیندار). به ره مه سه سروشتیه کانی ش ئەمانه ن: (گۆژ، مازوو، به روو، قه زوان، که تیره، جهوی، دار، قامیش، به فر، سه هۆل، بنیشته، قیر، ترش، هه نگوین، گه چ، به ردی خانو).

به رو بوومی گیانه له به رانی ش که مالی ده کرین ئەمانه ن: (مه ی، بز، گاومانگا، که له شیر و مریشک و قه له گه ل ئەو به ره مه مانه که له و گیانه له به رانه په یدا ده بن، یان له و به ره مه مانه دروست ده کرین، وه ک شیر و، ماست و، په نیر و، فرۆ و، که ره و، رۆن و، پێسته و، خوری و، مو و، هیلکه).

ئو گیانه له به ره ده شته کی و، ئاوی و، ئەو په له وه رانه ییش، که دانیشتوانی ناوچه که راویان ده که ن، له به ر گۆشته کانیان، یاخود له به ر که وله کانیان، یان بۆ به زموره زم و را بواردن، ئەمانه ن: (ئاسک، مامز، بز، که رویشک، رپۆی، چه قه ل، که متیار، سه گی ئاوی، به راز، ماسی، که و، پۆی، سویتسه، قاز و قولنگ، گورگ، جاروباری کیش که که م هه لده که وی پلنگ و ورچ و فیله گیتزه و ژیشک).

پیه سه سازی

گرنه گترین پیه سه سازی ناوچه ی ئاکری بریتیه یه له دروستکردنی رۆن و په نیر و ماست و هه موو به ره مه یکی تر که له شیر دروست ده کرین. هه روه ها دروستکردنی (مپوژ و، دۆشاو و، سابوون و، دۆشاوی هه نار (په نار) و، مه ی و، سرکه و، باسووق و سجووق و، جاو و، خام و، شالی خوری بۆ شه ل و شه بک و، گۆره وی و، هه گبه ی خوری و، خو رج و، به ره و، قالی و، رایه خ و، سنگی هه لئاسین و،

(١) هه روه ها له ژیر ده سه لاتی حوکی حوکه ته که ی به عداوه که داگیرکه ری ئینگلیز پێکیه وه نا و باشووری کوردستانی کرده به شیک له و.

(٢) مه به ستی راکیشانی هێلی ته له فۆن، وه دامه زراندنی فه رمانگه ی پۆسته و گه یانده.

دارجگه‌ره‌ی ته‌خته و، دارجگه‌ره‌ی به‌رد و، که‌وش و، که‌لاش و، په‌شک و، کاسه و، که‌چک و، شه‌کردانی ته‌خته و، چه‌قۆ و، خه‌نجه‌ر و، خشیلی زی‌ر و زیو و، ئامپیرانی کشتوکالی کۆنه‌ بابته و، په‌ژوو و، کلاو) یش له‌ ناوچه‌ی ئاکری باون.

به‌ته‌نشست ئه‌وانه‌یشه‌وه، هه‌موو جو‌ره وه‌ستایه‌ک له‌ بازاره‌کانی ئاکریدا ده‌ست ده‌که‌ون، وه‌ک: دارتاش و، به‌رگدوروو و، خانوو دروستکه‌ر و، ئاسنگه‌ر و، ته‌نه‌که‌چی و، سه‌رتاش و، چیشتکه‌ر و، په‌نگ کار، که‌ ئاماده‌ن دانیش‌توان چییان پیتیست بی‌ بۆیان بکه‌ن. سه‌یر ئه‌وه‌یه زۆریه‌ی ئه‌م پیشه‌سازییانه، به‌تایبه‌تی گرنگه‌کانیان چ له‌ شاری ئاکری و چ له‌ گونده‌کانی ناوچه‌ی ئاکریدا، به‌ده‌ست ده‌کری‌ن و، ئافره‌تانیش هه‌لی ده‌سووپین و دروستی ده‌که‌ن. وا شاری ئاکری خۆی ئاماده‌کردوو به‌جی هیتانی گه‌وره‌ترین پیشه و ناوازه‌ترینی، که‌ ئه‌ویش بریتییه له‌ پیشه‌ی هاوینه‌هه‌وار پیکه‌پێنان و پیکه‌خست و رازاندنه‌وی. ئه‌گه‌ر خودا بکات و، ئه‌مه سه‌ریگرێ، که‌لک و فه‌رپکی زۆر ده‌ست دانیش‌توانی ناوچه‌که ده‌که‌وی له‌گه‌ڵ هه‌موو عیراقییه‌کانی تر. له‌ هاوینی ساڵی (١٩٥٠) وه‌ دانیش‌توانی شاری ئاکری، له‌گه‌ڵ فه‌رمانبه‌رانی میریدا خه‌ریکن، له‌ رووی ئاوه‌دانی و، رۆشنییری و، پیکه‌خست و، رازاندنه‌وه، شاره‌که پیتش ده‌خه‌ن و، ئاماده‌ی ده‌که‌ن که‌ بیسته‌ هاوینه‌هه‌وارپکی ناوازه و نایاب. له‌م بابته‌وه له‌ لاپه‌ره‌کانی پیتشووی ئه‌م نووسراوه‌دا دووردریژ دوواوم، پیتیست به‌دوو‌باره‌کردنه‌وه ناکات.

بازرگانی

ناوچه‌ی ئاکری ئه‌م بابته‌نه ده‌فرۆشی به‌ده‌روه: برنج، مه‌ر و بز، پۆن، په‌نیر، موو، خوری، دار، خه‌لۆز، که‌ول، قه‌زوان، ترش، که‌تیره، به‌روو، مازوو، جه‌وی، ترێ، هه‌نجیر، قۆخ، مپۆژ، دۆشاو، لۆکه، کونجی، زه‌یتوون، هه‌نار، په‌نار، توپکه‌له هه‌نار.

له‌ ده‌روه‌یش ئه‌مانه ده‌کری: کووتال و بابته‌ی خواره‌مه‌نی و که‌ره‌سته‌ی خانوو دروست کردن و که‌لوپه‌لی ناوماڵ.

کانه‌کان

له‌ لاپاله‌کانی شاخه‌کانی (پیتس) و (ئاکری)دا، به‌تایبه‌تی له‌ (ئاکری) و (شه‌هی) و (باشقال ئاغا) و (بیخمه‌)دا کانی خه‌لۆزی به‌رد و، قیری و، گه‌ج و، ئاوی گۆگرادای گه‌رم هه‌ن. ئه‌وه‌نده هه‌یه دانیش‌توانی ناوچه‌که له‌ رووی بازرگانیه‌وه هه‌ر له‌ قیری و گه‌چه‌که‌ی که‌لک وهرده‌گرن. به‌ناوه گۆگرادویه‌که‌یشی خۆیان ده‌شۆن، بۆ ئه‌مه‌ی له‌ نه‌خۆشی پیتس رزگاریان بی.

زانست

جاران زانست له‌ژێر چنگی پیاوانی ئایینیدا بوو، که‌ هه‌تا سه‌ره‌تای ئه‌م سه‌ده‌یه‌یش جیگایان هه‌بوو له‌ دلاندا و پیتی ته‌واویان لی ده‌گیرا: تپیکرا له‌ناو هه‌موو گوندیکی گه‌وره و گرنگدا خۆپندنگایانی خۆمالی له‌ناو مزگه‌وته‌کانیاندا دامه‌زرا‌بون. به‌لام ئه‌و جو‌ره زانستانه‌ی که‌ له‌و خۆپندنگایانه‌دا ده‌خۆپندران، به‌زانستی وشک هه‌لاتوو داده‌نران. چونکه‌ به‌پیتی گۆران و گه‌شه‌کردنی ژبان و، داماوویه‌کانی نه‌ته‌وه‌ی

کورد له‌ ئاکریدا، که‌ هه‌موو ده‌م له‌ گۆراندا بوون، نه‌ده‌گۆران و به‌پتیه نه‌ده‌چوون و گه‌شه‌یشیان نه‌ده‌کرد. بابته‌که‌انی خۆپندن، به‌زۆری یان ئایینی بوون، یان په‌یوه‌ندییان به‌زمانه‌وه هه‌بوو. که‌لکیان هه‌ر بۆ خۆپنده‌واره‌کان خۆیان هه‌بوو، نه‌ک بۆ گه‌ل. ته‌نانه‌ت خۆپنده‌واره‌کان خۆیشیان، ئه‌ندیشاوی بوون، دووربوون له‌ رووداوی ژبانیه‌وه. ئه‌و جو‌ره خۆپنده‌واره‌نه زۆرتر بایه‌خیان به‌توتیکلی ژبان ده‌دا، نه‌ک به‌کاکلی. ته‌نانه‌ت بۆ گۆره‌ران و ژبانی خۆیشیان له‌ ده‌ستیان نه‌ده‌هات خۆیان خه‌ریک بکه‌ن به‌کار و پیشه و فه‌رمانیکه‌وه. ئه‌وانه هه‌ر چاویان له‌ ده‌ستی گه‌له‌که‌یان بوو، پارهیان پتی به‌خشن و بارووبویان بکه‌ن. هه‌یج کاتی خه‌باتیکی شایسته‌یان نه‌ده‌کرد بینه‌ پیشه‌وا‌ی نه‌ته‌وه‌که‌یان و پیتشیان به‌خه‌ن. واتا فه‌رمانی سه‌رشانی خۆیان به‌رامبه‌ر گه‌له‌که‌ی خۆیان به‌جی نه‌ده‌هیتا. له‌به‌ر ئه‌وه چاره‌نووسی خۆیان تووش هات که‌ ده‌بوو له‌ سه‌ره‌تای ئه‌م سه‌ده‌یه‌وه هیتز و ده‌سه‌لات و گۆزه‌رانیان ده‌ست بکات به‌کزی و نه‌مان، به‌تایبه‌تی له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خۆپندنگایانی میری هاته‌نکایه‌وه. له‌ راستیدا ئه‌و خۆپنده‌واره‌ بۆیه وایان لی هات که‌ له‌سه‌ر یاسای گه‌شه‌کردن، یاخود ده‌ستووری پیتشکه‌وتن و به‌رزبوونه‌وه، یان یاسای خودایی نه‌ده‌رۆشتن به‌پتیه. ئه‌نجامیشیان به‌وه ده‌گه‌یشت، په‌نجیان به‌باچوو و، ژبانیشیان له‌ ئه‌ندازه‌ ده‌رچوو! له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌یشدا له‌ ناوچه‌ی ئاکریدا گه‌لیک پیاوی گه‌وره و په‌سه‌ند پیکه‌پێن، جی ماوه‌کانیان له‌ نووسراوانی زانیاری و ویتیه‌ی و ئایینیدا جیگای ریز و ئافه‌ری‌ن. نه‌ته‌وه‌ی کورد له‌ ئاکریدا هه‌تا ئیستایش به‌ریز و خۆشه‌ویسته‌یه‌وه ناویان ده‌هیت. له‌ سه‌رده‌می ئیسلامیدا ئه‌مانه هه‌ندیکیان: (محهمه‌د کو‌ری فضلون، مه‌لا ئه‌بویه‌کر، مه‌لا محهمود، مه‌لا یوسف، مه‌لا محهمه‌د که‌ به‌ناوی سه‌یدا مه‌جزویه‌وه ناوبانگی ده‌رکردوه، مه‌لا سه‌عید) له‌ دانیش‌توانی شاری ئاکری. (شیخ شه‌مه‌دین، شیخ یونس، شیخ عه‌بدو‌للا، شیخ عه‌بدولستار) له‌ دانیش‌توانی گوندی (شۆش‌ان). (شیخ مسته‌فا، شیخ محهمه‌د، مه‌لا محهمه‌د ئه‌بو‌زید. مه‌لا عه‌بدو‌للا) له‌ زیارییه‌کان. (جه‌لالی سیبۆتی) له‌ لادیتی (عشائر السبعه)^(١)... هه‌تا ئیستاکه‌یش هه‌ندیک له‌و زانایانه‌مان له‌ ئارادان. په‌کیکیان ناوی (هبه‌ الله‌ی مفتی)یه که‌ ئه‌ندامیکه‌ له‌ کۆری ریش سپیانی عیراقدا^(٢) و، مامۆستای مزگه‌وتی گه‌وره‌ی ئاکرییه. په‌کیکیشیان ناوی (خالید حه‌کیم)ه که‌ کاتی خۆی دادگه‌ر بووه و ئیستا خانه‌نشینه و، ئامۆژگاری کارپکی ئایینییه. گه‌لیک هۆزاوه‌ی نیشتمانی و دلداری و ده‌روونی نایابی هه‌یه به‌زمانی کوردی، که

(١) له‌ راستیدا نه‌ک هه‌ر ئه‌مانه‌ی مامۆستا باسیان لیتوه ده‌کات، به‌لکو ده‌یان زانی ترمه‌ن هه‌بووه و ناویان ون بووه، وه‌ک مامۆستا (محهمه‌د قزلی) ده‌لی: «... ومع هذه المقدمة العلمية والتفوق الباهر، للأسف ضاعت تراجمهم ونسبت أسامیهم واحوالهم بتأریخ صحیح مفصل الا جمعاً من الذين عاشوا في ابان الحضارة الإسلامية عند اتصال المواصلات واستمرار الرحلات العلمية والتعارف بين العلماء، فأولئك لهم اسم مذكور وذكر مشهور كالدينوريين والشهرزوريين والأربليين... وعبدالرحيم العراقي البارزاني استاذ الحافظ ابن حجر العسقلاني...» (محمد القزلي، التعريف بمساجد، السليمانية ومدارسها الدينية، مطبعة النجاة، بغداد ١٩٣٨ ص ٨).

(٢) واتا (مجلس الاعیان) که‌ کاتی خۆی هه‌بووه.

نەتەو دەى كورد ئاراستە دەكەن بۆ چاكي و بەزى و پىرۆزى و پىشكەوتن. ئەمەندە و گەلىك چىرۆكى نەتەو دەى و نىشتەمانى و ئامۆزگارى و دلدارى ھەن، چ بەھۆنراو و، چ بەپەخشان لەگەل جى ماوانى تر، كە بەكوردى نووسراون و گوتراون، وەك بەیتە مېژووېيىيە پر ساز و ئاوازەكان و، پەندى پىشپىنان و قسە نەستەقەكان و، مەتەلەكان، كە لە ناوچەى ئاكرېدا دەبىستىرتىن، ئەوانە ھەلەگەرن و كۆبكرتەو و لېكۆلېنەو دەيان لەسەر بكرى، بۆ ئەمەى كەلكان لى وەرېگىرى. داخەكەم زۆرىي ئەو كەلەپوراو نەو دانەرەكانيان نازانرى. چونكە سالانېيان بەسەردا تېپەپىو و، رۆژگارى خراپىش بەرەنگارىي كوردون. بەلام ئەو لە نرخيان كەم ناكاتەو، كە بە كەلەپورېكى نەتەو دەى رۆشېبىرى بەنرخ دابنرتىن. نىشانەيشن بۆ ئەو دەى كە نەتەو دەى كورد لە ناوچەى ئاكرېدا باپەخىكى زۆرى داو بەپەرورەردەكردىكى دوست و بەھىز و، گيانېكى پاك و پىرۆز و، چىژكەپەكى بۆ وەى و تەواو.

ئەو خوتىدنگاپانەيش كە فەرمانەرەوایى عېراق كوردونىيەتەو لە ناوچەى ئاكرېدا ھەرچەندە لەچاو داماوى دانىشتىوانى ناوچەكەدا بەزمارەپەكى كەم دادەنرتىن بەلام كەلېكى زۆريان بەخشىو بەنەتەو كەمان لە ئاكرېدا. داخەكەم لەبەر كەمتەرەخمى خۆمان و بى كارەپى ھەندىك فەرمانەرەوانى مىرى ھەندىك لەو خوتىدنگاپانە داخرايون. لە (۱۱) خوتىدنگاى سەرەتايى (۵)يان ماونەتەو.

ئايىن

نەتەو لەسەر ئايىنى خوناكارەكانى خۆى بوو. ^(۱) لە پىشدا (ئايىنى زەردەشتى) لە ناوچەكەدا بىلاوېتەو. ئايىنى مەسىحېش كە كەمىك لە كوردستاندا بىلاوېو بوو بەشى ناوچەى ئاكرېش تىدا بوو. ئايىنى ئىسلامىش كە لە سالى (۲۰)ى كۆچىدا و لە سەردەمى پىشەوای مەزن (عومەر كورى خەتاب)دا لە ناوچەى ئاكرېدا بىلاوېو، لەلايەن دانىشتوانى ناوچەكەو بەرەنگارىيەكى زۆر نەكرا. ئەمەيش سەبارەت بەو ھەبوو كە زۆرىي ناوەرۆكى (ئايىنى زەردەشتى) و (ئايىنى ئىسلام) يەك دەگرنەو. ھەردوولايان باوەرپان بەخودا و، بەنووسراو ئايىنىيەكانى خودا و، بەپىغەمبەرەوانى خودا و، بەفرىشتەكانى خودا و، بەرۆزى چەندوچون كردنى خودا لە رۆزى زىندووكردنەو دەى مردووكاندا ھەپە. ھەردوولايىشيان ھۆگرى چاكەن و دژى خراپەن. لە ھەر دوولايىشياندا مەرۆقى چاك لەلايەن خوداو پاداشتى دەدرىتتى و، مەرۆقى خراپىش سزاي دەدرى. لە ھەردوولايىشياندا بەھەشت و دۆزەخ ھەپە و، ئامانجى خودايش لە ئايىنەكانى و لە پاداشت و سزاكانى چاكەى مەرۆقە و، دىھەو مەرۆق لەرېندەپىيەو بگەپىتتە پەلەى فرىشتەپى، ياخود مەرۆقى تەواو. ئىستاكەيش زۆرىي دانىشتوانى ناوچەكە موسلمانن و لەسەر رېرەو (شافعى)ن. بەشەكەى ترىش لە دانىشتوانى ناوچەكە مەسىحېن. لەم سەدانەى دوايىيەدا رېچكەى (قادرى) و (نەقشەبەندى) لەناو موسلمانەكاندا بىلاوېو نەو. ھەر ھەو مەسىحىيەكانىش داپەشېوون لە ناوەند رېرەو (كاتۆلىكى) و (نەستورى) و (ئۆرتۆدۆكسى)دا. (شېخەكان) و (قەشەكان) دەسلەتلىكى ئايىنى بەھىزپان ھەبوو. بەلام كە كورپان و جىنشپىنانى ئەو خاوەن دەسلەتەنە لە

(۱) لەسەر ئەو پەندە عەرەبىيە (الناس على دين ملوكهم)

فەرمانى سەرشانى خۆيان لاياندا و دەستيان داپە دەسلەدارىيەكى جىھانى پر زەبروزەنگ و زۆردارى، نەتەو كە لەم سالانەى دوايىيەدا لىتيان تەكېنەو و، دەسلەتەكانيان بەرەپەرە كزىو و نەما. ئىتر لەو دەو ئازادىخوازەكانى ناوچەى ئاكرې لەو زۆروستەم و بەندەپىيە رزگارپان بوو.

لە سەرەتاي سەدەى ئىستىشدا بىروباوەرەكانى (نىشتەمانى) و (نەتەو دەى) و (پىشكەوتنخووزى) لە ناوچەكەدا سەريان دەرھىتا. بەكورتى بزووتنەو و جموجوليان و كارگوزارپان برىتېيە لە بەرەنگارىي كردنى ئەو بىروباوەرە پروپوچانەى ھەندىك پىاوانى ئايىن و قەشەكان نووساندوويانە بەئايىنەكانەو، بەمەستى پروتاندنەو و چەوساندنەو نەتەو كەيان لەگەل بەرەنگارىي كردنى (نەخوتىندەواری) و (زۆردارى) و (نەخۆشى) و (ھەژارى)، كە لەسەر دەستى زەويدارەكان و فەرمانەرەوايىيە زۆردارەكاندا تووشى نەتەو دەى كورد ھاتوون لە ناوچەى ئاكرېدا... جوولەكەكانىش كە لە ھەزاران سالانەو پەوويان كوردو و گەيشتونەتە ئەم ناوچەپە، لەم دوايىيەدا، لە سالانى (۱۹۵۰) و (۱۹۵۱)دا چوونەو بۆ خاكى فەلەستىن.

جىماوى كۆن

لە شارى ئاكرېدا كەلاو دەى گەلىك كەلات و ساختمان و جۆگا و سارداو و بىر و ژوور ھەن كەلەبەرد دروست كراون و ھەلەكەندراون، كە تەمەنپان دەگەرېتەو بۆ ھەزاران سالان. كلىساي يەقووبىيەكانى مەسىحى و، كەنشەى جوولەكەكان و، مژگەوتە گەرەكەى موسلمانان و، مژگەوتى (تولىتان) و، ئارامگاى (شىخ عەبدولعەزىز)ىش لەو جىماو كۆنانەن.

بەتەنىشت دىيى (گوندىك)ىشەو كە لە لادىي سورجى داپە، چەند وىنەپەك كىشراو، كە لەسەر بەرد ھەلەكەندراون، شېو دەى خوناكرىك و كاربەدەستەكانى و سەربازەكانى پىشان دەدەن لە كاتى راوكرندا...

لە گوندى (شۆش)ىش جىماوى كەلاتىك و چەند نووسىنېك بەشېو بزمارى و، چەند ئارامگاىيەكى زۆر كۆن ھەن، تەمەنپان دەگەرېتەو بۆ پىش لەدايكېوونى پىغەمبەر مەسىح.

لە گوندىكانى (كەلادىر) و (كەلاتى) و (سوسناوا) و گەردەكانى لادىي (عشائر السبعە)دا، جى ماوى كەلات و بابەتانى تر ھەن كە ھەمويان مېژووېين و ھى سەردەمى كۆنن.

كە لە سالى (۱۹۵۰) و (۱۹۵۱)ىشدا جوو دەكانى ئاكرې گەرەنەو فەلەستىن، كۆمەلىكى گەرەمان لە پىستە ئاسكى نووسراو بەشېو نووسىنى (عىرانى) دۆزىيەو، لەژىر زەمىنى كەنشەكەياندا، ناردمانن بۆ دەسگاى جىماوانى كۆن لە مووسل بۆ پاراستىيان.

شارستانىتى و رۆشېبىرى

ئەگەر باش وردىبىنەو لەو جىماو مېژووېيانەى كە ھەن لە ئاكرې و شۆش و گوندىكا و، سەرنج لە چۆنىتى دروستكردىيان بدەين و، ھەر ھەا ئەگەر تەماشاي جۆر و ژمارەى ئەو كار و پىشانە بكەين كە لە ناوچەكەدا باون و، سەرى شېو دروستكردنى ساختمان و ئاوەدانى ناوچەكە بكەين و، لە بارى ژيانى كۆمەلەپەتى و، شېو گوزەران و لى ھاتووبى مېشكى دانىشتوانى ناوچەى ئاكرې وردىبىنەو، ئەو ھەمان

بۆ دەردەكەۋىيى كە ئەم ناۋچەيە لە سەردەمانى رابردوۋى خۇيدا، تا چ ئەندازەيەك خاۋەنى شارستانىتى و پىشكەوتوۋىيى بوۋە، كە مافى ھەيە پىيانەۋە بنازىرى. چونكە لەگەل ئەو ھەموو مەرگەسات و سەرگەردانى و مالتۇرانىيەدا كە بەسەر ئەم ناۋچەيەدا ھاتوۋە، لە سەردەتاي مېژوۋە ھەتا ئىستا، ھىشتا دانىشتوۋەكانى گيانە پاكە خاۋىنەكەى خۇيان پاراستوۋە، كە تىنوۋى پىشكەوتن و بەرزبونەۋەيە. ئەم گيانەيش بەلاى منەۋە، ھەر لەو شارستانىتى و رۆشنىيەيە پەيدا بوۋە كە لە سەردەمانى پىشۋوياندا ھەيانىۋە. جا منىش ھەر پىشت بەم گيانە بەھىز و ھەرتە و، گەشە كار و، ھەلمەت بەرە دەبەستەم، كە پىشېنىيى بىكەم، كە ناۋچەى ئاكرى لە توانايدا ھەيە گەۋرەيىيەكەى پىشۋوى خۇى لە شارستانىتى و رۆشنىيى بەرز و پىرۇزدا بگىپتەۋە بۆ خۇى.

زەۋىناسى ناۋچەى ئاكرى

سنوۋرەكەى

باكوۋرى: رۋوبارى زىي گەۋرە. ئەم سنوۋرە ناۋچەى ئاكرى لە ناۋچەكانى رەۋاندز و زىيار و ئامىدى جيا دەكاتەۋە.

رۆژھەلاتى: رۋوبارى زىي گەۋرە. ناۋچەكە لە ناۋچەكانى ھەولير و رەۋاندز جيا دەكاتەۋە.

رۆژئاۋى: رۋوبارى خازر. ناۋچەكە لە بەشىكى ناۋچەى ئامىدى، ئىنجا دھۆك و شىخان جيا دەكاتەۋە.

باشۋورى: رۋوبارى خازر. ناۋچەكە لە بەشىكى ناۋچەى (موسل) و ھەولير جيا دەكاتەۋە.

پىئوانەى

پىئوانەى ناۋچەى ئاكرى دەگاتە (۲۸۹۱) كىلۆمەترەى چوارگۆشەيى. لەم پىئوانەيە نىكەى دوو بەشى بەزەۋىيى كشتوكال دادەنرى.

سەرزىمىرى

سەرزىمىرى ناۋچەى ئاكرى بەپىيى دوامىن (ژمارە سەركردن) كە لە سالى ۱۹۴۷د كراۋە، ھەروەھا بەپىيى پەراۋە تۆماركراۋەكانى دەسگاي سەرزىمىركردن (كە پەيوەندى بەھۆزى ھەركىيەۋە ھەيە، كە ئەوان لە كاتى سەرزىمىر كرنەكەدا لە ھاۋىنەھەۋارەكانى ئىيراندا بوون) دەگاتە (۳۵۸۱۸) كەس.

ئەۋىش بەم رەنگەيە

نېرىنە	مېنىنە	ھەموۋى
۲۹۶۴	۲۶۲۷	۵۵۹۱ ئاكرى
۴۰۱۰	۴۸۴۵	۸۸۵۵ لادىيى بىرەكەپرە
۳۰۶۷	۴۵۲۸	۷۵۹۵ لادىيى سورچى
۴۲۳۶	۶۰۹۷	۱۰۳۳۳ لادىيى عشائر السبعە

۱۵۵۵	۱۸۸۹	۳۴۴۴ ھۆزى كۆچەرى ھەرىكى
۱۵۸۳۲	۱۹۹۸۶	۳۵۸۱۸ ھەموۋى

ئەۋەندە ھەيە لەم ژمارە سەرە، ھەزار كەسىكى جوۋلەكەى لى رۆيشتوۋە بۆ فەلەستىن. كەۋاتە ئىستا سەرزىمىرى ناۋچەى ئاكرى دەگاتە (۳۴۸۱۸) كەس.

ژمارەى گوندەكان

ناۋچەى ئاكرى بەشارى ئاكرى ۋە لە (۲۲۲) گوندى ئاۋەدان پىكەھاتوۋە (۷۲) گوندىان لە لادىيى بىرەكەپرەدان. (۸۳) گوندىان لە لادىيى سورچيدان (۶۷) گوندىشان لە لادىيى (عشائر السبعە) دان.

گوندەكانى مىرى

لەم ھەموو گوندانە (۴۴) گوندىان ھى مىرىن. (۲۷) گوندىان كەۋتوۋنەتە لادىيى سورچىيەۋە. (۶) گوندىان كەۋتوۋنەتە لادىيى (عشائر السبعە) ۋە. (۱۱) گوندىشان كەۋتوۋنە لادىيى (بىرەكەپرە) ۋە.

گوندە ۋىرانەكان

لە ناۋەندە نىۋە سەدەى رابردوۋدا ژمارەى ئەو دىيانەى ۋىران بوون لەم ناۋچەيەدا دەگاتە (۸۱) دى. لەمانە (۵۵) دىيان ھى مىرى بوون. (۲۶) دىيششان ھى كەسانى تر بوون. بەم پىيە لە پىش پەنجا سالىدا، ژمارەى گوندەكانى ناۋچەى ئاكرى گەيشتوۋە (۳۰۳) گوند. كەچى زۆرتەر لە چواربەكيان ۋىران بوون. ھۆيەكانى ئەم بارە ناھەموارەيش ئەمانە بوون: بەرپۆبەردنە خراپەكەى فەرمانەرۋايى عوسمانى، نەبوۋنى و گرانى سەردەمى شەرى جىھانى يەكەم، ھەروەھا پىشۋوى و ئازاۋە و شۆرەشەكانى ناۋچەكە

كەش

كەشى ناۋچەى ئاكرى لە ھاۋىندا مام ناۋەندىيە لە گوندەكانى سەر شاخدا بەلام لە زستاندا سارده. ھەرچى گوندەكانى ناۋ دۆل و دەشتەكانن ۋەك ئەۋانەى لە بەشىكى لادىكانى بىرەكەپرە و سورچى و، بەشى زۆرى لادىيى (عشائر السبعە)دان، لە ھاۋىندا گەرمترن و، لە زستانىشدا ۋەك ئەۋانى تر ساردن. ئەۋەى سەرنج رادەكىشيت ئەو گوندانەى لەسەر شاخەكان دامەزراۋن و روۋيان لە رۆژە و، ئاۋيان كەمە، ياخود دوورن لە تەۋۋژمەكانى بارەشەۋە، يان شاخەكان دەۋريان گرتوون، لە گوندەكانى تر گەرمترن، ۋەك ئەو گوندانەى كەۋتوۋنەتە بنارى ئەو شاخانەى روۋو ۋە باشوورن لە شاخەكانى (پىرس) و (ئاكرى)دا. بەلام پۆيەكانى شاخەكان و ئەو جىگايانەى كەۋتوۋنەتە سەريانى شاخەكان، لە ھاۋىندا فېنكاييەكى ۋەھايان ھەيە كە مەۋث دەگەشپىتەۋە. بەلام لە زستاندا كەس ناتوانى تىياندا نىشتەجى بى، چونكە سەرمايەكى توندوتىز و بەفرىكى زۆريان لى دەبارى.

سروشتی زهوییه‌ک‌ه‌ی

شاخه‌کانی ئاکرئ و پیرس و ئەو بان و گردانه‌ی لیبیان بۆته‌وه نزیکه‌ی نیوه‌ی پیتوانه‌ی زه‌وی ناوچه‌ی ئاکرئ داگیر ده‌کەن. جا لهم جۆره زه‌وییه به‌رده‌لانا نه‌دا ماوه‌یه‌کی ته‌سک هه‌یه بۆ چاندنی دانه‌وتیله. به‌لام بۆ پرواندنی باخ و په‌زی دارودره‌خت زۆر به‌کاردین. بێجگ له‌وه جینگای جه‌نگه‌ل و دارستانی سروشتین، که دانیشتوانی ناوچه‌که بۆ داری سووتاندن و خه‌لووز دروستکردن و پێشه‌سازی و که‌لویه‌لی خانوو دروستکردن به‌کاربان ده‌هین و که‌لکیکی زۆریان لێ ده‌بین. دیاره ئە‌گه‌ر ئەم شاخه به‌لندانه‌یش نه‌بو‌نایه، نه به‌فه‌رمان بۆ که‌له‌که ده‌بو، نه ئەم هه‌موو سه‌رچاوه ئاوه زۆرانه‌یشمان بۆ په‌یدا ده‌بو، تا بتوانین ئەو زه‌وییه ده‌شتایی و به‌رز و زمه‌ی لادیکانی (عشائر السبعه) و (سورچی) و (بیره‌که‌پره) ئاو بدین، نه ئەو هه‌موو به‌روبووم و به‌ره‌مه‌مانه‌یشمان ده‌ست ده‌که‌وت که پرن له دانه‌وتیله و میوه و سه‌وزه و به‌ری دار. ئەمه‌نده و هه‌روه‌ک سه‌رنجی پاکیشاوم پۆیه‌ی شاخه‌کانی ناوچه‌ی ئاکرئ و به‌شیکه‌ی گه‌وره‌یش له لاپاله‌کانیان که به‌ره‌و پۆزن و پرووه و باشوورن، به‌رده‌لانی و هه‌یچیان تێدا نه‌رواوه و زۆر سه‌ختیشن بۆ پیدا رویشتن. که‌چی به‌شی زۆری زه‌وییه‌کانی لادیتی (عشائر السبعه) ده‌شتایی یاخود هه‌وراز و نشیویه‌کی که‌میان تێدا یه، بریتین له‌ گه‌لکیکی پرووت و زۆر که‌م به‌ردیان تێدا ده‌بینیت. ئەمه‌نده هه‌یه ئەم جۆره زه‌وییه‌که بریتین له‌ گه‌ل که‌م ئاون. که‌واته چاره هه‌ر ئەوه‌یه که تورومپای ئاو هه‌لکیشان به‌کار به‌یتن بۆ ئەمه‌ی تێروته‌سه‌ل له ئاوی رووباره‌کانی (زێی گه‌وره) و (خازر) ئەو زه‌وییه ده‌شتاییانه ئاو‌بدرین. به‌پێچه‌وانه‌ی ئەو زه‌وییه‌که، ئەو دۆلانه‌ی له‌ نزیک هه‌ردوو شاخه‌که‌وه‌ن، ئاویان زۆره، وه‌ک (دۆلی نه‌هله) که له‌لادیتی بیره‌که‌پره دایه و، به‌راستی له هه‌موو به‌شه‌کانی تری ناوچه‌ی ئاکرئ ده‌وله‌مه‌ندتر و به‌پێتتره و، زۆرتربش به‌که‌لکی کشتوکال دیت.

په‌نگه له هه‌موو جینگایه‌ک تینوتر بۆ ئاو ئەو زه‌وییه‌که بیت که نزیک به‌لاپاله‌کانی شاخی پیرس بن که پرووه باکوور هه‌لکه‌وتوون و به‌رامبه‌ر رووباری زێی گه‌وره. چونکه هه‌رچه‌نده نزیکن له‌و رووباره گه‌وره‌یه که ناوم برد، ئەمه‌نده‌ی نه‌ماوه که له‌تاو تینویه‌تی بمرن. هۆی ئەوه‌یش ئەوه‌یه که ئەو زه‌وییه‌که له بارستایی ئاوی رووباره‌که زۆر به‌رزترن. بریتین له‌ گه‌ل و خۆل له‌ شتویه‌کی ده‌شتایی پر به‌رز و زمیدا. ئیستاکه هه‌یچ کشتوکالیکیان تێدا نا‌رویت، کشتوکالی زستانه نه‌بیت، که مه‌مه‌روه‌ژی ده‌که‌ونه ژیر به‌ختی بارانه‌وه. به‌کوورتی زه‌وییه‌کانی ناوچه‌ی ئاکرئ بۆ کشتوکال زۆر به‌کاردین. ئەمه‌نده هه‌یه که‌لک و فه‌ر ده‌سته‌که‌وتن لهم زه‌وییه‌که به‌خه‌باتی فه‌رمانه‌روایییه‌وه که له‌ کۆری نامۆ‌گاریی کردن و ئاراسته‌کردنی لادیتییه‌کاندا بیکات له‌گه‌ل پشترگرتن و یارمه‌تیدانیان و ده‌ستگیرویی کردنیان. هه‌روه‌ها به‌ندیشه به‌هه‌ول و تێکۆشانی خاوه‌ن زه‌ویوزاره‌کان و جووتیاره‌کانه‌وه، که ئەم زه‌وییه‌کان له‌سه‌ر شتویه‌کی نوێ به‌ره‌م به‌یتن.

شاخه به‌ناوبانگه‌کان

گه‌رنگترین شت له ناوچه‌ی ئاکریدا که هه‌ن دوو شاخی درێژ له‌ پۆژه‌هه‌لاتی ناوچه‌که‌وه ده‌کشین بۆ پۆژئاوای، له ناوه‌ند رووباری زێی گه‌وره و رووباری خازردا. ئەمه‌نده‌ی نه‌ماوه که به‌لێن هه‌ردوو شاخه‌که به‌رامبه‌ری یه‌که‌تری جووت ده‌کشین. (دۆلی نه‌هله) یه‌ش که به‌چاوه‌نده‌زه‌ جوانه‌کانی و، گونده ئاوه‌دانه‌کانی و به‌روبوومه زۆره‌کانی و سه‌رچاوه ئاوه تێروته‌سه‌له‌کانی به‌ناوبانگه، که‌وتووته ناوه‌ند ئەو هه‌ردوو شاخه‌وه. ناوی یه‌که‌یک له‌و شاخانه (شاخی ئاکرئ) یه که لادیکانی بیره‌که‌پره و سورچی له‌ یه‌که‌تر جیا ده‌کاته‌وه. ناوی شاخه‌که‌ی تریشیان (شاخی پیرس) ه که‌وتووته ناو لادیتی بیره‌که‌پره‌وه و (دۆلی نه‌هله) و (دۆلکه و دۆلا‌زێبار) له‌ یه‌که‌تر جیا ده‌کاته‌وه. ئەو شوێنه‌ی لێ ده‌ریچی که‌وتوونه‌ته سه‌ر پۆیه‌ی شاخه‌کان و، نه‌یشت گونده‌کان که داریپن و خه‌لووز دروست کردنیان تێدا به‌کار ده‌هین، ئیتر هه‌ردوو شاخه‌که به‌دارودره‌ختی به‌روو و، مازوو و، گۆژ و، دره‌ختانی سروشتیتر دا‌پۆشراون. ئەو پێگه‌یه‌ش که له شاری ئاکرئوه ده‌روات بۆ بیره‌که‌پره به‌سه‌ر ئەم هه‌ردوو شاخه‌دا هه‌لده‌گه‌ڕێ، پێگه‌که هه‌تا به‌لێت سه‌خته. له‌ سالانی سه‌ختدا به‌هۆی به‌فری زستانه‌وه، ده‌به‌ستری که‌س ناتوانی ها‌تو‌چۆی تێدا بکات. هه‌رچی شاخی ئاکرئیه چه‌ند گه‌لییه‌ک که‌رتی ده‌کات که زۆر به‌ناوبانگن. گه‌لییه‌کان ئەمانه‌ن: (حه‌سه‌ن ماما، گوندک، شرتا). شاخی (پیرس) یه‌ش ئەم گه‌لییه‌که‌ی که‌رتی ده‌کەن: (مار، دۆله‌ده‌ر و سپیندار).

جا له لاپاله‌کان و بناره‌کانی ئەم دوو شاخه‌دا زۆریه‌ی گونده‌کانی لادیتی بیره‌که‌پره لادیتی سورچی دامه‌زراون. هه‌روه‌ها زۆریه‌ی سه‌رچاوه ئاوه سارده سازگاره‌کان هه‌لده‌قوڵین، که له‌ شوێنی خۆیاندا لیبیان ده‌دوین.

رووباره به‌ناوبانگه‌کان

ناوچه‌که، له لاکانی باکوور و پۆژه‌هه‌لات و، زۆریه‌ی لاکانی پۆژئاوا و، باشوورییه‌وه، ئاوه‌کانی رووباری زێی گه‌وره و رووباری خازر، ده‌وه‌ی ده‌دن. ئەم دوو رووباره هه‌رچه‌نده ئیستاکه که‌لکیان بۆ دانیشتوانی ناوچه‌که که‌مه، له‌ رووی کشتوکاله‌وه، که هۆیه‌که‌ی ئەوه‌یه مه‌کینه و ئامێرانی کشتوکالی نوێیان تێدا به‌کارنا‌هین بۆ ئاو هه‌لکیشان، به‌لام له‌ دا‌پۆژدا که لادیتییه‌کان هۆگی شتویه‌ی کشتوکالی نوێ بوون، که‌لک و فه‌رپێکی زۆریان لهم دوو رووباره ده‌ست ده‌که‌وێت. چونکه هه‌ردوو رووباره‌که به‌ته‌نێشتیانه‌وه گه‌لیک زه‌وی بێ ئاوی پان و فراوان هه‌ن، که له‌وان به‌رزتر هه‌لکه‌وتوون و، ئیستاکه هه‌یچ که‌لکیکی ئەوتۆیان لێ ده‌ست نا‌که‌وێت.

له‌گه‌ل ئەم باره‌یشدا، ئاوی سه‌رچاوه ئاوه‌کان که یه‌که‌تر ده‌گره‌نه‌وه و، گه‌لیک ناویان لێ‌نراوه وه‌ک چه‌مه‌کانی (سووسه، بریشوو، گبیل، شیفا لاله‌یی و که‌شتاوا)، که له‌ زه‌ویوزاری گونده‌کان ده‌چنه‌ ده‌ره‌وه، لادیتییه‌کان که‌لکیکی ئەوتۆیان لێ نایین، هه‌ر له‌ پێی خۆیان‌وه ده‌پۆن تا ده‌گه‌نه (رووباری خازر) یان (زێی گه‌وره) و، ده‌پۆینه‌ ناویانه‌وه.

شار و گونده به ناوبانگه کان

۱- ئاکرئ: بنکه‌ی ناوچه‌که‌یه. له بناری شاخی ئاکرئ و لاپالنه‌کانیدا دامه‌زراوه. به‌ئاوه‌دانی و ره‌زوباخ و، چاوئه‌ندازی سروشتی جوان و، ئاو و بای سازگار و میوه‌ی چاک و خوشه‌وه به‌ناوبانگه. له راستیدا له هه‌موو هاوینه‌هه‌واره‌کانی ناوچه‌که‌ جواتتر و خوشتره. ژماره‌ سه‌ری دانیش‌تووه‌کانی ده‌گاته (۵۰۰) که‌س. چاکیی شارستانی و چاکیی لادیی له‌ خۆیدا کۆکردۆته‌وه. ته‌مه‌نی ده‌گه‌رپته‌وه‌ بۆ چه‌ند سه‌د سالتیک پیتش له‌ دایک‌بوونی مه‌سیح. جی ماوی وه‌های تێدایه‌ که‌ یه‌جگار کۆزن. وا له‌ خواره‌وه‌ هه‌ندیک زانیاری له‌ باب‌ه‌ت ئاکرئیه‌ ده‌نوسم که‌ هی ئهم سه‌رده‌مه‌یه‌تی:

ژماره	ژماره
۱۱۵۸ خانوو	۸ میس گه‌ره‌کان
۲۴۶ دووکان	۴ دار‌تاشه‌کان
۳۸ کووتالفرۆش	۱۸ به‌رگر دووه‌کان
۷۳ ناوازه‌فرۆش	۳ ئاسنگه‌ره‌کان
۱۲ چایچی	۳ که‌باب فرۆش
۹ دانه‌ویل‌ه‌فرۆش	۳ چیش‌خانه
۲ میوان‌خانه	۲ ته‌نه‌که‌چی
۵ سه‌وزه‌فرۆش	۶ پینه‌چی
۱۰۷ پیشه‌گه‌ران	۳ سۆل دوروو
۴ نالبه‌نده‌کان	۶ سه‌رتاشه‌کان
۷ نانه‌واکان	۳ به‌رد شکیین
۳ لۆکه‌ شیکه‌ره‌وه	۱۰ رۆن زه‌یتوون خانه
۴ که‌وش دوروو	۱ خوتین گر
۷ که‌لاش دوروو	۱ یانه
۳ کۆپان دوروو	۵ سه‌یرانگه‌ی گشتی
۵ زێه‌نگه‌ر	۸ مزگه‌وت
۱۰ زێوگه‌ر	۱ مزگه‌وتی گه‌وره
۹ کوش‌تیار (قصاب)	۲ کل‌نسا
۸ وستای خانوو به‌به‌رد و کسل	۳ خوت‌ندنگا
۱ وه‌ستای خانوو به‌به‌رد و گه‌ج	۵۰۰ باخه‌کان
۶ به‌رد هه‌لکه‌ن	۳ گه‌ره‌که‌کان
۲ گه‌ج سوتین	۲ نووسراو‌خانه‌ی گشتی

۶ کسل سووتین

۱ گه‌رماو

له‌ چه‌ند جیگایه‌کی تری ئهم نووسراوه‌! زانیاری تریش له‌ باب‌ه‌ت شاری ئاکرئیه‌ پیتشکه‌ش کراوه‌.

۲- بجیل: بنکه‌ی لادیی سورجییه، به‌هاوینه‌هه‌وارتیکی جوان دانراوه. گوندیکی بچوکه، که‌وتووه‌ته‌ بناریکی شاخی ئاکرئیه، که‌ پیتی ده‌لین (سه‌ری ساده). ده‌لین کاتیکی وه‌های به‌خۆیه‌وه‌ دیوه‌ که‌ زۆر گه‌وره‌ و فراوان بووه. ته‌نانه‌ت شاری ئاکرئیش له‌ژێر چنگی ئه‌ودا بووه. سه‌د سالتیک ده‌بی کراوه‌ به‌مه‌ل‌به‌ندیک بۆ شێخه‌کانی لادیی سورچی. له‌لایه‌ن په‌رپه‌وه‌کانیانه‌وه، گۆره‌کانی شێخه‌کانی سورچی دیدنی ده‌کرین.

۳- که‌لاتی: گوندیکی بچوکه. که‌وتووه‌ته‌ سه‌ر بناریکی شاخی ئاکرئ که‌ له‌و شوێنه‌دا ناویان ناوه‌ (شاخی به‌رات). ئه‌میش به‌هاوینه‌هه‌وارتیکی خۆش و جوان داده‌نرت. جی‌ماوی که‌لاتیکی میژویی تێدایه‌ که‌ میره‌ زه‌ویداره‌کان به‌کاریان هێناوه‌.

۴- شۆش: گوندیکی گه‌وره‌یه. له‌سه‌ر بناریکی شاخی ئاکرئ دامه‌زراوه. به‌میوه‌ی ناوازه‌ و نایابی جوړ جوړ و، ئاووبای سازگار و فینک و چاوئه‌ندازی سروشتی جوان ناوبانگی ده‌رکردوه. ژماره‌ سه‌ری ده‌گاته (۷۰۰) که‌س، جی ماوه‌ی زۆر کۆن و، جیگایانی پیرۆزی تێدایه، که‌ نیشانه‌ی ئه‌وه‌ن له‌ سه‌رده‌می کۆنیدا ئاوه‌دانی و شارستانی‌تی تیدا بووه‌ له‌گه‌ڵ به‌چنگیدا. ژماره‌یه‌کی گه‌وره‌یشی له‌ زانایان و، وێژه‌وانان و، سه‌رکردانی ناودارتیدا په‌یدا بووه‌.

ئهم گوندانه‌ی له‌سه‌روه‌ ناومان بردن له‌گه‌ڵ شاری ئاکرئدا که‌وتوونه‌ته‌ سنووری لادیی سورجییه‌وه‌.

۵- به‌رده‌ره‌شی گه‌وره: گوندیکی گه‌وره‌یه. به‌لام ئاوی که‌مه‌ و له‌ هاوینیشدا گه‌رمه. که‌شه‌که‌ی سازگاره‌. که‌وتووه‌ته‌ ناو زه‌وییه‌کی ده‌شتاییه‌وه. بنکه‌ی لادیی (عشائر السبعة)یه. که‌وتووه‌ته‌ باشووری ناوچه‌ی ئاکرئیه. نزیکه‌ له‌ رێگه‌ی ئاکرئ و مووسله‌ وه‌که‌ ده‌میکه‌ قیرتاو کراوه‌.

۶- داره‌توو: گوندیکی گه‌وره‌یه. که‌م ئاوه. که‌شه‌که‌ی سازگاره. له‌ هاویندا گه‌رمه. که‌وتووه‌ته‌ باشووری ناوچه‌که‌وه‌ له‌ لادیی (عشائر السبعة)دا. به‌دانه‌ویل‌ه‌ به‌ناوبانگه‌.

۷- زه‌نگه‌نان: گوندیکی گه‌وره‌یه. ئاوی که‌مه‌. له‌ هاویندا گه‌رمه. به‌لام که‌شیکی سازگاری هه‌یه. که‌وتووه‌ته‌ باشووری ناوچه‌که‌وه‌ له‌ لادیی (عشائر السبعة)دا. به‌دانه‌ویل‌ه‌ به‌ناوبانگه‌.

۸- بیره‌که‌په‌ر: گوندیکی بچوکه. نزیکه‌ له‌ شاخی پیتس و رووباری زبی گه‌وره‌وه. بنکه‌ی لادیی بیره‌که‌په‌ر. ئاوی که‌مه‌. له‌ هاویندا که‌شیکی سازگاری هه‌یه. چاوئه‌ندازانی سروشتی جوان ده‌وره‌یان داوه‌. شۆشه‌کانی بارزانییه‌کان له‌ نزیکیه‌وه‌ قه‌وماون. بۆیه‌کا ناوبانگی ده‌رکردوه. سه‌رده‌میکیش کرابوو به‌بنکه‌ی ناوچه‌ی زیبار.

۹- دینارته: گوندیکی بچوکه. چاوئه‌ندازانی سروشتی جوان چوارلایان گرتوه‌ له‌ دۆلی (نه‌هله‌)دا. که‌وتووه‌ته‌ ناوه‌راستی ئه‌و دۆله‌ی له‌ ناوه‌ند شاخی ئاکرئ و شاخی پیتس دایه. له‌ چه‌قی ئه‌و رێگایه‌یشدایه‌ که‌ له‌ ئاکرئیه‌ ده‌کشی بۆ بیره‌که‌په‌ر. له‌ هاویندا که‌شه‌که‌ی سازگاره. ئاویشی زۆره‌.

زەویەییەکی زۆربەشی ھەبە کە بۆ کشتوکال دەست بەدەن. بەمییەوی ڕەنگاوی ڕەنگیەو ناوبانگی دەرکردووە. ئەمیش بەھۆی شۆرشەکانی بارزانییەکانەو ناوبانگی دەرچوووە. بەلبازخانەییەکی تێدا یە لەگەڵ نەخۆشخانە (مستوصف) یک، لە سنووری لادیی بێرەکەپرە دا یە.

۱۰- سەری سادە: جێگایەکی جوان و ھاوینەھەوارێکی خۆش و ناوازیە. کەوتووەتە سەر پۆیە زنجیرە شاخی ئاکرێ، لە نزیک گوندی بجیلەو. لە ھاویندا کزەبایەکی فینکی خۆشی ھەبە. شۆینەکی و ھاوینەو، دەروانیی بەسەر دۆلی نەھە و لادیی سورچیدا، لەگەڵ زۆریە زەویەکانی ناوچە ئاکرێ و ناوچەکانی دراوسیتی. جەنگەلستان و دارستانی دار بەروو و، دار مازوو چوارلایان تەنبووە. گەلیک سەرچاوەی ئاوی سارد و سازگاری تێدا یە. سەردەمیک گوندی تێدا بوو. لەلایەن گوندەکانی دراوسیتیەو کراوە بەھاوینەھەوارێکی دەمدەمی و سەیرانگایەکی ھەموو دەمی لە کەشەکانی ھاوین و پایز و بەھاردا.

پێگە گشتییەکان

پێگای ئاکرێ و مووسل: گەنگترین پێگای بازگانییە کە ناوچە ئاکرێ دەبەستێ بەمووسلەو. پێگاکە قیرتاو کراوە، درێژیی دەگاتە (۹۵) کیلۆمەتر کە نزیکە (۵۰) کیلۆمەترە لە سنووری ناوچە ئاکرێ دا یە. بەپانی لادیی سورچی دەپێ. بەدرێژی لادیی (عشائر السبعة) دەپێ.

پێگای ئاکرێ و بێرەکەپرە: ئەم پێگایە بەناو شاخە سەختەکاندا دەروات. درێژیی (۳۰) کیلۆمەتر دەبێ. دانیشتوانی لادیی بێرەکەپرە و زۆریە دانیشتوانی ناوچە زێبار و بەشیک لە دانیشتوانی ناوچە ڕەواندز پێیدا دەپێ. لە زۆریە سالاندا، لەبەر بەفر و بارانی زۆر، ئەم پێگایە لە ڕێسوار بەریەست دەبێ. لە گەلیک سالانەو نامەکاری لە ئارادا یە بۆ کردنەو پێگای ئۆتۆمبیل لە ناوێند بێکە ناوچە ئاکرێ و بێکە لادیی بێرەکەپرەدا. بێ گومان ئەم پێگایە نرخێکی بەرێوەبەرایەتی و سەربازی و بازرگانی و ئاوەدانی گەورە ھەبە بۆ ناوچە کە. دانیشتوانی ناوچە کە بەئاواتەو ڕۆژیک زووتر بکریتەو. چونکە ئەوان پاشکەوتووی دەستی ئەو کە نەکراوەتەو. نەبوونی ئەو پێگایە پەکی ھەموو کاریکی گەنگی خستوون.

پێگای ئاکرێ و بجیل: ئەم پێگایە بەناو شاخدا دەروات، بەلام سەخت نییە. درێژیی (۱۵) کیلۆمەترە. لە سالی ۱۹۴۳دا دەست بەکردنەو کراوە بۆ ئۆتۆمبیل. بەلام پاشان وەستێنراوە. دوا ی ئەو لە برانەو سالی (۱۹۵۰)دا دەست کرایەو بەکردنەو و تەواکردنی. بەم زوانە تەواو دەبێ. ھیچ نەماوەتەو لە پێگاکە بکری پێدیک نەبێ لەسەر چەمی (گبیل) کە ئاوەکی لە تەنگی (حەسەن ماما) وە تێپەر دەکات. ئەم تەنگەیش بەناو شاخی ئاکریدا پەیدا بوو. زۆریە گوندەکانی لادیی سورچی کە کەوتوونەتە بەر ڕۆژھەلاتی ناوچە کەو لەم پێگایە کەلکیان دەست دەکەو.

پێگای ئاکرێ و بەردەپەشی گەرە: لە پێگای (ئاکرێ و مووسل)ەو لە ئاستی گوندی (شێوێ)دا، لکیک جوێ دەبیتەو دەچێ بۆ گوندی (بەردەپەشی گەرە) کە بێکە لادیی (عشائر السبعة)یە. ئەم

پێگایە درێژیی نزیک (۲,۵) کیلۆمەترە. کیلۆمەترەیی لێ کراوەتەو و بەردێرێش کراوە. ئەمە لە برانەو سالی (۱۹۵۰)دا. ڕەنگە لە سالی (۱۹۵۱)دا تەواو بێ.

ئێتر ئەمەندە پێیستە ئەویش پێشان بەدین کە ئۆتۆمبیل دەتوانی بۆ ژمارەییەکی زۆر لە گوندەکانی لادیکانی (عشائر السبعة) و سورچی پروات، چونکە ھەرچەندە پێگاکان خوداکردن و سروشتین، بەلام بەتێکۆشانیکی کەم تەخت دەکری.

پەردەکان

گەرەترین پردی ناوچە کە پێی دەلێن (پردی مەندان) کە کەوتوونە باشووری ناوچە کەو و لەسەر پروباری (خازر) دروست کراوە. ئەم پردە لە سنووری لادیی (عشائر السبعة)دا دامەزراوە. ناوچە ئاکرێ و ناوچە مووسل دەبەستێ بەبەکترەو. ئەمیش بەشیکە لە پێگای ئۆتۆمبیلی ناوێند ئاکرێ و مووسل. لە نزیک شاری ئاکرێ وە دوو پردی بچووک ھەبە. ھەرەھا دوو پردی تریش ھەن لەسەر چەمی (لالەیی) و چەمی (کەشتا) کە کەوتوونەتە سەر پێگای ئۆتۆمبیلی ئاکرێ و مووسل.

پەردە بچکۆلەکان

لەسەر پێگای ئاکرێ و مووسلدا، لەناو سنووری ناوچە کەدا گەلیک پردە بچکۆلە (قنطەر) ھەن، گەنگەکانیان ئەوانەن کە لە نزیک گوندەکانی (عامیانو، قۆرەبەک، جووچەری گەرە و جووچەری بچووک)دوون.

لەسەر پێگای (ئاکرێ و بجیل)یشدا کە تازە کراوەتەو، چوار پردە بچکۆلە ھەن کە نزیک لە شاری (ئاکرێ، جونا، باشقال ئاغا و باشقال ڕەوێند)دوون. لەناو شاری ئاکریشدا سێ پردە بچکۆلە ھەن.

بوارەکان

سێ بوار (مەبەر) لەسەر پروباری زێی گەرە ھەن:

۱- بواری بلە: ئەم بوارە نزیکە لە گوندی بێرەکەپرەو. لەسەر ئەم بوارەو دەپەرنەو بۆ بێکە ناوچە زێبار. کەوتوونەتە باکوری ناوچە ئاکرێو.

۲- بواری سەرکەفرۆک: ئەم بوارە لە گوندی (سەرکەفرۆک)دوون نزیکە کە لە سنووری لادیی سورچیدا یە و کەوتوونەتە ڕۆژھەلاتی ناوچە کەو. لەسەر ئەم بوارەو دەپەرنەو بۆ لادیی (دێرە حەریر) کە بەشیکە لە ناوچە (ڕەواندز) (*)

۳- بواری گرد مامک: ئەم بوارە لە نزیک گوندی (دەحەلە)و دەمەزرتێنراوە کە لەناو سنووری لادیی (عشائر السبعة) دا یە و کەوتوونەتە ڕۆژھەلاتی ناوچە کەو. لەسەر ئەم بوارەو دەپەرنەو بۆ لادیکانی (دێرە حەریر و ھەولێر).

(*) (لادیی دێرە حەریر لە سالی ۱۹۵۲دا خرایە سەر ناوچە شەقلاو. (ش. ف)

ھۆي گواستنهوه

دانيشتووانى ناوچه كه له پيش هه موو ھۆيه كدا بۆ گواستنهوهى خوڤان و كه لويه لىيان گيانله بهر به كاردههين هك ئيستىر و بارگير و كه و گا. ئه مه ش له و شوپانه دا ږوو ده دات كه ږيگاكانيان شاخاوى و سه ختن. به لآم له هه ر جىگايه كدا ئۆتۆمبيل بتوانيت ږوات، ئۆتۆمبيل به كاردههين. زۆربه ي ئه و ئۆتۆمبيلانه ي له ږيگا گشتيه كاندا به كار دههين، ه ي كه سانتيكن كه له دانيشتووانى ناوچه ي ئاكرى نين. ئه و ئۆتۆمبيلانه يش كه ه ي دانيشتووانى ناوچه كه ن برين له شه ش ئۆتۆمبيلى (پيكاب) كه بۆ كرئ دانراون. دوو ئۆتۆمبيلى (جىپ) و سى ئۆتۆمبيليش هه ن، ه ي كه سانتيكن كه بۆ خوڤان به كاربان دههين، نه ك بۆ كرئ. بيجگه له وانه، ئۆتۆمبيليكى (جىپ) ي چه كدار هه به ه ي بالبازانخانه يه. ئۆتۆمبيليكى (لۆرى) ي گه وريش هه به ه ي سه ربازانخانه يه. هه ر ئه و نه ده ږيگا گشتيه كانى ناوچه كه ته وواو كران، ژماره ي ئۆتۆمبيل له كن سه ر هك ھۆزه كانى لادىي (عشائر السبعة) و (بيره كه پره) و (سورچى) زۆر ده بن، چونكه ئه وانه چ بۆ كه لكى خوڤان بى و، چ بۆ خوڤ رابواردنى خوڤان، ئاره زوى كرپيان ده كه ن.

بواره كانى ميريش كه له سه ر ږووبارى زىي گه وره ن، له گه ل بواره كانى ئه و كه سانه دا كه له سه ر ده مى هاتوچۆ ھۆزه كوچه ره كانى هه ركى و سورچيدا به كار دههين، كه لكىكى زۆريان هه به بۆ دانيشتووانى ناوچه كه له كانى گواستنه وه و هاتوچۆياندا بۆ پارىزگاي هه ولير.

ھۆي گفوتوگۆگردن

له ناوچه ي ئاكرىدا (۳۲) ئاميرى ته له فۆن هه به. له مانه (۲۰) ئاميريان له فه رمانگه كانى ميرىدا به كار دههين. (۱۲) ئاميريشيان له خانوو و جىگا فه رمانه كانى دانيشتووانى ناوچه كه دا به كار دههين. ئه وانه به م شپوه به دابه ش بوون:

له شارى ئاكرىدا: (۱۰) ته له فۆن له فه رمانگه كاندا و، (۱۲) ته له فۆن له خانوه كان و جىگا فه رمانه كانى دانيشتووانى شاره كه دا دامه زريناون.

له لادىي بيره كه پره دا: (۴) ته له فۆن له فه رمانگه كاندا كارده كه ن.

له سورچيدا: (۳) ته له فۆن له فه رمانگه كاندا كارده كه ن.

له (عشائر السبعة) دا: (۳) ته له فۆن له فه رمانگه كاندا كارده كه ن.

بيجگه له مانه ته له فۆنى بيتهل و ئاميرى گفوتوگۆگردنى تر له بنكه ي لادىكان و هه نديك بالبازانخانه و سه ربازانخانه ي ئاكرىدا هه ن كه هه موويان سه ر به ميرين.

ږاڊيۆ

له ناوچه كه دا (۵۶) ئاميرى ږاڊيۆ هه به. له مانه (۵۰) ئاميريان له شارى ئاكرىدا به كار به ده كه و نه گه ر، ئاميرى كيشيان به پاترى ئيش ده كات. دوو ئاميرى ږاڊيۆيش له لادىي بيره كه پره دا هه ن كه به پاترى

كار ده كه ن له لادىي سورچيشدا دوو ږاڊيۆيان هه به كه به پاترى ده كه و نه گه ر. به لآم لادىي (عشائر السبعة) هه ربه ك ږاڊيۆى تىدايه ئه ويش به پاترى ئيش ده كات. هه رچى گرامه فۆنه، له بهر ئه وه ي ږاڊيۆ بووه به باو، به كارهينانى له كزبوندايه. هه ر ئه وانه به كارى دههين كه ده ستبان كورته و ږاڊيۆيان پى ناكري.

ده سگايانى كارگيرى

بنكه ي ناوچه كه برىتييه له شارى ئاكرى. ئه م شاره هه رچه نه ده به ناو كه و تۆته ناو سنوورى لادىي سورچيه وه، به لآم له ږووى كارگيريه وه به سه ربه خۆ داده نى، راسته وخۆ له ژير چنگى جينوشين (قايقام) دا به. هه روه ا بيس ت گونديش هه ن كه نزيكن له شارى ئاكرى، له گه ل بالبازانخانه ي (گرده سين) و (باكرمان)، له ږووى كارگيريه وه له ژير چنگى بالبازانخانه ي شارى ئاكرىدان، نه ك بالبازانخانه ي سورچى. ناوچه ي ئاكرى برىتييه له سى لادى (ناحيه): بيره كه پره، بنكه كه ي ناوى بيره كه پره به. لادىي سورچى، بنكه كه ي ناوى (بجىل) ه. لادىي (عشائر السبعة)، بنكه كه ي ناوى (به رده پره شى گه وره) به.

هه ر لاديه ك له م سى لاديه، كارگيرى لادى كاروبارى هه لده سووپى كه هه رسيكيان له ژير فه رمانى جينشين دان. وا له خواره وه ناوى ئه و فه رمانگايانه ده به ين كه له ناو سنوورى ئه و جينشيني و لاديه يانه دان:

له ئاكرىدا: جينشين، يارىده ده رى بالباز، كارگيرى سامان، دادگاه، شاره وانى، تاپۆ، كشتوكال، سه ربازگيرى، به يتالى، خوڤندنگاي كوران، خوڤندنگاي كچان، ته رخانكردى سامان (أوقاف)، پۆسته و بروسكه، نه خوڤخانه (مستوصف)، له شكرگاه (حاميه)، (استه لاك)، نووسينگه ي پاره خانه (كتابه الصندوق)، ئاو و كار به ا.

له لادىي بيره كه پره دا: فه رمانگه ي كارگيرى، فه رمانبه رى بنكه ي بالباز: له بيره كه پره دا، له دينارته دا، له هه شته كه دا. نه خوڤخانه: له بيره كه پره دا، له دينارته دا. خوڤندنگا: له ھۆكيدا.

له لادىي سورچيدا: فه رمانگه ي كارگيرى، فه رمانبه رى بنكه ي بالباز، نه خوڤخانه، بالبازانخانه ي باكرمان، بالبازانخانه ي گرده سين.

له لادىي (عشائر السبعة) دا: فه رمانگه ي كارگيرى، فه رمانبه رى بنكه ي بالباز، بالبازانخانه ي جووچه ر. خوڤندنگاي كوران: له به رده پره شى گه وره دا، له زهنگه ناندا. نه خوڤخانه، بالبازانخانه ي مه ندان.

ئاين

زۆريه ي دانيشتووانى ناوچه ي ئاكرى ئيسلامن له سه ر ږيږه وى (شافعى) ئه وانى تريس مه سيح بن و دابه شبوون به سه ر ږيږه وه كانى (كاتولىكى و نه ستورى و ئۆتۆدۆكسى) دا.

نه ته وه ي

دانيشتووانى ناوچه ي ئاكرى هه موويان كوردن و ئارى نه ژاد. به لآم جووه كان كه له ږه گه زى (سامى) بوون له ساله كانى (۱۹۵۰) و (۱۹۵۱) دا له ناوچه كه وه باربان كرد بۆ فه له ستين.

زمان

ئەو زمانەى كە ھەموو كەسبىك لە ناوچەى ئاكرىدا قسەى پى دەكات (زمانى كوردى) يە، بەھەردوو شىتوھەيەو كە برىتەن لە (سۆران و بادىنانى). زمانى كوردىش دەستور و پىنووسى خۆى ھەيە كە لە ھەموو لاىەكدا ناسراو و، ساز و ئاوازىكى خۆشى ھەيە.

بىتجە لەو كۆتەرىن زمانانى ئارى دادەنرى. لە ھەزاران سال لەمەوپىشەو ھەموو جۆرە نووسراوئىكى پى نووسراوئەو لە بابەت زانىارى و ھونەر و وىژەو، تا ئىمپرو. زمانىكىشە فېربوونى ئاسانە. ھەرچى مەسبىحىيەكانن بەتەنىشت ئەم زمانە نەتەوئىيەى خۆشيانەو، زمانى ئايىنى كلدانىش دەزانن. ھەرچى پۆشنىبىرەكانىش بىتجە لە زمانى كوردى زمانى ەھەبىش دەزانن لەگەل ئىنگلىزىدا. لە پياوھ پىرەكانىشياندا ھى واپان تىدا ھەيە زمانى فارسى و توركىش دەزانن.

شۆينە پىرۆزەكان

دانىشتوانى ناوچەكە ئەم ئارامگا و گۆرانە بەپىرۆز دادەنن. لەبەر ئەو لەكاتى خۆيدا دەچنە دىدەنىيان، بۆ مەبەستىك لە مەبەسەكانى خۆيان:

لە شارى ئاكرىدا:

۱- ئارامگاى (شىخ عەبدولعەزىز كورى شىخ عەبدولقادرى گەيلانى): ئەم ئارامگايە كەوتووەتە شۆينەى واو كە بەھاوینەھەوارىكى جوان و خوش دادەنرى. گەلىك پەزوباخ و خانوو و دووكانيان لەسەر تەرخان كەردوو.

لەلایەن دەسگای (تەرخان كراوھى قادرى)^(۱) يەو كە لە شارى (بەغدا) ە كاروبارى بەرپەو ەبرى. تەمەنى دەگەرپتەو بۆ نەزىك سالى (۷۰۰) ى كۆچى. ئەم ئارامگايە بۆ خۆپىرۆز كەردن دىدەنى دەكرى.

۲- ئارامگاي سەيدا (مەجذوب):^(۲) ەك دەلەن دەبى لە سالى (۱۲۵۵) ى كۆچىدا مەردى. يەكەك بوو لە جىگەرەكانى (شىخ خالىدى نەقشەندى) ى بەناوبانگ. (شىخ خالىد) خۆى لە دانىشتوانى شارى سلىمانى بوو^(۳). بەلام لە شارى (دەشق) دا نىترراو. پياوئىكى گەورە بوو لە خوداناسى و

(۱) تەرخانكراو: بەماناى (وقف)، كەواتە (دائرة، ادارة، الوقف القادرية في بغداد).

(۲) شىخ محەمەد مەجزووبى عىمادى: يەكەكە لە خەلىفەكانى مەولانا خالىدى نەقسى، كە ماموستا شىخ محەمەدى خال لە (الشيخ معروف النودهي) يەكەيدا بەر لە ناوھىنانى دەلن: «انتشرت طريقته - النقشبندية. أ. ب - وخلفاؤه في اكثر الممالك سابحون عابدون، لا يدرك كثرتهم العادون، ولكن أذكر للترك غودجاً، منهم...» لەناوایندا ناوى ئەم زاتەش دەبات.

(۳) (ضياءالدين خالد بن احمد بن حسين من عشيرة جاف، ينتهي نسبه الى الوالي الكامل پيرميكانيل) ناسراو بە: مەولانا خالىدى نەقشبەندى، لە ۱۷۷۹ لە قەراغ ھاتۆتە دنباو و لە ۱۸۲۶ لە شام وەفاتى كەردوو. بۆ زياتر دەربارى بروانە (يادداشتەكانى شاکر فەتاح) - كىتەبى يەكەم) لەم پەرۆهە. ل: ۱۵۷-۱۵۸ ھەروا: محمد الحال، الشيخ معروف النودهي، مطبعة التمدن، بغداد ۱۹۶۱، ص ۳۸ - ۵۳.

زاناييدا. ئەمەيش ھەر بۆ خۆپىرۆز كەردن دەچنە سەرى.

۳- دىدەنىگای (محمودى فضلون): دەلەن لە يارەكانى (پىغەمبەر - محمەد) ى دىو. بۆ ئەو دەچنە سەرى كە لە نەخۆشى (پژمنى كەلەشىرى) رزگاربان بى.

۴- دىدەنىگای (شىخ رەجەب): ئەم شۆينە زۆر كۆنە.

۵- دىدەنىگای (شىخ باپىر): بۆيە سەرى لى دەدەن كە لە لەرزوتا رزگار بى.

۶- دىدەنىگای (مەلا ھەسەن) ى زىبارى. دەچنە سەرى بۆ ئەمەى لەو نەخۆشىيە رزگاربان كە جانەوهرى ھەفتا و ھەف تووشيانى دەكات. كاتى كە دەپتە ناو گۆيانەو. (ھەزار پىي لای خۆمان - أ. ب).

۷- دىدەنىگای (شىخ سەندان).

۸- دىدەنىگای (شىخ محەمەدى زىبار).

۹- دىدەنىگای (سەيد مەولى). ئافرەتەكان دەچنە سەرى بۆ ئەمەى شىربان زۆرتەر بىت بۆ مندالەكانيان.

۱۰- دىدەنىگای (شىخ مەف). ئافرەتەكان دەچنە سەرى بۆ سەك پىرپوون.

۱۱- دىدەنىگای (مەلا ئەحمەدى سورچى).

لە ەروەى ئاكرىدا:

۱۲- دىدەنىگای (شىخ محەمەدى شىخ ئەحمەدى بىجىلى). نەزىكە لە گوندى بىجىلەو كە بنكەى لادىي سورچىيە. لە سالى ۱۳۲۶ ى كۆچىدا نىترراو. بۆ پىرۆزى دەچنە سەرى.

۱۳- دىدەنىگای (شىخ ئەحمەدى) لە گوندى (كولەكا) لە لادىي سورچىدا. ئەم خوداناسە باپىرە گەورەى شىخەكانى سورچىيە. لە سالى ۱۲۷۳ ى كۆچىدا نىترراو. جىگەرى (مەولانا خالىدى نەقشەندى) بوو. بۆ پىرۆزى دەچنە سەرى.

۱۴- دىدەنىگای (شىخ سەرگول) لە گوندى (كولەكا) دا. بەلای دانىشتوانى لادىي سورچىيەو لەو دوو خوداناسەى پىشوو پاىە بەرزترە.

۱۵- دىدەنىگای (شىخ ئىسماعىل) ى وليانى. دەلەن لە سەيدەكانى بەرزنجەيە كە لە خاكى پارىزگای سلىمانى داىە. لە گوندى (پووقى) دا كە لە لادىي (عشائر السبعة) داىە لە سالى ۱۱۰۴ ى كۆچىدا نىترراو. بۆ پىرۆزى سەرى لى دەدەن.^(۱)

(۱) لىرەدا بەپىتەستى دەزانن كە شتى دەربارى (شىخ سمايلى وليانى) بۆ خۆپتەرى ھىژا بنووسن، كە چۆن لە ناوچەى شارباژێرەو ئاوا كەوتۆتە ئەم دەقەرە. بۆ ئەمەش لە كىتەبە بەنرخەكەى جەنابى ماموستا مەلا عەبدولكەرىمى مودەرىسمان بەباشتر نەزانى (بەنەمالەى زانىاران): پوختەى باسەكەى دەربارى ئەم شىخە خاوەن پاىە و پىرۆزىيە ئەوھە كە (شىخ ئىسماعىل يەكەكە لە كورەكانى شىخ محەمەدى نۆدى كە ئەویش ئەوھەكى پىرۆزى شىخ عىسا براى شىخ مووساى بەرزنجەين، شىخ محەمەد پىنج كورى بوو: شىخ ئىسماعىل، ھەسەن، عەلى، ئەحمەد و محەمەد سوورە. ئەمانە ھەريەكە لە ناوچەيەكى دەقەرى سلىمانى نىشتەجى دەبن، شىخ ئىسماعىل و شىخ ھەسەن دەچنە قەرەداغ لە دىي - وليان - دادەنىش، شىخ سمايل =

۱۶- دیدەنیگای (شیخ حەسەن). لە گوندی (خیلافت)دا کە دەکەوتتە ناو لادیی (عشائر السبعه) وه نیتراوه. بۆ پیرۆزی سەری لی دەدەن.

۱۷- دیدەنیگای (شیخ شەمسەدین). لە گوندی (شۆش)دا نیتراوه کە سەر بەلادیی سورجییه. بۆ پیرۆز بوون دەچنە سەر گۆرەکی.

۱۸- دیدەنیگای (شیخ جبرائیل). لە گوندی (شۆش) دایە. ئەمیش بۆ پیرۆزیبوون دەچنە سەری.

۱۹- دیدەنیگای (ئووریا)ی کوژراو لە پیناوی خودادا. دەلێن: یەکیک بوو لە کاربەدەستانی (داود) پیغەمبەر، کە لە نزیک گوندی شۆشەو کوژراو لەگەڵیدا بوو. جوولەکەکان لە پێش ڕەوکردنیاندا زۆر دەچوونە دیدەنی.

۲۰- دیدەنیگایەکی ش لە خواریووی باخەکانی گوندی (شۆش)دا هەیە، دانیشتوانی ناوچەکە لەو باوەڕدان کە (دانیال) پیغەمبەر لەویدا نیتراوه. جارێک جووڵەکان دەچوونە دیدەنی.

بەرستگاکان

جارێک بە شێوەیەکی تێکڕایی، لەناو هەموو گوندیکی موسڵمانەکاندا مزگەوتێکی ساکار هەبوو، گوندییەکان نوێژیان تێدا دەکرد. بەلام ئیستاکە وانییە. هەموو گوندیک. مزگەوتی تێدا نییە. ئەوەندە هەیە هێشتا پەرستنی خودا لە ئارادایە و زۆری لادیییەکان نوێژ و پارانەوێ خۆیان دەکەن. لە شاری ئاکرتیشدا هەشت مزگەوتی بچکۆلە و، یەک مزگەوتی گەورە کۆن هەیە. ئەم یەکەیان لە کاتی دروستکردنیدا بایەختی زۆری پێ دراوه. دەلێن لە سەر دەمی جێنۆشین (خلیفە)، (عومەری خەتاب)دا دروست کراوه. نوێژی ڕۆژانی هەینی لەویدا دەکری. سامانی تەرخانکراو (أوقاف)ی بەرەو ڕووکراوەتەوه

= لە ئیرشاددا دەردەکەوێ و ناوبانگی دەرکرد، دەچیتە زیارەتی شیخی گەیلانی لە بەغدا و سوود لە ئیرشادی شیخ (ئەحمەد الاحسانی) وەر دەگرت. جا لە خزمەت ئەودا سلوک دەکا و ئیجازەتی خەلافەتی لە پێبازی قادریدا لی وەر دەگرت. دەگەریتەوه قەرەداغ و لە دبی قازانقایە دادەنیشی، شیخ سمایل زۆر خواوەن تەسەوفی پۆچی بوو و گەلی کەراماتی لی دەگێرناوە، لە دواي ژيانیدا قازانقایە جی دەهیلێ و دەچیتە دەقەری بادینان لە گوندی -گرد پتوی- دادەنیشی خەریکی ئیرشاد دەبێ، سەردانی شام دەکات لە گەڕانەویدا دەچیتە موسڵ، لێرە نەخۆش دەکەوێ و وفات دەکات، تەرمەکی دەبنەوه بۆ گوندەکی خۆی و لەوێ بەخاک دەسپێرێ. شیخ سمایل لە ۱۰۸۱ کۆچیدا لە نۆدی لە دایکبوو و لە ۱۱۵۸ کۆچی وفات دەکات، حەوت کوری لە پاش جیمارە: عەبدولرەزاق، عەبدولسەلام، عەبدولکەریم، مەحمود، مەعروف و عەبدوللا. عەبدولرەزاق لە دیلیژە بوو (شیخ رەزای دیلیژە)، بەلام لە گوندی گردە پتوی - پروو، شیخ یەحیای کوری ماوی بیست ساڵ ئیرشاد دەکات، دواي ئەم دیوانە خەلیفە مەلا مستەفا لە تەکیەکە دادەنیشی و ماویەکی زۆر ئیرشاد دەکات. ئەوەکانی تری لە دیکانی: قازانقایە و گۆیتەپە و هەشەژین و قەرەچتیار دادەنیشن و ئیرشاد دەکەن. بۆ زیاتر بڕوانە: مەلا عەبدولکەریمی مودەریس: بنەمالە زانیاران، چ یەک ۱۹۸۴ چاپخانە شەفیق، بەغدا. ل ۳۰۹ - ۳۲۷.

زانستە ئایینییهکانیشی تێدا دەخوێندری. هەر وەها گەلیک مزگەوتی تریش هەن لە گوندەکاندا وەک: (خیلافت، باکرمان، گوندک، بجیل، باشقالا، باشقالا، پەودەند، جوونە، بەردەرەشی گەورە، شۆش، بێرەکەپرە، هەرن، چاریۆت، هۆکی، بانێ، پناخی، گوبلان، سوسنا، رووفیا، دارەتوو، زەنگەنان، گۆمەزەرد و گردەپان). لە شاری ئاکرتیشدا دوو کلتیسا هەن، یەکیکیان هی (یەعقوبی)یەکانە کە لەسەر پێرەوی (ئۆرتۆدۆکس)ن. ئەم کلتیسیایە زۆر کۆنە. لە بەرد هەلکەندراوه. لەناو ورگی شاخەکی ئاکرتدا دروست کراوه. کلتیساکی تریشیان هی کلدانییهکانە کە لەسەر پێرەوی (کاتۆلیک)ن. ئەمە ی دوايان چەند ساختمانیکی تازه بابەتی لە تەنیشتەوه دروست کراوه کە لە چاوشاری ئاکرتدا بەناواوە دادەنێن، هەریەکیان بۆ مەبەستیک تەرخان کراوه وەک: خوێندنگا و، میوانخانە و، جێی ژبانی (مەتران) و (لە خوداترسەکان)، چ ئافرەت بن، چ پیاو. ئەم کلتیسیایە لەژێر چنگی (پاپا) دایە، کە لە (فاتیکان)ی ناو خاکی ئیتالیا دا جێگر بوو، کە وەک فرمانەرەوایییهکی سەرەخۆ ریزی لی دەگیرێ. بێجگە لەمانە چەند کلتیسیایەکی سادە و ساکاری تریش هەن، کە لەم گوندانەدان: (خەپە، شەرمەن، خەردس، خەرجاوا). دوو کەنشتە ی جوولەکەیش لە ناوچەکەدا هەن: یەکیکیان لە شاری ئاکرت دایە و، ئەوی تریشیان لە گوندی (شۆش) دایە. هەردووکیان یەجگار کۆن. بەلام ئیستاکە کەسیان تێدا نەماوه، چونکە جووڵەکان لە سالی ۱۹۵۰ و ۱۹۵۱دا لە ناوچەکە ڕەویان کردوو بۆ فەلەستین.

تەکیەکان

لە شاری ئاکرتدا تەکیە (شیخ عبدالعەزیز)، لە گوندی شۆشدا تەکیە (شیخ شەمسەدین)، لە گوندی رووفیادا تەکیە (شیخ ئیسماعیلی ولیانی). لە گوندی (گوبلان)یشدا تەکیە (شیخ بەدیعی سورجی) هەن و تا ئیستایش لە کاردان.

لە هاوینەهەوارەکانی ئاکرتدا

چاوتەندازە سروشتییەکانی ئاکرت

بەشی سەرۆی شاخە بەرزەکی پشت شاری (ئاکرت)، هەرچەندە بەدیەنە رەق و تەق و توندوتیژەکانی و، کەلەبەردە گەورە ڕووت و قووتەکانی، کە هەر دەلیی خۆیان ئامادە کردوو بۆ پەلاماردان، بەرپۆزی نیوهرۆ گەورەیی و سامناکی و مەندیی خۆیان پێشان دەدەن، بەلام لە دەمی ڕۆژەهلات و ڕۆژئاوا، بەجۆریکی وەها دەگۆرێن، پەیتا پەیتا رەنگەکان و سیبەرەکانیان، گەلیک چاوتەندازی سروشتی جوان جوان دروست دەکەن، کە هەر وەک زەرەخەنەت بۆ بکەن و، ڕووخۆشیت لەگەڵدا بنۆتێن و، خۆشەویستیت بەرامبەر پێشان بەدن، وەهایە. ئیتر کاتییک بەخۆت دەزانیت، گەشکەدار بوویت و چاوبەست کراویت و، بەرامبەر ئەو شاخە شۆخ و شەنگە و ستاویت و، نیشانی دلخۆشی و سوپاس و پێزگرتنی خۆتی پێشان دەدەیت. هەرچی رەز و باخەکانی شاری (ئاکرت)یشن و کەوتوونەتە بنار و دامپنی ئەو شاخەوه لە راستیدا ئەمەندە ناواوە و پازاوەن، دامپنەکانی شاری ئاکرتیان وەک گۆل رازاندۆتەوه. بێجگە لەوه وەک

شاه کلاویک که له زه‌مرووت دروست کرابیت، چوارلایی سهری گرده‌کە‌ی ناوه‌راستی شارە‌کە‌یان جوان کردووه و هیناوه‌ته فه‌ر. ئەم سهری گرده‌یش ئەو جی‌گایه‌یه که له لاپاله‌کانیدا ژماره‌یه‌کی زۆر له خانووه‌کانی ئاکریتی له‌سەر دروست کراوه، به‌تایبه‌تی (سه‌یرانگای سهری گری) که هەر له دوو‌پ‌یکی بریسکه‌دار ده‌کات به‌سەر ئەوسهری گرده‌وه و ناویکی شایسته‌ی خو‌یان لێ ناوه، که پیتی ده‌لێن: «مرواریه‌که‌ی ئاکرێ». ئەم ناوه‌بیشیان له‌بەر ئەوه لێ ناوه، که سه‌یرانگه‌که به‌گه‌لێک چرای ره‌نگاو‌ره‌نگی جوان و پرشن‌گدار رازینراوه‌ته‌وه که جوانی و پروناکی پێ به‌خشن. له راستیدا ئەم ره‌زوباخه خو‌شه به‌خشنده، که رووخو‌شی و پێکه‌نین و که‌لک و فه‌ر په‌خشان ده‌کەن، کاتیک به‌خۆت ده‌زانیت چاوه‌بستت ده‌کەن. که به‌رۆژ ده‌چیتسه ناویانه‌وه، ده‌مێک به‌ها‌ه و هوو‌ری ئاوه روونه پاکه‌کانیا‌نه‌وه خه‌ریکت ده‌کەن که له قه‌له‌به‌زه‌کانی شاخه‌کانه‌وه دێنه خواره‌وه و به‌ناو جو‌گا‌کانیا‌ندا گه‌شت ده‌کەن، ده‌میکیش به‌کزه‌با بۆنه خو‌شه فێکه‌کانیان له شت ده‌بوو‌ژیننه‌وه و، به‌ئاوه خو‌شه سارده‌کانیان و، میوه ره‌نگاو‌ره‌نگه جوانه‌کانیان، خو‌شی ده‌خه‌نه دلته‌وه و، ده‌میکیش به‌سیبه‌ره فراوانه‌کانیان و چاوه‌ندازه جوان و ره‌نگینه‌کانیان چاوه‌بست ده‌کەن.

که شه‌ویش دیت و مانگ له‌ناو جه‌رگی ئاسماندا ده‌رده‌که‌و‌یت و، ئەستێره‌ گه‌شه‌کانیش له‌ناو شیناییه‌که‌یدا وه‌ک زێ‌ی ده‌بریسکینه‌وه و، سه‌ره‌تاتکی ده‌کەن له ئەستێره‌ ده‌ستکرده‌کانی شارە هه‌ل‌واسراوه‌که‌ی ئاکرێ، واتا چرخانه‌کانی، که به‌رسنگی شاخه‌کان و باخه‌کانیان رازاندو‌ته‌وه، هەر له‌و ئەستێرانه ده‌کەن که له ئاسمانیکی سه‌ره‌ره‌وه خواردا‌ین و ده‌ستی م‌رو‌ژ دا‌پرشت‌ین... به‌لێ له شه‌ودا، هه‌ل‌گه‌رێ به‌سەر ئەو گردانه که شاری هه‌ل‌واسراویان خستو‌ته ناوه‌ند خو‌یا‌نه‌وه جا که گه‌یشته‌یه سه‌ره‌پۆیه‌ی ئەو گردانه، له‌ناو ئەو بێ‌دنگی و سه‌نگیه‌ نازه‌نینه و پیرۆزه‌دا، ته‌ماشای گه‌وره‌یی گه‌ردوونی مه‌زن بکه له‌ناو ئەم پارچه زه‌وییه نازداره‌دا... دوا‌ی ئەوه گو‌ی بگه‌ر له‌و ساز و ئاواز و گۆرانییه خو‌شانه‌ی که له خانووه هاوینییه‌کانی ناو باخه‌کانه‌وه دێنه ده‌ری که له کانگای دۆله قووله‌که‌ی ئاکرێدا بل‌ا‌وب‌ونه‌ته‌وه...

پشوویه‌ک بده... نارامیک بگه‌ر... کاتیک ده‌زانیت چه‌ند تیشکیکی ناوازه و نایابی خودایی هاته ناو دلته‌وه و، ناوه‌ند دلی تۆ و خودای گه‌وره‌ی پاک‌ی بێ‌هاوت‌ای به‌ست به‌یه‌که‌وه. که ئەوه‌یش پێک هات، خودات له‌به‌رده‌م دل و ده‌روونت‌دا دیته پێش چاو، به‌هه‌موو ده‌سه‌لات و میه‌ره‌بانی و جوانی و به‌خشنده‌یی و گه‌وره‌یییه‌کیه‌وه... ئینجا خو‌شی له‌وه ده‌بینیت که لێ‌ی نزیک بو‌و‌یت‌ه‌وه و، هێزیش له‌وه ورده‌گری که ناسیاوی له‌گه‌لیدا په‌یدا ده‌ک‌یت، ئەنجام‌یش به‌وه ده‌گات، هیوا و ئاواته‌کانت تازه ده‌بنه‌وه و، چست و چالاکیه‌که‌کانیش گو‌ر ده‌به‌ستنه‌وه و، زۆرت‌ریش له جاران باوه‌ر به‌خۆت ده‌ک‌یت. ئینجا که ئەوانه‌ت بۆ پێک هات، به‌توندوتیژی و هێز و هه‌ره‌تیکی نو‌ت‌وه به‌ره‌نگاری ئەو ته‌نگ و چه‌له‌مه و گیروگرفتانه ده‌بیت، که له رێ‌ی ژبا‌نت‌دا ده‌بنه‌ کو‌س‌پ له‌به‌رده‌مت‌دا، واز‌یش نا‌ه‌یت‌یت تا به‌سه‌ریان‌دا ز‌ا‌ل ده‌بیت...!

وا تۆ له په‌رست‌گا مه‌زنه‌که‌ی سروشت‌دا نو‌ت‌ره‌کانی خۆت ته‌واو کرد. هه‌موو شتیکت وا دیته پێش چاو که بێ‌دنگ و سه‌نگ و بێ‌وه‌ی و جوان و مه‌ند و سه‌نگینه. که‌واته هەر له جیتی خۆت‌دا بنوو. دل‌ت

دانه‌چله‌کێ، دل‌نیا‌به له خۆت، گه‌ش‌بێن به، ده‌روون خاو‌ین به، باوه‌رت به‌دوا‌ر‌و‌ژی گه‌ش و خو‌شی خۆت هه‌بێ، هیچ‌ت لێ‌ نا‌یه‌ت. بنوو به‌دل‌خو‌شیه‌که‌وه هه‌تا به‌یانی...

وا شه‌و له ئاهه‌نگه پر چاکه و فه‌رکه‌ی خو‌ی بووه‌وه. مو‌ژده‌ی به‌ره‌به‌یانی ناسک و ناوازه‌یش سهری ده‌ره‌ینا. وا تو‌یش به‌شی خۆت پشووت دا و سه‌ره‌وت پێ‌ گه‌یشته. وا ده‌نگی بلبله‌کان و، خو‌ره‌ی ئاوه هه‌لقو‌لیوه‌کان و، بانگی که‌ل هه‌شیره‌کان و، جریوه جریوی په‌له‌وه‌ره‌کان و، خه‌شه‌خشی گه‌ل‌ای داره‌کان، به‌بۆنه‌ی خه‌به‌ریو‌نته‌وه ئاهه‌نگت بۆ ده‌گێ‌رن. که‌واته هه‌سته‌ره سهر پێ‌ و خو‌شی له بێ‌ینی چاوه‌ندازه جوانه ناوازه‌کانی به‌ره‌به‌یانی بێ‌ینه!... گو‌ی بگه‌ر له بانگه‌ری مزگه‌وت که ده‌لێ: «خودا گه‌وره‌تره له هه‌موو که‌س!». ئای له‌و وشانه چه‌ند گه‌وره‌ن! ئای له‌و ئاشکرا کردنه چه‌ند گه‌وره‌یه! ئای له‌و بانگه‌وازه چه‌ند گه‌وره‌یه که داوامان لێ ده‌کات باوه‌ر به‌و گیانه گه‌وره‌یه به‌ی‌نین، که هەر به‌ته‌نیا خو‌ی له توانایییدا هه‌یه سه‌ره‌ستی و چاکه و سوودمان بپاری‌زێ و، ئاره‌زووه په‌سند و دروسته‌کانیشمان به‌ی‌نیت ده‌ی! ئە‌گه‌ر ئاره‌زووت کرد نو‌ت‌ی خۆت بکه. دوا‌ی ئەوه چی‌ترکه‌ی ناشتاکه‌ت بکه له یه‌کی‌ک له‌م سێ سه‌یرانگه‌هه‌دا: (سهری گری، سیپه و کانی زه‌ر)، که له‌و جی‌گایانه‌دا له باوه‌شی دایکه سروشتی جوان و شه‌نگ و شو‌خ و خاوه‌ن به‌زه‌بیدا نان ده‌خۆیت. پشوویه‌ک بده. ئینجا دوام که‌وه به‌تیم بۆ شارە هه‌ل‌واسراوه‌که، ئاکرێ، تا به‌رۆژ هەر که‌سیکی تێدا‌یه و هەر شتیکی تێدا‌یه پێشان‌تی بده‌م.

شاری ئاکرێ و دانیش‌ت‌وه‌کانی

شاره والا‌که‌ی ئاکرێ وا له‌به‌ر ده‌مت‌دا‌یه. ئەم شاره بریتیه‌یه له چه‌ند چینه خانوویه‌ک که له بناری شاخه‌کانه‌وه هه‌ل‌ده‌کشین بۆ سه‌ره‌وه تا ده‌گه‌نه لاپاله‌کانیان. هەر وه‌ک له‌سەر پلی‌کانه‌یه‌ک بوو‌ین و پله به‌پله سه‌رکه‌وت‌به سه‌ره‌وه واته ئەم چینه خانووانه ژماره‌یان ده‌گاته بیست چین. تو‌ش هه‌تا ده‌گه‌یه‌ چینی هه‌ره بالا‌ی پت‌یو‌ست‌یت به‌خه‌بات‌یکی زۆر هه‌یه. به‌لام که گه‌یشته‌یه ئەو‌ی و ته‌ماشای ئەو هه‌موو ره‌زوباخانه‌ی ئاکریت کرد و، زه‌وییه‌کانی ناوچه‌ی ئاکرێ و زه‌وییه‌کانی ناوچه‌کانی دراوستی ئاکریت چاو پێکه‌وت ره‌نج و ماندو‌یت‌یه‌که‌ت له‌بیر ده‌چیت‌ه‌وه. کل‌ت‌س‌ای مه‌سیحیه‌کان و ساختمانه ناوازه‌کانیش چاو پێ‌ ده‌که‌و‌ی وه‌ک میوانخانه و خانووه‌کانی له خودات‌رسه‌کان، چ پیاویان و، چ ئافه‌رتیان و، خو‌ت‌ند‌نگ‌ای کو‌ران و کچانی مه‌سیحیه‌کان که خودانا‌سییان فێ‌ر ده‌کەن. ئینجا له‌و‌یوه سه‌یری‌کی پێشده‌می خۆت بکه. که ته‌م‌اشا ده‌ک‌یت له لاپاله‌کانی ئەو گرده‌ی به‌رامبه‌رت و سه‌ره‌که‌یدا گه‌لێک ساختمان دروست کراون، وه‌ک سه‌را و شاره‌وانی و فه‌رمانگه‌ی کاره‌با و ئاو و، خو‌ت‌ند‌نگ‌ای کو‌ران و بازاری تازه‌که شه‌قام‌یکی گه‌وره‌ی به‌ناودا ده‌روات که له مووسله‌وه دیت. هه‌روه‌ها چاوت به‌(سه‌یرانگ‌ای سه‌را) و (سه‌یرانگ‌ای به‌هه‌شتی مند‌الان) و (سه‌یرانگ‌ای سهری گری) و (میوانخانه‌ی باکو‌ر) و (میوانخانه‌ی سو‌رچی) و چاپخانه گشتیه‌کان و خانووی (پانه‌ی فه‌رمانبه‌ران)یش چاو پێ‌ ده‌که‌و‌ی، که هه‌موویان له ساختمانه ناوازه‌کانی شاره‌که ده‌ژمێ‌رن. ئینجا له ده‌وروشتی خۆت ورد به‌ره‌وه که ته‌م‌اشا ده‌ک‌یت هه‌رسێ گه‌ره‌که‌که‌ی شاری ئاکرێ له‌به‌رده‌مت دان که ئەمانه‌ن: (گۆ‌راوا، قاپه‌کی، چوسته‌یی). ئەمانه به‌هه‌رسێکیان (١١٥٨) خانوویان تێدا‌یه، که ژماره سه‌ر‌یکی (٥٠٠٠) پێنج هه‌زار

که سییان له ناودا دهژی. دواى ئهوه وهره خوارهوه بۆ ناو ههردوو بازاره کۆن و تازهکى ئاکړئ. که تهماشا دهکەيت (٢٤٦) دووکانيان تپدايه، له ناو ئهوه دووکانانه يشدا ههموو جوړه کهلوپهل و بهرهم و دهستکرديکى خوځمالي و بېگانه ناماده کراون بۆ فرۆشتن. ههروهها گهليک جوړ کار و پيشه و دهستکرديشيان تپدا دهبنيت. که دهگهيتته دوايى بازارى کۆنهوه، (مژگهوتى گوره)ى ئاکريت چاو پين دهکهويت، که له کۆنترين مژگهوتانى عيراق دهژميډرديت. مژگهوتکه له شپوهيهکى جواندا دروست کراوه. کهلوپهلى ناو ژوور و هوڅه کهيشى ناوازه. له خوارهوه. مژگهوتکه په رستگايه کيشه و خوښنگايه کى نايينيشه، دهزگاي ته رانکاري (اوقاف)، له گهڻ ههشت مژگهوتى تر که له ناو شاردهدان، بهرزه و باخه کانيانهوه کاروباريان ههڻدهسووپنئ. که سه رکه و تپته سه ره و ديش بۆ ئهوپهري بازاره کۆنهکه و بهلاى چهپدا لاتدا بۆ ناو گهړه که که ساختمانى نه خوځخانه و، خوښنگاي کچان و، گهرماوى باوت چاو پين دهکهويت. ئهم گهرماوه تازه دروست کراوه، شپوهى دروست کردنهکى و رتيکوپتيکيهکى يه جگار هونهرى ئه نازيارى و کۆمه لايه تى تپدا به کارهيتراوه. جا ههر کاتى ديدهنى هاوپتيکاني خوځت کرد، له بازرگانان و فه رمانبه ران و، له نزيک نيهوږدا ههستت به گهرما کرد، دهتوانيت راسته وخو پچيته (سهيرانگاي کاني زهر).

سهيرانگاي کاني زهر

ليږدها دهتوانيت له (ئهستپريکى مهله کردن) دهکيدا مهله بکهيت. ئاوى ئهستپريککه له سه رچاوه ئاوپيکى ساره دوه ديت، که ههڻدهقوښته دهرهوه بۆ ناوهوى. تو دهتوانيت نانى نيهوږوانت لهبن ئهوه که پردها بخوځت که دهروانييت به سه ره ئهوه ههموو رزه و باخ و کانيانواندها که له ژير سايه و سيڤهري شاخه سامناکهکى ئاکرپدان. ههروهها دهيشتوانيت لهوئ بنوويت. دواى ئهوه ئاره زوو بکهيت به ناو ئهوه رزه و باخانهدا دهرويت که دهتبهن بۆ ناو (سهيرانگاي سيپه).

سهيرانگاي سيپه

که گهيشتته سيپه چاوت بگه شينه رهوه به تهماشا کردنى تافگه ناوازهکى که له بلنديه کى سى گهزيهوه دهروژيته خوارهوه. چاى ئيوارئ لهوئ بخورهوه. ههست دهکەيت به خوځت له ناو فينگاييه کى وا خوځدا دانيشتوويت که به ته و اوته لهش و هوشت دهوژيښتهوه. ئه مەيش سه بارهت به و به که تافگه که دهروژيته ناو ئهستپريککهکى سهيرانگاکهوه که له شپوهى ستيوتکدا دروست کراوه، ئاوهکى بهرز و نرم دهپيتهوه به سه ره ئاوى ناو ئهستپريککهکوه، ههروهک ههڻپه رکئ و سه ما بکات وايه. جا لهوه ههڻبهز و دابهزهوه که ئاوى تافگه که دهپکات پريشکه ئاوهروژيښته به ههموولايه کدا، تهوژمى هاتنه خوارهوى تافگه که و ئهوه پريشکه ئاوانهيش وهک باوه شين، باى ئهوه ناوه دهروژيښتن و فينگى دهکهنهوه. ئهوه بايه فينگه ييش خوځى ددهات له لق و پويى ئهوه دار و درهخت و گژوگيا و گولانهى له چوارلاى تافگه که يا گرتوه. ئهوانهيش به چه شنى باوه شينيکى گهوره که بهايه کى فينگى بۆنه خوځه کاني ئهوه گول و رتيحانه و گژوگيايانه ددهن به لووتندا، که بهوه دهتخه نه سه روت و ئارام و کامه رانييهوه.

سهيرانگاي سه را

له نزيکى بانگى شيواندا که گهرما رووه نه مان دهچى، دهتوانيت به ناو ئهوه رتيگايانهدا برويت که ئهم لاوله ولايان جوځه ئاوه سارد و روونه کان و درهخته سيڤه رداره کان پازاندوو يانته تهوه، تا دهگهيتتهوه ناو شار. له ناو (سهيرانگاي سه را)دا دهگهيت به دۆست و براده رکهانت له فه رمانبه رکهان و که سانى تر. دهتوانيت لهوئ له سه ره يه کپک له تهخته کان دابنيشيت و، له بهرامبه رتهوه به تهماشا کردنى ئهوه سوږک و ئهستپريک چاوت بگه شينيتهوه که ئاوهکى بۆ ئاسمان بهرز دهپيتهوه و، که دهروژيتهوه خواره و ديش به پريشکه کاني ئهوه چيمهن و گول و رتيحانانه ئاوه ددهات و زيندووى دهکاتهوه، که له ههر چوارلايدا رووان. ئينجا که تير و پر سه يري ئهوه چاوئه ندازه جوانانهت کرد، تهماشايه کى دهروپشتى خوځت بکه، دهبنيت رتيگ گشتيه کاني ههر چوار لاي سهيرانگاکه هاتوچوځه رى شارکه يان پيدا دهروات. له دواى ئهوانيشهوه کۆمه لتيک ساختمانى جوانت چاو پين دهکهويت له گهڻ چايخانه گشتيه کاندا.

به ههشتى مندالان

سه يريکه له نزيکتهوه سهيرانگايه کى تر ههيه که به تايبه تى بۆ مندالان دروست کراوه. له ناوه راستى ئهستپريکيکى واوه که له شپوهى گول نه نيرگسيکى رهنگا ورهنگدا دروستکراوه، سوږکيک ئاوه به رهو ئاسمان بهرز دهپيتهوه و، دهروژيته خوارهوه و، پريشکه کاني به سه ره چيمهن و گول و رتيحانهى جوان و نازهنيندا په خشان دهپن، سهيرانگاکه فينگ دهکاتهوه. له ناو ئهوه سهيرانگايه دا چه ند که لوپه ليتيکى يارى مندالان له شپوهيه کى دل کيشکه ر و رهنگا ورهنگدا دامه زرينارون، له گهڻ نووسراودانيکى بچووکدا که پره لهو نووسراو و کوڤارانهى بۆ مندال به که لک دين. بهرووى نووسراودانه که يشه وه رۆژنامه يه ک هه لواسراوه که به تايبه تى بۆ مندالانى ناوچه که ده رهيتراوه ناوى نراوه: (مندالانى ئاکري). به سه ره نووسراودانه که يشه وه راديو به ک بۆ منداله کان دانراوه. ئه گهر مندالت له گهڻ خوځدا هيتاوه، بينيره بۆ ئهوه سهيرانگايه تا له لايهن ماموستاي سه ره پهرشتيکه رى سهيرانگاکه وه رپي بدرئ يارى لهويدا بکات خوځيشت به تهماشا کردنى ئهوه منداله جوانانه چاوت بگه شينه رهوه، که ههر له گول دهکهن و، دهبرزون و يارى دهکهن و به زمورزم و ئاههنگ دهگيرن و، مهشق دهکهن و، وه رزش دهکهن و، له شپوهيه کى پاک و بيگهره و بچ تاوانيششدا ههواى بالئ خوځيان ددهد. له وانهوه پرشگى خوځه ويستى و دلخوځى و کامه راني په خشان دهپن، توښ دهتوانيت به شپکت لهو پرشنگه به ريکه وي.

رۆژنامهى ئاکري

چاوت ليتيه له (سهيرانگاي سه را)دا، له لاي سه روويدا، تهخته به کى چوارگوځى گهوره هه لواسراوه؟ لهويدا سندوقيکى بچووک به تهخته که وه داکوتراوه و، کليل و کلزميش کراوه. له ناوه راستى سنووقه که دا درزيک هه لکه ندراره. لهو درزهوه دانيشتوانى ناوچهى ئاکري پيشنيازه کانيان له بابته چاککردن و رتيکخستنى کاروبارى ناوچه که يانهوه که له سه ره قاقه زتيک نووسيويانه دهخه نه ناو سنووقه که وه. هه نديکيشيان له بابته گيروگرفته کاني خوځانهوه ياخود له بابته ئهوه زانياريبانهوه که به پتيويستيان

ده‌زنان بيزانن، قاقه‌ز فری دده‌نه ناو سنووقه‌كه‌وه. له‌سەر ڕووی ته‌خته چوارگۆشه‌كه‌يش ڕۆژنامه‌یه‌ك هه‌لواساوه‌كه ناوی نراوه (ئاكری). ئەم ڕۆژنامه‌یه، له‌لایهن (شاره‌وانیی ئاكری)وه، هه‌موو هه‌فته‌یه‌ك جاریك و به‌یه‌ك دانە‌یش دهرده‌هێنری. مه‌به‌سی شاره‌وانییش له‌م ڕۆژنامه‌یه ئەمه‌یه كه دانیشتوانی ناوچه‌ی ئاكری وریا بكاته‌وه و ئاراسته‌یشیان بكات بۆ كه‌لكی گشتیی. جا له‌و ڕۆژنامه‌یه‌دا هه‌ج پرسیك كرابێ له‌لایهن دانیشتوانی شاره‌كه‌وه له‌لایهن ده‌سته‌ی نووسه‌رانه‌وه وهرام دهریته‌وه. بێجگه له‌مه، له ڕۆژنامه‌ی ئاكریدا، هه‌روه‌ها ده‌نگوباسی ناوچه‌ی ئاكری و قسه نه‌سته‌قه‌كانی ڕۆشنیسانی ناوچه‌كه، و چاره‌سه‌ركردنی گه‌یروگره‌فته‌كانی و، میترووی جووله‌ی ئاوه‌دانی و ڕۆشنییری و بازرگانی و كۆمه‌لایه‌تی و گه‌لێك باب‌ه‌تی تری ناوچه‌كه ده‌خوێتیته‌وه. (ه‌روانه كنیبی یه‌ك له‌م پڕۆژه‌یه، ل: ٩٥ - ٥٣٩). ب.

یانە‌ی فەرمانبەرانی

تۆ ئیستا ئە‌ه‌وانیته‌یه‌كێك له‌ فەرمانبەرە‌كانی هاو‌پ‌ت به‌یت له‌گه‌ڵ خۆ‌تا و ب‌ج‌یتە ناو (یانە‌ی فەرمانبەرانی ئاكری)ی هاوینه‌یه‌وه، كه‌ یه‌گ‌جار شه‌نگ و جوان و رازاوه‌یه، هه‌روه‌ك چاوت پێ‌ده‌كه‌وێ ئە‌ندامانی یانه‌كه له‌ شێوه‌یه‌کی زۆر شیرین‌دا پێ‌شوازی هه‌موو میوانێك و ئاواره‌یه‌ك ده‌كهن. بێجگه له‌وه، یاری پا‌ك و بێ‌گه‌رد و، ساره‌مه‌نبی خۆش و، نووسراو و ڕۆژنامه و گۆ‌قارانێ چاك و به‌كه‌لك و، (ساز و ئاوازی په‌سه‌ند و گۆ‌رانی به‌جۆش) یش ده‌خه‌نه به‌رده‌ست پ‌ت‌بان راب‌بو‌تری. هه‌روه‌ها له‌و‌یدا جاروبار كۆ‌ری هه‌له‌په‌ركێ و ساز و ئاواز و، زانست و وێ‌ژه و كۆمه‌لایه‌تی‌یش، له‌گه‌ڵ وتاره هه‌فته‌یه‌یه‌كاندا ده‌بینیت.

له یانه‌ی فەرمانبەرانی ئاكریدا، نه‌قوما‌ر هه‌یه و، نه‌شه‌پوش‌پ و، نه‌جو‌له‌ی زرن‌گ كاری. دروشمی گشتیی ئە‌ندامه‌كانی بریتیه‌یه له (خۆشه‌ویستی) و (برایه‌تی) و (یه‌كسانی) و (پا‌ژی گشتی) و ئاراسته‌کردنی دانیشتوانی ناوچه‌كه بۆ سه‌ربه‌زی و پێ‌شكه‌وتن. تۆماری كرده‌وه و كاره‌كانی‌شان به‌لگه‌یه بۆ راس‌تی قسه‌كه‌مان.

سه‌یرانگای سه‌ری گری

ده‌ته‌ویت نانی شێوانت له‌ بێ‌ده‌نگ و سه‌نگی شه‌و و جوانی و شیرینی‌یه‌كه‌یدا ب‌خ‌ویت؟ هه‌ر له‌ پێ‌گا‌ه‌ی خۆ‌ته‌وه كه‌ له‌ب‌وه‌ی ها‌ت‌و‌یت، ب‌گه‌‌پ‌ره‌وه. ئی‌نجا هه‌ل‌گه‌رێ به‌لا‌پا‌لی گرده‌كه‌دا تا ده‌گه‌یه (سه‌یرانگای سه‌ری گری). ئە‌م سه‌یرانگایه هه‌ر له‌ دووره‌وه. ده‌بریس‌کێته‌وه. له‌سه‌ر ئە‌و گرده‌ دروست كراوه‌ كه‌ كه‌وت‌ۆته‌ ناوه‌‌راستی (شاری ئاكری)وه. تۆ‌زێك پ‌شوو ب‌ده. دوا‌ی ئە‌وه چاوی خ‌ۆت ب‌گه‌‌شێنه‌روه، به‌ته‌ما‌شا‌كردنی ئە‌و سو‌ر‌كه سه‌ما‌كه‌ره پ‌ به‌زمه‌ كه‌ له‌ ناوه‌‌راستی ئە‌ستێ‌ركه جوان و رازاوه‌كه‌یدا هه‌ل‌ده‌ق‌و‌لێ و به‌رز ده‌بێ‌ته‌وه به‌ره‌و ئاسمان. بۆ‌نی ئە‌و كزه‌با بۆ‌ن‌خ‌ۆشه ب‌كه‌ كه‌ له‌ گو‌ل و پ‌ت‌حانه‌كانی ناو سه‌یرانگا‌كه‌وه د‌یت. گو‌ی ب‌گه‌ر له‌و ساز و ئاوازه‌ ن‌رم و خ‌ۆشانه‌ی كه‌ له‌ رادیۆ‌كه‌ی سه‌یرانگا‌ه‌كه‌وه د‌ینه‌ دهره‌وه. دوا‌ی ئە‌وه ته‌ما‌شای ده‌رو‌پ‌شتت ب‌كه: شاخه‌ بلنده‌كان و، باخ و په‌زه

ناوازه‌كان و، چرخانه‌ ر‌ه‌نگا‌وه‌‌ن‌گه‌‌كانی شاره‌ چاو به‌ست‌كاره‌كه‌ ب‌ینه، كه‌ چۆن رازاوه‌ته‌وه. ئنجا له‌ بیروباوه‌ره‌ چاكه‌ خوازه‌كانت و، ئاواته‌ نازه‌‌نینه‌كانیشت خ‌ۆشی ب‌ج‌ی‌ژه، له‌ ناوه‌ند ئە‌و بێ‌ده‌نگ و سه‌نگی‌یه ناوازه‌یه‌دا، تا كاتی نوستنت د‌یت.

سه‌یرانگای شیخ عه‌بدو‌لعه‌زیز

ڕۆژی سێ‌یه‌م ده‌توانیت ب‌ج‌یته (گه‌لبی شیخ عه‌بدو‌لعه‌زیز). ئە‌ویش بریتیه‌یه له‌ سه‌یرانگایه‌کی جوان، كه‌ پ‌ره له‌ ر‌ه‌ز و باخ و، كانیاوی ساز‌گار و كه‌پ‌ر و ساب‌ات، كه‌ چوار‌لای ئارام‌گا‌ه‌ی (شیخ عه‌بدو‌لعه‌زیز)ی ك‌ور‌ی (شیخ عه‌بدو‌لقادری گه‌یلانی)یان رازاند‌ۆته‌وه، تۆ ده‌توانیت هه‌تا ئی‌وارێ ب‌خ‌ۆت و خ‌یزانت‌ه‌وه له‌و‌یدا پ‌شوو ب‌ده‌یت و، سه‌ره‌وتێکی ته‌واو به‌خ‌ۆتان ب‌ه‌خشیت. چون‌كه‌ تۆ له‌و‌یدا ب‌ی‌ج‌گه‌ له‌ چ‌ت‌ركه‌ی خ‌واردن و مه‌له‌ك‌ردن و سه‌ره‌وت به‌خ‌ۆدان و ته‌ما‌شا‌كردنی چاو ئە‌ندازانی جوان، چ‌ت‌ركه‌یه‌کی گیانی‌یش ده‌كه‌یت، له‌و هاوینه‌هه‌واره شه‌نگ‌وش‌خ‌ه‌دا، له‌به‌رده‌م گیانه‌ پا‌كه‌ چاكه‌كه‌ی ئە‌و (شیخه‌ گه‌وره‌)یه‌دا.

ئە‌و سه‌یرانگایانه‌ی له‌مه‌و‌پ‌یش ناوم ب‌ردن هه‌موویان ك‌شت لا‌یی بوون. به‌لام ئی‌ستا‌كه تۆ ده‌توانیت خ‌ۆشی له‌ ب‌ینی ئە‌و سه‌یرانگایه تایبه‌تی‌بانه‌یش ب‌ینیت كه‌ گه‌وره‌ پیاوانی شاره‌كه‌ و ڕۆشن‌بیره‌كانی هه‌یانه.

پ‌ت‌وست به‌وه ناكات خاوه‌نی ئە‌و سه‌یرانگایانه‌ بناسیت. چون‌كه‌ ئە‌و پیاوه‌ ناسراوانه، له‌وانه‌ن، به‌ناسینی هه‌موو كه‌سێ‌کی گه‌شت‌و‌گ‌زار كار و، هه‌موو پ‌زێ‌ی ل‌ن ب‌گرن و، میوانداری ب‌كهن. كه‌ سه‌ره‌نجیان ل‌ ده‌ده‌یت، به‌ته‌ن‌یشت ره‌وشت و خ‌وه‌ بلنده‌كانیان‌ه‌وه و، ك‌رداره شیرینه‌كانیان‌ه‌وه، خاوه‌نی چ‌ت‌ركه‌یه‌کی ب‌لیمه‌تی و راست و دروست له‌ دامه‌زاندنی سه‌یرانگا‌كانیاندا و ر‌ت‌ك‌خ‌ستنیان و رازاندنه‌وه‌یاندا.

هه‌روه‌ها هه‌ر كام‌ی‌ت‌کیان ب‌گ‌ریت ئە‌وه‌نده لی‌ه‌ات‌و‌ویی و زه‌ره‌کیی و ڕۆشن‌بیری له‌باردا هه‌یه، كه‌ ده‌توانیت هه‌موو جۆ‌ره‌ گ‌فت‌و‌گ‌ۆیه‌ك و هه‌موو ل‌ید‌وانی باب‌ه‌تی‌کی به‌كه‌لك و خ‌ۆش پ‌یش‌كه‌ش به‌میوانه‌كانی خ‌ۆی بكات. كه‌ سه‌رنج ده‌ده‌یت هه‌موو ئا‌گیان له‌ پ‌ت‌وستیه‌ گ‌شتیه‌یه‌كانی نه‌ته‌وه‌كه‌مان و گ‌یرو‌گ‌رفته‌كانمان هه‌یه، له‌گه‌ڵ شێوه‌ی چاره‌سه‌رك‌ردنیان. ئە‌وه‌نده‌یشیان له‌باردا هه‌یه كه‌ به‌هه‌موو كو‌لی د‌لیانه‌وه ئازایانه و چالا‌كانه و چاكه‌خوازانه یارمه‌تی ئە‌و كه‌سانه‌ ب‌دن كه‌ به‌كه‌لكی ن‌یشت‌مان و نه‌ته‌وه‌كه‌یان د‌ین. ئە‌و پیاوانه له‌راستیدا هه‌له‌ب‌ژارد‌ی نه‌ته‌وه‌كه‌ی خ‌ۆیان و ج‌یی شانازیان. ئە‌و كه‌له‌ پیاوانه‌م وا هاته‌ پ‌یش چاو كه‌ به‌راستی یاری‌ده‌ی شاره‌وانیه‌كه‌ و ج‌ین‌شینی‌یه‌كه‌ی خ‌ۆیان دا له‌ پ‌یش‌كه‌ش‌کردنی ر‌اژه‌دا بۆ ناوچه‌كه‌یان، به‌تایبه‌تی بۆ شاری (ئاكری)، كه‌ زۆر خ‌ۆشیان ده‌و‌ی. ئە‌وانه زۆر ر‌ه‌نجیان دا و سامانی خ‌ۆیان به‌خ‌ت‌كرد و، یاره‌یده‌یان دا له‌پ‌یناو پ‌یش‌كه‌وتنی ناوچه‌كه‌دا. زۆری ئە‌م سه‌یرانگایه‌ گ‌شتیانه‌ و ئە‌م شه‌قامانه‌ و ئە‌م پ‌ت‌وستیه‌ گ‌شتیانه، به‌سایه‌ی یارمه‌تی و خ‌ۆیه‌خ‌ت‌كردنی ئە‌و پیاوانه‌وه پ‌ت‌كه‌ات‌وون.

بهره‌نگاری نه‌خوینده‌واری

یه‌کیتک له‌و هاریکاربانه (بهره‌نگاری کردنی نه‌خوینده‌واری) یه‌که له‌لایهن سێ لاوی خوینده‌واری ئاکرتیبیه‌وه جتبه‌جی ده‌کړئ. وده له‌گه‌لمدا بۆ خویندن‌گاکه‌یان. ته‌ماشاکه‌ ئه‌و لاوانه‌ چۆن هه‌موو شه‌وێک دینه‌ ئه‌وئ و به‌خۆرایي به‌دانیش‌ستوانی شار‌ه‌که‌ی خۆیان ده‌خوینن، بێ ئه‌مه‌ی خه‌می سه‌ره‌وت و کات و فرمان و که‌لک و چاکه‌ی خۆیان بخۆن! له‌ راستیدا، خودا راستیان بۆ بکات، کرده‌وه‌که‌یان له‌ کرده‌وه‌ی پیاو‌چاکان و خودا په‌رستان ده‌کات. له‌ یارمه‌تیه‌که‌یاندا مه‌ردا‌یه‌تی و مرۆ‌قا‌یه‌تیه‌کی گه‌وره‌ ده‌رده‌که‌وێت. که‌م که‌س هه‌ن شتی وها به‌خه‌نه‌ ئه‌ستۆی خۆیان. سوپاس بۆ خودا، له‌ شار‌ه‌ خۆشه‌‌یسته‌که‌ی (ئاکرئ) دا زۆری وه‌ک ئه‌وان هه‌ن. له‌ زۆریه‌ی چینه‌کانی نه‌ته‌وه‌ و ده‌سگاکانی میریدا، زۆر که‌س له‌و جو‌ره‌ پیاوانه‌ هه‌ن، که‌ هه‌ر به‌چه‌شنی ئه‌و سێ لاوه‌، راژه‌ گشتیه‌که‌یان بۆ ناوچه‌ی ئاکرئ پێشکesh ده‌کهن. له‌ راستیدا هه‌ر کار و فرمانیک له‌ سالانی (١٩٥٠) و (١٩٥١) دا جتبه‌جی کراون، وه‌ک وشک‌کردنه‌وه‌ی فرمی‌سکی هه‌زاران و لیقه‌وماوان و بیتچاران و، دۆزینه‌وه‌ی کار و فرمان بۆ بیتکاران و، گه‌شه‌کردن به‌زانست و هونه‌ر و پیشه‌سازی و، ئاوه‌دان‌کردنه‌وه‌ و پێک‌خستن و پازاندنه‌وه‌ی شار‌ه‌که‌و ناوچه‌که‌، ئه‌وانه‌ هه‌موویان یان به‌شی زۆریان به‌سایه‌ی یارمه‌تیی ئه‌و پیاوه‌ چاکانه‌وه‌ پێکهاتوون. بیتگومان ئه‌وانه‌ راژه‌ی چاکیان پێشکeshی نیشتمان‌ه‌که‌ی خۆیان کردووه‌. هه‌روه‌ها بیتگومانیشم له‌وه‌ که‌ خودای مه‌زن پاداشی چاکیان ده‌داته‌وه‌.

سه‌یرانگاکانی تری ناوچه‌که‌

نه‌که‌یت وه‌رس بیت له‌وه‌ی که‌ له‌ هاوینه‌هه‌واره‌کانی شاری ئاکریدا ماوێته‌وه‌. چونکه‌ هیشتا ماوته‌ چهند گوند و چهند هاوینه‌هه‌واره‌ی تکی تریش له‌ ده‌وری ئاکرئ بیهینیت و به‌خۆشی تییاندا رابووێت. هه‌روه‌ها چهند که‌سانیککی خاوه‌ن رێزبشت ماوه‌ له‌ ناوچه‌که‌دا بیانبه‌ینیت که‌ ناسیت پێیان دلخۆش ده‌بیت. بیتجگه‌ له‌وانه‌ گه‌لێک باب‌ه‌تانی تریش هه‌ن ده‌توانیت پێیان رابووێت. بیت خۆشه‌ به‌سواری بگه‌ریت، یان به‌سه‌ر شاخدا هه‌ل بگه‌ریت؟... هه‌ز ده‌که‌یت راوه‌ بالدار یاخود راوه‌ ماسی بکه‌یت؟ ئاره‌زووی بیهینی کۆنه‌ شوینه‌وار ده‌که‌یت، یان ده‌ته‌وئ دارو‌درخت و گژوگیا و گولئ سه‌یر سه‌یر بدۆزینه‌وه‌؟... ئه‌ی دلت ناچن به‌یهینیی په‌رستگاکان ئارامگا پیروژه‌کاندا؟... له‌وانه‌ هه‌ر کامیکیانته‌ ده‌وئ بیهینیت ده‌توانیت به‌ئاسانی بوئ بچیت. ده‌توانیت بچیت بۆ سه‌ر شاخه‌کانی (ئاکرئ) و (پیرس) و (هاوینه‌هه‌واری سه‌ری ساده‌) و، گونده‌کانی (بجیل) و (که‌لاتی) و (شو‌ش) و (سه‌رده‌ریان) و (گوندک) و (گه‌لی سوولی) و (دفری) و (زێرا‌ف) و (سوسناو) و، روه‌باره‌کانی (زێی گه‌وره‌) و (خازر). ده‌توانیت بۆ ئه‌م هه‌موو شوینه‌هه‌ر بچیت، که‌ نزیکن یان به‌ئۆتۆمبیل یان به‌سواری ئه‌سپ، یان به‌پێ. ده‌توانیت رابواردنیککی خۆشی بیتگه‌ردیان تیدا رابووێت و که‌لکبشت پێ بگات. ده‌توانیت هه‌ر ئه‌و رۆژه‌ یاخود رۆژی دوایی بگه‌ریت‌ه‌وه‌ ئاکرئ.

کۆمه‌لایه‌تی ناوچه‌ی ئاکرئ

دل‌داری و ژن و مێردی

به‌زۆری، له‌ ناوچه‌ی ئاکریدا، ژنه‌پێنان له‌سه‌ر بنچینه‌یه‌کی خۆشه‌‌یستی دوولایی داده‌مه‌زۆی له‌ ناوه‌ند کوپ و کچدا، که‌ هه‌ردوولا یان سه‌ربه‌ستی خۆیان به‌کارده‌هێنن له‌ کاتی ماره‌کردندا. به‌لام خۆیان هه‌ز له‌وه‌ ده‌کهن که‌ کوپ و کچ خزمی یه‌که‌ترین. ئه‌مه‌یش ژیری تیدا‌یه‌، بۆ ئه‌مه‌ دانراوه‌ که‌ له‌لایه‌که‌وه‌ خزمایه‌تی بپارێزێ، له‌لایه‌کی تریشه‌وه‌ مافی خێزان یاخود هۆز و تیره‌ بپارێزێ له‌ ده‌ستکاری بیتگانه‌ له‌ زه‌وی و خانوو و دووکان و سامانی یه‌کێک له‌ ژن و مێرده‌که‌، کاتیک که‌ ده‌مێ یاخود له‌ناوده‌چێ. نه‌بوونی په‌چه‌ و بالا‌پۆشیش له‌ئارادا، له‌گه‌ل تیکه‌لبوونی بچ‌گه‌رد له‌ ناوه‌ند هه‌ردوو ر‌ه‌گه‌زدا، که‌ به‌بۆته‌ی هه‌ره‌وه‌زی کشتوکال و دارپین و ئاهه‌نگه‌کانه‌وه‌ پیک دیت، ئه‌و هه‌لانه‌ ده‌ست کوپ و کچ ده‌خه‌ن که‌ یه‌که‌تر بیهین و بناسن و دلی خۆشیان بۆ یه‌که‌تر بکه‌نه‌وه‌ بۆ ئه‌مه‌ی بیه‌ هه‌وسه‌ری یه‌که‌تری.

کچ فێاندن

ئه‌گه‌ر کوپ و کچه‌ که‌ هه‌ستیان کرد باوک و دایکیان ناهێلن ژن و مێردیه‌که‌یان سه‌ره‌یگری، هه‌ردووکیان خۆیان ده‌رباز ده‌کهن بۆ لایه‌کی زانراو و، که‌سایه‌تیه‌کی به‌رێزی ناسراو، لای ئه‌و یه‌که‌تری ماره‌ ده‌کهن بێ ئه‌مه‌ی پێش ماره‌کردنه‌که‌ کاریک وایان کردبێ که‌ فری به‌سه‌ر داوینپیه‌سی و بێ ئابروویه‌وه‌ هه‌بێ. له‌ ناوچه‌ی ئاکرئ فێاندن بریتیه‌ له‌ شو‌رشیک دژی ده‌سه‌لاتی ناهه‌مواری باوک و دایک که‌ ده‌یان‌ه‌وئ ئه‌و دل‌داریه‌ پاک و بچ‌گه‌رده‌ی له‌ناو^(١) ئه‌و کوپ و کچه‌دا په‌یدا بووه‌ له‌ناوی بیه‌ن، که‌ له‌ راستیدا له‌ ئاستی یاسای سروشتی و یاسای خوداییدا هه‌ل‌ده‌گه‌رپه‌نه‌وه‌! چونکه‌ ئه‌و کچ فێاندنه‌ داوینپیه‌سی و به‌دخوویی تیدا روونادات. ئه‌م جو‌ره‌ ده‌ستکاری کردنه‌یش له‌ ئه‌قبینی هه‌ردوو دل‌داردا، له‌ناو خێزانه‌ ده‌وله‌مه‌نده‌کان و ده‌سه‌لاتداره‌ لووت به‌رزه‌کاندا رووده‌دات. چونکه‌ ئه‌و باوک و دایکانه‌ به‌دوای دلخۆشی و که‌لکی نا‌پوخته‌ی خۆیاندا ده‌گه‌رپن، نه‌ک دلخۆشی و که‌لکی رۆله‌کانیان. ئه‌وه‌نده‌ هه‌یه‌ ئه‌م جو‌ره‌ ده‌ستکاری کردنه‌ به‌سایه‌ی خوداوه‌ له‌ ناوچه‌ی ئاکریدا که‌م رووده‌دات.

یاسای دل‌داری پیرۆزه

لێره‌دا ژنه‌پێنان زوو جتبه‌جی ده‌کړئ. له‌مه‌یشدا زرنگی هه‌یه‌، بۆ ئه‌مه‌ی کچ و کوپ له‌ داوینپیه‌سی دوور به‌خړینه‌وه‌. ژنه‌پێنانیش، له‌ناو چینی ده‌وله‌مه‌ندان و ده‌سه‌لاتداراندا نه‌بێ، زۆری تێ ناچێ. هۆی ئه‌مه‌یش ئه‌وه‌یه‌ ده‌وله‌مه‌نده‌کان و ده‌سه‌لاتداره‌کان به‌دوای مایه‌ و سایه‌ و پایه‌دا ده‌گه‌رپن، به‌دوای باب‌ه‌تی گیانیدا ناگه‌رپن. له‌به‌ر ئه‌وه‌، ژبانی ژن و مێردی له‌ناو ئه‌م جو‌ره‌ چینه‌دا، زۆری پێ ناچن تیک ده‌چن و، شه‌رو‌شۆز و خوین‌پشتن و سه‌رگه‌ردانی لێ په‌یدا ده‌بێ. ئه‌مه‌یش سزایه‌که‌، له‌لایهن سروشته‌وه‌ ئاراسته‌ی ئه‌و که‌سانه‌ ده‌کړئ، که‌ رێز له‌ یاساکانی ناگرن، که‌ یه‌کێک له‌و یاسایانه‌ و له‌سه‌روو هه‌موویانه‌وه‌،

(١) راستر (له‌ نیوان).

(ياساى دلدارى)يه. چونكه (دلدارى) دەسەلاتتىكى واى ھەيە، كە كەس ناتوانى بەرەنگارى بكات. ياساكەيشى ھەموو دەم سەردەگرئ و سەردەكەوئ بەسەر ئەو كەسانەدا كە دەپانەوئ بەرەستى بکەن. بەلام خۆشەختانە لەم ناوچەيەدا، زۆریەى دانىشتوان رېز لە ياسا پېرۆزەكەى دلدارى دەگرن، سا لەبەر ئەمەيە كە زۆریەى ئەو خېزانانەى لە ناوچەكەدا پەيدا دەبن و، پىك دىن، پەيوەندييان بەيەكتەرەو بەهێزە و، بنچىنەيان پتەو و، بەروويەكى خۆش و سنگىكى فراوانىشەو بەرەنگارىيە ھەموو كارەساتىكى ناھەموار و سەرگەردانى دەكەن لە ژيانىندا.

لێرەدا سروشت كاری كردۆتە سەر دلداری و جوانی

پەنگە جوانى سروشتى ناوچەكە و، سازگارى ئاو و بايەكەى و، ژيانە سروشتىيە پر تەندروستىيەكەى، كە پرە لە وەرزش و، خۆدانە بەر رۆژ و، باى پاك و، خواردنى خۆرشتى ساكار و بەكەلك، بووينە خۆتەنگايەكى ھەرە چاك كە كوران و كچان رابھێنن بەخۆشەويستى و دلدارىيەكى پاك و بىگەردەو. لام وايە ھەر لەبەر ئەم خۆشەويستىيە پاك و پېرۆزەيشە كە نەتەوئ كورد لە ناوچەى ئاكرىدا، لە رووى كۆمەلایەتى و، تەندروستى و، رەوشت و خوروى باشەو. بەهێز و ھەرەتەو دەژى. منىش بەم بۆنەيەو دەلێم: كە سروشتە جوانەكەى ناوچەى ئاكرى، كەسانى جوانى لێرەدا دروست كردووە، چ ژن بن چ پیاو. لە راستیدا جوانى ئافرەتى كورد لەم ناوچەيەدا، جوانىيەكى سروشتىيە، پىوستى بەسوورا و سپياو و، كوتانى دەم و چاو و، رەنگكردن و نەخش و نىگار نىيە. خەشلىشى پىوست نىيە. ئەمەيش پاداشتى سروشتە، خودا بەو كەسانەى دەبەخشى كە رېز لە ياساكەى دەگرن.

پايەى كەيبانوو

ژن بەناوى كورى ھەرە گەورەيەو بەنگ دەكرئ. جەلەوى مائ راکرتن و، رازاندنەوئ و، بەرپۆەبردنى، بەدەست خۆيەويە. خۆى كەيبانووى مائە. جا چونكە ژن بۆ خېزانەكە، خۆى لە پياو زۆرتر دەرەنجىتى و، لە ھەموو كەسكىش زۆرتر يارىدەى مېردەكەى خۆى دەدات لە پىگەياندى بەرھەم و دەرامەتدا، بى گومان شاىستەى خۆى لە مېردەكەيەو پىزى دەست دەكەوئ. ژن لە راستیدا كۆلەكەى مائە و، جىبى شانازىيەى خېزانە كە پتەوى بكات. چونكە ئەو بىجگە لە فەرمانەكانى مائەوئ، وەك پەرەدەكردنى منداڵ و، ئامادەكردنى چىشت و خۆرشت و، مائ راکرتن و، خېزان بەرپۆەبردن و، ميوان بەرپۆەكردن، ھاربىكارىيە مېردەكەى خۆشى دەكات لە فەرمانكردن و نان پەيداكرندا. تەنانت ھى وایان تىدايە، وەك ئافرەتە سورچى و ھەركىيە كۆچەرەكان، بەزەبرى كوتەك و چەكى كوشندەيش وەك پياوان، خېزان و مائ لە دوژمن دەپارێژئ. جا لەبەر ئەم ھۆيانەيە كە ژنانى ئەم ناوچەيە مافى خۆيان دەست كەوتوو و، سەربەستىيان چنگ كەوتوو و، ئازايانە و سەربەستانە دەجووڵينەو. ھەرەھا شان بەشانى مېردەكانيان لە كاروبارى خېزان و مائەكانىندا بىروباوەرى خۆيان دەردەبەرن و پىزىشان لى دەگيرئ!

گەلىك جار كە سەرنج لە ژيانى ئافرەتانى ئەم ناوچەيە دەدا، بۆيان خەمبار دەبوم. چونكە كەيبانووى بەسەزمان لە گوندەكانى ناوچەكەدا بەھۆى ئەو كار و فەرمانە زۆرانەيانەو كە دەيكەن، ھىچ كاتىكيان بۆ نامىنیتەو كە سەروتى تىدا بەدن و بحەسىنەو. ئەم بارەيش دەبیتە ھۆى ئەوئ كە بەشىكى زۆر لە

جوانى و تەندروستى خۆيان زوو بەزوو، لە پاش شووكردن، لەدەست بچئ. كەواتە چىنى خۆتەندەواران پىوستە لەسەريان چاودىرى ژنەكانيان بکەن و، دلەيان رابگرن و، چەنديان لەدەست دئ خەمى خۆشگوزەرانى و كامەرانى و سەربەرزىيان بخۆن، تا تۆلەى ئەو رەنج و خۆەختەكردنەيان بۆ بکەنەو. ھەر لەبەر ئەم ھۆيانەيشە كە گەلىك ژن ھەم گوى نادەنە ئەوئ مېردەكانيان ژنى تر بھێنن. چونكە بەھۆى ئەو ژنە تازانەو ھەندىك چەوسانەو وماندووتىيان لە كۆل دەبیتەو. تەنانت ھەندىك ژنى وايش ھەن كە مېردەكانيان نامىن ھىچ باكيان نىيە. چونكە توانايى ئەوئ ھەيە بەرەنجى شانى خۆيان و بەپىشەى سەربەرزانە نانى خۆيان و منداڵەكانيان پەيدا بکەن و منداڵەكانىشيان بەباشى پەرودەدە بکەن. ھى وايشان تىدا ھەيە كە بوون بەبپۆەژن، جارىكى تر شوو ناکەنەو، ھەر لەبەر ئەوئ چاكەى مېردە مردووەكانيان بەدەنەو.

ناپاكى ژن و مېردى

ناپاكى ژن و مېردى، ياخود داوتىيىسى، ئەوئ دەى نەماوە بلىم يەجگار كەمە، ياخود ھەر نىيە لەم ناوچەيەدا. چونكە نەرتى نەتەوئ كورد، لێرەدا وەھايە، كە ژن و پياوى داوتىيىس ھەردووکیان بكوژن. لەبەر ئەو ئافرەتى داوتىيىس ناتوانى لە ناوچەكەدا بىنیتەو. پياوى داوتىيىس بەچاوتىكى سووكەو سەبرى دەكرئ، ناوى بەخراپ دەبن و كەنەفتىشى دەكەن، پىشيدا راناپەرمون ھىچ كارتىكى پى بسپێرن.

پايەى مېرد

مېرد سەروكى خېزانە و ھەرچى بلى ئەندامانى خېزان بەقسەى دەكەن. ژنى و منداڵەكانى و ئەندامەكانى خېزانەكەى، ھەمويان لە كار و فەرمانەكانىدا يارمەتى دەدەن و، ھەر راپۆتەكىشى پىوست بى بۆ ھەلسووراندنى كاروبارى مائەكە پىشكەشى دەكەن. بەلام كە ھاتوو لايدا لە بەجى ھىنانى پىوستى سەرشانى بەرامبەر خېزانەكەى، خېزانەكەى لىي ھەلدەگەپنەو و بەگوئى ناکەن.

ژنەكەيش و مېردەكەيش ھەردووکیان بەزۆرى منداڵەكانیانەو شانازى دەكەن، بەتايبەتى بەكۆرەكانیانەو. ھەردوولايىشيان بەو زۆر شادمان دەبن كە منداڵەكانيان تا دواړۆژى ژيانيان لە مائىكدا لەگەلەياندا بىننەو، تەنانت لەپاش ژنەپنانىشيان و منداڵوونىشيان بەویشەو كە ھاويەشيان بن لە نان پەيداكردن و دەرامەتدا و، لە چىژكەى ئەو دەسكەوتانەدا. ئەمەيش سەبارەت بەويە كە دەپانەوئ لە رووى ئابورىيەو كەلكى خۆيان بپارێزن و، ھۆگرى خېزانىشيان وەك خۆى بىنیتەو، لەگەل پایەى خېزانىدا.

ھۆز

چۆنىتى دروستبوونى ھۆز لە تېرە و خىل و دەستەمائ كە ئەمانىش ھەريەكەيان لە خېزانەكان پىك دىن، بابەتتىكى زانراو و ئاشكرايە، پىوست ناكات لىي بدویم. بەلام پەيوەندى تاكەكانى ھۆزەكە، بەسەروكى ھۆزەكەو و، ھەردووکیشيان بەھۆزەكە خۆيەو بەگشتى، بەپىوستى دەزانم لىيان بدویم.

ناکه‌کانی ھۆز و سەرۆکی ھۆز

چونکه ئەو كارە گەورە و گەرنگانەى بەكوێخادى ياخود بەسەرەكى تېرە، يان بەسەرۆكى خێل چارەسەر ناکرێن، تاکەکانى ھۆز بەناچارى دەچنە لای سەرۆكى ھۆز چارەسەریان بکات. ئەمەيش يان ڕەوشت و نەرتى ھۆز لە چارەسەرکردنیدا بەکار دەھێنێت، ياخود ياساکانى ناين بەکار دەھێنێت، ھەرچى کيشەى سەرۆک خۆبەتەى و، پەيوەندى بەرژەوەندى خۆبەتەى ھەيە، ياخود بەئابوو و ژيانبەو، سەرۆک لە چارەسەرکردنیدا خۆى بەھېچ ڕەوشت و نەرتىکى ھۆزەکیبەو، ياخود بەياساکانى ئايينەو نەبەستتەو، نە لەگەڵ تاک و تەرايانى خێزانى خۆيدا، نە لەگەڵ خەزانيدا، نە لەگەڵ تاکەکانى ھۆزەکیدە، نە لەگەڵ کەسانى تردا. چونکە تۆلەسەندەو، کە خۆبەستى و خۆبەستى و خۆنەندى پالتى پیتە دەنێن بپیتە کايەو، لەلای ئەو جۆرە سەرەک ھۆزانە، تاکە ياسايەكى کاربگەرە و بەکار دەھێنێت ئەگەر ھېترى گەورە لە بەرامبەریاندا نەوەستى، دەستبەردارى نابن. جا لێرەوہيە کە دەستدریژی و دەستەشاندن و زۆردارى ڕوودەدەن. لەمانەيشەوہيە کە مالتێرانی و سەرگەردانى تووشى سەرەک ھۆزەکە و ھۆزەکەى دێن. داخەکەم سەرەک ھۆز و کەم ھۆز ھەن، کە لەم جۆرە بارە ناھەموارە پڕ ئازارەنە ڕزگاریان بپێ!... لە راستیدا راستيان گوتووە: «دەسلەتدارى پياو تێک دەدات. دەسلەتدارى بەرەللايش تێکدانىکى بەرەللا تووشى خاوەنى دەکات!» ھەرچى سەرەک ھۆزەکان، دەسلەتەکانيان يەجگار فراوانن، بگرە ئەوئەندەيان نەماوہ بگەنە دەسلەتەى خۆنکارە زۆردارەکانى سەردەمانى کۆن. ئەوانە لەناو ھۆزەکانى خۆياندا بریتين لە سەرۆكى فەرمانرەوایيەكى سروشتى. ئەگەر ھېترى گەورە ڕزگاريان لى نەگرت و لى نەترسین، باکيان نيبە لە کەس، ھەرچى ئارەزوو بکەن و لە دەستيان بپێ دەیکەن. بەلام خودا و ئاستان زۆر جار ئەو ھێزە گەورەيان دپتە بەرامبەر، وەک ھۆزىکى وا کە بەرەکانيان بکات، ياخود فەرمانرەوایيەک کە بەدواى دادپەروديدا بگەرێت، ياخود کۆمەلەىک کە لەناو ھۆزەکە خۆيدا پەيدا بوو و بەھېز و ھەرەتەو بەرەنگارى بکات لەسەر زۆر و ستەمەکانى. سەرەک ھۆزەکان باج لە تاکەکانى ھۆزەکانى خۆيان دەسپێن، چ لە بەرھەمى سروشتى بپێ، چ لە بەرھەمى کشتوکال بپێ، چ لە بەرھەمى گيانلەبەران بپێ. تەنەت کە ئەو تاکانە ژنیش بەپێن يان سکالايان بپەنە بەر بۆ بپەندەو کيشەکانيان، باجيان لى دەسپێن. سەرۆكى وەھام دیوہ کە لادىيەکانى ژێردەستى کە بریتين لە ھۆزەکەى خۆى و کرێکاریان کردبۆ بۆمبى سەرەنى لە کرێکارەکان سەندووە!... بپێجگە لەو و لە بپێگارىش سەرۆکەکان تاکەکانى ھۆزەکەى خۆيان ناچار دەکەن چەكى کوشندە بکەن، بۆ پاراستنى ھۆزەکە و پاراستنى خۆيان. جارى و ایش ھەيە بەزۆر بپێگاريان پێ دەکەن، لە دارپەين و کشتوکال و گواستەووەدا. ھەر کەسێک لە ھۆزەکە لىيان ياخى بپێ، بەپیتى پەلەى ياخىوونەکەى بەرپەشم و تووڕەيى سەرۆکەکەى دەکەوێ، سا يان سەرەنشەت دەکەوێ يان لى دەدرێ. يان جەرە دەکەوێ، يان دەکوژێ.

جا سەرۆکەکانى ھۆزەکانى (زىيارى، ھەركى، گيژ و سورچى) بەم شێوہ و دەستوورەو، بەرپەو دەچن.

لى پرسینەوہ لە سەرۆک ھۆز

بەلام ئەگەر سەرەک ھۆزەکە لەلایەن فەرمانرەوایيەكى بەھێزى دادپەرودەرەو چەند و چوونى لەگەلدا بکەوێ، بپێ گومان دەسلەتەکەى کز دەبێ و، تۆلەسەندەوکانيشى بەنەپتى جپبەجپ دەکەوێ. ئەویش بەپیتى ڕۆژ ڕەفتار دەکات و، لەگەڵ فەرمانرەوایيدا گوزەران دەکات، بەنەرمیەکیشەو داواى يارمەتى و ھەرەوہ لە ھۆزەکەى خۆى دەکات. ئەمەيش پیتوستە بگوتەو، کە تاکەکانى ھۆزەکە سەرۆکەکەى خۆيان دى دادپەرودەر و دلسۆز و خاوەن بەزەبىيە لەگەلدا، ئەوانیش فەرمانەکانى بەجپ دەھێن و، کەل کى پێ دەگەپت و، دلسۆزى لەگەلدا دەنۆت. تەنەت لە چارەسەرکردنى کاروبارەکانيشياندا بۆ لای ئەو دەچن، نەک بۆ لای مىرى. چونکە ھۆزەکە ئەو بەسەرۆكى فەرمانرەوایيە سروشتیەکەى خۆيان دادەنێن، کە لە باریدا ھەيە کار و فەرمانيان زوو جپبەجپ بکات و، کيشەيان زوو بپرتیتەو، و بەناسانى تەوايان بکات و، ساکارانە و بەنەركىکى زۆر کەم رايان بپەرتن. بەلای ئەوانەو، بۆ چارەسەرکردنى گيروگرفت و کيشەکانيان، ئەو سەرۆک ھۆزەى خۆيان چاکترە لە فەرمانگەکانى فەرمانرەوایى، کە کات و سامان و پەنجىکى زۆريان پێ بەخت دەکەن، کە ئەوانەيش لە وەزى ئەواندا نپ پيان ھەلەسن.

بەلام ئەگەر سەرەک ھۆزەکە، بەرامبەر ھۆزەکەى خۆى فەرمانى سەرشانى خۆى بەجپ نەھتە، ھۆزەکە ھەر ھەلەکى دەست بکەوێ، لى ياخى دەبێ و، ڕوودەکاتە سەرەک ھۆزىکى تر کە کار و کردەو و ڕەوشت و خووى سەرۆکانە بەکار بەپیت. جا ئەگەر لە ھەردوولا ڕەنجەر و بەشى براووبوون لە دادپەرودەرى، ئيتەر ڕوودەکەنە فەرمانرەوایى و ئەو لە جپى سەرەک ھۆزى خۆيان دادەنێن. جا لێرەدا کە پیتوستە بپت: ئەگەر فەرمانرەوایيەكى دادپەرودەرى بەھېز لە ئارادابى و، چەند دادگايىکى و ایش دابەزرینێت کە کاروبارى نەتەوہ زوو راپەرتن و، ئەركيان زۆر نەبپت بەسەر خاوەن سکالاکانەو، و باپەخیش زۆر بدەن بەکەلک و چاکەى ھەموو ھاوئيشتمانىک، ھېچ ھۆزىک پەنا ناباتە بەر سەرەک ھۆز تا بپەندەو کاروبارى خۆى پى بپسپێت و بەندەبەت بکات.

فەرمانەکانى سەرەک ھۆز

سەرەک ھۆز لەسەرەتەى مافەکانى تاکەکانى ھۆزەکەى خۆى و ھۆزەکەى خۆى بەگشتى، لە زۆرستەمى ناوخو و دەرەوہ بپارتێ. بەلام ئەو لە ئەستۆيدا نيبە کە خەمى پيشکەوتنى ھۆزەکەى خۆى بخوات، لە ڕووى ئابوورى و کشتوکال و خۆبەندەواری و تەندروستى و ئاوەدانىيەو. ھەرەوہا سەرەک ھۆز لەسەرەتەى، لە کاروبارى گەرنەدا کە پەيوەندى بەگشت ھۆزەکەيەو ھەيە، وەک شەروشۆر و، ھەوار گوتەنەوہ و، نواندى ملکەچى بۆ فەرمانرەوایى، ياخود ياخىبوون لە فەرمانرەوایى، ڕاوێژ بەکەلەپياوہەکانى ھۆزەکەى خۆى بکات. ھەرچى ھۆزەکەيە کە سەرەک ھۆز فەرمانى دەرکرد، بەجپ دەھێن، بەرپەچى نادانەو، بەمەرجى ئەو فەرمانە مەترسى و زيانى بۆ ھۆزەکە تپدا نەبپ. بەلام لە کاروبارى ئاساييدا، سەرەک ھۆز، پرس بەکەس ناکات، ھەرچپبەکى گوت ھۆزەکە بۆى جپبەجپ دەکات.

کۆلۈ ئاكاكان

ئەگەر تەماشای باری تاکەکان بکەین کە لەم شتوویەدا گوزەران دەکەن لە خەم و خەفەت بەولاهە هێچى ترمان بۆ نامەیتنەتووه. چونکە ئەو لەژێر چنگی فەرمانەرەواییەکی ناو فەرمانەرەواییە کدایە!... بۆ هەردوو فەرمانەرەواییەکیش، لە پەنجی شانی خۆی و ئاوردگی ناوچەوانی خۆی، پارە دەردەهێنێ و بەناوی باج و سەرانه و بێگاره وه پێشکەش دەکا!.. جا هەتا تاکەکانی ھۆزەکان لە پرووی ئابورییە، لەم بارە ناهەموارەداین و رووبەکنە کزی، ھەژاری و برسیتی بیانگەزن و، نەخۆشی تووشیان بێ و، نەخۆتێندەواری سەریان لێ تێک بدات و، هێچ کەسیکیش فرایان نەکەوێ لەم کزی و نەبوونی و بێ دەسلەلاتی و چارەڕەشییە زگاریان بکات... واتا هەتا ھۆزەکان لەم شتوویەدا بژین و گوزەران بکەن، ئەو هێچ گومانی تێدا نای، کە ئەو ھۆزانە دەبنە نێچیری ئەو (فەرمانەرەوایی و دەستە و کۆمەڵانە)ی دەیانەوێ ئازاری (فەرمانەرەوایی و نەتەو) بدەن و زیانیان پێ بگەییەن!...

چارەسەرکردنی باری لادیکان

دەترسم لە بابەت لام دابی. بەلام ببانوم ئەوێ کە تەکا لە پێشکەوتنخوازە مەردەکان بکەم و، بۆتیم: کات بەبەرەوێ نەماو؛ پێویستە راستکردنەوێ باری گوزەرانى لادیکانى ناوچەى ئاکرێ و ھەموو ناوچەى کى تر بخرتە پێش ھەموو راستکردنەوێ کى ترەو. چونکە راستکردنەوێ باری لادیکان بەینچینە ھەموو راستکردنەوێ کى تر دادەنێ، کە لەلایەن دەولەتەو دەبێ بکری. لە دلی دلسۆزانى گەلەکاندا تۆزیک ئارام نەماو، تا لەمە زۆرتر چاوەروانى راستکردنەوێ و چاکەخوای بن!... راستکردنەوێ بار و چاکەکاری، دەبێ لە ئیستاه دەست پێ بکری... ئەگەر دەستیش پێ کرا، دەبێ لە پێش ھەموو شۆتێکدا و، ھەموو شتیکدا لە لادێو دەست پێ بکری!...

تاکەکانى ھۆز فەرمانەرەواییەکی بەھیزی دادپەرەریان دەوێ

لەمەوپێش چەند جارێک گوتم: نەتەوێ کورد لە ئاکرێدا پێ بەدل چاوەروانى فەرمانەرەواییەکی بەھیز و دادپەرەوێ و خاوەن بەزەیین، کە خەمی پێشکەوتنیاں بخوات و بایەخیان پێ بدات. ئیستاکەیش وام پێ خۆشە بۆتیم: تاکەکانى ھۆزەکان لە کانگای دلیانەو دەیانەوێ لەم جووتە یاسایە - واتا لە (یاسای فەرمانەرەوایی) و (یاسای ھۆزەکی) - زگاریان بێ!... ئەوانە یاسای فەرمانەرەواییەکی بەھیزی دادپەرەریان پێ خۆشترە لە یاسای ھۆزەکی، کە ھەر بەو دەکری لەم زگاریان بکات. ئەمەیش سەبارەت بەوێ، کە ھەموویان وەرپس بوون لەم ژیانەیان کە پێتێ لە (ھەژاری و نەخۆتێندەواری و نەخۆشی). دەیانەوێ ئەو ژیانەیان بگۆڕی و بکری بەژیانیکى پر کامەرانی و تەندروستی و سەرکەوتن و خۆشگوزەرانى، وەک ھى جیگا پێشکەوتووەکانى جیھان!.. ئەوانە دەیانەوێ لە ژبانی کۆمەڵایەتیاںدا ھەلگەرانەوێ بەرپا بێ!... ئەم جوۆرە ھەلگەرانەوێش پێویستى بەلەناوبردنى سەرەک ھۆزەکان و خۆتێرشتن نییە. ھەر ئەوئەندە پێ دەوێ کە (دادپەرەوێ کۆمەڵایەتى) بکری بەیاسایەک و بدیتە دەست کەسانى وەها بەکاری بەیەن، کە لێ ھاتوو و کارامەین و، خاوەنى کردووە و پەوشتى بێندین. واتا لەو

جوۆرە فەرمانەرەنەبەن کە بتوان ھۆزیش و سەرەک ھۆزیش وا لێ بکەن کە (یاسای ھۆزەکی)یان لەبەر بچیتەو، بێ ئەمەى هێچ لایەکیان ئازاری بگات، یاخود زیانى لێ بکەوێ.

پۆزگاریش ئەوێ دەرخستووە کە ئەو تاکانە جارى وا ھەبووێ ملیان بۆ پیاوانى ئایین کەچ کردوو، بێ ئەمەى ئەو شێخانە بەزەبى چەک و کوتەک ملیان پێ کەچ کردب!... چونکە ئەو جوۆرە شێخانە نە لەشکریان ھەبوو، نە تۆپ و تفەنگ و، نە گەلە کەشتى جەنگ. هێچ کاتیک ھیزیان لەگەڵ بەکار نەھێناون و، زۆریان لێ نەکردوون، تا ملکەچییان بکەن. ئەو شێخانە ھەر بەوێ ملکەچییان فێرکردوون، کە کار و کردوویان لەگەڵیاندا باش بوو، بەتەنگ کەلک و چاکە و دلخۆشی و سەرەرزىیانەو بوون و، کردووە و پەوشتى بێند و گیانى مرۆڤایەتى گەورە و گرنگیان لەگەڵدا بەکارھێناون. ئەمەیش سەبارەت بەوێ کە ئەم ھۆزانە ھەرچەندە ھۆگرى سەرەستى و بەرەللاين و، لە ھەموو کۆتە و زنجیریکیش خۆ رادەپسکیتن کە پەوئەندى بەماف و سەرەستىیانەو ھەبێت، ھەروەھا بەرەنگارى ھەموو کەسیکیش دەکەن کە ئازارى سەرەرزىیان بدات و پێزان لێ نەگرت، بەلام لە راستیدا لە کەلک و چاکەى خۆیان ئاگادارن و، تەنھا مل بۆ ئەو کەسە دەدەن، کە دەتوانن پششى پێ ببەست بۆ پاراستنى (ماف و سەرەستى و سەرەرزى)یان. جا لەمەوێ کە ئەوانە بەسەر راستى و دلسۆزییەو بۆ ئەو شێخانە بوون بەپەریو و پشتیان و ملیان بۆ کەچ کردوون. تەنانت ئەو دلسۆزى و سەر راستىیان بۆ کورانی ئەو شێخانەیش نواندوو. جارى وا ھەبوو چاویان لە گوناھ و زۆردارى نەو و وەچەى ئەو شێخانەیش پۆشیو ھەر لەبەر ئەوێ کە باوکیان لە ژيانى خۆیدا لەگەڵیاندا باش بوو!.

کەواتە راستکردنەوێ کاروبار و چاکەکاری لەناو ئەم جوۆرە ھۆزانەدا ئاسانە. هێچ زیانیکیشى لێ پەیدا نای. هێچ سەرۆکیکیش لە میرى ناوڕووتینى. چونکە نەتەوێ کورد لە ئاکرێدا، بەخۆتێندەواری و نەخۆتێندەواریانەو، لە کانگای دلیانەو ئارەزووى راستکردنەوێ کاروبار و چاکەکاری گشتى و پێشکەوتن دەکەن. گەلێکى لێ ھاتوویش بۆ پێشوازی کردنى ھەموو پێشکەوتن و بەرزبونەوێ کە بۆ گشت لا بێت. چونکە ئەو، ھەر لە زووەو، ئاواتى ھەرە گەورە و گرنگیانە، کە پۆزیک لە پۆزان خۆیان بەکامەرانی و سەرەرزى و سەرکەوتن و خۆشگوزەرانىیەو ببین لە ژبانیاںدا.

ئارەزوو و گیانبارى

(ئارەزوو و گیانبارى) ئایینى ھۆزایەتى و نەتەوایەتى و نیشتمانپەرەوى، گەلێک جار لە سەردەمانى رابردوودا، ھاتوونەتە ناوھە و خۆیان دەرخستووە. ئەمانەیش لەو کاتانەدا روویان داو و بەرپابوون کە زۆروستەم روویان داو، یاخود ئاژاو و دووبەرەکی خراوتە ناوچەکەو، بەلام فەرمانەرەواییەکانى ئەو سەردەمانە، خۆیان پێیانەو ماندوو نەکردوو، بەشیرى و زرنکی و شینەبى چارەسەرى ھۆیکانیاں بکەن و، نەھێلن جارىکى تر رووبدەنەو. ئەنجامیش بەو گەیشتووە ناوچەکە پر بوو لە کارەساتى کەتن و تاوان و خۆتێرێتى، کە زبانیکی زۆریان گەیاندوو بەنەتەویش و بەفەرمانەرەوایش!.. بەسایەى خوداوە لە پۆزانى ئیستادا ئەو جوۆرە پەقەبرى و دوژمنایەتى و ئاژاو و فیت نانەوانە نەماون یاخود روویان کردۆتە کزی. لە پۆزانى ئاساییدا، کە شەروشۆر لەناو ھۆزەکاندا، لە ئارادا

نهبن، نه ږقه بهری ههیه و، نه بهر بهر هکانتی و، نه نگه ویستی. ئیستر ناوچه که وای لږ دښ، له ناو هۆزه کاند، کړین و فروشت و، ژن و ژنخوازی و، تیکه لږ پیدایښه وه وک جارن. چونکه هه موویان ودها ههست به خویان دهکمن که له یهک ږهگهز و یهک نه توه و یهک نیشتمان و یهک نایین. جا له بهر نه وه له ناو هم هۆزانه دا ژن و ژنخوازی و خزمایه تی زور بهرچا و دهکوه، بام جوئ جوئیش بن. هم باره له ناو شاری ټاکریشدا، له ناو د خیران و ماله جوئ جوئ کاند هه روه هاهیه. به لام نه توهی کورد له ټاکریدا، ئیستا که ههستیان کردوه به زبانی هه موو دهمارگیری و بهر بهر هکانتیهک، بډ (راستی و دروستی و داپه روه ری و سهر به سستی) نه بن پشتگیری ناکه. بویه کا سهر وکه کان و خوینده واره کانیان ده بیترین، به هه موو جوړه هۆز و نایین و پرتو و پیکانه وه، دهستیان خستو ته ناو دهستی یه کتری و فهرانه وایی به هه موو کولی دلپانه وه خه بات دهکمن بډ که لک و چاکه و پیښکه وتنی ناوچه که یان. نه وانه ئیستاکه خویان له هه موو دهمارگیری به کی نار هسمن ناپه سهند دپار تیزن. راستیه که هی هه ر هم نه مه بیرو باوه ریکی راست و دروسته، که ده بن هه موو خاوه ن دل و دهر وویکی چاک و پاک هوگری بی. ودها یشم دپته پیتش چاو، که سهر ده می خه رسته کان و پولیه رسته کان و چه وسپنه روه وکان خه ریکه به سه ریچی، که له ژیر پهر دهی دهمارگیری نایینی، یان نه توهی، یان هۆزه کیدا، خوینی نه توهی به سه زمانیان دهمژی!... هه روه ها سهر ده می نه و فهرانه رانه یش خه ریکه به سه ریچی، که دوو بهر ده کی و ناژاوه یان دنایه وه له ناو نه توه که ماندا بډ که لکی ناپوخته و گهنگ و ناپه سهندی خویان!... خودا یاری ئیتر نه و سهر ده مه ره شه جارتیکی تر ناگه پتیه وه ناو ناوچه که مان!... پیوست ودها یه که هه موو لایهک (که لکی گشتی) بکه ن به ئامانجی خویان، نهک (که لکی ناپوخته ی تاییه تی). هه روه ها له گه ل کار به ده ستانی میریشیدا ده ست بخه نه دهستی یه کتری و، یارمه تی یه کتری بدن بډ که لک و چاکه ی گشتی ناوچه که یان، نه و دنده ی پییان ده کړی.

هۆزه کانی ناوچه که

له ناوچه ی ټاکریدا هم هۆزه گرنگانه نیشته جی بوون:

۱- هۆزی زیباری: هم هۆزه له ههردو لادتی بیر هکه پره و سورچیدا نیشته جی بووه. ژماره سهری به (۱۱۳۰۳) کهس داده نړی. سهر وکه ناسراوه کانیان نه مانه: (همامود ناغا و نهحمه ناغا) کورانی (همامه ناغا، شه وکته ناغا کوری هه سمن ناغا، جهواد ناغای عه لی ناغا و مسته فای عوسمان ناغا).

۲- هۆزی سورچی: له ههردو لادتی سورچی و (عشائر السبعه) دا نیشته جی بووه. ژماره سهری به (۵۲۵۰) کهس داده نړی، به شیک کی که می هۆزه که به کوچه ر داده نړی، که تنبا له وهرزی پاییز و زستاندا له ناوچه که دا دهمیننه وه. سهر وکه ناسراوه کانیان نه مانه: (شیخ ره قیب و شیخ قه یوم) کورانی شیخ محمده د. (شیخ توفیق و شیخ که ژو) کورانی (شیخ عوبیدوللا). (شیخ نهحمه د) و (شیخ سهر ده دین) کورانی (شیخ به دیع).

۳- هۆزی هه رکی: له لادیکانی سورچی و (عشائر السبعه) دا نیشته جی ده بی. چونکه کوچه ره هه ر له

وهرزی پاییز و زستاندا له ناوچه که دا ده بی. ژماره سهری به (۳۴۴۴) کهس داده نړی. سهر وکه ناسراوه کانی نه مانه: (سهیدی خانی حاجی ناغا و محیدین جیهانگیر ناغا).

۴- هۆزی گیت: له لادتی (عشائر السبعه) دا داده نیشتی. ژماره سهری ده گاته (۱۷۰۰) کهس. سهر وکه ناوداره کانی نه مانه: (نهحمه ناغا و مشیر ناغا) کورانی (نيسماعیل ناغای رووفی).

۵- هۆزی ره ی کهری: له لادتی (عشائر السبعه) دا داده نیشتی. ژماره سهری به (۳۵۰۰) کهس داده نړی، له سهر وکه ناسراوه کانی: (نهمین نهحمه ناغا) ی داره توه و، (قادر ناغا) ی زهنگه نانن.

پتویسته نه وده یش بگو تری، که هم هۆزانه له ناوچه کانی تریشدا، دهسته و تیره و خزم و که سوکاریان ههیه، نه گهر شتیکان لږ بقه ومیت یاریده ی یه کتری ده دهن.

که مایه تیه هۆزه کان

بیجگه له مانه، گه لیک پوله هۆزی بچو کی تریش همن، که له هۆزه جوړ له جوړه کان که وتونه توه، وک هۆزه کانی (پوت، شارک، خدری، گومار، شپخ بزهینی، زهنگه نه، موسه بی و هه موز) که له لادتی (عشائر السبعه) دا نیشته جی بوون. یان وک هۆزی (جافه تی) که له لادتی سورچیدا نیشته جی بوون. هه روه ها وک (کلدانی، تیاری و ناشوری) که له لادیکانی سورچی و بیر هکه پره دا دانیشتوون. هم جوړه پوله هۆزانه نه ریتیان ودها یه که له گه ل هۆزه گه وره کانی دهر وپشتیاندا تیکه ل ده بن. کو مه له ی سهر ژمیری نه مانه یش خوی ددهات له (۵۰۳۰) کهس. له م کو مه له ژماره سهری مه سیحیه کان ده گاته (۱۵۰۰) کهس. هه رچی دانیشتوانی شاری (ټاکر) یشن به بنه چه ده چنه وه سهر هم هۆزانه ی که له ناوچه که دان، باخو له جیگایانی تره وه هاتوون. نه و دنده ههیه شارستانیتی و تیکه لپوون و ژن و ژنخوازیان له ناو یه کتر دا دهماری هۆزه رستی کز کردوون. ناسراوه کانی شاری ټاکریش نه مانه: (هیه توللای موفتی، مسته فای مه لا جبرائیل، ودهاب ناغای یاسین ناغا، شپخ نبیراهیم کوری شپخ باقر و خالد حکیم).

ره وشت و خو و نه ریت له ناوچه ی ټاکریدا

خواردن و خواردنه وه

دانیشتوانی ناوچه که له چیتشته چه وره کانیاندا نه مانه به کار ده یتن: گهنم و جو و برنج و نیسک و نوک و روڼ و سه وزه و نه و گوشتانه ی که نایین په سندی دهکات وکو گوشتی مهر و بز و گا و مانگا و ماسی و کهو و کوتر و پوړ و مریشک و که له شیر و که رویشک، له گه ل بهر هه می گیانله بهر اندا وک شیر و ماست و په نیر و فرو و که ره و هیلکه، هه روه ها میوه و بهری دار و، بهر هه می هه ندیک جروجانه ور، وک که زو و ههنگوین. مه سیحیه کان بیجگه له وانه گوشتی به رازیش ده خن. نه و دنده ههیه هه رچی گوشته ناوبه ناو ده خوړی. چینی هه ژاران، نه و دنده نه ماوه بلیم، خو رسته کانیان بریتیه له نان و چاو و هه ندیک میوه و سه وزه و بهر هه می گیانله بهر ان. به لام هه رچه ند دهرامه تیان زو تری لږ بی، نه وانیش زو تر تر با یه خ به خواردنه منی خویان ده دهن چ له رووی زو ریه وه، چ له رووی جو ریه وه، چ له رووی شپو دی

دروستکردنیه وه. بهلام له شاری ئاکریدا گوشت زۆر دهخۆن. له چیشته کانیسیاندا هونه رمه ندى زۆر دهنوین. له سهر خوانه کانیان شیرینی و ترشیات و ئاو و ماست و خوشاو و بابتهی ههویرکاریش دهبینیت له گهڵ سهوزه و میوه دا. بهلام ههژاره کانیان ههروهک ههژاره کانی لادیکان دهخۆن. چینی دهوله مەندانی ئاکرئ و سه رهک ههژه دهوله مەنده کانیش وهک یهک دهخۆن. لیته دا ههر باسی خواردن و خواردنه وهی دانیشتوانی ناوچه کهم کرد.

پێزگرتن له میوان

بهلام له گهڵ میواندا. به گهوره و بچوکیان و دهوله مەند و ههژاریانه وه، په وشتیان وهک یهک: پێز له میوانه کانیان به جۆریک دهگرن و، خوشه ویستی به جۆریک بهرامبهریان پێشان دهدهن، هه رچه ندیکیان له دهست بیت خواردن و خواردنه وهی ناوازه و نایاب و خوشیان پێشکهش دهکهن. ئهم ئهرکه ییش که له مهیدانی نیوان نهوازی دا دهیخه نه ئهستۆی خۆیان زۆر له سهریان دهوستان. خوشه بلیم: ئهم په وشته مهردانه به سهری ناوچهی ئاکریتی بهزکردۆته وه و، مافیشیان ههیه پێوهی بنازن.

تۆیش وات دیته پێش چاو که (میوانپهروه ری) له سهروو هه موو دهستووریکی نه ته وه بییه وه، له ناوچه که دا، راگیراوه، به هه موو دلئسۆزییه که وه، پێز و خوشه ویستی بهرامبهری ده نوێری و، به هه موو وردبینی و دووربینیه که وه به کار ده یێری. داخه کهم وه هام دیته پێش چاو که سامانی نه ته وه که، ئه وهنده که مه، یارمه تی گه شه کردنی ئهم کرده وه و په وشته بلنده نادات. چونکه تاک و تووکیک نه بیت، کهس له ناوچهی ئاکریدا بهرژد و دهست قووچاو دانائری. تۆیش به ته نیشت ئه وه هه موو خواردنه مەنیانه وه که له ماله کانیاندا ده خرینه بهردهم ببانخویت، به ئاشکرا ههژاری به ئه ندامانی خێزانه که وه وها ده بینیت، که ههروهک ئه ژدیها یهک بیت و قووتیان بدات وایه. ئه مه ییش سه بارهت به وه یه، که لادی بییه کانی ئهم ناوچه یه وها راها تون: له ده می خۆیان ده گێر نه وه، به ده ستیا و پاره له م و له وه ده گرن، به هه ژاری و برستی و شر و پرییه وه خۆیان را ده یێن، بهلام هه موو شتیک له پێناوی میوان دا ری دا بهخت ده کهن و، نا هیلن کهس توانج و پلار له پیا وه تی و مهردا یه تی یان بگریت. چونکه (دهستووری میوان دا ری) به لایانه وه بهرز و پیرۆزه، نایانه وئ بیهشکێن. به راستی ئهم کرده وه جوانه یان، مرۆقا یه تییه کی ناوازه ی تیدا ده بینری، له ژیا نی ناوچه که ییشدا وهک گه وه ریکی شه وچرا ده بری سکی ته وه. پره له شیرینی و دهست په نگیتی و پیا وه تی و سه ره به رزی. بۆ نه ته وه ی کورد له ناوچه ی ئاکریدا، بوو ته جیگای شانازی و، نی شانیه ی نه ژادی و جوانی و زین ده گانی. بهلام داخه کهم دانیشتوانی ناوچه که ی وای کردو وه بگه نه ئه وه پری هه ژاری و هه ناسه ساردی. جا هه تا ناوچه ی ئاکرئ ده گاته. ئه وه رۆژه ی ژیا نی ئابووری و کۆمه لایه تی و زرن گ کاری پێش بکه وئ و، خوشگوزهرانی دهست بکه وئ و، زانست و هونه ر و پیه سه سازیهش دانیشتوانی ناوچه که بگه یێن به ژیا نیکی پر خوشی و کامه رانی، پتویسته له سه ره خه لکه به ریزه که ی ناوچه ی ئاکرئ ئهم نه ریته مرۆقا یه تییه پیرۆزه ی خۆیان به بار یزن و، ئه نجامیه شی هه رچۆ نیکی بیت، به ئارام و نازیه تی و خۆ را گرتنه وه، پێشوازی بکهن. له وه ییش دل ئیا بن که هه ر رۆژیک دیت خودا ده روویان لئ بکاته وه.

جلوبه رگی ئافرهت

جلوبه رگی لادی بییه کان و هه ژه کانی ناوچه ی ئاکرئ، ساکار تر و کهم ئه رکترن له هی دانیشتوانی شاری ئاکرئ، به تاییه تی ده وله مەنده کانیان. ئافره تی هه ژه کان جلوبه رگیان بری ته یه له: کراس، ده ریچ، کۆلوانه، کلاو و پۆشی، پشتی نیکی ساکار، که وش ی خۆمالی. هه ندئ جار ییش چه ند خشل یک به خۆیا ندا ده کهن وهک: که مه ره و هه یاسه و گواره ی له زیو دروست کراو. پاره ی زیو ییش به کلا وه کانیانه وه ده دروون. لوو ته وانه یا خود خه زیمیش به لوو تیاندا هه لده واسن، گواره ییش ده که نه گو تیان. هی وایشان تیتا یه که چه نا گه یان ده کو تن و، بازن ده که نه ده ستیان ملوان که ی کاره با یا خود شوو شه ی په نا گو په نگ ده که نه ملیان.

کراس و شه روا لی ئافره ته سورچییه کان زۆر گه وه و فراون، له سیپالی لۆکه دروست ده کرین، که له په نگدا به شینی خومی دا ده نرێن. ئه مانه له گه وه و بچوکی دا له ئه ندازه یان ترا زان دو وه، به کاری ئابووری نایه ن. که چی سیپالی جلوبه رگی ئافره تی هه ژه کانی تر وهک (زیا ری) و (هه رکی) و (عشائر السبعه)، په نا گو په نگ و چاکترن. له رووی ئابووری شه وه با شترن. زۆری هه ژه ته کانی ئاکرئ به م جۆره ی دوا یی ده پۆشن. ئه وهنده هه یه ئافره ته ده وله مەنده کانی شاری ئاکرئ و ناو هه ژه کۆچه رکان، زۆر تر با یه خ ده ده ن به جلوبه رگی خۆیان، چ له باب ته چۆ نی تییه وه، چ له باب ته چه ندی تییه وه، چ له باب ته چاکی و نرخ گرانییه وه! ئهم جۆره ئافره تانه له ژیا نی ساده و ساکار زۆر دوور ده که و نه وه. با ری ئابووری مه تر ده کانی شیان زۆر گران ده کهن، که له ئه ندازه تیده په ری. چونکه بیجگه له و جلوبه رگانه ی ناومان بردن، ئه مانه ی شیان له گه لدا ده پۆشن: که وا، کلۆجه، سوخمه، بالا پۆش، گۆره ی، که ئه مانه هه موویان له ئاو ریشم یا خود سورمی نایاب و نرخ گران دروست ده کرین، له گه ل گه لیک خشلی گران و به نرخ که له زیر دروست ده کرین. جا ئهم باره نا هه مواره له رووی ئابوورییه وه هه ر به ئه ندامانی خێزانی ئه و ئافره ته زیا نا به خشی، هه رو هه کاری خراپ له ته ندروستی و جوانی و ژیا نی خێزانی و کۆمه لایه تی ئافره ته که خۆی شی ده کات. چونکه له راستیدا روویه که له رووه کانی شارستانی تی درۆ! شاری ئاکرئیش له شار ده کانی دراو سییه وه و هری گرتو وه له به رئه وه لاه هۆشیا ره کانی ئاکرئیش ده ستیان کردو وه به به ره نگاری کردنی ئهم جۆره جلوبه رگ و خشله زبان به خشانه، که له ئه ندازه به ده ر ئابووری خێزان ته نگه تا و ده کهن. وا خه ربکی ئه وه ن یان راسته و راست بیگۆرن و بیهکن به جلوبه رگی شێوه ی رۆژئا وایی و جیهانی، یا خود بیه خنه شێوه یه کی و اه که به کاری فرمان کردن بیت و، ئه مه نده ییش پاره ی تی نه چی که زیان به ئابووری خێزانی بگه یێنیت. بیجگه له چینی ده وله مەند و ده سه لات دا ران هه موو ئافره ته تانی ناوچه ی ئاکرئ سه ره به ستن، په چه و بالا پۆش نا پۆشن. له راستیدا ناوچه ی ئاکرئ پتویسته به ئافره ته کانییه وه شانازی بکات. چونکه له پیه سه سازی خۆمالی دا بوو نه ته کۆله کی نه ته وه ی کورد له ئاکریدا. ئابووری خێزانی ش هه ر به هۆی ئه وانه وه پار یز را وه.

و ځو پاکړدنه و ژورويان تيدا دروست نه کړاوه. چوکه له شاري ټاکړي ځوي به ولاوه، گوندهکان پر ژوي نايوان بډانه مەزريتړاوه، تا بتوانن ټو جوړه ژووره تندرستيانه له خانووهکانياندا دروست بکەن. ټمه له لايه که ووه، له لايه کي تريشه و ټم شوپنه به رده لانانه، که ژور سه خن ب ه لکه نندن، به پاره به کي ژور نه بي ناتوانري بير و، کوټا و، جوگايان تيدا ه ل بکه ندرې، که ټو وېش له وزي ژور بهي لادي سيه کاندا نييه بيجه که له ه ژاره کانيان.

خانہ وی دہولہ مہندہ کان

پٽويست به گوتن ناکات که ٿاگره پييه کان، به تاييه تي دوله مه ننده کانيان، هه روه ها ٿاغا و شيخه دوله مه ننده کاني ناو گونده کان، چاکترين خانوي جوانيان له ناوچه که دا هه يه. له زوره ياندا باخچه ي رازاوه و، ٿاوي سازگار و باخي به ردار هه ن. ته نانه ت که ساني وه ها يان تيديايه مه مه نده دلته ره و، گرفتاري جواني سروسشته، له خاکاني دوروه شه تل و قه له مي گول و دار و دره ختي ناوازه و نيابي هيتاوته خانوه که ي خوي و پروان دووني و، به وانه باخ و باخچه کاني خوي وه ها پزان دوتوه و، که هه ر له دوروه ده پييني ت ده لتي به هه شته و خوشي و سهوت و کامه راني ده خاته دلته وه.

هی وایشیان تیدایه خانووه‌کی خۆی له‌سه‌ر باوی نوێ نه‌بی دروستی ناکات. ته‌نانه‌ت هه‌ندیکیان له زووه‌ ده‌ستیان پێ کردووه، چه‌ند خانووه‌کی جوان و ناوازه و به‌گه‌لکیان دروست کردووه، چاوی پیاو ده‌گه‌شینه‌وه. هه‌ندیکی تریشیان خه‌ریکی خۆتاماده‌کردن بو دروستکردنی جوانترین خانوو و، رازاوه‌ترین سه‌یرانگا و باخ و باخچه‌ی ناوازه و نایاب.

جوولہی ئاودانگردنہوہ

ئەو ھېلى دىل خۇش دەكەت و ، دەبىيەت نىشانە بۆلەۋى كورد لە ناۋچەى ئاكرىدا تىنۋى پىشكەۋىتن و سەرەرزىيە و ، ھەموو دەمىكىش بۆيان لە خەباتدايە ، دوو كەس لە سەرۆكەكانى ھۆزى ھەركى ، يەككىشىيان ئۆتۆمبىلىكى ناۋازەشى بۆ خۆى كرىو . ھەردووكىشىيان دەستيان كىردوۋە بەكرىنى شايسەتەترىن و جوانترىن كەلۈپەلى ناۋ مال كە خانوۋەكانىيانى پى برازىننەۋە . ھەروەھا نىيازىشىيان و دەھايە كە ھۆزەكەى خۆيان بەيىننە سەر پى ، ۋاز لە ژيانى كۆچەرى بەيىننى و ، بەكەۋىتە ناۋ ژيانى ئاسايش و ئارام و دامەزراۋىيەۋە و ، ھۆگرى كشتوكال و پىشەسازى بىت و بەئامىرى مىكانىكى تازەۋە خەرىكان بىت . لە زەۋىيەكانى ئەو (۲۶) گوندەدا كە فەرمانرەۋايى ، لە سالى (۱۹۳۸) ۋە ، بەردە پروۋى كىردوۋنەتەۋە خانوۋ بۆ خۆى دروست بكات و تىيدا بژى و نانى خۆبىشى لەو شىۋە جواندا بەرھەم بەيىننى . جا ئەگەر ھۆزى ھەركى ، كە ژمارە سەريان بەپىتى سەرژمارەى دوامىن جار گەشىستۆتە (۳۴۴۴) كەس ، ئەمەى بۆ چوۋە سەر ، بىن گومان گەشەكرىتىكى گەۋرە و گىرنگ و زۆر لە ژيانىدا پەيدا دەپ ، كە لەۋانەيە كەلكىكى زۆر بەخۆى و بەدانىشتوانى ناۋچەكە بگەيىننى .

ئەمە لەوئ و، لەسەرئەکی تەرشەو، دانەشتوانی شاری ئاکرەیش زۆری نەماوە گۆزان و گەشەکردنەکی زۆریان دەست بەکوئ. هەرچەندە ئەم گۆزان و گەشەکردنە لە هی ھۆزی ھەركی لە شێتویدا جیاوازه، بەلام

له کاکلتی ئه نجامدا له یهک دهکهن. ئه مانیش بۆ خۆیان بپاریان داوه که خانوو بهروه دهسگا و دووکانی گشتی له ناو باخهکانیاندا دروست بکهن و ببیدن به کهری بهوانهی به هاوین دینه ئاکرێ بۆ پشودان و ههسانهوه و خوش راپوردرنی بێ گهرد. نیازیان وهههیه ئهو خانوانه له تهنیشت خانودهکانی خۆیان هه دروست بکهن که له هاویندا دینه ناویان. ههر له ئیستایشهوه دهستیان به پرۆژهکهیان کردوه. شتی وایشیان دروست کردوه و بهرهم هێناوه، دلێ ههموونیان پێ خوش کردوه. جا ئهگهر ئه مهیش سههری گرت، بچ گومان له ژبانی ناوچهکهدا شوێشیک بهرپا دهکات. واته ههژارییهکهی دهگۆرێ و دهبیته دوه له مهندی. ههناسه ساردیههه که دهگۆرێ و دهبیته کامهرانی. نهخوتنده وارییه که دهبیته رۆشنایی. نهخوشیهه کهیشی دهبیته تهن دروستی. تهناته لهوانهیه کار بکاته سههر ژبانی عێراقیههکانی تر. چونکه سامانیکی زۆریان بۆ دهگێرتهوه، که ههموو سالتیک له سههر دهستی ئهوانه دا که دهچون بۆ هاوینه ههوارهکانی بێگانه، به فیرۆ دهچوو!...

نُاهه نِگه گان

ٺاههنگي له دايکببون: له شەوى شەشەمى له دايکببوندا ٺاههنگ دهگيږن. نان و چيشت پيشکهشى
 خزم و کهسوکار و دۆست و يار دهکهن. له ناوهند به زموره زمدا رادهبوتږن ههتا به يانى. به لام ټو روژدى
 کوردهکە ياخود کچهکە له دايک دهپي پاره و خوړشت به سهر ههژاراند ددهبشنهوه. ټوهدى شايانى باسه،
 ټو خزم و کهسوکار و دۆستانهيش، ههتا ماوهدى پازره روژ نانى ئيواره دهنينر بۆ ټو مالەى منداللى
 بووه. ټوهديش ههر له بهر ټوهدى که دايکهکە بيههړيژيته سهر مندالەکەى و خەمى خواردن و شتن و پاراستن
 و سرهوت و ئارامى بخوات. ههروهه بۆ ټوهدى به ټهرکى مالەکوه گيهرنهخوات تا هيژ و ههر دتى دپنهوه
 جيتى خويان. ټهم شتانهى گوتمان تاييه تيبه بۆ مندالە نيرينهکان. چونکه به بۆنهى له دايکببونى کچهوه
 ٺاههنگ ناگيږن! ټهمهيش بابه تتيکى وههيايه که سهرنج رادهکيشي. جا له بهر ټوهدى هيچ جياوازييهک
 نيبه له ناوهند کوږ و کچدا له رووى گرنگيانهوه له ژيانى کۆمهلايه تيدا، له لاوهکانى ناوچهى ئاکري،
 به تاييه تى خوښندهوارهکانياندا هيوادەکرى که خهريکى ټهوهبن ټهم جوړه نهرسته نارەوايه ههلبگرن و، بۆ
 مندالانى کچانيش که له دايک دهبن. وهک کوږان ٺاههنگيان بۆ بگيږن، تا کۆمهلايه تيبه که مان دووبه رهکى
 و ناکوکى تى نهکەوى.

ناهنگی چوک برین: له پژوا، به‌بونه‌ی چوک برینی مندلانه‌وه، ناهنگ ده‌گیرن. ده‌ست ده‌کن به‌بزم و زورنا و شمشال لئ ده‌دن. خوارده‌مه‌نیش به‌سر خرمان و دۆستان و هزاراندا دابه‌ش ده‌کن. جاری وایش هیه دهای بز مندلانه چوک براوه‌که ده‌تیرن.

ئاهەنگى ژن ھىنان: ھەروەكۆ لەمەوپېش پېشاماندا بەبۆنەى ژن ھىنانىشەھە ئاھەنگ دەگىر. ئاھەنگەكە سى رۆژ دېرژە دەكىشى. لەم جۆرە ئاھەنگەدا بەتفەنگ ئاگردان و گرەوکردن لەسەر غارکردنىش بەئەسپ، خوشى بەدلى خۇيان دەگەيىن. ھەرۋەدا ديارى بۆ خزم و دۆستانى (زاوا) دەنيرن. ھەرۋەدا لەوانەيشەھە كە دياربيان بۆ نيرراو، بۆ (بووكى) ديارى دەنيرن. جارى وا ھىيە (ژن بەژن) لە ژن ھىنانەكاندا دەكرى. ھەردوو كچەكە لەيەك كاتدا مارە دەكرىن! بۆ وپنە ئەم خوشكى خۆى لەم مارە

دەكات!... جا ھەر لەو پۆژەدا كە ئاھەنگ بۆ لایەكیان دەكړئ، ئاھەنگ بۆ ئەم لایش دەكړئ.

ئەمەیش سەیرەكە بېگپریمەو: دانیشتونانی شارى ئاكړئ نەرتیان وەھایە كە (زاوا) فری بدەنە ناو ئەستیركى كانییهكەو، كە پیتی دەلێن: «كانیا بووك و زافا». دواى ئەوە خویشیان دەست دەكەن بەخوشتن لەگەڵ ئەودا. گوايە ئەمەیش لەبەر ئەودە كە زاواكە جلویەرگەكانى خوێ داكەند، بەدیاری پێشكەشى ھەژارتىكى بكات و، خویشى جلویەرگى تازە لەبەر بكات. پیتیستە ئەودەیش بلیتم كە ئەم جۆرە بەزەمە دەبێ لەو پۆژەدا بكړئ، كە شەوى (زاوا و بووكى) بەدوايدا دیت. بەلام ئاھەنگىكى شەو تا بەیانى پێش پۆژى خوشتنەكە دەكەوێ دوو پۆژیتىرش پاش پۆژى خوشتنەكە ئاھەنگەكە درێژە پێ دەدریت. ئەركى ئاھەنگى شەوى یەكەم لەسەر (زاوا) دەبێ. بەلام ئەركى ھەرسى پۆژى ئاھەنگەكان لەسەر خیزانى (بووكى) دەبێ. ئەمەیش لەبەر ئەو كە (بووكى تازە) بەكار و فەرمانى تازەكە یەوە خەرىك نەبیت، ھەتا لەو سێ پۆژەدا بەتەواوەتى سەرەوتى پێ دەكات و دھەسپتەو و، خوێ بۆ ئەركى مالى تازەى نامادە دەكات. شەوى بووك و زاوايش، یاخود شەوى پەردە، دەبێ بەر شەوى ھەینى بكەوێت، ھەر لەبەر ئەو كە بەشەوێكى پیرۆز دادەنریت.

ئاھەنگى جەژن: بەبۆنەى جەژنە ئایینیەكانى ئیسلا مەو، وەك (جەژنى مانگى پۆژوو) و (جەژنى كوشتى)، ھەروەھا بەبۆنەى جەژنى نەتەوایی كوردەو، (نەورۆز)، كە لە ۲۱ى مانگى ئادارى ھەموو سالتێكدا دەست پێ دەكات، ئاھەنگ دەگێرن. بەھار لەو پۆژەدا شەنگ و شوخە، ئەوئەندە تر ئاھەنگەكە پێ دەكات لە خویشى و شادمانى بۆ ھەمووان، كە لەو پۆژەدا دەچنە سەیران. ھەروەھا بەبۆنەى لەدايكبوونى پێغەمبەریشەو، لەگەڵ شەوى چوونى پێغەمبەردا بۆ ئاسمان و، شەوى بەرات و، مانگى پۆژوویشدا ئاھەنگ دەگێرن.

راستى پەرستى ئاھەنگەكان: لە ئاوەند ئەم ئاھەنگەدا كە دەكړن، پیاوانى چاكەخواز و رەوشت بڵند دەكەونە ئاوەو و خەبات دەكەن، براپەتتى و، خزمایەتتى و، دۆستایەتتى و، دراوسپیەتتى لە ئاوەند كەساندا تازە بكەنەو و، بنج بەست بكەن و، كەسانى دڵ شكوانیش لەگەڵ یەكتر ناست بكەنەو و، ناخویشو ناكۆكى و دوژمنایەتتى لە ئارادا نەھێلن. بەتەنیشت ئەمانەیشەو دەستگێرێى ھەژار و داماو و لى قەوماوى دانیشتونانى ناوچەكە بكەن. كەواتە ئەم ئاھەنگانە و ئەم بەزمەزمانە، لە ناوچەى ئاكړیدا لەگەڵ گىيانى مرقەپەروریدا و چاكەخاژیدا بەتەنیشت یەكترەو دەپۆن بەپتو. چونكە ئەنجامى ئەو كوردەو پیرۆز و بەرزانه، ئەمەندە گرنگ و بەرخن، ئەو دایان لى دەوەشپتەو، كە تەندروستى پێ بكەن لە ھێز و ھەردە و، كامەرانى بەرھەم بھێتن بۆ ھەمووان و، خویشەبىستیشیان تازە بكەنەو. بێجگە لەوانە ھەژاریش تا ئەندازەيەكى گەورە لەناو بھەن و، رقبەبرى و پشم و قین و بەریەرەكانى و دوژمنایەتیش لەناو نەھێلن. كەواتە بام تۆمارى بكەن لە دڵساندا، ئەم ئاھەنگ و زەماوەندانە و، ئەم بەزم و رەزمانە، تا چ ئەندازەيەكى گەورە، بەرز و پیرۆز و نەژاد رادەگێرێن. ئەم كوردەوانەیشیان لە كەلەپوورە بەرخەكانى باووباپیرە چاكەخاوەكانیانەو بۆ ماوەتەو، كە مایەى شانازین بۆ گەلەكەمان.

ئاھەنگ بۆ سەروشت: لە وەرزى بەھاردا، كە ژيان لە ھەموو ئافەرىدەكراوێكدا لەسەر زەوى

نیشتمانەكەماندا تازە دەبیتەو، سەیران و گەشتوگوزار لە پۆژانى چوارشەمە و ھەینییدا، بۆ سەیرانگاكان دەست پێ دەكەنەو. دانیشتونانى ناوچەى ئاكړتیش بەگەورە و بچووكەو و، بەدەولەمەند و ھەژارەو و، بەژن و پیاووەو، دەست دەكەن بەخوشت رابوواردن. خوێان بەگەلێك یارى و وەرزشى پێ گەردەو خەرىك دەكەن وەك گرەوى راکردن و، مەلەكردن و، ھەلپەرىن و، غاركردن بەئەسپ، ھەلگەران بەسەر شاخ و درەختدا و، نیشان نانەو و، گۆرانى گوتن و، ساز و ئاوازلیدان. لەناو ئەو بەھەشتى سەرزەمینەیشدا، كە پرە لە گۆل و گولزار و چیمەن و لالەزار، لەئێر تیشكە زیرینە بەكەلكە ناوازەكەى پۆژدا و، لەناو ئەو كزەبا پاك و خاوینە بۆن خوشتەدا نان و چیشتنە نایاب و ناوازەكانیان دەخۆن. جا یەكێ لەم ئاھەنگانە كە لەبەر خویشى سەرشت دەكړن، پۆژى (جەژنى نەورۆز)ە كە بەر ۲۱ى مانگى ئادار یاخود نەورۆز دەكەوێ.

شین و شەپۆر

كە یەكێك دەمرێ، دانیشتونانى ناوچەكە پشم و قینى دڵ فری دەدەنە لاو و، لە بێر خوێانى دەبەنەو. ھەموو لایەك خوێان دەكوتن بۆ یاریدەدانى مالىە مردووەكە لە كاروبارى ناشتنى مردووەكەدا. بێجگە لەو ھەتا سێ پۆژیش پاش پۆژى ناشتنى مردووەكە، سەرخویشى و دلدانەو لەگەڵ مالىە مردووەكەدا دەكەن ھەرچى خزمەكانى مردووەكەن، ناھیتلن مالىە مردووەكە چیشت بۆ خوێان لى بنین بەدریایی ئەو چەند پۆژە پرسە بەنان و چیشتیان بۆ دەننن، تا مالىە مردووەكە بەئەركى چیشت لى نانەو ماندوو نەین و سەرەتیش بەلەش و دلیان بگات. لە پرسەكەدا (قورئانى پیرۆز) دەخویندریتەو. وتارانى چاكەخاوەنەیش دەدرێ بەگوتى مالىە مردوو و، ئەوانەدا كە لێیان كۆبوونەتەو. بەلام ئەم جۆرە باپەخ پێ دانە بۆ ئەو مندالانە ئاكړئ كە تەمەنیان لە دوو سالى كەمتر بێ. خوارەمەنى و پارە بەسەر ھەژاراندا زۆر دابەش دەكړئ. نەرتیشیان وایە ئافەرەتى مالىە مردووەكە لە ئیوارانى ھەموو پۆژىكى پینج شەمەدا دەچنە سەر گۆرى مردووەكەیان و، بۆ گىيانى مردووەكە (فاتیحە) دەخوینن و بۆ دەپارێنەو لە خودا كە لە گوناھەكانى چاوپوشت. ئینجا دەست دەكەن بەبەشپەنەو خوارەمەنى بەسەر ھەژاراندا. پیاوانیش لە بیانیانى پۆژانى ھەینییدا ھەر یەو جۆرە رەفتار دەكەن. ئەم جۆرە خەمخۆرییە كە بۆ مردووەكە دكړئ جارى وا ھەیه تا سالتێك درێژە دەكێشێ. تەنانت لە یەكەم پۆژى ھەموو جەژنێكیشدا پیاوكان، لە دواى ئەوانیش ئافەرەتەكان سەرلەبەیانى دەچنە سەر گۆرى مردووەكە پارانەو بۆ دەكەن و بەخشنەدیش لەگەڵ ھەژاراندا دەكەن.

پێژگرتن لە مردووان

لەلای دانیشتونانى ناوچەى ئاكړئ مردوو یەجگار پێزى لى دەگێرێ. تەنانت دوژمنەكانیشیان خوێان دەپارێزن لەو ھەى جێنوبان پێ بدن یاخود داشۆرییان بكەن. ئەو دارستانانەى پیاوێكى گەورەى تیدا نیشرابێ ئەو درەختانەى لەسەر گۆرەكان رووینن، ئەو رەز و باخانەى تەرخان كرانب بۆ گۆرى پیاو گەورەكان، كەس توخیان ناكەوێ زیانیان پێ بگەییێ، بام یاساوتیشیان لە دەور نەبێ!...

جاری وا ھەبە خۆشەویستی نەتەو بەرامبەر پیاوێ ئایینیە چاکەکان لە پاش مردنیان زۆرتەری لێ دیت. دانیشتوانی ناوچەکەیش دەچنە سەر گۆرەکانیان بۆ ئەمە ی پێی پیرۆزین، یاخود بۆ ئەمە داوا یارمەتی لە گیانیان بکەن، بەلکو ئەو نەخۆشییە تووشیان ھاتوو، یان ئەو سەرگەردانییە پێتوێ خەریک ماون لە کۆلیان بێتەو. لەبەر ئەو دەست دەکەن بەباربووکردنی دەسگای ئەو گۆرانی. بۆ دڵخۆشکردنی گیانی ئەو پیاوێ گەورەیکە لە گۆرەکە دا، پارە بەفەرمانبەری دەسگاکە دەدەن، نان و چێشت بەسەر ھەژاراندا دەبەشەو. باوەریان وایە کە ئەوێان کرد، پیاوێ گەورە مردووێکە لای خودا بۆیان دەپارێتەو کە لەو نەخۆشی و سەرگەردانییانە رزگاریان بکات!.

جاری وایش ھەبە ئەمەندە خۆشەویستیەکیان بەرامبەر پیاوێ ئایینیە مردووێکە گێ دەستێن، بۆ کوێ و نەوکانیان یارمەتی نانی و گیانی پێشکەش دەکەن. تەنانت ئەگەر ئەو کوێ و نەوانە زۆروستەمیشان لێ بکەن و، دڵیشان ئازار بدەن، لەبەر دلی مردووێکە، چاویان لێ دەپۆشن!.

دووێ نییە ئەم نەرتەسە ناوچە ئاکرییە، لەوێ ھاتیێ کە مەرۆف، لە پێش داھاتی ئایینە ئاسمانییەکاندا، باپیرانی خۆیان پەرستوو. ئینجا ئەمانەیش رێزی ئەم پیاوێ ئایینیانە، لە جێگای ئەوان دەگرن.

بەزەیی ھاتنەوێان بەھەژار و داماو و پەککەوتەدا

دانیشتوانی ناوچە ئاکری بەزەییان زۆر دیتەو بەھەتیو و بێتەو و پیر و پەککەوتە و مندال و ئافرەت و ھەژار و نەخۆشاندا. چ بەدەم، چ بەدەست، چ بەپارە یارمەتیان دەدەن و، رێزیشان لێ دەگرن و نازیشان دەکێشن. تەنانت ئەگەر ئەوانە ئازاری دڵیشان دان و زبانیان پێ گەیانەن، چاویان لێ دەپۆشن و تۆڵەیان لێ ناکەنەو!... بەلام خوازەلۆکی پەسەند ناکەن. لەبەر ئەو خوازەلۆک لەناویاندا کەم پەیدا دەبن و، مەگەر لە دەروە ھاتین. تەنانت زۆر کوێر و پیر و پەککەوتە ھەژارم دیوێ سەختی ژیان و بەش براوی لە گوزەرائی خۆشان پێ باشتەر بوو لەوێ دەست پان بکەنەو لە کەسانی تر و، خۆیان بشکێن، خەباتیان کردوو بەرەنجی شانی خۆیان و ئاورەگی ناوچەوانیان نان پەیدا بکەن!...

بەلگەیش بۆ ئەوێ کە دانیشتوانی ناوچەکە بێز لە خوازەلۆکی دەکەنەو، کەنەفتی دەکەن، کە بیانەوێ قسە سۆک بەیەکیێک لە پوولپەرستان بێن، پێی دەلێت: «خوازەلۆک»!... دەھۆل ژەن و زورنا لێدەربیش بۆ بەچاوی سووک تەماشای دەکەن، چونکە ئەوانیش وەک خوازەلۆکەکان لەوانە ھەلەدەپەرن پارە داوا دەکەن!.

ئافەری بۆ ئەم کردوو و پەوشتە مەردانە، کە دانیشتوانی ناوچە ئاکری ھەیانە، کە ھەموویان لەسەر بنچینە بیروباوەری پیاوێتی و مەرۆقایەتی دامەزراون. لە راستیشدا ھەر ئەم کردوو و پەوشت و خوو و نەرتەسە بەرز و پیرۆزانەن کە ئەم نەتەوێ کوردەیان لە ئاکریدا پاراستوو، لەناو ئەو ھەموو کارساتە خۆتینیانە و ئەو لێ قەوماوی و سەرگەردانییانەدا کە ھەزاران سالە تووشیان ھاتوون.

خۆشویستی کار و فەرمان و نان پەیداکردنی سەر بڵندانە

بەلگەیش بۆ ئەوێ کە کار و فەرمانکردنیان پێ خۆشە و خۆش دەوێ و، ھۆگری نان پەیداکردنیکی سەر بڵندانە و، ھەر کەسەیان پشت بەخۆی دەبەستێ لە نان پەیداکردن و ھەموو کاروباریکدا و، ھەستیش دەکەن بەفەرمانی سەرشاری خۆیان بەرامبەر خێزانیان... بەلگەیش بۆ ئەوانە ئەوێ، کە مندالەکانیان ھەر لە تەمەنی پێنج سالییە دەست دەکەن بەلەوێرانە بەرخ و کارژۆلە لە پاوانەکاندا. لاوان و ئافەرتانیخ خەریکی دارپین و فرۆشتنی دار و سەوزە و میوێ و شیر و بەرھەمانی شیرن لە شار و باژێرەکاندا، ھەرەھا خەریکی کشتوکال کردن و ئازەل لەوێرانەن بەچەشنی پیاوان!...

دەبێ ئەویشمان لەبەر نەچێ کە لایەنی پێشەسازی لە ئابووری نەتەوێی کورددا، کە لەم ناوچەیدا لە ئارادایە، لە پێش ھەموو کەسێکدا بەسەرشاری ئافەرتەوێ. بەم بۆنەوێ دەلێم: رێزگرتی دانیشتوانی ناوچە ئاکری بەرامبەر (ئافەرت) و (مندال) گەشتۆتە رادەبەکی وەھا: کە زۆر کێشە و گیروگرت دێنە پێشەو، لەسەر دەستی ئەو دوو چێنەدا چارەسەر دەکێن. ئێویش بەم شێوێ: کە ئافەرتێک یاخود مندالێک دەنێرە مالی خاوەن ماف، ئێتەر ھەر ئەوێندە تکیان لە خاوەن مافەکە کرد لە مافی خۆی خۆش بێ، بێ یەک و دوو لە ھەموو مافەکانی خۆی، یاخود لە بەشیکی مافەکە وازدەھێنی و لە کابرای سکالا لێ کراو خۆش دەبێ!.

ھۆگر بوون بە ئایین و کردوو و پەوشتی جوانەو

دانیشتوانی ناوچە ئاکری ھۆگری ئایین و، کردوو و پەوشتی چاک و، خووی شیرین و، نەرتی جوانن. نوێژ و رۆژوو و (حەج) دەکەن و سامان پاکژە (زەکات) دەدەن و، چاکەخواز بەپێی وزە خۆیان رادەپەرتن. کە تەماشای رەوشتیان دەکەیت لەگەڵ سەرۆکەکان و، ھوارپێکان و، بێگانە و، ئاوارەکاندا، یاخود لە کاتی ھەلگیرسانی جەنگ و، بلالو بوونەوێ دەرد و، پەیدا بوونی مەرگەسات و کارەساتدا، بەئاشکرا ئەم جۆرە کردوو و پەوشتە جوانەیان پێتە دیارە و ئاشکرا دەبن، وەک: راستگویی و، دلسۆزی و، قسەکردنی راستەوێ و، ئازایی و، ئارام و، ئازار ھەلگرتن و، لە چاکەکردن ھاریکاری و، میوانداری و، رێزگرتن لە ئاوارە و بێگانە و، بەزەیی ھاتنەو بەکزی و لاواز و بێ دەسلالتا. بەلام لەگەڵ دوژمنەکانیاندا کردوو و پەوشتیان توندوتیژ و لە ئەندازە بەدەر دلەرقانە. چونکە سروشتیان وەھایە، زوو ھەلەدەچن و توورە دەبن، زوویشت تۆلە خۆیان دەکەنەو. کە توورە دەبن کۆ لە ھیچ ناکەنەو. نە گۆی دەدەنەو و نە گۆی دەدەنەو ئەنجام. لە راستیدا ھەرچەندە لەگەڵ دۆست و ناسیاو و بێگانەدا رەوشت بێتەن، بەلام لەگەڵ دوژمنەکانیاندا دادپەرورە نین. ئەوێندە ھەبە کە دوژمنەکانیان خۆیان دەدەنە دەستیان، یاخود لەگەڵیاندا ناست دەبنەو، ھیچ لە دلیاندا نامێنێ. تەکارکردنی دوژمنەکانیان و خۆدانیان بەدەستەو بەلایانەو پەسەندن، تەنانت بەخۆشییەو پێشوازی دەکەن. چاوپۆشین لە پاش خۆدان بەدەستەو، یاخود رێزگرتن لە دیل و بەزەیی پێ ھاتنەو، لە سەر و ھەموو کردوو شیرینەکانیانەو. بەلام نازکردن بەخۆ و، پاراستنی سەر بەری و، سەریستی خۆیان، یەجگار بەھێز و ھەرەتەو دەنێن. زۆر جاری وا ھەبە ئەم جۆرە کردوو و پەوشتانەیان تووشی تەنگ و چەلەمە و ئەنجامی ناخۆشیان دەکەن. ناکۆکی و

دووبه‌ره‌کی و شه‌پوش‌پړ و جه‌نگ که له ناوه‌ندیاندا ده‌قه‌ومیتن و زبان به‌دل و د‌ه‌روون و ته‌ندروستی‌یان ده‌گه‌بیټن، ئه‌وانه هه‌موویان له‌م ره‌وشت و خووه‌یانه‌وه په‌یدا ده‌بن، که پرن له مال‌تیرانی و سه‌رگه‌ردانی. باریان هه‌ر چو‌ن‌تیک بیټ، ئه‌وانه له نه‌ته‌وه‌یه‌کن که هه‌زاران سالانه به‌م کرده‌وه و، ره‌وشت و خووه و نه‌ری‌تانه‌وه را‌هاتوون. هه‌تا ئی‌تس‌تاکه‌یش کرده‌وه و ره‌وشتی سوارچاکی به‌م‌وونه‌ی بال‌ای خو‌یان داده‌نیتن، وانا هه‌روه‌ک له سه‌ده‌کانی ناوه‌ی‌استداین و‌ها ده‌ژین!.

گله‌یه‌ک که له جلی خو‌دابی

جا ئه‌وانی که ده‌لټن ئه‌م ناوچه‌یه، دانیش‌تووه‌کانی، خو‌شی له زو‌روسته‌م و، تی‌کدانی کو‌مه‌لایه‌تی و، شه‌پوش‌پړ و، ئا‌ژاو و، خراپه‌کاری ده‌بین، پی‌یان ده‌لټم: زو‌ریه‌ی ده‌رگای خانووه‌کانی ناو ناوچه‌که کلیل و کلومی نییه، کی‌لوون یاخود قفل‌یان پی‌توه نییه. گوندی‌یه‌کان زو‌ریه‌یان خانووه‌کانیان، که پرن له خوارده‌مه‌نی و که‌لوپه‌ل، بی‌ ئه‌مه‌ی کی‌لوونیان بکه‌ن یاخود، قفل‌یان لی‌ بدن، به‌ج‌بیان ده‌ه‌یلن و، خو‌یان ده‌چن ب‌ ناو که‌پره‌کانیان له هاویندا، ته‌نانه‌ت یاسا‌ول‌یشیان ب‌ پار‌یز‌گاری به‌سه‌ره‌وه دان‌نیتن. ته‌نانه‌ت جاری وا هه‌یه به‌شه‌و یاسا‌ول به‌سه‌ر کشتوکال و پاوان و خه‌رمانه‌کانیانه‌وه دان‌نیتن. زو‌ریه‌ی شو‌انه‌کانیشیان یان مندال‌ن، یان ئافره‌ت، یان کور، هی‌چ کام‌یک‌یشیان چه‌کی کوشنده‌ی پی‌ نییه. ه‌وزه کو‌چه‌ره‌کانیشیان جاری وا هه‌یه پی‌سته په‌نیره‌کانیان له‌ناو ئه‌شکه‌وته‌کانی ناوچه‌که‌دا، یاخود له‌ناو بیره وو‌ش‌ک‌بووه‌کاندا داده‌نیتن به‌بی‌ یاسا‌ول، چه‌ند مان‌گی‌ک به‌سه‌ریاندا تی‌په‌ر ده‌کات، ئینجا له کو‌ی‌تس‌تانه‌وه ده‌گه‌رپ‌تونه ب‌ هه‌واره زس‌تانی‌یه‌کانیان و، هه‌ل‌یان ده‌گرنه ده‌ره‌وه و ده‌یانه‌نه‌وه ب‌ مالی خو‌یان. هه‌روه‌ها زو‌ریه‌ی په‌یمان‌نامه‌ی کرپن و فرو‌شت‌نیان و ده‌ستی‌اوه‌کانیان، به‌بی‌ پرو‌انامه‌ی نووسراو گری‌ ده‌دن. ته‌نانه‌ت جاری وا هه‌یه، کرپار و فرو‌شی‌ار خو‌یان نه‌بن، که‌س له کاتی په‌یمان‌نامه‌کاندا که گری‌یان ده‌دن، به‌دی‌اریانه‌وه نییه!.

جا من له‌و که‌سانه ده‌پرسم: ئاخو‌ بی‌رو‌باوه‌ریان چی‌یه ده‌ریاره‌ی ئه‌م کرده‌وه و کارانه، که گه‌وره‌ترین به‌لگه‌ن ب‌ ئه‌وه‌ی که نه‌ته‌وه‌ی کورد له ناوچه‌ی ئاکری‌دا باوه‌ری به‌خو‌ی هه‌یه و، پشت به‌خو‌شی ده‌یه‌ستی و، سه‌ریه‌زی‌شه به‌وه‌وه که باوه‌ری به‌که‌سانی تر هه‌یه. هه‌روه‌ها باوه‌ری به‌چا‌که‌کردن هه‌یه و، دل‌یشی پاکه و، ر‌یز‌یش له ماف و سه‌ریه‌ستی که‌سانی تر ده‌گری؟! دی‌سانه‌وه لی‌یان ده‌پرسمه‌وه: ئایا نه‌ته‌وه‌یه‌ک سته‌مکار و ئا‌ژاو‌خ‌واز و د‌و‌ستی خراپان بی، له باریدا هه‌یه ئه‌م جو‌زه کرده‌وه و کار و ره‌وشته جوان و بل‌دانه‌ی لی‌ بو‌ه‌ش‌یتنه‌وه؟!... ئاخو‌ ئه‌وه ده‌گو‌نجی (باوه‌رکردن به‌خودا) که خو‌شه‌ویستی چا‌که‌کردن و ئاسایش و دامه‌زراوی لی‌ ده‌وه‌ش‌یتنه‌وه، له‌گه‌ل (ترس)دا که خو‌شه‌ویستی خراپه‌کاری و یاخی بوون له خودا و ئا‌ژاو‌ه‌گری لی‌ ده‌وه‌ش‌یتنه‌وه، هه‌ردوو‌کیان، له‌یه‌ک کاتدا و، له‌ناو یه‌ک دل‌دا، کو‌بیننه‌وه!.

من نالټم له‌ناو نه‌ته‌وه‌که‌دا خراپه‌کار و تاوان‌بار نییه. چونکه گه‌ل‌یک کاره‌ساتی ناساز و ناشیسته و که‌تن له ناویاندا روو ده‌دات. ته‌نانه‌ت ر‌و‌ژ‌گاری وایان به‌خو‌یانه‌وه دیوه، هی‌چ ئاسایش و ئارام و سه‌رو‌تی‌کیان نه‌چی‌شتووه، به‌ل‌تی دان به‌مانه‌دا ده‌نیم. به‌لام هه‌رگیز له‌گه‌ل ئه‌و که‌سانه‌دا نیم که ده‌لټن نه‌ته‌وه‌ی کورد له ناوچه‌ی ئاکری‌دا حمز به‌ئا‌ژاو و شه‌پوش‌پړ و خراپه‌کاری ده‌کات. ئه‌و را‌ستی‌یه‌ش که هی‌چ

گومان‌یک‌ی تی‌دا نییه، ئه‌وه‌یه که دانیش‌توانی ناوچه‌ی ئاکری‌ ئه‌وه‌نده‌ی زو‌روسته‌م و که‌سته‌رخه‌می له سه‌رو‌ک و فه‌رمان‌دارانی خو‌یان بی‌ین، ئه‌وه‌نده تی‌نووی (راستی و دروستی و دادپه‌روه‌ری) ده‌بن و خو‌یشیان له پی‌تاویاندا به‌خت ده‌کن!.

دادپه‌روه‌ری کو‌مه‌لایه‌تی تاوان له‌ناو ده‌بات

جا هه‌روه‌ک (تاریکی) به‌ده‌رکه‌وتنی (رووناکی) له‌ناوده‌چی، هه‌ر به‌و ره‌نگه‌یش (تاوان)یش به‌ده‌رکه‌وتنی (دادپه‌روه‌ری کو‌مه‌لایه‌تی) له‌ناوده‌چی، به‌لام ته‌نیا له‌سه‌ر ده‌ستی ئه‌و سه‌ردار و فه‌رمان‌دارانه‌دا پی‌ک دی‌ که (دادپه‌روه‌ری) ده‌کن و بایه‌خ به‌خو‌شی و خو‌ش‌گوزه‌رانی نه‌ته‌وه ده‌دن. جا ئه‌گه‌ر که‌سی‌ک له‌ناو فه‌رمان‌داران که‌سی وای نه‌د‌و‌زی‌یه‌وه، په‌نای به‌ری‌ته به‌ر ب‌ ئه‌مه‌ی مافی خوراری ب‌و بس‌ی‌تی‌ته‌وه و، دادپه‌روه‌ری ب‌و بخاته‌ گه‌ر، ئه‌وه دیاره یان به‌ده‌ستی خو‌ی تو‌له‌ی خو‌ی ده‌کاته‌وه، یاخود دادگه‌ران له‌ناو سه‌ره‌ک ه‌وز و شیخ و سه‌رکار و کو‌ی‌خا‌کان‌دا ب‌و خو‌ی دروست ده‌کات، ب‌و ئه‌مه‌ی مافی داگیرکراوی خو‌ی بس‌ی‌تی‌ته‌وه!... جا ئه‌گه‌ر کارگ‌یری‌یه‌کی به‌ه‌یزی کارامه و زرنک له ئارادا هه‌بی و، (ماف و سه‌ریه‌ستی) ب‌و هه‌موو که‌سی‌کی ناو ناوچه‌که بی‌اری‌ز و (دادپه‌روه‌ری کو‌مه‌لایه‌تی)یش له‌ناو دانیش‌توانی ناوچه‌که‌دا دابه‌ش بکات، ئی‌تر هی‌چ ده‌سه‌لا‌ت‌داری‌کی نا‌هه‌موار له‌ناو ناوچه‌که‌دا په‌یدا ناب‌ی، نه له سه‌ره‌ک ه‌وزه‌کان و، نه له سه‌رکاره‌کان و، نه له شی‌خه ئایینی‌یه‌کان!.

زیانی کارگ‌یری سته‌مکار

که هاتوو فه‌رمان‌په‌واییش (دادپه‌روه‌ری)ی ب‌و پی‌اوانی ساکار و نه‌خو‌یتنده‌وار به‌ج‌ی ه‌یش‌ت، ئه‌وه دیاره که تو‌له‌سه‌ندنه‌وه ده‌ست پی‌ ده‌کات و، که‌تن و تاوان‌یش روو ده‌دن و، له‌ناو دانیش‌توانی ناوچه‌که خو‌یشیدا مه‌رگه‌سات و کاره‌ساتی ناخو‌ش و سه‌رگه‌ردانی و مال‌تیرانی روو ده‌دن! ئه‌مه هه‌ر ئه‌گه‌ر فه‌رمان‌په‌وایی فه‌رمانی سه‌رشانی خو‌ی بخاته‌ پشت گو‌ی‌وه ئه‌ی ئه‌گه‌ر فه‌رمان‌به‌رانی می‌ری، خو‌یان، زو‌رداری له دانیش‌توانی ناوچه‌که بکه‌ن، ده‌بی‌ ناوچه‌که چی لی‌ بیټ؟! ئه‌ی ئه‌گه‌ر ئه‌و فه‌رمان‌به‌رانه هه‌ندی‌ک له دانیش‌توانی ناوچه‌که‌یان هاندا تاوان‌کاری له د‌و‌ی یه‌ک‌تر بکه‌ن، یان له د‌و‌ی فه‌رمان‌به‌رانی تر بکه‌ن، ده‌بی‌ ناوچه‌که چی به‌سه‌ر بیټ!.

ئه‌و فه‌رمان‌به‌رانه‌ی له‌ناو ناوچه‌ی ئاکری‌دا (دادپه‌روه‌ری)یان به‌کاره‌یتناوه و، پی‌اوانه و مه‌ردانه له‌گه‌ل دانیش‌توانی ناوچه‌که‌دا کار و فه‌رمانی خو‌یان به‌ج‌ی ه‌یتناوه هه‌تا ئی‌تس‌تاکه‌یش دانیش‌توانی ناوچه‌که به‌خو‌شه‌ویستی‌یه‌وه یادیان ده‌کن و، به‌چا‌کی‌یه‌وه ناویان ده‌بن. به‌لام داخه‌که‌م له ماوه‌ی ئه‌م هه‌زاران سالانه‌دا که به‌سه‌ر ناوچه‌که‌دا تی‌په‌ریوه، دانیش‌توانی ناوچه‌که، فه‌رمان‌دارانی دادپه‌روه‌ریان ئه‌مه‌نده که‌م دیوه، که ژماره‌یان له ژماره‌ی په‌نجه‌کانی ده‌ستی‌ک تی‌په‌ر ناکات!... جا باری ناوچه‌که، که‌وابو‌بی، ناوچه‌که‌یش له هه‌موو لایه‌کیه‌وه ئا‌ژاو‌ه‌گری چواره‌وری گرت‌بی و، که‌سته‌رخه‌می فه‌رمان‌په‌وایی‌یه‌کانی پی‌شو‌یش تو‌وشی (ه‌ژاری و نه‌خو‌یتنده‌واری و نه‌خو‌شی و زو‌رداری)ی کرد‌بن، ئی‌تر هو‌ی روودانی که‌تن و تاوان‌کاری و خراپه‌کردن ب‌و چ نه‌خه‌ینه سه‌ر ئه‌ست‌و‌ی ئه‌م باره نا‌هه‌موارانه و، ب‌و چ بی‌خه‌ینه سه‌ر ئه‌ست‌و‌ی دانیش‌توانی ناوچه‌که!.

کاوځی به سهر نه وانه دا دیت که قین له دنن

که واته کاتي ته وه هاتووه که بهو جوړه که سانه و، بهو جوړه فرمانبه رانه بلتم که دانیشتوانی ناوچه ی ټاکړیېان چه وساندو ته وه و، پروتاندو ته وه، بو که لکی ناوخته ی خوځان: هر چیه کیان دهر باره ی دانیشتوانی تم ناوچه یه گوتووه و نووسیوه، به (هاله)، تنیا له دوو شته وه پیدایا بووه. یان ته ودا له بیروباوړې دل و دروون و گیانی دانیشتوانی ناوچه که تی نه گیشتون و له سهر بنچینه یه کی زانستی له بارودوخی ناوچه که یان نه کوځیو ته وه و، ټاگاداری نه بوون، یان ته ودا تا پشم و قین و مه به سی خراب دلی داگیر کردوون! جا ته و جوړه که سانه و ته و جوړه فرمانبه رانه، له هر دوو باردا زبانیان به دانیشتوانی ناوچه که و به فرمانه وایش گیلاندووه. چونکه راستییان گوږیوه و سهر و ژیر کردووه!... چونکه وهک بوم دهر که ووتوه، له ناوچه یه دا هیچ شتیک نه ونددی ته وه خو شه ویست نییه به لای دانیشتوانی ناوچه که وه، تنانته به لای سهر وک و دهسه لاتداره کانیشیه وه، که فرمانه واییه کی به هیزی (دادپه روه)، فرماندارییان به سهر وه بکات و، ټاراسته یشیان بکات بو چاکه ی گشتی!... له ماوه درتیزیدا، که له ناوچه یه دا فرمان دهینم و، دانیشتوانی ناوچه که م تاقی کردو ته وه، بوم دهر که ووتوه که هه موویان چاکترین یاریده دهرن بو فرمانه وایی له دامه زرانندی ناسایش و خوشگوزهرانی و کامه رانیدا بو هه مووان. ټاواتی هره گوره یشیان ته وه یه، که فرمانه وایی ماوه یان بداتی، راژه و که لک و چاکه، پیشکش به گشت دانیشتوانی ناوچه که ی خوځان بکه. جا که وایی، ته وه زورسته می تیدا نییه، که نه ته وه یهک وه هابی. توانج و پلاری تی بگیری و پتی بگوتری: هوگری که تن و تاوانباریه؟!... راسته وراست دهیلیم: ته و دلره شانه، که ته و قسانه به ده میاندا دی، له راستیدا خوځان گونا هبار و تاوانکارن! هر کاره سات و مهرگه ساتیکش له ناوچه که دا روویان داوه، چ تاوان و چ شهرو شوږ و چ شوږش له سهرده می فرمانداری نه واند، ته ستوی دهگریته وه و، بهرپرسیاریش خوځان. بی گومانیشم له وه، که له سهر دهستی خودا، پندتیکي وایان پند ددری، که شایسته ی کردوه و کاری خوځان بی؟!...

خوځر ابو وار دن له ناوچه ی ټاکړیدا

خوځر ابو وار دنه کانیان زوړن

دانیشتوانی ناوچه ی ټاکړی پروخوځش و قسه خوځش. له کاتي سهر ووت و پشودانیا ندا به وه کاتي خوځان به سهر دهین که خه ربکی: گپړانه وه ی فرمانو ده ی شیرین و قسه ی نه ستقه ی په سندن و، هو تراوه ی ناوازه و، پهن دی پیشینان و، مه ته ل و، چیروک و بهیتی پر له گزانی و دلاری بی گهر و، نازایه تی بی هاوتا و، نیشتمان په روه ی راسته قینه و، کرده وه و رهوشی جوان و پاک و پیر و ز دهین. هره وها به وده شه وه راده بویرن که خه ربکی هه لپه رکبی و گزانی گوتن و، ساز و ټاواز لی دان و، راو و، لاسایی کردنه وه ی پیکه نین هینر و، گره ی غاردانی به ته سپ و، گره ی نیشان نانه وه و، گه شتوگوزار و، سهرانکردن دهین. جا تو که سهرنج له جوړه خوځر ابو وار دنانه ددهیت، تی دهگهیت دانیشتوانی ناوچه که تا چ نه دازه یهک خاوه نی گیانی پاک و، دلی چاک و، چیرکه ی ته و تازه و، زیره کی ناوازه و، لی هاتوویی

به نه دازدن و، رهوشی جوان و کرده وه ی شیرینان هیه. وا له خواره وه له بابته هندیکیانه وه دور و درتیز ددهوین.

پهن دی پیشینان و قسه ی نه ستقه

له خواره وه هندیک له پهن دی پیشینان و قسه ی نه ستقه ی کوردی که له ناوچه ی ټاکړیدا باون دهنوسم. سهر ته وه یه به سدان سال به سهر تم قسه و پندانه دا تیپه رپون، که چی هیشتا هیز و هره تی خوځان پاراستووه و، به کارده هینرین و، که لکیان لی ودرده گیري:

۱- هیچ جهنگه لستانیک بی شیر نابی.

۲- له پاشمله قسه ی خراب دهر باره ی که س مه که. هر چه نده شاخ ناگات به شاخ. به لام هه موو که س به ره و پروی یه کتر دهنه وه.

۳- له نه نجامی چاکه کردن بی هیوامه به، تنانته بیخه یته ناو ټاویشه وه چاکه که دیتته وهری.

۴- بیته (قاروون) یش، دهست بلاوی مه که، له نه دازه ی خویدا بهخت بکه.

۵- شهر له به تالی چاکتره.

۶- هر که سی گوئ له پیای ژیر نه گری، خوئی تووشی تیز پی کردن دهکات.

۷- بو بهرام بهری خوټ دهست نه قووچی. چونکه سامانی پیای وژد، وژتیک دیت ده بیته پاروویهک و زورداریک قوتی ددهات.

۸- ته گهر به شیرینی بجو لپینه وه، ده تانین مار له کون بینینه دهره وه.

۹- چاکه ت له بهر چاو بیت و بیسی دهره وه. نه کهیت ته و سفره یی نانی له سهر ده خوټ بیدریت.

۱۰- هه موو دم به هاریکار بییه وه فرمان بکه. چونکه به سواریکي تنیا توژی وا هه لئاستی!.

مه ته ل

ته مانه یش چند مه ته لیکن، کوردی، که له ناوچه ی ټاکړیدا به کارده هینرین:

۱- بیرتیکه و پر له ناو. ماریکی مردووی تیدایه، که چی به سهر سهری ماره که وه ټافره تیکي سپی شوخ و شنگ وه ستاوه.

–ته مه چرایه–

۲- هه ردو لای په رینه. له ناوه راستیشدا دور و مهرجان هیه.

–ته مه چاوه–

۳- ته شکه و تیکي تاریکه و پرتی له دور.

–ته مه دمه–

۴- وهک ترئ شیرینه. نابی خاوه نه که ی لپی بخوات. که چی بو که سانی تر، به پتی یاسا ده ش لی بخوات.

–ته مه کچه–

۵- له بنهچهدا له حوشر درېژتره، له شه کړېش شیرنتره، له دهنکی ههرزنیس بچووکتره.

-نهمه دهنکی هه ناره-

۶- زمزم! زهوی کون بکه!

-نهمه دلنپهيه-

۷- کاسه به کی چینیپه و پر له دوو جزره ناو، که کهوتنه ناو ناوی گهرمه وه دهمه بیتن.

-نهمه هیلکه په-

۸- له کوشکینک هاتمه دهره وه که دوو دهرگای هه بوو.

-نهمه کراسه-

۹- نهرمه و گهرمه. که به نه خوښه که ی رابکیتشیت شووره ییپه. که دهستیشیت پیدانا له شکرکی یی

شومارت چاو یی دکه وئ.

-نهمه گپه په-

گورانی

گورانی کوردی له ناوچه ی ئاکرېدا، خوښه، رهنګا ورهنګه، شیرینه، پر له سؤز، هه ست و تاسه و ته زووی دانېشتوانی ناوچه که له هه موو پرویه کی ژيانېاندا پېشان ددات. هی وایان تېدایه دایکه کان به جورېکی تاییه تی له کاتی مه مکداند ا بؤ منداله کانی خو یانی دهیلتن. هی وایشیان تېدایه، که بیانووه کان دهیلتن له کاتی شیر دوشینی مهر و بزن و مانګا کاند. هی وایشیان تېدایه په یوه ندی به جوو تیاره کانه وه هیه، بهژن و پیاووه، که کاتی دروینه، یاخود دارېین، یان ساوهر کو تاندا. هه ندی کی شیان په یوه ندی یان به شین و شه پوره وه هیه، که بؤ سه ره ک هؤز و پالنه وانانی جه نګ و، شه روشور ده کړین، یاخود بؤ دلداری بؤ گهر و، چیرۆک و بهیتی میژووی و یژیبی ده کړین، چ له بابهت دلداریه کی ره وشت و کرده وه جوانه وه بؤ وک چیرۆکه کانی (مهم و زین، سستی و فخی، خه ج و سیامه ند، شار و بنه فش، همک، مه تران، جلی و کهژا گولی سور) چ له بابهت نیشتمانپه روه ریه کی خوین گهرمانه وه بؤ وک: (دمدم، هه سپی رهش و خانه ی له پ زترین)، چ له بابهت شین و شه پوره وه بؤ وک چیرۆک و بهیته کانی: (سیدک، له قه ندی برا، زیمارچه تۆ و گولی جه وهر ناغا).

گورانی نهم ناوچه په، هه روه ها پر له به سته و گورانی به زموره م و هه لپه رکې وک: (نارینگ، سه ری زافا و خودا خالی و مالی) که په یوه ندی یان به شه وی زاواییپه وه هیه.

هه روه ها گورانی پیکه نین و گالته وگه پېش هه وک له چیرۆک و بهیته کانی: (قاندی، بووک و خه سوو و کتچ) دا ده گوترین. هی وایشیان تېدایه په یوه ندی به تایینه وه هیه وک بهیته کانی: (شېخی سه نعان، ئافده ل نومه را و سیسه بان).

به کورتی گورانی کوردی له ناوچه ی ئاکرېدا یان (دلداري) په، یان (نیشتمانی خوین گهرمانه) په، یان (تایینی) په، یان (پیکه نین هینه ر) ه، یان به بابه تی (کار و فهرمان) ه. نهم گورانی یان به ته نیا ده گوترین یان به کومه ل، به پېی بابهت و توانستیان. جاری وایش هیه تاکه گورانی پیکه گورانی ده لی و

نهمه تریش به کومه ل بؤی ده سیننه وه.

جا له م گورانیپه جورجور و رهنګا ورهنګانه دا، هه ریه که یان راستی په رستی (فلسفه) په که هیه، یان مرؤث ناراسته ده کات بؤ ره وشت و خووی چاک و کرده وی بلند، یان دلّی مرؤث خوښ ده کات و ده یېته پیکه نین، یان فیری زانیاری ده کات، یان ده ماری مه راپه تی و نیشتمانپه روه ری و خوداناسی ده بزوتنی، یان له ش ده خاته گهر و، گیان ده گه شینیتته وه، بؤ نهمه ی به کولی دلّه وه و به راستی و دروستیپه وه کار و فهرمان بکه ن.

بېجګه له مانه نهم (بهیت) و (چیرۆک) انه به سامانیکی کوردی و یژیبی و زمان و میژووی داده نرین که نرخي نه ته وه ییان هه رګیز ته اوو نابؤ.

چیرۆک و بهیته کان

نهم و چیرۆک و بهیته پر گورانیپه نه ی له سه ره وه ناوم بردن، چ هی دلداري و نیشتمانی، چ هی تایینی و میژووی، چ هی و یژیبی و پیکه نین و فهرمان، خو یان له خو یاندا، بریتین له چیرۆک و بهیت، ده توانری بؤ گورانیس بخویندیننه وه. هه روه ها چیرۆک و بهیت تریش هه ن که زورن، له شه وانی ئاهه نگدا ده خویندیننه وه و گو ییان لی ده گبرئ. هه رچی مندالانن، به تاییه تی چیرۆکی کورتی خو یان هیه وک: (ده ندک هه نار، زه نګ و به نګ، دووری، پیرنه دهر و مام رووقی)، که مندال ناراسته ده که ن بؤ خوښ راپواردن و، فیربوونی زانیاری و، کرده وه و ره وشتی بهرز و پیروژ.

ساز و ناواز

دانېشتوانی ناوچه که له ئامیر و که لوه لی ساز و ناواز بېبش نه ماونه ته وه. هه ندی کیان له کاتی هه لپه رکېدا ته پل و، ده هؤل و، زورنا و، دوو زله و، شمشال، لی ده دن. له گه ل گورانیپه تایینیپه کانېشدا، یان نای به ته نیا لی ده دن، یان ده ف، یان شمشال، له و کاته دا که کو یونه وه بؤ ده نګ و سه نګه کانیان ده که ن. واده رده که وئ، که شوانه کانیش، له م ناوچه په دا هه ستیان به وه کرده وه که ساز و ناواز کار له دلّی گیانه به ره کانیان ده که ن و، ناراسته یشیان ده که ن. که ته ماشا ده که یت، شمشاله کانیان لی ده دن و، مهر و بز نه کانیان کو ده که نه وه و ناراسته یشیان ده که ن بؤ نهم و جیگایانه ی خو یان به باشیان ده زانن. دانېشتوانی ناوچه که، نهمه ند ه ساز و ناوازیان یی خوښه، هه رچه ند گپو رفرانیان یاریده یان بدات، گرامه فون و رادیو ده کړن و ده ست خو یان ده خه ن. هی وایشیان تېدایه به کړین و ده سته که وتنی نهم و ئامیرانه وازناهیتن، ده چن ئامیرانی به زموره زمیش ده کړن، وک تار و که مانچه و عوود و ئامیرانی تر. به دوای ماموستانی ساز و ناواز فیر کردنیشدا ده گهرین، فیری نۆته کانی رۆژتاوایی و رۆژه لاتیان بکه ن. ئیستاکه ییش له ئاکرېدا، کومه لیک ساز و ناوازاوان هه ن که (یانه ی فهرمان به رانی ئاکرئ) له نهمه کانی خوی پیکي هتیاون، سئ (عوود) و دوو (که مانچی) و (جونبوش) یک و (نهم کوردیون) یک یان کریوه، خاوه نه کانیان هه ولی نهم ده دن تا نهمه دزه په کی گه وره فیری ساز و ناواز بؤن و هونه رمه ندی تېدا بنوین.

هه‌لپه‌رکێ

هه‌لپه‌رکێش به‌شیکه له خۆش رابووردنی دانێشتوانی ناوچهی ئاکرێ و به‌زموره‌زمیان. ئه‌میش یان به‌ته‌نیا ده‌کرێ، یان به‌کۆمه‌له. هه‌رچی هه‌لپه‌رکێی کۆمه‌لهیه، یان پیاو و ژن پێکه‌وه ده‌یکهن، که ئێمه پیتی ده‌لێین: (ره‌شه‌له‌ک)، یان پیاوان به‌جیا ده‌یکهن و، ئافره‌تانیش به‌جیا. هه‌رچی هه‌لپه‌رکێی تێکه‌له له‌ناو ئه‌و پیاو و ئافره‌تانه‌دا ده‌کرێ که خزمی یه‌کترین، یاخود له‌و که‌سانه‌بن که پشت به‌کرده‌وه و ره‌وشتی به‌لندیان به‌سه‌رتی. ئه‌گینا هه‌ر ره‌گه‌زه به‌جیا هه‌لپه‌رکێی خۆی ده‌کات. له هه‌لپه‌رکێی تێکه‌له‌شدا هیچ جۆره نه‌نگیه‌ک نییه. هه‌تا ئێسته‌تاکه‌یش هه‌رگیز له هه‌لپه‌رکێی تێکه‌له‌دا، شتی نه‌نگ و ناپه‌سه‌ند رووی نه‌داوه. چونکه هه‌ر که‌سه‌ی پێچه‌وانه‌ی ده‌ستووری ره‌وش و خوری به‌لند جوولایه‌تته‌وه به‌کوشتن نه‌بی وازی لێ نه‌هێنراوه!... کاتێکیش ئافره‌ته‌کان هه‌ست به‌وه ده‌کهن که که‌سانی ناپیاو و نامه‌رد و به‌دخو بو‌ ئه‌وه هاتوونه‌ته جێ هه‌لپه‌رکێیه‌کان، تا به‌ته‌ماشاکردنیان زاخوی چاوی خۆیان به‌دن، به‌نیازی خراپه‌وه، ده‌م و ده‌ست واز له هه‌لپه‌رکێیه‌کان ده‌هێن و ده‌چنه جێگایه‌کی دوور، له‌وێ هه‌لپه‌رن، بو‌ ئه‌مه‌ی ئابرووی خۆیان بپاریزن. هه‌لپه‌رکێش له‌و کاتانه‌دا ده‌رده‌که‌وێ که پوژی خۆشی و شادمانی بێ، وه‌ک ئاهه‌نگه‌کانی ژنه‌پێنان و جه‌ژنه‌کان و چوک برین^(١) و نه‌ورۆز و، سه‌یرانه‌کانی وه‌زی به‌هار، که دانێشتوانی ناوچه‌که له‌ پوژانی چوارشه‌مموانی هه‌موو هه‌فته‌یه‌که‌دا ده‌چنه سه‌یرانه‌گه‌ه‌کان بو‌ سه‌یران گه‌شتوگوزار، تا هه‌وایه‌کی بالی خۆیان به‌دن و، چهند ساتی به‌خۆشیه‌وه رابووێرن. هه‌رچی مندا‌له‌کان، هه‌ر کاتێک، ئاره‌زوو بکه‌ن و له‌هه‌ر شوێنێک کۆبینه‌وه، ده‌توانن هه‌لپه‌رکێ بکه‌ن. که‌س به‌ریه‌ستیان ناکات. هه‌لپه‌رکێی کوردیش له‌م ناوچه‌یه‌دا، له‌سه‌ر چهند بنچینه‌یه‌کی وه‌رزشکاری دامه‌زراوه. به‌که‌له‌کی له‌ش دیت، به‌هێزی ده‌کات. به‌که‌له‌کی دلیش دیت پری له‌ شادی ده‌کات. ناویانگی که‌سیش به‌خراپه نازرێتی. له‌ راستیدا هه‌لپه‌رکێیه‌کی وایه که پری له‌ ره‌وش و خوی پاک و چاک و بێ گه‌رد. جوانی و، رێکوپێکی و، چێژگه‌ی دروست و په‌سه‌ندی تێدا راده‌گیرێ. یه‌کێک له‌ به‌نده‌کانی ده‌ستوره‌که‌ی ئه‌وه‌یه، که هه‌لپه‌رکێیه‌که‌کان. یه‌کێک چ پیاوبن چ ژن، باشترین جلویه‌رگی خۆیان به‌پۆشن له‌ پاک و خاوینی و رێکوپێکی و جوانیدا: بۆنی خۆشیش به‌کارهێنانی په‌سه‌نده، به‌ریه‌ست ناکرێ. به‌ندیکه‌ی تری ده‌ستوره‌که‌یشی ئه‌وه‌یه که له‌گه‌ڵ که‌سانی وه‌هادا هه‌لپه‌رکێ ده‌کرێ که له‌ رووی کرده‌وه و ره‌وشتی به‌رز و پیرۆزه‌وه به‌باش دابنرێن. بێجگه‌ له‌وه ده‌بێ هه‌لپه‌رکێیه‌که له‌ جێگایانی رووناک و، به‌ر به‌رله‌لا و، خاوه‌نی بای پاکژدا بکری و، هه‌ر چوار لای جێگاکانی پری له‌ چاوه‌ندازانی سروشتی جوان. هه‌روه‌ها ده‌بێ له‌و کاتانه‌شدا بکری، که به‌پوژانی شادمانی دابنرێن. ده‌بێ ساز و ئاواز، یاخود گۆرانیبێژیشیان له‌گه‌ڵ بێ. ده‌بێ گۆرانییه‌کانیشی یان بابته‌ی دلداری بن، یاخود پێکه‌نین. یه‌کێک له‌ نه‌ریته‌کانی هه‌لپه‌رکێش ئه‌وه‌یه که له‌لایه‌ن ئه‌وانه‌وه هه‌لده‌په‌رن، یاخود سه‌یری هه‌لپه‌رکێیه‌که‌ ده‌کهن، باربووی ساز و ئاواز لێده‌ره‌کان، یاخود گۆرانیبێژیه‌که‌کان بکه‌ن، چونکه بو‌ دلخۆشی کردنی ئه‌وان خۆیان ماندوو ده‌کهن...

(١) خه‌ته‌نه سوران. (چوک برین: خه‌ته‌نه‌کردن).

هه‌لپه‌رکێش له‌م ناوچه‌یه‌دا گه‌لێک جۆره. گرنگه‌کانی ئه‌مانه‌ن: (له‌پوژک، شێخانی، بردی باسا، ئایشووک، دولوتی، سه‌مه‌دانی، سێ پێ، سوارک و مه‌میان).

جاری وایه‌یه ئه‌وانه‌ی هه‌لده‌په‌رن، له‌ کاتی هه‌لپه‌رکێیه‌که‌دا به‌ریه‌ره‌کانی یه‌کتر ده‌کهن یان له‌ بابته هونه‌رمه‌ندییه‌وه له هه‌لپه‌رکێیه‌که‌دا، یاخود له‌ بابته ماوه‌ی هه‌لپه‌رکێیه‌که‌وه. هه‌ر که‌سه‌ی له‌و نه‌به‌رده‌دا سه‌ریکه‌وێ و، گره‌و بباته‌وه، به‌رپه‌ربردنی که‌مه‌ره‌ی هه‌لپه‌رکێیه‌که‌ و سه‌رچۆپیکێشی هه‌لپه‌رکێیه‌کی وه‌ک پاداشتی ده‌دریت. ئه‌و که‌سه له‌ که‌مه‌ره‌ی هه‌لپه‌رکێیه‌که‌دا ده‌بیتته یه‌که‌م که‌س و سه‌رچۆپیکێش، مافی هه‌یه ده‌سه‌سریکی جوان بگری به‌ده‌ستی راستیه‌وه و، به‌یه‌رزیه‌وه و، به‌چست و چالاکییه‌که‌وه هه‌لی بسووێتی، هه‌روه‌ک به‌نیشانه‌یه‌ک دانرابێ، بو‌ گره‌و بردنه‌وه و سه‌رکه‌وتن و هونه‌رمه‌ندی له‌ناو هه‌لپه‌رکێیه‌که‌دا!...

راوکردن

راوکردن به‌لای دانێشتوانی ناوچه‌ی ئاکرێوه له‌ به‌زمه هه‌ره گه‌وره‌کان ده‌ژمێرێ. چونکه راو بێجگه له‌و که‌له‌کانه‌ی هه‌یه‌تی وه‌ک خواردنی گۆشتی ئه‌و گیانه‌له‌به‌ره‌ی راوده‌کرێ، یاخود ده‌فرۆشی، یان که‌وه‌له‌که‌ی که ده‌خه‌رتیه بازاره‌وه بو‌ فرۆشتن، هه‌روه‌ها له‌به‌ر ئه‌وه‌یش راو ده‌کرێ که مرۆف خۆی و، کشتوکاله‌که‌ی و، گیانه‌له‌به‌ره مالییه‌که‌ی وه‌ک ئاژده‌ و په‌له‌وه‌ران، له‌ گیانه‌له‌به‌رانی درنده بپاریزی. هه‌روه‌ها ده‌بیتته هۆی به‌هێزکردنی له‌ش و هۆش و ره‌وش و خوو و، دڵ و، ده‌روون. راوکه‌ر هه‌ست به‌وه‌یش ده‌کات که خاوه‌نی هێز و هه‌رده‌ و، له‌به‌ر ئه‌وه سه‌رده‌که‌وێ و مه‌ردایه‌تی خۆشی ده‌نوێتی. گۆرانی ژبان و به‌زمی بێ گه‌رد و، گیانی یارمه‌تیدان و کۆبوونه‌وه‌یش که له‌ راوه‌که‌وه په‌یدا ده‌بن، خۆشی و کامه‌رانی ده‌خه‌نه‌ دلیه‌وه.

دانێشتوانی ناوچه‌که که‌روێشک و، پوژ و، که‌و و، سوێسکه و، چێژگ و، قاز و، قولنگ و، مراوی و، چۆله‌که و، ریشۆله و، ماسی و، مه‌ره‌کێوی و، بزنه‌کێوی و، ئاسک و، مامز و، فیه‌له‌گێژه و، ژیشگ و، گورگ و، چه‌قه‌ل و، به‌راز و، ورج و، که‌مه‌تیار و، مار و، دوویشک و، پلنگ راو ده‌کهن. شیوه‌ی راوکردنه‌که‌یشیان به‌پێی سروشتی زه‌وییه‌که، یاخود سروشتی گیانه‌له‌به‌ره‌که ده‌گۆرێ. که راوی ده‌کهن، یان به‌پێوه ده‌یکهن، یان به‌سوارییه‌وه، یان له‌ناو ئاودا، یان به‌سه‌رده‌اره‌وه، یان خۆیان ده‌شارنه‌وه، چ به‌ته‌نیا بن، چ به‌کۆمه‌ل.

له‌ کاتی راوکردنیاندا گه‌لێک جۆر ئامێر و ده‌رمان و گیانه‌له‌به‌ران و که‌لوپه‌لی راو به‌کارده‌هێنن وه‌ک: دار و، تو‌ر و، خه‌نجه‌ر و، تفه‌نگ و، رم و، بۆمبا و، ژه‌هر و، سه‌گ و، باز و، ته‌له‌ و، تیه‌لا. جاری وایه‌یه چهند شو و پوژتیک له‌ناو ئه‌شکه‌وت و، که‌له‌به‌رد و، دۆلدا ده‌مێننه‌وه و، ناگه‌رینه‌وه مالی خۆیان، تا نێچیریان ده‌ست ده‌که‌وێ. نه‌ گۆی ده‌دنه سه‌رماوسۆله و به‌فر و باران و ره‌شه‌با و، نه‌ گۆیش ده‌دنه ته‌پووتز و گه‌رما. له‌ناو ئه‌شکه‌وته‌کانیشدا به‌به‌زموره‌زم و ئاهه‌نگه‌وه راده‌بوێرن. که ده‌یش گه‌رینه‌وه مالی خۆیان، ئه‌و نێچیره‌یه‌ ده‌ستیان که‌وتوون، له‌ شێوه‌یه‌کی پیاوانه و، خۆشه‌یستانه و دادپه‌روه‌رانه‌دا له‌ناو خۆیاندا به‌شیان ده‌کهن. ئێنجا له‌ناو ئه‌ندامانی خێزان و هاوڕێکانیشیاندا، کاتیکه‌ی ناوازه راده‌بوێرن

به گيتړانه وې شتې وې راوگرځنه کي ان و ، ئه و کاره ساته سه رسوړه ټينه رانه ي له کاتي راوگرځنه کي اندا روويانداوه . ئه وانه يش هه مووي به دلسوزي و راستگويي و دلپاکييه وه ، بڼ پتېچ و په نا ، هه ر بڼ خوښ رابواردن و پټکه نڼ ده گيتړنه وه .

قسه خوښ : عيسا ده لان

يه کيک له پياوه قسه خوښه کاني ناوچه ي ئا کړئ ، که ناوبانگي به وټه ران و ، قسه ي نه سته ق ده رچوه و ، دهنگويا س و چيروک و گالته وگه پي هه تا ئيستاکه يش له ناوچه که دا ده گيتړته وه : ناوي (عيسا ده لان) ه . ئم پياوه يه کيک بووه له دانېشتواني گوندي (ده لان) که له لادتي بيره که پره دايه . عيسا بوو بووه هاو دهمي يه کيک له فرمانداره کاني (بادينان) ، که له جياتي ميره کاني (ناميدي) فرمانداري به سه ر ناوچه ي ئا کړيدا ده کړد . (عيسا ده لان) ، له شتو په يه کي سه يردا ، ژنيکي زيردکي تېگه يشتووي وټه واني قسه خوښي وه ک خو ي ماره کړد . وا رتيکه کوه ت ، له پتېش ژه ټي نا نه که يدا ، عيسا له گه ل باو کي ژنه که يدا به سه ر شاخيدکا هه لده گه رټن . له باو کي ژنه که ده پرسئ : مامه هه تا ده توانڼ ئم رتيگه ي بيرن تو من هه لده گريت و دهمخه يته سه ر شانت ، يان من تو هه لبرگم و بته خمه سه ر شانم ؟... باو کي ژني دوا رټوښي وهرامي دداته وه ده لي : «ئمه له هوشه وه دووره که من بتوانم تو بخمه سه ر شانم و به سه ر ئم چيا سه خته دا هه لبرگه رټم ، ياخود تو بتوانيت من بخه يته سه ر شانت و به سه ريدا هه لبرگه رټيت ، چونکه هه رکا ميکمان بگريت ، به گران ، به ته نيا پتيدا هه لده گه رټيت ، ئه ي چو ن ده توانيت يه کيکي تريش بخاته سه ر شاني و پتيدا هه لبرگه رټيت ؟!» عيسا يش ده ستي کړد به پټکه نڼ و بڼ دهنگ بوو ، که گه يشته ناو گوند هه ريه که يان بڼ جتي خو ي جيا بووه وه . عيسا که رټيوار بوو چوه مزگه وت . پياوه بيره که يش چوه مالي خو ي . که گفتوگوي بڼ که چه که ي خو ي گيتړايه وه ، که چه که پټکه ني و به باو کي گوت : «بابه ! وا دياره ئه و پياوه ي له رتيگادا له گه لندا بووه ، وټه وانيکي قسه خوښ بووه . ئه و که ئه و قسه يه ي کړدوه ، مه به سي ئه و نه بووه ، که تو له شي ئه و بخه يته سه ر شانت و هه لي بگريت ، ياخود ئه و له شي تو بخاته سه ر شاني و هه لت بگريت . مه به سي ئه و بووه که تو و ئه و قسه ي خوښ و ، قسه ي نه سته ق و ، گالته وگه پ و ، چيروکي ناوازه و سه ير ، له رتيگادا بويه کتر بگيتړنه وه و خو تاني پتوه خه ريک بکه ن ، تا ماندو وپتي رتيگاتان له بير بجيتته وه و به ئاساني سه ريکه ونه سه ر پويه شاخه که . که واته تکت لي ده که م بچو بانگي بکه بڼ ماله وه ، تا بتوانڼ ميوانداري بکه ين ، بڼ ئه مهي تيږي بکه ينه سه ر وټه و قسه خوښه که ي . که باو کيشي چوه به دواي (عيسا ده لان) دا و هټنايه ماله وه ، باوک و کچ هه ردو وکيان ميوانداري به کي جوانيان کړد . ئنجا له ناو دند (عيسا ده لان) و (که چه که) دا گه ليک گالته وگه پ و قسه ي نه سته ق و قسه ي خوښ هاتو چويان کړد ، زوري پټ نه چوه ئه نجام به وه گه يشت که هه ردو وکيان بوون به ژن و ميړديکي کامهران !... هه تا ئيستاکه يش گالته وگه پ و قسه ي نه سته ق و قسه ي خوښي ئه و ژن و ميړده له گه ل فرمانداري ئه و ساي ناوچه ي ئا کړيدا و ، له گه ل که ساني تر دا ، له کوزه تا يبه تيبه يه کاني ناوچه که دا به دانسقه ده گيتړتته وه .

لاسا ي کهره وې پټکه نڼ ه ټنه ر : ده روپش خه مډ

له کانگاي نه ته وه وه و ، يه کيک له وانه ي ده توان ئازار و ئاواتي نه ته وه ي کورد به ته واو دتي ده ريرن ، له شتو وي چيروکي لاسايي کړدنه وي وټه يي و پټکه نڼ ه ټنه ر و کورتدا ، به راستي و دروستي به کي ته واو دوه ، پياويکي نه خو ټنده واري کورته به ي له ش بچوک و ، دل وريا و ، دل ناسک و ، خوښ وهرام و ، روو به پټکه نڼ و ، سه ربه رز و ، هه ست پيروز هه يه ناوي (ده روپش خه مډ) يه ، که برتي به له جو تيارتيکي وټه وان و ، پټنه چي به کي پېشه زان . (ده روپش خه مډ) له دانېشتوواني شاري ئا کړتبه . به لام جار جار ئم گوند و ئه و گوند ده کات بڼ نان په يدا کړد . چاکه ي ئه و سه رک هوزانه يشي له به رچاوه ، که له منداليدا رټيزيان لي گرتوه و چاو دتري بيان کړدوه . هه موو دم به هه ژار داده نرئ . به لام چيروکي پټکه نڼ ه ټنه رکاني خو ي نه کړدوه به ه ټيک بڼ پاره ده سته کوه تن . ئه و دنده هه يه گيان سوکه ، هه ز ده کات دؤ ست و ناسياوه خوښه ويسته کاني خو ي ، له کوزه کان ياندا ، به لاسايي کړدنه وه پټکه نڼ ه ټنه رکاني خو ي دلخوښ بکات ، بڼ ئه مهي داواي سوياسيک ياخود پاداشيکيان لي بکا .

بيجگه له وه زوري ي چيروک و به يته کاني کوردي له به ره ، که پر ن له وټه و ميژوو و ، دلداري و ، گوزاني و ، هه رچه ند له کوزه کاندا داواي لي بکه ن ، بڼان ده گيتړتته وه . جاري وا هه يه به گوزاني شه وه بڼان ده گيتړتته وه . لاسايي کړدنه وه هه ر گرنه کاني ، به ورديه که وه ، له و که سانه ده دوين که خراپه کاريان له دل و دهر وني کړدوه . ئه و يش به توانج و پلار و تيز پټ کړدنيکي پټکه نڼ ه ټنه ر و کاريگه ره وه لاسايييان ده کاته وه . مه به سيشي له ره خه لي گرتني ئه و که سانه ئه و په ، واز له خراپه ي خو يان به ټن و ، روو بکه نه کړدوه و ره وشتي به رز و پيروزي ته و او . ئه و بابته تانه يش که لييان ده دوي ، هه ر گرنه کانيان ئه مانه ن : (چاو برستي ، پوولپه رستي ، توندوتيزي ، به رتيل خواردن ، زورداري ، لووت به رزي ، به چاوي سوکه وه سه ير کړدن ، رټنه گرتني ئاواره و نه ناسباو و ، رټيوار ، ترس و له رز ، ره گه زه رستي ، په يوه ندي خاوه ن زه وي به کان به سه ر کاره کان و ، به هوزه کانه وه ، چه نابازي ، تي نه گه يشتوويي و نه خو ټنده واري و خو هه لکيشان...) (ده روپش خه مډ) ، لاسايي کړدنه وکاني هه ر خو ي به ته نيا ده بانکات . دم و چاوي خو ي ناگوتئ . هه روه ها جلويه رگ و چاو ئه ندازه يش ناگوتئ . که چي له گه ل ئه و هيشدا ، ئه و دنده هونه رمه نده ، ئه و که سيش له گه ل ئه مانجه کانيت به ته واو دتي بڼ دهر دهر ي و دهر ده خات . تو يش چاره ت نامينئ ده ديه ته قاقاي پټکه نڼ . هه روه ها سه ريشت سوړ ده ميتني که (ده روپش خه مډ) ده بينن ئه مهنده بليمه ت و شاره زايه له پتشان داني کاره سات و ، نواندي که سايه تيبه يه کاندا ، له گه ل دهر ي رني ئه و بيرو باوه ر به رز و پيروزانه يشدا که کړدوني به ئامانجي خو ي .

جا ئه گه ر (ده روپش خه مډ) يش وه ک (به رنارد شو) بوي بلوايه خو ټندن و روشن بيري تازه ي ده ست بکه وي و ، له خاکيکي پتېشکه وتووي وه ک (به ريتانيا) دا بڼي ، له هونه ره که ي خو ټدا له و وټه وانه گه وره يه که مته ر نه ده بوو . چونکه له راستيدا (ده روپش خه مډ) ، له رووي بيرو باوه ر و کاکلي

هونه‌ره‌که‌یه‌وه، له‌گه‌ل (به‌رناردشۆ)دا جیاوازییه‌کی ئه‌وتۆی نییه^(۱).

به‌لام له‌ رووی زانایی و، پۆشنییری و، شیتوی ده‌ربهرین و، ناوچه و، ده‌وروبه‌ره‌وه، زۆر جیاوازه. ئه‌گه‌ر له‌م مه‌یدانه‌یشدا په‌خه‌گرتن بگنوجی، ئه‌وه ده‌لێم: «که‌ ئه‌گه‌ر (ده‌رویش خه‌مۆ) وازی له‌ناوبردنی ئه‌وه که‌سه‌نه به‌پێنایه که‌ لاساییان ده‌کاته‌وه، هونه‌ره‌که‌ی به‌رزتر و پیرۆز ده‌بوو. هه‌روه‌ها خویشی و هاوڕیکانیشی له‌ گه‌روگنچه‌لیکی زۆر ڕزگاریان ده‌بوو!!».

جا (ده‌رویش خه‌مۆ) هه‌رچۆنیک بێ، ئه‌وه له‌ راستیدا به‌ (ویژه‌وان) داده‌نری و، بۆ که‌لک و چاکه‌ی نه‌ته‌وه و نیشتمانه‌که‌ی خۆی تی ده‌کوشت. چونکه‌ ئه‌وه ژبانه‌که‌یان هه‌لده‌سه‌نگینی و، چاکی و خراپییان ده‌رده‌خات و، بۆ ئه‌وه بیروباوه‌ڕه‌ به‌رزانه‌یش ئاراسته‌یان ده‌کات که‌ پتویسته پتی بگهن.

پۆشنییری ناوچه‌ی ئاکری

پێژه‌ی خوینده‌واران

ژمێرکارییه‌کی ورد و پوختم له‌م بابه‌ته‌وه ده‌ست نه‌که‌وت. به‌لام که‌ له‌ که‌سانی شاره‌زا و ئاگادارم پرسی، گوتیان: ژماره‌ی خوینده‌واران له‌ ناوچه‌ی ئاکریدا به‌م جو‌ره‌ دیته به‌رچاو:

ناوی لادێ	ژماره‌ سه‌ر	ژماره‌ی خوینده‌واران
بیره‌که‌پره	۸۸۵۵	۵۰
سورچی	۱۰۶۳۰	۸۰ (له‌گه‌ل هه‌رکییه و کۆچه‌ره‌کاندا)
(عشائر السبعه)	۱۰۳۳۳	۱۲۰
شاری ئاکری	۵۰۰۰	۱۲۵۰
کۆی	۳۴۸۱۸	۱۵۰۰

که‌واته‌ ڕێژه‌ی نه‌خوینده‌واری له‌ بنکه‌ی ناوچه‌که‌دا ده‌گاته ۷۵٪. له‌ ناوچه‌که‌یشدا به‌گشتی ده‌گاته نزیکه‌ی ۹۶٪...

خویندنگاکانی میری ئیستا

۱- ئیستاکه‌ له‌ شاری ئاکریدا یه‌ک خویندنگای کورانی ته‌واو هه‌یه که‌ شه‌ش پۆلی تێدا به‌ گه‌ل هه‌شت مامۆستا و (۲۶۰) شاگردا. زۆرتر بیر بۆ ئه‌وه ده‌چێ که‌ له‌ سالی ۱۹۰۸دا کرابێته‌وه، له‌ سه‌رده‌می

(۱) جۆرج برناردشۆ: ۱۸۵۶ - ۱۸۵۰، پۆمان و شانۆنوسێکی ئیرله‌ندی بوو، له‌ (دبلن) له‌دایک‌بووه، به‌قۆشمه‌یی و ره‌شبینی ناوی ده‌رکردبوو. له‌ به‌ره‌مه‌کانی: پیاوی چاره‌نووس، قوتابی شه‌یتان چه‌ک و پیاو. له‌ ۱۹۲۵دا پاداشتی نۆبلی له‌ ئه‌ده‌بدا ده‌ستخست، یه‌کیکه‌ له‌ فیه‌له‌سوفه ده‌گمه‌نه‌کانی نیوه‌ی یه‌که‌می سه‌ده‌ی بیست.

فه‌رمانه‌وایی عوسمانیدا. ژمێرکاری میری ئه‌وه ده‌ر ده‌خات که‌ له‌ ناوه‌ند ساله‌کانی (۱۹۲۲) و (۱۹۵۱)دا ژماره‌ سه‌ری ئه‌وانه‌ی له‌ شاگردان ناویان تۆمار کراوه ده‌گاته (۹۲۹) شاگرد. له‌و ماوه‌یه‌دا (۱۴۰) شاگردیان له‌م خویندنگایه‌ ده‌رجوون. زۆریه‌ی ئه‌وه شاگردانه ئیستا کار و پیشه‌ی ئازادیان هه‌یه. چه‌ند شاگردیکیشیان توانییان خویندنی بالاییان ته‌واو بکه‌ن. یه‌کیکیان بوو به‌پزیشک و چواریشیان بوون به‌ئفسه‌ر و، نۆ شاگردیشیان بوون به‌مامۆستا. دوانیشیان له‌ خویندنگای ئاماده‌یی ده‌رجوون و، یه‌کیکیشیان له‌ خویندنگای پیشه‌سازی شاگردیکیان له‌ زانستگای ماف ده‌خوینێ و، یه‌کیکیان له‌ زانستگای ئه‌ندازه و، پینچ شاگردیان له‌ خانووی مامۆستایانی لادێ^(۱) و، یه‌کیکیان له‌ زانستگای کشتوکال و، یه‌کیکیش له‌ زانستگای پیشه‌سازی له‌ شاری (له‌ندن)دا ده‌خوینێ.

۲- هه‌روه‌ها له‌ شاری ئاکریدا خویندنگایه‌کی کچان هه‌یه که‌ بریتییه له‌ پینچ پۆل و سێ مامۆستای ئافه‌رت و، په‌نجا شاگرد. له‌ سالی ۱۹۳۶دا دامه‌زراوه.

۳- له‌ گوندی (به‌رده‌په‌شی گه‌وره)دا که‌ بنکه‌ی لادێی (عشائر السبعه) به‌خویندنگایه‌کی سه‌ره‌تایی هه‌یه که‌ شه‌ش پۆل و دوو مامۆستا و (۳۲) شاگردی تێدا به‌. له‌ سالی ۱۹۳۶دا (بۆ دووهم جار) دامه‌زراوه‌ته‌وه.

۴- له‌ گوندی (زه‌نگه‌نان)یشدا که‌ له‌ لادێی (عشائر السبعه) دایه، خویندنگایه‌کی سه‌ره‌تایی شه‌ش پۆلی هه‌یه دوو مامۆستا و (۳۰) شاگردی تێدا به‌. له‌ سالی ۱۹۴۳دا دامه‌زراوه.

۵- له‌ گوندی (هۆکی)یشدا که‌ له‌ لادێی بیره‌که‌پره دایه خویندنگایه‌کی سه‌ره‌تایی هه‌یه که‌ ته‌نیا یه‌ک پۆلی تێدا به‌ مامۆستایه‌ک و (۳۰) شاگرد. له‌ سالی ۱۹۵۰دا دامه‌زراوه.

ئهو خویندنگا میرییانه‌ی داخراون

۱- خویندنگایه‌کی سه‌ره‌تایی له‌ دێی (شۆش)دا، له‌ لادێی سورچیدا له‌ سالی ۱۹۴۳دا دامه‌زرا‌بوو، له‌ سالی ۱۹۴۸دا داخرا‌بوو.

۲- خویندنگایه‌کی سه‌ره‌تایی له‌ دێی (بجیل)، بنکه‌ی لادێی سورچیدا، له‌ سالی ۱۹۳۶دا دامه‌زرا‌بوو، له‌ سالی ۱۹۴۵دا داخرا‌بوو.

۳- خویندنگایه‌کی سه‌ره‌تایی له‌ناو هۆزی هه‌رکی کۆچه‌ردا له‌ سالی ۱۹۳۷دا دامه‌زرا‌بوو، له‌ سالی ۱۹۳۸دا داخرا‌بوو.

۴- خویندنگایه‌کی سه‌ره‌تایی له‌ دێی (داره‌توو)ی لادێی (عشائر السبعه)دا، له‌ سالی ۱۹۳۶دا دامه‌زرا‌بوو، له‌ سالی ۱۹۴۴دا داخرا‌بوو.

۵- خویندنگایه‌کی سه‌ره‌تایی له‌ دێی (بیره‌که‌پره)ی لادێی بیره‌که‌پره‌دا له‌ سالی ۱۹۲۵دا دامه‌زرا‌بوو، له‌ سالی ۱۹۴۵دا داخرا‌بوو.

(۱) دار المعلمین الريفية.

۶- خوتېندنگايەكى ناوخۆبى (داخلى) بۆ بى باوكان لە شارى ئاكرېدا، لە سالى ۱۹۲۴دا كرابووه، لە سالى ۱۹۲۵دا داخرابوو.

بەم پېتيە رېژەى خوتېندنگا داخراوهكان بۆ كۆمەلەى خوتېندنگا دامەزراوهكان دەگاتە (۶: ۱۱)، وانا زۆرتر لە نېوئى ژمارەى خوتېندنگاكان داخراون.

نەهېشتنى نەخوتېندەوارى

لەناو ھەموو تەمەنە درېژەكەى ناوچەى ئاكرېدا، بۆ يەكەم جار دوو پۆل بۆ نەهېشتنى نەخوتېندەوارى، لە سالى ۱۹۴۶دا كرابووه. بەلام لە پاش پېتېج مانگ ھەردوو پۆلەكە داخرابوون!

لە سالى (۱۹۵۰)يشدا، لە پشوو ھاوینەدا، دوو پۆل، لەسەر خواستى جېنشېنى ئاكرې، لەلايەن سى مامۆستاو، بۆ نەهېشتنى نەخوتېندەوارى كرانەوه. مامۆستاكان لە پرووى نېشتمانپەرورەبىيانەوه بەخۆراپى وانەيان تېدا دەگوتەوه. كە لە پايزدا خوتېندنگاكان كرانەوه، ھەردوو پۆلەكە داخراون. بەلام بۆ جارى دوو لە برانەوى مانگى بەفرانبار (كانوونى يەكەم)ى سالى (۱۹۵۰)دا، لەلايەن ئەو سى مامۆستاكانە خۆيانەوه، كرانەوه... (كارگېرى زانستى) كە دەسگاكەى لە شارى (مووسل) دابوو، پرپارى بۆ مامۆستاكاندا ھەندى پاداشتبان بەداتى بەناوى ئافەرىنەوه.

خوتېندنگا ئايىنبىيەكان

ھەتا پەنجا سالتېكىش لەمەو پېش تېكرا لە ھەموو گوندېكى ناوچەى ئاكرېدا مژگەوتېك ھەبوو، لەسەر ئەركى دانېشتوانى گوندەكە، پېشنوئې (امام)ىك كاروبارى ھەلدەسووراند، ئامۆزگارى ئايىنبىشى دەکرد و، مندالانېشى فېرى خوتېندەوه و نووسىن دەکرد. بەلام رۆژگار واى ھىنا ئەو مژگەوت و خوتېندنگا ئايىنبىيانە بەرە بەرە لېبان كەم بوو، تا گەيشتنە رادەيەكى وەھا كە لە شارى ئاكرېدا تەنبا سى خوتېندنگاى ئايىنى ماونەتەوه. لەم گوندانەيشدا ھەر يەكەيان خوتېندنگايەكى ئايىنى ماودەتەوه: (باشقال ئاغا، ھۆكى، ھەرن، چارپۆت، بەردەرەشى گەورە و شۆش). ئەمانە پەبەندىيان بەموسلمانەكانەوه ھەبوو. ھەرچى مەسېحىبەكانن تەنبا خوتېندنگايەكى ئايىنبىيان ھەيە ئەویش لە شارى ئاكرې دايە.

ھۆى داخستنى خوتېندنگاكان

من لەو باوەرە دام كە ھۆى داخستنى ئەم خوتېندنگايانە سىبانە:

۱- خوتېندنگاكان لەگەل بارى لادېتيە ھەزارەكاندا ناسازېن. چونكە ئەوان پېتووستىيان بەكۆرەكانيان ھەيە بۆ يارىدەدانىيان لە كار و فەرمانى رۆژانەياندا.

۲- زۆرەى مامۆستاكان لە لاوانى شارەكانن كە ناتوانن لەناو ئەم گوندە دوورانەدا بژېن، كە بەش براون لە شارستانىتى و ئاودەانى و لە زۆر روويشەو بەدلىيان نېن. لەبەر ئەو ئارەزوو و، ھېز و ھەرەتى تەواويان نىيە ژمارەى شاگردەكانى خوتېندنگاكانيان زۆر بكن، ياخود ھەر ھېچ نەبى وەك خۆيان بىيانھېلنەوه!...

۳- كارگېرى ناوخۆ، ياخود كارگېرى زانست، پەلەيان كەردووه لە داخستنىياندا، بى ئەمەى ھەولتېك بەدن چارەسەرېكى گېروگرفتەكانيان بكن.

چارەكردنى ئەم بارە

جا بەم پېتيە چارە ھەر ئەوەيە كە خوتېندنگايانى ئەم جۆرە گوندانە بېجگە لە بىكەكانى لادېتيەكان بكرېن بەخوتېندنگايانى ئىواران. تەنانەت ئەگەر بكرېن بەخوتېندنگايانى نەهېشتنى نەخوتېندەوارىش گەلېك چاكتەرە!... ھەروەھا دەبى مامۆستاكانىش لە مامۆستايانى خۆجى ھەل بېژېرېن. جا ئەگەر لەو جۆرە مامۆستايانە دەست نەكەوتن، بام لە مامۆستا ئايىنبىيەكان ھەل بېژېرېن. چونكە ئەوانە لەبەر دەستكورتى و ھەژارېيان بەمانگانەيەكى كەمىش بى ئەو فەرمانە بەجى دەھېن، بام لەچاو مانگانەى مامۆستاكانى ترىشدا يەجگار كەم بى!... چونكە ئەو پياوھ ئايىنبىيانە، لە پاش ئەوئى چەند مانگېك لە خوتېندنگايەكى تايەتېدا خوتېندىيان و فېرى شىوئى پى خوتېندى تازە بابەت بوون، لە تواناياندا ھەيە، فەرمانەكانى پى خوتېند و پەرورەدەكردن، لە مەيدانى بەرەنگارى كەردنى نەخوتېندەوارېدا، باشتر لە مامۆستا تازە پتەگەيشتووەكانى مېرى بەجى بەھېن. ئەمەيش سەبارەت بەوئەيە كە لادېتيەكان لەبەر پېشە ئايىنبىيەكانيان رېژېكى زۆربان لى دەگرن. بېجگە لەو ئەو مەلايانە، لەبەر ئەوئى لەم جۆرە گوندانەدا بەسەختى ژيانەوه راھاتوون ئەو مامۆستاىيەيان بەئاسانى بۆ رادەپەرېنرې. ئەمەيش پتووستە بلېن، كە لە ھەر گوندېكدا خوتېندنگايەك كرايەوه، پتووستە (ياساى خوتېندى بەزۆرى تېدا بەكاربھېنرې. چونكە دل و دەروونى گوندىيەكان وەھايە، دەبى بۆ ماوئەيەك، تا رادېن بەخوتېندەكەوه، توندوتېشيان لەگەلدا بىوئېرې، ئەگىنا پى خوتېندەكە سەرنەگري. من خۆشەم لە چەند ناوچەيەك ئەم جۆرە كەردارەم تاقي كەردو، تا ئەندازەيەكى گەورە تېيىدا سەركەوتم. بېجگە لەو پاداشت دان بەشاگردە باشەكان، ياخود ديارى ھىنان بۆ ھەموو شاگردەكان، چەند ھۆيەكى ترن بۆ تېژكەردنى شاگردەكان بۆ سەر خوتېند.

دانېشتوانى ناوچەكە ھەز لە خوتېندەوارى دەكەن

ئەو كەسەى دەللى لادېتيەكان ھەز لە خوتېند ناكەن بەھەلەدا دەچى. منىش بۆيەكا ئەو ھەموو ژمېركارىيانەم لە بابەت خوتېندنگاكانەوه پېشاندا تا ئەو بەخەمە دللى ھەمووانەوه كە گوندىيەكان بەدانېشتوانى شارى ئاكرېشەو ھەرچەند ھەلېكيان بۆ ھەلەكەوتېن، بەكولى دلەو چوونەتە بەر خوتېندن. بەلام ھەرچەند تەورمى برسېتى و ھەژارى و دەستكورتى كاسى كەردېن، ناچاربوون واز لە خوتېندەكەيان بەھېن و خۆيان بكوتن بۆ نان پەيداكەردن!... منىش كە ئىستا خەرىكى نووسىنى ئەم نووسراو ھېشتا لە يادەم دەرنەچوو و لەبەرچاومە كە لە سالى ۱۹۵۰دا، زۆر كەس لە كەسايەتيە ناودارەكانى ناوچەى ئاكرې ھاتنە لام و داواى كەردنەوى خوتېندنگايان لى كەردم لە گوندەكانياندا. ھەموويان خانوويشيان ئامادە كەردبوو، چ بۆ خوتېندنگاكان و، چ بۆ مامۆستاكان. (مەحمود ئاغا، شەوكەت ئاغا و سەدېق ئاغا) لە زىبارىيەكان و، (شېخ رەقىب، شېخ رەقېدىن، شېخ سەدرەدېن و شېخ كەبېر) لە سورچىيەكان، لەو جۆرە پياوانە بوون. ھى وايشيان تېداوئى خۆى ئامادە كەردبوو لە گېرفانى

خوځی مانگانې ته لاهو خوځنده واره بدات که دپته گونده که ی و دهست دهکات به نه هیشتنی نه خوځنده واری. (شیخ سه دره دین و شیخ رقیب) له و جوړه که سانه بوون. ههروها باوکانی زوړتر له بیست شاگردی خوځندنگای ناکړی هاتنه لام و به لښیسیان دا که هر ساله له ده دینار که متر نه دهن له جیاتی هر شاگردیک که له خوځندنگایه کی ناوهدی ئیواراندا بخوځتی، به لام به مخرجی فهرانپوایی خوځندنگایه کی ناوهدی له شاری ناکړیدا بکاته وه.

هیچ به لکه یه کیش له وه گه وره تر نیبه بڼ ته وهی که هوزده کانی ناوچه ی ناکړی له کانگای دلوه ههز له خوځندن دهکن، که (نه حمده ناغای زیاری)، که خوځندنگایه که له گونده که یدا (هؤکی)، کرایه وه نه بهیشت ماموستای خوځندنگاه که بڼ خواردن و نووستنی خوځی پاره ی له دهست بچن، کردی به میوانی خوځی، هه تا ئیستاکه بېش وه که یه کیک له خیزانی خوځی ته ماشای دهکات و به که لکی دپت. تهویش هر بڼ ته مه ی هه موو هیز و توانایی خوځی ترخان بکات بڼ پیگه یاندنی مندالانی گونده که ی! جا ته گهر هه ژاری و دهستکورتی به ربه سستی گوندیبه کانپان نه کردایه له خوځندن، ژماره ی تهو شاگردانه ی له خوځندنگا بالاکاندا چوونه بهر خوځندن، له دهیه کی ژماره ی دهرچوانی خوځندنگای سهره تایی ناکړی که متر نه ده بوو!

فهرمانی سهرشانی کاربه دهستی زانست

جا له بهر تهو هیوا وا دهکړی که کاربه دهستان ته ماشای ته م جوړه بابته تانه به کولی دلوه هه بکن. زوو به زوویش دهست بکن به لیکو لښه وه له بابته هؤی سهرکه وتنی تهو خوځندنگایانه وه که دیانه وئ له م ناوچه به دا بیانکه نه وه. ههروها به پتی ته نجامی تهو لیکو لښه وانه باری ئیستای خوځندنگاکان چاره سهر بکن. چونکه ی باری ئیستای خوځندن له ناوچه ی ناکړیدا زوړ خراپه، پیوا دلته نگ دهکات. باشیش نیبه بهر دللا بکړی، یاخود وازی لی بهیتری. چاره سهرکردنی ته م بارهیش خهم خواردنیکی گه وره و زووی دهوئ. جا ته گهر ته مه پیک نه بیټ، دهی تهو خوځندنگایانه به که لکی چی بټن، که له گهل باری نه ته وه که یدا نه سازتن، که پیانه وه پانه هاتوه؟!.

هؤی دواکه وتنی ناوچه ی ناکړی و چاره سهرکردنی

رووه کانی دواکه وټن

رووه کانی دواکه وتنی ناوچه ی ناکړی له م سڅ شته یدا به دی دهکړن: (هه ژاری و نه خوځنده واری و نه خوځشی). ته م سڅ دهردهیش له وهه په یدا بوون که فهرانپواییه کانی پیشو فهرانی سهرشانی خوځان به چی نه هیتاوه به رامبر به دانیشتوانی ناوچه که. ههروها له وهیش هه په یدا بوون که له ناوهد فهرانپوایی و دانیشتوانی ناوچه که دا (یارمه تیدان) و (له یه که گه یشتن)، بڼ چاره سهرکردنی ته نگ و چه له مه و گیرو گرفته کانی ناوچه که و، به چی هینانی پیوستیبه کانی ناوچه که، له نارادا نه بوون. ته نجامی ته م بارانهیش به وه گه یشتوه که بهر دللایی و ناژاوه و زوړوسته م و کاوول بوون، له ناو ناوچه که دا په یدا بوون تا ناوچه که یان گه یاندوه ته ته م دواکه وتنه بی ته ندازه به.

هؤی هه ژاری

هرچی هه ژاریبه، هؤیه کانی تهو تان که پتگای ئوتومبیل له ناوهد زوړبه ی گونده کان و بنکه کانی شارستانی و ناوهدانیدا نیبه. نه دهسگا و، نه نامیری کشتوکال و، نه هی پیشه سازی پیشکه وتوانه له نارادا نین، تا دهستگیروی جووتیار و پیشه ساز و کریکاران بکن و، پتگای فهرانکردنیکی پیشکه وتوانه یان پیشان بدن و، به پاره و، به تۆ و به ئامیر و مه کینه یارمه تیان بدن، به مه به سی زوړکردنی بهرهم و، گه شه پیکردنی و، دابه شکردنی و فروشتنی له سهر دهستووری دادپه روهری کومه لایه تی.

هؤی نه خوځنده واری

هرچی نه خوځنده واریبه هؤیه کانی بریتن له که می (خوځندنگایان) و (په یانگایانی زانیاری) و (خوځندنگایانی نه هیشتنی نه خوځنده واری) له ناوچه که دا، تا بتوان دانیشتوانی ناوچه که بڼ ژیانیکي پاک و پیروز و بلند ناراسته بکن.

هؤی نه خوځشی

هرچی نه خوځشیه، هؤیه کانی بریتن له که می پیکخواوان و دامه زراوانی تهنروستی، بڼ نه هیشتنی نه خوځشی و، خوځاراست له نه خوځشی، یاخود بڼ ناراسته کردنی دانیشتوانی ناوچه که بڼ ژیانیکي تهنروستانه ی پاک و پوخته که شایسته ی دلته ری بیټ.

چاره سهرکردنی دواکه وتووی

یهک و دووی پی ناوی، فهرانپوایی ئیستا^(۱)، له هه موو فهرانپواییه کانی پیش خوځی زوړتر بایه خی به کاروباری ته م ناوچه یه داوه و، چاودیری کردوه. دوور نیبه بیانوشی هه ی، که نه یوانیوه له مه زوړتر کاروباری ناوچه ی ناکړی به رهو چاکي به رپوه بیات. به لام داخه کم تهو چاکه کاربیانه ی کراون، له چا و پیوستیبه جوړ به جوړه کانی ناوچه که دا به کم دادهرن!... که واته پیوسته فهرانپوایی خهمی ته م لایه نه بخوات و بایه خیکي ته و اویشی پی بدات. ههروها له سهر دانیشتوانی ناوچه ی ناکړیش پیوسته کومه کی و یارمه تیبه کی ته و اوای فهرانپوایی بدن له پروژده کانیدا که بڼ که لک و چاکه ی ناوچه که مان دایه زانودون. له پیش هه موو شتیکدا ناوچه ی ناکړی پیوستی به زوړکردنی خوځندنگایانی هه یه، که دهی به پتی پیوستیبه جوړ به جوړه کانی بکړینه وه. به تایه تی تهو خوځندنگایانه ی بهرنگاری نه خوځنده واری دهکن. ههروها کردنه وهی خوځندنگایه کی ناوهدیش له پیوستیبه کانی ناوچه ی ناکړیبه یه کیک لهو کار و فهرانهیش که پیوسته بکړن، به ستنی بنکه ی ناوچه که یه به بنکه ی لادیکانه وه، به پتگای قیرتاوکرادو که بڼ ئوتومبیل لی خوړن به کاریټ. تهویش به مه به سی ناسانکردنی بازرگانی و هاتوچو و خوځکردنی گوزهرانی به کړتیه کی که م بدری به جووتیاران بڼ ته مه ی له دهست کړینی ئامیر و

(۱) مه به سستی دهسه لانی حوکه ته که ی عیراقی ۱۹۵۰ - ۱۹۵۱.

گیانله بهران که بۆ کیتلان به کارده هیتنرین، یاخود کریتکاران که بۆ درویننه کاربان پین ده کرین، پزگاریان بپین و، کاتیک کی باشیشیان بۆ کۆبیتته وه بۆ به رههم زۆرکردن و خه مخۆری بۆ خۆیان. ههروهها چه ند کیتلگه یه کی کشتوکال و گیانله بهران دابه زرتیرن بۆ ئاراسته کردنی جووتیاره کان و خاوهن کشتوکاله کان بۆ به کارهیتانی شتووی کشتوکالی نوێ و په روره کردنی نوێی گیانله بهران و په له وهران و ماسی، که ههنگ و کریمی ئاوریشم دهگرنه وه. نابێ ئه وه شیمان له بیرپهچێ که چه ند گارگه یه کیش پیتوستن بۆ ناوچه ی ئاکرێ بۆ دروستکردنی په نیر و ماست و، که ره و، سه رتوێ و، شیریت و، فرۆ و، پۆنه جۆربه جۆره کان و، دۆشاو و، خۆشاو و، ترشیات و، وشکه میوه، به مه رجی له سه ر شتووی پیشه سازی نوێ به خرتنه ناو پاکهت و سندووق و شووشه و قوتووه وه. ههروهها بریاریش بدریت شاری ئاکرێ بکری به هاوینه ههواریکه شهنگ و ناوازه و، له لایه ن فه رمانه ئه واییه وه هه رچی ده سگا و، دوکان و، میوانخانه و، باخچه و سه یرانگا و بازاڕ و، سینه ما و، به زمگا^(۱) و، نووسراو خانه ی گشتی و، هۆلی کۆبوونه وه و، رینگای قیرتاو کراو و، زێرابی سه رگیراویکی پیتوست بپ، بۆ رازانه وه و، پیکه خستنی جێبه جێ بکری.

هه ندیک له و پڕۆژانه ییش ئه وه یه نه خۆشخانه کان زۆر بکرتن و، به ره نگاری کردنی نه خۆشیه نیشته جێکانیش به خرتنه شتوویه کی هه موو ده مییه وه، که نه خۆشی له رزوتا له سه روو هه موو یانه وه یه. ههروهها خه سته خانه یه کی گه ورده ییش له شاری ئاکریدا دروست بکری، که له گه ل پیتوستی ناوچه که دا ریککه وئ. هیچ به لگه یه کیش له وه گه ورده تر نییه بۆ پیتوستی ده سگایانی ته ندروستی به ناوچه ی ئاکرێ، که (مهحمود ئاغا) و (سیدق ئاغا) زبیری و (شیخ سه رده دین) ی سورچی، هه ره که یان چه ند جارێک داوا ی کردنه وه ی نه خۆشخانه یه کی کردوه له گونده که ی خۆدا و، به لیتنیشی داوه که هه ر ساختمانیکی پیتوست بپ له سه ر ئه رکی خۆی بۆی ئاماده بکات.

هه رچی (داده پهره ربی کۆمه لایه تی) یه، له مه وه پیتیش دوور و درێژ لپی دووام پیتوست ناکات دووباره ی بکه مه وه.

ئه مه نه ی لیره دا لیبان دووام بریتی بوون له باری تایبه تی ناوچه ی ئاکرێ. هه ندیک باری گشتی هه ن، نه موبست ناویان ببه م، چونکه ناوچه ی ئاکرێ و ناوچه کانی تری کورده واری تییدا هاو به شن. داواکردنی چاره سه رکردنی ئه وانه، ده بی به گشتی بپ بۆ هه موو لایه کی کورده واری.

کاربه ده ستانی نازه که وتوونه ته گه ر

خۆشه ختانه کاربه ده ستانی ئیستا ده ستیان کردوه به راستکردنه وه ی هه له کانی فه رمانه ئه واییه کانی پیتشو، خه ربکن باری خا که که چاک ده کن. هه ر له ئیستایشه وه ده ستیان به چا که کاری^(۲) کردوه.

ناوچه ی ئاکریتیش له و جۆره ئاوا کردنه وه و راستکردنه وه و چا که کاریبانه هه ندیکیان پت بر. ده سترکا به کردنه وه ی دوو رینگا: (ئاکرێ - بجیل) و، (شیوه ئی - به رده پشی گه وه ره). ههروهها ده ست کرا

به دا پۆشینی زێربه کانی ئاکرێ و، فراوانکردنی پڕۆژه ی ئاوی ئاکرێ. کارگێری ناوخۆ تا ئیستا (۱۸۰۰) دیناری تییدا به خت کردوون، ههروهها ده سگای کار و فه رمانیش ئه وه نه دی تییدا به خت کردوون. نامه کارییش له ئارادایه بۆ کردنه وه ی رینگای (ئاکرێ - بیرکه په ره) و، ته واکردنی ئه و کار و فه رمانانه و، ئه و پیتوستییانه ی له مه وه پیتیش ناویان برا. هیوایش وا ده کرێ که فه رمانه ئه وایی بریار له سه ربان بدات که جیه جی بکرتن. ئه و کار و فه رمانانه ی ئیستا له ئارادان بۆ که لک و چا که ی ناوچه ی ئاکرێ، هه رچه نه ده له چاو پیتوستییه کانییدا به زۆر که م داده نرتن، به لام من دلم پۆشنایی تی که وتوه، که بزوتنه وه ی ئاوه دانی و شارستانی له ئارادایه. له خودای پاک ی بپ هاوتایشم ده وئ، یارمه تی پیاوانی چا که خواز بدات له ته واکردنی پیتوستییه کانی ناوچه ی ئاکریدا، بۆ ئه مه ی ئه نجامی ئه و کردوه و کارانه به چا که بگه رپن بۆ هه ردوولا: بۆ نه ته وه ییش و بۆ فه رمانه ئه واییش.

پاشکۆ

بیروباره ی پۆشنییران ده رباره ی نووسراوی ئاکرێ

له لایه ن پیتشکه وتنه خاوان و نیشتمانه پهره ران و پۆشنییرانی (کورد) و (عه ره ب) وه، به تایبه تی خاوه ن پۆژنامه کانیان، گه لیک پیاوه تی و یارمه تیم ده سته که وت، له پشتگیری کردنی ئه و باب ته نه ی که په یوه ندییان هه بوو به پیتشکه وتنی ناوچه ی ئاکریتوه. وتاره کان و نامه کانی ئه و جۆره پیاوه به رتیز و خۆشه و یستانه م له ناوازه گاهی نووسراو دانه که مدا پاراستوه، هه تا ده مینم چا که یانم له بیر ناچیتته وه و، پر به دلش هه موو ده م سوپاسم کردوون و سوپاسیان دووباره ده که مه وه. به لام داخه که م ماوه نه بوو، وتاره کانی هه موویان بنووسم، یاخود ته نانه ت ناوی هه موویشیان بنووسم له م نووسراوه دا. ته نیا ئه وه نه دم له ده ست هات بۆ ئه و نه چه ند پارچه په ک له و وتارانه ی که له رۆژنامه کانی مووسل و هه ولییر و به غدادا بلاو کراونه ته وه، له گه ل نامه که ی خودالیتخۆشبوو (دکتۆر ناجی الاصلیل) دا لیره دا پیتشکه شی خوتنده واره به رتیزه کان بکه م.

له گه ل ئه مه نه ییشدا سوپاسی بپ ئه ندازه م بۆ ئه وانه ی یارمه تییان دام له کۆکردنه وه ی زانیاریدا که له باب ته ناوچه ی ئاکریتوه کرا، که زۆربه یان له ئه ندامانی (یانه ی فه رمانه ربانی ئاکرێ) بوون، به فه رمانه بر و که سانی تره وه.

(۱) به زمگا: شاری یاری (مدینه الألعاب).

(۲) چا که کاری: چا کساز ی (اصلاحات).

رئاسة المجمع العلمي العراقي

في أثناء زيارتي الأخيرة الى قضاء عقرة بلواء الموصل أطلعني قائمقامها السيد شاكرا فتاح على كتاب له وضعه حديثاً عن (قضاء عقرة) وصف فيه أحوال هذا القضاء وتكلم على تأريخه وجغرافيته واقتصادياته وعاداته وتقاليده وعشائره وأشهر مواضعه معزراً ذلك بالأرقام والأمثلة. فأكبرت في الرجل همته ومبادرته الى تحشم مثل هذا العناء، وتقنيت لو أن زملاءه من رؤساء الوحدات الإدارية يحزون حزوه ويفعلون فعله، إذن لأجتمع من ذلك لدينا ثروة علمية ثمينة ولكان لنا من ذلك كله مصدر عميم النفخ. وترائ لي أن في تشجيع الموما إليه على طبع كتابه نكون قد كافأناه على خدمته وجعلنا منه قدوه طيبة لغيره من زملائه. ولهذا القصد أخذت منه كتابه المذكور الذي أبعثه إليكم للتفضل بعرضه على هيئة المجمع المحترمة لأبداء ما تراه في شأن مساعدة مؤلفه على طبعه. ومما يحسن أن أبينه أن مؤلفه قد افضى لي بأنه سيعيد النظر فيه وينقح لغته ويجيد تنسيقه وترتيبه. هذا الى أن بين موظفي مديريتنا من هو مستعد لمعاونته في العمل وفي كتابه تأريخ العصر من أصوله العلمية وإضافة ما عرف من مواقعها الأثرية الى أبحاثه. فأرجو أن يحقق المجمع هذه الرغبة بتقديم مساعدة مالية كافية الى مؤلفه لينجز طبعه. وتفضلوا بقبول فائق الاحترام.

ناجي الأصيل

المدير العام

المرفقات: مخطوط كتاب (قضاء عقرة) لشاكرا فتاح.

صورة منه الى: قائمقام قضاء عقرة: وإشارة الى المحادثة الشفهية حول الموضوع وسنوافيكم بالنتيجة في حينه.

بريد الأيام

جهود قائمقام عقرة

تتوارد على إدارة هذه الجريدة سبيل من الرسائل من قضاء عقرة ومجاورها كلها ثناء وتقدير وإعجاب على سعادة الأستاذ شاكرا فتاح قائمقام قضاء عقرة للجهود التي يبذلها ساعة في ميدان الإصلاح الاجتماعي والثقافي بين أبناء القضاء المذكور. ويستدل من هذه الرسائل مبلغ تعلق أهالي القضاء بهذا الرجل الفذ الذي يستبان من إجماع الناس مبلغ تمتعه بالخلق الرفيع وشدة تمسكه بما يؤول على القضاء من نتائج حسنة وثمرات طيبة. ونحن في الوقت الذي نكبر هذه الروح الإنسانية التي يتحلى بها سعادته نفخر بأن يكون بين ظهرانينا رجال أفذاذ كسعاداته يؤمل فيهم كل خير لبلدنا

الحبيب. ولم تكتفى هذه الجريدة التي آلت على نفسها أن تعكس مرآة أعمال الشخص مهما كانت منزلته بروح مستقيمة دون محاباة أو تزلف. أجل لم تكتفى هذه الجريدة بتقيد هذا الشكر وإنما ستعرض للقراء وصفا موجزاً عن هذا القضاء والأعمال التي قام بها سعادته منذ توليه المسؤولية لكي تودع التحكيم الى قرائها الكرام. فالى ذلك العدد نستودعكم الله.

صاحب جريدة الأيام في بغداد

المحامي فريق عقراوي

(من جريدة الأيام - بغداد - العدد: (٤) في ١٤/٤/١٩٥١)

«السيد شاكرا فتاح قائمقام قضاء عقرة جمع بين الإدارة والأدب. وها هو يرسل لنا فصلاً من مولفه (قضاء عقرة) ننشر تباعاً ليطلع عليه القراء الكرام. ويا حبذا لو حذا حذوه بقية الموظفين الإداريين، فيكتبوا عن مناطقهم مظهر منها وما بطن، ليطلع عليها المواطنون ويعرفوا عن بلادهم ما خبا عنهم». -التحرير-

عن (جريدة الأيام - بغداد - العدد: (٥) في ٢١/٤/١٩٥١)

«بدأت طلائع الصيف متحفزة، وأخذ الأفراد يفكرون في المصائف التي سيرتا دونها تهرباً من القيظ الغائر. لذلك طلبنا من سعادة الصديق الأستاذ شاكرا فتاح قائمقام قضاء عقرة أن يتحفنا بمقال عن المصائف العراقية. فاختار لنا هذا المقال القيم عن مصائف عقرة من كتابه الذي أنجزه حديثاً عن هذا القضاء. والمقال بمجموعة صورة وصفية رائعة للقضاء بأسلوب أدبي فيه سلاسة وطرافة وعذوبة، توفر لقارئه القراءة الممتعة وتشبع رغبته للاستطلاع واننا في الوقت الذي نقدم فيه هذا المقال للقراء، نوجه أنظارهم الى هذا المصيف الجميل. فالصيف على الأبواب».

(صاحب جريدة (المثال) عبدالباسط يونس)

عن جريدة المثال - الموصل - العدد: (٣)، في ١/٤/١٩٥١.

... «لوتنقلت في عقرة ونواحيها وجبالها ومسالكها لكان إسم شاكرا فتاح يسعى الى سمعك أينما حلت وحيثما نزلت. فلقد ملك زمام الأمور وبسط أجنحة السلام على المناطق التي قلما كانت تتمتع بنعمة الراحة والاستقرار. فهو مؤمن كل الإيمان بعظمة الرسالة التي يعمل لتحقيقها. وهو واثق كل الثقة أن النجاح حليفه مازال العدل رائدة والحقيقة مبتغاه.

هذا شيخ من شيوخ الجبال السماء كان في زمن مضى لا ينفك عن الثورة وبث الشقاق. إنه يحدثنا بلسان صادق فيه نغمة الأسى على ما أفرط في سبيل هذه الأرض المباركة فهو يقول: «كنت ثائراً، ولكنني الآن أمنت بأنني كنت على خطأ وبادرت للتكفير عن ما أقترفته نحو بلادي فأبدت رغبتي في

۱- لووت بهرزەکان و کەشوفش پەرستەکان حەز بەم پەرسەییە ئەکەن و بایەخی پێ ئەدەن. هەر لەبەر ئەوەی کە کەسانیکی زۆر بێنە پەرسەکیانەوه، لەم و لەویش بکەن بەچاوپراو کە کۆمەلایەتییهکەمان بەگەورە و گەریگەیان دانەنێ. بۆیکە بەپەرسەکیانەوه دێ. کەچی لە راستیدا زۆر کەسی وا هەن لەبەر چاوپێکەری، یاخود لە ترسی گەلبی، یان بۆ دڵخۆش کردنی خۆیان بەنازا و زیانی خاوەن مردوو یان بۆ کات کوشتن ھاتوونەتە پەرسەکیانەوه. جا ئەو لووت بەرزانە بەلای خۆیانەوه وایە کە بەم جۆرە پەرسەییە پایەیی کۆمەلایەتییان بلێد ئەبێتەوه، لەناو ئەتەوهدا رێژ و سامیان زۆرتەری لێ دێ.

ئەمەیش شتێکی دیارە کە ئەم جۆرە کەسانە لەبەر ئەوەی لە کانگای دلی خۆیاندا ھەست بەکەم و کوری خۆیان ئەکەن و، خۆیان بەسووک دیتە پێش چا، بەم جۆرە ڕووکەش و بابەتی ڕووالەت و کەشوفشەوه، تۆلەیی ئەو کەم و کورییەیی خۆیان ئەکەنەوه چونکە ئەوانە کە کاریکی ئەتەوهیی دیتە پیشەوه، ئامادە نین (۵) دینار بیهخشن بۆ کەلکی گشتی!...

خاوەنی ئەم نەخۆشییە بەزۆری دەلەمەندەکانی جەنگ و تەنگانە و، ھەلپەرسەکان و ئەوانەن کە بەدووی کلاودا ئەگەزێن. ئەم دەردەیش لەوانەوه بەچینەکانی ناوەرێست و خواروو گەیشتووه!...

۲- چینی پیاوہ ئایینییهکان: ئەم چینیەیش خۆی ھەرچەندە ئەو باش ئەزانێ کە پەرسە گرتنی بەم جۆرە پێچەوانەیی یاسای خۆایییە، بەلام خۆپەرستییهکەیی خۆی پالێ پێوئەنێ کە لێی بێ دەنگ بێ و بەرەنگاریش نەکات. ئەو کە نانی خۆی بێرێ!...

چونکە ھەموو پەرسەیک کەلکی بۆ پیاوہ ئایینییهکان تیاہ، بەگەورە و بچوکیانەوه. ھەتا پەرسەکەیش پارەیی زۆرتەری تیا بەخت بکێرێ و زۆرتەر بایەخی پێ بدرێ، کەلکی ئەو پیاوہ ئایینییانەیی زۆرتەر تیا ئەبێ. لەبەر ئەوہ پیاوہ ئایینییهکان، خۆشیان بەپێچەوانەیی فەرمانی کۆمەلایەتی و ئایینی خۆیان، دەلەمەندەکان و خاوەن کەشوفشەکان، تەنانەت چینیەکانی تریش تێژ ئەکەنە سەر بایەخدا بەپەرسەگرتن تا گەیاندايانە ئەم ڕادەییە کە لە ھەموو مەزگەوتیکدا ھۆلێکی گەورە و شەنگ و شۆخی تاییبەتی دروست بکێرێ بۆ پەرسەگرتن!...؟ بەتەخت و کورسی و پەردە و ئاوێزە و کەلوپەلانی تری نایابەوه پرازیتریتەوه تا شایانی پەرسەگرتن بێ! لەگەڵ ئەمەیشدا پێوئەستی پێی لێ بێتێن کە ھەندێ پیاوانی ئایینی ڕاستەقینە و سەربەرز و دەروون ئازاد ھەن ئەوانیش وەک ئێمە بیر لەم ڕەفتاری پەرسەگرتنەمان ئەکەنەوه.

ئەوانیش وەک ئێمە حەز ئەکەن ئەم بارە چەوت و پووجە ڕاست بکێریتەوه. بەلام داخەکەم ژمارەیان کەمە، خەباتیان کزە، کەشیش گوێیان لێ ناگێ!...(*)

(*) ئەو کاتەیی ئەم وتارە لە سالی ۱۹۶۸دا بۆ یەکەم جار لە گوێکاری (سلیمانی)دا بلاوکرایەوه، باری مەلا بەرێژکامان وابوو... بەلام بەسایەیی کاربەدەستانی (شۆڕشی گەورەیی کورد)وہ، ئەم بارە لە مانگی بەختەبارانی سالی ۱۹۷۳دا بەتەواوەتی گوێرا. چونکە (زانایانی ئایینی کوردستان) ھێرشێکی خۆناسانە و مەردانەیان بردە سەر ئەم پەرسەگرتنە (سلیمانی)دا و بپارە مێژووییەییە بەنرخەکەیی خۆشیان بەھەموو لایەکدا بلاکەردەوه. نەتەوه ئەم بزوتنەوہییە زۆر پێ خۆش بوو. (پارتی دیموکراتی کوردستان) و ھەموو پێکخراوەکانیشی بەدڵ پشەتگیریان کرد. ئەم بپارە کاریکی تەواوی کرد، سوپاس بۆ خوا پەرسەگرتەکانی ئێستا خەریکن بەتەواوەتی بەرەو چاکی و دروستی ئەوێن. (ش.ف)

لەمەدا نەتەوه چەواشەکراوه. چونکە مالاە مردووەکە بەم جۆرە پەرسەگرتنە، دڵخۆش نابێ. ھەرودھا خۆایش کە فەرموویەتی بەرامبەر بەسەرگەردانی و بەسەرھاتی دڵشکێن و سامناک ئارام بگێن و پشت بەمییەرەبانی خۆی بیەستێن و، لە ڕۆژی تەنگانە و ناخۆشیدا دلی خۆمان بەخۆی خۆش بکەین... ھەرودھا بەم جۆرە پەرسەگرتنەمان دلی خۆش نابێ!... ھەرچی ھۆشییە، ھەرگیز ئەوہ پەسەند ناکات، کە مالاە مردوو لەباتی ئەوہی یارمەتی بدرێ و باریو بکێرێ ئەک و مەندووییەتی بخەیتە بەر و باری نابووتی بخەیتە سەر!.

مردن بەلای خواوہ، بەلای ھۆشەوہ کارەساتیکی سروشتییه. ھەموو کەس تووشی ئەبێ. ئەبێ ھەرودەک بەلەدایکبونی مەندالیک دڵخۆش ئەبین، کە خوا پێی بەخشیوین، ھەرودھا دلتەنگ نەبین کە خوا خۆشەوێستەکەمانی بردۆتەوه بۆ خۆی!...

بەلێ مردن کارەساتیکی سروشتی و ساکارە. بەلام کەلک پەرسەکان لێیان کردوون بەخۆتێکی درێدە و زەندەقیان پێ بردوون!

ئەگەر مردن نەبایە لە دەست پیاوخراب ڕزگارمان نە ئەبوو. نە لەدەست نەخۆشی و دەردەداری چانەکراو و پەککەوتوو ڕزگارمان ئەبوو... نە لە دەست ئەک و نازاری دەرد و نەخۆشی ھەندێ جاری ڕۆژگاریش ڕزگارمان ئەبوو!...

کەواتە مردن بەخشیینیکی گەریگی خۆایییە پێوئەستی دلی پێ خۆش بکەین. نەک پێی دلتەنگ بێن. پێوئەستی بەروویەکی خۆش و ھەستێکی مەردانەوہ بەپیرییهوہ بچێن نەک لێی بترسێن.

پاش ئەوہ، ئەگەر خۆپەرستی خۆمان لەئارادا نەبێ، لە مردن بۆچ بترسێن؟! ئەی ئەم شین و شەپۆردی بۆچییه!

ئەم کەشوفشە و پەرسەگرتنەیی بۆچییه!

ئەی ئەم بێزاری پێشانداوەی لە کاری خوا بۆچییه!

مردن کارەساتیکە سروشتی، خۆایی. پێوئەستی بەدلتیایی و ئارامیکی مەردانەوہ بەرێژگرتنیکەوہ بەرامبەری بوەستین. تەنانەت پێوئەستی بەرووخۆشی و دڵ خۆشییەکەوہ بەپیرییهوہ بچێن. (مەحمەدی پێغەمبەر) (د.خ) وای کرد. (سوکرات)یش پێش ئەو بەھەزار سال ھەر وای کرد. ھەردووکیان مەردانە و سەر بلێدناوە پێشوازی مەرگیان کرد.

ئێمە نابێ لە مردن وەرێس بێن. نابێ لە مردن بترسێن. چونکە لە بریتی مردوویەک دە مەنالا دیتە جیھانەوہ. ئەگەر خۆشەوێستیکیشمان بمرێ زۆری تر ھەن لە جیھاندا کە جیگای ئەو بگرنەوه!... بێجگە لەوہ جیھانی پاش مەردنیشمان لە جیھانی پێش مەردمان خۆشتر و پایەدارترە! چونکە جیھانییک پریەتی لە خۆشی و ئاسایش و ئاشتیی و خۆشەوێستی!

تێگەیشتووانی کورد لەم پەرسەبەمان وەرێس بوون

لە سەدان لە خۆپەندەواران و تێگەیشتووانی کورد مەبێستووه کە گەلێک لە پیاوہ ئایینییه

بەلەندەکانیشیان لەناو داوایە، کە ئەم پرسەییە ئیتمە ئیستە ئەیگرین - پێچەوانەى فەرمودەى خواىیە، پێچەوانەى بىر و ھۆشى مرۆڤە پێچەوانەى کەلک و خۆشى خاوەن مردووە! ھەموویشیان لە کانگای دڵیانەو ھەز ئەکەن- ئەم پرسەگرتنە بەتایبەتى لەم شتووبەدا کە ھەبە، نەبوايە. بەلام ھىچیان ناوێرن بەرپەرستى ئەم خووە رزبوەى کۆمەلایەتیبەمان بکەن!

ھىچیشیان ناوێرن بىروباوەرەکى خۆیان لە پرسەى خۆیاندا بەکاربھێنن. ئەوانە لەو ئەترسن کە نەتەوە لێیان بوورووژێ، ئەترسن لەوێ ئەم و ئەو پێیان بلێن لەبەر پارە گێرانیەو پرسە ناگرن! رزدى ئەکەن دڵیان نایە پارە لە پرسەدا بەخت بکەن.

ئەمەیش جێى داخە کە ئەو رۆشنیرانە، بەتایبەتى پیاوہ ئایینیەکانیان تا ئیستا ھەولێکیان نەداوہ کە (کۆگرە)یەک بگێرن بۆ لێ کۆلێنەوہ و بریاردان لەسەر ھەلگرتنى پرسە. یاخود ھەر ھىچ نەبێ پرسەگرتنىکى ساکار و پەسەند کە خوا و ھۆش گلەبیمان لێ نەکەن، کە زیان بەکەلک و خۆشى خاوەن مردوویش نەگات. (*)

پێشنیاز بۆ پرسە لاڤردن

لەبەرئەوہ منیش بەپێویستم زانی کە ئەم پێشنیازانە پێشکەش بەکوردە تێگەشتووەکان بکەم. تا چاکى مەردانە بکەن بەلادا و بێنە کۆری کۆمەلایەتیبەوہ بۆ نەھیشتنى ئەم خووە رزبوەى کۆمەلایەتیبە کە پێى ئەلێن پرسە:

(*) ئەم وتارە بۆ یەکەم جار لە ساڵى ١٩٦٨دا لە گۆڤارى (سلیمانى)دا بلاوکرایوہ. دیسان لە ساڵى ١٩٧١دا لە کۆریکی گەورەى (یەکیتى نووسەرانی کورد)دا - لقی سلیمانى - خۆتندرایوہ.

دیسان لە ١٣٥٠/٤/١٩٧١دا لە کۆریکی گەورەى زانکۆى سلیمانیدا خۆتندرایوہ. جا ھەتا ئەم رۆژەیش بارى رۆشنیران وابوو. بەلام لە مانگی پێنجەمى ١٩٧٣دا کۆمەلای زانایانى ئایینی کوردستان ھەروەکو لە دامینى پێشوویدا لێى دواین ھوروزمیان بردە سەر پرسە و بریاریان بۆ دەکرد، کە بەجۆریکی تێکپارایی بىروباوەرەکان و پێشنیازەکانى ناو ئەم وتارەى گرتۆتەوہ، لەگەڵ جیاوازیبەکى کەمدا.

بەلام پێش (کۆمەلای زانایانى ئایینی کوردستان) لە ساڵى ١٩٦٨دا لەلایەن مامۆستای بەرپێز و کوردپەرە (کەرم زەند) و پانزە مامۆستای ھاوڕێبەوہ کە لە (خۆتندنگای کوردی)دا فێرکاریبون بەنامەبەک کە نێررا بۆ گۆڤارى (سلیمانى) پشتگیری ئەم وتارە کرا ھەروەھا لەلایەن خوشکە (ملیحه مەلا کەرم)ی بەرپێز و پانزە فێرکاری (خۆتندنگای نزاری کچان)وہ پشتگیری ئەم وتارە کرا و نێررا بۆ گۆڤارى سلیمانى. زانای ئایینی بەرپێز مامۆستا شیخ مستەفا شیخ مەرفى قەرەداغى بەوتاریکی جوان و نایاب پشتگیری ئەم وتارەى لە (گۆڤارى سلیمانى)دا کرد. بەم بۆنەبەوہ نووسەرى ئەم وتارە پێ بەدڵ سوپاسى ئەم برا و خوشکە بەرپێزانە و کۆمەلای زانایانى ئایینی کوردستان ئەکات. پایەدارین. شایانى دڵخۆشى و سوپاسە کە لەو کۆرانیەدا کە لەسەر ئەم پرسەبە وتارم ئەدا لە کۆری نووسەرانی کورد و کۆری زانکۆى سلیمانیدا زۆر لە نووسەرە رۆشنبیرەکان پشتگیرییان ئەکردم. مامۆستایانى خۆشەویست و بەرپێز (حوسین رەشوانى) (تەھا بابان)، (کەرم زەند)، (محەمەد سەعید)، (مەلا رەئوف) چەند کەسێکن لەوان. (ش.ف)

١- لەبەرئەوہى خوا بۆ پێزگرتنى مردوو فەرمانى داوہ، ئەوہ ھىچى تیا نیبە کە کەسوکار و خزم و دۆست لەگەڵ لاشەى مردووەکەدا تا گۆرستانەکە بچن. ئیتر لە پاش ناشتنى مردووەکە ھەر لەوێدا، لە گۆرستانەکەدا، بام سەرەخۆشیبەک لە خاوەن مردووەکە بکەن و بلاوہى لێ بکەن. پاش ئەوہ بام ھەر کەسە بچیتەوہ مالى خۆی.

٢- خاوەن مردوو نە لە مرگەوت، نە لە مال، بام دانەنیشى بۆ پرسەگرتن. ھىچ کەسیکیش ھەل نەکویتە سەر خاوەن مردووە بۆ دلدانەوہ و پرسە لێ کردن.

٣- خاوەن مردوو بەخۆى و خێزانەوہ، لە پاش ناشتنى مردووەکە بۆ چەند رۆژێک بچیتە گەشتیک بۆ شارێکى تر، یان بۆ مالە خزمیک یان بۆ مالە دۆستیکى خۆى، تا خەم و نازارى دلى لە شتووبەکى سروشتى راستەقینەدا بپوێتەوہ.

٤- ھەر خزم و دۆستیک نەچووبوہ سەر گۆرستان لە کاتى ناشتنى مردووەکەدا، لە جیاتى سەرلێدان و پرسە لێ کردن، بام نامەبەکى دلدانەوہ بۆ خاوەن مردووەکە بنێرێ بەلام پێویست ناکات خاوەن مردوو، یەک بەیەک وەرامى ئەو ھەموو کەسانە بداتەوہ. ھەر ئەوہندەى بەسە کە وەرامیکى گشتى لە رۆژنامەبەکدا بداتەوہ بۆ ھەمووان.

٥- خاوەن مردوو ئەگەر خۆى ئارەزووى کرد و لە توانیدا بوو، بام ھەندێ پارە ببەشیتەوہ بەسەر کۆمەلە چاکەخوازەکاندا وەک:

(خۆتندنگای ھەتیوان) یاخود (کۆمەلای داماووان و پەککەوتوووان)... تا بەو پارەبە دەستى ھزاران و ھەتیوان و لێ قەوماسان بگێرێ و ئەو چاکە کردنە ببیتە ھۆى ساپرتبوونى زامى دلى خاوەن مردووەکان. ھەروەھا ببیتە ھۆى لێ خۆشیوونى خوا لە گوناھانى مردووەکە.

٦- دیاری ناردن بۆ خاوەن مردوو یاخود باربووکردنى یەجگار پەسەندە. پرسەى راستەقینەیش ھەر ئەمەبە.

٧- خۆ ئەگەر ئەمانەیشمان، جارى، لە دەست نەبەت، ھەر ھىچ نەبێ، بام چوونە پرسەکاغان بکەین بەیەک جار. کە چووبشین بۆ پرسە لێ کردن بام چارەکە کاتییک زۆرتر دانەنیشین. بام واز لە چوونە پرسەى دێ و شارێکى تر بھێنن. بام خاوەن پرسەکان تکا لە کەسانى تر بکەن کە بەپرسەیانەوہ لە شاران یاخود دێھاتى دوورەوہ نەبەن. بام دانیشتنى پرسەکە بکەین بەیەک رۆژ. بام ژانیش لە شیوہ و گریان و قورپێوان و جلی رەش لەبەرکردن بەرەست بکێرن. بام دانیشتنى پرسەکەیش کورت بکەینەوہ بۆ ماوہى دووکات.

٨- ئەمانە و ھەر دەمارى پیاوہتى و خواناسى بمانگرت. لە تواناماندا ھەبە کە بەگەلیک شتوہى تر لە ئەرک و ئاوازی پرسە و زبانی پرسە بۆ خاوەن مردوو و بۆ خزم و کەسوکارەکانى خاوەن مردوو کەم بکەینەوہ.

٩- تکا لە مەلا بەرپێزە تێگەشتووەکاغان ئەکەم، ھەروەھا لە ھەموو سەرۆکیکی کۆمەلە و دەستە (حزب)ەکان، ھەروەھا لە ھەموو دەسلەتدار و کاربەدەستەکان کە پەیتا پەیتا کۆگرە و کۆبوونەوہ پێک

بهيتن بۆرپاويتكردن و برباردان لهسەر (پرسه هه‌لگرتن) ياخود لهسەر سووككردنى پرسه، بهو جۆرهى كه لهسهرهوه پيشان دراوه، ياخود بههر جۆرتى كه لهمه باشتريئ. ههروهه تاكا له نووسهه بهريزهكانمان تهكهه كه بهه بهم بابتهى (پرسه هه‌لگرتن)ه بدن. تا بپروباوهرى نهتهوه رۆشن بيهتهوه و بكهوينه سهر هه‌لگرتنى تهه رهوشتهى رزيوهى كۆمه‌لايه‌تبيهمان كه پتي ته‌لتن (پرسه).

جا ته‌گهر راست ته‌كهين و بۆكه‌لكى گشتى تي ته‌كۆشين، فهرموون تهه كۆرى نيشتمانپه‌روه‌رييه، بام تي بكۆشين. بام هه‌موو كوردتيكى دلسۆز له جيه‌گه‌ى خۆبه‌وه ببزوى و تي بكۆشى بۆ (هه‌لگرتنى پرسه) كه زيانتيكى زۆر گه‌وره و گرنگى له كۆمه‌لايه‌تيمان داوه.

خۆبشم به‌ره‌نگارى پرسه ته‌كهه

ته‌وه‌ندهى كهينه‌وبه‌ينه‌ى (پرسه هه‌لگرتن) په‌يه‌ندهى به‌خۆمه‌وه هه‌يه، تىكه‌يه خۆبته‌وه‌راني به‌ريزه‌ باوه‌رم پي بكهن، كه زۆرم لهسەر گوتوه كه زۆريشم لهسەر نووسيه، كه زۆريش به‌ره‌نگارىم كردوه. وازيش لى ناھيتم تا سهر ته‌نگرى ته‌كهه.

ته‌وا ههر له ئيستايشه‌وه بلاوى ته‌كه‌مه‌وه – كه مردم خيژانه‌كهه و خۆم و كه‌سوکار ياخود دۆست و بار نه پرسه‌م بۆ بگرن، نه بش هيلتن كه‌س به‌هۆى مردنى منه‌وه ماندوو‌بى. ته‌وا ته‌گهر ته‌يانه‌وى گيانم شادبى:

بام دلى خۆيان شاد بكه‌ن به‌مردنه‌كه‌مه‌وه كه بۆ لاى كه‌س ناچم، بۆ لاى گه‌وره ميه‌ره‌بانى خۆم (خوا) نه‌بى. ته‌وه‌ندهى له وه‌ى سامانه‌كه‌يشمدا هه‌يه، لبي بيه‌شنه‌وه به‌سهر (كۆمه‌له‌ چاكه‌كار)ه‌كاندا. به‌سهر ته‌و زانا و نووسه‌رانه‌دا كه له‌به‌ر بي پاره‌يى ناتوان به‌ره‌مه به‌نرخه‌كانى خۆيان له چاپ بدن. تا بتوانن نووسراوه‌كانيان له چاپ بدن. هه‌روهه‌ا بيه‌شنه‌وه به‌سهر ته‌و شاگرده هه‌ژارانه‌ى كه به‌دل ده‌ستيان داوه‌ته خۆبته‌وه‌ارى. هه‌روهه‌ا له چاپكردى پاشماوه‌ى نووسراوه‌كانى خۆيشمدا به‌ختى بكه‌ن كه هيشتا له چاپ نه‌دراون. ته‌ميش بۆ ته‌مه‌يه تا ته‌وه‌ندهى له وه‌ى خودايه له گونا‌هه‌كانم خۆش بى. كه هه‌ندىك له‌وا ته‌ پرسه گرته‌كانى پيشوومن، كه به‌پيچه‌وانه‌ى ئاره‌زووى دلم پيم گيراون!...

جا هيوادارم به‌خوا كه هاو‌نيشتمانه به‌ريزه‌كانم ته‌م ئاواته گشتيه بهيتنه دى.

چۆن رابوييرين

له گۆفارى (به‌يان) ژماره (١٩) تشرينى دووه‌مى ١٩٧٤، ٢٦٧٤ى كوردى. ل ٩ – ١١، بلاوكراوه‌ته‌وه. خۆشه‌ويستتريه‌كانمان، كاتى بي فهرمانيمانه. به‌لكو ته‌م كاته‌مان له كاتى فهرمانمان گرنگتره‌!... چونكه لهه كاته‌دا چالاكيمان دپينه‌وه جى خۆى. له كۆرى بپركردنه‌ويشدا، ته‌توانين په‌نگى دوا‌رۆژمان دارپيژين. هه‌روهه‌ا ته‌توانين، لهه كاته‌دا، خۆشى له ژيانمان بپيڤين. ئينجا له‌به‌ر ته‌وه‌ى كليلى ده‌رگاي به‌ختيارى و سه‌رگه‌ردانيه‌مان، هه‌ميشه به‌ده‌ست خۆمانه‌وه‌يه، ته‌توانين كاتى بي فهرمانيمان بكه‌ين به‌كاتى شادى و كامه‌راني، به‌كاتى دامه‌زاندنى دوا‌رۆژتيكى روناك و پاك، به‌كاتى خۆ پيڤيگه‌ياندن و به‌رزبوونه‌وه گه‌وره‌يى. هه‌روهه‌ا ته‌يش ته‌وانين ته‌و كاته‌مان. بكه‌ين به‌كاتى سه‌رگه‌ردانى و دلته‌نگى و مالتوياني!... به‌كاره‌يتناني كاتى بي فهرمانيشمان به‌جۆرتيكي خۆش و به‌كه‌لك به‌نده به‌توانامانه‌وه له گۆراند، به‌پتي كاره‌ساتى رۆژگار و كات و جيتگا. هه‌روهه‌ا به‌نديشه به‌پله‌ى خۆبته‌وه‌ارى و پيڤيگه‌يشتويى و دل ته‌رى و چاكه‌خوازى و راستى په‌رستى و هه‌زكردمانه‌وه له جوانى. كه‌واته كامه‌راني و سه‌رگه‌ردانيه‌مان به‌نده به‌چۆنيتى به‌كاره‌يتناني كاتى بي فهرمانيمانه‌وه.

داخه‌كهه، ٩٩٪مان، نازاني چۆن كاتى بي فهرمانى خۆى به‌كاربهيتنى!... له‌مه‌يشه‌وه تي ته‌گه‌ين كه ٩٩٪مان خۆشى له ژينى خۆى نابيني. چونكه كاتى بي فهرمانى خۆى باش به‌كارناهيته‌!...

جى داخه، كه له ژيانى رۆژانه‌ماندا، ته‌م كاته خۆشه‌ويستمانه‌مان، كورتن. چونكه ته‌گهر له ٢٤ كاته‌كه‌ى رۆژانه‌مان، ته‌و كاتانه ده‌ركه‌ين كه فهرمانيان تيا ته‌بپيڤين، تياياندا ته‌نووين، ته‌خۆين، ته‌پۆشين، خۆ ته‌شۆين، كه‌لوپه‌ل ته‌كرپن، لاي پيژيشك ته‌چين، فرياي خيژان و دراوسى و خزم و ناسباو ته‌كه‌وين... له شه‌و و رۆژتيكا هپچمان بۆ نامپينته‌وه، چوار كات، ياخود شه‌ش يه‌كى نه‌بى!... ته‌مه‌يش ته‌وه ته‌گه‌يپتي كه ئيمه، ههر شه‌ش يه‌كى ته‌مه‌مان، ته‌توانين به‌خۆشى رابوييرين، ته‌ويش به‌مه‌رجى باش به‌كارى بهيتن!... هه‌ميشه كه بتواني له‌مه زۆرتر به‌خۆشى رابوييرى. هى وا هه‌يه، خۆشى له فهرمانيش ته‌بپيڤى، له خواردن و نوسن و پۆشين و ياريده‌دانيش ته‌بپيڤى، جگه له خۆشى بپيڤين له كاتى بي فهرمانى. به‌لام داخه‌كهه ته‌و جۆره كه‌سانه كه‌من!... له‌به‌ر ته‌وه پيويسته به‌چاوتيكي گرنگه‌وه سه‌يرى كاتى بي فهرمانيمان بكه‌ين. بۆ ته‌مه‌ى ههر هپچ نه‌بى، شه‌ش يه‌كه‌كه‌ى ته‌مه‌مان به‌خۆشيه‌وه رابوييرين.

تا ئيره، له چۆنيتى كاتى بي فهرمانى و، گرنگى كاتى بي فهرمانى و، نرخی له ژياندا تي گه‌يشته‌ين. ئيتير بام له‌وه بدويين: كه چۆن كاتى بي فهرمانيمان به‌كاربهيتن.

هه‌ركه‌سه‌مان، له ژيانى خۆيدا، جۆره ئاوات و هيوايه‌كى هه‌يه. جۆره بپروباوه‌رى دلخواست و هه‌ست و ئاره‌زوويه‌كى هه‌يه. جا ته‌بى، له كاتى بي فهرمانيماندا، ته‌و ئاواتانه‌مان بهيتينه دى، به‌و

ئامانجانەمان بگەين، ئەو بېروباوەرمانەمان دەربېرىن، ئەو دلتخواستانەمان پېنک بھينين، بەکامى خۆمان بگەين، چەشەى ئەو ھەست و ئارەزووانەمان بەدين، دلتى خۆمان دامرکينينەو. لەلايەکەو: نووسراو و گوڤار و رۆژنامەى خۆش و بەکەلک ھەن. لەلايەکى ترەو: وەرزشى بەجۆش و فەرى ھەن، وەک گەران و بەشاخدا ھەلگەران و سواری و مەلەکردن و نيشاننانەو و یاری و گەمەکردن. لەلايەکى تريشەو ماو ھەيە بۆ گوڤى گرتن لە ساز و ئاواز و گۆرانى و ھەوال و وتار؛ بۆ مەشقکردن لە ویتە کيشان و پەیکەر تاشين و نووسين و سازلیدان و گۆرانى گوتن و ھەلپەرىندا. ماو ھەيە بۆ چاندن و پرواندن و، ئاژەل و دپندە بەخيتوکردن. سينەما ھەيە. جيتگای لاسايى کردنەو ھەيە. کۆزى زانست و ھونەر و ویتە ھەيە. سەرليدانی خزم و کەسوکار و دۆست و یار ھەيە... ئەمانە ھەمويان، بابەتى رابواردنيتكى خۆش و ناياب و بەکەلک. ئەتوانين لەکاتى بى فەرمانيماندا پتيانەو ھەريک بېين... ئەو ھەيە، پتيويستە، ئيمە لەسەر پتيرەوييەک برۆين بەلام بەرپکوپيتکيەو پتيويستە کاتى بى فەرمانيمان لەسەر ئەو پتيرەوييە بەخت بکەين. ئەتوانين پتيرەوييەک دابيتين بۆ ژيانى رۆژانەمان، بۆ ژيانى ھەفتانە و مانگانە و سالانەيشمان. بۆ ئەمەى وەرپس نەبين و گلارای و دلتەنگيش پروومان تى نەکەن. چونکە لەم ژيانەدا، ھەموو شتتیک لەسەر ياسا ئەروات. ئەبى، ئيمەيش لە بەکارھيتانى کاتى بى فەرمانيماندا، بەرپکوپيتكى لەسەر ياسايەک برۆين. ئەگينا کامەرانييمان ئەبى بەسەرگەردانى.

داخەکەم، زۆربەمان، ئەم کاتى بى فەرمانییەى خۆى، خراپ بەکارئەھيتنى!... سەيرى کۆبونەو کافان کەن! چى ئەيبن؟!... لە زۆربەياندا کەم و کورى ئەم و ئەو ئەگيرپتتەو. ئاپرووى کەسانى تيا ئەبرى. بەدناو ئەکرتين بەخۆرايى. دانیشستوان خۆشى لەو ئەيبن: پشم و قين و دوژمنايەتى و دووزمانى و بەدگوڤى خۆيان بنويتن. ياخود جيتوفروشى بکەن. ھى و ايشمان تيايە، تەنانت لەناو کۆزى خيزان و خزمان و يارانیشدا، بەلکو لەسەر خوانى نان خواردنیش، تا لە بابەت کارەسات و تاوان و کردەو نەنگى و رەوشتى بى فەرمانە و ناشيرينەو، نەدوى، دلتى ئۆخەى ناکات!...

ھى و ايشمان تيايە، ھەرچى خەم و خەفەتى ناو سکی ھەيە، لەگەل پشم و قين و شەروشۆر و سەرچلتى خۆى، لەبەر دەمى خيزان و خزم و دۆستەکانيدا نەبى، ھەلى ناپتت!... بېر بکەنەو: چەند جارى وا ھەبوو کە ئاھەنگى خۆشەويستانى خۆمان بەچەقە چەق و شاتە شاتى نەنگ و بى کەلکەو تیکداو، کە زۆر جارى وا ھەبوو، گەيشتونەتە شەرە جوتين و ليدان و کوشتن و برين؟!...

ھەلبەت خويتدەوارانى بەرپز، لەگەلەمدان، کە بلتيم: ئەم جۆرە رەوشت و کردەوانە لە بەکارھيتانى کاتى بى فەرمانيدا، نيشانەى بەدخويى و کردەو نەنگين! چونکە زۆرداربيەکى ئاشکرا و ديارن، لە ئازادى و سەربەستى مەرۆڤ و پز و سەرەوت و کامەرانييان ئەکرتين!... لە کۆمەلە پين گەيشتوو تيتگەيشتوو کەنى جيهاندا: کاتى بى فەرمانى پزى زۆرى لى ئەگيرى. ھەروەھا پزىش لە ئاھەنگ و کۆبونەو و سەرەوت و سەربەستى و کامەرانى و سەربەرزى مەرۆڤيش زۆر ئەگيرى.

سەير ئەکەيت، ھەموو کەسيکيان، بەفەرمانى سەرشانى خۆى ئەزانى: کە رق و پشم و قين و دوژمنايەتى لە کاتى ئاھەنگى و کۆبونەو کەندا لە دلتى خۆى فرى بدا. بەفەرمانى مەرۆڤايەتى خۆى ئەزانى: کە گەش و پرووخۆش بى لەگەل دانیشستوو کەندا، کە قسە شيرين و رەوشت رەدين بى لەگەل

ھەمووياندا. بەلکو ھى و ايشيان تيايە، کە ئەو کۆبونەو و ئاھەنگانە بەھەل ئەزانى: لەبەر دلتى دانیشستوان، ھەر دوژمنايەتبيەکى کۆنى ھەبى لەگەل بەکيتک لەو دانیشستوانە لەناوى ئەبا!...

ئەگەر لە رەوشتى باووباپيرمان وردببينەو: بۆمان دەرئەکەوئ، کە ئەوان لە ئيمە خۆشتريان رابواردوو لە ژياندا. لە ئيمە زۆرتەر پزيان لە ئاھەنگ و کۆبونەو و کۆمەلان گرتوو. ھەروەھا لە ئيمە زۆرتەر فەرمانى سەرشانى خۆيان بەجى ھيتاوە بەرامبەر دانیشستوانى ئەو کۆمەل و ئاھەنگ و کۆبونەوانە.

ئەگەر سەرنجپک لە ئايينەکەمان بەدين، ئەگەر وردببينەو لە رەوشتى پتغەمبەران و پياوچاکان ئەيبن: کە لە بەکارھيتانى کاتى بى فەرمانياندا لە دەستورى خوايى نەچونەتە دەرەو. لەگەل ئەو يشا ئەو کاتى بى فەرمانییەى خۆيان يەک جار بەجوانى و خۆشى و فەرى بەخشيەو رابواردوو. لە کۆبونەو کەنياندا: ميتووى ژيانى پياوچاکان و گەورە پياوان ئەخويتندرايەو. گوڤى لە دەنگى خۆش و ساز و ئاوازی شيرين ئەگيرا. چيرۆکى پى کەلک و ھۆنراوى بلند ئەخويتندرايەو. بەقسەى نەستەق و گالتەوگەپ ومەتەلەو رايان ئەبوارد. رايان ئەکرد. سەيرى چاوتەندازە جوانەکانى سروشتيان ئەکرد. ئەگەرەن. سەيرانيان ئەکرد. گەشتوگوزاريان ئەکرد.

بەلام، قسەى پاش ملە و چەقە چەق و شاتە شات. ياخود ھەوالى ناخۆش و بەدگوڤى... لەناو کۆبونەو کەنياندا دەرئەکەوتن. نەيش ئەھيتلدا دەرکەون!...

لەبەر ئەو ژينيتكى خۆش ئەژيان کە پى بوو لە سەربەرزى و کامەرانى و تەندروستى. تەنانت خۆشيان لە کار و فەرمانى رۆژانەيشيان ئەيبن. چونکە لە کار و فەرمانەکانيشياندا ھەر لەسەر ئەو رەوشتە ئەرۆيشتن. کەچى، ئيمەيش، لەم سەدەى گەرد (دزە) و کارەبايەدا کە ھەزاران شتى داھاتوو، ھاتونە مەيدانەو، ھەزاران شوينى خۆش رابواردن و يارمەتى و گەمە و يارى پەيداوون، نازانين چۆن لە ژين خۆشى وەر بگرين. نازانين چۆن بەکاتى بى فەرمانيمانەو دلتشاد و کامەرەن بېين؟!...

چارى ئەمە ئەو ھەيە کە زۆرتەر بەتەنگ ريتکخستنى کاروبارى ژيانمانەو بىن. کە زۆرتەر، پز لە خۆمان و لە مەرۆڤ و لە ژين بگرين. پتيويستە لە سەرمان، خۆمان دلتشاد بکەين. خۆمان کامەرەن بکەين.

ھەروەھا پتيويستە لەسەرمان، ئەم و ئەويش دلتشاد و کامەرەن بکەين و، يارمەتيشيان بەدين لە دلتشادکردنى خۆياندا. جا ئەگەر ئەم دوو فەرمانەمان بەجى ھيتا، بەرامبەر بەخۆمان و مەرۆڤايەتى، ئەو ساکە، ئەتوانين کاتى بى فەرمانيمان لە کاروبارى خۆش و بەکەلکا بەخت بکەين. ئەوساکە تەمەغان دريژتريش ئەبى. چونکە کامەرانى ھەموو ژيانمان ئەگرپتتەو، چ لەکاتى بى فەرمانيماندا، چ لەکاتى فەرمان و ژيانى خيزانييمان و کۆمەلایەتيماندا.

کە وای لى ھات، بام ژيانى خۆمان وا بەچاکى و جوانى و رازاوەيى، ريتک بخەين، کە بتوانين کاتى بى فەرمانيمان لە شتى خۆش و بەکەلکدا بەخت بکەين. تا خۆشيمان و کۆمەلەيش ھەميشە کامەرەن و شادمان بىن. ئەميش نامانجى ژيانە. ياخود نامانجى يەزدان...

یەزیدیەکان و ئایینی یەزیدی

یەزیدیەکان خوا پەرست، دێو پەرست نین

چونکە بنچینەی ئایینەکیان زەردەشتییە

لە ریزە نووسراوانی ئایینی ژمارە: ۲

۱۹۶۹

پێشەکی

رەنگە هەموو کوردێک ئەو بزانێ کە (یەزیدی) و (ئایینی یەزیدی) هەن. بەلام کەمیان شارەزای مێژووی پێکارەساتی گەرم و سامناکی تێپەری^(۱) (یەزیدی) و چلۆنیی ئایینی (یەزیدی)ن. لە راستیدا لە بابەت برا یەزیدیەکانمان، بەزمانی کوردی، لە هەندێ وتار بەلاوە داخە کەم. هێچێ تر نەنووسراوەتەو، کەچی بەزمانانی بێگانان بەسەدان نووسراوان هەن. لەبەر ئەو بەپێویستم زانی کە نووسراویک لەسەر مێژووی یەزیدیەکان و ئایینی یەزیدی دابنێم و، پێشکەشی خۆتەندەواری کوردی بکەم هەرچەندە لەو دۆنیایم کە نووسراوەکەم لە هەلە و کەم و کورپیەو دووری بەلام هیوادارم بەخوا کە کەلتییک لە نووسراوەی کوردیدا پێکاتەو و خۆتەندەواریش لە مێژووش ژیان و چلۆنیی ئایین و کوردەو و پەشتیمان و هیوا و ئاوتیان و خەباتیان ئاگادار بکات. هەروەها نووسەرانی کوردیش بخاتە سەر ئەوێ کەم و کورپیەکانی نووسراوەکی من تەواو بکەن.

برا یەزیدیەکانمان بەپاشاوەی کوردە زەردەشتییەکان دانهێرن. نزیکە نۆسەد سالتیک لەمەو پێش لەسەر دەستی (شیخ عەدی) دا بوون بەئێسلام. بەلام پاش مردنی شیخ عەدی بەسەد سالتیک لە ئێسلامەتییەو وەرگەرانهو سەر ئایینەکی خۆیان. بەلام لەو ماوەیدا چەند بەشێکی ئەو ئایینەیان لێ ون بووبوو. لە چەند ئایینیک و چەند راستی پەرستییەکەو گەلیک بیروباوە و ئاینکاری بێگانه کە پێچەوانەی ئایینی زەردەشتین هاتنە تەنیش ئایینەکیانەو. لەم کۆمەڵە بەشە ئایین و راستی پەرستییانەیش (ئایینی یەزیدی) پەیدا بوو. لە راستیدا لە ئایینی یەزیدیدا، بەشێکی گەورە و گەرمی ئایینی زەردەشتی ماوەتەو وەک باوەڕکردن بەخواوەکی پاک و تاک و تەنیا و، حەوت فەرشتەکان و پیغەمبەران و، مردن و زیندووبوونەو، چەند و چوون کردنی خوا لەگەڵ مەزقدا و، پاداش و سزای خوایی و بەهەشت و دۆزەخ هەروەها ئەوەشی تیا ماوەتەو کە پێز لە گەورەیی خۆیان بگرن و بەزەبیان بەهەزار و داماو و لێ قەوماودا بێتەو. پێز لە ئاو و ئاگر و با و چرا و گۆل بگرن نازاری هێچ کەسێک و

هێچ گیانلەبەرێکی نەدەن، دۆستایەتی بپارێزن و گەت و بەلێنیش پابگرن. هەروەها یەک بن و کۆک بن و هۆگری یەکتەری بن... بەلێ ئەمانە و گەلیکی تریش لە ئایینی زەردەشتی لە ئایینی یەزیدیدا نەبینرێ. بەلام شوێنەواری ئایینەکانی (سروشت پەرستی) و (بوراھمایی) و (مانی) و (بت پەرستی) و (ئێسلام) ی تیا پەیدا بوو، کە زۆری بیروباوە و کوردەو ئایینیەکیان لەگەڵ ئایینی زەردەشتیدا پێککەون و زیانیشتیان گەیاندوو بەکۆمەڵایەتی و ژبانی تێپەری یەزیدی. جا برا یەزیدیە رۆشنیرەکانمان کە ئەلێن بنچینەی ئایینەکیانمان زەردەشتییە. بێ گومان رۆژتیک دێ ئەکەوێ سەر ئەو خەباتەکی کە ئایینی یەزیدی بەتەواوەتی پاک بکاتەو لەو بیروباوە پێگانه و ناسازانەکی زیانیکی بەجگار گەورەیان گەیاندوو بەناوبانگی یەزیدیەکان و ئایینی یەزیدی و بەژبانی کۆمەڵایەتی و ئابووری و خۆتەندەواری برا یەزیدیەکانمان. هەر کاتێکی ئەوێان کرد و بۆیان چوو سەر ئایینە پاکە پوونە بێ گەردەکی زەردەشتیان لە شێوەیەکی شەنگ و شۆخ و تەواودا بۆ دیتەو بەرھەم. کە ئەگەر پێتەوی بکەن بێ گومان لە هەموو دەر و ئازاریک رزگاریان ئەکات و پۆز بەپۆزیش بەرە ئازادی و کامەرانی و پێشکەوتنێان ئەبات. ئەمەیش سەبارەت بەوێ کە ئایینی زەردەشتی. وەک لە نووسراوی (زەردەشت) دا پێشانم داو، ئایینیکی خوایی و، بەسەرچاوەی هەموو ئایینیە ناسمانییەکانی پاش خۆی دانهێرێ هەروەها شوێنەواری ئەو لە گەلیک راستی پەرستی و وێژەکانی جێھانیشتدا دیارە، بێجگە لە ئایینە ناسمانییەکان.

ئێمە ژمارە سەری برا یەزیدیەکانمان خۆی ئەدات لە سەد هەزار کەسێک. بریتین لە چەند هۆزێکی جوێ جوێ، کە ئایینی یەزیدی لەژێر سێبەری خۆیدا کۆی کردوونەتەو. بەهەموو لایەکی کوردستانی گەورەیشدا بڵاوبوونەتەو. یەزیدیەکان لە هەموو کوردیک پتر خۆینی خۆیان و، ئایینی باووباپیری خۆیان پاراستوو. لەسەر ئەم ئایینەیش کە ئێستا هەیانە، حەوت سەد سالی خشت لەناو دۆژمنایەتی و تەنگانە و شەر و شۆر و کارەساتی سامناک و خۆنیندا ژیاون، بەهۆی زۆرداریی گەورەکانی خۆیان و ستەمکاریی دراوستیکانیانەو. تەنیا لەم چەرخێ بیستەمەدا پشوو بەکیان داو.

بەلام یەزیدیەکان سەردەمیکی وایان بەخۆیانەو دیو کە ژمارە سەریان گەشتۆتە ملیۆنە کەسێک کە خاوەنی چەند سەردارنشینییەکی بەهێز و هەپەت بوون، لە چەند جێیەکی کوردستاندا. ئەوێ لێشتیان کۆژاوە لە ماوێ ئەم حەوت سەد سالتەدا بەدوو ملیۆن کەس دانهێرێ. ئەمە بێجگە لە تالان و پۆ و سەرگەردانی و مالتێرانی و ریسواریش کە بەسەریان هاتوو، کە لە ژمارە نایەن و لە هەموو پوویەکیشەو پاشی خستون.

ئەمە لە بابەت دیوی دەرەوی ژبانیانەو.

بەلام لە بابەت دیوی ناوێ ژبانیشتیانەو، بەهۆی نەخۆتەندەواری و دەسکاری ئایینەکیانەو لەلایەن هەندێ پیاوانی ئایینی خراپی خۆیانەو و، داوانەو و تەلەکیازی بێگانانەو بەمەبەسی داگیرکردنی خاکەکیان و پچینی بەروبوومیان، باری کۆمەڵایەتییان تەواو تێکچوو و، بارستایشی تەواو نزم بۆتەو. بەواتایەکی رۆشنتر بەشی هەرە گەورە تیرەکە چەوساوەتەو و پووت کراوەتەو بۆ

(۱) تیرە: قەبیلە، هۆز، عەشیرە دەرگرتەو، دیارە ئێزیدیەکان قەبارەییەکی وا بچوکیان نییە، کۆمەڵێکی گەورەیی خاوەن باوەڕێکی تاییەتن لە گەلی کورد.

جا بەم پێی ئەوان (طائفە)ی عەرەبیان پێیستە، سەیر لەو دایە وشی (تایەفە) لە کوردیدا بۆ کۆمەڵێکی بچوکتەر لە هۆز و عەشیرە و تیرە بەکاردێ؛ چەند خێزانیکی نێزیک.

که لکی ناپوخته ی بهشی هره بچوکی تیره که و بۆ که لکی ناپوخته ی فرمانداره بیگانه کان. به کورتی هه چوار دهرده که بریتیه له زۆرداری و هه ژاری و نه خوشی و نه خوتنده واری، به ته و اوته له ناو ئه م کلۆلانه دا رهگ و ریشه یان داکوتاوه و له که لکی خستون، سه ره رای ئه مه ییش بیگانه ی دل ره ش و کرده وه نه نگ، هه رچی ناووناتۆره و قسه ی ناشیرین و پروپوچ هیه ئه وه ی دواخستون. داخه که م هه ندئ کورده واری خۆشمان به سه رکرده یی هه ندئ له ده سه لاتدارانی جیهانی و ئایینبیه وه، له و بیگانه خراپترین پئ گوتون، خراپترین پئ کردون!.

جا ئه م نووسراوه ی منیش هه ره به ته نیا میژوو نییه و ئاگادارکردن له چاره رهشی و ئازار و هاواری چه ند ساله ی ئه م برا کورده مان. هه ره ها وێهه شه و ئاراسته کردن. بۆ ئه مه ی ده ماری مه ردایه تی هه موو کوردیکی سه ره به رز و ده روون ئازادیش ببزوتیم بۆ ئه وه ی دهستی یارمه تی بۆ ئه م برا کلۆلانه مان، به زیدیه کان، درێژ بکه ن و چیشیان له ده ست بئ له پیناو گوێزانده یاندا بۆ ژانیکی باشترو پاکتر و رۆشنتر دریغی نه که ن.

برا به زیدیه کانمان، گوناهیان هه ره ئه وه ندیه بووه که وسته یان ئازادیی بیروباوه ری خۆیان به یارێز و هه ست به مه رۆقایه تی خۆیان بکه ن و، ناوچه وان به رزانه بژین. ئه مه راسته که خۆشیان هه ندیک هه له و تاوان و گوناهیان هه به ده رباره ی خۆشیان و ده رباره ی دراوسێکانیشیان. به لام ئازایه تی و مه ردایه تییان، ئارام و به رگه گرتیان به رامبه ر دۆزمنانی دل ره ق و درنده و به هیز، وره به رنه دان و کۆل نه دانیان به رامبه ر کاره ساتی سامناک، به کیتی و کۆکییان له ناو خۆیاندا. دلسوژی و خۆه خترکردیان له پیناو ئایین و ئامانجیاندا، له میژووی کورده واریدا به سه رکه فی ژێر نووسراونه ته وه.

نزیکه ی سال و نیوێک له ناویاندا ژیا، له چاکی و پاکی و مه ردایه تی به ولاوه هه یچی ترم لئ نه دین. دیسانه وه ئه یلێمه وه: بنجینه ی ئایینه که یان (زه ده شتی) یه. خۆای پاک و تاک و ته نیا ئه ناسن، نه ک دیو (شیطان) هه ز به چا که کاریی ئه که ن، نه ک خراپه کاری، هه رچی کرده وه و په وشتی گه وه و به لند له ئیمه دا هه یه له وانیشدا هه یه. هه موو ده م ئاماده ن بۆ دۆستایه تی. هه موو ده م ئاماده ن بۆ براهه تی و چا که خوازی. هه موو ده م تینووی پیشکه وتن به لام داخه که م، وه ک له مه و پیش پێشانم دا، ئایینه که یان ده ستکاری کراره هه ره هۆی ئه وه یشه که باری کۆمه لایه تیان وا نزم بۆته وه!. ئیمه چه ند به توانین ئه و برا نازدارانه مان پیش بخه یین. ئه وه ندیه خۆمان پیش ئه خه یین. جا ئه گه ر ئه م نووسراوه م بیه ته هۆی ئه وه ی رۆشنیرانی کورد و برا به زیدیه تیگه یشتووه کانمان ده ست بده نه ده ست به ک و ده ست بکه ن. به راسته کردنه وه ی باری کۆمه لایه تی و ئابووری و خوتنده واری و ئایینی ئه م به شه گرنگ و به نرخه ی کورده وارییه، خۆم به به ختیار ئه زانم.

١٩٦٩/١٠/٨

شاكر فەتاح

شیخ عدی^(١)

به پیتی قسه ی هه ندئ له میژوونووسانی عه ره ب:

له سه ده ی پینجه می کۆچی دا (شیخ عدی کوری مسافری ئه مه وه ی) که زانایه کی ده رویشکار (متصوف) و خواناسیکی بلیمه ت بوو، په نای برده به ر به کی له شاخه کانی کوردستان و له ناو دێریکی چۆلی گاوه کاند، که که وتبووه ناو شاخی (لاش)^(٢) وه له ناوچه ی شێخاندای ئارامی گرت و دهستی کرد به گۆشه گیری و خواناسیی خۆی هه ره ها هه ره ده که هه ندئ میژوونووسانی عه ره ب ئه لێن: ئه م پیاوه به چه ند پشتیک ئه چیه وه سه ر (مه روان کوری هه که م) که چواره م جنشین (خلیفه ی) (ئه مه وه ی) یه کان بوو له ویدا، له ناو کورده کانی هه کاریدا دهستی کرده وه به بلاوکرده وه ی ئایین ئیسلامه تی و ژماره یه کی زۆری له و کورده انه خستوه ته سه ر پیره و (طریقە) که ی خۆی که پێی ئه لێن (پیره ی عدوی) کورده کان به جگاره خۆشیان و یستوه به جگاره فره مانی میوانداری و جوامیری کورده نه ی خۆیان له گه ل نوواندوه و یارمه تی خۆی و که سوکاریان داوه تا هیز و ده سه لاتانی ئه و خێزانی (ئه مه وه ی) یه گه یشتووه راده یه کی وه ها که له پاش سه د سالیک، (شیخ هه سه ن) ناویکیان تیا پهیدا بووه، که له که له ی دامه زراندنه وه ی فره مان په وایی (ئه مه وه ی) ی که وتوووه که له له وه و کۆششی بۆ کرده وه (*).

له بابەت پیره وه که ی (شیخ عدی) یه وه. میژوو هه یچ توانج و پلاریکی نییه تینی بگری. به لکو به پێچه وانیه ی ئه وه دلسوژی و ده سپاکیی (شیخ عدی) به رامبه ر ئیسلامه تی پێشان ئه دات. نه ناوی (یه زیدی) هه یه، له سه رده می ئه ودا و نه ناوی بۆ (شیطان) په رستی. هه تا ما بانگی دا بۆ کرده وه و ره وشتی جوان و ده روونی پاک. میژوو ته نیا ئه وه ندیه له سه ر (شیخ عدی) ئه ژمیتری که (ئه مه وه ی) یه کانی بنه مه اله ی خۆی به جگاره خۆش و یستوه (***) هه موو ده م پیاوه لداون و له سه ری کرده ونه ته وه. ته نانه ت (یه زیدی کوری معاویه ی) یشی پاک کرده ته وه له هه موو گونا هه کانی، کورده کانی هه کارییش ئه مه ندیه بروایان به (شیخ عدی) بووه. خۆشه و یستی (یه زیدی کوری معاویه) به جاریک چوه وه ته دلپانه وه. به لام به جۆریکی وا که له پاش ماوه یه کی (١٠٠) سالی، پاش (شیخ عدی) ئه و (یه زید) دیان گه یاندوووه ته پایه ی خواپی و په رستویه نه.

به پیتی سه رگورشته کانی ناو (یه زیدی) یه کانیش ئه م (شیخ عدی) یه وه ک یه کتیک له ده رویشکاره

(١) عدی: عوده ی، شیخ ئادی.

(٢) راستتر: لالاش.

(*) به پین نووسراوی (الیزیدیة)، صدیق الدملوجی، سالی ١٩٤٩ به لام (رامیشوع) و (مسیونو) ئه لێن شیخ عدی کورد بووه و له سه ر ئایینی زه رده شیش بووه (ش. ف.).

(**) دوامین جینشینی ئه مه وه ی (مه روانی دووه م کوری محمه د کوری مه روان کوری هه که م) ه، دایکی کورد بووه و له کورده ستانیشدا له دایک بووه و پێگه یشتوه. به سایه ی کورده کانیشه وه پایه ی جینشینیی ده ست که وتوه، دوور نییه باپیرانی شیخ عدیش له دۆسته کانی ئه و بووین که کورد بوون (ش. ف.).

گه وره کان. ئاموژگاری کردوون که جنیو به کس نه دهن، هه تا به دیتو (شیطان) یش به لام تا کو ئیستایش به لگه یه کی میژوویی و امان دهست نه که وتوو که پشتی ئهم سه رگورشته یه بگری. ئهمه یش له پیاویکی خواناسی و هک ئه ووه دووره سه بر ئه ووه له پاش شیخ عدی به سه د سال که ئایینی یه زیدی له سه ر دهستی (شیخ حه سه ن) دا دامه زرا، ئهم شیخ عدی به لگه ل (یه زیدی کوری معاویه) و (شیخ حه سه ن) دا هه ر یه که و هک خواجه ک له لایه ن یه زیدی به کانه و ه ئه پهرستان! (*) ئیستاکه یش یه زیدی به کان گۆزی (شیخ عدی) یان کردووه به مه لبه ندی په رستگاهی خویان. هه موو سالتی سه ری لی ئه دهن و (حه ج) له وی ئه که ن!.

مردنی (شیخ عدی) له سالتی (۵۵۵) کۆچیدا بووه.

ئایینی کوردهکان لهو سه رده مه دا

پیش ئهمه ی دهست بکه ین به میژووی ژبانی (شیخ حه سه ن کوری ئه بی ئه لفاخر شیخ عدی دووه م) یاخود شیخ عدی کوردی که به دامه زرتنه ری (ئایینی یه زیدی) داننه ئی، پتویسته سه رنجیک له ئایینی کوردهکانی ئه و ناوچه یه بده ین که (شیخ عدی) له ناویاندا ژباوو. و هک له ره وشتی یه زیدی به کانی ئیمرووه بۆمان ده رته که وی چ له رووی ئایینه وه، چ له رووی کۆمه لایه تیه وه ههروه ا و هک له ناوهرۆکی هه ردو نوو سراه ئایینی به کانی یه زیدی به کانه وه بۆمان ده رته که وی، (جیلوه) و (مصحفاره ش)، ئه بی کوردهکانی ئه و ناوچه یه ئه و سه رده مه، له پیش ئیسلامه تی یاندا له سه ر دهستی (شیخ عدی) دا له سه ر ئایینی زه رده شتی بووبن (**). به لام به جوړتیکی وا که تیکه ل بووبی به (ئایینی مانی) و (ئایینی سه روست په رسته کان) ی هیند و ئیرانی و هیند و ئه وروپایی بیتجگه له وه شوینه واری گه لیک ئایینی تریشی تیا یه و هک ئایینی (بورا همایی) و (ئیسلام). ئایینی مانی و ئایینی سه روست په رستیش، هیچیان له گه ل ئایینی زه رده شتییدا ریک ناکه ون. چونکه له ئایینی زه رده شتییدا هه ر یه ک خوا هه یه به لام له دوو ئایینه که ی تردا له خواجه ک پتر هه یه. خوی چاکه هه یه و خوی خراپه. خواکانی هیزه سه روستیه کان هه ن و هک: رۆژوو و مانگ و ئه ستیره و باو فه له ک و ئاسمان.

خوی ئاسمان له ئایینی (سه روست په رسته کان) دا له هه موو خواکان گه وره تر بووه پتیبان گوتوو. (دیاس). به پیتی لیکۆلینه وه کانی مامۆستا (توفیق وه بی) (***) ئهم وشه یه به ره به ره گۆراوه و تا بووه به (تاووس) که ئهمیش له لای یه زیدی به کان پیتی ئه لێن: (تاووسی ملک). که خواجه کی گه وره یانه (****)

هه رچی (زه رده شت) پیغه مبه ر بوو، ئه وانه ی (ئه هریمن)، واتا خوی خراپه کاریان ئه په رست، پیتی

(*) ئهمه به پیتی قسه ی نووسه رانی بیتگانه یه به لام له راستیدا یه زیدی به رۆشنیبه رکان له خوا خۆی به ولاوه که سی تر به خوا ناسن. له و سێ که سه هه ر ریز ئه گرن. (ش. ف).

(**) خلاصه تاریخ الکرد وکردستان، محمد امین زکی. (ش. ف)

(***) ته ماشای ژماره کانی گه لاویژ بکه، سالتی ۱۹۴۰، و تاره کانی مامۆستا توفیق وه بی. (ش. ف)

(****) ئهمه به پیتی قسه ی نووسه رانی بیتگانه و ئه و جیلوه یی له به ره ده سماندایه به لام یه زیدی به رۆشنیبه رکان فریشته تاووس هه ر به فریشته به کی خوشه ویستی خوا داننه ئین نه ک خوا. (ش. ف)

ئه گوتن ده ئیقه یه سه ن). که و اتاکه ی به کوردی ئمیرو (دیتویه رست) ئه گرتیه وه هه رچی هیزه سه روستیه کانیشی ئه په رست. به لای (زه رده شت) وه هه ر به (دیتویه رست) داننه ران، که (شیطان په رست) ئه گرتیه وه. جا به پیتی لیکۆلینه وه کانی مامۆستا (توفیق وه بی) دوو ر نییه که وشه ی (ده ئیقه یه سه ن) به ره به ره گۆرابی تا بووبی به (داسنی) به و اتایه کی تر ئهم (داسنی) یانه ی که هه تا ئه ماوه ی دوایه ش کورده واری به (یه زیدی) یه کانیان ئه گوت، له پیش ئیسلامه تی به کانه یاندا له سه ر ئایینی سه روست په رستی بوون، و یه ک کورده کان له سه ر زمانی (ئاویستا) هه ر به ناوی (داسنی) یه وه ناویان بر دوون له راستیشدا یه زیدی به کان، به لای پیاوانی ئایینه ئاسمانیه کانه وه به (دیتویه رست) داننه رین بۆیه ک تا ئهم ماوه ی دوایه ش هه ر پتیبان ئه گوتن (داسنی). شاخی (داسن) یش هه ر به ناوی ئه و داسنی یانه وه ناو نراوه. که که وتوته ناوچه ی ده سه لاتی (شیخ عدی) یه وه له ناو (هه کاری) دا.

بیتجگه له مه میژوویش ئه وه مان بۆ ده رته خات که (دیتویه رستی) ئایینی ک بووه، هه تا ده رکه وتنی ئیسلامیش هه ر بووه له خاکی ئیراندا. به لام رۆشنیبه رانی یه زیدی، خویان ئه لێن، ئایینی یه زیدی. له بنچینه دا (ئایینی زه رده شتی) یه به لام له به ره ئهمه ی خۆمان که م ته رخمیمان به رامبه ری نوواندوو و زۆر له نوو سراه ئایینی به کانی خۆمان نه نوو سیوه ته وه و، بایه خمان نه داوه به خوێندن، ده سکاری تیا کراوه تا وای به سه ردا هاتوو که هاتوو. له راستیشدا ئایینی زه رده شتی، له گه ل ئه ویشدا که له بنچینه دا به ئایینی فه رمانه وایی (میدی) و (فارس) دانرا بو به لام تووشی گه لیک کاره ساتی گرنگ هات، که به هو ی ئه ووه به ته نه ئیشت ئه ویش وه ئایینه کانی پیتشو ی کورده واری و هک (سه روست په رستی) و (دوو خوا په رستی) دوو باره هاتنه وه کایه وه. له سه رده می ساسانی به کاند (ئایینی مانی) یش هاته ناوه وه. ئیتر له ناو گیتراوی کاره ساتی سامناکی رۆژگاردا، ئه مانه هه موو به ته نه ئیشت یه که وه له ناو کورده وارییدا بلا بوو نه وه. زۆریه ی ئایینی زه رده شتیان له به ر چوو بووه وه. جا هه ر له به ره ئهمه یسه که زۆریه ی نووسه ره بیتگانه کان به هه لده چوون و نه یانزانیوه که ئایینی زه رده شت جیا به و ئه و ئایینه کۆنانه یش جیاوازن (*).

هه رچی ئایینی زه رده شتی به، له کۆنترین ئایینی یه کیتییی خواجه له پایه دا و هک هه ر سێ ئایینه ئاسمانیه کانی تر، واتا ئیسلام و مه سیحی و موسایی وایه جا قسه ی یه زیدی به کان راسته، که ئه لێن ئیمه ئایینه که مان له بنچینه دا زه رده شتی به واتا خوا ئه په رستین و دیتو (شیطان) ناپه رستین ئه و نه ده هه یه پتویسته ئایینی یه زیدی ئیستایان له بیتژنگ بدن. تا هه رچی به رو باوه رتیکی بیتگانه ی تیا یه لپی بکه ویتته خواره وه. هه ر ته نیا ئایینه پا که روونه پیروژه که ی (زه رده شتی) ی تیا بیتیتته وه که ئایینیکی خواجه. ئه و سا که یش که وایان لی کرد، ئیتر که س ناتوانی گله بیان لی بکات ئه گینا ئایینی یه زیدی، له شپوه ی ئیستادا که هه یه له زۆر رووه وه، پیتچه وانه ی ئایینی زه رده شتی به.

(*) نووسه رانی بیتگانه له مه دا زۆر به هه لده چوون: چونکه له راستیدا یه زیدی به کان دیتو (شیطان) ناسن و له ئایینه که ییشاندا نه ماوه (فریشته تاووس) یش سه رچاوه ی کرده وه و ره وشتی چاکه و داد په روه ری نه ک سه رچاوه ی خراپه. (ش. ف)

که‌واته ئایینی یه‌زیدی ئیمړۆ بریتیییه له پاشگه‌زبونو نه‌وه‌یه‌ک له ئیسلامه‌تی، بۆ ئایینه‌ کۆنه‌که‌ی باووباپیریان که بریتیییه له زه‌رده‌شتی بی‌جگه له‌وه له ئایینییه‌کانی تریشه‌وه گه‌لیک بیروباوه‌ری تری تی که‌وتوه وه‌ک ئایینی مانی و (هوراهمایی) و سروشت په‌رستی و (ئیسلامی) له‌گه‌ل ئەمانه‌یشدا هه‌مووی ئایینی یه‌زیدی، ئایینیکی سه‌ربه‌خۆیه، له شێوه‌ی گشتیدا له‌و ئایینه‌، له هه‌موویان جیاوازه.

شیخ‌ه‌سه‌ن

ئهم پیاوه یه‌زیدییه‌کان (شیخ‌ه‌سه‌ن)یشی پێ ده‌لێن. له نه‌وه‌ی برازای (شیخ‌ه‌دی)ی گه‌وره‌یه (*) له ساڵی (٥٩١)ی کۆچیدا له‌دایک بووه. پاشان که خوتندنی ته‌واو کردووه و باوکی مردووه، له جیتی ئەو بووه به‌شێخی (پێپه‌وی عدوی) خاوه‌نی زیره‌کی و بلیمه‌تیه‌کی ته‌واو بووه. زرنگ و مه‌ند و زۆرزان بووه. زانا و وێژه‌وان و هونه‌رمه‌ند بووه.

خاوه‌نی گه‌لیک نووسراویش بووه له زانست و ده‌رویشکارییدا. شه‌ش ساڵیک له‌سه‌ر به‌ک چووه‌ته په‌ناوه و خه‌ریکی دانانی نووسراویک بووه، که ناوی ناوه (الجلوه لاهل الخلوه). هه‌رچی بیروباوه‌ریکی خۆی هه‌بووه تبتی فری داوه، که پێچه‌وانه‌ی ئیسلامه‌تیه‌یه: به‌لام ئەو نووسراوه تا ئیستایش و ونه و نه‌دۆزراوه‌ته‌وه.

«ئایینی یه‌زیدی» ئهم پیاوه دایناوه، که له زۆر ڤوه‌وه له ئیسلامه‌تی و زه‌رده‌شتی ته‌واو جیاوازه. به‌لام دۆسته‌کانی «شیخ‌ه‌سه‌ن» ئهم ئایینه‌یان به‌لاوه خوش بووه په‌سه‌ندیان کردووه باوه‌ریان پێ هیناوه. پایه‌ی خۆشیشان ئەمه‌نده‌ بلند کردبووه‌وه له ژوور پایه‌ی مرقۆقه‌وه دایانابوو. دوایی کردیان به‌یه‌کێک له‌و هه‌وت خویانه‌ی که ئەیانپه‌رسن. ناویان نا (ده‌ردایل) که فریشته‌یه‌ک بوو له فریشته‌کانیان (**)!

میژوو نووسه‌که‌ن ئەمه‌یان له‌سه‌ر (شیخ‌ه‌سه‌ن) ژمار دووه. ته‌نانه‌ت یه‌کێکیان توانجی تی گرتووه. گوتوویه‌تی داوی خوایه‌تی ئەکات! (شیخ‌ه‌سه‌ن)یش که خۆی به‌و جوژه هاتۆته پێش چاو که کۆمه‌لیکی زۆری له‌و ده‌رویشانه‌ لی کۆبووه‌ته‌وه که باوه‌ری پێ ئەهین، خوتوکه‌ی پێ که‌وتووه بۆ کلاوبازی! ویستویتی ئەو تاوانی چهند ساڵه‌یه‌ی که له دل‌بابوو بۆ دامه‌زراندنه‌وه‌ی (ته‌ختی ئەمه‌وی) ده‌ست بکا به‌هینانه‌دی. ویستویتی هه‌لگه‌رانه‌وه‌یه‌کی گه‌وره به‌هینیتته گۆڕی وه له ئایین و باوه‌رو و زرنگکاری (سیاسه‌ت) و هه‌موو شتی‌کا چونکه مه‌به‌سی له دانانی (ئایینی یه‌زیدی)یش هه‌ر به‌ده‌یه‌نانی ئهم ئاواته بووه! به‌لێ.

(شیخ‌ه‌سه‌ن) له‌سه‌رنکه‌وه ئه‌یویست هه‌لگه‌رانه‌وه‌یه‌کی ئایینی فراوان په‌ریا بکا و شیعیه‌یه‌تی له

(*) باوکی ئهم (شیخ‌ه‌سه‌ن)ه ناوی (شیخ‌ه‌دی دووه‌م)ه که پێی ئەلێن شیخ‌ه‌دی عیدی کوردی ڤه‌نگه ئهم بێ که یه‌زدیه‌یه ڤۆشنیه‌ره‌کانی شیخان ئەلێن یه‌زیدی بووه و زه‌رده‌شتییش بووه بۆیه‌کا خوشمان ئەوی نه‌ک شیخ عیدی یه‌که‌م ڤه‌نگه هه‌ر ئەمیش بێ که (رامیشوع) ئەلێ کورده و زه‌رده‌شتییه‌. (ش.ف)

(**) بێگانه‌کان به‌لایانه‌وه وایه که یه‌زدیه‌یه‌کان هه‌وت خویان هه‌یه. به‌لام له‌ راستیدا هه‌ر خوایه‌کی تاک و ته‌نیا ئەناسن و هه‌وت فریشته‌که ئەو خوایه‌ دروستی کردوون. (ش.ف)

به‌هه‌ته‌وه تیک و مه‌کان بدات. هه‌روه‌ها ئەیویست فه‌رمانه‌وه‌ایی بخاته ژێر چنگی خۆیه‌وه، «له خاکی (جزیره) و شاخه‌کانی (هه‌کاری)دا شه‌نگ و شۆخیی فه‌رمانه‌وه‌ایی (ئهمه‌وی)یه (*)کانی باپیریانی خۆی زیندوو بکاته‌وه و به‌ره به‌ره په‌ره‌یش به‌ده‌سه‌لاتی خۆی بدات» به‌لام (شیخ‌ه‌سه‌ن) ماوه‌ی نه‌دا به‌خۆی تا ته‌واو ئاماده‌بێ ئارامی نه‌گرت. زوو نیازی خۆی ئاشکرا کرد. (بدرالدین لؤلؤ)یش که خاکی (موصل)ی له ژێر چنگا بوو، به‌هاریکاری (ده‌سته‌ی شیعیه‌کان)ه‌وه که دۆژمنیکی خوتینی (ئهمه‌وی)یه‌کان بوون، توانیی (شیخ‌ه‌سه‌ن) له ته‌که‌یه‌که‌ی موسلیا بگرت و پاشان له‌ناو دژ (قه‌لا)ی موسڵدا بیخه‌نکیتی و بزوتنه‌وه‌که‌ی له بێشکه‌دا گۆڕ بکات ئەو ده‌مه‌ ساڵی ٦٤٤ی کۆچی بوو. (بدرالدین) به‌مه‌یش وازی نه‌هینا، گه‌لیک هه‌لمه‌تی برده‌ سه‌ر که‌سوکار و په‌یره‌وانی (شیخ‌ه‌سه‌ن) له (لالش)دا.

له دوا هه‌لمه‌تیدا که له ساڵی (٦٥٢)ی کۆچیدا بوو، گه‌لیکی لی کوشتن و گه‌لیکیشی لی گرتن به‌دیل سه‌د که‌سی لی کردن و به‌دارا و سه‌د که‌سیشی لی سه‌رپرین. سه‌رۆکه که‌یشیانی پارچه‌ پارچه‌ کرد و، به‌سه‌ر ده‌رگا‌کانی موسڵه‌وه پارچه‌کانی هه‌لواسین گالیشیدا گۆڕی (شیخ‌ه‌دی)یان هه‌لگه‌تپایه‌وه و ئیسکه‌کانیشیان سووتاند!.

(بدرالدین لؤلؤ)ی ئهمه‌نی ڤه‌گه‌ز و (شیعه) بازی نا ئیسلام، به‌م که‌تنه‌ گه‌ورانه‌ی که هیچ ڤه‌نده‌یه‌ک ئەوه‌نده سووکی له ده‌ست نایه‌ت بیکات ده‌رگای شه‌ر و کوشتار و دۆژمنایه‌تیه‌کی هه‌وت سه‌د ساڵه‌ی له نیوان یه‌زدیه‌یه‌کان و ئیسلامه‌کاندا کرده‌وه. که هه‌تا کورده‌واریی ئەمپێن ئەو مه‌رگه ساتانه‌یان له‌بیر ناچێته‌وه!

که‌سوکاری (شیخ‌ه‌سه‌ن)یش له‌تاو گیانی خۆیان هه‌ر یه‌که به‌لایه‌کی کورده‌ستان و جێگیانی تردا بلایبوونه‌وه هه‌ندیکیان ئایینی یه‌زدیه‌یان بلایکرده‌وه. هه‌ندیکیشیان هه‌ر به‌دوای کلاوی بارڤووه‌وه بوون. له‌ژێر په‌رده‌ی ئاییندا بۆ ده‌سه‌لاتداریی خۆیان خه‌باتیان ئەکرد. به‌لام ئەمه‌یان، بۆ که‌سیان سه‌ری نه‌گرت.

(شیخ‌ه‌سه‌ن) ئەمه‌نده ڤه‌وه‌که‌ی خۆی به‌ته‌واویی دامه‌زراندبوو ئەمه‌ هه‌وت ساڵ پتری به‌سه‌را تێپه‌ریوه، به‌م هه‌موو کاره‌ساته سامناک و ڤه‌نده‌یشه‌وه که به‌سه‌ر یه‌زدیه‌یه‌کاندا هاتووه، هیچی به‌سه‌ر نه‌هاتووه!...

داخه‌که‌م نووسراوه راسته‌قینه‌که‌ی (الجلوه لاریاب الخلوه)مان ناکه‌وێته به‌رده‌ست. چونکه دوور نییه که له‌ناو ئەو هه‌موو شه‌ر و شۆر و کوشتار و تالانه‌دا له‌ناو براپن، بێ گومان ڤی بووه له بیروباوه‌ری به‌هێز و ئامانجی گه‌وره گه‌وره ئەگینا ئهم جوژه شۆڕشه‌ی له‌ناو ئهم کورده‌نه‌دا بوو په‌ریا نه‌ئکه‌را، کێ ئەلێ نووسراوانی تریشی نه‌بووه و له‌ناو ئەو هه‌لمه‌ت و په‌لامارانه‌دا له‌ناو نه‌چوون؟!.

(*) ئەمه به‌لای هه‌ندێ له‌ نووسه‌رانی عه‌ره‌یه‌وه وایه به‌لام له‌ راستیدا (شیخ‌ه‌سه‌ن) گیانیکی پاک و به‌هێز و هه‌رته‌ی کوردايه‌تی بووه نه‌ک (ئهمه‌وی) خوازی. ئەمه‌یش له (مصحفاره‌ش)دا که به‌شیکه له‌ نووسراوه ئایینییه‌که‌ی ئەو به‌ئاشکرا دیاره. (ش.ف)

بەم ڤەنگە ئايىنى (يەزىدى) لە (شىيخ حەسەن) ھە دەستى پىن کرد لە کوشتنى ئەويشە ھە کارەساتى مېژووى ئەم ئايىنە دەستى پىن کرد (*).

تۆ ٻللى شىخ عدى كورد بووبى؟

– صديق الدملوجى و ھەندىك لە نووسەرانى عەرەب ئەلەين شىخ عدى عەرەب بوو و ئەمەوى.

– مېژوونوسان (رامىشوع) و (مسيونو)يش ئەلەين كورد بوو و زەردەشتى.

– شىخ سليمانى يەزىدى كە خۆى لەبەرەى شىخ عدى دووھە بەمنى گوت ئىمە كە يەزىدىن شىخ حەسەمان بۆە خوش ئەوئ چونكە يەزىدى بوون و زەردەشتى. نەتەوى يەزىدىش سەرچاوى كوردەوارين لام وایە قسەكەى شىخ سليمان (شىخ عدى دووھ) ئەگریتەو.

– (مەروانى دووھ كورى محەمەد كورى مەروانى كورى حەكەم) كە دوامین جینشینی ئەمەوى بوو، دایكى كورد بوو. لە كوردستاندا لە دایكبوو و پێگەيشتوو و سەرداریشی لە باوكیەو بۆ ماوەتەو لە كوردستاندا بەیارمەتیی لەشكرى كوردیشەو شامى گرتوو و جینشینی ئەمەوى دەستكەوتوو دوور نییە باپیرانى شىخ عدىش لە دۆستە كوردەكانى ئەو بووبن كە لە پاش نەمانى فەرمانپەروایی ئەمەوى گەراونەتەو بۆ كوردستان.

– (شىخ عدى دووھ كوردى) و (عزالدين يوسفى كوردى) و (شىخ محەمەدى كوردى) ھەرسێكيان لە سەردارە گەورەكانى يەزىدىن و لە نەوى برازای شىخ عدى يەكەمن پاش ناوى كوردى بەناوەكانیانەو.

– بەپێى مصحفارەش سەردارەكانى يەزىدى لە نەوى شاپوورى يەكەم و شاپوورى دووھەم ئەم دووانەيش كوردن و لە شاهەكانى ساسانین بێجگە لەو زەردەشتيشن.

– شىخ حەسەن كورى شىخ عدى دووھ، لە نووسراوەكەيا مصحفارەش گيانتيكى كوردایەتیی پەتیی بەھێز و ھەرەت ئەبێنرئ. مصحفارەشى بەزمانى كوردى نووسیوەتەو.

– بەفەرمانى سەردارى شىخان (شىخ محەمەدى كورى ئەربیلی) ناوى شىخ حەسەن گۆرا و كرا بە (حسن البصرى) كەواتە ئەگونجی كە شىخە يەزىدیەكان بۆ مەبەسێكى تايبەتى و خۆيان ناوى بنەمالەكەى خۆيان گۆربیی و كوردبێتيان بە (ئەمەوى).

– لەبەر ئەمانە ھەمووى من لەو باوەردام كە بەرەى شىخ عدى كورد بوون و ھىچى تر!!

ناوى يەزىدى

– يەزىدیەكان بەخۆيان ئەلەين (ئیزدى)، نەك (يەزىدى). ڤەنگە مەبەسیشیان ئەوھەبى كە خۆيان خواپەرستن، نەك دێو پەرستن.

– پەندێكى پێشینیانى يەزىدى ھەبە، پشتى ئەو راستییە ئەگرئ كە ئەلئ: ئەم (ئیزدى) نە ئپ قەتى نانى جەھى ئت ڤازى نە».

– نووسەرى شۆرشيگيرى كورد (ئیحسان نوری پاشا) لە نووسراو بەنرخەكەيا: (تاریخ ریشه نژاد كورد) كە بەزمانى فارسى دایناو ئەلئ:

«ئیزدى تیرەيەكن لە كورد، كە لە ھەموو تیرەكانى تری كورد زۆرتر ھۆگرى ئايینی خۆيان بوون و لەسەرى ماونەتەو. ناویان بەئیزدى دەرچوو. كوردەكان خۆشیان بەناوى (ئیزدى)بەو ناویان ئەبەن بەلام نەتەوكانى تر ئەو وشەيەیان گۆربو و كردوویانە بە(يەزىدى).

شاه پوورى دووھ لەسەر بەردێك كە لە (حاجى ئابد)دا بەیادگار دایناو، خۆى وا پێشان ئەدات.

«منم پەرستگارى (موزدا)، بەگى (ھورمزد)، شاه پوورى (ئیزدى) نەژاد، شاهەنشاهی (ئيران) و (ئەتيران)!!»...

– شاه پوورى دووھمیش وەك مېژوو پێشانى ئەدات شاهیكى ساسانییە و لە بنەمالەكەى كوردى ئیرانە. زەردەشتییش بوو.

– ھەرەك لە نووسراوى (مصحفارەش)یشدا پێشان دراو، ئەم شاه پوورى دووھە لە شاهەكانى (يەزىدى) بوو و سەردارەكانى ئیستای (يەزىدى) لە نەتەوى ئەون. ئەمەيش ئەو ئەگەيینی كە يەزىدیەكانیش زەردەشتین.

– لە نووسراوى (مصحفارەش)دا ئەلئ نەتەوى يەزىدى لە (يەزدان) ناویك كەوتۆتەو، كە كورەزای (بابە ئادەم)ە.

– بەپێى لیکۆلینەوەكانى (مامۆستا توفیق وەھبى): لە (ئاقیستنا)دا كە نووسراوى خواپە و بۆ (زەردەشت) پێغەمبەر ھاتووەتە خواو، وشەى (یەز) ھەبە كە ماناكەى ڤیزگرتن و پەرستن ئەگریتەو. لە كۆرى ئايینییشدا مانای پێشكەش كردنى سوپاس و كوشتى، پیا ھەلدان ئەگریتەو بۆ خوا، لە ئايینی (مەزەھەنى) یاخود (زەردەشتی تازە)یشدا وشەى (يەزەتە) بۆ گیانە ئاسمانییەكان دانراو. ئەگونجى ئەم وشەيە گۆربای و بووبى بە(يەزەت)، ئینجا بە(يەزەد) یاخود بە(ئیزەد) ئینجا بە(يەزەد)، ئینجا بە(يەزدان) كە ڤیزگرتنیكى فرە ئەگریتەو كە بۆ پایە بلند و گەورەيەكى وەك (خوا) شایستەبێ.

– لە زمانى كوردیدا چ (ئیزەد)، چ (يەزدان) ھەردووكیان بەخوا ئەلەين.

– جا لەبەر ئەم ھەموو ھۆیانەى سەرەو من لەو باوەرە دام كە يەزىدیەكان یان بەناوى (يەزدان)ی باپیرە گەورەیانەو ناونراون (ئیزدى) یاخود (يەزىدى)، یاخود بەناوى ئەو ھەو خۆيان ناو ناو (ئیزدى) كە خواپەرستن، نەك دێوپەرستن.

(*) بەپێى قسەى لە خواترس (رامىشوع) كە لە سالى (٨٥٦)ى كۆچیدا نووسراوەكەى خۆى نووسیوەتەو، (دیری لالش) بەدەست گاورەكانەو بوو. گاورەكان مەپەكانى خۆيان دابوو دەست (مسافر)ى باوكى (شىخ عدى) كە بەخپو بكات. بەلام دواى ئەو شىخ عدى كورى دێرەكەيش و زەوبیەكانى دێرەكەيشی لە گاورەكان داگیر كرد. سەردارى مەزەلەكان (باطو)یش لەسەر ئەمە (شىخ عدى كورى مسافر)ى گرت و كوشتى!... ئەو دەمە سالى (٦٢٠)ى كۆچى بوو... ھەرچى (شىخ عدى يەكەم)ە لە سالى (٥٥٥)ى كۆچیدا مردوو، جا بەپێى قسەى مېژوونوسى كورد (محەمەد ئەمین زەكى بەگ) ڤەنگە ئەم (شىخ عدى)یە كە كوژراو (شىخ عدى دووھ) بێ كە باوكى (شىخ حەسەن)ە نەك شىخ عدى يەكەم. (ش.ف)

- به واتایه کی تر ناوی (یه زیدی) ناچیتته وه سهر ناوی (یه زید کوری معاویه)^(*)

نووسراوه ئایینییه کانی یه زیدی

یه زیدییه کان ههردوو نووسراوی ئایینیان ههیه^(۱):

(جیلوه) و (مصحفارهش) ههردوو کیشیان به زمانی کوردی نووسراونه ته وه هه رچی نووسراوی (جیلوه) یه، به شتیه یه کی ئاسمانی نووسراوه ههروک په رستراوی گه وره یه زیدییه کان، له شتیه ی سروش (وحی) دا بۆ به نده کانی خۆی که یه زیدییه کانن قسه ی کردیی وایه. لیته دا خوی یه زیدییه کان له کۆنیهی خۆی و نه مردنی خۆی و به لێن و هه ره شه ی ئه دوئ. ههروه ها له بابته گواسته وه ی گیانه کانی شه وه (تناسخ) قسه ئه کات که چۆن له چهند کات و له چهند جیگادا ده رته که ون، هه ندئ ئامۆژگاری یه زیدییه کانیش ئه کات بۆ به کگرتن و براهه تییان تا بتوانن به رهنگاری ئه وانه بکه ن که له سه ر ئایینی یه زیدی نین. ههروه ها ئامۆژگاریان ئه کات که له نووسراوانی ئایینی بیگانه که پیچه وانه ی ئایینی یه زیدین خۆیان دوور بخه نه وه، چونکه ده ستکاریان کراوه و وه ک خۆیان نه ماونه ته وه. پێیان ئه لئ نه ناوی خۆی به یتن نه له کرده ده کانی شه ی بدوئن. نووسراوه ئایینییه کانی خۆشیان به که س نه دن، نه وه ک بیانگۆژن. زۆریه ی شتومه کیش وه ک خۆی به یتنه وه. هه ندئ له میژوونووسانی بیگانه و ا تیگه یشتون که خاوه نی ئه م (جیلوه) یه ویستویه تی یه زیدییه کان به نه خوتنده وارییه وه بمێنه وه^(۲) به لام له راستیدا مه به سی (شیخ حه سن) ئه وه بووه که ئایینی یه زیدی و یه زیدییه کان پیا ریزئ له تیکچوون. ئه گینا که سی له خوتنده واری به ریه ست نه کردوه.

هه رچی (مصحفارهش) یشه، بریتیه به له نووسراویکی میژوویی تیره ی یه زیدییه کان. ئه م به پیچه وانه ی (جیلوه) هه ندئ به سه رهاتی تیره ی یه زیدی پێشان ئه دات؛ له گه ل هه ندئ په وشته و خوویان که واته

(*) (به ناره و) ناوی -یه زیدی- به سه ر ئه م کورده دا سه پیتراوه، ئه مانه به هه یج جو ریک نه په یه ندیان به یه زیدی کوری معاویه هه یه وه نه به هه یج یه زیدیکی تره وه، به لکو ناوه که یان له -یه زانی-یه وه هاتوه که وشه یه کی کوردی زۆر کۆنه به هانای -خوا-. ئه م یه زانیانه کوردن له نه وه ی ماده کان، وه هه ر ئه وانن که له سه ر ئایینی زه رده شتی -ئایینی کۆنی کورد- ماون، به لام که میک له په یه وه ی ئیسلام و مه سیحی تیکه ل بووه. پروه: پوژی نوئ -گ- ژ (۲) سالی (۲) مایسی ۱۹۶۱ سلیمانی. یه زیدییه کان - به یته ناوی نووسه ره که ی - ل ۲۱.

(۱) (من له و باوه رده ام که ئه بی له سه ره تادا نووسراوی (مصحفارهش)، (جیلوه) بووی و (جیلوهش)، (مصحفارهش) چونکه ناوه رۆکه کانیان پیچه وانه ی ناوه که یانه دوور نییه ههردووکیان دوو بهش بن له نووسراویکدا. (ش. ف).

(۲) دوور نییه یه زیدییه کان هه ر یه ک نووسراویان بووی که ناوی جیلویه. بریتی بووی له چهند به شیک ئه م دوو نووسراوی له به رده ستماندان بریتی بووی له دوو به شی ئه نووسراوه به شه کانی تریشی له ناوچووبن. (ش. ف)

(جیلوه) له شتیه ی نووسراویکی ئاسمانیدا و (مصحفارهش) یش له شتیه ی نووسراویکی زه مینیدا نووسراوه ته وه. ههردوو کیشیان خۆیان له (قرآن) نزیک خستته وه. به لام له ئامانجدا یه ک ناگرنه وه. کاتی دانانی شیان یه ک نییه. دانه ریشیان ههروک یه ک که س نییه... و ا دیاره ده سکارییان کراوه، بی گومان ئه مانه (نووسراوه) راسته قینه کان نین په نگه سه د و په نجا سالی ک له مه وه پێشیش نووسرا به وه وه ک ئه لێن گاوری کیش ههردووکیانی نووسیوه ته وه؛ له نووسراوی (مصحفارهش) دا ئه مانه نووسراوه: دروستکردنی ئاسمانه کان و زهویه کان و به رزی شاخه کان و دار و دره خته کان که له ناویدان. دروستکردنی فریشته کان و ته ختی کردگار و ئاده م و حه و، ناردنی (شیخ عدی کوری مسافر) له شامه وه بۆ (لالش) نیشتنه وه ی فریشته تاووس بۆ سه ر زهوی و دامه زاندنی خۆنکاران بۆ یه زیدییه کان و، به رهنگاری کردنی جووله که و گا ور و موسلمان و عه جه مه کان به رامیه ر یه زیدییه کان. ههروه ها و ا ئه نوی که هه رچی نه ته وه کانی مرۆف هه یه له نه وه ی با به ئاده م و دایه حه وان. به لام باووبا پیرانی پێشوی یه زیدییه کان ته نیا له نه وه ی ئاده من. یه زیدییه کانیش له به رهی سکیتک په یدا بوون که بریتی بووه له کو رپیک و کچیک، که له شتیه یه کی سه رسو ره یته ردا له دایک بوون. له پاش لافاوه که ی (نوح) لافاویکی تر یه زیدییه کانی گرتوته وه. تا ئیستا حه وت هه زار سال به سه ر ئه و لافاوه دا تیپه ریوه. هه ر هه زار سال جاریک خواجه کیان بۆ ها تۆته خوارئ، ده ستوور و رپه ره ی بۆ دانا ون. یه کییک له و حه وت خوا یانه ئه و (یه زید)یه که په یه ره ی ئه کن. هه رچی سه رۆکه که یانه و یه که م فریشته یانه که س نییه (فریشته تاووس) نه ی^(۱) که (شیطان) ئه گر تته وه. پایه ی ئه و فریشته انه یش له خوار پایه ی خوی هه ره گه وره یه، که تاک و ته نیا و به زه ر و زه نگه و هه رچیشی به وه ئ ئه یکات».

وه ک مل په راندنی گایه کی سوور و سه ربپینی مه ر و بز و نان و چیشته به شینه وه به سه ر هه ژاره کان و سه ردان له گۆره کان.^(۲)

بیروباره ی هه ندئ له رۆشنیران ده رباره ی ئه م نووسراوه

هه ندئ له رۆشنیران له و باوه رده ان، که ئه م دوو نووسراوی له به ر ده ستماندان، ئه و نووسراوانه نین که له بنچینه ی دامه زاندنی ئایینی یه زیدیدا نووسراونه ته وه. چونکه ئه و شه ر و کوشتارانیه کی (بدرالدین لؤلؤ) له یه زیدییه کانی کردوه، ئه و نووسراوانه یان له ناو بردوه بۆ یه کیکی وه ک (شیخ حه سن) یش که زۆر زانا و وێه وان بووه: دووره با به تی و ا چرووک و ئه مه نده یش که م و کورتی بنوسی. گوایه ئه م چهند لاپه ریه به ری له و شه ش ساله یه که خۆی پێته خه ریک کردوه؟!

ئه و رۆشنیرانه که (أحمد تیموری میسری یه کییکه له وان له و باوه رده ان که ئه م دوو نووسراوه ی له به رده ستماندان تازه نووسراونه ته وه که ته مه نیان ناگاته سه د و په نجا سال له مه وه پێش. (صدیق

(۱) خۆیان، یه زیدییه کان ناوی (شیطان) ناهن، پتی ئه لێن (تاوسی مه له ک) و اتا تاووسی فریشتان (ش. ف).
(۲) بیگانه کان و ا تیگه یشتون که (یه زید کوری معاویه) خواجه که له خواکانی یه زیدییه کان له راستیدا (یه زید کوری معاویه) به لای یه زیدییه کانه وه، پیاویکی چاکه و پیزی لی ئه گرن. (ش. ف).

الدملوجى) له نووسراوه كيدا (اليزيدية) ته لى: «بیر زۆر تر به لای ئەو هدا ئەچت كه دانهرانی ئەم دوو نووسراوانه موسلمان نه بێ، مه سیحی بن، له گاوره كانی دی (به حزانی) یاخود كه شیشه كانیان بن له پاش ئەمەى هەندێ سەرچاوهیان له شێخه یهزیدییه كان وه رگرتوه و ئەو زانیارییهكانیان لێ ههلهێناوه، نووسراوه كۆنه كانیان له ناو بردووه، تا هینه كانی دهس نووسی خۆیان بێننه وه ئەمەیش به و هدا دیاره كه به نووسینیکی عه ره بیهی خوارو خێج و هیج و پوچ دایانناوه».^(۱)

(نوری بهگ) له نووسراوه كيدا (عبدة أبلیس) و پیتشان ئەدات كه دانهری (جیلوه) خواناس (راهب) یکی (نسطوری) بووه. كه له (دیری ئەلگوش) هه رای كردووه به درۆ بووه به موسلمان. پاشان په نای بر دۆته بهر (یهزیدییه كان).

(صديق المملوجى) دیسانه وه ده لى: «هه رچه نده یهزیدییه كان زۆر به تهنگ شار د نه وهی بهیرواوه ره كانی خۆیا نه وهن له گه ل نووسراوه كانیاندا له كه سانی تر كه یهزیدی نین، كه چی ئیستاكه هیج نووسراویکیان له نووسراوانه له لا نه ماوه (جیلوه) و (مصحفارهش) یان لێ ده رباز كراوه خۆشیان به ئاسته م شتیکیان لێ ئەزانن!...».

له بابته دزینی ئەم دوو نووسراوه كه گه لێك سهرگوروشته ههیه، كه به لگه مان بۆ راستیهی ههچیان له لا نییه. به لایم بێ گومان له گه لێك لاوه هه ول بۆ دزینیان دراوه، له بهر گرنگییان.^(۲)

چاپكراوانی (جیلوه) و (مصحفارهش)

ئەو كه سانهی كه له بابته ئەم دوو نووسراوه نووسراو یاخود وتاریان نووسیوه ئەمانه ن:

۱- میستهر - ئیف. فورس: وتاریکی له سه ر یهزیدییه كان داوه له گۆفاری جیوگرافیاى خونكاری^(۳) دا له سالی ۱۸۳۹ دا.

۲- جی. ب. بادگه ر: له نووسراوه كيدا (باوه ری نه ستورییه كان) سالی ۱۸۴۲.

۳- ئی. ه. لایارد: له نووسراوه كيدا (نهینه وا و شوپنه واره كان) سالی ۱۸۴۹. هه روه ها له نووسراوه كی تریشیا (نهینه وا و بابل) سالی ۱۸۵۳.

۴- جی. جی. فرایزه ر: له نووسراوه كيدا (چلی زترین) سالی ۱۹۱۱.

۵- ئی. بی. سۆن: له نووسراوه كيدا (بومیزوپوتامیا و كوردستان به خۆشار د نه وه وه) سالی ۱۹۱۲.

(۱) نووسراوه ئایینییه كانی یهزیدی له بنچینه دا به زمانی كوردی نووسراوه ته وه مصحفارهش خۆشی وا ته لى. (ش. ف)

(۲) به پیتی قسه ی (یهزیدخان كوری ئیسماعیل بهگ) ی یهزیدی (مصحفارهش)، به وهی پیاویکی مالى سهردارى شێخانه وه له مالى میری شێخان دزراوه بۆ كاریه كی ئەلمانی ئیسته ئەو نووسراوه له ناوازه گاهی (كوهر) دا دانراوه له شاری (به رلین) دا به لام شێخ سلیمان ئەیگوت له مالى پیاویکی دزراوه كه له ناو چادردا ژباوه. (ش. ف)

(۳) المجلة الجغرافية الملكية.

۶- واگرام له نووسراوه كيدا (بیشكه ی مرۆفایه تی) سالی ۱۹۱۴.

۷- ه. ر. درایور: له وتاره كه یا له نووسراوی (چاوپیتخان د نیک به باوه ری یهزیدییه كورده كاندا) سالی ۱۹۱۷.

۸- و. ب. و. یی هود: له وتاره كه یا له گۆفاری دامه زراوی زانستی سروشتی خونكاری) ۱۹۱۱.

۹- ئی. دیر: له نووسراوه كيدا (مرۆفایه تی). سالی ۱۹۱۸.

۱۰- ئی. جوزیف: له نووسراوه كيدا (باوه ری دیو) سالی ۱۹۱۹.

۱۱- بی. ه. سپرلكت: له نووسراوه كيدا (پاز و نه پیتی تیره كانی سوریا و لبنان) سالی ۱۹۲۲.

۱۲- له لایه ن (براو) یشه وه هه ردوو نووسراوه كان (جیلوه) و (مصحفارهش) گۆراونه ته سه ر زمانی ئینگلیزی. پاش ئەو رۆژه ل تئاس (باری) یش دامینتیکی بۆ ئەو نووسراوانه نووسییه وه له سالی ۱۸۹۵ دا له شاری له نده ن چاپی كردن.

۱۳- رۆژه ل تئاس (ئەلیزیا جوزیف) یش نووسراوه راسته قینه كانیانی له عه ره بییه وه گۆریه سه ر ئینگلیزی و، نووسراویکیشی له سه ردانان ناوی نا (نووسراوه ی یهزیدییه كان)، پاشان له گۆفاری (زمانه سامیهییه كان) ی ئەمريكادا چاپی كردن.

۱۴- رۆژه ل تئاسی فه رهنسه بی (ف. نو) یش نووسراوی (جیلوه) و (مصحفارهش) و ئەو هه له به سته ی كه ئەلین (شیخ عدی) گویتی، له گه ل نوپژه كانی یهزیدییه كان و ئەو سكالایه ی كه یهزیدییه كان له سالی ۱۸۷۲ دا دابوویان به فهرمانه وایی (عوسمانی) تا له سه ربازی رهش بگه ر بیان به خشی... ئەوانه ی هه مو له ناو نووسراویكا كۆكرده وه كه ناوی نابوو (كۆمه له نووسراو و به لگه كان بۆ پیتشان دانی یهزیدییه كان)، په راویزی له سه ر نووسییه وه كه پیاوی لیکۆلینه وه ناتوانی وازی لێ به پیتی.

۱۵- (اب انستانس الكرملى) یش (مصحفارهش) ی گۆرییه سه ر زمانی فه رهنسه ی و له گه ل نووسراوه كانی خۆباندای چاپی كردن. له گۆفاری (المشرق) ی بیروتی و گۆفاره كانی ئەوروپا یشدا وتاریکی زۆری له بابته باوه ری یهزیدییه كان و ره وشت و خوویان و ده ستووری ئایینه كه یانه وه بلاوكرده وه.

۱۶- ئەمانه یش هه مو له بابته ئایینی یهزیدییه وه لیکۆلینه وه یان كردووه: (مسیۆ سیوفی) شاهه نده ری كۆنی فهرمانه وایی فه رهنسه له (موصل) دا. (مسیۆ پۆراۆكلیان). (سیرمارك سایكس). (مۆنسنیۆر ساموئیل جمیل) (جۆریه فهرلانی) ی ئیتالیایی، (میکائیل ئەنجلو) ی ئیتالی. (مامۆستا مه نزل). (ئەمبسن) نووسه ری ئینگلیز. (عباس العزازی)، (احمد تیمسور پاشای مصری)، (صديق المملوجی)، (محمد امين زهکی)، (توفيق وهبی)، (جلادته بدرخان)، (مینوریسکی)، (باسیل نیکیتین)، (کامهران بدرخان).

۱۷- (عیسی یوسف) ناویك كه له شاری (نیۆیۆرك) دا دائه نیشت هه ردوو نووسراوه كی، (جیلوه) و (مصحفارهش) ی به زمانی عه ره بی دۆزیوه و له پاش ئەوه ی گۆرییوونیه سه ر زمانی ئینگلیزی له

گۆڭقارى (زمان و ويژهى سامىييه كان)دا كه له ئامريكا دهرئه چوو عهرىبى و ئىنگىلىزىييه كهى ههر دوو نووسراوه كهى چاپ كرديوو، به لّام وهك (احمد تيمور پاشا) له نووسراوه كهيا (اليزيديه ومنشا نحلتهم) ئه لّى: له گه لّ دانهى راسته قينهى نووسراوه كاندا جياوازييه كى زۆريان ههيه.

١٨- به پتي قسهى (احمد تيمور پاشا) يه كتيك له زانا پژهه لّاتناسه كانى (نهمسا)، دانهرى كهى له ههر دوو نووسراوه كه به زمانى كوردى و عهرىبى دۆزيبوه وه، ههر دوو كيانيشى به خويان و به گۆراوييه وه بۆ سه ر زمانى خويان له (قبييه نا)دا چاپ كرديوو.

بـيجـگه له مهانه گه لتيك كه سى تريش له ئايىنى به زىدييه كان دواون به لّام كه ميان ليتكولينه ودى تهواويان تيا كردوو، ياخود ته نيا به نيازى زانين و ميژوووه له سهريان نووسيه، چونكه زۆرييان له نووسينه كانيان مه به سيكي تران بووه نهك راستى و زانست. له وانه له هه موويان باشتتر (عباس العزاوى) (احمد تيمور پاشا): (صديق الدملوجى) (امين زكى)، (توفيق وهبى) و (جه لاددت به درخان)، (كامهران به درخان) ه به لّامى منبشه وه وايه كه زانينى تهواوى ميژووى ئايىنى به زىدى و ئايىنى به زىدى ههر ئه بى له سه رده ستى رۆشنيرانى كورددا پتيك بى، به تاييه تى رۆشنيرانى به زىدى، كه ههر ئه وان ئه توان چاك له گه ليانا تتيكه لّ بن و بچنه بنج و بناوانى ره وشت و خووى گه له كه وه، و ناوه رۆكى ئايىنه كه يانه وه و له ناو خاكه كه ياندا بژين و ليتكولينه وه بكه ن. ئه مه يش داخه كه م تا ئيست بۆ كه سمان نه لواوه. مه گه ر له پاشه رۆژتيكى چاكتردا ئه مه مان بۆ بگونجى. خۆيشم كه له سالى (١٩٤٨) وه له -شيتخان- بووم و فه رمانم ئه كرد بۆ فه رمانه وايى. ئه وده دى ده ستم به رزا ليتكولينه وه م له ئايىنى به زىدييه كاندا كرد و تتيكه لّ به به زىدييه كان بووم بۆ پرسين و سه رنجدان، به لّام داخه كه م رۆزگار ماوه دى نه دام كه بچمه -سنجار- و جيتگاكاني ترى (به زىدييه كان)، تا به كامى دلّى خۆم پرس و پشكنين و ليتكولينه وه كه م تهواو بكه م. له به ر ئه وه خۆيشم دوور نابينم له هه لّ وه. جا ئه گه ر هه لّ م كرديوو تكاى لى بوردن ئه كه م.

جيتى داخه كه نووسراوه كانى (جبلوه) و (مصحفاره ش) وهك خويان هه بوون، ده سمان ناكه ون. دوورنييه دانه راسته قينه كانيان ده س ئه وروپاييه كان كه وتين. جا ئه م چهند لاپه ريه يى كه له ههر دوو نووسراوه كه له خواره وه ئه ينووسمه وه له نووسراوى (اليزيديه) كهى (صديق الدملوجى) م وه رگرتوو، له زمانى عه ره بيه وه گۆرپيوومه ته سه ر زمانى كوردى. تا خوينده وارانى به رپز له بابته ههر دوو نووسراوه كه وه رۆشناييه ك بچيته ميشتكيانه وه^(١) بام نووسراوه راسته قينه كانيش نه بن.

(١) ئه م (صديق الدملوجى) به زۆر له ناو به زىدييه كاندا ژياوه هه رچه نه ده كه زۆر له بيوواوه ركهانى به دلّى من نين به لّام نووسراوه كهى به چاكترين نووسراوى عهرىبى دائه نرى كه له بابته به زىدييه كان نووسرايى. (ش. ف)

نووسراوى جبلوه

نووسراوى (جبلوه)، له پيش هه موو ئافه ريده كراوتيكدا لّاى (تاووسى مه لهك) بووه. هه ر ئه م (فرشته تاووس) ديش بوو كه (عبطوس^(١)) ي نارد ه ناو ئه و جيهانه وه كه بۆ نه ته وه تاييه تيه كهى خۆى چاك و خراب له يهك جوئى بكاته وه و ئه م ئايينه شيان تى بگه يه نى. ئه ميش له پيشه وه به فيتىر كرديان به ده م، پاشه جاريش به فيتىر كرديان به م (نووسراوه) كه له به زىدييه كان به ولاوه نابى كه سى تر ببينى و بيخوتنيته وه.

به شى يه كه م

١- من بووم و ئيستاكه يش هه م، بۆ من نه مان نييه، به سه ر ئافه ريده كراوه كاندا زالم، هه رچى له ژير چنگيشمايه كاروباريان به ده ست منه وه هه لّ ئه سوورئ.

٢- ئه وانهى باوه ريان پيم هه يه و هاوار بۆ من دپين، زوو به ده ميانه وه ديم.

٣- من له هه موو شوتنيكدا هه م.

٤- ئه و كاره ساتانه يش كه بىگانه كان پتي ئه لّين خراپه چونكه به دلّى ئه وان نين. من ده ستم تياياندايه.

٥- هه موو سه رده ميك، كارگيتيكي هه يه، به لّام ئه ويش له ژير سه ره رشتيى مندايه.

٦- هه موو پشتتيك گۆراني به سه ردادئ، ته نانه ت سه رۆكى ئه م جيهانه يش ئه و گۆرانه ي به سه ردادئ. سه رۆكه كانيش هه ره كه يان له سه رده مى خۆيدا فه رمانى خۆى جتيه جى ئه كات.

٧- هه ر كه س به پتي خۆى ماوه دى ئه ده مى كار بكات.

٨- هه ر كه سى به رنه گاريم بكات، له خه فته و په شيماى به ولاوه هيجى بۆ ناميتنيته وه، خواكان، هيجيان مافيان نييه په نجه فرئى بده نه كارى منه وه، هيجيشيان مافيان نييه من به ره به ست بكه ن له هيج كارتيك كه ويستيتيم بيه كه م.

(١) له نووسراوى (اليزيديه ماضيهم وحاضرهم)دا كه هى (عبدالرزاق الحسنى) به نووسراوه (عبد طاووس) به لّام به پتي ليتكولينه وه كانى (مامؤستا توفيق وهبى)، (عبطاووس) برتييه له (ا.ب. طاووس) كه واتا كهى (بابه تاووس) ئه گرتيه وه هه روه ها (فرشته تاووس) و (عبطاووس) يش هه ر يهك فرشته تى خۆيشم له و باوه رده دام كه ئه م (جبلوه) به ده ستكارييه كى زۆرى تيا كراوه چونكه هۆش ئه وه په سه ند ناكات كه ئه م قسانه هى (تاووسى فرشته تان) بن. ئه بى له راستيدا قسه ي خواى هه ره گه وه به وين كه ئه و فرشته تاووسى دروست كر دووه. ئه بى هه ر ئه ويش فرشته تاووسى نارد بيتته سه ر زهوى بۆ ئه م مه به سه، له به ر ئه و من له و باوه رده دام كه ئه بى له راستيدا (بابه تاووس) بۆ خواى هه ره گه وه دانرايى، (فرشته تاووس) يش (بابه تاووس) دروستى كر دى ئه ميش هه ر وهك باوكى گيانى هه موو ئافه ريده كراوتيكه، باوكى گيانى ئه ويشه. هۆشيش واى په سه ند ئه كات كه (بابه تاووس) فه رمانى دا بى به (فرشته تاووس) كه نووسراوى (جبلوه) له گه لّ خۆيدا هه لّ بگري و بچيته خواره وه بۆ سه ر زهوى؛ تا چاك و خراب بۆ نه ته وه كهى خۆى كه به زىدييه كان له يهك جوئى بكاته وه و ئه م ئايينه شيان تى بگه يه يتتى. (ش. ف)

۹- هر نووسراویک لای بیگانه‌کانه، بام پیغه‌مبه‌ران و راسپیترراوانی خوایش نووسیبتیان‌ه‌ه.
 گۆریویانن و ده‌ستکاریشیان کردوون. هه‌ریه‌که‌یان کاری ئه‌وی تریانی پوچ کردۆته‌وه.
 ۱۰- راستی و ناراستی لای من دیارن. ئه‌مه‌یش له تاقی کردنه‌وه‌دا ده‌رئه‌که‌وئ.
 ۱۱- ئه‌وانه‌ی پشت به‌من ئه‌یه‌ساق، به‌لێنی خۆمیان ئه‌ده‌می و بیروباوه‌پکی شاره‌زایانه‌یان پئ
 ئه‌به‌خشم، چونکه من ئه‌وانه‌م بۆ چهند کاتیکی دیاری کراو داناهه، که له جیاتی من کار بکه‌ن.
 ۱۲- من له کاتی پتووستا شتم بیر ئه‌که‌وێته‌وه و، کاروباری پتووستیش رانه‌په‌رتیم.
 ۱۳- ئه‌وانه‌ی په‌رپه‌ویم ئه‌که‌ن سه‌ره‌رشتییان ئه‌که‌م و کاروباریان فیترئه‌که‌م جا ئه‌گه‌ر ئه‌و که‌سانه‌ گوئ
 دیرین و به‌راویژی من بکه‌ن، خۆیان دل خۆش ئه‌ن و خۆشی ئه‌چێژن و که‌لک و ده‌رئه‌گرن.
 سه‌رنج: له به‌ندی (۸)دا ناوی (خا‌کان) هاتوه. لام وایه نووسراوی جیلوه لێره‌دا ده‌ستکاریی کراوه.
 چونکه یه‌زیدییه‌کان هه‌ر یه‌ک خاویان هه‌یه. (نووسه‌ر)

به‌شی دووه

۱۴- من نه‌وه‌ی ئاده‌م به‌چهند شیوه‌یه‌ک که خۆم ئه‌یزانم، سزا ئه‌ده‌م و پاداشیش ئه‌ده‌مه‌وه.
 ۱۵- هێز و ده‌سه‌لاتم هه‌یه به‌سه‌ر هه‌موو زه‌ویدا: هه‌ر له‌سه‌ریه‌وه تا خورائ.
 ۱۶- نامه‌وئ له‌گه‌ل هه‌ندئ که‌سا تیک بچم^(۱)
 ۱۷- ئه‌وانه‌ی به‌دلی من ئه‌جوولێنه‌وه له چاکه‌یان بئ به‌ش ناکه‌م.
 ۱۸- ئه‌وانه‌ی دلنیا‌م لیبان و به‌راویژی من ئه‌که‌ن، به‌هه‌موو جوړیک خۆمیان پێشان ئه‌ده‌م.
 ۱۹- به‌پیتی ده‌م و جئ و رئ و ده‌رئه‌گرم و ئه‌به‌خشم. ده‌وله‌مه‌ند ئه‌که‌م و هه‌زار ئه‌که‌م، دل خۆش ئه‌که‌م و دل
 ته‌نگ ئه‌که‌م.
 ۲۰- که‌س مافی ئه‌وه‌ی نبیه که ده‌س بخاته کاری منه‌وه.
 ۲۱- ئه‌وانه‌ی دوژمنایه‌تیم ئه‌که‌ن تووشی ده‌رد و ئازاریان ئه‌که‌م.
 ۲۲- ئه‌و که‌سه‌ی سه‌ر به‌منه و هک ئاده‌میزاده‌کانی تر نامرئ.
 ۲۳- ناھیلیم که‌س له‌و ماوه‌یه زۆتر مینیتته‌وه له‌م جیهانه‌دا که بۆم دیاردی کردووه. ئه‌گه‌ر به‌وئ بینیرمه
 ئه‌م جیهانه یاخود جیهانیکی تر گیانه‌که‌ی له له‌شیکێ تردا ده‌رئه‌خه‌م.^(۲)

به‌شی سێهه‌م

۲۴- من به‌پیتی نووسراو: رئ پێشان ئه‌ده‌م. هه‌رچی ئاموژگارییه‌کم هه‌یه به‌ده‌م به‌ته‌واوی ئه‌یه‌به‌خشم
 به‌دۆسته‌کانم و هاوده‌مه‌کانم.

(۱) لێره‌دا مه‌به‌سی خوا تاک و ته‌نیا‌یه. که بئ ڕیدانی ئه‌و فریشته تاووس هیچی پئ ناکرئ، لێره‌دا وه‌ک
 (فریشته تاووس) قسه بکات وایه؟! (ش. ف)
 (۲) باوه‌ری گواسته‌وه‌ی گیان له له‌شیکه‌وه بۆ له‌شیکێ تر، ئه‌گه‌ریتته‌وه بۆ پێش ئایینه‌کانی ئاسمانی (تناسخ
 الارواح) به‌مه ئه‌لێن. (ش. ف)

۲۵- هه‌ر که‌سێ پێچه‌وانه‌ی ده‌ستوره‌کانی من بجوولێته‌وه، به‌پیتی پتووست له‌و جیهانه‌دا جه‌زه‌به‌یان
 پئ ئه‌گه‌بێتم.
 ۲۶- هه‌رچی ئاده‌میزاده، له کاری جیهان شاره‌زانی، زۆر جاری وا هه‌یه به‌هه‌له ئه‌چئ.
 ۲۷- هه‌رچی گیانه‌یه‌ریک هه‌یه له‌سه‌ر زه‌ویدا و، هه‌رچی په‌له‌وه‌ریک هه‌یه له ئاسماندا و، هه‌رچی
 ماسیه‌کیشی هه‌یه له‌ناو زه‌ریدا هه‌موویان له‌ژێر چنگی مندان.
 ۲۸- هه‌موو گه‌نج و باه‌تیک که له ژێر خاکدا‌یه و شاراه‌ته‌وه. لای من ئاشکران هه‌ر که‌سێ به‌وئ بۆی
 به‌جئ ئه‌هیلیم.
 ۲۹- هه‌ر که‌سێ، له کاتی خۆیدا، داوا‌ی کاری سه‌رسو‌رپه‌ینه‌ر و نه‌بیراوم لی بکات و لیمی و ده‌رگرئ.
 پێشانی ئه‌ده‌م.
 ۳۰- ئه‌وانه‌ی بیگانه‌ن و پێچه‌وانه‌ی ئاره‌زووی من ئه‌جوولێنه‌وه. ئه‌وه نازانن که هه‌ر خۆیان زبان ئه‌که‌ن،
 هه‌رچی گه‌وره‌یی و سامان و ده‌وله‌مه‌ندی هه‌یه له چنگ مندان. هه‌ر منیشم که له نه‌وه‌ی ئاده‌م ئه‌وانه
 هه‌ل ئه‌بێژم که له‌وانه‌یان پئ به‌خشم.
 ۳۱- هه‌رچی دامه‌زاندنی جیهانه‌کانه و، هه‌لگه‌رانه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌کانه و، گۆرانی کارگێرکانه‌یه، هه‌ر له
 کۆنه‌وه دانراوه.

به‌شی چاره‌م

۳۲- من مافی خۆم ئاده‌م به‌خواکانی تر.^(۱)
 ۳۳- من ریم داوه به‌په‌یدا‌بوونی چوار گه‌وه‌هه‌ر و، چوار سه‌رده‌م و، چوار که‌نار. ئه‌ویش بۆ
 ئافه‌رده‌کراوه‌کان که پتووستیان هه.
 ۳۴- نووسراوانی بیگانه‌کان که هی جووله‌که و ئیسلام و گاوه‌کانن هه‌رچییه‌کیان تیا‌بوو که له‌گه‌ل
 ده‌ستوره‌کانی مندا ریک بکه‌ون وه‌ری بگرن، به‌لام ئه‌وانه‌ی پێچه‌وانه‌ی ده‌ستوره‌کانی من و ه‌ریان
 مه‌گرن چونکه گۆریویانن.
 ۳۵- سئ شت هه‌ن دژی من، منیش هه‌رسێکیانم خۆش ناوئ.
 ۳۶- ئه‌وانه‌ی رازی من ئه‌پۆشن، به‌لێنه‌کانی خۆمیان بۆ ئه‌هینمه جئ.
 ۳۷- ئه‌وانه‌ی له‌پیناوی مندا تووشی سه‌رگه‌ردانی دین، من له جیهانیکی له جیهانه‌کانا تۆله‌یان بۆ
 ئه‌که‌مه‌وه:
 ۳۸- ئه‌مه‌وئ په‌رپه‌وه‌کانم هه‌موو یه‌ک بن، تا بیگانه تێکیان نه‌ده‌ن و له که‌لکیان نه‌خه‌ن.
 ۳۹- ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی باوه‌ر‌تان به‌من هیناوه، په‌رپه‌ویی ئاموژگارییه‌کانم و فه‌رمانه‌کانم بکه‌ن، ئه‌و
 (۱) به‌پیتی قسه‌ی مامۆستا (توفیق وه‌ه‌بی) له نووسراوه‌که‌یدا: (The RemMantsr of Mithraism) له
 راستیدا یه‌زیدییه‌کان له خا‌ی گه‌وره به‌ولاوه هیچ خوا‌یه‌کی تریان نبیه. ته‌نیا ئه‌و حه‌وت فریشتانه‌یان هه‌یه
 که (تاووسی فریشتان) یه‌ک‌تیکه له وان به‌هه‌موویشیان یه‌ک که‌سایه‌تی ئه‌گه‌رنه‌وه.

قسانه‌ی که له دهم بېنگانه‌کان دینه دهره‌وه و من نایانزانم و له هی من نین به‌رپه‌رچیان بده‌نه‌وه و کاربان پې مه‌که‌ن.

٤٠- نه ناوم بهیتن، نه ناوی کرده‌وه‌کانیشم، نه‌وه‌ک گونا‌هبارین چونکه ئېوه نازانن بېنگانه چیبیان له‌دهست دئ.

٤١- ئه‌ی ئه‌وه که‌سانه‌ی که باوه‌رتان پې هیناوم، ریز له وینه‌که‌م و له که‌سایه‌تییبه‌که‌م بگرن. چونکه ئه‌وانه منتان بیر ئه‌خه‌نه‌وه.^(١)

٤٢- ده‌ستور و یاساکانی من بخه‌نه دلتانه‌وه و بیانباریزن.

٤٣- به‌گویتی ده‌سوپیته‌نده‌کانم بکه‌ن، هه‌رچیتان پې ئه‌لین گویتیان لی بگرن، به‌لام نه‌که‌ن ئه‌وه شتانه‌ی که پیتانی ئه‌لین لای بېنگانه‌کان وه‌ک جووله‌که و گاور و ئیسلامه‌کان ناشکریان بکه‌ن. چونکه ئه‌وانه له ئاموژگاریه‌کانی من هیچ تی ناگن، له نووسراوه‌کانی خویشتان هیچیان مه‌خه‌نه به‌رده‌ست نه‌وه‌ک بیانگۆرن و به‌خۆتان نه‌زانن.

٤٤- زۆریه‌ی شتومه‌ک وه‌ک خۆیان به‌یتنه‌وه لای خۆتان نه‌وه‌ک سه‌رتان لی تیک بچن.

چه‌ند پارچه‌یه‌ک له مصحاحه‌ش

(دروستبوونی جیهان به‌لای یه‌زیدییه‌کانه‌وه)

ئهم ئاسمانه‌ پان و فراوانه‌ بریتی بوو له تاریکییه‌کی چۆل و هۆل ئاو له‌ژیریا شه‌پۆلی ئه‌دا. گێژهلوه‌کی تیا ئه‌گه‌را. که‌سی تیا نه‌بوو خوی تاک و ته‌نیا نه‌بی. که‌ خوایش ویستی ئهم ئافه‌ریده‌ کراوانه‌ دروست بکات، له‌ رۆشناییه‌ هه‌موو ده‌مییه‌که‌ی خۆی دو‌رتکی سپیی دروست کرد و خستییه‌ سه‌ر پشتی تووتیه‌ک، چل هه‌زار سا‌ل له‌سه‌ری دانیش‌ت. دوی ئه‌وه‌ قیژاندی به‌سه‌ر دو‌ره‌که‌دا. قلیشایه‌وه. ئهم زه‌وییه‌ی لی هاته‌ دهره‌وه‌ که له‌ویش رووباره‌کان و ده‌لیاکان هه‌ل قولا‌ن.

ئهم جیهانه‌یش له‌پیشدا یتکوپیتک نه‌رازابۆوه، به‌لام خوا (جبرائیل)ی له‌ شێوه‌ی بالنده‌یه‌که‌دا ناره‌ سه‌ری. ئه‌ویش به‌باشی یتکی خست و پازاندیه‌وه هه‌ر چوار لایشی بۆ دامه‌زراند.

«خوا که‌شتیه‌کی دروست کرد، له‌ناو زیتکاندا سی هه‌زار سا‌ل پیتی گه‌را: پاشان گه‌یشته (لالش)^(٢) زه‌وی که‌وته له‌رینه‌وه. خۆی پې نه‌گیرایه‌وه تا خوا شاخه‌کانی دروست کرد و کردنی به‌سنگ بۆ زه‌وی. پاشان خوا فه‌رمووی به‌ (جبرائیل) دوو پارچه‌ دو‌وری سیی له‌ ئاسماندا هه‌لواسی، یه‌کیتکیان بوو به‌رۆژ، یه‌کیتکیشیان بوو به‌مانگ، له‌و که‌رتانه‌یش که له‌ پارچه‌ دو‌وره‌کان به‌ربوونه‌وه له‌ناو ئاسماندا چرای دروست کرد که (ئه‌ستیره‌کانن).

(١) ساهه‌ر له‌به‌ر ئهم فه‌رمانه‌یه‌ که یه‌زیدییه‌کان تاووسی‌کی له‌ مس دروست کراویان کردووه به‌نیشانه‌ی (تاووسی فریشتان) ئه‌میش وه‌ک به‌ته‌رستی وایه‌ که پێچه‌وانه‌ی ئایینی زه‌رده‌شتیه‌یه. (ش. ف)

(٢) لالش شاخیک‌ی جوان و په‌نگینه‌ که‌وتۆته ناوچه‌ی شێخانه‌وه له‌ خاکی کوردستانی عێراقدا.

هه‌روه‌ها دار و دره‌خت و میوه‌هات و گژوگژیایی دروست کرد و زه‌وی پې پازاندنه‌وه، ته‌خت له‌سه‌ر ته‌خت داینا و سه‌رکه‌وته سه‌ره‌وه له‌وێه رووی کرده‌ فریشته‌کان و پیتی گوتن من ئاده‌م و حه‌وا دروست ئه‌که‌م بۆ ئه‌مه‌ی بینه‌ باپیر و نه‌نکی مرۆف، نه‌ته‌وه‌ی (یه‌زیدی)یش له‌ وان ئه‌که‌وته‌یه‌وه، که پیتی ئه‌گوتری (نه‌ته‌وه‌ی عه‌زاییل) یاخود نه‌ته‌وه‌ی (تاووسی فریشتان).

خوا له‌ رۆژی یه‌ک شه‌مه‌دا فریشته‌یه‌کی ئافه‌راند ناوی نا (عه‌زاییل) که ئه‌ویش (تاووسی فریشتان)ه‌.

له‌ رۆژی دو‌شه‌مه‌یشدا فریشته‌یه‌کی دروست کرد، ناوی نا (ده‌رداییل) که ئه‌ویش (شیخ شه‌مس)ه‌.

له‌ رۆژی سێشه‌مه‌دا فریشته‌یه‌کی دروست کرد، ناوی نا (ئیسرافیل) که ئه‌ویش (شیخ حه‌سه‌ن)ه‌.^(١)

له‌ رۆژی چوارشه‌مه‌دا فریشته‌یه‌کی دروست کرد، ناوی نا (میکائیل) که ئه‌ویش (شیخ ئه‌بویه‌کر)ه‌.

له‌ رۆژی پێنجشه‌مه‌دا فریشته‌یه‌کی دروست کرد، ناوی نا (جبرائیل) که ئه‌ویش (شیخ سجادی‌ن)ه‌.

له‌ رۆژی هه‌ینیدا فریشته‌یه‌کی دروست کرد، ناوی نا (شمائیل) که ئه‌ویش (شیخ ناصرالدین)ه‌.

له‌ رۆژی شه‌مه‌یشدا فریشته‌یه‌کی دروست کرد، ناوی نا (نورائیل) که ئه‌ویش (شیخ فخرالدین)ه‌.

خوا (تاووسی فریشتان)ی کرد به‌سه‌رۆکی هه‌موویان دوی ئه‌وه‌ خوا دابه‌زییه‌ سه‌ر زه‌وی پێنووسی‌کی گرت به‌ده‌سته‌وه و ده‌ستی کرد به‌نووسینی ئافه‌ران‌درا و (مخلوقات)ه‌کان، ناوی شه‌ش خوی نووسی، له‌ رووناکی خۆی و له‌ که‌سایه‌تی خۆی^(٢) دروست کردنی ئه‌وه‌ خویانه‌ به‌چه‌شنیکی وه‌هابوو هه‌روه‌ک چرایه‌ک به‌چرایه‌کی تر دابگرسی‌تی وایوو.

پاش ئه‌وه‌ به‌خواکانی گوت: ئاسمان من دروستم کرد. بام هه‌ریه‌کیتکیش له‌ ئیوه‌ شتیک دروست بکا. خوی یه‌که‌میان رۆژی دروست کرد. خوی دو‌وه‌میان مانگ^(٣) خوی سێهه‌میان گه‌ردوون (فه‌له‌ک)؛ خوی چواره‌میان ئه‌ستیره‌ی به‌یان. خوی پێنجه‌میان به‌هه‌شت، خوی شه‌شه‌میان دۆزه‌خی دروست کرد.

(تاووسی فریشتان) له‌پیشدا فریشته‌یه‌ک بوو له‌ فریشته‌کان به‌لام له‌ دوا‌یدا خوا خستییه‌ سه‌روو هه‌موو فریشته‌کانه‌وه‌ کردی به‌یاریده‌ده‌ری خۆی به‌فریشته‌کانی تریشی گوت که فه‌رموده‌کانی ئه‌وه‌ به‌جی بێن. به‌لام که فریشته‌ تاووس له‌ خۆی بایی بوو سه‌رکیتشی کرد له‌ خوا، خوا لیتی تو‌ره‌بوو فری دایه‌ ناو ئاگری دۆزه‌خه‌وه (فریشته‌ تاووس) تا حه‌وت هه‌زار سا‌ل له‌ناو ئاگری دۆزه‌خدا مایه‌وه. هه‌موو ئازار و ئیشیک‌ی چیش‌ت. هه‌ر ئه‌گه‌ریا به‌سه‌ر خۆیدا. تا حه‌وت کۆجه‌له‌ی پر کرد له‌ فرمی‌سکی خۆی. ئیتر خوا له‌ گونا‌هی خوش بوو. گه‌راندیشیه‌وه به‌هه‌شتی بالا. به‌لام فریشته‌کانی تر هه‌ر له‌سه‌ر تیز و توانجی خۆیان مانه‌وه به‌رامبه‌ر (فریشته‌ تاووس)... تا ئه‌میش لای خوی گه‌وره‌ دادی کرد له‌ ده‌ستیان. خوایش له‌سه‌ر

(١) شیخ شمس و شیخ حسن هه‌ریه‌ک که‌سن، دیاره‌ هه‌له‌ی تیا کراوه. (ش. ف)

(٢) له‌ راستیدا ئهم خویانه‌ که‌س نین ئه‌وه فریشتانه‌ نه‌بن. لیته‌دا ده‌ستکاری کراوه. (ش. ف)

(٣) سه‌یره‌ که‌ لیته‌دا ج پێچه‌وانه‌یی یه‌ک ده‌رئه‌که‌وێ له‌ نووسراوی (مصحفاره‌ش)دا. لیته‌دا ئه‌له‌ی خویه‌ک مانگی دروست کرد. که‌چی له‌وه‌ پیش فریشته‌ جبرائیل رۆژی‌ش و مانگی‌شی دروست کرد. (ش. ف)

ئەو سكالايە لە فریشتەکانی تر تورەبوو دەستی کرد بەسەر زەنشت کردنیان. پایە (فریشتە تاووس) یشی بڵند کردووە بۆ بارساییی پیاوچاکان و دۆستان. خوا نزیکی خستەو لە خۆی و کردی بەھاو دەمی خۆی، ھەر و ھا کردیشی بەھاو بەش لە سامانی خۆیدا. «خوا فەرمووی ھەر ھەوت کۆجەلەکان کە پێ بوو بوون لە فرمیتسکی (فریشتە تاووس) لە پەنایەکی دۆزەخدا دا بترین، تا ھەر کاتی (شیخ عەدی) لە زەویەو ھەر گەراپەو، بەو فرمیتسکانە ئاگری دۆزەخ بکوژیتیتەو و نەتەو ھەکی خۆی لێ بپاریتێ. (۱)»

کاتیکیش خوا ویستی مەرۆف دروست بکات و لەناو ئەو زەویەدا کە بۆی ئامادە کردووە نیشتە جیتی بکات، ھاتە خوارەو بۆ سەر زەویی (قودس). فەرمووی بە (جبرائیل) لە ھەر چوار لای زەویەو گەلی بۆ بەیتێ. بەھۆی ئاو و با و ئاگرەو شیتلای و کردی بەھەویر. لەو گیانیتکی دروست کرد. ناوی نا (ئادەم). لە پەراسوی چەپی (ئادەم) یش (ھەوا)ی دروست کرد. پاشان ھەردووکیانی لەسەر زەویی دامەزراند. سەک و زایان کرد و زۆر بوون. ھەموو سەر زەوییان پێ کرد لە خۆیان. پاشان خوا داينا کە لە پاش دە ھەزار ساڵ ھەموویان لەناو بەرێ. قەلاچۆی تێ خست. کەسی نەھیتشتەو خێوکان (۲) نەبە ھەر ئەوان سوپاسیان ئەکرد و ئەیانپەرست.

پاش ئەو تا پێنج پشیتیش ھەر دروستی ئەکردنەو و، لەناوی ئەبردنەو.

لە پشیتی شەشەمدا (ئادەم)ی دروست کرد، کە باپیرە گەورە ئەم مەرۆقانی ئیستاکە. خوا ئەویش و (ھەوا) یشی لە بەھشتدا دامەزراند و ماوەیشی دانێ کە تێروپەر خۆشی تیا بچێت و لەبەر بوومیشی بخۆن بەلام خوا خوار دنی گەمی لێ بەر بەست کرد.

خوا کە ئادەمی دروست کرد بە (فریشتە تاووس)ی گوت کێنوشی بۆ بکێشێ بەلام فریشتە تاووس لوت بەرزێ نوواند و سەرکێشیی کرد. بیانووشی ئەو بوو کە خۆی لە رۆشایی دروست کراو و (ئادەم) لە گە (۱) لەبەر ئەو کێنوشی نەوازش بۆ بەکێک ناکێشێ کە لە خۆی کەمتر بێ. خوایش قینی لێی ھەلسا و ویستی بۆ جاری دوو ھەمیش دەری بکاتەو.

بەلام زوو ھەستی بەکزی و بێ دەسلەلاتی فریشتە تاووس کرد. چاوی لێ پۆشی و لە شوێنی خۆیدا ھیتشتیەو. (فریشتە تاووس) ویستی لە (ئادەم) تۆلە خۆی بکاتەو. ئادەمیش گەلیک خۆش باوەر و بەسەر زمان بوو فریشتە تاووس. ئادەمی چەواشە کرد و لە خستەو برد. ھانی دا کە لەو درەختی گەمە بخوات کە خوا پیتی گوتووە لێی نەخوات. پیتی گوت ئەو داری زیندووتیتێ. خستییە سەر ئەو باوەرەو کە ھەتا لێی نەخوات بەزیندوویی نامیتیتەو. ئادەم کەوتە داوی فریشتە تاووسەو. لەو درەختەو

(۱) واتای ئەمەش ئەو یە کە (شیخ عەدی) یش خوا بەکە لە خاکی یەزیدی!... بەلام لە راستیدا شیخ عەدی وەک خواناسیکی گەورە یەزیدی بەکە پێتێ لێ ئەگرن. (ش. ف)

(۲) خێو: جێو کە.

(۱) سەیرکە فریشتە تاووس، لێرەدا لە رۆشایی دروست کراو؛ ئەک لە ئاگر وەک (ابلیس). (ش. ف)

خوارد. بەلام زۆری پێ نەچوو سکی بای کرد. پاشان بەلندەبەک ھات و دندووکی لە لەشی دا ھەتا کونکی تێ کرد. ئیتەر ئادەم لەو سەک ئاوسانە رزگاری بوو و لەشی سووک بوو.

ئادەم لەسەر ئەو کە فەرمانی خۆی شکاندبوو تا سەد سالی خشت گریا و خەفەتی خوارد. بەلام ئەو گریانە بەکاری نەھات. خوا فەرمانی دا لە بەھەشت دەریان کرد. بەخۆی و (ھەوا) و ھینایانە خوارەو بۆ سەر زەوی و پیتی دا لەویدا بژی و لە (ھەوا) یش کەلەک وەر بگرێ ھەوا سەد و چل سکی کرد، ھەموو جاری جووتیتکی ئەبوو.

کە بریتی بوو لە کوپێک و کچێک، تەنیا (شەھید کوری جە) بەتەنیا یی لەدایکبوو. ئەمەیشی پازتکی خوایی بوو خوا بۆیە وای دروست کرد کە نەتەو ھەکی خۆی کە (یەزیدیەکان) ە لە نەتەو ھەکانی تر جیا بکاتەو ھەر براپەر خوشکی خۆی مارە کرد کە بەسکێک لەگەڵیا لەدایکبوو بوو، بەلام (شەھید کوری جە)، پەرییەکی مارە کرد: کە (فریشتە تاووس) لە بەھەشتەو بۆی ناردبوو. کوپێکی لەو پەرییە بوو: ناوی نا (یەزدان) (۱) جا (یەزیدی) یەکان لەبەرەو ئەو (یەزدان) ەن (مرج میران) کوری (نوح) کوری (یەزدان) یش یەکیکە لە باپیرە گەورەکانی پێشویان. وەک ئەلێن لەسەر ئەو گۆرە دەمەقالییەک لە ناو ەند ئادەم و ھەوادا پەیدا بوو ئەخۆ کۆرە کە لە کامیان پەیدا بوو؟ (جبرائیل) لە ئاسمان ھاتە خوارەو. ئاوی ھەردووکیانی، ھەریکە خستە ناو گۆزەبەکەو و دەمەکانی گرتن و مۆری کردن. لەپاش نۆ مانگ ھاتەو، کە گۆزەکی لەمەر (ھەوا)ی کردەو لە کرم و قالۆجە بەلاو ھیچی تری تیا نەدۆزییەو بەلام لە گۆزەکی لەمەر (ئادەم) دا کوپێک و کچێکی تیا دۆزییەو جا لە سەک و زای ئەو دوانە تیرەو یەزیدی پەیدا بوون، خوا دوو مەمکی بۆ ئادەم دروست کرد بەسەر سنگیەو بۆ ئەمەو ئەو دوو مەمەو کە لە خۆی بوون و لە ھەوا نەبوون. شیریان پێ بدات. جا جووتە مەمکی ھەموو پیاوێک، کە ھەبە راز و نەیتییەکی ئەندامییە، لەو ئافەراندنەو خواو پەیدا بوون.

جا ھەرچی پێغەمبەرەکان راسپێراوانی خوا و پیاوچاکان و خواناسان و زانایان و چاکەخووان ھەن لەبەرەو ئەو (شەھید کوری جە) یەن کە تیرەو (یەزیدی) لەو کەوتوونەتەو (شیخ عەدی کوری مسافر)، یەزیدی کوری معاویە (۲) حسن البصری، شیخ عبدالقادی گەیلانی، شیخ محمد الحنفیە، شمس الدینی تبریزی، قاضی البان) و گەلیک کەسی تر لەو جۆرە پیاوانەن. بەلام (محمد) کە پێغەمبەرەو ئیسلامەکانە، لە ئەو کۆرەکانی تری ئادەمە کە ھەریکە پان خوشکی خۆی کردبوو بەژنی خۆی. جا کاتی گەینە و بەینەو دروست کردنەکان تەواو بوو خوا لە فەرمانی خۆی بوو ھەو، گۆشەگیری کرد بەپیشە بۆ خۆی.

(۱) سەیرکە وشە (یەزیدی) یاخود (ئیزەدی) لە وشە (یەزدان) ەو چەند نزیکە. (ش. ف)

(۲) لێرەدا یەزیدی کوری معاویە بەپیاوچاک دانراو، ئەک بەخوا. جا ئەوانەو کە ئەلێن (یەزیدی معاویە) بەلای

یەزیدیەکانەو بەخوا بەکە دانراو. ئەم نووسینە بەدرویان ئەخاتەو ئەم قەسە لە ئاست شیخەکانی تریشدا

راستە. (ش. ف)

کاروباری هه‌موو جیهانی‌شی دایه ده‌ست (فریشته تاووس) که تا ئه‌و دهمه ته‌واو هیتز و ده‌سه‌لاتی پەیدا کردبوو. هەرچی مرۆڤ هه‌بوو لیتی ئه‌ترسان، خۆیان له هه‌لمه‌ت و توورەیی ئه‌و ته‌پاراست.

(فریشته تاووس) یش له‌و ساکه‌وه ده‌ستی کرد به‌فه‌رمانی خۆی. پیتغه‌مبه‌ران و راسپێراوانی ئه‌نارد بۆ سه‌ر زه‌وی. تا مرۆڤ فیتری فه‌رموده‌کانی ئه‌و بکه‌ن و چاوشیان به‌ترسێن به‌سزاکانی ئه‌گه‌ر سه‌رکێشیان کرد له‌ جێبه‌جێ کردنی فه‌رموده‌کانی. جا ئه‌وانه‌ی که باوه‌ریان به‌فریشته تاووس هینا و په‌یره‌وییان کرد، خۆشه‌ویستییه‌کی گه‌وره‌یان لێ دێ. ئه‌وانه‌یش که فه‌رموده‌کانیان شکاند، هه‌تا ئیستاکه‌یش هه‌ر به‌وه سزایان ئه‌داتی که تووشی ده‌رد و نه‌خۆشیان ئه‌کات».^(١)

لافاو به‌لای یه‌زیدییه‌کانه‌وه

یه‌زیدییه‌کان باوه‌ریان وایه که دوو لافاوی گه‌وره له‌سه‌ر زه‌ویدا پەیدا بووه.^(٢) لافاوتیکیان له سه‌رده‌می (نوح) پیتغه‌مبه‌ردا رووی داوه خوا به‌و لافاوه هه‌موو په‌گه‌زی ئاده‌میزادی سزا داوه له‌سه‌ر به‌دکارییان لافاوه‌که ئه‌و نه‌ته‌وانی گرتۆته‌وه که له نه‌وه‌ی (ئاده‌م) و (حه‌وا)ن وه‌ک موس‌لمانه‌کان و گا‌وره‌کان و جووله‌که‌کان. به‌لام یه‌زیدییه‌کانی نه‌گرتۆته‌وه که له په‌گه‌زێکی جیا‌واز و تاییه‌تین.

به‌لام لافاوه‌که‌ی دووهم یه‌زیدییه‌کانیش و نه‌ته‌وه‌کانی تریشی گرتۆته‌وه. لافاوه‌که له کانییه‌که‌وه پەیدا بووه که له گوندی (عین سفنی: شێخان)دا بووه، که که‌وتۆته پۆژه‌ه‌لاتی شاری (موصل)ه‌وه. که‌شتیه‌که به‌سه‌ر لافاوی ئه‌و ئاوه‌وه سو‌وراه‌ته‌وه تا گه‌یشته‌ۆته شاخی (سنجار) له‌وێ له‌لوتکه شاخیکی به‌رز که‌وتووه، کونی تی بووه. ئه‌گه‌ر ماریک پیتی نه‌خواردايه و به‌ده‌می ئه‌و کونه‌وه مۆلی نه‌خواردايه، که‌شتیه‌که نه‌قووم ئه‌بوو. دوا‌یی که‌شتیه‌که له‌سه‌ر شاخی (جودی) که له‌ناو جه‌رگی کوردستاندايه نیشته‌وه. دوا‌ی ئه‌وه ماره‌کان زۆر بوون و په‌ره‌یان سه‌ند. ده‌ستیان کرد به‌نا‌زاردانی مرۆڤ و گیانه‌به‌ره‌ان. له‌به‌ر ئه‌وه گیانه‌به‌ره‌ان کۆیان کردنه‌وه و سو‌وتاندیان. له‌ خۆله‌می‌شه‌که‌یان کێچ په‌یدا‌بوو! هه‌رچی یه‌زیدییه‌کان له نه‌وه‌ی (نعمی)ن که له به‌ره‌ی (مه‌له‌ک میران)ه. به‌لام نه‌ته‌وه‌کانی تر له به‌ره‌ی (حام)ن که باوکی خۆی ریسوا کرد.

ئهمه جه‌وت هه‌زار سا‌له ئه‌و لافاوه قه‌وماووه. هه‌ر هه‌زار سا‌له جارێک خوايه‌ک له جه‌وت خواکان ئه‌هاته خواره‌وه بۆ سه‌ر زه‌وی. کاروباری تیک‌چو‌وی یه‌زیدییه‌کانی راست ئه‌کرده‌وه و گه‌یرو‌گرفته‌کانیشی

(١) جا لێره‌دا که‌سایه‌تی راس‌ته‌قینه‌ی (فریشته تاووس) ده‌رئه‌که‌وێ که خوا نییه، سه‌رۆکی فریشته‌کانه، به‌فه‌رمووده‌ی خوا و له‌سه‌ر ڕێدانی خوایش کاروباری جیهان به‌پێوه ئه‌بات. یه‌کێک له‌و فه‌رمانانه‌یش ناردنی پیتغه‌مبه‌ران و راسپێراوانه بۆ سه‌ر زه‌وی. پاداشدانه‌وه به‌چاکان و سزادانی‌ش به‌خراپانه. جا ئهم فریشته تاووسه، که لێره‌دا بووه‌ته سه‌رچاوه‌ی چاکه بۆ مرۆڤ، ئه‌و دیوه نییه که تایینی زه‌رده‌شتی و ئیسلام و موسایی و عیسایی به‌سه‌رچاوه‌ی خراپه و شه‌ر و ئا‌ژاوه‌ی دانه‌نین، که‌واته نو‌وسه‌ره‌کانی بێگانه به‌هه‌له‌دا چوون که ئه‌لێن یه‌زیدییه‌کان دیو (شیطان) په‌رسن. له راستیدا یه‌زیدییه‌کان خواپه‌رسن نه‌ک دیو په‌رسن. (ش. ف)

(٢) الیزیدیة: صديق الدملوجي. (ش. ف)

چاره ئه‌کردن. بێجگه له‌وه ده‌ستوورانی تایینی‌شی بۆ دانه‌نان. به‌لام له‌م هه‌زار سا‌له‌ی دوا‌یییه‌دا. خوا زووتر ئه‌هاته خواره‌وه بۆ سه‌ر زه‌وی خوا به‌زمانی (کوردی) قسه‌ی ئه‌کرد. هه‌ر به‌زمانی (کوردی)یش یاساکان و ده‌ستووره‌کانی دانه‌نا.

یه‌زیدی کۆری معاویه‌ی ئه‌مه‌وییان به‌خوا داناوه

به‌پیتی قسه‌ی (صديق الدملوجي) یه‌زیدییه‌کان ئه‌لێن: (یه‌زیدی کۆری معاویه‌ی ئه‌مه‌وی) خ‌وای گه‌وره‌مانه. بر‌وایان وایه که وینه و په‌یکه‌ری (یه‌زید) له شت‌وه‌ی که‌له‌شیر یاخود تاووس‌یک دایه که له مس دروست کراوه که هه‌تا ئیستاکه‌یش لای خۆیان پاراستو‌ویانه و ئه‌په‌رسن!^(١)

فریشته تاووس خ‌ونکاری بۆ دانا‌ون

به‌پیتی نو‌وسرا‌وی (مصحفاره‌ش): کاتی که پشت‌ویی و ئا‌ژاوه به‌ناو مرۆڤدا بلا‌وبووه‌وه، (فریشته تاووس) له ئاسمانه‌وه هاته خواره‌وه بۆ سه‌ر زه‌وی و خ‌ونکاری بۆ نه‌ته‌وه‌کانی خۆی که (یه‌زیدی)ه‌کانن دامه‌زراند. به‌لام خ‌ونکاری ئاس‌وورییه‌کانی کۆن له‌و خ‌ونکارانه نین هه‌ندیک له‌و خ‌ونکارانه ئه‌مانه‌ن: (نه‌سروخ) که بریتیه‌یه له (ناصرالدین). (تاموش) که بریتیه‌یه له (فخرالدین). (ئه‌رتیموس) که بریتیه‌یه له (شمس الدین). دوو خ‌ونکاری تریشی بۆ دانا‌ون که ناویان (شا‌پووری یه‌که‌م) و (شا‌پووری دووهم)ه^(٢). ئهم دوو خ‌ونکاره تا سه‌د و په‌نجا سا‌ل فه‌رماندارییان کرد. جا سه‌رکرده‌کانی یه‌زیدییه‌کانی ئیمرو له نه‌وه‌ی ئه‌و دوو خ‌ونکاره‌ن.

یه‌زیدییه‌کان خ‌ونکاریکیان له (بابل)دا هه‌بووه، ناوی (بخ‌تنصر) بووه. له ئێرانی‌شدا خ‌ونکاریکیان هه‌بووه، ناوی (حش‌وارش) بووه. خ‌ونکاره‌که‌ی (قسطنطیه)یشیان ناوی (ئه‌غریق‌الوس) بووه.

جا له پیتش په‌یدا‌بوونی (مه‌سیح) پیتغه‌مبه‌ردا به‌تایینی یه‌زیدییان گوتووه (تایینی بته‌په‌رستی). خ‌ونکاره‌کانی (ئاحاب) که (بلع‌زوب: پیرب‌وب) له‌وانه له‌سه‌ر تایینی یه‌زیدی بوون.^(٣)

ده‌سه‌لاتی فریشته تاووس

(قوال) یاخود گۆینه‌ده‌کان سه‌رگ‌روشته‌یه‌ک ئه‌گه‌ی‌رنه‌وه که له (مصحفاره‌ش) یاخود (نو‌وسرا‌وه ره‌ش)یشدا نو‌وسرا‌وه‌ته‌وه. گوايه خ‌وای گه‌وره له (عیسی) پیتغه‌مبه‌ر دلی شکاوه له‌ناو زیندانی‌کا دایناوه. که‌له‌به‌ردی‌کی‌شی خ‌ستۆته سه‌ر ده‌می زیندانه قووله‌که (عیسی) هه‌ر هاواریکی کردووه له‌به‌رده‌م

(١) که‌واته یه‌زیدی کۆری معاویه، جی‌گای فریشته تاووسی گرتۆته‌وه!! به‌لام وا نییه: به‌لام له راستیدا یه‌زیدییه‌کان (یه‌زیدی کۆری معاویه) به‌خوا دانه‌نین ته‌نیا وه‌ک پیا‌وێکی چاک ڕیزی لێ ئه‌گرن. ئه‌مه‌یش له نو‌وسرا‌وی (مصحفاره‌ش)دا به‌نا‌شکرا پیتشان دراوه. (ش. ف)

(٢) ئهم هه‌ردوو (شا‌پووره) له شاهه‌کانی ساسانین، هه‌ردوو‌کی‌شیان کوردن و له‌سه‌ر تایینی زه‌رده‌شتیش بوون. ئه‌مه‌یش به‌لگه‌یه‌که بۆ راستی قسه‌ی یه‌زیدییه‌کان که ئه‌لێن ئی‌مه زه‌رده‌شتین. (ش. ف)

(٣) الیزیدیة: صديق الدملوجي. (ش. ف)

پیتغه مبه‌ران و راسپیتراوه‌کانی خوادا که سیان به‌دەنگیه‌وه نه‌هاتون که بۆی بپارێنه‌وه له خوا و له‌و زیندانه بیهیتنه‌ دەر‌وه. پاشان ناسیاوێکی هاتۆته‌ سەر‌ دەرکی زیندانه‌که و ئامۆژگاری کردووه‌ که په‌نا به‌ریتنه‌ به‌ر (فریشته‌ تاووس). که (عیسی) یش‌ هاواری بۆ (فریشته‌ تاووس) بردووه‌، ده‌ست به‌جێ به‌دەنگیه‌وه‌ هاتوو و که‌له‌ به‌رده‌که‌ی له‌ دەرکی زیندانه‌که‌ لا‌بردووه‌ و (عیسی)‌ی به‌ره‌للا کردووه‌!.

خوای‌ گه‌وره‌یش که‌ له‌ ئاسماندا به‌ (عیسی) گه‌یشتوو، لیتی پرسیه‌وه‌ کێ له‌ زیندانه‌که‌ دهری هیتاوه‌؟ ئه‌ویش پیتی گوتوو: فریشته‌ تاووس، کاتێ که‌ خوای‌ گه‌وره‌ ئه‌و قسه‌یه‌ی به‌رگوێ که‌وت، چاوی پۆشی و ورتی نه‌کرد و ملی نا به‌رپگای خۆیه‌وه‌!.

ئه‌ستیره‌ی کاکێشان

له‌ناو یه‌زیدییه‌کاندا سه‌رگوروشته‌یه‌ک به‌سه‌ر زمانه‌وه‌یه‌ به‌کورتی ئه‌لێ: خوای‌ گه‌وره‌ و ژۆژیکیان (شیخ‌ عدی) و ده‌رویشه‌کانی بانگ‌ کرده‌ سه‌ر‌ نان‌ خواردنیک‌ له‌ ئاسماندا. به‌لام‌ که‌ زانییان. له‌ ئاسماندا‌ کا ده‌ست ناکه‌وێ، بۆ ئه‌سه‌په‌کانیان، (شیخ‌ عدی) فه‌رمووی به‌یه‌کیک‌ له‌ ده‌رویشه‌کانی خۆی، بجێته‌ خوارێ بۆ سه‌ر‌ زه‌وی و له‌ خه‌رمانه‌که‌ی خۆی‌ کا به‌یتێ. ده‌رویشه‌که‌ش‌ کاکه‌ی هیتا، هه‌ندیکێ لێ که‌وته‌ خواره‌وه‌ سه‌ر‌ رێگاکه‌. که‌ تاكو ئیستایش‌ شوێنی ئه‌م‌ کایانه‌ به‌ئاسمانه‌وه‌ دیاره‌ جا له‌به‌ر ئه‌مه‌یه‌ که‌ پیتی ده‌لێن (رێگای کاکێشان)!^(١)

تاووس

له‌سه‌ر‌ ناوی (تاووس) مقوۆ مقوۆ ژۆر‌ کراوه‌. هه‌ر‌ که‌سێ به‌لای خۆی‌ دا‌ دانه‌تاشی. به‌لام‌ به‌پیتی لێکۆلینه‌وه‌کانی مامۆستای به‌رێز (توفیق‌ وه‌هبی): ناوی (تاووس) ئه‌جێته‌وه‌ سه‌ر‌ (دیاس) که‌ خوای‌ ئاسمان بووه‌ لای‌ سه‌روشت‌ په‌رسنه‌کانی (هیند و ئیترانی) یه‌کان^(٢) که‌ نه‌ته‌وه‌ی کوردیش‌ بێرێکه‌ له‌وان. هه‌ر‌ وه‌ک‌ به‌پیتی نووسراوی جیلوه‌ (فریشته‌ تاووس) خوای‌ گه‌وره‌ی (یه‌زیدی) یه‌کانه‌، (دیاس) یش‌ خوای‌ گه‌وره‌ی ئه‌و سه‌روشت‌ په‌رستانه‌ی باووباپیرانمان بووه‌ که‌ له‌پیش‌ په‌یدا‌بوونی (زه‌رده‌شت)، پیتغه‌مبه‌ری کورددا. دوو‌ جوژه‌ خاویان په‌رستوو: (خوای‌ چاکه‌کار) و (خوای‌ خراپه‌کار). زه‌رده‌شت له‌ ئایینی خۆیدا هه‌ر‌ خوايه‌کی هیتشته‌وه‌ که‌ ناوی ئاهورامازدا بوو. (دیاس)‌ی له‌ خوايه‌تی خست‌ له‌گه‌ڵ‌ خواکانی تردا کردنی به‌سه‌ر‌چاوه‌ی خراپه‌کاری و ناوی نان (ده‌ئیفه‌) یاخود‌ دێو که‌ واتاکه‌ی (شیطان) ئه‌گرێته‌وه‌. ئیتر له‌و ساکه‌وه‌ زه‌رده‌شتیه‌یه‌کان به‌سه‌روشت‌ په‌رسته‌کانیان ئه‌گوت (دێو په‌رستان) که‌ واتاکه‌ی (شیطان په‌رستان) ئه‌گرێته‌وه‌، هه‌روه‌ها ئه‌وانه‌یش‌ ئه‌گرێته‌وه‌ که‌ له‌سه‌ر‌ ئایینی زه‌رده‌شتی نین. هه‌روه‌ها به‌لای مامۆستا (توفیق‌ وه‌هبی) یه‌وه‌ وایه‌ که‌ رهنگه‌ وشه‌ی (داسنی) که‌ تا ئیستاکه‌یش‌ کورده‌کانی خۆمان به‌دێو په‌رسته‌کانی ئه‌لێن، له‌ وشه‌ی (ده‌ئیفه‌یه‌سنه‌) وه‌ هاتبێ که‌ (زه‌رده‌شت) به‌ (سه‌روشت‌ په‌رست) ده‌کانی

گوتوو. له‌م ئه‌نجامانه‌یشه‌وه‌ مامۆستا (وه‌هبی) تی ئه‌گات که‌ رهنگه‌ ئایینی یه‌زیدی ئیستا له‌ ئه‌نجامی تیکچوونی باوه‌ری ئیسلامه‌تی ئه‌و کوردانه‌ وه‌ په‌یدا‌بوویی که‌ له‌ پیشدا په‌یره‌ویی (شیخ‌ عدی) یان کردووه‌ و پاشان له‌ پێره‌وه‌که‌ی ئه‌و لایان داوه‌ له‌گه‌ڵ‌ تیکه‌له‌سوونیان به‌و کوردانه‌ی که‌ له‌سه‌ر‌ ئایینی (داسنی) بوون و کاریان تی کردووه‌ بۆیه‌کا یه‌زیدییه‌کان له‌سه‌ر‌تیکه‌وه‌ دێو (شیطان) ئه‌په‌رست و له‌سه‌ر‌تیکێ تریشه‌وه‌ (یه‌زید کورێ معاویه ئه‌مه‌وی) به‌خوا دانه‌نێن^(١) منیش‌ وام‌ دیته‌ پیش‌ چاو، که‌ هه‌رچه‌نده‌ ئایینی یه‌زیدی له‌ هه‌ندێ رووه‌وه‌ له‌ ئایینی زه‌رده‌شتی و ئایینی ئیسلام‌ ئه‌کات، به‌لام‌ له‌ راستیدا هه‌لگه‌رانه‌وه‌یه‌که‌ له‌ هه‌ردوو ئایینه‌که‌، له‌ ژۆر‌ رووه‌وه‌ له‌ هه‌ردوو ئایینه‌که‌ جیا‌وازه‌.

په‌له‌وه‌ری تاووس، جوان و شه‌نگ و شوخه‌. به‌نازه‌وه‌ ئه‌روات به‌رێگادا. فیزی هه‌یه‌ و به‌خۆی ئه‌نازی، له‌ خۆیایی ئه‌بێ و له‌ خۆی ئه‌گۆرێ. نه‌خش و نیگار و گوڵه‌کانی ناو په‌ره‌کانیشی، به‌هه‌موو لایه‌کدا پرشنگێکی رهنگا‌ورنگ و دلگیر ئه‌ده‌ن، که‌ دلێ پیاو کیش‌ ئه‌کات. ئه‌و خوا گه‌وره‌یه‌یش‌ که‌ به‌پیتی قسه‌ی بێگانه‌ (یه‌زیدی) یه‌کان ئه‌په‌رستن و ناویان ناوه‌ (فریشته‌ تاووس)، بۆیه‌کا وایان ناو ناوه‌ چونکه‌ خوای‌ مه‌زن ئه‌مه‌نده‌ جوان و شیرین و رهنگینی دروست‌ کردبوو له‌ چاو فریشته‌کانی تردا له‌ (تاووس) ئه‌چوو!... ئه‌وه‌بوو کردی به‌سه‌روکی فریشته‌کانی تر و ده‌سه‌لاتێکی ژۆریشی دایه‌. به‌لام‌ که‌ خوای‌ هه‌ره‌ گه‌وره‌ (ئادهم‌)‌ی دروست‌ کرد، ئه‌م‌ (فریشته‌ تاووس) ه‌ قسه‌ی خوای‌ شکاندوو له‌ به‌هه‌شت‌ دهری کرد و ده‌ستیشی له‌ فه‌رمان کیش‌ایه‌وه‌ و به‌دناوی کرد. تا ئیتره‌ ئایینی یه‌زیدیش‌ وه‌ک‌ هه‌ر‌ چوار ئایینه‌ ئاسمانیه‌کانی تر: زه‌رده‌شتی، موسایی، عیسایی، محمه‌دی، به‌م‌ که‌ینه‌ و به‌ینه‌یه‌ پڕوای هه‌یه‌. به‌لام‌ له‌مه‌ دو‌وه‌ لێیان جیا ئه‌بێته‌وه‌. چونکه‌ به‌لای یه‌زیدییه‌کانه‌وه‌ خوا له‌ پاش‌ هه‌زار سال‌ ئازاردانی (فریشته‌ تاووس) چاوی له‌ گونا‌هی پۆشی و سه‌رله‌نوێ کاروباری جیهانی پێ سپاردوو و خۆشه‌ویستی خۆی پێ به‌خشیه‌وه‌. که‌چی به‌پیتی ئایینه‌ ئاسمانیه‌کان (دێو) تا جیهان دوا‌ی دیت به‌که‌نه‌فت‌ کراوه‌یی و به‌دناوییه‌وه‌ ئه‌م‌جێته‌وه‌. ئه‌وسا که‌یش‌ سه‌ر‌ ئه‌نگرێ ئه‌کرێ و له‌ناو ئه‌چێ!.

جا یه‌زیدییه‌کان ئه‌م‌ تاووسه‌ له‌ مس‌ دروست‌ کراوه‌ی که‌ کړنۆشی نه‌وازشی بۆ ئه‌کیشن، به‌نیشانه‌ی خۆشه‌ویسته‌ گه‌وره‌که‌یانی دانه‌نێن که‌ (فریشته‌ تاووس) ه‌، یه‌زیدییه‌کان هه‌وت تاووسی له‌ مس‌ دروست‌ کراویان هه‌یه‌ رێزبان لێ ئه‌گرن به‌لام‌ هه‌ر‌ هه‌وتیان نیشانه‌یه‌کن بۆ فریشته‌ تاووس. فریشته‌کانیش‌ چونکه‌ هه‌ره‌یه‌که‌یان به‌شێکن له‌ رۆشایی خوایی به‌هه‌ر‌ هه‌وتیان له‌گه‌ڵ‌ خوادا یه‌کایه‌تیه‌یه‌ک دروست‌ ئه‌که‌ن. یه‌زیدییه‌کان به‌و تاووسانه‌ ئه‌لێن (سه‌نجه‌ق). به‌ناوی ئه‌وه‌وه‌ که‌ هه‌ر‌ تاووسه‌یان داناوه‌ بۆ شویتیک له‌و هه‌وت شویتانه‌ی که‌ نه‌ته‌وه‌ی یه‌زیدییان تیا‌یه‌. یه‌زیدییه‌کان بڕوایان وایه‌ که‌ خوا دروستی کردوون^(٢).

سه‌روکی ئایینی یه‌زیدییه‌کان بۆ یه‌زیدییه‌کان ئه‌پارێزێ؟ ئه‌م‌ سه‌روکه‌ هه‌موو تاووسه‌کان له‌ ژوورێکدا

(١) هه‌روه‌ک‌ له‌مه‌وپێش‌ پێش‌انمان دا، یه‌زیدییه‌کان نه‌دێو په‌رستن. نه‌ (یه‌زیدی معاویه) یشی به‌خوا، نه‌ هیچ‌ شیخێکی خۆشیان به‌خوا ئه‌زانن. (ش. ف)

(٢) الیزیدیة: صديق‌ الدمولوجي. (ش. ف)

(١) سه‌رچاوه‌ی ئه‌م‌ باوه‌ره‌ پڕوپوچانه‌ نه‌خوینه‌واریه‌، نه‌ک‌ ئایینی یه‌زیدی. ئه‌م‌ جوژه‌ باوه‌رانه‌یش‌ له‌ناو هه‌موو‌ خاوه‌ن‌ کتێبێکدا هه‌ن... (ش. ف)

(٢) وتاره‌کانی مامۆستا توفیق‌ وه‌هبی له‌ ژماره‌کانی سالی ١٩٤٠ی گوڤاری گه‌لاویژدا. (ش. ف)

دائەننى و ئەيانپارەتتى، كە پىتى ئەلەين (خانەى تاووس). ھەر ئەمىشە كە فەرمان ئەدات دەريان ئەھىتە دەروە لە ژوروو و ئەيان دەنە دەست گەفتوگۆكار (قوال)ەكان تا بيانگىتەن بەناو يەزىدىيەكاندا بۆ پارە كۆكرەنەو.

تاووس گېرەن

لەپاش ئەمەى تاووسەكان بەناو پىرۆز كە لە گۆرستانى (شىخ عەدى) دايە، پىرۆزكران و بەناو ترش ژەنگيان لى كرايەو و بەرۆنى زەيتونىش چەوركران، گەفتوگۆكار (قوال)ەكان لە ھەندى خۆلى نرىك گۆرى شىخ عەدى بەناو پىرۆزەكەى ناو گۆرستانەكە قورەك ھەل ئەشەين و تەفەنگى بچكۆلە بچكۆلە لى دروست ئەكەن... تا ھەر كاتى يەزىدىيەكان ھاتنە سەردانى (تاووس) بەديارىيە بىاندەنى. ئىنجا گەفتوگۆكارەكان تاووسەكە ھەل ئەكرن لە ناو ھەگبەيەكدا و ئەيدەن بەكۆلەياندا و رووئەكەن ئەو شۆينەى كە ديارىي كراو بەزى بچن. ئاوايىيەكە بەپىاو و ژنەنەو دىن بەپىرەنەو. چاكترىن بەرگى خۆيان ئەپۆش. گۆرانىيە نەتەوەيىيەكان و ئايىنىيەكانى خۆيان ئەلەين. ئافرەتەكانىش بۆيان ئەستىنەو و تىلى لىلى ئەكەن. دەولەمەندەكانيان لەسەر ئالەكە ئەكەن بەرەكرەكانى وە. كاميان پارە زۆرتر بەدات تاووسەكە ئەپرتە مالى ئەو كەسە. جا ئەگەر كەسى بىگانە لەوئى نەبوو، تاووسەكە لە خورجەكە دەرتەھەين و لە شۆينى تايەتەى خۆيدا داي ئەنەن ئىنجا دانىشتوانى گوندەكە بەتاك تاك و بەكۆمەلە كۆمەلە دىنە بەردەم تاووسەكە و خۆيانى بۆ ئەنوشىنەو و ماچى ئەكەن و ھەرچىيەكەيان پى بى پىشكەشى ئەكەن پاشان لە تاووسەكە ئەپارەنەو كە لە گوناھيان خۆش بى و خۆيان و مەلەكانيان لە گەر و گىچەل و پشم و قىنى خۆى پىرەتتى^(۱) دواى ئەو گەفتوگۆكارەكان ئەو سەن و دەست ئەكەن بەدەف و دووژەل لىدان لەسەر ئاوازىكى دىگەر، ئەوانى تىش دەست ئەكەن بەجۆرە ھەلپەركىيەكى ئايىنى. ھەست و دەروونيان ئەجۆش و لە ناوئەند ترس و ھىوادا شەپزە ئەبن. جارى وايش ھەبە ئاگان لە خۆيان نامىنى (تاووس)ەكەيش ھەل ئەكرن و لەگەل خۆياندا ھەلى ئەپەرتەن!...

يەزىدىيەكان ئەمە بەرۆزىكى پىرۆز دائەنەن، لە شەوا مۆم و چرايەكى زۆر دائەگىرسەين، گىياى بۆن خۆشەش زۆر ئەسوتەين، ئىشك ئەكرن و بەديار (تاووس)ەكەو ئەو سەن، نەو كە بىگانەيەك بىدزى. خاوەن مەلەكە كە (تاووس) مەيانەتى. بەناو پىزگرتن لەووە گا ياخود مانگايەك سەرئەپرى. دانىشتوانى گوندەكەيش نان و چىشتىكى زۆر بۆ خۆيان دروست ئەكەن ئەو پۆژە تىر و پ ئەخۆن و ئەخۆنەو و بەزەمەزەم ئەكەن، كە پۆژى دوايى ھات گەفتوگۆكارەكان تاووسەكە ئەخەنەو ناو توورەكەكى خۆيانەو^(۲) و روو ئەكەنە گوندىكى تر.

(۱) بەكارھەتەنى تاووس لەم شەپەيەدا، نەك ھەر پىچەوانەى ئايىنى زەردەشتىيە كە دژى بت پەرسىيە، پىچەوانەى ئايىنى يەزىدىيەكە خۆشەيەتى بەلام ئەمە سەرئەنجامى نەخۆندەوارىيە. (ش. ف)

(۲) ئەوى ھۆش پەسەندى بكات ئەو يەكە ئەم تاووسانە برىتىن لە ئالەيكە كە دەرتە دەست گۆندەكان كە بەلگەبى بۆ ئەو يەكە لەلەين سەردارى شەخەنەو نەپراون بۆ پىتاك و باج كۆكرەنەو. ئالەيش لەناو ھەموو نەتەوەيەكدا پىزى لى ئەگىرى. (ش. ف)

دزىنى تاووسەكان

ھەرەك لەمەوپىش دەريان خست (تاووس) بەلاى يەزىدىيەكانەو نىشانەيەكە بۆ فرىشتە تاووس. ھەرەھا ئالەيەكەشە. جا چونكە يەزىدىيەكان بەپەرۆشەو بوو بىپارەتەن لە بىنەن و دزىنى لەلەين بىگانەكانەو، گەلەك واتە وات كراو لەسەر دزىنى ئەو تاووسانە و بردەيان بۆ مەلە دەولەمەندەكان، ياخود بۆ ناوازەگاھ (مەتەف)ەكانى ئەوروپا. بەلام تا ئىستە ئەم وتووتەنە لە راستىيەو دووربەون. ئەوئە ھەبە (فەرىق عومەر و ھەبى پاشا) كە سەركردەيەكى توركى (عوسمانى) بوو لە سالى ۱۸۹۲دا بەخۆى و لەشكرەكەيەو ھەلى كوتەوئە سەريان تا بەزۆر بىانكاتەو بەئىسلام. بەلام بەگۆتەيان نەكردووە. ئەويش چوار (تاووس) لە تاووسەكانى داگىر كەردووە و ناردونى بۆ (بەغدا). لەوئى كۆگاي لەشكردا پارىزان. بەلام لە سالى ۱۹۰۸دا ھەر چوار تاووسەكەيان داوئەو.

شە پىرۆزەكانى ترى يەزىدىيەكان

بەپتى نووسراوى (عەبەدى ئىبلىس) كە ھى (نورى پاشا)ى سەردارى (موسل)، لە چاخى (عوسمانى)دا، يەزىدىيەكان بىچەكە لە (تاووس)ەكان، ئەم شتەنەيشيان لا پىرۆزە؛ سەركەيان لاى خۆى ئەيانپارەتتى:

- ۱- بەرانى ئىسماعىل، كە لە مس دروست كراو.
 - ۲- دار دەستى موسا، كە لە مس دروست كراو.
 - ۳- مار دەستى موسا، كە لە مس دروست كراو.
 - ۴- رست (تەزىيە)ى شىخ ئەحمەدى بەدەوى.
 - ۵- شانەى رىشى شىخ جنىدى بەغدادى.
 - ۶- دار دەستى شىخ عەبدولقادرى گەيلانى.
 - ۷- تاسى سەلمان كە لە مس دروست كراو.
 - ۸- پشەينى شىخ ئەحمەدى پەغەى.
- بەلام (صديق الدملوجى) كە خاوەنى نووسراوى (البىزىدە)يە ئەلەى: ئىستاكە ئەم شتەنە مەاون و يەزىدىيەكانىش ھىچيان لى نازانن و ناويشيان ناھەين. پەنگە بووبن و لەناوچووبن.
- ۹- چرايەكى پەنگاوپەنگىشى لاى (ئىسماعىل بەگ كورى عەبدى بەگ) ھەبە، كە خۆى لە خەزانى سەركەكانە، ئەلە ئەمە (شىخ عەدى) بەكارى ھەناو. يەزىدىيەكانىش ئەچنە سەبرى و وەك موفەرك دەستى لى ئەدەن.
 - ۱۰- چوارچىوئەيكە پەنجەرەيش لاى (شىخ برىم كورى شىخ پەمەزان) لە گوندى بازانى (بەزانى) پارىزان. يەزىدىيەكان پىزى زۆر لى ئەكرن، باوەرەيان وايە كە (شىخ عەدى) لەسەرى دانىشتووە.
 - ۱۱- لە بابەتە ھەرە پىرۆزەكانىش (قالىچە)يەك ھەبە، باوەرەيان وايە كە ھى (شىخ عەدى)يە، لەلاى (بابە شىخ) ئەپارەتە ئەويش سەل لى دانەكانى يەزىدىيەكان دەرى ئەھەين. ياخود كاتى، تەنگانەيان.

ئەم ۋايەخە لەناو يەغدانىڭكى كليل و كلۆم كراودا ھەل گىراوہ. لە پارچە سىپالڭىكى ئەستور پىچراوہ، لە يەزىدىيەكان بەولاولە ناھىلن كەس بىيىن. لە خورىيەكى رەشى سورباو دروست كراوہ. مۆرانە ھەردو پەراويزەكەى خواردووە. دريژى دە بست و پانىشى چوار بست و نىوہ. ھەرچەندە ۋايەخىكى كۆنە، بەلام بەلاى (صديق دملوجى) يەوہ وايە كە تەمەنى ناگاتە سەردەمى (شېخ عدى)، كە ئەمە ھەشت سەد سالىە مردووە. بىچگە لەو ئەمەندە سەرگەردانى بەسەر يەزىدىيەكاندا ھاتووە پروا ناكړئ كە ھىچيان لى مابىتەوہ!... لەگەل ئەمەيشا ئەم قسەيەى (صديق الدملوجى) بەلگەى ئەوئ تا بچەسپىتەوہ دلەوہ. چونكە لە ميژوودا بەھەزاران شتى وا كۆنیش ھەنە و نە كۆنى و نە سەرگەردانى نە يانتوانيوہ لەناويان بەرن!...

سكالاي يەزىدىيەكان

ئەم سكالايە لە ۱۸۲۷/۲/۲۸ دا دراوہ بەفرمانرەوايى عوسمانى بۆ ئەمەى لە سەرباز لى گرتنيان وازبەيىن: «ئىمە كە رۆلەى يەزىدين، لەبەر ئەوئ ناتوانين سەرباز بەفرمانرەوايى بەدەين، وامان پى باشترە كە لە باتى ئەوہ پارە پيشكەشى فرمانرەوايى بكەين، وەك مەسىحىيەكان و جوولەكەكان ھۆى ئەمەيش كە بۆمان دەست نادات سەرباز بەدين زۆرە لەوانە چواردە ھۆ پيشان دەبن كە ئەمانەن:

۱- پىتويستە لەسەر ھەموو يەزىدىيەك، گەرە پى يان بچووك، ژن پى يان كچ، سالى سى جار بچىتە پيش دەمى پەيكەرى (فرىشتە تاووس) واتە لە مانگەكانى گولان (نيسان) و مشتاخان (ايلول) و پەلە (تشرين ثانى) دا، ھەر كەسى لەمەدا كەمتەرخەمى بكات بەيەزىدى دانائى.

۲- ئەگەر يەزىدىيەك، بەلاى كەمەوہ سالى جارىك گۆرى (شېخ عدى كۆرى مسافر)، خوا رىز لە رازى بگړئ، سەر لى نەدات؛ لە (۱۵ - ۲۰ ى مشتاخان) دا؛ بەلاى ئىمەوہ بەخوانەناس دائەنرئ.

۳- پىتويستە لەسەر ھەموو يەزىدىيەك كە ھەموو بەيانىيائىك. لەكاتى گزنگى رۆژدا^(۱) جىگايەكى پەنا بۆ خۆى بدۆزىتەوہ. ئەوئەندەى كە ھەتاوى لىوہ بىيىن سەر بۆ رۆژ بچەمىتەتەوہ. نابى لەوئىدا موصلمان ياخود جوولەكە يان مەسىحى ھەي؛ يان ھىچ خواناسىك. ئەگەر ئەوئ نەكرد بەخوانەناس دائەنرئ.

۴- پىتويستە لەسەر ھەموو يەزىدىيەك كە دەستى براى ھەتا ھەتايى خۆى. ياخود پياوى (مەدى). دەستى شىخەكەى خۆى و پىرەكەى خۆى ماچ بكات. ئەگەر ئەوئ نەكرد بەخوانەناس دائەنرئ.

۵- ئەمەش كارتىكە كە بەپىي ئايىنى ئىمە دروست نىيە: ھەرچەند موصلمانەكان بەيانىان نوڤت ئەكەن ئەلەين «اعوذ باللە من...» جا ئەگەر يەكىك لە ئىمە ئەوئ گوى لى پى. يان ئەبى ئەو كەسە بكۆڤئ كە ئەو بەدەميا دى يان ئەبى خۆى پى بەكۆشت بدات ھەر كەسى ئەو نەكات بەخواناس دائەنرئ.

۶- كە يەكىك لە ئىمە مړئ پىتويستە براى ھەتا ھەتايىيەكەى و شىخەكەى و پىرەكەى بىنە سەر لاشەكەى. يەكىك لە گفتوگۆكار (قوال)ەكانيش ئەم واژەيەى ئەدات بەگوئىدا: (ئەى ئەو كەسەى كە

(۱) بىنگانەكان ئەمە بەرۆژ پەرسن ئەزمىرن لەسەر يەزىدىيەكان. بەلام لە راستيدا پەرسن نىيە. رىزگرتە: كە پىتويستە ھەموو زەردەشتىيەك رىز لە ئاو و با و ئاگر و چرا و گل بگړئ. (ش. ف)

كړنوش بۆ فرىشتە تاووس) ئەكىشىت، تۆ بەو ئايىنە ئەمرىت كە ئەوئ ئەيپەرستىت لەسەر يەتى. مەبەسم ئايىنى ئەو خوا گەورەيەكە پىي ئەلەين (فرىشتە تاووس)^(۱) نەك ئايىنىكى تر جا ئەگەر يەكىك ھاتە سەرت و پىي گوتىت بىيت بەئىسلام؛ يان بەمەسىحى ياخود بەجوولەكە. يان بەئايىنىكى تر. باوہرى پى نەكەيت و پەپرەويى. نەكەيت. چونكە ئەگەر تۆ لە ئايىنى (تاووسى فرىشتان) بەولاولە كە خۆتى بۆ ئەچەمىتەتەوہ ئايىنىكى تر بناسىت و پەپرەويى بكەيت؛ بەخوانەناس دائەنرئ.

۷- ئىمە شتىكەمان ھەيە پىي ئەلەين (موفەركى شىخ عدى). كە ئەوئىش برىتييە لەو گلەى كە لە گۆرى شىخ عدى ئەيھىتەين. جا ھەر يەزىدىيەك ھەندىكى لەو گلە لەگەل خۆى ھەلنەگرتەين و ھەموو بەيانىيەكىش تۆڤك لەو گلە نەخوات بەخوانەناس دائەنرئ. ھەر كامىكىشمان مرد و ئەو گلە پىرۆزەى پى نەبى بەخوانەناسىيەوہ ئەمرئ.

۸- پىتويستە لەسەر ئەوانەى كە رۆژوو ئەگرن. تا لە نىشتمانەكەى خوياندا نەبى رۆژوو نەگرن. چونكە پىتويستە لەسەريان لە ھەموو بەيانىيەكى رۆژوانى رۆژووگرتندا بچنە مالى شىخ ياخود پىرەكەيان و لەوئىدا دەست بكەن بەرۆژووگرتنەكەيان. ھەرودەها ئىوارە لە مالى يەكىك لەو دووانەدا رۆژووگەيان بشكىن. كە لەوئىدا مەيە پىرۆزەكەى شىخ ياخود پىرەكەيان ئەخۆنەوہ^(۲) ھەر كەسىكيان جامى دوو جام لەو مەيە نەخواتەوہ رۆژووگەى بەجى ناگات ئەو كەسەش بەخوانەناس دائەنرئ.

۹- ئەگەر يەزىدىيەك كۆچى كرد بۆ شارىكى بىنگانە و بەلاى كەمەوہ سالىك لەوئىدا مایەوہ ئىنجا گەر يەوہ نىشتمانەكەى خۆى ناتوانى جارىكى تر لەگەل ژنەكەى خويىا بڤىتەوہ. كەسەش لە ئىمە ژنى ناداتى ماردى بكات. ھەر كەسىكىش لە ئىمە ئەوئى كرد بەخواناس دائەنرئ.

۱۰- ئەمە لە بابەت پۆشاكەوہيە. ھەرودەك لە بەندى چوارەمدا گوتمان ھەر يەزىدىيە برايەكى ھەتا ھەتايى ھەيە ھەرودەها خوشكىكى ھەتا ھەتايىشى ھەيە. كە يەكىكىشمان كراسەكەى خۆى ئەدرئ، لە خوشكى ھەتا ھەتايى بەولاولە نابى كەسى تر مليونەكەى بىرئ. جا ئەگەر خوشكە ھەتا ھەتايىيەكەى ئەو مليونەى بۆ نەبړئ، نابى كراسەكەى لەبەر بكات. ئەگەر ھاتوو ئەو كراسەى لەبەر كرد بەخوانەناس دائەنرئ.

۱۱- ئەگەر يەزىدىيەك كراسىك ياخود شتىكى تازەى دروست كرد و لە ئاوہ پىرۆزەكەى ناو قسەنەكەى (شىخ عدى) دانەيشت نابى لەبەرى بكات. ھەر كەسى وا بكات بەخواناس دائەنرئ.

۱۲- نابى ئىمە بەرگى شىن لەبەر بكەين. نايشتوانين بەشانەى موصلمان ياخود گاور يان جوولەكە

(۱) بەلام من لە رۆشنبىرانى يەزىدىيەكانم بىستووە كە (تاووسى فرىشتان) بەسەرۆكى فرىشتەكان و خۆشەويستى خواى تاك و تەنيا دائەنن نەك بەخوا، واتا (تاووسى فرىشتان) ھەرچىيەك بكات بەناوى خواى خۆيەوہ ئەيكات نەك بەناوى خۆيەوہ كە ئافەرىدەكراوئىكى ئەوہ. (ش. ف)

(۲) مەى خواردنەوہ لە ئايىنى زەردەشتيدا بەگونە دائەنرئ. ئەم رەوشتە ئەچىتەوہ سەر ئايىنى پيش زەردەشتى؛ كە برىتييە لە سروشت پەرسى. (ش. ف)

سهرمان دابهينين. نايشتوانين سهرمان بهگويزاني خوانه ناسيتك بتاشين تا بهئاي پيرؤزي (شيوخ عدي) نهيشؤين جا ههركهسيكمان ئهوهي كرد بهخوانه ناس دانه نري.

۱۳- نايي هيچ بهزيبديهك بيجته پيشاو ياخود گه رماو (حمام) نايشبي كهوچك ياخود كاسهيهكي وا بهكاربهيتني كه موسلمانتيك، ياخود بي تايينتيك بهكاري هيتا بي.

۱۴- هه رچي له بابهت خوارده مه نيشه وهيه؛ له ناوه ند ئيمه و خاوه ن تايينه كاني تر دا جياوازيه كي زؤر ههيه. چونكه ئيمه نه ماسيمان پي ئه خوري؛ نه ئاروو (خهيار)، نه بامي؛ نه كولهكه، نه فاسوليا، نه كه له رم، نه كاهوو.

سهرؤكي تيره ي بهزیدی	سهرؤكي تاييني تيره ي بهزیدی
سهركرده ي شيوخان	له ناوچه ي شيوخاندا
حوسين	شيخ ناسر
سهرؤكي گوندي مام رهشان	سهرؤكي گوندي بيبان
سليمان	حوسين
سهرؤكي گوندي خه تاره	سهرؤكي گوندي موسهكان
ئه يوب	مراد
سهرؤكي گوندي دههكان	سهرؤكي گوندي خورزا
حوسين	نهرمو
سهرؤكي گوندي باقه سره	سهرؤكي گوندي خو شابا
علي	الياس
سهرؤكي گوندي بعشيقه	سهرؤكي گوندي كاباره
علو	كوچك كسو
سهرؤكي گوندي سينا	سهرؤكي گوندي عين سفني
عبدو	كركو
سهرؤكي گوندي كه بهرتوو	سهرؤكي گوندي قصر يزدين
طاهر	شيخ خبزو ^(۱)

ليته دا بهزيبديهكان قسه كانيان زؤر له راستيه وه دوورن. چونكه باوه ريبه كانيان ناگاته ئه وه نه ندازانه ي كه ئه وان پيشانيان داوه. ئه وان مه بهسيان ئه وه بووه كه له سه ربازيي يزگار ين. بهلام فه رمانه وايي تورك هه ر به ئيسلامي دانان؛ ئه و بيانووه ي لي په س نه ن ك ر دن. دوايي بوو به گيروگرفت يكي زؤر گرنگ و گه و ره له به ر ده م فه رمانه واييدا؛ ئه وانيش پي ته كه و تنه ته نگانه يه كي هه ره گه و ره وه.

(۱) ئه م سكا لايه له نووسرا وه كه ي (موسيوف. نو) وه گو ژا وه ته سه ر زمان ي عه ره بي، منيش له نووسرا وه كه ي (صديق الدملوحي) م وه رگرتو وه كه ناوي (اليزيديه) يه. بهلام له وه بي گومانم كه ده ستكار يبه كي زؤري تيا كراوه. به تاييه تي له سه رچا وه ي دوژمنه موسلمان ه كان يانه وه وه رگيرا وه كه توركه كاني عوسمان ين. (ش. ف)

رهوشت و خووي يه زيبديهكان

ئا ههنگ و زه ماوه ند

به بؤنه ي جه ئه تاييني به كان يانه وه، كه يه جگار زؤرن، به تاييه تي له كاني سه ردا ن له گو ژي شيخ و پيره كان ياندا؛ هه روه ها له كاني ژنه يناندا به زيبديه كان ئا ههنگ و زه ماوه ند ئه گي رن. له ئا ههنگ ي ژنه يناندا دانيشتواني گونده كاني دراوسي شيبان له گه ل ه ي گونده دووره كاندا كو ئه ب نه وه و تا سح شه و سح رؤژ ئه دن له ده هؤل و زور نا. كه شاييش گه رم بوو كوران و كچان ده ست ئه كهن به ره شبه لهك و هه لپه ر ين: به زيبديه كان چ به مه ي خوار دن وه، چ به شاييه كه ئه كونه خو شي و كامه رانييه وه؛ سه رخوش ئه بن بي جگه له وه ده ست ئه كهن به گره وي ئه س پ تاودان؛ كه موسلمان ه كان يش له مه دا هاويه شيبان ئه كهن.

هه لپه ركي و سه ما ك ر دن پر به دلي ئافه ره ته كان يانن. چ به تاك تاكي چ به كو مه له سه ما ئه كهن، ه ي وايشيان تيا هه يه كه له سه ما ك ر دن زؤر شا ره زان له گفتو گو كا ره كان يانه وه كه له هونه ري هه لپه ركي و سه ما دا ده ست يان هه يه في تري ره شبه لهك و هه لپه ر ين و سه ما ك ر دن ئه بن. چه ند كچيكيان كو ئه ب نه وه و به كو مه له؛ به ده نكيكي كا ريگه ر و ناسكه وه گو راني نه ته وه يي ئه لين؛ كا ر له دل و ده روون و مي شكي پيا وان ئه كهن. به لام نايي هيچ موسلمانتيك له وي بي و گو تيان لي بگري.

كاتي كه تاو و سه كان يش ئه گه نه ناو دي؛ لا دي يبه كان ده ست ئه كهن به به زم و شايي. له كو رتيكي پا ن و فرا واندا به كو مه له و به ته نيا ده ست ئه كهن به سه ما و هه لپه ر ين. شاييه كان به زوري له و سالانه دا ئه كرين، به بؤنه ي ژنه ينانه وه، كه ده غل و دانيان پر شتي باش بي. چونكه ئه گه ر وانه بي به زيبديه كان ده ره قه تي ئه و پا ره به خت ك ر دنه نايه ن.

هيواي دوا رؤژ

به زيبديه كان به هيواي ئه و رؤژهن كه له ده ست زؤرداري و به دكر داري موسلمان ه كان يزگار يان بي و بكه ونه سه ر ه و ت و ئاسايش و كامه رانييه وه. ژيانتيكي سه به رزان ه و پوخته رابو ترن. باوه ريان وايه كه رؤژتيك له رؤژان دي رؤژگار به ده ميانه وه پي ئه كهن ي، (به زيد كوري معاويه) له ئاسمانه وه دي ته خواره وه بو سه ري زه وي و كا رو با ري جيهان راست ئه كا ته وه و سه ريشيان به رز ئه كا ته وه.^(۱) هه ر كه سي په پره وي بي بكات سه ري ئه خات، هه ر كه سيكيش سه ركيشي بكات له ناوي ئه بات.

سه ردار، ئه بيت ته فه رمانداري ده ست به ره للاي به چنگ به سه ر خاكي به زيبدي چاوه ريان كرا وه وه. هه رچي نه ته وه يه كه هه يه له سه ر زه وي دا ئه كه ونه ژي ره ده ست يانه وه به زيبديه كان يش تو له ي خو يان له دوژمنه موسلمان ه كان يان ئه كهن وه، هه ر وهك (به خت نه سراي) با پيريان تو له ي له جو له كه كان كرديو وه وه. پس سه رداره كان ئه بنه كا ر ده به ستي سه ردار ي (امي ر). (پي س ره كان و شي خه كان يش ئه بنه سه ركا ري. گفتو گو كا ره كان يش ئه بنه پيا واني راسپي تر راوي (كو چه ر) ه كان يش ئه بنه پا ره كو كه ره وي. هه ژار

(۱) اليزيدية: صديق الدملوحي. (ش. ف)

(فەقير)ەكانىش ئەبنە سەربازى. (باعذرە)ىش ئەبىتتە پايتەختى ئەو فەرمانرەوايىيە شارى (شام)ىش ئەبىتتە شارى ھەرە گەوردى خاكي يەزىدى. ديارە ئەم باوەرپانەيان لەتاو زۆروستەمى موسلمانەكان ھاتووەتە مەشكەو. ھەر بەو ئاواتەيشەو ئەژىن كە سەرلەنوئى پاىەى گەوردەيى (ئەمەوى)يەكان زىندوو بگەنەو. ^(۱)

كريف چىيە؟!

(كريف) بەدۆست و برادر ئەلەين. يەزىدىيەكان كريفىتييان زۆر بەگرنگ گرتووە. ھەروەكو يەزىدىيەك و يەزىدىيەك ئەبن بەكريف. ئەگونجى يەزىدىيەك و سولمانىكىش بىن بەكريف ئەویش ئەو پىك دى كە يەكەكيان منالى ئەوى ترىان بخاتە باوەشى خۆيەو لە كاتى چووك برىنيا ئەوان بەو ئەلەين «كريف خونى» واتا دۆستى خوتنى. يەزىدىيە كە پر بەدل ئەم دۆستايەتيە ئەپاريزى و خۆيشى لەپىناويا بەخت ئەكات. ئەگەر كريفىتييەكە كەوتە ناوئەند دوو يەزىدىيەو، ھەتا پىنج پىشتىش نەويان وەك براى شيرىي دانەنرەين.

لە (شەيخان)دا كريفىتى ناوئەند موسلمانەكان و يەزىدىيەكان كزىوو وەك خۆى نەمايەو. تاوانىش ئۆپالى بەئەستوى موسلمانەكانە. نەك يەزىدىيەكان. بەلام لە (سەنجا)دا پىچەوانەى ئەوى ھەردوولايان ريز لە دۆستايەتيەكەيان ئەگرن و يارمەتي يەكتر ئەدەن و سەر و سامانى يەكترىش ئەپاريزن.

كەنەفت كردن

مەبەس لەم كەنەفت كردنە، پاراستنى ئايىنى يەزىدىيە، لە دەستكارىي كردن و شكاندنى فەرموودەكانى و ترساندنى نەتەوى يەزىدىيە لە شكاندنى بەندەكانى ئايىنەكەيان. ھەر سەردار (ئەمير)ەكان ئەتوان ئەم دەسەلاتە بەكاربەتەين، سەردار لە كەس كۆ بكاتەو ھەر كەسكى كەنەفت كرد، لە ھەموو مافىكى شارستانىتى و ئايىنىي خۆى بەش پراو ئەمىنىتەو. بەچاوى سووك سەيرى ئەكەن. تەنانەت ژن و مندالى خۆيشى خۆيانى لى دوور ئەخەنەو. ھەتا ئەمرى، ياخود سەردارى يەزىدىيەكان نەبەخشى لە دەست ئەو سزايە رزگارى نابى. سەردارەكان لە پاش كزىبونيان ئەم فەلەيان دۆزىيەو ئەویش بۆ گىرانەوى ھيز و دەسەلاتى خۆيان.

موفەرەك

ئەم موفەرەك ئەوئەندى موروويەك ئەبى؛ گەتوگۆكارەكان لە گەلەكى سەر گۆرى (شەيخ عەدى) دروستى ئەكەن. پاشان لە كاتى ھاتنى يەزىدىيەكاندا بۆ ريزگرتنى تاووسەكان، بەديارىي ئەيانەن. پىويستە ھەموو يەزىدىيەك يەكەك لەم موفەرەكانەى پى بى، تا لە تەنگانەدا خۆى پى بپاريزى.

(۱) رەنگە (صديق الدملوجى) ئەم سەرگوروشتەى لە نووسەرانى بىگانە ياخود لە بۆرە پىاوانى نەخوتەندەوارەو ھەرگرتى. ئەگىنا رۆشنىرانى يەزىدى ھەر خەو بەكوردايەتي خۆيانەو ئەبىين، (شەيخ ھەسەن)ىش ھەر وای كردووە. (ش. ف)

پىويستە بەيانيان و ئىواران ماچى بكات. جارى وا ھەيە بەھۆى ئەم موفەرەكەو دوو ھۆزى بەگۆرەكدا چوو، شەر ئەوئەستىن و ئەو شەر وەستاندەى خۆيان ئەپاريزن. ئەمەيش بەو جىبەجى ئەبى، ھەر ھۆزە (موفەرەك)ەكەى خۆى ئەدا بەوى تر. بۆ ئەمەى لەو دلىيابى كە جارىكى تر بەگۆرە ناچىتەو، جارى وايش ھەيە (موفەرەك)ەكە، پىچەوانەى ئەم مەبەسە كار ئەكات، وا ئەبىتتە نىشانەى كوشتار دەست پى كردنەو. ئەمەيش كاتىك رووئەدات كە ھەر ھۆزە موفەرەكى خۆى لەوى تر بسىتتەو.

ئەگەر دۆزمنىك بەسەر دۆزمنىكى خۆيدا سەرکەوت، و زانى دۆزمنەكەى خۆى ئەو موفەرەكەى ھەلگرتووە، لەوانەيە ھىچ ئازارىكى نەدات، لەبەر ريزگرتن لە موفەرەكە؛ ئەگەر باوك و برا و كوپيشى كوشتبى، ھىچى لى ناكات. ئەم رەوشتە زۆتر لەلای يەزىدىيەكانى (سەنجا) باو.

بەم رەنگە (موفەرەك) ئەبىتتە ھۆى پاراستنى ئارام و ئاسايش و ئاشتى و بەھيزکردنى كۆكى و برايتى كە ھىچ ھيزىكى تر ئەوى لە دەست نايت.

يەزىدىيەكان ئەو رەوشتەيان لا باو نىيە كە لە باتى كەسىكى كۆزراويان پارە وەرگرن. ئەوان ئەو بەترسۆكى و بى دەسەلاتى دانەنەين. باوەريان واىە كە (شەيخ عەدى) بەرەستى كردووە. گۆرپەنەوى موفەرەك لەلایەن ھەموو يەزىدىيەكەو ئەكرى.

ئەوى پىرۆز

يەزىدىيەكان كە منالىان ئەبى ھەوت رۆژ لەو ئاوە پىرۆزەى كە لە گۆرستانى (شەيخ عەدى) داىە ئەيشۆن، بۆ ئەمەى لە پىسىي مندالان پاك بىتتەو. ھەروەھا ھەر شتىكىش كە دەستى موسلمانەكانى لى كەوتىي لەو ئاوە پىرۆزەدا ئەيشۆن و پاكى ئەكەنەو. بەلام ئىستا ئەم رەوشتە كزىووە، لە ترسى ئەوى منالەكان بەو ئاوە ساردە بمرن.

چووك برىن

لە پاش لە داىكبوون بەھەوت رۆژ چووكى كۆرەكانيان ئەبى^(۱) ھەندى جارىش لە پاش دوو سال واپان لى ئەكەن. بەپىتى قسەى (صديق الدملوجى) خاوەنى نووسراوى (اليزىدە)، يەزىدىيەكان ئەم رەوشتەيان لە ئىسلامەو ھەرگرتووە.

ژن زۆر ھىنان و بەرەللاکردن

بەپىتى ئايىنى يەزىدى پىاوەتەوانى تا چوار ژن بەيتىن. ھەر كاتىكىش وىستى ئەتوانى بەرەللايان بكا. ھەرچى سەردارى يەزىدىيەكانە، ئەویش ئەتوانى، چەند ژنى بوى، لە سنورى ئايىنىدا مارەى بكات. بەلام ناتوانى ھىچيان بەرەللا بكات. چونكە ناشى كەس لە پاش ئەو مارەيان بكات. پىويستە ئەو ژنانە، ھەر لەناو مالى سەرداردا بىتەنەو تا ئەمرن. تەنانەت لە پاش مردنى مێردەكانىشيان ناتوان شوو بەسەردارى تازە بگەن، يەزىدىيەكان ئەو ژنە سەردارانە بەدايكى خۆيان دانەنەين. وەك داىكى

(۱) چووك برىن: (خەتەنەکردن)

خۆشيان بانگيان ئەكەن، بام لە ئەمەنىشدا لەوان بچووكترين.

جا ھەر ئەوەندە پياوھەكە بەژنەكەى بلتى: بەرەللام كردیت^(۱). ياخود پیتی بلتى تۆ شىخى منى، تۆ پیری منى. ژنەكە بەرەللاكراو دائەنرانى. لەگەل ئەوەيشا ھەر كاتى رىككەوتنەو، ئەتوانى ماری بکاتەو، بام لە سى جار پتریش بەرەللاى کردى. بەلام چینی ئایینی، كە خۆشيان بەچینیكى ناوازه و جیباواز دائەنتىن؛ ریز لەو بریاری بەرەللاكردنە ئەگرن ئەگەر سى جار لەسەریەك بەسەر زمانى مێردەكەدا ھاتىن ماری ناکاتەو. ئەوەیش لای یەزیدیيەكان باو نییە كە پیاوئ ژنەكەى خۆى بەرەللا کردبوو، پەنا بەریتە بەر پیاوھ ئایینیيەكان، بۆ ئەمەى بریاری گێرانەوئ ژنەكەى بۆ بدەن تا ماری بکاتەو. لەمەدا یەزیدیيەكان پێچەوانەى ئیسلامن. یەزیدیيەكان گوئ نادەن، ماری بەرەللاى. ژن و مێرد وەك یەك لە جیابونەویدا ئازادن... پیاو لەو دلتیا نییە كە دەستىكى ناپاك بکەوئیتە ناوەند خۆى و ژنەكەىو و ژيانى ژن و مێردىيان لى تىك بدات. ئەمەیش لەووە پەیدا بوو كە شتوێهكى ئایینی و فەرماندارىيان نەداو بەژن ماریکردن؛ تا ژن لە جیابونەو لە مێردەكەى خۆى بەرەست بکات. بەواتایەكى تر ریز لە سەریەستى زۆرتر ئەگرن.

ئەوەندە ھەيە ئەم بارە لە (شىخان)دا گوڤاوه و بەرەو چاكى ئەچیت. چونكە زۆر جارى وا ھەيە پیاو و ژنەكە دیتە كن دادگەرى ئایینی و لەسەر دەستى ئەوا یەكترى ماری ئەكەن، نەوێك ژيانى خێزانى يان لەو دواتىك بچى يان تىك بدرى. دیارە ئەمەیش ھەنگاویكى تازەيە بەرەو پێشكەوتن ئەنرى لە ئایینی یەزیدیدا، كە ھەموو دەم ئامادەيە بۆ گۆران و گەشەکردن.^(۲)

خۆشتن

ھەموو یەزیدیيەك، پێویستە لەسەرى، لە دواى جووت بوون لەگەل ژنەكەیدا، خۆى بشوات، یەزیدیيەكان خۆيان لە خۆياندا ھەز لە پاکی و خاوینى ئەكەن. ھەر ھىچ نەبى ھەفتەى جارێك خۆيان ئەشۆن بەبۆنەى جەژنەكان و پەیدابوونى كەشەكان و، سەرلێدان لە گۆرى (شىخ عدى)یەو ھەرەھا بەبۆنەى كۆچ کردنیاو ھە بۆ جىگایەكى دوور، بەتایبەتى لە رۆژانى رۆژووگرتنیاندا یەزیدیيەكان ھەموویان خۆيان ئەشۆن. ھەرچى ئافرەتەكانیشیانە، ئەم رەوشتە جوانە زۆرتر ئەپارتزن.

كە ژن لە كاتى مندالبوونىيائى، ياخود نۆرەى خوین پژانى بى يا مندالدى ھاتىن، پیاو نابى توخنى بکەوئ، بەنیازی جووت بوون. ماوہى پاش منالبوونەكەيشى چل رۆژە، كە تەواو بوو و ژنەكەيش خۆى شت، ئەوساكە رى بەپیاوھەكە دراو بەنیازی جووتبوونەو توخنى بکەوئ.

برایەنلى تا سەر بۆ رۆژى پاش مردن

رەوشتى یەزیدیيەكان واىە، ھەموو یەزیدیيەك ئەبى، براىەك و خوشكىك لە چینی ئایینی بۆ خۆى دیارىی بکات، كارى خۆى بەرەو رووى ئەوان بکاتەو، لە رۆژى پاش مردنیشدا ئەو دوانە بۆى بپارتەو ھە خوا كە ببیەخشى لە گوناھەكانى و بەنیازی خۆیشى بگەيەنى. پێویستە ھەموو بەیانیانىك دەستى ئەو خوشك و براىەى خۆى بگوشى و خۆشەویستىشان لەگەلدا بنویتن. ھەر كاتىك كراسىكى بۆ خۆى دوورى، ئەبى خوشكە تا سەرەكەى ملیوانەكەى بۆ ھەل بدرى. لە كاتى مردنیشیا پێویستە خوشك و برا تا سەرەكانى لەسەرى راوەستن و یارمەتیی (شىخ) و (پیر)ەكەيشى بدەن لە لەش شتن و پێچانەوئ لەشیا بەسپیان. ئەمەیش لای یەزیدیيەكان باو: كە میلوانى كراسەكانیان ئەبى خپى چ ژن بى چ پیاو لەمەيشدا ئەچنەو سەر رەوشتى زەردەشتیيەكان.

مردوو شتن

یەزیدیيەكان لاشەى مردووەكانیان ئەشۆن، ھەندى جار بەئاوى گەرم و سابوون. ئەوان لەمەدا لە ئیسلامەكان ئەكەن بەلام لە دەست نوێژ پێشتنا لە ئیسلامەكان ناكەن. ئەوى مردووەكە ئەشوات (شىخ)كەى و (پیر)ەكەيەتى. خوشك و برا تا سەرەكەيشى یارمەتییان ئەدەن (شىخ)ەكەيشى ھەندى پارانەوئ بۆ ئەكات، لە كاتى شتنیا.

مردوو ناشتن

كە لە شتنى مردووەكە ئەبنەو، ھەموو كوئىكى لەشى بەلۆكە ئەگرن. تۆزى لە خۆلى گۆرى (شىخ عدى)یش لەسەر ناوچەوان و چاوەكانى دائەنتن. بەرەو رۆژھەلاتیش ئەینىن^(۱) لە رۆژى یەكەم و دووھم و سێيەم و چل و ھەوتەمى پاش مردنیشیا لەبەر گیانى ئەو پارە و خوارەمەنى و بابەتانى تر ئەبەشنەو بەسەر ھەزاراندا. ژمارەيەكى زۆر مەر و مانگایش سەرئەبرن و ئەیدەن بەھەزاران و داموان.

وا باوہ لای یەزیدیيەكان كە مردووەكە بەسپیانلىكى دەستكردى خۆمالى بپێچنەو. نابى ھىچ سپیانلىكى تر بۆ ئەم مەبەسە بەكاربەتئرى. بەلام ئیستاكە ئەو رەوشتەيان بەرداوه. چونكە ھەموو دەم ئەو سپیالە خو کردەيان دەست ناکەوئ، كە كەم دروست ئەكرتن و كەمیش بەكارئەھتئرن.

رەوشتى یەزیدیيەكانى (سناجار) واىە، ژن بى يان پیاو، كە مرد، قژ و پرچى ئەبرن و بەكىلى گۆرەكەيەو ھەلى ئەواسن تا ئەرزى و لەناو ئەچى. ھەر كىچى لە ھەرەتى شووگردنابى؛ ياخود تازە شووى کردى، جوانترین بەرگى خۆى لەبەر ئەكەن، ئینجا ئەینىن. ھەندىكیان بەخشلىش ئەى رازیننەو، ئینجا تەنگى بۆ ئاگر ئەدەن.

ھەنىكىشيان رەوشتەيان واىە، كە مردووەكە مرد جلوبەرگەكانى لەبەر ئەكەن؛ ئینجا ئەینىن. كە ناشتیشیان ئەيخەنە ناو پێخەفێكەو كە لەناو گۆرەكەدا دایانناو.

(۱) لەم رەوشتەياندا چوونەتە سەر ئایینی رۆژپەرستىيى ھەرەكۆنيان. (ش. ف)

(۱) واتە: تەقلاقمدايت.

(۲) شىربايى وەرگرتن وەك لەناو كوردە موسلمانەكانى لاديدا باوہ لەلای یەزیدیيەكانیش باوہ. بەلام لەم دوايىيەدا نرخی شىرباييان كەم كردهوہ. (ش. ف)

ڊهوشتيان له پاش ناستن

خو ته گهر مردووه که خاوهن سایه و پایه بڼ و پیاوړتیا گه وره بڼ، له دار په بکه رتکی بو ته کهن، کام جلوبه رگی باش و ناوازه به نه ووی له بهر نه کهن، پاشان نه و په بکه ره له شونډنیکي بهر دانه نښن و له م لا و لای کوته بڼه و. گفتوگو کاره کان گورانییه کانی خو بان له بهر دهمیا نه لښ. نافره ته کانیش له خو بان نه دهن و شینی بو ته کهن. به تاوازیکی شیرین و کاریگه رده و بوی نه لاویننه و. هه تا سڼ روژ له سهریه ک ههر کرده و چاکه کانی نه و مردووه نه گټې نه و. به لام نه گهر مردووه که هه ژار و ده سکورت بوو، گفتوگو کاره کان ههر نه و نه دده کاره نایینییه کان دهر باره ی جټبه جټ نه کهن تا نه نیژرئ. که سوکاری مردووه که ناو به ناو دینه سهر گوړه کی و به سهریا نه گرین.

مردو و لای یه زیدیه کان پټی زور لڼ نه گیرئ، به لام که پرسه که ی ته و او بوو زور بوی ناگرین. ههر چه نده ناویشی نه هټن؛ له خوا نه پارټنه و که له گونا هه کانی خو ش بڼ. له شه و هه جه نه کان و که شه کاندانان و چټشتی بو دروست نه کهن و نه یه به سهر گوړه کی، له وټی دانه نښن و نه گه پټنه و بو ماله و. که سهر له به یانی هاتنه و بو نامانی چټشته کان بیسه نه و مالن، بو بان دهر نه که وئ که هیچ خوار دهمه نییه کیان تیا نه ما و. بهم جوړه یه زیدیه کان له رتگی رټزگر تني مردووه کانیه و، دهستی هه ژاران نه گرن و یارمه تیان نه دهن.

گوړی پټشه و شیخه کانیان

«یه زیدیه کانیش وک هه موو خاوهن نایینه کانی تر، هټشتا له دهست رټزگر تني و پهرستنی پیا و هه وره کانیان رزگاریان نه بوو به پټی به قسه ی هه ندئ بیتگانه که نه چنه سهر گوړی نه و پټشه و و شټخانه یاتن، پروایان وایه که خاوه تی له ناویان دایه^(۱)، له بهر نه و له لیبان نه پارټنه و که لای (فریشته تاووس) بو بان بپارټنه و تا لیبان خو شټی و له دهر و سهر گهر دانی بپارټنئ». نه بڼ هه موو یه زیدیه ک، گوړتیک له و گوړانه بو خو ی دیاردی بکات، که ئیواران و به یانیان سهری لڼ بدات و به ههر چوار لایدا بسو و پټنه و و لټی بپارټنه و که خو شټی بو و یارمه تیی بدات و بوی بپارټنه و له خوی گه وره که بیسه خشټ و بیپارټنئ له دهر و سهر گهر دانی^(۲) له بهر نه و هه موو نیشته جټبه کی یه زیدی له و گوړانه ی تیا یه. نه م گوړانه زورن؛ له ژماره نایه، سهر نه ویه هه ندیکیان له سهر نایینی یه زیدی نښ. بیتجگه له و یه زیدیه کان رټز له هه ندئ دار و پهر دویش نه گرن. جټگا گرنه کانی نه م گوړانه (لالش) و (عین سفنی) و (بعشقیه) و (بحزانی) و (گونده کانی سهر شاخی سنجاران). نه م گوړانه هه ندیکیان وک خسته خانه به کاری چاکر دهنه و هه ندئ نه خو شټیش دین!...

له م شونډه واری گوړانه له هه موویان گرن گتر به لای یه زیدیه کانه و پهرستگای (شیخ عدی) یه. نه م

(۱) به لام له راستیدا یه زیدیه کان شیخه کانیان نا پهرستن به خواشیان نازان. ته نیا رټزبان لڼ نه گرن. (ش. ف)

(۲) نه م ږهوشته له ناو کورده ئیسلامه کانیشدا هه یه. به لام پټچه وانه ی نایینی پاکي ئیسلامه. هه وره و پټچه وانه ی نایینی پاکي زهرده شتییه. (ش. ف)

پهرستگایه که ووتو ته ناو چپای (لالش) و هه که به هه شتیکه له به هه شته کانی کوردستان. جټگایه کی پر له دار و درهخت و چیمه ن و لاله زار و کانیای سارد و سازگار و کزه پای فټنکه له هاویناندا ههر که پیا و گه یشته سهر (پری سیرانئ) نه بڼ پټلا و هه کانی خو ی داکه نئ چونکه گه یشتو ته ناو جټگای پیروز. له ویه به ناو دارستان و چروچنو و ردا نه روا ت: تا نه گاته سهر گوړی (شیخ عدی). یه زیدیه کان هه موو سالتیک نه چنه سهر دانی نه م گوړه به ناوی (حج) و هه. به پټلا و هه به ناو نه م شوینده ناو نروژن. توخنی ژنه کانی خو بان ناکه و. مه ی ناخو نه و هه هیچ دارنیکیش نا پر نه و. ته نیا به شی چټشتخانه ی (شیخ عدی) نه بڼ. په له وهر و ناسکه کټویش ناکوژن به جوړتیک تیکرایی ههر چی که و تټیته ناو (لالش) و هه به لایانه و بهر و پیروزه. ناوی پیروزیش له ناو ژو و رتکدا هه ل نه قولی، که له وئ چوه دهر و هه به پیروز دانانرئ، هه موو شتیکی تیا نه شوړئ.

هه موو شو ویک مجنوره کان چرا له باره گای (شیخ عدی) دا و له گوړستانه کانی ناو لالش و رتگاکانی رو و هه گوړی (شیخ عدی) دا و له سهر که له بهر دکان و ساختمانه کان دا نه گیرسټن. شه وانی جه نه کان و که شه کان نه م چرا خانه زورتری لڼ دئ... ئیره ییش به لای یه زیدیه کانه و (کعبه) یه که بو خو ی، که نه ک ههر گوړی (شیخ عدی) باره گای گه لټیک له شټخه گه وره کانی ئیسلام و یه زیدیشی تیا یه، وک (شیخ عبدالقادی گه یلانی) و (شیخ حسنی بصری) و (شیخ شمس الدینی تبریزی) و (منصور الحلاج) و (قضیب البان)، و اتا نه وانه ی که هاوچهرخ و هارټی (شیخ عدی) بوون.^(۱)

جه نه کان و که شه کان

یه زیدیه کان جه نټیان زوره. (جه نټی مانگی روژوو) و (جه نټی مانگی کوشتی) و (ناهنگی لیل القدر) یان هه یه، وک موسلمان هه کان رټزبان لڼ نه گرن. هه رو هه جه نټی (بیلنده) یان هه یه، که ههر له هی (مه گوس) دکان نه کات وک مه سیحیه کان و موسلمان هه کانیش (جه نټی خضر الیاس) یان هه یه (روژوی هه یی) ییش به روژوتیک پیروز نه ژانن فهرمانی تیا ناکه نه مانه ییش هه ندیک له جه نه کانیان.

جه نټی روژوو

روژوو یه زیدیه کان سڼ روژه، نه ک سڼ روژ، له سهره تای مانگی دوانزه هه می روژه هه لایدا (کانوونی اول) سڼ روژ به روژوو نه بڼ، دوی نه و نه یکه به جه نټن. ناهنگیکي گه وری بو ته کهن و وک جه نه ههره گرنه کانی خو بان دانه نښن. له م جه نه دا سهر له یه کتر نه دهن. گهر دهن نازادی نه کهن. خو شه ویستی خو بان بو یه کتر تازه نه که نه و. سهر له گوړی مردووه کانی خو بان نه دهن. بو شیان نه پارټنه و له خوا که له گونا هیان خو ش بڼ. دهستگیر و ییه کی زوریش له گه ل دما وان و هه ژاراندا نه کهن.

(۱) رو شنییرانی یه زیدی ههر رټز له و گوړانه نه گرن؛ نایانپهرستن. (ش. ف)

جهڙنى بيلنده

ئەمە جەڙنى لەدايکيونى خونکار (يزيد)ە. شىۋەى جەڙنەكە ئەچىتەو ە سەر جەڙنى مەگوسەکان. لە شىۋەى كەلوپەلى جووت كړندا؛ نان دروست ئەكەن. ئەبىەشنەو بەسەر ھەژارندا دەرخواردى گاجووتەکانى خۆيانىشى ئەدن. ئاگرى نیتلە نیتل لەناو خانووەکان و يانەکانيان و چشتيرەکانياندا ئەكەنەو ە، بەم لا و بەولایدا ئەسوورپنەو ە.

جەڙنى مردوو

ئەم جەڙنە بەر پۆڙى دەھەمى دوانزەھەمى پۆڙھەلاتى ئەكەوئ. جۆرە كولپچەيەكى تيا دروست ئەكەن و ئەبىەشنەو بەسەر ھەژارندا. جۆرە ئەستورکىكى گەورەيش دروست ئەكەن و دەنكە ميوژىكى تى ئەخن لەپاش ھەوت پۆڙ ئەتيرن بەشوتين پياوژىكى بىگانەدا.

ئەستورکەكە ئەخەنە سەر پشتى يەكيتك لە كورەكانيان. ئەو كابرايە، ئەبى ئەستورکەكە ھەلگري و پارچە پارچەى بكات و ببىەشپتەو بەسەر خاوخيتزانى مالهەكەدا. ھەر كەسى دەنكە ميوژەكەى بەركەوت، بەختى يار ئەبى و دواپۆڙىكى پر كامەرانى تووش دئ.

جەڙنى خضر الياس

بەر يەكەم پينچ شەمەى مانگى ڤەشەمبى پۆڙھەلاتى ئەكەوئ. ھەندى جار سڀ پۆڙ، ھەندى جاريش پۆڙىكى تيا بەرپۆڙو ئەبن.

جەڙنى چلە

كە چل پۆڙ لە زستان ڤښت ئەو جەڙنە ئەكەن. بۆ چلەى ھاوينيش جەڙن ھەيە. ئەم دوو جەڙنە لە شىخ عديبەو داھاتوون كە ھەر جارە چل پۆڙ بەرپۆڙو بوو.

جەڙنى سەر ساڭ

بەر يەكەم پۆڙى چوارشەمەى مانگى گولان (نيسان)ى پۆڙھەلاتى ئەكەوئ. واتا ١٤ى مانگى گولانى پۆڙئاوایى. ئەم جەڙنە وەك جەڙنى سەرى سالى كوردى وايە. جەڙنى بەھارە، جەڙنى نەورۆزە. لەم جەڙنەدا كوپان و كچان گوللەكە سوورى ناودەشت ئەچنەو ە و ئەيكەن بەدەسكە گول و ھەلى ئەواسن بەسەر دەرگای خانووەكانيانەو ە. مەبەسيان لەمە ئەو ەيە كە لەگەل خراى خۆياندا ريتكەون، لەم جەڙنەدا خواردەمەنيبەكى زۆر بەسەر ھەژارندا ئەبەشنەو ە. بەجلى ئالوالا و ڤەنگاڤرەنگەو ە كوپان و كچان ئەگەرتين و سەيران ئەكەن و ھەلپەركى ئەكەن و گورانى ئەلپين. ئەم مانگى گولانە سەرتاپا بەجەڙنانى تريشەو ە رائەبوپين. ميواندارى تيا ئەكەن و دياريشى تيا پيشكەش بەيەكترى ئەكەن.

جەڙنى كوشتى

يەزىديبەكان بەم جەڙنە ئەلپن (جەڙنى حاجيان). كە لە جەڙنى (قوربان)ى موسلمانەكان ئەكات. لە

پۆڙانى ھەوتەم و ھەشتەمى مانگى (قوربان: ذي الحجة)دا يەزىديبەكان كۆمەل، كۆمەل دپنە سەر گۆرى (شيخ عدى) لە ئيوارەى پۆڙى نۆھەمدا سەر ئەكەونە سەر شاخى (عرفات) كە پپى ئەلپن (شاخى حج). ئەم شاخە كەوتووتە پۆڙھەلاتى گۆرەكەو ە سەرۆكى پيشەوا (پيش نيمام) و ھەموو پياو ە ئايينيەكان پيشيان ئەكەون ھەمويان لە (شيخ عدى) ئەپارپنەو ە كە (حج)ەكەيان پەسەند بكات و لە گونا ە ھەلەكانيشيان خوش بپن، لە كاتى پۆڙئاوابوندا لە شاخەكە دپنەخوارەو ە. سەريك لەبەردە ڤەش (حجر الاسود) ئەدەن و ماچى ئەكەن. پاش ئەو ە دپنە ناو ھەوارگەى پيپۆزى (شيخ عدى)يەو ە دەست و دەموچاويان بەناوى (زمزم)ى پيپۆز ئەشون^(١) لە دواى ئەم فەرمانانە، دەست ئەكەن بەبەزمۆرەمى خۆيان تا بەيانى. لەبەرە بەيانەو ە دەست ئەكەن بەجەڙنە پيپۆزى لەيەكترى و دەست گوشين و گەردن ئازادى. دەستى پياو ە ئايينيەكانى خۆيان ماچ ئەكەن. ھەندى پارەيشيان پيشكەش ئەكەن. پاشان ئەچنەو مالى خۆيان.

جەڙنى كۆمەل

ئەمە لە جەڙنە گەورەكانيانە^(٢) بەر سەرەتاي كەشى پايز ئەكەوئ لە (١٥) وە تا (٢٠)ى مشتاخان (ايول)ى پۆڙھەلاتى لە ھەموو ناوچەكانى يەزىديبەكانەو ە، دپن و لە گۆرستانى (شيخ عدى)دا كۆ ئەبنەو ە تا پينچ پۆڙى خشت بەبەزمۆرەزمەو ە رائەبوپين. شەو و پۆڙ بەگۆرانى گوتن و ھەلپەركى و سەماو ە خەريك ئەبن تا لە پەلوپ ئەكەون. ھەر كۆمەلە ياخود دانيشتوانى ھەر گونديك، ھەموو سالى لە جپى تايبەتپى خۆياندا جينگير ئەبن. كەس جينگا گۆركى ناكات، ھەر كۆمەلەيك گەيشتە نزىك گۆرەكەو ە؛ تەنگ ئاگر ئەدات. ئەوانى پيشو ئەچن بەپيرانەو ە. (بەرى شەباكى) كە پروايان وايە (شيخ عدى) لەسەر ئەو تەختە دانيشتوو ە، لە شىۋەيەكى شىخ و شەنگدا ئەھيننە دەرەو ە و بەپيرەو ە ئەچن و ئەيخەنە شوپنى ديارى كراوى خۆى.

(بابە شىخ) كە گەورەى شىخەكانيانە، لەناو مالىكى تەنيشت گۆرەكەدا دائەنيشى، يەزىديبەكان دپن و دەستى ماچ ئەكەن و ديارى خۆيانى پيشكەش ئەكەن.

سەرلپدان لە (بابە شىخ) بەھۆى چەند كەسيكى ديارى كراو ە پينك دئ، كە لە يەزىديبەكان پارە وەرئەگرن، ھەر كەسى لە دلى خۆيدا نيازىكى داناپ، پارچە سبپالپك ئەدات بەو پياو ەى كە مام ناو ەندپى ئەكات؛ ئەويش لەناوى (زەزمە)ى^(٣) پيپۆزى ھل ئەكيشى و ئەببەستى بەسەرەو ە.

ئەم (لالش)ە جينگايەكى پيپۆزە. نابى كەس بەپتلاو ەو بەناويا بگەريئ. ھەرودھا لەویدا كەس لەگەل ژنى خۆيدا ناوئ، مەى ناخۆنەو ە. بەلام ئازادى بۆ ھەموو كەس راگيراو ە. لايان باو ە: ئەگەر يەكيت

(١) ناوى راستەقینەى ئەو كانیبەى ئەم ناو ە لئ ھل ئەقولئ (كانیا سپى)یە. (ش. ف)

(٢) ئەم جەڙنە ئەچیتە سەر جەڙنى (مبەرەگان) كە زەردەشتیبەكان بەبۆن ەى كەشى پایبەزەو ە ئەيكەن. پۆڙ پەرستەكانیش ئەم جەڙنەیان ھەبوو ە. (ش. ف)

(٣) كانیا سپى، لەوئ ھل ئەقولئ. یەزیدیبەكان لە جیگای ئاوى (زمزم) دایانناو ە. (ش. ف)

کچیتکی فراند سزا نادرئ چونکه فراندنه که له ئه نجامی پیکه تنه وهیه، بۆ مه به سی ژن ومیتردییه، نه که بۆ داوین پیسی. ئیبریش له و کاته دا جیگای ئاشنایه تی و یه ک ناسینه که له جیگیانی تر دا سهر ناگرئ. جار ان نانی ئه و هه موو که سانه له سهر چیشته خانه ی (شیخ عدی) بوو. به لام ئیستاکه هه ره که سی بیه وی نان بۆ خۆی له وی دروست ئەکات. له چواره م رۆژی ئه م جهژنه دا مه پیک ئه کرن و سه ری ئه برن و ئه یکه نه به چیشته. چه نه که سی که له دانیشتوانی (عین سفنی) کوته گۆشته کان له مه نجه له که درئه هینئ و ئه یخه نه به رده می سه ردار (ئه میری شیخان). ئه ویش هه ندیک ئی ئه خوات و ئه وانی تریش میوانه کان ئه یخۆن.

یه زیدییه (قائد) یه کان سه ره ئه که ونه سه ره پۆیه ی شاخه که. چالاکانه وه ک تیزکه ی تفه نگ سه ره ئه که ون. هه روه ها به و ره نگه ییش ئه که ره بنه وه خواره وه تفه نگه کانیشیان ناگر ئه دن، ئه و سا مجبوری گۆره که گایه کیان ئه خاته به رده م. ئه وانیش توند گایه که ئه گرن و جاریکی تریش به وه وه، سه ره ئه که ونه وه به سه ره شاخه که دا، له ریگا دا به زه بری تیلا ئه بیبه نه به رپوه. پاشان دای ئه گبیره خواره وه و پیشکه شی سه ردار (ئه میر) ئه که نه. سه رداریش پالتۆ یاخود جامانه یان بالا پۆش (عبا) پیکان پی ئه به خشی. میوانه کان له هه موو لایه که وه هیترشیان ئه به نه سه ره. مه به سیان ئه وه یه دیارییه که ی سه ردار یان له ده ست بسیئن. ئه وانیش به تیلاکانیان خۆیان له ده ستیان ئه یاریزن و به هه له داوان ئه رۆن تا ئه که نه به رده رگای گۆری (شیخ عدی). ئیتر له وه به و لاوه میوانه کان وازیان لی ئه هین.

ئه گونجی مجبوره که گایه که یان لی وه رگری و بۆیان بکات به شیو تا میوانه کان لی بیخۆن.

یه زیدییه کان ره وشتیان وایه، هه ره که سی له و جهژنه دا و له و شوینه دا، له لایه نه یه کی که له و هۆزی (قائیدی) یانه وه بریندار بکری، یاخود بکوژی، خوینی داوا ناکه نه. (کوچه ک) هکانیش هه موو رۆژیک ئه چه نه سه ره ئه و شاخه و به گوریسه ره نگا وره که کانی خۆیان کو له دار له سه ره پشتی خۆیان ئه هین بۆ سووته مه نیی چیشته خانه ی (شیخ عدی). هه موو ئیوارانیکیش ده س و پیوه نده کان چا هه ل ئه گیرسیئن و بلاویان ئه که نه وه به ناو (لالش) ی پیروژدا، به سه ره گومه زه کانه وه و به سه ره که لاوه کانه وه و له سه ره چه فی ریگا کان دایان ئه نین، ئه و ناوه ئه که نه به چا خان.

که رۆژی شه شه م هات و میوانه کان ئه گه رپته وه بۆ گونده کانی خۆیان. (تازی) یه کانیش که بریتین له دانیشتوانی گونده کانی (باشیک) و (بازان) ده ست ئه که نه به پاک کردنه وه ی گۆرستانه که له پوش و په لاش و گلیشی ئه و چه نه رۆزه که له میوانه کانه وه دا که وتوون. جا ئه مانه، هه موو، ئایینن، نابئ هیچ کامیکان به جئ نه هینری.^(۱)

(۱) له م جهژنی کۆمه لیدا؛ گه لیک ره وشتی ئایینی ئه نوینری، که له بنچینه دا ئه چیتته وه سه ره (ئایینی سروشت په رستی) ی پیشوویان. (ش. ف)

سه مای ئایینی

هه ره له م جهژنه دا هه ندی کاروباری ئایینی تر هه نه، به لام به نه ئییه که ی زۆره وه ئه کرین. نابئ هیچ بیگانه یه ک ئاگای لی بی. خۆیان به مه ئه لئین (سه مای). به لام ئه م سه مایه، جۆره کاریکی ئایینییه، به و مه به سه ره پانه په رینری که له ئاسمانه وه خوا نیازی خۆی بخاته دلیانه وه و ریگای راستیان پیشان بدات و یارمه تیشیان بدات له چاره کردنی گیرو گرفته کانیاندا و رزگار بوون له ته نگانه کانیان.

یه زیدییه کان له و کۆره دا کۆته بنه وه که به رامبه ره گۆرستانی (شیخ عدی) یه. مۆمدا نیک دانه نین، که پیی ئه لئین (جقالتو) ئامانیکان له سه ره داناوه، په ری ئه له رۆنی زه یتوون.

له م لا و له ولای مۆمدا نه که وه حه وت شاپلیته دانه نین. که له ناوه راستیاندا له شیوه ی گۆلیکی گه ورده دا شاپلیته یه ک دانراوه.^(۱) یه زیدییه کان ئه م شاپلیتانه دانه گیرسیئن. له شیوه ی که مه ره یه که دا له هه ره چار لای ئه و شاپلیتانه وه ئه وه ستن. یه که م که سیان ئه و پیوا یه که کاروباری گۆری (شیخ عدی) ی پی سیپراوه. ئه م پیوا به ته نیا ئه وه ستی. جلویه رگه ئایینییه کانی ئه و رۆژی خۆی له به ره ئه کات. شاه کلاوه که ی (شیخ عدی) ئه کاته سه ری و پالتۆکه ی (شیخ ئه به یه کر) ییش ئه کاته به ری. دوا ی ئه و پیشه وای بالا (پیش ئیمام) دی. ئینجا (میر هه ج) وانا سه رکرده ی هه ج که (سه ردار ی شیخان) دایناوه بۆ هه لسو ورا ندنی کاروباری کارگری پی و ئاسایش له گۆرستانه که دا؛ له رۆژانی کۆبوونه وه ی یه زیدییه کاند. پیوسته ئه م (میر هه ج) ه له خیزانی سه رداره کان بی یه که میان له ته نیشتی راسته وه، دووه میشیان له ته نیشتی چه په وه را ئه وه ستی. له دوا ی ئه و دووانه ی شه وه (با به شیخ) را ئه وه ستی، له گه ل پیشه و (ئیمام) که یدا؛ که ئه بی له خیزانی «شیخ شرف الدین) بی. له دوا ی ئه مانیش هه (کوچه ک) هکان جووت، جووت ئه وه ستن، دوا ی ئه وانیش (با به کوچه ک) به ته نیا ئه وه ستی. ئه مانه هه موویان ئه که نه بیست که س، به هیواشییه که وه، له سه ره خۆ؛ له شیوه یه کی ملکچه چانه و خواناسانه دا، به هه ره چار لای مۆمدا نه که دا ئه سو ورتنه وه. به هه مووی سی جار ئه سو ورتنه وه به لام ما وه ی سو ورا نه وه که چوار کاتی ته و او ئه کیشتی، گفتوگۆکاره کانیش که له به رده م ده رگانه ی شیخ عدی دا دانه نیشن. ده ست ئه که نه به گۆرانی گوتن و ده ف لی دانیکی نه رم و شمشال لی دانیکی شیرین و ناسک و کاریگه ره، ئه م جۆره خوا په رسته نه، وا په سه نده، که هه تا دوا ی نیوه ی شه و بخایینئ، چونکه هه ره ئه و ده مه یه که خوا نزای مرۆف گیرا بکات و نیازی پیروزی خۆشی بخاته دلی ئه وانه وه که رووی تی ئه که نه و لی بی ئه پارپته وه.

له به ره به یانی هه موو رۆژیک ئه م جهژنه دا، پیشوازی بالا (پیش ئیمام) و سه ردار ی هه ج (میر هه ج) له نزیک ده رگای سه ردار (ده ری میر) وه دانه نیشن، یه که میان له لای راسته وه دانه نیشی، دووه میشیان له لای چه په وه. له چیشته خانه ی (شیخ عدی) یه وه چیشتیان بۆ دی. چیشته که ییش بریتییه له شله (شۆریا) یه که له ناو دوو کاسه ی داردا که بۆ پیشه وای بالا (پیش ئیمام) ی دانه نین کولیره یه کی

(۱) پیوا وای دیته پیش چاو که شاپلیته گه وره که ی ناوه راستیان نوینه ری رۆژین، حه وت شاپلیته که ی تریش نوینه رانی حه وت ئه ستیره که بی. (ش. ف)

له‌گه‌لدايه. ئه‌ویش پارچه‌یه‌ک له‌ کولتیره‌که‌ ئه‌کاته‌وه‌ و ئه‌یداته‌ ده‌ست سه‌رداری جه‌ج. ئه‌میش یه‌ک دوو پارووی لێ ئه‌خوات، پاشان کۆچه‌که‌کان دین، هه‌ردوو کاسه‌که‌ هه‌ل ئه‌گرن ئیتر کۆچه‌که‌کان و گفتوگۆکاره‌کان هه‌موویان هه‌روژم ئه‌به‌نه‌ سه‌ ئه‌و دوو کاسه‌یه‌، هه‌یچیان تیا ناهێلنه‌وه‌، هه‌موو چیشته‌که‌ ئه‌خۆن، جا هه‌ر که‌سه‌ی هه‌ندیکی له‌و چیشته‌ به‌رکه‌وتبێ خۆی به‌کامه‌ران ئه‌زانی.

جه‌زنی لیلة‌القدر

ئهم جه‌زنه‌ به‌ر شه‌وی پانه‌هه‌می مانگی (شعبان) ئه‌که‌وێ، پێی ئه‌لین (لیلة‌القدر)، له‌و شه‌وه‌دا یه‌زیدییه‌کان له‌ گۆرستانی (شیخ‌عدی)دا کۆته‌بنه‌وه‌. (سه‌رداری شیخان) و کۆمه‌لێک له‌ پیاوانی ئایینی له‌ پێشه‌وه‌یه‌، نوێژه‌کی خۆیان ئه‌که‌ن. سه‌رداری پێشه‌واکان (پیش‌ئیمام) ئه‌بێته‌ پێشه‌وا یان ڕوو ئه‌کاته‌ ڕووه‌ (قیبله‌) شه‌ش تاک (رکعات) نوێژیان له‌گه‌لدا ئه‌کات. نوێژه‌که‌یان نوشتانه‌وه‌ (رکوع)ی تیا نییه‌. ته‌نبا یه‌ک جارێش سه‌ریان له‌ زه‌وی ئه‌دهن. له‌ هه‌موو تاکه‌ نوێژ (رکعه‌)تێکا سه‌د جار (سورة‌الاحلاص) ئه‌خوێننه‌وه‌. پاش ئه‌مه‌ی نوێژه‌که‌ره‌کان وچانییک ئه‌دهن و چیشته‌ و میوه‌یان ئه‌دریتێ و ئه‌یخۆن، ده‌ست ئه‌که‌نه‌وه‌ به‌نوێژ. به‌چه‌شنی پێشوو شه‌ش تاک نوێژ (رکعات)ی تر ئه‌که‌ن. به‌م ڕه‌نگه‌ نوێژه‌که‌یان ئه‌که‌ن. یه‌زیدییه‌کان باوه‌ریان وایه‌ که‌ ئهم نوێژه‌ جێگای نوێژی سالیکی ته‌واویان بۆ ئه‌گرتیه‌وه‌. له‌ به‌یانیه‌ی دووه‌م ڕۆژدا ئه‌گه‌ڕێنه‌وه‌ مالی خۆیان.

یه‌زیدییه‌کان ئهم شه‌وه‌ به‌شه‌ویکی پیرۆز دانه‌نین و رێزیشی زۆر لێ ئه‌گرن. له‌و شه‌وه‌دا به‌گه‌وره‌ و بچووک و ژن و پیاویانه‌وه‌ له‌م لا و له‌ولا کۆته‌بنه‌وه‌، به‌گفتوگۆی خۆش و ئاهه‌نگه‌وه‌ ڕانه‌بوێرن، گفتوگۆکاره‌کان گۆرائیه‌ ئایینییه‌کانیان بۆ ئه‌خوێنه‌وه‌، له‌ بابته‌ دروست کردنی جیهان و ئافه‌ریده‌ کراوانه‌وه‌، هه‌روه‌ها له‌ بابته‌ کاره‌ساته‌ سه‌رسوپه‌ڕه‌کانی شیخه‌کانی خۆیانوه‌ قسه‌یان بۆ ئه‌گێڕنه‌وه‌. تا به‌ره‌به‌یان به‌و جوړه‌ ڕانه‌بوێرن خاوه‌ن ماله‌که‌یش که‌ له‌مالیا کۆته‌بنه‌وه‌ نان و چیشتیان پێشکه‌ش ئه‌کات، ئه‌یخۆن. پاشان بڵاوه‌ی لێ ئه‌که‌ن.

ئهمه‌ ڕه‌وشتی یه‌زیدییه‌کانه‌ له‌ (شیخان)دا، به‌لام له‌ (سنجار)دا نوێژکردنی تیا نییه‌، (پێشه‌وا یا) له‌ مالی خۆیدا، هه‌ندێ که‌س له‌ ده‌روێشه‌کان و خاوه‌ن ئایینه‌کان، کۆ ئه‌کاته‌وه‌، په‌یکه‌ری (تاووسی فریشتان) له‌به‌رده‌میاندا دانه‌نین. گۆرائی ئه‌لین. شمشال لێ ئه‌دهن، که‌ به‌یانی گزنگی دا ده‌ست و ده‌موچاویان ئه‌شۆن. (پێشه‌وا یا) نان و چیشتیان ئه‌دات، پاش نان خواردن هه‌ریه‌که‌ هه‌ندی پاره‌ یاخود دیاری ئه‌دات به‌پێشه‌وا یا، ئیتر هه‌ر که‌سه‌ ئه‌گه‌ڕێنه‌وه‌ مالی خۆی، ئه‌و ڕۆژه‌ هه‌موویان به‌ڕۆژوو ئه‌بن. جا هه‌روه‌ک لێره‌دا ده‌ره‌که‌وێ دامه‌زرتنه‌ری ئایینی یه‌زیدی و یستویه‌تی باری ئایینی یه‌زیدییه‌کان سووک بکات، هه‌روه‌ها به‌جۆریکی وایش ئه‌و کاروباره‌ ئایینییه‌ دامه‌زرتی، که‌ که‌لکی بۆ یه‌زیدییه‌کان تیا بێ، و، دلایان پێی خۆش بێ.^(١)

(١) لێره‌دا شوێنه‌واری (ئایینی ئیسلامی) به‌ته‌واوه‌تی دیاره‌؛ به‌لام هه‌روه‌ها شوێنه‌واری (بت په‌رستی) و (سروشت په‌رستی)یش تیا دیاره‌. (ش. ف)

ئاهه‌نگ له‌سه‌ر گۆره‌کان

یه‌زیدییه‌کان بۆ هه‌ریه‌که‌ییک له‌ شیخه‌ گه‌وره‌کان یاخود پیاوچاکه‌کانیان، له‌ شیوه‌یه‌کی گرنгда گۆرستانیکیان دروست کردوه‌، به‌ناوبانگه‌کانیان هه‌وتن که‌ له‌م شوێنه‌دان: (باشیک)، (بازان)، (جه‌روانه‌)، (دوغات)، (باعه‌زده‌)، (خه‌تاره‌)، هه‌موو سالییک له‌ ڕۆژیکی دیاریی کراودا له‌و گۆرستانانه‌دا کۆته‌بنه‌وه‌؛ به‌هه‌ر چوارلایاندا ئه‌سووپێنه‌وه‌ سه‌ریان لێ ئه‌دهن، هه‌روه‌ک بچن بۆ (حه‌ج)یک وه‌هایه‌، بۆ وینه‌ ئاهه‌نگی گۆرستانی (شیخ‌مه‌حه‌مده‌ی حه‌نیفه‌) که‌ له‌ (باشیک) دایه‌ له‌ یه‌که‌م ڕۆژی هه‌ینی پاش سه‌ری سالی یه‌زیدیدا ده‌ست پێ ئه‌کات، که‌ به‌ر ڕۆژی هه‌ینی پاش یه‌که‌م چوارشه‌مه‌ی مانگی گولان (نیسان)ی ڕۆژه‌لاتی ئه‌که‌وێ یه‌زیدییه‌کان هه‌ستی ڕیزگرتنی خۆیان به‌رامبه‌ر ئهم پیاوه‌ چاکه‌یان ده‌ره‌بێن له‌و شه‌وه‌ گفتوگۆکاره‌کان شمشال لێ ئه‌دهن. له‌ ده‌ف ئه‌دهن. یه‌زیدییه‌کانیش به‌ژن و پیاو و گه‌وره‌ و بچووه‌که‌وه‌ ئه‌سووپێنه‌وه‌ به‌هه‌ر چوارلای گۆرستانه‌که‌ی (شیخ‌مه‌حه‌مده‌ی حه‌نیفه‌)دا. تا به‌ره‌به‌یان که‌ ڕۆژ گزنگ ئه‌دات. (باشیک) له‌و ڕۆژه‌دا پێ ئه‌بێ له‌ ژنان و کچان که‌ هه‌موویان به‌رگی سپیی بێ گه‌ردیان له‌به‌ر کردوه‌وه‌ و به‌ملوانکه‌ی مووروو و زنجیری زێو خۆیان ڕازاندۆته‌وه‌. له‌ویدا (سه‌رداری شیخان) و هاوده‌مه‌کانی و ڕیش سپی و پیاوه‌ گه‌وره‌کانی یه‌زیدییه‌کان به‌ناویاندا دین و ده‌چن. ڕیشگی کامه‌رائی له‌ ده‌موچاوی هه‌موو لایه‌کیاندا دیاره‌. لێره‌دا گه‌روی (گۆقه‌ند) یاخود گۆقه‌ند ده‌ست پێ ئه‌کات. ئه‌وانه‌ی یه‌زیدیش نه‌بن ئه‌توانن له‌م به‌زمه‌دا هاوبه‌شبن. به‌لام له‌ یه‌زیدییه‌کانی گوندی (باشیک) به‌ولاوه‌ نابێ که‌س گه‌وه‌که‌ بباته‌وه‌. جا هه‌ر که‌سه‌ی گه‌وه‌که‌ی برده‌وه‌، که‌ بریتیه‌ له‌ به‌خشینی پاره‌یه‌کی هه‌ره‌ زۆر له‌ویدا؛ مافی هه‌یه‌ ده‌ستی بۆ هه‌ر کچییک کینشا، له‌گه‌ل ئه‌و کچه‌دا هه‌له‌په‌ڕه‌کی بکات. کچه‌که‌ ناتوانی بێ دلایی بکات. به‌مجیوری کوره‌که‌، ئه‌و پاره‌یه‌ ئه‌درێ. له‌ گزنگترین کاری ئهم ئاهه‌نگه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ ڕه‌شه‌له‌ک بکری. یه‌زیدییه‌کان هه‌ز له‌ هه‌له‌په‌ڕی زۆر ئه‌که‌ن. به‌تایه‌تی کچه‌کانیان، که‌ ئه‌توانن به‌م بۆنه‌یه‌وه‌ هه‌ستی دلداریی خۆیان به‌رامبه‌ر خۆشه‌ویسته‌کانیان ده‌ربێن. گفتوگۆکاره‌کان کاری ئهم ڕه‌شه‌له‌که‌ ئه‌به‌ن به‌ڕێوه‌. ده‌هۆل و زوڕنایان بۆ لێ ئه‌دهن. یه‌زیدییه‌کانیش وه‌ک برا کورده‌کانیان یه‌جگار دلایان به‌م هه‌له‌په‌ڕکیانه‌ ئه‌کرتیه‌وه‌، زۆریش تیاياندا شارده‌زان. ئه‌مه‌نده‌ هه‌ل ئه‌په‌رن له‌ په‌لوپۆ ئه‌که‌ون. یه‌زیدییه‌کان له‌م ئاهه‌نگه‌دا نان و چیشتیکی زۆر و ناوازه‌ پێشکه‌ش به‌میوانه‌کان ئه‌که‌ن، که‌ جاری وا هه‌یه‌ له‌ ئه‌ندازه‌ی ده‌ست بڵاویی تی ئه‌په‌ری.

له‌ (سنجار)یشدا ئاهه‌نگی کوری (شیخ‌شرف‌الدین) له‌ هه‌موویان گزنگتره‌. هۆزه‌کانی (جوانا) و (خورکان) و زۆریش له‌ موسلمانه‌کان تیا به‌شدار ئه‌بن. ئه‌وانیش به‌چه‌شنی (شیخان)یه‌کان کاروباری ئاهه‌نگه‌که‌ ئه‌به‌ن به‌ڕێوه‌. سه‌یر ئه‌وه‌یه‌، له‌م هه‌موو ئاهه‌نگه‌ چوپرا نه‌دا، تا ئیستا ئازاوه‌ و پشتیوی یه‌ک ڕووی نه‌داوه‌. هه‌یج کاره‌ساتیکی ناخۆش و ته‌نگ نه‌قه‌وماوه‌. به‌لکو به‌پێچه‌وانه‌وه‌ زۆر جاری وا هه‌یه‌ یه‌زیدییه‌کان ئهم ئاهه‌نگه‌ ئه‌که‌ن به‌هۆیه‌ک بۆ ئاشوبه‌وه‌ی دوژمنان و به‌ستنه‌وه‌ی دۆستایه‌تی و براهه‌تی، ئه‌ویش به‌ناوی ریزگرتنیه‌وه‌ له‌ خاوه‌ن گۆره‌کان. منیش له‌ دوژمنه‌کانی یه‌زیدییه‌کان ئه‌پرسم ئه‌لیم: ئه‌گه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌ک دێو په‌رستبێ کاری وا چاک ئه‌کات؟!.

چینه ئایینییهکان

سەرداری شیخان

سەرداری شیخان (میر شیخان)، لە خێزانیتهکه زۆر خاندانه؛ که ئەگاتوه سەر (شیخ عەدی ئەمەوی)^(۱).

دەسلاتیکی بێ ئەندازە هەبە بەرامبەر یەزیدییهکان. سەرکردە ئایینی و جیهانیانە. بەهەڵبژاردە خێزانهکهی خۆی دێته سەر تەخت. نە ئەتەوه، نە پیاوه ئایینییهکان دەستیان لەم هەڵبژاردنەدا نییه. لە جیگای (شیخ عەدی) دانەنیشی. لەبەر ئەوه هەموو یەزیدییهک ملکهچه لە بەردەمیایا. سەردارەکه گۆرستانی (شیخ عەدی) ئەپارتی و کاروبارەکانی هەل ئەسوورپن. هەر ئەوهیسه که تاووسەکان ئەپارتی و ئەنیری بۆ ناوچه یەزیدییهکان. زەوییهکانی سەردار نوشینیهکه ئەو بەرهەمیان ئەهین. هەرچی پارەیکیش لە یەزیدییهکان کۆ ئەکریتەوه ئەدریتە دەست ئەو کەس هاوبهشی ناکات، که چەندوچوونیشی لەگەڵدا ناکات. لە بەرامبەر ئەم هەموو نیاز و جیاژە؛ پتۆستە لەسەر سەردار بۆ خزم و کەسوارەکانی بەرهی خۆی دەستی یارمەتی درێژ بکات و بیان بووژیتیتەوه و بکهوێتە فریایان لە رۆژی تەنگانەدا.

هەر وهه هەر کارهساتیکیش روویدات لەناو یەزیدییهکاندا ئەو ئەی بریتیتەوه. ئەتوانی بەدخووهکان، یاخود ئەوانە یاسای ئایینهکه ئەشکین. که نهفتیان بکات، یاخود جەریمەیان بکات. که سەرداری شیخان مرد، هەر سەرداریک هاته جیگای، سامانهکهی سەرداری مردوو بەره رووی ئەو ئەکریتەوه. بەلام جلوه‌ریگەکانی سەردار ئەدرین بە (بابه شیخ). تا چەرخیکیش لەمه پش هیز و دەسلاتی ئەمانه گەشتبووه ئەندازەیهکی وهه که مه‌گر له خۆنکارەکان وه‌شابتەوه، سەر هۆزەکان لیان ئەترسان، دلایان رانه‌گرتن. ئەگەر ئەم سەردارانە لە دوژمنایه‌تییاندا بەرامبەر موسلمانەکان، ئەمەنده لە ئەندازە نه‌یانتراندايه، نه تووشی تەنگانه ئەبون، نه هیز و نه دەسلاتی‌نیشان لە دەست ئەچوو... سەرداریکی شیخان سەد و چەند سالتیک لەمه‌وپیش؛ سەرەک هۆزیکێ کوردی موسلمانێ بەناره‌وا کوشت.

موسلمانەکانیش تۆلەیان لێ سەندنه‌وه. ئەمه بووه سەره‌تای سەرگەردانی سەرداری شیخان. ئیستاکه ئەمەنده دەسلاتیان نەماوه. هه‌تا یەزیدییه‌کانیش بەره‌و پششکه‌وتن بچن، ئەو سەردارانە، تووشی بەره‌نگاری و گه‌یروگرفت زۆتر دین. بەلام ئەگەر به‌پیتی چەرخی هەلبسوورپن و لەگەڵ ئەتەوه‌ی هیز و دەسلاته‌که‌ی خۆیان بپارتین.

ئیمه که تەماشای میژووی ژبانی ئەم سەردارانێ شیخانه ئەکه‌ین. که‌سی وایان تیا نابین که بۆ پششکه‌وتن و سەرکه‌وتنی ئەتەوه‌ی یەزیدی تیکۆشای و اتا بەره‌نگاری نه‌خوتن‌ده‌واری و هه‌ژاری و

دەردەداری کردی لەناو ئەتەوه‌که‌ی خۆیدا. هەر تەنیا بایه‌خیان بەژبانی تابه‌تیی خۆیان داوه. خۆشیان زۆر جار بەکوشتن لەناوچوون. تیکرا زۆری ژبانی خۆشیان و ئەتەوه‌ی یەزیدیش پڕ بووه له‌ شەر و شۆر و ئاژاوه، چ لەناو خۆیاندا. چ لەگەڵ بێگاناندا. لەگەڵ ئەمه‌یشدا پیاوی به‌چنگ و گه‌وره‌گه‌وره‌یان تیا هه‌ل که‌وتوه. بەلام له‌ کۆری جەنگا. نه‌ک له‌ کۆری شارستانیستی و پششکه‌وتندا. یه‌کتیک له‌وانه (سەرداری عەلی بەگ)ه. که هه‌رچه‌ندی (فەریق عومەر وهه‌بی پاشا)ی تورکی عوسمانی زۆری بۆ هینا، نه‌یتوانی (عەلی بەگ) بکات به‌ئیسلا. گوتی بمکوژن له‌ ئایینی خۆم لانا‌ده‌م. تا سێ ساڵ دوور خرایه‌وه بۆ شاری (سیواس). دوا‌یی به‌سەر به‌رزیه‌وه‌هاته‌وه‌ خاکی خۆی. ده‌ستی کرد به‌چاک‌کردنه‌وه‌ و راست کردنه‌وه‌ی ئەو کاروبارانه‌ی که (فەریق عومەر وهه‌بی پاشا) تیکێ دابوون. له‌ ماوه‌یه‌کی که‌مدا گۆره‌کانی سەرله‌نوێ دروست کردوه‌ گۆری (شیخ عەدی)یشی له‌ فەرمانه‌روایی سەنده‌وه‌ و خستیه‌وه‌ ژێر چنگی یەزیدییه‌کان. بەلام داخه‌که‌م دوا‌یی کوژا. هەر وه‌ها (میان خاتون)یش یه‌کتیکه‌ له‌ ئافره‌ته‌ گه‌وره‌کانی خێزانی سەرداری تا ئەم دوا‌یی‌هه‌ش ما‌بوو. ئافره‌تیکێ زرنگ و وریا و به‌چنگ بوو سامیکێ هه‌بوو له‌ دلێ یەزیدییه‌کاندا. یەزیدییه‌کان پزبان زۆر لێ ئەگرت هەر له‌ سەرده‌می (عەلی بەگ)ی میتریدییه‌وه‌ نیشانه‌ی بلیمه‌تیی دەرکه‌وت و کاروباری سەردارییه‌که‌ی لەگەڵ میترده‌که‌یدا ئەبرد به‌رپۆ له‌کاتی دەریده‌ری میترده‌که‌یدا (سیواس)دا میان خاتون، دلێ میترده‌که‌ی خۆی ئەدايه‌وه‌ یارمه‌تیشی ئەدا.

تا سێ سالتیش له‌وێدا لەگەڵیا مایه‌وه. نیشانه‌ی بیر دروستی و کارامه‌یی و دوور ئەندیشیی تیا دیاربوو. گه‌ره‌بی لێ ئەوشایه‌وه‌ سەری له‌ هەموو کاروباری دەرته‌چوو. بێ نامان بوو. هەرچی له‌به‌رده‌میا بوه‌ستایه‌ به‌ره‌نگاری بکرايه‌ له‌ناوی ئەبرد. تا ماوه‌یه‌کی درێژیش سەرداریتیی شیخان به‌ده‌ست خۆیه‌وه‌بوو. چونکه‌ سەرده‌میک (سه‌عید بەگ)ی کوری سەرده‌میکیش (تەحسین بەگ)ی کوره‌زای که‌ هه‌ردووکیان سەرداری شیخان بوون و به‌تەمه‌ن بچووک بوون و هیشتا پێ نه‌گه‌شتبوون، هه‌تا گه‌وره‌ بوون و پێ گه‌شت کاروباری سەردارییه‌که‌ به‌ده‌ست (میان خاتون)ه‌وه‌ هه‌ل ئەسوورا. تاما؛ هۆش و زرنگیه‌که‌ی له‌ ده‌ستاما. بەلام لەم دوا‌یی‌هه‌دا جوانیه‌که‌ی و تەندروستییه‌که‌ی شێوا‌بوون و له‌ نه‌ماندا بوون. ئەم سەرداری ئیستایشیان که‌ ناوی (تەحسین بەگ)ه، تا بلتی سەرداریکی ئیسک سووک و رووخۆش و زیرەک و په‌وشت جوانه. بێجگه‌ له‌وه‌ نەرم و نیانیشه. له‌وانه‌یه‌ که‌ هیوا‌ی لێ بکری، لەگەڵ کاره‌ساتی رۆژگادا بسازی و له‌سەر بنچینه‌یه‌کی نوێش ماوه‌ بدات به‌هۆزه‌که‌ی خۆی بۆ پششکه‌وتن و ژبانیکێ باشتەر. سەرداری شیخان، هەر له‌ جیگای خۆیدا ئەمی‌نینه‌وه، نه‌ هه‌ل ئەگیرێ، نه‌ لانه‌بری. دانانیشی به‌هه‌لبژاردنی ئەتەوه‌ نییه. سا له‌بەر ئەمه‌یه، که‌ گۆرانی سەرداری ناشیی و خراپ، هیچ چاریک نه‌ماوه‌تەوه‌ کوشتنی نه‌بێ که‌ ئەمه‌یش به‌گران ئەکه‌وێتە سەر یەزیدییه‌کان!.

(پس سەرداره‌کان) یاخود (پسمیره‌کان) له‌ هیز و ده‌سته‌لات‌دا له‌ دوا‌ی سەرداره‌کانه‌وه‌ دین. ئەوان و سەرداره‌کان له‌ به‌ره‌بایتن، که‌ ئەچنه‌وه‌ سەر (شیخ ئەبویه‌کر). جاران وه‌کو‌راوێژکار و کاربه‌ده‌ست و بوون بۆ سەرداره‌کان. سەرداره‌کان ئەیانخستنه‌ کار بۆ پاراستنی که‌لک و کاری خۆیان بۆ هەر گون‌دیک یه‌کتیکان له‌و پس سەردارانە دانه‌مه‌زاند بۆ هه‌لبسو‌راندنی کاروباری گونده‌که‌ و پاراستنی ئاسایشی. په‌وشتیان وابوو؛ هه‌موو رۆژیکێ هه‌ینی له‌ گوندی پایته‌خت (باعذره‌)دا کۆ ئەبنه‌وه‌ لەگەڵ سەردارا بۆ

(۱) نووسەرانی عەرب و ئەلێن. که‌چی به‌پیتی نووسراوی (مصحفاره‌ش) سەرداره‌کانی شیخان له‌ نه‌وه‌ی شاپووری یه‌که‌م و شاپووری دووه‌می کوردی ساسانین. (ش. ف)

راویژکردن له بابته ټو کاروباره گرنگانهوه که په یوه نډیيان به نه ته وهی یه زیدیه وه هه بوو. بریاری خوځان له سهر ټدا. ناشی کهس له م پس سهردارانه بېته سهردار. کهچی سهرداره کان ژن و ژنخوازیيان له گه ټدا ټکه نه. پس سهرداره کان له چاو پیاوړه کانی تردهست کورتن. له م سالانه دواپیدا به ته وای کزبوو بوو. په رت و بلاوو نه وه. هه نډیکیان گه یشتنه کوردستانی رووسیا. له م دواپیه دا (یوسف بهگ) ټیکیان تیا په دابوو، له زانستگو (جامعه) ی (ټه جمازین) خوځندنی ته وواو کرد بېجگه له زمانی کوردی، زمانی (ټهرمه نی) و (چهرکه سی) و (رووسی) یشی ټه زانی. له (کوښاری ټهرمه نستان) دا بوو به نوښه ری کورده کانی ټوئی له کوړی نه ته وه (پارله مان) دا.

پیشه وای بالا

ټم پیشه وای بالا یه؛ ټه بې له به ری (شیخ حه سن کوری شیخ عدی دووهم) بې، له پیشا سهرداریی (ټهمارات) و خوځنده واری، هه درو وکیان بوو ټم به ری به ترخان کرابوون. که له به ری (شیخ حه سن) به ولاوه هیچ یه زیدیه که مافی ټو هی نه بوو بېته سهرداری شیخان؛ یاخود دهست بداته خوځنده واری. به لام له به ری (شیخ ټه بویه کر)، یه کیک په دابوو، ناوی (شیخ محه مه دی کوردی ټه ربیلی) بوو. چو به گز به ری (شیخ حه سن) دا و گه لیکلی لې کوشن و گه لیکشی لې ته فروتونا کردن. بو خوځان ته ختی سهرداریان داگیر کرد. ته ناهت گفتوگو کاره کانیشیان ناچار کردن که ناوی (شیخ حه سن) نه هیتن، یه زیدیه کانیشیان وا لې کرد که به ناوی (شیخ حسن البصری) یه وه ناوی بهیتن، تا ناوی راسته قینه ی (شیخ حه سن) یان له لیر بچیته وه، کهچی له گه ټه مه بشدا به ری (شیخ حه سن) هه تا ټیستا که یش ټو فه رمانه ی دامه زرنه ری ټایینی یه زیدی بوی ترخان کردوون له بابته کاروباری ټایینییه وه، ټک سهرداریی، هه به دهستیانه وه ماوه؛ وهک: خوځنده وه و فیربوونی خوځنده واری، پاراستنی نووسراوه ټایینییه کان، ماره کردن، پیشه وایی له نوښی (لیلة القدر) دا له گورستانی (شیخ عدی) دا!!!

بابه شیخ

بابه شیخ نمونه یه ک بو شیخه کان، سهرؤکیکه بو پیشه وای (امام) ده کان. بریاری ټو بهی دادپه روه رانه ټه ژمیرری. به ری به نادریته وه. گوئی له قسه ی ټه گرن. فه رمانی بهچی ټه هیتن. تیره که یش. هه موو چاوی لې ټکه نه. ټه بې له به ری (شیخ فخر الدین) بې، که برا بچووی (شیخ حه سن) بووه. ټم به ری به خواناس به ناو بانگن، هه رگیز دهستوری ټایینی یه زیدی ناشکیتن. ټم جیگایه هه له لایه ن تاک و ته رای ټم به ری به و پر ټه کرتته وه. به لام (سهرداری شیخان) په سه ندی نه کات سهرناگری. (سهرداری شیخان) راویژ به (بابه شیخ) ټه کات. له کاروباری ټایینیدا، به قسه ی ټه جوړ ټیته وه (بابه شیخ) به پیچه وانه ی یه زیدیه کان مه ی خوړی له خو ی به ری به ست ټه کات. نا یخواته وه، له چله کانی هاوین و زستاندا رۆژو ټه گری. خو ی دوو رانه گری له ټیکه لې و گفتوگو کردن له گه ټه که سانی ترده. به لام بو ی هه یه لای یه کیک له ده و ټه مه نده کان رۆژو وه که ی بشکیتن، هه به و باوه وه که نانه که به ناوی (شیخ عدی) یه وه کراوه.

به رمالی (شیخ عدی) هه به و سپترراوه بیپاریزی. ټویش ته نیا له چند رۆژیک دیاری کراودا نه بې ده ری ناخات.

بووینه له (جهږنی کوښه لې) دا ده ری ټه خات، که له گورستانی شیخ عدیدا ټاهه نگی بو ټه کری. یه زیدیه کان خوځان ټه کوتن بو بېنېنی ټو به رماله و باربو کردنی (بابه شیخ).

ټه گه ر (کوچه ک) ټیکیش توانی بو (بابه شیخ) ټو وه ده ری خات که دهستی هه یه له فرین به ټاسماندا و له رۆیشتن به سهر ټاودا یاخود له شاه کارانی ترده، ناچار ټه بې ټو به رماله ی بداته دهست و لایشی بچیتته وه تا نۆره ی خو ی ته وواو ټه کات. فه رمانیک تریشی ټو وه یه که سهر په رشتی کوچه ی (شیخ عدی) بکات و هه ر شوښیک لې روو خا دروستی بکاته وه. هه روه ها کار و فه رمانی (کوچه ک) ده کانیش دانه مه زرنی و ټاراسته یشیان ټه کات بو ټو فه رمانانه ی که پیان سپترراوه. بابه شیخ پرسینه و دیان لې ټه کات.

شیخه کانی به ری (شیخ فخرالدین) ده رویشی خوځان هه یه. که له وان سال به سال پیتاکی خوځان کو ټه که نه وه. ټه مانه، بچجگه له شیخه کانی به ری شیخ حه سن پیش هه موو شیخه کانی تر ټه که ون.

شیخه کان

«شیخه کانی ناو یه زیدیه کان به بڼه چه ټه چنه وه سهر (شیخ عدی دووهم) کوری (شیخ ابو البرکات صخر) که به پیچ پشت ټه کات وه سهر (مه روان کوری حه کم). چواړم خوځکاری (ټه مه وی). شیخه کان بریایان وایه که له (یه زید کوری معاویه) که وتونه وه؛ که به خوی خوځان دانه نین و، له ویشته به شیک له خوی که وتو وه له شیان وه^(۱) له به ټو له توانایاندا هه یه ری بژین بگوړن و دهستکاری کاروباری جیهانیش بکه»... ټم شیخانه له چند خیراتی که کوښه ته وه هه ر خیزانه یان، جوړه توانایه کی هه یه، دامه زرنه ری ټایینی یه زیدی پتی به خشیوه. ټم خیزانه؛ هه موویان راز هه لگری ټوون پاریزه ری دهستوره کانی ټوون. پیشه وای تیره که ی ټوون. ری پیشانی یه زیدیه کان ټه دن. کار له هو ش و گیانین ټه که نه. هه رچی ټاره زووه بکه ر پیان ټه دن بیکه ن. هه رچی ټاره زووه نه که ر پیان لې ټه گرن نه یکه ن په یه روی و یاسایان بو دانه نین و بانگیان ټه که ن بو په یه روی کردن و کار پیکردن یان. هیز و دهسه لاتی خوی خویشیان تی ټه گه یه نن که تا چ راده یه ک فه رمانه وایه به سهر گشت مرو قدا. (به پیشکه شکردنی پاره و خوارده مه نی و که لوپه لیش نه بې له سهر دهستی ټو شیخانه دا بو خواکه یان؛ له دهست بازار و زیانه خشی ټو خوایه رزگاریان ناب)^(۲) هه روه ها شیخه کان چیرؤکی دروستکردنی جیهان و ټاسمان و نه ته وه کان یه زیدیه کان ټه گپ نه وه، وایش ټه خه نه میشکی یه زیدیه کانه وه، که (تیره ی یه زیدی)، وهک نه ته وه کانی تر په پیدا نه بووه. کرده وه و کاری یه زیدیه کان له هی نه ته وه کانی تر به هیز تر و بلند ترن، هه رچی شهر و ناشتی و، به ره هم زوری و بې به ره میی زوی و، کامه رانی و هه ناسه ساردی و، ژین و

(۱) نووسه رانی عه رب وا ټه لېن. کهچی له نووسه راوی (مصحفاره ش) یشدا ټه لې؛ سهرداره کانی یه زیدی له نه ته وهی (شاپووری یه کم) و (شاپووری دووهم) ی ساسانین. (ش. ف)

(۲) ټم رده شته یان پیچه وانه ی ټایینی زه رده شتییه. (ش. ف)

مردن ههیه... هەرچی شتییک له ژبانی یه کهمی مرۆفدا تووشی دئ... ئەمانه هه موویان دهستکردی خوای بهزیدین... «هەر شیخه کان خوایان ئەتوانن ئەو بارانه بگۆزن؟»... بۆ هەر بهر هه میکی هۆشیی مرۆفیش بگه پتیت، له وانهی تا ئیستا شارستانیستی دۆزویه تهوه یاخود له لایهن زانایانه وه داهیتراوه؛ نووسراوه کانی (جیلوه) و (مصحفارهش) ناوی بردوون و لییان دواوه. ئەگەر ئەم دوو نووسراوهش نه بوو نایه رۆژئاوایییه کان ئەمهنده پتیش نه ئەکهوتن!...^(۱)

شیخه کان بریتین له چهند خیزانییک، ئەمانه، ناویان: ۱- خیزانی شیخ هه سهن. ۲- خیزانی شیخ فخره دین. ۳- خیزانی شیخ شهرفه دین. ۴- خیزانی شیخ سجادین. ۵- خیزانی شیخ ئامادین. ۶- خیزانی شیخ ناسره دین. ۷- خیزانی شیخ شه مس. ۸- خیزانی شیخ ئه بویه کر. ۹- خیزانی شیخ مه ند. به لام به پتی رهوشتی بهزیدییه کان ئەوانه هه موویان ئەچنه وه سه ر سئ بنه چه: ۱- ئادانی. ۲- شه مسانی. ۳- قانانی.

هەرچی سه رداره کانی شیخان و پس سه رداره کان، له گه ل خیزانی (شیخ ئه بویه کر) دا له (قانانی) یه کان ئەمیررین.

به پتی ئایینی بهزیدی ئەم سئ بنه چه به نابئ ژن و ژنخوازیی له گه ل به کتردا بکه ن. وه ک زانراوه گه لیک که س له خیزانه کانی (شیخ هه سه ن) و (شیخ ئه بویه کر) و (شیخ فخر) و (شیخ سجادین) له شاره کانی (تفلیس) و (باطوم) و (ئه لیکستانده ایال) دا دائه نبیشن؛ له ژن و ژن خوازییدا به پره ویی ئایینی خوایان ئەکه ن.

رهوشتی بهزیدییه کان وایه که هەر بهزیدییه ک ئەبئ شیخیکی هه بئ، تا ببئ به ده رهوشی و له وه وه نیازی چاک و گیانی پاک و ههستی خاوین بئنه دل و گیان و هۆشییه وه شیخه که ییش پتیهسته ده رهوشه که ی خۆی خۆش بوئ و یارمه تییه بدات له دلخۆش کردنی خوای خۆیدا و، له خۆپاراستن له توپه کردنی ئەو خوایه دا. بهخششی ده رهوشه که ییش بۆ شیخه که ی به پتی ئەوهیه که هەر ساله له سایه ی شیخه که یه وه چهندی ده ست که وتوه و چهندیش له سه رگه ردانی دوور که وتوه ته وه. هەر کاتی ده رهوشه که ییش له مردنابئ شیخه که ی دپته سه ری؛ پتی ئەلئ که په پره ویی ئایینی (تاووسی فریشتان) بکات له ئایینی خۆشی لانه دات، هەر شیخه که ییشه که ئەو ده رهوشه ئەشوات و سیپالی تی ئەپتیچی و ئەپتیچی.

پیر

پیر به لای ده رهوشکاره کانه وه بهو که سه ئەلئین که نه ته وه پئ ئەگه پتیی و پتگی باش پشانی نه ته وه ئەدات. پایه ی ئایینی ئەمانه ییش بریتین له چهند خیزانییک که به چهند پشتیک ئەچنه وه سه ر پیاوه گه وه و چاکه کانی ئیسلام. ئەوانه ی که یارمه تییه (شیخ عدی) یان داوه به که سوکاره کانییه وه، له کاتییکا که

(۱) قسه ی وا پرپوچ له ناو هه موو نه ته وه یه کدا هه یه ته نانه ت له رۆژئاوازییدا نییه. (ش. ف)

هیشتا ئایینه که یان بریتی بووه له ئیسلامه نییه کی په تی. خیزانییک لهو پیرانه ئەچیته وه سه ر (شیخ قضیب البان) که له نه ته وه ی پتیشه وا (عه لی کوری ئەبو تالیب) ه. (پیر محه مه د ره شان) و (پیر هاجیال) و (پیر مام ششان) و (پیر جه روانه) و (پیر حاجی محه مه د) و (پیر قضیب البان) لهو پیرانه ن.

هه موو شیخییک پیریکی هه یه؛ ئەبیته ده رهوشی. هه موو پیریکیک شیخیکی هه یه ئەبیته ده رهوشی. بهزیدییه کیش، ئەبئ شیخییک و پیریکی هه بئ و، ببیته ده رهوشیان تا کاروباری ئایینی خۆی به وان بسپیری و له رۆژی پاش مرنیشدا، واتا له وه جیهاندا، تکیان لی بکات بۆی بپارینه وه له خوا تا له گونا هه کانی خۆشی.

پیره کان ده سه لاتیکی زۆریان هه یه له هه لسو وپارندن کاروباری ژبانی بهزیدییه کاندا. ده سه لاتیکی زۆریشان هه یه به سه ر گیان و ده روونیاندا. جاری وا هه یه نه خۆش و شیت به نوشته و نزا خویندن چاک ئەکه نه وه، دهر د و په ککه وته یی ئەندامه کانییش بهو گالنه چاک ئەکه نه وه که له سه ر گۆری پیاو چاکه کانیانه وه ئەبیتن. یارمه تی شیخه کانییش ئەده ن له شتنی مردووان و ناشتنیاندا. هه ره ها ئەچنه سه ر گۆری ئەو مردووانه ییش له رۆژانی جه نه کانیاندا تا له خوای گه وه یان بۆیان بپارینه وه بۆ ئەمه ی له گونا هیان خۆش بی. ئەم پیرانه ییش به هه موو لایه کی خاکی بهزیدییدا بلا بوونه ته وه.

هه ژار

چینیکیک هه ن هه ژار (فه قیر) یان پئ ئەلئین، به زۆری له سنجار دان. وازیان له جیهان هیناوه په لاسیکی ره شی خوری له بهر ئەکه ن بالا پۆش (عه با) یک و که ولتیکیشی له زستاندا، به سه ردا له بهر ئەکه ن چ له خواردندا، چ له نوستندا، به دوای خۆشیدا ناگه پتین. هه موو کاتیکی خۆشیان بۆ په رستنی خوا به خت ئەکه ن. هه موو که س به زهی پیااندا دپته وه. له بهر ئەو بهزیدییه کان هاتوونه ته سه ر ئەو باوه ره که هەرچی هه ژار (فه قیر) یک لهو هه ژارانه بازار بدات تاوانیکی و گه وه ئەکات که هه رگیز خوا لپی خۆش نابئ. هه تا ئەم چهنده ییش هه ژار و ناسرابوو. که چی له م سالانه ی دوازییدا هه ژاره کان بوون به کۆمه لتیکی به چنگ و زه بر به ده ست. بهزیدییه کان لییان ئەترسان (حه مۆ شیرۆ) که هه ژاریک بوو لهو هه ژارانه و له گوندی (خانک وقیغ) ه وه که له ناوچه ی (شیخان) دایه، کۆچی کردبوو هاتبووه ناوچه ی سنجار، کاتیک زانرا. سه ری بهر ز کرده وه و هه موو ناوچه ی سه ردار ی گرت ه ژیر ده ست خۆی و بوو به سه ردار ی ناوچه ی سنجار. ئەمه له سه رده می داگیر که ری ئینگلیزه کاندا رووی دا. هه موو بهزیدییه ک مافی هه یه ببیته هه ژار، به مه رجی سه ردار ی شیخان پتی خۆش بی و به ده ستی خۆشی په لاسی هه ژاری له بهر بکات. هەر که سیکیک پتیه وانه ی فه رمانی هه ژاری ببزویتته وه؛ سه ردار ی شیخان په لاسی هه ژاری لی ئەسیپتته وه و سزایشی ئەدا.

هه ژاره که به سه ر سیپاله په لاسه که ی خۆیدا پشتینیکی سووری خوری ئەبه ستی، که پتی ئەلئین (مه ک). ئەلقه یه کی زه ردی پتیه وه، که پتی ئەلئین (خادم). ئەم دووانه ییش به ریزن وه ک سیپاله

په لاسه که. په ټيکي بارېکېش نه کاته گهردنی خوۍ. پټی نه لټن (تهوقی یزید)، تهقیله یه کیش نه کاته سهری. پټی نه لټن (کوللیک) نه م کلاوه به غوونه ی شاه کلاو (تاج) ده کی (شیخ عدی) دانه نټن. یه زیدیه کانیس کلاوه که ماچ بکه ن یاخود سپاله په لاسه که، وهک یهک فهری پټوه یه.

نه وده هه یه نه م کوللیکه، ههر تاییه تی نیسه بؤ پیاوه هه ژاره کان. پیاوه نایینیسه کانیس، به لکو گفتوگواره کانیس نه توانن له سهری بنټن، که سپاله په لاسه که و کوللیکه که له که لک نه کون. نه یخه نه ژووریکه وه، نه پارټیزین، پټی نه لټن (خانه ی خهرقی) واتا ژووری سپالۍ په لاس. که نه ویش شوتنه که ی له گورستانی (شیخ عدی) دایه، له ناوچه ی سنجاریشدا له شوتنیکی نریک به (کانی پیر ناخایی) دانه نټن که له گوندی (کوللیکان) دایه. له په نایه کدا دانراوه و که له بهر دیکیش به سهردا نوخون کراوه ته وه نه و پارچه په لاسانه له وټدا نه مټنه وه تا نه رزین و نه بن به خو ل.

یه زیدیه کان نه م نه وده پز له م بهرگه په لاسه نه گرن، ماچی نه کهن و سوټندیش به سهری نه خو ن، نه گهر هه ژاریک له یه زیدیه ک تورپه بو، ته نانه ت نه گهر له پیاوانی نایینش بټ، نایټ به رامبهری بکات، ته نانه ت نه گهر لټیشی بدات. نه گهر لټی راست بووه وه بهیچ کلوجیک چاوی لټ نا پوشری^(۱) یه زیدی ته وایش به و که سه نه لټن که په پره ویی سی شت بکات. ۱- نایینی یه زیدی. ۲- رټره و. ۳- رټزگرتن له په لاسی هه ژار. ههرچی نایینی یه زیدیه. نه ویه که نایټ یه زیدیه که ببټته هاو ده م و هاوړتی یه کیکیتر که له سهر نایینی یه زیدی نیسه نه بټ ته و او ده تی خوۍ لټ بهارټز.

له رټره ویش مبهس نه ویه، که دهروټشه که له سنووری فهرمانی دهروټشیی خوۍ ده رباز نه بټ. فهرمانی خوۍ بکات و دهس و په نجه نه خاته فهرمانی کهسانی تره وه.

گوټرانه یش فهرمانی شیخ و پیره کی خوۍ به جټی بهټنی! مبهس له ریزگرتنی په لاسه که یش نه ویه، که زور به ته نگ نه و په لاسی هه ژار یه و بټ و ریزیشی لټ بگری.

به پټی نایینی یه زیدی، ههر هه ژاریک بری، نه بټ به په لاسه که ی بهری خو یه وه بنټز. کورپه کانیسی بام بچو و کیش بټ. که باوکی مرد، نه بټ له په لاسیکی هه ژارانه وه بیټچری.

نه بټ هه ژار ریشی خوۍ شوړ نه کاته وه نایټ برنگ و گوټزانیش به کار بهټنی بؤ ریشی. ههر موویه کیش له ریشی که و ته خواره وه، نه بټ بیخاته درزی دیواریکه وه، یاخود شوتنیکی او وه که دهستی لټ نه درټی و نه یشکه وټته به رپټ.

ههروها به کارهټنانی گوټزان و برنگ له هه موو پیاوه نایینیسه کانی یه زیدی به ربه ست کراوه. ته نیا نه و چینی (پس سهردار) و (سهردارانه) نه توانن به کاریان بهټن، که خو بان بؤ (سهرداری شیخان) ناو نووس نه کردوه.^(۲)

(۱) نه م دهوشتنه یش به لگه یه که بؤ نه ویه که یه زیدیه کان. خواپه رستن نه ک دیوپه رستن. چونکه ریزگرتن له هه ژار فهرموده ی خواپه، نه ک دیو. (ش. ف)

(۲) که ریم به گ کوری نیسماعیل به گ، له بهر ی سهردار ی شیخان بو، به لام چونکه رۆشنبیر بو، که نامۆگاریم کرد ریشی خویشی تاشی و جلوهرگی رۆژناوایشی پویشی. (ش. ف)

زوریه ی هه ژاره کان له دهروټشه کان. له پیاوه نایینیسه کانیس هی وا ههن که بووین به هه ژار و بوون به په لاس پو ش له بهر خواپه رستی و گوشه گیری و خو دو ورخستنه وه له خوشیی ژیان. جا له بهر نه وه، که هه ژاره کان ژنیان هټنا، نه بټ له پټش هه موو شتیکی ته ماشای پایه ی نایینی خو بان بکه ن و له و سنووری که نایین بؤی داناون نه چنه دهرو ه.

له پټش نیسلامه تیدا ههر که سی دهستی بدایه ته خواپه رستی و گوشه گیری بهرگیکی خوری زبری له بهر نه کرد. که نیسلامه تییش داهات نه م دهوشتنه له ناو گوشه گیر و خواناسه کانیاندا بو به باو، یه زیدیش به و بونه یه وه که له په پره وانی (شیخ عدی) ن که خاوه نی رټره ویکي دهروټشکاری (تصوف) بووه، نه م باوه رپان له ووه وه درگرتوه. نه م دهوشتنه یش زور کونه له جیهاندا، له هه موو چه رخیکیشدا هه بووه له کوردستاندا^(*).

گفتوگوکار

گوټنده یاخود گفتوگوکار (قوال)، له ناهه نگه نایینیسه کاند ا گورانی نه لټ، ههروها له کاتی کو بونه وه کاند ا له سهر گوری پیاوه گوره کان، یاخود له کاتی ناشتنی مردوواندا. له گهل (سنجهق) یاخود (تاووس) دکانیشدا نه چټی به م لا و به ولادا. ههوالی پیاوه گوره کانی یه زیدی و میژووی ژنیان له دم گفتوگواره کانه وه نه گاته بهرگوټی یه زیدیه کان. نه مانه شاره زان، زیرهک و زمان لووسن. حه ز بکه ن «جو به دیواردا ههل نه گټرن»!، نه زانن چو ن پاره له گیرفانی یه زیدیه کان ده ربهټن!... (سهرداره کانی شیخان) نه مانه یان کردوه به راسپیترای خو بان لای یه زیدیه دووره کان، پشت به مانه نه به ستن، نه مانه به دده مان (مزایده) تاووسه که له سهردار ی شیخان وه نه گرن. نینجا ده ست نه کهن به کو کردنه وه ی پیتاک له نه ته وه که، که زور جاری وا هه یه نه بټته نه رک به سهریانه وه.

نه م گفتوگوکارانه له بنه چده ا عه رهن^(۱) له شاری شامه وه هاتوون، له گهل (شیخ عدی) دا. پیاوی بوون. نه مانه به بوره پیاو دانه نټن. له چینی نایینی دانانرټن. کورده کان پټیان نه لټن «تازی^(۲)».

له سهره تادا بریتی بوون له دوو خټزان، له چینی خو بان نه بوايه ژنخوازیان نه نه کرد. به لام که خه ریک بوون له ناو بچن، (بابه شیخ) بریاری دا که بتوانن ژن له چینی دهروټش (مرید) ده کان بهټن، نه مانه له کاتی کو بونه وه کاند ا فهرمانیان نه ویه چلکاو و خو ل و گلش فری بدن.

دهروټش

ههر که سی له بؤره پیاوان بټ و له چینی نایینی به دهر بټ؛ یه زیدیه کان پټی نه لټن دهروټش یاخود (مرید). نه مانه زور تر له که نه فت کراوه کانی هیندستان نه کهن که پټیان نه لټن (که نه فت کراو)، نایینی یه زیدی له هه موو چینیکی که متر داناون، پټوه ندی گرانی خستو ته پټیان وه. له زور مافیش بهش برای

(*) سو فیکه ر ی له نایینی مه سیجی و جووله که و نیسلام و زور باوه رپه کانی تر دا هه یه.

(۱) الیزیدیه: صديق الدملوجي. (ش. ف)

(۲) تازی: عه رب. (ش. ف)

کردوون. پیاوه ئایینییهکان به چاوی سووکهوه سهیریان نهکهن. ژن و ژنخوازییان له گهڵ ناکهن. ملکهچی و کهساسییان بریوه به سهیریاندا. نه تههیلن له باره ی ئایینهکهوه قسه بکهن، نه تهیش هیلن بیرى لى بکهنهوه.^(۱) خستوویانه ته میشکیانهوه که ههتا دلێ ئهوان له خۆیان خوش نهکهن به تیرهدی (یهزیدی) ناژمیررین بهم پهنگه ئهوه کلۆلانهیان کردهوه به داردهستی خۆیان، چۆن خۆیان ئارهزوو بکهن و له کاریان تههیلن. تا چهند سالتیکیش له مهوهره ئهوه دهرۆشانه لهم باره دا بوون، بهلام ئیستاکه و نهماون. سه رکیشی نهکهن. دلێ شیخ و پیرهکه ی خۆیان رانهگرن. ژنیش به چینی خۆیان نه بهی نادهن. بهلام لهوه بهولاوه گوێ نادهنه هیچ فه رمانیکی ئایینی تریان. بهم پهنگه چاوچوکی و چاوبرسیستی شیخهکان بوونه هۆی سه رکیشی دهرۆشکان. شیخ تهوانی بهروبوومی دهرۆشکه ی خۆی بهفرۆشی بهشیخیکی تر. ئیتر لهوه بهولاوه بهروبوومی دهرۆشکه بهره رووی ئهوه کهسه تههیلتهوه که بهروبوومی دهرۆشکه ی کپیه. ئهگهر دهرۆشکه شیخه که ی مرد و کهسیک نه بوو له کورانی ئهوه شیخه یاخود له کهسوکاری ئهوه که بیکات بهشیخی خۆی، تا یارمه تی بدات له دلخۆش کردنی خوادا و له تنه گانهکانی رزگاری بکات، په نا تهباته بهر (سهرداری شیخان)، ئهویش شیخیکی بو ته دۆزیتتهوه و له باتی ئهوه شتیکی بو خۆی لى تهچرێ! جا ههر کاتیک رۆشنیرانی یهزیدی کهوتنه سه ره ئهوهی که ئایینهکه ی خۆیان بژار بکهن و راست بکهنهوه! پتوبسته له پتیش هه موو شتیکی باری کۆمه لایه تی ئه مانه راست بکه نهوه و بیسخه نهوه جیی خۆی. واتا وایان لى بکهن که مافه کانیان وهک مافه کانی چینه کانی تری لى بى.

کۆچهک

کۆچهک له بۆره پیاوان ته ژمیررێ^(*). بو به جی هتانی کاروباری (شیخ عدی) دانراوه. له ژیر دهستی (بابه شیخ) دا کارو و فه رمانی ئایینی به جی ته هیلن بابه شیخ که یه کیکی هه لژارد بو فه رمانی کۆچه کایه تی و دایه زاراند. پشتی ئیک ته به سستته پشتی که ته لقه یه کی مسی پتویه. هه رچی تیره که یسه ناچاره هه رچی کۆچهک بیلن باوه ری پى بکات. چونکه ئهوه به دهم (شیخ عدی) و (خوا ی گه وره) و پیاوچا کانه وه قسه ته کات که گوا یا خه و ی بینیه پیا نه وه و قسه یان پیا راسپاردوه بیکات. که گرانییهک دا که وئ، یاخود دهر دیک په یدابى، بابه شیخ کۆچه که کان له جیگایه کدا کۆ ته کاته وه. پتییان ته لى نوێژ بکهن و بپارێنه وه له خوا. جارى واهیه تا سى کات، جارى وایش هیه تا به ره به یان به و جوړه ته میننه وه. سه ره ئه نووسپن به زه و ییه وه بو ته مه ی به هۆی گیانه وه بکهن به خوا ی بالا و رازى ئه و گرانی و دهر دى ان پى بگوترى. ئینجا ئه وانیش بابه شیخ له ته نجام تى ته گه یین. تا ته ویش به شی خۆی چاره ی ئه و گرانی و دهر دى بکات. یه کی کیش له کارى ئه و کۆچه کانه ته ویه چاره ی ئه و گرانی و دهر دى بکات. یه کی کیش له کارى ئه و کۆچه کانه ته ویه که به هۆی گیانه وه بزائن مردو وه کان چییان به سه ردی.

گیانه کانیان بو کوێ ته چن. له خۆشی و ناخۆشی چییان تووش دى. ئینجا ته نجامی ئه وه به که سوکارییان ته لى. کۆچهک تا شتیکی نه قه ومى و فه رمانی پى نه درى، ناتوانی ته م کاره له خۆیه وه یاخود له هه موو کاتیکا بکات. بهلام جارى واهیه. کۆچهک کاروبارى خراب له دهستی ته وه شیتته وه، دهست ته داته فرۆش و چه و اشه کردنى تیره که بو که لکی نا پخته یی خۆی و که سانی تر! له مه یسه وه ئاژوه په یدا نه بى، جوین و خوین په یدا نه بن. له سالى (۱۹۲۰) دا (کۆچهک سلیمان) یک په یدا بو؛ دهستی دایه جادوو گهری و چاو و راوکردن و خۆی کرد به پیغه مه ریک. له کار و کرده وه کانییه وه گه لیک سه رگێژى په یدا بو بو (بابه شیخ ئیسماعیل) و (سهرداری شیخان سه عید بهگ) بابه شیخ به داخی ئه و کۆچه که وه سه ری نایه وه. کۆچه کیش له هاوینی ۱۹۲۳ دا کوژرا! نه ته ویش به هۆی دهست برینی ته وه وه، گه لیک نه رک و ماندویتی و پاره بهخت کردنى تووش بوو!...

ته مه جار ان شتى واره و یی ئه دا. بهلام ئیستا که وانییه. یهزیدییه کان زۆریان چاویان کردۆته وه و نا هیلن شتى واهه بگرى!...

هه ندی له ره وشتی چاکیان

* نابى یهزیدی سه یری ده موچاوی ژنیک بکات که له سه ره ئایینی یهزیدی نه بى. نابیت دهست بازى له گه ل ژنیکیش بکات که یهزیدی نه بى و پتیه ره وانه بى بهلام ژن و میردییان له سه ره بنچینه ی خۆشه و یستی دانه مه زى.

* نابى تف له ناوچه وانی هه یج مرۆفیک و هه یج گیانه به ریک بکات.

* نابى بچیتته به زمگا هه کانه وه؛ وهک تیا ترۆ و جى سه ما ی ناو شاره کان.

* باوه ریان وایه هه موو شتییک له سه ره نادا پاکه. هه ر دل پاک بى، هه موو شتییک پاک دهر ته چى.

* به رامبه ره هژار (فه قیر) ده کان خه نجه ره ه لئاکی شرى.

* تا کاره ساتیکی ئاشکرای لى نه بینى که نه نگ و نا په سه ند بى. پیاو نابى له هه یج روویه که وه دل له ژنه که ی خۆی پیس بکات.

* که بووک ته گوێز نه وه مالى زاوا. به سه ره سه ریه وه نانیک ته شکپن، تا هه ژار و به ش پراوى لا خۆشه و یست بى.

* نابى یهزیدی به رامبه ره هاوده مه که ی خۆی پى رابکیشى، نابى تفیش بکاته سه ره زه وى. نابى تف له چرا و ئاگریش بکات.

* ته بى یهزیدی خۆی له جویندان و زمانپىسى پیا ریزى.

* دۆزمنیشى بى که وتیته به رده ستى؛ که موو رووه گله که ی سه رگوێ شیخ عدى پى بوو، یهزیدییه که وازی لى ته هیلن.

* یه که به تی و برا به تی و هوگرى و ریزگرتن به ئاشکرا له ناویاندا دیاره.

(۱) ته ره وشتی جیانه تیه یان پتیه وانه ی ئایینی زه رده شتییه. شوته واری ئایینی بوراهماییه. (ش. ف)

(*) له نیزیکی هه له بهجه وه دییه که به ناوی (باوه کۆچهک) ده هیه، ده بى ته م ناوه له چیه وه و هات بى ته م ده ره دا!؟

هەندى له ڤهوشى خراپيان

* ناشى يەزىدىيەكى بۆرەپىيا و ژن له خىزانە ئايىنبىيەكان بهيتى. هەروەها نابى ئەمانىش له وان ژن بهيتن.

* سەردارى شىخان هەر چۆنىك بى، هەرچى بکات، بام خراپىش بى نابى يەزىدى توانجىبى تى بگرى و قسەى پى بلتى و دللى خراپ بکات. هەتا مێردەكە كەسىكى نيرينهى مابى هيچ ئافرهتتیک، له پاش مردنى ئەو هيچ كەلهپوورتىكى بەرناكهوئ. هەروەها هيچ ژنىكىش له مێردەكەيهوه كەلهپوورى بۆ نامىتتهوه. ژنىش خۆى وەك كەلهپوور دیتە ژمارهوه.

* يەزىدىيەكان كراون بەچين چينهوه هيچ چينىك ناتوانى بگورئ بۆ چينىكى تر. پشت بە پشت ئەو چينايەتییانە ئەپارتزن.

* نابى يەزىدى بچیتە سەر پيشاو (ئاودەستخانه)، ياخود بچیتە ناو گەرماو (حمام)هوه. يان مزگوت و خوتندنگای ئىسلامهوه كە قورئانى تيا بخوتيرئ. نابى بەئاو ناو گەللى خۆى بشوات.

* نابى هيچ يەزىدىيەك كاهو و كەلەرم بخوات. نابى هەندىكىشيان گوشتى كەلهشیر و كۆتر و ئاسك و كەرويشك و ماسى و فاسوليا و لوبيا بخۆن!

* جارار له خىزانى (شىخەسەن) بەولاوه كەس فێرى خوتندهوارى نەئەبوو هيچ يەزىدىيەكىش ئايىنبەكەى خۆى لای بېگانە ئاشكرا نەئەكرد بەلام ئەمە سى سال پترە دەرگای خوتندهوارى بۆ هەموو يەزىدىيەك كراوهتەوه. يەزىدىيەكانىش تا ئەندازەيەك ئايىنبەكەى خۆيان لای كەسانى باش ئاشكرا ئەكەن.

* نابى ئافرهتەى يەزىدى جلوبەرگى ڤەنگاڤەنگ ياخود هى ئاوريشم لەبەر بکات. ئەبى جلوبەرگيان له خامى سپی بى. ئەبى لەچكىش بکات. كەچى ئافرهتەى خىزانى (سەردارى شىخان) ئەتوانن هەموو جۆره جلوبەرگىكى ڤەنگاڤەنگ لەبەر بکەن تەنانەت ئاوريشمىش.

* نەتەوهى يەزىدى مافى ئەوهى نىيە (سەردارى شىخان) هەل بژيرئ، ياخود ئەگەر خراپ بوو چەندوچوونى لەگەلدا بکات. يان لای ببات. دەرويش (مريد) كە زۆربەى نەتەوهى يەزىدى لەوانە بەروبوومى بۆ شىخەكەيتى كە تا سەر پشاپشت هەروا ئەمىنیتتهوه. شىخ ئەتوانى بەروبوومەكەى بفرۆشئ بەشىختىكى تر!...

تيرەى يەزىدى لەلايهن چينه ئايىنبىيەكانهوه ئەچەوسينرتتەوه كەچى له بەرامبەر ئەوهدا چينه ئايىنبىيەكان خەمىكيان ناخۆن ژبنىكى باشتريان بۆ پىك بهيتن!...

سەرنجىك له ئايىنى يەزىدى

ئەبى له پيش هەموو شتىكا ئەوه بزانی كە ئايىنى يەزىدى له شتیهى ئىستایدا كە هەيه ئايىنبىكى ئاسمانى نىيە. ئايىنبىكە لەلايهن كەسىكەوه دانراوه، نەك خوا. وەك (صديق الدملوجى) ئەلئ: بەم مەبەسەيش دانرا، كە هيتىكى گەوره له كوردهوارى دروست بکات و بەهۆى ئەو هيتەوه فەرمانرەوايى (ئەمەوى) زىندوو بکاتەوه. پايتەختەكەى (باعذرە)بى و سنوورەكەيشى شارى (شام) بگرتتەوه. پەرهش بسىتى بەهەموو لایەكدا تا ئەگاتەوه ئەو سنوورەى كە (فەرمانرەوايى ئەمەوى) هەيبووه... هەروەها وەك دەملوجى ئەلئ: خىزانى (سەردارى شىخان) و (شىخەكان)، هەرچەندە ئىمىرۆكە خۆيان بە كورد دائەنن و بەكوردایەتییى خۆشيانەوه ئەنازن، بەلام كە لىيان بېرسیت، راستەو راست پیت ئەلئ: ئىمە بەچەند پشتىك ئەچينهوه سەر (شىخ عدىي ئەمەوى) بىجگە لەوه (يەزىدى كورى معاویەى ئەمەوى) كە دووهم جىنشین (خليفە)ى (ئەمەوى)یەكان بووه، يەزىدىيەكان وەك خوايەك له حەوت خواكەى خۆيان ئەپەرسن. هەر بەهۆى ئەم (يەزىدى) پەرستەيشیانەويە كە بىگانە ناویان ناون (يەزىدى)^(١) ئەگىنا خۆيان له راستیدا (داسنى)ن ئىمەيش كە كوردهوارىين هەر بەناوى (داسنى)یەوه بانگمان كردوون.

ئەم ئايىنى (يەزىدى)یە، له هەندى ڤووهوه، وەك هەر چوار ئايىنە ئاسمانىيەكان وایە. ئايىنى يەزىدىش وەك ئايىنەكانى (زەردەشتى) و (موساى) و (عیساى) و (محەمەد). دان بەوه دائەنئ كە خوايەكى تاك و پاك و گەوره و بەتوانا هەيه و، ئەم هەموو جیهان و ئاسمان و مړۆث و گيانلەبەرانه و، گژوگیا و دارودرهختانە، ئەو دروستى كردوون. هەروەها هەر حەوت فریشتەكەيش، لەگەل بەهەشت و دۆزەخ و چەندوچوونکردنى ڤۆژى پاش مردن و، بابە ئادەم و دایە حەوا و ناردنى پىغەمبەران و لاقاوه جیهانىيە گەورهكه و، پاداشدانەوى خوا، سزا دانیشى؛ وەك هەر چوار ئايىنە ئاسمانىيەكە تيا پيشان دراوه.

بەلام ئايىنى يەزىدى لەوهدا لەو ئايىنە ئاسمانىيانە جوئ ئەبیتتهوه كە سەرۆكى فریشتەكان (عزازل)، لەپاش ئەوهى قسەى خواى شكاند و كړنووشى نەوازشى نەكىشا بۆ (ئادەم)، خوا لە بەهەشت دەرى كرد و تا حەوت هەزار سال له دۆزەخدا نازارى دا. بەلام لەپاش ئەوهى (عزازل)، پەشیمان بووهوه له كارى خۆى و هاوار و فەربادى كرد؛ خوالىتى خۆشبوو. سەرلەنوئ هیتز و دەسلالت و پایەكەى پيشووى پى بەخشىيەوه. خواى گەوره خۆى له پەنايهكدا كرد بەگۆشهگیر و كاروبار هەلسوڤاندى هەموو جیهان و ئاسمانەكانىشى بەو سپارد. كە هەتا ئىستایش هەر له كاردایە. بەواتایەكى تر ئەم (عزازل)ە كە يەزىدىيەكان خۆيان پى ئەلئ (تاووسى فریشتان) جىنشینی خوايە و لەجياتى ئەو و، بەفەرمانى ئەو كاروبارى هەموو جیهان و ئاسمانەكان هەل ئەسوڤتئ. بەلئى يەزىدىيەكان له (مصحفارهش)دا تاووسى

(١) بەلئى نووسراوى اليزىدى (صديق الدملوجى) وا ئەلئ بەلام بۆ زانىنى راستىي ئەمە تەماشای دامپنەكانى پيشو بکە. (ش. ف)

فریشتان وا پیشان ئه‌دهن. کهچی له نووسراوی (جیلوه)دا وهک خواجهکی ته‌واو و سه‌ربه‌خۆ و خاوه‌ن هیز و توانا و ده‌سه‌لاتدار خۆی پیشان ئه‌دات، نهک وهک (سه‌رۆکی فریشته)یهک که خوا دروستی کردووه. هه‌روه‌ها له (جیلوه)دا، ددان ئه‌نێ به‌چهند خواجهکی تریشدا که هه‌ن^(۱) له یه‌زدیه‌کانیش داوا ئه‌کات که ناوی خۆی نه‌هێن نه‌وهک بیگانه‌کان وهک (موسایی و مه‌سیحی و محمه‌دی) به‌دکارییان له‌گه‌ڵ بنوێن!، به‌لێ یه‌زدیه‌یه‌کان (عزازیل)، یاخود (تاووسی فریشتان) وا ئه‌ناسن کهچی هه‌ر چوار ئایینه ئاسمانیه‌یه‌کان ئه‌م (عزازیل)ه به‌سه‌رچاوه‌ی خراپی دانه‌نین و پیتی ئه‌لێن دێو یاخود (شیطان) که تاكو ئیستاکه‌یش له‌لایه‌ن خاوه‌نه‌فت کراوه و له‌ برانه‌وه‌ی جیهاندا خوا له‌ناوی ئه‌بات.

به‌واتایه‌کی تر (تاووسی فریشتان)ی یه‌زدیه‌یه‌کان که به‌هه‌ره خۆشه‌ویستی خۆی گه‌وره‌ی خۆیانی دانه‌نین، لای خاوه‌ن ئایینه ئاسمانیه‌یه‌کان له‌ په‌ستترین پایه‌دا دانراوه و وهک دوژمنیکی خوا و دوژمنیکی هه‌ره گه‌وره‌ی خواناسان دانراوه.

هه‌رچی ئایینه ئاسمانیه‌یه‌کانه، هه‌ر خواجهک ئه‌ناسن که تاک و ته‌نیا و توانایه. هه‌رچی ئایینی یه‌زدیه‌یه‌ خواجهکی گه‌وره‌ی هه‌یه و هه‌وت فریشته که یاریده‌ی ئه‌دهن، فریشته تاووسیش یه‌کیکه له‌وان. هه‌مووشیان هه‌ر خۆی دروستی کردن. به‌لام دێو یاخود (شیطان) نییه و نه‌ماوه (تاووسی فریشتان) به‌پیتی نووسراوی (مصحفاره‌ش) سه‌رۆکی فریشته‌کانه. به‌پیتی نووسراوی (جیلوه) خواجهکی گه‌وره و سه‌ربه‌خۆیه و هه‌موو ئافه‌ریده کراویکیش له‌ژێر چنگی ئه‌و دایه^(۲) کهچی ناوی فریشته‌یش هه‌ر به‌ته‌نیشته ناوه‌که‌یه‌وه نووسراوه‌ته‌وه پیتی ئه‌لێ: (تاووسی فریشتان) به‌لام له‌ ئایینه ئاسمانیه‌یه‌کاندا دێو (شیطان) ماوه و هه‌ر ئه‌میتێ تا برانه‌وه‌ی جیهان که ئه‌وساکه خوا له‌ناوی ئه‌بات. که‌واته ئه‌و کرده‌وه و هیز و توانا و ده‌سه‌لاتانه‌ی که له‌ نووسراوی جیلوه‌دا دراوه‌ته پال (تاووسی فریشتان) که به‌خوایه‌کی گه‌وره دانراوه هیچ له‌گه‌ڵ ئه‌و کرده‌وه و هیز و توانایی و ده‌سه‌لاتانه‌ی که له‌ نووسراوی جیلوه‌دا دراوه‌ته پال (تاووسی فریشتان) که به‌خوایه‌کی گه‌وره دانراوه هیچ له‌گه‌ڵ ئه‌و کرده‌وه و هیز و توانایی و ده‌سه‌لاتانه جیاوازی نییه که ئایینه ئاسمانیه‌یه‌کان داویانه‌ته پال خۆی گه‌وره و پاک و بێ هاوتا، دروستکردنی ئافه‌ریده‌کراوه‌کان نه‌بێ. ئه‌وه‌نده هه‌یه له‌ ئایینه ئاسمانیه‌یه‌کاندا ته‌نیا یه‌ک خوا هه‌یه. به‌لام له‌ ئایینی یه‌زدیدا خواجهکی گه‌وره هه‌یه و هه‌وت فریشته‌که تاووسی فریشتان یه‌کیکه له‌وان. شوینه‌واری (ئایینی زه‌رده‌شتی) له‌ ئایینی یه‌زدیدا دياره: وهک په‌رستنی هه‌وت فریشته‌کان و، جه‌ژنی (نه‌وڕۆز) و جه‌ژنی (میه‌ره‌گان) و، کراسی سپیی بێ به‌رۆک له‌به‌رکردن. شوینه‌واری (ئایینی ئیسلام)یش له‌ناو ئایینی یه‌زدیدا ئه‌مه‌یه که (جه‌ژنی مانگی ڕۆژوو) و (جه‌ژنی کوشتی) یاخود (جه‌ژنی قوریانی) و جه‌ژنی (لیله‌ القدر) و (حه‌ج) کردنیان هه‌یه، بام له‌ شێوه‌یه‌کی تایبه‌تی کوردانه‌ی خۆشیشاندا بکریتم. وشه‌ی

(۱) له راستیدا ئه‌و شه‌ش خواجه ئه‌بێ هه‌وت خوابن. چونکه بریتین له‌ هه‌ر هه‌وت فریشته‌کان که خۆی هه‌ره گه‌وره دروستی کردوون. لێرده (نووسراوی جیلوه) ده‌ستکاری کراوه. (ش. ف)

(۲) له راستیدا یه‌زدیه‌یه‌کان هه‌ر خواجهکی تاک و ته‌نیا ئه‌په‌رستن له‌ هه‌وت فریشته‌کانیش به‌ولاوه هیچی تریان نییه. (ش. ف)

(ملک)یش که ناویانه‌ته پیتش (تاووس)ه‌وه و بووه‌ته (ملک تاووس)؛ دیسانه‌وه وشه‌یه‌کی ئیسلامیه‌یه. هه‌میسان ناوی شیخه‌کانیان ناوی ئیسلامین.

شوینه‌واری ئایینی (بوره‌مایی)یش له‌ ئایینی یه‌زدیدا ئه‌وه‌یه که یه‌زدیه‌یه‌کان کراون به‌چین چینه‌وه، هه‌رچینه‌یش پیتوهندی کران و توندی خۆی کراوه‌ته پێ. به‌لام به‌چینی شیخ و پیره‌کان جوژه نازوجیازیک به‌خسراوه که به‌شیکه له‌هی خوا که پاشماوه‌ی یه‌زدیه‌یه‌کانی تری کردووه به‌بهنده بۆ ئه‌وان!... ئه‌م یاسایه ئه‌مه‌نده به‌گران که‌وتووته سه‌ر یه‌زدیه‌یه‌ کتۆله‌کان (مه‌به‌سم یه‌شی نه‌ته‌وه‌یه)؛ ئه‌مه‌نده سه‌خت و سه‌ههنده یه‌زدیه‌یه‌کانی له‌ که‌لکی مرۆفایه‌تی خستوو!... ئه‌م یاسایه ئه‌مه‌نده دووره له‌ دادپه‌روه‌رییه‌وه، منی خستووته سه‌ر ئه‌و باوه‌ری که ئایینی یه‌زدی ده‌ستکردی مرۆقه. نهک ده‌ستکردی خوا. چونکه زۆرداری وا و چه‌وساندنه‌وه‌ی وا له‌ کرده‌وه‌ی خواوه‌ دوورن، له‌ خوا ناوه‌شیتته‌وه!...

شوینه‌واری (ئایینی مانی)یش له‌ ئایینی یه‌زدیدا ئه‌وه‌یه که یه‌زدیه‌یه‌کان خۆیان له‌ جلوه‌یه‌رگی جوان و په‌نگاوپه‌نگ له‌به‌رکردن و، له‌ خواره‌مه‌نیی خۆش و پوخته خواردن ئه‌پاریزن. ژبانیکی ده‌رویشانه‌ی هه‌ناسه ساردانه ئه‌ژین. خۆیان له‌ خۆشیی ژبان بێ به‌ش ئه‌کهن. له‌ چاویلکه‌یه‌کی په‌شه‌وه سه‌یری جیهان ئه‌کهن. به‌لایانه‌وه وایه که جیهان په‌ر له‌ نازار و هاوار و سه‌رگه‌ردانی. چنده خۆشیشان له‌ خۆشیی ژبان دوور بخه‌نه‌وه، ئه‌وه‌نده باشه بۆ جیهانی پاش مردنیان که خۆی هه‌ره گه‌وره‌یان لێیان خۆش ئه‌بێ و کامه‌رانیشان پێ ئه‌به‌خشی.

ئه‌م ژبانیه‌شیشان له‌گه‌ڵ ژبانیه‌ ده‌رویشکاری (الصوف)یه‌که‌ی که (شیخ عدی)ی گه‌وره‌یان بۆی دامه‌زراندین به‌ته‌واوه‌تی گونجاوه. هه‌ر په‌نگه تف نه‌کردنیشان له‌ دێو (شیطان) و ریسوا نه‌کردنیشی، هه‌روه‌ها تف نه‌کردن و جینۆ نه‌دانییشان به‌که‌س و به‌هیچ گیانه‌به‌ریک، له‌ رووی کارتیکردنی پێره‌وی ده‌رویشکارییه‌وه بووبێ که پیتشینی هه‌ندیک له‌ زاناکانیان وایه مام دێو یاخود (شیطان)، هه‌لناگرێ ریسوا بکری، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که له‌ هه‌موو که‌س زۆتر پێزی له‌ خۆی گه‌وره‌ گرتوو و به‌تاک و ته‌نایی ناسیوه، بۆیه‌کا له‌ خۆی به‌ولاوه کړنووشی نه‌وازشی بۆ (ئاده‌م) نه‌کیشاوه!...

شوینه‌واری (ئایینی سروشت په‌رستی)یش له‌ ئایینی یه‌زیدا ئه‌وه‌یه، که یه‌زدیه‌یه‌کان به‌پیتی مصحفاره‌ش خواجهکی هه‌ره گه‌وره‌یان هه‌یه و چهند فریشته یاخود چهند خواجهکی بچووک.^(۱) پێز له‌ مانگ و ڕۆژ و با و ئاسمان و فه‌لک و ئه‌ستێره‌ی گه‌لاوێژ ئه‌گرن و ئه‌یانپه‌رسن. (تاووس)یش که به‌پیتی نووسراوی جیلوه خواجهکی گه‌وره‌یانه بریتیه‌یه له‌ (دیاس) که خۆی هه‌ره گه‌وره‌ی سروشت په‌رسته‌کان بووه. (زه‌رده‌شت) به‌خواکانی سروشت په‌رسته‌کانی گوتوو (ده‌ئیشه). یاخود دێو. دێویش به‌زمانی (ئاوێستا) واتای (بریسکانه‌وه)یه (شیخ حه‌سه‌ن)ی دامه‌زرینه‌ری ئایینی یه‌زدیش ناوی نووسراوه‌کی (جیلوه)یه، که واتاکه‌ی بریسکانه‌وه‌یه... (زه‌رده‌شت)، ئه‌وانه‌ی ئه‌و دێوانه‌یان په‌رستوو، پیتی گوتون (ده‌ئیشه یه‌سنه) واتا (دێو په‌رست)، یاخود (شیطان) په‌رست چونکه له‌ خوایه‌کیان زۆتر ناسیوه، که

(۱) هه‌رچه‌ند وا ناوبراون به‌لام له‌ راستیدا یه‌زدیه‌یه‌کان هه‌ر هه‌وت فریشته‌یان هه‌یه و خواجهکی گه‌وره. هه‌ر به‌ته‌نیا خواش ئه‌په‌رستن. (ش. ف)

ئەوېش ئەبېتتە سەرچاۋەيەكى خراپەكارى. ئەم وشەى (دەئىقە يەسنە)؛ لە پاش تېپەپاندنى ھەزاران سالان بەسەرپا؛ ورده ورده گۆراۋە و بوۋە (داسنى). جا ئەم داسنىيانە بوون، لام واىە، كە تېكەل بەپەرەيەكانى (شېخ عدى) بوون و لە سەرەدمى (شېخ ھەسەن)دا بەھەردوولايان ئەم ئايىنەيان پېكەپناۋە كە بېگانە ناۋى ناۋن (يەزىدى). وشەى يەزىدى ئە لە سەرەدمى شېخ عدى دا ھەبو، ئە لە پېش سەرەدمى ئەودا. نووسەرانى ئىسلام لە سەرەتاي سەدەى ھەشتەمى كۆچىدا بەسەرپاندا سەپاندوۋە^(۱) ئەگىنا خۇيان ناۋى كوردەوارىيەكەيان (داسنى)پە. شاخى (داسن)پش ھەر بەناۋى ئەوانەۋە ناۋراۋە. جا ئەم داسنىيانە خۇيان بەخواپەرست دائەنن، ئەك بەدېتو (پەرست)، بەو واتايەى كە ئىمە پېيان ئەلېن. نووسراۋانى (جىلوۋە) و (مصحفارش)، كە لەبەر دەستماندان، لە ھەندى پروۋە پېچەوانەى يەكترن. منېش ھەر زوۋ گوتومە كە نووسراۋە راستەقىنەكان رەنگە لە دەست چوۋىن و نەماين، ئەمانىش كە نووسراۋەتەۋە، ەك خۇيان نەمانەتەۋە، دوور نېيە دەستكارىيان زۆر تيا كرابى. چونكە واژە و رستەى وايان تىايە لە پىاۋىكى زانا و تېگەپشتۋى ەك (شېخ ھەسەن) ناۋەشپتەۋە كە نووسىپىتى، رۆزگار تا ماۋەى ھەوت سەد سال بەرەنگارىيە نەتەۋەى يەزىدىي كرددوۋە. لە كوشتا و تالان و سەرگەردانى بەۋلاۋە، لە ھەموو شتېكى تر بەش براۋ بوون ئەم نووسىنەۋەيەش لە دەمى شېخەكانىيانەۋە ەدگىراۋە. رەنگە بېگانەپش نووسىيەتەۋە، ئەك خۇيان. نەخوتندەۋارپش باۋ بوۋە لە ناۋياندا، لە خېزانى شېخ ھەسەن بەۋلاۋە، باۋ وا بوۋە لايان، كە كەس فېرى خوتندن و نووسىن نەبى. ياخود بەپىلتى كەس لە ئايىنى يەزىدى شارەزا بېى... لەبەر ئەم ھەمو ھۇيانە لە نووسراۋەكانى (جىلوۋە) و (مصحفارش)ى ئىستادا ئەم ھەمو پېچەۋانەىي و نارېك و پېكى و ھەلەيە ئەبىنن^(۲) لەگەل ئەمەپشدا پېتۋىستە پىتى لى بنېن كە ئايىنى يەزىدى ئەگەر لە سەرەتادا، گرنگ و پەسەند نەبوۋى و، دروست و رەۋا نەبوۋى؛ نە ئەتۋانى بەم جۆرە پەرە بسىتى، نە ئەپشى تۋانى ئەم ھەوت سەد سالە وا بەرگەى دوزمنايەتى موسلمان و جوۋلەكە و گاۋرەكان بگىر، كە ھەرچى پىاۋى دەروون پاك و ئازاد پىزى لى بكاۋە، بەسەر ئەم نەتەۋە كلۆلەيان داھىناۋە!...

يەكېتى و خەبات و ھۆگرىيە يەزىدىيەكان، خۇياراستن و ئايىن پاراستنەكەيان، لەگەل ئارام و ئازار ھەلگرتنى ناخۆشېى ژيانەكەيان ئازايەتى و دلسۆزىي و مەردايەتى و سەرىلندى بۆ يەزىدىيەكان لە مېژودا تۆمار كرددوۋە!... ھەرۋەھا شەرەزەزىرى و پەشيمان بوۋنەۋەپشى بۆ دوزمەنەكانيان تۆمار كرددوۋە! ھەر ئايىنىك. ماۋەيەكى زۆرى پى چو، سالانى دوور و درېتى بەسەرا تېپەپى؛ بىروباۋەرى پىروپوچى تېكەل ئەبى. پەنجەى خۋاى گەۋرەپش لە ئارادايە، لە ھەمو دەمىكا، يەكېك ئەرەخسىنى بۆ تازەكردنەۋەى بىروباۋە و ئايىن، تا مەۋل لە دەست ژيانى ھەوت و ناپوختە رزگار بكات. منېش ھىوادارم بەخوا كە لە زوۋيەكى زوودا لەناۋ برا يەزىدىيەكاماندا، پىاۋانى زىنگ و پۆشنىرى وا پەيدا

(۱) لە نووسراۋى (مصحفارش)دا، وشەى (يەزدان) ھەيە كە باپىرە گەۋرەى يەزىدىيەكانە. ھەندىك ئەلېن وشەى (يەزىدى) لە وشەى (يەزدان)دە ەدگىراۋە. (ش. ف)

(۲) جا ھەر لەبەر ئەمەپشە كە نووسەرانى بېگانە دەريارەى ئايىنى يەزىدى وا بەھەلەدچوون. (ش. ف)

بېن، كە بەشېنەيى و رېكۋىپىكى ژەنگ و ژازى چەند سالە لەم ئايىنە بكەنەۋە كە تەپتۋىزى جەنگ و دوزمنايەتى چەند سالەى لى بسىرەۋە. ھەر جەۋتېيەكى تيا پەيدا بوۋە، بەھۋى دەسكارىي پىاۋانى ئايىنى خراپ و بېگانەى ناپاكەۋە راستى بكەنەۋە. بەزەپىيەكان بەنەتەۋەكەى خۇياندا بېتتەۋە و لەسەر رېگايەكى راست و رەۋان ئاراستەى بكەن؛ كە لەم ژيانە تەنگە ناخۆشەيەۋە بگۋىزىتتەۋە بۆ ژيانىكى پى كامەرانى و تەندروستى و خوتندەۋارىي و دەۋلەمەندىي و ئازادىي. ئىمەپش كە برا كوردى ئەو يەزىدىيانەپن پىتۋىستە ھەر يارمەتېيەكان پىتۋىست بى پېشكەشيان بكەين. ھەر شەرەزەزىيەكى مېژوۋىشمان ھەيە بەرامبەر ئەۋان، بەكردەۋى كوردانە و مەردانەى گەۋرە گەۋرە بىسرىنەۋە. يەزىدىيەكانىش كوردېك ەك ئىمە. بگرە لە ئىمە باشتىر خۇيان پاراستوۋە و لە ئىمەپش زۆرتىر بەكوردايەتېي خۇيانەۋە ئەنازن. خۇيان بەسەرچاۋەى مەۋقايەتى دائەنن. خۇيان بەسەرچاۋەى ئايىنەكان دائەنن. لەناۋ ئايىنەكەياندا كە بەزمانى كوردى دانراۋە ناۋى زمانى كوردىپش ھەيە كە خوا لەگەل كوردەكاندا قسەى پى كرددوۋە. ھەرۋەھا ناۋى (لالش) و (جودى) ھەيە، كە دوۋ بەھەشتن لە كوردستاندا. بېجگە لەۋە ھەستى نېشتمانبەرۋەرىي واى لى كرددوون كە (حەج كردن) لە (مەكە)ۋە بگۋىزەۋە بۆ (لالش). تا ھەموو سالتېك ھۆگرى و يەكېتىي يەزىدىيەكان تازە بېتتەۋە و، بەروبوۋى يەزىدىيەكانىش نەچىتە دەرەۋە، ھەر بۆ خۇيان بىنېتتەۋە. بېجگە لەمە رېز لە ھەزار داماۋ و لى قەۋماۋ، رېز لە خواناس زۆر ئەگرن. ژن و مېردىشيان لەسەر بىنجىنەى خۆشەۋىستىي دوۋلايى دائەمەزىتن. ئازاردانى كەس رەۋا نابېن؛ تەناھت تەكردىش لە مەۋل و لەگىنلەبەر و لە چرا و لە ناگر و ئاۋ؛ ھەرۋەھا جىنۋ پىدانىيان بەگونە و بەدكارىي دائەنن. ھەرۋەھا خەۋ بەئازادىيەشەۋە ئەبىن. سال و نىۋىك لەناۋ يەزىدىيەكانى شېخاندا ژيام، لە چاكى و دلپاكى و جوامېرىي و دۆستايەتى و مەردايەتى بەۋلاۋە ھېچم لى نەدىن كەۋاتە ھەرچەندى يارمەتېي ئەم برايانەمان بدەين، يارمەتېي خۇمان ئەدەين. ھەرچەندى ئەم يەزىدىيانە لە كلۆلى و سەرگەردانى؛ لە نەخوتندەۋارىي و ھەزارىي و نەخۆشى و زۆردارىي رزگار بكەين، ئەمەندە خۇمان پېش ئەخەين. باۋباپىرمان، داخەكەم بەھۋى فەرمانپەرۋاينى خراپەۋە، ھەرۋەھا بەھۋى ھەندى پىاۋانى ئايىنى خراپەۋە، دەمارى ناشىتېيان بزوۋتېوۋ و كەۋتېوۋنە كوشتارى ئەم كلۆلانە ئەۋىش بەبىانۋى پاراستنى ئايىنى ئىسلام، ياخود بەبىانۋى بلاۋكردنەۋەى ئايىنى ئىسلامەۋە كە لە راستىدا ئايىنى ئىسلام لەۋ كرددەۋانەمان بېز ئەكاتەۋە!... بەلام ئىمە كە رۆلەى ئەۋ باۋباپىرانەين و لە چەرخى بېستەمدا ئەژىن، پىتۋىستە تۆلەى ئەۋ خراپىيانە بۆ يەزىدىيەكانى برامان بكەينەۋە، چەند چاكەمان لەدەست دى، چەند يارمەتېمان لە دەست دى؛ دەرپارەيان بكەين. چونكە يەزىدىيەكان مەردن، مەردىش ھەلگەگرى كە ھەمو يارمەتېيەكى بدرى، پۆشنىرانى خۇشيان، كە ئەلېن بىنجىنەى ئايىنەكەمان، ئايىنى زەردەشتىيە ئەتۋان سەرلەنۋى ئايىنەكەيان پاك بكەنەۋە لەۋ بىروباۋەرە ناپەسەندانە كە بەھۋى تېكەلېوونيان بەبېگانە و زۆردارىي بېگانەۋە تېكەلې بوون. ئەتۋان بەيارمەتېي برا زەردەشتىيەكانىيانەۋە دوۋبارە بىخەنەۋە سەر ئايىنى پاكى زەردەشتى، كە ئەۋىش ئايىنىكە ەك ئايىنى ئىسلام.

مېژووی په زیدیه‌کان له شېخاندا

له ژبېر سېټبه‌ری فرماندارۍ هېزه داگیرکهره‌کانی رۆژه‌لاتدا که په‌یتا په‌یتا هېرشیان نه‌برده سهر کوردستان. وهک (مه‌غۆله ئیلخانیه‌کان) و (جه‌لایریه‌کان) و (ته‌یموری له‌نگ) و (قهره‌قویونلییه‌کان) و (ناق قۆیونلییه‌کان) و (سفه‌وییه‌کان) و (عوسمانیه‌کان)، نیشتمان‌که‌مان کاوول و ویران بوویو، نه‌ته‌وه‌که‌مان شپېزه و که‌ساس و بی‌چاره‌بوویو، نه‌ئاسایش مابوو نه‌ئارام، بارستایی ره‌وش و کردار و سهره‌رزی به‌جاری هاتبووه‌ خواره‌وه. سهرده‌مپکی تاریک و نووته‌ک بوو. نه‌پژ له‌خوینده‌واری ته‌گیرا و نه‌له‌ماف و دادپه‌روه‌ری.

هرچی به‌هېز بوایه و خاوه‌ن کوته‌ک، چاوی ته‌بریه‌ کلاوی فرماندارۍ نه‌ک بۆ که‌لکی نه‌ته‌وه بۆ که‌لکی تاییه‌تبی نا‌پوخته‌ی خو، هه‌موو هېز و ده‌سه‌لات و زیره‌کی خو به‌کار نه‌هېنا. تا بگاته سهر ته‌ختی فرمانپه‌وایی. نه‌ته‌وه‌ی کوردیش که له‌وپه‌ری سهرگه‌ردانی و په‌ریشانی دابوو. له‌به‌ر دلپاکي و خوش‌باوه‌ری خو، داموایی له‌سهر پېشه‌وايه‌کی دل‌سۆز و نیشتمان‌په‌رست، ته‌مه‌نده و په‌رس بوویو له‌ گیانی خو هه‌ر که‌س به‌نايه‌ پېشه‌وه و خو و پېشان بدایه که‌ پژگاری ته‌کات له‌ ده‌ست نه‌وه سهرگه‌ردانییه، بې ته‌مه‌ی لیکی بداته‌وه و لی‌کۆلینه‌وه‌ی تیا بکات؛ وه‌ک هه‌موو ده‌مپکی خو، ده‌موده‌ست پړوای پې ته‌کرد و دواي ته‌کوت و خویشی له‌ پیناویا به‌خت ته‌کرد. که‌چی له‌ پاشه‌جاردا هه‌ر به‌و ته‌نجامه ناخۆشه ته‌گه‌یشت که‌ هه‌زاران جار له‌وه پېش پېته‌ گه‌یشتبوو! کوردستان تا سه‌ده‌ی نۆه‌مه‌ی کۆچیش هه‌ر له‌و ناخۆشیه‌دا بوو! (خیزانی عه‌ده‌وی) یش که‌ به‌پې قسه‌ی نووسه‌رانی عه‌ره‌ب^(۱) عه‌ره‌ب بوون و ته‌چونه‌وه سهر (ته‌مه‌وییه‌کان‌ای شام، ته‌نگه‌تاو بوویون به‌ده‌ست کرداری (عه‌باسی) په‌کان و (عه‌له‌وی) په‌کانی دوژمنیا نه‌وه. بې هیوا مابوونه‌وه له‌ یارمه‌تی و پشت‌گرتنی نه‌ته‌وه‌ی عه‌ره‌ب، له‌تاو که‌ساسی و بې ده‌سه‌لاتی و سهرگه‌ردانیی خو، په‌نایان برده به‌ر کورده‌واری و له‌ (لالش) دا که‌ ته‌که‌وینته رۆژتاوای شاخی (هه‌کاری) په‌وه له‌ناو جه‌رگی کوردستاندا جی‌گیر بوون. (شیخ‌عدی) که‌ سه‌رۆکی ته‌و خیزانه بوو، پیاویتی خواناس و زنگ و زانا بوو، چو به‌دلی کورده‌کاندا. کورده‌کان وه‌ک هه‌موو ده‌م که‌ ده‌ستی یارمه‌تیبان بۆ پیاوی بی‌چاره و ئاواره و به‌سه‌زمان درێژ کردوو ته‌مجاره‌یش ته‌م ره‌وشته بلنده‌یان به‌رامبه‌ر به‌شېخ‌عدی نوواند.

له‌ راستیدا (شیخ‌عدی) یش هه‌لی ته‌گرت که‌ ته‌و ریزه‌ی لی بگیری. چونکه له‌ رڼگای ئایینی ئیسلام و پرته‌وه‌که‌ی خو به‌وه به‌که‌لکی ته‌و کورده‌نه‌هات. زۆری پې نه‌چوو، کورده‌کان خویشیان ویست. لښی کۆبوونه‌وه. دواي قسه‌کانی که‌وتن. هه‌موو یارمه‌تیه‌کیشیان دا، تا سالی (۵۵۵) ی کۆچی گیانی پاکي خو سپارد به‌خوا.

(۱) ته‌ماشای باب‌ه‌تی (تۆ بلتی شیخ‌عدی کورد بووی) بکه، له‌م نووسراوه‌دا بی‌جکه له‌وه که‌ ته‌و خیزانه له‌ناو کورده‌واریدا توواونه‌ته‌وه، له‌ بنچینه‌دا کورد بوویان عه‌ره‌ب؛ هه‌ر له‌ (شیخ‌عدی دوهم) ده‌و تاکو ئیستا هه‌ر به‌کورد ناویان ده‌رکده‌وه. (سهرداری شېخان سه‌عید به‌گ) ته‌یگوت ته‌گه‌ر کوردی راسته‌قینه هه‌بې ئیمه‌ین!... (ش. ف)

به‌لام له‌ نه‌وه‌ی برای (شیخ‌عدی)، په‌کتيک په‌یداوو ناوی (شیخ‌حه‌سه‌ن) بوو. که‌ ته‌ماشای کرد هیز و ده‌سه‌لاتی هه‌یه و جی‌گای گه‌رم بووه که‌لکه‌له‌ی فرماندارۍ که‌وته سهریه‌وه، «ویستی گه‌وره‌ی (ته‌مه‌وییه‌کان) بگیری ته‌وه بۆ خو. هات ته‌م (ئایینی په‌زیدی) په‌ی دانا و کردی به‌دارده‌ستی خو بۆ گه‌یشتن به‌م مه‌به‌سه. به‌لام پېش ته‌مه‌ی خو ته‌واو ناماده بکات، مه‌به‌سی خو ئاشکرا کرد. موسلمان‌ه‌کانیش که‌ ته‌م ئایینه‌یان به‌سهرگه‌ردانییه‌کی گه‌وره دانه‌ا بۆ ئایینی ئیسلام و موسلمان‌ه‌کان؛ به‌ره‌نگاریان کرد. ته‌وه‌بوو (شیعه‌کانی موسل) کاریان کرده سهر (بدرالدین لؤلؤی فرمانداري موسل) و (شیخ‌حه‌سه‌ن) گیرا و خنکینرا و بزوتنه‌وه‌که‌یان له‌ به‌ره‌تدا تیک دا... کوشتار و تالان و پرۆ له‌ تیره‌ی په‌زیدی ده‌ست پې کرا... ته‌و ده‌مه سالی (۶۴۴) ی کۆچی بوو. (شیخ‌شرف‌الدین محمد) له‌ پاش شیخ‌حه‌سه‌نی باوکی چووه‌وه (لالش) که‌ مه‌ل‌ه‌ندی بانگ‌کردنه ئایینه‌یه‌که‌یان بوو. پاشان ته‌وتی به‌جی‌ه‌یشت. چووه‌ بن ده‌ستی (عزال‌دین کیکاوسی سه‌لجوقی) په‌وه. به‌لام مه‌غۆله‌کان له‌ سالی (۶۵۵) ی کۆچیدا کوشتیان. (شیخ‌زین‌الدین یوسف) ی کوریشی چووه شام، ریزی زۆر لی گیرا. ته‌نانه‌ت فرمانپه‌وایی پا په‌یه‌کی سهردارۍ گه‌وره‌ی دایه، به‌لام وازی لی هینا. چووه‌وه گوندي (بیت‌فار) که‌ مه‌ل‌ه‌ندی کۆنی خیزانه‌که‌یان بوو له‌ ناوچه‌ی (بعلبک) دا خون‌کارانه ته‌ژیا. به‌لام ترسا و چووه (قاهیره). گوتیان بۆ ته‌ختی فرماندارۍ تی ته‌کوشتی. گرتیان، له‌ پاش سالی به‌ردرا. له‌ سالی (۶۹۷) ی کۆچیدا مرد. به‌لام (عزال‌دین) ی کورپی کرا به‌سهرداري (دیمه‌شق)، پاشان به‌سهرداري (صفد). دواي وازی هینا و چووه (مزه). کورده‌کان هه‌موو ده‌م یارمه‌تیبان ته‌دا. ده‌نگ بلا‌بووه‌وه که‌ بۆ ته‌ختی شاهي تی ته‌کوشتی. گرتیان. له‌ به‌ندیخانه‌دا مایه‌وه تا مرد. به‌م ره‌نگه‌ ره‌نجی که‌ ته‌م خانه‌دانه بۆ سه‌ندنه‌وه‌ی ته‌ختی فرماندارۍ دای به‌با چو. به‌لام بۆ بلا‌وکردنه‌وه‌ی ئایینه‌که‌یان له‌ ده‌ست نه‌که‌وتن. له‌ شامدا بلاویان کرده‌وه هه‌روه‌ها له‌ قاهیره‌یشدا. چن‌ده که‌سپکی تریشیان کۆچیان کرد بۆ خاکی (حه‌له‌ب). په‌ره‌یان دا به‌ئایینه‌که‌یان له‌ناو هۆزه کورده‌کاندا؛ که‌ زۆر دل‌سۆزیان بۆ نه‌نواندن. تا گه‌یشتنه (انطاکیه) په‌کتيک له‌ شېخه‌کانیان که‌ ناوی (عزال‌دین یوسفی کوردی) بوو (میرنیشینی قه‌سیر) ی گرت ته‌ده‌ست خو له‌ برانه‌وه‌ی فرماندارۍ (چه‌رکه‌س) ده‌کان و سهره‌تای فرماندارۍ (عوسمانی) په‌کاندا بوو به‌ (سهرداري خاکی حه‌له‌ب). له‌ سالی (۹۴۸) ی کۆچیدا مرد. ته‌م (عزال‌دین) ه له‌ مالی (شیخ‌مه‌ند) ه که‌ له‌ گه‌وره‌کانی خیزانی (عه‌ده‌وی) په‌. نه‌وه‌که‌یان ئیستاکه‌یش له‌ (شېخان) و (سنجار) دا ماون. به‌م ره‌نگه به‌ره‌ی خیزانی (عه‌ده‌وی) ماوه‌یه‌ک به‌ناخۆشیه‌وه ژیان. به‌لام په‌ره‌یان به‌ئایینه‌که‌ی خو، دا، له‌ناو کوردستاندا. دووباره ده‌رکه‌وته‌وه. ئایینه‌که له‌ناو شاخه‌کانی (جزیر) و (دیاره‌کر) و (سعد) و دۆلی (بۆتان) دا جی‌گیر بوو. له‌ (حه‌له‌ب) یشه‌وه په‌ره‌ی سه‌ند تا گه‌یشتنه (ویران شهر) و (ماردین) و (نسیبین) و گه‌یشته‌وه (جه‌زیر) و ئینجا (شېخان) که‌ سه‌رچاوه‌که‌یه‌تی.^(۱)

به‌م ره‌نگه گه‌وره‌ی ته‌م ماله‌ که‌ سهرده‌مپک پېیان ته‌گوت (شیخ) و سهرده‌مپکیش پېیان ته‌گوت

(۱) له‌ کاتیکه‌ که‌ نووسه‌رانی ئیسلام ته‌لین به‌مه‌اله‌ی شیخ‌عدی عه‌ره‌بن و ته‌مه‌ویین که‌چی ناوی (کوردی) به‌ناوی (شیخ‌محمدمه‌ده‌وه‌یه! ش. ف)

(سەردار) بوو بەخواهەن ھێز و دەسەڵاتیکی وەھا کە ھەر لە شاھیک ئەچوو، لە ھەموو لایەکەوە یەزیدیەکان دیاری و دەرامەتی خۆیان بۆ ئەھێنا. بلاویونەوی ئەم ئایینە ھەتا نزیکەی سەد و پەنج سالتیک وەستابوو. بەلام لە پەر، لە شێوەیەکی واپان و فرەواندا بلاویووە؛ کە پیاو ئەھێنیتە سەرسویمان، کۆچەرەکان، کە ھێشتا ئایینی ئیسلامیان بەتەواوەتی تیا بلاویووە، زوو ھۆگری ئەم ئایینە بوون. ھەر بەھۆی ئەوانیشەو و گورج بلاویووە. ھۆزەکانی (دوئەلی) و (مەحمەد) کە نیشەجیتی خاکی (بۆتان) بوون و زۆر بەناوبانگن لە مێژووی کوردەواریدا زۆر چوونە سەر ئەم ئایینە. بەپیتی نووسراوی (شەرەفنامە) کە دانەرەکی (شەرەفخان) بیدلیسی)ی کورد، ھۆزی (دوئەلی) کە بەناچاری کۆچیان کرد بۆ (ئازەریجان) لە (خۆی) و (سەگمەن) دا بوون بەنیشەجی، لە سەردەمی شاھەکانی (سەفەوی) دا بوون بەسەرداری گەلیک بەندەر و باژێر لەو ناوەدا. ھۆزی (مەحمودی) یش چەشنی ئەو گەیشە (ئازەریجان) و لەگەڵ سەکرەکانی (شاھ ئیسماعیلی سەفەوی) دا رێککەوت و گەلیک دژ و مەلەندی پێ درا. لە سەردەمی (عوسمانی) یەکانیشدا زۆر لەرودا بوون. بەم رەنگە بەھۆی ئەم دوو ھۆزە گەورە ھۆزەکانی تری ئایینی یەزیدیەکان تیا بلاویووە، تا گەیشە ناو خاکی (ئێران) و (قەفقاس) ەوە. سەردار نیشینیەکی یەزیدی، لەم چەرخێ نۆھمی کۆچییەدا، بەناوی (قلب و بطنان) ەو بەگرنگی، لەسەر کەناری رووباری (بۆتان) دامەزرا، ئەم شوێنە گرنگ بوو بەینکە یەکی گەورە لە ناوەرێستی یەزیدیەکانی رۆژھەلات و رۆژئاوا و باکور و باشووری کوردستاندا. ھەر لە سەرچاوی رووباری (بۆتان) ە و کەوتە ژێر چنگی ەو تا ئەگاتە (دیاربەکر) و (جزیرە)، لەوتیشەو ھێز و دەسەلاتی ئایینەکە کشتا تا گەیشە شاری (زاخۆ) و (موسل).

لە خاکی (سۆران) و (ھەولێر) یشدا. بەگورجی ئایینی زەردەشتی بلاویووە. ئەو دەمە رەنگە چەرخێ دەھەمی کۆچی بوو. ھێز و دەسەلاتیشی ئەمەندە پەری سەند، یەکیک لە سەرداران یەزیدی لە یەک کاتدا سێ سەردارنیشینی ئەبرد بەرپەر.

لە پێشدا ئیسلامەکان و یەزیدیەکان رێک بوون. بەلام کە یەزیدیەکان ھێز و دەسەلاتیان زۆر بوو لەگەڵ ئیسلامەکاندا تێک چوون. ھۆی ئەمەیش وەک دەرئەکەوی ئەو ەبوو کە یەزیدیەکان ئیتر لەو بەولایە ملیان نەئەدا بۆ سەردارە زەویدارە گەورەکانی کورد کە ئەیانویست بیاچەوسیتنەو بۆ کەلکی نەرەوای خۆیان و بیا نەکن بەگژ دۆژمنەکانی دراوستیاندا. ئەم ناکۆکییە بوو بەدوژمنایەتی و شەرۆشۆر لەناو ھەردوولا. موسڵمانەکان بەو ەو بەدناویان ئەکردن کە خوانەناس و ھەلگەراوەن لە ئایینی ئیسلام. ھەندێ لە مەلاکانیش پریری کوشتنیان دەرکردن لەگەڵ تالان کردن و تافەت داگیرکردنیاندا. یەزیدیەکانیش دۆژمنایەتی خۆیان بەرامبەر ئیسلامەکان تاشکرا کرد. بەبۆنەی کوشتنی (شیخ حەسەن) ی سەرۆکیانەو لەلایەن (بەدرالدین لؤلؤ) ەو. شەر و کوشتاریکی زۆر بەرپاوی لە (شیخان) و (سنجار) و (طور عابدین) و (جزیرە) و (ماردین) و (دۆلی بۆتان) دا. سەرگەردانییەکی زۆریان ھینا بەسەر یەزیدیە کتۆلەکاندا. تەنانەت تا سێ جار یش گۆزی (شیخ عەدی) ی بێ تاوان ھەلدرایەو و تێکۆمەکان درا و ئیسکەکانی سووتێرا!...

بەرێستی جیتی دلشکان و دلسووتانە، کە پیاوانی ئایینی کورد و موسلمان و پیاوانی فرمانداری

کورد بکەونەو یەک بۆ لەناوبردنی برا کوردەکانی خۆیان کە یەزیدیەکان!... بێ گومان مێژوو چەندوچوون لەگەڵ (مەلا جەلالەدین محەمەدی عەزەدین یوسف) و کوردی ئێران و سەرداری (جزیر)، (عزالدین بەختی) و سەرداری (شەرانش) و، سەردار (توکلێ کوردی) و، (سەرداری حەسەنکیفا) و، (شمس الدینی جەردەقەلی) دا ئەکات کە ئەو کوشتارە گەورەیان لە یەزیدیەکانی شاخی (ھەکاری) کرد و تالانیان کرد و گۆزی شیخ عەدیشیان تێک دا... کە ئایینی پاکێ ئیسلام ئەم کەتنە ی ەو بێنیووە کە ئەمانە کردوویانە؟! جە ئەم کارەساتە نەنگ و ناپەسندانە بوو کە یەزیدیەکانی لە ئیسلامەکان و ئیسلامەتی ئەکرد بەدوژمن!... ئەوانیش کەوتنە خۆیان و، بەچەندان تۆلە خۆیان لە ئیسلامەکان سەندنەو!... دلێان لە کۆمەڵایەتی رەش بوو. جیھانیان لەبەرچاوی تاریکی بوو!... ئاوات و ھاواری ھەموو دەمێکیان بوو ئەو ی کە لەسەر ئایینەکی خۆیان شیرگیرترین و تۆلە خۆشیان بستی.

بەم رەنگە لە چەرخێ نۆھم و دەھەمی کۆچیدا ھێز و دەسەلاتی یەزیدیەکان گەیشە ئەوپەری. ھەموو لایەک لێیان ئەترسان. لە (سنجار) دا ھەرچی ئایین و پێرەوتیک ھەبوو لەناویان برد و ئایینی یەزیدیان لەجێ دانا. وەک لەو پێش پێشانمان دا گەلیک سەردارنیشینیان لە گەلیک شوێنی کوردستانی گەورەدا دامەزرا. بەلام لەمە بەدواوە کارەساتی گرنگ و سامناک روویان دا، یەزیدیەکانیان خستە نووشتییەو. لەم چەرخێ دەھەمی کۆچییەدا چەند کوشتاریک کر لە یەزیدیەکان لە چەند جێیەدا کە کەوتبوونە (جزیر) و (بۆتان) و (دیاربەکر) ەو. ئەمە سەرەتای نووشتییە یەزیدیەکان بوو بەلام ناوچە (شیخان) ھێشتا ھەر لە ھێز و گۆزی خۆیدا ماویووە و پەری ئەسەند. بەشیکی گەورە (خاکی بادینان) ی گرتەو. (سەرداری شیخان) یش ھەردوو دەسەلاتی جیھانی و ئایینی لە چنگ خۆیدا کۆکردبوو. فەرمانرەوایی (عوسمانی) ھیچ دەسەلاتیکی بەسەریاندا نەبوو. تەنانەت لە سالی (١٢٠٠) ی کۆچیدا سەرداری موسل (حاجی عبدالباقی پاشای جلیلی) بەلەشکرتکی ھەزار کەسییەو ھورۆژی برە سەر چل مائی یەزیدی لە ھۆزی (دەنادیە). کەچی (تەرئاغای یەزیدی) لەگەڵ پێنج سواردا لە پەناپەیدا خۆی بۆ سەدان، لە ناکاوتیک کە ئەوان خەریکی راوڕووت بوون پەلاماری دان سەرداری مووسل و براکە و سەد سەربازی لێ کوشتن و ئەو لەشکرە گەورەیی شکاند و کەلوپەلی جەنگ و خواردەمەنیشی لێ داگیرکردن! سەر ئەو ە، پیاوخرایەکانی شاری مووسلش پریان دایە ئەو لەشکرە شکاوێ موسلمانانە؛ لێیان کوشتن و لێیان رووت کردنەو و تالانی دیھانە موسلمانەکانیشیان کرد و بەندییەکانیشیان لە زیندانی مووسل بەردا!...

لە سالی (١٢٠٥) ی کۆچیدا بەیارمەتی و داو نەو ی ئەم (تەرئاغای) ەو، سەرداری بادینان (ئیسماعیل پاشا) لە پایتەختەکی خۆیەو؛ کە (ئامید) ی بۆ ھاتە خواوەو و لە مائی (نەرئاغای) دا سەرداری شیخان (چۆلۆ بەگ) و چەند خزمیکی بەفیتل کوشت. (خەنجەر بەگ) ی لە جیتی ئەو کرد بەسەرداری شیخان. پاش سالتیک ئەمیشی لایرد و (حەسەن بەگ کوری چۆلۆ بەگ) ی کرد بەسەرداری (شیخان). جە ئەم (حەسەن بەگ) ە پیاویکی فرۆفیتل باز بوو، لە سەردەمی ئەودا نێوانی یەزیدیەکان و کوردەکانی ناوچە (مزووری) تێک چوو. کوردەکانی بەرەست کرد کە ئەینە ناو دشتەو، بۆ فرۆشتنی بەرھەمەکانیان. لەسەر ئەو ھۆزی (ئەلکوشی) کە ئەو ساکە زۆر بەھێز بوو، ھورۆژی برە سەر

یەزیدییه‌کان لە گوندی (کابارە)دا و سەد کەسیکی لێ کوشتن و گۆڕی شیخ (عدی)یشی لێ داگیرکردن و ڕیتی بەست لە ھەموو کەسیک کە بێتە سەر ئەم گۆڕە. لە پاش ھەشت مانگ یەزیدییه‌کان و موسڵمانە کوردەکان ناستیوونەو و گۆڕەکیان لێ سەندنەو.

لە سالی (١٢١٤)ی کۆچیدا فەرمانەرەوایی عوسمانی کەوتە جوولە جوولە بەلەشکرێکی گەورە و چەند ھۆزێکی عەرەبەو ھوروژمی بردە سەر یەزیدییه‌کان. سەرداری شێخان (حەسەن بەگ) بەخۆی و خێزانەو ڕای کرد بۆ ناو شاخ. لەشکری موسڵمانەکان پانزە دێیەکیان تالان کرد؛ ئافرەت و منالەکانیان بردن بۆ فرۆشتن بەموسڵییەکان چل و پینچ کەسیشیان لێ کوشتن و سەرەکانیان ناردن بۆ (بەغداد)!

لە سالی (١٢٢٢)ی کۆچیدا سەرداری مووسڵ (نوعمان پاشای جەلیلی) کوشتاری لە یەزیدییه‌کان کرد و سەرکێشییەکیان دایکەوتەو! سەیر ئەمەییە (سەرداری بەغدا)، لەژێرەو ھانە (سەرداری شێخان)ی ئەدا کە ئاژاوە بێتەو لە خاکی (مووسڵ)دا، بۆ ئەوەی (سەرداری مووسڵ)ی پێ پیاو خراپ ببێ! بەلام (سەرداری شێخان) بەگوێی نەکرد. کە (عەبدی بەگ)ی برای دەستی دایە پیاوخرایی دەری کرد. کەچی (زوبێر پاشا)ی سەرداری (ئامیدی) ئەو (عەبدی بەگ)ە دز و تالانکەرە یانگ کردە لای خۆی و پەنای دایە. ھەر بۆ ئەمە (سەرداری مووسڵ) تەنگەتاو بکات!...

ئە بەم ڕەنگەیش بوو، کارگێڕی ئەو سەردار و سەرکردە موسڵمانانە کە کەتەکی خۆیان ئەیانکرد و کەچی ئەو یەزیدییه‌کان کە تالانەیان پێ پیاو خراپ ئەکرد و بەکوشت ئەدا! ھەر ئەمانەیش بوون کە خۆیان وا ئەنواند ئایینی ئیسلام ئەپارتێن، بۆیکە کوشتار لە یەزیدییه‌کان ئەکەن! کەچی لە راستیدا بۆ تالانی سامان و فراندنی کچان و ژنانی جوان ئەو شەرپانەیان ھەڵ ئەگیرساند! لە ناوەراستی چەرخی سیانزەھەمی کۆچیدا کارساتی گەورە و سامناک بەسەر یەزیدییه‌کاندا ھات. (محەمەد رەشی پاشا) و (حافظ پاشا) کە لە کاربەدەستانی (عوسمانی) بوون، کوشتاریکیان کرد لە یەزیدییه‌کانی ناوچەی (شنگار)، نزیکەی سێ بەشی ژمارە سەریان لێ کوشتن. (محەمەد پاشای ڕەواندزی)یش کە سەرداری فەرمانەرەوایی (سۆران) بوو کوشتاریکی یەجگار گەورە لە یەزیدییه‌کانی ناوچەی (شێخان) کرد. لەم شەرپەشیدا دیسان دەستی پیاوانی ئایینی خراپ تیا بوو. (مەلا یەحیا مزوری) لەسەر کوشتنی (عەلی ئاغای بالته) کە سەرۆکی ئەلکوشییەکان بوو لەلایەن سەرداری شێخان (عەلی بەگ)ەو بەنامەردیی کوژرا و بۆ تۆڵەسەندنەو خۆینی ئامۆزاکەی خۆی پەنای بردە بەر (سەرداری بەغدا) ئێنجا بەر (سەرداری ڕەواندز). ھانە دان کە ھەلکوتە سەر یەزیدییه‌کان. (مەلا محەمەدی خەتیی ڕەواندزی)یش بریاری دەرکرد بۆ کوشتنی یەزیدییه‌کان. (محەمەد پاشای گەورە) دڵ ڕەقانە لە سەد ھەزار یەزیدی لە ئافرەت و منال بەولاو تێکرا کەسی لێ نەھێشتنەو نەیانکوژێ. ئەمە بێجگە لە تالانکردن و بەدیگرتنی ئافرەت و منالانیان بۆ فرۆشتنیان لە باژێرەکانی خاکی سۆراندا. ئەم کەتە گەورەیی کە (محەمەد پاشای ڕەواندزی) کردی بەرامبەر بەیەزیدییه‌کان لە سالی (١٨٣٢)ی پاش زاییندا، ئازار و ئیشی لە دلی ھیچ کوردیکی دلسۆز دەرناچێ. ئەو کە ئەم جەنگە سامناکەی بەناوی ئایینی ئیسلامەووە کرد، لە راستیدا نەبۆ تۆڵەسەندنەو خۆینی (عەلی ئاغای ئەلکوشی) بوو، نەبۆ پاراستنی ئایینی ئیسلام بوو، (مەلا یەحیا مزوری) لە پاش ئەمە پەنای بردە بەر (ئیسماعیل پاشا)ی سەرداری

(ئامیدی) و ئەمیش دەستی نا بەروویەو کە بەباشی نازانی کوشتار لە یەزیدییه‌کان بکات، توانی دەمی (محەمەد پاشا ڕەواندزی) چەوور بکات کە ئەگەر لەم کارەیدا سەرکەوت ئەتوانی خاکی بادینانیش لە (ئیسماعیل پاشا) داگیر بکات... جا پەلامارە دڵ ڕەقانەکی (محەمەد پاشا) بۆ سەر یەزیدییه‌کان ھۆبەکی چاوبرسیستی و گیانی داگیرکاری بوو، نەک ئیسلامەتی و دادپەرورەیی! پاش ئەم کەتە ھەلکوتایە سەر (ئامیدی)یش داگیری کرد بەلام خواش کە ھەرگیز لە زۆرداری بێ دەنگ نابێ نەبێشت زۆر بەکامەرانییەو ھێتینەو، تۆلە خۆینی ئەم ھەموو کوردە بێ تاوانانە لێ کردەو کە لە کوردی موسڵمان و لە کوردی یەزیدی بوون. تووشی جەنگ و ھێرشبردن و داوانانە و ناپاکیی تورکەکانی عوسمانی بوو، دیسانەو بەتەلەکیازییەکی (مەلا محەمەدی خەتی)و ھەریوی خوارد و خۆی دا بەدەست لەشکری تورکەو و، نێرراپە ئەستەمۆل و گەراپەو بۆ جیتی خۆی، بەلام لە ڕێدا تورکەکان بەنامەردیی کوشتیان. بەم ڕەنگە ھەرۆک سەردارنشینییەکی لە (ئامیدی)دا سەرنەگرتی کرد، سەردارنشینییەکی خۆشی سەرنەگرتی کرا. (عەلی بەگ)ی سەرداری یەزیدییه‌کانیش سزای نامەردیی و ناپاکیی خۆی لە خوا وەرگرت، خاوەن تۆلەکان لە شاخەکاندا دۆزیانەو بەفەرمانی سەرداری مووسڵ (ئێنجا بایر قەدار محەمەد پاشا) کوژرا. یەزیدییه‌کانیش کە ئەم کارەساتە پێ ئازار و ھاوارەیان بەسەر ھات، لە ڕووی زۆرداری و ناشیستی و لەخۆیایی بوونی خۆیانەو بوو. ئەگینا ئەوان کە ئەیانزانی موسڵمانەکان بەعەرەب و تورک و کوردیانەو بەسەردار و مەلایانەو لە شوێن سەریان ئەگەرتن، چۆن بەرەوایان زانی بەنامەردیی سەرکەوتنی موسڵمان کە میوانی خۆیان بوو، بەو شێوە ناشیرنە بیکوژن!!

دوای ماوەیەک کە چەند جەنگاوەریکیان لە دەست (محەمەد پاشا) ڕزگاریان بووبوو گەرانەو نیشتمانەکی خۆیان. تازە پەیمان بەم راستییە بردبوو کە لە سەرەو دەرمانخست. بەلام لە پاش چی؟! لە پاش ئەوەی کە کوشتیان کەوتبوو، برستیان برابوو، مالبان کاول بووبوو، لە تەوقەسەری گەورەشیانەو کەوتبوونە خواوہ بۆ بنی نوشوستی. بەپیتی ئەو پێرەوییە کە فەرمانەرەوایی (عوسمانی) لە سەری ئەو ژێشت سەردار نوشینییه‌کانی کوردستان یەک لە دوای یەک لەناو بران. بەلام لە دوای ماوەیەک سەردەمیکی ئاسایش و ئارام و بیروباوەریکی دادپەرورەیی و دیموکراتی ھاتە ناوہو. بەفەرمانی (سولتان عەبدولخەید)ی (عوسمانی) بوو کە ئەم بارە گۆڕا بوو جا لەم سەردەمەدا یەزیدییه‌کان پشووێکیان دا. ئەو (عەلی بەگ)ی کە کوشتیان کوژی ھەبوو ناوی (حوسین بەگ) بوو. (جاسم بەگ)ی خزمی؛ سەردارنشینییەکی لێ داگیر کرد. بەلام ئەمیش کە گەورەبوو، لە (جاسم بەگ) ھەلگەراپەو و کوشتی، (شیخ گۆندوری پیاویشی کە یارمەتیی دابوو لە کوشتنی (جاسم بەگ)دا لەجیاتیی ئەوەی چاکە بداتەو، کوشتی!... سەردارەکانی شێخان ھێت و دەسلەتەکیان بۆ گەراپەو. لە سەردەمی ئەم (حوسین بەگ)دا ئاژاوە کەوتە ناو شێخانەو، ھەرچەندە کە چوو بوو (ئەستەمۆل)، خونکاری تورک (سلطان عبدالعزیز) ڕووی دابوو بەو و خۆشەویستی خۆی بەرامبەری پێشان دابوو، بەلام کە گەراپەو شێخان گیرا و سێ سالی خرایە زیندانەو حوسین بەگ پیر بووبوو. گرتەکەشی ڕێژەیی زۆر کێشابوو. منالەکانی لە نەھاتنە دەرەو لە بەندیخانە وەرپس بووبوون. کاتییک

زانرا کوره گه وره که ییش (هادی بهگ) له گه ل (حوسین بهگ) ی برای دا رپیکه کوت و سهرداریتی خوی
 ناشکرا کرد. سه نجه قه کان و شوینه ئایینییه کانی گرت ههست خوی. پاش ئه وه دهستی کرد به باربوو
 کوکردنه وه. خیزانی سهرداریتییه که ئه مه یان پین ناخوش بوو. (عهیدی بهگ) ی مامی بۆ هاته مهیدان.
 ههروه ها (سلیمان بهگ) و (عهلی بهگ) که ههردووکیان کوری (حوسین بهگ) بوون و برای خوی بوون
 لیتی راپهرین. (هادی بهگ) و (حوسین بهگ) و چهند دوس و پیتوهندیکیان له گوندی (خه تاره) دا
 کوژران. شوینه ئایینییه کان و سه نجه قه کانیا ن لیتی سیترايه وه.

ئهم کاره ساته ناخوشانه ییش ئه وه مان بۆ ده رته خه ن که ئهم سهرداره یه زیدییه انه، له بهر گیانی زۆرداری
 خۆیان و خۆپهرستی خۆیان، بهم هه موو سهرگهردانییه وه که به سه ریاندا هاتوه ژیر نه بوون و هۆشیان
 نه هاتۆته وه بهر خۆیان. تا له دهستیان هاتوه، خراپه یان کردوه، ته نانه ت له خیزانی خۆشیان
 نه په رموه ته وه! له راستیدا ئهم دهرده هه ر ه ی یه زیدییه کانی برامان نییه. ئهم دهرده، دهردی هه موو
 کورده وارییه له بهر ئه وه تا خۆپندنه وارییه کی راسته قینه له نا وماندا جی گیر نه بی و، خوا ناسییه کی ته و او
 له دلماندا بنج به ست نه بی، نیشتمان په روه ربی راسته قینه له ئیمه ناوه شپته وه و هه روا به سه رگهردانی
 مالتوترا نییه وه هه روا به کزی و که ساسییه وه ئه مینیتته وه!... ئه مه تا دهردی هۆزایه تی و ناشیتی!
 سهرداریتی (حوسین بهگ) چل سالتیکی خایاند. به سایه ی زرنگی و دووربینی و کاردروستی و
 کارامه یی خۆیه وه توانی نه ته وه که ی خوی کۆ بکاته وه و سه رله نوێ بیانیه ئیتته وه کایه وه.

دوای مردنی (حوسین بهگ)، کوره که ی چوه سهر ته خت ناوی (میرزا بهگ) بوو. له سه رده می ئه مدا
 (فه ریق عومه ر وه هبی پاشا) ی تورکی (عوسمانی) سهرگهردانییه کی گه وری به سه ر یه زیدییه کاند هینا
 چ له شنگاردا چ له (شێخان) دا کوشتاریکی زۆری لیتی کردن. ئه یو یست به زۆر بیانکات به ئیسلام!...
 (میرزا بهگ) و (به دیع بهگ) ی برای به ناچار یی ئیسلام بوون!... به لām ئیسلامه تیه که یان له سێ هه فته
 زۆرتری نه خایاند! پاشگهزبوونه وه بۆ سه ر ئایینه که ی خۆیان! (میرزا بهگ) له سالی (۱۸۹۴) ی پا.
 ز. دا مرد (عهلی بهگ) ی برای چوه جیگای. هه قده سالی خشت به سه ردار یی مایه وه. به لām سه رده میکی
 زۆر ناخوش بوو بۆ خوی و بۆ یه زیدییه کان. پڕ بوو له تهنگانه و سه رگهردانی. پڕ بوو له ئازار و هاوار.
 نه ته وه که دهستیان کورت بوو بوو. به ره هه میان که م بوو بوو. بیتی ده سه لات بوو بوون که چی فه رمانه وایی
 (عوسمانی) ییش گه ریان پین ئه کردن و ته نگه تاویان ئه کردن و ریسوایان ئه کردن. هه ر بۆ ئه مه ی پوول و
 پاره یان له ده ست بپچرن. بپچگه له وه (فه رمانه وایی عوسمانی) پیتی لیتی نابوونه که وش، ئه یگوت ئه بپن
 سه ر یازم بده نی. نه ته وه ی یه زیدیش ئه مه ی بۆ ده ست نه ئه دا به ی پچه وانه ی ئایینه که ی خوی دانه نا.
 سهردار ی یه زیدیش ویستی به به رتیلی گه وره گه وره سه رکرده تورکه کان ده مکوت بکات. به لām بۆی نه چوه
 سه ر. له سالی (۱۹۱۳) ی پا. ز. دا ئهم سهرداره یه زیدییه ش کوژرا. له و کاته دا له پتخه فدا بوو. (میان
 خاتون) ی ژنیشی له پالتیدا نوستبوو، (سه عبید بهگ) ی کوری هاته سه ر ته خت که ته مه نی دوازه سال
 بوو. (میان خاتون) چاودیری ئه کرد به لām له ره وشتا به دلی یه زیدییه کان نه بوو. خوی دابوه به زمه رزم
 تیره ی یه زیدی چهند جارتیک له (شنگار) و له (شێخان) دا لیتی راست بوونه وه. ویستیان له ته خت
 به یه ننه خواره وه، به لām نه یان توانی. له سالی (۱۹۴۴) ی پا. ز. دا مرد. (ته حسین بهگ) ی کوری هاته

سه ر ته خت. ته مه نی سیانزه سال بوو. به لām ئه میش له ژیر سه ره رشتی (میان خاتون) دا کاری ئه برد
 به رتیه. ئیستاکه ییش ماوه. لاویکی نهرم و نیان و له سه رخۆیه. چونکه لاوه هیوای چاکیی زۆر لیتی
 ئه کړی.

میژووی یه زیدییه کان له شنگاردا

شنگار یاخود (سنجار)، شارێکی گه وره و زۆر کۆنی کورده. چ له رووی میژووه وه؛ چ له رووی
 سه ختی جیگاوه، چ له رووی ئاو و بای سازگار و چاوه ندازی جوان و میترگ و میترغوازه وه، چ له رووی
 پیت و به ره هه می زه وییه که یه وه. شاری شنگاریش و شاخی شنگاریش بایه خ و نرخ و گرنگییه کی ته وای
 هه یه. گه لیک پیاوی گه وره گه وری له کۆری زرنگاری و زانست و وێژه و جه نگدا تیا پهیدا بووه.
 ههروه ها گه لیک کاره ساتی خۆپنیشی تیا رووداوه. گه لیک جار گه شه یان کردوه و ئاوه دانی و
 پتیکه وتنیان تیا ده رکه وتوه؛ گه لیک جار ییش تووشی سه رگهردانی و کاوولبوون هاتوون.

کاتی که (ته میووری له نگ) به خوی و له شکره پین شوماره که یه وه هوروژمی هینایه سه ر خا که کانی
 ئیسلام؛ خاکی کوردستانیش یه کتیک بوو له و خا کانه ی که له ژیر پیتی له شکره زۆرداره خۆپنیه که ی ئه ودا
 پلشایه وه. له گه ل ئه وه یشا کورده کان تا دوا هه ناسه یان به رنه نگاری له شکره که ی (ته میووری له نگ) یان
 کرد و له زۆر شه ریشدا سه ربان پین دانه واند. ئه وانیش که بۆیان نه ئه کرا به رنه نگاری بکه ن، له دهستی
 هه لائن، تا بتوان له شوینیکی سه خت تر دا خۆیان بپارێزن و به رنه نگاری بکه ن. شاری شنگاریش که ئه و
 سا که (۳۵۰۰) مالی تیا بوو، به سایه ی زۆرداری و دلره قیی له شکره که ی (ته میووری له نگ) وه
 سه ره وژیر بوو، کاول بوو، که سی تیا نه ما!...

جا له م کاته دا که سالی (۶۹۷) ی کۆچی بوو، به پیتی سه رگوروشته ی ده می ئهم و ئه و. چوار سه د
 خیزانیک له یه زیدییه کانی (شێخان) په نیان برده بهر شاخی شنگار. له (جزیر) و (دیاره کر) و
 (بیدلیس) و دهشتی (ده جله) و جیگایانی تریشه وه گه لیک له یه زیدییه کانیا ن داکه وت. تا هه مو یان
 له و شاخه سه خته پوخته و په نگینه دا جی گیر بوون. به م په نگه باری شنگار له پڕ گۆرا و زۆریشی
 نه خایاند بۆ ئه مه ی که نیشته نییه کانی شاخی شنگار به گاور و موسلمان ه کانیانه وه، به زۆری و
 به خواهیش بچه سه ر ئایینی یه زیدی. فه رمانه وایی (عوسمانی) ییش هه ر به نا و گه وری ئهم شاخه بوو.
 هپچ ئاگی له خوی نه بوو. که وریای ئهم کارساته گرنگه بی، روو نه دا. تا وریابوه وه ئه مان کاری خۆیان
 ته و او کردبوو. یه زیدییه کان هه ر که سیکیان له شاخه که دا ئه دی ئه یان کرد به یه زیدی. هه چی نه وایه
 به یه زیدی دریا ن ئه په راند. به لām به مه ییش وازیان نه هینا. په لیان هاویشت بۆ موسلمان ه کانی دراوسی
 خۆیان. ته نگه تاویان کردن و کوشتاریان لیتی کردن تا به سه ر زۆریه یاندا زال بوون. زۆر له م هۆزانه عه رب
 نه ژاد بوون. کاریان تی کردن و بوون به یه زیدی. هه رچی نه یشی توانی به رگه یان بگرت، یاخود بپن
 به یه زیدی په وی کرد له دهستیان. تا یه ک دوو پۆژ رتگایش به بپن دوور له شاخی شنگار ده سه لاتیان
 وه شاند. دپهاتیان ویران کرد. دانیشته وه کانیا ن ته فروتونا کرد. هپرش بردن و په لاماردانیان گه یشته
 (ده جله) و (خابور). کاروانه کانیا ن رووت ئه کرده وه و ئاسایشیان تیک نه دا.

له سالی (۱۱۶۷) ی کوچیدا، سهرداري به غدا (سلیمان پاشا) هوروشمی هینا به سهر یه زیدییه کان

شۆڤەكانى ئەم ھۆزانە لە گەل يەزىدىيە كاند؛ درىدەيىيان زۆر تىيا ئەنوئىرا. بەلام ھىچ لايەكيان دەستيان بۆ ئافەت ئەنەبەرد وەك سەر كرده و سەردارەكانى فەرمانەرەوايى ياخود سەردارنشينە كوردەكان. يەزىدىيەكان

له تۆلەسەندەنەودا، يەجگار دل ڤەقييان ئەنەودا. جارى وا ھەبوو ڤەندەيىيەكى لە ئەندازە بەدەريان ئەنەودا بەرامبەر دوزمەنەكانيان. ئەم ڤەوشتەيان، ترس و لەرزىكى زۆرى خستبوو دلى ھۆزە ئىسلامىيەكانى دراوستىيانەو. ڤەرمانبەرانى ڤەرمانڤەوايى عوسمانى لە ترساندا، ھەزاركارەساتى سەرکىشى و ئاژاوە لە يەزىدييەكانەو ڤووى بڤاىە خۆيان تى ئەنگەياندا. بەراستى ئەو ناوچەيە تەواو ناخۆش بوو. گوزەرانىش تەواو تىبا سەخت بوو. ئەوانىش ئۆيالى بەئەستۆ ڤەرمانڤەوايى عوسمانى بوو. چونكە ڤەرمانبەرەكانى زۆبەيان دز و درۆزن و زۆردار بوون. بۆكەلەكى گشتى تى ئەكۆشان. بۆكەلەكى ناپوختەى خۆيان تى ئەكۆشان. ئەم ھەرا و كوشتارانەيش كە پەيدا ئەبوون ھەمووى لە ڤووى بەدكارىي ئەو ڤەرمانبەرەكانەو بوو.

پيش ئەمەى عىراق لە دەست ڤەرمانڤەوايى (عوسمانى) دەريچىت لە ۱۰/۹/۱۹۱۸دا ھىرشىكى ترى بردەو سەر يەزىدييەكان. ھەرچى كارى خراپ بوو دەريارەى يەزىدييەكان كرديان. بەلام كاتىك زانرا لە ۱۳/۱۱/۱۹۱۸دا ڤەرمانڤەوايى (عوسمانى)، كۆچى كرد بۆ گۆرى تا سەرى خۆى. چونكە شارى (موسول) كەوتە دەست ئىنگلىزەكان، كە نەك ھەر عىراقىيان لە چنگ دەرهيتا ھەموو خاكە ئىسلامىيەكانى تىرشيان لە دەست دەرهيتا. بەلئى ياساى خوايى كارى خۆى كرد. ھەر ڤەرمانڤەوايىيەك ناپاك بى لەگەل نەتەوودا، كەمتەرەخەم بى لەگەل گەلدا، تواناى پاراستنى دادپەرەوى نەمىتى لە خاكەكى خۆيدا، سروشت ماووى نادا بىنيتەو، پەتۆ نابات، زوو ئەتۆي... ئىتر لىتر بەدواو لە چاو جارانياندا، يەزىدييەكان يەجگار ماندوويان ھەسايەو. ھەرچەندە ناو بەناو شەرى و ئاژاوە لە شەنگاردا ڤووى ئەدايەو، بەلام ھىچ جارىك نە لە سەردەمى ئىنگلىزەكاندا نە لە سەردەمى ڤەرمانڤەوايى عىراقدا ئەو جۆرە كەتن و تاوانانەى پيشوو ڤويان نەئەدايەو. لە سالەكانى (۱۹۵۰ - ۱۹۵۸)دا ڤەرمانڤەوايى عىراق بەتەواوئەى خەمى پيشكەوتنى يەزىدييەكانى ئەخوارد چ لە (شەخان)دا، چ لە (شەنگار)دا. يەزىدييەكانىش بەرامبەر بەو ڤەوشتە نەرم و شىرنەى ڤەرمانڤەوايىيە، زۆرتەر ئەسازان لەگەل ڤەرمانڤەوايىدا زۆرتريش چاك ئەبوون لەگەل دراوسىكانياندا. كاشكى ئەم بارە تا سەر ھەر لە پيشكەوتندا بوايە!

دواڤۆزى ئايىنى يەزىدى

كەس بەتەواوئەى ئەو نازانى كە نووسراوەكانى (جیلوه) و (مصحفارهش) لە بنچينەدا چ ناوەرۆكىكى ناوازه و نايابيان ھەبوو. كە بەو ڤەنگە لە ماوہەكى كەمدا ژمارە سەرى پەپەرەكانى ئايىنى يەزىدى گەشتووتە نزىكەى مليۆنىك. لەگەل ئەم ھەموو كوشتار و تالان و ريسواكردنەيشدا كە بەسەر يەزىدييەكاندا ھاتوو لە ماوہى ئەم ھەوت سەد سالەدا. كەچى ھىشتا ئايىنەكى خۆيان بەرنەداو و تا يەت پتر لە جاران خۆشان ئەوئ و نازىشى ئەكىشن و لە پىناویشبا خۆيان بەخت ئەكەن!... ژمارە سەرى يەزىدييەكانى ئىمرو ھەر بەسەد ھەزار كەس دائەنرئ كە لە ھەموو لاىەكى كوردستاندا بلأوبوونەتەو. بەراستى جىي داخە كە ئەم نەتەوە كۆلە ھەوت سەد سالى خشت بى، خۆشى ژيانى بەخۆبەو نەدبىي، ھەموو ھاورەگەز و ھاوئىشتمانىكى خۆشى لەم ماوہ درێژەدا دوزنى بوو. لە شەرى

و كوشتار و تالان و بڤيشدا نەبى، لە ھىچ شتىكى تردا ھونەرى نەواندبى!...

پىاو كە ئىشتمانى يەزىدييەكان ئەبىنى، كە كوردستانە، سەرى سورئەمىتى كە ئەم خاكە بەھەشتە، بۆ چ وا زۆردارى و ھەژارى و نەخۆندەوارى و نەخۆشى تىبا بەرجەستەبى!؟.

چوار سەد سالى خشت (تورەكانى عوسمانى) و (سەردانشىيەكانى كورد) ھوروژميان بردە سەر يەزىدييەكان و لىيان كوشتن و لىيان تالان كردن و كچ و كوربان لى بەدىل گرتن بۆ فرۆشتن، نەيانتوانى يەزىدييەكان لە ئايىنى خۆيان وەرگىتڤن، نەيانتوانى سەر بەيەزىدييەكان داڤەوتڤن، ئەوان كۆليان دا، بەلام يەزىدييەكان كۆليان نەدا و لە فاك و فېكى خۆشيان نەكەوتن!.. بەلام ئەمە پەلەيەكى ريسوايىيە بەسەر شانى ئەو ڤەرمانڤەوايىيەكانەو. كە لە باتى ئەمەى چارەى گىروگرفتەكەيان بکەن و كۆمەكىيان بکەن لە راستكردنەوہى بارى كۆمەلەيەتى و ئابوورى و خويندەوارىيان، لە جياتى ئەمەى گوئ لە سكالايان بگرن و داديان پېرسن، ويستوبانە بەزەبرى كوتەك و بەزۆرى ئاگر و ئاسن بىانھيتنە سەر رى، لە كاتىكدا ئەو ڤەرماندارانە ئەوہيان ئەكرد بەيەيانو كە يەزىدييەكان بى ئايىن و پىوتىستە بگرتن و بەئىسلام، خۆيان ھەرچى پىچەوانەى ئايىنى ئىسلامە لە دىزى و درۆزنى و زۆردارى و لە داوڤن پىسى، ئەوہيان دەريارەى ئىسلامەكان ئەكرد!.. تا بارى تەنگانە و سەرگەردانى و ناخۆشى گەشتە ڤادەيەكى وەھا! كە بەكلوور لەو يەزىدييە كۆلانە كوژرا و بەكلووريش لە موسلمانەكانى ھاورەگەز و ھاوئىشتمانيان كوژرا!...

بەلئى ھۆش و تىگەيشتنى ئەو ڤەرماندارانە لەم ئەندازەيەداو. بۆيەكا گىروگرفتى يەزىدييەكان ماىوہ تا ئىمرو ھەرچارە نەكرا... بەلام پىوتىستە پيش لەوہ بنڤين، كە يەزىدييەكان خۆشيان لە ڤوودانى ئەم مەرگەساتانەدا دەستيان ھەيە و تاوانباريشن. ھەرچەند دەستيان بوو، تۆلەى خۆيان بەچەندان لە ئىسلامەكان كردۆتەو. ھەرچەند دەسلاتيان بوو، زۆردارىيان لە دراوسىكانى خۆيان كردوو. ئەوانىش وەك ڤەرمانڤەوايىيەكان. ئەوانىش وەك ھۆزەكانى دراوسىيان زۆردارىيان كردوو، و، ناشىتسيان لە چارەكردنى گىروگرفتەكانياندا نوواندوو. ئەو سەردەمەيش نە دلسۆزىك ھەبوو، بەكوئتە ناويانەو و لەسەر شىوہەكى زانستى و خواناسى و دادپەرەوانە گىروگرفتى ناوہديان چارە بکات، نە سەرۆكەكانى ھىچ لاىەكىشيان ئەو ھۆشەيان بوو كە بەزەييان بەنەتەوہەكانى خۆياندا بىتەوہ و بەريەستىكى ئەو خراپىيە بکەن، نە نەتەوہيش ئەوہندە ھۆشيار و كارامە بوو كە راست بىتەوہ لە ھەردوولايان و ھەردوولايىش ناچار بکات كە سنوورىك بۆ ئاژاوە و شەروڤو و كەتن و كوشتنى تالان داڤين!

داخەكەم سەردەمىكى تارىك و نووتەك بوو، ھەر كەسە خەرىكى دامركاندەوہى ئالۆشى خۆپەرستىي خۆى بوو، نە لە خوا ترسان و نە خەمى كەسيشيان خواردوو!... ئەنجامى بەوہيش گەشت كە ھەموو خاكەكەمان كاوول و وڤران بىي و، ئەو ڤەرمانڤەوايى و سەردارنشىيانەيش يەك لەدواى يەك سەرئەنگرى بىن و نەتەوہيش كز و شېرەزە و داماو و ھەژار و ريسوا بىي!.

ئىمەيش ناتوانن ئەوہ بزائين كە ئايىنى يەزىدى لە دواڤۆزدا چۆنى لى دى؟ ياخود چى بەسەر دى؟. ھەر ئەوہندە ئەتوانن بلىيىن كە پىوتىستە ڤەرمانڤەوايىيەكان، ھەريەكەيان ياسايەكى تايەتى داڤى بۆ پيشخستنى يەزىدييەكان، بۆ راستكردنەوہى بارى كۆمەلەيەتى و ئابوورى و خويندەوارى و

تەندروسىتىيان. بىن ئەمەي دەست لە ئايىنەكەيان بدات، ياخود لەسەر ئايىنەكەيان چەندوچوونيان لەگەلدا بکات. ئايىن خۆي بەپيى باری زرنىگارىي و ئابوورى و خوئندەوارىي و مروث ئەگوزئ، يەزىدىيەکان زۆربەيان هيشتا لە ژيانىكى كۆچەرەيەتى و نيوە نيشتەنيدا ئەژين. ياساي زەيدارىي (اقتاعى) تا ئىستا فەرمانەرەوايى بوو بەسەرياندا. نە هونەر و نە پيشەسازىي و نە خوئندەوارىي، نە بازار و بازىرگاني لە ناوياندا پەيدا نەبوو. ھەروا بەساكارىي ماونەتەو لە ژياندا، ئەلپىي غونەي كوردەكانى پيش مېژوون. جا بۆ ئەمانە لەپيش ھەموو شتىكا خوئندنگا پتويستە لەگەل پشتگرتنى خوئندەواراندا، بەلام لە شتويەكى وادا كە لە ماوہەكى چەند سالىدا نەخوئندەوارىيان تيا نەھيلئ. ھەروەھا كوردنەوہى كارگە و كارخانە پتويستە، بۆ ئەمەي بکەونە كارەوہ و نانى خۆيان بەجوانى و باشى پەيدا بکەن و وريا ببەوہ. كوردنەوہى پىگاي تەختكراو و، نەخوشخانە و، دامەزراندنى پوژەي ئاو و ئەلەكتريك و كوردنەوہى بازار و، دامەزراندنى ھاوينەھەوارانىش چاكترين ھۆن بۆ پىنخستنى ژيانى يەزىدىيەكان ھەروەھا پتويستە دەستگيرۆيىش بكرين لە كشتوكالدا. چەند يەزىدىيەكان ھەست بەدل پى سووتاندن و خوئندەويستى و يارمەتیی فەرمانەرەوايى بکەن ئەوئندە ئامادە ئەبن بۆ دۆستايەتى و چاكەخواري لەگەل فەرمانەرەوايى و نەتەوہدا. يەزىدىيەكانى (قەفقاسيا) ئىستا كە نەخوئندەوارىيان تيا نەماوہ^(۱).

بىن كار و فەرمانيان تيا نەماوہ، تەنانەت پياوانى گەورە گەورەيشيان تيا ھەلەكەوتون، كە لەناو دەزگاي فەرمانەرەوايى ئەوئدا پاىەي بلىدىان ھەيە. نە پير و سەردار و شىخ دەسەلاتيان ماوہ بەسەر نەتەوہدا و نە كۆچەك و گەتوگۆكار. ھەر كەسە بەرەنجى شانى خۆي ئەژى و كەس كەس ناچەوسىيئەتەو و كەسش خوئنى كەس نامرئ. ئەميش ھۆي ئەوہەيە كە فەرمانەرەوايانى ئەو شوئنانە لەسەر بنچينەيەكى زانستى و مروثايەتى و گيرورگرفتەكانى ئەو يەزىدىيانەيان چارە كردوہ. كاشكى فەرمانەرەوايىيەكانى تريس كە يەزىدىيەكان لە خاكيانان بەم جۆرە رەفتاريان لەگەل يەزىدىيەكاندا بگردايە، ئەوسا كە دلتيا ئەبووين لە دواپوژى خۆمان كە جارىكى تر ئەو سەرگەردانىيانە لە نيشتمانەكەماندا پوو نەدەنەوہ.

ئايىنى ئىستاي يەزىدىيەكان وەك ھى ھەوت سەد سال لەمەوپيشيان لەگەل ژيانى كۆچەرەيەتى و ھۆزايەتى و پوژگارى ناھەموارياندا گونجاوہ. بەلام ئەگەر بىتو ھۆي پيشكەوتنيان بۆ ئامادە بكرئ، بەو جۆرەي كە لە سەرەوہ پيشمانان دا؛ ئايىنەكەيان خۆي لە خۆيەو ئەگوزئ و راست ئەبىتەوہ و ئەسازئ لەگەل ژيانىكى پيشكەوتووانەدا. ئىمپو سەردەمى رۆشنايىيە. سەردەمى زانست و ھونەر و پيشەسازىيە پتويستە گيرورگرفتى يەزىدىيەكانى برايشمان لەسەر ئەو بنچينە چارە بکەين. ئەگەر بەو رەنگەيش چارەمان كرى؛ ھەر يەزىدىيەكان كەلكى لئ وەرناگرن. خوئشمان كەلكى لئ وەرئەگرن. چونكە يەزىدىيەكان رەگەزىكى ئازا و توانا و مەردن و ناوچەوان بەرزى. بىن گومان كەلەكەلەي واپان تيا ھەل ئەكەوئ، كە ئەمەندە كەلكمان پى بىخەشن؛ سەرمان پىي بەرزىيئەوہ!

(۱) يەزىدىيەكانى قەفقاسيا ژمارە سەريان ئەگاتە ۲۵,۰۰۰ كەس لە ناوچەكانى (تفليس) و (ئەريشان) و (ئەلكساندراپول) و (باكو) و (باتوم)دا ئەژين. (ش. ف)

شۆرشىك بۆ پيشكەوتن

كە (سەعيد بەگى عەلى بەگ) ھاتە سەر تەختى سەردايى، تەمەنى دوانزە سال بوو، (مىيان خاتون)ى داىكى سەرپەرشتىيى كاروبارى ئەكرد، جاران كە سەردارى شىخان بمرديە، كئ لە بنەمالەي سەردارىي بەهيز و توانا بوايە ئەو كەسە بەزۆر خۆي ئەچەسپاند و ئەبوو بەسەردار^(۱) بەلام (مىيان خاتون) ئەم دەستوورەي تىك دا، بەيارمەتیی فەرمانەرەوايىيەوہ، توانى وا لە سەردارىي بکات، كە لە باوكەوہ بىيئىتەوہ بۆ كور! ئەمەيش ھەموو جارئ بەگران ئەكەوتە سەر (مىيان خاتون). رەنج و تەقەللایەكى زۆرى ئەدا، ئىنجا ئەمەي بۆ ئەچوہ سەر!... جا لەم كاتەدا چ لە (شىخان)دا چ لە (شىنگار)دا، (حوسين بەگ) و (ئىسماعيل بەگ) كە ھەردووکیان لە خىزانى سەردارن، لەسەردار (سەعيد بەگ) راستىوئەوہ، گەلپك سەرەك ھۆز چوہ پالتیانەوہ، ھەرە گەورەيان (حموشرۆ) بوو؛ كە سەرۆكى ھۆزى ھەژاران (فەقيران) بوو. ئەو ساكە سالى ۱۹۳۱ بوو، فەرمانەرەوايى تەواو بەم ھەرا و ئازاوەيەوہ گىژ بوو. دوايى لەسەر خواستى شوړشىگىرەكان فەرمانەرەوايى ناچارما، لە دەزگاي (متصرفى لوى موصل)دا ئەنجوومەنىكى ئايىنى لە سەرەكى (بنەمالە ئايىنيەكانى يەزىدى) كە شەش كەس بوون كۆ بکاتەوہ (حموشرۆ)يش كە سەرەك ھۆزى (فەقيران) بوو، بەناوئ نەتەوہو لەگەلئاندا كۆ بىتەوہ. مەبەسى فەرمانەرەوايى ئەمە بوو كە بەھۆي ئەم (كۆرە ئايىنى)يەوہ ھەم گيرورگرفتى سەردارىيى (سەعيد بەگ) چارە بکات، ھەم ياسايەكىشى دابەزىيئ بۆ ئەم جۆرە كارانە. كە فەرمانەرەوايىش بتوانئ بەپيئى ئەو ياسايە پرپار لەسەر دامەزراندنى سەردارى يەزىدى بدات؛ ھەروەھا بۆ لەوہ دوايش ھەرچى كاروبارىكى ئايىنى و ھۆزايەتیی يەزىدىيەكان بىتە كايەوہ، بەپيئى ئەو ياسايە بەرپوئەبىرئ و گيرورگرفتەكانىشى چارە بكرين. ئەميش بۆ ئەمەي لەمەوپاش لەسەر (تەختى سەردارىي) گەر و گىچەل پەيدا نەبىتەوہ و سەرى فەرمانەرەوايىشى پتوہ گىژ نەبىتەوہ، لە ئەنجامى لىكۆلئىنەوہدا بۆم دەرکەوت كە (متصرفى موصل) لە سالى ۱۹۳۱دا كۆبوونەوہيەكى پىك ھىناوہ. ھەموو سەرەك ئايىنى و سەرەك ھۆزەكانى يەزىدىي تيا بووہ. ھەموو بىروباوہرىكى ئايىنى رەوشت و كردارىكى كۆمەلایەتیی لئ پرسبون. پاشان لەسەر بنچينەي ئەو زانباريە، لەگەل (قايمقامەكانى موصل و شىخان و سنجار)دا، لە سالى ۱۹۳۳دا گەلەي (قانونى تيرەي يەزىدى) و (ياساي تيرەي يەزىدى)يان رىكخستووہ ناردوويانە بۆ كاربەدەستىي ناوخۆ (وہزارەتى داخلىە). تا ئەويش پەسەندى بکات.

بەلام وەرامى كاربەدەستىي ناوخۆمان تا ئىستا بۆ دەرئەكەوتوہ. لە گەلەكەي (قانون) و (ياسا)ى تيرەي يەزىدىدا گيانىكى ديموكراتى ئەبىئرئ. چونكە چوار شتوہ ديموكراتىي تيايە، كە لەسەر دەستورى ديموكراتى لەگەل يەكا ئەجوئىتەوہ. تياشياندا ماوہ دراوہ كە زۆردارىي لە كەس نەكرئ. ئەگەر (سەردارى شىخان) خراپ بزووئەوہ چەندوچوونى لەگەلدا بكرئ، پاشان سزايش بدرئ؛ يان بەدەرجوون ياخود بەدەركردن. لىرەدا بەپىچەوانەي جاران؛ دامەزراندنى (سەردارى شىخان) بەدەست گەلى يەزىدىيەوہيە.

(۱) ئەمە لە سەردەمى (شىخ محەمەدى كوردبى ئەربىلى)يەوہ واى لئ ھا تەگينا لەوہ پيش سەردارىي شىخان لەلایەن خىزانى سەردارىيەوہ ھەل ئەبژئرا. (ش. ف)

(کۆرە گشتی) یەكەى، نیوهى ئەندامەکانى تیرەى یەزیدى ھەلیان ئەبژیرئى. (کۆرە ئایینی) یەكەیش، ئەندامەکانى لەلایەن (کۆرە گشتی) یەكەیهوه ھەلى ئەبژیرئى. جا (کۆرە گشتی) یەكەیه، كە ئەتوانى (سەردارى شىخان) ھەلى بژیرئى و دابەزیرئى، یاخود چەندوچوونى لەگەڵدا بکات و لە (سەردارىتى) دەرى بکات. ئەندامەکانى (کۆمەلى ئایینی) یش لەلایەن (کۆرە ئایینی) یەكەنەوه ئەپالئۆرئین و لەلایەن (کۆرە گشتی) یەكەوه ئەو پالائوتنە پەسەند ئەکړئ.

کەواتە چوارچێوهى ھەلسووراندنى کاروبارى ئایینی و جیھانىی یەزیدییهکان بە دەست ئەم کەسانەوهیە:

۱- سەردارى یەزیدییهکان (امیر الشیخان).

۲- کۆرى ئایینی (مجلسى روحانى) كە سى كەسە، یەكێكى سەردارى شىخان. دوانیشى لە سەرۆكى بنەمالە ئایینییهکان ھەلى ئەبژیرئین.

بەلام دوو ئەندامى تریش لە سەرۆكى بنەمالە ئایینییهکان دانهێرئى، بەناوى پیتۆستییەكى ناکاوهوه. كە لە دواڕۆژدا ڕوو بەدات. پیتۆستە ئەم ئەندامانە ھەموویان لە سەرۆكى بنەمالە ئایینییهکان بن.

۳- کۆرى گشتى (مجلس العموم)، كە بریتییە لە شانزە كەس. یەكێكى سەردارى شىخانە. ھەوت كەسى لە سەرۆكەكانى بنەمالە ئایینییهکانە ھەشت كەسیشى گەلى یەزیدى ھەلیان ئەبژیرئى.

۴- كۆمەلە ئایینییهکان (الجمعيات الروحیه)، كە ئەبى لە (قەزاكانى مووسل و ھۆك و زاخۆ) دابن. واتا بۆ ھەر ناوچەيەك لەو سى ناوچەيە (كۆمەلێكى ئایینی) دانەمەزرێنرێت. ئەمیش لە سى كەس دیتە بوون. پیتۆستە ھەرسێکیان لە سەرۆكە ئایینییهکانى ئەو ناوچەيەبن.

(سەردارى شىخان) كاربەدەستى ھەموو یەزیدییهکانە. بەلام نابى خۆى فەرمانى كەسانى تر بپیتۆستەوه. پیتۆستە ھەر فەرمانە بەواپۆزێتە سەر (كۆر) یاخود (كۆمەل) ى خۆى. ئینجا بەپێى بپیارەكانى ئەو كۆر و كۆمەلەنە فەرمان دەركات بۆ جێبەجێ كردنیا.

لە راستیدا ئەم قانون و یاسایە، فەرمانەواپیەكى دیوكراتى بۆ سەردارنشینی شىخان دروست ئەكات. ئەوەندە ھەیه ئەمانە ھەموویان، یان زۆریان لەژێر سەرپەرشتیى فەرمانەواپییدا ئەکړن. بۆ وینە سەردارى شىخان ئەبى لە پاش ھەموو شتیك لە سەرۆكى فەرمانەواپییهوه فەرمانى پەسەندکردنى ھەلئۆاردنەكەى بۆ دەریكړئ. ئەگینا ئەوهى لى دەریكەیت، (سەردارى شىخان)، لە شاھێكى دەستوورى ئەكات، (كۆرى گشتى) یش لە كۆرى بۆرەپیاوان و گەورەپیاوان ئەكات، (كۆرى ئایینی) یش لە كاربەدەستى داد ئەكات بەخۆى و دادگاكانیەوه. (كۆمەلى ئایینی) یش شتیكە وەك (كۆرى ئایینی) بەلام دەسلالانى بچووترە و كۆمەلێكى تاییەتیشە بۆ ناوچەيەكى تاییەتى. لێرەدا وەك دەستوور و یاسای ھەموو فەرمانەواپییهكى دیوكراتى گەلیك كورتى و ناتەواوی ھەیه. بەلام ھەرچى چۆنێك بى یەزیدییهکان ئەخاتە سەر ڕى و شوێنێكى ناسراو و زانراو، جگەوى كاریشیان ئەداتە دەست فەرمانەواپی. كە ئەمیش ئەگەر ھەست بەفەرمانى سەرشانى خۆى بکات و بیبەوئ دلسۆزبان لەگەڵدا

بنوێنئى، بەزۆویەكى زوو ئەیانخاتە سەر ڕێگای پیتۆستەوتن. بەلام ئایا ئەم قانون و یاسایە لەناو یەزیدییهکاندا سەرئەگړئ؟! بەلای منەوه وایە كە سەر بگړئ، بەو مەرجەى فەرمانەواپیى تا چەند سالتێك و تا ئەندازەيەك خۆى پتۆه ماندوو بکات. چونكە یەزیدییهکان خۆتێندەواربان كەمە پیاوى گەل پەرورە و نیشتمان پەروریشیان ئەوەندە نییە كە راست و ڕەوان ئەم دەستوور و یاسایە بۆ كەلكى گشتى ببات بەرپۆتە. بەراستى خۆپەرستى و پوولپەرستى و نەخۆتێندەوارى بەرھەلستێكى گەورەن لەم ڕێبەدا... ئەشئ فەرمانەواپییهكى دادپەرورە بەتەواوەتى بەتەنگیانەوہبئ، ئینجا بەم دەستوور و یاسایەوه ڕائەھێنرئ... ئەم دەستوور و یاسایە شتۆى کاروبارى یەزیدییهکانى پاراستووه بەلام خستوشیەتە شتۆیەيەكى دیوكراتییهوه. بەكورتى تەنیا لایەنى كارگێرى (ادارە) ى گرتووه. خەمى پیتۆستەوتنى تری یەزیدییهکانى نەخواردووه. چونكە ھەموو مافێكى بۆ سەردارى شىخان و بۆ كەسوكارى سەردارى شىخان و، بۆ گۆرى شیخ عەدى پاراستووه. بەلام نەیکردووه بەبار بەسەر سەردارى شىخانەوه كە لەو پارانەى كە لە یەزیدییهکانى كۆى ئەكاتەوه؛ ھەندێكى بۆ كەلكى گشتیى یەزیدییهکان بەخت بکات. وەك خۆتێندەوارى و تەختکردنى ڕێگا و بەرەنگارى كردنى نەخۆشى و خەمخواردنى كشتوكاڵ و ئاژەل!... ھەرەكوگوتان بەكارھێنانى ئەم دەستوور و یاسایە بۆ ئەمرۆى یەزیدییهکان زۆر بەكەلكە. بەلام ئەو دەستوور و یاسایە ئەوپەرى مەبەس نییە. پیتۆستە بەپێى پیتۆست ھەر چەند سال جارێك بژارى تیا بکړیت و راست بکړتێتەوه، تا پیتۆستەوتنى یەزیدییهکان ھەموو دەم ھەر لەبرەودابى.

ئەوەندە نەمايو، شۆرشە بى خۆتێنەكەى (حوسێن بەگ) و (ئیسماعیل بەگ) و (حمۆشۆ) لە سالى ۱۹۳۳دا سەریكړئ و دەستوورێكى ڕێكۆپێك بۆ تەختى سەردارنشینیى یەزیدیيان داہێرئ؛ تا بەئارەزووى دلى نەتەوهى یەزیدى (سەردارى نوئ) لە ھەموو دەمیکا داہێرئ. بەلام داخەكەم چاوجنۆکیى ناوخۆیان نەبھیشت تا سەر بەیەكەوه بمتنەوه. سەرۆكەكان لەناو خۆیاندا تێكچوون. ھەر كەسە لەژێرەوه بۆ كەلكى خۆى تى ئەكۆشا. (سەعید بەگ) یش لەژێر سەرپەرشتیى (میان خاتوون) دا، ئەم ھەلەى لە دەست نەدا. ھینای لەگەل دوزمنى ھەرە گەورەیا كە (حوسێن بەگ) بوو خۆى ڕێكخست. (حوسێن بەگ) بەئاشكرا وازى لە سەردارى ھینا. چونكە (حمۆشۆ) و ھۆزەكەى پشتى بەردابوو. سەرەك ھۆزەكانى تریش لێى تەكپیونەوه. بێجگە لەوه بەناخۆشیش لەگەڵیا ئەبزووتنەوه. (ئیسماعیل بەگ) یش: كەوتە ناوەند (میان خاتوون) و (فەرمانەواپی) یەوه، ئەوانە ھەردوولایان یارمەتیی (سەعید بەگ) یان ئەدا. (ئیسماعیل بەگ) دەرەقەتیان نەھات. داخەكەم شۆرشەكە كۆژاپەوه. بەمەیش سەردارنشینیى یەزیدییهکان كەوتە كزی و بى ھێزییەوه. ئەم ئەنجامەیش بەدلى نیشتمانپەرورەوانى یەزیدى نەبوو. ئیستاكەیش بەداخەوه ئەیگێرنەوه! چونكە گەل ئەم ھەلەى لە دەست چوو!.

ئەم (سەعید بەگ) ە پیاوێكى نیشتمان پەرورە بوو. شۆرشێكى تریشى بەرپا كرد كە ئەویش پێگەیاندى كۆرەكانى و كچەكانى بوو لە خۆتێندەگاكانى ئیسلام و گاوردا. ئەمەیش بەندىكى رەوشتى كۆمەلایەتیی یەزیدى بوو شكاندی و بەم كارەیش دەرگایەكى لە یەزیدییهکان كردەوه بۆ خۆتێندەوارى!.

دواى ئەو ڤەرمانيڤه وايى چەند خويىندنگايەكى بۆ يەزىدىيەكان كردهو. ھەرچەندە لەپيشا ئەم كارە سەرى نەگرت و ڤەرمانيڤه وايى ناچاربوو زۆريانى داخست. بەلام لە سالى ۱۹۴۹ بەدواو بەرە بەرە كرانهو و خويىندنگايانى باشتەر و گەورەترىشيان بۆ كرايهو. ئەمەيش؛ ئەتوانم بۆلېم، بەرىكى ئەو شۆرشە بۆ خويىنە بوو كە (ئىسماعيل بەگ) و ھاوپرىكانى بەرپايان كرد، كە پىتويستە سوپاس بكرىن. خۆش بەختانە كە لە سالى ۱۹۴۸دا گەيشتمە (شىخان) كە كاروبارى ئەوئ ھەل بسووپىنم، كورپىكى ئەو (ئىسماعيل بەگ)ەم دىي، كە ناوى (كەرىم بەگ) بوو، لە خويىندنگاي (عين سڤنى)دا وانەى بەمنالە يەزىدىيەكان ئەگوتەو. (كەرىم بەگ) یش وەك باوكى خۆى دلىسۆزى يەزىدىيەكان بوو، پىياوئىكى گيان سووك و رۆشنىبوو، گيانئىكى پاكى كوردايەتتى ھەبوو. لەبەر ئەو زۆر رېژىم لى ئەگرت، بەھۆى ئەمەيشەو، لە بارەى يەزىدىيەكانەو گەلېك زانىبارىم دەست كەوت. كە پىتويستە لەسەرم سوپاسى بكەم.

لە ھەر چلە گۆلېك

«ئېمە خوا پەرستىن نەك دېو پەرست»

(شىيخ سلىتمان) لە ريش سىپىيە تىگەيشتووەكانى يەزىدىي شىخان بوو. لە بنەمالەى (شىيخ فخرالدين) بوو، كە يەكئىكە لە شەش بنەمالە ئايىنيەكانى يەزىدى. پاىەى (باباشىيخ)ى بەم بنەمالەىە دراو. بەلام لە مېژەو لەگەل بنەمالەى سەردارى شىخاندا ناكۆكىي پەيدا كردهو. گلهيى ئەو لەوان ئەوەبوو، كە ھەرخەمى خۆيان ئەخۆن، خەمى يەزىدىيەكان ناخۆن. لە گفتوگۆيەكا كە لەگەلما كرد بەم جۆرە وەرەمى دامەو، گوتى:

«ئېمە كە يەزىدىين، بنچىنەى كوردىن، ئايىنى راستەقىنەى ئېمە (زەردەشتى)يە. پاشان كە زللەى رۆژگار بەر ئېمە كەوتوو، بەرە بەرە، سەرمان لى شىئاو. بنچىنەى ئايىنەكەى خۆمان لەبىر چۆتەو. وەك ئېمىرۆمان لى ھاتوو، كە لېمان ھاتوو.^(۱)

ھۆلاكو، تەيمورى لەنگ، لەشكرى عەباسىيەكان لەشكرى عوسمانىيەكان، لەشكرى محەمەد پاشاى رەواندز، ئەمانە ھەمويان ھاتوون، لە يەزىدىيەكان كوشتوو و تەفروتونايان كردهوون. ھەروەھا بەزۆر ئايىنيان پىن گۆريون، خۆ زۆردارىي (فەرىق عومەر وەھبى) پاشاى تورك ئىستىايش لەبىر نەچۆتەو. (شىيخ عەدى) یش بۆيەكا يەزىدىيەكان ئەمەندەيان خۆشويستوو؛ چونكە خۆى بەيەزىدى و زەردەشتى داناو. (شىيخ ھەسەنى بەسرى)^(۲) یش خۆى يەزىدى و زەردەشتى بوو. زەردەشتى ئايىنى كۆنى ھەموو كوردە. ئېمە دېو ناپەرستىن خوا دەپەرستىن. خوا گەورەى ھەمووانە تاك و پاك و بى ھاوتايە. بەلام (تاووسى فريشتان) خۆشەويستى خوا بوو گەورەى ھەموو فريشتەكانىش بوو. ئېمە پرومان وايە كە

(۱) نووسراو ئايىنيەكانى زەردەشتى، دوو جار سووتيتراون، جارىكيان لەلايەن (ئەسكەندەرى گەورە) وە، جارىكيشيان لەلايەن لەشكرى ئىسلامەو. (ش. ف)

(۲) ناوى راستەقىنەى ئەم (شىيخ حسن البصرى)يە (شىيخ ھەسەن كورى شىيخ عەدى دوو.ە. لە دامپىتئىكى تريشا ئەمەمان پيشان داو. (ش. ف)

بەھەشت و دۆزەخ ھەيە. لە پاش مردنىش خوا زىندووومان ئەكاتەو. پاش چەندوچوون كەردنىش لەگەلماندا چاكمان ئەنيرىتە بەھەشت و خراپيشمان ئەنيرىتە دۆزەخ... بەلام خويىشمان گوناھمان زۆرە... خەمى خۆمان نەخواردوو... نەمان ھىشتوو (مصحفارەش) و (جىلو) لەبەريان بنووسرىتەو. تا بنچىنەى ئايىنەكەمان لەبىر نەچىتەو... پيشكەوتنمان و چاكبوونەومان بەندە بوو رۆژەو كە بۆ خۆمان تى بكۆشىن و لەگەل كوردەكانى تريشا جياوازي نەكەين... ئەوانىش يارمەتيمان بەدن و ھەموويشمان پيشكەو بۆ ھەموو كورد ھەول بەدين».

نويڤى رۆژھەلات

گۆڤارى (ھاوار) لە سالى ۱۹۳۳دا نووسراوئىكى چاپ كردهو بەناوى (نقىژىن ايزىديان)ەو. ئەمە يەكئىكە لەو نوڤانە كە لە دەمى (ئىسماعيل بەگ چوا)ى يەزىدىيەو وەرگىراو. گۆريومانەتە سەر شىوئى سۆرانى^(۱): «خوايە! تۆ ھەيت و من نيم. تۆ مېھرەبانى. من گوناھبارم تۆ خاوەن مافىت، منىش ئەتپەرستم و بەقسەت ئەكەم. كەس بەتەواوئەتى لە گەورەى تۆ تى ناگات تۆ بلىندى. تۆ ھەى. ناوى تۆ ھەموو شتىك ئەگرىتەو.

ھەموو شتىك گرتۆتەو. تۆى جىھانت ئافەرىدە كردهو. تۆى ئادەم پىغەمبەرت ئافەرىدە كردهو. بەلام تۆ لىت ناپرسىرتەو. خوايە! تۆ خواى نوڤ و پارانەودىت. تۆى كە گيان لە لەش جوئ ئەكەيتەو. ھەموو شتىك ئەبىنىت. تۆى كە گيان ئەخەيتەو لەش.

خوايە! تۆ خواى منىت. خواى ھەموو جىھانىت. ھى ھەموو شاھانىت. تۆى كە كەس گوتى لە دەنگت نابى و نابىرتىت تۆ خاوەن مالىت. تۆ خاوەن پەردەيت. لە ھەموو شوئىتكدە ھەيت، تۆ خواى منىت. خۆشى لەو كەسەى بەگەورەت ئەگرئ تۆى شاىستەى ستايش. كەس نازانى تۆ چۆنى. تۆى ھەموو كەس چاك ئەكەيتەو لە نەخۆشى. تۆى گەورەى شاھ و گەدا.

خوايە! توبى ناوى خۆت ناگات لە كوردستان بى. ناگات لە يەزىدىيەكان بى ھەر لە رۆژھەلاتەو ھەتا رۆژئاوا».

قسەى پيشيان

(شىيخ حاجى) يەكئىك بوو لە پىياو نەرم و نىانە تىگەيشتووەكانى يەزىدىيەكانى شىخان. ئەم پەندانە كە لەناو يەزىدىيەكاندا باون، لەوم وەرگرتوون:

۱- صبر و عقل حصارن؛ خودا بۆ وىت ھەنارن

بىت خەبەرئ نازنا دخوازان^(۲)

۲- ھەردەمەك بەدەمئ پرا، ھەر وەخت بخودئ پرا

(۱) ئەمەيش خەباتئىكى ترى (ئىسماعيل بەگ)ە. كە پىچەوانەى ڤەرمانى ئايىنى يەزىدى، ئايىنى يەزىدى لە كەسانى تر ئاشكرا ئەكات. (ش. ف)

(۲) لەم پەندەدا گيانى زەردەشتى بەناشكرا ديارە.

۳- ههژدهی ئاداری، مهله که زین هاته خوارئ
دهنگ کرن به هارئ، ههتا بیست و چوارئ
سه رئ داری خه مئی، بنی دارئ که مئی.

قسهی نهسته ق

له لاویتیکی یه زیدی شیخانیش هه ئه م قسه نهسته قانه م دهست کهوت، ئه مانه هه موو ده م، به ده م
یه زیدییه کانه وه ن:

۱- ژنا جوان ده ردی بی دهرمان، نتئ کوشتن، نتئ به ردان.

۲- جیناری خراب توژئ خه لاس نابئ، بی قه هر ئو بی عه زاب.

۳- مروژ نه بی نانی سیلئ، ئل هه قالی خو بقولپئ.

۴- ئه م ئیزدینه، ئیقه تی نانی جه هی ئت رازینه ^(۱)

استرانا دهرویشی عه قدی

(بشاره شو) بالبازیکی یه زیدی بو، پیاویتیکی شهنگ و جوامییر و دهنگ خوش بو، چاکه ی زۆر
له بهرچاو و، زۆر دلسۆز و فه رمانپه روه ر بو، تا ماوه ی بیست سالیس پتر، له پاش جیابونه وه مان،
نامه کاری له گه لدا ئه کردم ئه م گۆزانیه م له ده م ئه وه وه وه رگرتوه که له بابته دلداریه که وه ئه دوئ:

(۱)

لؤلۆ دهرویشو بهرکی ^(۲) سواریت مه دیرانی ^(۳)

سواریت جوانئ ^(۴) چلی دقانی ^(۵)

عدلانا زۆر ته مر پاشا ^(۶)

دهرکه فتی ده ری کونی ^(۷) کوچکانئ ^(۸)

قیرکا ^(۹) عه ردی ئه کی عه زمانا ^(۱۰)

(۱) لیره دا شوینه واری ئایینی (مانی) دیاره.

(۲) بهرکی: پیتشهنگ، پیتشهرو.

(۳) دیرانی: به سه زمان.

(۴) جوانی: جوانوو.

(۵) دقانی: دقان ناوی دهشتیکه.

(۶) عدلانا زور ته مر پشا: عدله ی کچی زور ته مر پاشا.

(۷) کونی: ره شمال.

(۸) کوچکانی: دیوه خانه.

(۹) قیرکا: بانگ که.

(۱۰) ئه کی عه زمانا: هه تا ئاسمان.

هانا خو ئه گه هیتم ملکی عزمانا
بری دهرویشی عه قدی که فش سپی ^(۳) جردی جردی گرانا ^(۴)

ئیکی فتحایا ^(۵) ئیکی ملانا ^(۶)

یادی تریا زگی رویتی ^(۷) ملک ^(۸) ویرانا ^(۹)

خودی بکم دهرویشی عه قدی

ژئ بفقینت ^(۱۰) ترشی ئو تالانا

ترسا من ژ کیژانه ^(۱۱)

ترسامن ئژ پیره کی ^(۱۲) ملانه

ئیرۆسه ژ نوبکا ^(۱۳)

زگئ من لی بخین

ژی ئدیژن عه دلانه زور ته مر پاشا

دهرویشی عه قدی ره یینگه ^(۱۴) خوازگینی ^(۱۵) دلانه

شه بهت ^(۱۶) هه قاله؛ ژ شه ری هاته ماله».

(۳) که فش سپی: سه ریچی سپی.

(۴) جردی جردی گرنا:؟

(۵) ئیکی فتحانه: یه کیکی شه ر و شوړه.

(۶) ئیکی ملانه: یه کیکی له هۆزی ملانه.

(۷) یادی تریا زگی رویتی: ئه وی تر زگی رووته.

(۸) مالک: مال.

(۹) ویرانا: ویران.

(۱۰) بفقینت: دوور بخاته وه.

(۱۱) کیژان: کچان.

(۱۲) پیره کی: ژن

(۱۳) سه رژنوتیکا: سه رله نوئ.

(۱۴) ره یینگه: ره یواره، خو تریه.

(۱۵) خو زگیتی: خوازگینی.

(۱۶) شه بهت: هه روه کو.

«لؤلؤ دەرۆیشۆ بهرکی سواریت مه
 دیراتی سواربوون بجو تکا
 بهری ڤان سوارا کهفتیه گهڤزی^(۱) کیکا^(۲) خاپووری دگهڤیا^(۳)
 ئل بهرا خاتوونی دهریاز بوونه
 ڤان سوارا ههسپی خو ئافدانه بهردی بکومکا، بجوتکا،^(۴) بتاتکا،^(۵)
 عهدلانه زور تهر پاشا ئب سی دهنگا گازی دکر^(۶)
 دهرۆیشۆ سهری من ئیچرانۆ^(۷) نهڤی چهند جاره
 ئدبیرمه تهبابی من زور تهر پاشا ئل گهل ته ئی خاینه
 عمری فندی چلبی ابراهیم اغا شیخ العجیل
 ههزار و ههفسه سواری کیکا ئوملا^(۸)
 کمینکا^(۹) گران ئل ملا قوچی^(۱۰) دانینه
 «تو که ره مکه دهرۆیشۆ کونی چاره نهستونی بهری خۆن ده ملا قوچی ژنیڤانی^(۱۱) شهڤی^(۱۲)
 بقولیه^(۱۳) تاخمی^(۱۴) دیا^(۱۵) گۆلی صۆر دووچاڤی رهش ئو بهلهک دا خوشبهت شهڤی سمبیل^(۱۶)
 صور سوسه نی تیگه دانا^(۱۷) جوتی زهر مه مکا»

(۱) گهڤزی: گهزا.

(۲) کیکا: هۆزیک یه زیدییه.

(۳) گهڤیا: نهگهڤیهوه.

(۴) بجوتکا: بهجووت جووت.

(۵) بتانکا: بهتاک تاک.

(۶) گازی دکر: بانگی نهکرد.

(۷) ئیچرانۆ: قژ رووتاندنهوه.

(۸) ملا: هۆزه.

(۹) کمینکا: بۆسه.

(۱۰) ملاقوچی: جینگیهکه.

(۱۱) نیڤانی: نیوهی.

(۱۲) شهڤی: شهو.

(۱۳) بقولیه: وهرگهڤی.

(۱۴) تاخمی: تاخمی.

(۱۵) دیمما: ده موچاو.

(۱۶) سمبیل: سمیل.

(۱۷) تیگه دانا: تیگدان.

«لؤلؤ دهرۆیشۆ صویهیا^(۱) بهینا بهینی^(۲)
 م خه یالا^(۳) خودا بیست دهنگی
 «قاش» ئو بهر قاش^(۴) ئیت
 گوستیلکا^(۵) دهرۆیشی عهڤدی
 ئل گهل ڤری که^(۶) بای غهڤی^(۷) سهردارا حوری چینی^(۸)
 عهدلانه زور تهر پاشا ئب سی دهنگا گازی دکر
 دهرۆیشۆ: سهری من ئب هیرانو تو وهره^(۹) بقولیه تاخمی دیا
 گۆلی صور دوو چاڤی رهش و بهلهک
 قیامه تا^(۱۰) دوره^(۱۱) مرن^(۱۲) پیرا کیتی تی^(۱۳)»

شیخ کهله شیر...

(محمد خضر عثمان) لایکی یه زیدی خوتنده وار و وریا بوو. فه رمانیه ر بوو له شیخان، ده زگای
 سهرنوسین (دایره ی نفوس) ی به دهسته وه بوو. جارتیکیان ویستم تا قی بکه مه وه، داوام لی کرد چهند
 لاپه ریه کم له نووسراوی (تاریخ الموصل) بۆ بنووسیته وه، که له یه زیدییه کان نه دوا. هه رچنده گهلێک
 جار ناوی (شیطان) یشی تیا نووسرابوو، به لām (محمد خضر) نه منده رۆشنییر بوو، به دهستی خۆی بۆی
 نووسیمه وه، جا له م لاوه هۆشیاره وه گهلێک زانیاریم دهست کهوت له بابته یه زیدییه کانه وه: نه مه یش
 به شیکه له وانه: (پیر دیکل) یا خود (شیخ کهله شیر)؛ له بنه ماله ی (پیری جهروانه) یه که خۆی له (عین

(۱) صویهیا: بهری بهیان.

(۲) بهینا بهینی: له به ره به یاندا.

(۳) م خه یالا: له خه یالی خۆما.

(۴) قاش ئویه رقاش: جار به جار.

(۵) گوستیلکا: نه موسیله.

(۶) ڤری که: بیبیره.

(۷) بای غهڤی: شه مال.

(۸) حوری چینی: فریشته ی چینی.

(۹) دوره: دووره.

(۱۰) قیامه تا: پۆژی زیندوو بوونه وه.

(۱۱) دوره: دووره.

(۱۲) مرن: مردن.

(۱۳) پیرا کیتی: به بیری کێدادی.

سغنی) دانه‌نیشی. هه‌موو سالتی ئه‌گه‌ړی به‌ناو یه‌زیدییه‌کاندا. کڼ له بنه‌ماله‌ی (شیخ ئامادین) بڼ، که‌له‌شیرتکی لږ ته‌سینئ!... له‌م که‌له‌شیرانه‌ چهند که‌له‌شیرتکی لږ ته‌دا به‌(سهرداری شیتخان). ئه‌وانی تریشی ته‌هینیتته‌وه بو‌ خو‌ی ئه‌یان فرۆشی. یه‌زیدییه‌کانی بنه‌ماله‌ی (شیخ ئامادین) و ده‌رویشه‌کانیان گوشتی که‌له‌شیر ناخو‌ن!... ئینجا ئه‌وانه‌ ئه‌و که‌له‌شیرانه‌ ئه‌ده‌ن به‌(پیر دیکل). (دیکل)یش. به‌زمانی به‌زیدی به‌که‌له‌شیر ته‌لږن: «پیر دیکل)یش (شیخ که‌له‌شیر) ته‌گریتته‌وه؟!...»

باج له‌ناو یه‌زیدیدا

(محمد خضر عثمان). به‌دل‌تکی سوت‌واوه‌وه، چه‌وساند‌وه‌ی یه‌زیدییه‌کانی بو‌ ئه‌گپ‌رامه‌وه له‌لایهن چینه‌نایینییه‌کانه‌وه، که له سالتیکا چهند جار باجیان لږ ته‌سینئ. گوتی:

له ههر یه‌زیدییه‌ک: پښوسته چوار که‌سی هه‌بڼ که ته‌مانه‌ن:

۱- شیخ؛ که ته‌بڼ یه‌ک‌تک بڼ له بنه‌ماله‌ نایینییه‌کان.

۲- پیر. که ته‌بڼ یه‌ک‌تک بڼ له بنه‌ماله‌ی یه‌ک‌تک له چل پیره‌کانی ناو یه‌زیدی. وه‌ک بنه‌ماله‌ی (پیری هاجیال)، (پیری بوال)، (پیری فاد)، (پیری جهر‌وانه)، (پیری هه‌سه‌ن مه‌مان). سه‌رو‌کی ههر چل پیره‌که (هه‌سه‌ن مه‌مان)ه.

۳- په‌روه‌رده‌کار (مری). ته‌میشیان ته‌بڼ له شیتخه‌کان بڼ یاخود له پیره‌کان.

۴- برای ته‌وه جیهان. ته‌میش ته‌بڼ یان له شیتخه‌کان بڼ، یان له پیره‌کان.

فه‌رمانی شیخ و پیر و په‌روه‌رده‌کار ته‌وه‌یه که یه‌زیدییه‌کان له کاره‌سات و کاروباری نایینیدا راو‌یژیان پڼ ته‌که‌ن، پرسیاریان لږ ته‌که‌ن، پرسیان پڼ ته‌که‌ن تا تییان بگه‌یه‌نن، واتا ته‌مانه، مام‌وستای نایینی یه‌زیدییه‌کانن. به‌لام فه‌رمانی برای ته‌وه جیهان ته‌وه‌یه، له کاتی زه‌ماوه‌ندی ژنه‌پن‌اندا به‌ته‌نیش‌ت زاواوه‌بڼ تا زاوا نه‌چیتته په‌رده‌وه. پښوسته هه‌موو یه‌زیدییه‌ک سالتی یه‌ک جار به‌م چوار که‌سه پیتاک بدات.

له کاتی هاوین یاخود پایزدا ته‌م چوار که‌سه؛ خو‌یان ته‌گه‌ړتڼ به‌ناو ده‌رویش -مرید-‌دکانیاندا و ته‌م پیتاکانه‌یان لږ کو‌ ته‌که‌نه‌وه.

خاوه‌ن خیزان له‌باتی هه‌موو خیزان ته‌و چوار پیتاکه‌یان ته‌داتڼ. به‌لام ته‌نیا ژنی خاوه‌ن مال (خوشکی ته‌وه جیهان)ی هه‌یه؛ له‌جیاتی (برای ته‌وه جیهان)، به‌و پیتاک ته‌دات.

(برای ته‌وه جیهان) بو‌ ته‌وه‌یه که له رۆژی زیندووب‌ونه‌وه (قیامه‌ت)دا باپیره‌گه‌وره‌ی ته‌و یارمه‌تیی ته‌و ده‌رویشه‌ بدات.

هه‌روه‌ها (شیخ) و (پیر) و (په‌روه‌رده‌کار)یش له رۆژی زیندووب‌ونه‌وه‌دا یارمه‌تیی ته‌و ده‌رویشه‌ ته‌ده‌ن.

به‌لام بڼجگه له‌م چوار باجه ته‌بڼ هه‌رچی یه‌زیدییه‌ک هه‌یه ته‌م باجانه‌ی تریش بدات:

۱- ته‌بڼ سالتی سڼ جار باج بدات به‌(سهرداری شیتخان)، له‌و کاتانه‌دا که (تاووس) ته‌نیریتته‌ ناویان،

له به‌هار و هاوین و پایزدا. سه‌ردار له‌مه به‌شی (چیتشکه‌ری شیتخ عدی) و (پیر) و (سه‌رکرده‌ی گوینده‌کان) و گوینده‌کان (قوال) ته‌دات.

۲- ته‌بڼ سالتی سڼ جار باج بدات به‌(باه‌شیتخ) له به‌هار و هاوین و پایزدا. بابه‌شیتخ له‌مه به‌شی پښه‌وا‌ی (پیش‌امام)ی خو‌ی ته‌دات.

۳- ته‌بڼ سالتی سڼ جار باج بدات به‌پښه‌وا‌ی بالا‌ی سهرداری شیتخان. له به‌هار و ناوین و پایزدا.

۴- ته‌بڼ سالتی سڼ جار باج بدات به‌(شیخ وه‌زیر)، که یه‌ک‌تک له ده‌مان (مزایده‌ی گۆری (شیخ شمس)دا که له گۆرستانی (شیخ عدی)دا نیژراوه، سه‌رکه‌وتووه بو‌ ماوه‌ی سالتیک، ته‌میش له به‌هار و هاوین و پایزدا.

۵- ته‌گه‌ر شیتخیک یاخود پیرتک یان هه‌ژار (فه‌قیر)تک ده‌ستی ته‌نگ بوو، ته‌توانئ دڼ به‌دڼ بگه‌ړئ و ته‌بڼ هه‌موو یه‌زیدییه‌ک به‌وانیش شتیک بدات.

۶- ههر ساله جار‌تک، له کاتی دروینه‌دا؛ بو‌ مالتی سهرداری شیتخان -ته‌نیا له ناوچه‌ی شیتخاند- ههر مالتیک تیا چنگ که‌وئ، پښوسته (۲۵۰) فلس بدات به‌ناو‌ی ته‌زیاره (بڼ‌گار)ه‌وه. به‌لام ته‌م باجه به‌باج‌تکی هوزایه‌تی دانه‌نرئ. نه‌ک نایینی.

۷- ته‌گه‌ر یه‌زیدییه‌ک له جه‌ژنه‌کاندا چوه‌ه گۆرستانی شیتخ عدی پښوسته باج‌تک به‌چیتشکه‌ر (مطب‌چی)ی شیتخ عدی بدات.

۸- هه‌روه‌ها چیتشکه‌ری شیتخ عدی، به‌سه‌ریه‌خو‌یی سالتی دوو جار به‌ناو یه‌زیدییه‌کانی ناوچه‌ی شیتخاند ته‌گه‌ړئ و مال به‌مال باجیان لږ ته‌سینئ. ته‌ویش له پیش جه‌ژنی (چله‌ی هاوین) و (جه‌ژنی کو‌مه‌لی)دا...»

ئینجا یه‌زیدییه‌ک هه‌موو سالتیک ته‌م هه‌موو باجانه‌ بدات؛ ته‌بڼ چبی بو‌ بڼیتته‌وه بو‌ ده‌می مال و مندالی خو‌ی؟! ته‌بڼ چو‌ن ده‌وله‌مه‌ند بڼ؟ یه‌زیدییه‌کان زۆر وه‌رسن له ده‌ست ته‌م باجانه، گه‌ل‌تک جاریش بو‌له بو‌ل ته‌که‌ن له به‌خت و ناوچه‌وانی خو‌یان!.

بنچینه‌ی نایینی یه‌زیدی زه‌رده‌شتیه

نوسه‌ری گه‌وره‌ی کورد خوال‌تخ‌وش‌ب‌و (جلادت به‌گ به‌درخان) له پیشه‌کییه‌که‌ی نووسراوی (نقیث‌ین ئیزیدیان)دا ده‌لتی:^(۱)

ئیمه چاپ کردنی ته‌م نووسراوه‌مان کرد به‌بیانوو، تا بتوانین چهند قسه‌یه‌ک له باره‌ی ئیزیدییه‌کانه‌وه بکه‌ین. له باه‌ت ته‌م کورده نه‌ژاد و سه‌ر راستانه‌وه، تا ئیتستا گه‌ل‌تک قسه‌ی خراپ و ناشیرین کراوه که له راستیه‌وه دوورن.

(۱) سه‌یرکه (جلادت بدرخان) لږه‌دا به‌(یزیدیان) ته‌لتی (ئیزیدیان) یه‌زیدییه‌کان خو‌شیان ههر ته‌لږن (ئیزدی) نه‌ک (یه‌زیدی) مه‌به‌سیان ته‌وه‌یه که خواپه‌رستن. (ش. ف)

«ئىزىدىيەكان نە بت پەرست، نە ھەرودەكو كەسانى تر ئەلەن شىتىكى تر ئەپەرست.

ئىزىدىيەش ۋەك ھەموو نەتەۋەكانى تر خاۋەن نووسراون و خواپەرست و باۋەپىشيان بەۋە ھەيە كە خواپەكە و تەنبايە. لە راستىدا ئىزىدىيەكان لە خواپەرست؛ لە ھەموو نەتەۋەكانى تر كۆنترن، چونكە (ئايىنى ئىزىدى) پاشماۋەيەكى (ئايىنى زەردەشتى). يە. ئايىنى زەردەشتىش لە پەرستى خاۋى تاك و تەنىدا لە ھەموو ئايىنەكانى تر كۆن ترە... ئىزىدىيەكانىش ھەتا ئىستاكە ھەر لەسەر ئەو ئايىنى زەردەشتىيە ماۋنەتەۋە و بەريان نەداۋە. ئەۋەندە ھەيە، ئەوان لە سەردەمى (بابلى) يەكانەۋە و ناۋى خۆيان بەناچارىي گۆرپو. جا لەو گۆرانانەيشەۋەيە كە ئايىنى ئىزىدى وای بەسەر ھاتوۋە!...».

يەزىدىيەكان كوردىان خۆش دەۋى

لە نووسراۋى (ژىنى من)دا، كە برىتىيە لە يادنامەيەكى خۆم و ھىشتا چاپ نەكراۋە، كە دېتە سەر بابەتى (ناۋچەي شىخان) ئەمەي تىبا نووسراۋە: «يەزىدىيەكان بەناشكرا ئەيانگوت: ئىمە ھەز لە ھەرمانبەرانى كورد ئەكەين. چونكە ھەر ئەوان كە بەزەبىيان پىماندا بىتەۋە و رىزىشمان لى بگرن(*)!».

يەزىدىيەكان دېۋ پەرست نىن

مامۇستاي زانا و ويژەۋانى بەرپز (تۇفيق ۋەھبى بەگ) لە نووسراۋە بەنرخەكەيا كە بەئىنگلىزى چاپى كرددوۋە و ناۋى ناۋە: (پاشماۋەي رۆژپەرستى) ئەلەي: «لە راستىدا يەزىدىيەكان، ناتوانن يەۋە باۋەر بگەن كە دېۋ (شىطان) ھەيە.

سەرەكى گۆبىندەكان (قوالەكان) لە ۋەرامى (لىدى دراۋە)دا كە گوتبوى (تاۋوسى فرىشتان) برىتىيە لە دېۋ (شىطان)، گوتبوى: «ئەو نىيازە خراپەي كە لەناۋ پىاۋاندا ھەيە لە تاۋوسى فرىشتانەۋە پەيدا نەبوۋە و نەكەۋتەۋە دلىانەۋە، ھەر لە خراپى خۆيانەۋە پەيدا بوۋە».

لە راستىدا يەزىدىيەكان دېۋ پەرست نىن، رۆژ پەرستىكى نەئىن!».

(خۆيەۋارىي لە يەزىدىيەكان بەرەست نەكراۋە)

(صديق المملوحي) لە نووسراۋەكەيدا (اليزيديه)، (شىخ دامەزرىنەرى ئايىنى وا بەدناۋ ئەكات كە گوايا خۆبىندەۋارى بەرەست كرددوۋە لە يەزىدىيەكان و ھەر بۆ خىزانەكەي خۆي ھىشتەۋەۋە. لە راستىدا نە لە نووسراۋى (جىلوۋە)دا، نە لە نووسراۋى (مصحفارهش)دا ھەرمانىكى وا نىيە كە خۆبىندەۋارىي لە يەزىدىيەكان بەرەست بگات. ئەۋەندە ھەيە پاراستنى ئەو نووسراۋانە و خۆبىندەۋارىي بەزۆرى خستەۋە ئەستۆي، خىزانەكەي خۆي و يەزىدىيەكانىشى بەرەست كرددوۋە لەۋەي كە نووسراۋەكانى خۆيان بەخەنە بەردەست بىگەنەكان. نەۋەك دەسكارىيان بگەن. ئەمىش بۆ كەلكى يەزىدىيەكان و پاراستنى ئايىنى يەزىدى بوۋە. كە ھەموو خاۋەن ئايىنىك ئەمەي كرددوۋە. نەخۆبىندەۋارىي ھەر لەناۋ يەزىدىيەكاندا باۋ

(*) يەزىدىيەكان، ۋەك لە نووسراۋى (مصحفارهش)يشدا ديارە، ھىزىكى نەتەۋايەتى تەۋاۋ لە دل و دەروونىياندايە. (ش. ف)

نەبوۋە. لەناۋ ئىسلامەكان و گاور و جوۋلەكانىشدا ھەر باۋبوۋە چ لە كوردستان و چ لە خاكە ئىسلامەكاندا. سەرەتايى بىلاۋكردنەۋەي خۆبىندەۋارىي لەم سەدەي بىستەمەدا دەرگەۋتوۋە، كە يەزىدىيەكانىش ئارام و ئاسايشيان پى پرا، ئەۋانىش ۋەك برا ئىسلامەكان و گاور و جوۋلەكەكان دەستيان دايە خۆبىندە، ئەگىنا ئەگەر ئايىنى يەزىدى بەرەستى بگەردايە لە نووسىن و خۆبىندە، ھەرگىز پىچەۋانەي ئەو ھەرمانانە نەئەجوۋلانەۋە.

يەزىدىيەكان رۆژ پەرست نىن

نووسەرى گەۋرە و خەباتكارى كوردىش (دوكتۆر كامەران عالى بەدرخان) ئەلەي: يەزىدىيەكان رۆژ پەرست نىن. تەنبا پىاۋە خوا ناسەكانيان كە رۆژ ئەكەۋى لە دار و درەخت ماچى ئەكەن.^(۱)

بەيادى شىخانەۋە لەگەل سەردارى شىخاندا

كە لە ۱۳/۱۱/۱۹۴۸دا گەيشتمە شىخان، بۆ ئەۋەي كارى ئەۋى بىم بەرپو، (تەھسىن بەگى سەئىد بەگ)، سەردارى شىخان تازەكرا بوۋ بەسەردار. تازە تەمەنى گەيشتبوۋە ھەژدە سالى... بەلام دوو كەسى ژىر و زۆرزان و كارامە لە پشتىيەۋە بوون، ئامۆزگارىيان ئەكرد و سەرپەرشتىيى كاروبارىان ئەكرد! يەككىيان (مىيان خاتون)ى نەكى بوو، يەككىشيان (دەرويش مجبۆر) بوو كە يەكە پىاۋ و يەكە كارىدەستى (مىيان خاتون) بوو.

لە پاش چەند مانگىك كە برا يەزىدىيەكان، شارەزاي دل و دەروونم بوون، زۆربان بوون بەدۆستم. ۋەك يەككىك لە دلستۆزاني خۆيان دايان ئەنام. ھەموو رازىكى دلى خۆيان بۆ ئەگىرامەۋە. ھەر يارمەتییەكىشم پىتوبست بوايە بۆ كەلكى گشتى يارمەتییان ئەدام. ماۋەي سال و نىۋى كە لەۋى بووم لە چاكى و پىاۋەتى و پاكى بەۋلاۋە ھىچم لى نەدىن. تا ئىستاكەيش ھەر بەدۆست و براى خۆمىيان ئەزانم. لام وايە ئەۋانىش بەرامبەر من ھەر ۋەھان. مەبەستىشم لەم پىش وتارە ئەۋەيە، كە لە ھەرمانبەرانى ھەرمانەۋايى بگەيىنم كە ئەگەر پىاۋ لەگەل يەزىدىيەكاندا دلستۆزانە بچوۋلەتەۋە و رىزىان لى بگرن و كەلكيان پى بىەخشى، ئەتوانى بەناسانى بىانخاتە سەر رى و ھەموو گىروگرفتىكىش بەسايەي خۆيانەۋە چارە بگات.

ھەرمانەۋايى خەرىك بوو (خۆبىندەگاي باغزە) دايخات. چونكە شاگردى كەم تىبا ماۋبوۋە، (گوندى باغزە)يش پايتەختى يەزىدىيەكانە. سەردارى شىخان لەۋى دانەنىشى. كە روم لە سەردارى شىخان نا، نەك ھەر ھىشتەنەۋەي خۆبىندەگايە پەسەند كەرد، بىست دىنارىشى بۆ پىتاكى شاگردە ھەژارەكان بەخشى لەگەل خانوۋەيەكى خۆيدا كە خۆبىندەگايە تىبا دايەزىنرى. بىچگە لەۋە، لەۋەيشا پىشتى گرتم كە ھەرچى نەھاتە بەرخوبىندەن؛ بەجەرىمە كەردن بى، ياخود بەبەندەيى كەردن، باۋكى سزا بەدم تەنەنەت لەبەر چاۋى دانىشتوانى گونەدەكەيش براكەي خۆي دايە دەستم؛ گوتى: ئەگەر نەھاتە بەرخوبىندەن ئەم لەپىش ھەموو منالەيكدا بەخەرە بەندىخانەۋە!

(۱) تەماشاي نووسراۋى (الاکراد) بگە، ھى (باسىل نىگىتىن). (ش. ف)

خواوړاستان، منیش کاربه دهستانی مووسل و به غدام بۆ خرایه سهر ئه وهی که خویندنگاکه هه لنه گرن و دهسه لاتی سزا دانیشم بدهنی بۆ ئه و که سانه ی که کورپان نانیرنه بهر خویندن. خویندنگا سهر له نوئ دامه زرایه وه. ژماره ی شاگرد هکانی له په نجا کهس تپه ی کرد وه که خویندنگایه کی سهر که وتوویش تا له وئ مام، ژیا... کاتئ که (صدیق الدملوجی) نووسراوه که ی خۆی (الیزیدیه ی) له سالی ۱۹۴۹ دا چاپ کرد و بلاو کرده و؛ یه زیدیه کان، به تاییه تی سهر داری شیخان و چینی ئاییینی زۆر پیتی وروژان خهریک بوون به هه موویان، نازاری (صدیق الدملوجی) بدهن و که تنی خراپی ده باره بکه ن. به لام که رووم له (سهر داری شیخان) ناو ناموژگاریم کرد و ئه نجامی خراپی ئه و نیاز هیانم تی گه یاند؛ وازی له تۆله سه ندنه وهی توندوتیز هینا. ته نیا له لای کار به دهسته گه وره کانی به غدا سکالای له دهست کرد، ئه وانیش دهست به جی بلاو کرده وهی نووسراوه که یان وه ستاند و فه رمانیان دا دهستی به سه را بگرن... به م ره نگه، ناگره که کوژایه وه... (صدیق الدملوجی) یش به رامبه ر ئه و رزگار بوونه وهی نامه یه کی پر سوپاسی بۆ من نارد.

(که جهژنی کۆمه لئ) ی یه زیدیه کان له سالی ۱۹۴۹ دا نزیک بووه وه، (ته حسین به گ) خۆی و هه ندئ له کار به دهسته ئاییینی هکانی هاتنه لام، بانگیان کردم که هاویه شیبیان بکه م له و جهژنه دا... منیش به گالته وه پیم گوتن. «به مه رجیک دیم؛ له جیاتی ئه و بهر که بیگانه یه ی له بهر تاندا یه، جلکی کورده واریی خۆمان. شه لوشه پک. له بهر بکه ن... ههروه ها ریشه کانیشتان بتاشن».

(ته حسین به گ) یش گوتی: «هه رچی گوژینی بهر که که یه به سه ر چاو ئه یگوژین... به لام تاشینی ریشه که مان بۆ نالوئ چونکه ئه وه پیچه وانه ی ئاییینه که مانه!». قسه هه ر ئه مه ند ه بوو، ده ستمان کرد به پیکه نین و براه وه...

که چی له پاش چه ند شه ویک کاتیکم زانی له خه وتناندا له ده رگیان دا گو تیان (ته حسین به گ) به خۆی و چه ند تفه نگیچییه که وه هاتوه بۆ لات... منیش دلم داخوړیا؛ ترسام له وهی شتیکی گه وره قه و مایی ئه گینا سهر داری شیخان به و شه و ده نگه بۆ چ دئ. له جیگا که م ها تمه ده ره وه و، تا جلم گوژی، ئه وان له ناو باخچه که دا دامه زران. کاتی که چووم پیشوا زیم کردن، گو تیان: «ئه و ئیمه له سه ر قسه ی تۆ هه موومان جلکی کرمانجیمان له بهر کرده وه، تۆ یش ئه بی وه ک ئیمه جلکی کرمانجی بگو ژیت و به یانی له گه لماندا بییت بۆ جهژنی کۆمه لئ، بۆ سه ر گوژی شیخ عدی...»^(۱)

تومه ز ئه و رۆژه چو بوونه (ئه لکوش)، به پاره یه کی زۆر چه ند ده ستیک رانکو چۆغه و سهر پیتی چی کوردیبیان کرپیو، هه ر بۆ ئه مه ی دلی من خۆش بکه ن و ئه و جهژنه شبیان به شادییه وه بکه ن. منیش تا به یانی به هه رچی چۆنیک بوو ده ستی جلی کوردیم په یدا کرد و تفه نگ و فیشه کدانم له خۆمدا و پیکه وه چو وینه (لالش) تا هاویه شیبیان له و جهژنه خۆشه، پر به زموره زمه دا بکه م و له و شوینه شه نگ و

(۱) سهر داری شیخان ههروه ها بۆ چه ند جهژنیکی تریش بانگی کردبووم و به چاوی خۆم شیوه ی جهژنه کانیانم دیبوو. (ش. ف)

شۆخه یشدا که هه ر ئه لئیی به هه شته چه ند کاتیکی پر شادمانی و کامه رانی رابوویم... به راستی دلپاکی و مه ردا یه تی و دۆستایه تی ئه و یه زیدیانه م له و رۆژه دا بۆ ده رکه وت، که پر بوو له خۆشه ویستی و یه کیتی و کامه رانی... که هه رگیز خۆشییه که یم له بهر ناچیتته وه...

له گه ل میان خاتووندا

(میان خاتوون) له میژووی ئافره تی کورده دا؛ پایه یه کی بڵندی هه یه. که دیم له ته مه نی هه فتا و پینج سالی دابوو. له له شا کزبوو بوو. به لام نیشانه ی جوانییی کۆنی هیشتا پیوه دیار بوو. له هۆش و چالاکییشدا هیشتا هه ر سام و گه ورییه که ی جارانی مابوو. به راستی سهر دار تپیتی لئ ئه وه شایه وه. ئه م ئافره ته دوو جار ناگر له جهرگی به دردا: (عه لی به گ) ی میتردی کوژرا. (سه عید به گ) ی کور ی کوژرا. ئاوی سویر و تال و ده ره ده ری و ناواری پی چیشته. که چی له گه ل ئه وه یشدا کۆلی نه دا و وره ی به رنه دا نزیکه ی په نجا سالی خشت له پشت میترد و کورده کی و کورده کیه وه بوو. له هه لسو وړاندنی کاروباری یه زیدیه کان و، پاراستنی سهر دار نشینی شیخان و، چاره کردنی گیرو گرتی یه زیدیه کاندای بۆ پشو و بۆ وچان یارمه تی ئه دا و کارگو زاریی ئه نواند. له بهر ئه وه (میان خاتوون) جیتی ریزگرتنی هه مووان بوو، چ له لایه ن فه رماندارانه وه، چ له لایه ن سهر که هۆزه کان و نه ته وه ی یه زیدیه وه.

هه رچه ند با و ابوو که ژنه یه زیدی مالی هه یج فه رمانبار تکی فه رمانپه وایی نه چن، به لام به بۆ نه ی نه خۆشیی خه ژانه که مه وه چل رۆژ بوو له نه خۆشخانه ی مووسلدا که وتبوو. ههروه ها له ماییشه وه له (شیخان) دوو جار؛ وه ک دایکیکی دلسۆز و میه ره بان بۆ سهر لیدان ها ته لاما ن.

کاتیکی که له شیخانه وه گو ژیرامه وه بۆ (ئا کرئ)، ده موده ست نامه یه کی دایکانه ی بۆ ره وانه کردم. زۆر به جوانی ئه زانم، که وه ک به لگه یه کی میژووی بۆ چاکی و پاکی یه زیدیه کان، ههروه ها بۆ نوواندنی گه وریه ی و لئ ها تووی (میان خاتوون)^(۲).

ئه و نامه یه له زمانی عه ره بیه وه بگو ژمه سهر زمانی کوردی و له خواره وه وه ک خۆی ببنووسم:

باعزه: ۱۹۵۰/۶/۶

«خاوه نی ریز باوکی شیرکو

له پاش چاک و چلونییه کی گرم. هیوادارم که ته ندرو ستیتان له جیتی خۆیدا یی. له خوا یشم ئه وئ که بتان هه لئ بۆ خۆمان و خۆتان.

باوکی شیرکو! رۆژی یه کشه مە ی ۱۹۵۰/۶/۵ بیستم ئیوه بان لیره گو ژرا وه ته وه. خوا ناگاداره، ئه وه تی ئه مه م بیستوه وه که نه خۆشم لئ ها تووه. جا نازانم ئه م ده نگه راسته یان نا.

خۆشه ویستی خۆم! تۆ ئه گه ر ئاره زوو ناکه یت که له ئیمه جیابیته وه له (ناوچه ی شیخان) ده کی خۆبشت جیابیته وه. هه ر له ئیستاه وه ئاماده م که له بهر تۆ. بچمه (مووسل) و بۆ جارتکی تریش وا بکه م که لیره به ته یلته وه.

(۲) وه ک له پاشدا زانیم (میان خاتوون) له سالی ۱۹۵۶ دا گیانی پاکی به خاک سپاردوه. (ش. ف)

خۆشەويىستەكەم! ئىيمە ھەموومان بەببىستنى ئەم دەنگە دلتەنگىن. تكات لى ئەكەم بەھەلگىرى نامەدا وەرەم بەدەرەدە. لە كەينەوبەينەى ئەم جىبابونەو دەبەشت ئاگادارم بکە. ھەز ئەكەم ئەو دەيش بزائیت كە (تەحسین) ى ھاوړېت ئېستا لەمال نېيە.

سلاوى من بەدايكى شېركۆ بگەبېنە. چاوەكانى شېركۆ ماچ ئەكەم. ئېتر بژين تا سەر بەگەورەبى و سەر بەرزبەو.

چاكەخوازتان:

میان خاتون: (دايكي سەردارى شىخان) «.

(میان خاتون) ى ڤووسور و سەرلەند بەمەيش وازى نەهیتا لە پاش وەرەمەدەكەم ھاتە سەردانمان، (تەحسین بەگ) یش بەخۆى و سەرۆكە ئايىنبەكە شىخانەو ھاتە سەردانم.

ڤۆزى جىبابونەو لە شىخان، بەدلىكى تەنگەو ئاوپىكم لە ناچەكە داىو. بەدلىكى ڤر لە ھىواو لە خوا پارامەو، كە ڤۆشناى زانست و ھونەروپىشە سازىش بختە ناوچەى يەزىدبەكانەو و لەسەر دەستى ڤۆشنىرەكانى خۆياندا چارەى ھەموو گىروگرفتىكى زنگكارى و ئايىنى و كۆمەلەيەتى و ئابوورى و خۆتەدواريان بكات.

سەرچاوەى نووسراو

- ١- اليزيدية - صديق الدملوجي.
- ٢- اليزيدية ومنشأ نحلتهم - احمد تيمور پاشا.
- ٣- تاريخ اليزيدية واصل عقيدتهم - عباس العزاوي.
- ٤- الأكراد - مینوریسكي.
- ٥- الأكراد - باسیل نیکیتین.
- ٦- خلاصة تاريخ الكرد وكردستان - محمد امين زكي.
- ٧- اليزيدية ماضيهم وحاضرهم - عبدالرزاق الحسيني.
- ٨- ژمارەكانى گۆڤارى گەلاوێژ لە سالى ١٩٤٠ - وتارەكانى توفيق وەهبي.
- ٩- The Remnants of Mithraism Tewflq Wehbi.
- ١٠- زەرەشت - احمد الشنتاوى - گۆرپنى شاکر فەتاح.
- ١١- لىكۆلېنەو دەكانى خۆم لە ناو يەزىدبەكاندا - (دەست نووس).
- ١٢- يادنامەى خۆم لە شىخاندا - (دەست نووس).
- ١٣- تاريخ الموصل - سليمان الصائغ.
- ١٤- تاريخ ريشه نژاد كرد - احسان نوري پاشا.
- ١٥- Pecok Angel - Lady Drower.

چېرۆكى مەم و زین لە تەرازوودا

نووسراویكە: مېژووی ژيانى (ئەحمەدى خانى) و، مېژووی چېرۆكى (مەم و زین) و، لىكۆلېنەو و، شېكرەنەو و، نرخی وێرەبى چېرۆكەكە پېشان ئەدات

ئەم نووسراو

لەم كاتەدا كە خاكى كوردستان ڤووی كردۆتە وێرانی و سەرگەردانی و كەرت كەرتیش كراو لە ناوێند پېنج فەرمانرەوايیدا. لەم دەمەدا كە ئازاو و ناكۆكى ناو خۆمان، زۆرداری ناو خۆمان كەمتەرەمى و ڤەسەرى و دۆزنايەتیی ناو خۆمان، ھەلا ھەلاى كردووين. بەلێ لەم كاتەدا ھېچ نووسراویك لە لىكۆلېنەو ى چېرۆكى (مەم و زین) ى (ئەحمەدى خانى) باشتەر نادۆزمەو كە پېشكەشى نەتەوى بەرپۆزى كوردى بكەم.

داخەكەم ھەروەك سى سەد سال لەمەوپېش (ئەحمەد خانى) بەزەبى بەشپەزەبى و سەرگەردانى و مالتێرانی كوردەواريیدا ھاتۆتەو و، ئاوازی بڵند كردووە بۆ يەكپېتى و كۆكى و براپەتى و ئاشتى و ئازادى لە ناوماندا. ئىمىرۆكەيش ھېچ لەوساكە پېش نەكەوتوين. ھېشتا ھەر پتېستيمان بەو ئاوازە شيرين و پاكەى (ئەحمەدى خانى) يە ھەيە، كە لە گۆتماندا بزرنگیتەو و، مېشكمان ڤۆش بكاتەو و، دەرووگان زیندو و بكاتەو و، دەست و بازو و دەمارى مەردايە تېمان بېزوين و دلبشمان ڤر لە ئاوات و ھىوا بكات، بۆ دوا ڤۆزىكى پېشنگدار، كە لە پاش ڤەنج و تەقەللایەكى زنگانە و مەردانە نەبێ و، لەسەر بنچینەيەكى زانست و ھونەر و پېشەسازى نەبێ و، لەسەر ڤىگای خواناسى نەبێ دەستمان ناكەوئ!

مامۆستای بەرپۆز (مەمەد سەعید ڤەمەزانى بۆتى)، كە كوردپۆكى ڤۆشنىرە كوردستانى سوربەيە، لە سالى ١٩٥٧دا چېرۆكە بەنرخەكەى (مەم و زین) ى (ئەحمەدى خانى) كە بەھۆنراو دانراو بەشپۆدى بۆتانى لە شپۆدى پەخشاندا كردووە بەعەرەبى لە بەرگ و شپۆبەيەكى جوان و باوى ئەو چەرخەدا ڤازاندووتېبەو. من كە بەراورد كەم لەگەڵ چېرۆكەكەى (خانى)، خۆیدا، بۆم دەرەوت كە مامۆستا (مەمەد سەعید) تا ئەندازەبەكى گەورە لە گۆرپنەكەیدا سەرگەوتووە... ھەروەك خۆى ئەلێ ناچار بوو، لەبەر ئەو كە ھونەرى چېرۆك نووسین بەپەخشان وای پت ئەوئ، ئەو چال و چۆل و بۆشاییانەى كە بەھۆى ھۆنراو كەوتوونەتە ناوێند و اتاكانى ناوەرۆكى چېرۆكەكەو، ڤر بكاتەو و، ھەندى بابەتى ڤىكخست و ڤازاندنەو و ایشى بختە سەر بەلام وریای ئەو دەيش بوو كە زیان بەراستى گيان و بیروباو و ناوەرۆكى چېرۆكەكە نەگەيئ. بەلكو بەپتچەوانەو باشتەر ڤۆشنى بكاتەو، لە راستیدا ھەندى دەستكارى لە چېرۆكەكەدا كردووە. داپەنەكەى (زین) و (ستى) كە ناوى خۆى (حەیزەبون) ە ئەو ناوى ناو (ھىلانە). لەجیاتى (گورگین) كە كورى (زین الدین) ى خونكارى بۆتانه. ئەلێ: (كركون). ئەو پیاھەلدانانەى كە (ئەحمەدى خانى) دەربارەى (زین الدین) و (گۆرگین) و (مەم) ى گوتووە، زۆرى لى كەم كردوونەتەو. ھەروەھا ناوى (ئەسكەندەر) یشى نەھىناو كە باوكى ھەر سى

پالہ وانه کھی (زین الدین) شاہہ و باوکی (تازدین و عارف و چہ کو) یہ .

بیتجگه له‌وه نووسراوه‌که‌ی مامۆستا (محەمەد سەعید) له پێشەکی چیرۆکه‌که له چیرۆکه‌که خۆی گ‌رنگ تره بێ به‌ش مابوووه. ده‌رباره‌ی ژبانه‌ی بوێری مه‌زن (ئه‌حمه‌دی خانی) و به‌سه‌رهاتێ ته‌واوی (چیرۆکی مه‌م و زین) یش، له‌گه‌ڵ ئاماژهی خانی له‌ دانانی چیرۆکه‌که‌یدا هه‌یچی وای نه‌نووسه‌وه.

له بهر نهوه به پټيوېستم زانی که نه و ندهی له دهستم بټی، لیکولینه و دهی که کورت بکه کم له بابهت نه حمه دی خانی و چیرۆکه که یوه. تا خوینده وارانې به ریز باستر که لک له چیرۆکه که وه و بهرگرن.

له گه‌ل ئه‌مه‌يشدا، به‌پيويستی ئه‌زانم که ب‌لیم؛ چي‌رۆکه‌که له‌م شيوه‌ی په‌خشانیدا، چاکترين شيوه‌یه، که تا ئیستا پي‌ی نووسراي. چونکه خو‌پنده‌وار له هه‌موو شيوه‌کانی تری، با‌شتر تي‌ی ئه‌گات. بي‌جگه له‌وه پارچه‌یه‌کيشه له په‌خشانی وێژه‌یی و پ‌ر هونه‌ری کوردی، که ئه‌بێ به‌م بۆنه‌یه‌وه ده‌ستخو‌شی له مام‌وستا (مه‌مه‌د سه‌عيد) بکه‌ين.

کوردستان له سهرده می نه حمه دی خانیدا

که (تحمه‌دی خانی) چای کرده‌هه نزیکه‌ی سه‌ه و سی سال پتر بوو کوردستان له ناوه‌ند فهرمانپه‌وایی (تپیران) و فهرمانپه‌وایی (عوسمانی) دا کرابوو به‌دوو که‌رته‌وه...^(۱) له ههر دوو که‌رته‌که‌یشدا هیشتا سه‌ه‌دارنشینان (امارات)، یاخود زه‌وی دارانی خاوه‌ن سامان و ده‌سه‌لاتی کورد ههر مایوون فهرماندارییان نه‌کرد به‌سه‌ر کورده‌وارییدا. به‌لام تم سه‌ه‌کرده کوردانه له‌ناو خۆباندنا کۆک نه‌بوون هه‌موو ده‌م له شهر و ناژاو ده‌بوون.

له پیتاو ړزگارکردنی کوردستاندا لهدهست زۆرداران ههرگیز یهکیان نهئەگرت بهدەم زۆرداری داگیرکەرانی بیگانه و زۆرداری فهرماندارانئ ناوځووه بهدەم شه‌ر و ئازاوه و ناکۆکی و ناوځووه کورده‌وارییه‌که ئه‌ینالاند هه‌ژاری و نه‌خوێندوه‌واری و نه‌خۆشی به‌جۆرتیکی خراب به‌ناو نیشتمان‌ه‌که‌یدا بلاوبووونوه‌.

کەسێ نەبوو بەزەبزییەکی بەنەتەو کەیدا بێتەو و چاکێ دامێنی مەردانە لێ بکا بەلادا و راپەڕێ و نەتەو کە یەک بخت و خەبات بکات بۆ زگارکردنی کورد و کوردستان لە دەست ئەو سەرگەردانی و مالتۆزانییە. لە دەست ئەو دیلێتی و چەوساندنەو دیە. لە دەست ئەو دەرە گەورانە کە بەرەنگاری سەروسامان و گیانمان بوویون...

(خانی) یش که له سروشتی خودا بو پوژانه و بلیمه تانه هه لکه وتبوو خاوهنی دهروونیکی نازاد و دلیکی مهردانه بوو، خاوهنی ههست و هوشیکی تهوار و دروست بوو، له کانگای جهرگه وه ههستی به نازار و هاواری نه ته وه که ی خۆی کرد، به زهیی پیا هاته وه و پر به دل سه ریبه ستانه و نازایانه ئاواتی نه ته وه که ی

(۱) ئەمەش لە ئەنجامی ھێرشەکەى سولتان سەلیم یاوز بۆ سەر دۆلەتى سەفەوی فارس و بەرباپورنى شەرى چالدىران - ۱۵۱۴ کە ڕووداوە خۆیناوییەکانى ئەو شەرى ھەمووی لەسەر خاکی کوردستان بوون و ئەنجامیش کوردستان لە نیتوان ئەو دوو دۆلەتەدا داھەشیو.

[illegible]

جا لهم ههسته و بیروباوهره بهرز و پیروزانه وه لهم گیانی نیشتمانپه روه ربیه پاکهی (ئهحهدهی خانی)یه وه ئهم چیرۆکی (مههم و زین)ه پیدابووه. (ئهحهدهی خانی) نهتهوهی کورد له شێوهی (مههم و زین)دا پیشان داوه، ئاواتی پێگه یشتنی ههردووکیشیان که بریتی بوو له ئاواتی دهست کهوتنهوهی سههریستی و ئازادیی و سهندنهوهی مافی خورا له جیاتی ئاواتی کورد و کوردستان بو ئازادیی و کامهرانی و سههریستی پیشان داوه.

سا هەر له بهر نهم نرخى و پێشهى و کۆمه لایه تى و زنگکار به یه تى که (چیرۆكى مه م و زین) تیسرۆ له لایه ن زانایانى جیهانه وه شان به شانى (شه نامه ی فیرده وه سى) و (ئیلیاده ی هۆمیرۆس) دانه نرێ له لایه ن رۆشنیرانى کوردیشه وه له و دوانه له هه ردو وکیان به لندتر دانه نرێ.

هوى دانانى ئەم چىرۆكە

چپرۆکی (مەم و زین) ھەرچەندە چپرۆکتیکی دلدارییە، بەلام (ئەحمەدی خانی)، ھەرۆک خۆی ئەلتی، کردی بیبەناویەک بۆ ئەمە ی دەردی دلی خۆی پتی پرتیژی. کە ئەویش وریاکردنەوێ نەتەوێ کوردە بۆ خەباتکردن لە پینا و رزگارکردنی خۆی و کوردستاندا ھەرۆھا ئەم چپرۆکەبشی بۆیکە دانا: کە وێژە و زمانی کوردیی پتی بلند بکاتەو، کە دوزمنانی کوردیش رایەیان نەکەوێ و بلتین: کورد دوورە لە خۆتێندەواری و شارستانیتییەو، بەزمانی خۆی نووسراوانی نییە، ھەرۆھا ئەلتین کورد لە راستی و دلدارییەو دوورە!

خویندنگایه ک ئه کاته وه بۆ منداڵانی کورد

ئەحمەدى خانى نىرخ و بايەختىكى زۆرى ئەدا بەزمان و ويژەى كوردىيى ھەروەھا بەخويندەوارىيى. وانا بەزانبارىيى راستەقىيەنە و بەرپەروشت و خووى باش و، بەكرەدەوى مەردانە. ئەو لەو باوەردا بوو كە پرگارکردنى كورد بەندە بەووە كە ھەموو كوردېك لە زمانى خۆى دا، بەتەواوەتى شارەزا بىي و بەم زمانە چىرۆك و بەيت و ھۆنراو و مېژووى خۆى بخوينت و شارەزاي زانستە پىتوبستىيەكان و كاروبارى نىشتمانەكەى خۆى و جىھانىش بىي. ھەروەھا خەباتى مەردانەيش بكات بۆ يەكگرتن و بۆ بەردەنگارىيى كردنى دوزمناى كورد كە برىتەن لە زۆردارىيى و ھەژارىيى و نەخۆشى و نەخويندەوارىيى.

جا بۆگە ياشان بەم مەبەسە پېرۋەزى، لەسەر ئەرکى خۇزى خوتېندىڭىگە كىكى كىردەۋە. لەو خوتېندىڭىگە دا زامان و ئىژە كوردى فېرى مىندالانى كورد ئە كىرد. بەرەۋىشت و خوۋى بىلدىشەۋە مىندالانى كوردى پىن ئەگە ياند.

ههروه‌ها بۆ گه‌یشتن بهم مه‌به‌سه‌ فه‌ره‌ه‌ه‌نگۆکیکیشی دانا بۆ زمانی (کوردی) و (عه‌ره‌بی) ناوی نا (نۆیار) یاخود (ئه‌ویه‌هار) ئهم فه‌ره‌ه‌ه‌نگۆکه‌یش بۆ ئه‌وه‌بوو که مناله‌کان له پاش فێریونی زمانه‌که‌ی خۆیان فێری زمانی عه‌ره‌بیش ببن که زۆریه‌ی زانسته‌کانی ئه‌وده‌مه‌ به‌و زمانه‌ نووسرا‌بوونه‌وه‌.

په‌گه‌یشتنی ئه‌حمه‌دی خانی

(ئه‌حمه‌دی خانی) کوری (شیخ‌ال‌یاس)ه‌ له‌ هۆزی خانیه‌انه‌ که‌ له‌ نزیک شاری (باهه‌زید)ه‌وه‌ مه‌لئه‌ندی دابوو له‌ناو جه‌رگی کوردستانی تورکیادا (شیخ‌ال‌یاس) له‌ پێش له‌دایکبوونی (ئه‌حمه‌دی خانی)دا هات‌بووه‌ شاری (باهه‌زیدی) به‌لام په‌یه‌و‌ندیی خۆی له‌ هۆزه‌که‌ی خۆی نه‌په‌چری بوو ئهم ماله‌ بنه‌ماله‌یه‌کی گه‌وره‌بوو خانه‌دان بوو خاوه‌ن میوانخانه‌ و دیواخان بوو له‌به‌رئ‌وه‌ ئه‌حمه‌دی خانی که‌ نازدار و تاقانه‌ی باوک و دایکی خۆی بوو به‌جوانی په‌روه‌رده‌ ئه‌کرا له‌ منداڵیدا که‌ خۆیندنه‌ سه‌ره‌تاییه‌کانی ته‌واو کرد نێررایه‌ مزگه‌وت خۆیندنه‌ ئایینییه‌کانیشی ته‌واو کرد له‌گه‌ڵ زمانه‌کانی عه‌ره‌بی و فارسی و تورکیدا هه‌روه‌ها بۆ خۆیندن چوه‌ (ئورفه‌) و (ئه‌خلات) و (بتلیس) سه‌ری له‌ (سوریه‌) و (میسر)یش داوه‌ له‌وای ته‌واوکردنی خۆیندنه‌که‌ی له‌ مزگه‌وتی (مه‌ردایه‌) له‌ شاری (باهه‌زید)دا ده‌ستی کردووه‌ به‌ وانه‌ گۆته‌وه‌. وه‌ک ئه‌لێن له‌سه‌ر فه‌رمانی خونکاري (عوسمانی) چوو‌بووه‌ (ئه‌سته‌مبۆل)یش.

(ئه‌حمه‌دی خانی) زانایه‌کی ته‌واو بووه‌ هه‌روه‌ها وێژه‌وان و بووژێکی ته‌واویش بووه‌ شاره‌زایییه‌کی زۆری له‌ به‌ره‌مه‌کانی (نظامی) و (جامی)دا هه‌بووه‌ بێجگه‌ له‌وه‌ به‌ره‌مه‌کانی (مه‌لای باتی) و (مه‌لای جزیری) و (عه‌لی حه‌ریری) و (فه‌قی ته‌هران)یش کاریکی ته‌واویان کردۆته‌ سه‌ر دڵ و ده‌روونی. خانی خاوه‌نی گه‌لێک به‌ره‌مه‌ به‌زمانی کوردی و عه‌ره‌بی و فارسی و تورکی.

په‌ه‌شت و سه‌روشتی ئه‌حمه‌دی خانی

ئه‌حمه‌دی خانی پیاویکی ده‌سته‌ و که‌له‌زل بووه‌ چاوه‌کانی جوان و توروکه‌دار بوون ریشیکی تۆشی پێوه‌ بووه‌ پیاویکی مه‌نگ و له‌سه‌رخۆ بووه‌ که‌م تووره‌ بووه‌ دلت‌ه‌ر و ته‌رپۆش بووه‌ به‌رگه‌کانی له‌ هی ده‌ست کردی خاکه‌که‌ی خۆی بوون شۆره‌سوار و لاوچاک بووه‌ خاوه‌نی ده‌س و بازوو بووه‌ پر به‌دڵ وه‌رزشکار و راوکه‌ریبووه‌ که‌ چوه‌ته‌ راو به‌رگی راوی پۆشیوه‌ پیاویکی ڕوو‌خۆش و قسه‌ شیرین و به‌رپێز خاوه‌ن ده‌سه‌لات بووه‌ ده‌نگیکی نێر و به‌رزیشی پێوه‌ بووه‌.

خانی له‌ دوو سه‌ره‌وه‌ جیگای به‌رز بووه‌ یه‌کیکی هی زانستی. یه‌کیکیشی هی بنه‌ماله‌یی. له‌ گفتوگۆدا له‌ کۆری خواناسیدا قسه‌کانی کاریگه‌ریبون.

هه‌روه‌ک له‌ هۆنراوه‌کانی خۆیدا ئه‌لێ ئه‌بی له‌ سالی (١٦٥٠)ی پا.ز.^(٢)دا له‌دایک بووین به‌لام ڕۆژی مردنی هێشتا به‌ته‌واوه‌تی ده‌رنه‌که‌وتوو هه‌ر که‌سه‌ جوژه‌ قسه‌یه‌کی لێوه‌ ئه‌کات ئه‌و لێکۆلینه‌وانه‌ی تا ئێستا کراون ته‌مه‌نی خانی ئه‌گه‌یه‌ینه‌ (٥٦) سال به‌لام ئهم ئه‌نجامه‌ هێشتا به‌لگه‌ی تری ئه‌وی، بهم پێیه‌

(٢) پا.ز.: پاش زایینی، واته‌ (زایینی).

ئه‌گه‌ر راست ده‌رچێ ئه‌بی خانی له‌ سالی (١٧٠٦)ی پا. ز.دا گیانی پاکی به‌خاک سپاردین. خانی هه‌ر له‌و مزگه‌وته‌دا مردوووه‌ و نێژراوه‌ که‌ له‌ شاری (باهه‌زید)دا بۆی دروست کرا‌بوو.

به‌ره‌مه‌کانی خانی

خانی سین به‌ره‌مه‌می کوردی بۆ به‌جێ هێشتووین:

١- فه‌ره‌ه‌نگۆکی (نۆیار) که‌ له‌ سالی (١٦٨٣)ی پا. ز.دا ته‌واوی کردووه‌ ئه‌مه‌ بۆ زمانی عه‌ره‌بی و کوردیه‌. به‌هۆنراوه‌ دایناوه‌ تا ئێستا دوو جار چاپ کراوه‌.

٢- نووسراوی (عه‌قیدا ایمانی)، که‌ بریتییه‌ له‌ (٧١) هۆنراوه‌ تا ئێستا دوو جار چاپ کراوه‌.

٣- (چیرۆکی مه‌م و زین): له‌ سالی ١٦٩٤ی پا. ز.دا ته‌واوی کردووه‌. ئه‌میش به‌هی بێگانه‌ و ڕۆشنییرانی کوردووه‌ (١٨) جار هه‌م‌و‌ی یان هه‌ندیکی چاپ کراوه‌. ئهم چیرۆکه‌ به‌زمانه‌کانی ئه‌لمانی فه‌ره‌نسزی، تورکی، عه‌ره‌بی، فارسی، ئه‌رمه‌نی، به‌شێوه‌ی موکریانی چاپ کراوه‌.

هۆی بووژیتیی خانی

خانی خۆی له‌ نه‌ژادا پیاویکی خاوه‌ن هه‌ست و تاسه‌ بووه‌. پیاویکی دلت‌ه‌ر بووه‌ و ده‌ستی بووژیشی بووه‌. به‌لام سین شت کاری تی کردووه‌؛ تا بووه‌ته‌ ئه‌و بووژه‌ گه‌وره‌یه‌ی که‌ هه‌یه‌.

١- سه‌روشته‌ جوانه‌که‌ی کوردستان.

٢- زۆرداریی تورکه‌کانی (عوسمانی) له‌ کورده‌کانی ناوچه‌که‌ی خانی.

٣- خۆیندنه‌وه‌ی هۆنراوه‌کانی (عه‌لی حه‌ریری) و (مه‌لا جزیری) و (مه‌لای باتی) و (فه‌قی ته‌هران). که‌ پر بوون له‌ راستی په‌رستی و په‌ند و نیشتمانپه‌روه‌ری و دلداریی و خواناسی.

چیرۆکی مه‌م و زین

چیرۆکی (مه‌م و زین) زۆر له‌ پێش (ئه‌حمدی خانی)دا بووه‌. به‌لام ئهم چیرۆکه‌ خاوه‌نی دیار نه‌بووه‌. نه‌نووسرا‌بووه‌. له‌ زمانی چیرۆک بێژه‌کانه‌وه‌ ئه‌گێڕایه‌وه‌. له‌م ده‌مه‌وه‌ بۆ ئه‌و دم، له‌م پشته‌وه‌ بۆ ئه‌و پشت ئه‌گێڕایه‌وه‌.

چیرۆکه‌که‌ هه‌رچه‌نده‌ به‌زمانی بۆره‌ پیاوان دانراوه‌. هه‌رچه‌نده‌ پر له‌ ئه‌فسانه‌ و قسه‌ی هیچ و پوچ، به‌لام ئه‌مه‌نده‌ چیرۆکیکی خۆشه‌ویست و نازدار بووه‌ له‌لای کورده‌واریی تێکرا هیچ شێوه‌یه‌کی زمانی کوردی نه‌ماوه‌، ئهم چیرۆکه‌ی پێ نه‌گوترای. هه‌ر له‌ خاکی جزیر و بۆتانه‌وه‌ تا ئه‌گاته‌ خاکی موکری و لوپ و که‌لووره‌کان، ئهم چیرۆکی مه‌م‌و‌زینه‌یان تیا بلاو بۆته‌وه‌. چیرۆکه‌که‌ به‌شێوه‌ زمانه‌کانی بۆتانی، هه‌کاری، زازایی، بادینانی، موکریانی، لوپی، که‌لووری، گۆرانی ئه‌خۆیدریتته‌وه‌.

به‌لام وا ده‌رنه‌که‌وئ له‌ سه‌رده‌می (ئه‌حمه‌دی خانی)دا، چیرۆکه‌که‌ له‌ شێوه‌ و ناوه‌رۆکدا له‌ واتا و بیروباوه‌ر و ئامانجا، زۆر گۆران و تێکچوونی به‌سه‌ردا هات‌بێ.

(خانی)یش که مرۆڤتیکی نیشتمان په‌روه‌ر و دلته‌ر بووه، ئەمە‌ی پێ ناخۆش بووه. هەستی بزوتوو و دلی هاتۆتە جۆش لەسەر شیبۆ‌یەکی نوێ و بیروب‌اوه‌ر و گیانیکی تازە؛ سەرلە‌نوێ چیرۆکە‌کی دارشتۆتە‌وه‌ بۆ ئەمە‌ی چیرۆکی (مە‌می ئالانی و زینی پۆتانی) ب‌سوژیتە‌وه‌. (خانی) خۆی ئەمە‌ی له‌ هۆنراوه‌کانیا دەر‌پ‌یوه‌.

(مە‌م و زین)ی خانی بریتییە له‌ (٢٦٧٣) بە‌یت که‌ دابه‌شکراوه‌ بە‌سەر (٩٥) بە‌نددا. هەر بە‌نده‌یش له‌ (١٠) هۆنراوه‌ که‌متر نییە، له‌ (٩٧) هۆنراوه‌یش پتر نییە.

چوار بە‌ندی یە‌که‌می بە‌ستایشی خوا و پێغه‌م‌به‌ره‌وه‌ پ‌راندۆتە‌وه‌ له‌گە‌ڵ پارانه‌وه‌دا.

دوو بە‌نده‌که‌ی دوا‌ی ئە‌و‌یشی بە‌پێش‌اندانی په‌وشت و کرده‌وه‌ و باری ز‌ر‌نگ‌کاری و کۆمه‌‌لایه‌تی و سه‌رگه‌ردانی نه‌ته‌وه‌ی کورده‌وه‌ پ‌راندۆتە‌وه‌ لێ‌ته‌دا بۆ که‌سی و دام‌ا‌ویی کورده‌واری پێشان ئە‌دات. هۆی پاشکه‌وتن و هۆی سه‌رکه‌وتن‌یان پێشان ئە‌دات. هه‌روه‌ها ئاواتی گه‌وره‌ی نیشتمان‌ییان دهر‌ئه‌خات وه‌ک پێکه‌یتانی فه‌رمان‌ره‌وا‌یییه‌کی گه‌وره‌ بۆ کورده‌ستانی ئازاد و یه‌گه‌رتوو. وه‌ ب‌لا‌وک‌ردنه‌وه‌ی خۆینده‌واری و دادپه‌روه‌ری و سه‌ره‌فرازی. وه‌ک رێ‌زگرتن له‌ زانا و بو‌یژان و تێگه‌یشتوان و ده‌سه‌لات پێ‌ دانیان بۆ که‌لکی گشتی.

بە‌نده‌کانی ت‌ریشی له‌ چیرۆکه‌ دل‌دارییه‌که‌، (مە‌م و زین)، خۆی ئە‌دوین (مە‌م و زین)ی (ئه‌حمه‌دی خانی) له‌سەر بنچینه‌ی روودا‌وی ژبانی کورده‌واری دامه‌زراوه‌.

وه‌ک ئە‌لێ‌ن کاره‌ساته‌که‌ له‌ ساڵی ١٣٩٣ی پ.ا. ز.دا رووی داوه‌.

وه‌ک سینه‌ما په‌رده‌ به‌په‌رده؛ هه‌موو ژبانی کورده‌واری پێشان ئە‌دات هه‌موو سه‌روشت و په‌وشت و کرداری کوردان پێشان ئە‌دات له‌گە‌ڵ خاکی کورده‌ستاندا.

جیاوازی هه‌ردوو چیرۆک

له‌ ر‌استیدا چیرۆکی (مە‌م و زینی ئە‌حمه‌دی خانی) و (چیرۆکی مە‌م زینی بۆ پیاوان) زۆر له‌یه‌ک جیاوازن. جیاوازن له‌وێنه‌ و شیبۆ و ئامانج و بیروب‌اوه‌ر و هه‌ندێک ناوه‌رۆکدا. کێش (وزن) و سه‌روا (قافیه‌)ی مە‌م و زینی خانی ئە‌چنه‌وه‌ سه‌ر ده‌ستووری هۆ‌نینه‌وه‌ی هۆنراوه‌ی (ده‌ برگه‌یی کوردی)، له‌ شیبۆی جووت جووتدا، به‌لام کێش و سه‌روای (مە‌م و زینه‌ په‌مه‌کی یه‌که‌) به‌ره‌ل‌لایه‌، سه‌ره‌سته‌، هه‌ندێ جار په‌خشانیکی رووته؛ بۆ کێش و سه‌روا، پاش ئە‌وه‌ ئە‌بێته‌ هۆنراوه‌یه‌کی به‌په‌خشان، هەر جاره‌ی چه‌ند تاکێکه‌، خۆی به‌هیچ ده‌ستوورێکه‌وه‌ نابه‌ستی، مه‌گه‌ر سه‌روای هه‌رچه‌ند تاکه‌یان چه‌شنیک بگ‌رتیه‌وه‌. ته‌نانه‌ت ژماره‌ی تاکه‌کانیش وه‌ک یه‌ک نین. ئە‌مه‌یش بابه‌تی کورده‌وارییه‌، جو‌ره‌ شیبۆیه‌کی چیرۆک نووسینه‌ی کوردی په‌تییە. زۆرتر له‌ چێشکه‌ی وێژه‌یی کورده‌واری نزیک ئە‌بێته‌وه‌ له‌ (مە‌م و زینه‌که‌ی خانی)دا ئامانجێکی گشتیی کوردايه‌تی و نیشتمان په‌روه‌ری هه‌یه‌. ئە‌مه‌یش له‌ پێشه‌کییه‌که‌یدا با‌شر دیاره‌. به‌لام له‌ مە‌م و زینه‌ په‌مه‌کییه‌که‌دا ئە‌و ئامانجه‌ نییە. له‌ هه‌ندێ جێگای‌شدا پێچه‌وانه‌ی ئاواتی نیشتمان‌ییە، به‌ند و باوه‌ و هه‌لبه‌ستراوه‌، دووره‌ له‌ رووداوه‌وه‌.

له‌ (مە‌م و زینه‌که‌ی خانی)دا گه‌لیک وشه‌ی عه‌ره‌بی و فارسی هه‌یه‌ واژه‌کانیان زۆر په‌قن دوورن له‌ تێ گه‌یشتنی زۆریه‌ی کورده‌وارییه‌وه‌ به‌لام له‌ (مە‌م و زینه‌ کۆنه‌که‌ی)دا وشه‌ی بێگانه‌ زۆر که‌م هه‌یه‌ ئە‌وه‌ی تیا‌شیا‌یه‌تی سه‌روگوت‌لاکی شکێنراوه‌ ئە‌وه‌ی تری کوردی په‌تییە له‌ تێ گه‌یشتنی بۆره‌ پیاوانه‌وه‌ زۆرتر نزیکه‌.

بۆ گومان له‌ رووی هونه‌ری وێژه‌یی و بیروب‌اوه‌ری په‌سند و به‌هێزه‌وه‌ له‌ رووی پاراوی زمان و واتای گ‌ر‌نگ و با‌یه‌خداوه‌وه‌ له‌ رووی رووداوه‌وه‌ له‌ رووی نزیک‌یی‌ه‌وه‌ به‌ژبانی کورده‌واری له‌ رووی واژه‌ی پ‌ر له‌ راستی په‌رستی و تێگه‌یشتوویییه‌وه‌ (مە‌م و زینه‌که‌ی ئە‌حمه‌دی خانی) گه‌لیک به‌هێزتر و جوانتر و دل‌کێشکه‌رت‌ره‌ له‌ (مە‌م و زینه‌ کۆن)ه‌که‌.

هۆی ئە‌مه‌ش ئە‌وه‌یه‌ بێجگه‌ له‌وه‌ی که‌ نازانین (مە‌م و زینه‌ په‌مه‌کی)یه‌که‌ له‌ بنج و بناواندا چۆن دانراوه‌ وه‌ که‌ی دانراوه‌ و کێ دایناوه‌ ئە‌مه‌نده‌ سه‌رزاری چیرۆک بێژی نه‌خۆینده‌وار که‌وتوو و گ‌یت‌پ‌اوه‌ته‌وه‌. گه‌لیک ده‌ستکاری کراره‌ گه‌لیک و اتا و ناوه‌رۆک و وشه‌یشی لێ گۆراوه‌ تا به‌جۆرێکی وای لێ هاتوو له‌ هه‌ندێ جاردا پ‌ا‌له‌وانه‌کانی چیرۆکه‌که‌ به‌پێچه‌وانه‌ی په‌وشت و کرداری خۆیان خۆیان پێشان ئە‌ده‌ن و اتا به‌خۆیای خۆیان ک‌زو‌ن‌اشی و لاواز ئە‌نوێن!

له‌ (چیرۆکی کۆن)دا ناوی ئە‌م پ‌ا‌له‌وانانه‌دئ:

برایم ئاغای یه‌مه‌ن په‌ری، مه‌له‌ک، ر‌یحان، به‌نگینه‌. (سه‌گ) که‌ ئە‌مانه‌ هیچیان له‌ چیرۆکی تازە دانین.

هه‌روه‌ها ئە‌م پ‌ا‌له‌وانانه‌یش له‌ چیرۆکه‌ تازه‌که‌دا ناویان دئ (چاوبه‌ست کاری لم‌ گه‌ر، گورگین، حه‌یزه‌بون) که‌ له‌ (چیرۆکه‌ کۆن)ه‌که‌ دانین. له‌ چیرۆکی تازه‌دا خاکی ج‌زیر و بۆتان خاکیکی سه‌ره‌خۆیه‌، که‌چی له‌ چیرۆکه‌ کۆنه‌که‌دا به‌خاکیکی داگیرک‌را‌وی (پادشای یه‌مه‌ن) دانراوه‌؟! ئە‌م که‌مه‌کو‌پ‌ری و هه‌ل‌انه‌یش به‌ئاشک‌را له‌ (چ‌ریکه‌ی مە‌م و زین)ه‌ په‌مه‌کییه‌که‌ی (ئاو‌ره‌حمان به‌کر)دا ده‌رده‌که‌وێ که‌ خۆی گۆران‌ب‌یژیکی نه‌خۆینده‌وار و چیرۆک‌ب‌یژیکی ناشی بووه‌ به‌لام ده‌ستی بو‌یژی هه‌بووه‌ چووه‌ گه‌لیک وشه‌ی ناشیرین و واتا و ر‌سته‌ی نا‌په‌وا و نا‌په‌سه‌ندی فری داوه‌ته‌ ناو چیرۆکه‌که‌وه‌ و به‌و ر‌ه‌نگه‌ بۆ (اوسکارمان)ی ئە‌لمانی گ‌یت‌پ‌اوه‌ته‌وه‌ که‌ ئە‌و‌یش له‌ پاش نووسینه‌وی له‌ ساڵی ١٩٠٥دا له‌ شاری (به‌رلین)دا له‌ چاپی داوه‌.

دوور نییە ئە‌م چیرۆکه‌ په‌مه‌کییه‌یش له‌ بنج‌ونا‌ندا زۆر دروست و ر‌یک‌پ‌یک بووبۆ دوور نییە ئە‌مه‌یش وێژه‌وانیکی زانای کورد داینا‌بۆ به‌لام گ‌یت‌پ‌ه‌لوکه‌ی ر‌ۆژگار نووس‌را‌وی چیرۆکه‌که‌ی له‌نا‌بر‌د‌نی ئینجا به‌هۆی ده‌ست‌ا‌وده‌ست یاخود ده‌ما‌وده‌می چیرۆک‌ب‌یژه‌ نه‌خۆینده‌واره‌کانه‌وه‌ چیرۆکه‌که‌ وای به‌سه‌ره‌ات‌بۆ م‌یژ‌وو ده‌ری ئە‌خات که‌ هه‌ندێک له‌ ئایینه‌ به‌نا‌وبانگه‌کانیش یاخود فه‌رموده‌ی پێغه‌م‌به‌رانیش به‌ده‌ست نه‌خۆینده‌وارانه‌وه‌ یاخود به‌ده‌ست دل‌ په‌شانه‌وه‌ وایان به‌سه‌ر هاتوو.

وا بۆ نمونه‌ چه‌ند به‌یتێک له‌ (مە‌م و زین)ی (ئه‌حمه‌دی خانی) و له‌ (مە‌م و زین)ی ده‌م ئاو‌ره‌حمان به‌کر پێشان ئە‌ده‌ین. تا خۆینده‌واری خۆشه‌ویست خۆی به‌جۆرێکی تیک‌رایی له‌ هیزی وێژه‌یی هه‌ردوولا تێ

بگات و نرخیش بۆ ھەر دوولا دابنیت.

ئەوندە ھەيە لەگەڵ ئەمەيشدا كە تا ئىستا نىكەى سى سەد سالاھ بەسەر (مەم و زىن) ەكەى (ئەحمەدى خانى) دا تىپەريوہ لەگەڵ ئەو ھەموو پاىە بلىندەيپەيشدا كە لە كۆرى وىژەى جىھاندا ھەيەتى كەچى ھىشتا جىگەى بە (مەم و زىنە پەمەكيبەكە) چۆل نەكردوہ ھىشتا جىگای ئەوى پى نەكردۆتەوہ لەناو بۆرەپياوانى كورددا.

لام وايە ھۆى ئەمەيش ھەر ئەوہيە كە تا ئىستا ھەر نەخويندەوارىي باو بووہ لەناو كوردستاندا ھۆى ئەمەيش زەبروزەنگى چەرخى كە چ رەفتار بووہ بۆيەكا ھۆنراوہكانى خانى لەبەر نەكراون و بلاونەكراونەتەوہ لە شىوہيەكى پىتوبست و تەواودا لەسەر زمانى چىرۆكبىژە نەخويندەوارەكاندا.

چونكە لە راستيدا (مەم و زىنە پەمەكيبەكە) چ پەخشانەكەى چ ھۆنراوہكەى بۆ كوردىكى ئاسايى ياخود نەخويندەوار ئاسانتەرە تىبى بگات لە (مەم و زىنەكەى ئەحمەدى خانى) كە بەشىكى زۆرى وشەكانى عەرەبى و فارسىن و رەقىشن بىجگە لەوہ زۆر بىرى ورد و وردەكارىي وىژەيى و واتاى راستى پەرسىشى تىبايە كە نەخويندەوارانى كورد تىيان ناگەن و بۆيشيان لەبەر ناكرىن كە زۆريەى چىرۆكبىژەكان خۆيشيان لەو نەخويندەوارانەن تەنانەت ئەتوانم بلىم كە ھەندى رستە و واژەى وايشى تىبايە كە بۆ پياوى خويندەوارىش سستەمە تىيان بگات مەگەر بۆى رۆشن بكرىتەوہ ياخود بۆى لىك بدرىتەوہ.

ھۆى ھەرە گرنگى ئەمەيش كە من ئەم چىرۆكەم گۆريپە سەر پەخشانى كوردى ئەمەبوو كە چىرۆكەكە لە واتا و ئامانج و ناوەرۆكدا لە چىرۆكەكەى (ئەحمەدى خانى) بكات لە ئاسانى و سووكى و رەوانىيشدا لە چىرۆكەكەى دەم (ئاورەحمان بەكر) بكات تا ھەموو كوردىك بەخويندەوار و نەخويندەوارەوہ بەئاسانى تىبى بگات.

وئەيەك لە ناوەرۆكى مەم و زىنەكەى خانى

- خانى ئەلى: بۆيەكا ئەم (مەم و زىن) دەم بەكوردى نووسىپەوہ:

دا خلق نەبىژتن كو اكراد
بى معرفتن بى اصل و بنياد
انواعى ملل خودان كتيبن
كرمانج تەنى دىبى حسين

- بەلام راستىپەكەى ئەوہتا كە:

كرمانج نەپر دىبى كمالن
اماد يتيم و بى مجالن
فى الجملە نەجاهل و نەزانن
بلكى دسفييل و بى خدانن

- خانى ئەلى: لەبەر ئەوہ بپيارم دا كە:

نەغمى وەر پەردەى دەريتم
(زينا و مەمى) ژ نوئ وەرتم

- ئەلى: بەلام لە راستيدا ئامانجى من ئەمە بوو كە:

شرحاً غەمى دل بكەم فسانە
(زىنى و مەمى) بكەم بەھانە

- خانى بەلایەوہ كورد وايە:

جواميرى و ھمت و سخاوت
ميرىنى و عيزەت و جلادت
ئەو ختمە ژ بو قبىلى اكراد
وان دانە بەششیر ھمت و داد
ھىندى ژ شجاعەت غيورن
ئەو چەند ژ منتى نفورن
ئەف غيىرت و ئەف علوى ھمت
بو مانعى حملى بارى منت
لەو پىكشە ھەمىشە بى تفاقن
دائم بە قمر و شقاقن؟!

- خانى سەرى لە كارى خوا سورئەمىنى كە ئەلى:

آيا بە چ وجە مانە محروم؟
بالجملە ژ بۆجى بونە محكوم؟

- خانى ئۆپالى سەرگەردانىمان ئەخاتە ئەستۆى گەورەكافان ئەلى:

أما ژ ازل خودى وەساكر
ئەف رۆم و عجم لەسەر مەراكر
تبەيتى وان ئەگەرچى عارە
ئەو عارە لە خلقى نامدارە
ناموسە لە حاكم و اميران
تاوان چيە شاعر و فقيران؟!

- خانى ئۆپالى مال ويرانىمان ئەخاتە ئەستۆى داگيركەرانى ئيران و توركيش، كە ئەلى:

ھەردوو طرفان قبىلى كرمانيج
بۆ تيرى قضا كرىنە ئامانج!

- ئىنجا بەدو دلىيەكەوه دوا رۆژى كورد له خۆى ئەپرسى ئەلى:

قەت مەكنه ئەف ژ چەرخى لولب
طالع ببیتن ژ بۆمه كوكمب؟
یەختى مه ژ بو مه رابیت یار؟
چارەك ببیتن ژ خواب هوشیار
شیری هونه رامه بیتە دانین؟
قدری قلما مه بیتە زانین؟
دەردی مه ببیتن علاجی؟
علمی مه ببیتن رهواجی؟

- دواى ئەوه خانى چاره ئەدۆزیتەوه بۆ دەرهكافمان ئەفەرمۆى:

گەردى هەبوا مه اتيفاقەك
شیکرا بکرا مه انقيادەك
روم و عرب و عجم تەمامى
هەميان ژ مەرا دکر غلامى^(*)
تکميل دکر مەدين و دولت
تحصيل دکر مەعلم و حکمت
تميز دبون ژ هەف مقالات
ممتاز دبون خودان کمالات

نەوونەى چيرۆكى مەم و زينه رەمەكیەكە

(برايم پاشا) ى يەمەنى هېچ كورتيكى نەبوو دەگەل وەزیری خۆى هەلستان رۆين بۆ مائە خۆلاى دوازدە مەنزەلان رۆين خولا رحمی كر وەيسەل قەرەنبی ماھى دەشتى ناردە كن ئەوان.

بگەرپنەوه و سیتیكى بەهەشتی پیتدا نارد نووستیوون له پشت سەرى وانى دانا ئەوان بگەرپنەوه نەبەنە بەیتوللایە ئەوانە بۆ كورپ هاتوون بچنەوه مائە خۆیان ژنى وان زگیان پي دەبی ایشالایەكى كورتيكیان دەبی كورپ (برايم پاشا) دەبی نیتی (كاكە مەم) بی كورپ وەزیری نیتی (بەنگین) بی نیتیوان لی نان (آغا) و (نۆكەر)!

خالق هەر ئەتوی لەسەر هەمووانە

دیتە رووی زەمینى سى پەرى دەتەرلانه

(*) دەروون ئازادتيكى وەك (ئەحمەدى خانى)، دووره لەوهوه كە بەندەيتیى بوئ بۆ هېچ نەتەوێەك. لێردە تەنيا مەبەسى ئەوێە كە ئەگەر كوردەوارى يەك بن نەتەوێەكانى رۆم و عەرەب و عەجەم ناچار ئەبن پزىيان لى بگرن!. (ش. ف)

لەسەر كۆشكى كاكە مەمى كورپ برايم پاشاى يەمەنى دەياندا سەيرانە.

خوشكى چكۆلە گوتى: بەخوشكانە

ئەمن بيم بەقوربانە!

ئەمەبا (ياى زين)ئ هەلگيرين ببەينه يەمەنى گەوره و گرانه.

بزائين (كاكە مەم) زەریفە يان (ياى زين) زێدە جوانە.

«يارەبى (رەحمان بكر) نەمرئ!»

بەچار رۆژان ئەو بەندەى بۆ ساحيبي ئەلمانى كرده تەواوه.

عيسا روح الله لەسەر ساحيبي ئەلمانى راوەستاوه!

آغاى ساحيب بەساغ و سلامتى له هەموو دەريابان (ب) پەريوه.

له دايك و خوشكى خۆت بكەى سلاوه!

سەرئنج:

هەرۆك لێردە دەرتەكەوئ تەنيا نەخويندەوارەكان لەم جۆرە چيرۆكە خوشى ئەچيژن خويندەواران هېچ خۆشيبەكى لى وەرنانگرن.

كەچى بەپيچەوانەى ئەمەوه چيرۆكى (مەم و زيني خانى) خويندەواران پیتی دلخۆش ئەبن نەخويندەوارانیش بەمەرجى تىي بگەن هەر پیتی دلخۆش ئەبن...

مەم و زيني بەدەست نووسراوه

كۆنترين و تەواوترين نووسراو كە لەبەر (مەم و زينهكەى ئەحمەدى خانى) كە بەپيتنوس خۆى نووسراوئەوه نووسراوئەتەوه ئەمانەن:

۱- (مەم و زيني ئەحمەدى خانى)ى بەدەست نووسراوه كە بەپيتنوس و خەمخۆرايى (عەزیز كورپ شير مام زیدی) له سالى ۱۱۶۵ى كۆچي مانگيدا نووسراوه.

۲- «مەم و زيني ئەحمەدى خانى)ى بەدەست نووسراوئەكە له نووسراوخانەكەى خوالیخۆشبوو (سەيد حوسین حزنى موكریانى) و (گبوى موكریانى) دايه ئەم نووسراوه هیشتا دەرنەكەوتوو كە بەدەستى كى نووسراوئەتەوه له سالى (۱۱۷۳)ى كۆچي مانگيدا نووسراوئەتەوه.

۳- (مەم و زيني ئەحمەدى خانى)ى بەدەست نووسراوه.

بەلام نازانين بەدەستى كى نووسراوئەتەوه وەك ئەلین ئەم دانەيه زۆر ناوازيه له هەموو دانەكانى تریشى كۆنتره و راستتره دەست زانای پایە بلند (مەلا عەبدلهادى محەمەد)ى دانیشتووى گوندی (درباسیه)ى كوردستانی (سوریه) كەوتوو ئەم زانایە ئەم دانەيه بەیارمەتیی (میرانی هەمزە بەگ)هوه راست ئەكاتهوه پاشان ئەيگۆرپتە سەر زمانى عەرەبى وشەى گران و واژەى ناديارى ناوەرۆكەكەيشى

لیک ئەداتەوه. زانای ناوبراو نووسراوهکەى خۆى و دانە گۆراوهکەى وه لیکدانەوهکەىشى (کە بەزمانى کوردییە) بەدیاریی ناردووێه بۆ (گیوی موکریانى) له (ههولێر) ئیستانکه ئەم دانەیه له نووسراوخانه تایبەتییهکەى مامۆستای وێژەوان و خەباتکار (گیوی موکریانى) دایه.

۴- (مەم و زینی ئەحمەدى خانى) ی بەدەست نووسراوه نازانین کى نووسیویهتەوه ئەم دانەیه له سالى ۱۳۲۳) ی کۆچى پۆژیدا له شارى (مههاباد) له لایەن مامۆستای بەرێژ (عبدالله ایوبیان) خاوەنى نووسراوى (چریکەى مەم و زین) هه بەدەست (مهلا عەبدوللای داودی) یهوه بینراوه ئەم دانەیه زۆر جوان و پاژاوه نووسراوهتەوه داخەکم لایه پەکانى سەرەتا و دواى نووسراوهکە پرزبون.

مەم و زینی چاپ کراو

۱- له ناوەند سالاەکانى (۱۸۵۵ - ۱۸۶۰) ی پاش ز.دا شابه‌ندەرى^(۱) پرووسیا (ئەلیکساندەر ژاپا) له شارى (ئەرزپۆم) ی کوردستانى تورکیادا دانەنیشت. بەیارمەتى زاناکانى کوردی شارى (بایه‌زید) هه گەلیک نووسراوانى بەدەست نووسراوى کوردی کۆکرده‌وه ئەو نووسراوانەى برد بۆ باژێرى (پەترسبورگ)، که هەندیک له‌وانه چیرۆکی (مەم و زین) ی (ئەحمەدى خانى) بوو. له گۆڤارى... (Melange Asiatique) دا، بەرگی ۳، ناوهرۆکی (مەم و زینی ئەحمەدى خانى) بەکورتى بەزمانى فەرەنسزى چاپ کراو بلاو کرایه‌وه.

۲- له سالى ۱۸۹۰ دا له‌لایەن (ئۆژەن پریم) و (ئەلبەرت سوسان) ی ئەلمانىیه‌وه گۆراوه‌ته سەر زمانى ئەلمانى و چاپ کراوه.

۳- له سالى ۱۹۰۳ دا له‌لایەن ئا. ڤون لی کوک) هه چاپ کراوه.

۴- له سالى ۱۹۰۵ دا له‌لایەن پۆژەه‌لاتناس و کورد شوناس (ئۆسکارمان) هه بەزمانى کوردی چاپ کراوه و گۆراویشەته سەر زمانى ئەلمانى. ئەم (مەم و زینە) ی له دەمى ناوهرحمان بەکر وه‌رگرتوه که بریتىیه له وێژەیه‌کى نەتەوه‌یى (فۆلکلۆر).

۵- له سالى ۱۹۲۶ دا له‌لایەن (هه‌گو ماکاس) هه بەکورتى چاپ کراوه.

۶- له‌لایەن (ماکلەر) ناویکیشەوه چاپ کراوه.

۷- له سالى ۱۹۳۶ دا هەندى ھۆنراوه‌ی چیرۆکی (مەم و زین) ی (ئەحمەدى خانى) له (یەرەوان)^(۲) دا چاپ کراوه.

۸- له سالى ۱۹۴۲ دا له‌لایەن (پۆژەلیسکو) ی فەرەنسزىیه‌وه چاپ کراوه و گۆراویشەته سەر زمانى فەرەنسزى. ئەم پۆژەه‌لاتناسه زانایه لیکۆلینەوه‌یه‌کى فراوان و قوولى له بابەت هەردوو چیرۆکی مەم و زینەوه کردوه که بەنايەترین بەرهم گەشتوتە. وێژەى فەرەنسزى ئەم بەرهمەى گرتە باوەش.

۹- له سالى ۱۹۶۲ دا له‌لایەن (م. ب. رودینکو) وه چاپ کراوه و گۆراوه‌ته سەر زمانى پرووسى.

(۱) شابه‌ندر: کۆنسۆل.

(۲) یەرەوان: بێریقان، پایتەختى کۆمارى ئەرمینیا -ئەرمەنستان- ى ئیستا.

پیشەکى ئەم نووسراوه له‌لایەن مامۆستای خەباتکار و بەرێژ (قانات کوردۆ) وه نووسراوه، که خۆى له کوردستانى پرووسیا له‌دایک بووه و له زانستکۆى لینیگراددا وێژەى کوردی ئەلیتەوه.

۱۰- له سالى ۱۹۲۰ دا له ئەستەمۆل له‌لایەن (میرانى حمزه بەگ) هه چاپ کراوه. ئەم چاپه له‌سەر (مەم و زین) هه بەدەست نووسراوهکەى (مهلا عەزیز کورى شیرمام زیدی) چاپ کراوه.

۱۱- له سالى ۱۹۴۷ دا له شارى (حلب) له‌سەر ئەرکى (بشیری شێخ حەسەنى هاشمى) چاپ کراوه.

۱۲- له سالى ۱۹۵۴ دا له‌سەر ئەرکى (گیوی موکریانى) چاپ کراوه، له شارى (ههولێر) دا.

۱۳- له سالى ۱۹۶۰ دا له‌لایەن بوێژى بەناوبانگى کوردستانى ئێران مامۆستا (هه‌ژار) هه گۆراوه‌ته سەر شێوه‌ی موکریانى، بەهۆنراوه و، له (بەغدا) دا بەوێنه و نیگارەوه چاپیکى جوان کراوه.

۱۴- له سالى ۱۹۶۳ دا له‌لایەن مامۆستای بەرێژ و ھۆشیار (عبدالله ایوبیان) هه که له کوردستانى ئێراندا یه‌ناوى (چریکەى مەم و زین) هه، مەم و زینە نەتەوه‌ییه‌که چاپ کراوه و گۆراویشەته سەر زمانى فارسى. ئەم نووسراوه له (تەورێژ) دا چاپ کراوه. لیکۆلینەوه‌یه‌کى نایابى تیا کراوه.

۱۵- له سالى ۱۹۵۷ دا له‌لایەن مامۆستای بەرێژ و ھونەرمنەدەوه (محەمەد سەعید پەمەزانی بۆتى) که یه‌کێکه له پۆشنییرانى کوردی (سوریه) له شێوه‌ی پەخشانیکی جوان و پەنگیندا گۆراوه‌ته سەر زمانى عەرەبى. خۆیشم ئەوهم بەپەخشان گۆرپییه سەر زمانى کوردی.

۱۶- نیشتەمان پەرور و وێژەوانى بەناوبانگ (جەلادەت بەدرخان) یش له گۆڤاره نایابه‌کەى خۆیدا (هاوار) هەندى له چیرۆکی مەم و زین یه‌کوردیى لاتینی له چاپ داوه. تەنانهت ئەم مامۆستا مەزنه وانەى زمانى کوردیى بەپۆژەه‌لاتناس (پۆژەلیسکو) گوتۆتەوه و لەم پروویشەوه کەلکی بهو گەیاندوه، ئەم گۆڤاره له سالى (۱۹۳۲) دا دەرکەوتوه له (شام) یشدا بەپیتى لاتینی کوردی و پیتی عەرەبى له چاپ دراوه.

۱۷- له سالى ۱۹۳۵ دا پیرەمێرد بەدەسکارییه‌که‌وه (مەم و زینەکەى ئەحمەدى خانى) ی له شێوه‌ی چیرۆکیکی کورتدا بەپەخشان بەشێوه‌ی زمانى ناوچه‌ی سلیمانى له چاپ دراوه ھۆنراویشى تیا یه.

۱۸- بێجگه لهو نووسەرانه‌ی که له‌سەرەوه ناومان بردوون ئەم نووسەرانه‌یش دەربارەى (مەم و زین) و (ئەحمەدى خانى) وتاریان داوه؛ (ضیاء‌الدین خالدی، آمین زەکی بەگ، دکتور بلەچ شیرکوه، کامەرەن بەدرخان؛ علاء‌الدین سجادی، پ. نرخ، ئى. ئا. اوربلى ڤ. نیکیتین).

۱۹- مامۆستا (عبدالله ایوبیان)، خاوەنى نووسراوى (چریکەى مەم و زینى) ئەفەرەمۆئ: [شاكر فەتاح که نووسەرێکى ئەم چەرەخه، پارچه ھۆنراوه پەخشانه‌کەى که ناوى (فرمیسکى کاکه مەم) ه، و، له بەرزترین بەرهمى وێژەبى ئەو ئەژمێرئ، سروش (الهام) هکەى له (چیرۆکی مەم و زین) هه وه‌رگرتوه].^(۱)

(۱) بەدواى ئەمەدا مامۆستا (فرمیسکى کاکه مەم) ی دووبارە نووسیوه‌تەوه، جا لەبەر ئەودى ھەر ئەو پارچه پەخشانه له جێبەجێ تری ئەم کتێبەدا دانراوه بەباشمان زانى لێرەدا ھەلى بگرن.

پېشنګى بهرامبەر چيرۆكى مەم و زین

(مەم و زینی خانى) چيرۆكىكى نەتەوہیبیہ (خانى) گیانی نیشتمانپەرورەى و خواناسى و مەوۆ پەرورەى پالتى پتوہ ناوہ کە گيرورگفتى کۆمەلایەتییەمان تەنگوچەلمەى زنگاکارى (سیاسەت)مان ئازار و ئاواتى نەتەوہکەمان لە شتوہى ئەم چيرۆکەدا دەربخات.

هەرودە چاوتەندازە جوانەکانى کوردستان و جوانى و شەنگوشۆخى کچ و لاوہ کوردەکان و ژبانى پر شادى چینی بالا و ژبانى پر ئەرک و ئازارى چینی خوارووى لەگەڵ کردەوہ و پەوشتە شیرینەکانمان و کردەوہ و پەوشتە ناتەواوەکانمانى بەبەرچەستەى پێشان داوہ.

(مەم) و (زین) کە کور و کچیکى جوان و کردەوہ شیرین. کە خاوەنى دەروونى ئازاد و بیری سەرەستى نەتەوہى کورد پێشان ئەدەن لە جوانى و ئازایەتى و مەردایەتیدا لە ئەقین و خۆشەویستى و دۆستایەتیدا لە چاکەدانەوہ و خۆبەخت کردندا هەرودە لە هیوا و خەباتیاندا بۆ ئازادى و کامەرانى.

هەرودە (مەم) و (زین) تووشى نەخۆشى و سەرگەردانى و مالىترانى بوون بەدەست زۆردارى خونکارى (جزیر و بۆتان)، (زین الدین)وہ کە سەرەستى بۆ نەهێشتبوونەوہ دلداریبەکیان بپەنە سەر و بپنە ژن و مێردى ەکتري و هەردووکیانى بەو داخەوہ لەناو برد هەرودە نەتەوہى کوردیش لە سەردەمى (ئەحمەدى خانى)دا بێگانەى داگیرکەر و سەرکردە ستەمکارەکانى ناوڤۆ سەرەستىيان بۆ نەهێشتبوونەوہ تا بەکامى خۆى بگات و ژینىکى پر لە ئازادى و کامەرانى بێ.

جا ئەو هەژارى و نەخوتندەوارى و نەخۆشییەى کە تووشى کوردەوارى ئەوساکە هاتبوون (خانى) پەبى پى بردبوون کە هەرسێکیان بەهۆى زۆردارى ئەو داگیرکەرە و ئەو سەرکردە خۆبیانەوہ پەیداو بوون، لەبەر ئەو (خانى) لە شتوہەى تەواو رۆشن و ئاشکرا ئەو زۆردارىیە دەرەخات زۆردارى و دڵ رەقى و تی نەگەشتووی و خۆپەرستى و ترسۆکیى خونکار (زین الدین) لە ئازاردان و دڵ پەنجاندنى (زین و مەم)دا بەتەواوەتى دەرئەخات هەرودە بەتەوۆژم و تیرییەکیشەوہ خەباتى یەکگرتن و کۆکى خۆشەویستى و یارمەتى، بەرەنگارى کردنى ئەو زۆردارىیە، لەسەر دەستى پالەوانە جەنگاوەرەکاندا: (تازدین) و (عارف) و (چەکۆ) و دۆستە دلسۆزەکانیاندا: (مەم) و (زین) و (ستى) و (حەیزەبون) و (گورگین) و، پشتیوانەکانیاندا کە چاکەخاوانى نەتەوہ بوون پێشان ئەدات.

ئەو (زین الدین)ەى کە گوتى لە پیاوى جوامبەر و مەرد و ئازا و تی گەشتووى وەک (تازدین)ى سەرکردە و زاواى خۆى نەئەگرت و، ئەچو گوتى لە بەدگۆ و نیاز خراپ و ناپاکىکى خۆپەرستى وەک (بەکر مەرگەوہ) ئەگرت، کە خۆشیى هەر لەوہ وەرئەگرت کە شەپ و ئاژاوە بنیتەوہ و، زبان بەکەسانى تر بگەپیتى.

ئەو (زین الدین)ەى کە ئەمەندە دڵ رەق و خوانەناس بوو، ئەوئەندە دوور بوو لە دادپەرورەى و پەوشتى زانیانەوہ، لە کەپنە و بەینەکەى خۆى و (مەم و زین)دا، لە کەپنەوبەینەکەى ناوئەندە خۆى و (تازدین)دا... نە پرسیتى کرد لە کەس، نە راوتیتى کرد بەکەس، بەبى چەندوچوون کردن و لیکۆلینەوہ و پرسىار،

(مەم)ى کۆلۆى خستە ناو زیندانەوہ، (زین)ى بەسەزمانیشى کەنەفت کرد، لە ژوورەکەى خۆیدا، تا سالتیک لى نەپرسیبەوہ. هەردووکیان بەناو نالە و رەنجەرۆبى و پى نەگەشتنەوہ کوشت.

بەلێ ئەو (زین الدین)ە، بەزەبرى شۆرشى نەتەوہ کە لەژێر سەرکردەى (تازدین)دا سەرى گرت ناچار ئەبێ: ملکەچ ئەکات بۆ راستى و دروستى، بۆ دادپەرورەى. ناچار ئەبێ: سەرەستى و ئازادى ئەبەخشیتەوہ بە (مەم) و (زین). ناچار ئەبێ: پى لە گوناھى خۆى بنى و داواى لى خۆش بوئیش لە (مەم) و (زین) بکات. ناچار ئەبێ. ئەو گوناھى خۆشى بەدەستى خۆى بشواتەوہ، بەمارەکردنى (زین) لە (مەم) لە دوا هەناسەى سەرەمەرگیاندا ناچار ئەبێ: بەپى ئارەزووى (زین)، لە دواى مردنیا. لاشەکەى (زین) بەدەستى خۆى بخاتە ناو گۆرى (مەم)وہ. ناچار ئەبێ: حەوت شەو و حەوت رۆژ ئاھەنگ و زەماوەند بۆ ئەو ژن و مێردیى (مەم) و (زین)ە بگێرى. ناچار ئەبێ: تا سالتیکیش لەگەڵ هەژار و داماو و لى قەوماو و دڵ بریندار و بەندىبەکاندا چاکە و پیاوہتى و دلدانەوہ و بەخشندەى بکات. تا خواستەکانى (زین) بەپیتى دە!

(زین الدین) هەرچەندە لە خۆیدا پیاوێکى گەورە و زەنگ و ئازا و نان بەدە و بەخشندە و دڵپاک ھەلگەتیبوو، بەلام لەبەر سەرگەرمى و تی نەگەشتووی و خۆپەرستى خۆى، جاروبار ھەلەى ئەکرد: فەرمانبەرى خراپى دائەمەزاند. کە یەکیک لەوانە (بەکر ئاغا) بوو، کە کردبوو بەپەرەدارى خۆى. بیانوویشى ئەوہوو، کە فەرماندارى، جاروبار فەرمانەکانى بەم جۆرە پیاوہ خراپانە نەبێ ھەل ناسوورێ!

راستییەکیشى ئەمەیه کە فەرمانبەرى خراپ، بۆ هیچ فەرمانرەوایى یەک دەست نادات و کەلکیشى نابێ. بەلکو بەپیتىچەوانە زبانی لى ئەوہشیتەوہ، خراپەیش بەکۆمەلایەتى ئەگەپیتى. ئەم دەرەیش نەک ھەر لەناو ئێمەدا ھى، لەناو ھەموو جیھانىشدا ھى.

جا خونکارى (بۆتان) کە (بەکر ئاغا)ى کردبوو بەدەست نێزى خۆى لە کۆشكى شاھانیدا، ئەنجامى خراپ و سزای ئەم ھەلەبەى خۆى ھاتەوہرێ. بەواتایەکی تر: ئەوہى چاندبووى ھەر ئەوہى ئەچنەوہ!. لە ئەنجامدا خوشکە نازەنینە بى وینەکەى خۆى، (زین) و، رازنووسە لاوچاکە دلسۆزەکەى خۆى، (مەم)ى لە دەست چوو!.

ھەرودە خۆشەویستى و رێزگرتن سەرکردە (تازەدین) و براکان و کەسوکار و دۆست و یارى (تازدین)یشى لە دەست چوو لەگەڵ ھى نەتەوہ!!.

تەنانەت کە ھاتیشەوہ ھۆش خۆى، لە دەست ریسواکردن و سووککردنى (مەم) و (تازدین) و توانج و پلارى (زین) و (ستى)ى خوشکەکانیشى رزگارى نەبوو!.

ئەنجامى (بەکر مەرگەوہ)یش بەوہ گەشت کە لەلایەن (تازدین)وہ کوژرا!.

زۆرىشى نەماو کە ژيان و دواړۆڅى خونکار (زین الدین) خۆشى بکەوێتە تەنگ و چەلمەوہ!.

جا (ئەحمەدى خانى) لەم چيرۆکەدا ئەم پەندەمان پى ئەبەخشى کە تا سەردار و سەرکردەکانى خۆمان

وا خوځپه‌رست بن، دهرگای ناکوکی و شهر و نازاوه‌مان، هه‌موو دهم لځ نه‌کړیته‌وه. که به‌ره‌نگاری به‌کتریش بووین، بیگانه‌ی داگیرک‌هر، به‌یارمه‌تی سته‌مکارانی ناو خوځمانه‌وه به‌ئاسانی دپنه ناو خاکه‌که‌مانه‌وه و داگیری نه‌کمن. چنگیش نه‌هاویننه کاروبارمانه‌وه و سهرگه‌ردانمان نه‌کمن. که بیگانه و سته‌مکارانی ناو‌خویش داگیری کردین، ههرسې دهرده‌که، وه‌ک: هه‌ژاری و نه‌خویش و نه‌خوینده‌وایی، له خوځانه‌وه له‌ناوماندا بلاو‌نه‌بنه‌وه و، له‌ناویشمان نه‌بن!

جا یو‌نهمه‌ی کوردستان له ده‌ست هم سهرگه‌ردانی و ویرانییه‌ی رزگار بکه‌ین و ژبانیکې پر له نازادی و کامه‌رانی یو‌کورد‌ه‌واری پیک به‌ین، پتو‌یسته له پیش هه‌موو شتی‌کدا خه‌ریکی چاره‌سه‌رکردنی فه‌رمانداری ناو‌خوین و له‌سه‌ر بنچینه‌یه‌کی دادپه‌روه‌ری دایه‌زیتین. دواى نه‌ویش خه‌ریکی به‌کگرتن و کوکی و خوځه‌ویستی و یارمه‌تی بین له ناو‌ند هیزه‌کانی نه‌ته‌وه‌ی کوردا، به‌جوړتکی وا که هه‌موومان ملکه‌چ بکه‌ین یو‌یاسایه‌کی دادگه‌رانه و، یو‌پیشه‌وایه‌کی نیشتمان په‌روه‌ر و خواناس و تیگه‌یشتو و دادپه‌رست. دواى نه‌وه به‌ره‌نگاری دوزمنه‌کانی گشتیمان بکه‌ین و کوردستان له ده‌ست زو‌رداری رزگار بکه‌ین ههر کاتی گه‌یشتین به‌م نامانجه‌یش ئینجا ده‌ست بکه‌ین به‌به‌ره‌نگاری کردنی هه‌ژاری و نه‌خویش و نه‌خوینده‌واری. تا نه‌ته‌وه‌ی کورد ژبانیکې پر له کامه‌رانی و نازادی بڅی و کوردستانیش ناو‌دان ببیته‌وه.

(به‌کر مه‌رگه‌وه‌ر) نیشانه‌ی نه‌و ناپاکی و پوول په‌رستی و خوځه‌رستی‌یه‌ که له‌ناو نه‌ته‌وه‌که‌ماندا بلاو‌بوونه‌ته‌وه و نه‌ته‌وه‌کانی تووشی سهرگه‌ردانی و ریسووی کردوه. نیشانه‌ی فرو‌فیل‌بازی و ته‌له‌که‌بازی و داوانه‌وه‌ی دوزمنانی نه‌ته‌وه‌که‌یه بریتین له داگیرک‌ه‌ران و له سهرکرده‌ خراپه‌کانی ناو خوځمان.

کوشتنی (به‌کر مه‌رگه‌وه‌ر) یش له‌لایه‌ن سهرکرده‌ی شو‌رشه‌وه که (ناژدین)ه نیشانه‌ی سهرکه‌وتنی ده‌روون نازادانی نه‌ته‌وه‌ی کورده به‌سهر خراپه‌کاراندا. نیشانه‌ی زال‌بوونی دادپه‌روه‌رییه به‌سهر زو‌رداری و نیشانه‌ی ده‌ستکه‌وتنی نازادی و کامه‌رانی گشتییه یو‌هه‌موو کورده‌واری.

نهمه‌یش هیواپه‌ک نه‌به‌خشی نه‌ته‌وه‌که‌مان، که نه‌گه‌ر: «تی بکو‌شی چه‌شنی مه‌رد، زو و نه‌گاته ته‌خت و به‌خت!»، په‌شیمان‌بوونه‌وه‌ی خونکار (زین الدین)یش له کرده‌وه‌کانی خو، به‌زه‌یی هاتنه‌وه‌ی به‌(مهم و زین)دا و، ده‌ستکردنی به‌به‌دی هینانی ناو‌اته‌کانی نه‌و دوو جوانه‌مه‌رگه، نیشانه‌ی نه‌وه‌یه، که نه‌گه‌ر په‌نج و ته‌قه‌لالای مه‌ردانه‌ی نه‌ته‌وه له نارادا هه‌بې، سروشتی ده‌سه‌لاتداران و کاربه‌ده‌ستانیش، ناچار نه‌بې، به‌پتی خواست و پتو‌یستی نه‌ته‌وه، بگو‌ړی و بیته سهر باری چاکی.

به‌م په‌نگه‌ چیروکی (مهم و زین)ی (نهمه‌دی خان)ی چ له کو‌ړی زرن‌گارییدا چ له کو‌ړی وین‌ه‌یی و خوینده‌وارییدا، چ له کو‌ړی کو‌مه‌لایه‌تیدا، نرخ و بایه‌خ و گرنگیمان یو‌ده‌ره‌که‌وئ.

چیروکی‌که هه‌موو دهم چه‌شنی گوتی هه‌میش به‌هار چاومان نه‌گه‌شینیته‌وه، دل‌مان نه‌بو‌و‌زیتیته‌وه. چیروکی‌که تا سهر نه‌توانین که‌لک و چاکه‌ی لځ وهر‌بگرین. کرده‌وه‌ی شیرین و ره‌وشتی جوان و گیانی نیشتمان په‌روه‌ری و خواناسی و مرو‌فایه‌تیشی لیوه فی‌ر بین.

دواړو چیروکی مهم و زین

چیروکی (مهم و زین)ی (نهمه‌دی خان)ی له روویه‌که‌وه چیروکی‌کی ناوازه و نایاب و به‌هیزه مه‌رگه‌ساتیکې کاریگه‌ره و هه‌ستی پیاویش نه‌بزوینې له‌لایه‌کی تریشه‌وه روویه‌کی نیشتمانی و نه‌ته‌وه‌یی کورد و کوردستان پیشان نه‌دات نازار و ناو‌اتی نه‌ته‌وه‌ی کورد ده‌ره‌خت. نهمه‌یش هه‌مووی له شتو‌یه‌کی راست و دروست و ته‌ر و تازه و پر سوزدا ده‌ره‌به‌رئ که دل‌ی پیاو کیش نه‌کات و، کاریش نه‌کاته سهر هو‌ش و ده‌روونی.

(خانی) به‌دانانی (چیروکی مهم و زین) له‌م شتو‌یه‌دا که هه‌به‌تی خویندنگایه‌کی تازه‌ی نه‌ته‌وه‌یی کردو‌ته‌وه بو‌یژه‌ی کوردی.

که له دواى نه‌وه‌وه گه‌لیک بو‌یژان و وین‌ه‌وانان له‌سهر رتگای نه‌و رویشتون... (حاجی قادری کو‌یی، پرتو‌به‌گی هه‌کاری، زیور، فائق بی‌که‌س، نهمه‌د موختار، هه‌ژار، جلادته به‌درخان، جگه‌رخوین، کامه‌ران به‌درخان، کامیل به‌سیر، کامه‌ران نهمه‌د)... نه‌مانه هه‌موویان له‌سهر رتپه‌وی نه‌و رویشتون.

جا ههر له‌به‌ره‌وه‌یه که هم چیروکه نه‌مه‌نده دل‌کیش که‌ره و نه‌مه‌نده کورده‌واری به‌دل‌باندا چوه که له ژبانی ر‌ژانه‌ی خو‌باندا کورده‌کان ناوی پاله‌وانانی چیروکه‌که له‌کاتی گف‌تو‌گو‌دا به‌ویننه نه‌هیننه‌وه.

له ناهه‌نگه گه‌وره‌کانیشدا کاتی ههره خو‌شبان نه‌مه‌یه که گوئ له چیروکی‌بیرتیک بگرن و به‌ناهه‌نگ و گورانییه‌وه (چیروکی مهم و زین)یان یو‌بخوینیته‌وه.

بیرتیکه له‌وه چیروکه‌که کاری له دل‌ی جیهانیس کردوه.

هه‌روه‌ها له‌ناو چیروکه ههره گه‌وره و گرنگه‌کانی جیهانیشدا جتگای بلندی یو‌خوئ کردو‌ته‌وه، نه‌وه‌یشی خستو‌ته میتکی رو‌شن‌بیرانی جیهانه‌وه که نه‌ته‌وه‌ی کورد خاوه‌نی گه‌نجینه‌یه‌کی گه‌وره‌یه که پریه‌تی له گه‌وه‌ه‌رانی وین‌ه‌ی کوردی.

چیروکی (مهم و زین)ی خان‌ی له ر‌یزی (ئیلیاده‌ی هومیرؤس)ی یونانی و (شاهنامه فی‌رده‌وسی)ی ئیرانی و (رمیانا)ی هیندستانیدا دانراوه. چیروکی (مهم و زین) یو‌سهر گه‌لیک زمانی گه‌وره و زیندووی جیهانی گو‌راوه وه‌ک زمانی: فه‌ره‌نسزی و نه‌لمانی و رووسی، تورکی و نه‌رمه‌نی و عه‌ره‌بی و فارسی. هه‌روه‌ها چ به‌هو‌نراوه چ به‌په‌خشان، چند جار‌تیکیش گو‌راوه‌ته سهر شتو‌یه‌ی موکریانی. بیرتیکه له‌وه (چیروکی مهم و زین) کاری کردو‌ته دل و ده‌روونی بو‌یژ و نو‌وسه‌ره‌کانیش. که به‌هانه‌دانی نه‌وه‌وه گه‌لیک هو‌نراوه و په‌خشانیان له‌سهر (مهم و زین) به‌ره‌م هیناوه.

هم چیروکه چند جار‌تیک له‌لایه‌ن هونه‌رمه‌ندانی کورده‌وه له‌سهر ته‌ختی لاساییکردنه‌وه له شاره‌کانی کوردستاندا وه‌ک (سلیمانی) و (ناکری) لاساییکراوه‌ته‌وه. به‌لام له شتو‌یه‌کی ساکاردا، نه‌ک له شتو‌یه‌ی چیروکه‌که‌ی خانیدا. چیروکی (مهم و زین) دواړو‌رتیکې گه‌وره‌ی له پیشه‌وه‌یه

رو‌ژتیک دئ: له شتو‌یه‌یه‌کی یه‌جگار ناوازه و جوادا به‌ویننه و نیگاری ره‌نگاو‌ره‌نگه‌وه په‌ره په‌ره‌ی هم چیروکه له چاپ بدرئ.

پوژتیک دئ: چیرۆکی (مەم و زین) لە زانستگۆکانی جیهاندا ئەخوێندری و لیکۆلێنەوی قوولتری تیا ئەکری.

پوژتیک دئ: لە شێوەی زۆر ورد و شەنگ و شوخدا، لەلایەن هونەرەمەندانەو ئەم چیرۆکە ئەخەیتە شێوەی چیرۆکی لاسایی کردنەو و هە سێنەماوە. لەسەر تەختی لاساییکردنەو یاخود لەسەر پەردە سێنەما لاسایی ئەکریتەو.

تا هەموو ژبانیکی کوردەواری سەردەمی چیرۆکە، بەهەموو شیرینی و تالییەکیەو بەهەموو جلویەرگ و خواردەمەنی و ئاھەنگ و بەزمیکیەو بەهەموو ژبانیکی ساکارانە نەتەو و ژبانیکی دەولەمەندانە چینی بالاو بەهەموو ھەلپەریکی و گۆزانی و ساز و ئاوازیکیەو، بەهەموو چاوەندازە جوانەکانی (جیزیر و بۆتان) ھو بەرخەرتە ناو فیلمی سێنەمای ڕەنگاوڕەنگەو، ئەوساکە فێلمەکە ئەیتە گەورەترین ھۆی بەرزکردنەوی پایە نەتەو کورد لەناو نەتەوکانی جیهاندا لە کۆری نیشتمانی و وێژ و میژوو و شارستانییتی دلتەپی و کردەوی پلند و جواندا.

ھەرھەرا پوژتیکیش دئ: کە وێژەوانەکانمان لە شێوەیەکی تەپ و تازەدا و لە کۆریکی گەورە و فراواندا، دەست ئەدەنە زیندووکردنەو چیرۆکە نەتەوئییەکانی تێمان کە لە ژمارە نایەن و، بەھزاران سالا نیشان بەسەردا تێپەریو، کەچی ھێشتا ھەر لەناو سنگی چیرۆکبێژەکانی نەتەو کورددا ماونەتەو.

وا بۆ ئۆونە ناوی ھەندئ لەو چیرۆکانە و لەو چیرۆکبێژانە پێشکەش بەوێژەوانە بەرێژەکانمان ئەکەم ھێواداریشم بەخوا کە ئەوانیش بەپرەوی مامۆستای مەزمان (ئەحمەدی خانی) بکەن و ئەم چیرۆکانەیش لە شێوەیەکی ناوازە و نایاب و باودا سەرلەنوێ داپێژنەو و، پێشکەش بەنەتەو کوردی خۆشەویستی بکەن.

ناوی چیرۆکە بەناوبانگەکانی کورد

ئاسکۆلە، ئاگری، ئاغای بەمێزەریان، نایشەگۆل، ئەحمەد شەنگ، ئەودال ئۆمەر ئەوسانە، عەلی ھەری، عەودالی، عەزیز داسنی، بابکو، باپەر، باوانم، بارام و گۆلندام، باشوی زوزانان، بەھارە بەیتا بولبول، بەیتی عەلی بەردەشانی، بەیتی سالی قاوہچی، بلە براپۆک، بۆری میرسێقدینی، مەلا زێندینان، بوھاری کوردی بۆزبەگ، بێلندەنە، بێمالە، بەدرخان پاشا، جانتۆ، جەغفەر ئاغا، جەمالی، جەمە سولتان، جوافێر و دایکی، جولندی، عەبدولپەحمان بابان، عوسمان پاشای بەبە، خەج و سیامەند، مائە فارس ئاغا، دادوەرە، دەلالو، دمدەم، دوانزە سواری مەریوان، رۆنۆ مایۆ، فەرھاد و شیرین، فەرھەت ئاغا، فەریشتە، گۆران گاسمۆ، گەلباغی، گەنجۆ، گەنج خەلیل پاشا، گەلو، گۆلان گۆلان، گۆزانی، گۆرانشا، گۆلتاز و کەلاش، گۆلەزەرد، گۆلن و کابەنگەرۆ، گۆلن گۆلن، ھاوینە، ھەلپەرینەو کورمانجەتی.

ھەلۆی کوردەواری، ھەسپی ڕەش، ھەورامانی، ھەمەتەیار، ھەنەیفە، ھەوت دەرویش، ھەتەم، ھەوسەت.

عەزەدین شێر، ئیمامی ھەمزە، کاکۆ، کاکەسوار، کاک ھەمزە، کاکە میر و کاک پیر، کاک سەلیمی ئازاد خانی، کاک باپیری مەنگور، کاک ھەمزە مەنگور، کاک برایم دەشتی، کاک سەعید کوری قۆج، عوسمان بەگی بەبە، کەنەبی، کەنەبی و خوازی کەنەبی و نوسمان، کورمانجی، کەل و شێر، کەلە ئەسپ، کەویار، کۆستانی کوردستان، کورد و گۆران، کورکەمالی (بەختیار)، کورە کەچەلە، کولینگۆ، لاس و کەژال، لایلی، لەشکری، لەیلە و مەجنون، لاوی سورەش، لور و سۆران، ماینی شێ، مەلای گورەمەری (مەلا خەلیل) مەم و زین، مەمی ئالان، مەمەد خان، مێرامە، مێپەر و وەفا، میری ڕەوەندی، میری موکریان، نادر شا، ناسر و مائمال، پیر فەرەخ و یای ئەستی پیرۆزو، پیری ژیر، پیریژن و سەی بۆد، پیروبایز، قەبری، قوچی وەقمان قەر و گۆلەزەرد، ڕاوە پلنگ، ڕەشەراو، ڕۆژۆی یای گۆلن، بۆ ھۆزی برینداری، ڕۆستەم، ڕۆستەم بەگ، ڕۆستەم و زۆراو، ڕۆلە دایکی ڕۆلە ڕەوادی، ڕۆلە نەبەز، ڕۆیل (کرمانج)، سایل، سترانا جاسمۆ، سترانا فەرەخ، سەگی کورمانجەتی، سەیدەوان، سەمکۆ مەزن، سنوور، سوارۆ، سوارە، سواری جوانۆ، سورەگۆل، سیاپۆش، سیاپەمانە، شاریار، شابازی موکری، شاکەومەسور، شارپاژێ، شازادە شادی، شاکەلۆی ڕەوەندی، شامەمۆن، شەرەتۆلە، شەرە ھای شەرە، شەری ئوسەزانی، شەریفە، شەنگە، شەم و شەمەزین، شەمێ، شەوونبەشەو، شۆرەلاو، شیت و ژیر، شینی جوافێر، شێرۆ (سەید تەھای شەمەزینانی)، شێر و شەپال، شیری نەبەز، شێخ عەبدوللای غازی (شەمەزینان)، شێخ عەبدولقادر، شێرکۆ، شای زەند، شۆرەلاوی زەند شوانە، سەلاحەدین، تاقەسوارە، ترکانە، تیری گەروماری، خانی بەقەییغان، خالید ئاغا، خەزال، خەزیم خەیاڵ، خوازی، خورشید و خواوەر، یاری یای ئەستی، یوسف بازاری، یوسف و سەلیم، یوسف و زولەخسا، زازایی، زالم زەردەھەنگ، زەردوشتی، زەمبیل فرۆش، زەینەل، زستانە زۆزانا کورمانجی».

ناوی چیرۆکبێژەکانی کورد

لە سنگی ئەم چیرۆکبێژانەدا زۆربەیی گەنجینەیی وێژە کوردی پارێزرادە: «عەلی بەردەشانی، برایمە گۆج، عەبدوللا دەرویشی، فەقیمی تەیران، عەبدوللا ڕەشی گەنجالی، ھەلکەتی، ھەمزە بەگ، ئەحمەد ھەلوا، عەلی ھەری، مەلای جیزی، ڕاوکەوان، ڕەحمان بەکر، کاک ڕۆستەم سەید عەبدوللای بوڕھانی، خرنال».

پوور، پەرزادە لەشکری، بای کابان، بای ناز، پوورزەخا، زەخانەستی.

کاک مەلا، گللیر عەلی، برایمی بایز گولوی، کاک ھەباس خەری مەریوکران و کوێخا سالح، میرزا قاسم قازی، میشۆ، سەبری، سورە مەمەد ئامانی، زالە.

سەرئەنجام:

ئەم چیرۆکبێژانە ھەندیکیان خوێندەوار و زانا بوون. وەک (فەقیمی تەیران) و (مەلا جەزیری)... خاوەنی بەرھەمی بەناوبانگن.

وتەى پۇشنىبرانى جىهان

دەربارەى چىپۇكى مەم و زىن و ئەحمەدى خانى و وىژەى كوردى

* لە سالى ۱۸۴۰د. ۰۳. دىتنتل) كە زاناىەكى ۋوس بوو، بەناو ۋۆژەلانى نىبكدا گەشتىكى كوردو، لە كوردستان گەلىك نمونەى وىژەى كوردى چاوپىكەوتوو. لە نووسراو كەى خۇيدا ئەلى: «من ھەرگىز ئەو بەمىشكما ئەھەت كە ھۆزەكانى كورد؛ كە خۆپىندەوارىيان لەناودا كەمە، ئەمەندە زۆر و بى شومار بەرھەمى وىژەى دەستنووسىيان ھەبووى بەزمانەكەى خۇيانش».

* (ئى. ئا. ئورلى) كە ۋۆژەلانىتاسىكى ۋوسە ئەلى:

«(ئەحمەدى خانى)، لە ۋىزى (روستاولى) گورجستان و (فېردەوسى) ئىران داىە. ئەم بوژانە ھەرسىكىيان دۆست و دلسۆزى نەتەوەى خۇيان بوون».

* دىسانەو (ئى. ئا. ئورلى) ئەلى:

«ئەحمەدى خانى لەناو ھەموو كوردستاندا ناوبانگى بلاووتوو. تىكرا ھەموو كوردىكىش ئەحمەدى خانى بەبوژ و وىژەوان و دۆستى نەتەوەى كورد دائەنى».

* خاوەن لىكۆلىنەوەى ئوروپاى (پۇل ئابى بەيدار) ئەلى:

«زمانى كوردى، لە بنچىنەدا زمانىكى بوژانەىە. كوردەكانىش بەجۆرىكى تىكراىى خاوەن ھەست و تەرزو تاسەن، ھۆنراو خاوەن. ھەر كە لە داىك ئەبن ئارەزووى چىپۇك خاوانى ئەكەن. گۆرانى ئەلىن پەيوەندىيەكى زۆرىشىيان بەھۆنراو و ساز و ئاواز و ھەلپەركىو ھەىە. چىپۇكپىژەكانىيان خۆش ئەوى و ۋىزىشىيان لى ئەگرن».

* (قانات كورد) كە مامۆستايەكى وىژەى كوردىيە لە زانستگۆى (لىنىنگراد)دا، لە پىشەكىى نووسراوى (مەم و زىن)دا كە لەلايەن (م. ب. رودىنكو)و كراو و كراو بەزمانى ۋوسى، ئەلى: «لە سالى ۱۹۳۳دا لە (پەرىشان)دا كۆگرەىەكى كوردناسان گىرا و پىارىيان دا كە چىپۇكى (مەم و زىن)ئەحمەدى خانى بەتېبى لائىنى ۋۆ كوردەكانى سۆقىت لە چاپ ىدەن».

* (دوكتۆر بلەچ شىركۆ)، لە نووسراو بەنرخەكەىدا، (القضية الكردية) سالى ۱۹۳۰ ئەلى:

«ئەحمەدى خانى، زاناىەكى گەورە و بوژىكى دلدار بوو. بىجگە لە ھۆنىنەوەى ھۆنراو، ھۆگرىيەكى تەواوئىشى بەھونەرە جوانەكانەو بوو چىپۇكى (مەم و زىن)ىش كە زۆر بەناوبانگە و بى ۋىتەىە لە بابەتى خۇيدا، مەگەر (ئىلىيادەى ھومىروس)ى بگاتى، ھى ئەو».

بىرلەنەوەى وتار

جا ئەگەر گىيانى بوژى مەزن و مامۆستاي وىژەوانى بەرپىز، (ئەحمەدى خانى) بەم وتاردى من شادمان بى، خۆم بەكامەران ئەزانم. ئەمەندە و بەئاواتەووم لە دەرفەتتىكى تردا دەست بكەم بەچاپ كردنى چىپۇكە گىرگ و بەنرخەكەى (مەم و زىن)، كە گەوھەرىكە لە گەنجىنەى كوردەوارىى و ھىوادارىشم بەخوا كە چاپ كرا لە شىوەى تازەىدا نەتەوەى كوردى بەرپىز تەواو كەلكى لى وەربگىز(*).

سلىمانى: شاكر فەتاح

۱۹۶۹

(*) كەرسەى ئەم وتارەم لەم نووسراوانە و لە گەلىك لى كۆلىنەوەى ترەو وەرگرتوو.

۱- چرىكەى مەم و زىن - عبىداللە ئىوبىيان.

۲- مېژووى ئەدەبى كوردى - علاءالدىن سجادى.

۳- مەم و زىن - گىوى موكربانى.

۴- مەم و زىنى خانى - ھەزار.

۵- مەم و زىن - م. ب. رودىنكو. پىشەكى قانات كوردۆ.

۶- القضية الكردية - دوكتۆر بلەچ شىركۆ.

۷- دىارىى لاوان - لاوانى كورد.

۸- مەم و زىن - محمد سعید رمضان البوطى.

داماوی موکریانی

نووسراوێکە:

چیرۆکی ژبانی زانا و میژوونوس وێژەوان و نیشتمان پەرورەتیکێ گەورە کورد (سەید حوسێن حوزنی موکریانی) پێشان ئەدات

پێشەکی

(داماو) یاخود (سەید حوسێن حوزنی موکریانی). وەک ئەستێرەیهکی گەش لە (سابلاخ) هە بەسەر شاخەکانی کوردستانی گەورەدا کشا و گەیشته ئاسمانی شارە بەناوبانگە جوانکیانەکە (پەواندز). ئەو ناوچەیە کە گەلیک ساڵ بوو شەووەزەنگی نەخوێندەواری و بەدکاری تاریکی کردبوو، (داماو) بەبیروباوەرە پرشنگدارەکانی و، نووسراوە کوردییە نەرخدارەکانی و، چاپخانە خنجیلانەکە خۆی ڕۆشنی کردەو. بیروباوەری پێ و پوچ و خواروخیچی بیتگانی پەرستییی لە میشتکی هەزاران کوردی (پەواندز) کردە دەرەو و، لە جێی ئەو بیروباوەری پیرۆز و بەرز (کوردایەتی) دامەزراند. ئەو کاتە ساڵی ١٩٢٦ بوو. (داماو) کە لە شاری (حەلەب) دا بەنەپیتی هاوکاری شۆرشگێڕەکانی (کوردستانی ژووروو) ی ئەکرد لە دژی (تورکە کەمالییەکان)، کە لە بەلێنی خۆیان پەشیمان بووبوونەو و مافی کوردییان خستبوو ژێر پێتو، لەلایەن ئەوان و فەرەنسەزەکانی دۆستیانەو تەنگەتاو کرابوو، تووشی بەندیخانە کرابوو، ئازار و زبانی پێ گەییندرابوو، کاتی کە لە بەندیخانە ڕزگاری بوو، نەوێستە دەمو دەست بەخۆی و چاپخانەکەییەو دەرپازبوو و خۆی گەیانە (پەواندز). تا ساڵی ١٩٤٣ لەوێ مایەو. پاشان لەلایەن هەندێ کەسانی خراپ و فەرمانبەرایەتی ناپاکەو تازادراو خرایە تەنگانەو. دەرپازبوو و، پەرەوازی بوو، بۆ (بەغدا) تا ساڵی ١٩٤٧ یش هەر بەنووسین و چاپ کردنەو خەریک بوو، تا گیانی پاکی بەخاک سپارد.

(داماو) لە بنەمالەییکی خوێندەواری هەژاری شاری (سابلاخ) دا لەدایک بوو. ئەوساکە ساڵی (١٣١١) ی کۆچی بوو. هەر کە چاری کردەو، نیشتمانەکە خۆی لەژێر چنگی زۆرداریدا دی، وێرانی کردبوو. لە باوکی و نەنکی و خالە خوێندەواری کانیەو تازار و هاوار و ئاواتی (کوردستان) تی گەشت. بەو گیانی (کوردایەتی) ی کرا بەبەردا. هەندیکێ خوێند و لە تەمەنی دوانزە ساڵییەو لە نیشتمانەکە خۆی جیا بوووە و، کەوتە دواي خوێندن و فیروون و پیشەسازی، لەناو کوردستانی گەورە و خاکە دراوسێکانیدا. دواي بەکامی خۆی گەشت و بوو بە (زانایەکی نیشتمان پەرورە) و (وێژەوانێکی ڕێ پێشاندەر) و (پیشەسازیکی دەست ڕەنگین) و میژوونووسێکی هونەرمنەند. ژبانیکی ساکارانە

هەژارانە ژیا، پێ لە کولەمەرگی. جاریەجاریکیش ئەهەسایەو و ئەبووژایەو. بەلام سامانیکی گەورە نەرخداری لە نووسراوانی خۆی و کەسانی تر پێشکەشی (گەنجینهی زانست و هونەر و وێژە کوردی) کرد. (داماو) ئەوێندە بۆم دەرکەوتوو: (٤٧) نووسراوی کوردیی داناو. لەمە (١٧) نووسراوی چاپ کردوو. (١٠) گوڤار و ڕۆژنامەشی دەرئیناو. (١٢) نووسراوی کەسانی تریشی لەسەر ئەرکی خۆی چاپ کردوو. وەک مامۆستا گێوی برای ئەلێ نووسراوانی تریشی هەبوون، نەمان، لەبیر چوونەتەو. ئەمانە و وەک بۆم دەرکەوتوو، (داماو) یارمەتی دەری کۆمەڵە شۆرشگێڕەکانی کورد بوو. دەستی داماو و لێ قەوماوانی کوردی گرتوو، چ بەپارە، چ بەکار.

داخەکەم (حوزنی) تاما ژبانیکی تالی رابوو، نەرخ خۆی پێ نەدرا. پێزی تەواوی لێ نەگیرا. بەپێچەوانەو تازار درا. زبانی پێ گەییتر. بەلام لە هەموو دەمیکی نمونە زرنکی و مەردایەتی و شۆرشگێڕی و نیشتمانپەروری بوو. بۆ بیروباوەری (کوردایەتی) ئەژیا، نەک بۆ خۆی.

(داماو) توانی بەژبانی خۆی، ژبانی هەزاران کورد بگۆڕی و ئاراستەیشی بکات بۆ سەر ڕێگای نیشتمان پەرورە. پیاوی و شایستەیی ئەوێ (پەیکەر) ی بۆ بکری. (پاشماوەی نووسراوە دەستووسەکان) ی بۆ لە چاپ بدری. خانوو و باخچە و نووسراو خانە و کەلوپەلەکانیشی بکری بەناوازهاتیک بۆ ئەوانە دێنە (پەواندز) و (داماو) و (کورد) یان خۆش ئەوی. ئێمەیش ئەگەر ئەمەمان لە دەست بێ بۆ (حوزنی) ی بکەین، گیانی شاد ئەکەین، هانە هەموو نووسەر و زانا و هونەرمنەندیکێ کوردیش ئەدەین کە وەک ئەو خۆی بەخت بکات لەپێناو (کورد) و (کوردستان) دا. دروود بۆ گیانی پاکی (حوزنی) کە سەری خۆی و ئێمەیشی بەرزکردوو.

سلیمانی: ١٩٧٢/١/٦

شاکر فەتاح

پێگەییشتنی داماو

ناوی خۆی (حسین کوری سەید عەبدوللەتیف کوری شیخ ئیسماعیل کوری شیخ لەتیف) ی خەزایییە. گەلیک نازناویشی بۆ خۆی بەکارهێنا، وەک: (حوزنی)، (خەدۆک)، (داماو) (بێژەن). بەلام لەم دواایییدا، (داماو) هەکە لە هەموویان زۆرتر بەکارهێنا.

لە ڕۆژی پێنج شەممە ٢٢ مانگی (ربیع الاول) ی ساڵی (١٣١١) ی کۆچیدا، لە شاری (سابلاخ)، لە گەرەکی (حاجی حەسەن) دا لەدایک بوو.

هەر لە منالییەو نیشانە و وت و وریایی و زیرەکی و ژیری و گورج و گۆلی پێو دیاربوو. تەنیا لای باوکی و خالەکانی خۆی خوێندە سەرەتایییەکانی بەفارس و بەکوردی و بەعەرەبی خوێندوو. لە تەمەنی دوانزە ساڵییەو لە مالتی باوکی دوور کەوتۆتەو و ئاوارە بوو. بەناو گەلیک شار و دێهاتی

داماوی بۆیژ

(داماوی) جار به جارێ داخی دلی خۆی له شێوهی هۆنراوه دا ههڵ دهڕشت. ئەمه چەند دیرێکە لەو چامه (قصیده) یه که له ناو بهندیخانهی (موصل) دا ههڵی بهستوه، له ۲۱/۵/۱۹۴۱ دا:

«ادیب و زانای قومی به خسته وهر
 ئازاد ئەژین و ناکێشن که دهر
 هه موو خاوهندی ناو و نیشان
 به مەلک و ثروت، به پێژ و شان
 چۆن ههڵ بسوورپین بۆیان ثنایه
 قسه یان فه نه و په نده و دوعایه
 ئەمن که تاربخ نویسی کوردم
 به برسی و پروتی و رذیلی مردم
 خه و و خۆراکم ئاه و حسرت
 رۆژی دلتشادییم حسی و ذلت
 به دناو و ریسوا، بێ پشت و په نا
 بێ یار و هاو ده م بێ رێژ و دلخوا
 له بهر بێ کهسی دایم ملکه چم
 ئامانجی به لا و فتنه ی بێ وه جم
 من بێجگه له وهی ادیبی کوردم
 تاربخ نویسی زهمانی کوردم
 تاوانم چییه؟ کوانی گونا هم؟
 ما کینه ی گه رت بشکینێ ئاهم!
 (داماوی) وه کو کورد بێ سووچه و تاوان
 له خوا به ولاده نیه تی خاوان».

هه ندێ له مه لاکانی ره واندزیش که ئەوپه ری ئازاریان ئەدا، (داماوی) لهم شێوهیه دا داخی دلی خۆی به رامبه ر شاره که یان ده رده پێی:

«خراپێکی که تو له منی ده بین
 دوو پیته پیت بلیم با دانه مین
 یه کنی کوردم، دووردم راسته وتارم
 له وه م زیاتر نییه سووچی نه بین

له وی رۆژی وه به ده بخت و که نه فتم
 که ها ته شارێکی وا؛ مه رگه ژینی
 گرفتاری خه م و ده ردێکی وا بووم
 نییه رزگاری تو مه رگم ببینی
 له ده ست (کوردان) برا ژینم به لایه
 خۆراکم تاله، کارم دل برینی
 خه م و ده رد و به لا و گێچه ل و شه ر
 به پێژن دی به سه رما ده م که وین
 وه ها (داماوی) ده ستی جه لی کوردم
 که نه فتی و نا هو میتیم که س نه بین»

هه روه ها (داماوی) دادی بوو له ده ست کار به ده سه ته نه زانه کان، ئە یگوت:

«ئه گه ر پروت و نه دار و بێ که وایم
 وه گه ر برسی و گرفتاری هه وایم
 له خویش و نیشتمان ئاواره مایم
 له ده ست یار و نه یارا سه ر شی وایم
 له ژیر جه ور و جه فا و توهمه ت رزایم
 له نیو تاریکی کونجی غه م خزایم
 وه کو (مه م) به ندی زنجیری به لایم
 وه کو (بێژن) له چالای قولا بم
 اسیری ظلم و استبدادی وایم
 له خاکی خۆم غریب و بێ نه وایم
 له نیو بیتگانه داماوی قضا بم
 به یی خزم و که س و باب و برابم
 ئە وه م پێ چاتره، نه ک سه ر نه وی که م
 له پیش گه وری نه زان گه رن که چی که م!»

کهچی له سالی ۱۹۵۳دا، بهرامبهر به وینه یه کی خۆی گوتویه تی: (۱)

«وینه ی وقار و عزم و ثباتم
راوهسته ههتا هاتی ولاتم!»

لهم وینه یه دا (حسین حزی موکریانی)، که له نووسراوی (وینه گهری و کۆلین) دا چاپی کردووه، (۲)
به جلویه رگی کوردیی هوه، له شتیوه یه کی شهنگ و شوخدا، گۆچانه کی گرتووه به دهسته وه و، رهپ
پاوه ستاوه، رووی کردۆته ئاسۆ، چاوه روانیی دواڕۆژیکی پرشنگدار ئەکات بۆ (کورد) و (کوردستان).

شاکاره کانی داماو

ئهم نووسراوانه ی (سهید حوسین حوزنی) یاخود (داماو) دایناون و له چاپی داون ئەمانه ن:

- ۱- غونچه ی به هارستان.
- ۲- پیتشه وای ئایین.
- ۳- دیرێکی پیتشکه و تن. میژووی دوو بنه ماله ی کورده که له ئاووربايه گان و دياربه کردا فه رمان
ره وایون.
- ۴- میژووی ده وری ئەماره ت له کوردستان سالی ۲۵هـ - ۶۵۶هـ.
- ۵- ئاورپکی پاشه وه حکومه تی به رزه کانی له حلوان و دینه وهر.
- ۶- ئاورپکی پاشه وه حکمدارانی کورد له هه ولیر.
- ۷- ئاورپکی پاشه وه پادشای چهند بنه ماله یه کی کورد.
- ۸- ئاورپکی پاشه وه حکمدارانی بابان.
- ۹- خۆشی و ترشی (بزۆکه و مه رۆکه).
- ۱۰- ناودارانی کورد له (۱۲۰۰هـ) هه تا (۱۳۰۰هـ).
- ۱۱- میژووی شاهه نشاهانی کوردی زهند له خاکی ئیراندا.
- ۱۲- میژووی کورد و نادرشاه.
- ۱۳- وینه گری و کۆلین (زهنگو غراف).
- ۱۴- به کورتی میژووی (میرانی سۆران).
- ۱۵- میژووی کوردستانی موکریان/ ۱
- ۱۶- گه وه ره ی یه گانه (به شتیکی پچکۆله ی له حه له ب چاپ کراوه).

(۱) حوزنی موکریانی به پیتی کورته یه ک له ژبانی، که د. کوردستان موکریانی نووسیویه، له ۲۰/۹/۱۹۴۷دا
کۆچی دواپی کردووه، ده بێ ئهم پارچه شیعه ی پیتشتر وتی. بروه: کوردستان موکریانی، پروناکی یه که مین
گۆفاری کوردی هه ولیر - ده رگه ی ئاراس، هه ولیر، سالی ۲۰۰۱، ل ۲۱.
(۲) نامیلکه ی (وینه گهری و کۆلین) له سالی ۱۹۳۴ له ره واندز چاپ کراوه.

۱۷- میژگه ی دلان (میژووه له حه له ب چاپ کراوه).

۱۸- دهسته گۆلی بوژان (له ره واندز چاپ کراوه).

۱۹- به کورتی هه لکه وتی دیرێکی (میژووه له به غدا له سالی ۱۹۴۷دا چاپ کراوه).

ئهم نووسراوانه یه، ه ی کهسانی ترن، به لام (داماو) له سه ره ئه رکی خۆی چاپی کردوون:

- ۱- مەم و زین - ئەحمەدی خانی.
- ۲- عەقیدای ئیمانی - شیخ عەبدوللە نەهری.
- ۳- دیوانی ادب - مصباح الديوان.
- ۴- دیاریی مه لا محمه دی کۆبی.
- ۵- که له باب - عیسا.
- ۶- دیاری بۆ پچوکا کوردان - فه می زرگی.
- ۷- ترازن - سه ید ته ها شه مزینی.
- ۸- باوه ری ئایین - شیخ سه میعی بانه یی.
- ۹- ئەحمەدی - شیخ مه عروفی نۆ دیتی.
- ۱۰- سه ما و زه مین.
- ۱۱- شیرین و به فه رهاد.
- ۱۲- مسئله ی کورده کان - عه بدولقادر حشمت.
- ۱۳- ده ستووری خوو بۆ کچ و کوپ - چهند خوتنده وارێک.

ئهو نووسراوانه یه که (سهید حوسین حوزنی) دایناون و هیشتا چاپ نه کراون ئەمانه ن: (*)

- ۱- ناودارانی کورد/ ۱
- ۲- میژووی بارامی چۆین.
- ۳- میژووی کوردستان/ ۱ و ۲ و ۳.
- ۴- میژووی سلیمانی و شاعیره کانی.
- ۵- پروناکی ده ری دل و ده روون.
- ۶- جغرافیای دیرێکی کوردستان (موکریان و نه رده لان و لوپستان).
- ۷- ددانسازی.
- ۸- میژووی دزه بیان

(*) لای مامۆستا گیوی موکریانی برای پاریژراون. (ش. ف)

۹- میژووی کۆبه

۱۰- میژووی سمکۆ و سهید تههای شه مزینی

۱۱- میژووی ههولیر

۱۲- میژووی کوردستانی باکور و بهههشتی شیخ عهبدولقادر و شیخ سهعیدی شههید.

۱۳- میژووی کهرکوک

۱۴- میژووی ئیمیرادانی کوردی عیراق له (۱۲۰۰) ههتا (۱۲۲۵) ه.

۱۵- میژووی نامیدی و بادینان و یهزیدی و بابان.

۱۶- میژووی کورد و سهفهوی.

۱۷- میژووی ئیعلانی سهفه ر بهر واستبدادی تورک و بیگانان له کوردستاندا.

۱۸- دوو ساله کوردستانی جنوبی له پهرتوکی (۱ . ج . ولسن) وهگریره.

۱۹- سابلاخ و هیز و توانای شیخ عهبدوللای نههری.

۲۰- میژووی ئهفسههری شاهان (میژووی بنههاله سولتان سهلاحه دینی ئه یوبی) به.

۲۱- میلیله تلی کورد.

۲۲- رزگاری له نه زانین (کۆمه لایه تی) به.

۲۳- ئاوینه ی بالانوتین (میژووی شاره زوور و ناو داره کانیان) ه.

۲۴- په رده ی سینه های ئایین.

۲۵- بارزان و مه لا مسته فای بارزانی.

۲۶- میژووی ئاسووریان و شه ری بارزان و عیراق.

۲۷- میژووی ئیران له ئه رده شیری پایه کانه وه تا په زا شای په هله وی.

۲۸- خهوانینی هه ورامان و مه ربوان.

۲۹- میژووی په واندز.

۳۰- پادشایانی ئه یوبیان و هه زیانیان.

۳۱- میژووی جاف و دزهیی و خۆشناو.

پۆژنامه و گۆفاره کانی داماو

۱- گۆفاری کوردستان: ئه م گۆفاره ی له ئهسته موولدا له گه ل (محهمه مه مه ری) دا ده ره ئی ناوه . (۳۷)

ژماره ی لی ده رچوو . زرنگ کاری (سیاسی) و کۆمه لایه تی و وێژه یی و زانسته یی بووه . هه فته ی جارێک ده رچوو . به زمانی تورکی و کوردی بووه . له سالی ۱۹۱۷ دا دهسته ی پێ کراوه . له سالی ۱۹۱۸ دا داخراوه .

۲- گۆفاری ئارارات

۳- گۆفاری کوردستان

۴- گۆفاری بۆتان

۵- گۆفاری چیا کرمانج

۶- گۆفاری دیاره کر

۷- گۆفاری سۆران

ئه مانه له شاری (حه له ب) دا ده ره ئه هێنران ، به نه ئینی له دژی تورکه کان و فه ره نسزه کان ، که ئه وه ده مه دژی شوێشی شیخ سه عید وه ستابوون . له هه ره که به یان چه ند ژماره یه ک ده رچوو پێیان زانرا . داخرا . وا دیاره له سالی ۱۹۲۵ دا ده ره ئی نرابن .

۸- گۆفاری زاری کرمانجی: له سالی ۱۹۲۶ دا له په واندزدا ده ری ئه هێنا . تا سالی ۱۹۳۲ ما . (۲۴) ژماره ی لی ده رچوو .^(۱)

۹- پۆژنامه ی ژبان: ئه م پۆژنامه یه هی (پیره میترد) بوو . له سه ر خواستی خۆی (سهید حوسین حوزنی) له سالی ۱۹۳۴ دا ها ته سلیمانی ، ده ستی کرد به یارمه تی دانی . تا گه شه ی پێ دا . له (۱۹۳۴ / ۷ / ۲۳) وه هه تا (۱۹۳۴ / ۱۱ / ۱۵) پێکه وه بوون . پاشان (داماو) به دلشکاوییه وه لیتی جیا بووه وه و له سلیمانییه وه چوو وه په واندز .

۱۰- گۆفاری رووناکی: گۆفاری وێژه یی و میژووی و کۆمه لایه تی بوو . له هه ولیردا مانگی جارێک ده ره ئه چوو . له ناوه ند ساله کانی ۱۹۳۵ و ۱۹۳۶ دا ژیا (۱۱) ژماره ی لی ده رچوو . (شیت مسته فا) هه ر به ناو خاوه نی گۆفاره که بوو . ئه رکه که ، هه مووی به سه ر شانی (سهید حوسین حوزنی) به وه بوو .^(۲)

۱۱- دهنگی گیتیی تاز: گۆفاریکی زرنگ کاری و میژووی و وێژه یی بوو . له (به غدا) له ناوه ند ساله کانی ۱۹۴۳ و ۱۹۴۵ دا (۲۴) ژماره ی لی ده رچوو . هه ر مانگی جارێک ده ره ئه چوو . دوا یی که بوو به هه فته یی له ناوه ند ساله کانی ۱۹۴۵ و ۱۹۴۶ دا (۳۶) ژماره ی تری لی ده رچوو . ئینجا بوو به پۆژنامه یه کی هه فته یی . له ناوه ند ساله کانی ۱۹۴۶ و ۱۹۴۷ دا (۳۴) ژماره ی تری لی ده رچوو . بالۆی خانه ی به ریتانیا ئه رکی ده ره ئی نانی ئه م گۆفاره ی خسته بووه سه ر ئه ستۆی خۆی . به لام له ژیر سه ره رشتیی (داماو) دا بوو . (مامۆستا توفیق وه بی به گ) یش یارمه تی ئه دا^(۳) .

له راستیدا شاکاره کانی (داماو) ، هه ر ئه مه نه ده نه بوون . گه لێک شاکاری نه ئینیشی له ده ست وه شا بووه وه . به لام زانیارییه کی ته واه و له و پوه وه ده ست نه که وت . بۆیه ک جارێ به مه نه ده واه هێنا .

(۱) بۆ زیاتر به وانه : د . کوردستان موکریان؛ زاری کرمانجی یه که مین گۆفاری کوردی رواندز - ده زگه ی موکریان - هه ولیر ۲۰۰۲ چاپی یه که م .

(۲) بۆ زیاتر به وانه : د . کوردستان موکریان؛ رووناکی یه که مین گۆفاری کوردی هه ولیر - ده زگه ی ئاراس - هه ولیر ، چاپی یه که م ۲۰۰۱ .

(۳) بۆ زیاتر به وانه : د . شوکریه ره سول ، گۆفاری دهنگی گیتی تاز... سه دره ه لدان و ده وری ... هه ولیر ۲۰۰۳ چاپی یه که م .

که سایه نایی داماو

ئەودەندە ھەبە لەناو شاکارەکانی حوزنیدا:

(پێگەباندنی خۆی) و (دامەزراندنی چاپخانەکە) لە (حەلب) و (رەواندز)دا، لە ھەموویان گەریگ ترن. چونکە (حوزنی) بەھۆی ئەو دوو شتەو تەوانی بیروباوەری کوردەواری بگۆڕی و بێخاتە سەر ئەوێ کە ھەر چەندێ مەژار و بێ دەسلەت و بێ کەس و ئاوارەبێ، لە توانیدا ھەبە چارەنووس و ژبانی خۆی سەرتاپا بگۆڕی و بێشی گەییشتە پۆبە ھەر بەرزێ مەژفایەتی و نیشتمان پەرەوری و سەرلەندی. لە راستیدا (حوزنی) ھەرچەندە ھەندێ ھەلە ئەکرد، ھەرچەندە خۆی ھەموو دەمی لە بەخت و چارەنووسی خۆی بەگەلبی بوو، بەلام بەپیاویکی گەورە و، بەنیشتمان پەرەریکی چاک و پاک و کارگوزار و، بەزانا و وێژەوانیکی بەنرخ دائنێ، کە پێویستە نەک ھەر خۆی بەخۆبەو گیانی کامەرانی بێ، بەلکو نەتەوێ کوردیش پێبەو سەرەرز و کامەرانی بێ.

ئایا راستە داماو نایاک و دز بوو؟

کەچی داخەکەم لەلایەن دۆژمەنی کورد و دۆژمەنی خۆبەو گەلێک بەند و باوی بۆ رێک خرا. گەلێک توانج و پلاری تێ گێرا گەلێک داویشی بۆ نرایەو. کە لە ئەنجامی ئەو شتەدا زۆر ئازار و زبان و سەرگەردانی و بەندیخانە و ئاوارەیی و مەژاری و دەرەداری چێشت. پێیان ئەگوت: نایاک و بۆ کەلکی ئینگلیزەکان ئەجوڵێتەو. پێیان ئەگوت: خۆفروشه و بۆ کەلکی ناپوختە خۆی کەلکی گشتی ئەخاتە ژێر پێبەو. پێیان ئەگوت: بەلێشاو پارە لە ئینگلیز وەرئەگرێ و نۆکەرێکە لە نۆکەرە گەریگەکانی ئینگلیز!...

جاریکیان ھەندێ لە مەلاکانی رەواندز بریاری خوانەناسی و کوشتنیان دا. جاریکیان مەسەرپرێکیان لێ ھان دا تێر و پر جێتو و قسە ناشرینی پێ ئەگوت. جاریکیان کردیان بەدز و توندیان کرد لە بەندیخانە و دايشیان بەدادگا و دووریشیان خستەو لە رەواندز!... تا ماوەیەک (سەید تەھا)ی سەرداری رەواندز ئەپیاراست. بەلام داخەکەم زۆری پێ نەچوو، لە دەستی چوو.

ئینگلیزەکان لەو سەردەمەدا دەسلەتانیان زۆر بوو بەسەر عێراقدا. بەلێشاویش پارەیان ئەدا بەپیاوکانی خۆیان. جا ئەگەر (حوزنی) پیاوی ئەوان بووایە، بۆ چ لەم ھەموو سالانەدا بەھەژاری و دەستکورتی و نابووتیبەو ئەژیا؟... یاخود چۆن فەرمانبەرانی عێراق ئەیان وێرا بەو جۆرە تەنگەتاو و ریسوا و سەرگەردانی بکەن؟!... پیاویک ئەگەر خەریکی کار و فەرمانی داگیرکەرانی ئینگلیزی، بۆ چ خۆی بەنووسین و چاپ کردن و بلاوکردنەوێ نووسراوانە و خەریک ئەکات، کە تا ئێستاکەیش ھیچ نووسەرێک، بەو بابەتانەو، ژبان و گوزەرائی بۆ بەرپوێ ناچێ؟!.

لەسەرێکی تریشەو ئەگەر (حوزنی) بۆ کەلکی تاییبەتی خۆی بگەرایە و، بەتەنگ چاکە خۆبەو بووایە، ئەیتوانی زۆر بەناسانی بپێتە فەرمانبەرێکی شایستە خۆی، کە بتوانی بەمووچەبەکی شایستەو، خۆی و خێزانەکە لەو پەری خۆشگوزەرائیدا بژی. چونکە ئەو سەردەمە خۆتەندەوار و تێ

گەشتوو و جیھان دیدە وەک ئەو کەم ھەبوو. فەرمانرەوایی عێراق خوا خوای بوو، یەکیکی وەک ئەو بێ بەفەرمانبەر، تا کەلکی لێ ببینی. ئەو لە سالی ١٩٢٦دا گەشتە رەواندز. گەلێک پیاوی گەورەیی ئەناسی، لەناو کورد و لەناو بێگانەدا، کە ئەیاننوانی بۆی تێ بکۆشن و داڵەزێن لە دەزگایەکی نایابی میریدا. بەلام (حوزنی) خۆی لە فەرمانبەری نەگەیاندا. چونکە ئاواتی ھەرە نازداری ئەو ئەو ھەبوو کە لە رێگای نووسراو دانان و نووسراو چاپ کردن و نووسراو بلاوکردنەو، ھەرەھا لە رێگای وتار دانەو، لەناو کۆرە نەتەو ھەبەکاندا، کوردەواریبەکە لە خەو راپەرێتی و زیندووی بکاتەو، و، بیری پێش روژن بکاتەو و رێگای سەرەستی و کامەرانی و سەرەرزیشی پێشان بدات، تا روو بکاتە پێشکەوتن و ئەویش وەک ھەموو گەلێک بەسەرەرزەبوو بژی. بەواتایەکی تر (حوزنی) بۆ بیروباوەرەکانی ئەژیا، بۆ خۆی ئەژیا. گوێی نەئەدا بە پێویستەکانی کامەرانی و خۆشگوزەرائی خۆی، گوێی نەدا بە ئامانجە گشتیەکانی خۆی کە بریتی بوون لە رێگاریوونی کورد لە دەست ھەژاری و نەخۆتەواری و نەخۆشی و ژێردەستی. جا پیاویک: ئەمانە ئاوات و ئامانجی بووین و، ئەمانە رێگای خەباتی بووین، ئەچێ ئەبێ بەپیاوی ئینگلیز یاخود داگیرکەرانی نیشتمانەکە خۆی؟!.

لە راستیدا (حوزنی) وەک ھەموو رۆشنیرێکی شۆڕشگێڕ، بەناشکرا و بەنەپتی تێ ئەکۆشا بۆ ئەوێ دۆست پەیدا بکات بۆ نەتەو ھەکە خۆی، لە گەورە پیاوانی خۆ و بێگانە، تا لە کاتی پێویستا بۆ کەلک و چاکە نیشتمانەکە خۆی، ئەو دۆستایەتیبەیان بەکاربھێتی. لەناو ئینگلیزەکانی ئەو سەردەمەشیدا ھەندێ دۆستی پەیدا کردبوو، وەک (ئەدمۆندس) کە ئەوساکە راپۆژکاری کاربەدەستی ناو ھەو، وانا (مستەشاری وەزارەتی داخە) بوو. ئەمانە کە ئەھانتە رەواندز (حوزنی)یان وەک پیاویکی کوردی زانا و رۆشنیر ئەھانتە پێش چاو. ئەھانتە سەردانی چاپخانەکە و باخچە جوانەکە لە رەواندزدا و، ئەبوون بەناشای. لە شارەزاییبەکە لە وێژە و مێژوو و کۆمەلایەتی کورددا، کەلکیان وەرئەگرت، جا (داماو) کە فەرمانبەرەکانی عێراق تەنگەتاویان ئەکرد، بەناچاری پەنا ئەبەردە بەر ئەو دۆستە ئینگلیزانە تا رێگاری بکەن. ئەوانیش لە سنووری دەست رۆشیتنی خۆیان و یاسادا یارمەتییان ئەدا. چونکە خۆشیان لە فەرماندارانی عێراق بوون!.

(حوزنی) لەناو رۆسەکانیشدا گەلێک رۆژەلەتەناسی گەورە گەورە ئەناسی و نامەکاری لەگەڵدا ئەکردن. وەک؛ (ف. مینۆرسکی) و (ب. نیکیتین). ھەرەھا رۆژەلەتەناسی ئەناسی ئەناسی. ناوی (کارل ھەدەنگ) بوو. نامەکاری لەگەڵدا ئەکرد. لەناو کوردەکانیشدا (جلادەت بەدرخان، کامەرانی بەدرخان، فەرەجوللا زەکی کوردی، محەمەد ئەمین زەکی، توفیق وەھبی، رەفیع حەلی، مەلا گەجەکی ھەولێر، مەلا محەمەدی کۆبە، شێخ محەمەدی مەزن، شێخ حەمەدی بارزانی، مەلا مستەفای بارزانی، سەید تەھا شەمزینانی، قازی محەمەدی سابلاخ)، کە ھەموویان پیاوی کەلە کەلە و رۆشنیربوون، داماوێان خۆش ئەویست و پێزیان لێ ئەگرت و، ئەگەر کاریکیشی بکەواتایە لایان یارمەتییان ئەدا.

بێجگە لەمە من وام دیتە پێش چاو کە (داماو) تێکەلێ لەگەڵ زۆرەیی بزوتنەو نەپتیبەکانی کورددا ھەبوو. دوور نیبە کە ئەندامیش بوو لەناو ھەندێ لەو کۆمەلە نەپتیبانەدا. جا پیاویکی وەک

ئەو ئەگەر پەيوەندىيى لەگەل گەورە پىپاوان و دەسەلاتدارانى كورد و بېگانەدا پەيدا نەكات، چۆن كار و فەرمانە گشتىيەكانى خۆى و كۆمەلەكانى خۆى پىن جىيەجى ئەكرى؟!

جا لە پىش شەرى يەكەمى جىهانى و پاش شەرەكەيشدا هەتا ئەم چەند سالەى دوايىيە رۆشنىرەكانمان لەو باوەردا بوون كە لە توانادا هەيە كەلك لە فەرمانەرەوايىيە بېگانەكان وەرەگىرئ بۆ كاروبارە گشتىيەكانى كورد و كوردستان. لەبەر ئەمە ئەك (حوزنى)، زۆرىەى رۆشنىرەكانى تریش تىكەلەيان لەگەل ئىنگلىزەكان و فەرەنسزەكان و روسەكان و ئەمريكايىيەكاندا ئەكرد بۆ مەبەستى گشتىيە كوردەوارى. جا لەبەر ئەم هۆيانە، هەموويان، من لەو باوەردام كە (داماو) هەر تىكەلەيىيەكى لەگەل ئىنگلىز ياخود بىگاندا كوردبئ، بەنيازى پاك بوو، نەك خراپ. وانا بۆ كەلكى كوردەوارى بوو، نەك بۆ كەلكى ناپوختەى خۆى!... يانە پەر ئەكر و ئازار و هاوارەكەى و، بەرهەمە گەورە و گرنەكانىيەى بەلگەن بۆ ئەودەى كە (حوزنى) يەكەيك بوو لە نىشتەمانپەرورە گەورەكانى كورد، كە بلىمەتەيەكەى خۆى و وێژەوانى و زاناىيەكەى خۆى، تا ما، بۆ كەلكى كوردەوارى و كوردستان تەرخان كورد.

جىا پىپاويك كە وابئ، دوورە لەودەى كە دزبئ، ياخود ناپاك و تا ئىستەكەيش بەلگەيەكم دەست نەكەوتوو كە ئەو تاوانانەى خستبووانە پالى راست دەريچن.

مردنى حزنى

حوزنى لەتاو تەنگەتاوكردى دۆژمنەكانى كورد وخۆى نەيتوانى لە رەواندزدا بمىنئەتەو. چونكە داويان بۆ نايەو و بەدزىتەيى سى كەللە شەكر و دوو گورىس و سى باتمان خورىيەو بەدناويان كرد وخستىانە بەنديخانەو!...

لەبەر دەم دادگاشدا برىبارى بەسەردا درا!... لەمەدا هەندئ لە مەلاكانى رەواندز بەناپەوا لە رووى دادگادا تاوانەكەيان خستە ئەستۆى. كەچى لە پاش پرانەودەى چەندوچونكردى دادگە بەماوەيەك، هەر ئەو مەلایانە خۆيان هاتنە لای بۆ مەلەو و پەشىمانبوونەو و داواى چاوپۆشى و لى خوش بوونيشيان لى كرد!... گوتيان: «بمان بەخشە بەزۆر پىمان كرا؟!» (حوزنى) يش لەسەر ئەو كەتن و رىسوايىيە، دلئ لە رەواندز هەلەكەندرا و لەسەر ئامۆژكارى دۆستەكانى گواستىيەو بۆ بەغدا. ئەو كاتە ١٨/١١/١٩٤٣ بوو. ئەم كارەساتە كاريكى زۆرى لە (حزنى) كرد. بەسەزمانە، هەموو دەم لىكى ئەدایەو و خەفەتى پىن ئەخوارد. هەستى بەسپەلەيى و دلرەقى و ناھەموارىيە كۆمەلەيەتيە رزبەكەمان ئەكرد. هەر بەجاريك ژيان و جىهانى لەبەرچاوەكەوت. داويى ئەمە كارى كرده سەر تەندروستىيە لەش و هۆشى و لە ١٩٤٧/٩/٢٠ لە شەودا كوژتوپ كەوت بەدەما و مرد.

لەسەر مردنى (حوزنى) گەلىك مقۆ مقۆ كرا. هەندىك ئەيانگوت: ژنەكەى دەرمانخوارى كردوو بەپەنجەى ئىنگلىزەكان. هەندىكيش ئەيانگوت لە داخانا مردوو. ئەمەيش بۆ ئىمە بەتەواوەتى راستىيە دەرئەكەوتوو. بەلام راستىيەكەى هەرچۆنىك بئ، نەتەودەى كورد بەمردنى (سەيد حەسەن حزنى) زانايەكى گەورە و نىشتەمان پەرورەيكى سەرپەلەند و وێژەوانىيەى خاوەن بەرهەمى گەورەى لە دەست چوو، كە پىويستە لەسەر هەموومان چاكەكانى بەدەينهەو. با لە داوى مردنىيەى بئ، تا گيانى شاد بکەين. ئەویش

بەم جۆرە كە كاربەدەستانى كورد بەخەينە سەر ئەودەى (پەيكەر)يك بۆ (حوزنى) دروست بكرئ و لەسەر چەقى رىگای شارى (رەواندز)دا داينرئ - بەمەرجئ شىوئەى كۆمەلە نووسراويكى گەورە و چاپخانەيەكىش لە پەيكەرەكەدا دياربئ. هەرەها پىويستە نووسراوە چاپ نەكراوەكانىيەى چاپ بکەين.

بىيجگە لەمە خانووەكەى (حوزنى) -ئەگەر ماين- بيارتيزئ و هەر نووسراو و كەلوپەلەيكيشى لى بەجئ ماو، لەو خانووەدا داينرئ. بۆ ئەمەى هەر دۆستىيەكى كورد و خويندەوارى رووى كرده شارى (رەواندز) سەرىك لە خانووەكەى (حوزنى) و نووسراوەكانى و كەلوپەلەكانى بدات و چاوى خۆى پى رۆشن بكاتەو. تا هەر هيج نەبئ داماو كە لە هەموو ژيانى خۆيدا خۆشەيەكى واى نەدى، لە پاش مردنى گيانى بەم رىزگرتن و كار پەسەندكردهمان شادبئ.

(داماو) كە گيانى پاكى بەخاك سپارد، هەر ژنىكى لى بەجىما، بەسەزمانە منالئ نەبوو جىيە بگرتەو. ئەيگوت: «منالەكانم نووسراوە كوردىيەكانە. بەوان چاوى خۆم رۆشن ئەكەمەو».

برايەكىشى لە پاش بەجئ ماو، ناوى (مامۆستا گىوى)ە. كە ئەمەيش چەشنى كاكى هەر لەسەر ئەو رىگايە ئەروات كە ئەو پىپاڤيى بوو. بىيجگە لەو براىەكى دلسوژى بوو. لە تەنگانە و خوشيدا لەگەلەياوو. ئىستەكەيش شەو و رۆژ شادى ئەكات. هەر بەچەشنى ئەویش راژەى گرنە گرنە پىشكەشى نەتەوەكەى خۆى ئەكات. بئ گومان (مامۆستا گىو)يش كە چەشنى خوالىخۆش بووى كاكى خەبات ئەكات، شايستەى هەموو رىزگرتن و يارمەتى و خوشەويستىيەكى هەموومانە. لە دانانى ئەم نووسراوەدا، بەشى هەرە گەورەى زانپارىيم لەو وەرگرت. لەبەرئەو پەبدل سوپاسى ئەكەم و لە خوام ئەوئ لەم كۆششە پىروژ و بەرزەيدا كە بەدرتيزايى تەمەنى خۆى خەرىكىتتى سەرەكوئ و بەخۆشى و كامەرانىيەو بەزى.

دروود بۆ گيانى پاكى (داماو) و خوشى لە كەسوكارە بەرتيزەكانى و نەتەودەى كوردىش كە پىپاوى وايان تيا هەلەكەوتوو.

سلىمانى: ١٩٧٢/١/٦

شاكەر فەتاح

دەرپارەى داماو

«ئەم فاضلە بەهمنە -مەبەسى سەيد حەسەن حەسەن- بەغبرى دوام كردن لەسەر نشرى (زارى كرمانجى) لەژئىر انواعى عنواندا گەلئ مباحثى بەقىمت و نەزانراوى تاريخى كوردى نشر كرد و بۆ تنوير و تشويقى لاوانى كوردى عىراق همت غبرىتەكى زۆر گەورەى صرف كرد و ئەيكا».

(محەمەد ئەمىن زەكى)

خاوەنى نووسراوى (خلاصىيەكى تاريخى كورد و كوردستان) جلدى اول، جزمى دووهم، لاپەرە (٣١٨) سالى ١٩٣١.

(تەواو)

مەلا كاكە ھەمە

چېرۆكى ژيانى زانا و وئەوان و نىشتىمان پەرەزىكى ھەرە گەرەى كوردستان

پېشەكى

(مەلا كاكە ھەمە) لە سالى ۱۸۸۴د لە سلىمانىدا لەداىك بوو لە سالى ۱۹۶۱د، لە سلىمانىدا گىيانى پاكى بەخاك سپاردوو، بەلام بەژيانى خۆى شۆرشىكى لە كۆرى خويىندەوارىدا نايەو، بۆكەللى كوردەوارى كە لە پېش ئەووە كەس ئەو نەكردبو ئەو پېش ئەو بوو: لە (خويىندەوارى كۆن) و لە (خويىندەوارى نوئ)، جۆرە خويىندەوارىيەكى داتاشى و دروست كرد، كە لە ماوئى چوار پېنج سالىكدا شاگردەكانى لە خويىندەوارىدا ئەگەيشە بارستايى شاگردە ھەرە باشەكانى ناومزگەوتەكان. جا بۆ پېكەتەننى ئەم مەبەستە دەستى كرد بەگۆرپىن و، بەكورت كردنەو و، بەدانان: (۴۴) نووسراو بۆ شاگردەكانى خۆى بەزمانى كوردى ئامادە ئەكرد. پېنج زمان و ھەموو جۆرە زانست و ھونەر و

وئەيەكى پتويستى فېر ئەكردن. بېجگە لە وەرزش و ساز و ئاواز و يارى و ياساكانى فەرمانپەوايى. ھەرەھا بەژيانىكى وايشەو ئامادەى ئەكردن، كە پشت بەخويان بېەستى و مەردانە بژيىن و سەرىش بۆ ھېچ كەسىك و ھېچ گېروگرفتىك دانەنەوئەن.

ئەمە و كەچى ھەر چوار پېنج سالى و لە گوندىكدا ئەمايەو. سنوورى خەبات كوردنىشى بۆ ورياكردنەوئەى كوردەوارى و رۆشكردنەوئەى بېريان ھەر لە (باقووبە)و ئەكشا بەناو ناوچەكانى سىروان و كەركوك و سلىمانى و موكرىاندا تا ئەگەيشە (سەقز) و اتا ھۆزەكانى ئەو ناوچانەى ھەموو ئەگرتەو. ئەم خەباتەيشى بۆ ئەو بوو، كە پىاوانى دواوژ دروست بكات بۆ نىشتىمانەكەى، كە ئەوانىش وەك خۆى، سەر و سامانى خويان بەخت بكن بۆ رزگار كوردنى كورد لە دەست ھەر چوار دەرەكەى: (زۆردارى و ھەژارى و نەخويىندەوارى و دەرەدارى). كوردستانىش ئاوەدان بكنەو بەكشتوكال و پېشەسازى و شارستانىتى راستەقىنەو.

شاگردەكانى خۆى رائەھىنا بەخوا ناسىن و سەربەرزى و نىشتىمانپەرەزى و مەوژ دۆستىيەو. بەرەنجى شانى خويان نانى خويان پەيدا ئەكرد، بەدەستى خويشيان خواردن و ھەموو جۆرە پتويستىيەكى ژيانىيان بۆ خويان ئامادە ئەكرد وەك: جل شتن و جىن راخستى و گەسك لىدان، ھەرەھا وايشى رائەھىنان كە ھەرچىيەك ئەكەن بۆ كەسانى تر، چا و نەرنە پاداش و ناويانگ و پاىە و سامان. بۆ خوى بكن. بېجگە لەو (مەلا كاكە ھەمە) گەنجىنەكەى وئەيى و زانستى واى بۆ بەجى ھىشتىن، لەگەل جۆرە خويىندەكەيكى تاقانە و پېتى رەببەكى ناوازەى وھا، كە ئەو پەرى تواناى زانستى (پەرەدەكردن)

و (فېر كوردن)ى ئەم رۆژە ئىنجا ئەيگاتى. بېجگە لەو (ئەلف و بى)يەكى كوردى وايشى بۆ داھىنانىن كە ئەمەندە ئاسان و رەوانە، ھەموو نەخويىندەوارىك بەزوويەكى زوو فېرى ئەيى، نزيكەى (۳۶) سالى خشت (مەلا كاكە ھەمە) رەنجى دا و خەباتى كرد بۆ رۆشكردنەوئەى بېروباوئەى كوردەوارى و ئاراستەكردنىان بۆ ژيانىكى بەرزتر و باشتەر و خۆشتەر. بەرەنگارى (نەخويىندەوارى و زۆردارى و ھەژارى و دەرەدارى)ى كرد لەناوياندا ئەو بەم ژيانەى دەستورىكى بەنرخ و گرنگى دامەزاند بۆ كوردەوارى كە شاىستەى ئەو بە ھەموو خويىندەوارىكى رۆشنىرى كورد لە سەرى پروات. كەچى لەگەل ئەو پېشا خەمى ژيانى خۆى نەبوو! ئەو كامەرانى لەو خەبات و تېكۆشانە ئەچىشت كە نەتەوئەكەى خۆى پېش بخت و دلى خوى خۆى پېش خۆش بكات، ئەو ھەزى لە (بەخشىن) ئەكرد، نەك (پچرىن)! جا خۆشى لە خۆى كەوا سەرىلند ژيا. خۆشى لە خويشمان كە پىاوى وا سەرىلند و گەرەمان تيا پەيدا بوو.

پىاويكى وەك (مەلا كاكە ھەمە) شاىستەى ئەو بە كاربەدەستە بەرەزەكانى كوردستان نووسراوكانى لە چاپ بدەن. بەنووسراوكانىشى ئاوازگاہەكانان برازىننەو. پەيكەرىكىشى بۆ بكن، لە گەرەكى (دەرگەزىن)دا داي بەزىن، لە شارەكەى خويىدا، كە لەژىريا بنووسى:

«لە نەتەوئەى كوردەو رېز و خۆشەويستى پېشكەشى (مەلا كاكە ھەمە)بى، ئەو كەسەى كە تا ژيا، بەكردەو و رەوشتە بلندەكانى سەرمانى بلند كردەو».

پېش ئەمەى وتارەكەم تەواو بكنم پى بەدل سوپاسى خوالىخۆشبوو (مەلا جەلال كورى مەلا كاكە ھەمە) و كورەكانى (مەلا جەلال) كاك (نەواز) و كاك (بەختيار) و كاك (شاسوار) و بە (بەھى خانى كچى مەلا كاكە ھەمە) ئەكەم كە يارمەتییەكى زۆريان دام لە كۆكردنەوئەى ئەم زانىارىيانەدا.

درو بۆ گىيانى پاكى (مەلا كاكە ھەمە) و، رېز و خۆشەويستى بۆ كور و كچ و نەوكانى.

شاكر فەتاح

(خاوەنى پرۆژەى خويىندەوارى كورد)

سلىمانى: ۱۹۷۲/۱/۱۱

پېگەيشتنى مەلا كاكە ھەمە

(مەلا كاكە ھەمە كورى حاجى سەيفوللا كورى حاجى ھەبىبوللا كورى مەلا مېرمەلىك)ە. لە سالى ۱۸۸۴د لە سلىمانى لە گەرەكى (دەرگەزىن) لەداىك بوو. (حاجى ھەبىبوللا) سەرەكى ھۆزى (تالشى دۆلابىن) بوو لە كوردستانى ئىراندا. بۆ ئەمەى گەلەكەى خۆى رزگار بكات لەدەست زۆروستەمى فەرمانپەوايى ئىران، جوو بەگژ لەشكرى ئىراندا. لە پاش شەرىكى خويىن شكاو. خۆى و كورەكەى (سەيفوللا) كە ئەوساكە لە تەمەنى پانزە سالىدا بوو، بەپارەيەكى زۆرەو خويان دەرپاز كردوو. (سەيفوللا)ى لە (سابلاخ)دا شاردۆتەو. خويشى چوو بۆ (حەج). بەلام لەوئى گىيانى پاكى بەخاك سپاردوو. (سەيفوللا)بش كە بەوئەى زانىو كۆچى كردوو بۆ شارى (سلىمانى). لەوئى (موفتى

چاومار) برازای خۆی لی ماره کردووه که کچی (مهلا محهمه دی چاومار) بووه. ئەم ئافره تەیش وەک مێردهکە زانا بوو، ناوی (مهلا فاتم) بوو. بەهەردووکیان بە (مهلا کاکه حهمه) ی کورپان خوێندوو. (مهلا کاکه حهمه) نووسراوه ئایینییهکان و زمانی فارسی و عەرەبی لەسەر دەستی مهلاکانی (سلیمانی) و (سنه) و (سابلاخ) و (سهقز) و (سەردەشت) و (کۆیه) دا تەواو کردووه. کاتێک (سهیفوللا) ی باوکی مردوو، تەمەنی سیانزە ساڵ بوو. جێگەی ئەوی گرتۆتەوه و وەک ئەویش دەستی کردوو بەبازرگانی. لە تەمەنی پانزە ساڵیدا دایکی بەزۆر ژنی پێ هێناوه. بەلام (کاکه حهمه) لە پاش پێنج سالتیک خۆی لە دەست بازرگانی و مالت و ژن و مالت و دایک و خوشک و برا پژگار کردوو و چۆتە دەرەوه بۆ کوردستانی ئێران و، هاتۆتە ناو کوردستانی عێراق بۆ خوێندن. لە (کۆیه) دا لەسەر دەستی (مهلا بههانه دین) دا کراوه بە (مهلا). شایب بۆ کراوه و پاداشیشی پێ بەخسراوه. ئینجا گهراوه تەوه (سلیمانی) بۆ ناو مالت و مالتی خۆی.

بەم ڕەنگه (مهلا کاکه حهمه) لە خێزانیکی خوێندەوار و دەولەمەند و دەسلالتدار، بەلام کۆست کەوتوو و ئاواره کەوتۆتەوه و، لەناو ئەوان و مزگەوتەکانی کوردستاندا گەوره بوو و پێ گەیشتوو. ئەو کاتە ی بوو بە (مهلا) تەمەنی نزیکەی بیست و پێنج سالان بوو.

پەوشت و ژيان و سروشتی مهلا کاکه حهمه

(مهلا کاکه حهمه) لە هەرزەکاریدا لاویکی بالا ناوەنجی دارپێژرای توندوتۆلی شوخ و شەنگ بوو. لەسەر راستی توندوتیژ بوو. کۆی نەکردۆتەوه لە کەس. لە چاوهکانیا تروسکە ی راستی پەرستی و کاردروستی خواناسی پرشنگی ئەدا. کە بەتیلایی چاوی تەماشای پیاوی ئەکرد وەک پلنگیکی بەچنگ سامی ئەخستە دلی دانیشتووانەوه. بەلام پلنگیکی درندە نا، پلنگیکی خوێندەوار. پلنگیکی خواناس و نیشتمانپەرور، کە لەسەر مافی گشتی باکی نەبوو یەخە یەموو کەس بگرێ. لە راستیدا (مهلا کاکه حهمه) تا ژیا وەک پلنگیکی هوروزمی ئەبرده سەر زۆرداری و نەخوێندەواری و هەژاری و نەخۆشی. لەپێتتا ئازادکردنی کوردا، لەو چوار دەرده، هەموو سەر و سامان و سروەت و کامەرانی و گیانی خۆی بەخت کرد. لە ژین نامەیکە خۆیدا کە لە ١٩٥٨/١/١١ دا نووسیویه، ئەلێ:

«... جا من لە حەوت سالتیبهوه هەموو کاتێ میکۆژی باپیرم لە مێشکابوو... بەو ماخولیا یهوه نەمتوانی لە شاردا بژیم، رام کردە لادێ، کە کەمتر هێزی بەسەرەوه بوو. دووبارە هەمووانم بەجێ هێشتەوه. کە ئەو وەختە عومرم (٢٥) ساڵ بوو. لە پاش بەینێ گیرام بۆ عەسکەری. لە (بێرووت) و (وان) و (باشقەلا) و شەرەکانی (سەلمان پاک) و (بەغدا) و (سامەرا) دا تا (هودنە) ^(١) دەوامم کرد. دووبارە نەچوومەوه شار. هاتەوه لادێ...».

(١) ئەو کاتە ی سەربازی لەشکری عوسمانی بوو، لەو شوێنانه، مەبەستیشی لە (هودنە) ئاگرەست و شەر وەستانی جەنگی جیهانی یەکەم بوو لە ١١ نۆفامبری ١٩١٨، بەلام دەولەتی عوسمانی لە ٣١ ئەکتۆبەردا شکا و چەکی فێدا.

(مهلا کاکه حهمه) گیانیکی شوێشگێڕانە ی هەبوو. ئەو ئەم گیانە ی لە باپیریبهوه وەرگرتوو. بێ گومانم لەوه ی کە باوکی چیرۆکی سامناکی ئەو شەرپوشۆر و دەرەدەری و ئاواره بییه ی (حاجی حەبیبوللا) ی باوکی و خۆی بۆ گێڕاوه تەوه. بۆیه کە هەر لە مالتیبهوه، تۆی نیشتمانپەرورە ی چۆتە دلیهوه. هەر وهه ئازەزووی خوێندەواری و خۆ پەرورده کردنیشی هەر لە دایکی و باوکی و گیانی باپیرانیبهوه وەرگرتوو. لە راستیدا ئەم بنەماله یه هەر لەسەر دەمی (مهلا مېرمه لېک) وه تا ئێستا هەر بەخوێندەواری و خانەدانی و ڕەوشت و سروشتی پلندەوه ناویان دەرکردوو.

(حاجی سهیفوللا) ی باوکی (مهلا کاکه حهمه) وەک دەولەمەندیکی مهلا ی بازرگانی، سەر راست و چاکه خواز و مەرد ناویانگی ڕۆیشتوو. (مهلا فاتم) ی دایکیشی وەک ئافره تێکی خوێندەواری زانا و سەرپلند، خوێندنی فێری سەدان کوران و کچانی سلیمانی کردوو.

جا (مهلا کاکه حهمه) ئەو ڕەوشت و خووه سەرپلندە ی کە هەبیبو، لە بنەماله کە ی خۆی و خێزانه کە ی خۆیهوه وەرگرتوو.

(مهلا کاکه حهمه) پیاویکی دەرورن ئازاد بوو. ئازا و بێ باک بوو، چاکه خواز و خواناس و کارگوزار بوو. خۆهختەر بوو. لێ بورده و دل فراوان و سەرپاست و دلۆز بوو، ^(١) نه له خوارندا، نه له پۆشیندا، نه له سایه و مایه دا به تەنگ خۆیهوه نەبوو. چ بۆ دادگەری سلیمانی، چ بۆ مفتی سلیمانی، دوو جار ویستیان دای مەزیتن، بەرپەرچی دانەوه، چونکە ئەو تەنیا یەک ئامانجی هەبوو کە ئەویش هەر وەک خۆی ئەلێ: «خزمەتی زانیاری کەساس و هیچ دەست نەکەوتوو دەکان و هیچ نەزانه کان بوو». ئەمیش (مهلا کاکه حهمه) یه کە ئەلێ:

«ئامۆژگاریم، جگه له واجباتی دینی ئەوهیه؛ بەخوێندن ئێسان له باقی ڕۆح لەبەر جیا ئەکرێتەوه. وه نابێ خوێندن بۆ ئەمە لای بێی کە خۆی بەخەلق بژینێ، یان ببێتە مأمور، حوربیه تەکی بفرۆتێ، ئەبێ بۆ ئەوه خەریک بێ:

«فێری زانیاری و سەنعت بێ، تا ئەتوانێ. ئەوسایه خزمەتی قەومە کە ی بکات». هەر وهه (مهلا کاکه حهمه) یه کە ئەلێ: «کەسم خۆش ناوی ئەوانه نەبێ کە لەسەر فکری من بێ. ئەوانه ی خزمەتی بیرە کەم بکەن ڕۆحم فیدایانە... ئەمەوێ خزمەتە کەم دوا ی مردنم لاسایی بکریتهوه. ئەگەر بیکەن نامەوێ بناسرێم... یا بۆنی بۆ خۆ هەول دانی لێ نەبێ!».

(١) شیخ محهمه دی حاسلی بۆی گێڕامهوه: لە پاش شکستە کە ی ئاوباریک ١٩٣١، شیخ لە ئاوبایی (بانی مورد) وه فرمانی گرتنی مهلا کاکه حهمه دەرده کات، بهوه ی کە دەستی هەبوو لە زانیاری دان دەربارە ی شیخ بەحکومت. مهلا له دێی کرپچنه ده بێ، کە ئەمە دەبێستی پرپارده دا خۆی بچێ بۆ لای شیخ، هەرچهنده موچاری دێکن کەلکی نابێ، لەتەک شیخ حسینی شیخ قادر، برای شیخ عەبدولکەریم، دێچە لای شیخ و بێ تاوانی خۆی ڕوون دەکاتەوه و شیخ دەهێنێتەوه سەر خۆی و لێی دەبووێ و پێزێکی زۆریشان دەگرێ... مەبەست لێرەدا پاک و راستی و نەترسی مهلا کاکه حهمه یه و خراپی و ناله باری ناحەزانی بوو کە ویستوبانه داوی بۆ بنێنەوه.

كهواته ئامانجى (مهلا كاكه حهमे) كوردایه تییهك بووه كه له سههر بنچینهی (زانست) و (هونهه) و (پیشه سازی) و (خواناسین) دا بجه زری^(۱)

جا ههر ئهم ئامانجه بوو كه پالتی پیتوهنا تیکه له به شتیه کانی (کرپچنه) و (کۆپ تهپه) ببی... تا هتیز و دهسه لاتیان به کار بهیتی بۆ که لکی کورده واری... ماوه یهك لای (شیخ قادری شیخ کهیمی کهس نهزان) و (شیخ حسینی) ی کوری مایه وه. له سههرده می فه رمانداریی (شیخ مهحمودی گه وه) دا کرا به دادگهر و اتا (قازی) ی (سهنگاو). کاروباری لادی که ی بۆ کارگیتی لادیی سهنگاو (شیخ قادری گۆپ تهپه) هه له ئه سووهراند. پاش تیکچوونی (شیخ مهحمودی گه وه) یش له گه له ئینگیزدا کرا به دادگهری ناوچه ی (قه رده داغ). هه میسان کاروباری هه موو ناوچه که (مهلا کاکه حه مه) سههر پرشتی بۆ (شیخ قادری گۆپ تهپه) ئه کرد. به لام له سالی ۱۹۲۵ دا (شیخ عه بدولقادر) گیرا و ده ربه در کرا. (مهلا کاکه حه مه) یش تا چوار مانگ له سلیمانیدا خرایه ژیر گیر و گاز و لی پرسینه وه و دهس به سههریه وه. تا بامرته ی (۳۰,۰۰۰) روپیه ی به فهرمانه ی وایی نه دا، به ره لالا نه کرا... (مهلا کاکه حه مه) له شار ده ربا ز بووه وه. ئهم جاره چوه ناو تیره ی هۆزه کانی جافه وه. تا دوو سالی خشت له گه له ئه واندا گهرمیان و کویتسانی کرد. ههر له نزیک (باقوویه) وه تا نزیک (سه قز) له گه لیا ندا گه را. (مهلا کاکه حه مه) له م رووه وه ئه لی: «جا به هه موو جوژی خه ربیک بووم... به نفوژی ئه وانیش هه یچ نه کرا. جا قراری ناخری و باوه ریم هاته سههر ئه وه که قه ومه که مان تا له سه د شه سستی خوینده واری ته واو نه بێ، که وابی: زاینه که یان له خوش ربا واردن و خویشانداندا خه رج نه کهن، به هه یچ نابین... جا مه جبوور بووم که ژیانم به ده رس و تنه وه خه رج به کم، به وانه ی که له ده ره وند و ده رسیان دهس ناکه و... له وه ده خته وه خه ربیکی ئه وده م. ئه ویش بۆ حریت فرۆشتن به معاش و، خۆ به مه لا مه شهوور کردن و، خۆ ژیاندن به خلق نا... به لی ناخ، سه د ناخ! وتم نامرم... ئه ما ئهم مرین!». پاش ئه وه (مهلا کاکه حه مه) ئه لی: «علمه دینییه کان هه موو فیرووم و خویندوو من. به و هه تزه له مدنییه کانیش ئه وانه فیرووم که کتیم تیا دروست کردوون. وه کو له داوه نوو سراوه».

له راستیدا ئه مه ههر له پیاویکی راستی په رستی خواناسی زانای وهک (مهلا کاکه حه مه) ئه وه شیته وه، که له هه ره تی هه رزه کاربیدا، خۆی له ژن و منال و دایک و خوشک و برا دووکانی بازرگانی و سامان، دوور بخاته وه، ههر بۆ ئه وه ی خوینده که ی خۆی ته واو بکات و خۆی بکات به (مرۆف). ئه و خوینده وارییه ی خۆشی بکات به چه کیک بۆ رزگارکردنی کورد و کوردستان له ده ست ههر چوار ده رده که ی، که بریتین له (زۆرداری و هه ژاری و نه خوشی و نه خوینده واری).

لیته ردا (مهلا کاکه حه مه) په نجه بۆ ژانیانی خۆی ئه کیشی له شاری (سلیمانی) دا که ئه لین: «دو نبام لا

(۱) مهلا کاکه حه مه له نامه به کیدا بۆ ماموستا شیخ مهحمه د حاصلی که یه کیک بووه له قوتابییه کانی، ئاوا ده لی: «... ئیتر له بیرت نه چ ههر کهس خزمه تی قه وم و به شه ری بۆ مقابله ی ئاره زووی شه خسی لا واجب نه بێ داوای به شه ری کردنی غه له ته؛ ئیستیه قاتی کابرا بۆ خزمه تکردن شه رت نییه، ئه گه ر فرۆتن و کرێکاریه، شه رت به زویی پیاها تتی خرایه کانه و ئه وان موسته حقه قتری خزمه تن». (سه ردانی ماموستا شیخ مهحمه د حاصلی - سه رچار، دوو شه مه ۱۶/۹/۲۰۰۲).

بوو بووه زیندان... له و زیندانه فرارم کرد، به ناوای فه قتییه تییه وه بۆ ناو کوردستانی ئیتران».

کاتی که یش که (مهلا کاکه حه مه) ئه لی: «بیری کهس ناکه م. سههر له کهس ناده م. کهس سههرم لێ نادات. لای زۆرتی خلق وایه هه یچ که سم نییه. ههروایان دیووم!». بیری به لای ئه وده ا ئه چی که پیاویکی دل ره ق بووه و، خه یزان و کهس و کاری خۆی که نه فت کردووه... که چی که چاو تیکم خشانده به نامه کانی که له ناوه ند خۆی و کو ره گه وه که یا (مهلا جه لال) هاتوون و چوون، ئه و په ری نا زگرتن و خۆ شه و یستی و ریزگرتنیان تیا هه ست ئه کری. (مهلا کاکه حه مه) چاک و چلونی بۆ هه موو ئه ندامانی خه یزانه که ی خۆی نوو سیوه. وینه ی له گه لدا گرتوون، قسه ی خۆشی بۆ نوو سیوون. دلی داوه ته وه که لیتی نه ره نجین له بهر لێ پرسینه وه ی و که مته ر خه می له گه لیا ندا... داوای به خشیینی لێ کردوون.

جاری وایش بووه ها ته وه وه لایان بۆ لای خویندنگا و شاگرده کانی بۆ لای نوو سین و نوو سراوه کانی.

سالانی وایش بووه، خه یزانه که ی بر دووه بۆ لای خۆی، یاخو ده ندیکانی بر دووه بۆ لای خۆی.

(مهلا کاکه حه مه) سی ژنی هه یناوه. له هی یه که میان دوو کوو و دوو کچی بووه. له هی دووه میان دوو کوو بووه. له هی سی هه میان سی منالی بووه. به لام له مانه هه موویان ههر کوو پیک و کچی کی ماوه، له گه له نه وه کانی. (مهلا کاکه حه مه) که ژنی یه که می ده مرئ تا چه ند سالی کی دوور و دریز بێ ژن ئه می نیته وه ئینجا ژنی دووه می له (قه رده داغ) دا پێ ئه هه یتن!

که ئه میش ئه مرئ ئینجا ژنی برا که ی خۆی، خوالی خۆشبوو (مهلا نوری) ماره ئه کات، ههر له بهر ئه می که پاداشی برا که ی و برا ژنه که ی بداته وه، که کاتی خۆی چاو دیزی مناله کانی ئه و یان کرد بوو. ئه یو بست چاو دیزی ژنه که و ههر سی کچه که ی (مهلا نوری) ی برای بکات.

بیه جگه له مه (مهلا کاکه حه مه) ئه گه ر پشت ئه ستوور نه بووایه به دایکی و خوشکی و براکانی و ئه و سامانه ی که بۆی به جی هه شتیبوون چۆنی ئه توانی ئه و منالانه ی خۆی و به ره لالا بکات و لیلیان نه پرسیته وه؟!.

له گه له ئه مه یشدا ئه و ئامانجه پیروزه ی (مهلا کاکه حه مه) بۆ خۆی دانا بوو، که (په روه رده کردن) و (فیه رکردن) ی منالانی بێ خاوه نی نه ته وه که ی خۆی بوو، نه ک ئه و، ههر زانا و راستی په رست و خواناسی کی تریش له جی ئه و بوایه، ههر ئه وه نده ی ئه و له دهس ئه هات، که بی کات بۆ خه یزانه که ی خۆی، پیاوی واکه خۆی له بیر بچیته وه و خۆی له هه موو خورشتی کی نایاب و جلوه رگی کی جوان و سایه و پایه و مایه یه ک، له هه موو ناو بانگی ک بێ بهش به یلێ ته وه، چۆن ئه بێ که سی کی تر گله یی لێ بکات، له سههر که م ته ر خه می، بام خه یزانی شی بێ. له راستیدا (مهلا کاکه حه مه) هه موو هتیز و توانا و بیری و هۆشی کی خۆی خه سته بووه سههر خویندنگا کانی و نوو سراوه کانی که (۳۶) سالی کیان پیتوه خه ربیک بوو بوو. له بهر ئه وه نه ماوه ی بۆ ما بووه وه، نه ده ستیشی ئه په ر ژا خه ربیکی هه یچی تر بێ. وه ک له مه و دوا رو شنی ئه که مه وه.

مه‌لایه‌کی شۆرشگیر

له سالی (١٩٢٥) ده تا سالی (١٩٦١)، واتا نزیکه‌ی سی و شه‌ش سالی خشت، (مه‌لا کاکه حه‌مه) په‌نجی دا و، کۆششی کرد و، خه‌باتی کرد له‌ناو هۆزه‌کانی (جاف) و (داووده) و (زه‌نگه‌نه) و دێهاته‌کانی تری کوردستانی عێراق و ئێراندا، هه‌ر بۆ ئه‌مه‌ی (خوێنده‌واری) به‌ناو (کوردیه‌واری) دا بلاو بکاته‌وه و نه‌توه‌که‌ی خۆی، هه‌روه‌کو خۆی له‌ هه‌موو شوێنێکدا ئه‌یگوت: «له‌ ریزی گیانه‌له‌به‌رییه‌وه بگۆزیته‌وه بۆ ریزی مرو‌قابه‌تی، تا به‌پیشه‌سازی و کشتوکاڵ و بازرگانییه‌وه، که‌ له‌سه‌ر بنچینه‌ی زانست و هونه‌ر دامه‌زرایی، ژبانیکی مرو‌قانه‌ بژین». جا بۆ پێکهێنانی ئه‌م مه‌به‌سه (مه‌لا کاکه حه‌مه) دوو رێگای شۆرشگیرانه‌ی گرت. یه‌که‌م: (٤٤) نووسراوی بۆ شاگرده‌کانی خۆی به‌زمانی کوردی ئاماده‌ کرد. ئه‌مانه‌ هه‌ندیکانی له‌ زمانی عه‌ره‌بییه‌وه گۆزیبوه‌ سه‌ر زمانی کوردی. هه‌ندیکیشیان خۆی داینا‌بوون. هه‌ندیکیان هی خوێندنی ناو مزگه‌وت بوون، هه‌ندیکیشیان هی خوێندنگاکانی فه‌رمانه‌وایی بوون. جا هونه‌ری (مه‌لا کاکه حه‌مه) له‌وه‌دا‌بوو، که‌ سالانی خوێندنی له‌ ده‌ پانه‌ سه‌له‌وه‌ که‌م کردبووه‌وه و گه‌یاندبوویه‌ چوار پێنج ساڵ به‌مه‌رجی، بارستایی خوێنده‌واری شاگرده‌کانی. له‌ بارستایی شاگردیکی خوێندنگای (ئاماده‌یی)، به‌لکو به‌ره‌و ژوورتریش که‌مه‌تر نه‌بی. له‌ راستیدا بارستایی خوێنده‌واری شاگرده‌کانی خوێندنگاکانی (مه‌لا کاکه حه‌مه) له‌ بارستایی خوێنده‌واری هه‌ردوو جو‌ره‌ خوێندنگاکانی (کۆن) و (نوێ) باشتربوو. چونکه‌ ئه‌م خۆی به‌هه‌موو شاگردیکیه‌وه‌ ماندوو نه‌کرد. نه‌ک هه‌ر ئه‌مه، که‌ زانیاریان بخاته‌ میتشکه‌وه، به‌ره‌وشت و خو‌یه‌کی خواناسانه و نیشتمانپه‌روه‌رانه و مه‌ردانه‌یشه‌وه‌ رای ئه‌هێنان. خه‌می خواردن و جلوه‌رگ و ته‌ندروستی و خوش رابو‌وارد و سه‌رو‌ت و پێک‌وێتی و پاک و خاوێنی نوستنی ئه‌خواردن و، له‌سه‌ر یاسایه‌کی راست و دروست ژبانیانی ئه‌برد به‌رپه‌وه.

له‌ هاوینادا که‌ کاتی پشوو‌دانیان بوو، (مه‌لا کاکه حه‌مه) کشتوکاڵی به‌شاگرده‌کانی خۆی نه‌کرد، ئاژه‌لی پێ به‌خێو نه‌کردن، به‌ره‌مه‌ی ئه‌و په‌نجانه‌یشه‌ی بۆ خۆی و شاگرده‌کانی خۆی به‌کاره‌هێنا، جیگای نوستنیانی به‌خۆیان را‌نه‌خست، چیشتی خۆیانی به‌خۆیان لی ئه‌نا، جلی خۆیانی به‌خۆیان نه‌شوست، پاک و خاوێنیی خۆیانی به‌خۆیان پێک نه‌هێنا. هه‌ر رۆژه‌ یه‌کیکیان بانگی ئه‌دا هه‌ر رۆژه‌ یه‌کیکیان پێش نوێژی بۆ هه‌موو شاگرده‌کان نه‌کرد گۆرانی و به‌زمه‌رزم و ئاهه‌نگیان هه‌بوو. گه‌شت و سه‌یران و وه‌رز و یاری و مه‌له‌کردن‌یان هه‌بوو. خوێنده‌وه‌ی وتاری دروست و سه‌ره‌سته‌یان هه‌بوو. به‌کورتی خوێندنگاکانی (مه‌لا کاکه حه‌مه) شاگردیان نه‌کرد به‌پیاوێکی رۆشنییری کوردپه‌روه‌ری و ریا و چست و چالاک، که‌ هه‌ر پشت به‌خۆی بیه‌ستی. که‌ سه‌ری به‌نده‌یشه‌ی بۆ هه‌یج که‌سه‌یک و بۆ هه‌یج ژۆرداریک و بۆ هه‌یج گروگرفت و ته‌نگ و چه‌له‌مه‌یه‌ک دانه‌نوێتی! که‌ ژبانیکی پێ له‌ پاک و چاکی و کامه‌رانی‌ش بژی.^(١)

(١) هه‌ر له‌م روه‌وه‌ مامۆستا (شیخ محه‌مه‌د حاسلی) که‌ قوتابییه‌کی خۆب‌ووه‌ بۆی گێڕامه‌وه: «هه‌ر قوتابییه‌ پله‌کانی خوێندنی ته‌واو کردایه‌ ده‌بوو لایه‌ره‌یه‌ک له‌ شێوه‌ی فۆرمدا پێ بکاته‌وه‌ به‌وه‌ی په‌یمان بدا که‌ له‌مه‌ودوا درێغی نه‌کات له‌ گه‌یاندنی ئه‌و زانیاریانه‌ی وه‌ری گرتوون به‌مه‌لانی کوردی نه‌خوێنده‌وار و کۆشش بکات قوتابخانه‌ بکاته‌وه» هه‌روه‌ها وتی: «سالی ١٩٤٩ - ١٩٥٠ چوومه‌ دبی حاسل له‌ شاره‌زوور، له‌و ناحیه‌ی =

جا ئه‌م خوێندنگایانه‌یشه‌ی رێگای دووه‌می شۆرشگیرانه‌ی (مه‌لا کاکه حه‌مه) بوون. پێویسته‌ ئه‌مه‌یشه‌ی بڵێین، که‌ (مه‌لا کاکه حه‌مه) له‌پێناو گه‌یشتن به‌م ئامانجه‌ پیرۆز و به‌رزیدا گه‌لیک کۆسپ و به‌ره‌هه‌ستی ئه‌هاته‌ به‌رده‌م. گه‌لیک ئه‌رک و ئازاری ئه‌چیشته‌، گه‌لیک زیانی لی نه‌که‌وت، به‌لام ئه‌و هه‌رگیز وره‌ی به‌رنه‌ئادا، کۆلی نه‌ئادا، تا ئه‌هات ژۆرت‌تر خه‌باتی نه‌کرد. ژۆرت‌تر گه‌شه‌ی ئه‌دا به‌ (نووسراوه‌کان)ی و به‌ (خوێندنگاکان)ی.

په‌وشتی وابوو، هه‌رچه‌ند ساڵه‌ له‌ گوندیکدا ئه‌مایه‌وه، جاری وا هه‌بوو، ژماره‌ی شاگرده‌کانی ئه‌گه‌یشه‌ په‌نجایا، شه‌ست شاگرد، که‌ فه‌رمانی له‌و گونده‌دا ته‌واو ئه‌بوو، ئینجا روه‌ی ئه‌کرده‌ گوندیکی تر که‌ به‌شیرا‌وبووبی له‌ خوێندنگای فه‌رمانه‌وایی یاخود مزگه‌وت.

(مه‌لا کاکه حه‌مه) له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌م هه‌موو په‌نجه‌دا سه‌ری خۆی به‌رز را‌نه‌گرت، پاداشی له‌ که‌س داوا نه‌ئکرد. خۆی و شاگرده‌کانی خۆی به‌و نانه‌ ئه‌ژیاندا که‌ به‌ره‌نجی شان و خوه‌ی^(١) ناوچه‌وانی خۆیان په‌یدا‌یان نه‌کرد، یاخود به‌و یارمه‌تیه‌ی که‌ گوندیه‌کان، به‌ئاره‌زووی خۆیان ساڵه‌ و ساڵ له‌ به‌ره‌مه‌کانی خۆیان ئه‌یاندانی. ئه‌و ئه‌یویست شاگرده‌کانی خۆی و رابه‌یتی که‌ وه‌ک خۆی ده‌رچن. وه‌ک خۆی خۆیه‌خت‌که‌ر و دلسۆز و نیشتمانپه‌روه‌ر و خواناس بن. ئه‌یویست ئه‌وانیش خۆیان بۆ بلاو‌کردنه‌وه‌ی خوێنده‌وارییه‌کی راسته‌قینه‌ ته‌رخان بکه‌ن، بۆ که‌لکی کوردیه‌واری و ئا‌و‌کردنه‌وه‌ی کوردستان.

بێجگه‌ له‌ خوێندنگا به‌رپه‌وه‌بردن و نووسراو دانان و نووسراو گۆڕین (مه‌لا کاکه حه‌مه) چالاکییه‌کی تریشی ئه‌نواند. ئه‌ویش ئاراسته‌کردنی دانیش‌توانی گونده‌کان و گه‌وره‌کانیان بوو، بۆ کاروباری چاک و پاک بۆ که‌لکی هه‌مووان. هه‌روه‌ها تا ئه‌ندازه‌یه‌کی گه‌وره‌یش له‌ کاری خراپ و زبانه‌خ‌ش په‌شیمانی نه‌کردنه‌وه. به‌م په‌نگه‌ (مه‌لا کاکه حه‌مه) شۆرشگیرانه‌ ئه‌بزووته‌وه. وه‌ک چرایه‌کی پرشن‌گدار مایه‌وه،

= و‌ارما‌وه‌یدا قوتابخانه‌ له‌ هه‌یج دێیه‌کدا نه‌بوو، به‌پێی ئه‌و ته‌عه‌هودی دا‌بووم به‌مامۆستا مه‌لا کاکه حه‌مه پێویستی کردنه‌وه‌ی قوتابخانه‌یه‌کم ئاماده‌ کرد، حاجی حه‌مه ئاغاش دیوه‌خانه‌که‌ی خۆی کرده‌ جیگای خوێندن، قوتابی له‌ گونده‌کانی تریشه‌وه‌ ده‌هاتن... ناحه‌زان گومانیان له‌م کاره‌ کرد و گه‌یاندیان له‌ی حکومه‌ت که‌ ئه‌مه قوتابخانه‌یه‌کی سیاسیه‌، حکومه‌ت که‌وته‌ لی‌کۆلینه‌وه‌ی ئه‌مه، حه‌مه ئا‌غا نا‌وتیک قایمقامی هه‌له‌به‌جه‌ بوو، ها‌ته‌ لامان تا بزانی ئه‌م قوتابخانه‌یه‌ چیه‌ و چۆنه‌، به‌لام که‌ راستی کاره‌که‌ی بۆ ده‌رک‌وت پێش‌یاری کرد - به‌نووسراوی ژماره‌ ٤٢٨/٤ له‌ ١٢/٣/١٩٥٠ که‌ ئه‌م قوتابخانه‌یه‌ بکریته‌ په‌سمی و منیش بیه‌ مامۆستا تیا‌یدا-. موته‌سه‌ره‌ی سلیمانی به‌نووسراوی ٢١٦٨ له‌ ١٣/٣/١٩٥٠ دا پریری دا و په‌روه‌رده‌ی سلیمانی مامۆستا س‌ال‌ح سه‌عیدی موته‌تیشی نارد و قوتابییه‌کانی تا‌قی کرده‌وه‌ تا راده‌ی خوێندنیان دیاری بکات. ئه‌ویش پریری دا که‌ ئاستیان ژۆرباشه‌ و پۆلی چواری بۆ دیاری‌کردن و یه‌که‌م مامۆستاش که‌ ئی‌را بۆ حاسل مه‌جید ئه‌فه‌ندی حاجی مه‌لا ره‌شید بوو وه‌ ژماره‌ی قوتابییه‌کان گه‌یشه‌ ٧٠ قوتابی له‌ گونده‌کانی: قه‌له‌به‌زه، ئالان، ته‌په‌که‌ل، مالوان، کانی که‌وه، میره‌دی، چنار، قلیجه‌، ناو جاف. خۆش‌م له‌ په‌نا زرعت‌کردندا رۆژی چوار ده‌رسم ده‌وته‌وه‌ به‌بێ پاره‌ - له‌ سه‌ردانی رۆژی دووشه‌مه‌ ١٦/٩/٢٠٠٢ له‌ سه‌رحنار-.

(١) خوه‌: ئاره‌قی له‌ش. (ش. ف)

له ناو د پته کانی کوردستاندا میشتک و دل و دهر وونی (پهش) و (پووت) و (دهسه لانداری) و (ههژار) و (دهوله مه ند) ی نه ته وه که مانی روژن نه کرده وه. که چی له گهل ته ویشدا نه ی ته ویست بناسرئ، یاخود ناویانگی بۆ دهر بکری. یاخود بۆ سایه و پایه و مایه بگه ری. چونکه (مه لا کاکه حه مه) نیشتمان په روه ربیه که ی له خوانا سیه که یه وه وهر گرتبوو. هه رچییه کی نه کرد، بۆ خوی نه کرد، پاداشی له کهس نه ته ویست. له خوی ته ویست. که له پینا و نه م کرده وه په نگینه بشدا گیر وگرفتییکی نه هاته بهر و، دهر و ئازاریکی تووش نه بوو، رووی نه کرده وه خوا و داوای ریگا پیتشاندانی لی نه کرد، بۆ نه مه ی نه و فه رمانه گه روه یه ی خستبوویه سه ر شانی خۆی باشر به ریته وه ببات.

جاریکیان له دییه که له دپته کانی (داووده) په نجی چوار سال و سئ مانگی به با چو! شاگرده کانی لی ته که یه وه و بلا و دیان لی کرد! (مه لا کاکه حه مه) له پاش سکالا یه کی دوو و درێژ که به هه ناسه یه کی سارده وه نوو سبویه، له ژین نامه که یا، نه لی: «له بهر نه وه ی زانرا نه مانه نابنه نه وه ی معاشیان دهس که وئ زه کات و سه رفتره یان بدریته ی، سه رقه له مانه وهر گرن، تیکیاندا. منیشیان له غایه که م محروم کرد! سه رگه رانیان کردم! په نا به خوا...».

نه مه له سالی ۱۹۴۴ دا رووی دا. که چی (مه لا کاکه حه مه) زۆری پئ نه چوو، چوو گوندیکی تر، سه رله نوئ خوتندن گایه کی تری دامه زانده وه!

شاگرده کانی مه لا کاکه حه مه

(مه لا کاکه حه مه) بۆ شاگرده کانی نه م نوو سراوه کوردییانه ی ناماده کردوه. هه ندیکی کردوه به کوردی. هه ندیکیشی به کورتکراوه یی و پوخته یی گۆپوه و دارشتوه به کوردی. هه ندیکیشیانی داناوه و داهیتاوه به کوردی^(۱).

۱- تفسیری قورئان به کورتی هه ر سی جزئه که.

۲- منهاج له سه ر وته ی تیمامی (نووی)^(*) به ته حقیقاتی پتوبستی (ابن الحجر) ده و هی تر له مه زه به یی (شافعی) دا. نه مه (۸۰۰) لاپه ره ی گه روه یه.

۳- نحوی عربی

۴- صرفی

۵- وضع

۶- استعاره له علمی منطقد

۷- ایساغوجی

(۱) نه مه له نوو سراویکی خۆی وهر گیراوه. خۆیشم زۆریه ی نه م نوو سراوانه م لای کوپه که ی (مه لا جه لال) دیوه. (ش. ف).

(*) نووی: نه وه ی: یه حیای کوری شه رف، له ۱۲۷۷ ز کۆچی کردوه، له نه وای خوژان له شام له دایکبووه و مردوه، گهلئ داناوی له حه دیسا هه یه: (ریاض الصالحین، الأربعون النوویه، تهذیب واللغات...).

۸- شمسیه

۹- گلنبوی برهان

۱۰- گلنبوی آداب

۱۱- شرحی عقائدی مه لا سه عید

۱۲- جمع الجوامع

۱۳- مختصر له علمی بلاغت

۱۴- تلخیص تهذیب الکلام

۱۵- تشریح الافلاک

۱۶- رساله حساب^(۱)

۱۷- جغرافیای عمومی^(۲)

۱۸- تأریخی عمومی

۱۹- قواعدی کوردی

۲۰- معلوماتی مدنیه

۲۱- خو و په وشت

۲۲- ته ندروستی (صحه)

۲۳- علمی دین

۲۴- میادئی هندسه

۲۵- کیمیا

۲۶- قانونی عقوبات

۲۷- قانونی اصول محاکمات

۲۸- قانونی عشائر

(۲۱). نه م دوو بابه ته م له لای مامۆستا شیخ محه مه د حاسلی خه ریانی دیوه، به سوپاسه وه چه ند روژئ له لام بوو، حساب) که به کوردییه کی پوخت و خه تیکی جوان راڤه کراوه و بابه ته کانی شیکراونه ته وه و ده یان نمونه یان له سه ر هیتراونه ته وه و حه ل کراون. باسه کانی: جه زری ژماره ی ساغ، که سر، دۆزینه وه ی نامه علوم به نه ریه عه ی موته ناسییه... به داخه وه ده فته رکه په ره ی لی فه و تاوه.

(جوغرافیای عمومی) (۴۶) لاپه ره یه، کوردییه کی ره وان، باسه کانی: پیتناسه ی جوغرافیا، به شه کانی، هه ساره کان، چوار لایه که، گه رانی زه وی- روژئ و سالی- ئوفوق، جیهانی نه ساسی، خطی طول و عرض، مه نطیقه، مانگ و روژگیران، ریاح- با-، ئاوره نگ، ته م، باران، به فر و ته رزه، گۆرانی سطحی ارض، تیاراتی بحری، استلاحاتی جوغرافی، قاپه کان، نه وروپا: سطحی، حاصلاتی ریگه ی، ولا ته کانی، جزیره ی به ریتانیا.

۲۹- قانونی اساسی

۳۰- قانونی تسویه

۳۱- قانونی زراعت

۳۲- قانونی عقر

۳۳- قانونی لزمه

۳۴- ئەلف و بیتی کوردی... ئەم ئەلف و بیتیە زۆر سەیرە. زۆر ئاسانیشت فیڕ ئەکری. خۆی دایهیتناوه. لەسەر بنچینە (دە) ژمارە، کە لە (یەک) دە دەست پێ ئەکات هەتا (دە) لەگەڵ (سەر) و (بۆر) و (ژێر) و (زەنە) دا. (مەلا کاکە حەمە)، (۳۸) پیتی بۆ فیڕبوونی (ئەلف و بیتی زمانی کوردی) داناوه، کە لەمانە (۲۸) پیتیان لە زمانی کوردی و عەرەبیدا وەک یەکن. (۱۰) پیتیشیان تاییەتین بۆ زمانی کوردی. (ئەلف و بیتی) یەکە لە راستەوه بۆ چەپ ئەنووسری. ئەویش پیتە بزۆتەرەکانی (ه) و (و) و (ی) خۆی بەکارئەهێنی، لە جیاتی (سەر) و (بۆر) و (ژێر)ی عەرەبی.

ئەمانە و هەروەک لە یادنامەیهکی تری خۆیدا دەرئەکەوێ چەند نووسراویکی تریشی بەکوردی داناوه، وەک: (ئەلفبای فەرەنسزی) (الغتی فەرەنسزی)، (نصیحتی زمانی کوردی)، (تاریخ کورد)، (ریاضتی بدنیه، وازی، یاری)، (گۆزانی)، (فیربای)، (مبادئی طبیعت)، (تاریخی طبیعی)، (جغرافیای عیراق)، کە ئەمانەیشی بەوانە (درس) بەشاگردەکانی خۆی گوتۆتەوه، بەم پیتیە نووسراوهکانی (مەلا کاکە حەمە) خۆیان ئەدەن لە (۴۴) نووسراو.

ئەمانە بەشی زۆریان کە بریتییە لە (۳۰) سی نووسراو، لای کۆپەکانی (مەلا جەلالی کۆپی مەلا کاکە حەمە) پارێزراون^(۱). وەک خۆی ئەلێ: «بێجگە لەوانە نووسراوانی تریش هەن». بەلام هەتا ئێستا بۆ ئێمە دەرئەکەوتوو.

خوێندنڤاکی تاقانە

هەروەکو لەوەپێشت گوتمان: سنووری خەباتکردنی (مەلا کاکە حەمە) هەر لە نزیک (باقووبەرە) بوو ئەکشا بەناو کوردستانی عیراق و ئێراندا تا ئەگەیشته نزیک شاری (سەقز). ئەمانە ناوی چەند گوندێکن لەو گوندانەی کە (مەلا کاکە حەمە) خوێندنڤا تاقانەکانی خۆی تیا کردوونەتەوه و لەناویشیاندا مەنالاڵی کوردی فێری خوێندەواری و ڕەوشت و خووی بلێند کردووه:

(گەرچنە، فقی مصطفی، مەلا هۆمەر، کۆیک، مەسەبی، خان إبراهیم خانچی، دار بەروو، قەرەداغ، قزابات، چەوری، دوراجی، نەپەسی، غەرە، سیامنصور، چیا ڕەزا، باقووبەرە) لە یادنامەیهکی کە لەناو

(۱) خوالێخۆشبوو (مەلا جەلال کۆپی مەلا کاکە حەمە) سی کۆپی هەیه: کاک نەوزاد و کاک بەختیار و کاک شاسوار. (ش. ف.).

نووسراوهکانیا دۆزیمیهوه و بریتی بوو لە چوار لاپەرە، (مەلا کاکە حەمە)، لە بابەت خوێندنڤاکیهکیهوه کە لەناو هۆزی (داووده) دا لە سالی (۱۹۴۰) دا کردویتییهوه بەم جۆرە هەست و بیروباوهری خۆی دەرپرپوه:

«لە (۱/۸/۱۹۴۰) هوه تا (۱/۱۱/۱۹۴۴) یهعنی چوار سال و سی مانگ له (داووده) دهرسهکانی خوارهوهم به (۲۴) قوتابی گوت، که کۆری ئاغا و مسکین بوون، له هی ئەم ئاوابییهانه: (دوراجی، چەوری، غەرە، قەلا، پەلکانە، قوری چای، زنانه، قەلخانۆ، هۆمەر صوفی، ئاوابی لفتی ئاغا). بەخۆرای دەرسم ئەگوتەوه. خدمتم ئەکرد. چونکە هیچ قومیتی نهزان بههیچ نابێ، نه بۆ دین، نه بۆ دنیا. غایەم ئەوهبوو که ئەمانه له زانینی دینی و مهدهنی بهقههه تاقههه و توانا شتی وهگرن. ئەوسا بهروچ خەریکی مکافحهی نهزانی قهوهمه که بن. بینه بناغه بۆ ئەوهی طاقمیتی گهوره بینه زانیار. تا بهزانیهوه، بهصنعت و زراعت و کاسبی، ژیانیتی بهشەریان دەسکهوێ».

ئینجا (مەلا کاکە حەمە) لە پێڕهویی خوێندنڤا ئەفلاتوونییهکی خۆی ئەدوێ. ئەلێ: «منهجي درس وابوو:

۱- هیچ وهختی تیکهلی غهیری خۆیان نهبن.

۲- خهه، خواردن، استراحت، پاکي، عبادت، دهرسيان داها لهژیر مراهقه بهیهکی فنیابێ.

۳- بهش کردنی شهه و ڕۆژیان بهسی بهشی وهک یهک بێ؛ یهکهه بۆ خهه. دووهه بۆ خوێندن. سییهه بۆ رهحهتی و عیبادهت و خواردن و وازی و یاری.

۴- غایهیان تهنها دهسکهوتنی زانی بن، که بتوانن مکافحهی نهزانی قهوهه بکهه و هیچی تر.

۵- شهه و ڕۆژ پینچ نوێزه فرهزه که بهجهماعت بکهه. که بهنۆیه بانگ بههه. ئیمامهتی بکهه.

۶- له رهحهتیا حورین. نهوهه ڕابواردنیتی وا خویشیان بیتی که فکری هیچی تر نهکهنهوه.

۷- له زراعهتدا، له شتی تریشدا، بهقههه توانا ئەوی ئەیخوین بیهیکهه.

۸- ههمو ڕۆژی بهقههه توانا ڕیازهی بهدهنییهیان بیتی.

۹- لباسیان ههمو یهک نهوهه بیتی.

۱۰- لایان وابی و وابن که لهیهک باوک و دایکن.

۱۱- بهنۆیه داها خوتبهی مهعقول بخوین بهسهر بهستی.

۱۲- ههمو ڕۆژی ئیمتیحان بیتی.

۱۳- وهخت و مقدار و نهوعی خواردن و خواردنهوه و خهویان مهعلوم بیتی.

۱۴- ههمو وهختی مقداری پینش بهیانی لهخهه ههلسن.

۱۵- لهشهویشدا دهرسيان بیتی.

۱۶- زۆر بهدقههه له تۆز و پیسی خۆیان بهپاریزن».

ئینجا (مەلا کاکە حەمە) ئەلێ:

«بەم نهوهه (۵۱) مانگ سهعی کرا. بهقههه توانا خهریکی سهرکهوتن و پینشکهوتن بوون».

شاگردەکان ئەم وانایانەیان^(١) ئەخویند

پاشان (مەلا کاکە حەمە) ناوی ئەو وانایانە ئەنوسێ کە لەو خۆتەنگایەدا بەشاگردەکانی خۆی گوتۆتەوه. بەم جۆرەیه کە لە خوارەوه نووسراون:

- ١- ئەلقبا هەموو ئەوێکەکانی.
- ٢- نووسین؛ کوردی، عەرەبی، تورکی، فارسی، فەرەنسێ.
- ٣- حساب بەکوردی.
- ٤- قورئان
- ٥- جەغرافیای عێراق بەکوردی.
- ٦- جەغرافیای عەومی بەعەرەبی.
- ٧- جەغرافیای عەومی بەکوردی.
- ٨- تەریخی عەومی بەکوردی.
- ٩- تەریخی کورد بەکوردی.
- ١٠- تەریخی ئیسلام بەتورکی.
- ١١- تەریخی عەرەب بەعەرەبی.
- ١٢- مێوێ ئیسلام بەکوردی.
- ١٣- تەریخی ئیسلام بەکوردی.
- ١٤- ئەندەسە ئیسلامی بەکوردی.
- ١٥- ئاشیا ئیسلامی بەکوردی.
- ١٦- ئاشیا ئیسلامی بەعەرەبی.
- ١٧- ئیسلامی کیمیا بەکوردی.
- ١٨- ئیسلامی فیزی بەکوردی.
- ١٩- ئیسلامی سەحە بەکوردی.
- ٢٠- قانونی عەقوباتی بەگەدای بەکوردی.
- ٢١- قانونی اصولی محاکمات بەکوردی.
- ٢٢- مەلوماتی مەدنیە بەکوردی.
- ٢٣- ئیسلامی ئەخلاق بەکوردی.
- ٢٤- ئەلقبای فەرەنسێ بەکوردی.
- ٢٥- ئالفبای خەسەبی تەزە خۆمان (هێ کوردی).

(١) راستەر: ئەم وانانەیان...

- ٢٦- ئیسلامی هێت و نەجوم بەکوردی.
- ٢٧- نەشید (گۆرانی) بەکوردی.
- ٢٨- ریاضتی بدنیە، وازی، یاری بەکوردی.
- ٢٩- ئیسلامی طلاق و نکاح بەکوردی.
- ٣٠- بایسی طلاق و نکاح بەکوردی.
- ٣١- نەجوی عەربی بەکوردی.
- ٣٢- سەرفی عەربی بەکوردی.
- ٣٣- قواعدی کوردی بەکوردی.
- ٣٤- لغتی عەربی بەکوردی.
- ٣٥- لغتی فەرەنسێ بەکوردی.
- ٣٦- ئیسلامی فرائض، بەشکردنی ماله مردوو، بەکوردی.
- ٣٧- ئیسلامی منطق بەکوردی.
- ٣٨- ئیسلامی عقائد بەکوردی.
- ٣٩- ئیسلامی مباحثە بەکوردی.
- ٤٠- عملی بیان و استعارە بەکوردی.
- ٤١- ئیسلامی وفق بەکوردی.
- ٤٢- نصیحتی زمانی کوردی بەکوردی.
- ٤٣- تفسیری قرآن بەکوردی.

نەمۆنەیهک لە ئەلقاباکە مەلا کاکە حەمە

پاش ئەو (مەلا کاکە حەمە) (بۆ نەمۆنە چەند دێرێکی بە (ئەلقا) کە خۆی نووسیبو، بۆ مەشق، کە بەشاگردەکانی خۆی بکات. ئەمە چەند دێرێکی:

» رەکی	بە	دەشە	کی بەکان	کە	لە
٧٧٢	٧٧	٧٧٢	٧٧٢	٧٧	٧٧
» رەکی	بە	دەشە	کی بەکان	کە	لە
٧٧٢	٧٧	٧٧٢	٧٧٢	٧٧	٧٧
» رەکی	بە	دەشە	کی بەکان	کە	لە
٧٧٢	٧٧	٧٧٢	٧٧٢	٧٧	٧٧

زمان و دهستی یک بوو. به‌شپوهی ژيانی و به‌نووسراوه نایابه‌کانی و، به‌خوتېدنگا ئه‌فلاتونوویییه‌کانی، سه‌ری نه‌ته‌وه‌که‌مانی بلنډ کرده‌وه.

جا هیوادارم که خوا ئه و رۆژه‌مان پێشان بدات، که ئه‌و نووسراوانه له لایهن کاربه‌دهستانی کوردستانه‌وه، به‌چاپ کراوی بیهین هه‌روه‌ها په‌یکه‌ریکیشی بۆ دروست بکری و دا به‌زێتری، له‌گه‌ڕه‌کی (ده‌رگه‌زین) دا.

هه‌روه‌ها خۆشی له نه‌ته‌وه‌ی (کورده‌)یش که پیاوی وا‌گه‌وره‌ی تیا هه‌لکه‌وتووه‌، که سه‌ری بلند کردۆته‌وه‌. (**)

[illegible]

[מֵעַל כֹּאֵל מֵעַל]
[מֵעַל מֵעַל מֵעַל]

(مه‌لا کاکه حه‌مه)، ئەو ئەستێره‌ گه‌شه‌ی که نزیکی سی و شەش سالی خشت له به‌شێکی گه‌ورە
خاکی کوردستاندا پرشنگی زانست و هونەر و خواناسی و نیشتمانپەروری بلأا کردووه، له‌به‌ر نه‌خۆشی
له‌ گوندی (باقویه‌ره)^(١) وه‌ که له‌ لادیی (هۆرین و شیخان) دایه، هینایانه‌وه (سلیمانی). له‌ رۆژی
١٠/٥/١٩٦١دا له (سلیمانی)، له‌تاو نازاری نه‌خۆشییه‌که‌ی گیانی پاکی به‌خاک سپارد. به‌م‌رده‌که‌ی
ئەو کسپه‌ له‌ جەرگی هه‌موو کوردێکی نیشتمانپەرور و دڵسۆزه‌وه‌ هات، به‌تایبه‌تی له‌ هی شاگردکانه‌وه
که هه‌تا ئەمێن ئەویان له‌بیر ناچیته‌وه. نه‌ته‌وه‌ بۆی که‌وته‌ شینه‌وه‌ و، له‌وه‌پری پێژدا به‌پێی کرد بۆ لای
خوای خۆی. له‌سه‌ر خواستی (مه‌لا کاکه‌ حه‌مه)، خۆی، هه‌رجی که‌لوپه‌ل و نووسراویکی لێ به‌جێ ما‌بوو
– بێجگه‌ له‌ نووسراوه‌ کوردییه‌کانی – هه‌موو به‌رده‌و رۆوی مژگه‌وتی (باقویه‌وه) کرایه‌وه. تا شاگردکانی
ئەوێی که‌لکیان لێ ببین.

(۱) باقوبه‌ره: گوندیکه له ناحیه‌ی مه‌یدان.

(*) بەشی زۆری ئەم نووسراوەم لە ١٦/١١/١٩٧٠ دا بەناوی (یەکیتمیی نووسەرانی کورد) ھە، (لقی سلێمانی) لەسەر (تەلەفیزی کەرکووک) خێندەو. (ش. ف)

زێڤەر

(چیرۆکی ژبانی ویژەوان و بوێژ و نیشتمانپەرۆری هەرە بەناوبانگی کوردستان

مامۆستا زێڤەر پێشان ئەدات)

پێشه‌کی

پیاو که ته‌ماشای مێژووی ژبانی کورده‌واری ئەکات، زوو به‌زوو بۆی ده‌رئه‌که‌وێ: که ئه‌وانه‌ی زانای به‌کار و ویژه‌وانی لێهاتوو بوون، هه‌موو‌ده‌م له ئازار و هاواردا بوون، له ته‌نگ‌چه‌له‌مه‌دا بوون. له گیروگرفتا بوون. (نه‌ته‌وه) یان که‌مه‌ته‌رخه‌می ناوندوو به‌رامبه‌ریان، یاخود به‌ره‌نگاری کردوون. له‌م کاره ناهه‌مواره‌یشه‌وه ئه‌وه په‌یدا‌بووه که به‌شێکی زۆر له‌و زانا و ویژه‌وان و رۆشن‌بیرانه‌ی‌شمان کوژراوان و له‌ناو‌چوون، یاخود ته‌فروتوونا بوون بۆ خا‌که بی‌گانه‌کان! هه‌ر که‌سه‌یکه‌ش‌یان ماوه‌ته‌وه، چرای هیوای کوژاوه‌ته‌وه و، ده‌سته‌وه‌ئۆ دانیشتوو و، وازی له هه‌موو جوژه خه‌باتیکێ نیشتمانی هێناوه!

سه‌یر ئه‌وه‌یه ئه‌و زانا و ویژه‌وانانه‌مان که گه‌یشته‌وه‌ته خا‌که بی‌گانه‌کان، به‌پێچه‌وانه‌ی ئێمه، نرخیان دراوه‌تی و پێریان لێ گیراوه و، با‌یه‌خ‌یان پێ دراوه، تا گه‌یشته‌وه راده‌یه‌کی وه‌ها کورد و کوردستانه‌که‌ی خۆیان له‌بیر چۆته‌وه و خۆیان له‌پێناو پێشکه‌وتن و سه‌رکه‌وتنی ئه‌و خا‌که بی‌گانانه‌دا به‌خت کردوووه!...

که‌واته له باری ناهه‌مواری ئێمه و به‌دکرداریمان‌ه‌وه بووه، که هه‌رچی زانا و ویژه‌وان و رۆشن‌بیریکمان هه‌بووه، یان له‌ناو‌چوون یان سارد بوونه‌ته‌وه له خه‌بات، یاخود بوون به‌پیاوی بی‌گانه و به‌وان که‌ل‌کیان به‌خشی‌بووه!... که ئه‌مه‌یش، داخه‌که‌م، ئه‌وه‌په‌ری باری نابو‌تیبیه له پێشکه‌وتن و شارستانیتیدا؛ که له‌سه‌ر گه‌له‌که‌مان تۆمار کراوه!... جا له‌به‌ر ئه‌مه بوو که تاریکییه‌کی شه‌وه‌زه‌نگ، ئاودامان کوردستانی داگیر کرد بوو، تا ئه‌م چه‌رخ‌ی بی‌سته‌مه‌ش کورده‌واریه‌که، خۆی به‌ده‌ست خۆیه‌وه نه‌ینالاند. که ئه‌توانم بلێم تا ئێ‌ستاکه‌یش، تا ئه‌ندازه‌یه‌کی گه‌وره، ئه‌م باره ناهه‌مواره له زۆریه‌ی شوێنه‌کانی کوردستاندا فه‌رمان‌په‌وايه!...

له‌مه‌یشه‌وه ئه‌مه په‌یدا بوو بوو، که هه‌موو‌ده‌م –مه‌گه‌ر به‌ده‌گه‌من– کاروباری گشتی ئه‌که‌وته ده‌ست پیاوی بێ کاره و ناهه‌مواره‌وه!... نه‌ته‌وه‌که‌ی‌شمان تا ئه‌هات نوقمی زۆرداری و هه‌ژاری و ده‌رده‌داری و نه‌خۆتنده‌واری ئه‌بوو!...

ئه‌وه‌نده هه‌یه له‌م چه‌رخ‌دا، جوژه که‌سانیک په‌یدا بوون به‌رگه‌یان گرت و خۆیان راگرت له‌به‌ر کرداری چه‌وتی چه‌رخ‌ی که‌چه‌فتاردا، نیشتمان‌ه‌که‌ی خۆیان به‌جێ نه‌هێشت کۆلیان نه‌دا و، وره‌یان به‌رنه‌دا... هه‌زار زۆروسته‌م و ناخۆشییان هاته به‌رده‌م. به‌لام له خه‌باتی گشتی نه‌که‌وتن. ئه‌وانه زانا و ویژه‌وانی ته‌واو، خواناسی ته‌واو، نیشتمان‌په‌روه‌ری ته‌واو بوون... که پێ‌ی‌سته چیرۆکی ژبانیان به‌سه‌ر که‌فی زێڤه‌ بنووس‌رێته‌وه...

یه‌کێک له‌و جوژه که‌سانه (مامۆستا زێڤه‌ر) بوو.

(مامۆستا زێڤه‌ر) له‌ سالی ١٨٧٥دا، له‌ سلێمانیدا، له‌ دایک بووه. له‌ سالی ١٩٤٨دا، له‌ سلێمانیدا، گیانی پاک‌ی به‌خاک سپاردوووه، له‌ شاره‌کانی کوردستاندا خۆتندن‌ی ته‌واو کردوووه و بووه به‌مه‌لایه‌کی ته‌واو، چوار سال‌پیک‌یش له‌ ئه‌سته‌موول‌دا گیرساوه‌ته‌وه. به‌هۆی ئه‌و گه‌شتانه‌یه‌وه که بۆ خۆتندن‌ کردوویتی، تیکه‌ل به‌ویژه‌وانان و کاربه‌ده‌ستان بووه و شارستانیتتی ئه‌و ناو‌چانه‌یشی چێشته‌وه. له‌ زمانی کوردی و عه‌ره‌بی و تورکی و فارسی‌دا ته‌واو شاره‌زا بووه. له‌ کاروباری زرن‌گکاری کوردستان و جیهانی‌شدا ئاشنا‌یه‌ت‌یه‌کی ته‌واوی په‌یدا کردوووه. یوو به‌بوێژ و یوو به‌نووسه‌ر و یوو به‌نیشتمان‌په‌روه‌ریکی کارگوزار و به‌نرخ. بێ‌جگه له‌ هۆنراوه‌ پر واتا و به‌هێزه‌کانی که کۆمه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌یان لێ پیکهاتوو، نۆ نووسراوی نایابی تریشی پێشکه‌شی گه‌نجینه‌ی زانست و هونه‌ر و ویژه‌ی کوردی کردوووه.

(زێڤه‌ر) مامۆستایه‌تی کرد بوو به‌پیشه‌ بۆ خۆی. نزیکه‌ی ٣٠ سی سالی خشت منالانی خا‌که‌که‌ی خۆی پیکه‌یان‌د له‌ خۆتندن‌گا‌کانی کوردستاندا... بۆ وریاکردنه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌یش و رۆشن‌کردنه‌وه‌ی بیریشیان تیکۆشا، به‌ره‌نگاری نه‌خۆتنده‌واری و ریزگا‌وی کرد. چو به‌گژ زۆرداران و به‌دکرداراندا... له‌ ژبانی خۆشیا بووه ئه‌وه‌یه‌کی خواناسیی و نیشتمان‌په‌روه‌ری و کرده‌وه و په‌وشتی بلند و رۆشن‌بیری.

(زێڤه‌ر) ژبانیک‌ی کوله‌مه‌رگی ژبا. ژبان بۆ ئه‌و سه‌خت بوو. له‌گه‌ل ئه‌مه‌یشا سه‌ره‌رزانه‌ ژبا. سه‌ری بۆ هیچ که‌سیک و بۆ هیچ گیروگرفتیک دانه‌نه‌واند. که‌مه‌ته‌رخه‌می نه‌ته‌وه‌ دل‌ی سارد نه‌کرده‌وه. تا مایه‌ش له‌ خه‌باتی خۆی وازی نه‌هێنا.

پیاویکی وه‌ک مامۆستا (زێڤه‌ر)، شایسته‌ی ئه‌وه‌یه، که له‌لایه‌ن کاربه‌ده‌ستانی کوردستانه‌وه، نووسراوه‌ ده‌سنووسه‌کانی بۆ له‌ چاپ بدرێ. په‌یکه‌ریکی نایابی‌شی له‌ گه‌ره‌که‌کی خۆیدا، (کانی‌س‌کان)، بۆ دا‌مه‌زرێن‌رێ. تا ئه‌و رێز و خۆشه‌ویسته‌یه‌ی شایسته‌یه‌ی که له‌ سه‌رده‌می ژبانیا لێی بێ به‌ش بوو بوو، له‌پاش مردنی تۆله‌ی بۆ بک‌ریته‌وه و گیانی پێ شاد بک‌رێ...

ئه‌مه‌نده و چیرۆکی ژبانی ئه‌م بوێژ و ویژه‌وان و نیشتمان‌په‌روه‌ره‌ گه‌وره‌یه، له‌ لاپه‌ره‌کانی دوا‌ییدا پێشکه‌شی خۆتنده‌واره به‌ریزه‌کا‌فمان ئه‌که‌م. هیوادارم به‌دل‌یان بێ و که‌ل‌ک‌یشی لێ وه‌ریگرن.^(*)

سلێمانی: ١٩٧٢

شاکر فتاح

(*) : به‌شی زۆری ئه‌م نووسراوه‌م، له‌ رۆژی ٨/١١/١٩٧٠دا، له‌ ته‌له‌فیزێنی که‌رکو‌دا خۆتنده‌وه. (ش. ف.).

پښتانه پښتني زېږد

(زېږد)، ناوې خوي (مهلا عېدوللای کورې محمېد نفندي کورې مهلا رسول)ه. له سالي ۱۸۷۵د له سلېمانېدا له دايک بوو. له سالي ۱۹۴۸د له سلېمانېدا گېاني پاکي به خاک سپاردوو. له مزگه وته کاني سلېمانېدا، هروها له مزگه وته کاني (مهريوان) و (بانې) و (موکريان) و (سابلاخ) و (ړواندز) و (هولير) و (کهړکوک)دا خویندنی ته واکوړدو. چوار سالنکېش له (نسته موول)دا ژباوه و بهرې له تېکه لې به وژده واناو و کارېدهستان و شارستانيتي ته و ناوچانه ودرگرتووه. کاتي که نه گه ينه سالي (۱۳۲۴)ی ړوومي، (زېږد) نه بېنېن بوو ته (مهلا) يه کي ته واکو. قال بوو له هر چوار زمانه کاند: کوردی و فارسی و عهرې و تورکی. شاره زاييېه کي ته واکوېشې هه يه له بابه ت باري کورد و کوردستانه و. هروها له بابه ت نيسلامه تي و جيهانه و. بوو ته پياوړي که له گه تي چوارشانه. دوو چاوي گه شي پتوېه، له تيشکه کانيانه و وربايي و ناگاداري و زانېن و مهندي و زرنکي تيته گه ين. له قسه شيرينه کان و ړووه خوښه کيشيېه و، نه و دتته دلمانه و که (زېږد) خاوه نې هستي کي نيشتمانېه وروانه و بېر و هوښکي ړوشنېرانه يه، که خبات نه کات بړ کورده واري، به و هيوايه و که ړوژنک له ړوژان نه ته و که ي خوي به نازادي و کامه رانيېه و بېنې.

له ناوچه وانه پانه بهرزه کيشيېه و، نه و نه خاته ميشکمانه و، که پياوړي خاناس و پر باوړه به نه نجامي چاکي (مهردايه تي) و (مروښايه تي) و (کوردايه تي) و (ړه وشت و خوي جوان) و (کرده ودي بلند).

کار و فرماني زېږد

جا له دم ده مېدا بوو که زېږد کرا به ماموستايه ک له خویندنکاي (رشدي عسکريه)دا له سهرده مي تورکدا. له سهرده مي عتراقيشدا کرا به ماموستايه ک له خویندنکاي (دري سعادت)دا. له سهرده مي خونکاري (شيخ مېحمودي مېزن)يشدا کرا به ماموستايه ک له (اعدادي ملکي)دا. پاش نه وېش هر ماموستايي کورده و له خویندنکاي سلېماني و دتپاته کاني ناوچه ي سلېمانېدا. تا له پاش وانه گوته وده يکي ۳۰ سي سالي له ماموستايي وازي هېناوه و بوو به خانه نشين له مالي خريدا. نه وده مېه سالي ۱۹۴۲ بوو.

ړه وشت و سروشتي زېږد

نم مهلا کورده، له گه ليک ړووه و له زوريه مېلاکاني سهرده مي خوي نه نه کرد. جاري و ايش هېبوو هيرشي نه برده سريان له سهر نه ودي که خويان دوور رانه گرت له خه باتي گشتيېه و به که لکي کورده واري. ياخود به واتي يه کي ړوشتر له بهر نه ودي که ناييني پاکي نيسلاميان به کار نه نه هينا له ژباني ړوژانه ياندا به که لکي نه ته و که ي خويان. نه و نه بويست مېلاکان يه ک بگرن و بېنه هيرتي گه و به ړوژانه گاري کورني زړوستم. به ړوشنکړده ودي ميشکي نه خویندنه واره کان له رتيگاي وتاردان و نووسين و فيرکرن و په روره رده کړده و. زېږد رقي له ساز و سه ودي نوشته نووسين و زدرگ له خودان و هاي و

هوويي دهر و تيشان نه بوو ده. حزي نه کرد نه ته و نه نازاد بې له ده ست چه وساندنه ودي شيخه دروزه کان و، بازرگانه ده ست پرېکان و، فه رمانېه ر دزه کان، هروها به رننگاري ته و کولکه نه فه نديانېش نه بوو که به درق ناوي خويان نابو (منور) ياخود ړوشنېر. که چي هر خه ريکي خومار و قومار و داوين پيسي و شه ر جوين و خوانه ناسي بوون! به درق لاف و گه زافي نيشتمانېه روريان لي نه دا، که چي کاريکي واپان نه نه نواند که نه ته و که يان که لکيکي لبي ده ست که وي... له سه رتيکي تريشه و (زېږد) خه مي هه ژار و جووتيار و لاديتي نه خوارد. به ته نگيانه و به بوو که رزگار کرين له ده ست زور و سته مي نه خویندنه واري و نوستويي. تا هتا سهر له ده ست هه ژاري و نه خویندنه واري و ناله باري و نه خوشي له ش و دل و دهر وون رزگاريان بې و خاکه که مان ناوهدان بيته و و، نه ته و که يشمان به ده و له مهندي و کامه رانيېه و بړي.

ته نانه ت، زېږد، خه مي نه وديشي نه خوارد که ساماني گشتيمان به رهم به ينين و خومان له ده ست داگيرکري سهرمايه داري بېگانان رزگار بکه ين.

هروها زېږد به ته نگ نه وديشه و به بوو، که شاگرده کاني خویندنکايگان، گورانيېه کانيان به زماني کوردي بې. هروها به گياني کوردايه تيشه و به روره بکرتن. زوريه گورانيېه کاني نه و ۳۰ سي ساله که زېږد ماموستا بوو له خویندنکايگاندا، هي زېږد. ته نانه ت هندی له زانسته کان و چيرزه کان و پند و ناموژگاري و راستي په رستېيېه کانيشي بړ نه و شاگرده کرد بوو به وروانه. تا له رتيگايه کي خوش و ناسانه و کار له دل و دهر وونيان بکات و گيانيان په روره بکات، به که لکي نه ته و و نيشتمانه که مان.

به کورتي (زېږد) هر ماموستايه ک نه بوو له خویندنکايه کدا ماموستايه ک بوو، به هه موو خویندنکاي کاني کورده ستان. ماموستايه ک بوو، به هه موو خاکي کورده ستان، چ له سهرده مي خريدا، چ له سهرده ماني پاش خريدا. له سه رتيکه و نامانجي (زېږد) ړوشنکړده ودي بيري کورده واري بوو. زيندو و کړده ودي دهر وونيان بوو. هروها پال پتوېه نان و ناراسته کړدنيشيان بوو، به خه باتکړدن له پيناو پيشکه و تن و نازادي و سه ربه رزي کورد و کورده ستاندا. له سه رتيکي تريشه و نامانجي: په روره رده کوردي دل و دهر وون و گياني کورده واري بوو، به نه مهي مهردانه و سه ربه رزانه بړين و پاړه پرين و، نازادي و سه ربه ستي خريشيان به کړده ودي بلند و، ړه وشت و خوي جواني خويان ده ست خويان بخهن.

گه ليک جار که وروانه به ناوبانگه کي (زېږد)، (نه ي شه مال) نه خویندنه و، ماموستا زېږد واک دتته پيش چاو، که له سهر پزيه شاخېکي بلندي کورده ستان به بالا که له گه ت و شه نگوشوڅه که يوه و، به دموچاوه گش و ړووه خوښه که يوه، هروها به ناوچه وانه به رزه که يوه، گه وده و به رجه سته به پتوېه وده ستاو و، نالاي خویندنه واري و خواناسي به ده سته وده يه، کزه با فينکه خوښه کي چپاکاني کورده ستانېش نه يشه کييتته و. زېږد ريش چاوي پرېوه ته ناسويه کي دوور، به هيواي دهر که و تني (ړوژي نازادي) يوه به ړو کورده ستان، چاوه ورواني نه کات، که کورد رزگاري بې له ده ست (زورداري) و (نه خویندنه واري) و (هه ژاري) و (نه خوشي).

(زێڤەر)، هەر وەک پیاویکی بوێژ و هونەرمەند بوو، ژيانەكەيشی هونەرمەندانە بوو. لە پینا و سەرکەوتنی بیروباوەڕەکانی خۆیدا، تالییی هەژاری و ئاوارەیی و ڕەو و سەرگەردانی زۆر چێشت. بەلام نە سەری دانەواند بۆ زۆردار و، نە کۆلی دا بۆ چەرخێ کەچەفتار... تا ما وازی لە خواناسی خۆی نەهێنا. نە قوماری هەبوو، نە خومار. نە داوێن پێسی و نە دزی و درۆزی و دوورپویی. نە بۆ کلاو هەولێ دا و، نە بۆ دراو. نە خۆی لە دەسلەتداران هەلسوو، نە خۆیشی لە داگیرکەران برده پێشەوه. ئەمە راستە دەستکورت بوو. بەلام پیاویکی دڵکراوە و ڕەند بوو. پیاویکی هۆشمەند و سەربلند بوو، وریا و چالاک و کردەوه پەسەند بوو. هەمیشە وەک هەمیشە بەهار گەش و روو خۆش بوو. سەر و زمانی شیرین و دلی بەجۆش بوو. دلتەڕ بوو. حەزی لە پێکەنین و سەیران و گەشتوگزار ئەکرد. سوارچاک بوو. لە جلۆبەرگا ساکار بوو. حەزی لە خواردەمەنی و جگەرە و چایی ئەکرد، لە یاری دامە و شەترەنجیشا شارەزا بوو.

جوانی سروشت و جوانی کچه کورد

(زێڤەر)، هەر وەک کوژراوی جوانی سوروستی کوردستان بوو، کوژراوی جوانی کبێژە کوردیش بوو. بەلام دلدارییەكەى (زێڤەر) پاک بوو، بێ گەرد بوو. دوور بوو لە داوێن پێسییەوه. جارێکیان گرفتاری ئەقینى یاریکی وا بوو، کە هەرچی ڕۆشنییری و زمان پاراوی و وردەکاری وێژەوانانەى خۆی هەیه لە چامەیه کدا بۆی بەکار هێنا. چامەكەى ناو نا (تکандی ئابرووی چەمەن). وا دیارە (زێڤەر) لە کاتیكا ئەم چامەیهى نووسیبوه، کە لە هەرپەتێ هەرزه کاریدا بووه. چامەكە ئەمەندە پرە لە ساز و ئاواز، پیاو کە ئەخوێتیتهوه، هەست و هۆشی پێی دێتە جۆش. ئەمە چامەكەیه:

تکاندی ئابرووی چەمەن بەرووی ئابدارهوه
شکاندی نرخى نەستەرەن بەزولفی موشکبارهوه
چمە لە مەى، لە نەى، لە جام. ئەگەر بەلەنجە بێتە لام
بەرووی ئابدارهوه، بەچاوی پر خومار هوه
عەرەق نییه لە عالهەما، کە لایەری لە دڵ غەما
جگە لە قطره ئارەقێ لە ڕووت کە دێتە خوارهوه
نیشانی من جمالی تۆ، بەراتی من وصالی تۆ
خەباتی من لە خالی تۆ، بەعیشووە لێم مەشارهوه
عزیزەكەى حبیبی من، نیگارەكەى طبیبی من
با شەق بەری ڕەقیبی من، وەرە بەسەد و قسارهوه
فیدای خد و قدی^(١) تۆ چەمەن بەفەوجی گۆلیهوه
بەبلبل و بەچلیهوه، بەقومری و هۆزارهوه
فەرەنگ ڕوو و زەنگ موو، عەجەم سیاق و ڕووس خوو
ئەناسری کە کورده زوو، بەپێچی لار و خوارهوه

(١) خد و قد: خەدد و قەدد.

فەدای زولفی عەبیری، هەموو ولانی گۆل عومەر
بەعەرد و بەرد و دارهوه، بەئای سەرچنارهوه
ئەمن گەیاندمە (انوری)، فەنونی شعر و شاعری
ئەتۆش گەیاندمە (سامری)، بەچاوی سحرکارهوه

زێڤەر و نیشتمانپەرۆری

کەچی کە (زێڤەر) تەمەنی ئەگاتە نزیکەى چل سالی گرفتاری ئەقینی کورد و کوردستان ئەبێ. سەیر کە لەم هۆنراوەیهیدا چۆن لە دەست چەرخێ کەچەفتاری سەردەمی (تورک) دا ئەنالێتی و بێزاری خۆیشی دەرئەبرێ بەرامبەر فەرمانڕەوایی و کۆمەلایەتی ئەودەمە:

ئەم وەختە کە پر فتنە و ڕێ بەستنه ئیستا
خۆشی کە بێ مردنە، یا نووستنه ئیستا
دوو یاری وەفادار و بەبێ غش نییه هەرگیز
هەرچی کە تەماشای ئەکەم دۆژمنه ئیستا
ئاشووب و بەلا و فتنە وەکو تەرزە ئەبارێ
هەر جەردەیی و هەر دزی و کوشتنه ئیستا!

زێڤەر دژی زۆردار بوو

ئنجایام گۆی لە مامۆستا زێڤەر بگڕین کە چی بەزۆردارەکانی سەردەمی خۆی ئەکات:

ظاهر فقیر و سالم، بەرەنگ و بەرگ عالم
أما لەناو دەرروندا، ماریکی زەهرداری!
چۆن پێت بلێم موسوڵمان، یا فەردی نوعی انسان؟!...
دووری لە خێر و احسان، مەستی مەى و قوماری!
ئەى تاجرانی صادق، وەى کاسبانی لایق
پەحمی لەگەڵ خلاق، دە بەدوازدە تجاری؟!...
هەر مشتتری کە دێتە بەردەم دوکانی ئێوه
صابون مەدەن لەژێر پێی، نەشتەر لە شادەمارى!

کوردەوارییهكەمان سەرزەنشت ئەکات

ئنجای سەیر کەن (مامۆستا زێڤەر) چۆن وەرپس بووه لە دەست کوردهواری و، چۆنیش سەرزەنشتمان ئەکات لەسەر خراپیمان و، چۆنیش هانمان ئەدات بۆ خۆتێندەواری:

(اقوامی زەمین صاحبی ئالتوون و قصورن
ئەم کورده لەبەر زۆری قصور مالکی توونن

سهر پای تهوه دوژمن بهیهکن جمله عشیرت
حقیانۀ ئهلین کورد ههـموو محکومی جنون!
(ئهم حاله دوامیکی طبیعی ههیه بو کورد
تا غافل و بی بههره له علم و له فنون!)^(۱)

هانمان ئەداتە سەر زانست و کردەوی بلند و پیشەسازی

ئنجای ماموستا زیوهر، روومان تی ئەکا و ئاموژگاریمان ئەکات بو خو پێگهیانندن لهسهر بنچینهیهکی
زانست و هونهر و پیشهسازی و په‌وشت و کرده‌وی بلند ئەلێ:

معارفه که بلندی ئەدا به‌قومی هه‌ژار
جهالته که ده‌کا محوی سلسله‌ی تاتار
فنون و علمه که‌وا بوته باعشی اقبال
جهالت و حسده بوته منشای ادبار
براده‌ران و رفیقانی خۆم مەبن غافل
له تهریبه و ئەدهب و علم و صنعتیکی به‌کار

زیوهر ده‌روونمان زیندوو ئەکاته‌وه

ئنجای زیوهر روو ئەکاته ده‌وله‌مەند و پیاوه گه‌وره‌کافان، ده‌روونیان زیندوو ئەکاته‌وه بو که‌لکی
کوردەواری ئەلێ:

وطن وطن وه‌کو کوو کووی کووتره باریکه
بی‌یته ویردی زبان و دلت به‌لیل و نه‌ار
به‌مال و ده‌وله‌تی دنیا مه‌نازه ئه‌ی (حاجی)
بنای مکتب و پردی حسابه روژی شومار
حیاتی ئیمه حواله‌ی سخای اشرافه
که گه‌وره لطفی نه‌بی قور به‌سهر سفیل و صفار!

هونه‌رمه‌ندی زیوهر

چاو! له هونه‌رمه‌ندی و تیگه‌یشتوویی ماموستا زیوهر. هه‌ر بو ئەمه‌ی که‌لکی زانست و هونه‌ر و
پیشه‌سازیمان تیگه‌یه‌نی، له ج شیوه‌یه‌کی جوان و په‌نگین و سه‌رسو‌په‌ینه‌ردا له فرۆکه ئەدوێ:
(دیوێکه گیانی تیا نییه ئەکشێ به‌چه‌شنی مار
بی ده‌ست و قاچ و خوێنه به‌بی گوشت و بی ده‌مار

(۱) ئەم هه‌له‌سته له دیوانه‌که‌یدا - به‌شی یه‌که‌م - به‌ناوی - ئەم کورده‌! - وه‌یه؛ پروانه (سوژی نیشتمان
چاپخانه‌ی معارف ۱۹۵۸ به‌غدا. ل ۱۰۶.

(ناوجه‌رگی پر له ئاگره هه‌رده‌م که دیته ئیش
خۆراکی ئاوه بی ده‌م و دان و سمیل و ریش
هه‌رچه‌نده بی په‌ره که له‌گه‌ل که‌وته ئاسمان
چه‌ند روژه پێگه زوو ده‌برێ ناگه‌ری وچان
نالین و گرمه گرمیه له هه‌ستان و روینا
هه‌ور و بروسکه‌یه‌که به‌سهر گیانی دوژمنا
ئهم دیوه گه‌وره‌یه به‌چکه‌ی زانینه ئه‌ی هه‌ژار
زانینه دیو له ئاسن ئەکا باله‌که‌ی له دار
زانینه گیان ئەخاته له‌شی دار و به‌رده‌وه
زانینه زیر و زیو که‌سه ده‌رینێ له هه‌رده‌وه
زانینه شاخی گه‌وره وه‌کو لوکه شر ئەکا
زانینه جه‌رگی شه‌و که له رووناکی پر ئەکا
ده‌ریا که بوو به‌پێگه‌ی روژ و شه‌وی هه‌موو
زانین نه‌بی که هیزی ئەوه‌ی بی مه‌گه‌ر چ بوو؟
زانستییه چرایه وه‌کو زیری باخه‌له
گیانی ولاته بو سهر و گوێی دوشمنی په‌له!...)

لێره‌دا بو یه‌که‌م جار ماموستا زیوهر ئەبینین هه‌ول ئەدات که به‌(کوردي په‌تی) بنوسی، که‌چی له به‌شی
زۆری هۆنراوه و په‌خشانه‌کانیا له‌م رووه‌وه که‌مه‌ترخه‌می نوواندوو. که ئەگه‌ر وای نه‌کردایه، واتا وشه‌ی
په‌قوته‌قی بێگانه‌ی زۆر به‌کار نه‌هێنایه هۆنراوه و په‌خشانه‌کانی ناسکتر و پر ئاوازتر و خوشت‌ر
ده‌رئه‌چوو. له‌گه‌ل ئەمه‌یشا قوولێ واتای نووسینه‌کانی و هیز و هه‌ره‌تی داپشتیان ئەو خه‌وشه‌ی
شاردۆته‌وه.

چاوت له‌م ده‌ست په‌نگینییه بی که زیوهر چۆن هونه‌رمه‌ندی له دارشتنی ئەم هۆنراوه‌یه‌دا نوواندوو:

(کێیه تا سهر له فضا‌ی ده‌رد و غه‌ما بی، مابێ؟
ئوه هه‌ر کورده که‌ چاوی له هه‌وا بی، وابی
هه‌ر سلێمانییه عفریتی حسد سواری بووه
هده‌دی خو‌ش خه‌رم گه‌ر له (سبا)^(۱) بی، با بی

(۱) سبا: ولاتی (سه‌به‌ء) له یه‌مه‌ن. نیشانه بو‌ی بالنده‌ی هوده‌ود که له‌دیوه هه‌واله‌که‌ی بو‌ی هه‌زه‌ره‌تی سلێمان هێنا،
وه‌ک له‌ قورئاندا‌یه.

پاستى پىڭگەي راستت (ادب) و (اخلاق)ه
نەمدى ھەرگىز لە كەسنى پۈۈى لە كەچا بى، چا بى
مارە بۆگەردن و مالت چ قومار و چ خومار
گەرچى باۋە، ئەۋە پىۋاۋە، بەشەراپى، رابى
(ئەى وطن پەرودەرى تەن پەرودەرى پى لاف و گەزاف
اثرى خذمتى تۆچىن؟ بەحسابى، سابى!).

پاستىپەرستى زۆۋەر

لەم ھۆنراۋەيەى خوارەۋەيشدا، راستى پەرستى زۆۋەرمان بۆ دەرئەكەۋى لە بابەت پىرى و جوانىيەۋە:

دقتم كرده حادثاتى فلک
هاتوجۆى فصلى مانگەکان يەک يەک
لېم عيان بوو کە جنت و دۆزەخ
عهدى جوانى و پىرىيە بى شەک

ھەرۋەھا ئەلنى:

پىرى بچىتە مجلسى جوانانەۋە كەرە
جوانى بچىتە مجلسى پىران منورە

لە بابەت ھەژارىيەشەۋە كە ئەدۋى ئەمە راستىپەرستىيەكەيەتى:

حيزى و دزى و خيانت، محكومى و اسيرى
ھىچيان دەماغ شكىن نىن ۋەك عىللتى فقيرى

ھۆنراۋەى پىڭكەنىن

لەم ھۆنراۋەيەيشىيا كە (زۆۋەر) لە وزەى دەرکردۈۋە لە ھەست دەرپىندا، خوتوكەى پىڭكەنىنمان
دئ:(۱)

سەرى مېروولەيەك گەر بىى بتاشى
لە سەد جى ئەبىرى دەرلاكى ناشى!

ھەرۋەھا لەم ھۆنراۋەيەيشىيا كە باسى خەرقەكەى خۆى ئەكات، زۆۋەر ھونەرەندىيەكى ۋا ئەنۋىنى كە
ئەمانەيتتە سەرسورمان و پىڭكەنىن، ئەمە سەرەتاكەيەتى:

(۱) دئ: راستت (دەدات).

خەرقەيىنكەم ھەيە پەفلىقى سفر
ماۋەتى خاصى شارى مانجستەر

ئەمىش تاكە ھۆنراۋەيەكە لەۋ چامە پىڭكەنىن ھىنەرەى كە (زۆۋەر) ھەلنى بەستىۋو بەبۆتەى سەيرانىكى
نەتەۋەيى پىر بەزمۈرەزمەۋە لە (سەرچىناردا) كە بەسەر سەردەك كۆمارى سەرچىنار (خەمەى مىرخان)دا
ھەللىدا بوو:

بەلوۋتا سەلەكە ترخىنە مىلى پانە خەمەى مىرخان

ھوروزمىك بۆ سەر مەلاكان

پاش ئەمە، بەبۆتەى ناۋىردنى (خەرقەكەى زۆۋەر)ۋە بام سەرنج لەم راستى پەرستىيە جوانەى تىرى
بدەين كە لە راستىدا ھوروزمىكى ئاشكرايە بۆ سەر مەلاكانى ھاۋىپى خۆى. زۆۋەر ئەلنى:

ئەى مدرس: (علمى دين) و (فنى دنيا)م پى بلنى
تا رەۋاجى بى لە لاي ئەم خەلەكە (جە) و (مىزەرت)
پىڭكەيىنكەم پى نىشان دە پى بژىم لەم (عصر)دەدا
ۋەرنە من باۋەر ئەكەم (زاھد) بەرۋزى (محشر)ت
پى دەللىن ئەم عصرە (عصرى إنتباھە و إرتقا)
تۆش كەچى ھەر نوۋستە، ھەر راکشانە جوھرت!

ئاراستەكردنىك بۆ پىڭكەۋتن

(زۆۋەر) كە خەمخۆرى پىڭكەۋتنى كورد بوۋە، سەير كە چۆن پۈۈ ئەكاتە جوۋتبار و پەنجەر و خاۋەن
زەۋىوزارەكانى كوردستان لە لادىكانماندا و، چۆن ھوشباريان ئەكاتەۋە و، چۆنىش پىڭكەى پىشخستى
خۆيان و كوردستانيان بۆ رۆشن ئەكاتەۋە:

مامە ھۆمەر سەد شكر تۆ قوۋەت و چاۋت ھەيە
ھەر لە دىيەك چەند رەز و ەرد و زەۋى و ئاۋت ھەيە
تۈۋتەكەت قىمت نەكات سەد ئىشى تر بۆت قابىلە
دىبەرت زىرى پەموۋكەى ئاۋەرپس جاۋت ھەيە
تۈۋتەكەت قىمت نەكا مازۋو و گەزۆ و پىستە و خورى
شالى زۆر جوان و نجىبى دەشتى خۆشناۋت ھەيە
قۆل لە پەستەك ھەل بكىشە و بچوۋە كىۋى بۆ شكار
بۆ تجارت ۋەك دەلەك، ۋەك رىۋى سەگلاۋت ھەيە

مصرفت گهر زۆره چایی لئ مهنئ بۆ داعییه
 باسوق و سنجووق و گوئز و میوژه خوڤلات ههیه
 ههچی میوهی ناو بهههشته تۆ له بهردهستا ههیه
 کالهک و ههرمی و بههی و ههنجیری پتزاوت ههیه
 عادت و چاولیکههری وا چای بهحرمت کردووه
 فضلهیه بیخوئیهوه، دۆشاو و خوڤاوت ههیه
 قۆندهره و پۆتین نهیی کهوشی سلیمانی و کهلاش
 وهختی بهفریش کالهی گا زهرد و پیتاوت ههیه
 تووتنهکەت قیمت بکا ئه و پارهیهش بۆ تۆ نییه
 قرضی کووتال و شهکر تۆیش رهنجی ناو ناوت ههیه

نرخ داناییک بۆ وێژهکە

(زێوه)ی خوا لیخوئشبوو، ههچهنده له رووی کیش و سهرواوه، له رووی بهکارهینانی وشه‌ی
 بیگانهوه، بهیهکیک دائه‌نرئ له بوئژهکانی کۆن، واتا بوئژه (کلاسیکی)یه‌کان، بهلام له ههست و
 بیروباوه‌یدا، له ئامانج و ئاوات و خهباتدا، زۆر له زۆریه‌ی ئه‌و بوئژانه جیاوازه. بابهنی ته‌ر و تازه‌ی
 کردووه به‌با و له‌ناو وێژه‌ی کوردیدا، که ئه‌توانم بلیم وێژه‌ی کوردی تازه کردووه‌ته‌وه و، گه‌نجیکی
 ته‌واویشی خستۆته ناو گه‌نجینه‌ی وێژه‌ی کوردیه‌یه‌وه، سامانی وێژه‌یی نه‌ته‌واویه‌تیمانی فره کردووه و،
 گه‌شه‌ی پت کردووه و، په‌ره‌ی پێداوه. به‌واتایه‌کی تر به‌مامۆستایه‌کی پیشه‌ه‌وای وێژه‌ی کوردی دائه‌نرئ له‌م
 چه‌رخ‌ی بیسته‌مه‌دا. (زێوه) هه‌ر وه‌ک له‌ دلداری و کۆمه‌لایه‌تی و راستی په‌رستی و زانست و هونه‌ر و
 پیشه‌سازی و ئابووری دوواوه، هه‌روه‌ها له‌ زرنه‌گاری (سیاسه‌ت)یش دوواوه بپه‌جگه‌ له‌وه ژبانی خویشی
 بریتی بوو له‌ هونه‌رمه‌ندی. که به‌جۆریکی وا بوو سه‌رمانی به‌رز کرده‌وه... (زێوه) هه‌ل ئه‌گرئ بکری
 به‌ئموونه‌یه‌ک بۆ بوئژانی هه‌موو چه‌رخه‌یکمان... چونکه ئه‌و هونه‌ری ژبانه‌که‌ی و، م‌رو‌ف دۆستیه‌که‌ی و،
 نه‌شته‌مانه‌ره‌یه‌که‌ی و، گه‌له‌یه‌ره‌یه‌که‌ی، له‌ سه‌رچاوه‌ی (ئایینی پاک‌ی ئیسلام)ه‌وه وه‌رگرتبوو، که
 پشته‌ی (ئایینی باو و باپیرانمان) ئه‌گریت که (ئایینی زه‌رده‌شتی)یه.

چامه‌یه‌کی شو‌ر‌ش‌گێ‌ڕانه

جا له‌پیش ئه‌مه‌دا که وتاره‌که‌م ته‌واو بکه‌م، چامه‌یه‌ک له‌ جوانترین چامه‌کانی (زێوه)تان پێشکه‌ش
 ئه‌که‌م، که هه‌ر مه‌گه‌ر له‌ خو‌ی بووه‌شیته‌وه، که به‌مجۆره‌ ره‌نگین و ناگرینه له (شو‌ر‌شی کوردستانی
 ژوو‌رووی سا‌لی ١٩٢٥) بدوئ:

ئه‌ی شه‌مال، ئه‌ی شه‌مالی شاخی شمال
 ئه‌ی فدای سه‌روه‌که و شه‌هت سه‌رومال

حرمت و حسرتی منی به‌د حال
 بگه‌یه‌ینه به‌شاخی باغ مه‌ثال
 جارئ ایفای ره‌سمی تعظیم که!
 بۆسه‌یی لا تناهی تقدیم که!

(چونکه ئه‌و شاخه‌ ذوقی ملیت
 عشق و سودا و خه‌یالی حریت
 تیا ده‌ژئ فکری به‌رزی کوردیت
 له به‌هه‌شت زیاتره به‌قدسه‌یت
 چونکه ئه‌و شاخه به‌رزه گولگه‌ونه
 معدنی روچه شاخی ئالته‌وونه

تورک ئه‌لئ: قبری کورده ئه‌و شاخه
 بام بلئ، چونکه باطنا باخه
 باخی مه‌ردانی چوست و گوستاخه
 جیی وطن په‌روه‌ری جگه‌ر داخه
 تورکه‌کان نه‌شه‌یان دهر اغوش کرد
 بۆچی تاربخیان فه‌رامۆش کرد؟!...

(هه‌ر فیدایی له إنقلابا چوو
 پتی مه‌لئ مه‌ردووه بلئ زیندوو
 چونکه بئ شهبه‌ه مدتیکی زوو
 شی‌ری غران له نسلی په‌یدا بوو
 قه‌هره‌مان و دلاوه‌رانی په‌سین
 وطن احیا ئه‌که‌ن به‌عزمی متین.

گول و به‌رد و دره‌ختی خوون الوود
 ملتییکی جسیم ئه‌خاته وجود
 ناصری کورد و حضرتی معبود
 کورد و مظلومی ده‌ستی تورکی عنود!؛

مال و مندالی کوردی بئ چاره
بام په ريشان كرېن و ئاواره!...

ئەى شەمال پېي بلن له بعدى سلام
به رزتری تو له عرش و كورسى له لام
لاقى تۆيه حرمت و اكـرام
نورى تو نورى مانگ و پۆزه تمام
مأمنى خاصى قومى كوردانى
أبدى منزلى شهيدانى

(افقت ئەرغەوانییه که بهار
پهنگی سوورت شفق ئەکا اظهار
إنعكاسی تصادمی انوار
تاجی قوس و قزح ئەکا بهنشار
لاله زارت که سوور و پهنگینه
عکسی خوینی شهیدی رپی دینه

ئەو مقامه مقامی لاهوته
سورمەى چاوى قومى مېهوته
جیبی زیاراتی اهلی ناسوته
ئەو گلە بۆ حیاتی دل قوته
كورد نه رنجی له خوینی پێژراوی
نقشی سەر روحه بەردی خوتناوی!...

قومی صاحب متانت و به ثبات
چونکه بئ قدره لای هوایه حیات
حرمت و غیرهتی ئەکا اثبات
باقییه عزمی تاكو پۆزی ممت
عاقبت شاخی به رزی كوردستان
(علمی كورد)ی تیا ئەکا جولان!..)

ژیانی تایبەتی زێڤەر

(زێڤەر) دوو ژنی هیناوه. له ژنی یه که میان کورپک و دوو کچی بووه. که ئەو ژنەى مردووه، ژنی دووه میان هیناوه. له مېش دوو کور و سێ کچی بووه. له منالەکانی هەر (فائق)یان مردووه. هه مېشه له گەل ژن و منالەکانیا به جوانی و دادپهروهرانه وه رەفتاری کردووه، به لام له بهر دەست تهنگی و خیزان زۆری هېچ دەمێک نهیتوانیوه گوزهرانیکی خوش رابوێرێ: به کوله مه رگی ژباوه مووچه که ی له ههره پۆیه که یا گه یشته نو دینار. له خانه نشینییه که یشیا که بئ فرمان مایه وه، مووچه که ی هاته خواره وه بۆ سه ر چوار دینار و نیو^(۱). له گەل ئەو پشاکه که سێ نه بوو، خه می دهستکورتی بخوات، نه له چینی دهوله مه ندان و نه له چینی ده سه لاتدارانیشدا، که سێ دهستی یارمه تی بۆ درێژ نه کرد، (زێڤەر) ههر به سه ر بلندییه وه ژیا تا مرد. جارێکیان په کیک له ئینگلیزه کان که خاوهن دهسته لاتیک بوو له سلیمانیدا، ناردی به شوپنیا مووچه یه کی بۆ به رپته وه زمانی کوردی پێ بخوینێ. به لام هه رچه ندی کرد دلێ پروایی نه دا ئەو یارمه تییه په سه ند بکات. به خیزانه که ی خوێ گوت: (پاسته دهستم کورته. به لام نامه وی بۆ پاره ناوی خۆم خراپ بکه م و پیم بلتین بووه به نوکه ری ئینگلیز!...)... (زێڤەر) نه چووه لای ئینگلیزه که. به سوپاسیکه وه دهستی نا به روویه وه و خوێ لی پزگار کرد!...

راباردنی (زێڤەر)، ساکارانه و ده رویشانه بوو. هه زی له خواردن زۆر ئەکرد. که دهستی بپه رژایه له گەل هاوړیکانی به باسی وێژه و زانست، یاخود به دامه و شه ترهنج کردن، کاتی به سه ر ئەبرد.

(شیخ محمودی مه زن) هاوړپێ منالی بوو. یه کترین زۆر خوش ئەویست. له گەل یه کا هاو بیروبا وه ری کوردایه تی بوون. کاتی که (شیخ محمود) گیرا، (زێڤەر) بوو که له گەل خیزانه که ی ئەودا خوێ ده ربا ز کرد بۆ ناو خاکی کوردستانی ئێران. (شیخ محمود) جارێکیان په زیکی به ره و پرو کرده وه له دبی (خه مزه) که که لکی لی ببینن. به لام ئەو ده رامه ته ی له و ره زه ئەهاته ده ره وه دادیکی خیزانه گه وه که ی (زێڤەر)ی نه دا. ههر ئەو نه ده به که لکی (زێڤەر) هات که نیشانه یه کی خوشه ویستی و پێزگرتن بوو له پیاوێکی گه وه ی وه ک (شیخ محمود) وه بۆ ئەو. کاتی که له به رزنجه بوو، خانویه کی به چووی ده رویشانه ی له وی دوروست کرد. له پاش ده رچوونی له فرمانی فه رمانه وایی، هاوینان ئەچووه وه ناو ئەو خانوه. له وی دا رای ئەهوارد.

(۱) لهم پووه وه زێڤەر ده لی:

مه زه ف گه وه ره و به چووک ئەده دن پهنج
هه موو ئەجولتین وه ک به ردی شه ترهنج
با (ئیسراف) نه کری، (ئینساف) بپته پیش
(پهنجایی) چل بئ (چوار دیناریش) پێنج!

ماموستا مه لا نه جمه دین له په راوێزیدا ده لی:

مه رامی ئەوه بوو ئەوانه ی مانگانه که یان زۆره لینی که م بکریته وه به دری به وانه ی مانگانه یان که مه. پروانه: (سۆزی نیشتمان: ل ۹۹).

کاره گه‌وره‌کانی زێڤەر

۱- بەشی یەكەمی كۆمەڵە ھۆنراوەكانی، لە پاش مردنی خۆی، لە ساڵی ۱۹۵۷دا چاپ كرا.

۲- بەشی دووھمی ھۆنراوەكانی. ھێشتا چاپ نەكراوە.

۳- (خێوی ناو مزگەوت). ئەم چیرۆكە لە ساڵی ۱۹۴۶دا چاپ كرا.

۴- (لە عمانەوہ بۆ عمامدیه). ئەم پەرچە (ترجمە) یە دەستنووسە.

۵- (زێڤەری). فەرھەنگێکی گەورەییە. لە زمانی عەرەبییەوہ بۆ کوردییە. دەستنووسە. لە ساڵی ۱۹۴۱دا تەواو بوو.

۶- (گەنجینە ی مەردان). لە بابەت گەورە پیاوانی کورد و جێھانەوہ نووسیبوہ... دەستنووسە.

۷- (دەستە گۆلی لاوان). سروودە. لە ساڵی ۱۹۳۷دا چاپ كراوە.

۸- (دانانی حكوমে تێکی خەپالی). پەيوەندی بە کوردستانەوہ ھەيە. دەستنووسە.

۹- (داستان سوزناك كریلا). لە بابەت كوشتنی (حسن و حسین) ەوہ بە ھۆنراوە، بە زمانی فارسی دایناوہ. دەستنووسە. ھێشتا چاپ نەكراوە.

بێجگە لە مانە گەلیك وتار و بابەتی تریشی ھەيە. كە لە یەكێکیاندا لە ساڵی ۱۹۲۳دا، لە رۆژنامە ی (رۆژی كوردستان)دا، ژمارە (۹)، بە ئاشكرا گوتوویەتی:

كوردستان مائێ كوردانە، ھەرامە لە بێگانە!

ئەنجامی وتار

ئا بەم رەنگە (مامۆستا زێڤەر) ی زانا و وێژەوان و راستی پەرست و نیشتمانیپەرورە. رەنجی داوہ و تێکۆشاوہ و خەباتی کردووە. بۆ پێشكەوتنی کورد و ئاوەدانبونەوہ ی کوردستان. بۆ ئەمە ی لە بەرامبەر ئەم ھەموو کار و کردووە گەورە و گرنگ و جوانانەیدا، داوای پاداشتیك لە نەتەوہ کەمان بکات. بەلام جیتی داخە، كە ئەم پیاوہ گەورەییە لە لایەن ئێمە ی کوردەوارییەوہ کەستەرەخمە ی لە گەڵدا بکری. نەخۆتێرتێتەوہ و، دەستی نەگبێرێ. پاداشی نەدرتێتەوہ و یارمەتی نەدرێ. (زێڤەر) ئەگەر لەناو جێگایەکی وەك ئەوروپادا بژیا، بە کلوور پارە ی چنگ ئەکەوت. وەك شازادە یەکیش ئەژیا. بەلام داخی بە جەرگم لەناو ئێمەدا بە ھەناسە ساردی و ھەژارییەوہ ژیا. ئەگەر گەورە کائمانە و ئەگەر دەوڵەتمەندە کائمان، بە ھەزاران دیناریان، بە فیسرۆ لە شتی پڕووپوچدا بەخت کرد، ھەر بۆ ئەمە ی دلتی بێگانە و زۆردار خۆش بکەن و خۆیانێ لێ بەرنە پێشەوہ. کەچی پیاویکی وەك (مامۆستا زێڤەر)، كە خۆی لە پێناوی نەتەوہ کەیاندا بەخت ئەکرد، ئەیانخستە پشتگۆتوہ!.

(زێڤەر) بە ھەژارییەوہ ژیا. بەلام گەنجینە یەکی گەورە ی لە وێژە و زانست و ھونەر بە ئێمە بەخشی. بێجگە لەوہ بە سەر بلندی خۆی سەری ئێمە یشی بەرز کردوہ...

(مامۆستا زێڤەر) تا ئەمێنین یادێ لەناو دەروونماندا ئەژی... دروود بۆ گیانی پاکی. كە ھیوادارم بەم قسانەم كە لە دلتی شاگردێکی دلتسۆزی خۆیەوہ دیتە دەروہ شادمان ببێ... سوپاسێکی زۆریش بۆ كاك محمود زێڤەر و خوشكە ئامینە زێڤەر كە لە بابەت مامۆستا زێڤەرەوہ گەلیك زانیارییان پێ بە بەخشییم و زۆریە ی نووسراوہ كانیشیان پێشان دام.

ھیواداریشم بەخوا كە كاربەدەستانی كوردستان رۆژتیك لە رۆژان پاداشی (مامۆستا زێڤەر) بدەنەوہ: نووسراوہ دەسنووسەكانی بۆ لە چاپ بدەن^(۱) و، پەیکەرێکیشی لە گەرەکی کانیسکاندا بۆ داڕێژن، تا ئەو ی بەزیندوویتی نەبێ، ھەر ھیچ نەبێ گیانی پاکی، لە پاش مردنی ببینی...

تەواو بوو

سەرچاوە ی نووسراو:

۱- مێژووی ئەدەبی کوردی (مامۆستا علاءالدین سجادی).

۲- پرسی و لێکۆڵینەوہ ی خۆم لە خێزانی مامۆستا زێڤەر و دۆست و ئاشناکانی. سەرنجدانی خۆم لە کەسایەتی خۆی، کاتێ کە مامۆستا بوو لە خۆتێنگاکەماندا لە سلێمانی.

۳- دیوانی زێڤەر - نووسراو خانە ی زێڤەر.

۴- كۆمەڵە رۆژنامە ی: پێشكەوتن، بانگی كوردستان، رۆژی كوردستان، امید ی استقلال، ژيانەوہ، ژین، گۆفاری گەلاوێژ.

۵- شعر و ادبیاتی کوردی/ بەرگی دووہ - مامۆستا رفیق حلمی.

(۱) جیگای باسە کە ئێستا سەرجمە ی دیوانە کە ی مامۆستا زێڤەر کە گشت بەرھەمە شیعرییەکانی گرتۆتە خۆی و نووسینەکانی تری لە (دەزگە ی ئاراس) لە ھەولێر کاری تیا دەکری و لە بەرگێکی شیادادا دەخوێتە بەردەستی خوێتەرەن... کارە کە لە ئامادە کردنی کاک مەحمود زێڤەرە. وە ھەر وەھا دیوانە کە ی بەختیار زێڤەری کوپی.

بیگزاس

میژووی ژیانی بوژی به ناوبانگی کوردستان

فائق بیگم س و ہونراوہ کانی بہ شیکردنہ و و روونکردنہ و دیانہ و

یٰۤاَیُّهَا الْمَلٰٓئِکَہُ

(بیټکس)، ناوی (فائق کورې عبدالله بهگ کورې کاکه‌حمه کورې تئلیاسه قووجه) یه. له دتی (سیټک) که پنکې ناوچه‌ی (شارباټی) بووه له خاکی (سلیمانی) دا له سالی ۱۹۰۵ دا له دایک بووه. له سالی ۱۹۴۸ دا له (هه‌له‌بجه) دا مردووه. له سلیمانیدا به‌پټ‌پټکی زوره‌وه نیټراوه. له سالی ۱۹۵۸ دا، له سلیمانیدا ټاهه‌نگینکی گه‌وره بۆ یاد‌کردنه‌وی ده ساله‌ی مردنی کراوه. هه‌روه‌ها له سالی ۱۹۷۰ یشدا ټاهه‌نگنک، تری بۆ کراوه.^(۱)

باوکی ئەفسەریکی گەوره بووه له لهشکری تورکا. خێزانی باپیرانی له (قهلاجوالان) دوه هاتوووته سێمانی. دایکیشی له ئاگاکانی سلێمانیه. بهم پێیه (بێکهس) له خێزانیکی خانهدان و دووله‌مەند و دەسه‌لاتداردا له دایک بووه و گه‌وره بووه. به‌لام هه‌ر ئه‌وه‌نده (بێکهس) دوو سه‌له‌ی ته‌واو کرد له (سێته‌ک) دا، ناز و جیاژه‌کی ده‌ستی کرد به‌کزیوون. کاتێ که گه‌یشه‌ ته‌مه‌نی نۆ سه‌الی سێ جار کۆچی پێن کرا بوو، ئاو له چاویکی کوێر کرد بوو، باوکی تا سه‌ر لێی دوور که‌وتبووه‌وه، برا گه‌وره‌کی و دایکی و ئالۆکی یه‌ک له‌دوای یه‌ک مرده‌بون. به‌سه‌رگه‌ردانی و ماله‌وێزانییه‌وه که‌وتبووه‌ ده‌ست ئافه‌رتیکی بێگانه. به‌هه‌ج مه‌وه‌ی^(٢) سامانه‌کی باوکیان (فائق) و (طاه‌ری) بۆ یه‌خێو نه‌کرد؛^(٣)

(بیکهس) خوتندیتیکی سهرهتایی له سلیمانی و بهغدا و کهرکوکدا ته‌واو کرد. به‌لام وازی لئ هینا. له‌جیاتی ئه‌وه خۆی خۆی پێ‌گه‌یاند. له‌هم‌موو چۆره‌ نووسراویکی به‌دلی خۆی ئه‌خوتنده‌وه. هه‌روه‌ها ده‌رد و نازاری هه‌تیسوی و بیکه‌سی و هه‌ژاری و خه‌م و خه‌فه‌تی کزی و بێ‌ده‌سه‌لاتی (بیکه‌س) ی پێ‌گه‌یاندوه. له‌ زمانێ کوردی و عه‌ره‌بیدا باش شاره‌زا بوو. له‌ فارسی و تورکیشدا ناشنا بووه.

(بیټکس) ژبانیکی کوله‌مرگی ژیاوه. بووه به‌دوکاندار و به‌ورده فروش و به‌سه‌رکاری^(۴) کریکار و، به‌فیکر کار (معلم)ی منال و، به‌ماموستای خویندن‌گای زانستی و، خویندن‌گای میری. ناو به‌ناو ی‌کیش به‌ر زیندان و نازاردان و ته‌فروتون‌کردن که‌وتوه. به‌لام له چاو سه‌رگه‌ردانی نه‌توه که‌ی خویدا، (بیټکس) سه‌رگه‌ردانی خوئی له‌بیر چۆتوه. هه‌مووده‌م بیرى له‌هۆی پاشکه‌وتن و رینگای پيشکه‌وتنى کورد کردۆتوه.

(۱): نووسه‌ری ئەم نووسراوه به‌ناوی نووسه‌رانی کوردەوه لەم ٴهاهه‌نگه‌دا به‌شدار بووه. (ش. ف)

(۲) واتہ: میراثی (ترکہ).

(۳) ده‌بارهی (کاک تایه‌ر بیئکه‌س) ی برای، برونه یکه‌م (ئاوئنه‌ی ژینم) لاپه‌ره (۵۸۰) په‌راوئیزی ژماره (۱)

(٤) (مراقب عمل).

به‌لای (بی‌کەس) ده‌ه‌ه‌ی پاشکەوتنی کوردەواری بریتییە لە (نەخۆیندەواری) و (بەدخوویی). وەک (خۆیە‌رستی)، (ناکوکی) و (خەبات نەکردن)، بۆ پێشکەوتن. کە‌ی ئە‌مانە چارە کران کورد ئازادی و سەر‌به‌خۆی، خۆی دە‌ست ئە‌کە‌وتێتە‌وه‌.

(بیکەس) بەھۆنراوەکانی، نەتووی وریا نەکردووە. هوروزمی ئەبردە سەر داگیرکردنێتی بێگانه. بەرەنگاری ستمکارانی ناوڤۆ ئەبوو: وەك خراپانی سەردارەکان و دەولەتمەندەکان و شیخ و مەلا و کۆلکە ئەفەندییەکانمان، کە هەر خەریکی چەپ و گۆپی خۆیان ئەبوون و خۆشگوزەرائی خۆیان، نەتووەکی خۆیان بێر ئەئەکەوتووە. داوای چاکبوون و خۆ راستکردنەوی لێ ئەکردن و خەباتکردنیش بۆ ئەکە نیشتمان.

له هونراوه کانی (بیټکس) دا بابه تی زړنگ کاري (سیاسه ت) و کومه لایه تییه کانیان وژر گړنگ و کاري گړن. شا کارد کانی (بیټکس) ته مانه ن:

(ئەي وىتىن مەقسەتلىرى،) (يېشىل ۋە مەدەنىيەت)، (ھەردەم گۈلەن پەرۋەر)، (دارى ئازادى)، (قەۋمى كورد ئىسپاتى كەرد)، (ئەي مانىگ)، (شاخى رەنگاۋرەنلىكى گۈزەل). ئەم دەم بابەتەي دەيى راسىتى يەرسىتى (فەلسەفە)ن.

(بێكەس) له بزوو تنهوه نیشتمانییه كاندا دهستی هه بووه. یارمهتی کۆمهڵهی (ژ. ک) و (پارتی دیموکراتی کوردستان)ی داوه. له سههر کوردایهتی چه ره سه ره یی به سه ره هاتوه.

(بیکهس) پیماویکی کرموئلی ناشیرینی زهلام و قهلهو بوو. له خواردن و خواردنهوه و کردندا بی نه‌ندازه بوو. به‌لام له‌شیکه به‌بینی هه‌بوو، به‌رگه نه‌خو‌شیی زۆر نه‌گرت. له جلویه‌رگا پنتی بوو. به‌لام قهسه خو‌ش و له‌ناو یارانیان پي به‌زموره‌زم بوو. لای تیگه‌یش‌تووان خو‌شه‌ویست بوو. یارمه‌تی‌یشیان زۆر نه‌ئا. له هه‌ردوو ژنه‌تیانه‌که‌یدا ده‌ستیان گرت و بارپوویان کرد. له‌گه‌ل خه‌زانه‌کانیا خو‌شی را‌نه‌بوارد. که نه‌ته‌که‌ی مرد به‌ه‌زراوه‌ شینی پۆ کرد. که کوره‌که‌ی بوو، به‌ه‌زراوه (لای لایه‌ی) ی پۆ دانا.

(بیکەس)، ۴۳ سال ژیا. بەهەزاری مرد. بەلام گەنجییەکی بەنرخێ لە ھۆنراوەکانی پێشکەشی نەتەوێ کرد. ژیانەکی مەردانە و ھونەرمندانە بوو. ھەتا ما غوونە سەرلێندی و ئازایی بێ باکی و نیشتمانپەرەری بوو. بەھۆنراوەکانی ئاپووی دۆزمانی کوردی برد، پێگای ئازادیییشی بۆ کورد پۆشن کردووە و ئاراستەییی کردن بۆ خەباتی گشتی، بۆ کەلکی کوردەواری. چەند جارێک کۆمەلە ھۆنراوەکانی جاب کراون.

خوا به گه وره یی خوئی له (بیكههس) خوش بی. چونكه سه‌رمانی بلند كرده وه. (بیكههس) شایسته ی نه وه به یكه‌ریكه ی بۆ بكری و له گه‌ه‌كه ی گۆشه‌دا بۆی دایه‌زیرتی.

سليمانی، ۱۹۷۲

شاكر فتاح

خیزانیکی سەرگەردان

کاتێ (فائق) له دیتی (سیتەک)، له ناوچهی (شارباژێر)، له ساڵی (١٩٠٥) دا له دایک بوو، خیزانهکهی لهو پەڕی خوشیدا بوو. چونکه (عبدالله بەگ) ی باوکی، ئەفسەرێکی ناودار بوو له لەشکری (تورک) دا، گوزەرانیکی خوشیشی بۆ خیزانهکهی خۆی پێکهێنا بوو. بەلام هەر ئەو نەندە (عبدالله بەگ) گوتێرایهوه بۆ (بەغدا)، زۆری پێ نهچوو، دواى فەرمانی لەشکری تورک کهوت و گه‌یشتە ناو جەرگی (ئەنادۆڵ)، ناچار ما خیزانهکهی له (بەغدا) به‌جێ هێشت، که ئیتر هه‌تا مرد نه‌یتوانی چاوی پێیان بکه‌ویته‌وه!... (ناو له) چاویکی فائقی کوێر کرد... براهه‌کی فائق له ئاوی (دیج‌له) دا خنکا... دایکیشی به‌سویتی ئەو ئازاره‌وه تالابه‌وه و مرد... لالویشی پاش ئەو به‌چوار مانگ له‌ناو چو!... (فائق) و (طاهر) ی برای بێ کەس مانه‌وه... چونکه نه‌ باوک و، نه‌ دایک و، نه‌ برا و، نه‌ لالۆ و، نه‌ گوزهرانی خوش، نه‌ سایه و، نه‌ مایه و، نه‌ پایه، هیچیان بۆ ئەمان نه‌مانه‌وه!... جا لام وایه هه‌روهک لهم و له‌ویشم بیستوهه، هەر له‌به‌ر ئەمه‌یه که (فائق) ناوی خۆی ناوه (بێ کەس)!...^(١)

ئەم هه‌موو سەرگه‌ردانییه به‌سەر خیزانی (فائق) دا هات. که‌چی هێشتا ئەو منال بوو. ته‌مه‌نی له‌ نۆ ساڵی تێپه‌ری نه‌کرد بوو!...

بەم ڕه‌نگه‌ ئەو خیزانه کامه‌رانه، له‌ ماوه‌ی چهند ساڵێک سەرگه‌ردان بوون و، کلۆلی و ته‌نگانه و هه‌ژاری و بێ خاوه‌نی سه‌ری تێکردن.

یاخی ئەبێ له مامه‌کانی

ئەمه‌ راسته‌ که مامه‌کانی (فائق) تا ئەندازه‌یه‌کی باش خه‌می ئەو و براکه‌یان ئەخوارد، چ له‌ پاراستن و، چ له‌ گوزهران و، چ له‌ خوێندن!... بەلام دۆ و ده‌روونی (فائق) به‌و جوژه‌ یارمه‌تییه‌نه‌ شاد نه‌ه‌بوون. زۆری پێ نه‌چوو (فائق) هه‌موو پێه‌ند و کوته‌یه‌کی خزمایه‌تی و کوومه‌لایه‌تیی پێچراند و ئازادی خۆی له‌ ده‌ستیان ڕزگار کرد. نه‌ له‌ مائێ مامه‌کانیا مایه‌وه و نه‌ له‌ خوێندنگا‌کانی ئایینی (که‌رکووک) و (بەغدا) داگیرسایه‌وه و، نه‌ له‌ سایه و په‌نای ئا‌غا‌کانی خزمی دایکیشیا حه‌سایه‌وه!... ئەوانه‌ی هه‌موو به‌جێ هێشت و ها‌ته‌ کایه‌ی گوزه‌رانیکی سه‌ربه‌ست و ئازاده‌وه، که ته‌نیا به‌ره‌نجی شانی خۆی بژی... ده‌مێک جگه‌ره و چه‌مچه‌ی ئەگێرا و ئەفرۆشت. ده‌مێک به‌منالانی ئەخوێند... ده‌مێک به‌سه‌ر کرێکارانه‌وه ئەوه‌ستا... ده‌مێکیش له‌ شیوه‌یه‌کی پێچر پێچرا، وه‌ک مامۆستایه‌ک له‌ (خوێندنگای زانستی) و خوێندنگا‌کانی فەرمانه‌وااییدا وانه‌ی ئەگوته‌وه....

ژیانیکی سه‌خت

(بێکەس) ژیا‌نی بۆ ئاسان نه‌بوو. پێ بوو له‌ ئه‌رك و ئازار. پێ بوو له‌ ئاخ و ئۆف. گه‌لیک ته‌نگوچه‌له‌مه‌ی به‌سه‌ر هات. گه‌لیک جار که‌وته ته‌نگانه و هه‌ژاری و ده‌ست کورته‌یه‌وه. ئاواره‌یی و

(١): له‌ هۆنراوه‌یه‌کی (بێکەس) دا ئەمه‌ دیاره. (ش. ف)

ده‌ربه‌ده‌ری و به‌ندیخانه و لی‌دان و ئازاردانیشی زۆر چێشت... له‌ راستیدا ژیا‌ن بۆ ئەو سه‌خت بوو. پێ بوو له‌ کوله‌مه‌رگی و ده‌رد و هاوار!...

خه‌م ئەبێ به‌مامۆستا

بەلام ئەو خویشی هه‌ستی به‌وه نه‌ئەکرد، که خوا ئەم به‌شە بۆ پێ به‌خشی بوو، که پێی بگه‌یێتی و بیکات به‌بوێژێکی شێرین زمان و به‌رۆشنیرێکی دڵسۆزی نیشتمان، که تا ئەمێنی تێ بکۆشی و خه‌بات بکات بۆ سه‌ربه‌رزی کورده‌واری و ئاواکرده‌وه‌ی کوردستان.

به‌لێ (خه‌م) بۆ پیاوی خۆی (مامۆستا) یه‌کی شاره‌زا و چاکه. پێی ئەگه‌یێتی!... (بێکەس) یش، به‌سه‌ره‌رشتی خواوه، (خه‌فەت) پێی گه‌ياندا!... له‌به‌ر ئەوه سوپاسی (خوا) ئەکه‌ین که (خه‌فەت) ی کرد به‌ (هۆ) و (فائق) ی پێگه‌ياندا!...

چونکه تا ما له‌ ڕێی راستی نیشتمانپه‌روه‌ری، لای نه‌دا. ئینگلیزه‌کان چهند جارێک ویستیان (فائق) بکړن به‌لام نه‌یان‌توانی. ده‌سی نا به‌روویانه‌وه!... نه‌ هه‌ژاری، نه‌ بێ نه‌وایی، نه‌ ئه‌رك و ئازاری نان په‌یداکردن، نه‌ لی‌دان و به‌ندیخانه‌ی کاربه‌ده‌ستانی میری، ئەمانه‌ هیچیان (بێکەس) یان له‌ هه‌ول و ته‌قه‌لای نیشتمانی نه‌خست! نه‌ کوێدا و، نه‌ وره‌ی په‌ردا. نه‌ خۆی له‌ کاربه‌ده‌ستان برده‌ پێشه‌وه و، نه‌ خویشی فرۆشت به‌پاره‌ی بێگانه‌ی داگیرکه‌را!... هه‌تا ما به‌وتاره‌ خوشه‌کانی و، به‌هۆنراوه‌ ناوازه‌کانی هۆش و دۆ و ده‌روونی هاو‌نیشتمانه‌کانی زیندوو کرده‌وه و، ها‌نیشی دا‌ین بۆ خه‌باتکردن، بۆ ڕزگاری نیشتمانه‌که‌مان له‌ ده‌ست (زۆرداری) و (هه‌ژاری) و (نه‌خۆشی) و (نه‌خوێنده‌واری)...

هه‌ژاریکی ده‌وله‌مه‌ند

(فائق) هه‌رچهنده ته‌مه‌نێکی که‌می هه‌بوو، له‌ پاش چل و سێ ساڵ ژیا‌ن، له‌ ساڵی ١٩٤٨ دا مرد، به‌لام به‌ (هونه‌ری ژیا‌نی) و به‌ (هۆنراوه‌کانی)، گه‌نجینه‌یه‌کی گه‌وره‌ی وێژه‌یی پێ به‌خشین. لاپه‌ره‌ی ژیا‌نی (بێکەس) سێی و بێ گه‌رده. پاک و پێرۆزه. تا ما نمونه‌یه‌کی نیشتمانپه‌روه‌ری و سه‌ر راستی بوو. بوێژێکی سه‌ربلند بوو.

بێکەسی شوێشگیر!...

له‌ هه‌راکه‌ی به‌رده‌رکی سه‌رادا، له‌ سلێمانی، له‌ ١٩٣٠/٩/٦ دا، (فائق) یه‌کێک بوو له‌وانه‌ی که سه‌رکرده‌یه‌تی شوێشی ناو شاری سلێمانیا‌ن ئەکرد، بۆ سه‌ندنه‌وه‌ی مافی نه‌ته‌وايه‌تیمان گیرا و، لێی درا و، سه‌ری بریندار کرا و، خرایه‌ به‌ندیخانه‌وه. به‌لام هێشتا ئەو له‌ زینداندا بوو که ئەم هۆنراوه‌یه‌ی پێشکەشی نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆی کرد، تا چاویان نه‌ترسێ و زۆرتر هۆگری خه‌باتی نیشتمانی خوێان بن. هه‌ستی هه‌موومانی پێ بزواند. ئەمه‌ چامه‌که‌یه‌:

ئە‌ی وطن مفتونی تۆم و شیوه‌تم بێر که‌وته‌وه

وه‌ختی به‌ندی و آسارت پێ به‌ته‌وق و کوته‌وه

من له ذكر و فكري تو غافل نه بووم و اتی نه گه ی
 حیس و تی هه لدان و ذلت تو ی له بیر برده و ته وه
 (به و خودایه ی بی شه ریک و لامکان و واحده
 عشقی تو نوعی له دلما ناگری کرده و ته وه
 ناگریکی و اهزار سال ناوی برژینیت ته سهر
 قط گر و کلپه و بلیسه ی تا ابد نه کوژیت ته وه
 باسی محزونی و که ساسی خوت نه که ی توخوا وطن
 چونکه نه و باسه برین و زامه که م نه کولیت ته وه
 ماته مینی تابه که ی، ده ی پیکه نه و سهر هه لپه
 مفتخر به شه رت و عاله می گرت و ته وه
 نه گبه تی لاچوو سعادت بوته پشتیوانی تو
 کوکی به خت و فریشته ت به رزه نه دره وشیت ته وه
 گهرچی به ینیکه ذلیل و دیلی دهستی ظالمی
 نوبه تی شادیت ته نه مجا ناحه زت بتلیت ته وه
 لافی ملیت به ده م له م عصره دا که لکی نییه
 رژی هه وله ههر به همت گوی هونه نه پریت ته وه
 بی قصوره چهند جسوره سه د شکر اولاده که ت
 و له رتی تو دا له خوینا سه یری چو نه تلیت ته وه
 به سیه طعنم لی مه ده ههر روله که ی جارانت م
 هیئنده حلمت بی هه تا کو ده ست و پی م نه کریت ته وه
 (شرطه شرطی پیاوه تی بی گهر خودا دهستم بدا
 دوزمنت پت که م وه کو سه گ بیخه مه ژیریت ته وه!...)

هیرش نه باته سهر ئینگلیز

له ئاهه نگیکیشدا که بو راپوژگار (مستشار) ی کاربه دهستی (وزارت) ی کاروباری ناوه وه، (میجهر
 نه دموندس) ئه کرا له (سلیمانی) دا، له نه ورژی سالی ۱۹۴۵، به بونی گه رانه ویه وه بو (به ریتانیا)
 بی که س بو، که بی پرس و بی په روا، بی باکانه له توله ی (کورد و کوردستان) دا که (۲۷) سال بو
 نه ینالاند به ده ست (فرمانره وایی به ریتانیا) وه، هورژی برده سهر (نه دموندس) و فرمانره وایییه که ی!
 نه م چامه (قصیده) یه، (فاتق)، نه مه نده هوش و دل و دهروونی خوی تیا سووتاندووه، نه مه نده دهس
 په نگینی تیا نوواندووه، ئیستایش که نه یخوینیت ته وه کار له دلما نه کات و هوش و دهرووغان نه بزوینتی.
 فرموو؛ بو ت بخوینمه وه:

(۱)

بیست و ههوت ساله من په نجبه ری تو م
 به نان و ئاو و جلویه رگی خو
 خزمه تم کردی له ئیران و روم
 له پیناوی تو شکاوه نه ستو م
 که چی هیشتا ههر دیل و په نجبه روم
 گونا هم چی بو به م درده ت بر دم؟!
 بوچی به ناحق و سووکت کر دم?!

(۲)

بیست و ههوت ساله من نه ریتینی
 به فری و فیشال نه م خه له تینی
 رژی نوعی کم هه له نه په رینی
 بو مه رامی خو ت مله نه شکینی
 که ئیشت نه ما وازم لی دینی
 گونا هم چی بو به م درده ت بر دم?!
 بوچی به ناحق و سووکت کر دم?!

(۳)

بیست و ههوت ساله من تووشی تو بووم
 له رتی ژبانا هیج پیش نه که و تووم
 لات و په ژمور ده م، ههر وه کو مردووم
 (قسه ی خو مان بی حشرت پی کردووم)
 هیوام نه ماوه، تازه له ده ست چووم
 گونا هم چی بو به م درده ت بر دم?!
 بوچی به ناحق و سووکت کر دم?!

(۴)

بیست و ههوت ساله تاله ژبانم
 له ژیر دهستی تو زور په ریشانم
 له انسان ناچم، عینی حیوانم
 که ی رزگار نه یم مالی ویرانم?
 و به خوت نه لیت (حامی) ی گه لانم

گوناهم چی بوو بهم دهردهت بردهم؟!
بوچی به ناحق وا سووکت کردم؟!

(۵)

بیست و ههوت ساله من به ته ماتم
چاوه پیتی نه ختی لطف و خه لاتم
ببووژیتته وه خاکی ولاتم
هیچ گوئی نادهیتته دهردهت و ئاواتم
چونکه ئه یزانی بی دهسه لاتم
گوناهم چی بوو بهم دهردهت بردهم؟!
بوچی به ناحق وا سووکت کردم؟!

(۶)

بیست و ههوت ساله زوخواو ئه نوشم
له ظلم و جورته هه چاوه ئه پوشم
بو رضامه ندی تو تتی ئه کووشم
له بهر تو ضریم داوه له خووشم
گوناهم چی بوو بهم دهردهت بردهم؟!
بوچی به ناحق وا سووکت کردم؟!

(۷)

بیست و ههوت ساله ته فرهی خوّم داوه
وازم له هه موو کهسیک هیئاوه
تۆم گرتووه و، دنیام خستۆته لاوه
بۆیه پیم ئه لّین کههر و ریژگاو
ئهوی توئی ناسی ملی شکاو
گوناهم چی بوو بهم دهردهت بردهم؟!
بوچی به ناحق وا سووکت کردم؟!

(۸)

بیست و ههوت ساله دهم به هاوارم
جاری ناپرسی له حالّی زارم
سووتام، پرووکام، زۆر بی قه رارم
(ئه زانی له تو بوچی بیزارم؟

شاره زای دهردمی، ناکه ی تیمارم
گوناهم چی بوو بهم دهردهت بردهم؟!
بوچی به ناحق وا سووکت کردم؟!

(۹)

بیست و ههوت ساله به بی زیاد و کهم
ئه پاریمه وه، هه ر هاوار ئه کهم
یاخوا کافریش نه بی به جه ستم
وێل و سه رگه ردان بی تین و خه ستم
هیچم پی ناکرئ، دیل و دهس به ستم
گوناهم چی بوو بهم دهردهت بردهم؟!
بوچی به ناحق وا سووکت کردم؟!

(۱۰)

بیست و ههوت ساله دلّم لیت پره
أحوالم به دهست تووه زۆر شره
سه د به لّین بدهی له لای من (...)
به سییه تی ئیتر ئهم وره، وره
نوکه ریت ناکهم ورگم هه لدره
گوناهم چی بوو بهم دهردهت بردهم؟!
بوچی به ناحق وا سووکت کردم؟!

(۱۱)

من ره نجبه ریکم پاک و به سه زمان
هه ولّم بو داوی به دلّ و به گیان
به سییه تی ئیتر درۆ و ته فره دان
وا ئه بی عدل و انصاف و وجدان
ئه مکه ی به دیلی عیراق و ئیتران
گوناهم چی بوو بهم دهردهت بردهم؟!
بوچی به ناحق وا سووکت کردم؟!

له سه ر ئه مه (بیکهس) خرایه گیر و گازه وه و ئه نجامیشی به وه گه یشت که به ئاواره یی گه یاندرایه
(حله) و، له وێش وه بو (عمارده). که ئه ویش وه رامه که ی ئه وه بو وازی له مامۆستایی هیئا و،

گه پرایه وه بۆ نیشتمان هه که ی خۆی!... بۆ ئەمه ی سه ره له نوێ سه ره کردایه تی بیروبا وه پری گه له که ی خۆی بکاته وه!.

ههروژم ئه با ته سه ره مه لا کان

(بێکهس) له کۆری کۆمه لایه تیشا ههروژمی ئه برده سه ره ئه و مه لا یانه ی که خۆیان دوور ئه خسته وه له خه باتی گشتی. سوێندی شی ئه دان و تکایشی لێ ئه کردن که سه ره کردایه تی کوردایه تییه که مان بکه ن و ئایینه که یشیان له سه ره شیوه یه کی نوێ به کار به یێن بۆ که لک و چاکه ی نیشتمان هه که مان. ئە مه چامه که یه:

(ههردوو گوێم پێ بوو له باسی وعظ و سرفطره و زکات هه ره هوالی حشر و نشرم پێ ئه لێی تاکو موات به سیه له م موضوعه لاده فیتری نوێژ بوو کائنات خطبه ییکی اجتماعیم پێ بلتی بۆ پێی حیات ئه ی مه لا توو بی خوا له م فکره کۆنه ت لایه فنی تازه م پێ نیشان ده بۆ ترقی و پێی نجات

(اطلبوا العلم ولو بالصین) گه ر تێ گه ی تمام قطعیا تحصیلی فن و معرفت ناکه ی حرام فائده ی چی (قام زید) که لکی چی دێ؟ په شمه لام (عالمه ت که ر کرد مه لا خوا لیت بسیتی انتقام ئه ی مه لا توو بی خوا له م فکره کۆنه ت لایه توو به راستی مانعی به رزی و ترقی و انتظام!.

چاو له ده قنه و نانی راتوو مه به ره دائم مل قه وی خوا به لات لێ دا هه تا که ی هه ره له خۆراک و خه وی ته مه لێ، مردووت مرئ، به سیه له کن خۆت پێشه وی هه سته تشویقی بکه بۆ ئیشی دین و دنیوی ئه ی مه لا توو بی خوا له م فکره کۆنه ت لایه واسطه ی تۆ بوو که دینی به رزی اسلام بوو نه وی

هه ره که سه ت هات و به زۆلی میزه ری نا سه ره سه ری عاله و مسموعه قولی گه ره ریش بێ و سه ره سه ری

حاصلی خلقی ئه بیته نوکه ره و عبید و که ری مائی ئیسلامی به قور گرت و له دینی کرد به ری ئه ی مه لا توو بی خوا له م فکره کۆنه ت لایه خانی گه ره وا دوام که ی رووسیاهی محشری

(ئه وروپا پای له ناو برد ده سستی دایه علم و فن بێ ته ل و که شتی دوروست کرد طوپ و طیاره و تفه نگ قهومی اسلامیش (مه لا) گه ره بی توو زوو اصلاح نه که ن دائما دیل و آسیرن، سووک و ریسوا و نا په سه ن^(۱) ئه ی مه لا توو بی خوا له م فکره کۆنه ت لایه باسی قه بر و مار بگۆزه و بێره سه ره باسی وطن

خوایه یه ک (لۆته ر)^(*) بنیری بۆ گه لی کوردی فقیر تا نجاتی دا له ژیر ده سستی مه لا و شیخان و پیر ئه م شه وی ده یجووره تا که ی؟ ده ره کوئێ رۆژی منیر ئه وروپایی بوونه حاکم ئیمه هه ره دیل و آسیر ئه ی مه لا توو بی خوا له م فکره کۆنه ت لایه کۆن بووه، باوی نه ماوه، باسی فردوس و سعیر!...

ئه م هه لبه سته هه رچه نه ده، له هه ندێ جییا (بێکهس) له ئه ندازه ی ترازاندوه و، له وه ی کردۆ ته ده ره وه، به لām ئه وه ئه و له و هه لانه ئه به خشی، که له پشت ئه م قسانه یه وه هه سستیکی پاکی بێ گه ردی هه بووه، به رامبه ره گه ل و نیشتمان هه که ی خۆی، که ویستویه تی مه لا کاغان، پێره وی مه لا به رێزه کانی ترمان

(۱): (مه به سی (په سه ند)... (**)) (ش. ف)

(*) مارتین لۆسه ر: ۱۴۸۳ - ۱۵۴۶ قه شه یه کی لاهوتی مه سیحی و نووسه رێکی ئالمان بوو، به توندی به ره ره کانی - صکوک الغفران - ی ده کرد و بووه رابه ری بزوتنه وه ی چاکسازی له سه رجه م ئایینه که و ده سه لات و به رپوه بردنی کاره کانی پاپا و که نیسه و پیاوانی دێر و که نیسه کاند؛ به لām به شیوازێکی له سه ره خو و دوور له توندوتیژی. جا ئه وه وای کرد پڕۆتستانتی په ره بسیتی و بچه سپێ. ته وراتی وه رگێرا بۆ سه ره زمانی ئالمانی.

(**) به لکو مانای وشه که (نا په سه ن) له جیی خۆیدا یه و به نیوه ی یه که می دێره که دا ده رده که وێ.

بگرن و ئايىنهكەيان له پېنناو كەلنكى كوردەواریدا بهكار بهێتن. واتا وهك: (احمدى خانى) و (حاجى قادرى كۆيى) و (مه‌لا محمدى كۆيى) و (زێوه‌ر) و (مه‌لا كاكه‌ حه‌مه‌) بكه‌ن. چونكه‌ ئايىنى پاكي ئيسلام و هه‌موو ئايىنىكى ئاسمانى، فه‌رمان به‌چاكه‌كردن ئه‌دا بۆ كه‌لكى نه‌ته‌وه‌ و نيشتمان، نه‌ك به‌نوستن و ڤاكشان!. بېجگه‌ له‌مه‌ (بېكه‌س) كه‌لىك هۆنراوه‌ى تريبشى هه‌يه‌ له‌ دژى سه‌ردار و ده‌وله‌مه‌ند و كۆلكه‌ خوينده‌وارەكانمان.

بانگ ئه‌دا بۆ ئازادى

(بېكه‌س) له‌ لايه‌ن نيشتمانپه‌روه‌رانه‌وه‌ خۆشه‌ويست بوو. ده‌ستى ئه‌گه‌يرا. هه‌ندىك ئه‌لېن ئه‌ندام بووه‌ له‌ كۆمه‌لى (ژ. ك) دا. هه‌روه‌ها له‌ (پارتى ديموكراتى كوردستان) دا. من ئه‌مه‌م بۆ راست نه‌كرابه‌وه‌. به‌لام بېر زۆرتر به‌لاى ئه‌وه‌دا ئه‌چى جاروبار به‌نه‌هتې ئه‌ندامىك له‌ ئه‌ندامانى ئه‌و كۆمه‌لانه‌ گه‌توگۆيان له‌گه‌لدا كرد بۆ و داواى به‌ره‌مى شوڤشگيترانه‌يان لێ كرد بۆ. چونكه‌ (فائق) له‌وانه‌ نه‌بوو، ڤاز له‌ دلى خۆيدا به‌هېلېته‌وه‌ و ئاشكراى نه‌كات. به‌تاييه‌تى له‌ كاتى سه‌رخۆشيدا كه‌ زۆرى ئه‌خواره‌وه‌، گوێى له‌ كه‌س نه‌ئه‌گرت، هه‌موو شتېكى به‌ره‌و رووى دوژمنه‌كانى كورد و نۆكه‌ره‌كانيان ئه‌گوت. دياره‌ ئه‌م خووه‌يش بۆ كاروبارى كۆمه‌لانى نه‌هتې ئه‌و سه‌رده‌مه‌ ده‌ستى نه‌ئه‌دا. ئه‌م چامه‌يه‌يش كه‌ وا له‌ خواره‌وه‌ ئه‌ينووسم، له‌ سالى ١٩٤٨ دا گوتوووه‌تى، كه‌ هه‌ر له‌ برانه‌وه‌ى ئه‌و ساله‌دا گيانى پاكي به‌خاك سپاردوو. ڤرپه‌تى له‌ گيانى پاك و هه‌ستى بلند و بېروباوه‌ڤى به‌رز و پېرۆز بۆ كه‌لكى كوردەوارى. چامه‌يېكه‌ له‌ شا كاره‌كانى (بېكه‌س) ئه‌ژمېرئ. گڤ و كلپه‌ى شوڤشگيترانه‌ى ئه‌و سه‌رده‌مه‌ پيشان ئه‌دات له‌ كوردستاندا، كه‌ بانگيېكه‌ به‌ئاشكرا بۆ ئازادى.

ئه‌مه‌ چامه‌كه‌يه‌:

(دارى ئازادى به‌خوێن ئاو نه‌درئ قه‌ت به‌ر ناگرئ سه‌ره‌خۆيى بۆ فداكارى اڤد سه‌ر ناگرئ پياو ئه‌بۆ بۆ سه‌ندنى حقى له‌ كوشتن سل نه‌كا هه‌ر (بروخى) به‌س نيه‌يه‌ تاكو نه‌سه‌ندري نادرئ كورد ئه‌گه‌رچى مدتيكه‌ ديل و داماو، به‌لام باوه‌رت بۆ ڤوحي ميللى هه‌ر ئه‌مىن نامري تۆ ئه‌گه‌ر اصلاحى قوم و نيشتمانى خۆت ئه‌وى لیت محقق بۆ به‌بۆ شوڤش محاله‌ ناكري بېرى ئازادى جيهانى گرته‌وه‌، توخوا به‌سه‌ ئه‌م نظامه‌ كۆنه‌ تا كه‌ى؟ هيممه‌تى كه‌ن لاڤري قه‌ت مه‌لېن دوژمن به‌هېزه‌ تۆڤ و طياره‌ى هه‌يه‌ إتفاقتان گه‌ر هه‌بۆ زۆر زه‌حمه‌ته‌ خۆى ڤاگرئ

ئهم عراقه‌ خۆشه‌ويسته‌ خاكي گولگۆون بوو به‌خوێن تا حقى دسگير نه‌بۆ له‌و خويته‌ ده‌س هه‌لناگرئ نيتر و مي هه‌ردوو به‌جسووته‌ بۆ وطن هه‌ولتي نه‌ده‌ن دووره‌ ده‌رجووني له‌ ديلي، مه‌ل به‌بۆ بالي نافرئ هه‌ولتي راستى هه‌ردوو لا ئامانجى ملت سه‌ر ئه‌خا چونكه‌ معلومه‌ به‌يه‌ك ده‌س چه‌پله‌ قه‌ت لێ نادرئ وا گه‌لۆله‌ى كه‌وته‌ ليترى باوى (استعمار) نه‌ما هېچ كه‌سى ئيتتر به‌زوپنا و ته‌پلى ئه‌و هه‌لناپه‌رئ دۆستى كورد و عه‌ره‌ب زۆر كۆنه‌ تاريخ شاهده‌ ناحه‌زى ڤوو ره‌ش له‌ داخا با يه‌خه‌ى خۆى دادري.

شين ئه‌كات بۆ ئه‌فسه‌ره‌ كوزراوه‌كانمان

به‌بۆنه‌ى هېنانه‌وه‌ى لاشه‌كانى چوار ئه‌فسه‌ره‌ كوردەكانمانه‌وه‌: (مصطفى خوشناو)، (محمد قدسى)، (خيرالله عبدالكريم)، (عزت عزيز)، كه‌ له‌ (بغداد)، له‌ سالى ١٩٤٧ دا به‌په‌تا كران، له‌سه‌ر ئه‌وه‌ى كه‌ به‌شدارى شوڤشى بارزانبيان كرد بوو له‌ سالى ١٩٤٣ دا بېكه‌س گڤ له‌ ده‌روونى به‌رئبه‌بۆ و ئه‌م چامه‌يه‌يان بۆ ئه‌لتي:

(قومى كورد إثباتى كرد بۆ عاله‌مى سه‌ر ڤووى زه‌مين ملتىكى قاره‌مانن هه‌ر ئه‌بۆ سه‌ره‌ست بژين ملتى لاوى له‌ رېگه‌ى سه‌ره‌خۆيى نيشتمان بېته‌ به‌ر سيڤداره‌ بۆ ترس، ده‌م به‌خه‌نده‌ و پېكه‌نين قومى وا نامري ئه‌ژى، با دوژمنى هه‌ر شه‌ق به‌ري صاحبى ڤۆله‌ى نه‌به‌رده‌، خاوه‌نى عزمى متين ئه‌و كه‌سه‌ى گيانى له‌ رېگه‌ى نيشتمانا به‌خت ئه‌كا پيى مه‌لېن مردوو، شه‌هيد و له‌ فيرده‌وسى به‌رين لاوى كورد مه‌رده‌، له‌ مردن قطعيا باكي نيه‌يه‌ په‌ندى پيشينانه‌، راسته‌: (به‌رخى نيتر بۆ سه‌رڤرين) وا وطن ديسان به‌محزونى ئه‌لتي: ئه‌ى لاوه‌كان بۆچى وا ماتوملولن، به‌سيه‌تى شين و گرین ڤۆژى تېكۆشانه‌، ساده‌ى همتى تاكو زوو به‌شكو له‌م حاله‌ نجاتمان بۆ و له‌ ديلي ده‌رېچين گه‌رچى هه‌ندى كه‌س خه‌ريكن ورك و گيرفان ڤر ئه‌كه‌ن شه‌و به‌بۆ خه‌م سه‌ر ئه‌نېنه‌ سه‌ر سه‌رين، هه‌ر سه‌ر سه‌رين

پیاو ئه‌بێ دایم خه‌می قوم و ولاتی خۆی هه‌بێ
ئهو که‌سانه‌ی بێ خه‌من حاشا نه‌وه‌ی ئهم خا که‌ نین!

مانگ ئه‌کا به‌هاوده‌می خۆی

(بێکه‌س) جاریکیان بۆی گێڕامه‌وه: که‌ گه‌لێک شوه‌ی هاوین به‌سه‌ر گازی پشتا ڕانه‌کشیم و ڕوو ئه‌که‌مه ئاسمان و مانگ و ئه‌ستێره‌کان. لێیان ورد ئه‌مه‌وه و له‌ کلۆلی و سه‌رگه‌ردانیی خۆم و کورده‌واری ئه‌کلمه‌وه، خه‌وم له‌ چاو ناکه‌وی تا به‌یان. جاری وا هه‌یه له‌تاو دلته‌نگی و (خه‌م و خه‌فه‌ت ده‌ست ئه‌که‌م به‌گریان...) ئه‌یگوت: (جا که‌ من فێری خواردنه‌وه‌ی مه‌ی بووم، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌یه که‌ خه‌وم لێ بخت و بنووم، خۆم و خۆمانم له‌بیر به‌جێته‌وه، بام بۆ چه‌ند تاوێکیش بێ!...)...

جا بام سه‌یری ئه‌م چامه‌یه‌ی (بێکه‌س) بکه‌ین، که‌ چ راستی په‌رستی (فه‌لسفه‌)یه‌کی له‌ نیوانی باری خۆی و باری مانگدا ده‌ره‌یناوه. (بێکه‌س)، شاکاریکی تری خۆیمان له‌م چامه‌یه‌دا پێشکه‌ش ئه‌کات:

ئهی مانگ من و تۆ هه‌ردوو هاوده‌ردین
هه‌ردوو گرفتار یه‌ک ئاهی سه‌ردین
تۆ وێڵ و ڕه‌نگ زه‌رد به‌ئاسمانه‌وه
منیش ده‌ریه‌ده‌ر به‌شـاـراـنه‌وه
ده‌خیلتم ئهی مانگ قیبله‌ی دلداران
ده‌رمانی ده‌ردی دلای بیـماـران
شه‌ویکه‌ و ئه‌مـشه‌و بگه‌ره‌ فریام
بێ یار و هاوده‌م عاجز و ته‌نیام
دلزار و بێزار په‌ست و غه‌مگینم
گیـرۆـده‌ی داوی یاری شیرینم
(دل‌به‌ندی عشقی ئهو به‌ل‌ه‌ک چاوه‌م
شیت و شه‌یدای ئهو ئه‌گریجه‌ خاوه‌م
له‌و ساوه‌ ئه‌وم که‌وتۆته‌ خه‌یاڵ
گریانه‌ پێشهم بوومه‌ کۆی زووخال
ئهی مانگ تۆ شعله‌ی عشقی پیرۆزی
تۆ نه‌شئه‌ به‌خشی دلای به‌سۆزی
من سویندت ئه‌ده‌م به‌عشق و جوانی
به‌نه‌سیمه‌که‌ی به‌ری به‌یانی
به‌سه‌ره‌هاتی خۆت بۆ من بیان که‌
ده‌ردی گرانم نه‌ختی ئاسان که‌

دووچاری چی بووی وا په‌شیواوی؟
له‌به‌رچی په‌ست و مات و داماوی؟
پێم بلێ توخوا چه‌ند جوانت دی؟
چه‌ند جووته‌ یاری ده‌س له‌ ملانت دی؟
چه‌ند کۆری به‌زمی عاشقانت دی؟
چه‌ند ته‌خت و به‌خت و خانومانت دی؟
چه‌ند قاره‌مان و سلطانت دی؟
چه‌ند قوم و ملت، چه‌ند شارانت دی؟
چه‌ند شه‌ڕوشۆری بێ ئامانت دی؟
چه‌ند بۆردومانی کوردستان دی؟
چه‌ند کفنی ئالی شه‌هیدانت دی؟
چه‌ند بێ که‌سانی په‌ریشانت دی؟
چه‌ند ده‌ریه‌ده‌ر و مال وێرانت دی؟
چه‌ند چاوی سووری پر گریان دی؟
ئهی مانگ ئه‌وه‌نده‌ سه‌یری دنیا کرد
سه‌یری نفاق و ظلم و ریا کرد
بۆیه به‌م ڕه‌نگه‌ کاری لێ کردی
ڕه‌نگ و شعوری به‌جاری بردی!).

له‌ گۆیژه‌ سروش وه‌رنه‌گرێ

له‌مه‌وپێش گوتمان خه‌م (فاق)ی پێگه‌یاند. خه‌م (بێکه‌س)ی ئه‌خسته‌ سه‌ر بێرکرنه‌وه له‌ هه‌موو شتێک. تا هۆ و ئامانج و سه‌رنه‌نجامی تی بگات. که‌ له‌ شاخی (گۆیژه‌)یش ورد بووه‌وه ئه‌م سروش (وحی)یه‌ی وه‌رگرت، که‌ ئه‌مه‌نده‌ جوان و ته‌ڕ و تازه‌ بوو، ئه‌مه‌نده‌ راستپه‌رستییه‌کی ناوازه‌ بوو، کرا به‌گۆزانی و له‌ خۆپندنگا‌ندا ئه‌خۆپندرایه‌وه. سه‌رده‌میکیش له‌ لایه‌ن هۆنه‌رمه‌ندانی کوردی (کۆماری مه‌هاباد)ه‌وه، خرایه‌ سه‌ر ساز و ئاوازیکی شه‌نگ و پر جۆش و له‌سه‌ر بالی (ئه‌ثییر)^(١) بلاو ئه‌کرایه‌وه به‌هه‌موو کوردستان و جیهاندا.

ئهمه‌ چامه‌که‌یه‌:

شاخی ڕه‌نگاو ڕه‌نگی گۆیژه‌ باعشی که‌یف و سرور
هه‌ر ده‌مه‌ به‌رگتی ئه‌پۆشی گاه‌ سپی، گاه‌ سه‌وز و سوور

(١) واته‌ له‌ ئێستگه‌ی رادیۆه‌.

وصفی قومی کورد ئەکەى تۆ بەم ھەموو پەنگانەو
 پەنگى سوورت شاھدە بۆ کورد کە قومێکن جسور
 بەرگى بێ گەرد و سپیشت ظاهراً ھاوار ئەکا
 قومی کورد دڵ صاف و پاکن ملتێکن بێ قصور
 بەرگى سەوزیشت ئەلێ ئەم خاکە ھەر شینایییە
 پێر لە دەغل و دان و کانى، سەر بەرزق و پێر لە نوور
 ئەى وطن شایانى فخرى واجبە مدحت بکەم
 دار و بەردت عینى گەوھەر، خاک و خۆلت وەک بلوور

خەمى ئافرەت و منال ئەخوات

(بێکەس)، لە ھۆنراوەکانیا داواى گێژانەودى مافى ئافرەت ئەکات. بانگ ئەدات بۆ یەکسانی ئافرەت
 لە گەڵ پیاو دا لە ماف و سەربەستیدا، لە خۆیتەگە یاندندا، لە خەباتکردن و فرمانکردندا بۆ کەلکی خۆى و
 نیشتمانەکەى. لە چامەى (نەسرین) دا ئەمە ئەلێ:

خشل و جوانیى تۆ حیا و فێربوونە
 پاشەپۆژیشت ھەر بەوان پوونە
 کـچى بـێ عـلم دـیل و زەبوونە
 ھەستە تێکۆشە تا خۆیت گەرمە
 سەرپۆش فرێ دە چ وەعدەى شەرمە؟

بۆ منالانیش گەلێک ھۆنراوەى کورتى داناوە لە چیرۆک و لە پەند و ئامۆژگارى و سروود و لە
 بابەتى یارى تا بەلەبەرکردن و خۆتەندەویدان دلخۆش و کەلکەوەر بن. ئەمە چەند دێرێکە لە چامەى
 (ئەسپە ئاسنینه):

(بۆ کەسیكى ورد و وریا زیرەک و صاحب عقل
 ھەل بەیتێ ئەم سؤالە و ھەم بدا جوابم بەدڵ
 ئەسپى من دائم لە غارە و باكى ھىلاکى نیبە
 مەیتەر و زین و تەوێلە ئەى برا لازم نیبە)

بێجگە لەو بەزمانى ژنەکە یەو (حەلاو)، بۆ کۆرەکەى (شێرکۆ)، ھۆنراوەیەکی بەناوى (لایە لایە) وە
 داناو، ژنى یەکەمیشى کە ئەمرێ بەپارچە ھۆنراوەیەک شینی بۆ ئەکات.

جەژن بەلای بێکەسەو

ئەمەیش راستى پەرستییەکی تری بێکەسە لە بابەت جەژنەو:

ھەر زەمانى قومی کورد دەرچوو لە ذلت بوو بە پیاو
 جەژنى من ئەو پۆژدە، نەک جەژنى قوربانى و پلاو

(ھۆى دواکەوتنمان ئەدۆزیتەو)

(بێکەس)، بەلایەو وایە ھۆى دواکەوتنمان (ناشیتى) و (بەدخویى) یە وەک (پولپەرستى) و
 (خەبات نەکردن) و (خۆپەرستى) و (نەبوونی خۆشەویستى). لە دوا دێرى چامەى (کورد) دا ئەلێ:

(ملتى بىن علم و اخلاق چۆن بەاستقلال ئەگا؟
 واسطەى بەرزى و ترقى ھىممەتى مەردانە یە!...)

لە چامەىەکی تریشیا: (خوا کێو نەبینى بەفرى تى ناکا) لە دوا دێرى ئەلێ:

(ئێمە کوژراوى دەستى نفاقین
 محتاجى پاره و علم و اخلاقین
 بۆیە وا پەستین، بى ئتفاقین
 کاکە خوا ئیشى نابەجێ ناکا
 تا کێو نەبینى بەفرى تى ناکا!)

لە چامەىەکی تریشیا (سەرم سوپماو) ئەلێ:

(لە لام وا باشە ئیستاکە بەکەس پشتى نەبەستى تۆ
 لە خزم و دۆست و ئاشنایان ھەتا ئەتوانى ھەر پاکە
 ئەگەر پارەت نەبوو بەخوا ھەزار خزمەت ببێ پەشمە
 کە پارەت بوو ھەموو عالەم برا تە و پیت ئەلێ کاکە)

لە چامەىەکی تریشیا: (قومی کورد)، ئەلێ:

(گەرچى ھەندى کەس خەریکن و رگ و گیرفان پێ ئەکەن
 شەو بەبێ خەم سەر ئەنێنە سەر سەرىن، ھەر سەر سەرىن
 پیاو ئەبێ دائم خەمى قوم و ولاتى خۆى ھەبێ
 ئەو کەسانەى بى خەمن حاشا نەوێ ئەم خاکە نین!).

نرخ دانانیك بۆ وێژەكەى

(بێکەس) ھەرچەندە لە ھۆنراوەکانیا وشەى زل و ناشیرینی بێگانەى بەکارھێناو، ھەرودھا لە کیش
 (وزن) و سەروا (قافىە) یشدا رپى کۆنى گرتووە کە بەزۆرى سەر بەبێگانەن، بەلام چونکە بیروباوەر و
 ئامانجەکانى بەرز و پیرۆزن و لە شتێوەیەکی تەر و تازەیشدا، بەھێز و ھەرەتییکی خاوەن پرواوە دەرپیریون،
 بەسامانیکی نرخدارى وێژەى کوردی دانەنرین... بێجگە لەو لە زۆر (بابەت) یش دوواوە کە لەو دەپیتش
 لەو شتێوەیدا و بەو جۆرە نەگوتراو، وەک: (عەییە، عەییە)، (تیا ترو)، (قومار)، (خومار) (دروژنبی
 کاربەدەستانى بێگانە)، (شیخ و مەلا و دەرویش)، (بەھەشت)، (مانگی رۆژوو)، (مەى گێر)،
 (دەردى راستیپەرستى)، (پارەپەرستى)، (کەرەکانى شیخ سلام)، (بۆمبای ئەتۆم)، (دەردى دانایی و
 زانایی)... کە ئەمانە ھەموویان سەرنج ڕاکێشەر و سامانیکی تازەن بۆ گەنجینەى وێژەکەمان... ئەمەندە و

ئەو شاكارانەيش كە لە لاپەرەكانى پېتشودا پېشانم داو، ھەموو سامانى نوێن بۆ وێژەى كوردى...

(بێكەس) ژين و گوزەرانەكەى تال و ناخۆش بوون، لە چى و چاو و بەژن و بالاكەيدا ئەياننوواند، كەچى خۆى وا نالى. لەسەر خۆى ئەكاتەو. گوى بگرە بەوێنەكەى خۆى چى ئەلى:

(سىمام بۆيە وا ماته و پر مەينەت

كورد سەر شىواو و كوردستان لەت لەت!)

لەگەڵ ئەمەيشا لە لەتە چاوەكەيا، تروسكەيەكى رۆشنايى ھەبوو، پر بوو لە خواناسى و دادخوای و خۆشەويستى بەرامبەر مرۆفایەتى و كوردایەتى. دلای پیاوی كێش ئەکرد. خوا ھێز و ھەرەتێكى وايشى بەلەشى بەخشى بوو، كە باكى لە دەرد و نەخۆشى و ستەمى رۆژگار نەبوو. جارىكیان پێى گوتم: (من بايەخ نادەم بەداو و دەرمان و پزىشك، كە نەخۆش ئەكەوم. خۆم لە خۆمەو چاك ئەمەو!) لە راستييشدا وا بوو. كە نەخۆش ئەكەوت پارتيزىشى نەئەگرت. كەچى زوو بەزوو لە خۆبەو چاك ئەبوووە!... بەم پەنگە ئەو خوایەى كە توانيويى لە مەگەزێكى وەك ھەنگ ئەو ھەنگوینە شىرىنەمان بۆ دەريھێنى و، بەخواردنى ئەو ھەنگوینەيش تەندوروستیمان پێى بێخەشى، ھەرەھا لەو لەشولارە نارێكويكە و لەو ژینە تالەى (بێكەس)يشەو، ئەم كۆمەلە ھۆنراو شىرىنە و ئەم كەسايەتيیە پر لە ھونەرمەنديیەى بۆ بەرھەم ھێناوین كە ھەتا ئەمێن بەخۆتێندەو و لێ وردبۆنەویدیان تەندوروستى بەلەش و ھۆش و دل و دەروغان ئەگات و سەرىشان پێى بەرز ئەبێتەو.

ژيانى تايپەتى بێكەس

(فائق) دوو ژنى ھێناو. ژنى يەكەمیان مرد. زۆرى پێى ناخۆش بوو، پر بەدل شينى بۆ ئەکرد. كچێكى لەپاش بەجى ماو. لە ژنى دووھەميشى كورپىك و دوو كچى ھەرەھا ماو.

(بێكەس) لە بەرگ و پۆشەنىدا پنتى بوو. لە كۆرى ياراندە بەبەزم و پێكەنەن بوو. لە زۆر لاو ھەمەويستى دى. لە زۆر كەسيشەو يارمەتى دى. بەلام چونكە لە كردن و خواردن و خواردنەویدا بێ ئەندازە بوو، لە سەرەوت و رابواردندا بێ شىرازە بوو. لەتاو ئېشى دلای مەى بوو بوو ھاودەمى. دەميشى لە دەم و بێ دەمیدا، خۆى نەئەپاراست. گەلێك جار تووشى گەرگېچەلێ ئەکرد!... كە لەسەر مەى خۆريش پلارى تێ ئەگيرا لەسەر خۆى ئەكردەو و لەسەر مەى ئەكردەو!... ئەويش پەلێ ئەگرتە وشكە صۆفییەكان!...^(۱)

(بێكەس) لەم دوايىیدا، يەكجار قەلەو بوو. تووشى نەخۆشى تەوژمى خويى بوو. لە پر داىە دلای و سەرى پێى نايەو. ئەو كاتە سالى ۱۹۴۸ بوو كە ھېشتا تەمەنى (۴۳) سالان بوو!.

كۆچى دوايى

(بێكەس) مرد. پالەوانێكى نىشتەمانيمان لە دەست چوو!... بەلام تا ئەمێنەن ژيانە بەرز و پىروژەكەى و بەرھەمە ناوازەكەيان لەبەر ناچیتەو. شايستەى ئەو ھېشە كە پەيكەرێكى لە گەرەكى گۆرژەدا بۆ داھەزىنێ.

دروود بۆ گيانى پاكى و سوپاس و سەركەوتنىش بۆ ئەندامانى خێزانەكەى كە لە كۆكردنەوێ ئەم زانيارىيەدا يارمەتییان دام.

تەواو بوو

(۱) ھەر تەنيا وشكە سۆفى و سۆفییەكان پەخنەيان لەو خواردنەوێیە ئەدەگرت. بەلكو دۆست و خويشانيشى كە بەتەنگ گوزەران و بارى تەندوروستىيەو بوون. وە يا كە دەياندى ئەو خووە دەبێتە ھۆى شىواندنێ بار و ئاستى كەسايەتى ئەو پياو لە كۆمەلەكەيدا.

کاکه حەمەدی مەلا کەریم ھاتۆتەووە مەیدان^(١)

نووسینی: ھەلگورد

لەم پۆژانەدا (کاکە حەمەدی مەلا کەریم) نامیلکە یەکێکی بچووکێ بە دیاری ناردووە بۆ خۆتێندەواران، ناوی ناو: (ھەندێ لای ئەو دیوەکە ییری قانیع)^(٢).

دیسانەووە کەوتۆتەووە خۆی، بەرەنگاری (کوردایەتی) و (نیشتمانپەرەووەرە نەتەواییەکانی کورد)

(١) کە ئێمە ئەم نووسینە ی مامۆستا دەخەینە پال بەرھەمە ئەدەبیەکانی تری و بەرچاوەکەوێ، هیچ مەبەستمان ھەڵدانەوێ پاردوو نییە و خوانە خواستە زویرکردنی ئەم و ئەو نییە، چونکە بابەتەکە و ئەو نامیلکە یەش کە بەھۆیەو نووسینەکە نووسراوە -وێک ناوەرۆک- کاتیان ئەما و بەسەرچوون، رووداوەکانی رۆژگارەکانی داھاتوویان ھەموو راستییەیان ئاشکرا کرد و پووی راستی بۆ دۆست و نەیار دەرکەوت، ئیدی من وای بۆ دەچم بۆ گەورە و بەرێز کاکە حەمەدی مەلا کەریمیش بۆ خۆی ئیستا چاویکی بەبۆچوونەکانی جارانیادا گێڕاوەتەووە و ئەو تێڕوانینە پەھاییە ئەوسای بۆ مەسەلەکە ئەماو، ھەرۆک ھەموومان رۆژگار زۆر شتی بۆ راستکردنەووە و سەرچەم تێفکرین لە ناوەرۆکی نووسینی لەم بابەتانە چوونەتە خانە کە لەھەر پوور و پاشماووە... بەلام خۆ بەشێکن لە سامانی کەلچەری و رۆشنبیریان. بەلام ئینکار ناکرێ کە لە دووتویی ئەم نووسینەیدا مامۆستا بە ئاشکرا بەندەری گیرسانەوێ خۆی ئاشکرا کردووە، لەو سەرەدەمە کە پووکەشەکان بەری چاوی زۆر کەسی گرتبوو، ئەم بێ پەروا بەرگری لە ییری نەتەوایی و کوردایەتی دەکات و خۆی بەھەلگرتیکی دلسۆزی ئەو رێبازە داوەتی. سەرەدەمە کەش وا ئەماوە کە تەنیا ناوھێنانی (ناوی، زاراوە، پەسەندکردنی ھەلۆتستی) ئیتر خاوەنەکە وای لێبکات کە بەکۆل و دڵ سەر بەولایەنە، ئەگەر ئەگەر ناوا بۆ ئەمە بچین دەبێ (قانیع) ی بەھەشتی بکەینە پیاوی ئینگلیز بەر لەوێ مێزەردەکی داگرین و کراسی سووری لەبەرکەین!! (بۆ زیاتر بڕوانە شیعەرەکانی کە بۆ ئینگلیز و بەریتانیای وتووە لە: ئەحمەد سەید عەلی بەرزنجی - پیتیستی ئەو شیعەرە ی پیتیستین، چاپخانە ی سلێمانی ٢٠٠٠، ل ٣٩-٤٥).

(٢) محەمەدی مەلا کەریم: ھەندێ لای ئەو دیوەکە ییری قانیع، لە ژمارە ١٢ و ١٣ ی پۆژنامە ی - ییری نوێ- دەرھێنراوە. (دیاری نووسەرە بۆ خۆتێندەواران) بەغدا- چاپخانە ی (دار الحافظ) ١٩٧٢... نامیلکە کە ٣٢ لاپەرە بەقەبارە ی ١٣×١٦ سم. بۆ نووسەر کاک فوئاد محەمەد ئەمین سەرچا دەلی: ئەم نووسینە ی =

(*) کاک فوئاد محەمەد ئەمین سەرچا لە جوارشەمە ی ٢/٧/٢٠٠٢ دا دیاری ئەو گۆڤارە پیتی و تەم کە: دەنگی دەروون بە دەست دەنووسراوە، لە سالانی ١٩٧٢ - ١٩٧٣ لە سلێمانی لەلایەن چەند رۆشنبیریکی گەنجەووە وەک: فوئاد محەمەد ئەمین، سەمێر ئاکام، ھەمزە عەلی سەلح و خۆتێخۆشبوو ئەکرەمی مام عەلی ئامادە دەرکرا، ئەمانە ھەرچەند بیری بۆچوونی جیابازیان ھەبوو بەلام توانیمان پێکەووە ١٣ ژمارە ی لێ دەرکەین و دوایی دەسلالە ئەوسا قەدەغە ی کرد، بیری بۆیەری نەتەوایی زیاتر بە نووسینەکانیەو دیاربوو. ئەم بابەتە ی مامۆستا بۆ گەلی لە گۆڤار و پۆژنامە ئەو سالە ی نارد بوو لە بەغدا، بەلام ھیچیان نەیانویترابوو بەلای گەڕێ. د. کاوتس عەزیز فەرەج، بۆ کاک شەوکتی سەیدەلی، ئەو کاتە مەلەکیان بەرامبەر مالی مامۆستا بوو، ھامشۆیەکی گەرمی دەرکرا؛ باسی ئەم وتارە ی بۆ کردبوو، بەھۆی ئەووە و تارەکیان بە دەست گەشت و لە ژمارە ٩(دا) بۆلاومان کردووە.

ئەکات. فلێچە یەکی سووری بە دەستەووە گرتووە خەریکە پەنگی (سوور) لە مامۆستای کورد پەرەوێ رۆشنبیر، خۆتێخۆشبوو (قانیع) ئەدات.

بە کوردییەکی پەتی؛ کاکە حەمەدی مەلا کەریم خەریکە قانیع بکات بە (شیوعی)، ھەرۆھا بەبۆنە ی (قانیع) ی شەووە نیشتمانپەرەووەرە نەتەواییەکانی کورد بکات بە (ئینگلیز پەرستییکی بێ ھۆش و گۆش)، کە ھەر بەھێوای ئەووەبوون کوردستان لە سەر دەستی ئینگلیزدا سەر بەخۆی دەستکەوێ.

ئێمەش کە لە دەمێکەووە شارەزای کاکە حەمەین و ئەزانین رێوی چ کونیکە، سەرمان لەم کردەوێە ی سوپانامین، چونکە بیستوو مانەتەو شیعییەکانی ئاشنای بۆیان داوە بەلووتیا کە ئەبێن بۆ مۆسکۆ بۆ خۆتێند و (دکتۆرا وەرگرتن لە پیشە ی پۆژنامە گەری) دا.

کەچی خۆی، کە لێی ئەپرسن، ئەمە بەرپەرچ ئەداتەووە، ئەلێ: بۆ چاککردنەوێ (گوێچکە) م ئەچم!؟. جا بۆ ئەمە ی ھەر لە ئیستاو، لە مۆسکۆدا جینگایەک بۆ خۆی خۆشبات، پیتیستە دیاریەکی پیتی، بۆ کۆمۆنیستەکانی ئەوێ، ئەویش ئەم نامیلکە یە بە کە تازە چاپی کردووە، بام نامیلکە کە یەش لە راستیەووە دووربێ و بام کرکراگە ی گوێچکە ی کورد پەرەوێ کانی نەتەوێەکی خۆشی پیتی بکەین... ھەر کاکە حەمە خۆی پیتی سەرکەوێ، بەسیەتی!

کاکە حەمە لە لاپەرە ی (١٦) ی نامیلکە کە یدا ئەلێ:

«قانیع بە پێچەوانە ی ئەو نیشتمانپەرەووەرە نەتەواییە کوردانەووە کە ھیچ عیبەرەتیان لە رووداوی مێژوو وەر نەگرتبوو، ئەوێان لەیاد نەمابوو کە بەریتانیا دەوێکی چەند نامەردانە ی دی لە پیتیستێلکردنی مافەکانی گەلی کوردا و، ھێشتا ھەر بەتەمای ئەو بوون کە -ساحیب- مافیان بۆ دا بین بکا، ئەزانی رێگای رێگاری نەتەوایی کورد ئەو تەخەباتی خۆی بێستێ بەخەباتی بەرە ی سۆشیالیزمەووە و لە ریزی ئەم بەرە یەدە تیبکۆشت بۆ مافی خۆی: چونکە ھەر ئەم بەرە یە مەعنا ی پاشەکشە لە بەردەمی ئیمپریالیزمدا نازانی و ھەرگیز پشت لە ماف و داخوایی گەلان ھەلناکات:

=مامۆستا شاکر کاتی خۆی لە گۆڤاری دەسنووسی (دەنگی دەروون - ژمارە ٢(دا) بۆلاومان کردووە (*). بەلام من بۆ خۆم نەمدیوە، لەناو دەسنووسەکانیدا رۆژی ھەینی ٢٦/٧/٢٠٠٢ لە گەل د. شێرکۆی کوپیدا بەردەستمان کەوت. حەز دەکەم سەرنجی ئەوێ بەدەن کە ھەندێ وشە و دەستەواژە کە پیتیست نەبوون لێم ھەلگرتوون یان بە (.....) ئیشارەم داوێ.

محمدی میراکریم

ھەندێ لای ئورد پەرەوێ

قانیع

لە ژمارە ١٢(و ١٣) ی پۆژنامە ی (ییری نوێ) دەرھێنراوە

(دیاری نووسەرە بۆ خۆتێندەواران)

بەغدا - چاپخانە ی (دار الحافظ)

١٩٧٢

ئەى كوردە! بەسە قورپەسەرى و گرىبە و ئالڭىن
تاكەى بەكزى و لارەملى عاجز و غەمگىن
سوودىكى نىيە بتيەرسىتى و خزمەتى (چەرچل)
راستۆبە دەسا رووكەرە دەربارى (ستالڭىن)

وا ئىمەيش لىرەدا بەند بەبەند وەرامى ئەدەينەو.

كوردپەرورە برۆاى بەهيج داگىركەرىك نىيە

كاكە حەمە كە ھەندى ئە كوردپەرورەكانغان تاوانبار ئەكات بەئىنگلىزپەرسىتى، قسەكەى لە راستىيەو ە
زۆر دوورە. چونكە پىاو كە كوردپەرورە بوو، ئىنگلىزپەرسىت نابى.

شىخ مەحمودى مەزن، لە سەرەتادا لەو باوەرەدا بوو كە كورد ئەتوانى بەھۆى ئىنگلىزەو سەرەخۆبى دەستكەوئ. كە زانى ئىنگلىز ئەو سەرەخۆبىيەى ناداتى، لىبى راست بوو ەو ە خۆى سەرەخۆبى كوردستانى ئاشكرا كرد. ھەموو ىشمان ئەزانىن كە لەپىناو سەرەخۆبى كوردستان چ رەنجىكى دا ە چەند جارىش چو بەگژ ئىنگلىز و نۆكەرەكانىا، بەلام ھەر شىخ مەحمود خۆبىشى بوو كە داواى يارمەتى لە رووسەكانى سۆقىەت كرد، ھىچى دەستكەوت؟

مەلا مستەفاى بارزانى، كە يەككە لە كوردپەرورەكان، كە زانى ھىچ لە ئىنگلىزەكان ھەلناوەرئ بۆ كورد، چو بەگژياندا و شۆرشەكانى خۆى بەرامبەر ئەوان و بەرامبەر نۆكەرەكانىان بەرپاكرد.

قازى مەمەدى سەركۆمارى مەھابادىش ھەر لە سەرەتاو ەدئ ئىنگلىزەكان و ئەمىركايىيەكان بوو. كەچى رووسەكانى سۆقىەتى دۆستى، پشتيان بەرەللا كرد بۆ (ئىنگلىز و ئەمىركا و ئىترانىيەكان)، تا بەگورگانخواردويان دا.

ئەمە سى كەس لە نىشتمانپەرورەرانى كورد، كامىيان سەر بەئىنگلىز بوون؟! كامىشىيان بەھىواى ئىنگلىز بوون?... كەى مامۆستا رەفىق جىلمى كە سەرۆكى (كۆمەلى ھىوا) بوو سەر بەئىنگلىز بوو ؟ كەى ھىواى بەئىنگلىز بوو ؟

كەى ئەمىن زەكى بەگ، مەحمود جەوودەت، حاجى مستەفا پاشا، سالىح زەكى بەگ، ئەمىن رەواندزى، كامىل حەسەن و دەيانى تر لە كوردپەرورەران ئىنگلىزيان پەرسىتو ە ھىوايان بەئىنگلىز بوو ؟

لە راستىشدا، كوردپەرورەكان، نە برۆايان بەئىنگلىز ھەبوو ە نە برۆايان بەرووس و ئەمىركا ھەبوو. نە برۆايشيان بەھىچ داگىركەرىك ھەبوو، ئەو پىاو نىشتمانپەرورەرانە لە كاتى خەباتا ھاواريان بۆ ھەموو لاىەك برودو ە تا لە رزگاركردى كوردستاندا يارمەتيان بدن، بەلام كە زانىبوانە ئەو لاىانە بەھاواريانەو نەچوون و لەجياتى ئەو زۆردارىيان لىكردوون؛ بەپىنووس بووبى ە بەشىر بەگژياندا چوون.

ئەم ھەموو شۆرشانەيش كە لە كوردستاندا بەرپابوون بەرامبەر بەتوركىيا و ئىيران و عىراق و دۆستەكانىان كە ئىنگلىز و ئەمىركا و رووس بوون، لەم دوو چەرخەى دوايىيەدا راستى ئەم قسەيەمان دەرئەخەن.

كوردپەرورەران پەندىيان لە مۆزوو زۆر وەرگرت

مىن لەگەل كاكە حەمە دام كە ئەلىت: ئىنگلىزەكان زىانيكى زۆريان لە مافەكانى نەتەو ەى كورد دا.
لە راستىدا ھەر لە سالى ۱۸۲۶ ەو تا ئىستا، ئىنگلىزەكان لەگەل فەرمانرەوايانى ئىيران و توركىادا يەكيان گرتو ە و لەسەر و پۆستمان ئەدەن، نە ئەھىلن بەسەيتىنەو ە نە ئەيش ھىلن بىيە گەورەى خۆمان.

بەلام ھەرگىز لەو ەدا لەگەلنا نىم كە ئەلىت: كوردپەرورەران پەندىيان لەو مۆزوو ەدرنەگرتبو بەھىواى ئىنگلىز بوون سەرەخۆبىيان دەسگىر بكات. چونكە كوردپەرورەران ھەر لە سالى ۱۹۳۵ ەو ھەستىيان بەئىنگلىز كرد كە (كۆمۆنىستى)يان لەناو ەلاو ئەكاتەو؛ تا ھەر لە يەك كاتدا زيان بە (كۆمۆنىستى) و زيان بە (كوردايەتى)ش بگەيەنى.

چى بى لە تۆ نەيتى بى، ھەر ئىنگلىزەكان بوون كە لە سالى ۱۹۴۶ ەل ھاو ەشى -شركە، كۆمپانىا.
۱. ب-ى نەوتى كەركووكەو چەند كۆمۆنىستىكيان گەياندە مەھاباد و ئاژاودىيان ناىو ە لە دئى (كۆمارى مەھاباد) و (چاپخانە)كەى!...

ھەر ئىنگلىزەكانىش بوون كە ئەو كۆمۆنىستانەيان ھاندا دئى (كوردايەتى) بوو ەتن، لە كوردستانى عىراقدا، لە سالەكانى ۱۹۵۸-۱۹۶۳.

خۆ ئەو ەشت نابى لەبىر نەبى كە يەكەم گوللەى تۆبى (عەبدولكەرىم قاسم) لە سالى ۱۹۶۱ ەل سەر دەستى ئەفسەرىكى كۆمۆنىستىدا بوو كە لە دەرەندىخاندا نرا بەلەشكرى پىشمەرگەى كوردەو!...
ھەر ەو ە ئەوانەى ئاژاودىيان خستە نىوان (عەبدولكەرىم قاسم) و (كورد) ەو، لە سالى ۱۹۶۱ ەل، ھەر كۆمۆنىستەكان بوون!...

كۆمارى مەھابادىش كە دامەزرا، لەسەر خواست و ئارەزووى (حزبى دىموكراتى كوردستان) دامەزرا نەك لەلايەن لەشكرى سوورى رووسىو ە كە بەناپەدلى ئەو دامەزرا.

كورد لەسەر دەستى كۆمارى مەھابادا چو ە بەر دەرگای (ستالڭىن)، بەلام داخەكەم ستالڭىن لەگەل (قوام السلطنە)ى سەرەك وەزىرانى ئىران رىككەوت و كوردى فرۆشت بەئىران، نەنەوتى كوردستان... كوردى لەبىر چو ەو ە دای بەگورگان خواردو، بەدوژمنەكانى كورد و رووس كە ئەمىركايىيەكان و ئىنگلىزەكان بوون... لەگەل ئىراندا.

بەلئ... ئىمە كە نىشتمانپەرورە نەتەو ەيىيەكانى كوردڭىن، ئەم ھەمو پەندەمان لە مۆزوو ەدرگرتو ە، بەدەمىشەو ە نەماو ئەگىنا ھى ترىشمان بۆ ھەل ئەرىشتىت... كەواتە بام ئەو پەندانەت پى بلىم:

ئىمە كەوتوبىنەتە ئەو باوەرەو كە ھەمو فەرمانرەوايىيەك بۆ كەلكى خۆى ھەل ئەدات، كە زۆرىەى ناپوختەيە. لەبەر ئەو ە پشت بەبەردى سەرمايەدارى ئەبەستىن و نە بەبەردى سۆشالىستى؛ چونكە ئەوانە ھىچ لاىەكيان بۆ (خو) كار ناكەن، بۆ (خورما) كار ئەكەن، ئىمەيش ئەگەر خۆمان بەكبىن رىگای خواناسى بگرىنەبەر، ھىچ ھىزىك دەرەقەتمان ناىەت.

(سەلاحەدىن ئەيىبى) كە كوردىك بو؛ واىكرد، بۆيەكا لەشكرى (۲۲) فەرمانپەرەيى ئەرورپاى شكاند و بەرپىسوايىپەوه لە خاكى خۆى كردنپە دەرەوه!... ئىمەيش كە كوردپن و لەو كەمتر نپن ئەگەر وەك ئەو بكەپن. لەو كەمتر ناكەپن و لەو كەمترىشمان دەستناكەوت؛ واتا نازادى و گەورەيى و كامەرانى لە خۆيانەوه دپنە بەردەستمان!

قانىع شپوعى نەبوو!

هەرچەندە قانىع ئەو جۆرە ھۆنراوانى ھەلبەستووە كە ناوى (لپنپن و ستالپن و سۆشپالپزم)ى تپايە، بەلام من لەو باوەرپدا نپم كە (شپوعى) بوپى. چونكە من جارتپكان لە سالى ۱۹۵۹دا دپم، بەھەموو كولى دلپەوه گلەپى لە كەردەوه و كارى شپوعىپەكانى شارەزور ئەكرد و جنتپى پى ئەدان. ئەپگوت:

ئەمانە ئەمەندە... و... نن چوونەتە سەر مەلا (...) كە پپاوتپكى زۆر خوتپندەوار و زانا و چاكە و لە گوندى (...)دا دائەنپش لە ناوچەى شارەزوردا. پپپان گوتووە:

مەلای بەسەزمانپش لەتاو ئابرووى خۆى ھەر بەو شەو بەدزپەو لەگەل ژنەكەپدا بارى كرد و پروى كەردە ئپران!... قانىعپش كە بەچاوى خۆى كەردەوه و كارى رووسەكانى دپپو لەگەل كۆمارى مەھاباددا، لە سالى ۱۹۴۶دا، ئپتر ئەو رپز و باوەرپى نەمابو بەكۆمۆنپستى و كۆمۆنپستەكان.

ھەموو جارى دلپى خۆى بەو جۆرە ھەل ئەرپشت بۆ دۆست و ھاوړپكانى خۆى.

ئپمەيش وەك قانىع لە سالەكانى دواپى جەنگى دووھمى جپھانپدا باوەرپمان بەبەردى سۆشپالپزمى بو، ھەر لەبەر ئەوئى كە لە بەردى سەرماپەدارى و داگپرەكەرى ئپنگلپز و ئەمرپكا و ھاوړپكانى ترپان بپ ھپوا بوپن... بەلام كە لە سالەكانى ۱۹۴۶و ھەتا ۱۹۶۳ ئەو كەردەوه و كارانەمان لە شپوعىپەكانى رووس و عپراق دى ئپتر باوەرپمان پپپان نەما و ھەناسە ساردى جارتپكى ترپش داپ گرتپنەو.

ئەمەندە ھەپە (سۆشپالپزمى) كە ئپمەيش ھەر بەچەشنى قانىع بەشتپكى بەكەللكى دائەنپپن بۆ دواپۆژى كوردەوارى؛ بەمەرچى لەسەرى ئەرۆپن كە لە سنوورى (دپوكراتى و ئپسلامەتى و كورداپەتى) نەچپتە دەرەو، چونكە تەنانەت ئەگەر (كورداپەتى)پەكەمان بگاتە پەلە (مرۆقاپەتى) و (جپھان پەرورە)پش بكەپن، ئاپنى پاكى ئپسلام لەگەل رەوشتە ئەزادەكەى كورداپەتپپەكەماندا بەسن بۆ ئەمەى رپگامان پپشان بەدن و ھەموو گپروگرفتپكى خۆمانپان پپ چارە بكەپن.

جا (قانىع)پش ھەر لەسەر ئەم مەرچانە، بپ گومان، سۆشپالپزمى پەسەند كەردووە. ئەگپنا خواناسپكى كوردپەرورەى وەك ئەو زۆر دوورە لە (شپوعىتپ)پەو كە دژى چوار شتى پپروژمان وەستاو:

«ئاپن و خپزان و گەلپەرورەى و نپشتمانپەرورەى...

تەنپا، كەلكى گشتپى كوردەوارى، ئامانچمانە

ئپمەى كوردستان پەرورەى نەتەوېپى، ئامادەى دۆستاپەتپن لەگەل ھەموو فەرمانپەرەيىپەكا كە دۆستانە لەگەلماندا بجوولپتپەو. ئپتر بەتەنگ ئەووە ناپن كە ئەم فەرمانپەرەيىپە لەبەرى دپوكراتى بپ پان لە بەردى دپكتاتۆرى، لە بەردى سەرماپەدارپى بپ پان لە بەردى سۆشپالپزمى.

ئەوئەندەى (پەكپتپى سۆقپەت) داللاى (مەلا مستەفا بارزانى) و ھاوړپكانى دا و چاكەى لەگەل كردن لە خاكەكانى سۆقپپت دا، ئەوئەندە پتر و چاكتر (مەلا مستەفا) داللاى كۆمۆنپستەكانى دا و يارمەتى دان لە سنوورى كوردستاندا.

(عەبدولكەرىم قاسم) تا دۆست بوو لەگەل كورددا، بەسەرى ئەو سوتپندمان ئەخواد، بەلام كە بەتەفرەدانى كۆمۆنپستەكانى عپراق لپتمان ھەلگەراپەو، چوپن بەگژپا تا سەرگەردانمان كەرد.

بەلام سروسىتى فەرمانپەرەيىپەكان، دەم دەمپە، ھەر پۆژە لەسەر تەلپك يارى ئەكەن، لەسەر دەستى ئپنگلپزەكاندا لە سالى ۱۸۲۰ (پۆنان) لە توركپا جپابووەو و بوو بەفەرمانپەرەيىپەكى سەرپەخۆ، ھەرەوھا (عپراق و ئەردەن و حپجاز و كوت و يەمەن و ھپندستان و پاكستان و حەبەشستان و) گەلپك خاكانى تر لە ئاسپا و ئەفرپقا و ئەوروپا، لەسەر دەستى ئپنگلپز و دۆستە سەرماپەدارەكانپاندا سەرپەخۆپان وەرگرت.

لەسەر دەستى رووسپاى قەپسەرپشدا (بولغارپا و رۆمانپا) و گەلپك خاكى تر لە (توركپاى عوسمانى) جپابوونەو و سەرپەخۆپان وەرگرت، لەسەر دەستى فەرەنسەپشدا (سوورپە و لوپنان) سەرپەخۆپان لە توركپا وەرگرت. كەچى رووسپا و فەرەنسە و بەرپتانپا لە پپش شەرى گەورەى پەكەمدا بەنەپتى لەسەر لاکى ئپمە رپككەوتپون: كوردستانپان كەردبوو بەسپ پەشەو؛ ھەر بەشەى بۆ پەكپكان دانرابوو!.^(۱)

پەكپتپى سۆقپپت يارمەتپى فەرمانپەرەيى توركپايدا لە سەرەدمى لپنپن دا، كەچى يارمەتپى (شۆرپى كوردستانى ژوورو)ى ئەدا لە دژى كەمالپە توركەكان.

لە راستپدا، ئەگەر قسەى كۆمۆنپستەكان راستپى و بەپاسا و بپروباورپەكەى خۆپان بچن بەرپتەو، ئەپن ئپمەى كوردەوارى ھەر ئەوان بەدۆستى خۆمان دابنپپن و ھەر ئەوانپش يارمەتپمان بەدن لە رزگارى و نازادپاندا، كەچى داخەكەم ئپمە كەردمان و ئەوان نەپانكەرد، ئەمە نزپكەى (۵۵) سالى خشتە فەرمانپەرەيى (پەكپتپى سۆقپپت) دامەزراو و كوردەكان داواى دامەزراندنى كۆمارپكان لپ ئەكەن (لە كوردستانى سۆقپپت)دا، كەچى ئەوان ھەر ئەمرۆ بەسەپنپپان پپ ئەكەن و گوتپ خۆپانى لپ ئەخەفپن!... دەتوخوا پپم بپلپ پەكپتپى سۆقپپت لەم رەوشتەپدا چ جپاوازپپەكى ھەپە لەگەل ئپران و توركپادا كە ئەمانپش ھەر بەچەشنى ئەو پپن ئەمالن بەمافى كورددا و ئەپلپشپننەو؟!

فەرمانپەرەيى پەكپتپى سۆقپپت و ئپران ھەردووكان ناوہناو ھانمان ئەدەن بۆ سەندنى مافى كوردەوارى لە فەرمانپەرەيى (عپراق) و بگرە پشتگپرپشمان ئەكەن، كەچى لە كوردستانەكەى لای خۆپاندا ھپچ مافپكى نەتەوېپى و زرنگكارى (سپاسى) بەكوردەوارپەكەمان نادەن!!

جا كە واى لپھات، ئپمەى كوردستان پەرورەرانى نەتەوېپى مافمان ھەپە، ھەر فەرمانپەرەيىپەك دەستى

(۱) مەبەستى رپككەوتننامەى ساپكس – بپكۆى ۱/۹/۱۹۱۶پە.

يارمه تيمان بۇ درىژ بىكات، بەسپاسەۋە لىيى ۋەربىگرىن.

بام ئەۋ فەرمانى ۋايبىيە لەسەر بىروبواۋەرىشمان نەبى. بەلام ئىمەيش خۆمان سەرشۆرى ئەۋ دەستگىرۋىيە ناكەين و خۆمانى پىن نافرۋشېن؛ چاكەى ئەدەينەۋە و لە تەنگانەيدا يارمەتى ئەدەين.

خۆ ئەگەر قەسكەى تۆراست بوۋايە، نەئەبوۋ (فەرمانى ۋايبىيە) كۆمۆنىست و (فەرمانى ۋايبىيە كىتتى سۆقىيىت) شەرە جۆتىن و شەرە خوتىيان بىكردايە^(۱).

ھەرۋەھا نەئەبوۋايە يەكىتتى سۆقىيىت خاكى چىكۆسلۆفاكىي كۆمۆنىستى لە سالى ۱۹۶۸دا داگىر بىكردايە،^(۲) ئەى بەمە ئەللى چى كە (ئەلبانىي كۆمۆنىست) بەيەكىتتى سۆقىيىت ئەللى: «ئىمپىريالى سوور!».

ھەرۋەھا نەئەبوۋايە يەكىتتى سۆقىيىت يارمەتى چەك و خواردەمەنى و پووشەنىي لە (ئەمرىكاي سەرمايەدار) لە سالى ۱۹۴۲دا بخواستايە بۆ ئەمەى بەرگەى لەشكرى (ھىتلەر)ى بىكرتايە!

كەۋاتە ھەموو فەرمانى ۋايبىيەك دۋاي كەللى خۆى ئەكەۋى، ئىتەر بۆچ بۆ كوردەۋارى ناپرۋايە يارمەتى و كەللى چاكە لە فەرمانى ۋايبىيە سەرمايەدارى ياخود دىۋىكراتى داۋا بىكا و ۋەربىگرى؟!

كاكە ھەمە، پەند تۆ ۋەرى بىگرە، ئەك ئىمە

كەۋاتە كەم ھەل مەيە. تۆلەسپەنەۋە و قىيىن لە دۆ مەيە، دۆ رەشى و دۆ رەق مەيە. لە سالى ۱۹۶۰دا ھورۋىمىت بىرە سەر كوردپەرۋەران و كوردپەرۋەرى، تەننەت (حاجى قادرى كۆبى)ش لە دەستت پىزگارى نەبوۋ، ئەۋەبوۋ كوردپەرۋەران لە بىشە بۆت دەرپەرۋىن و نووسراۋى (كوردپەرۋەرى)يان بۆ (ۋەلامدانەۋەت) ئامادە كىرد.

كەچى ۋا ئىستاكە، كە باى شەمالى كۆمۆنىستى لە كەللەى داۋىتەۋە، لە پاش (۱۲) سالى خشت^(۳)، پەندت لەۋ ھەموو شەرە دەم و قىرە قىرەى لەگەلتا كرا، ۋەرنەگرت.

(۱) ئەۋ كاتە ناكۆكىيەكەى نىۋان ئەۋ دوو جەمسەرە كۆمۆنىستىيە ناۋ دەبرا بە (خلاف عقائدى). خۆ ئەۋانەى خۆيان لە كۆمۆنىستەكان بەكۆمۆنىستىر دەزانى و سەر بەبەرەى چىن بوون (ماۋىيەكان) ۋايان ھەز لىبۋو بەيەكىتتى سۆقىيەت بلىن: (پىشنىشەكان - تەحرىفىيەكان) گۈايە ماركسىيەت و لىنىنىيەتيان بەپىتى بەرۋەدەندى خۆيان ۋەركىپراۋە!... (ئەلبانىي) (ئەنۋەر خوجە)ى ئەۋ كاتە سەر بەچىنىيەكان بوو!.

(۲) راپەرپەندەكەى ۱۹۶۸ى حىزبى شىۋىي چىكۆسلۆفاكىيە راپەرپەنى (دۆيتشىك) و تەنگەتاۋى مۆسكۆ لىيى و رۋوداۋى (بەھارى پىراگ) لەلايەن قوتابىيىنى ئەۋ ۋەتەۋە ۋاى لە سۆقىيىت كىرد كە بەناگر و ئاسن بىكەۋەنە گىيانى خەللكەكە و ۋەتەكە داگىر كەن.

(۳) ئىشارەيە بۆ ئەۋ دەمەتەقىيەى بەرپا بوو لە ئەنجامى بىلابوۋەندەى نامىلىكە شىعەرىيەكەى مامۇستا كامىل ژىر (كوردپەرۋەرى - ۱۹۶۰) و ۋەلامى كاكە ھەمە بەنامىلىكەى (كوردپەرۋەرى) لەژىر نەشتەرى يەكالا كىردەۋەدا) و دۋاجار ۋەلامى (زەردەشت) بەنامىلىكەى (نەشتەرە كۈلەكەى ھەمەى مەلا كەرىم...)، لە راستىدا جىمۇجۆلىكى ئەدەبىي و فىكىرى بەپىز بوو.

ئەم دەمەت بەھەل زانى كە يەكىتتى سۆقىيىت بۆتەۋە بەھاۋەمدى (عىراق)^(۱)، دوۋبارە پەلامارت داۋىنەتەۋە.

ئىمە ھەرچەندە ئاشتىخۋازىن و ھەز لە شەر ناكەين، بەلام كە شەر يەخەى گرتىن باشى ئەكەين - باش دەيەكەين. ۱. ب-، ئايا ئەم قسانە لە ھى خۆتەۋەبى، يان لە ھى دەستەى كۆمۆنىستەكانەۋە. بى، ئۆپال بەئەستۆى خۆت...

۱۹۷۲/۱۱/۲۳

سىنەماكانمان^(۲)

فلىمەكان

زۆرىيە فلىمەكان لەۋانەنەن نەتەۋە ئاراستە بىكەن بۆ كىردەۋە و رەۋىشتى جوان و پەسەند. ياخود بۆ ھەست و تاسە و تەزۋۋى پاك و بلىند. يان ۋاتاي (خۋاناسى) و (نىشتەمانپەرۋەرى) و (نەتەۋە دۆستى) و (مىرۋى خۆشۋىست) و (دىۋىكراتى) و (سۆسىيالىستى) رۋن بىكەنەۋە بۆ تەماشاكەران و تىيان بىگەيىتن. زۆرىيە فلىمەكان بابەتى بازىرگانىن. يان بى كەللى بىن ھەرن و، بىنەر ھىچ سوۋدىكىيان لىن ۋەرنەگىت. ياخود نەتەۋە ئاراستەى كىردەۋە و رەۋىشتى خراب دەكەن. ھەندىكىش لە فلىمەكان ناۋازە و نايابن بىجىگە لەۋەى باش دەرھىنراۋن و، چىشكەى مىرۋى دلىتەر و ۋىيا تىتەر دەكەن، نەتەۋەيىش ئاراستە دەكەن بۆ مىرۋىيەتى و نىشتەمانپەرۋەرى و گەل دۆستى و دىۋىكراتى و خۋاناسى و سۆسىيالىستى.

(نەتەۋەى كورد)، كە پاشكەۋتۋە، لە راستىدا، دامۋى ئەۋ فلىمانەيە، كە زانىبارىيەكى تەۋاۋى پىن دەبەخىش لە بابەت و ژيانىكى پاكىر و چاكىر و خۆشترەۋە. كە لە مىژۋى شۆرشە گەۋەكانى جىھانى ئاگادار دەكەن: ۋەك شۆرشى گەۋەى فەرەنسە و، شۆرشى پىشەسازىي ئىنگلىز و، شۆرشى گەۋەى رۋوسىيا و، شۆرشى گەۋەى ھىندىستان و، شۆرشى مەزنى چىن.

ھەرۋەھا (نەتەۋەى كورد)، دامۋى تەماشاكىردنى ئەۋ فلىمانەيە كە ژيانى گەۋەپىۋانى جىھان پىشان

(۱) لە ۱۹۷۱ - ۱۹۷۲دا ۋەك سىياسەتتىكى (كاتىبى) ھىكۈمەت و حىزبى بەعس لە عىراق بەشىۋەيەكى بەرچاۋ بەسەرۋىكەيتى (سەدام ھۈسەين) چۈۋە مۆسكۆ، لىرە زۆر لىك نىزىك بوۋەندە، لە ۱۹۷۳/۴/۱۰ - ۷ نىسانى شاندىكى سۆقىيىتى بەسەرۋىكەيتى (ئەلىكسى كۆسىگىن) ئەندامى مەكتەبى سىياسى حىزبى شىۋىي سۆقىيىتى و سەرەك ۋەزىرانى ۋەتەن بۆ بەشدارى كىردن لە يۋىيلى زىۋىنى دامەزىراندنى حىزبى بەعس لە ۷ نىسانى ۱۹۷۳دا، گەيشە بەغدا، ئەنجام ھەردوۋلا پىكەۋە ئاھەنگى دەرھىنانىن نەۋتى (رۋومەيە)يان پىرۋىز كىرد و (پەيمانىكى دۆستايەتى و ھاۋكارى - مەھدە الصداقە والتعاون) لە نىۋان ھەردوۋلا بەزەماۋەندىكى گەۋەۋە مۆر كرا. لىرەدا ھىزب و ھىكۈمەت لە عىراق تەنيا خۆى بەخاۋەنى ئەم دۆستايەتى و ھاۋكارىيە دەزانى، بەلام كۆمۆنىستەكان لەۋلاۋە پىتى شاگەشكە بىۋىن و دەستەسپان بۆ بادەدا.

(۲) ئەم بابەتە لە كىتەبى (ھاۋارى پىشكەۋەتن)دا بەكەمى كورتكراۋەبى بىلابۋەتەۋە. شاكر فەتاح - ھاۋارى پىشكەۋەتن ۱۹۷۹ دار الحىرة - بىغداد ص۳، من منشورات الأمانة للثقافة والشباب.

ئەدەن: وەك نوح و ئىبراهيم و يوسف و موسا و عيسا و موحەمەد و زەردەشت و كۆنفۇشيۇش و كرىشنا و غاندې و نەھرۆ و سەلاحەدېنى ئەيووبى و ماركۇنى و ئەدىسن و گۆتەمبەرگ و تۆلستۆى و ئەحمەدى خانى. تا چاۋ لە خەباتە شۆخ و شەنگەكانيان و كردهو و كارە بلتەدەكانيان بكات لە پېشخستنى خۆيدا. هەروەها (نەتەووەكەمان) داماوى تەماشاكردنى ئەو فەلیمانەيە كە مېژوووى پېشكەوتنى مەرۆڭ پېشان ئەدەن لە خاكە نازادە پېشكەوتووەكانى جىهاندا: لە رووى خوتېندەوارى و هۆنەرەكانى و تىكنىك و چاپەمەنى و ئاوەدانى و كشتوكاڵ و پېشەسازى و بەرگ و پۆشەنى و شىپەى خواردن و هەلسان و دانېشتن و كاروبار هەلسووارندن و رابواردنەو، تا چاوى بكرىتەو، و، وريا بېتەو، دەست بكات بەپېگەياندن و پېشخستنى خۆى.

هەروەك بۆ هەموو رۆشەنبىرىك دەرگەوتووە، هەندىك لە فەرمانرەوايىيە داگىركەرەكانى جىهان، بەيارمەتبى هاوبەشى (شرکە) يە پوولپەرستەكانەو، ژمارەيەكى زۆر فەلېميان دەرھېناو بۆ تىكدانى رەوشت و خووى بلتەدە ناو نەتەووەكانى رۆژھەلاتدا. مەبەستىشيان لە پېشاندانى ئەو فەلیمانە بەنەتەو رۆژھەلاتىيەكان ئەو، كە لە ڤىگای تىكدانى رەوشت و خوويانەو، ئەو نەتەوانە لە خەبات و تىكۆشانى نەتەوہيى بۆ نازادى و سەرەستى و پېشكەوتنى خۆيان، دووربخەنەو. بۆ وێنە زۆرەيى ئەو فەلیمانە: ئالۆش و خرۆشى لەشى پياو و ژن پېشان ئەدەن بۆ پوولپەرستى و دزى و درۆزنى و ناپاكى و شەرى و شۆر و جۆرین و خۆين. فەلیمى واش دەرەھيەن، كە بەنەيتنى لە يانەكان و لە مالهكاندا پېشان دەدرين. ئەوانە بەنرخىكى زۆر گران دەفروشرين و بەسینەما بچووكەكانى ناوماڵ پېشان دەدرين. ئەو فەلیمانە هەر بەيەجگارى دەستبازى و داوین پيسىيەكى رووت و ئاشكرا پېشان دەدەن!...

جا كەواتە، پتويستە فەلیمە خراپەكان، لە سېنەماكانمان دوور بخەينەو. لە جېنى ئەوانە فەلیمى زانستى و هونەرى و رۆشەنبىرى دلداری و پاك و بى گەرد و مېژوووى بەكەلك و سوود بەيەن و پېشانىيان بەدەين. تا نەتەووەكەمان بۆ ژيانىكى باشتەر و بلتەدر و خۆشتەر ئاراستە بكەين.

جا بەم بۆنەيەو، لە پېش هەموو كەسبەكدا تەك لە خاوەن سېنەما بەرپزەكانمان دەكەين، كە بايەخ بەفەلیمەكانيان بەدەن، كە لە هەندەرانەو دەیانەيتن. هەر فەلیمىك نەتەو ئاراستە نەكات بۆ كردهو و رەوشتى بلتەدە و هەستى بەرز و پېرۆز و رۆشەنبىرى وەرى نەگرن و پېشانى نەدەن.

سینەماى راستەقینەش، لە راستیدا، دەبێ خوتەنگایەكى ئەفلاتونى بێ، كە لە شپۆیەكى شیرین و خۆشدا، مەرۆڭ فەلیمى زانست و هونەر و وێژە و مېژوو رەوشت و خووى بلتەدە و چیشكەى شارستانىيەتىيەكى راستەقینە و پېشكەوتووانە بكات. هەروەها وریای بکاتەو و ئاراستەیشى بكات بۆ ژيانىكى باشتەر و پاكتەر و بلتەدر و خۆشتەر.

دواى خاوەن سېنەماكان، تەك لە كاربەدەستانىش دەكەين، كە بەپێى ھێز و دەسەلاتى خۆيان، ئەوانىش بايەخ بەدەن بەھەلپژاردنى ئەو فەلیمانەى كە بەكەلكمان دێن و واتاى: «نازادى و سەرەستى و براپەتەى و ديموکراتى و سۆسىيالىستى و مەرۆڭ دۆستى و دادپەرورەرى و خواناسى»مان فەلیم دەكەن. هەروەها لەم روووە سەرپەرشتىيى سېنەماكان، لەسەر ئەو پتەرەوييەى لەسەرەو نووسیمان، پەيتا پەيتا بفرەموون تا

سینەماكانمان لە (راپەرپى تازەى نیشتمانى)ماندا جیگای زانستگاکانمان بۆ بگرنەو. ئەمەيش خواستىكە، هەروەك گەنگ و بەنرخ و بەكەلكە بۆ نەتەووەكەمان، جىبەجى كردنىشى ئاسانە، چ بۆ خاوەن سېنەماكان و چ بۆ كاربەدەستان. فەلیمى باش هەتا بلىتەيت زۆرن. سەرچاوەكانى دەرھێنانىشيان هەتا بلىتەيت زۆرن. هەر ئەوئەندەى پێ دەوێت داواى فەلیمى پاك و پوختە و بەكەلكى ديارىكراو لە بازەركانى فەلیمەكان بكرێت!.

پتويستە فەلیمەكان بكرین بەكوردی

ئەمەيش بەدوو شپۆ جىبەجى دەكرێت: يەكەمیان لە دامىنى فەلیمەكەو پەرچە (ترجمە)ى قسەكان شەرەزا و هونەرمەندانى كورد، بەدەنگ قسەكانى لاساى كەرەوكانى بێگانە بەزمانى كوردی بلىن. ئەوساكە هەر وەك فەلیمەكە لە بنەرەتدا بەزمانى كوردی پێك ھێنرابێت وەها دەرەدەچێت.

لام وایە ئەگەر هەول و تىكۆشینیك لەلایەن خاوەن سېنەماكانەو بەدریت و كاربەدەستانى میرپیش پشتگىرییان بفرەموون ئەمە زۆر بەئاسانى پێك دێت. چونكە خاوەن فەلیمەكانى بێگانە، لەسەر خواستى ئەوان، ناچار دەبن، بۆكەلكى خۆيان، ئەو پەرچەنە چ بەنوسین بێت، چ بەدەنگ لە بەرامبەر هەندىك پارەى تردا جىبەجى بكەن. بەم بۆنەيەو بەپتويستى دەزانم ددانى پتەداینىم كە خاوەن سېنەماكانى (تاران) چاك دەكەن، كە ھېچ فەلیمىكى بێگانە پېشانى نەتەوئى ئىران نادەن، تا بەزمانى فارسى پەرچەى نەكەن، چ بەنوسین بێت، چ بەدەنگ. هەروەها خاوەن سېنەماكانى تورکيا و عەرەبستانىش لە دامىنى فەلیمە بێگانەكانەو بەزمانەكانى خۆيان پەرچەى قسەكانى ناو فەلیمەكانيان نووسىو.

لە بیرم دێ، چەند سالتىك لەمەوبەر، فەلیمىكى فارسىيى خۆش، كە كارەساتەكانى لە ناوچەى كوردستاندا روويان داو، لە بەغدا و لە سلیمانى پېشان درا، لە دامپنەكەیدا بەزمانى كورد پەرچە كرابوو. خەلكەكە چ بەھۆى ئەووە كە فەلیمەكە ژيانى كوردەواریى پېشان دەدا، چ بەھۆى ئەووە كە پەرچە فەلیمەكەيان بەزمانى خۆيان كە كوردیيە دەخوتەو، بەتەماشاكردنى چپۆكەكە گەلێك شادمان بوون. جا هەتا وامان لێ دێت، خۆمان بەزمانى كوردی فەلیمى سېنەمايى و دەرەكەين بچینە ریزی نەتەو پېشكەوتووەكانەو بەم هەر لە ئىستەو هەولێ بەدەين فەلیمە بێگانەكان، لەو رێگایانەو كە لەسەرەو پېشانمان دان، بەنوسین بێ، یان بەدەنگ، بەزمانى كوردی پەرچە بكرین. تا نەتەووەكەمان كەلك لەو فەلیمانە زۆرتەر وەرەگرێ.

ئەمەيش (خواستىكى نەتەوہيى)مانە، چاوەروانى كارامەيى و مەرداوەتییى خاوەن سېنەماكان و پشتگىریى میرى و یارمەتییى لاساى كەرەو و هونەرمەندەكانى خۆمانە.

پاك و خاوينى سېنەماكان

بۆ خوا قسە دەكەم، خاوەن سېنەماكان لە پاكەردنەو سېنەماكانیاندا درېغى ناکەن. بەلام چونكە نەتەو یارمەتییان نادات ئەو پاكى و خاوينیيە هەر ئەوئەندە دەپارێزێت تا بىنەران دێنە سېنەماكانەو ئیتر لە پاش ساتىك، داخەكەم، ئەو پاكى و خاوينیيە لە سېنەماكاندا نامێنێ. ھۆى ئەمەيش ئەوہیە:

ئەوانەى دېنە سىنەماكانەوہ بۇ تەماشاكردنى فلىمەكان، زۆرىەيان لە جىڭگى تەماشاكردنى فلىمەكاندا جگەرە دەخۇن، ساردەمەنى دەخۇن و دەخۇنەوہ، سوتىرەمەنى دەخۇن؛ وەك برىشكە و دەنكە كولەكە و قەزوان و چەقالە و ناوكى گولەبەرۆزە. كە ئەو شتانەيش دەخۇن و دەخۇنەوہ، توپكەل و قىنگەجگەرە و پارچە قاقاز و چۆرە خۇشاو (شەربەت) فرى ئەدەنە سەرزەوبى سىنەماكان. كاتىك دەزانىت زەوبى سىنەماكە دەبىتە سەرنوئىلكىكى ناشىرىن و پىس و بۆن ناخۇش، خاوەن سىنەماكانىش يان ناينەرزىت، يان بۆيان نالوت شەو و رۆزى چەند جارىك ئەردى سىنەماكە پاك بىكەنەوہ، لەبەرئەوہ ئەو پىسى و پۆخلىيە لە زۆرىەى سىنەماكاندا لە ماوہى شەو و رۆزەكەدا ھەر لە جىنى خۇيدا دەمىنەتەوہ و تا دىت زۆرتىشى لى دىت. جا ئەم بارە، بەراستى ئەمەندە نەنگ و ناپەسەند و ناھەموارە، بووہتە پەلەيەكى گەورە بەسەر شارستانىتەمانەوہ كە پىتەستە ھەموو كوردىكى دلسۆز خەبات بۆ لابرەنى بىكات. داخەكەم، پىشاوہكانى سىنەماش، لەگەل ئەویشدا كە ئاوى پاكىيان تىدا نامادە كراوہ و لەسەر شىوہىەكى نوئىش دامەزىترەون، كەچى بەپاكى و خاوتىيەوہ راناگىرەن. لەمەيشدا تاوان تاوانى خاوەن سىنەما نىيە، تاوانى نەتەوہىە.

چارەكردنى ئەمەيش ئاسانە: يەكەك لەلەين خاوەن سىنەماوہ رادەگىرەت بۆ چاودىرى كردن و پاراستنى پاكى و خاوتىيى ئەو پىشاو و دەسشۆزانە. لە خاكە پىشكەوتووەكاندا ئەو كەسەى بۆ ئەوئ دادەنرەت، كە پىياو لە پىشاوہكە دىتە دەروہ و دەس و پلى خۆى بەسابوون و ئاو دەشوات، ھەندى بۆنى خۆش بەدەستىدا دەكات. ئەمەيش لە پاداشى ئەوہدا چەند پوول و پارەيەكى دەداتى، بەناوى دەستگىرۆبى رەنجەرىكى ھەزارەوہ. جا لەو جۆرە سىنەمايانەدا ئەو پىشاو و دەش شۆزانە ھەموو دەم بەپاكى و خاوتىيەوہ دەپارەزىرەن. چونكە لەلەيكەوہ ئەو كارگەرەى بۆ ئەو پىشاو و دەست شۆزانە دادەنرەت پەيتا پەيتا پاكى دەكاتەوہ. لەلەيكەى تىرشەوہ ئەوانەى دەچنە ئەوئ بۆ خۆ پاككردنەوہ، پاكى و خاوتىيى ئەو شۆتە، بەشى خۆيان، دەپارەزەن.

رازاندەوہى سىنەماكان

ئىمە لە سەردەمىكى شۆرشگىرەنى سۆسپالىستى و نەتەوہى دابن. راپەرپوون و دەمانەوئ وەك پىشكەوتووان پىشكەوون. كەواتە بام ھۆلەكانى سىنەماكانمان بەوتىنە رەنگىنەكانى چاوتەندازە جوانەكانى كوردستان و، شۆتەوارە مېژووبىيە گرنەكانى كوردستان و، گەورەپىاوانى كورد پرازانىيەوہ. لەئىز ھەر وىتەيەكىشدا بەكورتى لەو چاوتەندازە بدوئىن، لە بابەت ئەو شۆتەوارەوہ بنووسىن، لە بابەت كوردەوہ و كارە گەورەكانى پىاوە گەورەكانىشمانەوہ بنووسىن لەگەل رۆزى لەدايكبوون و مردنياندا. تا نەتەوہكەمان خۆى بناسى و نەتەوہكانى جىھانىش بىناسن. ھەرەوھا تا نەتەوہكەمان بەو چاوتەنداز و شۆتەوار و گەورەپىاوانەى خۆيەوہ بنازى و چاوشيان لى بىكات لە چاكەكارىدا.

بەكورتى ئەگەر خاوەن سىنەماكان خەم بخۆن و كارەدەستانى سەرپەرشتىيان بىكەن و ھونەرمەندەكانىشمان يارمەتییان بدن، سىنەماكانمان، لەم بارە ناشىرىنەى ئىستىيانەوہ دەگۆرەن و دەبنە نازاگاھانى وەھا كە نەتەوہكەمان و شارەكانمان شانازىيان پىتە بىكەن.

پاراستنى رەوشى گشتى

زۆر جارى وا ھەيە، منالى ساوا و منالە وردكە دەھىنرەنە سىنەما. بەدەنگە دەنگ و قاووقىز و فىكەفىك ئارام و سەرەوتى تەماشاكارانى فلىمەكە تىك دەدەن. جارى واش ھەيە تف و چلم و بابەتەنى تر فرى دەدەن سەر زەوى سىنەماكە. ھەندى جارىش گەنجى وا دەبىنەت شەرم لە خۆى ناكات ھەردوو قاچى دەخاتە سەر سەرەوى تەختەكەى پىش دەمى خۆى. زۆرى نامىنەت پىلاوہكانى لە شانى دانىشتووانى پىش دەمى خۆى بىكەوئەت. ھەرەوھا بۆگەنى گۆرەوبى نەشۆراو و قاچ و قۆل و بن باخەل و ناودەمى ھەندىكىش كە تازە لە پىياز و سىر خواردن بوونەتەوہ دانىشتووانى ناو سىنەماكە نازار ئەدەن و وەرس ئەكەن و دەيانخاتە بى ئارامىيەوہ.

چارەكردنى ئەمەيش ئاسانە: دىسانەوہ بەھۆى كارگوزارى و ھارىكارى خاوەن سىنەما و شارەوانى و بالباز و دادگاوە قەلاچۆ لەم جۆرە رەوشت و خووە پىس و ناپەسەندە دەتوانرە بىكرەت. ھەر بۆ ماوہىەك و چەند جارىك جەزەبە بگەيتىرەت بەو جۆرە كەسانە كە سەرەوتى گشتى لەناو سىنەماكاندا تىك دەدەن، لەگەل چاوتىرى (مراقب) يەكى ھەموو دەمىدا، بەرە بەرە ئەو جۆرە رەوشت و خووە ناھەمووارانە كەم دەبنەوہ و لەناودا نامىن.

لە رۆژھەلاتى ناوہراستدا گەلەك سىنەمام دىوہ. لە رووى خۆشى و رازاوبى و پاك و خاوتىيى و بى دەنگ و سەنگىيەوہ، سىنەماكانى بىرووتم لە ھەموويان باشتر ھاتۆتە پىش چاو. بەراستى شارى بىرووت مافى ھەيە، لەو رووانەوہ، نەك لە رووى فلىمەكانەوہ، شانازى بەسىنەماكانى خۆيەوہ بىكات.

وشەى دواى بۆ نەتەوہى:

ئىنجا ئەى نەتەوہى كوردى بەرپز، ھەر وەك لە ھەندىك رووہوہ كوردەوہ و رەوشتى وا جوان و بلىندت ھەيە، لەناو نەتەوہكانى جىھاندا بەدانسقە دەگىرەنەوہ: وەك نازابى و مېواندارى و دلپاكى و دۆستايەتى. تەكايە بام لە رووى راگرتنى پاك و خاوتىيى و رازاوبى و رىك و پىكىي ناو ساختمانى سىنەماكانىشتەوہ و، بى دەنگ و سەنگى و كوردەوہ پەسەندىي تەماشاكەرانى فلىمەكانىشتەوہ و، ناوازەبى و بەكەلكى فلىمەكانى سىنەماكانىشتەوہ، ناوبانگت بەچاكى لە جىھاندا دەرەكەت.

ئىمىر سەردەمى دىموكراتى و سۆسپالىستىيە. ھەر روو بىكەيتە خودا و رىگای راست بگىرەبەر. ھەر مەردانە تى بىكوشىت و خەبات بىكەيت، ھەموو كارىكى چاكت بۆ دەچىتە سەر. گۆرپىن و گەشەكردنىش بەسىنەماكانت، كە بىانگەيتىتە رىزى زانستگيان بۆ ھەمووان، كارىكى پىشكەوتن خاوازانەيە و بەرەو پىشكەوتنت دەبات. ئەمەيش تاقى كوردەوہىەكە بۆ خۆت، كە شارستانىتەيەكى راستەقىنەى خۆت دەخەيتە پىش چاوى جىھان. جا ھىوادارم كە ئەمەيش و لەمە گەورەترىشت لە دەست بىت. پىشيان گوتوويانە: «دەست لە دەس و ھىز لە خودا»!...^(۱)

(۱) بەيان - گ: دەزگای ھاوکارى بۆ چاپ و بلاوکردنەوہى كوردى - بەغدا، ژ (۲۹) ئەيلوولى ۱۹۷۵.

مامۆستای خوښه وېست
پاش هه وال پر سینیکې گهرم و ئاواتی ته ندروستیتان.

بێ گومان له مهیدانی چیرۆکنووسیدا یه کتیکې له پېشرهوان، ئیمه ییش بۆ ئه وهی میژووی داها تني
چیرۆکی کوردیمان بۆ روون بېته وه و بۆ ئه وهی لیکۆلینه وهی ئه ده بی ده سمایه کمان لا هه بیت، وامان
به چاک زانی چه ند پر سباریکتان بخه ی نه به رده م، هېوادارین ئه گه ر ده ستان په رڅا وه لامی ته واومان
بده نه وه تا له ژماره ی داها تووی گوڅاری نو سه ری کورده دا بلاوی بکه ی نه وه.

۱- تکایه که مێک باسی بېره وه ری ده وری چیرۆکنووسیمان بۆ بکه ی ت، ئه وه ی پالی پیتوه نان سه ر به م
ده رگه یه دا بکه ن.

۲- ده رباره ی ئاگا داریتان به سه ر چیرۆکنووسه کورده هاو ته مه م و هاو چه ره کانتان و پېش خو تان، که می
زانیاری له م رو وه وه.

۳- ئایا چیرۆک نووسین لای ئێوه ی به رتیز هه ر ئه نجامی به هره یا خو لیا یه کی ئه ده بی بو و یا با ریکې
تایه ت چ که مه لایه تی چ رو ښیبری چ بېرو با وه ی وای کرد ئه وه ی له دل تانه به چیرۆک دای رېژن؟

۴- چ بار و زه مینه یه کی تایه تی بو وه هۆی دو ورکه و تنه وه تان له مهیدانی چیرۆکنووسیندا... له کاتیکدا
- تا ئېستاش-هېوامان بو هېوامانه نه ک هه ر کورته چیرۆک به لکو رۆمان و چیرۆکی درتیش بنووسن.

۵- به روائینیکې رڅخه گرانه وه به لای ئێوه چیرۆکی کورده یه چه ند ده ربان قو ناغدا تی په ریوه، چ له
بابه ت شێوه وه چ له بابه ت نا وه رۆکه وه و ئه مپو چیرۆکی تازه چو ن ئه بی ن؟

تییینی: مامۆستا گیان، سه ریه ستن وه لامه که پر به پری پر سباره کافان بیت یان تاک تاک، یان
هه رچو نیکې ئێوه به باشی ئه زانن. تکایشمان وایه وه لامی جه نا بتان وه کو دل ئین: (به بوون و نه بوون)
که می زوو پیتمان بگا ته وه.

له په راوتيزی نامه کېدا ما موستا ئه مهی نووسیوه:
دوینې هات... ئیمړه وهرامی درایه وه.
شاکر ۱۹۷۲/۱۲/۲۱

«من وازم له چیرۆک نووسین نەهێناوە»

یه‌کهم چیرۆکیان (به‌هه‌شتی ژین) بوو له ساڵی ۱۹۳۴دا بۆ کرابه‌وه، نه‌وانی تریشیان له ساڵی ۱۹۴۷و پاشتردا بۆ کرانه‌وه.

* به‌لای منه‌وه (چیرۆک): هۆبه‌ک بوو له‌و هۆبانه‌ی که واتاکانی (مرۆڤایه‌تی) و (نه‌ته‌وايه‌تی) و (خواناسی) و (نیشتمانپه‌روه‌ری) و (دیوکرانی) و (دادپه‌روه‌ری) و (راستی) و (دروستی) و (ژیانیکی پر له‌ نازادی و کامه‌رانی)م پێ ڕۆشن ئه‌کرده‌وه بۆ (کورده‌واری). بۆ ئه‌مه‌ی وریایان بکه‌مه‌وه و بیان خه‌مه سه‌ر ڕێگای (پیشکه‌وتن) و ژبانیکی باستر.

جا له ناو ئەم نووسراوانەدا که بریتین له ١٨ زنجیره، زنجیرهیهکی ته‌رخان کراوه بۆ چیرۆک که بریتیه له چهند نووسراویک، که هه‌ندیکیان چیرۆکه‌کانی خۆمیان تیا به هه‌ندیکیشیان ته‌رخان کراون بۆ

چیرۆکی ژبانی (گه‌وره‌پیاوان) له هه‌موو لایه‌کی (جیهان)دا، که می‌ژوو یه‌کن له شێوه‌ی چیرۆکدا. ئه‌گه‌ر ده‌رفه‌تیکیشم ده‌ستکه‌وت بۆم لووا دوور نییه (چیرۆکی درێژ)یش دابنێم به‌لکو ئه‌و هیوا و ئاواته‌تان به‌ینه‌دی.

* زۆریه‌ی چیرۆکه‌ کۆنه‌کافان به‌هۆنراوه‌ دانراون. که‌می‌کیشیان به‌هۆنراوه‌ و په‌خشان، یاخود به‌هۆنراوه‌ی په‌خشان دانراون، بابه‌ته‌کانیان به‌زۆری: دلداری و خواناسی و می‌ژوویی و شه‌ر و شه‌ر و شه‌ر. وه‌ک (مهم و زین)ی کۆن و (ئه‌سپی ره‌ش) و (یوسف و زوله‌یخا) و (دمدم) و (به‌هه‌سه‌سا) و (شیرین و فه‌ره‌اد). که‌می‌کیشیان تیکه‌لن له‌ دلداری و نیشتمانپه‌روه‌ری، وه‌ک (مهم و زین)ه‌که‌ی ئه‌حمه‌دی خانی که‌ له‌سه‌ر شێوه‌یه‌کی نوێ و ناوازه‌ نزیکه‌ی ۳۰۰ سالتیک پتر له‌مه‌وپێش دایناوه‌.

به‌لام له‌م سه‌ده‌ی بیسته‌مه‌دا، چیرۆکی کوردی زۆریه‌یان به‌په‌خشان دانراون. که‌می‌کیان به‌هۆنراوه‌. ئه‌مانه‌ زۆرتر له‌ ده‌رده‌کانی کۆمه‌لایه‌تی و چاره‌کردنیان ئه‌دوین. ئامانجیان پێشکه‌وتنی کورده‌وارییه‌. چیرۆکه‌کانی کۆن ه‌ی سه‌رده‌می ژبانی (زه‌ویداری) و پاشکه‌وتوویی گه‌له‌که‌مانه‌، که‌ بۆ ئه‌و سه‌رده‌مه‌ ده‌ستی داوه‌، زۆرتر بۆ کات پێ را‌پواردن دانراون بۆ چینی بالا به‌کار ئه‌هاتن.

به‌لام چیرۆکه‌کانی ئه‌م سه‌ده‌ی بیسته‌مه‌ بۆ ورپاک‌دنه‌وه‌ی (کورده‌واری) و ئاراسته‌کردنی بۆ ژبانیکی پاک‌تر و خۆشتر و چاک‌تر دانراون، هه‌موو چینه‌کانی نه‌ته‌وه‌که‌مان که‌لکیان لێ وهر‌ئه‌گرن. هه‌یه‌، چیرۆکه‌ تازه‌کانی ئه‌م‌ڕۆ هه‌رچه‌نده‌ له‌ (ئامانج) و بیروباوه‌ردا زۆر ناوازه‌ و بڵندن، به‌لام له‌ شێوه‌ی دارپشتندا، نه‌گه‌یشته‌وه‌نه‌ته‌ ئه‌ندازه‌ی خۆیان. به‌واتایه‌کی تر پێویسته‌ برا نووسه‌ره‌کافان زۆرتر بایه‌خ بده‌ن به‌چیرۆکه‌کانیان تا زۆرتر که‌لک به‌خشن به‌خوێنده‌واران، زۆرتریش کار له‌ دلیان بکه‌ن.

شا‌کر فه‌تاح

۱۹۷۲/۱۲/۲۱

(نووسه‌ری کورد - گ: یه‌کی‌تی نووسه‌رانی کورد، خولی یه‌که‌م ژ - ۷ نه‌ورۆزی ۱۹۷۳ به‌غدا)

حاجی قادری کۆبی

نووسراوی‌که:

می‌ژووی ژبانی بو‌ی‌ی به‌ناوبانگ و مام‌وستای نیشتمانپه‌روه‌ری کوردان،

حاجی قادری کۆبی پێشان ئه‌دات، له‌گه‌ل وێژه‌که‌یدا

ئهم نووسراوه

(حاجی قادری کۆبی)، له‌ سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌مدا ژیا، که‌ پری بوو له‌ کاره‌ساتی گه‌وره‌ گه‌وره‌ و، گۆرانی گه‌وره‌ گه‌وره‌ و، داهێنان و دۆزینه‌وه‌ و، گرسه‌ندنی گیانی نیشتمانپه‌روه‌ری و گه‌له‌په‌روه‌ری، له‌ ئه‌ندازه‌یه‌کی گه‌وره‌ و فراواندا، که‌ هه‌موو جیهانی گرتبووه‌وه‌. هه‌روه‌ها پری بوو له‌ شه‌ر و شه‌ر و شه‌ر و زه‌بر و زه‌نگ و داگیرکه‌ری. له‌ هه‌موو لایه‌کیشه‌وه‌ خه‌بات و شه‌رش له‌ ئارادا بوون بۆ ده‌ستکه‌وته‌وه‌ی ئازادی و سه‌ره‌یه‌ستی... (حاجی) له‌ مزگه‌وته‌کانی کوردستاندا پێ گه‌یشت. هه‌رچه‌نده‌ له‌ خه‌زانیکی هه‌ژار و پێ که‌س له‌دایک بوو بوو، به‌لام ئاغا‌کانی کۆیه‌ دالایان به‌خۆی و دایکیدا بوو، به‌هه‌تیوی له‌ ته‌مه‌نی هه‌وت سالییه‌وه‌، له‌ژێر سیته‌ری ئه‌واندا گه‌وره‌ بوو. له‌ناو جه‌رگه‌ی چینی په‌نجبه‌ر و هه‌ژار و چه‌وساوه‌یشدا ماوه‌یه‌کی درێژ ژیا و رای بوارد و تیکه‌لیی کرد. له‌مانه‌ و له‌ حه‌یاتی خۆیه‌وه‌ و، له‌ ئه‌رك و ئازاری ژبانیه‌وه‌ که‌لکیکی زۆری وهرگرت. پێ گه‌یشت و هاته‌وه‌ (کۆیه‌). له‌ویدا (مه‌لا عه‌بدوللای جه‌لی زاده) و (حه‌مه‌ ئاغای کۆیه‌) و (که‌یفی) هاو‌ده‌م و هاو‌پازی بوون. خۆشیان را‌ئه‌بوارد. له‌به‌ر زی‌ره‌کی و بلیمه‌تی و دڵ ناسکیی خۆی. له‌به‌ر خواناسی و نیازپاکی خۆی، هه‌ستی به‌چاکی و خرابی زوو ئه‌کرد. هه‌ر له‌و کاته‌دا، که‌ له‌به‌ر چا‌که‌ی گشتییان، ستایشی ئه‌و هاو‌پێیان‌ه‌ی و (ئهمین ئاغای کۆیه‌)ی ده‌کرد، به‌ره‌نگاریی (شیخ) و (مه‌لا) و (فه‌رمانبه‌ر) و (ده‌وله‌مه‌ند) و (لاوه‌) خراپه‌کانیشی ده‌کرد، له‌سه‌ر که‌سته‌رخه‌می و زۆرداری و چه‌واشه‌کاری و به‌دخوویییان. (شیخ نه‌بی) یه‌کی‌ک بوو له‌و شێخانه‌، که‌ ئه‌ویش به‌خۆی و ده‌رویش و مه‌لاکان و هاو‌پێکانیه‌وه‌ به‌ره‌نگاریی (حاجی قادر)ی ئه‌کرد.

(حاجی) چونکه‌ زمان تیژ بوو و، راسته‌و‌راست، به‌ئاشکرا، له‌ دوژمنانی نه‌ته‌وه‌ و نیشتمان‌ه‌که‌ی خۆی توانج و پلاری ئه‌گرت، ئه‌ندازه‌یه‌ک توانییان بی‌پارێزن، ئیتر له‌ وه‌یاندان مه‌ابوو. (حاجی) ته‌واو ته‌نگه‌تاو بووبوو. دوایی ناچارما، په‌وی کرد بۆ (که‌رکووک) و له‌وێشه‌وه‌ بۆ (هه‌ولێر). که‌ له‌گه‌ل (که‌یفی) بوو یه‌کیان گرت و له‌ په‌واندزه‌وه‌ پۆشتن به‌کوردستاندا تا گه‌یشتنه‌ (ئه‌سته‌موول)، که‌ ئه‌و سه‌رده‌مه‌ جێگای زۆروسته‌می فه‌رمان‌په‌وایی تورک و، مه‌ل‌به‌ندی شه‌ر‌ش‌گیران و پۆشن‌بیرانی نه‌ته‌وه‌ چه‌وساوه‌کان بوو. (حاجی) چ له‌ تیکه‌لیدا له‌گه‌ل زانایان و پۆشن‌بیران و نیشتمانپه‌روه‌رانی کورد له‌و شارانه‌ی کوردستان و ئه‌سته‌موولدا، چ به‌هۆی زه‌بر و زه‌نگ و به‌دخوویی فه‌رمان‌په‌وایی تورک و ئیترانه‌وه‌ له‌ناو کوردستاندا، چ به‌هۆی خوێندنه‌وه‌ی نووسراو و پۆژنامانی جیهانیی ئه‌و سه‌رده‌مه‌وه‌، که‌ به‌عه‌ره‌بی و فارسی و تورکی ده‌رئه‌چوون، تا ئه‌هات بی‌ری پۆشن‌تر ئه‌بووه‌وه‌ و، هه‌ستی نه‌ته‌وايه‌تیشی به‌هێزتر و به‌کارتری لێ ئه‌هات. پێ گومان دامه‌زراندنی ئه‌ویش به‌مام‌وستایه‌ک بۆ کو‌ره‌کانی (به‌درخان پاشا)

میرانی (جزیر و بۆتان)، که ئەوانیش له (ئەستەموول)دا ئاوارەبوون و، تێکەڵبوونی بەو بێمالەییە، کاریکی گەورە کردۆتە سەر دڵ و دەروونی (حاجی)، له پرووی کوردپەرەرییەوه، که هەتا مرد هەموو هێز و توانایەکی خۆی بۆ ڕۆشکردنەوهی مێشکی هاو نیشتمانەکانی خۆی و، ئاراستەکردنیان بۆ خەبات و تێکۆشان، بۆ ئازادی و سەرەخۆیی کوردستان و پێشکەوتنی نەتەوهی کورد تەرخان کرد.

له هۆنراوەکانی (حاجی قادر)دا، بەشی هەرە ناوازه و گرنگی ئەوانەیه که له بابەت نیشتمانپەرەری و گەلپەرەری و کۆمەڵایەتییهوه دایان. بەشەکانی تری هۆنراوەکانی لهسەر شێوهی کۆن دایان، چ له پرووی ناوەرۆک و، چ له پرووی کێش و سەروا و، داڕشتن و بێروباوەڕەوه، چ له پرووی وشە و زمانەوه، ئەمانە زۆرتر له هۆنراوەکانی (نالی) و (کوردی) ئەکەن، له هونەری هۆنراوە دانادا. هەرچەندە له پێش (حاجی قادر)یشدا زۆر کەس هۆنراوەی نیشتمانی و کۆمەڵایەتی داناوه، وەک (خانی) و (سالم) و (نالی) و (کوردی)، بەلام هۆنراوەکانی (حاجی) سنووریان فراوانتره، بابەتیان زۆرتره، واتایان پڕ تره. وانا هەموو کەم و کورپیەکی کۆمەڵایەتی و زەنگاکاریمان گرتۆتەوه. بابەتەکانیان تەڕ و تازەن، نایاب و ناوازه، هێشتا نەگوتراون. زۆریەشیان سووک و ئاسان بۆ تێگەیشتن. ئەو چامانەیه که له بابەت: (بەهاری کوردستان) و (مێژووی کوردستان) و... (مێژووی وێژە کوردی) و (پاراستنی کوردستان)دوه نووسینی، له شاکارەکانی حاجی دەژمێرین، که هیچ بۆیژتێکی کورد له پێش ئەوهوه بهو جۆره و بهو شێوه پڕ سۆزه لێیان نەداوه.

بێجگە لهوه (حاجی) له بابەت شیخ و مەلا و دەولەمەند و فەرمانبەر و لاوهکانیسهوه بابەتی تازه و ناوازه نووسیوه، که کەس له پێش ئەوهوه بهو جۆره و بهو شێوهیهی نەگوتوه.

ئەوانده هەیه ئەمیش وەک بۆیژهکانی ئەو سەردەمه، گەلیک وشە بێگانەیه ناخۆش و ناشیرینی بەکارهێناوه، که بۆ چێشکەیهی خۆیندهوارانی کوردی ئیمڕۆ دەست نادەن...

هەرودها هەندێ رستهیشی هەیه، ئاسان نین بۆ تێگەیشتنی هەموو خۆیندهوارێک...

بەهۆی دەستاو دەست کەوتنی هۆنراوەکانیسهوه هەله و کەم و کورپی له هەندێکیاندا پەیدا بووه...

ئەمانە، مەگەر، لەدوا ڕۆژتیکا، لەلایەن لێژنەیهکی زانا و وێژەوانانی شارەزای کوردەوه، بتوانی راست بکڕێنەوه...

(حاجی) تا ما ژنی نەهێنا. بەتەنگ خۆیهوه نەبوو. بەتەنگ گشتەوه بوو. دوايین قسەیهی ئەوه بوو که (عەبدولرەزاق بەگی بەدرخان) نووسراوه نایابەکی: (غیرەتی ملی) بۆ چاپ بکات بەلام چونکه ڕەهەندەیه دەستی زۆرداری ناوخۆ و بێگانه بوو، له ئاوارەبیدا مرد. نه سامان، نه خانوو، نه ژن و مال و منال، ههچی له پاش بهجی نهما. هەر تەنیا هۆنراوەکانی لێ بهجی ما. که هەرودەک خۆی ئەلێ، له جیێ کور و کچ و کەسوکاری بوون... بەلام ئەوهی که ماوهتەوه له هۆنراوەکانی، هەرودەک مێژووی ژبانی (حاجی) خۆی، تا جیهان مابێ، وەک مامۆستایەکی زانا و وێژەوان و هونەرمەند، واتای نیشتمانپەرەری و گەلپەرەری و خواناسیمان فێر ئەکەن. هەرودها ئاراستەشیمان ئەکەن بۆ خەبات کردنیکی بێ وچان له پێناو کامەرائی و پێشکەوتنی کوردا.

بەراستی گەنجینهیهکی وێژەیین، که (حاجی) پێشکەشی نەتەوهی کوردی کردوه، که تا ئەمێنی کەلکی لێ وەرئەگرێ.

منیش که ئەم نووسراوێم داناوه هەر بهو نیازەم داناوه که کەسایەتی (حاجی قادری کۆبی) و وێژەکی بەشەنگ و شوخی و بەرجەستەبێیهوه پێشانی خۆیندهوارانی کورد بدم. هیوام بەخوا وایه که ڕەنجەکەم بهخۆرای نەرۆشتبێ و تیا سەرکەوتبم. هەرودها له خواشیم ئەوی که ئەو خۆیندهوارانه (حاجی)ی خۆیندهوار و مەرد و دلیری نیشتمانی بکەن بەهونەیهک بۆ خۆیان و... چاوی لێ بکەن.

شاكر فه تاح

سليمانی: ١٩٧٢/٢/١٦

پێگەبێشتنی حاجی قادری کۆبی

ناوی (قادر) و کورپی (محەمەد) و دایکیشی ناوی (فاتیمه)یه. له سالی ١٨١٥دا له دێی (گۆڕ قەرەج) که له نزیک شاری (کۆیه)وهیه له دایک بووه. له سالی ١٨٩٨دا چۆتەوه لای خوای خۆی. که باوکی مردووه، (حاجی قادر) هێشتا منال بووه. له باوکیهوه که له پووری هەتیوی و هەژاری بۆ بهجی ماوه له تاو برستی دایکی ئەیهێنێ بۆ (کۆیه). به یارمەتی ئاگاکانی کۆیهوه له حەوت سالییدا ئەیخاته بهر خۆیندن. پاش ئەوه له مەزگەرتهکانی (کۆیه) و (خۆشناوتی) و (ڕەواندز) و (هەولێر) و (کەرکووک) و (سليمانی) و (سەردەشت) و (سابلاخ) و (شۆ)دا خۆیندنی ئەوساکە تەواو کردووه.

ئاگاکانی (کۆیه) له پێگەیانندی (حاجی قادر)دا و پشتیوان کردنیدا دەستیان هەبووه. بەلام شێخەکانی به پێچهوانەیهی ئەوانەوه دۆژمنايهیيان له گەڵ حاجی قادردا نوواندووه. (حاجی قادر) هاوچەرخی و هاوڕێی گەلیک مەلای کوردستان بووه، وەک (حاجی مەلا عەبدوللای جەلی زاده)ی کۆبی و (کەیفی)ی جوانڕۆیی و (نالی)ی شارەزووری و (کوردی)ی سليمانی. تا خۆیندنی تەواو کردووه و بووه بە مەلا، زۆریه ناوچه گەرەکانی کوردستان... گەراوه و تێکەڵ بەزانیان و گەرەپپاوانی کوردستان و وێژەوانان بووه و لێیانەوه شارەزای وێژه و مێژووی کورد و باری ڕۆژگارەکی کوردستان بووه. هەرودها شارەزای کارەساتی جیهانیش بووه. (حاجی) بلیمه تێک بوو بۆ خۆی. هۆگری تێگەیشتن و پێگەیشتن بووه. دوايی گەراپهوه (کۆیه)، بۆ ئەمەیهی له ویدا و له وێه (نامە)کەیهی خۆی بهجی بگەییستی و، ئەو ئاواتەیهی له دلایه بۆ پێشخستن کورد و ئاواکردنەوهی کوردستان خەباتی بۆ بکات و بیهێنێتەدی.

هەلەدی بۆ ئەستەموول

هەژاری و بێ نهوایی و هەتیوی، بۆ (حاجی قادر) بوونه مامۆستا و پێیان گەیاندا، سەرگەردانی کوردهواریه کهیش به دەست داگیرکەرانی (ڕۆم و عەجەم)دوه، مامۆستایهکی تر بوو بۆ (حاجی قادر) که له نەتەوهی خۆی نزیک بخاتەوه و، خۆشەویستی و دلۆزوی و خۆبەخت کردنیشی فێر بکات و بیانخاته دلێهوه بهرامبەر (کورد) و (کوردستان). (حاجی قادر)، وەک دەرئەکەوی، خۆی بهها و تازار و هاوار و ئاواتی نەتەوه و نیشتمانەکی خۆی دادەنێ. بۆیهکا بەشەو و بهروژ، بێروباوەری کوردايهتی بوو بوونه

هاوډدم و هاوړپتی (حاجی)ی لاو له (کڅبه)دا. ههروها (حاجی) نیشتمانپهروهری و گهل پهروهريهکهی له (خواناسی)پهکهيوه فیر بووبو. جا نهو لاوه پيگهيشتووه تيگهيشتووه که لهو سهردهمهډا بوو بووه هاوډدمی (کهيفی) و (همه ناغای کڅبه) و (حاجی مهلا عهډوللای جهلی زاده)، چ بهوتار، چ بهزار، چ بههونراوه، هوروژمی نهبرده سهر نهو کهسانهی که فهرمانی سهرشانی خوځيان بهجی نهتههینا بهرامبهه خوا و نیشتمان و نهتهوهکهيان. ياخوډ ناپاکيبيان لهگهل کوردا نهکړد. توانج و پلارهکانی (حاجی)يش زورتر هندیک له (شیخ)هکان و زوربهی (فهرمانبهه)هکانی نهو سهردهمهی (کڅبه)ی دهگرتوه. (حاجی) تافی کوړپتی له کڅبهډا بهو جوړه پهرنگاری کوردهوه رابوارد. بهلام کاتهکهی ناساز بوو. فهرمانپهوايبيیهکی زوردار و دهسلاتدارانتيکی بهدکردار ههبوون له گوړپدا. نهو شیخ و فهرمانبههراڼه بوون بهدوژمنی و تنگهتاویان کړد. ناغاکانی کڅبه نهیاننوتوانی لهوه بهولاوه بېپاريزن. (کهيفی)ی هاوړپتيشی که ههروک خوځی بليمهت و وربا بوو، لهبر نهوهی هوروژمی نهبرده سهر ناغاکانی کڅبه که پستی (شیخ) پهزای تالهانی)یان نهگرت، که دوژمنیکی بوو، نهویش ههروها بهدهست نهو ناغایانهوه تنگهتاو بووبوو: بهبیانونوی دلداريپهکهيوه، لهگهل (ههبيیهتی نايشوکی)دا، لییان ههلپتچابوو، خهريک بوون نازاری بدهن.

(کهيفی) پيش (حاجی) خوځی دهریاز کړد. چو بو ههلیر. نهو جیابوونهوهیبهی (کهيفی) زور کاری له دلای (حاجی) کړد. زوری پت نهچو، (حاجی)يش بهناچاری ههل هات و له (کڅبه) دهریاز بوو. خوځی گهيانده هاوړپت خوځهويستهکهی خوځی، (کهيفی). پاش ماوهیهک ههردوو لا و بهجوته، بهناو دولتی (خوځناوهدی)دا، خوځيان گهيانده (پهواندز) و لهوتيشهوه بهناو هوزی (حهیدهرانی)دا تپهپریان کړد بو (نهستهموول) و خوځيان خسته پهناي (بهدرخانيپهکان). نهو کاته سالی ۱۸۵۴ بوو. (بهدرخانی)پهکانیش که نهو سهردهمه بهپيشههواي کوردايهتی دائهئران، له شتوپهیهکی زور جواندا (حاجی) و (کهيفی)یان داللاډا. (حاجی)یان کړده ماموستای تايپهتيبی (کوپهکانی بهدرخان پاشا) و، (کهيفی)يشيان خسته (زانستگای ماف)هوه له نهستهموولدا. تا نهو دهمه، (حاجی) بهچاوی خوځی زوروستهمی بچ نهندازهی (تورکه عوسمانیپهکان)ی چند جارتيک ديتبوو. لهبر نهو نیشتمانپهروهریپهکهی خوځی پالی پتونهابوو، بچيته لای نهوان... چونکه شوړشی (بهدرخانيپهکان) که له سالی (۱۸۴۳)ډا بهرپا بووبوو، بهشوړشتيکی ههره گهوهري نیشتمانی و روښنپیرانه دائهئری که بو رزگارکردنی کورد و کوردستان کراوه، له دهست داگیرکهرانی (عوسمانی) و بو دامهزاندنی فهرمانپهوايبيیهکی سهریبهست و سهریبهخو و نازاد و دپوکراتی و دادپهرست و پيشکهوتوو له کوردستاندا... بچ گومان (حاجی) بزپهکا چوته لای (بهدرخانيپهکان) تا بچيته هاوکار و هاوخهبات یان له کوړی نیشتمانپهروهریدا بو کهلکی کورد و کوردستان. تا نهو ناواتانهی که سالانی سال له دلایا بوون، بیان هيتيتهدی و بهچاوی خوځی کوردهواریپهکی نازاد و کوردستانتيکی ناوهدان بیینی. نهگينا نهگهر ههر بو کهلکی تايپهتيبی خوځی بوايه، (حاجی)، پتويستی بهو هرک و ماندووبوونه نهبوو بیکات. چونکه بچ کهس و بچ سهر و سامان بوو، له ههر شونتيکدا بوايه نهحهوايهوه.

حاجيپهکی هج نهکړدوو.

له زور کهس وایه (حاجی قادر) هجی کردوو، بزپهکا ناوی خوځی ناوه (حاجی). کهچی له راستیدا، ههر له تافی کوړپتيپهوه نازناوی (حاجی)ی له هونراوهکانیا بهکارهيتناوه!. وهک له دانیشتونای (کڅبه)يش بیستراوه، نهبچ (حاجی قادر) له مانگی (حاجييان)ډا لهډایک بووبچ، بزپه لهسهر پهوشتی باوی نهو سهردهمهی کوردستان نازناويکی بو دانراوه و ههر له منالبيپهوه ناوونراوه (حاجی)... نهگينا بهلگهپهکمان بهدهستهوه نيپه که (حاجی قادر) هجی کردبچ!... لهگهل نهمهيشا له تاکه هونراوهپهکیا نهمه دهردهخت که بو نهمهی پیاو بتوانی ههست بهناسايش و نارام و سرهوت بکات، هيچ چاره نيپه نهوه نهبچ که یان بچيته شاری (مهدينه) ياخوډ شاری (مهکه):

«منزلی مامن نهماوه نيستهکه آیامهکه

راحتی ممکن نيپه، نهچيته (مدينه)يان(مهکه)!»

جا نهگهر، (حاجی قادر)، لهگهل ههزاری و دهستکورتيشیا، بو لوابچ، لهسهر هرکی کهسيکی تر چوبچي بو (حهج)، نهوه پاش نهوهبوو، که سالانی سال بووه، ههر له تافی کوړپتيپهوه، نازناوی (حاجی)ی بهکارهيتناوه له پيش (حهج) کردنیا!...

پهوست و سروشتی حاجی قادر

داخهکهم له بابت ژبانی تايپهتيبی (حاجی)پهوه، زانينتيکی تيروپرمان دهست نهکهوت. بهواتهی نهو و نهو کهلهکڅبهډا بیستراوه ههروها له هونراوهکانی خوځهوه تی نهگين که پياويکی چست و چالاک و زیرهک و نازا و نهبرد بووه. سهر و چاو جوان و قسهخوځ بووه. له بهن و بالادا مام ناوهدی، لووتیکی راست و دوو چاوی گهوره و گهشی پتپوه بووه. پياويکی گهنم پهنگ بووه. توندوتیز بووه. دل ناسک بووه. زوو ههلچووه. پهپ و راست ههموو قسهپهیهکی دلای خوځی کردوو. دلپاکيش بووه. که دلنهواپی کراوه زوو ناشت بوتهوه. پياويکی دهریون نازاد بووه. له پیناوی قسهی پهوا و راستدا، خوځی له کهس نهکړدوتهوه. دلسوژی راستی و دروستی بووه. ناماده بووه که لهسهر راستی و دادپهروهری، پهخهی ههموو زوردارتيک بگری، ههموو خهباتيکيش بکات. باکيشی نهبووه له نهجمای کارهکانی. نهگهر سهر و سامانیشی له پیناو نامانجهکانیا دابنايه، کوځی نهتهډا و ورهیشی بهر نهتهډا. نهمه لهوی و کهچی لهسهرتيکی تريشهوه خهمی خوځی نهخواردوو. بهتنگ کهلکی تايپهتيبی خوځهوه نهبووه. جا نهمهتا رازی نهوهی که (حاجی قادری کوځی) تا مردوو نه ژنی هيتناوه و نه مالی پتپهوهناوه و نه منال و سامانیشی له پاش بهجی ماوه. چونکه ههرچی هيتز و تواناپهکی ههبوو، بو گهيشتن بهنامانجه پيروز و بهرزهکانی خوځی بهخت کردوو، که نهویش رزگارکردنی کورد و کوردستان بووه له دهست: (زورداري) و (ههزاری) و (نهخوځشی) و (نهخوتندهواری). لهبر نهوه لهناو کوځمهله نهيتيپهیهکانی کوردا بهشدار بووه. (حاجی قادر) لهناو جهرگهی کوځمهلانی پهنجدهر و چهوساوهډا گهوره بووه. لهبر نهوه له ههست و هوځ و بيروباوهډا نوپنهری بهشه ههره زورهکهی نهتهوهی کورد بووه. جا لهبر نهوهپه که تا گيانی پاکي بهخاک سپاردوو،

بۆ ئەمەى نەتەودەكەى خۆى وریا بکاتهوه و، بیرى رۆشن بکاتهوه و، ئاراستەیشى بکات بۆ ژینیکی پاکتر و چاکتر و خوشتر، که پر بۆ له نازادی و کامەرانی.

میژووویهک دائهئى بۆ وێژهى کوردی و وێژهوانانى کورد

(حاجى قادر) ئەمەندە بەپەرۆش ئەبێ، بۆ هەموو کوردیکى دەریخات، که نەتەودەى کوردیش له کۆندا خواوەنى زمان و وێژهیهكى بەنرخ و گەورەپیاوانى زانست و وێژه و ھونەر بووه، لى کۆلینەوێهەى زۆر ئەکات و لى وردبوونەوێهەى تەواویش ئەکات لەو بەرھەمە کوردییانەدا که بەھەزار ئەرک و نازارەو لەم کون و قوژین و لەو سووچ و پەناى مژگەوتەکانى کوردستاندا ئەیدۆزێتەو... دواى بەسەرفرازیهەى زانایانەو و، بەشانازییهەى بۆ ئەندازەو، چامەیهەى گەورە و بەنرخ لە بابەت (میژوو و وێژهى کوردی و وێژهوانانى کورد) وە دائهئى، بۆ ئەمەى له دواڕۆژدا ناوونیشانیان لەبیر نەچیتەو و کوردەوارییهەى بۆ لەمەو دوا بەتەنگ زیندووکردنەو کەلەپووری نەتەوايه تیبى خۆیهو بۆ و نەهیلێ لەناو بچێ و بیانکات بنچینهیهک بۆ سەرکەوتن و پێشکەوتنى خۆى له ژباى دواڕۆژیا. ئەمە چامەکەبەتێ:

شاسوارى بلاغتى کوردان
یەکە تازی مصاحتى بابان
مصطفی یە تخلصى کوردی
غزلى کورده بەریتی کوردی
ناوی صاحب قرانى خاصى ئەو
چونکە لەم عرصە ئەسپى ئەو بەدەو
ئەو کە نۆشى شەرابیکى تالى
(نالى) لەو عرصەدا بوو (تالى)
(نالى) ئوستادەکی گەلێ چا بوو
خضرى ئابى حیاتى معنا بوو
یەکی تر بوو (محمەدى فکری)
مووی دەرنگاوت بەتیرەکی فکری
یەکی (رەنجوور) ی اهلی کرکوکە
فکری بیکری هەموو وەکو بووکە
یەکی تریان (امین بەگى دزەیی)
دز نییه، شاعریکی جەرەزەیی
(کەیفی) حاجت نیه بکەم باسی
ئەم کتیبە بخوینى دەیناسی
(سالم) و (مشوی) (شیخ رضا) و (خەستە)
شاعرن، هەر چوار بەرجەستە

وەک (وەفایى) کەمە له شعرایی
خطی وەک بەیتی چاک و ئەسپایی
له کون و قوژینی کەلاوێ دەر
چەندى تر هەن مثالی گەنج و گوهر
سەبکی (جامی) و غیرەتێ (سلمان)
بەیتیان ون بووه وەکو خۆیان^(۱)
چەند ئەوێندەى که عرضی ئیووم کرد
شعرامان هەیه بەدەست و برد
شاعری کۆن و تازەیی کوردان
که له تعدادی عاجزه انسان
ئەوی خۆم دیویمە یا نەخۆ اثری
ئەمەیه بۆت دەلیم بەمختصری
معدنی علم و عالم و عامل
قطبی دەوران و مرشدی کامل
هەر له اول جنابی (مولانا)
نقششبندى رواقى الا الله
غوثی ثانی و حاتمى مذهب
(عبدالرحمانى خالصی) مشرب
وەکو (بیتووشی) شاعری عربی
تا قیامت نە کەس بووه و نە دەبی
خۆ مەلا مصطفای بیساران
بۆ نظیره له نظمى کوردستان
(مەلکە) مان مەلکەمەوتى معنایه
یعنى هەر چۆنى حەز بکا وایه
وەک (ملا خضری روودباری) نیه
شیعری ئاوی حیاتە تالیی نیه
حکمت و نظمى (میرزا یعقوب)
وەک (فلاطونە) لفظەکان وەک کووب
یعنى فکری له ئاسمان بەدەرە
باعشى ژینه دافعى کدره

(۱) له دواى ئەمەو بەپیتی چاپەکەى گێڕ موکریانى ۱۹۵۳، سێ دێرى بواردوو.

(حسن)ی باوکی (فقی ئۆمەر)
 کورې ئۆمەر، (محمد)ی سه‌روه
 مه‌نجه‌لی نظمې، گه‌وره و گچکهن
 بۆ خیالانی عینی سی کوچکهن
 شاعری (زنگنه) نیه حدی
 وه‌کو شجاعانی ناکری عدی
 چونکه مجموعی طبعی موزونه
 سیننه‌یان مثلی ثابینه پروونه
 انتخاب ناکرین له‌بهر چاکی
 وه‌ک له شه‌ر دا سوار و چالاکی
 دوو وحیدن (محمد) و (احمد)
 یه‌کی (کۆماسی)یه، یه‌کی (ده‌رینه‌ند)
 (همه‌وه‌ند)یش که خزمی خۆمانن
 شاعری زۆره پاکي ده‌یزانن
 چونکه تیژی زبانیان یه‌کسه‌ر
 که‌وته نووکی یم و ده‌می خه‌نجه‌ر
 بی کتیبین ئه‌مه له وان دووره
 مه‌ردی نازا له ناقصان دووره^(۱)
 ئه‌سپی ره‌ش به‌یتی تا بلایی چاکه
 نظمې یه‌کجار سوار و چالاکه
 (ئه‌سپی شه‌ش پئ) و (قه‌ره‌مانی عه‌جهم)
 محضی کذب به‌اتفاقی امم
 چونکه نووسراوه، خلقی ده‌یخوینن
 له‌م هه‌موو به‌یتی ئیمه‌دا کوپرن

(۱) به‌پیتی چاپه‌که‌ی گیو موکریانې ۱۹۵۳ له دواى ئه‌م دپره‌وه (نۆ) دپره‌پنراوه، که له‌مه‌وه‌یه:

ده‌شتی که‌رکووک و کیتی هه‌ورامان
 شاعیری زۆره بی حه‌دد و پایان

هه‌تا کۆتایی دی به:

وه‌کو شانامه‌ گه‌ر بنووسرایه
 لیت مه‌عین ده‌بوو چ وه‌ستایه

بروانه هه‌ر ئه‌و چاپه. له: ۶۶-۶۷

وه‌ره ئینجا له حسرتان مه‌مه‌ره
 چوارپه‌لی ئه‌سپی سنییان مه‌گره
 وه‌کو به‌یتی (حه‌ته‌م) له دعوادا
 نیه (فیرده‌ووسی) سه‌د کلک بادا
 ئه‌م فصیحانه پاکي بی ناوون
 باعشی پیت بلیم: نه‌نووسراون
 دوو (ه‌لی)ن شاعرن وه‌کو (حسان)
 (به‌رده‌شان) و (حریر)ه مسکنیان
 یه‌کی هاوناوی خۆم، به‌خۆم دیبووم
 (شیخ وه‌سانی) بوو مه‌ردیکی معلوم
 وه‌کو من بوو به‌ظاهری جاهل
 باطنا شاعریکی زۆر کامل
 (احمدی کۆر) له شاری (سابلاخ)ه
 به‌یتیکی داغه، به‌یتیکی باغه
 ئه‌مه مجموعی شاعری غران
 هه‌روه‌کو (مثنوی)ن له نیو کوردان
 هه‌موویان بی نظیر و یه‌ک وه‌زنن
 قابیلی به‌زم و لائقې ره‌زمن
 غیری (دمدم) له‌مان به‌نظمه‌ جدا
 بی صدا طیلی نظمې ده‌نگ نادا
 به‌په‌وانی مثنالی آبی په‌وان
 إرتجالین هه‌موو به‌بی دامان
 کلی به‌یتیکی دوو هه‌زار فردن
 مانگیکی پئ ده‌وی له‌بهر کردن
 ئه‌مه هه‌ر کورده لائقې تحسین
 بی کتیب و معلوم و نووسین
 کامه‌ مندال و شییتی لی بگری
 هه‌ر که بیستی به‌جاری دپته‌ به‌ری
 ئیسته‌ مه‌علومی بوو هه‌موو ملت
 ئه‌ی مه‌لای درس و مفتی امت!
 ئیمه بی غیره‌تین و بی عارین
 ئه‌وی نه‌یخویندوه له‌مه‌ عارین

قید و تذبیب و شرح و حاشیه‌کان
 بوونه سدی معارفی کوردان^(۱)
 حاصلی ئیمه وهک ده‌که‌م تخمین
 (کرمی ئاوریشم)ین و (میشی هه‌نگوین)
 نیه ئارام و راحتتی و خه‌وتن
 شه‌و و پوژی هه‌تا دروستی ده‌که‌ن
 که‌چی (پۆمی) که ئیمه ده‌یناسین
 وا ده‌زانئ که ئیمه نسناسین!
 یانه (ئیران)ی یه‌ک که معلومه
 دایکی (متعه)، باوکی موهومه
 ئەمه ده‌یکاته کاسه ده‌ینۆشی
 ئەو که وای لئ ده‌کا و ده‌پۆشی»

ئا به‌م په‌نگه، (حاجی قادری)ی ده‌س په‌نگین، نرخیکی وێژهبی بۆ وێژه‌وانان و وێژه‌که‌مان دانه‌نی و
 میژووی وێژه و وێژه‌وانه‌کانیشمان تۆمار ئەکات له په‌نای ئەوه‌یشا هاتمان ئەدات بۆ خۆیتدن و نووسین و
 تۆمارکردنی به‌رهمه‌که‌انی وێژه‌کاتمان. هه‌روه‌ها توانج و یلاریش ئەگریتته (مه‌لا)کاتمان و کاربه‌ده‌سته
 خۆیتده‌واره‌کاتمان له‌سه‌ر ئەم که‌مه‌تبه‌رخه‌مییه‌یان ده‌رباره‌ی تۆمارکردن و پاراستنی ئەم که‌له‌پووره به‌نرخه‌ی
 نه‌ته‌وايه‌تییه‌مان. که‌چی ئیمه‌یش ئەمه‌نده سارد و سړ و که‌مه‌تبه‌رخه‌مین خوومان داوه‌ته‌ فیتکردنی (قید و
 تذبیب و شرح و حاشیه‌کان) به‌زمانی بێگانه و، یشته‌شمان کردۆته‌ خۆیتده‌واره‌ی کوردده‌واره‌ی و، به‌وانه
 زانست و وێژه و هونه‌ری کوردیمان به‌ربه‌ست کردوو له‌ مانه‌وه و گه‌شه‌کردن. که له‌م باره‌دا کوردده‌واره‌یه‌که،
 هه‌ر ئەوه‌ی بۆ ماوه‌ته‌وه په‌نج بدا و (پۆم) و (عه‌جه‌م) به‌ری په‌نجی به‌خوات!

حاجیه‌کی شۆر‌ش‌گیر

وه‌ک له‌مه‌وپیشت گوتمان حاجی پیاوێکی خواناس بوو. له‌ خواناسیه‌که‌یه‌وه بیروباوه‌ری
 نیشتمانپه‌روه‌ری و گه‌ل په‌روه‌ری و مرۆڤه‌په‌روه‌ری چو بووه‌ دل و ده‌روون و می‌شکییه‌وه. ئەویش که
 هه‌موو گیانیکی خۆی و هه‌موو هیتز و توانایه‌کی خۆی بۆ پۆشنکردنه‌وه‌ی می‌شکی کوردده‌واره‌ی و
 وریاکردنه‌وه و ئاراسته‌کردن‌یان بۆ ژیا‌نیکی باشت‌ر و خۆش‌تر ته‌رخان کردبوو، له‌ هه‌موو کۆرتیکی نیشتمانی
 و کۆمه‌لايه‌تیدا خه‌باتی ئەکرد بۆ که‌لکی کورد و کوردستان. جا له‌و سه‌رده‌مه‌دا که (حاجی) تیا ده‌ژیا
 کوردده‌واره‌یه‌که ئەینالاند به‌ده‌ست زۆرداری داگیرکه‌رانی بێگانه و سته‌مکارانی ناو‌خۆوه. خۆپه‌رستی
 ته‌شه‌نه‌ی کردبوو. جیگای خواپه‌رستی گرتبووه‌وه. فه‌رمان‌په‌روایییه‌کانی ناو کوردستانی گه‌وره، یه‌ک
 له‌دوايه‌یه‌ک که‌وتبوونه ژیر چنگی ئێرانییه‌کان و عوسمانیه‌کانه‌وه. شیرازه‌ی ژیا‌نمان تێک چوو‌بوو. هه‌ر

(۱) ئەم دێره له چاپه‌که‌ی گێو موکریان ۱۹۵۳دا نیه‌.

که‌سه‌ خه‌ریکی گیرفان پ‌کردنی خۆی بوو. ده‌سی نه‌ئه‌په‌رژایه‌ سه‌ر خه‌م خواری گشتی. هه‌ر چوار ده‌رده‌که:
 (زۆرداری) و (هه‌ژاری) و (نه‌خۆشی) و (نه‌خۆیتده‌واره‌ی)، ئاودامان کوردستانی گرتبووه‌وه.
 جا (حاجی)یش که ده‌روون ئازادێکی خۆیتن گه‌رم بوو، یه‌ک به‌یه‌ک به‌ره‌نگاری ئەو زۆردار و
 سته‌مکارانه‌ ئه‌بوو، پ‌ووتی ئەکردنه‌وه بۆ نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆی، تا خه‌وش و ناپاکییان ده‌رکه‌وێ و نه‌ته‌وه
 به‌ره‌نگارییان بکات و سه‌ر ئەنگرییان بکات. هه‌روه‌ها پ‌تگای خه‌بات و چاره‌کردنی گيروگرفته‌کانی ناو
 کوردستانیشی بۆ پرووناک ئەکردنه‌وه، تا زوو به‌زوو چاره‌سه‌ری پاشکه‌وتنی خۆیان بکه‌ن و بکه‌ونه‌ سه‌ر
 پ‌تگای پ‌یشکه‌وتن... جارێ له‌پ‌یش هه‌موو چینی‌کا به‌ره‌نگاری ش‌یخه‌ خراپه‌کان بوو، که پ‌یچه‌وانه‌ی
 ئایینی پاکی ئیسلام ئەجوولانه‌وه:

هوروژمێک بۆ سه‌ر ش‌یخه‌کان

«شکلی ته‌کیه و خانه‌قاهی ش‌یخه‌کان
 واقعا په‌نگینه، امما بۆ پ‌یان
 له‌م هه‌موو ش‌یخ و مریدانی پ‌یا
 تاکه‌کی ناچ‌یتته‌ مزگه‌وتی خودا
 مسجد و محراب و منبر ب‌ی که‌سه
 هه‌ر مه‌پرسه‌ حالی چۆنه‌ مدرسه»

ئینجا (حاجی) به‌ته‌واوه‌تی ل‌بیان هه‌ل‌ئه‌سه‌پته‌ سه‌ر پ‌ی و ئەل‌ئ‌:

«خانه‌قا و ش‌یخ و ته‌کیه‌کان یه‌کسه‌ر
 پ‌یم بل‌ئ نفعیان چیه‌ ئاخ‌ر؟
 غیری تعلیمی ته‌نبه‌لی کردن
 جمعی املاک و خه‌زنه‌ کۆ کردن
 ده‌فعه‌یه‌ک امتحانیان ناکه‌ن
 ت‌ئ بگه‌ن زه‌هر یانه‌ تریاکن
 محکی ل‌ئ بد‌ن ئەگه‌ر وه‌کو زه‌ر
 ت‌ئ ده‌گه‌ن پ‌ئ گرن وه‌یا په‌به‌ر»

پاش ئەوه (حاجی) ئەل‌ئ‌:

«عشق بازی و هه‌وای ده‌رویشی
 ملتی خسته‌ فقر و ب‌ئ ئ‌یشی»

له‌سه‌ر نوشته‌ نووسین و چه‌واشه‌کردن و جادووگه‌ریشیان ئەقیرت‌نی به‌سه‌ریاندا ئەل‌ئ‌:

«ئ‌ی خه‌ریکی پ‌موز و ناز و نیاز
 ئەوروپا فنی گه‌یه‌وته اعجاز

قولله یی (ئیفه‌لی) (*) له ئەفلاکە
عکسی ئەو گەردوشی لەژێر خاکە
کورپەیی ئەم زەمینەیان پیا
خاطری تۆی چونە جەووی سەما»

پەلاماری مەلاکان ئەدات

هەروەها لەسەر ئەوێ که هەندێ (مەلا) کان توانج ئەگرن لەوانە ی که لە خۆتەنگاکاندا ئەخوین،
(حاجی) لێیان ڕائەپەڕی و ئاراستەیشیان ئەکات بۆ فێربوونی زانست و هونەر و ژيان بەپیاو و ژنیانەوه:
«چینی ناگر پەرست ئیستاکەش
گەبری بێ دین و هیندوی ڕوورەش
بۆچی فەرموویەتی نبی امین:
(اطلبوا العلم ولو بالصین)؟
نێر و مێ لەم حدیثە فرقی نیە
گەر مەلا نەبی فەرموو دینی نیە
تۆ وەرە فن فێرە چیتە لەوه
گاوورە، جوو، یاخود هیندوو
لازمە خول بخۆی وەکو بەرداش
هەموو قرنێ دەگۆڕی امری معاش»

(حاجی) هەرچەندە ڕێزی لە (مەلا) خۆتەندەوارە بەکەلکەکان ئەگرت، بەلام بەرامبەر بە (مەلا)
خراپەکان هورۆژمی توندوتیژی ئەبرد، ئاراستەیشی ئەکردن بۆ خۆ ژياندن بەپیشەییەکەوه:

«علمامان بەقولی بێ سەر و پا
پاکی خنکا لە بحری وشکی هوا
صنعتیک فێر نەبوون لە پاش تحصیل
سەیری چۆن بۆ مناھی بوونە دلیل؟!...
یەک بەیەک بوونە خائنی دەولت
خائنی ملک و دۆژمنی ملت^(١)»

(*) ئەم قوللهیه له پاریس دایه، (٩٨٤) پێچ پلنده. له ئاسن دروست کراوه له (١٨٨٩)دا ته‌واو بووه. بۆته
شاکارتیکی ناوازه له پاريسدا. (ش. ف)

(١) (حاجی) مەبەسی لەو مەلایانەیه که بوونە هۆی سەرئەنگرێ کردنی فەرمانڕه‌وايیه‌کانی کوردستان. وه‌ک
(ادریسی بتلیسی) و (مەلای خەتی) و (مەلا یەحیای مزوری)، که بۆکەلکی (تورک) داگیرکەر و زبانی
کوردی تی ئەکوژان!

(حاجی) ئەیویست مەلاکانمان نووسراوه‌کانیان بەزمانی کوردی دابنایه، هەروەها بایه‌خیان بەگوتنه‌وه‌ی
زمان و وێژه و مێژووی کوردی بدایه بەزمانی کوردی. بۆ ئەمە ی گبیانی کوردایه‌تی هەر بەزیندوویی
بمێنیتەوه و گەشه بکات و ببیتە بنچینه‌یه‌ک بۆ سەرپه‌رزی و کامه‌رانیمان. که‌چی به‌داخێکه‌وه پهرده له
روویان هه‌ل ئەمالی و ئەلی:

«یه‌ک‌سەر علما درشت و وردی
هیچ نه‌یخویندووه دوو حه‌رفی کوردی!»

له جی‌گایه‌کی تریشدا ئەلی:

«کوردی ئاخر بلتی چیه عیبه؟
هەر کلامی حقه نییه عه‌یبه...
یا له‌گه‌ل فارسی چ فرقی هه‌یه؟!...
بۆچی ئەو ڕاسته، بۆچی ئەم که‌می؟!
با وجو‌دی ئە‌گەر بکه‌ی دقت
تی ده‌گه‌ی کام له کامیه س‌رقت
چونکه ئی‌مه ق‌دی‌ترین له ئەوان
به‌تواریخی ج‌م‌له‌ی ادیان»

ئینجا (حاجی) ئەم که‌متەرخه‌میه‌یه‌ی مەلاکانمان له‌گه‌ل وێژه و زمان و مێژووی کوردیدا ئە‌گه‌ی‌نیت‌ته
ئەوه‌ی که ناوی هەموو (مەلا) و (زانا) و (میر) و (پادشا)کانی خۆمان له‌بیر چۆته‌وه. به‌واتایه‌کی تر
که‌سایه‌تی نه‌ته‌وايه‌تی خۆمان ونی کردوو:

«وه‌ره با بۆت بکه‌م باسی نی‌هانی
تفنن خۆشه‌گەر چاکی بزانی:
(صلاح الدین) و (نورالدین) ی کوردی
عزیزانی (جزیر) و (مووش) و (وان) ی
(مه‌له‌ل)، (ئه‌رده‌شیر) و (دیس‌م) ی وه‌ی
(قوباد) و (باز) و (میری ئە‌رده‌لان) ی
ئە‌مانه‌ پاکیان ک‌ور‌دن، نه‌هایت
له‌به‌ر بێ ده‌فته‌ری ون بوون و فانی
کتی‌ب و ده‌فته‌ر و ت‌اری‌خ و کا‌غه‌ز
به‌ک‌ور‌دی گ‌ه‌ر بن‌و‌س‌رایه‌ زه‌مانی
مه‌لا و زانا و میر و پادشامان
هه‌تا مح‌شر ده‌ما ناو‌نیشانی»

پاشان (حاجی) ئەمەندە توورە ئەبێ لەو کەسانەى کە زمانى کوردییان خستۆتە لاوه و ھۆگرى زمانانى بێگانان بوون بۆ کەلکى ناپوختەى خۆیان، دەست ئەکات بەجێبو پێدانیان ئەلێ:

«ئەگەر کوردێک قسەى بابى نەزانى

محقق دایکى حیزە و با بى زانى»

ھەرودھا بەو کوردانەیش کە ھەز لە زمانى باوو باپیری خۆیان ناکەن ئەم جێنێە ئەدات:

«لە کوردی ھەز نەکا کوردی، مەلێن بۆچى وەیا چۆن؟

لە دایکى پرسیاری کەن: کە ئەو بێچووى لە کوێ ھینا!...»

(حاجى) ئەوەندە بەپەرۆش ئەبێ بۆ دامەزراندنى زمان و وێژەى کوردی، ستایشیکى خوا ئەکات بەچامەیکى کوردی، ئاھى کوردیەرودى خۆى بەم جۆرە ئەگەتێت بەخوا. ئەمە دوا دێرى چامەیکە:

«معلومە بۆچى (حاجى) مدحت دەکا بەکوردی

تا کەس نەلێ بەکوردی نەکراوە مدحى بارى»

گەلەبەى ئە کوردەوارى

(حاجى) ئەمەندە وەرس بوو لە نەخوێندەوارى نەتەوێکەمان، لە داخانا ئەم تاکە ھۆنراوەیەى گوتووہ کە بەتەواوەتى لە ئەندازەى ترازاندووہ:

«میللەتى بى کتیب و بى نووسین

غەبرى کوردان نییە لە رووى زەمین!»

ھێرشێک بۆ سەر فەرمانبەرانی میرى

(حاجى) شۆرشگێر کە لە شێخ و مەلا ئەبێتەوہ، ئینجا پەلامارى فەرمانبەرەکانى میرى عوسمانى ئەدات کە ئەوپەرى خراپییان لەگەڵ کورددا نوواندووہ:

«ئەم سەگانە کە لەلای ئێبە وەزیر و کلان

بێنە لای تۆ بەخوا نایکەبە شوان و گاووان

ئەمە کەرمیزە دەلێن وارثى شرعى نبوین

ھەموو عەبدى صنمن، باسى مەکە گەورەکەیان!»

لە جێبەجێ تریشدا ئەلێ:

«حاکمى رێ گرى معمورەبە، قاضى دزى رۆژ

وزراو و وکلا گورگە، رعیت گەلەبە

ئەو گەری و گێچەلێ بۆ رعیتى خۆى داناوہ

زجر و توپى مەکە چونکە خطای گای بنەبە!»

پار ئەگرێتە جێبەکانى تری نەتەوہ

ئەمەیش ھەر (حاجى) بە کە ھوروژم ئەباتە سەر (دەولەمەند) و (دەسەلاتدار) و (بۆرەپیاو) و (نازا) و (مەسکین) ھەکاغان، ھەر لەبەر ئەوہى کە ھێچیان بەتەنگ کوردەوارىبەوہ نین، ھەر خەریکى بەزمورەزم و گێرفان پى کردنن، یاخود نان پەیداکردن بۆ زۆردار یان کات بەفیرۆ بەختکردنى خۆیان! ئەوانە بۆ بێگانە و زۆردار بەکەلک دین، بەکەلکى کوردەوارى نایەن:

«ئەو کەسەى دەولەمەندىکى چاکە

بەندەى رۆمىیانى ناپاکە!...

ھەموو مردووى میان و سمتى خرپ

بەیتى مداحیان بەگیان دەکرن»

«ئەوى اعلايە، سەردەستەى شکارە

ئەمى ادنايە، بەستەى زولفى يارە

ئەوى نازايە، شانامە ئەخوینى

ئەمى مەسکینە گەنم و جو ئەچینى

ئەمانە بى شعور و گێژ و وێژن

مطیعی لۆتەخۆر و ھەرزە بێژن!»

لە جێبەجێ تریشدا (حاجى) لە کورد وەھا ئەدوئ:

«خۆ دەزانن سلالەبى اکراد

لێرەوہ بگرە تا دەگاتە (قوباد)

ھەموو عالم ھەموو شێخ و میرن

زیرەک و ژیر و اھلى تدبیرن

وسطى پانى پانزە رۆژ رێبە

پى لە رەشمال و خانە و دێبە

بەدرێژى لە (قاف) کە رابوردن

تا بە (شیراز) و (اصفهان) کوردن

شاسوارن، پێادەیان نازان

بردنیشیان وەکو لکى مەیدان

دان و بەخشینیان لە لا باوہ

خوینى مەیدانیان لەکن ئاوہ

بەشجاعت ھەموو وەکو رۆستەم

بەسەخاوەت ھەموو وەکو حاتم

له وهفا (سموهئيل) و (اسماعيل)
عهد و پهيمان چيای (قهنديل)
(گورد) ی شاهنامه پاکيان كورده
كافي هم صافه، كاني نه و ورده
له شهرا زور دهغه قهوماوه
رؤميانيان چلؤن جواب داوه
(حاجي) دهرت له داخ، هاواره
كوردی بيچاره دهبنه ناوارة!...»

میژوویه ک نهووسی بۆ کورد

له بابته میژووی میرنیشینییه کانی کوردستانه وه له سهردهمی ئیسلامدا (حاجي) ئەمەي نووسیوه:

«حاکم و میره کانی کوردستان
هه ره له (بۆتان) وه هه تا (بابان)
یهک به یهک حافظی شریعت بوون
سید و شیخی قهوم و میللهت بوون
سید و شیخه کان له ترسی نهوان
منزوی بوون و ذاکری رحمان
نه وه که فهوتان، پیاي نهوان ده رکهوت
سهیری چۆن بوونه پووش و ناگر و نهوت!...»

(حاجي) له جیگایه کی تریشدا ئەلێ:

«له (قۆچ پاشا) وه تا ئیستا نه میرهک
له (کۆی) پهیدانه بوو یاخود و زیرهک
له بهر بێ ئیتحادی بوونه مسکین
له ئاخردا وه کوو زانیومه هه لدین
له مابینی (کلاو سوور) و (کلاو رهش)^(۱)
پهریشانین دهبنه مثلی گای بهش!...»

له شوێنیکێ تریشدا نرخي نه ته وهی کورد ده رته خات ئەلێ:

«سه دهه نشاه و پادشا مردن
سهیری که کوردی ئیمه هه ر کوردن

میلله ته باقی مابقا فانی
هه ره له (جاف) ی هه تا به (گۆران) ی
حه سه ره تم هه ره مه له دنیا دا
(حاجي) دهری به ده وریان ناگا!

وا لیرهشا (حاجي) میژووی لافاوه که ی سهردهمی (نوح) پیغه مبه رمان بۆ نه گیریته وه، که له سه ره
شاخیکی کوردستاندا، (جوودی) که شتییه که ی نوح گیرسا وه ته وه، که ئیستا ناوی (جزیره) و له خاکی
(جزیر و بۆتان) دایه، که بووه مه لته ندی په ره سه ندن و بلا بوونه وهی مرۆف به هه موو جیهاندا:

«نه و رۆژه به نه مری حی منان
نه و عاله مه پاکی بوو به طوفان
تا قتیکی نه ما له جنسی ذی روح
غهیری نه مه هاته که شتی نوح
نه و رۆژه که یشته وه ختی معهود
وه ستاوه له سه ره چیا که ی (جوود)
هه ره سی کوری کردیانه مسکن
نه و جی و مکانه مثلی گولشه ن
ئیس تاکه (جزیره) بێ محابا
معموره یی اوله له دنیا»

هانه نه دا بۆ کارگوزاری و چاندن و پیشه سازی و بازرگانی

(حاجي) که هه موو دهم خهوی به پیشکه وتنی کورد و ناوا کردنه وهی کوردستانه وه ئەدی، هانه ی نه داین
بۆ بایه خدان به کرد و کۆشی و چاندن و پیشه سازی و بازرگانی، تا له ده ست هه زاری و کزی و بێ
ده سه لاتنی و گێژووێژی رزگارمان ببیت.

گوێ بگره چی نه فه رموێ:

«له ده وری کلی باغی، شاری (کۆتی)
دوو سه د مه ن داری زه یتوونی به جۆبی
له ئیوه کامتان بوو یهک دوو بارهک؟
بیکاته کیسه یهک یاخود خه رارهک
دوو پیتی لی دا له کۆلا مثلی دۆشاو
وه کو رۆن، رۆنی زه یتوون بیته سه ر ناو
وه یا که ی نیژراوه سه د نه مامی؟
له نارنج و ترنج و هه ره مه قمامی

(۱) کلاو سوور به عوسمانییه کان ئەلێ... کلاو رهش به ئیرانییه کان ئەلێ. (ش. ف)

بزانن: شین دهبی، نابی، بهبهردی؟
لهجیگای گهرم و ساردی چیی بهسهر دی؟»

لهجیگایهکی تریشدا دهلئ:

«بهراو و ارضی ئیوه کیمیا به
دور و گهوههر گهزۆ و مازووی چیا به
معادن خاطری تو بئ لهگهڵ کان
کهفتان زیره، حتی زیوه زیوان
پهژووی پاڤۆر و خوئی و نهوت و گوگرد
لهکیوی ئیوهدا کۆبه وهکو گرد»

لهبابهت پیشهسازیهوه ئهلئ:

«اهلی ژاپۆن بههۆی صنعتی چاک
سهیری چۆن چینی گرت و کردیه خاک؟

لهبابهت کۆشش و خهباتی (ئهرمهنییهکان)یشهوه که بۆ خوێانی ئهکن، (حاجی) ئهم پهندهمان
ئهداتئ:

«ههقیانه قومی (ئهرمهن) غیرهت کهشن یهک و دوو
وهک ئیمه نین لهگهڵ یهک دعوا بکهن بهشیران
بۆ فنی حرب و صنعت، بۆ ضبط و ربطی ملت
دهنیرنه ئهوروپا گهوره و بچووکی خوێان!

وینهیهکی ڤهنگین ئهکیشی بۆ بههاری کوردستان

(چامه ی وتم بهبهختی خهوالۆ)

ئهم چامه یهیش یهکیکه له شاکارهکانی (حاجی قادری کۆبی) که ئهتوانم بلیتم تا ئیستایش لهناو
کورددا کهس بههاریی وا تهروتازه و پرواتا و، نایاب و ناوازه و، ئاراستهکانی دانهناوه. (حاجی) له
بههارییهکهیدا وهک سینهما پهرده، پهرده، ههموو جوانیهکی سروشتی کوردستان و ههموو جوانیهکی
ژیانی پر له ئاههنگ و ساکاری کوردهواریمان پیشان ئهدات. وینهکانی (حاجی) دهست ڤهنگینییهکی
گهورهی تیا دهرئهکهوئ. ڤهندیین، ڤهنگاوڤهنگ، شهنگ و شوخن، پر له جۆش و خرۆشن، دلگیرن،
بهبهرجهستهیی دهرئهکهون. پرن له جوولانهوه و بزووتن. واتاکانی قوولن. وشهکانی پرن له ساز و ئاواز.
دارشتهکانی بههیز و توند و تۆلن. ڤیک و پیک و رازاوه. تا بیریشی لئ بکهپتهوه پرن له ههستی
ناسک و سۆزی دهروون. بیرهکانیشی کورد ئاراسته ئهکن بۆ کوردپهروهی و خهباتکردن بۆ ژیا نیکی
باشتر که دووربئ له ئازار و هاوار و ژۆرداری. یان له ههژاری و نهخۆشی و نهخۆتندهواری.

له راستیدا، (حاجی)، لهم بههارییهدا ئهمهنده ورد بوتهوه له کورد و کوردستان و ئهمهندهش

وردهکاری نوواند و، له دارشتهکهیدا، وهک هونهرمهندیکی شارهزا و دلتهر، بهههشتی کوردستان و ژینه
پاک و خاوین و ساکارهکی کوردهواری لادیمان بهههموو جوانی و رازاوهیهکیهوه بۆ دهرئهخت.

لهلایهکی تریشهوه که ئهم سینهما به ئههینیتته پیش چاوی خۆی و ئاوارهیی خۆی و هۆی ئاوارهیی خۆی
له (ئهستهموول)دا دیتتهوه یاد، ههناسهیهکی سارد ههلهکهکیشی. پاشهجار، لهسهر ئامۆژگاری بهختی
خهوالۆی، ههر ئهوه بهچاکتر ئهزانئ که چاوهروانیی کوردیک بکات که له کوردستانهوه بیت و ئهم
چامهیهی پیا بنیرئ بۆ ناو کوردهواری، تا له رووی خۆشهویستییهوه لهبهری بکهن و ههموو دهم یادی
بکهنهوه، بهلکو (حاجی) بهوه لهناو زیندوان و مردوواندا گیانی پئ شادبیی و سهروشیی پیتی
بهرزیتتهوه، که ههر ئهوهی بۆ ئههینیتتهوه! له خواش ئهپاریتتهوه که چامهکی ههر دهست ئهوانه بکهوئ
که نرخی زمانی کوردی ئهزانن و ڤیزی لئ ئهگرن، نهک ئهوانه ی ناشی و دلڤهش و ههرزه گۆن و کهم و
کوری له ههموو شتیک ئهگرن... له دواپی چامهکه یا وای دهرئهخت که زۆر شتی نهینئ له دلپا ههیه و
بیلتئ، بهلام چهرخه که چ رفتهار ڤئ نادات بیلتئ، چونکه لهژیر چنگی فهرمانهوایییهکی زۆرداری وهک
(تورکی عثمانی) دایه، که لهسهر قسهی ڤهوا و راستگۆیی زمان ئهپرئ!... فهرموون، ئهمهش چامهکهیه،
بیخۆتینهوه، که بهراستی بهگهنجینهیهکی وێژیی نوئ دانهنرئ که (حاجی) پیشکشی نووسراوخانهی
کوردیی کردووه.

کوا ئهو ڤۆژهی هونهرمهندان و کاربهدهستانی کورد ببینم ئهم چامهیه بهخهنه چوارچێوهی فلیمیکی
سینهمایهیهوه، تا کهلک و فهڤی بۆ نهتهوهکهمان زۆرتربئ و گیانه پاکه چاکهکی (حاجی قادر)یش پیتی
شادمان بئ؟!...

بههارییهکی حاجی قادری کۆبی

وتم بهبهختی خهوالۆ و بهسه ئهتوبی خوا
له خهوه لهلسته زهمانی بچینهوه ئهولا
گوردهی بههارییه ئیستیکه شاخ و داخی ولات
پره له لاله و نهسرین و نیرگسی شههلا
له گرمه گرمی سحاب و له هاژهی باران
چیا به پر له ههرا و نهواله پر له صدا
پره له سهیل و له گۆلاو و کانی رووی زهمین
پره له بهرق و بریقهی برووسکه جهووی سهما
شکۆفه دهرههمی شاباشی بای وهعهده ئهکا
له شهوقی مهقدهمی، خهملێوه دار و بهردی چیا
پیالهیی زهڤی نیرگس لهسهر کهفی سیمین
پره له شههونمی وهک دور و لؤلویی لالا

گولیش به پهنجه ی پیرۆزه جامی یاقووتی
 له بۆنشاری مهیایه پر له زهړی ته لا
 له شادی وهک صفی شایی له کتپو و کهژ ازهار
 هوژا به خلعتی گولگون دهکه ونه رقص و سهما
 چه مهن له لاله مثالی خطی روخی دولبه ر
 سیاه چادری لی بۆته خالی سهر گۆنا
 له کن بنه وشه و خاو و هه لال و بهی بوونی
 هه لالی پیسته ی خاوه عبیر و موشکی خه تا
 چیا له ته و قسه سهری دارژاوه تاکه مهری
 چو زولفی سونبولی درهم، چو په رجه می به رها
 به جوش و ناگری گولناری کانی هه ل دهقولی
 مثالی دیدی و امق له حسرتی عذرا
 قه لانی زیوی روخواوه هه رهس به تۆپی نه سیم
 سوپاهی لاله و گول چادری له جی هه لدا
 له گۆله شینی که قاز و مراوی دین و ده چن
 نظیری ماه و ستارهن له قلزه می مینا
 شنه ی نه سیمه صدای ناوی صافی سهر قه لبه ز
 به ورشه و ره شه گیا شه نگی بی بووه شه یدا
 خرنگ و هووړی قولینگ و قه تاری سی له سهران
 ده بیته و کهو ده فیت و شه هین چریکه نه کا
 له پیره و پیر و له سمکۆلی پیره گاکتوی
 ده له رزی گاوی زهمین و ده ترسی گاوی سهما
 له بست و دوو که لی شینه تفهنگی نیچیره وان
 مثالی سونبولی زولفی که تیک بچی به صبا
 چیا به شیخ و کهوای سهوز و میزه ری به فره
 سیواکی چووزهره رتواسه ته یله سانی که لا
 چه مهن له لاله و ریحان و نه سته رهن ئیمیر
 شبیهی صبح و شه وه ئافتابی وقتی ضحا
 چنار و عه رعه ره دهف زهن هوزاره نغمه سهرای
 گیاش ذاکره تسبیحی شه و فی له ملا
 له ژووری میگه لی هه وره، له ژیر میگه لی مهر

شبیهی گولشه نی خضرایه تووده ی غبرا
 له کتپو و گهژ که سهر ئیواره دپته وه ماللات
 له دهوړی چادری صاحبی موحیدا، ویستا
 له حیلله حیلی که حیل و له باره باری مه ران
 له دهنگی قۆره ی گاجووت و بۆره ی مانگا
 له گورگه قال و حه په ی سهگ له قاره قاری بز
 له عکسی دهنگی دوو باره ی که دپته وه له چیا
 له ئوچه ئوچه ی گاوان و قیره قیری شوان
 له بگره بهرده ی کابان ده بیته حشر و حه لا
 مالاکه ی سهری تاق و ره و اقی مینایی
 ده تیینه جونبوش و له رزین دهکه ونه رقص و سهما
 که هه لکرا شه وی ناگر له کلی ره شمالتیک
 خجل ده بن له زوایی خیمه یی والا
 (عطارد) و (زوحه ل) و (ئا فتاب) و (ماه) ته مام
 خلاصه ثابت و سیاره تا ده گاته (سوها)
 صبا ده زانی ژیانم له دوورتان مه رگه ؟
 ده سا و هره به کزه ی خوت خجل به (عیسا)
 نه گهر منم له فراقیان کزدم له جه رگه وه دی
 نه گهر دل و ده کو جه رگم ده لپی نهوا سووتا
 له پاش نه م هه موو داستانه به ختی خواب الود^(۱)
 مثالی نه ژده ری نوستوو بهرق له خه و هه ستا
 جه وایی دامه وه اما جوابیکی وارهق
 نه ما مجالی مقال و مباحشه له م لا
 وتی هه تاکو خه زان و به هار و زستانه
 مداری عیش و موالییدی عاله می غه برا
 به هاری و هه موو سالتیک ده بیته وه اما
 نه مانه ده چنه دیاری مالکی عقبه
 به کیکی نایه ته وه چونیان هه ر نهو چونه
 له شیخ و عالم و جاهل، له پادشاه و گه دا
 مکان شه و فی به عیلاته، په شمه کۆنه هه وار

حیات ذوقی به احبابه، بایه آب و ههوا
 رهفییقی کۆنه غاوان، جوانهکان پیرن
 بهشەق دەرۆن و له دووری دیاره شەق و عصا
 له دوسه‌دی یه‌کیکی زه‌حمه‌ته بیناسیه‌وه
 مه‌گه‌ر به‌ناوونیشان و به‌خزم و باب و برا
 که بێتو بچیه‌وه ئیستیکه‌ بۆ ئه‌و دێسان
 سفر ده‌که‌ی له وطن ده‌چیه‌ شاری (جابلوقا)
 خلاصه‌ی قسه ئیستیکه‌ مصلحت ئه‌مه‌یه
 بلێ به‌وجهی نصیحت، به‌کاغذ و انشا
 ئه‌مان کورانی رفیق و براده‌رانی ولات
 به‌ئێوه هه‌ر که گه‌یشت ئه‌م کلامی بێ سه‌روپا
 له پاش ئه‌وه‌ی که تصیحه و مطالعه‌ی بکری
 به‌یادی من له‌به‌ری که‌ن له‌ پرووی میهر و وه‌فا
 هه‌تا له‌ خطه‌ی بێگانه‌ فخری پێوه‌ بکه‌م
 له‌ به‌ینی زومره‌ی احیا و مجمعی موتا
 ونی مه‌که‌ن، وه‌کو آثاری (نالی) و (کوردی)
 له‌ سه‌هوی دیده‌ بپۆشن گوزهر بکه‌ن له‌ خطا
 نیه‌ له‌ ممکنێ امکان خطا و سه‌هوی نه‌بی
 به‌غیری خواجه‌ی دیوانی علم الاسماء
 ئه‌وی حسود و عجلون: لئیم و په‌خنه‌گرن
 له‌ عیب و په‌خنه‌ی عاله‌م به‌ری ده‌بن ئوده‌با
 ئه‌مانه‌ زاده‌ی افکار و خوشه‌ویستی من
 ئه‌گه‌ر قبیح و کریهن، ئه‌گه‌ر شهل و اعما
 مثالی فرخه‌ی ژیشک که‌ پیتی ده‌لتی دایکی:
 إلهی قاقمه‌ یاخود سه‌موره‌ یادپیا
 شبیهی جۆلا که‌ راضی نه‌بی به‌سه‌ر درێ خۆی
 مه‌لین فصاحتی کوردی به‌فارسی ناگا
 بلاغتییکی هه‌یه‌ هیچ زه‌مانی نایگاتی
 له‌ بێ تعصبی کوردانه‌ بێ په‌واج و به‌ها
 که‌ خۆتی تی نه‌گه‌ییینی و له‌ نکته‌کانی ناگه‌ی
 ده‌لتی هه‌مووی هه‌یانه‌ خوا به‌لای لێدا

به‌لام ئه‌وانه‌ که‌ صرافای زێر و زیوی قسه‌ن
 چ شاه‌ په‌وايه‌ ده‌زانن، چ سکه‌بێکه‌ په‌وا
 «چ حکمه‌تێکه‌ که‌ آثاری کورده‌ ناموسی
 نه‌ کیمیا و نه‌ عنقا له‌ بیته‌ ئیمه‌ نه‌ما
 إلهی نه‌یخه‌یه‌ به‌رچنگی مه‌نده‌ بووری لئیم
 نقودی (حاجی) که‌ نه‌یدیوه‌ (خوسره‌) و (دارا)
 آمین به‌وايه‌ نصیب و ئه‌گه‌ر یه‌کی وایی
 به‌خیری باوک و دایکی له‌ پیتی خیرا بیدا
 گه‌لتی قسه‌م له‌ دلا بوو، حکایتی مابوو
 که‌چی له‌ به‌ختی که‌چم خامه‌ نووکی لێره‌ شکا!...»

چاپکراو له به‌رههه‌مه‌کانی حاجی قادری کۆبی

* (حاجی) هۆنراوی زۆره‌، به‌لام گه‌لیکی له‌ناو چوون. له‌ سالی ١٩٢٥دا له‌سه‌ر خواستی
 خوالێخۆشبوو (عه‌بدولپه‌حمان سه‌عید)، کۆمه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌ له‌ هۆنراوه‌کانی له‌ ده‌می ئه‌م و ئه‌وه‌ و، که
 کاتی خۆی له‌به‌ریان کردبوو، له‌لایه‌ن مامۆستا (عه‌لی شوقی) یه‌وه‌ کۆکراوه‌وه‌ و بۆی نێرراوه‌وه‌
 (به‌غداد). ئه‌ویش له‌ ١/١١/١٩٢٥دا چاپی کردبوو.

* به‌ناوی (غیره‌تی ملی) یه‌شه‌وه‌ کۆمه‌له‌یه‌ک هۆنراوی هه‌لێژیراوی هه‌بووه‌، لای (عه‌بدولپه‌زاق به‌گی
 به‌درخانی) ی دانه‌تی که‌ له‌ پاش مردنی چاپی بکات، به‌لام داخه‌که‌م تورکه‌کان له‌ گه‌ل کوشتنی
 (عه‌بدولپه‌زاق به‌درخان) دا، ئه‌و نووسراوه‌یشیان سووتاندبوو.

* له‌ سالی ١٩٦٩دا مامۆستا (گیوی موکریان) له‌ شێوه‌یه‌کی زۆر گه‌وره‌تردا بۆ سیپه‌م جار
 کۆمه‌له‌یه‌ک له‌ هۆنراوه‌کانی چاپ کرد.

لاپه‌ره‌کیشی به‌زینکۆغراف له‌ ده‌ست نووسی (حاجی قادری کۆبی) خۆی له‌م نووسراوه‌یدا له‌ چاپ
 داوه‌. مامۆستا گیو ئه‌م هۆنراوانه‌ی له‌ چه‌ند که‌شکۆلێکی به‌نرخ وهرگرتوه‌ که‌ له‌لای خۆی
 پاراستوونی.^(١)

* له‌ سالی ١٩٥٢دا مامۆستا (عه‌لاه‌دین سجادی) له‌ نووسراوه‌ به‌نرخه‌که‌یدا (میترووی ئه‌ده‌بی
 کوردی) له‌سه‌ر میترووی ژیانی و هه‌ندێ له‌ به‌رههه‌مه‌کانی لیکۆلینه‌وه‌ی کردوه‌.

* له‌ سالی ١٩٦٠دا (مامۆستا حه‌مه‌ی مه‌لا که‌ریم) له‌ نووسراوه‌که‌یا (حاجی قادری کۆبی)
 لیکۆلینه‌وه‌ی له‌سه‌ر به‌شێکی زۆر له‌ هۆنراوه‌کانی (حاجی) کردوه‌.

(١) به‌ر له‌مه‌، هه‌ر مامۆستا گیوی به‌هه‌شتی، سالی ١٩٥٣ (دیوانی حاجی قادری کۆبی) له‌ چاپخانه‌ی
 کوردستان - هه‌ولێر له‌ چاپداوه‌، به‌ (زنجیره‌ی په‌خشیات: ٣٢).

* لە ساڵی ۱۹۷۱دا لە (کۆیە) میهرهجانیکى گه‌وره‌ بۆ (حاجى قادرى کۆبى) کرا، زۆر له‌ ويژه‌وان و رۆشنبييرانى کوردستان و بېگانه‌ تيا به‌شداربوون.
* وا له‌ ساڵى ۱۹۷۲يشدا له‌لايەن نووسەری ئەم نووسراوەوە ئەم لیکۆلینەوێهه‌ له‌سەر مێژووی ژيان و ويژه‌کەى (حاجى قادرى کۆبى) کراوه‌ .هه‌يوادارم که‌ گيانى (حاجى)ى پێ شادبێ.
* له‌ گه‌لىک رۆژنامه‌ و گۆفاره‌ کوردپه‌يه‌کانيشا، ناوبه‌ناو، له‌ هۆنراوه‌کانى (حاجى) به‌لاوکراونه‌ته‌وه‌ و قسه‌ له‌سەر هۆنراوه‌کانى و مێژووی ژيانى کراوه‌ . وه‌ک گۆفارانى: (هاوار) و (گه‌لاويژ) و (هه‌تاو). هه‌روه‌ها وه‌ک رۆژنامانى: (خورمال) و (ژيانه‌وه‌).

(حاجى) به‌لاى رۆشنبييرانه‌وه‌

* خوالێخۆشبوو (ئهمين زه‌کى به‌گ)، مێژووناسى به‌ناوبانگى کورد له‌ نووسراوه‌ به‌نرخه‌که‌يا (مشاهير الکرد و کردستان) ده‌رباره‌ى (حاجى) ئەلێ:
«هه‌ر له‌ منداڵپه‌يه‌وه‌ گرفتارى خۆشه‌ويستى نه‌ته‌وه‌ و نيشتمان و زمانى نه‌ته‌وه‌په‌يى خۆى بوو بوو... له‌ناو گه‌وره‌ پياوان و رۆشبييرانى کوردا ناوبانگى ده‌رکردبوو... چامه‌ (قصيده‌)کانى نيشانه‌په‌کى ئاشکران بۆ نه‌وه‌ى که‌ هه‌ستىکى نه‌ته‌وه‌په‌يى بێ نه‌ندازه‌ى بووه‌ له‌گه‌ل نيشتمانپه‌روه‌رپه‌يه‌کى کلپه‌داردا. زۆربه‌ى چامه‌کانى پرن له‌ سکالاپه‌کى پر له‌ ئازار و هاوار ده‌رباره‌ى بارى نه‌ته‌وه‌کەى و پاشکه‌وتووبى له‌ هه‌موو جۆره‌ رووپه‌که‌وه‌، که‌ په‌کێک له‌وانه‌ ناکۆکى و دووبه‌ره‌کى ناوخۆپانه‌ و، به‌کارنه‌هه‌تنانى زمانى کوردى له‌ نووسيندا...»

* مامۆستا (رەوشەن بەدرخان)یش لە نووسراوە ناوازه‌که‌يا: (صفحات من الادب الکردى) له‌ بابەت «حاجى قادرى کۆبى» په‌وه‌ نه‌فه‌رموئ:

« (حاجى قادرى کۆبى) له‌ بوژه‌ هه‌ره‌ گه‌وره‌کانى کورد ئەژمىرێ که‌ له‌ سه‌ده‌ى نۆزه‌هه‌مدا ژيان و به‌چامه‌ى کۆمه‌لاپه‌تپه‌ى پر له‌ رەخنه‌ ناوبانگى ده‌رکردوه‌... له‌ کۆى سه‌نجه‌قه‌وه‌ کۆچى کرد بۆ ئەسته‌موول. بوو به‌مامۆستای کوره‌کانى به‌درخان پاشا. هه‌ر له‌ويتيشدا مرد. چامه‌ نيشتمانپه‌يه‌کانى کارێکى گه‌وره‌يان کرده‌ سه‌ر گيانى نيشتمانپه‌روه‌رى له‌ناو کورده‌واريدا...» .

که‌شکۆلێک به‌ده‌ستى خۆى نه‌نووسێته‌وه‌

که‌شکۆلێکى به‌نرخى بوژه‌کاغان، که‌ به‌ده‌ستى (حاجى قادرى کۆبى) خۆى نووسراوه‌ته‌وه‌، تا ئەم سالانه‌يش له‌ نووسراوخانه‌ى خوالێخۆشبوو، (مه‌لا محمه‌د سه‌عيد)دا که‌ به‌ (صدر العلماء)ى شارى (سابلاخ) به‌ناوبانگه‌، پارێزراو بوو. حاجى له‌ هۆنراوه‌کانى (حاجى قادرى کۆبى) خۆى و له‌ هى بوژان: (شقايبى، خه‌ياالى، جامى، حريق، خاکی، خاليد، خالص، رضا، ره‌نجوورى، زه‌رگه‌ر، سالم، شپه‌خ ئەبو سعید ئەبو خه‌ير، تاليب، فضولى، کارپێزى، کوردی، مه‌ستووره‌، محتشم، وه‌فايى) تيا نووسيووه‌ته‌وه‌. هه‌ندىک له‌م بوژه‌انه‌ به‌زمانى فارسى و عه‌ره‌بى هۆنراوه‌کانيان داناوه‌ . ئه‌ستاکه‌ ئەم که‌شکۆله‌ به‌نرخه‌ که‌وتوه‌ته‌ لاى مامۆستا گېوى موکریانى، که‌ خوشکه‌زای (صدر العلماءيه‌).^(۱)

(۱) ديوانى حاجى قادرى کۆبى، چاپى سێهه‌م، گېوى موکریانى، ل (۱). (ش. ف)

که‌شکۆله‌ که‌ بریتىپه‌ له‌ (۴۴۷) لاپه‌ره‌. بێ گومان ئەم که‌شکۆله‌، هه‌ر له‌به‌ر نه‌وه‌ى که‌ به‌ده‌ستى (حاجى قادرى کۆبى) خۆى نووسراوه‌ته‌وه‌، له‌ دواژه‌ى نيشتمانپه‌ماندا جیگایه‌کى ناوازه‌ى بۆ ته‌رخان ئەکړێ له‌ ناوازه‌گه‌ى کوردستاندا. هه‌روه‌ها به‌که‌لکى لیکۆلینەوێهه‌ دى بۆ زانا و ويژه‌وانه‌کاغان...

حاجى خه‌مى ئافره‌تى کورد نه‌خوات

(حاجى)ى رۆشنبيير، که‌ ئەيزانى هۆى دواکه‌وتن و سه‌رگه‌ردانىمان دوو شته‌:

۱- نه‌خوينده‌وارى

۲- به‌دخووبى

بانگى ئەدا بۆ نه‌ته‌وه‌که‌مان: که‌ هۆگرى خوينده‌وارى بن و فيترى هونه‌ر و پيشه‌سازى بن و خۆيشتان رابه‌يتن به‌و کرده‌وه‌ به‌لنده‌وه‌ که‌ خواناسى په‌سه‌ندى ئەکات، وه‌ک هۆگرى و کۆکى و خۆشه‌ويستى و په‌کيتى و بۆ مه‌به‌ستى خه‌بات کردن له‌په‌ناو که‌لکى کورد و کورستاندا. هه‌روه‌ها بانگى ئەدا که‌ زانست و هونه‌ر و پيشه‌که‌مان بۆ که‌لکى گشتى به‌کاربه‌يتن، تا خۆمان ده‌وله‌مه‌ند که‌ين و خاکه‌که‌مان ئاوه‌دان بکه‌ينه‌وه‌ . له‌مه‌يشدا (ئافره‌ت) مافى هه‌په‌ وه‌ک پياو بخوێنێ و خۆى پێ بگه‌پيێنێ و خه‌باتى نيشتمانى بکات و له‌به‌رى ره‌نجى شانى خۆيشى تير بخوات:

«بۆچى فه‌رمويه‌تى نبى الامين

(اطلبو العلم ولو بالصين) ؟

نېرومى له‌م حديشه‌ فه‌رقى نيه‌يه‌

گه‌ر مه‌لا نه‌هى فه‌رموو دينى نيه‌يه‌

تۆ وه‌ره‌ فن فيتره‌ چيست هه‌وه‌

گاوپه‌، جووه‌، ياخود هه‌يندووه‌»

سه‌رچاوه‌کان:

۱- ديوانى حاجى قادرى کۆبى - گېوى موکریانى

۲- مێژووی ئەدهبی کوردی - عه‌لاه‌دين سجادی

۳- کۆمه‌له‌ شەرى حاجى قادرى کۆبى - عه‌بدولرهمان سه‌عيد

۴- حاجى قادرى کۆبى - حه‌مه‌ى مه‌لا که‌ريم

۵- خلاصه‌په‌کى تارىخى کورد و کوردستان - محمه‌د ئەمين زکى.

۶- مشاهير الکرد وکوردستان /ج/ ۲ - محمه‌د ئەمين زه‌کى.

۷- دراسات فى الادب الکردى - روشن بدرخان.

۸- مقالات - رفيق حلمى.

۹- لیکۆلینەوێهه‌کانى خۆم.

پېشەكى

لە ئاۋەند سالەكانى (۱۹۲۰) و (۱۹۳۰)دا راپەرىنىكى گەرموگور و پاك و پېرۆز، لە مەيدانى رۆشنىبىرى و ھونەر و ھۆنراۋە و پەخشاندا، لە كۆرى نىشتىمانپەرۋەرىي و كوردايەتى و مرۆف دۆستيدا لە سلىتمانىدا پرووى دا. كۆمەلەيەكى گەورە ھۆنراۋەى نىشتىمانى و رۆشنىبىرى لەلايەن بوئۆ و وئەوانەكانمانەۋە دانرا كە زۆربەيان كران بەگۆرانى و، لە خوتىندنگاكانى كوردستانى عىراقدا، بەئاۋازىكى خۆش و بەجۆشەۋە، لەلايەن شاگردەكانەۋە دەخوتىندرانەۋە. مامۇستايان (زىتور) و رەفىق حلمى و فائق بىكەس و عەبدولواھىد نورى و شىخ نورى شىخ سالىح) لەو جۆرە بوئۆ و وئەوانانە بوون. ئەگەر بەپىتى ژمارەبى، (زىتور) لە ھەموويان زۆرتىر دانابوو. بەلام ئەگەر بەپىتى نرخ و بايەخ و گىرنگىي و كارىگەرىي بى، گۆرانىيەكەى (شىخ نورى شىخ سالىح)، كە ناۋى (انتباھ) بوو لە ھەموو ئەو گۆرانىيانە پايەى بلىندتر بوو. ئەمەيش سەبارەت بەۋە بوو كە ئەو گۆرانىيە ھەر ھەستى نەتەۋايەتتى (شىخ نورى)ى پىشان نەدابوو، ھەست و تەزۋو و، تاسە و بىرۋاۋەرى دىل و دەروون و ھۆشى كوردەۋارىي ئەو سەردەمەيشى دەپرېسوو، كە دامابوون لەسەر (دادپەرۋەرى) و (بەزەيى ھاتنەۋە)ى كاربەدەستى جىھان و ئەوانەى پەيوەندىيان بەكوردستانەۋە ھەبوو. ھەرۋەھا كە دژى ستەم و زۆردارىي ناوخۆ و، ئەو فەرمانرەۋايىيانە وەستابوون، كە بوويونە ھۆى سەرگەردانى و پاشكەۋتوويى كوردەۋارىي و كاۋولبۇونى كوردستان.

لە راستيدا گۆرانى (انتباھ) ھى (م. نورى) نەبوو. ھى بوئۆتىكى ئافەرەتى فەرەنسەيى بوو، كە ناۋى (مارى ژۆزەف شەنى) بوو. ئەم ژنە بەبۆنەى يەككىك لە شۆرەشە گەورەكانى فەرەنسەۋە ئەو كۆمەلە ھۆنراۋەيەى دانابوو. كە ھۆنراۋەكە كرا بەگۆرانى و لە شىۋەى (لاساىي كرنەۋەيەكى بەگۆرانى)^(۱)دا،

پىشانى نەتەۋەى فەرەنسە درا، لە ھەموو لايەكەۋە خۆشەۋىستىي و رېزبان بەرامبەر گۆرانىيەكە و خاۋەنەكەى پىشان دا كە بەھۆى ئەۋەدە ناۋيانگىكى گەورەيشيان دەستكەوت.

جا لىئەردا ھونەر بۆ (مەحمۇود جەۋدەت)ە، كە لە پرووى نىشتىمانپەرۋەرىي و ئازايەتى و مەردايەتسەكەيەۋە، وئەوانىتسەكەى خۆى خستە كار و، ئەم گۆرانىيەى لە سالى ۱۹۲۵دا لە فەرەنسەيىيەۋە گۆرپىيە سەر زمانى كوردى. لە بوئۆكەنىشمانى داواكرد، كە يەككىكان ئەم پەخشانەى ئەو بخاتە شىۋەى ھۆنراۋەۋە و ئاۋازىكىشى بۆ بدۆزىتەۋە، تا لەلايەن شاگردانى خوتىندنگاكانى كوردستانەۋە، بەگۆرانىيەۋە بخوتىندرىتەۋە.

لىئەرىشدا ھونەرى (شىخ نورى) دەردەكەۋىت، كە لە پىش ھەموو بوئۆتكدا، ئەو پەخشانەى (مەحمۇود جەۋدەت)ى بەھۆنراۋە خستە شىۋەيەكى جوان و رەنگىن و ئاھەنگ دارەۋە و، ئاۋازىكى جوانىشى بۆ

دۆزىيەۋە و، ۋەك گۆرانىيەكى نىشتىمانىي زۆر خۆش و بەجۆش و گەورە و گىرگىش لەناۋ خوتىندنگاكانى كوردستاندا بلاۋى كرنەۋە^(*).

لەۋەدا دەركەۋى كە ئەم گۆرانىي (انتباھ)ەيان لەگەل چىرۆكى (نېرۆن) و چىرۆكى (سكالاۋنوس)دا، لەسەر شانۆى خوتىندنگاكەيان، بە (تىپى ساز و ئاۋاز و گۆرانى و لاسايىكرنەۋە)، لاسايىكرنەۋە كە

(*) خوالىخۆشبوو (مەحمۇود جەۋدەت) ئەو ئۆپرەتتەى لە فەرەنسەيەۋە بەناۋى (ئىنتىباھ)ەۋە بەشىۋەى (پەخشان) كرنەۋە كوردى و لە (ژيانەۋە)ى ژمارە (۲۱)ى ۱۹ مارت ۱۹۲۵دا لە لاپەرە چواردا بەشىكى بلاۋكراۋەتەۋە، بەشى دوۋەمى لە ژمارە (۲۲)ى ۲۶ مارت ۱۹۲۵دا بلاۋتەۋە.

جا لەبەر گىرنگى باسەكە و ئەو لك و پۆيانەى لە دوايىدا لىتى دەبنەۋە، ۋاى بەباش دەزانم كە دەقى ۋەرگىزانەكە (بەپەخشان) ۋەك ئەۋەى لە ژيانەۋە دايە بخەينە بەرچاۋى خوتنەر و بەشىۋەى رېتووسى ئىستا پىشكەشى كەين:

ئىنتىباھ

دوئىنى شەۋ لە سكۈنەتى عەمىقەى نىۋەشەۋا لەناۋ ژورۋەكەما كە بەرپۆشايى مانگ نىۋە رووناك بىۋەۋە، بەنىەتى نووستن راکشابووم و چونكە زۆر ھىلاك و ماندوبووم ئەمۋىست زوو خەۋم لى بىكەۋى، فەقەت ھەرچەندم ئەكرد و ئەكۆشام بەھىچ كلۆچىك خەۋ نەئەكەۋتە چاۋم. چونكە خەيال و ۋەزەيەتى ۋەتەن و ئارەۋوۋى تەئسىسى ئەمن و ئاسايش تيايدا موخەيىلەى بەسۋەتتىك ئىستىلا كرنەۋە لە پاش موددەتتىكى زۆر كەم ئەۋەى كە فەكرم لى ئەكردەۋە عادەتا بەچاۋ دەمىنى.

لەم خەيالەتەدا ۋا ئەھاتە پىش چاۋم كە لە (دەشتى ۋەيس)^(۱)دا؛

پىش سىي، مىندال، پىۋاۋى قەيرە، ژن، كۆر، كىچ، حاسل گەورە و بىچوك عەشاماتتىكى ئەۋەندە كۆبۋبەرە كە تەشېھەكردنى ئەم قەلەبالغە بەشارەمىتروۋلەيەك جائىز بوو، ئەم خەلقەش بەئىعتىبارى ئەكسەرەتەۋە پى چەك و سىلاح بوون، لەم دەشتەدا كە لەبەر ئىنسان ۋەك بەحرىكى موتەلانىم ۋابوو بەدەرەجەيەك سكۈوت و سكۈنەت حوكم فرمايوو كە ئىنسان عادەتا گوئى لە ۋەزى بالە مىشۋولە دەبوو.

مىنىش لە كن (گرەكەى شىخ مىھىدىن)^(۲)ەۋە لەناۋ ئەم عالەمەدا خۆم دەبىنى. ئاگەھان دەنگ و ئاھەنگ و گۆرانىيەكى زۆر موئەسىرم ھاتە بەر گوئ.^(۳) گۆرانىيەكە مەۋزون و گفەتەكەش موھىچ بوو، چاۋم ھەلپرى كە تەماشام كرد ئەم گۆرانىيە چەند سىلاح بەدەستىك لەسەر گرەكەۋەن، ئەيانوت و نەقەرانتى ئەم گۆرانىيە بەيەك ئاھەنگ لە تەرەف عموۋمەۋە تىكرار ئەكرايەۋە و لە تەنىشت ئەم سىلاح بەدەستانەۋە چەند دايكىك كە ھەر يەكە دەستى مىنداللىك بەدەستەۋە، چەند مىنداللىكى دەۋانزە سال، چەند ژنىكى مىتردار، چەند =

(۱) دەشتى ۋەيس: كەۋتېۋە رۆژئاۋاى شارەۋە بەپال كارگەى جگەرەى ئىستەۋە، شەخسىكى لىيە، خەللى بۆ نىياز و موبارەكى زىارەتىمان دەكرد، بەگۆرانىيەۋە دەۋترا: باپچىنە سەر (ۋەيس) ۋەيسى خۆمانە لە ۋەيس دەپرسىن خەتاي كامانە.

(۲) گردى شىخ مىھىدىن: خوار دەشتى ۋەيسە، ئەو گرەدى نىۋان كارگەى جگەرە و كارگەى سەھۋەكەى گەرەبىت، ئىستا (گەرەكى شىخ مىھىدىن)ە.

(۳) تا ئىرە لە ژيانەۋەى ژمارە (۲۱) دايە.

=کچیکى چوارده سال لهسه ر خه ټيک به تهرتيب ټک پړاوه ستاپوون و به سوره ټيکى حوزن نه نگيز، جه سارده به خش ددسته ددسته به پريزه لهسه ر هم گورانپيه که نه قهراته که يى له تهره ف عمومومه و تپکرار نه کړايه وده دواميان نه کرد.

گورانپه کم عه ينه^(۱) له بپر نه ما، فه قهت خولاسه يى مه ناله کى^(۲) نه مه بو که وا عهرزى ده کم.

سئ چوار دايگ

ئەي دلاوهرانی وەتەن قەتەبەن زەن مەكەن كە لە دیدەیی مادەرانهیی ئێمە بەحوزنێکی زەلبیلانەوە فرمێسك بێتە حواری، چونكە ئێمە ئەزانی كە ئێوە دەستان دایە تەنگ توفیق رەفیقاتانە و زەفر یار و یاوەرەتانە، لەبەر ئەمە لازمە هەر لە ئێستاوە زالمەن و دوشمانی كوردستان ئەشكرێتی مەزەللەت بن.

ئەي جەنگاوەرانی ئێمە ئێوەمان هێناوە دنیاوێ لەبەر ئەمە حەیاتتان هێ ئێوە نییە. عائیید بەو تەنە. چونكە لە پیش ئێمەدا مادەر ئەو.

«نقرات»

چەند مەنلەك
نەتىجەى زەفرە كە تەئىنى سەعادەت و مەسەرتەى دلاۋەرانى ۋەتەن پەرۋەر دەك، نەتىجەى ئامالى ئىمەى؛=

(۲) مه‌ئال: یوخته‌کهی، ماناکه‌ی. له (ماآل الیه) عه‌ده‌سیه‌وده.

= مردنیک که ته‌ئیمینی ژبانی نه‌بەدی دلی میلیه‌تیک بکا بگاته غایه‌ی موقه‌ده‌سی ئیهمه‌یه .
 ئه‌و ترسنۆکانه له‌ژێر باری حه‌یاتدا ده‌نالێن، له‌ ژبان نه‌گه‌یشتوون، ئه‌وانه که له‌ پتی سه‌عاده‌ت و ره‌فاهی
 میلیه‌تی خۆیاندا ئیفتای حه‌یاتیان کردوه هه‌ر ئه‌وان ژباون و نه‌ژین. هه‌وه‌ل ده‌رسی ئیهمه له‌ ئاغوشی^(۱)
 ماده‌ردا، له‌سه‌ر ریحله‌ی مه‌که‌ته‌ب نه‌مه‌پوو .
 «نقرات»

چەند کچیک

ئېمە كە خوشكانى قەھرەمانىن و هېشتا رابىتەى موقەددەسەى ئىزدىواج لامان مەجهولە، ئەگەر لەگەڵ
 ھەياتى ئېمەدا نەوجەوانانى و دەتە ئارەزووى ئىشتىراک بکەن لازمە بەچەھرەىەكى ئارايىش و ڕايەى زەفەرەو
 ەودەت بکەنەو و بۆ ئىستىحسانى ئەم غايە موقەددەسە لەم شەرە موبارەدا خويى خۆيان ڕژاندى.

«نقرا»

بەندە بەجامەییکی (زیرین فرۆشتەنیه‌وه؟) که بەئەمانەت لامبێ ئەوی خودنمایی بکەم. بینائەن عەلەیهیی دەرھەق ئەم گۆرانیه که ناوی (گۆرانی عەزیمەت)ە، نەختی عەرزی مەعلومات بەلازم ئەزانم.

ئەم گۆرانییە لە تەرەف ژنە فرانسەزیه‌که‌وه که ناوی (ماری ژۆزەف شەنی)یە وتراوه، لەناو فرەنسەزەکاندا بووه بەگۆرانییەکی ژۆر مەرغوب و مەشھوری میلیلی.

بەندە که خۆیتەمەوه ئەم مەوزووعەم وەک فەودەوانی حیسیاتیکی عوموم که لەم موحیتەدا بەرامبەر زولم و

(۲) شيربه چه: پيچووه شير.

زێڤەر، سه‌عید کابان، عه‌لی ئاگا، فوئاد ره‌شید) له‌و جۆره‌ مامۆستایانه‌ن. هه‌روه‌ها (عه‌بدو لواحید نوری،

= ئیعتیسافی شیخ مه‌حمود و ته‌به‌عه‌ی و له‌ کوردستانی شیمالییدا به‌رامبه‌ر ئیستیبداد و وه‌حشیه‌تی تورک حاسل بووی، وا هاته‌ پێش چاوم. وه‌ فیکری مونه‌زه‌مه‌ که‌ی که‌ ئه‌ساس ته‌شکیل ده‌کا به‌نه‌زه‌ر ئه‌حوالی روه‌یه‌ و ته‌مایلاتی خۆمانه‌وه‌ نه‌ختی هه‌لمگێرییه‌وه‌ و به‌موقه‌ددیه‌یه‌که‌وه‌ عه‌رزم کرد. له‌ ته‌رجومه‌کردنی عه‌ززی ئه‌سلێشم. ئه‌گه‌ر یه‌کێ له‌ شاعیره‌کانمان مه‌وزوعه‌که‌ی لا چا بوو (چاکبوو. ١. ب) به‌زمانی خۆمان نه‌زمی به‌فرموی تاکو له‌ ته‌ره‌ف مندا له‌کانی مه‌کته‌به‌وه‌ به‌گۆرانی به‌یژری، لام وایه‌ ئه‌م هه‌یممه‌ته‌ هه‌موو هاوخوێن و هاوژمانان خۆشحال ده‌کا.

مه‌حمود جه‌وده‌ت^(١)

(١) وایزانم ئه‌سلی بابه‌ته‌که‌ی لای خوێندهر ئاشکرایه‌، هه‌روا سه‌رچاوه‌ ئه‌سلێه‌که‌، هه‌ندێ وشه‌ له‌ کاتی گواسته‌نه‌وه‌دا، به‌داخه‌وه‌، له‌ رۆژنامه‌که‌دا باش ده‌رنه‌چوو بوو. (ژین - ژ ٢١، ١٩/٣/١٩٢٥ و دواتر).

ده‌میته‌وه‌ سه‌رنجه‌که‌ی کۆتایی مه‌حمود جه‌وده‌تی وه‌رگێری ئه‌م پارچه‌یه‌ که‌ له‌ کاره‌که‌دا (نه‌ختی) ده‌ستکاری وای کردوه‌ تا خوێنه‌ر وا نه‌زیکه‌خاته‌وه‌ له‌ ده‌ورییه‌ری ئه‌و رۆژه‌ی سلێمانی بچێ یا کوردستانی شیمالی!! له‌و رۆژه‌دا (مارتی ١٩٢٥) شیخ مه‌حمود ته‌نگ به‌شۆرشه‌که‌ی هه‌لجێرا بوو و له‌ ناوچه‌ی پێنجوین بوو، که‌مالیه‌ تورکه‌کانیش ته‌نگیان به‌شۆرشه‌که‌ی شیخ سه‌عیدی پیران هه‌لجێبێوو و ئیعلانی کورد قێرانان کردبوو. لێره‌دا جه‌وده‌ت ئه‌م دوو دیاره‌یه‌ی باکوور و باشوور ده‌خاته‌ یه‌ک تایی ته‌رازووه‌وه‌؛ رابه‌ری نه‌ته‌وه‌یه‌ک له‌ ١٩١٨ وه‌ دژی داگیره‌ری تورک و ئینگلیز جه‌نگاوه‌ و ده‌ره‌ده‌ر، له‌گه‌ڵ جه‌للادیکی کورد کوژ.

(زۆلم و ئیعتیسافی شیخ مه‌حمود و ته‌به‌عه‌ی = ئیستیبداد و وه‌حشیه‌تی تورک له‌ شیمال)... ئه‌مه‌ ئه‌گه‌ر (سوئی فه‌هم) و (جه‌هاله‌تی) ئه‌و رۆژه‌ نه‌بی یا کینه‌ و بێگانه‌ په‌رستی نه‌بی ده‌بی چی ناوێ. (ژیا نه‌وه‌) ئۆرگانی ئینگلیز و حوکمه‌ عه‌ره‌بیه‌که‌ی به‌غدا بوو له‌ سلێمانی، ته‌سخیر کرابوو بۆ (راگه‌یاندنیکی دژ به‌کوورد و شۆرشه‌که‌ی)، بۆ مه‌شیک ئاودانی خه‌لکی و تیگه‌یاندنیان به‌ بێ هوده‌یی (شۆرش و یاخی بوون و جه‌رده‌یی)! به‌سوود و قازانجی مام ئینگلیز و عه‌داله‌ت و مه‌رحمه‌تی حوکمه‌ته‌که‌ی به‌غدا، ژیا نه‌وه‌ بپوه‌ (وردبێنی) و به‌دووی زه‌رده‌یه‌ له‌ هه‌له‌ و ناله‌باری حوکمی سه‌رده‌می شیخدا ده‌گه‌را و نه‌شری ده‌کرد. (ه‌روانه‌ ژماره‌کانی). به‌داخه‌وه‌ له‌و هه‌ول و کاره‌دا داگیره‌ران ده‌سه‌پاچه‌ نه‌بوون، دامان نه‌بوون، هه‌ر قه‌له‌می له‌م بابه‌ته‌ زۆر بوو (فی سبیل الله) ئه‌وه‌ی خۆیان نه‌یاند زانی و پێیان نه‌ده‌کرا ئه‌مان به‌خۆیه‌ خه‌شانه‌ بۆیان ده‌کردن.

به‌لام که‌ دوابی، دوا ی سێ چوار ساڵ ژیا نه‌ ژێر سایه‌ی ئه‌و (به‌یاخی عێراق و به‌ریتانیای موعه‌ززه‌مه‌یه‌دا)، ره‌ش و سه‌پیان بۆ ئاشکرا بوو، بۆیان ده‌رکه‌وت که‌ داگیره‌ر هه‌ر ئه‌وه‌یه‌ که‌ بوو و ده‌بی... ئه‌وسا که‌ د. که‌مال مه‌زه‌هر وته‌نی: (زۆری نه‌برد کاتیگ ئه‌وانه‌ی له‌ -ژیا نه‌وه‌-دا ده‌یانوو سی له‌وه‌گه‌یشتن... بۆیه‌ به‌شیکیان ده‌ستیان له‌ نووسین هه‌لگرت و له‌ کاری سیاسیی دوورکه‌وتنه‌وه‌ و به‌شیکیشیان دایانه‌وه‌ پال شیخ مه‌حمود).

بۆ په‌ندی زه‌مان، مه‌حمود جه‌وده‌ت یه‌کێک بوو له‌ تاقمی دووهم که‌ دایه‌وه‌ پال شیخ و شۆرشه‌که‌ی، (له‌ دوا ی ٦ ئه‌یلوولی ١٩٣٠). بێینه‌وه‌ سه‌ر بابه‌ته‌که‌ی خۆمان. که‌ وه‌رگێر داوا ی له‌ شاعیرانی کورد کرد ئه‌و پارچه‌ شیعه‌ره‌ فه‌ره‌نسییه‌ی به‌په‌خشان کردووه‌ به‌کوودی، یه‌کێک بیکانه‌ شیعه‌ر تا له‌لایه‌ن مندا لانی قوتابخانه‌وه‌ وه‌ک سه‌رودی بوێ... شیخ نووری شیخ سالح ١٨٩٦ - ١٩٥٨/١٢/٢٠ ئه‌م کاره‌ی به‌جوانی ته‌نجامدا.

جا گرتی باسه‌که‌ی مامۆستا شاکیر فه‌تاح ئا لێره‌دا یه‌؛ مامۆستا محمه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریم رای وایه‌ بێخوودی شاعیر ئه‌و کاره‌ی کردووه‌، کاک ئازاد عه‌بدو لواحید و مامۆستا هه‌ردی و کۆمه‌لیک له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌دان که‌، کردن به‌شیعه‌ره‌که‌، له‌لایه‌ن شیخ نوورییه‌وه‌. ئه‌م باسه‌ی مامۆستا به‌ده‌وری ئه‌و ته‌وه‌ره‌دا ده‌خوێننه‌وه‌.

که‌ریم سه‌عید، مسته‌فا سائیپ) یش له‌ لاوانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌بوون و له‌ لاسایی کردنه‌وه‌که‌دا یارمه‌تییان دا. جا ئه‌وانه‌ هه‌موویان شایانی رێژ و سوپاسن چونکه‌ به‌کاری نه‌ته‌وه‌که‌مان هاتن.

کاروبار به‌م په‌نگه‌ بوو، تا روودانی کاره‌ساتی شه‌شی مشتاخان (ئه‌یلوول) و ساڵی ١٩٣٠. ئیتر له‌وه‌ به‌دواوه‌ به‌ره‌یه‌ستی ئه‌و گۆزانییه‌نه‌ کرا. به‌ره‌یه‌ره‌ گۆزانییه‌کان له‌بیر چوونه‌وه‌. ته‌نانه‌ت گۆزانیی (ئێتبه‌اه) یش به‌خواه‌نه‌که‌یه‌وه‌ که‌ (شیخ نوری شیخ سالح) بوو تا ماوه‌یه‌کی دوور و درێژیش له‌بیر چووه‌وه‌... که‌واته‌ ئێمه‌ رێژ و سوپاس و پیرۆزیاییمان له‌سه‌ره‌ که‌ پێشکه‌شی سێ نووسه‌ری تریشمان بکه‌ین، واتا (دکتۆر کامل حه‌سه‌ن عه‌زیز به‌سیر) و (موسلێح مسته‌فا جه‌لالی) و کاک (ئازاد عه‌بدو احید)، چونکه‌ هه‌ریه‌که‌یان له‌ ناوه‌ند سا له‌کانی ١٩٨٠ و ١٩٨٥ دا، نووسراویکی له‌سه‌ر (شیخ نوری شیخ سالح) و به‌ره‌مه‌که‌ی نووسی و هه‌ر سێکیشیان پایه‌ی گه‌وره‌یان له‌ناو نووسه‌ران و بوێزانی سه‌رده‌می خۆیدا، که‌ شایسته‌یه‌تی بۆ ئاماده‌ کرد. هه‌ر وه‌ ئه‌وه‌یشیان چه‌سپانده‌ دلی کورد په‌روه‌رانه‌وه‌ که‌ گۆزانیی (ئێتبه‌اه) ئه‌و دایناوه‌؛ واتا ئه‌و له‌ په‌خشانه‌که‌ی (مه‌حمود جه‌وده‌ت) وه‌ کردووه‌ به‌هۆتراه‌ و ئاوازیکی نایابیشی بۆ دۆزیوه‌ته‌وه‌ و، فیکری شاگردیه‌کانی خوێندنگای کورانی سه‌ره‌تایی یه‌که‌می سلێمانیشی کردووه‌ و، له‌وێشیه‌وه‌ بلاو بۆته‌وه‌ به‌ناو خوێندنگاکی تری کوردستاندا.

هه‌روه‌ها له‌ لاپه‌ره‌کانی ئه‌م نووسراوه‌دا پێشان دراوه‌، نووسه‌ری ئه‌م نووسراوه‌ له‌ گه‌لیک ده‌رفه‌تدا هه‌ولی داوه‌ که‌ ئه‌م گۆزانیی (ئێتبه‌اه) و گۆزانییه‌کانی تریش، له‌لایه‌ن کاره‌به‌دستانی (خوێنده‌واری) و (پۆشنه‌ری)یه‌وه‌، هه‌روه‌ها له‌لایه‌ن تیپه‌کانی (لاسیی کردنه‌وه‌) و (ساز و ئاواز و گۆزانییه‌وه‌) سه‌رله‌نوێ تازه‌ بکێنه‌وه‌ و زیندوو بکێنه‌وه‌ و به‌خێنه‌وه‌ ناو خوێندنگاکان. چونکه‌ پێن له‌ ساز و ئاوازی خۆش و به‌جۆش و، وشه‌ی به‌نرخه‌ نیشتمانیی و مرۆفایه‌تی. ئیستاکه‌یش دیسانه‌وه‌ تکا ده‌که‌مه‌وه‌ له‌و کاره‌به‌دستانه‌ و له‌و تیپانه‌ که‌ ئه‌م که‌له‌پووری نه‌ته‌وا یه‌تییه‌مان زیندوو بکه‌نه‌وه‌ و نه‌هێلن له‌ناو بچێ.

شاکر فه‌تاح

«خاوه‌نی پرۆژه‌ی خوێنده‌واری کورد»

(سلێمانی): (١٩٨٧/١٢/١٧)

میزووی گۆرانیسی (انتباه)

جیڳای دلخوشتی و سوپاسی خودایه، که له ماوهدی شهش سالدا، (۱۹۸۰ - ۱۹۸۵)، سئ نووسراو له بابته (شیخ نوری شیخ صالح) و بهره‌مه‌کانیه‌وه، له لایهن سئ نووسه‌ری کوردی به‌ریزه‌وه چاپ کرا:

۱- شیخ نوری شیخ صالح له کۆری لیکۆلینه‌وه‌ی وێژیه‌ی و ره‌خنه‌سازیدا - د. کامیل به‌سییر، سالێ ۱۹۸۰.

۲- شیخ نوری - دهنگی په سه نی شیعر - موسلیح مسته فاجه لالی، سالی ۱۹۸۴.^(۱)

۳- دیوانی شیخ نوری شیخ صالح - نازاد عہد لواحد، سال ۱۹۸۵.

هەرچه‌نده ئهم سێ نووسراوه‌ ناوازه و نایابانه، له بابه‌ت ژماره‌ی لایه‌ره و، شیوه‌ی نووسین و داپشتن و، بیروباوه‌یه‌وه، هه‌ندیک جیاوازی له‌یه‌کتری به‌لام نووسه‌ره‌کانیان، هه‌موویان، له‌سه‌ر ئه‌وه‌ یه‌کده‌نگن که (شیخ نوری شیخ سالح) سه‌رده‌سته‌ی بوێژ و وێژه‌وانانی سه‌رده‌می خۆی بووه، له‌ پایه‌بن‌دیدا، له‌ تازکردنه‌وه‌ی وێژه و هۆنراوه‌ی کوردیدا، له‌ رۆژنامه‌نووسیدا، له‌ به‌کاره‌ێنانی ده‌ستووری زانستیی له‌ په‌خه‌سازی و نرخ دانانی وێژه‌بیدا، له‌ خه‌باتی نیشتمانیدا، له‌ به‌رزکردنه‌وه‌ی سه‌ری کورده‌واریدا. به‌ره‌مه‌ ناوازه و نایابه‌کانیشی به‌لگه‌ن بۆ راستیی قسه‌کانی ئه‌و سێ نووسه‌ره. هه‌روه‌ها له‌سه‌ر ئه‌وه‌یش یه‌ک بیروباوه‌ێن که (گۆزانی ئه‌تبا‌ه)، به‌ره‌مه‌ییکی په‌رچه‌که‌راو و، پاک و پوخته و نه‌ژادی (شیخ نوری)یه، نه‌ک ه‌ی (مه‌لا مه‌حمودی بێخود).

له راستیدا (شیخ نوری شیخ صالح)، خودای گه‌وره، سێ به‌هردی گه‌وره‌ی پێ به‌خشیبوو: سه‌روسیمایه‌کی جوان و پرشنگذاری هه‌بوو، که دڵپاک و ده‌روون نازادی و، سه‌ره‌ستی بیروب‌او‌دێت له‌ده‌م و چا‌ویدا ده‌خوێنده‌وه، له‌گه‌ڵ رووخوشتی و زمان شیرینی و نه‌رم و نیانیدا. ده‌نگیکێ نه‌رم و

(١) ئەوێ پێیویستە لێردا بخەیتە بەرچاو، دەربارەێ ئەو کتییەێ خوالێخۆشبوو (موسڵح جەلالی) ئەوێه که ئەو کاتە ناوبراو بەرپۆتەبەرێ گشتی دەرگەێ رۆشنبیری و بلاوکردنەوێ کوردی بوو لە بەغدا، هێچ سەر و ساختییەکی لەگەڵ شیعەر و ئەدەبیاتدا نەبوو؛ کاک عەبدولقادر عەلی مەردان که کارمەندیکێ هونری بوو لەو دەرگەێه لە یک شەمەێ ١/٩/٢٠٠٢ لە مائێ لەتێف هەمەتێ شاعیر بۆی باسکردم که: ئەو کتییەێ لەسەر شێخ نوری، خوالێخۆشبوو (م. ن) ی شاعیر بۆی نووسێو نامادەیکرد و بەناوی (موسڵح) دوه بلاوکرایهوه، لهوهشدا سوودێکی زۆر له کتیبه‌که‌ی کاک (ئازاد عەبدولواحید) وەرگیرا... نەک هەر ئەمە بەلکو کتیبی (شوراته‌کان)یش که دیسان (م. ن) نامادەیکرد و بەناوی ئەووه بلاوکرایهوه. بڕوانه: (موسڵح جەلالی - شوراته‌کان، دەرگای رۆشنبیری و بلاوکردنەوێ کوردی - دار الحریه للطباعه، بغداد ١٩٨٧ زنجیری ژماره - ١٥٦). جا لێردا هێچ ناوترێ جگه لهوێ زۆر جیتی داخ و مەخابنه که له سەر دهمه‌کاندا خاوهن قه‌له‌مێ وا په‌یدا ده‌بێ، به‌کری، کار بۆ که‌سانی خاوهن پایه و ده‌سه‌لات ده‌که‌ن له به‌رامبه‌ر سوود و ده‌سه‌کوه‌تییکی کاتیی که‌مخایه‌ن و خۆیان ده‌که‌نه (اقلام تحت الطلب) و (اقلام م‌اجوره...) نەک هەر ئەمە بەلکو غوونەێ لەم بابەتە زۆرن، ئەوساکه و ئیستاش، که‌چی له به‌دبه‌ختی و چاره‌ره‌شییان، کاره‌ناپه‌سه‌نده‌کانیان هەر نا‌شکرا ده‌بێ.

خوشیشی هه‌بوو، له کاتی گۆرانی گوتندا، دڵی پیاوی کیش ده‌کرد و کاری تێده‌کرد. بلیمه‌تی و هه‌لکه‌وتووێی و لێ هاتوو بێشی هه‌بوو، که له به‌ره‌مه‌کانیدا ده‌رده‌که‌ون، له‌گه‌ڵ کرده‌وه و ره‌وشت و خه‌باته نیشتمانییه‌کانیدا. جا ئه‌م سێ به‌ره‌یه‌ بوون، که (شێخ نوری) یان گه‌یاند و پۆیه‌ی ناویانگی بوو بێتی و وێژه‌وانی خه‌باتی نیشتمانی و رۆژنامه‌نووسی، له کوردستانی عێراقدا، به‌تایبه‌تی له سلێمانیدا، له ساڵه‌کانی (١٩٢٠ - ١٩٣٠) دا.

له سالى ١٩٢٥دا، (مهحمود جهودهت)، كه ئهفسهريكى كورد و نووسهريكى دهروون ئازاد و نهبهرد و هونهرمهنديكى رهنديبوو له وینهكيشاندا، كۆمهله هۆتراهيهكى له زمانى فهردنسىزیهوه گۆرپیه سهه زمانى كوردی، ناوی نابوو: (انتباه)*

خواه‌نی ئەم کۆمەڵە ھۆنراوەیە^(١) ناوی (ماری ژۆرف شەنی)یە کە ژنیکی فەرەنسێی بوو. وا دیارە ئەو ئافرەتە بە‌پۆنەی یەکێک لە شۆرشە گەورەکانی فەرەنسەو. ئەو کۆمەڵە ھۆنراوەیە ھەلبەستوو. (مەحمود جەودەت)یش داوای کردبوو لە بۆتەرکانمان یەکێک ئەم ھۆنراوەیە، کە (بریتییە لە گۆرانیبەکی نیشتمانیش) بکات بەھۆنراوە و ساز و ئاوازیکیشی بۆ بدۆزیتەو، تا لەلایەن شاگردەکانی خۆتەنگا کوردییەکانەو بە‌گۆرانیبەو بە‌خۆتەندیتەو.

(*) ته‌ماشای رۆژنامه‌ی (ژبانه‌وه) بکه، که له شاری (سلیمانی) دا دهرده‌چوو ژماره (۲۱) ی رۆژی ۱۹/۳/۱۹۲۵ و، ژماره (۲۲) ی رۆژی ۲۶/۳/۱۹۲۵. (ش. ف)

(۱) بەلکو: (ئەم ھۆنراوەیە) کە لە ئەسڵەدا چامەیکە و مەحمود جەودەت بەشێوی پەخشان گۆریبە بۆ کوردی. مەحمود جەودەت لە ۱۹۳۰دا ديسان (مەنزومەیک) ی تری لە فەرەنسیبەو بەمجۆرە کردە پەخشان: (تەرجومە ی پارچە مەنظومی - سولی پرودوم- کە بەکێکە لە ئەدیب و وطن پەرەوران فرانسەز - گۆلی خۆتین- ژ: ۲۴۳ لە ۵ حوزەیران ۱۹۳۰). ئەحمەد موختار جافی شاعیر (۱۸۹۸ - ۱۹۳۵/۲/۶) بەزوویی ئەو پەخشانە ی کردە پارچە شیعەریکی بەسۆز و ھەر لە (ژبان، ژ ۲۴۷ ی ۲۶ حوزەیران ۱۹۳۰)دا بلاکرایبەو، دواگیری:

موقابیلی ئەم دەرد و بەلایە

تازاد تہ پشکون گولانی وطن

چهند بى ويجدانن، ئىوه ئه‌بوايه

بۆ مردووۋە كانمان ھەر بىكەن شيۋەن

ههروا ههر ئهو تهرجهمه يهي به ناوي (ازهاړي خوينين) له گوډاري زاري كرمانجيدا له گوشي (شيعر منسوردا) بلاكردوته وه. پخوانه: زاركمانجي. ژ ۲۳ سالي (۵) ۴ حوزه يراني ۱۹۳۰ په واندل: ۹ - م. ج: ترجمه ي پارچه يه كي منظومي سوللي پرؤيدؤم...

سۆلى بروتودوم Sully - Prudhomme (۱۸۳۹ - ۱۹۰۷) شاعىرىنىكى فەرنەسى بەتوانابوو، بايەخى زۆرى بەلەيانى فەلسەفى لە مرۆڤدا دەدا، لە بەرھەمەكانى: تەنياييىيەكان، چارەنوسەكان. لە ۱۹۰۱ پاداشتى نۆبېلى لە ئەدەبدا پى بەخشا.

(محمود جهودهت) یش، ههروهک پیاویتیکی دلتاسک بوو و، بهزهیی بهنهتهوهکهی خۆیدا دهاتهوه، که ئەو سه‌ردهمه له هه‌موو لایه‌کهوه نازار ده‌درا و زیانی لێ ده‌درا و، ده‌چه‌وسیتزایه‌وه، پیاویتیکی زیره‌کیش بوو. بۆیه‌کا له‌و رۆژانه‌دا ئەو کۆمه‌له‌ هۆنراوه‌یه‌ی، به‌په‌خشان، کردبوو به‌کوردی و، داوای کردبوو بیکه‌ن به‌هۆنراوه‌ و به‌گۆرانی، که‌ ناگاداریبوو له‌ خه‌باتی نیشتمانیی که‌ له‌ هه‌موو لایه‌کی کوردستاندا له‌ ئارادابوو، چ به‌جه‌نگ و، چ به‌پیتنوس و خه‌باتی بێ خوتن، بۆ ده‌ستکه‌وتنه‌وه‌ی مافی نه‌ته‌وايه‌تی بۆ کورده‌واری.

(شیخ نوری شیخ سالح) یش که‌ ئەو سه‌ردهمه له‌ هه‌ره‌تی خه‌باتیدا بوو، له‌ پیتش هه‌موو که‌سی‌کدا ئەو خواسته‌ی (محمود جهودهت)ی جێبه‌جێ کرد. هینای (انتباه)ه‌که‌ی (محمود جهودهت)ی، له‌ شتیوه‌یه‌کی جوان و رازاوه‌ و شوخ و شه‌نگدا، به‌جلویه‌رگیکی کوردیه‌یه‌ و به‌بیربواره‌ی و گیانیکی کوردایه‌تیه‌وه‌، کرد به‌هۆنراوه‌ و، ئاوازیکی یه‌جگار پر ئاهه‌نگ و خوشیشی بۆ دۆزیه‌وه‌ که‌ له‌سه‌ر کیشی ئاوازی گۆرانییه‌کی فارسی بوو، که‌ ناوی (دیشب کی مه‌را وضعی وطن در نظر نامه‌) بوو. ئەمه‌یش هه‌ر له‌ سالی ۱۹۲۵دا پیکهات.^(۱)

له‌ سالی ۱۹۲۵دا، دیسانه‌وه‌، ئەم کۆمه‌له‌ هۆنراوه‌یه‌ له‌گه‌ڵ چهند گۆرانییه‌کی تری کوردیدا که‌ به‌هه‌موویان ژماره‌یان ده‌گه‌شته‌ (۲۰) بیست گۆرانیی کوردی، له‌ژێر ناوی (گۆرانی کوردی)دا، له‌لایه‌ن شه‌روانی (سلیمانی)یه‌وه‌ و له‌ چاپخانه‌که‌ی خۆیدا، وه‌ک نووسراویتیکی به‌جووک چاپ کرا. له‌ پشته‌که‌ی

(۱) له‌کاتی خۆیدا باس و نووسین له‌سه‌ر ئەم به‌ره‌مه‌ و کردن به‌شيعه‌ری زۆر نووسرا؛ ناخۆ له‌لایه‌ن بێخوده‌وه‌ بووه‌ یان شیخ نووری؟، به‌لام وایزانم وتاره‌ به‌پێژه‌ پر له‌ به‌لگه‌ و راستیه‌که‌ی مامۆستا ئەحمه‌د هه‌ردی شاعیر کۆتایی به‌هه‌موو ئەو گومان و ئه‌گه‌رانه‌ هینا و مه‌سه‌له‌که‌ی یه‌کلایی کرده‌وه‌ و خاوه‌نیتی شيعه‌ره‌که‌ی دایه‌ پال شیخ نووری. جا له‌ باسی ئاوازی شيعه‌ره‌که‌شدا، مامۆستا هه‌ردی ده‌لێ: «مامۆستا گۆران له‌ پیتشه‌کی شيعه‌ری - داستانی هه‌یاسی و کاکه‌ عابیدین-دا ده‌لێ: ... ئەو گۆرانییه‌ی به‌هاوکاریی خوالێخۆشبوو مه‌حمود جهودهت و شاعیری ته‌روپاراوم م. نووری پیکهات، ئاوازه‌که‌ی له‌سه‌ر پارچه‌یه‌ک له‌ ئۆپه‌رای - رستاخیز شه‌ر یاران...- دانراوه‌ که‌ هی (عه‌شقی) شاعیری فارسییه‌، پارچه‌که‌ ئەمه‌یه‌:

دیشب که‌مه‌را وضع وطن در نظر آمد

دیم که‌ زنی باکفن از قبر درآمد

... ئەبێ بزانی‌ن که‌ -دلاوه‌ران- سه‌روده‌... واتا ئەوه‌ی ئەو سه‌رووده‌ی داناوه‌ له‌ پیتشا ئەو ئاوازه‌ی بیستوه‌ و کاری تێ کردوه‌ و فێری بووه‌ و ئەمجاره‌ هاتوه‌ شيعه‌ره‌که‌ی له‌سه‌ر ئەو ئاوازه‌ داناوه‌... بۆیه‌ ئەو قسه‌یه‌ی خوالێخۆشبوو مسته‌فا سائیب که‌ ئەلێ: گوايه‌ ئەو و کاک ئەنهر سائیب ئەم شيعه‌ریان خستۆته‌ سه‌ر ئاوازی: دیشب که‌ مه‌را...- زۆرم پێ ناخۆشه‌. ته‌نیا به‌شی دوايي ئەم قسه‌یه‌ به‌ته‌واو ئەزانم که‌ ده‌لێ شيعه‌ره‌که‌ له‌سه‌ر ئاوازی - دیشب که‌مه‌را...-یه‌). به‌دوای ئەمه‌دا ئیتر مامۆستا هه‌ردی کۆمه‌له‌ی به‌لگه‌ی هونه‌ری له‌ ئاوازداناندا بۆ شيعه‌ریا به‌پێچه‌وانه‌وه‌، دیتێ که‌ جیتی باوه‌رن. بۆ زیاتر بروه‌نه‌: (هاوکاری - رۆژنامه‌: ۹۹۳، ۱۹۸۸/۷/۲۱ ل: ۸- ئەحمه‌د هه‌ردی: شيعه‌ری - دلاوه‌ران- هی شیخ نووریه‌).

نووسرابوو: «له‌سه‌ر آمري عاليی متصرف و مفتشی إداري چاپ کراوه‌». ئەوه‌ی شایانی باسه‌، ئەوه‌یه‌ که‌ گۆرانیی (انتباه) به‌ناوی (م. نوری)، واتا (شیخ نوری شیخ سالح)ه‌وه‌ له‌ چاپ درا‌بوو. هه‌روه‌ها ئەم گۆرانییه‌م له‌ چهند نووسراویتیکی تریشدا دیوه‌ که‌ به‌ناوی (شیخ نوری شیخ سالح)ه‌وه‌ چاپ کراوه‌، وه‌ک نووسراوه‌کانی: (که‌ریم سه‌عید)^(۱) و (موسلح مسته‌فا)^(۲) و (کوردی و مه‌ریوانی)^(۳) و (نازاد عه‌بدولواحید)^(۴). که‌چی له‌ سالی ۱۹۷۰دا له‌لایه‌ن کاک (مه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریم)ه‌وه‌، ئەم گۆرانییه‌ کرابوو به‌به‌ره‌مه‌ی (بێخود) و له‌ نووسراوی (دیوانی بێخود)دا به‌ناوی بێخوده‌وه‌ چاپ کرابوو.

جا هونه‌ری کاک (نازاد عه‌بدولواحید) له‌وه‌ دایه‌، وه‌ک له‌ نووسراوه‌که‌یدا (دیوانی شیخ نوری شیخ سالح) و له‌ کۆفاری (به‌یان)، ژماره‌ (۱۳۴)ی ئابی ۱۹۸۷دا پيشانی داوه‌، به‌ته‌واوه‌تی بۆ هه‌موو لایه‌کی خستۆته‌ روو که‌ ئەم گۆرانییه‌ (انتباه)ه‌، به‌هه‌له‌ کراوه‌ به‌هی بێخود، چونکه‌ له‌ راستیدا هی (شیخ نوری شیخ سالح)ه‌، نه‌ک هی بێخود.

(کاک نازاد عه‌بدولواحید)، بێجگه‌ له‌ گه‌لێک که‌سی تر، وه‌ک (کاک نوری کاکه‌ حه‌مه‌) و کاک (ئحمه‌د خواجه‌) و (مامۆستا فوئاد ره‌شید) که‌ خزم و دۆست و ئاشنای (شیخ نوری شیخ سالح) بوون و چووبوه‌ دیده‌نییان، ها‌ته‌ لای منیش له‌ بابه‌ت (شیخ نوری) و به‌ره‌مه‌کانیه‌وه‌، به‌تایبه‌تی له‌ بابه‌ت گۆرانیی (انتباه)ه‌وه‌ پرسباری لێ کردم. منیش هه‌رچیه‌کم له‌لا بوو، له‌ به‌لگه‌ و به‌ره‌م و زانیاری پێشکه‌شم کرد و، بۆم چه‌سپاند که‌ گۆرانییه‌که‌ هی (شیخ نوری)یه‌ نه‌ک هی (بێخود). ئەو که‌سانه‌ی له‌سه‌ره‌وه‌یش ناوم بردووم هه‌روه‌ها له‌سه‌ر ئەوه‌ سووربوون که‌ گۆرانی (انتباه) هی (شیخ نوری)یه‌، نه‌ک (بێخود).

له‌ سالی ۱۹۲۷دا (شیخ نوری شیخ سالح) چهند رۆژێک ها‌ته‌ خوتندنگای سه‌ره‌تایی یه‌که‌می سلیمانی، به‌ده‌نگه‌ خۆشه‌که‌ی خۆی ئەم گۆرانیی (انتباه)ه‌ که‌ خۆی داینا‌بوو^(۵)، فێری کۆمه‌لێکی گه‌وره‌ی شاگردانی خوتندنگاه‌ی کرد. من خۆبشم یه‌کیک بووم له‌و شاگردانه‌. ئەوساکه‌ ته‌مه‌نم له‌ چوارده‌ سالتیدا بوو که‌ یه‌که‌می شاگردانی پۆلی شه‌شم بووم. ئەمه‌ له‌ به‌هاری ئەو ساله‌دا رووی دا.

به‌لام له‌ هاوینی سالی ۱۹۲۷دا، ئەم گۆرانییه‌، له‌ شتیوه‌یه‌کی شه‌نگ و شوخدا و، به‌جلویه‌رگ و چه‌ک و روخساریکی کوردانه‌وه‌، له‌سه‌ر شانۆی خوتندنگاه‌که‌مان، له‌گه‌ڵ چهند چیرۆکیکی تری لاسایی کردنه‌وه‌دا، به‌گۆرانییه‌وه‌ لاسایی کرایه‌وه‌.^(۶)

(۱) گۆرانی: که‌ریم سه‌عید، سالی ۱۹۲۸.

(۲) شیخ نوری، ده‌نگی ره‌سه‌نی شيعه‌ری: موسلح مسته‌فا جه‌لالی، ۱۹۸۴.

(۳) گۆرانی کوردی: کوردی و مه‌ریوانی، سالی: ۱۹۳۷.

(۴) دیوانی شیخ نوری شیخ سالح: نازاد عه‌بدولواحید، ۱۹۸۵. (ش.ف)

(۵) به‌لکو راسته‌ر: گۆرانییه‌یه‌ سه‌ر ئۆپه‌ریتێکی شيعه‌ری.

(۶) به‌شێوه‌ی ئۆپه‌ریت پێشکه‌ش کرا.

مامۆستا (فوتاد رهشید) و کاک (که‌ریم سه‌عید) له‌و لاسایی کردنه‌وانه‌دا به‌شداربوون. گۆرانی (انتباه) ده‌که له‌لایهن جه‌ماوه‌رانه‌وه زۆر په‌سه‌ند کرا. من خۆشیم یه‌کێک بووم له‌و شاگردانه‌ی که ده‌سته‌ی مندالانیان پێک هاتبوو. وه‌ک دیته‌وه بیرم فه‌رانیه‌ره گه‌وره‌کان و پیاوه ناوداره‌کانی شاریش بۆ ئه‌و ئاهه‌نگه‌ هاتبوون. لاسایی کردنه‌وه‌کانیش تا سێ شه‌و دووباره‌ کرانه‌وه. به‌پاره‌ی ئاهه‌نگه‌کان گه‌لیک ئامبیری فوویی و ساز و ئاواز و، که‌لوپه‌لی دیده‌وانی و، وه‌رزشی پێ کرپا، له‌گه‌ڵ ده‌ستگیرۆیی کردنی شاگرده‌ هه‌ژاره‌کان له‌ دروستکردنی جلوه‌رگی دیده‌وانی و وه‌رزشدا. ئه‌و ئاهه‌نگانه‌ له‌ژێر سه‌ره‌یه‌رشته‌یی سه‌رمامۆستا (سالح قه‌فتان) و مامۆستا (زێوه‌ر) و (مه‌لا سه‌عید کابان) و (عه‌لی ناگا) و (فوتاد ره‌شید) دا پێک هه‌تران.

کاک (مسته‌فا سائب) و کاک (عه‌بدولواحید مه‌جید) ییش له‌و لاوانه‌ بوون که له‌ به‌غدادده‌وه هاتبوونه‌وه و، له‌ هه‌لسه‌وهراندنی کاروباری ئاهه‌نگه‌کاندا یارمه‌تیبیان ده‌دان. ئاهه‌نگه‌کان به‌لای دانیشتوانی شاری سلیمانییه‌وه ناوازه‌بوون، دلی هه‌موو کوردپه‌روه‌ریکیان خۆش ده‌کرد.

ئه‌وساکه‌ خۆتندنه‌گه‌مان له‌ مائی (به‌هی خان) دا بوو که هاوسه‌ری (شیخ محمه‌دی مه‌زن) بوو یه‌کێک له‌و چیرۆکه‌نه‌ی لاسایی کرانه‌وه، چیرۆکی زۆرداری (نیرۆن) بوو، که بریتی بوو له‌ شاهه‌نشاھیکی رۆمایی. چیرۆکی (سکالانوس) ییشی تێدا بوو که هه‌موو لایه‌کی هه‌تایه‌ پێکه‌نین. شایانی باسه‌ مامۆستا (فوتاد ره‌شید) و کاک (که‌ریم سه‌عید)، له‌ناو لاسایی که‌ره‌وه‌کاندا، هونه‌رمه‌ندی و شاره‌زاییان زۆر پێشان دا. هه‌ر مه‌پسه‌ که (شیخ نوری) ییش ئه‌و شه‌وه‌ چهند دلخۆش و کامه‌ران بوو به‌ته‌ماشاکردنی لاسایی کردنه‌وه‌ی گۆرانی (انتباه) ده‌که که خۆی په‌نجیکی زۆری تێدا دا بوو تا هاتبووه‌ ئه‌و شێوه‌یه‌وه.

خه‌یزانی مائی باوکم و خه‌یزانی مائی باوکی (شیخ نوری) ئاشنایه‌تی و هاتوچۆیان هه‌بوو. چونکه هه‌ردوولایان له‌ گه‌ره‌که‌یکدا بوون و مائیان له‌یه‌که‌وه زۆر نزیک بوو. خۆشیم که له‌ سالی ۱۹۲۷دا به‌تایبه‌تی وینه‌گرێکم کړی، هه‌ر بۆ ئه‌مه‌ی وینه‌ی بوژان و وینه‌وانان و رۆشنییرانی کوردی پێ بگرم و بیه‌نیم بۆ حوزنی موکریانی، به‌ناوی پێزگرتن و خۆشه‌ویستی پێشاندانه‌وه.

یه‌که‌م جار چوومه‌ سه‌را، وینه‌ی (شیخ نوری شیخ صالح) و (میرزا ماف) م گرت. ساختمانی سه‌را که شوێنیکی میژوویی بوو، له‌ سه‌رده‌می تورکه‌کاندا به‌پیتاکی دانیشتوانی شاری سلیمانی دروست کرابوو، بۆ ئه‌مه‌ی بیه‌کن به‌خۆتندنه‌گاه.

له‌ سه‌رده‌می ئینگلیزه‌کاندا کرا به‌سه‌را و ئه‌وساکه‌ هه‌روا ما بووه‌وه. له‌ سالی (۱۹۴۴) دا چهند مانگی‌ک من و (شیخ نوری) له‌ ناوچه‌ی رانییه‌دا پێکه‌وه فه‌رمانبه‌ر بووین. ئه‌و کارگی‌ری لادیی (ناوده‌شت) بوو، منیش جێ نوشین (قائمقام) ی ناوچه‌ی (رانییه‌) بووم.

گه‌لیک جار له‌ مائی یه‌کتبه‌دا خه‌ریکی گفتوگۆی وینه‌یی ده‌بووین. ئه‌مه‌ بیست لێی هیچ جارێک بلێ گۆرانی (انتباه) هی (بێخود) ه.

بێجگه‌ له‌وه (مه‌لا مه‌حمودی بێخود) ییش، دوور بوو له‌وه‌وه که بتوانی هۆنراوه‌ی وا به‌جۆش و خۆش و، شوێشگێرانه‌ و بیروباوه‌ری فه‌ره‌نسه‌ییانه‌، به‌ده‌میدا یاخود به‌پێنوسیدا. (شیخ نوری) ییش گه‌لیک له‌وه‌ بلندتر بوو، که به‌ره‌مه‌ی بوژپێکی وه‌ک (بێخود) بکات به‌هی خۆی، به‌تایبه‌تی ئه‌و جوژه‌ وینه‌یه‌ که هه‌ر له‌ خۆی ده‌وه‌شایه‌وه و له‌ (بێخود) نه‌ده‌وه‌شایه‌وه. ئیتر نازانم ئه‌م ئاژوه‌یه‌ بۆ چ ئایه‌وه، که چل سال پتر ئه‌م گۆرانیی (انتباه) ه، به‌ناوی (شیخ نوری) یه‌وه ناویانگی ده‌رکردبوو، نه‌ (بێخود) نه‌ که‌سیکی تر، قسه‌ی نه‌کردبوو و، به‌ره‌په‌چی نه‌دا بووه‌وه که‌چی له‌ سالی ۱۹۷۰دا (کاکه‌ حه‌مه‌ی مه‌لا که‌ریم) کردی به‌هی بێخود؟!...^(۱) من ئه‌م گۆرانییه‌م زۆر به‌دلدا چووبوو.

هه‌رچه‌نده‌ مافی ئه‌وه‌یشم نه‌بوو، ناوه‌کی بگۆرم، به‌لام گه‌لیک جار له‌ دلی خۆمدا ده‌مگوت: کاشکی (مه‌حمود جه‌وده‌ت) و (شیخ نوری) ناویان بنایه‌ (پرشنگی نازادی). چونکه له‌ راستیدا هه‌ر که‌سێ گویی له‌و گۆرانییه‌ بێت و، ناوه‌رۆکه‌کی تێبگات، (نازادی) پرشنگ ده‌دات به‌ناو هه‌موو دل و ده‌روون و له‌ش و هۆشیدا و، ئاراسته‌یشی ده‌کات بۆ خه‌بات کردن له‌پێناو ده‌ستخستنی نازادی گشتیدا. گۆرانییه‌که‌ یه‌کیته‌یی نه‌توه‌ پێشان ده‌دات به‌هه‌موو چین و ده‌سته‌ و کۆمه‌لێکیه‌وه، به‌هه‌موو خه‌باتیکیه‌وه دژی زۆرداری و سه‌تمکاری ده‌هه‌ست و بۆ ده‌ستکه‌وته‌وه‌ی ماف و ئاسایش و نازادی گشتیی هانه‌ ده‌دات.

ئه‌م گۆرانییه‌ و (۱۹) گۆرانییه‌که‌ی تریش که له‌ناو نووسراوه‌ خنجیلانه‌که‌دا، له‌لایهن شاره‌وانیی سلیمانییه‌وه چاپ کرابوون، به‌تاسوقه‌وه له‌ناو خۆتندنه‌گاکانی کوردستانی عێراقدا، له‌لایهن شاگرده‌کانه‌وه ده‌گوتران. له‌ ناوه‌ند ساله‌کانی (۱۹۲۰) و (۱۹۳۰) دا، که‌س شاگرده‌کانی به‌ره‌به‌ست نه‌ده‌کرد، له‌ خۆتندنه‌وه‌یان. به‌لام کاره‌ساتی شوێشی (۶) ی مشتاخان (ئه‌یلوول) ی سالی ۱۹۳۰، بوو به‌هزی به‌ره‌به‌ستکردن له‌ خۆتندنه‌وه‌یان له‌ هه‌موو خۆتندنه‌گاکانی کوردستانی عێراقدا.

(۱) هه‌ر له‌م روه‌وه‌ مامۆستا هه‌ردی ده‌لی: ئاشکرایه‌ شیعی دلاوه‌ران - مامۆستا شاکر هه‌ر به‌انتباه ناوی ده‌با. ۱. ب- یه‌که‌م جار له‌ سالی ۱۹۲۵دا له‌ چاپخانه‌ی به‌له‌دییه‌ سلیمانی له‌ نامیلکه‌یه‌کدا له‌ چاپ دراوه‌ ناوی شیخ نوری له‌سه‌ر نووسراوه. له‌ ۱۹۲۸دا که‌ریم به‌گی سه‌عید به‌گ بۆ جاری دووم به‌ناوی شیخ نورییه‌وه بلاویکردۆته‌وه له‌گه‌ڵ چهند گۆرانییه‌کی تر، بۆ جاری سێیه‌م - کوردی و مه‌ریوانی - له‌ ۱۹۳۲دا به‌ناو شیخ نورییه‌وه له‌گه‌ڵ چهند سه‌روود و گۆرانییه‌کی که‌دا ناوی - گۆرانی کوردی - یان لێ ناوه. بلاویکردۆته‌وه، له‌ - دیاری لاوان - دا له‌ ۱۹۳۴ سه‌ره‌له‌نۆی به‌ناوی شیخ نورییه‌وه بلاوکراوه‌ته‌وه، ئه‌مه‌ ئه‌کاته‌ چوار جار، جگه له‌وه‌ی له‌ ۱۹۵۳دا گۆرانی شاعیر باسی کردۆوه له‌ پێشه‌کی شیعی - داستانی هه‌یاسی و کاکه‌ عابیدین - دا... ئه‌لێم بۆچی که‌سیک نه‌بوو له‌ پێش ئه‌م چل و هه‌شت ساله‌دا ئه‌و پێنج سه‌ره‌چاوه‌یه‌ راست بکاته‌وه و بلێ ئه‌و شیعه‌ی له‌و پێنج سه‌ره‌چاوه‌یه‌دا به‌هی شیخ نوری دانراوه، هی ئه‌و نییه‌ و هی (بێخود) ه، بۆچی بێخود خۆی هه‌تا له‌ ژبانه‌دا بوو - له‌ ۱۹۵۵ کۆچی دوا‌یی کردۆوه. ۱. ب- ئه‌و پێنج سه‌ره‌چاوه‌یه‌ی راست نه‌کرده‌وه؟ بڕوانه‌: (هاوکاری - رۆژنامه: ژ ۹۹۳ ی ۱۹۸۸/۷/۲۱ به‌غدا. ئه‌حمده‌ هه‌ردی - شیعی دلاوه‌ران هی شیخ نورییه‌. ل. ۸).

ئینگىلىزەكان كە لەم بەربەستىكرەندا لەژێرەوه، دەستیان ھەبوو، گرتییەكى كۆتەريان خستە ناو دلى نەتەو كەمانەوه، كە بەھۆى ئەووە توانییان ناكۆكییەك بخەنە نىوان (كوردەوارى) و (فەرمانپەرەوارى عىراق)ى ئەو سەردەمەوه.^(١)

لە سالى ١٩٥٤دا كە لە شەقلاویدا جێ نوێن بوم، لەسەر دەستى (دەستەى لاسایی كوردەوه و ساز و ئاوازی يانەى شەقلاویدا، گۆرانیى (انتباه)م زیندوو كردهوه و، لەگەڵ چیرۆكىكى تردا كە ناوى:

(دادگاہى سەرچنار) بوو و خۆم دامناوو، لەسەر شانۆى يانەكە، بەناھەنگ و بەزەمىكى پڕشنگدارەوه، لە بەردەم دانیشتوانى شارى شەقلاویدا لاسایی كرايەوه. گۆرانییەكە و لاسایی كوردەو كەى بايەخى زۆر پێ درابوو، تەماشاكەرانی ئەو شەو زۆر پێى گەشكەداربوون.

لە سالى ١٩٧١دا لە سلیتمانى ئەم گۆرانیى (انتباه)ە و (١٦) گۆرانی ترم لە نووسراوە بچكۆلەكە، خستە سەر كەلاڤەيەكى تۆماركار، بەدەنگى خۆم، لەگەڵ وتاریكدا كە لە بابەت مێژووى ئەم گۆرانییانەوه تۆمارم كردبوو، لەبەردەم كۆرپى گەورەى نووسەرانی كورد و ھونەرمەندانى ساز و ئاواز و گۆرانی و لاسایی كوردەوه و، رۆشنییران خۆتێندەوه و، تەكەم لێ كردن كە بەھەمەوێان ھەول بدەن ئەم گۆرانییە نیشتمانییە نازدار و بەكەلكانە بۆ سوودی شاگردەكانمان زیندوو بكەنەوه.

لە سالى ١٩٧٤دا لەبەردەم كۆرپى وێژەى جیھانییدا، كە رۆشنییرانى كوردی خۆشمان تێیدا بەشداریبون، لە شارى (بەرووت)دا، لە ئاھەنگى دوا كۆبوونەویماندا، لەسەر تۆماركارێك، ئەو وتارەم و ئەو (١٧) گۆرانییەم كە بەدەنگى خۆم تۆماركراوون، دا بەگوتیاندان، لەگەڵ ھەندێك قەسەى رۆشنكردنەوه كە لەو بابەتەوه بەزمانى ئینگىلىزى كردم. گوێ گرەكان كە زۆربەیان بێگانەیش بوون، بەكوردەكانى عىراق و تورکیا و ئێرانەوه، زۆربەیان پەسەندیان كرد.^(٢)

(١) ڕەنگە خۆتەر لێرەدا وا تێ بگات كە ئەو فەرمانپەرەواییەى عىراق گەلێ نەيازپاك و دڵسۆزى كورد بوو، بەلام ئینگىلىز ناكۆكى خستە نىوانیانەوه. ئەو نایێ لێ بەگومانێن كە ئینگىلىز ھەك داگیركەرى عىراق و باشوورى كوردستان پێكەوه، بۆ زیاتر كۆنترۆل كەردن و جێ قايەكەردن ھەمیشە تۆوى دووبەرەكى نەك لە نىوان نەتەو جیاجیاكاندا بەلكو لەناو رۆلەكانى يەك نەتەویشدا ھەچاند و ھەر بۆى بكرايە بەگژيەكیدا ھەدان... بەلام خۆ ھەنەبێ حوكمەكەى بەغداش لەو باشترووبێ لە مامەلەكەردنیدا لەگەڵ كورد، ئەى ئەو دروستكراوى ئینگىلىز نەبوو؟ جا بۆيە ناكۆكییەكە خۆى ھەر ھەبوو، بەلام بەداخەوه لەو ھەلەدا زۆر كەس بەتایبەت رووناكبیر و خۆتەرەكان بەھەلە لە ھەلۆتستەكانى بەغدا ھەگەشتن. ھەك ھەموو سەردەمى، كۆمەلەى لەوانە، دەبوونە نامرازى جێبەجێكردنى نەياز و مەبەستە پێسەكانى ئەو حوكمەتە و ئەوانى دى كە بەویدا دەھاتن.

(٢) مامۆستا مەبەستى لە (كۆنگرەى پەرچەكەردن)ەيە كە لە ١٩٧٤/٣دا لە بیروت گیراوە، بەنامادەبوونى ھەندێ رووناكبیری كورد و جیھان ھە لەلایەن (جمعية الكتاب المقدس و كۆرێ زانبارى ئەلمانى رۆژئاوا) رێكخراو... بۆ زیاتر ڕوانە: یادداشتەكانى شاكیر فەتاح - كەتیبى يەكەم - ھەر لەم رۆژەيەى ھەزگەى ئاراس. ئاوێنەى ژینم ل ٦٠١-٦٠٢.

لە ١٩٧٧/٣/٢٠دا نامەيەكى دوور و درێژم نووسی بەزمانى عەرەبى بۆ كارگێرى (پادىۆ كوردى) لە بەغدا. لەگەڵ كەلاڤەيەك كە ئەو وتارەى خۆم و ھەر (١٧) گۆرانییەكەى تێدا تۆمار كراو، بەدەنگى خۆم. بۆ ئەمەى بەسايەى دەستەى ساز و ئاواز و گۆرانی و لاسایی كوردەوه و، سەرلەنوێ زیندوو بكاكەتەوه و بلاویشى بكاكەتەوه. ھەر بەو چەشنە لە ١٩٨٠/١/٢٧يشدا نامەيەكەم ئارد بۆ (ئەمىندارى گشتی رۆشنییری و لاوان) لە شارى (ھەولێر) بەزمانى عەرەبى، لەگەڵ كەلاڤەيەك كە ئەو وتارەى خۆم و ھەر (١٧) گۆرانییەكەى تێدا تۆمار كراو، بەدەنگى خۆم، بۆ ئەمەى بەسايەى دەستەى ساز و ئاواز و گۆرانی و لاسایی كوردەووە (ئەستەگەى پادىۆ ھەولێر)دا سەرلەنوێ زیندوو بكاكەتەوه و بەلایەن تێپەكانى ساز و ئاواز و (انتباه)ەكەى (شیخ نوری) و گۆرانییە نیشتمانییەكانى تریشمان، لەلایەن تێپەكانى ساز و ئاواز و گۆرانی و، لاسایی كوردەوه، زیندوو بكرێتەوه، تا بەرچاو و دلى ھەمووان بكەوێ ئاوانى كوردپەرورانیش ھەر ئەمەتا كە رۆژێك لە رۆژان لەلایەن ئەو دەسگایانەوه و، ئەو تێپانەوه كە لەمەوپێش ناوم بردن، ئەم گۆرانییانە سەرلەنوێ زیندوو بكرێتەوه و بلاویش بكرێتەوه و، لەناو پادىۆ و لەسەر پەردەى تەلەفزیۆندا پێشانی گوێگران و تەماشاكەرانی كوردەوارى بدرێن. پێش ئەمەى وتارەكەم تەواو بكەم، ھەز دەكەم سوپاس و ستایش و رێزى خۆم پێشكەشى ئەو سێ نووسەرە بكەم، كە نووسراویان لەسەر (شیخ نوری شیخ سالح) داناو. لە راستیدا ھەرسێكیان شایستەى ئافەرىن و پەسەندكاری و سوپاسى ھەموو كوردپەرورێكن، چونكە بەنووسراوەكانیان سەرى كوردیان بەرزكردۆتەوه.

ئەوئەندەى پەيوەندى بەنووسراوەكانى (دكتۆر كەمەل ھەسەن عەزیز بەسیر) و (مامۆستا مەسلىح مەسلىح جەلالى)یەو ھەيە، سوپاس بۆ خودا لە كاتى چاپ كەردنیاندا تووشى تەنگوچەلەمە و گیروگرفت و كەندوكۆسپ نەبووون. چونكە دەسگاكەى (كۆرێ زانبارى عىراق / دەستەى كوردى) و، (رۆشنییری و بلاوكردنەوى كوردى) لەسەر ئەركى خۆیان بۆیان چاپ كەردبوون.

بەلام نووسراوەكەى كاك (ئازا عەبدولواھىد)، چونكە زۆر گەورەتر بوو ھەى ئەوان و، لەسەر ئەركى خۆى چاپكراو و، یارمەتیی (دەسگای رۆشنییری و لاوان)یش ئەوئەندە نەبوو كە بەشى بكات بۆ چاپ كەردن، تووشى گەلێك تەنگوچەلەمە و، گیروگرفت و، كەندوكۆسپ و، ھەردى سەرى و، ناھەزى و، وام (قرض) وەرگرتن بوو. تەنانەت ھەندێك لە دل رەشانیى بەدزییە ھەولیان داو تەگەرە لە خەباتى بدەن و نەھیلن چاپكەردنى نووسراوەكەى سەریگرت، یاخود ھاش و ھوشیان كەردوو لەژێرەوه كە نەفرۆشرى و ھانەى وامدارەكانیشیان داو كە زوو پارەكانى لێ بستیئەوه و، لە بەلێنەكانى خۆشیشان پەشیمان ببەنە! لە سەروو ئەمانەشەوه، كزى بازارى نووسراو. جا دەبینن،... لەگەڵ ئەم ھەموو بارە ناھەموارانەدا، ئافەرىن بۆ (نازاد) كە كۆلى نەدا و، وەرە بەرنەدا و، تا نەگەشت بەكامى خۆى و نووسراو نایابەكەى خۆى بەتەواوى لە چاپخانە چاپ نەكرد، وازى نەھێنا...

(نازاد) ھەرچەندە ئەرك و ئازارى زۆر چێشت، بەلام بەھۆى ئارام و بەرگە گرتەكەيەوه توانى بەسەر ھەموو گیروگرفت و تەنگوچەلەمەكانیدا زالى بێت... نووسراویكى نایاب و ئاوازە و، لێكۆلێنەوێەكى

گه وره و فراوانی له سهر (شیخ نوری شیخ صالح) و بهرهمه کانی پیشکەش به خوینده وارانێ کورد کردووه، سه ری نه ته وه که ی خویشی پی بهر زکردۆته وه... ئەمەیش کاریکی په سه نده که پیویسته هه موومان پیروزیایی لی بکه یین.^(۱)

هۆنراوه که ی (شیخ نوری)

(إتباء)

(له سهر وه زنی: دیشب که مه را وضع...)

اولادی وطن ئیمه کهوا میلله تی کوردین
بۆ غایه ی ئاسایشی میلله ت هه موو گوردین
شیرانه ئەوا معرکه ئارای و غا بووین
بۆ رشتنی خوتناوی عد و حاضری راه بووین
له پیشمانه وه هه روا، بهی داخی ظفر ده روا
ریشه ی عد و باده رتین، حق به دهستی خۆمان بستین
بۆ نه مانی مظالم سوارانی جه نگی
ته پلێ بازییان لی دا به شوخ و شه نگی

باوک:

له م وضعه گه ر ئە ی دوشمنی کورد ئیوه ده پرسن
ئەم هه مه مه یه میلله ته هه لساوه بترسن
کفن بۆ خۆتان بیرن. هه ر له ئیستاهه بمرن
لازمه له بهر غه م و حسرت، بێ نه شکرتی مذلّت
ئە ی دلاوه رانی وطن وه رنه إـــــــمداد
باوک به په رۆش لی تان ئە کا استمدا

(۱) کاک نازاد له چوارشه مه ی ۲۸/۸/۲۰۰۲ له هه ولێر، به درێژی باسی ئەو ناستهنگ و ته گه رانه ی بۆ کردم که که سانیکی ناحه ز و خۆویست له بهرده م چاپکردن و په خشی ئەو دوو بهرگه ی دیوانه که یان داوه نا و به زۆر شتیه ی دوور له هه لسوکه وتی ئە دیب و رونا کبیره وه به ریه رده کانیان کردووه... مه سه له کهش له وه زیاتر نه بووه که وهک له مه و بهر باسمان کرد ویستراوه ئەو دیوانه ی به ناوی خوالێخۆشبوو (موسلح جه لالی) په وه ناماده کراوه پیشکەوی و زووتر به خرتیه بازاره وه!! خۆ که دوو بهرگه کهش چاپ کرا، پر بوو له هه له ی چاپ و ناپیکی له رووی هونه ریه وه، هه رچه نده له کاتی خۆیدا لیستیکی دوور و درێژی ئەو که موکوری و هه له ی چاپانه له (هاوکاری) دا خرایه بهرچاو خوینهران، به لام ئەمه ئەو ناله باری و ئەقله منالانه و ناکاملانه ی هه ندی له وانه پشیمان ده دات که داسه پاوان به سهر نیوه نده ئە ده بی و رۆشن بیره که ماندا.

کوردانی غظنفر شکه نی معرکه ئاغوش
نابێ بکه ن ئەم باوکی خۆتانه فه رامۆش
زێرا که دوو چاوی آبدیی ئیمه له گۆرا
چاوی له ظفر تانه له حرب و شه ر و شو را
باوک به قورباتان بی. رۆحه که ی فداتان بی
وقتی فرصت و إتفاقه. رۆژی لابر دنی نفاقه
ئاره زوو ئە که م ئیوه وقتی إحتضار
به شان و ظفره وه بمبه ن بۆ مه زار.

دایک:

بۆ دفعی مظالم له موانع مه که په ره یز
ساده س بده ره شیر و تفه نگ، خه نجه ری خوون پرز
بۆ ئیوه کهوا غیره ته به کده فعه رهگ و ئیسک
حاشاکه به حزنیکی ذلیلان وه فرمی سک
له چاوم بی تو بکتی، دلم به کده رده بشکی
چونکو ئیوه جسور ئە بینم، نامینی ئازاری برینم
شیره که م حال تان بی، رۆژی هیممه ته
رۆحه که م فداتان بی، وقتی غیره ته.

منالەکان:

نجمه ی املی ئیمه هه موو به م ده س و برده
خه لقی نه له بۆ مسعدتی میلله تی کورده
مه وتی که حیاتی وطنیکی له دوابی
سه د ژینی ذلیلان ه ی یارب به فدایی
ئەو که سانه ی جبانن، معنای ژبان نازانن
مردنی له ریگای میلله تا، چاکتره له ژین له ذلتا
هه ر که س خۆی بکا به قوریانی میلله ت
له قبرا هه تا محشر ناکیشی ذلت.

ئافره ت به منداله وه:

یاران و ره فیقان و دلیر و په لی کوردان
شه ر جه ئنی هه موومانه برۆین بۆ صفی مه یدان
وقتی که به توفیق و ظفر دینه وه لامان
ئەوسا گول ئە که بێن ئیمه به شاباشی قدمتان

گەر له ئێوه چەند کەس شهید بێ، لازمه عزای ئێمه عید بێ
ئەم پلنگ بە چانە ی وا إنتقام سیین
گەرەیان دەکەین ئێمه، حقتان ئەسین.

کچهکان:

ئێمه که نه مانکردوه بۆنی چه مەنی شوو
مجهولی نظمانه گول و نه سته رینی شوو
ئەم تازە جەوانانە لەبەر سیرتی ئێمه
گەر بیتو بکەن ئارەزووی شرکتی ئێمه
لازمه که عودت بفرمون، بێنەوه بەرووبهکی گولگون
یعنی چیهره رەنگین بن، بەشان وظفر
خوینی دوشمن برێژن بەنوکی خەنجەر.

چەک بە دەستەکان:

ئێمه که مسلح له دەر و دەشت و له شارین
سویندخۆری حضوری حق و باب و کەس و کارین
بۆ مسعدتی ئەم وطن و میللهتی کوردە
پیشه و رەگی ظالم بـیرین بەم دەس و برده
تا کە ی له زەحمەتایین، لەناو مەزلیتایین
لازمه بەکەیف و مسرت، رۆح بکەین بەقوریانی میللهت
ذاتەن ئێمه خولقاوین بۆ خدمت کردن
بۆ ئەوهی فیداکار بـین تا رۆژی مردن. (*)

م. نوری

(*) ئەم گۆرانییەمان لە نووسراوی (گۆرانی کوردی) وەرگرتوو، که له سالی ١٩٢٥دا، له سلیمانیدا، له لایەن
شارەوانی سلیمانییەوه له چاپخانەی شارەوانیدا چاپ کراوه. (ش. ف)

ئاھەنگی رۆشنبیران

لەم نووسراوەدا (٣٠) وتوێژ لە بابەت (کۆمەلایەتی) و (مێژوو) و (ئایین) وە پێشکەش کراوه،
بەهیوای ئاراستەکردنی کوردەواری بۆ ژبانیکی پاکتر و چاکتر و بلندتر

پێشەکی

چوار دۆستی خوداناسی رۆشنبیر و یستیان لە مانگی رۆژوودا وەک باو و باپیرەکانی خۆیان فەرمانی
خودایی بەجێ بهێن.

واتا رۆژوو بگرن لە مانگی رۆژووییدا چاکە بکەن لە گەڵ خیزان و دۆست و خزم و دراوسێ هەژار و
لێ قەوماو و دامادا بیتجگە لەوه خۆشیان لە هەموو کوردەویەکی خراب و نەنگ و ناپەسەند درۆ و
چەواشەکاری و، بەدگویی و ھانەدانی کەسانی تر بۆ خراپەکردن. ھەروەھا لەسەر ئەو ویش بپاریان دا کە
ھەر شەو لە مالتی یەکیکیان کۆبێنەوه، بیکەن بەناھەنگ؛ لە بابەت (خوداناسی) و (مێژوو) و
گەرەپیان و (چاکە ی گشتی) یەوه و تووێژ بکەن. گۆرانیی خۆش بێن و، گەمەو گەمەو گەپ بکەن.

شەوچەرە ی خۆشیش بخۆن. بپاری ھەندێ یارمەتی و باربووی چاکیش بۆ کەلکی گشتی بدەن.
ئەمەیش بۆ ئەو کە لە پوورێکی کۆمەلایەتی کوردەواریان زیندو بکەنەوه، کە ھەتا نزیکە ی پەنج
سالیکیش لەمەو پێش ئەم رەوشت و نەریتە لە مانگی رۆژوودا لە ھەندێ جێگە ی کوردستاندا باوبوو.
منیش لێرەدا ھەر (٣٠) وتوویژەکی ئەو چوار رۆشنبیرە کە لە مانگی رۆژوودا کوردوویانە شوو بەشەو
دەگێرمەوه. ھیوادارم خۆتێندەوا رە خوشەویستە کافان خۆشی و کەلکیان لێ وەر بگرن.

خۆشەویستی

(شیرکۆ) گوتی: - بڕاینە! ئێمەشەو کە یەکەم شەو مانگی رۆژوو بەم لە خۆشەویستی پێغەمبەرە
گەرەکان بدوین.

گوتیان: - باشە.

گوتی: - کەواتە پێم بدەن بام لە منەوه دەست پێ بکات، من باسی ژبان و خەباتی (محەمەد)
پێغەمبەر تان بۆ دەکەم.

گوتیان: - فەرموو بیکە.

(شیرکۆ) گوتی: - محەمەد پێغەمبەر، (خودای لێ خوشبێ)، خودای خۆشەویست. دەستووری
خوداییشی خۆش دەویست. دەویست ژبانیکی پاک و چاک و دروست بۆ گەلەکی خۆی - کە ھەموو
موسولمانانی دانیشتوانی جیھان بوو - دا بە زرتنی. بەرەنگاری زۆرداری و نەخۆتێندەواری و نەخۆشی و
ھەژاری کرد لەناو گەلی عەرەب و گەلەکانی دراوسێیدا. کەچی خاوەن دەسلالت و خاوەن سامان و قەشە
و خاھامەکان و پێژگاوەکان و کردار خراپەکان، ھەموویان بوون بە دوژمنی!... گەلیک سزا و ئازاریان دا،
گەلیک چاوپراویان لێ کرد بەلام محەمەد: نە ترس، نە پارە، نە پایە، نە بەزم و رەزم کە عەرەبە

خودانه ناسه کانی ئەو سەردەمە دەیانویست بیدەنی و کاری تی بکەن... هیچ شتیک لەوانە محەمەدیان لە خۆشەویستی خودا و لە خۆشەویستی مەروفاوەتی لاندە... چوو جەنگیانەو. وازی نەهێنا: تا بەزاندنی!... بەلام کە بەزاندنی، چەکیکی تری لەگەڵ بەکارهێنان ئەویش خۆشەویستی بوو. دلی خۆی کردووە بۆ دۆستیشی و بۆ دۆزینیشی. دۆستەکانی خۆی زۆرتر نووساند بەخۆیەو، دۆزمنەکانیشی کرد بەدۆست، لە جیهاندا ئەم جارەیش خۆشەویستی سەرکەوتووە بەسەر دۆزمنایەتیدا. مێژووی ژيانیش، بەئای زەرکەفت سەرکەوتنی خۆشەویستی (ئیسلا مەتی و محەمەد)ی، لە لاپەرەکانی خۆیدا نووسیوە.

(شاهۆ)یش گوتی: - منیش باسی ژبان و خەباتی (عیسا) پیغەمبەریان بۆ دەکەم.

(گوتیان): - فەرموو.

(شاهۆ) گوتی: - (عیسا) هەروەک لە سەر و چاو و بەژن و بالادا جوان و شەنگۆشۆخ بوو، لە دلی پاک و کردووی چاک و ئامانجی پیرۆزیشدا هەر جوان و شەنگۆشۆخ بوو. (عیسا)یش بەرەنگاری زۆرداری و هەژای و نەخۆشی و نەخۆتندەواری کرد لەناو گەلەکەیی خۆیدا. کاربەدەستان و دەولەمەندان و «خامەکان» و بەدکردارەکانی گەلی جوولەکەیش بەرەنگارییان زۆر کرد!... عیسا خۆدای خۆش دەوێست. دەستووری خۆداییشی خۆش دەوێست. تێدەکووشا بەدڵ بۆ ژینیکێ گشتیی بێ ئازار و بێ ھاوار و، پڕ لە کامەرانی و، دوور لە خۆپەرستی و دۆزمنایەتی، لەناو نەتەوێکەیی خۆیدا. هەرچەندە دۆزمنەکانی ئازاریان دا، بەلام عیسا تا گیانی پاکیشی بەخاک سپارد، بەرامبەر دۆزمنەکانی خۆی و خودا، دلی گەردی نەگرت. هەموو دەم: داوای ناشتی و خۆشەویستی دەکرد لەناو گەلدا هەموو دەم ئامۆزگاری گەلەکەیی خۆی دەکرد، دەبگوت: «لەگەڵ دۆزمنانتاندا دۆستایەتی بکەن. دۆزمنەکانتان خۆش بو!» مێژوونووسان گوتیان: «عیسا، لە تەمەنی سی سالییدا بەداردا کرا».

بەلام لە راستیدا عیسا بەداردا نەکرا. دۆزمنی عیسا بوو بەداردا کرا. دۆزمنەکانی عیسا. سەریان لێ تێکچوو. لە بریتیی عیسا، شاگردیکی عیسایان گرت و کردیان بەداردا؛ وایانزانی عیسایە. کەچی عیسا خۆی دەرباز کردبوو!... ئەو شاگردی عیسای بۆ دۆزیوونەو بیگرن، لە بریتیی عیسا، هەر ئەو شاگردە خۆی بەهەڵە لەلایەن سەربازەکانەو گیرابوو و بەداردا کرابوو!... عیسا ھەلات و خۆی نەدابەدەستەو. بەلام دۆزمنەکانی هەموو کەس وایان زانی کە عیسا بوو بەداردا کراو!... بەلام کە جیهان چاوی کردووە و لە راستی تی گەشت، جیگای ھەر بەرز و پیرۆزی لە دلی خۆیدا بۆ عیسا پیغەمبەر کردووە.

عیسا تا ما ئموونەیکە خۆدایەستی و خۆشەویستی و کرداری چاک و بلند بوو. عیسا ھەرچەندە لە ژینیدا بەسەر دۆزمنەکانیدا سەرنەگەت: تا ژمارە عیساییەکانی گەیانە نزیکی شەش سەد ملیۆن!.

بەلێ، بەم ڕەنگە، جاریکی تریش، دەسلاتی خۆشەویستی لە مێژوودا دەرکەوتووە!.

(فەرھاد)یش گوتی: - براکان، بام ئیمشەو ئەمەندە بەس بێ. وا شەوچەرەکەمان ھات. فەرموون بام

شەوچەرەکەمان بخۆین.

گەورە کێیە؟!

(فەرھاد) گوتی: - براکان ئیمێڕ لەناو فەرموودەکانی (محەمەد) پیغەمبەردا فەرموودەیکەم دی، زۆر بەدڵم بوو.

فەرموودەکە ئەمەتا: «سید القوم خادمهم». واتا: «ئەو کەسە دەبێتە گەورەیی نەتەوێکە بەکاربان دێت و فرمانیان بۆ دەکات و کاروباریان ھەلدەسووڕێت». لەم بابەتەو چی دەفەرموون؟

(ھۆشەنگ)یش وەرانی داوە گوتی: - «پیغەمبەر» راستی فەرمووە. لە راستیدا (گەورە) ئەو کەسە یە فرمائی خۆی بەتەواوەتی بەجێ بهێت: بەرامبەر خۆی، بەرامبەر گەلەکەیی، بەرامبەر مەروفاوەتی. ئەم فەرمانانەیش بەبێ توانا، بەبێ جیگا و سەردەم دەگۆڕین. کەواتە لەسەر گەورە پێویستە، بێ کەموکوورتی فرمائی خۆی و گشتی بەجێ بهێت.

(فەرھاد)یش گوتی: - لەمەیشەو تێدەگەین: ئەو زۆر لەم و لەو بکات، یاخود سایە و ڕەنجی خۆی لە شتی پڕوچوچدا بەفەرێ بدات، بەگەرە ناژمێرێت. ھەر ھەوا گەورە، ھەر لە چینی دەولەمەندان دەسلەتداراندا ھەلناکەون. لە چینی کز و بێدەسلەت و ھەژارانیشتا ھەلدەکەون. چونکە گەورە ئەو کەسە یە: ڕەوشت و خووی بلند بێ، کردووی پەسەند بێ، دلی پڕ بێ لە خۆشەویستی، بۆ کەلکی گشت لای. ئەگینا گەورەیی پێوەندی بەھەژاری و دەولەمەندییەو نییە. ھەر ھەوا پێوەندی بەدەسلەتداری و بێ دەسلەتی و ھێز و کزاییەو نییە.

(ھۆشەنگ)یش گوتی: - کەچی داخەکەم، کۆمەلایەتیەکەمان، گەورەیی بەستووە بەسایە و مایە و ھێزەو!... نەییەستووە بەکردووی جوان و ڕەوشت و خووی بەرزەو!...

(فەرھاد)یش گوتی: - لەبەرئەو، ئێمە لەم کاتی ڕاپەرین و، وریابوونەو بەماندا، پێویستە ئەوێندە ئازا و بەجەرگ ببن، کە ھەر تەنیا، نازی ئەوانە بکێشین، کە کردوویان شیرینە و بەکەلکی کۆمەلایەتیمان دێن و، خۆیان دوور دەخەنەو لە ئازاردان و زیان بەخشین بەم و بەو!...

(ھۆشەنگ)یش گوتی: - بێجگە لەو، پێویستە سەربەستانە و بێباکانە چەندوچوون لەگەڵ ئەو دەسلەتانەیشدا بکەین، کە ئارەزووی خۆیان دەپەرستن و، بۆ کەلکی ناپوختەیی خۆیان گەلەکەیان دەروو تێنەو و، دەچەوسێنەو بەزۆرداری! ئەمەیش بۆ ئەوێ: کە بەسەر و گیان لە ژياندا سەربکەوین.

ئەمەندە و لەم کاتەدا چایان ھێنا بێخۆنەو، بۆ ئەم شەویش بەمەندە وازیان ھێنا. دوایی دەستیان کرد بەگالتەوگەوپ و گۆرانی گوتن.

چاک بەم چاکه بکه!

شەوی سێهەم لە مائى (فەرھاد) کۆبونەووە.

(شیرکۆ) گوتى: -خودا لە قورئانی پیرۆزدا فەرموووەتی: «من عمل صالحا فلنفسه، ومن اساء فعلیها». واتا: «هەر کەسێ کردووی چاک بنوێت، خۆی کەلکی لێ دەبینێ. هەر کەسێکیش کردووی خراپ بنوێت، زبان بەخۆی دەگات». براکان لەم ڕووەوە ئێوە چی دەفەرموون؟

(شاهۆ) یش گوتی: -لە چاکەکردن مەترسە. بیکە لە گەڵ هەموو کەس. لە گەڵ کەس و ناکەس

* پێشینان گوتویانە: «چاکە بکه و ببە بەدەم ئاوەوە.

* کە چاکەت کرد، چاوت لەوە نەبێ، کە چاکە لە گەڵکراو چاکەت بداتەو.

* چونکە تۆ کە چاکەت کرد، بۆ خودای دەکەیت لەبەرئەو دڵنیا بە کەخودا بەچەندە چاکەت دەداتەو.

(شیرکۆ) یش گوتی: -لە راستیدا چاکەکردن، کورتترین ڕێگایە کە بتگەییێتی بەخۆشەوستییى خودا و خۆت و نەتەو. راستترین ڕێگایە کە بتگەییێتی بەگەورەیی.

* جا بۆ ئەمەى سەر بکەویت بەرامبەری چاکە بکه بەچاکە.

بەرامبەری خراپەیش هەر بکه بەچاکە! بەلام لە پاش پاراستنی سەر و گیان و سامانت، خۆت بدەرە دەست خودا!...

* ئەگەر هات و چاکە لەگەڵکراو، پاداشی بەخراپە دایتەو، دلتەنگ مەبە. ئەو خودا تاقیت دەکاتەو!...

* ئەو خودای ناسی: خودای خۆش دەوێ. ئەو خودایشی خۆش بوێ: چاکە دەکات. ئەو چاکەیش بکات: کامەرەن و مەزن و خورت و سەرلەند دەبێ. بەلکو تەندروستیش دەبێ!... ئینجا (شاهۆ) دەستی بەقسەکردن کردووە گوتی:

* چاکە و خوداناسی، پێکەو، دەتکەن: بەهاوڕێی خودا، بەسەرداری خۆت، بەخۆشەوستییى هەموو کەس!...

* چاکە لە کەسێک دەوشتیتەو کە کردووە پەسەند و مەرد و سەرلەند بێ.

* چاکەکردن چەکیکە: هەموو گیروگرفتییکی ژینی پێ لەناو دەبرێ!...

* چاکە: بەرد نەرم دەکات. گەردن بەم و بەو کەچ دەکات. دڵ کێش دەکات. ژین ئاسان و پڕ فەر دەکات. دۆست پەیدا دەکات. دوزمن سەرەونگون دەکات!...

ئینجا شیرکۆش گوتی:

* چاکە، تەنیا شتییکە: کە پیاوی چاک و خراپ لەسەری ڕێک دەکەون. داواى دەکەن. هۆگری دەبن. پێ لە گەورەیشی دەنێن!...

* سەیر ئەوێهە پیاو لە هەموو شتییک تێر دەخوات. بەلام لە چاکە تێر ناخوات.

* ئەوێ لە جیهاندا بۆ پیاو دەمێنیتەو: هەر ناوی چاکە!... لەم کاتەدا شەوچەرەیان هێنا. دەستیان کرد بەخواردنی و ازبان هێنا لە وتوێژ تا سبەى شەو.

جوانى بەخشینیکی خوداییه

شەوی چوارەم کە کۆبونەووە، فەرھاد، کۆرەکەى گێرا، گوتی:

«جوانی: دیارییەکی خوداییە، خودا دەیدا بەپیاو، بۆ ئەمەى پێی ببوژیتەو، ڕەوشت و خووی پاکژیتەو، بەشکەوێتە گەر بۆ چاکەکردن.

جوانی: هێزێکی بەتێنە، دلی ئەم و ئەو کێش دەکات بۆ یەکتەر. لەناوەندیشیاندا تاسەى خۆشەویستی و دڵسۆزی و یاریدەدان و تێ گەیشتن لەیەکتەری و یەکییتی دروست دەکات».

(هۆشەنگیش گوتی): «خودای مەزن کەسى لە جوانی پێ بەش نەکردووە. ئەگەر جوانییى لەشى پێ نەبەخشیبێ، جوانی چالاکی و کارگوزاری پێ بەخشێو. یاخود جوانی زیرەکی و فەرپەخشى و ڕووخۆشى و هێز و توانایی و بزووتن و بەکارهاتنی پێ بەخشێو. هەرۆک لە منداڵدا:

جوانی ڕووخۆشى و ئێسک سووکی و ساویلکەیی و بزێوی دەبینن، لە پیاویشدا جوانی پێ گەیشتوویی و توانایی و مەردایەتی و پیاوێتی، دەبینن. لە ئافەرەتیشدا: جوانی ڕێکوپێکی و شەنگ و شۆخی و دڵ نەرمی و جگەرسۆزی و نازکی دەبینن. لە لاوانیشدا: جوانی هەرپەت و هێز و، گیانی پێشکەوتن و باوداھێنان و سەرکەوتن و بەرکەوتن دەبینن. لە ڕیش سپیەکانیشدا: جوانی تێگەیشتن و تێبینی زرنگی و ژیری و مەندی و پارێزگاری دەبینن».

ئینجا فەرھاد پرسى: «ئەى لە سروشتدا چى دەبینن؟».

هەر خۆی وەرەمى خۆی دایەو گوتی: «جوانیمان: گەورە و بەهێز و بەرجەستە دیتە پێش چاو. (پۆژ): جوانە بەرووناکی بەهێز و گەرم و بەکەلکیەو: بۆ گەشەکردن و پەرەسەندنی گیانلەبەرەن و گژوگیا و جێبەجێ کردنی کار و فەرمانمان. شەویش: جوانە، بەمەندی و بێ دەنگی و سەروت و بەزم و ڕەزمییەو. چەند جوانە (زەوی) لە کەشى بەھاردا: کە گۆل و ڕێحانە و سەوزەگیا و دارودرەخت سنگی دەپازێننەو! چەند جوانیشە (زەوی) لە کەشى ھاویندا: کە میوہ و سەوزە و دەغڵودان پێ دەگەن! ماوەى مەژغیش ھەبە، کە بەئارەزووی خۆی تێ بکۆشێ و بێت و بجێ خۆشى لە زبان بجێژێ! ئەى چەند جوانە لە پاییزدا: کە ژین دەکەوێتە کۆبونەو و خۆشراپواردن و مەندی و سەروتەو! ھەرۆھە، چەند جوانیشە (زەوی) لە زستاندا: کە هێزی بەرەنگاری کردن و کرد و کۆشى و ڕەنجدان بۆ دواپۆژ بەگور و تەووزمەو خۆی دەرەخات!...».

ئینجا (هۆشەنگ) دەستی کردووە بەقسەکردن، گوتی: لە کاتییکدا کە گۆل بەجوانی و بۆن خۆشیی خۆی فێری دلتەری و دڵپاکى و بێ دەبییمان دەکات... درەختیش بەجوانی و بەروبووم و سێبەری خۆی، فێری بەکەلک ھاتنمان دەکات بۆ ھەمووان. ئەى لەمەدا جوانی نابین: کە گیانلەبەر و پەرنەدە و جروجانەوەر و گژوگیا، کەلک و فەرمان پێ دەبەخشن، بێ ئەوێ چاویان لە پاداشتیکیان سوپاسییکی ئێمەو بێ؟!...

من ھیچ باسی چاوەندازە جوانەکانی دەمى پۆژئاوا و پۆژھەلات ناکەم. ھەرۆھە باسی ھەلەھاتنی

مانگ و دهرکهوتنی ئەستیرانیش ناکەم، لەناو جەرگی شینی ئاسماندا. ئەمانە و چاوئەندازەکانی شاخ و کێو بەلندەکان و، زری فراوانە شەپۆل ھاویژەکان و، تافگە خاوەن ھارەھارەکان و، ڕووبارە گەورەکان، کە بەتەوژم یاخود بەمەندیبەو دەکشێن بەناو زەویدا... ئەمانە ھەموو خاوەن جوانییەکن، چاوەبەستمان دەکەن و، دلکێشمان دەکەن. بەلام لەم جوانییانە گەورەتر ئەوێه: کە لەو ڕۆژەو (خودا) ئێمەی ھێناوەتە بوون: ئەمانە ھەموو دەم بۆ دلخۆشی ئێمە، بۆ کەلکی ئێمە، بۆ ئاسانکردنی ژینی ئێمە، (خودا) بەکاریان دەھێنێ تا ئێمە بۆ.

دوای ئەویش (فەرھاد) ھاتەوێ قسەکردن گوتی:

«سەرنجێک بدەن لە جیھان و ئاسمان، لە گیانلەبەرەکان، لە درندە و پەڕندە، لەو پێرەوییانەی ئەمانە لەسەری دەپۆن، لەو دەستوورانەی کە فەرمانرەوان بەسەر پەییوەندی گیانلەبەر و داروبەردەو، لە ڕەوشتی ژین و بزووتن. لەم ئافەریدە کراوانەی ئاسمان و زەوییدا چی دەبینین؟...» ھەر خۆی وەرانی دایەوێ گوتی:

«جوانی پێکھێنای، جوانی یەکسانی و ئارام گرتن و، جوانی بزووتن و گۆران، جوانی دروستکردن و لەناو چوون دەبینین».

ئینجا (ھۆشەنگ) یش گوتی:

«لەم زەمین و ئاسماناندا، ھەموو شتێک جوان و ڕەنگینە. (خودا) یش کە زەمین و ئاسمانانی لەژێر چنگدایە، دیسانەوێ جوان و ڕەندینە، و، ھەز لە جوانیش دەکات. چونکە خۆی ھونەرمەندی مەزنە و، ئەم ھەموو شتە جوانانەیش ئەو دروستی کردوون. بەلام لە ھەموو شتێک جوانتر کە (خودا) ی پاک و پێ ھاوتا بەئێمەی بەخشیبو (ھۆش) و (بیرکردنەو) یە، ئەو ھێزە کە لە ھەموو ھێزێکی جیھانی گەورەترە؛ کە بەھۆی ئەوێ دەتوانین بە (خودا) بگەین و، لە پێگای ئامۆژگاری ئەویشەو، ھەموو ئاواتێکی ژینمان پێک ھێنین. کەواتە بام ئەم (ھێزی بیرکردنەو) یەمان لە شتی بەکەلک و پەسندا بەکاربھێنین، بۆ خۆمان و بۆ ھەمووان؛ تا بتوانین خۆشی ئەم ژینە جوانە ناوازیە بچێژین.

ئەم ژینە، (خودا) بۆیەکی دروست کردووە، کە ئێمە خۆشی لێ وەرگیرین. پاشان بەھۆی ئەو خۆشییەو بگەین بەپایە ی پیاوێتی. بەلام ئێمە کاتیەک دەگەین بەو کامەرانییە، کە ژیاغان تەرخان بەکەین بۆ (بەکەلک ھاتنی گشت لای) (بەلێ ئەو کاتە، کە (خودا) و (گشت لا) دلخۆش بەکەین».

بەم ڕەنگە ئەمشەویش و تووژەکە دوایی ھات. لەم کاتەدا شەوچەرەیان ھێنا و دەستە ی ساز و ئاوازیان دەستیان کرد بەگۆرانی گوتن و ساز و ئاوازیان.

تا شەویکی تر بەخوداتان دەسپێرم.

پیاوی پیاو بێ قوماز ناکات

(شێرکۆ) گوتی: ئەوی قوماز دەکات، دوور دەبێ لە دۆستایەتی و خزمایەتی و نیشتمانپەروری و مەزقاپەتییەو. چونکە لەجیاتی خۆشەویستی پۆلپەرستی لەناو دلێدا دادەمەزێ. ئەوی قوماز دەکات، ھەرچەندێک پارە بباتەو، دەیدۆرێتییەو. بێجگە لەو ھی خۆشی دەخاتە سەر و دەیدۆرێتی. ئەمە لەلایەکەو. لەلایەکی تریشەو گەنجینە یەکی لە دەست دەچێ کە ھەرگیز نرخی تەواو نابێ. ئەویش (خۆشەویستی) یە.

خۆشەویستیش، ئەو کەرەستە یە کە ھەموو کردەوێکی پاک و پێرۆز و بەرز ی لێ دروست دەکێ. کەواتە ئەوی قوماز دەکات: ئەک ھەر دوژمنی خاوەنخۆی خۆبەتی، دوژمنی خۆبەستی. بەلکو دوژمنی نەتەو و نیشتمان و مەزقاپەتییە. قومازچی دلەق و تاوانکار نەبوا، ھاوێ و کەسوک و ھاوینیشمانی خۆی نەدەرپوتاندەو، و، زیانیشی بەخۆیان خۆی نەدەگەیاندا. خۆشی تووشی پێسوایی و نابووتی و سەرگەردانی نەدەکرد.

(شاھۆ) یش گوتی: ئەم دەردی قومازکردنە، بەدەردێکی کۆمەلایەتی دادەنێ. ئەوانە ی تووشی دەبن، لەو کەسانە کە دەیانەوێ لە ڕووی ژیانی خۆیان ھەر بەکەن. زۆریەیان لەو کەسانە کە تەمەل و ناتەوانان و، ڕەوشت و کردەوێیان خواروخیچە و، بەرگە ی راستی و دروستی ژیا ناکەن، ھەر بەکەن لە دەست ژیا نی راستەقینە ی خۆیان. چونکە لەناو ئەو ژیا نەدا گۆزەرەکان ناکەن. دەچن سەری خۆیان بە (قوماز) وە خەریک دەکەن، بۆ ئەمە ی جیھان و ڕووداوی ژیا نی خۆیان لەبیر بچێتەو. بەلام ئەو ڕوودا و لەبیرچوونەوێ ھەر تاوێک دەخا یێتی. ئەویش ئەو تاوێ کە قومازچییە کە قومازکە ی تێدا دەکات. کە لە قومازکە بوو، سەرلەنوێ ئەو ڕوودا و ناخۆشە ی ژیا نی خۆی دیتەو پێش چا و، پێوێ ھەرسان دەبێتەو.

ئینجا (شێرکۆ) گوتی: تەنانت قومازچی خۆشی سووک دێتە بەرچا و ھەر لەبەر ئەوێشە کە لەگەڵ ھەموو کەسیکی سووک و کردەو نەنگیشدا پێی شەرم نییە دا بنیشێ و قوماز بکات.

قومازچی نە لە ھەلسان و دانیشتندا بەئەندازە و پێکۆپیکە و، نە لە خواردن و نوستنییدا و، نە لە بیروباوەریشدا. درۆکردن و چەواشەکاری و سپڵەیی و زۆرداری و ھەموو کردەوێکی تری نەنگی لێ دەوێشێتەو. نە ھۆشی لە جیبی خۆی دەمێتی و، نە دلی و نە دەروونی تەندروستیشی بەرە بەرە پێو دەمێتی. بێجگە لەو ھی تووشی مە ی خواردنەو ی زۆر و کار و فەرمانی سووک و نەنگیش دەکات، وەک دوو زمانی و داوینپێسی و دوورپوویی و بەرتیل وەرگرتن بۆ خۆی و بۆ کەسانی تر و دزی... خۆ لەگەڵ خێزان و کەسوک و ھاوێی خۆشیدا، ھەموو دەم لە چەقەچەق و شاتەشات و جەنگ و ناکوکی دایە.

(شاھۆ) یش گوتی: ئافەری بۆ فەرمانرەوایی عێراق کە خەریکە قوماز لە ھەموو یانەکان و شوێنە گشتییەکاندا بەرەست دەکات. لە راستیدا ئەمە یە کەمجار نییە قوماز لە عێراقدا دەست بە بەرەستکردنی کرابێ گەلێک جاری تریش لە ھەموو خاکی عێراق، یاخود لە ھەندێ شوێنی عێراقدا

قومار بهر بهر بهر است کراوه. بهلام هیوادارین ئەمجاره فەرمانپه‌وایی و عیراق، له‌سەر بنچینه‌یه‌کی زانستی ئەم قومار بهر بهر بهر بکات. واتا ئەوانه‌ی قومار ده‌کهن، بیاندات به‌پزیشکانی ده‌روون، بۆ دۆزینه‌وه‌ی هۆی قومار کردنه‌که‌یان و، چاره‌سه‌رکردنی ده‌رده‌که‌یان. هه‌روه‌ها ئەو شوێنه‌ گشتی‌پانه‌یش که قوماریان تێدا ده‌کرا، وه‌ک یانه‌کان، هۆی رابووردنی پاک و پوخته‌یان تێدا دا‌به‌زرتنی، وه‌ک جیتی مه‌له‌کردن و وینه‌کێشان و خوێندنه‌وه و ساز و ئاواز لێدان و هه‌له‌په‌رکێ و یاری تری به‌که‌لک. تا ئەندامه‌کان به‌هۆی ئەوانه‌وه، کاتیکی خۆش به‌سه‌ریه‌ن و که‌لکێش وه‌ریگرن.

ئینجا (شیرکۆ) گوتی: که‌واته‌ خودا به‌خو‌رایی له‌ قورئانی پیرۆز و ئینجیل و ته‌وراتدا نه‌یفه‌رموه‌ه قومار مه‌که‌ن:

ئینجا (هه‌ر چوار دۆسته‌کان) به‌جاریک گوتیان:

«ئه‌وی راستی بێ، پیاو پیاو بێ، قومار ناکات».

گوێگر خۆشه‌ویسته‌کان: ئەم باسه‌یشمان برایه‌وه. له‌م کاته‌دا شه‌وه‌چه‌ریان هێنا بیه‌خۆن. ئیتر تا سه‌به‌ی شه‌و به‌خوداتان ده‌سپێرم.

خۆشی ببه‌خشه، نه‌ک ناخۆشی

(فه‌ره‌اد) گوتی: هه‌موومان حمز ده‌که‌ین خه‌لک دلمان خۆش بکه‌ن. به‌لام که‌م که‌سمان هه‌ول ده‌دات دلی که‌سانی تر خۆش بکات. ئەمه‌یش له‌ خۆپه‌رستیمان‌ه‌وه‌یه، که‌ هه‌ر چاومان له‌ که‌لک و خۆشی خۆمانه، نه‌ک که‌لک و خۆشی که‌سانی تر.

(هۆشه‌نگ)یش گوتی: ئەو گوله‌ی ده‌گه‌شتیه‌وه‌ و، بۆنی خۆش په‌خشان ده‌کات، بۆ هه‌موو که‌سیکی په‌خشان ده‌کات: بۆ دۆستی‌شی و بۆ دوژمنی‌شی.

ئەو پۆژه‌ی هه‌لدی، تیشک بۆ هه‌موو که‌س ده‌هاوێژی، به‌دۆست و دوژمنه‌وه.

ئەو کزبایه‌یش له‌ به‌یانانی هاویناندا هه‌ل ده‌کات، له‌شی هه‌موو که‌س فینک ده‌کاته‌وه، چ دۆستی بێ و چ دوژمنی، که‌واته‌ تۆیش، که‌ له‌لای خودا و به‌لای راستیشه‌وه، له‌ (گول) و (پۆژ) و کزه‌بای هاوین به‌نرختر دانراوێت، خۆت له‌وانه‌ که‌مه‌تر رامه‌گره. تۆیش وه‌کو ئەوان خۆشی به‌خه‌ر دلی هه‌مووانه‌وه، چ دۆستت بێ و چ دوژمنت. به‌لکو‌ نرخێ خۆت بزانه، له‌وان زۆرتر خۆت رابگره. خۆت له‌پیناو که‌لک و چاکه‌ی هه‌مواندا به‌خت بکه. جا ئەگه‌ر تۆ گه‌یشتیته‌ ئەم پایه‌یه، بێ گومان له‌ پزێی ئەواندا ده‌بیته، که‌ خودا به‌خوداناس و خاوه‌ن باوه‌ریان داده‌نی و، چ له‌ جیهاندا و، چ له‌ پاش ژباند، پاداشی هه‌ره‌ گه‌وره‌یان پێ ده‌به‌خشێ، که‌ ئەویش (به‌هه‌شت)ه. (خودا) له‌ (قورئانی پیرۆز)دا ده‌فه‌رموی: «ان الله اشترى من المؤمنین انفسهم و ماوالهم بأن لهم الجنة...». واتا: «خودا، له‌ خوداناسه‌کان و خاوه‌ن باوه‌ره‌کان، خۆیان و سامانه‌کانیانی کڕیوه: به‌هه‌شتیان پێ ده‌به‌خشێ»...

ئینجا (فه‌ره‌اد) گوتی: که‌چی هه‌ندی‌ک که‌ ده‌چنه‌ کۆپه‌که‌وه، رێژ له‌ کۆره‌که‌ ناگرن و، خۆشه‌ویستی به‌رامبه‌ر کۆره‌که‌ ناوێتن. ده‌چن زووخوا‌ی دلی خۆیان بۆ کۆره‌که‌ هه‌لدیه‌پێژن. په‌شم و قینی ناو دلی

خۆیان، له‌ پاش مله، به‌خه‌لک ده‌پێژن. ئەوانه‌ به‌وه‌ دلی ناو دانیش‌توانی کۆره‌که‌ ته‌نگ ده‌که‌ن، ژبانیان لێ بار ده‌که‌ن، وه‌ر‌سیان ده‌که‌ن. ئەنجام‌یش به‌وه‌ ده‌گات: خۆشیان و دانیش‌توانی ناو کۆره‌که‌یش کاتیکی ناخۆش به‌سه‌ر ده‌به‌ن، ئینجا بلاوه‌ی لێ ده‌که‌ن! ئەمه‌یش زۆرداریه‌که‌، ئەوپه‌ری دیار نه‌بێ.

(هۆشه‌نگ)یش گوتی: جا ئەوانه‌ی دلی خه‌لک به‌م جۆره‌ ته‌نگ ده‌که‌ن، سروشت سزایان ده‌دات: که‌س توخنیان ناکه‌وێت، که‌س خۆیان تی ناگه‌ییته‌ت، به‌ته‌نیا ده‌می‌ننه‌وه، له‌ خه‌م و خه‌فته‌ به‌ولاوه‌ هیچ بار و دۆستیکیان بۆ نامێنێته‌وه.

ئینجا (فه‌ره‌اد)یش قسه‌که‌ی ئەوی ته‌واو کرد گوتی:

«که‌واته‌ له‌بیرت نه‌چی: که‌ تۆی مرۆف له‌لای (خودا) و به‌لای (راستی)یشه‌وه: له‌ (گول) و (پۆژ) و (کزه‌بای هاوین) به‌نرختر دانراوێت. ده‌بی کارێ بکه‌یت شایسته‌ی پایه‌ی خۆت بێ. واتا هه‌موو دم گه‌ش و پروو‌خۆش و قسه‌ شیرین و کرده‌وه‌ په‌نگین بیت له‌گه‌ل هه‌موواندا...»

خاوه‌نه‌لۆکی^(١)

(شیرکۆ) گوتی: خاوه‌نه‌لۆکی پێشه‌یه‌کی نه‌نگ و نا‌هه‌مواره. نه‌ ئاینی پاک‌ی ئیسلام رێی پێ ده‌دات، نه‌ هیچ ئایین و یاسایه‌کی کۆمه‌له‌یه‌تیش رێی پێ ده‌دات. هه‌موو که‌س به‌چاوێکی سووک سه‌یری ده‌که‌ن.

(شاهۆ)یش گوتی: له‌گه‌ل ئەمه‌یشدا، هه‌ندێ که‌س، چ له‌به‌ر په‌که‌که‌وتووبی بێ، یان له‌به‌ر سه‌رگه‌ردانی، که‌ ناچار ده‌بن خاوه‌نه‌لۆکی بکه‌ین به‌پێشه‌ بۆ خۆیان، له‌ مرۆقا‌یه‌تی ئیتمه‌یش و ده‌وه‌شیتنه‌وه‌ که‌ ده‌ستی یارمه‌تی‌یان بۆ درێژ بکه‌ن. کۆمه‌له‌یه‌تی تازه‌یش که‌ ده‌بی له‌سه‌ر رێبازی ئیسلامه‌تی بچێ به‌رپه‌وه، لای له‌م جۆره‌ که‌لۆلانه‌ کردۆته‌وه. میوانخانه‌یه‌کی له‌ هه‌موو شارێکدا بۆ دامه‌زراندوون. له‌ناو ئەو میوانخانه‌یه‌دا ده‌یانپارێژی و ده‌یاننوێنی و به‌خێو‌یشیان ده‌کات. به‌لام نا‌هێلن هیه‌چیان خاوه‌نه‌لۆکی له‌ناو شه‌قام و کۆلان و بازاره‌کاندا بکه‌ن. با‌لبازی فەرمانپه‌وایی هه‌ر خاوه‌نه‌لۆکیکی له‌وانه‌ دی، خاوه‌نه‌لۆکی ده‌کات، ده‌یگرێ و ده‌یباته‌ ناو ئەو میوانخانه‌یه‌وه‌ که‌ فەرمانپه‌وایی بۆی دامه‌زراندوون. له‌وێدا دا‌یده‌نی. کاربه‌ده‌ستانی میوانخانه‌که‌یش له‌ میوانخانه‌که‌دا ده‌یه‌یتلنه‌وه‌ و، به‌جوانی ده‌ینوێن و، خۆرشتی ده‌ده‌نی و، ته‌ندروستی‌شی ده‌پارێزن. جا ئەو په‌که‌که‌وتانه‌ له‌وێدا ده‌می‌ننه‌وه‌ تا مردن. به‌و میوانخانه‌ ده‌لێن: «په‌که‌که‌وته‌خانه».

ئینجا (شیرکۆ) گوتی: هه‌رچه‌نده‌ ئەم جۆره‌ په‌که‌که‌وته‌خانه‌ له‌مه‌وپێش له‌ هه‌ندێ شاره‌کانی کوردستاندا هه‌بوون؛ به‌لام سه‌رده‌مه‌یک ها‌ته‌ پێشه‌وه‌ کاربه‌ده‌ستان لایان‌بردن. که‌چی له‌م دوو سی سا‌له‌ی دواییه‌دا، (فه‌رمانداریی خۆیی کوردستان) خه‌ریکه‌ دا‌یانده‌مه‌زرتیته‌وه‌ به‌لام له‌سه‌ر بنچینه‌یه‌کی زانستیانه‌ که‌ له‌ بنچینه‌کانی پێشوو چاک‌ترین.

(شاهۆ)یش گوتی: ئیتمه‌یش تکامان له‌ کاربه‌ده‌ستانی کوردستان وه‌هایه: ئەم پڕۆژه‌یه‌ له‌ هه‌موو شاره‌کانی کوردستاندا به‌هه‌سه‌ر، تا له‌مه‌ زۆرتر ئەو چاوه‌ندازه‌ ناسۆر و نه‌نگ و ناشیرنه‌یه‌ که‌

(١) سو‌ال‌کردن: ده‌رۆزه‌ کردن، ده‌ست پان‌کردنه‌وه.

خوازەلۆكەكان دەینوێتن لەناو بازارێ و شەقام و كۆڵانەكاندا بەچاوی خۆمان نەییسنینەو. هەرەها خوازەلۆكە درۆزنەكانیش كە بەدرۆ خۆیان كێدوو بە (پەككەوتە)، كۆ بكرێنەو بەردەم دادگا، تا سزای خۆیان بەدەنێ، و، لەمە بەولایشەو لەبەر چاوبرسیستی و تەمەلی و نامەردی خۆیان بەخوازەلۆکی پاره لە ساویلکە و دلپاکەكان، بەخۆراویی نەبچرن و، دەستی كۆمەلایەتییهكەیشمان نەبڕن.

دادپەرۆری

(فەرهاد) گوتی: ئیمشەومان داناو بۆ ئەوێ لە (دادپەرۆری) بدوێن. کامتان لە پێش هەمووماندا دەست پێ دەکات؟

(هۆشەنگ: من. پێشینان گوتویانە: «فەرمانڕەوایی لەسەر بنچینەی دادپەرۆری دادەمەزرێ». واتا هەر فەرمانڕەواییەك بەبێ دەستوورەکانی (دادپەرۆری) نەجۆلێتەو، دەرپوخت و لەناو دەچێ. هەر فەرماندارییهكیش بەبێ. دەستووری (دادپەرۆری) بجۆلێتەو، پایەدار دەبێ و بەشەنگ و شۆخییهو دەژی.

(فەرهاد)یش گوتی: راست دەکەیت. (سەلاحەدینی ئەبویی) كە توانی ئەو فەرمانڕەوایییه گەورە و فراوانە ببات بەرپێوە، و، لەشکری بیست و دوو دەوڵەتی ئەوروپایی بشکێنێ، و، سەر بەهەموو شاھێکی ناپاکی پۆژەهلەتی دابنەوێنێ، و، ئەو هەموو ناویانگە چاک و پاک و پیرۆزە دەست بکەوێ، هۆیکە ی ئەو:بوو: لە کێدوو و ڕەفتارەکانیدا دادپەرۆر بوو. هەندێ جاریش لە (دادپەرۆری)ی دەرنازان و (چاکەخواری)ی بەکارهێنا، کە لە (دادپەرۆری) بەنرختر بوو.

(شێرکۆ)یش گوتی: بەلێ وایە. (عومەری خەتاب)یش كە پێشەوايەکی ئایینی و دەوڵەتی ئیسلام بوو، بۆیکە فەرماندارییهكە ی بەهێز و هەرد و شکۆدار بوو، تێکڕا هەموو کێدوو و ڕەفتاریکی دادپەرۆرەنە بوو.

ئێنجا (شاهۆ) دەستی پێ کرد گوتی: بەلام دادپەرۆری، کە دەرمانی دەردی نەتەوێهکی زۆرلیکراو و بێچارەیه، هەر ئەو نییه کە لە کۆری دەوڵەتیدا بەکاربهێنێ. هەرەها دەبێ لە کۆری (ژبانی پۆژانە)ی تاییه تیشدا بەکاربهێنێ. وەك ئەوێ گەورە خێزان لەگەڵ هەموو ئەندامەکانی خێزانەکی خۆیدا دادپەرۆرەنە بجۆلێتەو. چ مافێکیان لای هەیه، بیاننات. چ مافێکیشی هەیه لایان، لێیان بستییت. هەرەها دەبێ دادپەرۆری لە بازاری کرپن و فرۆشتنیدا بەکاربهێنێ. لەگەڵ دۆست و یار و دراوسێ و خزمیشدا، لەگەڵ بێگانە و خۆیشدا بەکاربهێنێ.

دوای ئەو (هۆشەنگ) هاتەو قسەکردن، گوتی: (خودای گەورە)، لە قورئانی پیرۆزدا بايەخێکی زۆری بە (دادپەرۆری) داو. دەفەرموێ: «ان الله يأمر بالعدل والاحسان). واتا:

«خودا فەرمان دەدا، لە ژبانی پۆژانەدا، دادپەرۆری و چاکەخواری بەکاربهێنێت». هەرەها خودا دەفەرموێ: «واذا حکمتکم، فاحکموا بالعدل». واتا: «ئەگەر فەرمانداریشتان کرد، لەسەر بنچینەی دادپەرۆری بجۆلێنەو». لە جیگایەکی تری قورئانیشدا دەفەرموێ: «واذا قلتکم، فاعدلوا». واتا:

«ئەگەر قسەبێشتان کرد، دادپەرۆرەنە قسە بکەن».

(فەرهاد)یش گوتی: بەکورتی هەرچی شەڕ و ئاژاوێهەك لە جیهاندا ڕوو دەدات، هەمووی لەو دەوێه کە زۆرداری دەکرێت، واتا: دادپەرۆری بەکارناهیترێت. هەموو چاکەیهک لە دادپەرۆری دەوێشیتەو، وەك: راستگۆیی، سەرراستی، راستی، دروستی، دۆستایەتی، نەتەوێهەرۆری، نیشتمانییهەرۆری، جیهاندۆستی، چاکەدانەو، داوێنپاکی، دەرۆن ئازادی، سەرەستی. هەموو خراپەیهکیشت لە زۆرداری دەوێشیتەو، وەك: دزی، قسە هێتان و بردن، گزی کردن، سێلەیی، سەرشۆری، دەستدرێژی، ئێنجا (هۆشەنگ) دوایی بەوتووێژ کە هێنا، گوتی:

جا ئەوانە ی دەیانەوێ لە ژبانیاندا سەرکەوتووبن، پێویستە دادپەرۆرەن. خۆ ئەگەر چاکەخواریشت بن، کە پلەیهک لە دادپەرۆری گەورەتر، ئەو زۆرتر سەرەکەون و بەردەکەون و، پێش دەکەون. هەرچی گیروگرفتێکی ناو تاک و تەرایان هەیه و، ناو نەتەوێهەرۆری، ناو دەوڵەتەکان هەیه، لەسەر دەستی (دادپەرۆری)دا چارەسەر دەکرێ و دەپێتریتەو. ئەگەر (دەوڵەتەکان) و (نەتەوێهەرۆری) و (تاک و تەراکان)یش، (دادپەرۆری)یان بپاراستایە، نە شەرۆشۆڕ ڕووی دەدا، و، نە شۆرش و نە ئاژاوە!...

بیروبارۆری دیموکراتی

(شێرکۆ) گوتی: ئیمشەو لێدوانەکەمان لە بابەت دیموکراتییەوێه. (دیموکرات) وشەیهکی یۆنانییه؛ واتاکە ی ئەو دەگرتەو: کە نەتەوێه خۆی فەرمانداری بەسەر خۆیدا بکات. واتا خۆی فەرماندار بۆ خۆی هەلێبێژێ تا ئەو فەرماندارە کاروباری دەوڵەت بەرپێوێبات. جا ئەگەر ئەو فەرماندارە لە ڕێی راست لای دا، و، دەستی کرد بەزۆرداری، نەتەوێه مافی هەبێ، لێی راست بێتەو و لای ببات، یەکیکی تر بکات بەفەرمانداری خۆی: کە زرنگ و کێدوو پەسەند و کارامە و دادپەرۆر و کارگوزاری.

(شاهۆ): تکایە لەم ڕووەو چەند نمونەیهکمان بۆ بهێنەرەو.

(شێرکۆ) بەبێ سەرگوروشتنی (نەرۆز) کە لە ناو (کوردستان)دا باو، (کاوە)ی ئاسنگەر بۆیکە شۆرشەکی بەرپاکرد، خونکاری ئەو سەرەمە زۆرستەمی لە کوردەکان دەکرد. (بیوراسپ)ی خونکاری لەسەر تەخت لابرد و کوشتی، و، (فەرەیدوون)ی لەجێ دانا، بەهێوای ئەوێ (دادپەرۆرەنە) و (دیموکراتییانە) فەرمانداری بەسەر کوردستاندا بکات. ئەو ڕۆژی ئەو شۆرشە سەری گرت، بەرێکەوت بەر یەکەم ڕۆژی بەهار کەوت، بۆیکە ناویاننا: (نەرۆز).

جا ئەم بزوتنەوێه بەبزوتنەوێهکی دیموکراتییانە دادەنێ، چونکە نەتەوێه فەرمانداری خراپی لابرد و، فەرمانداری چاکی لەجێ دانا.

هەرەها (٣٠٠) سالتیک پتیش لەمەوپیشت (چارلسی یەکەم) زۆر و ستەمیکی زۆری لە ئینگلیزەکانی نەتەوێه خۆی کرد. هەموو مافەکانی ئەوانی خستبوو ژێر پێیهو. بەلام (کرومویل) بەناوی نەتەوێه ئینگلیزەو لێی راست بوو ئەو لەشکرەکی شکاند و، خۆشی کوش. نەتەوێه ئینگلیزیش لە پاداشی ئەویدا ئەوی کرد بە (سەرەك کۆمار)ی خۆی تا فەرمانداری بەسەردا بکات.

ههروهه ئهم جوړه شوږشېش به کارېکي ديموکراتيپانه داده نړۍ. چونکه نه توه، فه رمانداري خراپي له سهر خوي لابر و، فه رمانداري چاکي له جي دانا، فه رمانداري به سهر د بکات.

(شاهو) یش گوتی: که واته له (فه رمان په واییه کی دیموکراتی) دا ده بی فه رمانداري به ده ست نه توه وه بیت. نه توه به سایه ی نوښه رانی خویه وه، که (کوړی یاسا دانان لږ دوست ده بی). هر کارېکی بو بیکات، بپاری له سهر ددهات. (کوړی یاسا راپه راندن) یش له سهر به تی نه و بپاره جیبه جی بکات. به واتا په کی تر (کوړی یاسا راپه راندن) له لایه ن (کوړی یاسا دانان) وه لږ سپینه وه لږ ده کړی. نه گهر نه توه زانی (کوړی یاسا راپه راندن) فه رمانی خوی به جی ناهینې، مافی هیه، به سایه ی (کوړی یاسا دانان) وه لای ببات و، (کوړېکی تر) بخاته جیگی.

(فه رها) یش پرسى: ئه ی له واتای دیموکراتيپه وه مافه کانی نه توه یش تی ناگه ین؟

(هوشه نگ) یش وهرامی دایه وه، گوتی: به لږ تیپان ده گه ین. وهک مافی کوږونه وه و، سهر به سستی قسه کړدن و باوه وکړدن و، دهر پینی بیرو باوه له به رده م کار به ده ستانی فه رمان په وایید. هه روه له وشه ی دیموکراتيپه وه، واتای (دادپه روه ری) و (په کسانى) و (سهر به سستی) تی ده گه ین، که ده بی هه مو هاو نیشتمانیک، وهک پهک، (ماف) و (فه رمان) ی هه بی و، به رامهر ده ولت به کاریان به ینې. بیجگه له وه واتای (سو سیالیستی) یش هه له واتای (دیموکراتی) یه وه هه لقولا وه، که کوږمه لایه تیپه کی نه دروست و خوتنده وار و کامهران و نازاد دوست دهکات.

(شیرکو) یش گوتی: به لږ وایه. که فه رمانداري به ده ست نه توه وه بو، زوروسته م روو نادات. نه توه یش روژ به روژ پینش دهکوت. به لام که فه رمانداري به ده ست نه توه وه نه بو، هه مو شه و نازاوه و خراپه پهک روو ددهات. نه و سا که یش نه توه دوا دهکوت.

(هوشه نگ) یش وهرامی دایه وه گوتی: ئایینی پاکى ئیسلام بایه ختیکی زوری به (بیرو باوه ری دیموکراتی) داوه. خودا له قورثانی پیروزدا ده فه رموی: «وامرکم شوری بینکم». واتا «هه کاروباریکی نه توه بیستان هاته به رده م، بام تیگه یشته و کانتان راوژ و وتوژی له سهر بهکن». هه روه ده فه رموی: «لا فضل لعربى على اعجمى الا بالتقوى». واتا: به کړده وه پاک و پیروز و خوداناسی نه بی، هیچ بیگانیه که پایه ی به رزتر نابى». هه روه ده فه رموی: «ان اکر مکم عند الله اتقاکم». واتا: «نه و که سه تان، له هه موتان زورتر، لای خودا پله ی بلند ده بیته وه، که له هه موتان زورتر، خوداناس و په وشت و کړده و بلند بی».

(فه رها) پرسى: کاک شیرکو! له بابه ت (فه رمانداري خوی کوردستان) یش غونه په که له (فه رمانداري دیموکراتی). نه م ده زگایه له لایه ن فه رمان په وایی عیترقه وه بو نه وه دامه زرتراوه که (نه توه ی کورد) تیر و پر چیشکه ی (دادپه روه ری) و (سهر به سستی) و (په کسانى) بکات. هه روه بو نه وه هه رچی زورداريپه کی فه رمان په وایی پيشووی عیترق هیه و له سهری که له که بووه لابری. تا کورده واری پینش بهکوه و کوردستانیش ناوه دان بیته وه. نه م ناواته گرنگه یش به وه دیته دی، که نه توه ی کوردیش یارمه تی کار به ده ستانی کوردستان و فه رمان په وایی عیترق بدات له پیشخستن خویدا.

(هوشه نگ) یش گوتی: وا (نه نجومه نی نیشتمانی) یش له ئارا دایه که نه ویش بریپیه له ده زگایه کی دیموکراتی تر بو هه مو دانیشتمانی عیترق به کورد و عه رب و هه مو که مایه تیپه کانه وه.

چاکه خوازی

(شیرکو) گوتی: چاکه خوازی چیه و نه دازه کانی چین؟

(شاهو) یش وهرامی دایه وه گوتی: نه وانه ی حه ز به چاکه کړدن دهکن له دادپه روه ران پله پهک گه وره ترن. جا چاکه خوازی که نه مهنده بلند و گرنگ بی، هه لبت ده بی لږ دبوونه وه په کی زوری تیدا بنوینې. نه گینا له وانه په جیگی خوی نه گری و، له باتی که لک و چاکه بو نه توه، زبانی لږ بوه شپته وه. به واتا په کی روشتنر ده بی که چاکه مان له گه ل که سیکا کړد، ته ماشای نه ویش بهکین: ناخو نه م چاکه کړنه ی نیمه په زبان به کوږمه لایه تیمان ده گه یینې، یان که لکی پی ده گه یینې. نه گهر دزیک په نای برده بهر سهرک هوزیک و، سهرک هوزکه دالای دا و، پاراستی و شار دیه وه، نه م راسته سهرک هوزکه، به پی بیرو باوه ری دزه که، چاکه ی له گه ل نه و، دزه دا کړدوه. به لام له راستیدا خراپه ی له گه ل نه توه ی خویدا کړدوه و، خراپه ی له گه ل دزه که خویشیدا کړدوه! چونکه (دادپه روه ری کوږمه لایه تی) واه رمان ددهات: که هه مو دزیک بگیریت و بدریته ده ست دادگاه. تا دادگاه سزایه کی وای بدات، ناراسته ی چاکي بکات و، جاریکی تریش نه گه رپته وه سهر دزی کړدن. (فه رها) یش گوتی: هر به م په نگه نه و که سه ی بارووی (لوتی) ش بکات، ناپاکي له گه ل نه توه ی خویدا دهکات. چونکه لوتیتی کاریکی په سهند نیپه و زبان و سهر شوړی به نه توه که مان ده گه یینیت.

هه روه ها مندالی لاساریش نابی به ده مپه وه بدری. چونکه که گه وره بوو زبانی زورتر به دایک و باوکی خوی و که سانی تر ده گه یینیت.

نه و دایک و باوکه ناشیپانه یش که نازی بی نه دازه ی منداله کانیان ده گرن، فیری خو په رستیپان دهکن. که گه وره بوون زبان له خویان و له نه توه یش دهکن.

(هوشه نگ) یش گوتی: هه روه ها نه و که سانه یش که یارمه تیپه خوازه لوی کړدوژن دهکن، له راستیدا خراپه له گه ل نه و خوازه لوی کانه خویان و، نه توه که ی خویندا دهکن. چونکه (دادپه روه ری) و امان لږ ده خوازیت، به (چاک) پاداش بده ین و، به (خراپ) یش سزا. تا هه ردوولایان ناراسته ی چاکه کړدن بهکین بو که لکی گشتی.

(شیرکو) پرسى: نه ی چاکه کړدن له گه ل په کهکوته و داماو دا به کاریکی په سهند دانانړی؟

(شاهو) یش وهرامی دایه وه گوتی: جاران چاکه کړدن له گه ل په کهکوته و داماو کاند به کاریکی په سهند دادنه را. به لام نه م چاکه کړدنه چونکه له شپه وه په کی دروستدا به جی نه ده هینرا و، له سهر بنچینه په کی زانست و هونه رپیک نه دهات: زبانی له کوږمه لایه تیمان ددها، نهک که لک و فه ر.

له بهر نه وه که لیک که سی ته مه ل و خو پریش که هیچیان په کهکوته و داماو نه بوون، دهستیپان ده دایه خوازه لوی و، کوږمه لایه تیپه که یشمان به هو ی نه ووه زبانیکی زوری پی ده گه یشته. له بهر نه وه (زانایانی -

کۆمەلە (تەبىئىي) چەند دەزگایەکیان داھینا، بۆ ئەمەى چارەسەرى دەردى داماو و پەككەوتە و لى قەوماوەکانیان پى بکەن و، ئەو جۆرە مەرقە درۆزە خۆرپىيانەيش كە خوازەلۆكيبەكى ناپەوا دەكەن لە خوازەلۆكى بەربەست بکەن. (دەزگای پەككەوتەخانە) و (دەزگای ھەتيوان) و (کۆمەلەى نەھيشتەنى نەخۆشيبەکانى سنگ) و (خۆپەندنگای کۆپران) لەو جۆرە دەزگایانەن.

(شپىركۆ)يش گوتى: خۆش بەختانە ھەندىك لەم دەزگایانە لە شارە گەورەكانى كوردستانيشدا كراونەتەو، وەك (خۆپەندنگای ھەتيوان) و (پەككەوتەخانە) و (کۆمەلەى نەھيشتەنى نەخۆشيبەکانى سنگ). بەرامبەر ئەوانەيش كاربەدەستانى كوردستان نيازبان وايە، ھەرچى خوازەلۆكى دەكات كۆيان بکەنەو و بياىنخەنە دەزگای (پەككەوتەخانە)كانەو. تا لەوێدا جىگا و خۆرشتيان بەدريتى و تەندروستيبان بپارێزى. ھەرۆھا سىلدەرەكانيش تىژ دەكەنە سەر ئەوێ خۆيان بگەيپننە (خەستەخانەى سىل) و (کۆمەلەى نەھيشتەنى سىل)، تا نەخۆشيبەکانيان چاك بکړينەو، و، باربووى خيزانەكانيشيان بکړى تا چاك دەبنەو. دەبى باوك و داىكەكانيش تىژ دەكەنە سەر ئەوې بچنە (خۆپەندنگای ھەتيوان)، تا لەوێدا خواردن و نۆستن و جلۆبەرگ و خۆپەنديان بۆ پىك بەپيڤى.

(ھۆشەنگ)يش گوتى: لە راستيدا ئەم كارانەى (فەرماندارى خۆبى كوردستان)ە، ھەمويان پەسەند و بەجپن. ماوەتەو سەر ئىمەيش كە گەلى كوردپن و حەز بەچاكەخاوى دەكەين، ھەر پارەيەك لە ئاھەنگى (ژنەپنان) و (پرسەگرتن) و ئەو جۆرە بابەتانەدا نيازبان ھەبە، بەفپۆر بەختى بکەين: بەختى نەكەين. بپەيدپن بەو دەزگایانە تا ئەوان بۆ پەككەوتە و داماو و لى قەوماو و نەخۆش و ھەتيوانى گەلەكەمانى بەخت بکەن. چونكە پارەكانمان لەم جۆرە دەزگایانەدا جىبى خۆيان دەگرن و، (خودا) بۆمانى دەنۆسى. بەلام لەو جۆرە ئاھەنگانەدا جىبى خۆيان ناگرن و (خودا)يش بۆمانى نانۆسى. چونكە ئەو جۆرە ئاھەنگانە بابەتى خۆنۆاندن و كەش و فشن، ھەر پارەيەکیان تىپدا بەخت بکەين بەفپۆر دەپوا.

خۆشەويستى، نەك پوولپەرستى

(شپىركۆ) گوتى: ئەوانەى بەتەنگ دلئى خەلکەوێن راي بگرن... ئەوانەى حەز بەبەرھەمەپيانى خۆشەويستى دەكەن لە نيوان خۆيان و كەسانى تردا... ئەوانەى دەست دەدەنە خوداناسى و، مەرقەدۆستى و، نىشتەمانپەرورەى و، گەلپەرورەى... ئەوانەى دلدارى و دۆستايەتى دەكەن لەگەل كەسانى تردا... ئەوانە، ھەمويان، لە (كۆرى مەرقەپەتيدا پايەيان لە ھەموو كەس بڵندترە. چونكە ھۆگرى خۆشەويستپن، نەك پوولپەرستى. خۆشەويستى بەلاى ئەو جۆرە كەسانەو بەنرخترە لە ساپە و پاپە و سامانى جىهان. چونكە ھەرچىبەکیان ھەبە لە سامان و تىكۆشان، بەختى دەكەن لە پىپناو پاراستنى خۆشەويستيبەكەياندا.

(شاھۆ) پرسى: دەتوانيت كاك فەرھاد، چەند وێنەيەكمان لەم جۆرە خۆشەويستيبە بۆ بەپيڤيتەو؟

(فەرھاد)يش گوتى: بەلئى دەتوانم، (سوكرات) بەرامبەر گوتنى (راستى)، گەيشتە ئەندازەيەك، گيانى پاكى خۆى لەپىپناودا بەخت كرد بۆ ئەمەى نرخ پەت بەقسەكانى خۆى، ھەرچەندە ھەليشى بۆ ھەلکەوتبوو لە بەنديخانە ھەر بکات، ژەھرى بەنديخانەكەى نۆشى و لە بەنديخانەكە ھەر پاي نەكرد، نەوێك ياسا بشكىنى.

خۆشەويستى (سەلاحەدپنى ئەيوپى) بەرامبەر نەتەوێكانى ژيژ دەستى خۆى، گەيشتە ئەندازەيەك، ھەموو ھيژ و ھەرەتپىك و ھەموو لەش و ھۆشپىك و، ھەموو چست و چالاكيبەكى خۆى لەپىپناو پاراستنى خاكى ئىسلامدا بەخت كرد. تەنانەت بەدەم نەخۆشى و، بەپرینەكانى لەشيشيبەو، بەرامبەر دوژمنانى سەربەستى و ئازادى و ئىسلامەتى لە كۆرى شەپدا دەجەنگا دەيگوت:

«كە لەپىپناو ئەم بىروباوەرەدا، كە ھەمە، دەجەنگيتم، ئيش و ئازارى نەخۆشيبەكەم لەبىر دەچيپتەو!...».

(ھۆشەنگ)يش بۆى تەواو كرد، گوتى: «مادام كورى)يش لەپىپناوى خۆشەويستيبەكەيدا بەرامبەر (زانست) و (كەلكى مەرقەپەتەى)، وازى لە سامان و تەندروستى ناوبانگى خۆى ھيئا و، لە كۆل تاقى كەردنەوێكانى خۆى نەبوو، تا (پادىۆم)ى دۆزيبەو. مەرقەپەتەى كەلكىكى بى ئەندازەى لە دۆزینەوێكەى ئەو وەرگرت. بەلام ئەم كەلكى خۆى خستە لاو، خۆى لەپىپناو كەلكى گشتيدا بەكوشت دا. (پيشەوا عوسمانى كورى عەففان)يش، نرخى مەرقەپەتەيبەكەى لەوێدا بوو كە بوو بەئىسلام، لەسەر دەستى پىغەمبەردا، ھەرچى سامانىكى ھەبوو لەپىپناوى بۆلەبوونەو و پاراستنى (ئايىنى ئىسلام)دا بەختى كرد.

(شپىركۆ)يش گوتى: ئەى باسى (مەم و زين) بۆ نەكەين؟ كە ھەردووکیان لە پىپناو (ئەفپن)دەكى خۆياندا خۆيان بەكوشت دا. خۆيان مراند، بەلام سەرى نەتەوێ كوردپان بەرز كەردەو.

ئەفپنەكەيان چپۆكى مەم و زينى گەيانە پۆپەى ھەرە بەرزى وێژەى (كوردى) و (جىهانى).

ھەرچى ئەرك و ئازارپىك ھەبە، بەسەر پىغەمبەرەكاندا ھات. كەچى چونكە (خۆشەويستى)يەكەيان بەرامبەر (خودا) و بەرامبەر (ئايپن)دەكانيان بەھيژ بوو، وازيان لە پاپە و ساپە و ماپە ھيئا و خۆيان لە پىپناو راگرتنى دلئى (خودا) و (ئايپن)دەكانى خۆياندا بەخت كرد.

(زەردەشت) لە پىپناوى ئايپنەكەيدا خۆى بەكوشت دا. (مووسا) لە پىپناوى ئايپنەكەيدا بەسەدان دەرد و ئازارى چيشت و سزا درا.

(عيسا) و (محەمەد)يش خۆشەويستيبەكەيان بەرامبەر (خودا) و ئايپنەكەيان، ئەمەندە بەھيژ بوو، ھيچ ساپە و پاپە و ماپەيەكى جىهانپان نەھاتە بەرجاو. خۆيان لەپىپناو دل راگرتنى (خودا)دا بەخت كرد بەرگەى ھەموو دەرد و ئازارپىكان گرت. تا بىروباوەرەكەيان سەرى نەگرت و وازيان نەھيئا.

ئىبنجا (شاھۆ) دوایى بەتووتەژەكە ھيئا، گوتى: (خۆشەويستى) ھەر لەدەست (مەرد) دئ. بەلام (پوولپەرستى) لە دەست ھەموو (نامەرد)پىك دئ. لە (خۆشەويستى)يەو: ھەموو كەردەوێەكى چاك و، ھەموو رەوشتپىكى جوان و، ھەموو خوويەكى بڵند دەوھشپتەو. لە (پوولپەرستى)يشەو: ھەموو رەوشت و خوويەكى نەنگ و ناپەسەند و، ھەموو كەردەوێەكى ناخپرين دەوھشپتەو.

جا ئىمەيش كە (فەرماندارى خۆبى كوردستان)مان خۆشدەوئ، بام لە پىپناوى پاراستنى ئەو و، پىن گەيشت و گەشەكردنى ئەو، بەرگەى ھەموو ئەرك و ئازارپىك و، ھەموو توانج و پلارپىك بگرين. واز نەھيڤن و كۆل نەدپن و، وەرە بەرندپن تا بەئامانجى بەرز و پىپۆزى (كورد) و (كوردستان) دەكەين.

ئەم سامانەت لەکوئ بوو؟!...

(شیرکۆ) پرسى: ئەنجامى پەرەردەکردنى منداڵ بەنازدارىيەوه چىيە؟

(شاهۆ) یش گوتى: ئەوانەى لە منداڵیدا دایک و باوکىيان ڕوويان زۆر داوئى و، نازداريان ڤيترکردوون، زۆربەيان گروژ و لاسار دەردەچن. کە گەورە بوون، دەبنە خۆپەرستىکى وەها، هەموو جوژە کەتن و تاوانىکيان لى دەهەشیتەوه. دایک و باوکە ناشى و نەزانەکانىشيان بەلای خۆیانەوه وایە، بەرامبەر منداڵەکانیان خۆشەويستیان ناوندووه. لە راستیدا هەر دایک و باوکى منداڵى خۆى وەها ڤيتر بکا و رابەيتى، نەک هەر دوژمنایەتى لەگەڵ منداڵەکەدا دەکات، لەگەڵ (کوردهواری) یەکەيشماندا دەکات. هەر وەها لەگەڵ خۆشياندا دەیکەن. چونکە منداڵەکە کە گەورە بوو، هەر ڤۆزە پەلپيکيان پى دەگرى. هەر ڤۆزە زيانىکيان لى دەدات. ئەمە يىجگە لەوێ لەگەڵ کەسوکار و دراوسىيشدا بەسەدان گەر و گىچەل و گىروگرفت و تەنگ و چەلەمەيان بۆ دروست دەکات. ئەم جوژە منداڵانە دوور نىيە بى بەدز. دوور نىيە بى بەپىاوکوژ. ياخود بەچەواشەکار و ناژاوەگى.

(شیرکۆ) پرسى: ئەم منداڵانە بۆ چ وایان لى دى؟

(فەرهاد) گوتى: چونکە باوک و دایکيان ڤيترى فەرمانى سەرشانى خۆيان نەکردوون: نە بەرامبەر باوک و دایکان، نە بەرامبەر کەسوکاريان، نە بەرامبەر دۆست و یاریان، نە بەرامبەر نەتەوه و نىشتمان و مەروڤايەتییان، واتا هەر بەدەمیانەوه هاتوون و مافيان داوئى. هیچ فەرمانىکيان لى داوا نەکردوون بیکەن. کەچی فەرمانى سەرشانى هەموو باوک و دایکىک ئەوێ: لە پيش هەموو شتىکدا، منداڵەکەى خۆى وەها ڤيتر بکات، وەها رابەيتى، کە بەرامبەر هەموو مافىک کە دەستى دەکەوێت، فەرمانىک جىيەجى بکات. کە بەرامبەر هەموو سەریەستىيەک کە دەستى دەکەوێت، لى پەرساويیەک بگرتە ئەستۆى خۆى: چ بەرامبەر باوک و دایکى خۆى، چ بەرامبەر کۆمەلایەتى و فەرمانرەوایی.

(شیرکۆ) پرسى: ئەى ئەگەر منداڵەکە ئەو فەرمانەى بەجى نەهینا چى بکەین؟

(هۆشەنگ) یش گوتى: ئەوساکە بەپى ئەوئەندەى هەلگیرى و، بۆ ئاراستەکردنى بەکەلک بى و، بتوانى بەرگەى بگرى، سزایەکى بەجى بەدرى. پيشینان گوتویانە: «دار لە بەهەشتەوه هاتووه»^(١). واتا: «هەر سزادانىک لە جىي خۆیدا بى و، رەوا بى و، مەروڤ ئاراستە بکات بۆ چاکى، مەروڤ لە گونا بەشیمان دەکاتەوه و، دەبختەوه سەر پى چاکە کردن. کە مەروڤەکەيش دەستى کردەوه بەچاکەکردن، خودا لە پاداشى ئەویدا (بەهەشت)ى پى دەبەخشى».

هەر وەها باووباپیرمان گوتویانە: «کوتەک دەزانى قوناخ لە کوئە!». واتا «ئەگەر هیچ وتووێژىک و، هیچ راپوێژ و ئامۆژکارییەک، کارى لە منداڵەکە نەکرد، لە کردەوێ ناپەسەندى خۆى وازنەهینى، زەبروزەنگى لەگەڵدا بنوێنە، تا سەرى دادەنوێنە و، مل دەدا بۆ رىگای راست و دروست».

ئینجا (شیرکۆ) گوتى: منیش ئەم پيشەکییەم بۆیەکا دامەزراند سەرنجى کاربەدەسته بەرێزەکانى

(١) راستەر: (تیلالە...).

کوردستان رابکیشم بۆ ئەوێ خەبات بەرموون (ياسا) یەک دابترى بۆ ئەو کەسانەى (سامانى ناپەوا) پيشکەوه دەنێن: چەند و چوونيان لەگەڵدا بکرى، تا بزانرى ئەو سامانە ناپەوايەيان لە کوئە دەست کەوتووه؟! ئەگەر بۆيان دەرکەوت بەدزى و گزى و فزىيەوه پيشکەیانەوه ناوه، لەلایەن (دادگا) یكى سەرراست و کاردروست و بەهێزەوه بریاريان بەسەردا بەدرى و، ئەو سامانە ناپەوايەيان لى داگیر بکرى و بخريتە سەر گەنجىيە (فەرماندارى خۆى کوردستان)، تا ڤروژەى بەکەلکى بۆ (کوردهواری) پى رابەرێنرى. بىجگە لەوێ ئەو تاوانبارانە هەر یەکەيان بەپى کەتنەکەى خۆى سزای ياسايش بەدرى، تا لە تاوانى خۆى پەشیمان دەبیتەوه و، مل دەداتە چاکى.

(فەرهاد) یش گوتى: نزیکەى (١٤٠٠) سال لەمەوپيش، پيشەوا (عومەرى خەتاب)، ياسایەکى وەهاى دامەزراند، کە ناوئرابو: (ياسای ئەم سامانەت لەکوئ بوو؟)^(١) عومەرى دادپەرور و خوداناس و پایە بلند ئەم ياسایەى لە بەرامبەر هەموو خاوەن سامانىکى ناپەوا بەکاردهینا. چ لە فەرمانبەران و، چ لە کەسانى تر، هەستى بەهەر کەسێک بکرايە (سامانى ناپەوا)ى کۆ کردۆتەوه، ئەم (ياسا) بەنرخەى لەگەڵدا بەکاردهینا و راپيچى بەردەم (دادگا) گەنگەکەى خۆى دەکرد. هەر کەسێک لەوانە تاوانەکەى لەسەر بچەسپایە، بەپى تاوانەکەى سزای دەدا و، سامانەکەيش لى داگیر دەکرد^(٢) بۆ (سامانخانەى گشتى)^(٣)، تا کارى چاکى پى هەلسووړيتى بۆ کەلکى موستمانەکان.

(هۆشەنگ) یش قسەکانى ئەوى تەواو کرد، گوتى: «لە راستیدا ئەم جوژە بەرێزەبەراییەى (عومەرى پيشەوا) بەکارى دەهینا، کارىکى گەورەى کردبووه کردەوه و ڤهوشتى فەرمانبەران و هاوئىشتمانەکانى ناو دەوڵەتە گەورەکەى.

(ياسای ئەم سامانەت لە کوئ بوو؟)، هەرچەندە نزیکەى (١٤٠٠) سالى بەسەردا تىپەرپو، بەلام هیشتا (خاکى کوردستان)، بەلکو هەموو خاکىکى ترى جیهان پيشوستى پى هەیه. چونکە ئەگەر (کوتەک) نەهشيترى، زۆر کەس هەن نازان (قوناخ) لە کوئە؟!

پارە بەڤىرۆ بەخت مەکەن

(شیرکۆ) پرسى: پارە بۆچى دروست کراوه؟ نرخی پارە چىيە؟

(شاهۆ) یش وەرمانى دایەوه گوتى: ئەوانەى نرخی پارە نازان، بەرەوا و ناپەوا خۆى بۆ دەکوئن و، پەيدای دەکەن و، کوئ دەکەنەوه. هەر وەها بەرەوا و بەنارەوايش بەختى دەکەن. ياخود هەر کوئ دەکەنەوه و، لە بابەتى رەوا و ناپەوايشدا بەختى ناکەن!...

ياسای سوروشتيش وەهايه، هەر کەس نرخی پارە نەزانى، هەر بەپارەکەى خۆى، تووشى دەردیسەرى

(١) واتا: «من أين لك هذا؟».

(٢) راستەر: لى دەسەندەوه.

(٣) يان (بيت المال للمسلمين).

و گيروگرت و تەنگانە و تەنگوچەلەمەى دەكات!... چونكە پارە بۆ ئەو دروست كراو: كارى چاكى پىن بكرى. پرۆژەى بەكەلەكى پىن ھەلەسورپىتى. دەستى ھەزار و داماو و لىق قەوماوى پىن بگىرى. لەپىناو سەرکەوتن و پىشكەوتن و بەركەوتنى: نەتەو و مرۆفایەتیدا بەخت بكرى.

(شیركۆ) پرسى: ئەى ئىمە بەرامبەر پارە چۆن دەجولتەنەو؟

(فەرھاد) یش گوتى: لەگەل ئەمەيشدا كە فەرمانەوايى عىراق و (فەرماندارى كۆيى كوردستان) كەمان سۆسياليسىيان كروو بەئامانجى ھەرە گەورە بۆ خۆيان، كەچى ئىمە ھىشتا زۆرەمان، بەدواى خۆنواندن و كەش و فش و لەخۆيايىبوندا دەگەپىن. تى دەكۆشەن خانووەكەمان زۆر گەورە بى. زۆر شەنگ و شۆخ بى. نەك بۆ ئەمەى خۆمان و خەزانمان تىیدا بەسەپىنەو كەمان بىن. بەلام بۆ ئەمەى خۆمانى پىو ھەلەكەيشەن لەبەردەم كەسوكار و، نەيار و دوژمنماندا. ھەرەھا بەو مەبەسەى لە دراوسىكانمان كەمتر نەپىن.

جا ئىستا كە كارەكە و مفردى دەست ناكەون، ئەم جۆرە خەزانانە كەلەك بەئەژنۆى خۆيان دەشكەپن. چونكە ھەر چەندى دەكەن، لەبەر گەورەپى، خانووەكەيان بۆ پاك ناكەپنەو، بۆ راناگىرى، بۆ ناپازتەو. لە سەركەو پەشيمان لەوەى خانووى وا گەورەيان دروست كروو. لە سەركەى تریشەو بەتەنگ ئەووەن: لووتبەرزى و خۆنواندن و خۆھەلەكەيشان و كەش و فشەكەى خۆيان بپارتەن. جا لە ناوەند ئەم دوو (ھەيز) پىچەوانەپەدا: واتا (ھەيزى ھۆش) و (ھەيزى خەوشى دى)، ژاكاو و داماو و پەشوكاويان لى ھاتو، ھەموو دەم لە خەم و خەفەت و سەرتەشاويدا دەلتەنەو.

(ھۆشەنگ) یش گوتى: ئەى كىشەى ئۆتۆمبىل بۆ باس ناكەيت؟

(شیركۆش) یش گوتى: راست دەكەيت: ھەر بەم جۆرە دەكەونە گىژاوى ئۆتۆمبىل دەست كەوتنیشەو. كە ئۆتۆمبىلچىيەكانىش كەوتنە داواكردنى مانگانەى لە ئەندازە بەدەرەو، ناچارمان، خاوەن ئۆتۆمبىلەكان، خۆيان، ئۆتۆمبىلەكانى خۆيان لى بخورن. ئۆتۆمبىل لى خورنیش ھەز و توانايى و ھونەرى دەو، بۆ ھەموو كەسەك نالو. لەبەر ئەو ھاكا دەزانن مەرگەساتى سامناك لە ئۆتۆمبىلى لى خورنى خاوەن ئۆتۆمبىلەكانيان دەكەو. ئەمانىش لە مەشەكى خۆياندا تى دەگەن بەھەلەداچوون و، ئۆتۆمبىل كرىنى پى نەدەو. بەلام فەز و كەش و فش و بەخۆنازەكەيان، ناھەلتى واز لە ئۆتۆمبىلدارى بەپىن. لەبەر ئەو دەكەونە گىژاوى داماو و خەم و خەفەت و راپاىيەو. ھەرچەند دەكەن نازان چۆن سەرى لى دەرەكەن!...

(ھۆشەنگ) یش گوتى: بەلتى وایە: بەم رەنگە سروشت تۆلە لەوانە دەكاتەو كە ياساكانى دەشكەپن. ئەوانەى پارەى ناپەو دەپچر و، پارەيش بەفەرۆ بەخت دەكەن، وەك يەك، تووشى ژانەسەر و گلارواى و سەرتەشان و دلتەنگىيان دەكات.

تۆ پارەت ھەر ئەوئە پەسەستە كە خۆت و خەزانە پىن بژن و، بەخۆشەپەو گوزەران بەكەن. واتا: بخۆن و بپۆش و لە خانوویەكى بەجەیدا بژن. ئىتر پەسەست بەو ناكات، پارەى ناپەو دەست خۆت بەخەت. ئەگىنا بەفەرۆ بەختى دەكەيت. كە بەفەرۆش بەختەت، تووشى گەر و گەچەل و سەركەردانى

و تەنگانە و خەم و خەفەت دىت. كەواتە كارى پەسەند ھەر ئەوئەتەنە «لە رىگای پاكەو پارە كۆ بكەپتەو و، لە رىگای چاكەپەو بەختى بكەيت».

لە قورئانى پەرۆزىشدا ھەرەھایە: ئەوانەى پارەى ناپەو كۆدەكەنەو و ئەوانەى پارە بەفەرۆ بەخت دەكەن، ھەردوولایان، لەلایەن خەوای گەورەو، لە رۆژى زىندووونەو، سزا دەدرن و دەخەنەو.

خەلەكەت خۆش بو، خەلەكەت خۆش دەو

(شیركۆ) پرسى: كامتان دەتوانن لە خۆشەووستى (خودا) بدوین؟

(شاھۆ) گوتى: من. خەوای پاكى بى ھاوتا، مەرۆقى خۆش دەو. ئەگىنا ئەم ھەموو جەھانەى نەدەخستە بەردەمى، بەروبووى بخوات و تىیدا كەمان بى. (خودا) تەنەت، دوژمنەكانى خۆشى خۆش دەو. ئەگىنا بەرى رۆژى لى دەگرتن و، باى لى بەرەست دەكردن و، ناوى لى دەپىن، تا لە ناوى دەپەن. لە راستیدا (خودا) سەرچاوى ھەموو خۆشەووستىيەكە. تەنەت ھەندى لە زاناکان (خودا) بە (خۆشەووستى) دادەنن. (خودا) كە بەھەشت دەپەخشە پەچاكانمان، لە خۆشەووستىيەتى. تا ئاراستەمان بەكەت بۆ چاكى. (خودا) كە خراپەكانىشمان دەخاتە دۆزەخەو، ھەر لەبەر خۆشەووستىيەتى. تا پاكمان بەكاتەو لە گونا و، ئاراستەيشمان بەكەت بۆ چاكى.

(شیركۆ) پرسى: ئەى مەرۆك كىن؟

(فەرھاد) گوتى: مەرۆك ھەموويان لەو (ئادەم و ھەوا) لەدايك بوون كە باپىرونەنكمان. كەواتە بۆ چ بەپا و خوشكى خۆمانيان دانەنن؟ بۆ چ لەگەلەياندا باش نەپن؟ بۆ چ يارمەتەيان نەدەپن؟ لە راستیدا ئىمە ئەگەر خەلەكەمان خۆش بو، كەلەكى بۆ خۆمان تىداپە. چونكە ئەوانىش ئىمەيان خۆش دەو. كە خوشىشان وىستىن، ھەموو چاكەپەكمان لەگەلە دەكەن. (خودا) ئايىنى بۆيە داھیناوە، ئەگەر پەروەمان كە، بپتە ھۆى خۆشەووستىيان لەگەلە پەكتردا. بۆ وینە ئەگەر لە بازگانیدا، سەر راست و خاوەن دەروون و دادپەرەو، دەسپاك بوو: ھەموو كەپار و فرۆشپارەك كە دینە لامان خوشيان دەوین. ئىمەيش ئەومان خۆش دەو.

(ھۆشەنگ) یش گوتى: بەلتى وایە. (خودا) چونكە خۆشى دەوین، فەرى مەرۆقدۆستى و، نىشتەمانپەرەو، گەلەپەرسى كروو. چونكە ھەركەمەكەيان ئەو بىروباوەرە بەكاربەپن و، پەپەروپە دەستورەكانيان بەكەت، خۆى لای ھەمووان خۆشەووست دەكات. كە خۆشى لای ھەمووان خۆشەووست كە، ھەست بەسەرەرزى و كەمانەى و سەركەوتن دەكات لە ژياندا. بەواتاىەكى تر، (جەھان) بۆ خۆى دەكاتە (بەھەشت)ەك.

ئارامى گيان و، ئاسودەى دى و سووكبونی سەر و، خوشى لەش و، دامەركانى دەروون... ھەموويان لە خۆشەووستىيەو دەستەت كەوتوون.

كەواتە: «خەلەكەت خۆش بو، تا خەلەكەش تۆى خوش بو».

له چيرۍوکی نادم و حهوا چي تي دهگهين؟

(شیرکو) پرسى: کامتان ده توان چیرۆكى ئادهم و حهوا بگيرنهوه؟

(شاهۆ) گوتی: من ده‌توانم. به‌پیتی فهرمووده‌کانی خودا که له قورئانی پیرۆردا نووسران: خودا ئادهمی له قور دروست کردووه. حه‌وایشی له په‌راسوویه‌کی ئه‌و دروست کردووه. نیاز و جیازیکی زۆربشی به‌هه‌ردوکیان به‌خشیشوه. له زۆریه‌ی ئافه‌ریده‌که‌راوه‌کانی خۆشی زۆرت به‌خشنده‌یی له‌گه‌لدا کردوون. بۆ ینه: به‌هه‌شتی پچ به‌خشیون که ژبانیکی پر خۆشی و کامه‌رائیی تیدا رابووێرن. نه‌تییدا برسی بڤن و، نه‌ تییدا تینو بڤن و، نه‌ تییدا رووت و قووت بمێنه‌وه و، نه‌ تییدا ماندو و بڤن و، نه‌تییدا بره‌نجین. به‌مه‌رجیک هه‌رچی خودای گه‌وره‌ پیتی گوتوون وا بکه‌ن. له‌ فهرمووده‌کانی ئه‌و نه‌چه‌ ده‌روهه. که‌چی له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشدا که خودا زۆر شتی فیری ئاده‌م کرد و، له‌سه‌ر فهرمووده‌ی ئه‌و، شه‌یتان نه‌بێ، هه‌موو فیه‌سته‌کان کړنووشی نه‌وازشیان بۆ کیشا، هه‌روه‌ها خودا کردی به‌جێنشینی خۆی له‌سه‌ر (زه‌وی)دا نا فه‌رمانداریی به‌سه‌ردا بکات و ئاوه‌دانی بکاته‌وه و، به‌خۆی و نه‌وه‌کانیه‌وه فهرمووده‌کانی خودا به‌جی به‌پێن له‌ ژياندا. که‌چی ئاده‌م و حه‌وا هه‌ردووکیان فهرمووده‌ی خودایان شکاند و، چوونه‌ سه‌ر قسه‌ی شه‌یتان، له‌به‌ری ئه‌و دره‌خته‌یان خوارد که خودا فه‌رمووبووی لێی نه‌خۆن. پاشان ئاده‌م و حه‌وا هه‌ردووکیان په‌شیمان بوونه‌وه له‌ کرده‌وی خۆیان و پارانه‌وه له‌ خودا که بیانه‌به‌خشیت. لای خودایش پارانه‌وه‌که‌یان گیرابوو. به‌لام له‌ (به‌هه‌شت) ده‌ری کردن و بریاری دا به‌سه‌ریاندا تا ده‌مێن به‌ره‌نجی شانی خۆیان و ده‌ست و بازووی خۆیان بژین. خودا پێشیشی گوتن: شه‌یتان درۆمته‌تانه. وریابن جاریکی تر له‌ خسته‌تان نه‌باته‌وه. ئێه‌و هه‌تا په‌یره‌ویه‌یی ده‌ستووره‌کانی ئایینه‌که‌ی من بکه‌ن، له‌ ژبانتاندا سه‌رده‌که‌وتن. هه‌رچه‌ند له‌ ده‌ستووره‌کانی ئایینه‌که‌ی منیش لایه‌دن ژێر ده‌که‌ون. له‌بیرتان نه‌چێ: په‌یره‌وی کردنی ده‌ستووری خودایه‌یه‌ که سه‌رگه‌ردانتان ده‌کات». هه‌رچی (شه‌یتان)یش بوو چونکه‌ قسه‌ی خودای شکاند و کړنووشی نه‌وازشی نه‌کیشا بۆ ئاده‌م و، چووش ئاده‌م و حه‌وای چه‌واشه‌کرد و هانه‌ی دان فهرمووده‌ی خودا بشکێنن خودا که‌نه‌فتی کرد و بریاری دا تا جیان بمێنێ له‌ ناوی نه‌بات، به‌لام له‌ پۆژی زیندووبوونه‌ودا، بیه‌خاته‌ ناگی دۆزه‌خه‌وه له‌گه‌ل هه‌قال و ژێرده‌سته‌کانیدا بیانسووتینی.

(شیرکو) پرسى: باشه. نهى ئېوه له م چيرۆكى ئادهم و چه وايه چى تى ده گهن؟

(هۆشەنگ) یش گوتی: ئەم چیرۆکە ئەوەمان بۆ دەردهخات کە ڕەگەزی مرۆڤ، لەبەرئەوەی خودا ھۆشی داوەتە، ھێز و دەسلەلاتتییکی زۆری پێ بەخشیشووە، کە بەھۆی ئەوەوە دەتوانێ ڕووی سەر زەوی ئاوەدانکردنەوە و، بەروبوومی ھەموو ڕەنگی بخوات و بە کامەرانییەشەوێ بژی. بەلام بەمەرجی پەرەوپی (یاسای خودایی) بکات کە لە نووسراوەکانی خودادا پێشان دراوە، کە بۆ پێغەمبەرەکانی ئارداوتە خوارەو. جا ئەگەر ھات و ڕەگەزی مرۆڤ بەفەرموودەکانی خودا جوولایەو، ئەوا تەندروست و کامەرانی و سەر بەست و ئازاد و خوشگوزەران دەژی خۆ ئەگەر پێچەوانەی ئەو فەرموودانەیش جوولایەو ئەوا سەرگەردان و نابووت و مالتوێران دەژی و اتا ئەگەر بە پیتی (یاسای خودایی) جوولایەو (سەر زەوی) ی بۆ دەبیتە (بەھەشت) ئەگەر بە پیتی (یاسای خودایی) یش نەجوولایەو، (سەر زەوی) ی لی دەبیتە (دۆزخ).

له چپرۆکی قابیل و هابیل چی تئ دهگهین؟

(شیرکو) پرسى: کامتان چپړوکی قابیل و هابیلمان بو ده گیریتنه وه؟

(هۆشەنگ) گوتى: من دەيگىر مەھە. لە باوە ئادەم و دايكە ھەوا گەليک منداڵا ھەوتنە، ھەرچەند دايە ھەوا منداڵى بېوايە کۆر و کچىکى پىکە ھە دەبوو کە (قابيل) يش لە دايک بوو کچىکى ناشيرىنى لەگەڵدا بوو کە ئەو چوارە پىگە يشتن خودا ھەرمووى بە ئادەم خوشکى قابيل لە (ھابيل) مارە بکات قابيل ھەرچەندە لە ھابيل گەورە تر بوو، بەلام لاويکى خۆپرست بوو بەرپرچى قسەى خوداى داى ھە.

گوتی: من خوشکی خۆم جوانه نایدهم به‌هابیل له خۆم ماری ده‌که‌م ئەمه‌یش به‌پیتی (ده‌ستووری خودایی) ی ئەو سه‌رده‌مه‌ ره‌وا نه‌بوو به‌کرده‌وه‌یه‌کی گوناوه‌دا ده‌نرا دوایی ئاده‌م گوتی: «بام شتیکی تر به‌کین تۆیش و هابییلش هه‌ر یه‌که‌تان دیارییه‌که‌ پێشکه‌شی خودا بکات خودا له‌ کامتانی وه‌رگرت، که‌چه‌ جوانه‌که‌ بۆ ئەوتان بێ». (قابیل) چوو له‌ به‌ره‌مه‌می دانه‌ویڵه‌که‌ی خۆی کامی چروک و قه‌پۆک بوو ئەوه‌ی پێشکه‌شی خودا کرد (هابیل) یش چوو چاکترین به‌رخ‌ی قه‌له‌وه‌ی خۆی پێشکه‌شی خودا کرد له‌گه‌ڵ هه‌ندیک ماست و که‌ره‌ و پۆندا که‌ ئاده‌م له‌ خودا پارایه‌وه‌ یه‌کیکیان په‌سه‌ند بکات، ئاگرێک هاته‌ خواره‌وه‌، له‌ هه‌ردوو دیارییه‌که‌ نزیک بووه‌وه‌، له‌ پاشدا دیارییه‌که‌ی (هابیل) ی په‌سه‌ند کرد و خواردی زوو به‌زوو ئاگره‌که‌ له‌ که‌لی شاخه‌که‌وه‌ هه‌ڵکشایه‌وه‌ بۆ ئاسمان باوه‌ ئاده‌م و دایه‌ حه‌وا و هه‌موو کوێ و که‌چه‌کانیان چاویان له‌مه‌ بوو پیرۆزباییان له‌ (هابیل) کرد گوتیان: «که‌چه‌ جوانه‌که‌ بۆ تۆ مایه‌وه‌» (قابیل) که‌ خۆی له‌ خۆیدا لاویکی خودانه‌ناس و به‌دخوودل ره‌ق بوو، ئەمه‌نده‌ی تر له‌ خراپه‌کاریدا گه‌ی سه‌ند بپاریدا (هابیل) ی برای بکوژیت، نه‌هیتلێ خوشکه‌ جوانه‌که‌ی ماره‌ بکات، تا بۆ خۆی بمیتێته‌وه‌، وه‌ک نووسراوه‌ ئایینییه‌کانی کۆن ده‌لێن (شه‌یتان) له‌ بن کێشله‌ی (قابیل) دا بوو.

هەر ږوژه به جوړېک له خسته ی دهر د وړتۍ پېشانده دا: که (هابیل) نوست له سهر که له بهر دیک، له هه لیکدا بهر دیک ی زل مالۍ به سهریدا و بیکوژۍ.

واتا: چۆن رۆژكە چۆلكەيەكى پەرسەوزى نايەسەر بەردىك و بەردىكى بەتەپلى سەرىدا دا و كوشتى، لە دەرفەتەكدا (هابىيل)ى برايشى وەها بكوژت زۆرى پىن نەچوو، (قابىيل)، ئەودى بۆ ھەلگەوت و (هابىيل)ى بەسەزمانى بەو جۆرە كوشت بەلام خودا تۆلەي ئەو كۆرە چاكە خوداناسەي لە (قابىيل) كەردەو (قابىيل) بەجۆزىكى وا زارەترەك بوو و ترسى خودا و دايك و باوك و برا و خوشكەكانى چوو دڵەو، ئۆقرەي بەخۆي نەدەگرت دەمىك لە كەژ و كىتودا سەرى پىتو دەنا، دەمىكىش لە چۆلەوانى و دەشت و بىاباندا ھەراي دەكرد ھەموودەم شىو (هابىيل)ى بى گوناھى براى دەھاتەو بەرچا و دوايى وەك شىتەي لى ھات دايە بارىكى و پىتسى نە خەوى ما نە خۆراك خۆي بى كەس و بى دۆست و بى يار دەھاتە پىش چا و لەپ لەسەر كەلى شاخىك لە شىو (هابىيل)ى براى داچلەكى و ھاتە باشەو، پىي تراز و كەوتە خوارەو ناو دۆلىكى بەردەلانەو، كەللەي پژا و ھەپروون بوو.

ٺينجا (شيرڪو) پيش پرسييه وه : باشه لهم چيروكه چي تي ده گه ين؟

(فه‌ره‌اد) یش وه‌رامی دایه‌وه گوتی: ئه‌وه تێده‌گه‌ین: که خودای دادپه‌روه‌ر باکی ئه‌وه‌ی نییه که‌سیک بیه‌هرستی یان نه‌یه‌هرستی نایه‌وێ به‌زۆریش که‌س بکات به‌خوداناس به‌لام ئه‌و که ئه‌م ئایینه‌ جوانه‌ی بۆ ئێمه‌ی مرۆف داناه، مه‌به‌سی که‌لک و چاکه‌ی ئێمه‌یه نه‌ک خۆی. (هابیل) لاوێکی خوداناسی دلته‌رمی کردوه چاک و ده‌ست په‌نگین بوو هه‌رچه‌ندی کرد (قابیل) له‌گه‌لیدا نه‌سازا چونکه ئه‌و خۆشه‌ویستی خودا و هه‌مووان بوو، قابیل چاوی بێ هه‌لده‌هێنا رقی لێی ده‌به‌وه‌وه‌ دوایی کوشتی.

خودایش که ئه‌وه‌نده‌ی گه‌ردیک (زۆرداری) بۆ که‌س په‌سه‌ند ناکات، تۆله‌ی (هابیل)ی جوانه مه‌رگی به‌و جۆره کردوه له (قابیل) که‌دیمان.

له چه‌ڕۆکی نووح چۆ تێده‌گه‌ین؟

(شێرکۆ) پرسى: کامتان چه‌ڕۆکی نووحمان بۆ ده‌گێڕێته‌وه؟

(فه‌ره‌اد) یش گوتی: من ده‌یگێڕمه‌وه نووح پێغه‌مبه‌رتیکی گه‌وره و مامۆستایه‌کی مه‌ند و زرنگ و له‌سه‌رخۆ بوو (٩٥٠) ساڵ مایه‌وه له ناو گه‌له‌که‌ی خۆیدا پێغه‌مبه‌رتیتی کرد که‌چی له‌و هه‌موو سالانه‌دا هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی بۆ هاته‌سه‌ر پێ که‌ له‌گه‌ل خۆیدا بردنیه ناو که‌شتیه‌که‌یه‌وه، که ژماره‌یان له (٧٠) که‌س تێپه‌ری نه‌ده‌کرد سه‌یر ئه‌وه‌بوو نه‌ ژنه‌که‌ی خۆی باوه‌ری پێته‌نا، نه‌ کوپه‌که‌ی گه‌له‌که‌یشی هه‌رچی تیز و فیز و توانج و پلاریک هه‌یه تێیان گرت و له‌ به‌ته‌هرستی خۆیان وازیان نه‌هێنا دوایی په‌سوايشیان کرد و هه‌ره‌شه‌یشان لێ کرد: ئه‌گه‌ر وازیان لێ نه‌هێنێ به‌رده‌بارانی بکه‌ن تا ده‌مڕ ئێنجا که نووح به‌ته‌واوه‌تی خۆی په‌نجه‌پۆ هاته‌ پێش چاو، له‌ خودا پارایه‌وه له‌و خودانه‌ناسانه هه‌یچیان نه‌ هه‌ڵپێته‌وه هه‌موویان له‌ناو ببات خودایش نزاکه‌ی گیرا کرد.

فێریشی کرد که‌شتیه‌که‌ی چۆن دروست بکات که دروستی کرد پێی گوت:

«لafaویک هه‌لده‌سه‌ستی هه‌موو جیهان ده‌گێڕته‌وه ئه‌م خودانه‌ناسانه‌یشی پێ نوقووم ده‌که‌م له‌به‌رئه‌وه خۆت و ژن و ماڵت و ئه‌و که‌سانه‌ی باوه‌ریان پێ هه‌یناویت بچنه ناویه‌وه هه‌روه‌ها هه‌موودرێنده و په‌رێنده و جوجانه‌وه‌ر و دره‌خت و سه‌وزه و گژوگیا‌یه‌ک، نێرومێیه‌ک یاخود تۆویک بخه‌ره ناو که‌شتیه‌که‌ته‌وه سه‌رله‌نوێ له‌ پاش نیه‌شته‌وه‌ی لافاوکه‌ ژبان ده‌ست پێ بکاته‌وه جا که کاتی خۆی هات، لافاوکه‌ هه‌لسا و خودانه‌ناسه‌کانی نوقووم کرد به‌خۆیان و خانووبه‌ره و شار و دێهاتیه‌انه‌وه، ته‌نانه‌ت کوپه‌که‌ و ژنه‌ خودانه‌ناسه‌که‌ی نوحیشی به‌رکه‌وت به‌لام نووح و په‌یره‌وه‌کانی که له‌ناو که‌شتیه‌که‌دا بوون بێوه‌ی له‌سه‌ر شاخی (جوودی) که له‌ کوردستانی تورکیا دایه‌ نیه‌شته‌وه.

(شێرکۆ) پرسى: باشه ئێوه له‌م چه‌ڕۆکی نووحه چی تی ده‌گه‌ن؟

(هۆشه‌نگ) یش وه‌رامی دایه‌وه گوتی: هه‌ر کاتی شوێنیک له‌ جیهاندا خودای له‌بیر چوه‌وه و ده‌ستی دایه‌ خۆپه‌رستی، که‌تن و، گونا و داوێن پیسی و زۆرداری و دزی و درۆزنی و ناپاکی و پوله‌په‌رستی و دوورپووبی و چه‌واشه‌کاری و هه‌له‌په‌رستی و هه‌موو کرده‌وه‌یه‌کی گه‌نگ و له‌ ناویاندا روو ده‌دنه‌ خودایش بۆ ئه‌مه‌ی دانیه‌شتوانی ئه‌و شوێنه‌ی جیهانه‌ رزگار بکات له‌ سزای خۆی، له‌پێشدا پێغه‌مبه‌رتیکیان بۆ

ده‌نێرێ، په‌شیمانیان بکاته‌وه له‌ گونا و تاوانباریی خۆیان و، بیانخاته‌وه سه‌ر پێی خودا ناسی، و اتا کرده‌وه و په‌وشتی پاک و چاک و به‌لند که‌ زانی ئه‌وانه گوی ناده‌نه فه‌رمووده‌کانی خودا و ئامۆژگارییه‌کانی پێغه‌مبه‌ره‌که‌یان، له‌ هه‌ر شێوه‌یه‌که‌دا بێ له‌ ناویان ده‌بات، وه‌ک نه‌ته‌وه‌ی نووحی به‌و لافاو له‌ ناوێردا!!!

(شێرکۆ) پرسى: ئاخۆ نووح خه‌لکی کوێ بوو؟

(شاهۆ) یش گوتی: به‌پێی ئه‌و سه‌رگوروشته‌یه‌ی پیاوه ئایینییه‌کانی (یه‌زیدی) ده‌یگێڕنه‌وه، له‌ دانیشتوانی (عه‌ین سفنی) بووه، که‌ بنکه‌ی ناوچه‌ی (شیخان)ه نووح که‌شتیه‌که‌ی خۆی له‌وێدا دروست کردوه لافاوکه‌یش له‌و کانیه‌وه هه‌لقولاوه که له‌و شاره‌دایه که ئێستا پێی ده‌لێن (عه‌ین سفنی) وشه‌ی (عه‌ین سفنی) یش و اتاکه‌ی (کانی که‌شتیه‌که‌) ده‌گێڕته‌وه له‌به‌رئه‌وه (یه‌زیدییه‌کان) خۆیان به‌باپیره گه‌وره‌ی مرۆف داده‌نێن ئه‌وه‌نده هه‌یه تا ئێستا له‌ هه‌یچ نووسراویکی ئایینیدا پال پشته‌یکم بۆ ئه‌م سه‌رگوروشته‌یه به‌رچاو نه‌که‌وتوه‌وه.

(هۆشه‌نگ) یش گوتی: به‌لام ئه‌وه ئاشکرایه که شاخی (جوودی) له‌ کوردستانی تورکیا دایه‌ هۆی (گه‌ودان) یش که له‌ بناری ئه‌و شاخه‌دان به‌کوردی قسه‌ده‌که‌ن هه‌ندێ تیره‌ی ئه‌و (گه‌ودان) یش ئێستا که له‌ ناوچه‌ی شیخان دان بێجگه‌ له‌وه (یه‌زیدییه‌کان) له‌ناوچه‌ی (ده‌وک) و (زاخۆ) یشدا هه‌ن له‌ گوندی (سه‌نات) یشدا که له‌ سنووری (زاخۆ) و (کوردستانی تورکیا) دایه گه‌لێک شوێنه‌وار هه‌یه کورده‌واریه‌که‌ ده‌لێن (جێ نزرگه‌ری نووح) بووه له‌ خوار شاخی (جوودی) یشه‌وه دوو شاری کورد هه‌ن پێیان ده‌لێن (شیر ناخ = شاخی نووح) و (دوورناخ = شاری نووح).

فه‌ره‌ادیش گوتی: که (نوح) و په‌یره‌وه‌کانی له‌ شاخی جوودی هاتنه‌ خواره‌وه، ده‌ستیان کرد به‌ئاوه‌دانکردنه‌وه‌ی زه‌وی وه‌ک نووسراوه ئایینییه‌کانی کۆن ده‌لێن: هه‌موو جیهان سه‌رله‌نوێ له‌م سێ کوپه‌ی نووح که‌وتونه‌ته‌وه: (سام) و (حام) و (یافیس) هه‌رچی برا عه‌ره‌به‌کانه‌ن له‌ (سام) که‌وتونه‌ته‌وه.

هه‌رچی ئه‌فریکاییه‌کانن له‌ (حام) که‌وتونه‌ته‌وه نه‌ته‌وه‌ی کوردی خۆشمان له‌ (یافیس) که‌وتونه‌ته‌وه.

شێرکۆ پرسى: که‌واته ئه‌گه‌ر مرۆفی سه‌رزه‌مین بیه‌وێ له‌سه‌رگه‌ردانی و مالدێرانی و شه‌روشه‌ری و نه‌خۆشی و هه‌ژاری و زۆرداری و خوتنده‌واری رزگاری بێ، ده‌بێ واز له‌ (خۆپه‌رستی)ی خۆی به‌هێنی و خوو بداته (خوداپه‌رستی)؟!.

هه‌موویان گوتیان: به‌لێ وایه ئه‌گه‌ر مرۆف بیه‌وێ هه‌تاسه‌ر به‌کامه‌رانی و ئازادی و سه‌ربه‌رزی و خۆش گوزه‌رانیه‌وه ژبان به‌سه‌ر ببات، پتیه‌سته، له‌ ژبانیدا له‌سه‌ر (یاسای خودایی) پروات به‌رپوه، که ئه‌ویش هه‌موو ئاینیکی ئاسمانی ده‌گێڕته‌وه، که پوخته‌ی هه‌موویان له‌ ئایینی ئیسلامدایه‌.

له چیرۆکی ئیبراهیم چی تێده‌گه‌ین؟

(شێرکۆ) پرسى: کامتان چیرۆکی ئیبراهیم مان بۆ ده‌گێرتته‌وه‌؟ له‌ چیرۆکی ئیبراهیمیش چی تێده‌گه‌ین؟

(هۆشه‌نگ) گوتى: من ده‌گێرمه‌وه‌ ئیبراهیم پێغه‌مبه‌رىكى شۆرشگێڕ بوو به‌قسه‌ى هه‌ندىك له‌ شارى (ئوور)دا له‌ داىك بووه‌، كه‌ ئه‌و ده‌مه‌ له‌ سنوورى خاكى كلدانىیه‌كاندا بووه‌، له‌سه‌رده‌مى شاهیتى (نهرود)دا به‌م پتیه‌ به‌لاوىكى عىراقى داده‌نرئ، (ئىبراهیم) زۆر ئازا و سه‌ربه‌ست بووه‌ له‌ بلاوكردنه‌وى ئایینه‌كه‌یدا كه‌ ناوى ناوه‌ (ئایینى ئىسلام) له‌ پاش ئه‌مه‌ى هه‌موو هه‌ول و ته‌قه‌لاه‌كه‌یدا له‌گه‌ڵ باوكى خۆیدا كه‌ واز له‌ بنه‌هرستى به‌یتى و ببیت به‌ئىسلام، (نازه‌ر)ى باوكى نه‌ك هه‌ر به‌قسه‌ى نه‌كرد، كه‌ نه‌فتیشى كرد و ده‌رىشى كرد ئه‌ویش كه‌ زانى باوكى هێشتا هه‌ر دوژمنى خودایه‌، به‌ته‌واوه‌تى لێى جیا‌بووه‌وه‌.

هه‌رچه‌ند له‌گه‌ڵ گه‌له‌كه‌ى خۆشیدا خه‌رىك بوو، واز له‌ به‌ته‌هرستى به‌یتى، كه‌لكى نه‌گرت ته‌نانه‌ت له‌گه‌ڵ (نهرود)ى خوناكاریشدا له‌سه‌ر ئایینه‌كه‌ى كه‌وته‌ ده‌مه‌قالییه‌وه‌ نه‌مروودى ده‌مكوت كرد به‌لام ئه‌نجامه‌كه‌ى به‌خراپ ده‌رچوو چونكه‌ رۆژتێكان ئیبراهیم چووه‌ په‌رستگای شاره‌كه‌وه‌، بته‌ گه‌وره‌كه‌یان نه‌پى، هه‌موو به‌ته‌كانى شكاند و پارچه‌ پارچه‌ى كردن كه‌ دانیش‌توانى شاره‌كه‌ به‌مه‌یان زانى دۆزیا‌نه‌وه‌ و ده‌ستیان كرد به‌چه‌ند و چوون كردن له‌گه‌ڵدا گوتى: «ئه‌گه‌ر به‌ته‌كانتان راسته‌ خودان و به‌ته‌ گه‌وره‌كه‌یشتان خودای هه‌ره‌ گه‌وره‌تانه‌، چۆن لاوىكى بچ ده‌سه‌لاتى وه‌ك من توانى هه‌موویان بشكێنم و له‌توبه‌تیان بكات؟ ئاخۆ له‌ به‌ته‌ گه‌وره‌كه‌تان نا پرسن ئه‌مه‌ چۆن روویاده‌؟!».

به‌(نهرود)یشى گوت: «ئه‌گه‌ر راست ده‌كه‌یت تۆ خودایت، ده‌ به‌پێچه‌وانه‌ى (خودا)وه‌ رۆژ والێ بکه‌ له‌ جیاتیى رۆژه‌لات له‌ رۆژئاواوه‌ هه‌لبێت!». خودانه‌ناسه‌كان له‌ زه‌ه‌ركى و بلیمه‌تى و ئازایه‌تیی ئیبراهیم، سه‌رسام ما‌بوون هه‌زاره‌كان هه‌ندىكیان باوه‌ریان پێ هێنا به‌لام به‌شى هه‌ره‌زۆریان به‌تایبه‌تى ده‌وله‌مه‌نده‌كان و خاوه‌ن ده‌سه‌لاته‌كان باوه‌ریان پێ نه‌هێنا دواى له‌سه‌ر شكاندنى به‌ته‌كانیان رقیان زۆر لێى هه‌لسا بریاریان دا (ئىبراهیم) به‌خه‌نه‌ سه‌ر ئاگرێكى نیله‌نیل و بیسووتین به‌پێى قسه‌ى خودا كه‌ له‌ قورئانى پیرۆزدايه‌، (خودا) فریای ئیبراهیم كه‌وت و ئاگره‌كه‌ى بۆ كرد به‌فێنكایى و خوشانى، (خودا)یش كه‌ بۆى ده‌ركه‌وت ئیبراهیم ئه‌وه‌نده‌ ئایینه‌كه‌ى خۆى خوش ده‌وى و خۆى له‌ پێناوى خوشه‌ویستى خودا و ئایینى خودادا به‌و جۆره‌ به‌خت ده‌كات، ئیبراهیمی زۆر به‌د‌ل‌دا چوو: كردى به‌هاو‌ر‌ئ و دۆستى خۆى، تاما پشتى گرت و پاراستى له‌ دوژمه‌كانى.

پێغه‌مبه‌رىتیشى به‌خشى به‌نه‌وه‌كانى سامانىكى زۆر و به‌ختیاریه‌كه‌ى زۆرىشى پێ به‌خش له‌ ژيانى خێزانییدا له‌گه‌ڵ هێز و ده‌سه‌لات و سه‌ركه‌وتندا ئیبراهیم بۆ بلاوكردنه‌وى (ئایینى ئىسلام) چووه‌ خاكى (شام) و (میسر) و (حیجاز) له‌ هه‌موو خاكێكی‌اندا مه‌ردانه‌ خه‌باتى كرد (كه‌عبه‌) كه‌ به‌یه‌كه‌م مزگه‌وتى ئىسلامه‌تى داده‌نرئ ئه‌و له‌گه‌ڵ (ئىسماعیل)ى كو‌ر‌یدا له‌ شوێنى ئیستای شارى (مه‌كه‌كه‌)دا دروستى كرد چ له‌سه‌رده‌مى خۆیدا و، چ له‌ پاش خۆى له‌ نه‌ته‌وه‌كانى ئه‌و گه‌لیك پێغه‌مبه‌رى گه‌وره‌ گه‌وره‌ هاتنه‌

جیها‌نه‌وه‌ و ئه‌و «ئایینى ئىسلام»ه‌یان بلاوكردوه‌و گرنگه‌كانیان ئه‌مانه‌ن: (یوسف. موسا. عیسا. محمد). له‌ چیرۆكى ئیبراهیمیش ئه‌وه‌ تێده‌گه‌ین هه‌ركه‌سێ له‌ پێناو بیروباوه‌ر و ئایینى خۆیدا، زانیانه‌ و شۆرشگێڕانه‌و خوداناسانه‌ خه‌باتى مه‌ردانه‌ بكات، خودا سه‌رى ده‌خات.

(شێرکۆ) پرسى: ئایا ئیبراهیم له‌ چ نه‌ته‌وه‌یه‌ك بووه‌؟
(فه‌ره‌اد)یش گوتى: هه‌ندىك ده‌لێن، خه‌لكى (ئورفه‌) بووه‌ كه‌ شارێكه‌ له‌ شاره‌كانى كوردستانى توركیا هه‌ندىكیش ده‌لێن (ئىبراهیم) و (زه‌رده‌شت) یه‌كن.

جووله‌كه‌كان ده‌لێن: جوو بووه‌ مه‌سیحییه‌كانیش ده‌لێن له‌ ئێمه‌ بووه‌ ئه‌مانه‌ هه‌چیان به‌ته‌واوه‌تى نه‌چه‌سپاون.

له‌ بابته‌ ئایینه‌كه‌یه‌وه‌ خودا له‌ قورئانى پیرۆزدا ده‌فه‌رموئ: (ماكان ابراهیم یهودیا ولا نصرانیا ولکن کان حنیفا مسلما) واتا: ئیبراهیم نه‌ جوو بووه‌ و نه‌ نه‌سرائى (مه‌سیحى)، موسولمانیكى پاک و ته‌واو بووه‌» ئه‌وه‌نده‌ هه‌یه‌ عىراقى بووه‌ و له‌سه‌رده‌مى (نهرود)یشدا پێغه‌مبه‌رى كردووه‌ پێغه‌مبه‌رانیش، راستییه‌كه‌ى، بۆ هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌ك، وه‌ك یه‌ك ئایینه‌كانى خۆیان راگه‌یان‌دوووه‌.

چونكه‌ ئامانجى خودا هه‌موو‌ده‌م ئه‌وه‌ بووه‌ مرۆف بگه‌یی‌ن‌سته‌ پۆیه‌ى مرۆفایه‌تیی خۆى كه‌ ئه‌ویش خوداناسینه‌ و پێ‌ه‌وی‌کردنى ئایینى خودایه‌.

(شێرکۆ) پرسى: ئایا ئیبراهیم له‌ ژيانى خێزانییدا چۆن ژیاوه‌؟
(هۆشه‌نگ)یش گوتى: (سارا)ى ژنى خه‌لكى فه‌له‌ستین بووه‌ یه‌جگار جوان بووه‌ كه‌ ته‌واو پیر‌بوون، خودا دلێ ئه‌و ئیبراهیمی خوش كرد كو‌ر‌تێكى پێ به‌خشین ناویان نا (ئیسحاق).

له‌ (هاجه‌ر)ى ژنیشى كه‌ كه‌نیزه‌كێكى میسرى بوو، (فیرعه‌ونى میسر) پێى به‌خشى، یه‌كه‌م كو‌ر‌ى بوو ناوى نا: (ئىسماعیل).

(ئىسماعیل)ى برد سه‌رى بې‌ر‌ئ و پێشكه‌شى خودای بكات خودا به‌زه‌بى پێداهاته‌وه‌ نه‌یه‌یتشت سه‌رى بې‌ر‌ئ ئىسماعیل له‌ ناو عه‌ره‌بدا گه‌وره‌ بوو، ژنى له‌وان هێنا نه‌وه‌كانى بوون به‌عه‌ره‌ب چونكه‌ له‌ عه‌ره‌ستاندا گه‌وره‌ بوون.

له‌ چیرۆكى یوسف چی تێده‌گه‌ین؟

(شێرکۆ) پرسى: كاك شاهۆ ده‌توانیت چیرۆكى یوسف مان بۆ بگێرتنه‌وه‌؟
(شاهۆ)یش گوتى: به‌لێ، (یوسف) و (بنیامین) له‌ داىكێك بوون ده‌ براكه‌ى تری یوسفیش له‌ داىكێكى تر بوون.

ئه‌مانه‌ هه‌موویان كو‌ر‌ى (یه‌عقوب) پێغه‌مبه‌ر بوون، كه‌ پێشیان ده‌گوت: (ئیسرائیل) جا (ئیسرائیل زاده‌كان)، واتا (به‌نى ئیسرائیل) كه‌ بریتى بوون له‌ دوانزه‌ تیره‌ له‌م دوانزه‌ برايه‌ كه‌وتونه‌ته‌وه‌ (یه‌عقوب)ى باوكیشیان كو‌ر‌ى (ئیسحاق) پێغه‌مبه‌رى كو‌ر‌ى (ئىبراهیم) پێغه‌مبه‌ر بوو یه‌عقوب و كو‌ر‌ه‌كانى له‌ ناوچه‌ى كه‌نعاندا داده‌نیشتن كه‌ كه‌وتبووه‌ خاكى (شام)‌وه‌، كه‌ ئه‌و ساكه‌ به‌هه‌موو خاكه‌كانى

(سووریه) و (ئەردەن) و (لەبنان) و (فەلەستین) پێکەوه دەگوتران: «خاکی شام».

(یوسف) لاویکی جوانی کردووە شیرین و ڕووخۆش بوو نەرم و نیاو و مەندوبو زرنگ و لەسەر خۆ بوو لەبەر ئەوە باوکی خۆشی دەویست بنیامین بۆی لەو بچووکتر بوو بەلام براکانی تری هەموویان لەو گەورەتربوون شەویکیان (یوسف) خەویکی دی، لە خەویدا مانگ و ڕۆژ و یانزە ئەستێرە کە نووشی نەوازشیان بۆ کێشا کە خەوێکی بۆ باوکی گێرایەوه، باوکی پێی گوت: کۆرم ئەم خەوت بۆ براکانت مەگێرەوه نەوێک چاوت پێ هەلبێت و داویکت بۆ بنێتەوه، تووشی سەرگەردانییەکت بکەن هەرەها خەوێکەت بۆ کەس مەگێرەوه خەوێکەت و دەگەییەت کە تۆ پایەت زۆر بێت دەبیستەوه لە ژیاوندان، تەنانت باوکت و دایکت و هەر یانزە براکەشت ناچار دەبن ڕێزت لێ بگرن و کە نووشی نەوازشت بۆ بکێشن... بەلام تازە کار لە کار ترازابوو، کە دە براکە (یوسف) دەپاندی باوکیان یوسف زۆر دەلاوێتێتەوه و ڕوو بەوان نادان، چاویان پێ هەلبێت لە ناو خۆیاندا گەلە کۆمەکیان لە یوسف کرد و، لەگەڵ خۆیاندا بردیان بۆ دەشت، بۆ ئەوەی لەوێ سەرەونگونی بکەن، تا باوکیان ڕووبش بەوان بدات و ئەوانیش بلاوێتێتەوه دوایی لەسەر بەرپەرچدانەوه و ئامۆزگاریی براگەورەکیان، وازیان لە کوشتنی یوسف هێنا و بەلام تێڕۆپر لێیان دا و تێیان هەلدا و جێتویان پێدا و، بەتوێی کراسیکەوه فرێیان دایە بیریکی تاریک و نووتەکەوه کە ڕۆیشتنەوه مالهەوه، بەدرۆ بەباوکیان گوت گورگ خواردویتی، ئەوەدیش کراسە خۆیناویبێهەتی.

هەر مەرسە کە یەعقوبی باوکی چەند بەوه دڵشکاو و ڕەنجەرۆ بوو بەلام خودا ئاگای لە یوسف بوو، چاودێری دەکرد.

چونکە دایابوو بیکات بەپێغەمبەرێکی هەلکەتووی، زۆری پێ نەچوو کاروانیکی بۆرەخساند کە ئاویان لە بێرە کە هەل هێنجا، یوسف بەسەتەلەکەوه هاتە دەرەوه بەوه زۆر دڵخۆش بوو.

بردیان لەگەڵ خۆیاندا بۆ (میسەر) لەوێ بەنرخێکی هەرزان فرۆشتیان بەسەرۆکی کاربەدەستانی (میسەر) ئەویش کردی بەکۆری خۆی و لەگەڵ ژنەکیدە پەرەردەدی کرد و پێی گەیاند.

تا دەهات (یوسف) کارگوزاری و دڵسۆزی و چاکیی زۆرتر دەرەکەوت سەرۆکە کەیش تا دەهات زۆرتر کارو فرمانی خۆی و مالهەکی دەخستە ژێر دەستییهوه بەلام ژنی سەرۆکە کە گرفتاری ئەقینی یوسف بوو لە یوسفی داواکرد لنگ بازیی لەگەڵدا بکات یوسف لە ترسی خودا خۆی لە دەست ڕايسکاند ژنە کە بەدگۆیی بۆ کرد لای مێردەکە دوایی مێردەکە وای بەچاک زانی بێخاتە زیندانەوه یوسف هەوت ساڵ لە زینداندا مایەوه ئنجا لەبەر لێکدانەوهی خەویک کە (خونکاری میسر) دیسووی لە زیندان هێتایە دەرەوه کە یوسف کەینەویەینە خۆی بۆ خونکار گێرایەوه و، ئەویش پرسی و لێکۆڵینەوهی تێدا کرد و، پاک و چاکی و نەژادی و بێ گوناھی یوسف بۆ دەرکەوت، یوسفی کرد بەکاربەدەستی دارایی خۆی و هەموو گەنجینهکانی خاکی میسریشی خستە ژێر دەستییهوه یوسفیش بەو ڕاویژ و ڕەنگرێژییهی بۆ خونکاری میسری کرد، هەموو دانیشترانی میسر و خاکە دراوسێکانیشی لە دەست گرانی و نەبوونی برسیتی زگار کرد لێرەدا پێغەمبەرێتییهکە یوسف بەتەواوەتی دەرکەوت بەرێکەوت هەر دە براکە

یوسف لە تاو برسیتی و گرانی و نەبوونی هاتنە میسر بۆ گەنم کرین یوسف ئەوانی ناسییەوه بەلام ئەوان ئهویان نەناسییەوه لە دوای پرسینیکی زۆر پەلپێکی لێ گرتن: تا بنیامینی برايان نەهێن لەگەڵ خۆیاندا جارێکی تر گەنمیان پێ نەفرۆشی کە بنیامینیشیان هێنا فیتێکی لێ کردن، بەهۆی ئەو فیتەوه بنیامینی لای خۆی گلدایەوه ئنجا کە خۆی لێ ناشکرا کردن، هەموو ترس و لەرزبان لێ نیش: (یوسف) تۆلەیی خۆی لێ نەکردنەوه، بەشەکر دوژمنەکانی خۆی شکاند: ڕێژی لێ گرتن و نان و چێشتی دەرخواردان و دیاریشی پێشکەش کردن و لە گوناھیشیان چاوی پۆشی و لە خودایش پارایەوه کە لە گوناھەکیان بیان بەخشیت ئەوانە کە چوونەوه کراسەکە یوسفیان خستە سەرچاوی (یەعقوب)ی باوکیان، چاوی چاک بوووه پاشەجار یوسف هەموو براکانی و دایک و باوک و خێزانەکانیان بەرێژ و خۆشەویستییهوه، لە ناوچە (کەنعان) دەهه گواستەوه بۆ خاکی میسر و هەموویانی لە چاکترین زویدا دامەزراند کە باوک و دایکی و هەر یانزە براکە گەیشتنە بەر تەختی یوسف کە نووشی نەوازشیان بۆ کێشا یوسفیش بەو پەری ڕێژ و خۆشەویستییهوه پێشوازیی کردن یوسف سوپاسیکی بێ پایانی خودای کرد و بەباوکی گوت: «بابە گیان ئەمە خەوێکەمە هاتەدی. خودای گەورە قسەیی خۆی بردهسەر لە زیندان هێنامیە دەرەوه ئێوەدیشی گەیانده لام براکانیشمی پێوه نووساندەوه.

خودای من کردەوهی جوانی هەیه لەگەڵ بەندەیی خۆیدا هەر خۆبەتی زانا و هەر خۆشییهتی ژیر و تێگەیشتوو».

ئینجا کە نووشی نەوازشی بۆ خودا کێشا و ڕووی تێکرد گوتی: «خودای گەورە، زەوی و سامانت پێ بەخشیم، فێری لێکدانەوهی خەو و قسەت کردم، هەر تۆی دروستکاری زەوی و ئاسمانان. لە جیهان و پاش جیهانیشتا هەر تۆی دۆست و کاربەدەست و پشتیوانم. تووبی خۆت بەموسولمانییەوه بڕێنە لەوانەیشم بژمێرە کە پیاوچاکن».

(شێرکۆ) پرسی: باشە لەم چێرۆکی یوسفە چی تێدەگەین؟

(هۆشەنگ)یش گوتی: هەر کەسێ زانین و کردەوه و ڕەوشتی چاک و دەسەلات لە ژیاونیدا بەکاربێنێ، وەک (یوسف) سەر بەرزی و دەسەلات و خۆشگوزەرائی و کامەرائی دەست دەکەوێت.

(یوسف) پێغەمبەرێکی بلیمەت و هەلکەوتوو بوو ئەوپەری دڵچاکی و داوین پاک و دڵسۆزی و کارامەیی و پیاوێتی و دادپەرەری و خوداناسی نوواند لەبەر ئەوە هەر لە خونکاری میسرەوه هەتا دگاتە دانیشترانی خاکی میسر و برا دوژمنەکانی ئە ئنجامدا ڕێژ و خۆشەویستییان بەرامبەری نیشاندا ئەمەیش پاداشتی خودا بوو بۆ ئەو کە هەتا مابوو، هۆی شانازی بوو بۆ خۆی و خێزانەکە.

لە چیرۆکی موسا چی تێدەگەین؟

(شێرکۆ) پرسی: کاک هۆشەنگ دەتوانیت چیرۆکی موسامان بۆ بگێڕیتەوه؟

(هۆشەنگ)یش گوتی: موسا پێغەمبەرێکی گەورەبوو.

گەلپەرەور و نیشتمانپەرەور و خوداناس و مەزقەدۆست بوو ئەو هەرچەندە لە مالی فیرەونی میسردا

گه‌وره بوو بوو، به‌لام كه زانی فيرعه‌ونه‌كاني میسر نزيكه‌ی (۰۰۴) سال نه‌توه‌كه‌ی ئه‌ويان، له ژيتر زوروسته‌می خوځياندا چه‌وسانوته‌وه، پيغه‌مبه‌ريتييه‌كه‌ی خو‌ی له‌ر‌گار‌کردنی جووله‌كه‌كاني نه‌توه‌ی خو‌يدا به‌خت كرد له‌ پاش رهنج و ته‌قه‌للايه‌کی زور، كه له‌ژيتر سه‌ره‌رشتيبي خودادا دا‌ی، توانی جووه‌كاني له‌ دهره‌تيكدا دهر‌باز بکات و له‌ زرتي سووره‌وه بپه‌ريته‌وه ئه‌وبه‌ر بۆ نيوه‌ دوورگي سينا هه‌رچي فيرعه‌ون و له‌شكره‌كه‌ی بوو كه دوايان كه‌وتن له‌ ناو ئاوی زرتيكه‌دا خنكان، نه‌بانتواني بگه‌نه‌ جووه‌كان كوشتاريان لي‌ بگه‌ن.

(شیرکۆ) پرسى: فيرعه‌ون و مووسا له‌به‌رچي رتيك نه‌ده‌كه‌وتن؟

(هۆشه‌نگ) يش گوتى: هه‌رچي مووسا بوو له‌سه‌ر فه‌رمووده‌ی خودا له‌گه‌ل (هاروون)‌ی بربايدا چوونه‌ لاى (في‌رعه‌ون)، به‌شيري‌ني تكيان لي‌ت‌کرد جووه‌كان ر‌ئ بدات له‌گه‌ليدا برۆنه‌وه بۆ خاكی كه‌نعان كه‌ به‌نيشتمانی باووباپيري خو‌يان داد‌نا (في‌رعه‌ون)‌يش كه‌ خو‌ی به‌خودا داد‌نا توانج و پلاري ده‌گرت‌ه مووسا و خوداي مووسا مووسا، گه‌ليك شاكاري خودايي پيشانی فيرعه‌وندا وه‌ك: دارده‌سته‌كه‌ی، كه‌ بوو به‌ئه‌دپهاو ماره‌ ده‌ست‌كرده‌كاني جادوو‌گه‌ره‌كاني فيرعه‌ونی قووت دا وه‌ك ده‌ستی كه‌ ده‌يخسته‌ بن باخه‌لى و ده‌ري ده‌هينايه‌ دهره‌وه سپي و رووناکی لي‌ ده‌هات وه‌ك ئه‌وه‌ی كه‌ له‌ خودا پارايه‌وه گه‌ليك سه‌رگه‌ردانی به‌سه‌ر ميسريه‌كاندا هينا بۆ وینه: ئاوی نيلى كرد به‌خوين، له‌شكري بۆق و كيچ و كولله‌ی يه‌ك له‌ دواي يه‌ك تي به‌ردان هه‌موو جاريكيش ر‌زگاري ده‌کردن له‌ ده‌ست ئه‌و سه‌رگه‌ردانييان، به‌مه‌رج به‌ل‌ين بدن، جووه‌كان به‌ره‌للا بگه‌ن برۆنه‌وه بۆ نيشتمانی خو‌يان كه‌چی پيچه‌وانه‌ی به‌ل‌ينه‌كاني خو‌يان ره‌فتاريان ده‌کرد ئيتر كه‌ مووسا زانی به‌هيچ كلۆچي‌ك ناتواني له‌گه‌ل فيرعه‌وندا رتيك بگه‌وئ و، فيرعه‌ونيش وازی له‌ خو‌يه‌رستيبي خو‌ی نه‌هينا و نه‌هاته‌ سه‌ر ئاييني مووسا، ناچارما به‌ئامۆژگاري خودا جووه‌كاني له‌ شه‌ويكدا له‌ ناكاو دهر‌باز كرد، وه‌ك له‌سه‌ره‌وه پيشانمان دا.

(شیرکۆ) پرسى: ئايا ده‌توانيت به‌كورتی ئايينه‌كه‌ی مووسامان پيشان بده‌يت؟

(هۆشه‌نگ) گوتى: ئاييني مووسا بريتييه‌ له‌ خودا‌به‌رستي و فه‌رمانه‌كاني خودا و ئامۆژگارييه‌كاني، كه‌ ئه‌مانه‌ هه‌مويان له‌ نووسراويكدا نووسراونه‌ته‌وه ناويان ناوه (ته‌ورات) چيرۆكي پيغه‌مبه‌ره‌كاني پيشوويشي تيدا به‌گشتي رتيگاي ژينيكي پاك و چاك و پيروژ پيشانی مرۆف ده‌دن (ته‌ورات) يه‌كيكه‌ له‌ سه‌رچاوه‌ گرنگه‌كاني ميژوو و ئايين ئه‌ويش پشتی ئايينه‌ ئاسمانيه‌كاني پيش خو‌ی ده‌گرئ به‌كورتی خودا له‌ (ته‌ورات)‌دا فه‌رمان ده‌دات به‌چاكه‌کردن و، به‌خراپه‌ نه‌کردن بۆ وینه: (مه‌كوژه‌). داوين پيسي مه‌كه. دزی مه‌كه. درۆ مه‌كه‌ ئازاري كه‌س مه‌ده‌،. نو‌يژ بگه‌. رۆژوو بگه‌. يارمه‌تيي هه‌ژار و داماو و لي‌ قه‌وماو بده‌. ر‌يژ له‌ باوك و دايك‌ت بگه‌ ر‌استگۆيه‌.)، ئه‌مانه‌ له‌ ته‌وراتدا هه‌ن.

(شیرکۆ) پرسى: جووه‌كان بۆچ خودا له‌ بيبابانی سينادا چل سال هيشتييه‌وه؟

(هۆشه‌نگ) يش گوتى: جووه‌كان نه‌توه‌يه‌کی گپۆز و سه‌ركيش و نا‌هه‌موار و ئاژاوه‌گي و خو‌يه‌رست بوون مووسا به‌و هه‌موو چاكه‌يه‌وه كه‌ له‌گه‌ليدا كردن، به‌قسه‌يان نه‌ده‌کرد به‌سه‌دان پرت‌ه و بۆله‌و قسه‌ی ناشيرين و توانج و پلار و سه‌ركيشيان له‌ روويدا كرد پتي گوتن: خودا فه‌رمويه‌تي بچينه‌ خاكی پيروژ

تا له‌ژيترده‌ستی خودانه‌ناسه‌كاني ده‌ره‌ي‌نين». به‌قسه‌يان نه‌کرد و دليان شكاند ئه‌ويش له‌ خودا پارايه‌وه: «خو‌ی و هاروونی بربايدا له‌ ده‌ست ئه‌و نه‌توه‌ گونا‌ه‌كاره‌ ر‌زگار بکات». خودايش نزاكه‌ی گيرا كرد چل سالي خشت جووله‌كه‌كاني له‌ بيبابانی سينادا هيشته‌وه نه‌يانده‌زانی چۆن بگه‌نه‌ ئامانجي خو‌يان مووسای به‌سه‌زمانيش به‌ره‌نجه‌رۆي و دلشكاوييه‌وه گيانی پاکی به‌خاك سپارد.

له‌ چيرۆکی قاروون چي تيده‌گه‌ين؟

(شیرکۆ) پرسى: کامتان چيرۆکی قاروونمان بۆ ده‌گي‌ريته‌وه؟ له‌ ئه‌نجامه‌كيشی چي تيده‌گه‌ين؟

(فه‌هاد) گوتى: من. قاروون خزمی مووسا پيغه‌مبه‌ر بوو. به‌لام ته‌واو پيچه‌وانه‌ی مووسا بوو هه‌رچي مووسا بوو هه‌ر به‌ته‌نگ كه‌ل‌ك و چاكه‌ی نه‌توه‌ی ئيسراييله‌وه بوو هه‌رچي قاروون بوو هه‌ر به‌ته‌نگ كه‌ل‌ك و چاكه‌ی خو‌يه‌وه بوو مووسا به‌ره‌نگاري زوروسته‌می فيرعه‌ونی ميسري ده‌کرد خه‌ريك بوو ئيسراييلييه‌كان بکات به‌يه‌ك و هه‌مويان پتيكه‌وه ر‌زگار بکات له‌ ده‌ست زوروسته‌می فيرعه‌ون برباري دا‌بو هه‌مويان بباته‌وه بۆ خاكی باوو باپيريان هه‌رچي قاروون بوو، هه‌زی ده‌کرد خو‌ی و ئيسراييلييه‌كان هه‌ر له‌ ميسردا بمينه‌وه بۆ ئه‌مه‌ی سايه‌و پايه‌و مايه‌ی خو‌ی بباري‌زت و زور‌تريش په‌ره‌ی پي‌يدات قاروون پياوي‌كي زه‌لام و سه‌روچاو جوان و زيره‌ك و كارامه‌ و چالاك بوو توانی له‌ كشتوكا‌ل و بازرگانيه‌كه‌يدا زور سه‌ره‌به‌كوئ توانی لاى فيرعه‌ون و ده‌س و پتيه‌نده‌كاني فيرعه‌ونيش خو‌ی ته‌واو نزيك بخاته‌وه كاري‌كي وا‌ی كرد فيرعه‌ون كردي به‌فه‌رمانداري‌كي خو‌ی و هاو‌ده‌م و پشتيواني‌كي خو‌ی له‌مه‌وه ساماني‌كي يه‌جگار زۆري پتيكه‌ونا، هه‌روه‌ها پشتيواني‌كي زور و ده‌س و پتيه‌ندي‌كي زۆريشي بۆ خو‌ی له‌ ناو ئيسراييلييه‌كاندا په‌يدا كرد هه‌مووده‌م ئامۆژگاري ئيسراييلييه‌كاني ده‌کرد له‌گه‌ل فيرعه‌وندا هه‌ل‌به‌كون و له‌ ميسريشدا بمينه‌وه، سه‌ر له‌ خو‌يان تي‌ك نه‌دن، وانا به‌قسه‌ی مووسا نه‌كه‌ن به‌تاييه‌تي ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی مووسا له‌ ترسي كوشتن له‌ ميسر دووركه‌وتبووه‌وه و، چووبوه (مه‌ديه‌ن)، له‌به‌ر ئه‌و پياوه قبيتييه‌ی كه‌ كوشتبووی، ه‌ي‌ز و ده‌سه‌لات و سامانی قاروون يه‌جگار گه‌شه‌ی كر‌دبوو به‌لام كه‌ مووسا هاته‌وه و، به‌ناوی خوداوه‌ خه‌باتی كرد ئيسراييلييه‌كان له‌ ده‌ست فيرعه‌ون ر‌زگار بکات و بيبا‌بته‌وه بۆ خاكی كه‌نعان، قاروون ته‌واو ته‌نگه‌تاو بوو ده‌ترسا له‌وه‌ی ئه‌گه‌ر ئيسراييلييه‌كان له‌ ميسر ده‌ريجن، سامان و ه‌ي‌ز و ده‌سه‌لاته‌كه‌ی له‌ ده‌ست بچي مووسايش كه‌ داوا‌ی لي‌ كرد (زه‌كات)‌بدات بۆ ئه‌مه‌ی به‌پاره‌كه‌ی ئه‌و و به‌پاره‌ی ده‌وله‌مه‌نده‌كاني تري ئيسراييل بتواني يارمه‌تيي هه‌ژار و داما و لي‌ قه‌وماوه‌كاني نه‌توه‌ی ئيسراييل بدات، قاروون ته‌واو تي‌ك چو له‌سه‌ري‌كه‌وه فيرعه‌ونی لي‌ هان ده‌دا، له‌ سه‌ري‌كي تريشه‌وه ده‌وله‌مه‌نده‌كاني ئيسراييلي لي‌ هانده‌دا، بۆ ئه‌مه‌ی ئه‌و (زه‌كات)‌ه نه‌درئ و خه‌باتی مووسا سه‌رنه‌گرئ و كه‌سی له‌ ده‌ورو پشت كۆنه‌بيته‌وه بي‌جگه‌ له‌وه هه‌ول‌ی دا گه‌لي‌ك قسه‌ی گه‌نگ و نه‌نگ و ناو‌نا‌تۆره‌ی خراپ دوا‌ی مووسا بخري، بۆ ئه‌مه‌ی ئيسراييلييه‌ هه‌ژار‌دان لي‌ي بته‌كینه‌وه يه‌كي‌ك له‌و گه‌له‌كۆمه‌كي‌يانه‌ ئه‌وه‌بوو: پاره و جلوه‌رگی جوان و خشلي به‌نرخياندا به‌ئافه‌رتي‌كي سۆزانی بۆ ئه‌مه‌ی بي‌ت له‌به‌رده‌می مووسا و ئيسراييلييه‌كاندا بل‌ئ: «مووسا ده‌ستی بۆ بردوم داوين پيسيم له‌گه‌ل‌دا بکات!...». كه‌ ئه‌وه بۆ قاروون چووه‌ سه‌ر، مووسا ه‌ي‌چی بۆ نه‌مايه‌وه ئه‌وه نه‌بي له‌ خودا پارايه‌وه بگه‌ويته‌ فريای و راستی بۆ

هه‌مووان دهریخات، تا پرووهرشی بۆ قاروون و هه‌قاله‌کانی بمیتیتته‌وه کاتیتکیان زانی خودا کاری کرده دهروونی ئافره‌ته‌که و په‌شیمانی کرده‌وه له‌ گونا‌هه‌کانی خۆ و به‌زمانی خۆی به‌ناشکرا گوتی: «ئهی گهل، ئاگاتان لی بێ من هه‌رچیبه‌کم به‌ پیتغه‌مبه‌ری خودا مووسا گوت هه‌لبه‌ست بوو، قاروون به‌زه‌بری به‌رتیل پیتی کردم و له‌ کرده‌وی خۆم په‌شیمان بوومه‌وه ئهم به‌رگانه‌ی له‌به‌رمدايه ده‌یسووتیتم هه‌رچی یه‌کیشم له‌ قاروون وه‌رگرتوه ده‌یدم به‌مووسا چیی لی ده‌کات بیکات.

وا له‌سه‌ر ده‌ستی خودادا بریارم دا له‌ کرده‌وه‌کانی پیتشوم واز به‌ینم و دوا‌ی مووسا بکه‌وم و یارمه‌تیی بده‌م به‌لکه‌ ئهمه‌ خودایه‌ لای خودا کرده‌وم په‌سه‌ند بێ». قاروون و دس و پیتوه‌نده‌کانی به‌قسه‌ی ئافره‌ته‌که شه‌رمه‌زار بوون قاروون له‌ هۆش خۆی چوو دس و پیتوه‌نده‌کانی هه‌لیان گرت و بر‌دیانه‌ ماله‌وه خه‌لکه‌که‌یش های و هوویان لپ‌کردن ئینجا چوون به‌لای مووساوه‌ پیرۆزباییان لی کرد ئهمه‌ بوو به‌هۆی ئه‌وه‌ که‌ مووسا سه‌ری به‌رز بووه‌وه.

قاروونیش پیتی شکا و سه‌رشۆپیی بۆ مایه‌وه‌ ئینجا مووسا له‌ خودا پارایه‌وه: قاروون و خانوه‌که‌ی و هه‌رچی سامانیکی هه‌بوو نیشته‌ ناو زه‌وییه‌وه و نوقوم بوو، له‌م چیرۆکه‌به‌شه‌وه ئه‌وه‌ تیتده‌گه‌ین که‌ سه‌رکه‌وتن هه‌ر بۆ ئه‌وانه‌یه‌ که‌ خودا دناسن و کرده‌وه و ره‌ووشتی چاک و پاک به‌کارده‌ین.

له‌ چیرۆکی داوود چی تیتده‌گه‌ین؟

(شیرکۆ) گوتی: جووه‌کان، وه‌ک له‌مه‌وپیتش گوتان، له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی خودایان شکاند و نه‌چونه‌ خاکی فه‌له‌ستینه‌وه، خودا (٤٠) سال به‌سه‌ر لی شتواوی و مالتۆترانی و سه‌رگه‌ردانییه‌وه، له‌ چۆل و بیابانی سینادا ریتی لی ون کردن مووسای پیتغه‌مبه‌ری خودا به‌داخی ئه‌وانه‌وه سه‌رینایه‌وه خودا پیتغه‌مبه‌ریکی تری بۆ ناردن جووه‌کان له‌ سزاکه‌ی خودا چاویان شکابوو ئه‌مجاره به‌قسه‌ی پیتغه‌مبه‌ره‌که‌ی خۆیان کرد و چونه‌ خاکی فه‌له‌ستینه‌وه.

دانیشتوانی ئه‌وی که‌ هه‌موویان خودانه‌ناس بوون له‌ شه‌ردا شکان و جووه‌کان ئه‌و خاکه‌یان داگیرکرد به‌لام جووه‌کان به‌ده‌ردی خۆیان‌وه دانه‌مرکانه‌وه، سه‌رله‌نوێ ده‌ستیان کرده‌وه به‌شکاندن قسه‌ی خودا خودایش له‌ تۆله‌ی ئه‌وه‌دا له‌سه‌ر ده‌ستی فه‌له‌ستینییه‌کاندا شکاندنی و ده‌ری په‌راندن و پر‌سوا‌ی کردن.

پیاوه‌کانی به‌کوشت دان و کورپه‌کانی به‌گرت‌دان ته‌نانه‌ت (تابوت) و اتا سنووقه‌ ئایینییه‌که‌ی نه‌وه‌ی ئیسرائیلیشی ده‌ست خست، که‌ (ته‌ورات) ده‌که‌ی مووسا و دارده‌سته‌که‌ی و که‌مپک گه‌زۆ و هه‌ندیک که‌لوپه‌لی هاروونی تیتدابوو ئیسرائیلییه‌کان به‌و شه‌رانه‌ په‌رت و بلا‌وبوونه‌وه و نا‌واره‌ بوون و کز و بێ ده‌سه‌لات مانه‌وه.

پاشان له‌سه‌ر خواستی خۆیان و پارانه‌وه‌ی پیتغه‌مبه‌ره‌که‌یان خودا (تالووت)ی کرد به‌خونکاریان، تا له‌پیناوی خودادا خونکارییان به‌سه‌ره‌وه بکات و شه‌ریان پێ بکات بۆ ئهمه‌ی باوه‌ر به‌قسه‌ی پیتغه‌مبه‌ره‌که‌یان بکه‌ن، خودا به‌فریشته‌کانی خۆیدا سنووقه‌ ئایینییه‌که‌یانی خسته‌ به‌رده‌م (تالووت)ی خونکاریان جووه‌کان به‌مه‌ زۆر دل‌خۆش بوون، هه‌رچه‌نده‌ (تالووت) هه‌ژار و ده‌ست کورت بوو، به‌لام له‌سه‌ر قسه‌ی خودا کردیان به‌خونکاری خۆیان.

(شاهۆ) یش گوتی: - تالووت جووه‌کانی ئاماده‌کرد بۆ شه‌ر.

داوود لاو بوو له‌ هه‌موو برا‌کانی پچوو‌کتر بوو (تالووت) جووه‌کانی تاقی کرده‌وه گوتی: «هه‌رچی له‌ ئاوی ئهم پرویاره‌ بخواته‌وه، نابێ له‌گه‌ل مندا بیتته‌ شه‌ره‌وه». زۆریه‌ی جووه‌کان له‌ ئاوه‌که‌یان خواره‌وه (تالووت) ته‌نیا ئه‌و سه‌ربازانه‌ی هیتشته‌وه که‌ له‌ ئاوه‌که‌یان نه‌خواره‌وه که‌ چوه‌ به‌رامبه‌ر له‌شکری (جالووت)ی خونکاری فه‌له‌ستینییه‌کان جووه‌کان له‌ هیز و هه‌ره‌تی (جالووت) گه‌وره‌یی له‌شکره‌که‌ی زنده‌قیان چوو.

گوتیان: «ئیمه‌ ده‌ره‌قه‌تی له‌شکری جالووت نایه‌ین». به‌لام خوداناسه‌کانیان گوتیان: «که‌ خودامان له‌گه‌لدایی و، ئیمه‌یش باوه‌رمان به‌و هه‌بێ، ئیتیر بۆچی له‌ زۆری دوژمنی خودانه‌ناس بترسین؟ هه‌رچه‌نده ئیمه‌ که‌مین خودا یاریی ده‌ره‌قه‌تیان دیتین». که‌ (جالووت) به‌به‌رگی جه‌نگه‌وه هاته‌ پیتشه‌وه که‌س نه‌بوو بیتته‌ پیتشه‌وه به‌ره‌نگاریی بکات، (داوود) نه‌بێ (داوود)یش ئهمه‌نده‌ بچووک بوو، جالووت به‌زه‌یی پیتداهاته‌وه، گوتی: «ئهی لاو بگه‌رپه‌ر پاشه‌وه، با نه‌تکوژم!». به‌لام داوود له‌ زه‌لامی و که‌ش و فشی (جالووت) نه‌سه‌لمییه‌وه. گوتی: «من ده‌مه‌وی ب‌تکوژم!». ئه‌وه‌ی گوت و به‌قۆچانییه‌که‌ی به‌ردیکی گرت‌ه نا‌چاوانی (جالووت) پیتکای. جالووت له‌په‌وروو که‌وته سه‌ر زه‌وی. (داوود) زوو گه‌یشته‌ سه‌ری و سه‌ری بری. که‌ له‌شکره‌که‌ی جالووت، خونکاره‌که‌ی خۆیان دی کوژرا، ترسان شکان و هه‌لاتن. به‌م ره‌نگه‌ به‌سایه‌ی نازایه‌تیی (داوود) وه‌ ئیسرائیلییه‌کان به‌سه‌ر دوژمنه‌ خودانه‌ناسه‌کانیاندا سه‌رکه‌وتن.

(فه‌ره‌اد) یش گوتی: له‌م چیرۆکی (داوود) وه‌ ئه‌وه‌ تی ده‌گه‌ین که‌ خوداناسی و بیروباوه‌ری پۆلایی و خۆبه‌کوشت‌دان له‌ پیناوی ئایینی خودادا هه‌موو سه‌رکه‌وتنیک ده‌ست مرۆف ده‌خات. دوژمنی خودانه‌ناس هه‌رچه‌ندێ به‌هیز و گه‌وره‌بێ. به‌رگه‌ی له‌شکری خوداناس و خاوه‌ن بیروباوه‌ری پاک ناگرێ، بام بچوو‌کیش بێ.

(هۆشه‌نگ) یش گوتی: ماوه‌ته‌وه‌ بلتین (داوود) پیتغه‌مبه‌ریکی ده‌نگ خۆش بوو که‌ به‌ئاوازه‌ ناوازه‌که‌ی سه‌روودی ئایینی ده‌گوت کاری ده‌کرده‌ دل‌ی گو‌یگران. خوداپه‌رستییه‌کی ته‌واوی ده‌کرد. خودا کردی به‌خونکاری ئیسرائیلییه‌کان بۆ ئهمه‌ی دادپه‌روه‌رانه‌ له‌ جیتی ئه‌و فه‌رمانداری به‌سه‌ریاندا بکات. زۆر شتیشی فی‌ر کرد. داوود له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشدا که‌ بوو به‌خونکار، به‌ده‌ستی خۆی ئاسنگه‌ری ده‌کرد زرتی دروست ده‌کرد و گه‌لیک شتی تر. (داوود) ژماره‌ی ژنه‌کانی گه‌یشته (٩٩) ژن. خودا (سلیمان)ی پێ به‌خشی. به‌جوانی په‌روه‌رده‌ی کرد و پیتی گه‌یاند. که‌ پیر بوو ئه‌وی کرد به‌خونکاری نه‌وه‌ی ئیسرائیل. چونکه‌ هیز و هه‌ره‌ت و ژیری تیتدا دی.

سوله‌یمان و به‌لقیس

شیرکۆ گوتی: (سوله‌یمان) پیتغه‌مبه‌ریکی گه‌وره و به‌ده‌سه‌لات بووه. چونکه‌ خاوه‌نی به‌زه‌یی بووه و ژیر و دادپه‌روه‌ر بووه، ئه‌و به‌یارانه‌ی داوینی دروست و په‌سه‌ندی‌بون. نامۆ‌گاری و به‌نده‌کانی (سوله‌یمانی ژیر) ئیستاکه‌یش باون و کاریان پێ ده‌کری. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خودا خۆشی ویستوه‌وه، هه‌رچیبه‌کی لی داوا‌کردوه‌وه،

داويه تې: چاوى له گوناوه كانى پوښيوه، باى خستو ته ژير چنگيه وه، جنوکه كانى کردووه به دس و پتوهندى، زمانى په له ودر و گيانله به ريشى فير کردووه. سوله يانېش سواسى خوداى گورهى کردووه و، زورتر له جاران په پرهوېي فهرمووده كانى کردووه و په رستوويه تې، تا هه تا سهر نه و نياز و جيازه گه ورانه ي بۆ بپاريژئ.

(شاهو) یش گوتی: روژتيکیان (سوله يان) به خۆی و لهشکره گوره که يه وه چووه دهره وه. په له ودره کانیش به ئاسمانه وه به سهرسه ريه وه ده روژيشتن سيبه ريان بۆ ده کرد. که گه يشته (دۆله ميرووله = وادی النحل)، ميرووله يه که به هاوړيکاني خۆی گوت: «پچنه وه ناو کونه کاني خوتان. نه ودرک سوله يان و لهشکره که ي چاويان ليتان نه بئ بتانپلېشيتنه وه». سوله يان، که قسه کاني ميرووله که ي گوت لئ بوو پتکه نى و گوتی: «خودايه! پتم بده سواسى نه و نياز و جيازانته بکه م که به خۆم و باوک و دايکمت به خشيون. هره وده يارمه تيشم بده نه و کردووه چاکانه بنوښم که دلئ تو پتيان خوښ ده بئ. له رووى دلنه رميى خوښته وه ودرک به ننده يه کى کردووه چاکى خۆم دابنئ».

(فهراد) یش گوتی: ههر له و کاته دا که لهشکره که ي خۆی ده پشکنئ، ته ماشاى کرد (په پوسلېمانه که) ديار نيسيه، تووړه بووه زوری پچ نه چوو، په پوسلېمانه که که پيدا بوو. موژده ي دايه: که له خاکی (سبه ء) دا شاژنيکى جوانى ده و له مهندي ديوه، فهرمانداريان به سهره وه دکات، ته ختيکى شاهانى به جگار گه ودره و به نرخى هه يه. که چى روژ ده پرستن». سوله يانېش نامه يه کى پيا نارد بۆ نه و شاژنه. په پوسلېمانه که که له کونى په نجه ودره چووه ناو ژوورى نوستنى به لقيسه وه. نامه که ي فري دايه سهر سنگى. خه به رى کردووه. به لقيس له م کاره سهرى سورما. پاشه جار راوړيژى به کاربه ددستان سهر لهشکره کاني خۆى کرد. گوتی: خوتان چى به باش ده زان پتم بلتين. سوله يانى خونکاري ئيسرائيليه کان و پتغه مبه رى خودا، به ناوى خوداى به خشنده و ميه ره بانه وه داواى لئ کردووين واز له ئايينى (روژه پرستى) بهيتن و دهست بکه ين به (خودا پرستى) که ئايينى نه وه». نه و انيش گوتيان: «ئيمه به چنگين. لهشکرى زوريشمان هه يه. ده توانين به رگرى لهشکره که ي نه و بکه ين. له گه ل نه مەيشدا فهرمانى خوته». شاژنيش گوتی: «نه گهر هاتوو نه و سهرکه وت به سهرماندا، خاکمان به تووړه که ده بيژئ و مالمان کاول دکات. له بهر نه وه شهر ناکه ين، چهند پياوړيکى کاربه دهست به دياريه کى زوره وه دنيرمه لای. بزانه چيم ودرام ده داته وه.

(هوښه نگ) یش گوتی: په پوسلېمانه که که گه رايه وه لای سوله يان گوتى به لقيسى شاژن دياريه کى زوری بۆ ره وانه کردوويت. که پياوړه کاني به لقيس هاتن و دياريه کانيان پيشکه شى سوله يان کرد لئى ودرنه گرتن، گوتی: «من پتويستم به ديارى نيسيه، هره ودرک خوتان چاوتان پچ ده که وئ خودا سهر و سامانيکى زور و خاکيکى شوخ و شەنگ و دهسلاتيکى زوری داومه تې. نه وى من دهمه وئ نه وه يه ئيوه واز له روژه پرستن بهيتن و نه و خودايه به پرستن که خوتانى دروست کردووه و، نه م ههموو به خشنده ييه ي له گه لدا کردوون. ههر ئيستا برؤنه وه لای شاژنتان پتي بلتين و به خۆم و لهشکريکى واوه ديمه سهريان که نه توان به رگه ي بگرن. بيتجگه له ودى خاکه که يان داگير ده کم و دريان ده په رپتم،

دهيشيان شکينم». له پاش نه مەى کاربه دهستانى (سبه ء) گه رانه وه لای به لقيس و ههموو شتيکیان تې گه ياند، به لقيس پرپارى دا خۆى بچى سوله يان بيئى. به لقيس له پيشدا تهخته که ي خۆى له ژوورتيکى کليل و کلوم کراودا شارده وه و ياساولئى له م ديو درگاوه دانا بپپاريژن. ئينجا به خۆى و کاربه دهست و که له پياوړه کاني خاکی سبه به نه وه رووى کرده خاکی سوله يان. به لام هه تا نه و گه يشت سوله يان به وى خوداناسيکى پر باوه روه (تهخته که ي به لقيسى) له چاو ترووکانيکدا گه يانده کوښکى خۆى. له راستيدا تهخته که ي به لقيس زور جوان و به نرخ بوو. له زير و ياقوتى سوور دروست کرابوو. سوله يان ههندي شتى لئ گورى و خستيه ناو کوښکيکى گه ودره که له بلوور بۆيان دروست کردبوو. نه وى بيداييه وای ده زانى تهخته که له ناو ئاودا دانراوه. که به لقيس هات، سوله يان تتي گه ياند، پتويست ناکات داوړتني کراسه که ي هه لېداته وه، چونکه کوښکه که له بلوور دروست کراوه. تهخته که يش به چاو ترووکانديک له سايه ي خوداوه گه پيتراوته تير. که به لقيس له سهر تهخته که دانيشت گوتی: «راست ده که يت نه مە تهخته که ي من، ههر به مەيشدا ده زانم که روژم ده پرست. ئيستاکه و باوه رپ به و خودا گه ودره يه هيتا که تو ده توي بيهرستم». ئينجا رووى کرده خودا و گوتی: «خودايه په شيمان له ودى که زورداريم له خۆم کرد و روژم پرست. و له گه ل سوله ياندا خۆم دايه دهست تو که خوداى په روره دگارت و بووم به ئيسلام».

شاکاريک له شاکاره کاني عيسا

(شپړکۆ) پرسى: کامتان ده توانن شاکاريک له شاکاره کاني عيسا بگپړنه وه؟

(هوښه نگ) گوتی: من ده توانم. عيسا به وى شاکاره نايابه کانيسيه وه که له به رده مى جووه کانداه دپنواند، که سانتيکى زوری نووساندهو به خويه وه. خوداى گه ودره دهسلاتي دابويه: کوړ و شەل و گروپى چاک ده کردووه. ههر نه خوښتيکیان بېردايه لای به دهست پياهيانتيکى نه و به سهر جئ نه خوښيه که يدا چاک ده بووه وه. که ليک مردوويشى زيندوو کردووه. ئاره زووى بکردايه به چهند کولتيره و چهند ماسييه که هه زاران که سى تير ده کرد.

جاريکیان شاگرده کاني داويان لئ کرد له ناسمانه وه نان و چيتشتيان بۆ بهيتنه خواره وه، بۆ هيتان. به رامبه ر نه م ههموو يارمه تيبانه يش که دهيدا به و هه زار و داماو و لئ قه و ماوانه، ياخود به و دهسلاتدار و ده و له مهنده کان هيج شتيکى ودرنه ده گرت، به خوړايى بۆى ده کردن، له پتي خودادا ده يکرد، تا جووه کان باوه ر به پتغه مبه ريتييه که ي بکه ن و، په پرهوېي بکه ن له ئايينه تازکه يدا. له بهر نه وه ده چووه ههر جتگه يه که به هه زاران لئى کو ده بوونه وه. به هه زارانش ده هاتنه سهر ئايينى مه سيحى. پياوه ئايينيه کاني جووه کان و، ده و له مهنده کان و دهسلاتداره کانيان خاوه ن زويه کانيان، له عيسا ترسيان لئ نيشته. ده ترسان له ودى به وى ناموژکاريه کاني نه وه وه سامان و دهسلاته کانيان کز بن ياخود له دهست بچن. له بهر نه وه ههمويان له ژيره وه گه له کومه کتيان له عيسا ده کرد، داوى بۆ بنينه وه تتي بکه وئ. به لکو به وى فهرمانداره رو ماسييه کاني نه وساوه، که فله ستين له ژير چنگياندا بوو به کوشتنى بدن؛ بئ نه مەى له و کوشتنه، په پره وه بئ شوماره کاني عيسا، بووروژين و توله يان لئ بکه نه وه.

پۆرتیکیان عیسا له پهیکه‌رگا (هیكل) ده‌کمی شاری قودسدا خه‌ریک بوو په‌ند و ئامۆژگارییه‌کانی ئایینی مه‌سیحیی فیروی ئه‌و که‌سانه‌ ده‌کرد که له‌ ویدا کۆ بوو بونه‌وه. له‌ پێ چه‌ند که‌سیک هاته‌ به‌رده‌می ئافره‌تییکیان را‌پێچ کردبوو له‌ گه‌ڵ خۆیاندا.

پٽيان گوت: «که هاتين بهسەر ئو ژنەدا؟ داوین پيسی دەکرد. ئایینی مووسايش دەلتی: بەردبارانی بکهن. ئەي تو چی دەفهرمویت؟!». فروفیلتا زهکانی جووهکان ئەم داوهیان بو عیسای نابوووه، توشی کوشتنی بکهن. چونکه به پیتی تهوراتی موسا ئەگەر عیسای بیگو تایه: بەردبارانی مهکن، دهبوو خۆی بکوژرایه! چونکه پیچهوانه ی تهورات دهجو لایه وه!... عیسایش که چاوێکی به و چند که سه دا خشانده که ئافرهته کیان راپیچ کردبوو، دانه وییه وه سەر زوی و به په نجه دهستی کرد به نووسین له سەر خۆله که. ئینجا پتی گوتن: «هەر کامیتکتان گوناھی نه کردوه، بام به ردێکی تی بگرئ!». پاشان دانه وییه وه دهستی کرده وه به نووسین له سەر گلّه که!... هەر کامیتکیان دهاته پیشه وه و خۆی ئاماده دهکرد فه رمانده که ی تهورات جیبه جي بکات، سه یری ئهو ی دهکرد که مه سیح له سەر زه وییه که بۆ نووسیوه، که دهیدی که گوناھه کانی خۆی له سەر خۆله که نووسراوه و ده بخویندوه، دهگه رایه پاشه وه، و سه ری دادهست و له بهرد باران کردن وازی دههینا! بهم رةنگه هەر که سه ی لهویدا بوو به پیر و جوانه وه یک له دواییه ک کشانه دواوه. بج ئهمه ی یه کیکیان بتوانی به ردیک لهو ئافره ته بگری. ئینجا که مه سیح له ژماردن ی گوناھه کانی ئو که سه انه بووه وه، سه ری هه لپی، که تماشای کرد که سه لهو ی نه ماوه ته وه، ئافره ته داوین پسه که نه بی!... ئه وش به چاوێکی رتیز و خوشه ویستی و به زهی پیدا هاته وه سه یرێکی ئافره ته که ی کرد و به روویه و پتکه نی، لی ی پرسی: «کوان ئه وانیه دیانو بست به ردبارانت بکهن؟ ناخۆ که سیان به ردیان پیدا مائیت؟».

تافرته کیش گوتی: «نهء گه ورهه م کهس بهردی پیدانه مالیم!». .

مه‌سیحیش گوتی: «ده‌برۆ منیش به‌ردت پیدانامالم. به‌لام نه‌که‌یت جاریکی تر‌گوناھی وا بکه‌یته‌وه!». ئافره‌ته‌که‌یش له‌ خوشیدا گه‌شکه‌دار بو‌بوو. گه‌رایه‌وه مالی خۆی. قسه‌ جوانه‌کانی مه‌سیح و کرده‌وه شیرینه‌کانی کاریان له‌ دلی کرد‌بوو. وازی له‌ داوین پیسی هیتنا.

شاکاریکی محمد مدد (د.خ)

(فه‌ره‌اد) گوتی: (ئه‌بو سوفیان) که سه‌رۆکی (قوریش) بوو له (مه‌که‌که) دا، دوژمنی هه‌ره‌ گه‌وره (مه‌مه‌د) ی پیغه‌مبه‌ر بوو. هیچ فروفیلێک و هیچ خراپه‌یه‌ک نه‌ما لێی نه‌کات. ته‌نانه‌ت داوی بۆ نایه‌وه بیکۆژی. تا ناچار بوو به‌خۆی و موسولمانه‌کانی هاوئایی‌نیه‌وه کۆچ بکات بۆ شاری (مه‌دینه). ته‌نانه‌ت که له‌وێشدا بوو، (ئه‌بو سوفیان) وازی لێ نه‌هێنا، گه‌لیک ئاژاوه‌ی بۆ (مه‌مه‌د) نایه‌وه. گه‌لیک جاریش که‌وته جه‌نگه‌وه له‌گه‌ڵ مه‌مه‌د و موسولمانه‌کاندا. به‌لام خودا پیغه‌مبه‌ری خۆی خوش ده‌یست: له‌ زۆریه‌ی جه‌نگه‌کاندا رێی پێشانی مه‌مه‌د دا، و، به‌هۆی فریشته‌کانی خۆیه‌وه یارمه‌تی دا، تا هێزی دوژمنی ئیسلامه‌تی که‌وته کزی و دواچار (مه‌مه‌د) گه‌رایه‌وه شاره‌که‌ی خۆی و (مه‌که‌که) ی

گرت. جا له پيش نه مې بگاته (مه ككه)، (نه بو سوفيان) ي دوژمنه گه وړه ي پينځه مېه تر سټيكي ته واوې لي نيشتيو، له سهر كه و تنه كاني محه مده. ده ترسا له وې هيز و ده سلا ت و ساماني نارو اې له ده ست بچي. له وې شدا مافي هېو بو بترسي، چونكه ئيسلا م ته دژي زورداري و به دكرداري و چه وساندنه وې هژاران و بي ده سلا تان بو، كه نه و ده ي كړد. هه روه ا دژي نه و سامانه بو كه به نارو اويي كوې ده كړده. له به رنه و يه جگار شپړزه بو بوو، يه كجار دامبوو. نه يده زاني چو ن له و تنگ و چه له مېه سهر دهر يكات.

(هۆشەنگ) یش گوتی: لەو کاتەدا (ئەبو سوفييان) لە نزیکبۆنەوێ لەشکری ئیسلام دا بەشاری (مەککە)، گەشت بە (ئەلعهباس)ی مامی پێغەمبەر، لێی پاراپەوه دانلای بدات. ئەویش بەلێنی دایە پشتی بگرێ و بیپاریژێ. یەکسەر لەگەڵ خۆیدا بردیە لای (محەممەد) پێغەمبەر. هەر ئەوەندە (عوومەری خەتتاب) چاوی بە (ئەبو سوفييان) کەوت، راپەڕی و بەمحەممەدی گوت: «ئەي پێغەمبەری خودا. ئەمە ئەبو سوفيانه. بێ ئەمەي لەگەڵیدا رێککەوتبن و گفت و پەیمانی بدەینێ خۆی بدات بەدەستەوه، خودا خستۆتییە ژێر چنگمان. رێم بدە بام ئەم دۆژمنی خودایە کەلەي پەڕێم!».

(ئەلەعباس) یش گوتی: «ئەئی راسپیترای خودا، من پەنام داو!...». پیڤغەمبەریش فەرمووی بیهیلنەوہ بۆ بەیانێ. ئەوہ پیڤغەمبەر پیی گوت: «ئیسلاام بیه». (ئەو سوفیان) یش گوتی: «لە جیتی دایک و باوک! تۆ زۆر ڤەوشت شیرین و دلنەرمیت. من ئەوہ باش دەزانم کە خودا لە ھەموو کەس گەورەتر و لەویش بەلواوہ کەسی تر لە ئارادا نییە.

(محمدهد) یش گوتی: «خودا نه تگری ئه بو سو فیان. هیشتا نه گه یشتوو یته ئه وهی که بزانی ت منیش راسپیترای خودام؟!».

(ئەبو سوفييان) يىش گوتى: ئەي لەجىتى دايىك و باوكم چەند دَل فراوانىت، چەند ميهەربانىت، چەند خزم دۆستيت. بەلام بەخودا سۆيىدنت بۆ دەخۆم هېشتا لىتى دڭنيانىم!...»... كەچى (محەمەدەى زىنگ و دَل چاك و رەوشت بڭند لەم وەرەمە توورە نەبوو!).

(شاهۆ) یش گوتی: بەلام (ئەلەعباس) وازی لە ئەبو سوڤیان نەهیتا تا ئیسلام بوو. لە بەرامبەر ئەوەدا (ئەبو سوڤیان) وای پێی خۆش بوو، پیچەمبەریش چاو لە کەسوکارەکانی ئەو بپۆشی، بۆ ئەمەیی لەبەردەم قورەیشدا بەو چاوپۆشینەوه بنازێ. (محەمەد) یش مەردانە و زەنگانە هاتە دەست، لەگەڵ ئەوەیشدا کە لە شەڕەکانیدا سەرکەوتبوو و، دەیتوانی هەموو شتیکیان لێ بکات، ئەوپەڕی پیاوێتی لەگەڵدا کردن. گوتی: «بام لە دانێشتوانی شاری مەککەوه ئاشکرا بێت، کە خۆیان لە قورەیشن: هەر کەسێ چوووە مالی (ئەبو سوڤیان) دوه دەستی لێ ناوەشینێ. هەر کەسێ درەگای مالی خۆی داخست هیچی لێ ناکرێ. هەر کەسیکیش چوووە ناو مەزگەوتی کەعبەوه کەس دەستی بۆ نابات!». کە (محەمەد) چوووە ناو (کەعبە) یەشەوه دانێشتوانی شاری مەککەیی کۆکردوه و پێی گوتن: «گەلی قورەیش! بەلای ئێبەوه وایە، چیستان لێ دەکەم؟!». گوتیان: «چاکە. تۆ بڕایەکێ ڕەوشت بڵندیت و کۆری بڕایەکێ ڕەوشت بەرزیشیت». (محەمەد) یش گوتی: «کەواتە بڕۆنەوه مالی خۆتان، هیچتان لێ ناکەم»...

(شیرکۆ) یش گوتی: ئاوا دەبی پیاوی مەرد. قورەیش ئەم ھەموو خراپانەیان لەگەڵ کردبوو. کەچی (مەحمەد) چاوی لێ پۆشین! لە راستیدا ئەم ڕەوشە دادپەرورەرانە و چاکەخوازی (مەحمەد) نواندی بوو بەھۆی ئەو پۆل پۆل قورەیشییەکان ھاتن و لەسەر دەستی ئەودا بوون بە (ئیسلام).

لایەڕەپەکی پرشنگدار لە مێژووی سەلاحەدیندا

(شیرکۆ) گوتی: (سەلاحەدینی ئەبویی)، لەژێر ئالای ئیسلامەتیدا ھەموو ئیسلامەکانی یەكخستبوو، سنووری شاھیتییەكەیی ھەر لە ڕووباری (دجلە) وە دەیگرتەوێ تا (تەرابلوسی ڕۆژئاوا)، ھەر لە کوردستانی گەورەیشەوێ ھەتا خاکی (نۆبە). (لیبی، میسر، سودان، یەمەن، حیجاز، ئەردەن، فەلەستین، لوبنان، سورییە، بەشیکی زۆر لە عێراق، بەشی ھەرە زۆری کوردستانی گەورە...) کەوتیبوو ژێر چنگیەوێ. ھەر تەنیا شاری (قودس)ی مابوو بیگرتی، لەشکری بۆ ئەوتیش برد. ھەرچەندە خەریک بوو لەگەڵ مەسیحییە خاچەکاندا، بێ شەر بیگرتی. کە مەسیحییەکان زانییان ئالاکانی سەلاحەدین بەسەر شوورەیی قەلاکەیانەوێ دەشەکیستەوێ، ناچاربوون، شارەکانیان لەسەر چەند مەرجێک داوەدەستەوێ. مەرجەکانی سەلاحەدین پیاوانە و خوداناسانە بوون. شتێوی کوردیکی مەرد و ئیسلامیکی نەبەردی پێتەوێ. کە مەرجەکان جێبەجێ کران. مەسیحییە ھەزار و داماو و لێ قەوماوەکانی کردە سوپاسگوزاری خۆی. نەک ھەر ئەوان مەسیحییەکانی تریش و ئیسلامەکانیشی ھێنا بە سەرسۆمان. (سەلاحەدینی ئەبویی) بەم کردەوێ لایەڕەپەکی شەنگ و شوخ و پرشنگداری بۆ خۆی و نەتەوێکەیی و ئیسلامەتی لە مێژووی جیھاندا نووسیبوو.

(ھۆشەنگ) یش گوتی:

مەرجەکانی (سەلاحەدین) ئەمانە بوون:

۱- لە ماوێ چل ڕۆژدا ھەر مەسیحییەکی خاچ باجیدا دەتوانیت لە شاری قودس بچیتە دەرەوێ. ئەگەر نەیتوانی بچیتە دەرەوێ دەکرت بە (بەندە).

۲- باجی گەردن نازادی لە پیاو (۱۰ دینار، لە ژن (۵) دینار، لە مندال (۲) دینار دەستینرت.

۳- لەم باجەدا دەوڵەتەمەند و ھەزار وەک یەك لیتی دەستینرت. گاورەکان بیانکەن بەدیل و بیانفرۆشن و ڕیسوايان بکەن. چونکە خۆیان دەرسان سەربازە ئیسلامەکان بیانکوژن و بیانبرن و تالانیان بکەن و وایان کرد بوو لە سالی (۱۰۹۹) دا، لە موسلمانەکان، کە شاری (قودس)یان لێ داگیر کردبوون. بەلێ گاورەکان ترس و لەرز و خەم و خەفەت دلی داگیر کردبوون، لە تاواندا دەگریان. ئەو کاتەیی خۆیان و شارەکانیان داوەدەستەوێ سالی (۱۱۸۷) بوو. (سەلاحەدین) کاریکی وای کرد، هیچ موسلمانیک نەیتوانی نازاری گاوریک بدات، یاخود زبانی پێ بەگەییئت لە شاری قودسدا. (سەلاحەدین) لەژێر خێوتەکەیدا دانیشتبوو سەیری کۆچ کردنی گاورەکانی دەکرد. کە دی ھەندیک لە ھەرەنگەکان باوک و دایکە پەکەوتەکانی خۆیان بەکۆل ھەلگرتوو، یان خزمە نەخۆشەکانیان بەسەر شانەوێ، بەزەیی پیاواندا ھاتەوێ. ھەرمووی: پارەیان دەنی. بارگیریشیان بەسەردا داوەش کردن، بۆ

ئەمەیی بارەکانیان بۆ ببەنە ئەو جینگایانەیی کە دەیانەوێ بۆیان بچن. لە پاش تەواوبوونی چل ڕۆژەک بەھەزاران ھەزار مابوونەو، نە (پەتریارکی گەورە) بەھەموو گەنجینەکانی کلێسا و کەلوپەلە زێرینەکانیەو، نە ھاوینیشتمانە گاورە دەوڵەتەمەندەکان، ھێچیان بەزەیییان پیاواندا نەھاتبووێ و باجیان بۆ بدن و نازادیان بکەن لە بەندەیی، ھەروا ھێشتوویانەوێ.

(فەرھاد) یش گوتی: (ئەلەعادیل)ی برای سەلاحەدین، تکای لە کاکێ کرد ھەزار کەسی لەو ھەزارانە لە باج دان بەخشێ. لەبەر دلی (پەتریارک) و (بالیان)ی سەرکردەیی گاورەکانیش ھەزار کەسی تری لێ بەخشین. خۆشی فەرمانی دا ھەر پیریک مابووێ و نەیتوانیبوو باج بدات لە باجدان چاویان لێ پۆشاو نازاد کران. ژمارەپەکی زۆر لەو ئافرەتانەیی باجیان داوو و، چووبوونە دەرەو، ھاتنەوێ سەر (سەلاحەدین)، لیتی پارانەو، گوتیان: «ئیمە یان ژنێن یان دایکێن یان کچێن. ھی ئەوانەین کە بەدیل گیراون، یاخود لە شەردا کوژراون. ئیستاکەیش نە دەرەتافان ھەبە، نە باوان، نە کەس، ڕوویان تی بەکەین». ئینجا دەستیان کرد بەگریان. (سەلاحەدین)یش کە چاوی بەوانە کەوت دەگرین، دلی پێیان سووتا، خۆی پێ نەگیرا، خۆشی گریا. فەرمانی دا پیاوێکانیان لە بەندیخانە دەرھێنان، بەرەللی کردن، بەخشینی بەو ئافرەتانە. بەلام ئەوانەیی کەسیان نەمابوو، پارەپەکی زۆری پێ بەخشین و تۆلەیی بۆ کردنەوێ. ئەوانیش بۆ ھەر کوپیک دەچوون پیاوێتی و کردەوێ بەندەیی (سەلاحەدین)یان دەگێرایەو!! بێجگە لەو: سەلاحەدین ژنی شاھیکی ڕوومی لە شاری قودسدا دلێا کرد کە دەتوانی بەخۆی و دەس و پێتەوێ و سامانیەوێ بچیتەوێ لە شاری قودسدا خوداپەرستی خۆی بکات. ھەرەھا ژنی خونکاری قودسی بەرەللاکرد بەخۆی و دەس و پێتەوێ و ھاودەمەکانیەوێ بچیتە لای مێردەکەیی، (جۆی)، کە لە کەللاتی (نابلس)دا، لە بەندیخانەدا بوو. دواي ئەو خونکار (جۆی) مێردیشی بەرەللا کرد. تەنانت (ریجنالد)یش کە سەرکردەپەکی خراپی گاورەکان بوو و، سەلاحەدین لە سەرکەوتنەکانی و کردەوێ زۆردارانەکانی بەدەستی خۆی کوشتبووی لە شەری (حەتتین)دا، ژنەکەیی بەرەللا کرد و سامانەکانیشی بۆ پاراست. ئەمە لەلایەکەوێ و کەچی لەلایەکی تریشەوێ: گاورەکانی (ئەنتاکیە) نەیان ھێشتبوو گاورە ھەزارەکان کە سەلاحەدین بەرەللا کردبوون، بێتەوێ شارەکانیانەو. گاورەکانی (تەرابلوس)یش ھەر بەدەرکردنی ئەو گاورانە وازیان نەھێناوو: ڕووتیشیان کردبوونەو!!

لایەڕەپەکی پرشنگدار لە مێژووی کەریم خانی زەنددا

(شیرکۆ) گوتی: کەریم خانی زەند لە سالی ۱۷۷۹دا گیانی پاکێ بەخاک سپارد. بەلام (۲۸) سالی خشت فەرمانداریکی سەربەخۆ بوو بەسەر ھەموو خاکی ئێران و بەشیکی گەورەیی کوردستانی گەورە و بەشیکی عێراقەوێ. وەک مێژوو دەگێریتەوێ لە ھەموو خاکی ئێراندا دوانی وەک (کەریم خانی زەند)ی تیدا نبیە و دادپەرور و خوداناس و نیشتانپەرور و گەلپەرور بوو... کە (کەریم خانی زەند) مرد ھەموو ئەو کەسانەیی لەژێر چنگیدا بوون خەفەتیان بۆ خوار، بۆی گریان، چونکە وایان زانی باوکیکی بەخشندە و میھربان و خۆشویستیان لە دەست چوو.

(فهراډ) یش گوتی: له سه رده می (که ریم خانی زه ند) دا نه ته وه کانی ئیران به کورد و عه رب و فارس و تورک و بلوچ و تازه ریه کانه وه، له و په ری شادمانی و خوشگوزه رانیدا رایان ده و ارد. چونکه (که ریم خانی زه ند) ما وه ی به که س نه ده دا زور داری له که س بکات. ئاسایش و ئارامیشی به رهم هینا بوو. باجی سهر جوو تیاره کانی ته و او سووک کړدبوو. ږنگای بۆ هاتو چۆ و گه شتوگوزار و بازرگانی ته خت و ئاسان کړدبوو. گه شه ی به خو ینده واری و کشتوکال و ئاوه دانی و ده سترکد و پی شه سازیدا بوو. بایه ختیکی زوړیشی به دا دپه روه ری و چاکه خوازی ده دا. ده سته هه ژار و داماو و لی قه و ماوانی ده گرت. به کورتی سهری (نه ته وه ی کورد) و ئیسلامه تی بلن د کړدبو وه.

(هوشه نگ) یش گوتی: (که ریم خانی زه ند) به و هه موو ئازایه تی و کړده وه جوانانه وه که هه بیو وه، بریتی بو وه له کور په کویتا خیه کی نه خو ینده وار، که باوکی هه موو دم له یاخی بووندا بو وه. که چی نه و ده رچو وه. خو ی له کورده (زه ند) هکان بوو که تیره یه کن له هو زی (له ک). (له ک) یش ده چنه وه سهر هو زه گه وره که ی (به ختیاری).

(شیرکو) پرسى: باشه چۆن (که ریم خانی زه ند) گه یشته ته ختی شاهه نشاهی؟

(شاهو) یش گوتی: (نادر شاه ی هه وشار) شاه یتیکی به جگار زوردار و خو ینړیژ و خو په رست بوو. نه ته وه کانی ناو خاکی ئیران له سه رده می نه ودا ژیان یتیکی پر ئاواز و هاواریان به سهر ده برد. دوا یی له لایان یاسا له کانی خو په وه که (کورد) بوون به اندانی سهره ک هو زه کیهان (نادر شاه) له ناو خو په ته که ی خو یدا به خه نجه ر له تو په ت کرا. دوا ی مردنی نه و خاکی ئیران که وه ته ئاژوه و شه ر و شوړیشیکی به جگار ناخو شه وه. نه ئاسایش ما، نه ئارام، تا ده هات نه ته وه سهره گردانتر و مالتویرانتر ده بوو. ههر سهره کړده له شکر یتک، یاخو د ههر سهره ک هو زیک لایه کی ئیرانی دا گیر کړدبوو، بۆ که لکی ناپوخته ی خو ی شه ری ده کړد و ئاژاوه ی دنایه وه و، نه ته وه که ی خو ی ده چه وسانده وه. (که ریم خانی زه ند) یش که نه و سا که له هره تی تیگه یشتووی و پیگه یشتووی و نیشتمان په روه ری و خوداناسیدا بوو، ئازار به دلی گه یشتبوو که نه ته وه کانی ئیرانی به و جوړه سهره گردان ده هاته پی ش چاو، به ده ست نه و زوردار و ناپاکانه وه. یه ک له دوا ی یه ک هه لمه تی برده سهریان. هه شت سالی خشت که وه ته جه نگیان تا خاکی کوردستانی گه وره و ئیرانی لی پاک کړدنه وه. ئینجا فه رمان په واییه کی هو شمه ندی پر خوداناسی و دا دپه روه ری و مرو قدو سته ی و پی شکه وتن خوازی تیدا دامه زاندا، که نه ک ههر نه ته وه کانی ئیران به لکو نه ته وه بیگانه کانی ش خوشیان ده ویست و ږنریان لی ده گرت.

(شیرکو) پرسى: کامتان سهرگوزه شته یه کی (که ریم خانی زه ند) مان بۆ ده گپړنه وه؟

(هوشه نگ) یش گوتی: من. (که ریم خانی زه ند) ره وشتی و او بوو ههر ږو ژه چن د کاتیکی ته رخان ده کړد بۆ پرسینی سکالای گهل و چاره کړدنیا ن. روژیکیان به ماندو یتیه وه له (ده زگای دا دپه روه ری) ده گه ږیته وه ماله وه. له و کاته دا کابرایه کی ره نگ زهر د و په شوکا و هاواری بۆ ده هینن، ده لی: «شاهم دا!» . من بازرگان یتکم هه ژار و بڼ ده سلات، هه رچیه کم هه بوو دز بردی. (که ریم خان) ده لی: «بۆ چ نوستیت، هیشتت بیدزن؟». گوتی: «وام زانی تو هوشیاریت!». که ریم خان نه ک ههر به وهرامی کابرا

تو وړه نه بوو، فه رمانیشی دا هه رچیه کی لی دزرا بوو بیده نه وه. هه و لیش بدن نه وه ی لیتی دزرا وه بوی بدوزنه وه! به کورتی ژبانی (که ریم خانی زه ند) لا په ریه کی پر شنگداره له میژووی کورد و ئیسلامه تیدا.

یه که دم ما مو ستامان خودایه

(شیرکو) گوتی: ئیمه که (قورئانی پیرو ز) ده خو یننه وه، تن ده گه ین، (خودای مه زن) ههر له سه ره تای په یدا بوونی مرو قه وه، که (ئاده م) ی با پی ره گه وره مانی دروست کړدو وه، تا ده گاته (محمه د) ی پیغه مبه ر، ورده ورده هه موو زانیار بیه ک و، هه موو ده ستو وریکی ژبان و، هه موو بیرو با وهر یتیکی فی ری مرو ق کړدو وه. هه روه ها به و شپوه سهر سو په ینه رانه ی که ههر خو ی زانیویه تی، مرو قی په روه رده کړدو وه. تا نه م (ثایینی ئیسلام) دی له سه رده می (محمه د) پیغه مبه ردا ته و او کړدو وه؛ که ده توان ین بل یتین بۆ کامه رانی و سهر به رزی و خوشگوزه رانیی مرو ق هیچی نه هیشتو ته وه لیتی نه دوا یی.

خودا له قورئانی (پیرو ز) دا ده فه رمو ی: «وعلمنا آدم الاسماء». وانا «ئاده مان فی ری نا و هکان کړد». نه م فه رمو ده یه یش و ده گرتنه وه که خودا هیزی تن گه یشتنی به مرو ق به خشیوه تا له رازه کانی سروشت و کاره کانی تری خودا تن بکات، بۆ نه مه ی به هو ی نه و زانیار بیهانه وه که ده سته ده که ون، بتوانی ژینی خو ی به ری یتیکی و ئاسانی به وه به ری توه ببات و، گه شه یش به و ژینه ی بدات.

(هوشه نگ) یش گوتی: راست ده فه رمو یت وایه. بۆ وینه (خودا) ویستوویه تی فی ری (گهل) په روه رمان بکات. ته ماشا ده که یت به هه موو پیغه مبه ر یتیکی گوتوه به چو وه کن گه له که ت پییان بلنی وایکن و، بۆ نه مه ی بینه سهر ږنگای خوداناسی و ژیان یتیکی خوداناسانه به سهر بیهن، تا سهره وتن و به رکه ون و پی شکه ون له ژبانیا ندا. یاخو د فی ری خه باتمان ده کات له پی ناوی دا دپه روه ریدا. خودا به مو وسا ده فه رمو ی «اذهب الی فرعون انه طغی». وانا: «به چو ره لای فی رعون له خودا هه لگه را و ته وه و زور داری ده کات»، نه ویش بۆ نه مه ی نه وه ی ئیسرا ئیل به ره لا بکات و به چنه وه ناو نیشتمانی خو یان و، له زوړوسته می فی رعه ونیش ږگار یان بی.

یان فی ری خزمایه تی و، دؤ ستایه تی و، کړده وه ی جوانان ده کات له گهل کړیار و فرو شیاردا له گهل دراوسی و بیتگانه دا، له گهل خیزاندا، له گهل گه وره و سهروک و ژیرده ستاندا.

(فهراډ) یش گوتی: بیجگه له وه هه رچی خودا دا ومان لی ده کات بیهک ین یان نه یکه ین، نه گهر به قسه ی بکه ین بۆ خو مان باشه، هه رگیز زیانمان پڼ ناگات. بۆ وینه: فه رمان ده دات: دزی و درو زنی و کوشتن و برین و چه واشه کاری و ناپاکی و خو ږیتی نه که ین. راستگو ین و دل سو زین و کار دروست و دا دپه روه ر و نیشتمان په روه ر و مرو قدو ست بین. جا نه گهر فه رموده کانی نه و به جی به ینین جیهانمان لی ده بیت به به هه شت. نه گهر فه رموده کانی نه ویش به جی نه هینین ژیانمان لی ده بیتنه دوزه خ.

(شیرکو) گوتی: ئیمه که دیننه سهر (مافی ئافره ت). خودا بایه ختیکی زوړی پڼ دا وه. تیکړا، له یه ک دوو جیگادا نه ی، که نه ویش که لکی ئافره ت، خو ی، تیدا یه، ئیتر له هه موو شتی کدا خودا ئافره تی وه ک پی او (ماف) دا وه تی. بیجگه له وه ئافره ت له پی ش (محمه د) پیغه مبه ردا، پایه ی زوړی نرم بوو بو وه

لەناو کۆمەلایەتیدا، بەهۆی (ئایینی ئیسلام) هەو پلە ی کۆمەلایەتی وەک پیاوی لێ هات زۆر بەرزبوووە. (محەمەد) کە خودا سەرپەرشتیی دەکرد، پێژیک زۆری لە ئافەت دەگرت، دەپاراستن لە زۆرداران، یارمەتیی دەدان لە کاتی تەنگانەیاندا. تەنانهت لە پاش مردنی (خەدیجە) ی ژنیشی بەسالان، هەر چاکە ئه‌وی ده‌گێڕایه‌وه و، ستایشی ده‌کرد و، له‌ خودایش ده‌پارایه‌وه که بیهاتە به‌هه‌شته‌وه.

(فەرهاد) ی‌ش گوتی: له‌ قورئاندا خودا بایه‌خیک زۆری داوه‌ به‌ه‌زاران و لێ قه‌وماوان و داماون، به‌نه‌خۆشان و، به‌پیران و، به‌منداڵان و، به‌نده و دیل و سەرگه‌ردانان. هانه‌ی موس‌لمانەکان ده‌دات خه‌میان بخۆن، یارمه‌تیان بده‌ن، ده‌ستگێڕی‌یان بکه‌ن، تا ده‌می ئازار و هاوار نه‌می‌نێ له‌ناو کۆمه‌لایه‌تیاندا. به‌م ر‌ه‌نگه‌ (ئایینی پاکی ئیسلام) له‌ هه‌موو په‌یوه‌ندییه‌کی ناوه‌ند مرۆف‌ خۆی و، ناوه‌ند مرۆف‌ و گیانه‌به‌ران و رووه‌ک و هه‌موو شتیکی تری کۆلیوه‌ته‌وه و چاره‌ی بۆ دۆزیوه‌ته‌وه و، پێشی پێشان داوین چۆن به‌خۆشی و سهر‌به‌رزیه‌وه بژین.

ئیسلامه‌تی هه‌ر به‌قسه‌ بێک نایه‌ت، نیاز ی پاک و کرده‌وی ب‌ل‌ندیشی ده‌وێت

(شیرکۆ) گوتی: ئایینی ئیسلام هه‌ر به‌وه‌ وازناهی‌نێت که تۆ ب‌ل‌تی ئیسلام. ده‌بێ به‌د‌ل‌یش خۆت به‌ئیسلام بزانیت و، باوه‌رێ به‌خودا و به‌پێغه‌مبه‌رانی خودا و، به‌فریسته‌کانی خودا و، به‌نوس‌راوانی خودا و، به‌رۆزی زیندووکرده‌وی مرۆف‌ و چه‌ندوچوون کردنی خودا له‌گه‌ڵیاندا هه‌بێ. ده‌بێ باوه‌رێ به‌هه‌موو فەرمووده و فەرمان و ده‌ستور و ئامۆزگارییه‌کی خودا هه‌بێ. ده‌بێ هه‌ر بپاری‌کیش خودا ب‌یدات به‌چاکی بزانیت و ملی بۆ که‌چ بکه‌یت. ده‌بێ هه‌رچی خودا فەرموویه‌تی بیکه‌یت، وەک: نوێژ و، رۆژوو و، (زه‌کات) واتا سامان پاککرده‌وه و، راستی و دادپه‌روه‌ری، بیکه‌یت. ده‌بێ هه‌رچی‌ش خودا فەرموویه‌تی نه‌یکه‌یت، وەک: به‌دگویی و، دوورویی و، دزی و درۆزی و گزی و فزی و داوین پیسی و کوشتن، نه‌یکه‌یت. به‌کورتی ده‌بێ موس‌لمانان له‌ ده‌ست و زمانت بێ وه‌ی بن و، به‌که‌لک و چاکه‌یشت شادمان بن. به‌کورتی تر: موس‌لمانێ راسته‌قینه‌ له‌ کرده‌وه و ر‌ه‌فتاردا وەک فریشته‌ی لێ دێ. واتا ده‌بێته‌ مرۆفی راسته‌قینه‌. وەک پێغه‌مبه‌ریکی لێ دێ: خۆی ده‌داته‌ ده‌ست خودا. خودا هه‌رچی‌یه‌کی لێ بکات پێی خۆشه‌.

(هۆشه‌نگ) ی‌ش گوتی: پیاویکی ده‌وله‌مه‌ندی بازرگان له‌ شاری سلێمانی دا ناوی (که‌رمی ئه‌له‌که) ده‌بێ. رۆژیک ئێواره‌ دێته‌وه‌ ماله‌وه، که‌ ته‌ماشای ده‌کات ناوی پ‌لاو له‌ ماله‌که‌یانه‌وه به‌جۆگه‌یه‌که‌دا هاتۆته‌ ناو کۆلانه‌وه. هه‌ندیک هه‌زار و لێ قه‌وماو له‌ ئاوه‌ ده‌خۆنه‌وه تا ئاهی سکیان پێی بشکێ. ئه‌مه‌ له‌ گرانییه‌که‌ی ساڵی ١٩١٤دا رووده‌دات، که‌ سوله‌یانی‌ش نه‌بوونی خۆرشت و گرانی له‌ سه‌رده‌تای جه‌نگی جیهانی‌دا شپه‌زی کردبوو. (که‌رمی ئه‌له‌که) سوێند ده‌خوات هه‌تا گرانییه‌که‌ ده‌پێته‌وه‌ ئه‌ویش وه‌کو هه‌زار بخوات. به‌خێزانه‌که‌ی ده‌لێت: «پێوسته‌ له‌مه‌ولا هه‌موو رۆژیک له‌ مه‌نجه‌لێکی گه‌وره‌ی ساوه‌ر لێ ناندا شۆریا لێ بنێن بۆ هه‌زاران و له‌گه‌ل کولێره‌دا به‌سه‌ریاندا بیانبه‌شنه‌وه». وەک ده‌گێر‌نه‌وه (که‌رمی ئه‌له‌که) ی‌ خوداناس و گه‌له‌په‌روه‌ر و نیشتمانی‌په‌روه‌ر قسه‌که‌ی خۆی برده‌ سه‌ر. نه‌ک هه‌ر هه‌زاره‌

گاوه‌کانی گه‌ر‌ه‌کی خۆیان زۆریه‌ی هه‌زاره‌ ئیسلامه‌کانیش له‌ خوداناسییه‌ی ئه‌و که‌لکیان وه‌رگرت. (که‌رمی ئه‌له‌که) خۆی مه‌سیحی بوو، به‌م کرده‌وه نه‌ژاده‌ی ئه‌وه‌ی چه‌سپانده‌ د‌ل‌ی هه‌مووانه‌وه‌ که‌ (مه‌سیحی‌تی) و (ئیسلامه‌تی) هه‌ردووکیان یه‌ک ئامانجیان هه‌یه‌ ئه‌ویش د‌ل‌خۆش کردن و په‌رستنی خودایه‌. (که‌رمی ئه‌له‌که) به‌م کرده‌وه ب‌ل‌ندی سه‌ری کورده‌واری ب‌ل‌ند کرده‌وه. خودا له‌ تۆله‌ی ئه‌وه‌دا له‌ سه‌رده‌می فەرمانداری (شیخ مه‌حمودی گه‌وره‌) دا کردی به‌کاربه‌ده‌ستیکی گه‌وره‌، کاروباری داریی کوردستانیان دا‌بووه‌ ده‌ست. نه‌ته‌وه‌ی کورد هه‌تا ئێسته‌که‌یش به‌چاکییه‌وه‌ ناوی ده‌به‌ن. تەنانه‌ت به‌ئیسلامی‌شی داده‌نێن.

(فەرهاد) ی‌ش گوتی: وەک ب‌زبان گێراومه‌ته‌وه‌ (سه‌ید محەمه‌دی جه‌باری) ی‌ش هه‌ر له‌و گرانییه‌دا، چاره‌سه‌ری هه‌زارایی ناو چل گوندی هۆزه‌که‌ی خۆی که‌ (جه‌باری) بوو له‌ ناوچه‌ی (قادرکه‌رم) دا کرد. ئه‌ویش سه‌ری نه‌ته‌وه‌ی کوردی به‌رز کرده‌وه و ئیسلامه‌تی‌ی خۆی نوواند.

(سه‌ید ئه‌حمه‌دی خانه‌قا) ی‌ش که‌ له‌ شاری (که‌رکووک) دا داده‌نیشت ده‌رگای خانه‌قاکه‌ی خۆیانی کردبووه‌وه‌ بۆ هه‌زاران و پ‌تیواران هه‌موو رۆژیک نانی ده‌دان. هه‌ر که‌سێکی‌ش کاریکی بکه‌وتایه‌ میرییه‌وه‌ بۆی راهی ده‌کرد، ب‌ت ئه‌مه‌ی مز یاخود دیاری له‌ که‌سێکیان وه‌ربگرێ. ئه‌ویش نمونه‌ی کوردی راسته‌قینه‌ و موس‌لمانێ راسته‌قینه‌ بوو.

(حه‌مه‌ ئاغای کۆیه‌) ی‌ش هه‌ر به‌و چه‌شنه‌ له‌ گرانییه‌که‌دا ده‌ستگێڕۆی هه‌زاران و لێ قه‌وماوانی ده‌کرد. سه‌ری نه‌ته‌وه‌ی کورد و موس‌لمانانی به‌رز کرده‌وه.

(حه‌پسه‌خانی نه‌قیب‌ب‌ش) خۆی کردبووه‌ پشتیوانی هه‌زاران و داماوان و لێ قه‌وماوان، هه‌موو سامانه‌که‌ی خۆی له‌پ‌یناو چاکه‌ و خوداناسی و نیشتمانی‌په‌روه‌ری و کوردپه‌روه‌ریدا به‌خت ده‌کرد. به‌کوردایه‌تی و موس‌لمانیتیه‌که‌ی سه‌ری هه‌موومانی به‌رز کرده‌وه. خودا له‌ هه‌موویان خۆش بێ و به‌هه‌ه‌شت گیانیان شاد بکات.

میژووی کۆمه‌لی زانستیی کوردان

سەرئێخێک:

ئەم نامەیکەیه کە بابەتی ئەو کۆڕە بوو یەکێتی نووسەرانی کورد لقی سلیمانی بەیۆنە دوو سەد ساڵە شاری سلیمانییەوه پێکی خستبوو، مامۆستاش بەم باسە بەشداری تێدا کرد و لە پاییزی ساڵی ١٩٨٥ لە هۆلی کرێکاران خۆیندویەتیەوه.

دوایی دراوه بەرەقەبە چاوەمەنی لە بەغدا بەمەبەستی پێگەدانی بۆ چاپکردن، رەقەبەش بەمۆلەتی ژمارە ١٧٨ لە ١٩٨٥/٩/٢١ پاری لەسەر دراوه... بەلام هەر بەدەسنووسی لە لای ماوەتەوه.

ئەوێ دەبوو بوتراپە لە پێشەکی ئەم باسەدا ئەو بارودۆخە دیوای شۆرشەکی شیخ مەحمود بوو کە بەسەر دەرەقەری سلیمانی بەتایبەتی و کوردستانی خواروو بەگشتیدا هات.

ئەو شۆرشە ١٩١٨ - ١٩٢٧ ببوو جێگای هیوا و ئەمەلی کوردی باشوور لە پێکەینانی قەبارەیه‌کی کوردی سەرەخۆ و دەستخستنی مافە رەواکانی نەتەوه‌ی کورد. بەلام کە ئینگلیزی داگیرکەر لە عێراقدا حوکمەتەکی بەغدا پێکەینا و فەیسەلێ یەکەمی هێنا و کردیە مەلیکی عێراق، ئێتر بەتەواوی کۆششی بۆ ئەو دەدا کە باشووری کوردستانیش بەرەو رەوه‌ی بەغداوه بیهستی.

لەم پێناوه‌دا هەموو تواناکانی خۆی و کاربەدەستانی بەغدا کەوتنە گەڕ، بۆ ئەنجامدانی ئەو مەبەستە، هەتا لە ١٩٢٧دا شیخی نەمر ناچار کرا چەک دانێ و لە (ۆلەژێری) ئێران دانیشێ.

پۆژنامە (ژێانەوه)^(١) بوو ئۆرگانی ئەو تەقەللا دوو قۆلییە ئینگلیزەکان و حوکمی بەغدا لە پێناوی ناشرینکردنی روخساری شیخ و جوولانەوه‌کی و لە بارچاوخستنی لای خەلکی، ئەمەش بەهۆی کۆمەلەی لەو نووسەرانی کە لە سەرەدەمی شیخدا زەرەرمەندبوون یا (بەهەر هۆیکەوه بێ) حەزبان لە شیخ و شیخان نەدەکرد.

لەپەرەکانی ئەو پۆژنامەیه پڕن لە نموونە و هێرش بردنانه و بلاوکردنەوه‌ی دیکۆمینتی هەلەکانی سەرەدەمی حوکمی شیخ و کردنیان بەدیوچامە بۆ راوکردنی خەلکی بەدەوری ئاراستەکردنەکی ئینگلیز و حوکمەتی بەغدادا.

هەر بۆ ئەوێ خەلکی سادە و ساکاری ئەو رۆژگارە بەهەلەدا بەرن (ژێانەوه) کەوتبوو بەیەخدان بەدەنگویاس و بەرچاوخستنی پرووادی کانی شۆرش کوردی کوردستانی باکور (کوردی شیمال) و پیا هەلدانیان.

ئەمە هەرچەند کارێکی چاک بوو لەو رۆژەدا بەلام پۆژنامەکه دەبوست ئەو بۆشایی و دەرەقە گەورەیه‌ی بێ پر کاتەوه کە لەبەن دەستیدا دروستی کرد بوو، کە شیخ و شۆرشەکی بەخراب بداتە قەلەم خۆ ناکرێ

(١) ژێانەوه: پۆژنامە ١٨ ئاغستۆسی ١٩٢٤ - ١٤ کانوونی دوو ١٩٢٦، سلیمانی.

داوای (بەدیل)یک بکا لەناو باشووردا تا جیتی ئەو بگرتتەوه لە بەگژاچوونەوه‌ی داگیرکەرانی و حوکمی عەرەبی بەغدا!!!...، جا باشتر ئەوه بوو لایەرەکانی لە باس و بابەتی کورد و کوردایەتی خالی نەین!، شۆرشەکی شیخ سەعیدی پیران و پرووادی کانی باشترین کەرەسەیه‌ک بوون. بەمانایەکی دی، عەرەب و تەنێ: «کلمە حق آریدبها، الباطل».

خۆ پاساودانەوه‌کی میژوونووسی هێژا د. کەمال مەزھەر بۆ دەستە و دایەرە (ژێانەوه) لە جیتی خۆیدا، بەلام لە لای مەوه ئەوانە زانیبیتیان بیان نا بەو کار و هەلوێستەیان لە خزمەتی ئینگلیز و حوکمە دروستکراوه‌کیدا بوون لە بەغدا و زۆر بەداخه‌وه کە مەوه‌ران و پرووناکییرانی کورد ئاوا لە قۆناغه جیاجیاکانی میژووی ئەم نەتەوه‌یه‌دا پێنووسەکانیان دەوری خزمەتی بەرژەودندی دۆژمن دەبینێ.

بەلام کاتی راستی و چەوتی دەرەکه‌وێ کە فایده‌یه‌کی ئەوتۆی نامینێ: (... زۆری نەبەر کاتیک ئەوانە لە - ژێانەوه - دا دیاننووسی لەوه گەشتن کە سیاسەتی ئینگلیز لە چوارچێوه‌ی بەرژەودندییه سەرەکییه‌کانی بەریتانیا دەرناچیت و شتیکی ئەوتۆی بۆ کورد لێ چاوه‌روان ناکریت، بۆیه بەشیکیان دەستیان لە نووسین هەلگرت و لە کاری سیاسی دوورکەوتنەوه و بەشیکیشیان دایانەوه پال شیخ مەحمود).^(١) لەم بارودۆخە ئەمبەر و ئەوبەرکردنی فیکری و هەلوێست وەرگرتنە خەلکی (بەتایبەت چینی خۆینەواره‌کە) و هەر وا کە حوکمی بەغداش لە دەرەکه‌دا بوو واقیعی، ئێتر مەوه‌ران و پرووناکییران هاتنە سەر ئەو راستییەکی کە پێویستە شتوازی خەبات و هەل‌دان بۆ بەدەستەینانی (ئەوه‌ی دیتە دەست) بگۆڕێ، لە پتی موسایه‌ره و موهاڤەنه‌ له‌گەڵ کاربەدەستانی بەغداوه‌ بەشکو‌بتوانرێ جۆره‌ مافییکی رۆشنییری و ئیداری و خۆبەرپەرێ بەدەست بێ، ئەمەش لە پتی هوشیارکردنەوه و تێگەیانندی خەلکە دواکەوتوو نەخۆیندەواره‌کەوه، بۆ ئەمە هەل‌کردنی چرای خۆیندەواری و زانستی لەناو میلله‌تا باشترین شتواز بوو.

ئەوه‌بوو لە بەغدا (یانە سەرکەوتنی کوردان) ٣٠ مایسی ١٩٣٠ لە لایەن پرووناکییرانی کوردی ئەویوه‌ کرایه‌وه، (کۆمەلە لایان) لە بەغدا کاری لە سنووری تەسکی خۆیدا دەکرد.

لە سلیمانیش پرووناکییران ئەم شتوازیان گرتە بەر، پروانه (ئەحمەدی عەزیز ئاغا) لە (ژێان)ی ژمارە (٢)ی ساڵی (١)، ١٩٢٦/١/٢٨ لەژێر سەردێری (ئێتر نۆرە ئێمەیه‌)دا چی دەلێ:

(... بەسورەتییکی ئاشکرا دەرەوه‌ی عەرزتان بکەم کە میلله‌تی ئێمە ئەمڕۆ لە هەموو شتیک زیاتر محتاجی تشکیلکردنی جەمعیه‌تیک، یەعنی لازمه‌ جەمعیه‌تیک کە عیبارەت بێ لە ئەشراف و مۆتەمیزان و مۆنەوه‌ران لە داخلی پرۆگرامیکی باش و پێکوپێکدا وە لە جێگایه‌کی معلوما تەشەکول و تەجەموع بکات و ئەو جەمعیه‌تە دانیما لە جێگایه‌کی تاییه‌تی کۆینەوه و هەر کەس بەقەدەر حیسیبیاتی

(١) عەبدوللا زەنگەنه: ژێانەوه و شۆینی لە رۆژنامەنووسی کوردیدا - پێشەکی د. کەمال مەزھەر، چاپخانه‌ی وەرەتی پەرۆدە، دەرگە موکریانی - هەولێر ٢٠٠٠، ل ١٤ - ١٦.

(٢) هەمان سەرچاوه... ل: ١٦.

خۆی دەردی میللەت بەیان بکات، وە ناتەواوی میللەت لە جیهەتی معارف، تجارت، صنایع، دەردی ئەخلاق و اقتصاد وە ھەموو شتێکی ترەو بەخاتە بەرچاو، وە ھەموو بەجەمعی لیتی وردبینەو وە دەرمانی بۆ بدۆزینەو، ھەر کەس بەقەدەر حال و وەصفی خۆی بۆ پووناککردن و پراختنی ئەو جیگایە معاوەنەت بکات.

ھەرچەندە د. کەمال مەزھەر ئەم دیاردەیی دروستبوونی کۆمەڵە و یانە پۆشنییریانە بەچاوتیکەرەکی ئەوانەیی ئەوروپا دەداتە قەڵەم کە عەرەبەکان لە بەغدا دەستیان پێ کرد وەک: (جماعة الأهالي، نادي القلم، نادي المثني) بۆ چالاکی نوواندنی پۆشنییری و ھەرزشی و کولتوری وە چاپ و پەخشى بلاڤۆک و نامیلکەیی ھوشیارکردنەو ئەتەوویی و نیشتمانی و ھەکردنی پۆژنامە و گۆڤار... ئەم دیاردەییە لەوانیشەو پووناکییرانی کورد لێیەو ڤیتربوون. ئەو بوو کۆمەڵە تەقەللایەکی سەرئەو توویاندا بۆ دامەزراندنی (یانەیی سمکۆی شوکا ۱۹۳۵/۳/۴).^(۱)

جا بەلای مەو ھەکردن و دامەزراندنی (کۆمەڵەیی زانستی کوردان) ھەر لەو بازەبەدایە و ئەگەر چاوتیکردنیش پێ کارێکی باش بوو.

(مژدەییەکی گەورە بۆ ھەموو کوردان)

مەعلوم خۆتەو ھەواران گەر ئەمە کە تاکو ئەمڕۆ ھەموو ئارەزوو و ئەمەلمان ھەسر کردۆتە سەر بلاوکردنەو ھەو ھەموو عەریف، ئەو ئەمڕۆ شوکەر لیلای بەکەمالتی ئیقتیخار بەری ئەم سەعیە ئەخەینە بەرچاوی میللەت، بنا لەسەر تەشەبوساتی چەند کەسانێکی میللەتپەرور و تەصدیقی و ھەزارەتی داخلیە وە معاوەنەتی گەورەیی جەنابی مۆتەصەریف وە موفەتیشی ئیدارەیی پۆڤگراھی و نظامنامەیی جەمعیەتی زانستی کوردان نشر و اعلان دەکەین...

بەنەشر و تەقدیم کردنی ئەم مۆژدە خۆشە، ئەم خەبەرە بەقیمیەتە - ژیان - جیدەن مەسرور و موفتەخیرە.^(۲)

ئەبەم شێوێیە و لەو پەوشەدا بوو کە (جەمعیەتی زانستی کوردان) لە سلیمانی دامەزرترا.

تییینی: لە پێشکەشکردنی ئەم نامیلکەییەدا نووسەر خۆی ھەندێ پەراوێزی ئیشارە کردووە کە لە کوتایی باسەکەدا نووسران، ئەوانی دی پەییوئەندییان بەو ھەو ھەو ھەو.

«ئەحمەد»

پێشەکی:

ئەم نووسراو:

(کۆمەڵەیی زانستی کوردان) کە لە سالی ۱۹۲۶دا لە شاری سلیمانیدا دامەزرا، (نەتەوێ نەژادی کورد)^(۱) بەھیوا و ئاواتێکی زۆرەو، یارمەتیێکی مەردانەو پێشوازییان کرد. ئەمەیش سەبارەت بەو بوو کە ئەندامەکانی کارگێری کۆمەڵەکە، لە پیاوانی کەلە کەلە پۆشنییران و نیشتمانیەروەرانی کوردی ئەو سەردەمە دەژمییران. لە راستییشدا وادەچوون. چونکە لە ماوەیەکە کەمدا زۆریە ئامانجەکانی کۆمەڵەکەیان ھێناوە دی، وەک (بەرەنگاریکردنی نەخۆتەواری) و (ڤیترکردنی زمانانی کوردی و عەرەبی و ئینگلیزی بەخۆتەواران) و (کردنەو ھەو نووسراو خانەییەکی ناوازە) و (دەستگێریکردنی ئەو شاگردە ھەژارانەیی دەیانخۆتە لە خۆتەنگاکی کوردستان و دەردەو ھەو عیراقد) و (راھینانی شاگردەکانی بەوتاردان و، وتار نووسین بەسەریەستیێیەو) و (کردنەو ھەو پێشانگا بۆ دەستکردی تازە بابەت و داھینراوی شاگردەکان) و (بلاوکردنەو ھەو گیانی کوردایەتی و مۆڤقایەتی بەھۆی وتاردانی ھەفتەییێیەو بەناو جەماوەرانی کورددا) و (بەشداری لە ئاھەنگەکانی لاساییکردنەو ھەو بۆ کەلکی شاگردە ھەژارەکانی خۆتەنگا سەرتایییەکانی کوران و کچان) و گەلێک شتی تر... بەلام جیی داخە کە (کۆمەڵەیی زانستی کوردان) لە تەمەنیکی نزیکەیی (۱۹) سالییدا، ھەر یەک دوو سالییک بەشۆخوشتەگی و ھیتز و ھەرتیەو ژیان. ئیتر لەو ھەو بەکزی و لاوازییەو کاروباری خۆی بەرپۆتە دەبرد. ئەگەر یارمەتی دانیشتونانی شاری سلیمانی و لاوکانی لە ئارادا نەبوایە زۆر زووتریش لەناو دەچو! دوایی لە سالی (۱۹۴۴ - ۱۹۴۵)دا، کۆمەڵەکە داخرا و خۆتەنگایەکی لە جیی خۆتەنگاکەیی ئەو دامەزرترا ناوی ترا: (قوتابخانەیی زانستی ئیواران)، کە لە لایەن میرییەو بەرپۆتە دەبرا!...

(کۆمەڵەیی زانستی کوردان)، لەبەر دوو ھۆی بەسەر ھات: (یەکەم) لەبەر کارەساتی ناھەمواری پۆژگار. (دووەم) لەبەر ھەندیک ھەلەیی خۆمان، کە لەناکۆکی ئەندامە گەورەکانی کۆمەڵەکەو پوویان دا. لەگەڵ ئەمەیشدا (نەتەوێ کورد)، چاوی نەترسا و نەبەزی. لە ھەموو لایەکەو (پۆشنییرانی کورد) چاکی مەردایەتییان لێ کرد بەلادا، وازیان نەھیتا، تا زۆریە ئامانجە پیروۆز و بەرزەکانی (کۆمەڵەیی زانستی کوردان)یان ھێناوە دی، کە تا ئیستاکەیش خەباتەکانیان ھەر لە پەرەسەندن و گەشەکردن و بەرھەمەکانیشیان ھەر پوووەو چاکی و شۆخوشتەگی دەچن.^(۲)

ئەم نووسراویش کە ناوم ناو: (میترووی کۆمەڵەیی زانستی کوردان)، ئامانج و ئاواتی کۆمەڵەکە و،

(۱) دیارە مامۆستا مەبەستی دلسۆزان و پووناکییرانی کوردی سلیمانییە، چونکە دامەزراندن و مەوادی چالاکییەکانیشی ھەر لەو سنوورەدا بوو.

(۲) لێرەدا ناوان مەبەستی مامۆستا چییە، بەتایبەت کە دەلی: تا ئیستاکەیش، چونکە سالی ۱۹۸۵ کە ئەم پێشەکییە نووسیو، لەمیتز بوو کە بوون و چالاکی ئەو کۆمەڵەییە نەما بو!؟.

(۱) د. کەمال مەزھەر: چەند لاپەڕیەکی لە میترووی گەلی کورد - ئامادەکردنی: عەبدوللا زەنگەنە - چاپ و پەخشێ دەزگەیی موکریانی - ھەولێر ۲۰۰۱ (بەرگی دوو): ل ۳۳۱ - ۳۴۴.

(۲) ژیان: پۆژنامە - ژمارە (۱۱) سالی (۱) ۱۹۲۶/۴/۱ سلیمانی.

پێڕه‌ویییه‌که‌ی و ، خه‌باته‌کانی و ، به‌ره‌مه‌کانی پیشان ده‌دات له‌ ماوه‌ی ژبانییدا . هیوادارم خوێنده‌واره به‌پێڕه‌کامان که‌لک و خوێشی لێ وه‌ریگرن. (*)

شاكر فتاح

(خاوه‌نی پرۆژه‌ی خوێنده‌واری کورد)

(سلیمانی): (١٧ - ٧ - ١٩٨٥)

پێڕه‌ویی کۆمه‌ڵی زانستی کوردان

(ناوی کۆمه‌ڵه‌که‌ و بنکه‌که‌ی)

١- ناوی کۆمه‌ڵه‌که‌ (کۆمه‌ڵی زانستی کوردان).ه. بنکه‌که‌یشی له‌ شاری (سلیمانی)دایه.

(مه‌به‌سی کۆمه‌ڵه‌که‌)

٢- مه‌به‌سی کۆمه‌ڵه‌که‌: بلاوکردنه‌وه‌ی زانین و زانستییه‌ له‌ کوردستاندا ئه‌وه‌یش به‌م شێوه‌یه‌یه‌:

١- به‌بلاوکردنه‌وه‌ی پوژنامه و نووسراوانی سه‌رپێیی.

ب- به‌په‌رچه‌کردنی نووسراو و ، دانانی نووسراوه‌کانی خوێندن‌گاکان و باهه‌تانی تریش.

ج- به‌کردنه‌وه‌ی خوێندن‌گا و وانه‌گوتنه‌وه‌ به‌پوژ و به‌شه‌و.

ح- به‌وتار خوێندنه‌وه‌ بۆ پۆشنکردنه‌وه‌ی میتسکی هاو‌نیشتمان‌ه‌کان.

د- به‌کردنه‌وه‌ی نووسراوخانه.

ه- به‌شاگرد ناردن بۆ خا‌که‌ پێشکه‌وتوه‌کانی جیهان بۆ ئه‌مه‌ی بخوێن و بن به‌پسپۆر.

٣- کۆمه‌ڵه‌که‌، له‌ شێوه‌یه‌کی تایه‌تیدا، له‌ رووی مێژوو و زه‌ویناسی و کۆمه‌ڵایه‌تییه‌وه‌، له‌ باره‌ی (کوردده‌واری) و (کوردستان)ه‌وه‌ لێکۆڵینه‌وه‌ ده‌کات و ، هه‌رجییه‌کی ده‌ست که‌وت بلاوی ده‌کاته‌وه‌.

٤- کۆمه‌ڵه‌که‌ بۆ پێکه‌ێنانی خو‌شه‌ویستی و کۆکی له‌ نیوان (کوردده‌واری) و (فه‌رمانه‌وایی)دا، هه‌روه‌ها بۆ پته‌وکردنی گیانی په‌یره‌ویکردنی یاسا‌کانی فه‌رمانه‌وایی و فه‌رمانه‌وایی خو‌ی، به‌هۆی ئامۆژگاری کارانه‌وه‌ که‌ به‌تایه‌تی ده‌یاننێرت بۆ ناو کوردده‌واری، شپه‌ره‌ و ئامۆژگاری بلاو ده‌کاته‌وه‌.

٥- کۆمه‌ڵه‌که‌ به‌هیچ شێوه‌یه‌ک ده‌ست له‌ زرنگاری نادات.

مه‌عرووف به‌گ زاده	پاریزه‌ر	حاجی فەتاح زاده
فاتیق	ره‌فیق	ره‌مزى

پێڕه‌ویی ناو‌خۆ

شێوه‌ی ناو‌نووسین و ئه‌ندام وه‌رگرتن و ئه‌ندام ده‌رکردن:

١- بێ جیاوازیی ره‌گه‌ز و ئایین هه‌موو که‌سێک به‌پێی ئه‌و مه‌رجانه‌ی له‌ خوا‌رده‌وه‌ نووسراون، ده‌توانی به‌پێی بریاری ده‌سته‌ی کارگێری بێته‌ ناو کۆمه‌ڵه‌که‌وه‌:

١- ته‌مه‌نی له‌ بیست سا‌ل که‌متر نه‌بێ.

ب- به‌ش برا‌و نه‌کرا بێ له‌ مافی شارستانیتی و ، خاوه‌نی په‌وه‌شت و خو‌ی جوانیش بێ.

٢- هه‌چ که‌سێک پێچه‌وانه‌ی مه‌به‌سه‌کانی کۆمه‌ڵه‌که‌ بجو‌ڵێته‌وه‌، یاخود مان‌گانه‌ و پا‌رده‌ی ها‌تنه‌ ناو کۆمه‌ڵه‌که‌ نه‌دات، یان به‌جۆریکی وه‌ها بجو‌ڵێته‌وه‌ که‌ له‌ناو هاو‌نیشتمان‌ه‌کاندا به‌بێ ئاب‌روویی دا‌بن‌ئێ، به‌بریاریکی ده‌سته‌ی به‌رپه‌وه‌ران له‌ کۆمه‌ڵه‌که‌ ده‌رده‌ک‌رێت.

شێوه‌ی دو‌روستکردنی^(١) ده‌سته‌ی به‌رپه‌وه‌ران و فرمانه‌کانیان

٣- کۆمه‌ڵه‌که‌ به‌سایه‌ی (ده‌سته‌ی به‌رپه‌وه‌ران)ه‌وه‌ که‌ له‌ سێ که‌س که‌متر نابێ و له‌ هه‌وت که‌س زۆتر نابێ کاروباره‌کانی به‌رپه‌وه‌ ده‌برێن.

٤- (ده‌سته‌ی به‌رپه‌وه‌ران) ، له‌ لایه‌ن زۆریه‌ی کۆیوه‌کانه‌وه‌ له‌ گشت ئه‌ندامه‌کان هه‌ڵده‌بژێرتێن.

٥- سه‌رۆک و نو‌وسی‌ار و ژمی‌ریاری کۆمه‌ڵه‌که‌ و فه‌رمانبه‌ران له‌ (ده‌سته‌ی به‌رپه‌وه‌ران) یاخود له‌ ئه‌ندامانی کۆمه‌ڵه‌که‌ داده‌مه‌زین‌رێن و هه‌ڵده‌بژێرتێن. به‌لام پێی‌وسته‌ سه‌رۆک له‌ ده‌سته‌ی به‌رپه‌وه‌ران بێ.

٦- (ده‌سته‌ی به‌رپه‌وه‌ران) بۆ به‌جێهێنانی مه‌به‌سه‌کانی کۆمه‌ڵه‌که‌ هه‌رچی پێی‌وست بێ ده‌یکات. (ده‌رامه‌ت) و (به‌ختکردن)ی^(٢) کۆمه‌ڵه‌که‌ دیاردی ده‌کات. ته‌رازووکاری (بودجه‌)ی سا‌لی داها‌توو ئاماده‌ ده‌کات و ده‌یخاته‌ به‌رده‌م گشت ئه‌ندامانی کۆمه‌ڵ. هه‌موو سا‌لیکیش هه‌رچی کردووه‌ و ، هه‌رچی پێی‌وسته‌ بک‌رێ بۆ به‌جێهێنانی مه‌به‌سه‌کانی کۆمه‌ڵه‌که‌، له‌ نامه‌یه‌کی دو‌ورود‌رێژدا پێشانی گشت ئه‌ندامانی کۆمه‌ڵه‌که‌ ده‌دات.

٧- (ده‌سته‌ی به‌رپه‌وه‌ران) ، فرمانه‌کانی فه‌رمانبه‌ران و نو‌وسی‌اره‌کان دیاردی ده‌که‌ن و به‌سه‌ریشیان‌ه‌وه‌ ده‌گه‌رێن تا بزائن چۆن فرمانه‌کانی خو‌بان ده‌بینن.

ده‌رامه‌تی کۆمه‌ڵه‌که‌ و به‌ختکردنه‌کانی

٨- ده‌رامه‌تی کۆمه‌ڵه‌که‌ بریتییه‌ له‌و پارانه‌ی که‌ وه‌رده‌گیرێن له‌ ئه‌ندامانی کۆمه‌ڵه‌که‌ له‌ کاتی بو‌ون

(١) راست‌تر: شێوه‌ی پێکه‌اتنی.

(٢) به‌ختکردن: واته‌ خه‌رجکردن -صرف-.

(*) : ئهم وتاره له پاییزی سا‌لی ١٩٨٥دا له‌ هۆلی کرێکارانی سلیتمانیدا خوێندرا‌یه‌وه‌. کۆره‌که‌یش (یه‌کی‌تی نو‌وسه‌رانی کورد) بۆی ئاماده‌ کردبو‌وم، که‌ به‌بۆنه‌ی تیپه‌رپو‌ونی دو‌و سه‌د سا‌له‌وه‌ به‌سه‌ر دامه‌زراندنی شاری (سلیمانی)دا، گیرا بو‌و. (ش. ف)

بهئەندامياندا و، مانگانەى ئەندامەکان و، پیتاک و بەخشینی چاکەخوێزەکان.

۹- ھەموو ئەندامێک لە کاتی ھاتنە ناو کۆمەڵەکەدا، دەبێ بەپیتی توانای خۆی، ھەندیک پارە بەناوی ھاتنە ناو کۆمەڵەکەو بەدات. ئەم پارە ھەر کەمى روپیە ھەبێ بەپیتی توانای خۆی مانگی شتیک بە کۆمەڵەکە بەدات.

۱۰- دەرامەتى کۆمەڵەکە تەنیا بۆ بەجێھێنانى مەبەسەکانى کۆمەڵەکە بەخت دەکێ. ھەر پارەیکیش بەخت کرا بەفەرمان و پەسەندکردنى (دەستەى بەرپۆبەرەن) پێک دێت.

۱۱- (دەستەى بەرپۆبەرەن) دەبێ ئەو پەرەوانەى کە (ياسای کۆمەڵان) فەرمانیان پێ دەدات بىانگرت. ئەگەر لەوانە زۆرتیش پێویست بوو، پەرە (دەفتەر) بگرت.

دەستەى گشتی

۱۲- (دەستەى گشتی) ھەموو سالتیک لە یەکەم رۆژى مانگی پەلە (تشرینی ئەوەن)دا کۆدەبێتەو. فرمانەکانى ئەمەتان:

ا- دەرامەت و بەختکردنى کۆمەڵەکە بنج بەست دەکات.

ب- بەپیتی پێویست پێدەوێ کۆمەڵەکە دەگۆرێ.

ج- سەرلەنوێ (دەستەى بەرپۆبەرەن) ھەلدەبێتەو.

د- بۆ سالى داھاتو کاروبارى کۆمەڵەکە پێک دەخات.

۱۳- سەرۆكى (دەستەى بەرپۆبەرەن) دەبێتە سەرۆكى (دەستەى گشتی)یش.

۱۴- سەرۆكى (دەستەى بەرپۆبەرەن)، یاخود جێگرتیک کە کۆمەڵەکە دايدەن، لە دادگاھەکان و دەسگاکانى ميريديا کۆمەڵەکە دەنوێنێ و لە جێى کۆمەڵەکە دادەنرێ.

۱۵- چ لەناو (دەستەى بەرپۆبەرەن)دا بێ، و چ لەناو (دەستەى گشتی)دا بێ وتووێژکردن و بپاردان، لە لایەن زۆریەى ئەو کەسانەو دەدرێت کە کوێونەتەو.

۱۶- کە پێویست بەو بکات (دەستەى گشتی)، لەسەر بانگکردنى (دەستەى بەرپۆبەرەن)، بێجگە لە کوێونەوێ ئاسایى سالانە، ھەموودەمیک دەتوانێ کوێبێتەو و، بەپیتی ئەم پێدەوێیە فرمانەکانى خۆى بەجێ بەیێ.

۲۷ى مانگی چلە (کانوونى ثانی) ۱۹۲۶

مەرووف بەگ زادە	پارێزەر	حاجى فەتاح زادە
فائىق	رەفیع	رەمزی

(دەقەکە چەشنى خۆیەتى: ۲۱ - ۲۶۳)

پێدان بە کۆمەڵەکە داھەزرت

بەپیتی فەرمانى کاربەدەستى کاروبارى ناوخوا (وزارە الداخلیە) ژمارە (۲۵۷۱)ى رۆژى ۲۴ - ۲ - ۱۹۲۶ کە بۆ پارێزگای سلیمانی نیررا بوو، رێ درا بە (کۆمەلێ زانستى کوردان) بەپیتی (ياسای کۆمەلەان) و ئەو (پێرەو)یە بەپێچراوێی نیررا بوو، و لە سەرەو پێشان درا، دەست بکات بەفرمانکردن و بجوێتەو. مۆتەسەرفى سلیمانییش کە (ئەحمەد بەگى توفیق بەگ) بوو، وێنەى ئەو نامەى بەھەرسى خاوەن سکالاکان (رەمزی حاجى فەتاح) و (رەفیعى پارێزەر) و (فایەقى مەرف بەگ) راگەیاندا، بۆ ئەمەى دەست بکەن بەکارکردن و جموجوول، بەپیتی (پێرەو)یە کەیان و (ياسای کۆمەلەان). (۱)

ئاهەنگى کردنەوێ کۆمەلێ زانستى کوردان

لە شەوى ۳/۴/۱۹۲۶دا ئاهەنگى گەورە، لە ساختمانى شارەوانى سلیمانی، بەبۆنەى کردنەوێ (کۆمەلێ زانستى کوردان)و گێرا. جێگا کە لە شتوبەگى جوان و رەنگاو رەنگ و پەسەندا رازینرا بوو. سێ سەد کەسێک لە فەرمانبەرەن و ئەفسەرەن گەورە و بچووک و پیاو گەورە و ناسراو و بازرگان و زانایان و رۆشنیرانى شارى سلیمانى لەویدا کوێونەو. پێدەوێ ئاهەنگەکە کە بەزمانانى (کوردی) و (ئینگلیزى) چاپ کرابوو، لە بەردەم میوانەکاندا دانرا. ئنجا دەست کرا بەئاهەنگەکە. (رەفیعى پارێزەر) و (ئەحمەد بەگى توفیق بەگ) و (حاجى توفیقى پیرەمێرد) و (جەمال بەگى بابان) و (شیخ مستەفای دادگەر) ھەریەکیان وتاریکی پێشکەشى دانیشستوان کرد. وتارەکەى پیرەمێرد بەھۆنراو بوو. (۱)

پوختەى وتارەکانیان ئەو بوو پیرۆزباییان لە نەتەوێ کورد کرد کە (کۆمەلێ زانستى کوردان)ى بۆ دامەزرتراو بۆ ئەمەى بەسایەى بلاوکردنەوێ زانست و ھونەر و وێژ و پێشەسازییەو لەناویدا پێش

(۱) بەپیتی ئەو رییۆرتاژى (ژیان) لە ژمارە (۱۲، ۱۳)ى ۱۲، ۲۲/۴/۱۹۲۶ دەربارەى ئاهەنگەکەى نووسیو، دوا بەدواى وتارەکەى ئەحمەد بەگى مۆتەسەرف (لە تەرەف جەنابى حاجى توفیق بەگەو شیعرتیک خوێنراوە) کە تیایدا دەلێ:

ئیمشەو گولێ ئومیدی وطنمان ئەپشکوی
میللەت ئومیدەوارە بە (زانستى) سەرکەوئ
زانستییە سوێى میللەت بلند ئەکا
زانستییە کە ئیمە بناسێ بەئەوروپا
زانستى زۆر بەقیمەتە ئومیدی ئاتیه
ئەم إحتفاله فەللە، وەطەن روو لە ھاتیه
(توفیق)ى حق بێتە رەفیقم لەم ئیشەدا
وا دەست لە دەستە، ئەلبەتە خوا قووتیش ئەدا

بکهوئ و بگاته ریزی نه ته وه پیتشکه وتوه کانی سهرزه مین و ، ههست به مرؤفایه تی خوی بکات. ههروهه داوایان له نه ته وه که مان کرد که هوگری خوینده واری بی و یارمه تی (کۆمه‌لی زانستی کوردان) یش بدات به سهر و به پاره له پیتناو پیتشکه وتنی خویدا.

وتاره کانی ئه وه ئه ندامانه هه موویان دلگیر و په سه ندیوون و کاریان کرده سهر دل و دهروون و میتشکی دانیشته وه کان. (ئه حمده به گی توفیق به گ) که موته سه ریفی سلیمانی بوو ، قسه کانی پر بوون له ههستی کوردایه تیبیه کی بهرز و پیروز به رامبه ر کۆمه‌له که و کورده واری. پر به دلش به لینی دانی که هه رچییه کی له دهست بیت بیكات بۆ سه رگرتنی کاروباری کۆمه‌له که و گه شه کردنی خوینده واری له ناو نه ته وه که ی خویدا. هه ر ئه وه شه وه دهستکرا به هه لئار دنی دهسته ی به رپه وه بردن: ^(۱)

موته سه ریفی سلیمانی ئه حمده به گی توفیق به گ: سهرۆک

دادگه ری ته نیا جه مال به گ بابان: جیگری سهرۆک

شیخ مسته فای قه رده اخی (دادگه ر): ئه ندام

موحه مه د ئاغای عه بدو په حمان ئاغا: ئه ندام

عیززه ت به گی و سه مان پاشا: ئه ندام

غه فوور ئاغای حاجی عه بدو لای گه وه: ئه ندام

په مزی فه تاح: ئه ندام

فایه ق به گی مارف به گ: ژمیتریار

پاریزه ر په فیق ئه فه ندی توفیق: باوه رپیتکراو

هه ر ئه وه شه وه ، پاش هه لئار دن ، دهستکرا به کۆکردنه وه ی پیتاک ، ^(۲) (ئه حمده به گی توفیق به گ) ، له هه موو که سیکی ژۆرت به خشی به کۆمه‌له که . (۲۰۵) روپییه ی پیتشکه ش کرد. به راستی ئه وه شه وه ،

(۱) به پیتی رپیتۆرتاژی کردنه وه ی ئاهه نگی زانستی (که ئیشه ره مان پیتا) له شه وی ۲/۳ - ۴ - ۱۹۲۶ ئاهه نگی کردنه وه ی جه معیه ته که گیتراوه ، له (ژیان) ی ژماره (۱۳) له ۱۹۲۶/۴/۲۲ دا هاتوه که: شه وی ۱۳ نیسان ۱۹۲۶ له داژه ی به له دیه دا ئیجتماعی کرا بالاتفاق زه واتنی موخته ره مه ی ژتیره وه بۆ هیه ته تی ئیده ری جمعیه تی زانستی هه لئیرتراون. که واته (هه ر ئه وه شه وه) هه لئیردنه که نه کراوه .

به لام به پیتی ژماره (۱۳) ی رۆژنامه ی (ژیان). لاپه ره (۳) سالی ۱۹۲۶ ، له شه وی ۱۳/۴/۱۹۲۶ دا له شاره وانی سلیمانیدا کۆپونه وه که کرا... لام وایه ئه م میتۆوه که بۆ (هه لئیردنی ئه ندامانی کۆمه‌لی زانستی کوردان) دانراوه ، ده ی ۱۹۲۶/۴/۳ بی ، چونکه ئاهه نگی گه وه که بۆ کردنه وه ی کۆمه‌ل ، هه ر له وه شه وه شدا هه لئیردن و پیتاک کۆکردنه وه کرا.

(۲) دیسانه وه (هه ر ئه وه شه وه) پیتاک کۆنه کراوه ته وه ، به پیتی رپیتۆرتاژه که ی (ژیان) له شه وی ئاهه نگی کردنه وه ی جه معیه ته داوای وتاره کان و چا خواردنه وه دهستکرا به پیتاک کۆکردنه وه . ئه وه کاره هه تا ماوه یه کی ژۆر هه ر به رده وام بوو .

هه موو دانیشته وه کان به چاوتیریه که وه پیتاکیان پیتشکه ش کرد. به ی ئه وه شه وه وه به ه ی ئه وانه یشه وه که له وه پاش له ناوچه کانی خاکی سلیمانی و هه ولیر و جیگایانی تره وه کۆکرانه وه ، پاره یه کی گه وه کۆکرایه وه بۆ کۆمه‌له که . که له (۶۱۵۷) روپییه تپه پر کردبوو . ئه وه شه وه هه ستیکی گه رموگوری پاکی (کوردایه تی) به دلی هه موو دانیشته وانی ئاهه نگیه که دا دهات. هیوا و ئاواتی خوش دهات به دلی هه موو لایه کیاندا . دلخوشتی و کامه رانی هه موویانی مه ست کردبوو . ئیتر ئه مه ند و له ماوه ی ئاهه نگیه که دا جگه ره و قاوه و چا درا به میوانه کان و ، گۆرانی به خوشیش درا به گۆیاندان و ، هه موو لایه ک به دلیکی خوش و پر هیواوه به (دواژۆی کورد): بلاوه یان لی کرد.

کاره کانی کۆمه‌لی زانستی

(کۆمه‌لی زانستی کوردان) له کاتی که وتنه ئیشیه وه گه لی کار و چالاکی رۆشنیرانه ی نوواندووه ، گرنگه کانیان بریتی بووه له: (به رهنگاریکردنی نه خوینده واری له سلیمانیدا) ، به لام له سه ر چه ند بنجینه یه کی زانستی و په روه رده یی راست و دوروست . ئه وه یش به راستی دیه نکی جوان بوو ، که پیاو ده بیینی ، ژماره یه کی ژۆر له خاوه ن کار و پیسه ی جوئ جوئ له ته مه ندا ، به هه لداوان خو یان ده گه یانده ژووره کانی خویندنگای ئه وه کۆمه‌له که بۆ به رهنگاریکردنی نه خوینده واری ، له وه سه رده مه دا کردبوو نیه وه . هه روه ها ئه وه ژماره زۆره یش که له خانه دانه کان و پیاوه ناسراوه کان و ده ولته مه ندانه کان و رۆشنیره کانی شاری سلیمانی یش بوو بوونه ئه ندامی ئه وه کۆمه‌له ، خوشی و کامه رانی خسته بووه ناو دلی نیشتمان په روه رانی کورده وه . له سالی ۱۹۳۳ دا کار و کرده وه ی ئه وه خویندنگای به رهنگاریکردنی نه خوینده واری به تا ئه ندازه یه کی گه وه گه شه ی کرد . چونکه بایه خیکی ژۆری دا به راپه یان و مه شق پیکردنی شاگرد ه کانی له سه ر (گۆرانی خویندنگایانه) و (وه رزش) و (وتاردان) و (ده ستکردی تازه بابه ت) له گه لیک جۆره پیسه سازیدا که ئه وساکه له سلیمانیدا باو بوون . ته نانه ت خویندنگای کۆمه‌له که پيشانگایه کی بۆ ده ستکرده تازه بابه ته کانی شاگرد ه کانی کرده وه ، که هه ر که سه یان له کار و پیسه که ی خویدا بابه تیکی تازه ی دا هیتا بوو . ئیستاکه یش دیته وه بیرم که یه کتیک له و شاگردانه له ته خته و ته نه که (فرۆکه) یه کی دروست کردبوو ، تا ماوه یه کی بیست سی گه زی ، به هۆی هیزی زه مه له که وه ده رۆشت به رپگادا . شاگردیکی تریشیان که لاشیکی جوان و رازاوه ی تازه بابه تی دا هیتا بوو و ، دروست کردبوو ، که هه ر شایسته ی ئه وه بوو له گه ل جلویه رگی کوردی و فه رهنگیدا له پت بکری . شاگردیکی تریش (رۆژژمیتر) یکی له زه رد و ئاسن دروست کردبوو ، رۆژ و حه فته و مانگ و سالی به (زمانی کوردی) له شپوه یه کی رازاوه و جواندا پيشان ده دا . خویندنگا که هه ر له وه پیسه وه له پیتشکه شکردنی لاسایکړدنه وه (تمشیل) دا ، هاو به شی ده کرد له گه ل خویندنگای سه ره تایی کورانی سلیمانیدا . بیرمه له سالی ۱۹۲۷ دا شانۆگه ربی (نیرونی ژۆردار) ی پیتشکه ش به جه ماوه رانی سلیمانی کرد . هه روه ها له سالی ۱۹۲۸ یشدا شانۆگه ربی (شوړشی گه وری فه رنه سه) ی پیتشکه شکردن . هه ردوو شانۆگه ربیه که له سه ر شانۆی خویندنگای کۆمه‌لی زانستی کورداندا کرا . که چی که لکی شانۆگه ربیه کان به ره و رووی

(خوێندنگای سه‌ره‌تایی یه‌که‌می کورانی سلیمانی) کرابوه‌وه، له‌گه‌ڵ (خوێندنگای سه‌ره‌تایی کچانی سلیمانی)دا.

له‌ ساڵی ١٩٣٣دا ئاهه‌نگه‌کانی (وتاردان) و (وتووێژی زانستیی و وێژیی)، هه‌موو هه‌فته‌یه‌ک، له‌ شتیوه‌یه‌کی ڕێکوپێکدا ده‌کران. ئه‌وه‌یش بۆ ئه‌مه‌ بوو: که‌ شاگرده‌کان وریا بکڕینه‌وه‌ و، شاره‌زا بکڕین له‌ وێژه‌ و میژوو و زانستی گشت لاییدا، فێری ئه‌وه‌یش بکڕین، که‌ له‌ به‌رده‌م هه‌موو که‌سیکدا بتوانن به‌سه‌ربه‌ستیی وه‌ قسه‌ی خۆیان بکه‌ن و مافی خۆیان و نه‌ته‌وه‌که‌یان بپاریزن.

پێویسته‌ ئه‌وه‌یش بڵێم، که‌ زۆر له‌ مامۆستاکانی خوێندنگاه‌که‌ به‌خۆپایی وانه‌یان ده‌گوتوه‌. نه‌پانده‌ویست له‌ کۆمه‌ڵه‌که‌ مانگانه‌ وهریگرن. تا له‌ ڕووی ئابوورییه‌وه‌ یارمه‌تی بده‌ن. (لاوانی کورد) له‌م ڕووه‌وه‌، یارمه‌تییه‌کی باشی خوێندنگاه‌که‌یان ده‌دا. له‌ ساڵی ١٩٣٣دا ژماره‌ی شاگردانی خوێندنگاه‌که‌ گه‌یشته‌ (٢٤٠) شاگرد، خوێندنگاه‌که‌ ده‌سته‌یه‌کی تایبه‌تی بۆ (گۆزانی گوتن) دانا بوو. ئه‌و ده‌سته‌یه‌، هه‌موو شه‌ویک (گۆزانی زانستی)ی بۆ شاگرده‌کان ده‌گوت، که‌ به‌تایبه‌تی بۆ (خوێندنگای زانستیی کوردان) دانرا بوو.

(کۆمه‌ڵی زانستیی کوردان)، له‌ به‌ره‌نگاریکردنی نه‌خوێنده‌واری و، زیندووکردنه‌وه‌ی گیانی (نیشتمانپه‌روه‌ری) و (کوردایه‌تی)دا مه‌ر دایه‌تییه‌کی زۆری ده‌نوواند. بیرمه‌ له‌ ساڵی ١٩٢٦دا، له‌سه‌ر ئه‌رکی خۆی، یه‌کێک له‌ شاگرده‌ کورده‌کانی نارد بۆ (له‌ندن)، بۆ ئه‌مه‌ی له‌ زانستگاه‌یه‌کی ئه‌ویدا بخوێنێ و بێتته‌ پسه‌ژ له‌ (زانستی ئه‌ندازه‌)دا. شاگرده‌که‌ ناوی (ئه‌نوه‌ر صائب) بوو. به‌بۆنه‌ی په‌وانه‌کردنیه‌وه‌ بۆ شاری (له‌ندن) ئاهه‌نگێکی گه‌وره‌ کرا.^(١)

هه‌روه‌ها کۆمه‌ڵه‌که‌ ژوورێکی دانا بوو، بۆ خوێندنه‌وه‌ی نووسراو و گۆڤار و ڕۆژنامه‌. نووسراوانێکی

(١) له‌ راستیدا وه‌ک ده‌رده‌که‌وێ ئه‌و قوتابیی له‌ لایه‌ن حوکومه‌ته‌وه‌ به‌ (بعثة) نێراره‌وه‌. (ره‌سمی ویدا): ڕۆژی چوارشه‌مه‌ ١٨/٨/١٩٢٦ له‌ طرف طلبه‌کانی مکتبی سلیمانییه‌وه‌ وه‌ طلبه‌کانی مکتبی به‌غداد که‌ به‌مناسبتی ته‌عطیله‌وه‌ لێره‌ن. له‌ جمعیته‌ی زانستیدا هه‌فله‌یه‌کی وداخ بۆ جه‌نابی -انور صائب- افندی کرا که‌ حوکومه‌ت بوو إکمالی تحصیل بۆ ئه‌وروپای ئه‌نێرێ. له‌م هه‌فله‌یه‌دا له‌ طرف قوتابییه‌که‌نه‌وه‌ دائر به‌منافعی به‌عاتی عیلمیه‌وه‌ وه‌ حاله‌تی زانستی جمعیته‌ی عیلمیه‌وه‌ فوائده‌ و خدمه‌تی، نطق خوترايه‌وه‌. له‌ طرف جنابی -انور صائب- هه‌و به‌نطقێکی مقابل به‌یانی ته‌شه‌کورات کرا، به‌نه‌شیدیکی وطنی طلبه‌کانی مکتب ختام به‌هه‌فله‌که‌ هات. ژيان: ژماره‌ (٣٠)، ٢٦/٨/١٩٢٦، به‌لام جه‌معیته‌ وه‌ک لایه‌نێکی ڕووناکییری ئه‌و ڕێژه‌سه‌می بۆ سازاندوه‌وه‌.

العدد: ٧٤٧٦

الحكومة العراقية/ وزارة الداخلية

بغداد في: ٣ حزيران ١٩٢٦

حضرة رمزي أفندي بن حاجي فتاح - محلة گوتیه رقم ٣٣/٧١ في السليمانية

الموضوع/ مجلة -زانست-

بعد التحية: اجابة الى طلبكم نأذن لكم باصدار مجلة علمية نصف شهرية باسم (زانست) تصدر في =

گه‌وره‌یشی تێدا دانرا بوو که‌ پێ بوو له‌و نووسراوانه‌ی به‌که‌ڵکی (خوێنده‌واری کورد) و (خوێنده‌واری کوردی) دێن، چ به‌زمانی کوردی و چ به‌زمانی تر. له‌ ساڵی ١٩٣٣دا کۆمه‌ڵه‌که‌ هه‌ولیدا (گۆڤاری زانستیی کوردان) ده‌رپه‌نێ به‌لام داخه‌که‌م ڕێ نه‌درا ده‌رپه‌نێ.^(٢)

به‌لام ده‌سگای خوێندنگای به‌ره‌نگاریکردنی نه‌خوێنده‌واری کۆمه‌ڵی زانستیی کوردان، توانی ژماره‌یه‌کی زۆر له‌ هۆی ڕوونکردنه‌وه‌ (وسائل الايضاح) که‌ بۆ گه‌شتوگۆ له‌سه‌رکردنی شاگردان ئاماده‌ کرابوون، وێنه‌یان لێ ده‌رپه‌نێ. له‌ زمانی فه‌ره‌نسییه‌وه‌ بیانکات به‌کوردی. وێنه‌کان په‌نگاوپه‌نگ و جوان ده‌رچووون. دلی شاگرده‌کانمانی کیش ده‌کرد، به‌تایبه‌تی هه‌ر له‌به‌رئه‌وه‌ی که‌ له‌ژێریاندا به‌زمانی کوردی نووسرابوون. ئه‌م کاره‌یش هه‌مووی له‌ ماوه‌ی دوو هه‌فته‌دا له‌ شتیوه‌ی هه‌ره‌وه‌زدا ته‌واو کرا. له‌مه‌دا لاهه‌ کورده‌کان یارمه‌تییان زۆر داين.

پروانامه‌یه‌کی هه‌نهرمه‌ندانه‌ی جوانیش که‌ له‌ لایه‌ن خودا لیخۆشبوو (سه‌ید حسه‌ین حوزنی موکریان)یه‌وه‌ به‌کلیشه‌ هه‌لکه‌ندرا بوو و بۆمان چاپ کرابوو ڕووه‌کانی به‌زه‌رکه‌فت نووسرابوون، دلی پیاوایان کیش ده‌کرد.

به‌تایبه‌تی هه‌ر له‌به‌رئه‌وه‌ی که‌ به‌زمانی کوردی له‌ شتیوه‌یه‌کی هه‌نهرمه‌ندانه‌ی ڕازاوه‌ و جواندا سێ وشه‌ی به‌رز و پیرۆزبان له‌سه‌ر نووسرا بوو که‌ ئه‌مانه‌ن: (بیری چاک)، (وته‌ی چاک)، (کرده‌وه‌ی چاک). ئه‌م پروانامه‌یه‌یش تايبه‌تی بوو بۆ ئه‌و شاگردانه‌ی له‌ تاقیکردنه‌وه‌کانی دوا سالدا ده‌رده‌چوون. ئامانجیشمان ئه‌وه‌ بوو که‌ شاگرده‌کان هه‌تا ده‌مێن ڕه‌فتار به‌و سێ وشه‌ پیرۆزه‌ بکه‌ن، تا له‌ ژياناندا هه‌موو ده‌م سه‌رکه‌وتوو بن. له‌ ساڵی ١٩٣٣دا که‌ گه‌لیک شاگرد له‌ تاقیکردنه‌وه‌ی دوا سالیاندا ده‌رچوون

=السليمانية باللغة الكردية على ان لا تتطرق في أبحاثها الى المواضيع الآتية:

١- السياسة وما تعلق بها.

٢- المباحث التي توجد المتفرقة الدينية أو القومية.

٣- الشخصيات وما يسمى بالأدب العامة.

ويجب ان تراعى في اصدارها احكام قانون المطبوعات وتبعثوا بنسختين من كل عدد يصدر منها الى هذه المديرية حسب الأصول. ولكم الاحترام

مدير المطبوعات

هه‌روا له‌ ١٩٢٧دا ئیجازه‌ی ده‌رکردنی (مجموعه‌ی زانستی) درا. ئه‌وه‌یش هه‌ر نه‌توانرا جێبه‌جێ بکړی. پروانه‌ (ژيان) ژ (٥٧) ١٠/٣/١٩٢٧: (له‌ مدیره‌تی مطبوعات هه‌ ئه‌مجاره‌ ئیجازه‌ی ده‌ره‌یتانی مجموعه‌ی زانستی به‌سکرتیری جمعیته‌ی زانستی گه‌یشته‌. وه‌کو خیاالی لێکراوه‌ له‌ مجمعی (١٦) یا (٢٤) په‌رده‌ا بێ، هه‌ر پانه‌ ڕۆژ جارێ، به‌هیواين که‌ به‌م نزیکانه‌ به‌مقالاتی مفیده‌ی زانستی و ئه‌خلاقی بخه‌رتته‌ پێش چاوی خۆشه‌ویستانی زانست و ئه‌ده‌ب).

(٢) به‌لکو حوکومه‌ت ڕێگای ده‌رکردنی گۆڤاریکیدا به‌ناوی (زانست) هه‌و، به‌لام له‌به‌ر هه‌ر هۆیه‌ک بێ ئه‌و گۆڤاره‌ نه‌توانرا ده‌رکړی.

له ناو و نه پرواناماندهدا پلهی زانیارییانمان له وانهکاندا تۆمار دهکرد. ئه نجامهکانی کار و کردهوی (خویندنگای نه هیشتنی نه خویندهواری) سهر به (کۆمهالی زانستی کوردان) له سلیمانیدا، زۆر گهوره و گرنه ده چوون. چونکه له کۆرهکانی (نه تهوهیی) و (نیشتمانی) و (مروّ فیه تی) دا وریابوونه وهیهکی وه های خسته ناو دل و دهروون و میشکی شاگرد هکانیهوه، که پالی پتوهنان ههر که سهیان له مهیدانی کار و پیشه ی خویدا پهره به به رهه می خو ی بدات و گه شه یشی پی بکات. واتا له (چاولیکه ری) یه وه باز بدات بۆ (داهیتان). بیهجه له وه هه موو شاگرد هکانیشی وه ها لی کرد که ههست به بوونی خو یان بکه ن و، بهرگی که سایه تی پسته قینه ی خو یان بهوشن.

ئه مه یش به خوش ده زانم که بیگتیه وه: شاگرد یکی مندال هاته لای کارگیتیه ی خویندنگاه مان، سکالای کرد گوتی: (له کاتی پشودا پینوو سییک و لاستیکیک و تووره که یهک و ده فلسیان لی دزیوم. هاتومه لات له دزه کهم بۆ بسیتیه وه). کارگیتیه ی خویندنگای زانستی کوردانیش ده موده ست شاگرد هکانی پۆلی شاگرد منداله که ی کۆ کرده وه. هه ره شه ی لی کردن گوتی: (یان ئه وه تا هه ریه که تان چه شنی ئه و شتانه ی دزاون بیهیتنی بۆ ده سگای خویندنگاه مان، یان ئه وه تا دزه که ئه و شتانه ی دزاون ده موده ست بیهیتنی و بیهاندانه ده ست کارگیتیه ی خویندنگاه، یان ئه وه تا بیه دزه که مان بۆ ئاشکرا بکه ن. خو ئه گه ر بیتو دزه که ئه مه نده ئازا و سه ره به ست بی، بیته لامان، پی بیتی له تاوانی خو ی، ئه و شتانه ی دزاون بیهاندانه ده ستمان. بام هیچ نه ترسی، ئیمه چا و له گونا ه ی ده پوشین، هه ر له به ره وه ی که تیژی بکه یه سهر (په شیمان بو نه وه) له گونا و پالیشی پتوه بیتنی بۆ کرده و ی مهردانه و ئازایه تی).

سه بر ئه وه بو هه مووی ساتیکی پی نه چو و، شته دزراوه کان هینرانه وه، درانه ده ست کارگیتیه ی خویندنگای زانستی کوردان، ئه ویش دایه وه ده ست شاگرد منداله که ی سکالای هینا بووه بهردهم. بهم پهنگه ئه م گهرو گرفته زوو به زوو چاره سه ر کرا و، له شتیه یه کی سه بر و سه رسور هینریشدا برپایه وه.

ئه مه یش پیوسته بلیم: که زۆر کهس له شاگردانی ئه م خویندنگایه له پاش ده رچوونیان له خویندنگاه، وازیان له خویندن نه هینا، به وه تیر نه بوون که سه ره تای (خویندنه وه) و (نووسین) و (ژمیر) فیربون، چوونه ناو خویندنگا شه ویهه کانی میریه وه و، درێژیان به خویندنه کانیان دا تا پروانامه ی هه ره بلندیان وه رگرت و چوونه ریزی ئه و که سانه وه که له کار و پیشه ی خو یاندا هه مووده م سه رده که ون.^(٤)

خویندنگای کۆمهالی زانستی

(خویندنگاه ی کۆمهالی زانستی کوردان) هه ر له سه ره تاوه دوو جو ره شاگردی تیدا کۆبوو بووه وه: هه ندیکیان هیهچیان نه خویند بوو، که ئه مانه به شی زۆری شاگرد هکان بوون. هه ندیکیشیان خویندبوویان به لام بۆ زمان فیربون هاتبوونه ناوی. له به ره وه سی پۆل کرابوه وه، یه کیکیان بۆ زمانی کوردی، یه کیکیان بۆ زمانی عه ره بی یه کیکیشیان بۆ زمانی ئینگلیزی. که پرسیم له م و له و: ئه وساکه خویندنگاه که چه ند شاگردی تیدا جی بوو بووه وه؟. گوتیان: ژماره ی شاگرد هکان له ناوه ند (١٥٠) کهس و (٢٠٠) که سدا بوو.

که واته هه ر هیهچ نه بی ده بی شاگرد هکان به لای که مه وه پینج شه ش ژوو ریکیان داگیر کرد بی. جا له به ره وه ی هه ر ژوو ره یش پیوستیه ی به مامۆستایه ک بووه که وانه ی تیدا بلیتیه وه، که واته ده بی خویندنگاه، بیهجه له کارگیتیه ی پینج شه ش مامۆستای هه بوو بی که وانه ی تیدا بلیتیه وه. له گه ل ئه ویشدا که پرسیم زۆر کرد، ته نیا ناوی چوار که سم بۆ ده رکه و ت که له سال ی ١٩٢٦ دا وانه یان له خویندنگاه دا گوتۆته وه. ناوی ئه وانه یش ئه مانه یه: مامۆستا (فواد ره شید)، ئه لفبای عه ره بیی گوتۆته وه. مامۆستا (ئه حمه دی عه زیز ئاغا)، ئه لفبای کوردی و ژمیری گوتۆته وه. مامۆستا (سه عید قه زاز) یش ئه لفبای ئینگلیزی گوتۆته وه، به لام پارهی له خویندنگاه وه رنه گرتوه، پیشکه ش به خزی کردۆته وه.^(١)

وادیاره له پاش چه ند مانگیک هه ندی کۆسپ هاتۆته بهردهمی خویندنگاه^(٢)، بۆیه کا رۆژنامه ی (ژیان)، سال ی (١)، ژماره ی (٣١)، رۆژی ١٩٢٦/٩/٢، له لاپه ره ی سیته مه میدا ئه م هه واله بلاو ده کاته وه؛ ده لی:

(خه بهریکی خوش)^(٥)

(جه معیه ته ی زانستی که شوعله ی ئومیدمانه، غوباریکی زۆر جوژی لی عاریز بوو بوو. جه نابی موته سه رپی (مه به سی ئه حمه د به گی توفیق به گه)، مه عاریفه ره ره ته ئه مینی ره فعی ئه وه ی کرد و، (خویشی ته ئمیناتی سه حیحی دا زیاتر ده وام بکا و، تیبیکۆشی و به و سووره ته، به هه وه سیکی باشتر له پیشتتر، جه معیه ته ده وامی فه عالییه ت ده کا، له ئیعتیباری رۆژی جو مه وه، هه موو رۆژ و شه و ی جو مه و سیته مه ویه ک، ئیجتیماعاتی عومومی ئیجرا و (دومه له) یش که ما فیسابیق ده وام ده کات. ته دریسات ئایا بۆ ئومی و ئایا بۆ خوینده واره کان ئه خرته شکیکی مونته زه مته ره وه و حال ی حازر جه نابی (جه لال صائب ئه فه ندی) و (ئه حمه د حه مدی ئه فه ندی)، هه ریه که ده رسی ئینگلیزی و ده رسی ئومی سونفیکیان ده ره وه ده کردوه. بۆ سونفه کانی تریش قه ربیه ن مامۆستای ئه هل هه لده بژیرئ و ته عیین ئه کری. بیهانه عه له یه رجمان له هه موو مه عاریفه ره ره ران و تالیبانی عیلم و مه عاریف ئه مه یه که ئایا بۆ ده رس و ئایا بۆ ئیشتیراک له گه ل جه معیه ته دا، مونته زه مه ن ده وام به ره مون).

له پاش یه ک دوو سال ی ژبانی سه رکه وتووانه، داخه که م کۆمه له که و خویندنگای زانستییه که که وتنه

(١) ته عینی مامۆستا: بۆ ته درسی لوغه ی ئینگلیزی چه ند موعه لمیکی به معاش گرت، به لام سعید ادیب قزاز مه عاشه که ی ره فض کرد وه به ته به روع کردی بۆ جه معیه ت. هه یه ته له ١٩٢٦/٥/١٤ به ته ره ری سوپاسیان کرد. ژیان: ژ (١٧١) له ١٩٢٦/٥/٢٠ سلیمانی.

(٢) هه ر دوای دوو مانگ (ژیان) ئه م هه واله بلاو ده کاته وه: (ئه عضا بۆ جمعیته... غفور ئاغا، عضویه تی قبول نه کرد له بهر ئه سبابی زاتی خو ی. جمال به گ بابان وه شیخ مصطفی إستعفا یان کرد. باقی ئه ندامه کانی تر به ریکویتیکی اجتماعیان نه ئه کرد، له به ره وه مصالحی جه معیه ت سکنه دار بوو). ژیان: ژ (٣٠) سال ی (١) ١٩٢٦/٨/٢٦ سلیمانی.

کزییهوه. چونکه دوو ئەندامی کارامه و کارگوزار و رۆشنبیر و نیشتمانپەرورەیان لێ جیابوووه. بەکەمیان: (ئەحمەد بەگی توفیق بەگ) بوو کە سەرۆکی کۆمەڵەکە بوو. دووهمیشیان: (جەمال بەگی بابان) بوو کە جێگری سەرۆکی کۆمەڵەکە بوو.

جێی داخە کە ئەم دوو پیاوێ گەرەبە، لەپاش ماوێیەکێ تەواو ھاریکاری و ھاوکاری لەگەڵ بەکتردا بۆ کەلکی (کوردەواری) و (کوردستان)، ناوەندیان تێکچوو و، بەدگۆیان و ھەلپەڕستانیش ئاگرەکیان خۆش کرد، تا کە پێنەویە پێنەکیان گەشتە ئەندازەیکێ وەھا کە ھەردووکیان بەناچاری لە سلیتمانی جیابوونەوه. ئیتر بەم کارەساتە جەرگبەر، کۆمەڵەکە و خۆپێندنگاکە ی بێ باوک مانەوه. ئەگەر خۆشەویستی دانیشتووانی شاری سلیتمانی بەرامبەر (کۆمەڵەکە) و (خۆپێندنگاکە) ی بەھێز و ھەرت نەبوایە، دەمێک بوو لەناو دەچوو. لەبەرئەو زۆر کەس لە خۆپێندەواران، بەتایبەتی لە لاوەکاغان، سنگیان ھێنایە پێشەو بۆ فرمانکردن لە خۆپێندنگاکەدا بێ ئەمە ی داوای مانگانە بکەن. لەگەڵ ئەمەیشدا کە کۆمەڵەکە دەستی کورت بوو بوو، بەلام ئەوئەندە ھەر پێ دەکرا کە خۆی بپارێژی لەسەر ئەنگرییوون. دەشیستووانی تا ئەندازەیک پارە پەیدا بکات و بەخت بکات بۆ کاروبارە ھەرە پێویستەکانی. ئەمەیش بوو بوو بەباو لە ھاویناندا گەلیک لە لاو بەنرخەکان کە دەھاتنەوه بۆ پشوووان بۆ سلیتمانی یارمەتی خۆیان پێشکەشی (خۆپێندنگای زانستی) دەکرد، بێ ئەمە ی پوول و پارەیک وەرگیرن.

کە سالی ۱۹۳۰ ھات، (خۆپێندنگای زانستی کوردان) تێکەڵ بەشۆڕشەکی ۶/۹/۱۹۳۰ بوو، کە داوای (مافی کورد) ی دەکرد لە فەرمانرەوایی ئەوسای عێراق. خۆپێندنگا کە داخرا، گەلیک لە مامۆستاکان و شاگردەکانی گیران و خزانە بنەرخانەوه و ئازار دران.^(۱)

بەلام لە ۲۵/۲/۱۹۳۱دا بەسایە ھەول و تەقەلای (کەرم سەعید) و چەند پیاویکی ترەوه، کە لای مۆتەسەرفی سلیتمانی تکیان کرد، پێ درا یەوه بە (کۆمەلەی زانستی کوردان) سەرلەنوێ دەست

(۱) سەبارەت بەبەشداریکردنی جەمعیەتی زانستی لە (پاپەرینەکی بەردەرکی سەرای سلیتمانی ۶/۹/۱۹۳۰، جێگای گومان نییە؛ چونکە ئەگەر راستەوخۆ نەبوو بێ ئەوا لە رووی وشیارکردنەوه ی سیاسی نەتەودییەوه زۆر کاریگەری بوو، بەلام وەک نووسراویکی مامۆستا (مستەفا سەعید) بای دەکا و خۆی لە دەمی زۆر لەوانە ی بیستوو کە پاپەراییەتی پاپەرینەکیان کردوو (رمزی فتاح افندی) وە یا ھاوژەمانی بوون (مامۆستا ئەخۆلی شاعیر، مەلا محمەدی کوردی و عمر عبدالرحیم) کە لەسەر ئەو یەکیوون گوا یە: (رۆژی ۴/۹/۱۹۳۰ فایق بێکەس قوتابیێکەکانی زانستی لە سابونکەرانی ھێنایە خوارووه. بەدەوری سەرادا دانیشتن، نەشیدیان دەوت یا ھیتافیان دەکێشا و قرە قریان دەکرد. لەپێ سبارەکی مفتشی ئیداری دەرکەوت، دایانە بەر ھێلکە و تەماتە! لە ۶/۹/۱۹۳۰ کە شەمە بوو، فایق بێکەس شتیکی چرپاند بەگوتی توفیق قەزازدا، پاش تۆزیک ورتە ورت لەگەڵ بەکتر، قوتابیێکەکانی زانستی و فایق بێکەس لە بازار کەوتنە دوکان داخستن بەخەلق. بەشی زۆری خەلق دوکانیان داخست و چوونە بەردەرکی سەرا). مامۆستا مستەفا کە خۆی ئیستا لە کالیفۆرنیای ولاتە یەکگرتووکانە، ئەمە ی بەنووسراوی لای خۆم ھەلگرتوو.

بکاتەوه بەکارگوزارییەکانی خۆی. خۆپێندنگای زانستی کوردان ۲۵/۲/۱۹۳۱دا کرایەوه. لە لایەن شارەوانیی سلیتمانییەوه دەست کرایەوه بە یاریدەدانی. لەپاش کردنەوه ی خۆپێندنگا کە بەدوو شو (۱۱۰) شاگرد کۆبوونەوه و ھاتنەوه بەرخوێندن. سێ مامۆستایش خۆیان پێشکەشی بە (کۆمەلەی زانستی کوردان) کرد، کە بەخۆزایی بەو شاگردانە بخوێن. مامۆستاکان ئەمانە بوون:

(کەرم سەعید)، (فایق بێکەس)، (ئەولاسامی)، کە بەراستی شایانی ئافەرین و سوپاسن. خۆپێندەوارانی ش بۆ خۆپێندەوه ی رۆژنامە و گۆنار و نووسراوانی ھەمەپەنەگە، بەپۆل و بەتاکە تاکە روویان کردووه ناو ژووری خۆپێندەوه و نووسراوانە ی کۆمەڵەکە.^(۱)

لە سالی ۱۹۳۳دا کە خودا لێخۆشبوو (پیرەمێرد) لێپرسراوی کۆمەڵەکە بوو، بەرپەرێکردنی خۆپێندنگاکەیان دایە دەست من. مانگانەیان بۆ پریمەوه، بەلام من پێشکەشی کۆمەڵەکەم کردووه و لێم وەرەگرتن. چەند مامۆستایەکیشم لەگەڵدا بوو مانگانەیکێ کەمیان وەرەگرت. یەکیکیان ناوی (عەبدوێرەحمان مفتی) بوو، ئەو ی تریشیان (ئەبویەکر ھەوری)، لەگەڵ ئەوانە و چەند کەسیکی تردا پارتێژ کرد، دوایی پریارمان دا و وامان بەچاک زانی کە خۆپێندنگاکە ھەر بۆ بەرەنگاریکردنی نەخۆپێندەواری بھێتێنەوه. چونکە شاگردەکان دەیاننالا ئەو دەست زۆری و انەکانیان و سەختییان کە ھەرەک پێرەویی خۆپێندنگاکانی میریان لێ کردبوو. بێجگە لەو ھەموو دەمیکیش مامۆستای لێھاتوو و شارەزایان دەست نەکووتبوو کە بتوانن ئەو وانانە بێنەوه. لەبەرئەو وانەکاغان و لێ کرد کە تەنیا بریتی بن لە سێ بابەت: (خۆپێندەوه و نووسین) و (ژمێر) و (زانستی گشت لایی). من شەش مانگ لەم خۆپێندنگایەدا مامەوه. ئیتر چوومەوه بۆ خوێندن بۆ بەغداد.

ئەو ی لەو شەش مانگەدا بەخۆم و ھاوڕێکانم کرا لە لاپەرەکانی سەرەتای ئەم وتارەدا نووسیومن، پێویست نابینم دووبارەیان بکەمەوه. بەلام ئەوئەندە دەلێم کە بێجگە لە سالی ۱۹۳۳ لە زۆری سالی تریشدا بە ھاوینان وانەم بەشاگردەکان دەگوئەوه داخەکەم لە سالی ۱۹۳۷دا ھەمیسان خۆپێندنگای کۆمەڵەکە داخرایەوه. بەلام لە سالی ۱۹۴۲دا، لە سەردەمی مۆتەسەرف (بەھانەدین نوری)دا، پێ درا یەوه بەکردنەوه ی. ئەوانە ی بوونە ھۆی کردنەوه ی خۆپێندنگاکە ئەم مامۆستا و لاو بەرپەرێبوون کە ھەولیاندا بوو، خۆپێندنگاکە سەرلەنوێ بکریتەوه:

مامۆستا (کەرم زەند، ئەبویەکر ھەوری، نوری شاوھیس، موحەرەم موحەمەد ئەمین، موحەمەد شێخ مستەفا، موحەمەد توفیق عەزیز، نوری موحەمەد ئەمین، فایق ھوشار، ھادی موحەمەد خۆیفرۆش، قادر عەبدوێرەزاق). لەمانەدا ھی وایان تێدا بوو ھەموو دەمی وانە ی دەگوئەوه. ھی وایشیان تێدا بوو ھاوینان لە بەغداد دەھاتەوه و وانە ی دەگوئەوه. مامۆستا (کەرم زەند) و (ئەبویەکر ھەوری) و (موحەمەد توفیق عەزیز) و (موحەرەم موحەمەد ئەمین) لەو مامۆستایانە بوون کە ھەموو دەمی بوون. ئەو دە لاو لەناو خۆیاندا (مامۆستا کەرم زەند)یان ھەلپێارد بەکارگێری خۆپێندنگاکە ھەر دەیشیان بەرامبەر مۆتەسەرفی سلیتمانی لێپرسراو بوون. لەم خۆپێندنگایەیشدا ھەر شەش پۆلەکی خۆپێندنگای سەرەتایی ھەبوون. بەلام چونکە زۆری شاگردەکان نەخۆپێندەوار بوون، زۆرتر بایەخیان بەنەھیشتنی نەخۆپێندەواری دەدا. ھەموو

مامۆستاکانیڭ بەخۆرایى وانهیان دەگوتەو. ھەر کامیڭیشیان بچووايەو بەغداد بۆ خۆتندن، لاوان ھەبوون جیڭایان پەر دەکردنەو.

لە سالی ۱۹۴۴ - ۱۹۴۵ (خۆتندنگای کۆمەڵی زانستیی کوردان)، بەپاریکی تایبەتیی میری، کرا بەخۆتندنگایەکی شەوی سەرەتایی کوران، ناوی نرا (قوتابخانەى زانستیی ئێواران). ئیتر لەوساکەو خۆتندنگاکە لە لایەن میرییەو کاروباری دەبەیت بەرپۆ و پارەى تیدا بەخت دەکەرت. ئەمەیش لەسەر دەستی خودا لیخۆشبوو (مارف بەگ جیاووک) دا جیبەجی بوو کە ئەودەمە مۆتەسەپفی سلیمانی بوو. (۷)

گۆرانی زانستی

(۱)

وا وەرن، وا وەرن، کۆمەڵی لاوان
یەگەرین، پێش بخەین زانستیمان
زانستی جیڭای عیلم و عیرفانە
شوێنی رووناکی و ژینی کوردانە
وا وەرن لاوەکان یەگەرین، یەگەرین
زانستی راگرین

(۲)

یاریدەى لاو نەبێ، کۆششی لاو نەبێ
هەول و کۆششمان شەو لەگەڵ پۆژ نەبێ
بۆ بلندکردنەوێ زانستی کوردان
ناگرین جیڭەمان، ون دەکەین نیشتمان
وا وەرن لاوەکان، یەگەرین، یەگەرین
زانستی راگرین

(۳)

ئیمپۆ لاوی ھەموو میللەتى سەرزەمین
هەول ئەدەن بۆ بلاوکردنەوێ زانین
بۆیە وا بەرز و گەورە و دوورین
ئیمە پاشکەوتووی دەستی نەزانین
وا وەرن لاوەکان، یەگەرین، یەگەرین
زانستی راگرین

لە سالی ۱۹۳۳ دا بەدەنگیکی خۆش و ئاوازیکی پەر سۆزەو ھەموو شەویک لە (خۆتندنگای زانستیی کوردان) دا لاوەکانمان بەدەنگیکی خۆشەو دەیانگوت ئنجا دەچوونە ژوورەکانەو بۆ خۆتندن. (۱۱)

جیڭای کۆمەڵی زانستیی کوردان لە دلی نەتەوێ کورددا

(کۆمەڵی زانستیی کوردان)، لە دلی نەتەوێ کورددا، جیڭایەکی بەرز و پیرۆزی بۆ خۆی داگیر کردبوو. چونکە لە ماوەیەکی کەمدا توانی کەلکیکی زۆر گەورە و گرنگ بەگەیییت بەنەتەوێ نەژادی کورد. (خۆتندنگای زانستیی) ی کردەو بۆ بەرەنگاریکردنی نەخۆتندەواری، بۆ فێرکردنی زمانانی (کوردی) و (عەرەبی) و (ئینگلیزی) بەخۆتندەواران. ھەموو ھەفتەیکە و تارێ پۆشنبیری دەدا بەگوێی جەماوەرانی کورددا. (۱۱) (نووسراوێ زانستیی) ی کردەو بۆ خۆتندەواران و پەری کرد لە پۆژنامە و

(۱) ئەم ھۆنراوێ شاکر فەتاح خۆی دایناو، لە (پرشنگ) دا ناوی ناو (بانگی زانستی) کە لە ۱۹۴۷ دا لە بەغدا چاپکراو، ھەرچەندە ئەم پارچە شیعەری مامۆستا بوو سەروودی مارش ئامێزی جەمعیەتەکە و ناویشی دەکرد، بەلام پیرەمێردی شاعیریش لە لای خۆیەو (نەشیدی زانستی) دانا و لە (ژبان) دا بەم شێوێە بلاوی کردەو: (نەشیدی زانستی - لەسەر وەزنی کە کێ دەلێن دەشت و کێو شینە -)

نیشتمانمان کە دایکی دلسۆزە
سەری رێکخست بەلەعل و پیرۆزە
نەوبەھار ھاتوو جـ ھـ ژی نەورۆزە
سەیری سەحرا کە پۆژی بەھروۆزە
خـوایە ئاوا بـی ئەم بەرو و ھۆزە
تێگەیشـتـووی بەفەیزی زانستی
پێگەیشـتـووی بەمایەى ھەستی
شەرتە ھەرچی کە دایکمان ویستی
دەستەبەر بێن و تیا نەکەین سستی
تا بەخۆتندن دەگەینە سەربەستی
نەوجەوانانی کوردی پەر جەوھەر
دەوری دەوران بوو بەدەوری ھونەر =
= ئەو روپا ریتی فنونی گـرتە بەر
ئێو کارێ کە بێگرن ئەیبەنە سەر
حەیفە ناوتان نەنێن وەتەنپەرور

(ژبان: ژ (۴۷۲) لە (۱۹۳۶/۳/۲۱)).

(۱) ئەوێ پێوستە لێرەدا بوتری، ئەوێ کە ئەو دەوێ جەمعیەتى زانستی لەو سەردەمەدا بێن، پاشتر و لە داھاتوودا ھێچ کۆمەڵە و رێکخراویکی رووناکبیری و ئەدەبی لە شارەکاندا نەیتوانی جیڭای بەرپۆتەو: چ لە رووی وشیارکردنەو و نەھیشتنی نەخۆتندەواری و پێنمايیکردنی خەلکەو لە بوارە کۆمەلایەتى و =

گۆڭقار و نووسراوانی هه موو جۆره زمانیک که په یوه ندییان به کورده وه هه یه. شاگردیکی کوردی له سه ر ئه رکی خۆی نارد ئه وروپا بۆ وه گرتنی خوینده واری به هه ر بالا تا کوردستانی پێ ئاوا بکاته وه. بۆ گه لیک شاگردی کوردی هه ژار و داماو مانگانه ی بپیه وه بۆ ئه مه ی بتوانن بپنه خویندنگا کانی مپری، له سلیمانی و جیگایانی تردا بخوینن. گالی دا بۆ پاک کردنه وه ی (نوسینی کوردی) له وشه ی بپگانه. هه ولێ دا (به ره مه ی) زانا و بوژ و نووسه ر و هه نه ره منده کافان کۆیکاته وه، تا له شپۆیه کی زانستییه نه دا چاپیان بکات. یارمه تی (خویندنگای سه ره تایی کورانی سلیمانی) ی دا له (لا سایی کردنه وه) دا بۆ ئه مه ی به ده سه که وتی ئاهه نگه کان ئه و خویندنگایه و (خویندنگای کچانی سلیمانی) بۆ که لک و پیتشکه وتنی خۆیان به ختی بکه ن. (پاداش) ده دا به و شاگردانی له (خویندنگای زانستی کوردان) دا به باشی له تاقیک کردنه وه کاند ده رده چوون. شاگردەکانی خویندنگای زانستی کوردانی راده پینا به نووسینی وتاره وه، به وتاردانی سه ره به ستانه وه، به گۆزانی گوته وه، به وه رز شه وه، به به ره هم داهینا نه وه، به گیانی کوردا یه تی و نیشتمانی و مرۆفایه تییه وه، به پیتشکه وتنی راسته قینه وه له کار و پیشه و بپرکردنه وه و ره وشت و کرداری مه ردا نه دا.

ئه مه نه و (کۆمه لێ زانستی کوردان) گه لیک کار و کرده وه ی به رز و پپروزی تری کردبوو به ئامانج بۆ خۆی، به ته که نه وه هه ولێ ده دا جپه جپیان بکات، وه ک ده ره پینانی رۆژنامه و گۆڭقار و نووسراوانی پتوبست به زمانی کوردی بۆ که لکی کورده واری. به لام داخه که م نه گه یشته ئه و ئامانجانه ی.

هه روه ها وه ک هه ولدان بۆ نزیک خستنه وه ی نه ته وه ی کورد و فه رمانه وایی عیراق له یه کتری، تا نه ته وه ی کورد به ئامانج به رز و پپروزه کانی خۆی زووتر بگات.

جا له به ر ئه م کرده وه بڵدانه ی (کۆمه لێ زانستی کوردان) ه بوو، که نه ته وه ی کورد به گه وه و به چو وکییه وه، به ده وه له مه ند و هه ژارییه وه، به خوینده وار و نه خوینده وارییه وه، به ها وارییه وه ده هات و، یارمه تی ده دا و، باربووی ده کرد، چ له کاتی شه نگوشۆخی و ده سه لاتییدا، چ له کاتی ته نگانه و کزی و لاوازی و گیروگرفته کانییدا، هه ر بۆ ئه مه ی بپینێ و له ناو نه چن و، (کورده واری) یش به ئامانج کانی خۆی بگه پینێ.

=ته ندروستی و ئابووری ... هتد.

رۆژنامه ی (ژیان) به رده وام چالاکییه کانی ئه و جه معیه ته ی بلا و ده کرده وه، بۆ نمونه له سێ ژماره دیدا باس له هه ندێ له و چالاکییه نه ی ده کات:

۱- هه فته ی دوو جار کۆفرانس ئه درێ (ناوی وه قت و ناوی محاضره له پیتشا به جیا اعلان ئه کری). (ژیان: ژ ۱۵ - ۱۹۲۶/۵/۶).

۲- به قصدی تنویرکردنی خه لکی، دکتۆر حمیدی محاضره یه کی له سه ر (صحه) دا له ئیواره ی جمعه ۱۹۲۶/۵/۲۸. (ژیان: ژ ۱۸ - ۱۹۲۶/۵/۲۷).

۳- محاضره یه کی جمال به گ بابان له سه ر ته شکیلانی محاکم له عیراقدا وه روونکردنه وه یه ک له سه ر ته شکیلانی محکه مه کانی سلیمانی. له بنای زانستی له ۱۹۲۶/۶/۴. (ژیان: ژ ۳۹ - ۱۹۲۶/۷/۱۵).

(کۆمه لێ زانستی کوردان) نزیکه ی (۱۹) سال له ناوه ند هپزدار و ده سه لاتداری و، کزی و لاوازییدا، ئه م دیو و ئه و دیوی ده کرد. رۆژگاری ئه و سه رده مه و هه له کانی خۆمان نه یانه پیتش بپینێ. به لام ئه و گیانه پاک و نه ژاده ی (کۆمه لێ زانستی کوردان) به خشی به (کورده واری)، هه رگیز له ناو ناچن و، تا ده مپین، هه موومان، بۆ ئه و ئامانج به رز و پپروژه ته تیده کۆشین و خه بات ده که ین که ئه و بۆی داناوین.

ئپتر رپز و سوپاس بۆ گیانی پاکی ئه و پیاوه گه ورا نه مان که (کۆمه لێ زانستی کوردان) یان دامه زراند و به پپیه نه وه برد و، یاری ده یان دا. ئه مه بوو به پوخته یی مپژووی (کۆمه لێ زانستی کوردان) که هه تا ده مپین به تاسوقه وه یادی خۆی و کرده وه و کاره کانی ده که ین.

(شا کر فتاح احمد)

(خاوه نی پپروزه ی خوینده واری کورد)

سلیمانی: (۱۷ - ۷ - ۱۹۸۵)

په راویزه کان: (۱)

(۱): پروانه: (پپروگرامی جه معیه تی زانستی کوردان)، له رۆژنامه ی (ژیان) دا، ژماره (۱۱)، سالی ۱۹۲۶، ل (۱ و ۲ و ۳).

(۲): پروانه: (کردنه وه ی جه معیه تی زانستی کوردان)، له رۆژنامه ی (ژیان) دا، ژماره (۱۲)، سالی ۱۹۲۶، ل (۱ و ۲ و ۳ و ۴).

(۳): پروانه: (هه پشه تی ئیداره ی جه معیه تی زانستی کوردان)، له رۆژنامه ی (ژیان) دا، ژماره (۱۳)، سالی ۱۹۲۶، لاپه ره (۳).

(۴): پروانه: (صفحات مشرقه من تاریخ مکافحه الامیه فی کردستان) له گۆڭقاری (ئوتۆنۆمی) دا، ژماره (۵)، سالی ۱۹۷۸، لاپه ره: (۳).

(۵): پروانه: (خه به ریکی خۆش)، له رۆژنامه ی (ژیان) دا، ژماره (۳۱)، سالی ۱۹۲۶، ل: (۳).

(۶): پروانه: نووسراوی (خه باتی رۆشنپیران)، لاپه ره (۹) و (۱۰)، له نووسینی (شا کر فتاح).

(۷): زانیاری له بابته کردنه وه ی خویندنگا که وه له سالی ۱۹۴۲ دا له مامۆستا (که ریم زه ند) وه رگیراوه. سوپاسی ده که م.

(۱) ئه م په راویزه نه نووسینی مامۆستا خۆیه تی که وه ک ده ستپیشان کردنی سه رچاوه کانی باسه که ی دایناون.

ئەم نووسراۋە:

بۆيەكا ئەم نووسراۋەم ناۋ ناۋە (پېشنګى ئازادى) كە ھەروەك لە ناۋەرۆكى وتارەكاندا دەردەكەۋى: گەلىك جار (رۆژى ئازادى) پېشنګى پەخشان كەردوۋە بەسەر كورد و كوردستاندا و رووناكى و كامەرانى و سەرپەرزى و خۆشگوزەرانى پى بەخشىۋون.

بەلام چونكە نەمانزانیۋە چۆن ئەو (ئازادى) يە پېارېزىن، ديسانەۋە كەوتوۋىنەتەۋە شەۋەزەنگى زۆردارى و ھەژارى و نەخۆشى و نەخۆبىندەۋارىيەۋە.

ھەموو نەتەۋەيەك لە توانايدا ھەيە (ئازادى) دەست بەكەۋى، پېشنګى ئەو ئازادىيەش پېشكەۋتن و كامەرانى و سەرپەرزى و خۆشگوزەرانى پى بەخشى و ئازادىيەكەيشى پېارېزىت، بەلام بەمەرجى پېرەۋى (ياساى خودايى) بكات و لەو پېگايە لانەدات، كە ھەر ئەو پېگايە ھەيە بۆ (پېشكەۋتن) ياستەقىنەمان ببات، ئەمەيش بە (خۆبىندەۋارى) نەبى سەناگرى.

خۆبىندەۋارىش ھەر بىرىتى نىيە لە زانايى؛ كەردەۋە و پەۋشتى پاك و چاك و جوانىشى دەۋى.

ئېمەيش كە كوردەۋارىن -نەتەۋەي كوردىن. ۱. ب- بۆ ئەمەي بگەين بەئامانجى پېرۆز و بەرزمان، پېۋىستە ھەرچىيەك دەكەين لەسەر بىنجىنەي زانست و، كەردەۋە و كارى چاك و پاك و بلند و، دادپەرۋەرى بىكەين. (خوداپەرستى) يش ھەر و امان پى دەلى كە (مەۋشايەتى) يش دەگرتەۋە لەگەل (كوردپەرۋەرى) و (نىشتىمانپەرۋەرى) دا. جا ئەم بابەتەنە كە بەتەۋەۋەتى لە وتارەكاندا رۆشن كراۋنەتەۋە، ھىوادارم خۆبىندەۋارە بەرپەزەكان كەلك و خۆشبييان لى ۋەربىگرن.

ئىتەر ئەمەندە و سوپاسى كاربەدەستانى ئەو دەسگايانە دەكەم كە ئەو كۆرەنەيان بۆ ئامادە كەردم و، توانىم تېرۋىر بېرۋابەۋرى خۆمىيان تېدا دەرېم بۆ كەلكى گشتى.

شاكر فتاح

(خاۋەنى پېرۆزەي خۆبىندەۋارى كورد)

(سلىمانى): ۸ - ۹ - ۱۹۸۵

(۱) ئەم ناملىكەيە كاتى خۆى دراۋە بە (پەقابە) ي چاپەمەنى لە بەغدا؛ لە ۱۹۸۵/۹/۲۱ پېگاي پېدراۋە، بەلام ھەندى رستە و پەرەرافىيا لى قرتاندوۋە و نېشانەيان كەردوۋە بە (بىخذف)... ديارە ئېمە لېرەدا ۋەك خۆيان دامانناۋەتەۋە. كاتى خۆى ھەرسى بابەتەكە لە كۆرى جىباۋازدا پېشكەش كراۋە:

۱- پېگايەك بۆ پېشكەۋتن: لە زستانى ۱۹۸۳ لە ھۆلى كرىكارانى سلىمانى.

۲- نەورۆز: لە بەھارى ۱۹۸۵ لە ھۆلى بەرپەرەيەتەي چاۋدېرىكەردنى نەۋجەۋانانى كوران و كچان لە سلىمانى.

۳- يادداشتەكانى رەفيق حىلمى: لە ھاينى ۱۹۸۵ لە ھۆلى كرىكارانى سلىمانى، دەرگەي رۆشنىرى و بلاۋكەردنەۋەي كوردى بۆ مامۇستا و چەند كەسپكى ترى لە نووسەران پېشكەستىۋو.

(خودا پەرست بىن چاكتەرە يان خۆ پەرست؟)

ئېمەي (كوردەۋارى) كەۋا دەزانىن نەتەۋەي كورد لە ھەموو نەتەۋەكانى تر ئىسلامترە بەھەلەدا دەچىن. چونكە ئەگەر ۋا بوۋايە، دەبوو ئېمەيش لە نەتەۋە موسلمانەكانى تر كەمتر نەبويناىە!... لە راستىدا (ئىسلامەتتى روۋالەتى) جوتىيە، (ئىسلامەتتى راستەقىنە) يش جوتىيە. ھەموو كەس دەتوانى بەدرۆ نوژ بىكات و، حەج بىكات و، رۆژوۋ بىگرت. ھەموو كەس دەتوانى بەدرۆ مېتەزى سىپى لەسەر بىكات و، كەشىدەي زەرد بىستىتە پىشتى و، شالى سەۋزىش لە بەر بىكات. ھەموو كەس دەتوانى، بەدرۆ، پىچ و رىش و سىمىلى دەرويشانە بېلىتەۋە و، رست (تەزىيە) ي دەنك زل بەدەستەۋە بىگرت و، بەتەپل و دەفېشەۋە گۆرانى ئايىنى بلى. بەلى، ھەموو كەس دەتوانى لاي كەسانى ناشىي و نەزان، تا ماۋەيەك بەھۆى ئەم جۆرە كەردەۋانەيەۋە، خۆى ۋا پىشان بىدات كە پىاۋىكى موسولمانە، ياخود ئافرەتتىكى خوداناسە. بەلام ناتوانى ھەتا سەر ئەم درۆزىيەي خۆى و، ئەم خەلك چەۋاشەكەردنى خۆى، بشارىتەۋە. چونكە كاتىك بەخۆى دەزانىت، كەسانى شارەزا و جىھان دىۋ و، وت و ورباي توۋش دەبىت، كە دەكەۋىتە كەردەۋە و كار و گەشتوگوزارەۋە لەگەللىاندا، لەپى درۆزنى و چەۋاشەكەردنەكەي دەردەكەۋى و ئاپرۋى دەچى. ئەۋساكە كەس بەئىسلامەتتىيەكەي پىروا ناكات...

خودا ھەر داۋاي كەردەۋى چاكامان لى ناكات. نىيازى پاكىشى لىمان دەۋى. باۋەركەردنىشى لىمان دەۋى: بەخودا و، بەپىغەمبەرانى خودا و، بەنووسراۋانى خودا و، بەفرىشتانى خودا و، بەچەندەۋچونەكەردنى خودا لەگەل مەۋشايە، لەپاش زىندوۋكەردنەۋەيان لە لايەن خودا خۆيەۋە. ھەرۋەھا ئەۋەشى لىمان دەۋى: كە ھەر چاكەيەك دەكەين، بەنىيازى دىلخۆشكىردنى خوداۋە بىكەين و، لە ھەر خراپەيەكەش خۆمان لادەدەين، لە پىناۋى دىلراگرتنى خودا و لە ترسى خودا و، لەپەر دىلخۆشكىردنى خودا خۆمانى لى لادەدەين. بەكورتى خودا چاكە بۆ پىاۋى دوۋرو و ناپاك و خودانەناس پەسەند ناكات. لەبەرئەۋە دەبى: (دىل) و (دەم) و (دەست) مان لە خوداناسىدا يەك بى، ئىنجا خودا كەردەۋە چاكەكانمان بۆ پەسەند دەكات.

ئېمەي كوردەۋارىش، ھەرچەندە گەلىك كەسانى ۋامان تېدا ھەلەكەۋتەۋە، كە لە ھەموو سەردەمەكدا، بەخوداناسى تەۋاۋ و ئىسلامى تەۋاۋ دادەنرىن. بەلام داخەكەم زۆرىيەمان، بەتايىبەتى زۆرىيە دەسەلاتدارەكانمان، ھەر لەگەل (خۆپەرستى) ي خۆياندا خەرىكەۋون و، بەروۋالەت نەبوۋ بى، (خوداپەرستى) يان نەكەردوۋە!... كامىيان دەسەلاتى ھەبۋە، ياخود بۆى لوۋاۋە، ناپاكى لەگەل نەتەۋەكەي خۆيدا كەردوۋە. نەتەۋەي چەۋساندۆتەۋە و روۋتاندۆتەۋە و، زۆر و ستەمى لى كەردوۋون و، دزى لى كەردوۋون و، گزى لى كەردوۋون و، ئازارى داۋن، كە ئەم جۆرە كەردەۋانەيش لە (خۆپەرست) نەبى ناۋەشىنەۋە. لەبەرئەۋە دەتوانم بلىم: ھۆى ھەرە گەۋەردى (پاشكەۋتن) مان ھىچ نىيە ئەۋە نەبى كە زۆرىيەمان (خۆپەرستى) بەكار دەھىنن، نەك (خوداپەرستى).

خۆپەرستی و خوداپەرستی له يەك جياوازن:

له راستیدا (خوداپەرستی) و (خۆپەرستی) تهواو پێچهوانه‌ی يەكترين.

له (خوداپەرستی) يه‌وه: نیشتمانپەرهری و، گهلپەرهری و، مرۆف دۆستی و هه‌موو چاكه‌خواییه‌ك و، هه‌موو كرده‌یه‌كی پاك و پیرۆز و، هه‌موو ره‌وشتیکی جوان و ره‌نگین ده‌ه‌شیتته‌وه، له‌گه‌ل گیبانی (دادپەرهری) دا.

له (خۆپەرستی) يه‌وه: هه‌موو كرده‌یه‌كی گه‌نگ و نه‌نگ و ناپه‌سه‌ند ده‌ه‌شیتته‌وه، له‌گه‌ل (زۆرداری) دا.

(خوداپەرستی): بۆ پێشكه‌وتنمان ده‌بات.

(خۆپەرستی): بۆ پاشكه‌وتنمان ده‌بات.

(خوداپەرستی): سه‌ربه‌رز و كامه‌رانمان ده‌كات.

(خۆپەرستی): سه‌رشۆڕ و سه‌رگه‌ردانمان ده‌كات.

مندالەكانتان له خۆپەرستی دوور بخه‌نه‌وه

له‌به‌رئه‌وه‌ تكا له‌ باوك و دايك و مامۆستا به‌رێزه‌كانمان ده‌كه‌م: چه‌ندیان له‌ ده‌ست دیت واتای (زۆرداری) و (داگیركه‌ری) و (كوته‌پەرستی) و (ره‌گه‌زه‌پەرستی) و (هاوبه‌شی = الاشتراكییه) و (به‌شدارى = الشیوعیه) و (خوداناسی) و (خوداپەرستی) و (پێشكه‌وتنخوای) و (مرۆف دۆستی) بۆ مندالەكانمان روون بكه‌نه‌وه و، وێنه‌یان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ كرده‌وه و كارانه و، ئه‌وه‌ بیروباوه‌رانه و، ئه‌وه‌ یاسایانه، بۆ به‌یینه‌وه، تا مندالەكانمان هه‌ر له‌ ئیستاه و چاك و خراپ له‌ یه‌كتر جوئ بكه‌نه‌وه و، دۆست و دوژمنی نه‌ته‌وه‌كی خۆیان بناسن و، فرمانی سه‌رشانی خۆیان به‌رامبه‌ر هه‌ریه‌كه‌یان بزنان و جیبه‌جی بكه‌ن.

هه‌روه‌ها بایه‌خیش بده‌ن به‌وه‌ی (گیانی خۆپەرستی) له‌ دڵ و ده‌روون و مێشکی مندالەكانمان له‌ ره‌گ و ریشه‌وه‌ به‌یینه‌ ده‌روه. چونكه‌ له‌ راستیدا دوژمنی راسته‌قینه‌ی نه‌ته‌وه‌كه‌مان له‌ناو دڵ و ده‌روون و مێشکی خۆماندايه. ئه‌گه‌ر بمانتوانیایه‌ به‌ته‌واوه‌تی هۆگری (خوداپەرستی) ببین و، خۆشمان له‌ (خۆپەرستی) دوور بخه‌ینه‌وه، هه‌تا سه‌ر به‌ئازادی و سه‌ربه‌رزی و خۆشگوزهرانی و كامه‌رانیه‌یه‌وه‌ ده‌ژایین. نه‌جه‌نگمان تووش ده‌بوو و، نه‌ سه‌رشۆڕی. نه‌ سه‌رگه‌ردانمان تووش ده‌بوو و، نه‌ مالتوێرانی.

كه‌واته‌ ئه‌گه‌ر بمانه‌وئ نه‌ته‌وه‌كه‌مان (پیش بکه‌وئ)، پیش هه‌موو شتیك پێویسته‌ رێگه‌ی (خوداپەرستی) بگه‌ڕین و، له‌ (خۆپەرستی)یش، خۆمان دوور بخه‌ینه‌وه. چونكه‌ هه‌روه‌ك له‌ سه‌ره‌تاوه‌ پێشمان دا، (خوداپه‌رست) بین چاكتره‌ له‌وه‌ی كه‌ (خۆپه‌رست) بین.

(خوداپەرستی) و (خۆپەرستی) له‌ میژوودا

(فیرعه‌ون) خۆپه‌رست بوو. نه‌ته‌وه‌كه‌ی خۆی ئازار ده‌دا و زیانی پێ ده‌گه‌یاند و، ده‌یچه‌وسانده‌وه و، ده‌پرووتانه‌وه، بۆ كه‌لكی ناپوخته‌ی خۆی. (مووسا) خوداپه‌رست بوو. وازی له‌ سایه و پایه و مایه‌ هینا

و، هه‌موو هیتز و توانایییه‌كی خۆی به‌خت كرد، بۆ رزگارکردنی نه‌ته‌وه‌كه‌ی خۆی له‌ ده‌ست زۆرداری فیرعه‌ون و ده‌س و پێوه‌نده‌كانی، كه‌ یه‌كێك له‌وانه (قاروون)ی خزمی مووسا خۆی بوو!... له‌سه‌ر ئه‌وه‌ فیرعه‌ون بوو به‌دوژمنی مووسا و نه‌ته‌وه‌كه‌ی مووسا. به‌لام مووسا چونكه‌ خودای له‌گه‌ل بوو و، پتی پێشان ده‌دا، توانی بگاته‌ ئامانجی خۆی: شه‌ویك له‌ ناكاو نه‌ته‌وه‌كه‌ی خۆی رزگار كرد و له‌ سنووری میسریش ده‌ربازی كرد. به‌لام فیرعه‌ون كه‌ به‌خۆی و هه‌موو له‌شكره‌كه‌یه‌وه‌ دوایان كه‌وت تا رتیبان پێ بگه‌ڕیت و له‌ناویان بیات نه‌یتوانی بگاته‌ ئامانجی خۆی، به‌خۆی و له‌شكره‌كه‌یه‌وه‌ له‌ زه‌ربای سووردا نوقوم بوون و خنكان.

(جه‌نگیزخان) و (ته‌یموری له‌نگ) و (هۆلاکۆ)یش كه‌ هه‌موویان دیلی ده‌ستی (خۆپه‌رستی)ی خۆیان بوون، دوایی خۆیان و فه‌رمانه‌وایییه‌ زۆرداره‌كانیان به‌پرسوایی ناو میژووه‌وه‌ له‌ناوچوون.

(ناپلیۆن)یش كه‌ خۆپه‌رستییه‌ پێ ئه‌ندازه‌كی پالی پێوه‌ نا، ئه‌وه‌ هه‌موو خاكه‌ گه‌ورانه‌ی دراوستیکانی فه‌ره‌نسه‌ بگه‌ڕیت، دوایی له‌ خاکی پرووسیا دا تیشكا و خۆی و له‌شكره‌ پێ شوماره‌كه‌یشی به‌ناپویتییه‌وه‌ گه‌رانه‌وه‌ بۆ فه‌ره‌نسه‌، كه‌ زۆری پێ نه‌چوو، له‌ رێگا دا دوژمنه‌كانی كه‌ بریتی بوون له‌ له‌شكرانی خاكه‌ داگیركراوه‌كان و نه‌ته‌وه‌ زۆر لێكراوه‌كان ته‌نگیان پێ هه‌لچنی و شكاندیان و، به‌سه‌رگه‌ردانییه‌كی ته‌واوه‌وه‌ به‌دیلي دوور خرايه‌وه‌ بۆ دوورگه‌ی (سه‌نت هیتلانه).

(هیتلهر)یش كه‌ ئه‌وه‌ هه‌موو خاكانه‌ی ئه‌وروپای به‌زۆر داگیر كرد، له‌ ئه‌نجامدا خۆی و نیشتمانكه‌ی له‌ ناپلیۆن و فه‌ره‌نسه‌یان خراپتر به‌سه‌ره‌ات!...

(سه‌لاحه‌دینی ئه‌ییووبی)، كه‌ شاهێکی كورد بوو، له‌ سایه‌ی خوداناسیه‌یه‌كه‌یه‌وه‌ بوو كه‌ توانی بچیتته‌ جه‌نگی (۲۲) ده‌وله‌ته‌وه‌ و، به‌رگه‌یشیان بگه‌ڕیت و، به‌سه‌ریشیاندا زāl ببیت. ئه‌وه‌ ره‌هه‌لاتی ئیسلامی تا چه‌ند سه‌د سالیك له‌ ده‌ست داگیركه‌رانی خۆپه‌رستانی ئه‌وروپا رزگار كرد و دوور خسته‌وه‌.

(كه‌ریم خانی زه‌ند)یش كه‌ شاهێکی كورد بوو، هه‌روه‌ها له‌ سایه‌ی خوداناسیه‌یه‌كه‌یه‌وه‌ بوو، كه‌ توانی هه‌شت سالی خشت بچیتته‌ جه‌نگی ئه‌وه‌ هه‌موو سه‌رداره‌ خۆپه‌رسته‌ زۆردارانه‌ی ئێرانه‌وه‌ و، زālش بێن به‌سه‌ریاندا و، نه‌ته‌وه‌كانی ئێران له‌ ده‌ست چه‌وسانده‌وه‌ و، پروتاندنه‌وه‌ و، ئازاردان و، زیان لێدان رزگار بكات و، ژبانیکی پر دادپه‌روه‌ری و خۆشگوزهرانی و كامه‌رانیه‌یان بۆ ماوه‌ی (۲۸) سال پێ به‌خشی.

(فیرعه‌ون) و (قاروون) و (جه‌نگیزخان) و (ته‌یموری له‌نگ) و (هۆلاکۆ) و (ناپلیۆن) و (هیتلهر)، خۆپه‌رستییه‌كه‌یان بوو، تووشی جارێكردنی هه‌موو جیهانی كردن و، له‌ میژوودا ناویان به‌خراپه‌كار ده‌برئ.

به‌لام (مووسا) و (سه‌لاحه‌دینی ئه‌ییووبی) و (كه‌ریم خانی زه‌ند)، ئه‌وه‌تی جیهان تیبان گه‌یشتوه‌وه‌، ناویان به‌چاكه‌كار ده‌برئ و جیگایان له‌ دلی هه‌موو ده‌روون ئازادیکی جیهاندا كرده‌وته‌وه‌ بۆ خۆیان و، میژووی ئاده‌میزادیش شانازیان پێوه‌ ده‌كات.

هه‌روه‌ها له‌ میژووی ئێراندا (کیسرا نه‌وشیره‌وان)، كه‌ شاهێکی كورد بووه‌، ناوی به‌دادپه‌روه‌ری و چاكه‌خواییه‌وه‌ ده‌برئ. بێ گومان ئه‌ویش دادپه‌روه‌ری و چاكه‌خواییه‌كه‌ی له‌ سه‌رچاوه‌ی

نیشتمانه‌که‌مان و، ژۆرداری برا‌گه‌وره له‌خوشک و براکانی و دایکی و، یاخیبوونی‌کوڕ و کچه‌کان له‌دایک و باوکیان، یاخود‌که‌متەرخەمییان بەرامبەر‌یان. جا‌ئەمانەیش، هەموویان له‌یه‌ک سەرچاوه‌وه‌هەڵدە‌قولێن، که‌ئەو‌ه‌یش‌ئە‌وه‌یه‌خوومان‌گرت‌وه‌به‌ (خۆپەرستی)‌یه‌وه. که‌ی‌توانی‌مان، هەموومان‌خۆمان‌له‌م‌دە‌رده‌کو‌ش‌ندە‌یه‌مان‌لا‌بدە‌ین، که‌ی‌توانی‌مان‌خۆمان‌بکه‌ینه‌ (خوداپەرست) که‌سەرچاوه‌ی‌هە‌موو‌کرده‌وه‌و‌کاریکی‌مە‌ردانە‌به‌، ئە‌و‌کاته‌‌پوو‌ده‌که‌ینه‌ (پێشکه‌وتنی‌راسته‌قینه‌). به‌ئێ‌وا‌یه‌. (خوداپەرستی) ته‌نیا‌‌پێگایه‌که‌، که‌ده‌مانگه‌‌یه‌نێ‌به‌ (پێشکه‌وتنی‌راسته‌قینه‌).

ئەنجام

له‌ئەنجامی‌وتاره‌که‌مدا‌تکاتان‌لێ‌ده‌که‌م، قسه‌کانم‌بام‌توند‌وتیژیش‌بوو‌بن، دلتان‌نە‌په‌نجی. چونکه‌قسه‌ی‌راست‌و‌په‌وان‌که‌‌بۆ‌که‌لکی‌گشتی‌بیت، خودا‌فه‌رموویه‌تی‌بیکه‌ین... ئە‌م‌قسانە‌ی‌منیش‌له‌‌پووی‌دلسۆزیمه‌وه‌یه‌ده‌یکه‌م... خودای‌مه‌زن‌له‌‌قورئانی‌پیرۆ‌زدا‌فه‌رموویه‌تی: (قولوا‌الحق‌ولو‌علی‌انفسکم). واتا: (بام‌قسه‌که‌تان‌زیانی‌بۆ‌خو‌یشتان‌تیدا‌هه‌بێ‌هه‌ر‌راست‌پۆ‌ن). هه‌روه‌ها‌تکایشتان‌لێ‌ده‌که‌م‌پێش‌نیا‌زه‌که‌م‌په‌سه‌ند‌بکه‌ن‌که‌‌ده‌لێ‌م: (بام‌وا‌ز‌له‌‌خۆپەرستی‌خۆمان‌به‌پێ‌نین‌و، مل‌بدە‌ینه‌خوداپەرستی) و‌کاریشی‌پێ‌بکه‌ین. چونکه‌‌من‌خۆشی‌ئێ‌سۆم‌ده‌وێ‌و‌نا‌زادی‌و‌کامه‌رانی‌و‌خۆشگوزه‌رانیتان، که‌ئە‌گه‌ر‌به‌قسه‌م‌بکه‌ن، پیتی‌ده‌گه‌ن.

ئێ‌تر‌خۆشی‌ئێ‌وه‌و‌نا‌زادیتان‌بۆ‌دا‌وا‌ده‌که‌م‌له‌‌خودا، براکانم.

نەورۆز

نەورۆز جەژنی راستەقینە ی کوردە

نەورۆز جەژنی راستەقینە ی کوردە. جەژنیکی پیرۆز و بەرزبەتی. چونکە بەر یەکه‌م پۆژی بە‌هار و سه‌ری سالّ ده‌که‌وێت. له‌م‌ پۆژده‌ها‌هه‌موو‌ سالّیک (کوردستان) له‌ زه‌به‌رو‌زه‌نگی‌ زستان‌ پزگاری‌ ده‌بیت‌ و، ده‌که‌وێته‌ ناو‌ به‌هه‌شتی‌ به‌هاره‌وه‌، که‌ ژبانی‌ گیلانه‌به‌ر و‌ گژوگیا و‌ دره‌خت و‌ گولّ سه‌رله‌‌نوێ‌ تازه‌ ده‌بیته‌وه‌ و، کاروباری‌ کشتوکالّ و، ده‌رامه‌تی‌ تر ده‌ست‌ پێ‌ ده‌کاته‌وه‌.

شه‌وی‌ ئە‌م‌ جەژنه‌ له‌ هه‌موو‌ لایه‌کی‌ کوردستاندا‌ ناگری‌ نیته‌ نیته‌ ده‌کرێته‌وه‌. پیاو‌ و‌ ژن، کو‌ڕ و‌ کچ و‌ منداڵ‌ به‌ده‌وریدا‌ گرد‌ ده‌بنه‌وه‌. به‌گ‌زرا‌نی‌ و‌ هه‌لپه‌رکێوه‌ راده‌بوێرن. به‌یانی‌ له‌ هه‌موو‌ لایه‌که‌وه‌ به‌زم‌په‌زم‌ و‌ ئاهه‌نگ‌ و‌ زه‌ماوه‌ند‌ ده‌ست‌ پێ‌ ده‌کریت‌ دوو‌کان‌ و‌ بازا‌ر هه‌ڵده‌گیریت. هه‌موو‌ کار و‌ فرمانیک‌ ده‌وه‌ستێنریت. کورده‌کان‌ به‌رگی‌ جوان‌ ده‌پۆشن‌ و‌ خۆیان‌ ده‌پازێننه‌وه‌. خواره‌مه‌نی‌ خۆش‌ دروست‌ ده‌که‌ن‌ و، ده‌سته‌ ده‌سته‌‌ پوو‌ ده‌که‌نه‌ ده‌روده‌شت. به‌سه‌یران‌ و‌ گه‌شت‌ و‌ گه‌رانه‌وه‌ پۆژ‌ ئاوا‌ ده‌که‌نه‌وه‌. منداڵانی‌ خوێندنگا‌ کۆنه‌کانیش‌ به‌خۆشی‌ ئە‌م‌ جەژنه‌وه‌، هه‌ریه‌که‌ له‌ لایه‌ن‌ مامۆستای‌ خۆیه‌وه‌، (نەورۆز نامه‌)یه‌کی‌ بۆ‌ ده‌نووسرێته‌وه‌، که‌ له‌به‌ری‌ بکات‌ و، له‌ به‌رده‌م‌ دایک‌ و‌ باوکی‌ خۆیدا‌ بیخوێنێته‌وه‌. ئە‌وانیش‌ شاباشیک‌ به‌خۆیان‌ و‌ پاداشیک‌ به‌مامۆستا‌کانیان‌ ده‌دن، به‌لام‌ شاگردانی‌ خوێندنگا‌ تازه‌کان‌ له‌ هه‌موو‌ لایه‌کی‌ (کوردستان) و‌ ئە‌و‌ شوێنانه‌دا‌ که‌ کوردیان‌ تیدا‌ کۆبوته‌وه‌، ئاهه‌نگ‌ و‌ زه‌ماوه‌ندی‌ گه‌وره‌ و‌ ناوازه‌ و‌ نایاب، به‌بۆنه‌ی‌ (جەژنی‌ نەورۆز)ه‌وه‌ ده‌گیرن.

له‌ویدا‌ هه‌رچی‌ گه‌وره‌ پیاو‌ و‌ خوێند‌ه‌وار هه‌یه‌ له‌ (کورد) و‌ له‌ بێگانه‌ بانگ‌ ده‌که‌ن. ئە‌و‌ پۆژه‌ به‌گوتنی‌ وتار و‌ گۆرانی‌ و‌ لێدانی‌ ساز و‌ ئاواز و، هه‌لپه‌رکێ و‌ ره‌شه‌له‌کی‌ کوردانه‌ و، خواردنی‌ خۆرشتی‌ نایابه‌وه‌ و، گه‌مه‌و‌گه‌پ‌ و‌ یارییه‌وه‌، کاتی‌ خۆیان‌ به‌سه‌ر ده‌بن. گیانی‌ نیشتمانپه‌روه‌ری‌ و‌ براییه‌تی‌ و‌ سه‌ربه‌ستی‌ و‌ خو‌شگوزه‌رانی‌ زیندوو‌ ده‌که‌نه‌وه‌. بۆ‌پێش‌خستنی‌ (کورد) و‌ (کوردستان)یش‌ ده‌ماری‌ مه‌ردایه‌تی‌ نیشتمانپه‌روه‌ران‌ ده‌پوێننه‌وه‌.

سه‌رگوزشته‌ی‌ جەژنی‌ نەورۆز

جەژنی‌ (نه‌ته‌وه‌ی‌ کورد) یاخود (نەورۆز)، سه‌رگوزشته‌یه‌کی‌ خۆشی‌ هه‌یه‌. سا‌ سه‌رگوزشته‌که‌ له‌ بنج‌وینا‌واندا‌ راست‌ بیت، یان‌ درۆ، مه‌به‌ست‌ نییه‌. به‌لام‌ هه‌رچی‌ چۆنیک‌ بیت، ئە‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نیت، که‌ (نه‌ته‌وه‌ی‌ کورد)، له‌ هه‌موو‌ ده‌می‌کدا‌ (مه‌رد) و‌ (نا‌زا) و‌ (نا‌زادیه‌روه‌ر) بووه‌. ئە‌م‌ شۆ‌رشانه‌یش‌ که‌ له‌ ته‌مه‌نی‌ درێژی‌ خۆیدا‌ به‌ده‌یان‌ جا‌ر هه‌لێ‌گیرساندوو‌ن‌ دژی‌ (ژۆرداری) و، بۆ‌دامه‌زراندنی‌ (دادپه‌روه‌ری)، نیشانه‌ی‌ راستی‌ قسه‌که‌ من.

ئە‌وه‌نده‌ هه‌یه‌، جا‌ریکیان‌ ناوی‌ پێشه‌وا‌ی‌ شۆ‌رشه‌که‌ (کاوه‌) بووه‌، جا‌ریکیشیان‌ ناوی‌ (که‌ی‌ ئاخسار) بووه‌، جا‌ریکیشیان‌ ناوی‌ (که‌ریم‌ خانی‌ زه‌ند) بووه‌، جا‌ریکیشیان‌ ناوی‌ (سمکۆ‌ی‌ شوکا‌ک) بووه‌،

جارتیکیشیان ناوی (قازی محەممەد) بوو، ئەم جارەیش ناوی (حیزبی دیموکراتی کوردستانی ئێران) ه که دژی زۆر و ستمی فەرمانپەرەوایی وەستاو. (۱)

وا دەگێڕنەوه که چەند هەزار سالتیک لەمەوپێش لە کوردستانی ئێراندا، شاھێکی بێگانە ی زۆردار، هەلگەوتوو؛ ناوی (بېوراسپ) یاخود (ئەژدەهاک = ضحاک) بوو.

گەلیک زۆر و ستمی لە کوردەکان کردوو. دوو ماری گەورە ی بوو، پەرستوونی. هەر رۆژێ دوو کەسی بۆ سەر بربون و میتشکیانی دەرخوارد داو. (کوردەکان) لەمە گەلیک بیتار دەبن و لەو بەولاه ناتوانن بەرگە ی ئەو بەدکارییە ی بگرن. لەناویاندا: ئاسنگەرێکی ئازا و مەرد و ژیر پەیدا دەبن، ناوی (کاوه) دەبن. بەزەیی بەهاوخوێنەکانی خۆیدا دیتەوه. دەچیت هانە هانە ی هاوئیشتمانەکانی خۆی دەدات. پیستەکە ی بەرۆکی کە لە ئاسنگەریدا بەکاری دەهێنا دەکات بە (ئالا). بەخۆی و ئالاگە یهوه پیشیان دیکەوێت و، دەدات بەسەر سەرای (شا)دا. شا دەرگرت و دەیخاتە زیندانەوه. لە جیتی ئەو شازادە یەکی کوردی سەرراست و نیشتمانپەرست و دادپەرور کە ناوی (فەرەیدوون) دەبێت، لەسەر تەخت دادەنێت و دیکات بە (شا). بەم رەنگە (کوردەکان) ئەو رۆژە دیکەن بە (جەژنیکی گەورە) و بەرز و پیرۆز، ناوی دەنێن (نەورۆز). جا بەرپێکەوت ئەو رۆژە بەر سەری سال دیکەوێ کە (۲۱) ی مانگی ئاودار (ئازار) دەگرتەوه.

فرمانی سەرنامان لە جەژنی نەورۆزدا

لە (جەژنی نەورۆز)دا پێویستە پیاو هەتا پیتی دەرکێ خۆش رابووێ. خۆشی بدات بەدلی خۆی و، خۆشیش بدات بەدلی کەسانی تر. چونکە (نەورۆز) جەژنیکی پیرۆزی کوردە. (کورد) لەم رۆژەدا بوو کە هۆشی هاتۆتەوه بەر خۆی و، رۆژی رەش و تاریکی، لە رۆژی رووناک جیا کردۆتەوه... لە رۆژیکی وەک ئیمپروا بوو کە (نەتەوه ی کورد) خۆی لە دەست دۆژمێکی زۆرداری ستەمکار رزگار کردوو و، کەوتۆتەوه رۆژی ئازادی و سەرپەستی و کامەرانی پێشووی خۆیەوه. واتا ئیتر خۆی خۆی بەرپێوه بردوو و، ئەو فەرمانپەرەوایییە گەورە یە ی بۆ خۆی دامەزراندوو و، ژیا نیکی پاکتر و چاکتر و بلندتری بۆ خۆی بەرهم هێناوه.

ئێمە نابێ ئەویشمان لەبیر بچێ کە (رۆژی نەورۆز) هەل بزانین بۆ ئاستکردنەوه ی ئەو کەسانە ی دلمان شکاندوون، یاخود دلی یەکتریان شکاندوو. هەر وهە لەبەر پیرۆزی (جەژنی نەورۆز) دەستی (یارمەتی) و (باربوو) و (پیتاک) بۆ داماو و لێ قەوماو و هەژاران و سەرگەردانانی نەتەوه کەمان بکێشین. بێجگە لەو هەول بدەین بۆ بەرهم هێنانی پڕۆژە یەکی وهە کە بە (گەلە)، کۆمەکی بکەین و کەلکی گشتیی کوردەواری تێدا بە ئەنجام بگه یین.

(۱) دەبێ خۆتەر سەرنجی ئەو بدات کە باسە کە لە سالی ۱۹۸۵دا نووسراوەتەوه و نامادە کراوه. باری سیاسی و رەوشی ئەو کاتە ی کوردستانی ئێران رەچاو کراوه.

ئایینی ئیسلام دژی نەورۆز نییه:

هەر لەبەر ئەوه ی کە (جەژنی نەورۆز) پەيوەندی بە (بزوتنەوه ی ئازادیخوازانە ی کورد) هەه یه، کاربەدەستانی فەرمانپەرەوایییە داگیرکەرەکانی کوردستان بە پێچەوانە ی ئایینی پاکي ئیسلام، هەندیک لە (مەلا خۆفرۆشەکان) یان هانە هانە دەدا، کە بەچاو و راو و چەواشەکاری (نەتەوه ی کورد) وا تێبگه یین، کە (جەژنی نەورۆز) جەژنیکی سەردەمی ئاگیرەستانە و، دژی ئیسلامەتییه. لەبەر ئەوه نابێ (جەژنی نەورۆز) بکری. کەچی لە زاناکانی خۆمانم بیستوو کە لە کۆری خوداناسی و ئایینی ئیسلامدا جیتی باوەرن، نە (محەممەد پیغەمبەر)، خودالێخۆش بێ جەژنی نەورۆزی قەدەغە کردوو، نە (خەلیفە)کانی پاش خۆی. تەنیا (عومەری عەبدولعەزیز) ی (ئەمەوی) بۆ دوو سێ سالتیک قەدەغە کرد. (خەلیفە) ی عەباسییش (موتەوکیل) ماوێک قەدەغە کرد. بەلام لە پاشان قەدەغەکی هەلگرت. (۱)

مەلایەکی زانا و خوداناسی وەک (ئەحمەدی خانی)، سێ سەد سالتیک پتر لەمەوپێش لە چیرۆکە ناوازه کەیدا کە ناوی ناوه (مەم و زین)، لە شێوێکی شاکارانه و ناوازه دا، جەژنی نەورۆزی سەردەمی (مەم) و (زین) مان پێشان دەدات. ئەگەر (جەژنی نەورۆز) نارەوا بووایه و دژی ئایینی پاکي ئیسلام بووایه، چۆن ئەو دەیتوانی بەو رێز و خۆشەویستییهوه لە جەژنی نەورۆز بدوێ؟!...

تا ئەم سەردەمەیش لە جەژنی نەورۆزدا (نەورۆز نامە) بە پێنوسی مەلا خوداناسە کافان دەنوسرایهوه و، دەدرایه دەست شاگردەکانیان تا لە بەردەمی باوک و دایکیاندا بێخوێنەوه. ئەگەر (جەژنی نەورۆز) نارەوا بووایه و، دژی ئایینی ئیسلام بوەستایه، چۆن ئەم مەلایانە دەیانوێرا ئەو تاوانە بخەنە ئەستۆی خۆیان؟!...

خودا لێخۆش بوو، بوێزی بەناوبانگ، (پیرەمێرد)، کە پیاویکی خوداناس و حاجیش بوو، بیرمە لە شەوی ۲۲/۳/۹۳۱دا لە سلێمانیدا، لای (باخی پورە بەگی) یهوه، بەیادی (جەژنی نەورۆز) هە ئاھەنگێکی گێرا. لە هەموو پیاوێ گەورەکانی شاری سلێمانی بانگ کردبوو ئەوێ. بە ئاھەنگ و زەماوەندەوه تا دەمێکی درێژ راییانبوو و بەو لە لایەن دوو سێ کەسەوه وتار خوێندرا بوو. بە گۆرانییەکی جوانیشەوه کە (پیرەمێرد)، خۆی، هۆنراوەکانی بۆ هەلبەستبوون، شاگردەکان شادمانیان خستبوو دلی هەموو ئەو کەسانەوه کە لەوێدا بوو بوون بەلام لەبەر رەش بە نەیان توانی بوو (ئاگری نەورۆز) بکەنەوه. جا لەبەر ئەوه ی هۆنراوەکی (حاجی توفیقی پیرەمێرد) نرخیکی مێژوویی و وێژەیی هەیه، حەز دیکەم بۆتانی بخوێنەوه، فەرموون گوێی لێ بگرن:

گۆرانیی نەورۆز:

موژدە بێ سال گەرایهوه

ئاگری (نەورۆز) کرایهوه

(۱) گۆفاری کاروان، ژمارە (۶)، ل (۴۰)، کورتە باسێک لەسەر نەورۆز – حوسێن رەشوانی.

به‌فەری زستان تووایه‌وه
 گژوگیا و گول ژیا‌یه‌وه
 (نوخشه بێ له کوردی هه‌ژار)
 گول له باغدا خۆی دهنۆینی
 بولبول به‌روویدا ده‌خوینی
 هه‌ور مـرواری ده‌پـرژینی
 شه‌مال زینده‌گانی دینی
 (نیرگس مه‌سته و چاو به‌خومار)
 واهه‌رشێ چیمه‌ن راخرا
 گولاله‌ بوو به‌شه‌وه‌چرا
 گول ده‌سته‌یان به‌ست وه‌ک برا
 نه‌سـرین و لاولاو تیـکـخـزا
 (هاتنه له‌نجـه سه‌روو چنار)
 بولبول شه‌وه به‌ئاوته‌وه
 باده‌ی شه‌ونم ده‌خواته‌وه
 ده‌لی: واهه‌ (نه‌ورۆز) هاته‌وه
 یه‌زدان ده‌روو بکاته‌وه
 (ئیمه‌یش پیتی بکه‌وبینه به‌هار)

ئاگری نه‌ورۆز مۆده‌ی دادپه‌روه‌ری ده‌دات

جه‌ژنی نه‌ورۆز، جه‌ژنیکی نه‌ته‌وه‌یی کورده. فێی به‌سه‌ر هه‌یج ئایینیکه‌وه نییه. هه‌رچی ئاگره‌که‌یشیتی، که‌ ناشییه‌کان واه‌زان، که‌له‌پووری ئاگرپه‌رستانه، پیتییه‌وه نووساوه، له‌ راستیدا بۆ ئه‌وه داهاتوه که ئه‌وانه‌ی ئاهه‌نگ و به‌زمه‌که له شه‌وی نه‌ورۆزا ده‌گه‌ڕن، ئه‌گه‌ر شه‌وه‌که‌ی سارد بوو، خۆیا‌نی پێ گه‌رم بکه‌نه‌وه، ئه‌گه‌ر شه‌وه‌که‌ی تاریکیش بوو، ئه‌و ناوه‌ی ئاهه‌نگه‌که‌ی تیدا ده‌کن پووناکی بکه‌نه‌وه. ئاگریش که‌ له‌سه‌ر لووتکه‌ی شاخه‌کان ده‌که‌نه‌وه، بۆ ئه‌وه‌یه که هه‌موو که‌س تییگه‌یه‌تێن که‌ سه‌به‌ی نه‌ی جه‌ژنی نه‌ورۆزه، تا هه‌ر که‌سه فرمانی خۆی بزانی و به‌جیتی به‌یتی.

هه‌روه‌ها ئاگره‌کان ئه‌وه‌یش ده‌خه‌نه‌وه یادی کورده‌واری، که‌ باو و باپیریان توانیویه‌انه له‌و رۆژه‌دا خۆیان له‌ تاریکیی ناشیته‌ی و زۆرداری کاربه‌ده‌سه‌ستانی خراپ رزگار بکه‌ن و، خۆیان به‌خه‌نه‌ پووناکی تیگه‌یشته‌ویی و، دادپه‌روه‌ری کاربه‌ده‌سه‌ستانی چاکه‌وه.

له‌ بیرمه له‌ سالێ ١٩٥٤دا (سه‌عید قه‌زاز) کاربه‌ده‌سته‌ی کاروباری ناوخوا‌ی چاک و دادپه‌روه‌ر بوو، کوردیکی دلسۆز بوو هاته‌ کایه‌وه، به‌نده له‌ کاته‌دا جێ نشینی موته‌سه‌په‌ی هه‌ولێر بووم، هه‌رچه‌نده

نه‌ریتی کاربه‌ده‌سته‌ی ناوخوا‌ی پێش خودا لێخۆشبوو سه‌عید قه‌زاز واه‌بوو که مه‌یدان نه‌دات له هه‌یج شار و باژێر و گوندیکی کوردستاندا ئاهه‌نگ بۆ جه‌ژنی نه‌ورۆز بکری. به‌لام ئه‌و به‌ئاسانی پیتی داین ئاهه‌نگمان بۆ جه‌ژنی نه‌ورۆز له شاری هه‌ولێر و بنکه‌کانی ناوچه‌کانی هه‌ولێردا به‌شۆخه‌شه‌نگییه‌وه گه‌ڕا، ته‌نانه‌ت توانیمان له هه‌ندێ جیگه‌یشدا وه‌ک شاری (شه‌قلاره) ئافه‌رتیش له ئاهه‌نگه‌کانماندا به‌شار بکه‌ین، که ئه‌و سالانه ئافه‌رت تیگه‌ڵ به‌ئاهه‌نگی پیاوان نه‌ده‌بوون، خودا و راستان مامۆستا (عه‌ونی یوسف) له هه‌ولێردا ئاهه‌نگه‌که‌ی به‌جوانی برده‌ سه‌ر، هه‌یج گه‌یروگه‌رفه‌تیه‌کمان له هه‌یج لایه‌کدا نه‌هاته به‌ر. له فه‌رمانه‌وه‌یایه‌شه‌وه هه‌یج گله‌ییه‌ک له ئاهه‌نگه‌کانمان نه‌کرا.

یاداشته‌کانی مامۆستا ره‌فیع حه‌لمی

یاداشته‌کانی مامۆستا (ره‌فیع حه‌لمی)، ئه‌وه‌نده‌ی ده‌ستم که‌وتووون بریتین له شه‌ش به‌رگ، که‌ کۆمه‌له‌ی لایه‌ره‌کانیان ده‌گاته (٦٣٧) لایه‌ره. له‌سه‌ر قاقه‌زی رۆژنامه چاپ کران، که‌ له‌ به‌ژن و بالا‌دا به‌ناوونجی داده‌نرتین. له‌ به‌غداد، له چاپخانه‌ی (مه‌عاریف)دا چاپ کران له ١٩٥٦/٧/٢٥ ده‌ست به‌چا‌کردنیان کراوه، له ١٩٥٨/٤/١٥ له چاپکردنیان بۆته‌وه. چاپکردنه‌کانیان جوانه، نووسراوه‌کانیش پرن له وینه‌ی ئه‌و که‌سانه و ئه‌و شوێنه‌ی پهیوه‌ندیان به‌شۆرشه‌کانی (شیخ مه‌حمود)ی گه‌وره‌وه هه‌یه. مامۆستا ره‌فیع حه‌لمی ره‌نجیکی زۆری له دارشینی ئه‌م یاداشته‌یدا داوه. هه‌ولتیکی زۆریشی داوه که نووسراوه‌کانی به‌کوردییه‌کی په‌تی بنووسرین و، له شیوه‌یه‌کی وایشدا بنووسرین، که سووک و ئاسان و ره‌وان بن بۆ خوێنده‌وه و، هه‌موو خوێنه‌ره‌یکیش خۆشی له خوێنده‌وه‌یان به‌جیژی و، که‌لک و سوودیکی ته‌واویش له بایه‌ت میژوو و به‌سه‌رهاتی (کورد) و (کوردستان) و (جیهان)ه‌وه‌ی ده‌ست بکه‌وی. له راستیدا یاداشته‌کانی مامۆستا ره‌فیع حه‌لمی به‌سه‌رچاوه‌یه‌کی گرنگ و به‌نرخ و ناوازه و نایاب داده‌نرتین، بۆ میژووی (کورد) و (کوردستان) و به‌تایبه‌تی بۆ میژووی شۆرشه‌کانی (شیخ مه‌حمودی گه‌وره) چونکه خودا لێخۆشبوو، هه‌موو که‌ل و قوژنیکی ئه‌و شۆرشانه و ئه‌و کاره‌ساتانه‌یش که پهیوه‌ندیان به‌و شۆرشانه‌وه هه‌یه و قه‌وماون له جیهاندا، به‌ته‌واوی رۆشنیان ده‌کاته‌وه. له‌به‌رئه‌وه پیاو که یاداشته‌کانی مامۆستای به‌ریز، (ره‌فیع حه‌لمی)، ده‌خوینیته‌وه، هه‌ست به‌زاخوا‌ییکی میتشک و ئارامیکی دڵ و ئاسایشیکی ده‌روون ده‌کات، نایه‌وی وازیان لێ به‌یتێ تا ته‌واویان ده‌کات. هۆی ئه‌مه‌یش ئه‌وه‌یه که مامۆستا ره‌فیع حه‌لمی خه‌باتی کردوه و چۆته‌ بنج و بناوانی هه‌موو شتیکه‌وه که پهیوه‌ندیان به‌شۆرشه‌کانه‌وه هه‌یه، تا راستییشی بۆ ده‌رنه‌که‌وتبێ وازی نه‌هێتانه‌وه. ئه‌و راستییه‌یه‌که‌ ده‌ستی که‌وتووون، له شیوه‌یه‌کی ته‌ر و تازه و ناوازه‌دا، به‌سه‌ره‌سته‌یه‌کی بێ نه‌دازه‌وه ده‌رییوون، که دلی راستییه‌رستان خۆش ده‌کن و سه‌ریشیان ده‌هێنه‌ سه‌رسوپمان. مامۆستا ره‌فیع زۆر هه‌ولێ داوه که بێ لایه‌ن کاره‌ساته‌کان پێشان بدات، که‌ سایه‌تییه‌کان ده‌ربخات. ته‌نانه‌ت له گه‌لی جیگه‌دا پێ له هه‌له‌کانی خۆشی ده‌نی و، سه‌ره‌نشستی خۆشی ده‌کات و، په‌شیمانی له کردوه‌کانی خۆشی ئاشکرا ده‌کات. ئه‌مه‌یش سه‌باره‌ت به‌وه‌یه که مامۆستا ره‌فیع حه‌لمی هه‌روه‌ک زانا بوو، دانی‌ش بوو، بو‌یژ و وێژه‌وان و راستییه‌روه‌ر بوو. هه‌زی ده‌کرد به‌م یاداشته‌ی راستی شۆرشه‌کانی

کوردەواری و، بەجۆریکی تایبەتی شۆرشەکانی شیخ مەحمودی گەورە لە کوردستانی عێراقدا پێشانی ڕۆشنییرانی کورد و ھەموو جیھان بدات. تا لەمەندە زۆرتر درۆ و چاو و راوی دوژمنانی (کورد) و (کوردستان) کە لە بابەت شۆرشەکانی کوردەو کردوویانە، راستی لە کاربەدەستان و ڕۆشنییرانی جیھان نەشارنەووە. مامۆستا ڕەفیق حیلمی لە یادداشتەکانیدا ناپارێژی لە کەس، لە هیچ فەرمانڕەوایی و نەتەووە و کاربەدەستیکیش سڵ ناکات، قسە ی راستی خۆی ھەر دەکات. لە جیگای خۆیدا چاک بێ دەبێتی، خراپیش بێ ھەر دەبێتی. تەنانت بەرامبەر خۆشی و دوژمنەکانیشی چینی چاک ھەبێ و چینی خراپ ھەبێ، بێ پەروا بەسەرەستییهکی بێ ئەندازەو دەبێتی. تەنانت ئەگەر یەکێک ھەلەیهکی ئەوی دەرخبستبێ، بێجگە لەوێ ھەلەکە ی خۆی راست دەکاتەو، سوپاسی ئەو کەسەیش دەکات و، ھەلەکە ی خۆشی بۆ ھەمووان ئاشکرا دەکات. لە راستیشدا مامۆستا لە ڕووی پەرچەیی ھەندێک وشە و واژە ی بێگانانەو، ھەر وھا لە ڕووی (پێنوس)یشەو، لە ڕووی ھەندێک ڕووداویشەو، لە چەند جێگایەکی کەمدا بەھەلدا چوو. بەلام ئەو خۆی تەکا لە خۆنەران دەکات کە لە ھەلەکانی ئاگاداری بکەن تا ھەلەکانی خۆی راست بکاتەو. بەلام ئەو ھەلەنە ی کە مامۆستا کردوونی ئەو نەتەو کەمن، لە نرخ ی یاداشتەکانی کەم ناکەنەو. چونکە یاداشتەکانی پێن لە راستیی و، راستیش دلی ھەموو تێگەشتووێک و پێگەشتووێک کیش دەکات.

لەسەر شۆرشەکانی کورد دەکاتەو

(ناحەزان) و (دوژمنانی کورد) و (فەرمانڕەواییە داگیرکەرەکان) وای بۆ دەست دەدات کە ھەموو شۆرشەکانی کورد بەدناو بکەن بەووە کە بەفیتی دەوڵەتە بێگانەکان ھەلگیرسیتراون. کە پێشەواکانی شۆرشگێڕەکانیشمان چاویرسیتی و سایە و پایە و مایە کیشی کردوون بۆ ھەلگیرساندنی ئەو شۆرشانەمان، نەک دلسۆزی بۆ (کورد) و (کوردستان).

بەلام مامۆستا (ڕەفیق حیلمی) لەسەر شۆرشەکانی کورد دەکاتەو. لە شێوێهەکی راست و ڕەوان و ئاشکرا، بەبەلگە و بڕوانامە ی میژووییەو، دەریدەخات، کە شۆرشەکانی کورد ھەموویان لەبەر زۆر و ستەمی فەرمانڕەواییە داگیرکەرەکانی (تێران) و (تورکەکانی عوسمانی) و (ئینگلیزەکان) بەربابوون. ھەر وھا شۆرشگێڕانی کوردیش نۆتەری ھەموو (نەتەوێ کورد) بوون بۆ ئەو شۆرشەکانیان بەرپا کردووە، کە لە زۆر و ستەمی ئەو داگیرکەرە کورد و کوردستان ڕزگار بکەن. بۆ نمونە: شۆرشەکانی (شیخ مەحمودی مەزن) چ بەرامبەر بەتورکەکانی عوسمانی چ بەرامبەر بەئینگلیزەکان، بەفیتی کەس و هیچ دەوڵەتێک ھەلەگیرساو نەتیا بۆ دەستکەوتنی سەرەخۆیی بۆ کوردستان و ڕزگارکردنی کوردەواری لە دەست زۆرداری و ھەژاری و نەخۆشی و نەخۆتەواری بەربابوون. ئەمە راستە (شیخ مەحمودی گەورە) خۆی نزیک خستۆتەو لە کاربەدەستانی عوسمانی و ئینگلیزەکان، بەلام بۆ ئەو خۆی لێ نزیک خستۆتەو تەو تا لە ڕیگایەکی کورت و راست و نزیکەو و لە شێوێهەکی شیرین و بێ ویدە ئاواتەکانی کوردەواری بەیتیتە دی. بەلام کە (شیخ) ئەوێ بۆ دەرکەوتوو، کاربەدەستانی ئەو دەوڵەتانە، پەیمان ی خۆیان ڕانگران و (مافی کورد) دەخەنە لاو و پێ شیلی دەکەن، لییان راست بۆتەو و چوو بەگژیاندا تا

ناچاربان بکات دان بەمافی نەتەوایەتی کورد و کوردستاندا بنێن. شیخ مەحمود پیاویکی لیھاتوو و ئازا و بەجەرگ بوو، لە کانگای دلێیەو ھەزی بەسەرەری کورد و ئاوەدانی کوردستان کردووە، بێجگە لەو ھەموو گیان و سامانی خۆی لە پێناوی ئازادی و سەرەخۆیی کورد و کوردستاندا بەخت کردووە. ئنجا مامۆستا ڕەفیق حیلمی، بۆ بەلگە قسەکانی شیخ مەحمود دەگێڕێتەو، کە بەو پەری سەرەستی و ئازاییەو، لە بەردەم دادگای سەربازی ئینگلیزەکاندا لە بەغداددا کردوویتی و، ھوروزمی بردۆتە سەر خۆیان و دەوڵەتەکانیان کە ناھێلن مافی کورد، بەپێی ئامۆژگارییەکانی (ودرۆ ویلسن) و (۱۴) بەندەکە ی و، پەیمانامە ی (سیقەر) سەر بگرێ. ھەر وھا ئەو قسانە ی (شێخی مەزن) بەبەلگە دەھێتێتەو کە لەپاش گەڕانەوێ لە ھیندستان لە بەردەم خونکاری عێراق (فەیسەلی یەکەم) و (بالتۆزی بەریتانیا)دا، بەھەموو سەرەستییهکی خۆیەو لە بەغداددا کردوویتی، لە بابەت سەرەخۆیی کوردستانەو. شیخ مەحمودیش ئەو شیخ مەحمودە بوو، کە لەپاش ھاتنەوێ بۆ سلیمانی و کردنی بەفەرمانداری سلیمانی لە لایەن فەرمانڕەوایی بەریتانیا و فەرمانڕەوایی عێراقەو، کە زانی نە لە لایەن تورکە کەمالیەکان و نە لە لایەن فەرمانڕەوایی بەریتانیا و نە لە لایەن فەرمانڕەوایی عێراقەو ھێچی راستەقینە بۆ (کورد) و (کوردستان) ناکەن و، دەیانەوێ بۆ کەلکی ناوختە ی خۆیان خۆی و نەتەوێکە ی بچەوسیتنەو، بێ ئەمە ی پرسیتک بەھیچ لایەکیان بکات و، نرخیتک بەچاو و ڕاوەکانیان و درۆ و فیشالەکانیان بدات (خونکاریتی) ی خۆی ئاشکرا کرد و ناوی خۆی نا (خونکاری کوردستان). شیخ مەحمود بەویدیش نەووستا، بێجگە لەوێ فرۆفێلی ھەموویانی ئاشکرا کرد بۆ ھەمووان، داوای ھەموو ناوچە و شارەکانی کوردستانی عێراقیشی لێکردن کە بیانخەنە سەر ناوچە ی سلیمانی. ھەر وھا لە بڕیارنامە یە کدا کە ھەموو سەرک ھۆزە گەورەکانی کوردستانی عێراق و بەشیکیش لە کوردستانی ئێران مۆریان کردبوو، ئەوێ لە ھەموو لایەک گەیان، کە مافی کورد ھەر تەنیا شیخ مەحمود داوای ناکات، ھەموو کوردەواری داوای دەکات.

بێجگە لەوانە ئالای کوردستانیشی ھەلکرد و، پولیشی بەناوی فەرمانڕەوایی کوردستانی باشوورەو چاپ کرد.

ئا بەم ڕەنگە مامۆستا ڕەفیق حیلمی راستیی شۆرشەکانی کورد و شۆرشەکانی شیخ مەحمود و کەسایەتیی شیخ مەحمود دەرەدەخات بەلام مامۆستا ڕەفیق حیلمی کەموکوویی فەرمانڕەواییە کە ی شیخ مەحمود و ھەلەکانی شیخ مەحمودیش ناشاریتەو. بەئاشکرا دەریانەدەخات. بەکورتی و پێشان دەدات: کە شیخ مەحمود لەسەر بنچینە یەکی زانست فەرمانڕەواییە کە ی خۆی نەبردووە بەپێت. گەلێک کاروباری گرنگی بەپیاوی زانا و کارامە و کارگوزار نەسپاردووە. جەلەویشی بەرداو بە کەسوکار و دەس و پێوەندی نەزان و تێنەگەشتوو و ھەلپەرس و لە خۆبایی بوو. لە راستیشدا شیخ مەحمود لە کاروباری زرنگاریدا شارەزا نەبوو. لەناو ئەو ھەموو گە ی و گێچەل و تەنگوچەلەمە و گێروگرفتە ییشدا کە داگیرکەرانی کوردستان و دوژمنانی کورد بەرپایان کردبوو، شلەژا بوو، سەری سوپا بوو نەبەدەزانی چی بکات.

له‌به‌رئوه‌ ئه‌و كه‌موكوورپی و هه‌لانه‌ بوو بونه‌ شتیکی سروشتی، هه‌ر ده‌بوو روو بده‌ن. ئه‌مه‌ له‌ لایه‌كه‌وه‌ و له‌ لایه‌کی تریشه‌وه‌ چاو‌برسی‌تی ده‌وله‌ته‌ سو‌پند‌خواره‌كان كه‌ بریتی بوون له‌ (به‌ریتانیا) و (فه‌ره‌نسه‌) و (ئیتالیا)، كه‌ چاویان بری‌بووه‌ خاکی عوسمانی، هه‌روه‌ها هه‌له‌ی (یه‌ك‌یتی سۆفییت) كه‌ ده‌رباره‌ی كوردی، ئه‌مانه‌ هه‌موویان بوون به‌هۆی ئه‌وه‌ی مافی نه‌ته‌وایه‌تی كورد به‌خ‌ریته‌ ژێر پێوه‌، په‌یمان‌نامه‌ی (سیش‌هر) هه‌لبه‌وه‌ش‌پێن‌ریته‌وه‌ و گو‌ی نه‌دریته‌ به‌نده‌كانی (ویلسن)ی سه‌ره‌ك كۆماری ئه‌مه‌ریكای یه‌ك‌گرتوو.

له‌جیاتنی په‌یمان‌نامه‌ی (لۆزان) گری درا، له‌ ئه‌نجامدا نه‌ته‌وه‌ی كورد په‌نجه‌رۆ و سه‌رگه‌ردان و مالتو‌یران مایه‌وه‌!!!

یاداشته‌كانی پ‌رن له‌ زاستی گشت لایی

به‌بۆنه‌ی شۆرشه‌كانی شیخ مه‌حمودی مه‌زنه‌وه‌، مامۆستا ره‌فیق حیلمی گه‌لیك ره‌وشت و خوی بلندی كورده‌واریمان پێشان ده‌دات... بۆ وێنه‌:

ئه‌وه‌ پێشان ده‌دات كه‌ كورده‌كان به‌ده‌وله‌مه‌ند و هه‌ژاره‌وه‌، به‌گه‌وره‌ و به‌چووكه‌وه‌، به‌ده‌سه‌ل‌تدار و بێ ده‌سه‌ل‌ته‌وه‌، به‌خو‌پنده‌وار و نه‌خو‌پنده‌واره‌وه‌ چۆن له‌ رۆژی ۱۹۲۲/۹/۳۰ چوون به‌پیر شیخ مه‌حمودی‌وه‌، خوش هاتن و پیرۆزباییان لێ كردوه‌.

هه‌روه‌ها چۆن هه‌موو‌ده‌م لاوه‌ خو‌پنده‌واره‌كان و رۆشن‌بیره‌كانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ كه‌ خو‌پشی یه‌ك‌یك بووه‌ له‌وان، له‌ شتیه‌ی پێكه‌وه‌نانی كۆمه‌لانی نه‌یینی و ئاشكرادا ره‌نج‌یان داوه‌ و تێكو‌شاون له‌ پیناو ده‌ستكه‌وتنی مافه‌ نه‌ته‌وه‌یییه‌كانی كورد و سه‌ربه‌خو‌یی كوردستاندا. به‌م بۆنه‌یه‌وه‌ مامۆستا ره‌فیق حیلمی ناوی یه‌ك دوویه‌ك له‌و كۆمه‌لانه‌مان بۆ ده‌هێنێ، وه‌ك (جه‌معیه‌تی كوردستان) و (كۆمه‌له‌ی سه‌ربه‌خو‌یی كوردستان) كه‌ خو‌پشی ئه‌ندامی‌کی كارگوزار بووه‌ له‌ناویاندا.

هه‌روه‌ها ناوی رۆژنامه‌كانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌یشمان بۆ ده‌هێنێ كه‌ خو‌ی به‌هۆنراوه‌ و وتار به‌زمانانی كوردی و تورکی و فارسی یارمه‌تی داوان وه‌ك (بانگی كوردستان) و (رۆژی كوردستان) كه‌ له‌ شاری سلێمانیدا ده‌رده‌چوون بۆ كه‌لكی كێشه‌ی كورد و كوردستان. له‌ باب‌ه‌ت ره‌وشت و خو‌ و نه‌ریتی كورده‌واره‌یه‌وه‌، چ هی چاكمان، چ هی خراپمان، مامۆستا ره‌فیق حیلمی به‌جوانی و به‌شینیه‌ی پێشانیان ده‌دات. له‌ باب‌ه‌ت كه‌سایه‌تییه‌ گه‌وره‌كانی كوردی ئه‌و سه‌رده‌مه‌یشه‌وه‌ كه‌ خه‌ریکی كێشه‌ی كورد و كوردستان بوون ناوی گه‌لیك كه‌س ده‌هێنێ وه‌ك: (حه‌مدی به‌گی بابان) و (شه‌ریف پاشا) و (سه‌ید ته‌های شه‌مدیان) و (ئیسماعیل ئاغای شكاك) و (كاهه‌ران به‌درخان) و (جه‌ل‌ده‌ت به‌درخان). هه‌روه‌ها ناوی كۆمه‌له‌ زرن‌گه‌ره‌كانی كوردیش ده‌هێنێ كه‌ له‌ ئه‌سته‌مو‌ول كورده‌كان دایان‌ه‌زاند‌بوون بۆ ئامان‌جه‌ پیرۆز و به‌رزه‌كانی نه‌ته‌وه‌كه‌مان له‌پێش شه‌ری گه‌وره‌ی یه‌كه‌می جیهانیدا وه‌ك (جه‌معیه‌تی ته‌عالی و ته‌ره‌قفی) و (جه‌معیه‌تی هێقی).

مامۆستا ره‌فیق حیلمی به‌وه‌دیش ناوه‌ستی میژووی شه‌ری (چال‌دیران) ده‌گ‌ێر‌پ‌ته‌وه‌ كه‌ به‌سایه‌ی

له‌شكره‌كانی میرنشینیه‌كانی كوردستانه‌وه‌، توركه‌كانی عوسمانی له‌ شه‌ره‌كه‌دا له‌شكری (ئیسماعیل شای سه‌فه‌وی)ی ئێران‌یان شكاندوه‌. كه‌چی له‌پاش ئه‌وه‌ خون‌كاره‌كانی عوسمانی، له‌باتی چاكه‌ دانه‌وی میره‌كانی كوردستان، چاویان بری‌وته‌ میرنشینیه‌كانیان و پیلانیان داناوه‌ بۆ تێك‌دانیان، تا به‌ره‌ به‌ره‌ یه‌كه‌ یه‌كه‌ له‌ناویان بردوون و داگیریان كردوون.

به‌كورتی یاداشته‌كانی مامۆستا ره‌فیق حیلمی له‌ سه‌ر‌یكه‌وه‌ دۆستایه‌تی و مه‌ردایه‌تی و ئازایه‌تی كورده‌واریمان پێشان ده‌ده‌ن كه‌ چۆن به‌راستی و دروستیه‌وه‌ په‌یمانی خو‌یان له‌گه‌ل بێگانه‌كاندا راگرتوه‌، له‌ سه‌ر‌یكی تریشه‌وه‌ سه‌له‌یی و ناپاکی و نامه‌ردی هه‌ندێ له‌و بێگانه‌مان پێشان ده‌ده‌ن كه‌ (د‌ل‌پاکی) و (خوش باوه‌ری)ی نه‌ته‌وه‌ی كوردیان بۆ كه‌لكی نا‌پوخته‌ی خو‌یان به‌كاره‌یناوه‌ كه‌چی له‌پاشدا له‌باتی چاكه‌، خراپه‌یان له‌گه‌ل كردوون. ئه‌و په‌نده‌یش كه‌ كورد داویتی به‌و كاربه‌ده‌سته‌ زۆرداران هه‌و بووه‌ كه‌ له‌ به‌رامبه‌ریاندا وه‌ستاوه‌ و شۆرش هه‌ل‌گ‌یرساندوه‌وه‌ و تۆله‌ی خو‌پشی لێ كردوونه‌ته‌وه‌.

بێج‌گه‌ له‌مانه‌ یاداشته‌كان له‌ شۆرشه‌كانی عه‌ره‌به‌كان ده‌دو‌ی چ له‌ عێراق و چ له‌ جێگاكانی تردا به‌تایبه‌تی له‌ سالی ۱۹۲۰دا كه‌ كورده‌كان و عه‌ره‌به‌كان له‌ عێراقدا پێكه‌وه‌ تیا‌یدا به‌شداربوون.

ئه‌وه‌نده‌ی په‌یوه‌ندی‌شی به‌ك‌یشه‌ی كورده‌وه‌ هه‌یه‌ له‌ كه‌سایه‌تییه‌ گه‌وره‌كانی جیهان ده‌دو‌ی وه‌ك (لینین) و (لوید جۆرج) و (مسته‌فا كه‌مال) و (عیسمه‌ت ئینونو) و (چه‌رچل) و (میس بیل) و (مارك سایكس) و (ودرو وێلسن) و (كلیمه‌نسۆ) و (وه‌نزیلۆس)...

هه‌رچی فه‌رمان‌داره‌كانی ئینگلیز بوون له‌ كوردستاندا مامۆستا ره‌فیق ناوی هه‌موویان به‌خراپه‌ ده‌هێنێ له‌ هه‌لسو‌وراندنی كاروباری كوردستاندا، وه‌ك (مێجه‌رسۆن) و (كاپتان بۆند) و (كاپتان بیل) و ئه‌و فه‌رمان‌دارانه‌ی له‌ چه‌م‌چه‌مال و ئاك‌ری و زێبار و ئامیدیدا كوژراون، له‌ ئه‌نجامی كرده‌وه‌ و ره‌وشته‌ خراپه‌كانیاندا ته‌نیا له‌ ره‌وشت و كرداری (مێجه‌ر نو‌ئیل) و نیازی د‌ل‌ی به‌رامبه‌ر به‌كورد و كوردستان د‌ل‌تایه‌ و به‌چاكیه‌وه‌ ناوی ده‌بات.

یاداشته‌كانی مامۆستا ره‌فیق حیلمی گه‌لیك به‌كه‌لكن بۆ ئێمه‌ی كورده‌واری. چونكه‌ بێج‌گه‌ له‌وه‌ی دۆست و دو‌ژمنیان بۆ له‌ یه‌ك جیا كردو‌وی‌نه‌ته‌وه‌، ئه‌و په‌نده‌یشمان ده‌ده‌نی كه‌ ده‌بێ هه‌رجیه‌ك ده‌كه‌ین له‌ پیناوی سه‌ربه‌ری كورد و كوردستاندا بێ.

پټيکهنين پرېشنگ ددهات له ژين

له دوو توپي نهم بهرگه دا هه لېژارده يک له پټيکهنينې
(کورده واري) و (جيهانې) ت پټشکه ش ده کړئ
به هېواي نه وې خوښي و شادمانې به ژين ت بېه خشري

يهک دوو سهرنج لهم بهرهمه

(پټيکهنين پرېشنگ ددهات له ژين) يه کيک له بهرهمه ناوازه کاني ماموستا، که ده توانين ليوې
بروانينه دنياي نوکته و قسه ي نه ستهق و پرماناي دهگمن له دنياي روضنبيري و نه دېدا، (نواد و
نکات) به شيکن له هونري نه دېبي و له ناو ههر نه ته وېه کدا جتي خويان گرتووه.

ماموستا، چونکه مه به ستي سهرکي له نووسيندا خزمه ت گه يان دنه به خوښه ري کورډ، بزيه ده بينين
ههر له نيوان نهم بابه ته وه کومه لي له ژيان نامه و رووداوي دهگمن و پر له پندې کومه لي گه وره پياو و
سهرکرده ي به ناوبانگي گه لانيشي تيهه لکنيش کردووه... به لاي منه وه نه مه به دهره له و مه رامي که
ويستيتي قه باره ي کتيبه که ي پي زلتر بکات به لام من له خوښنده وه و سهرنج داني وردمدا بې بابه ته کان،
گه لي باس و بابه تي (ناوخيي) وام تيدا که و ته بهرچاو، که ماموستا له و بهر له يادنامه و بهرهمي
تريدا نووسيوني و خستونيه ته روو، نه مه ش ده بيته هوي کات به فيرودانيکي خوښه ر و جيجا گرتنيش
له م کتيبي دووه مه دا، بويه نه وانه هر له جتي خوياندا (له پراويزدا) ئيشاره مان پي داو و بواردومانن،
ته نيا ناو نيشاني بابه ته که مان هيشته و ته وه... خوښه ري وريا و زرنګ خوي هه ست به م ديارده يه دهکات و
له مه و پيشنيش هه روا باسي وا هاتوته پيش که له جتي ترډا خراوه ته توپي باسه کان: نه روزه، کهريم خاني
زه ند، سه لاه ديني نه يوي، نه ديسن.

وه نه بي ماموستا خوښي نه مه ي به سهرډا تيپه ريبي، له کوتاييدا و له ريزي نه و سهرچاوانه ي که بې نه م
بهرهمه که لکي لي ديون، ده سنيشاني نه و سهرچاوانه ي کردووه، به تايپه تي:

رؤژنامه کاني: خورمال، باسهره، چه مچه مال، ئاکري، بيره وهره يه کاني.

بيري خستونه ته وه، به لام ئيمه له م کاره ي ئيستاماندا نه وه به باش ده زانين که دوو باره يان نه که ينه وه.

ههر پراويزتکنيش که ماموستا خوي داينابي نه واه (ش. ف) نيشانه مان کردووه، وهک له
بهرهمه کاني تريدا په يره و کراوه.

جا بويه نه نجام ده بينين قه باره ي بهرهمه که له نه سله که ي بچوکر بونه وه.

هزمان کرد خوښه ري هيزا ئاگاداري نه مه بي و سوياس.

نه حمه د

پيشه کي

(۱)

(گالته وگه پ) و (قسه ي نه ستهق) و (ناسکه قسه) و (وتاري خوښ) و (دهنگ و باسي گه وره
پياوان و روضنبيران) و (مه تل) و (هونراوه ي به جوښ) و (په ندي پشنيان) له بارياندا هه يه مروث
دلخوش بکهن و بيشيه يننه پټيکهنين پټيکهنينش له باريدا هه يه پرېشنگ بدات له ژين و، له ش و هوش و
دل و دهر وون و گيان بيووژنينته وه و، هيز و تينيان پيبدات و، ئاراسته يشيان بکات بؤ ژياننيکي چاکتر و
پاکتر و بلن دتر.

که واته (پټيکهنين) پټوستي به کي (ژين) ه چونکه به ختياري ده خاته ناو ماله وه زينده گاني ده خاته ناو
فرمانه وه ئازار و هاواري ژين له کوتل پياو ده کاته وه له ماندووبون پرگارمان دهکات له دوژمنايه تي
دوورمان ده خاته وه ترس و لهرز له دل مان دهکاته دهره وه له سدان تنگ و چه له مه يش دهر بازمان دهکات.

که واته نه گهر ژيننيکي پر تنه ندروستي و سهرکه وتن و به ختياري مان دهوي: «بام پټيکهنين»!.

(۲)

مندالي ساوای بي گونا، پټده که ني...

لاوي به گورو هره ت، پټده که ني...

پياوي نه ژاد و سهرور و کارگوزار، مروثي سهرکه وتنو و سهرفراز ههر پټده که ني...

گوليش به دهم کره با فيتکه که ي به يانيانه وه ههر پټده که ني...

ياري شنگ و شوخيش به دهم ميډي پاشه روضيه وه، ههر پټده که ني... دوستي راسته قينه يش بؤ دوستي
خوي، باوک و دايکنيش بؤ جگه رگوشه ي خويان، ماموستا يانيش بؤ شاگرده زيرک و ئازاکانيان ههر
پټده که نن...

که واته (پټيکهنين): هيزنيکه...

پياویش هان ده داته سهرکار و فرمان و، خوښي ژيان و، پټيکه وه ناني ده سه لاتداري و سهرکه وتن...

سهرچاوه يه کي خوداييه: له ش و دل و دهر وون و گيان ده بووژنينته وه.

پياویش هان ده داته سهرکار و فرمان و، خوښي ژيان و، پټيکه وه ناني ده سته برا و دولبه ران...

که واته بام پټيکهنين!...

(۳)

پټيکه نه!...

تا ده توانيت: پټيکه نه!...

قا قا: پټيکه نه!...

تا ده که ويت به سهرگازي پشتندا: ههر پټيکه نه!.

تا له پټيکه نيندا پرست ده بري: ههر پټيکه نه!...

چونکه خەم و خەفەت چارەى گىروگرفت و تەنگ و چەلەمە و ئەرك و ئازارەكانتى پى ناكړئ!...

كەواتە پىبكه نه!... بام په شيمان نه بىته وه له وهى تەمەنت بەدلتەنگى و خەم و خەفەتە وه رابواردوو!...

پىبكه نه: له خوشیتدا!...

پىبكه نه: له ناخوشیتدا!...

پىبكه نه: بە دەم سەرکەوتن و پەككەوتنتە وه!...

پىبكه نه: له جوانى و پىرىتدا!...

پىبكه نه: له دەولەمەندى و هەژارىتدا!...

پىبكه نه: له تەندروستى و نەخوشیتدا!...

پىبكه نه: له ژین و دەمە و مردنتدا!...

كەواتە: هەر پىبكه نه!...

(٤)

پىبكه نه: بام سوپای خەفەت و ئازار بشكىنى...

بام دۆژمنى بەدكار بمرىنى...

بام بەسەر گىروگرفتى ژىنتدا ژال بى...

بام هەموو دەم بەدەستە برا و هەڅال بى...

بام له كارو فرماندا بەكار بى...

بۆ هەموو كەس بەفەر و بى ئازار بى...

پىبكه نه: بام لەش و هۆش و دلت، خۆش و بەهیز بن... تا بتوانىت بەرەنگارى (زۆردارى) و (هەژارى) و (نەخویندە وارى) و (نەخۆشى) بكەیت لەناو گەلەكەتدا...

تا بتوانىت بگەیت بەئامانجى بەرزى خۆت و نەتە وه و نىشتمان...

تایتوانىت بە (ئازادى) و (شادمانى) یه وه بژیت...

(٥)

ئەو كەسە هەلە دەكات كە بە دەم گىروگرفت و دەرد و ئازارە وه پىناكەنى؟!... چونكه (پىبكه نىن) هپزىكه چارەسەرى هەموو گىروگرفت و تەنگ و چەلەمە يەك دەكات!...

ئەو (ژىن)ەى هەمانە زۆر تر بەنرخ دەبى، ئەگەر بە دەم (پىبكه نىن) ه وه بەكارو فرمان و تىكۆشانى مەردانە وه بەسەرى بىهین، بۆ (كەلكى گشت لایى)... نەك بەشین و شەپۆر و گریان و كرده وى خۆ پەرستانە وه... لەبەر ئە وه پىوىستە: له هەموو بارىكدا، له هەموو جارىكدا، (كۆششى مەردان) و دەموچاوى (گۆل خەندەرانه) مان بى...

واتا: هەر بەكەلك بىن و پىبكه نىن تا ژىنى وا خۆش و نایانمان دەست بكەوى!.

منیش ئەى خویندە وارى خۆشەوىست! بەم نیازە وه ئەم نووسراو دەم پىشكەش كرده وىت له خودام دەوى:

پىشنگ بدات له ژىنت و، خۆشى و شادەمانىت پىبگە يىنى هەروها ئاراستە يشت بكات بۆ ئە وهى (كەلك) و (شادمانى) بە نەتە وه كەى خۆت بگە يىنىت.

سلىمانى: ١٩٦٧

شاکر فتح

(خاوەنى پرۆژەى خویندە وارى كورد)

پىبكه نىنى كورده وارى

(گالته وگەپ)، (قسەى نەستەق)، (ناسكە قسە)، (وتارى خۆش)،
(دەنگ و باسى گەورە پىاوان و رۆشنىبران)، (هۆنراوى بەجۆش)،
(پەندى پىشىنان)، (مەتەل)

سەلاحەد دىن

(١)

كە (سەلاحەد دىنى ئەيوى)، كۆرە گەورە كەى خۆى (زاهىر)ى كرد بەخونكار ئەم ئامۆژگارىيەى كرد،
فەرموى:

«خوداناس بە چونكه خوداناسى سەرچاوهى هەموو چاكە يەكە.

ئە وهى خودا فەرمانى داوه بكړئ، منیش فەرمانت پى د دەم بىكەيت.

چونكه ئە وه يە كە دەبى بەهوى رزگار بوونت خۆت له خوین رشتن بپارىزە چونكه خوین نانوى دلى
(گەل)ەكەت رابگرە و، ئاگات لىى بى و، چاودىرىى بكە چونكه تۆ له جىى من و له جىى خودا
بەسەریانە وه دانراوئ دلى مېرەكان و كار بەدەستانى فەرمانرە وایىبەكەت رابگرە.

چونكه سەرکەوتنى من له سایەى دل راگرتنى خەلكە وه يە چا و بەكەس هەل مەهپنە چونكه كەس له
دەست مردن رزگارى نابى زۆر بەووردىبە وه كاروبارى خەلك هەل بسوورىنە چونكه ئەگەر ئەوان دلخۆش
نەبن، خودا چا و له گوناخت ناپۆشى بەلام ئە وهى له ناوئند (خۆت) و (خودا) دا رووبدات، بەپەشيمان بوو
نە وه يەك له گوناھەكانت خۆش دەبى چونكه خودا گەورە و لى بوردە يە»^(١).

(٢)

(سەلاحەد دىنى ئەيوى)، له شەرپكدا كە دژى خاچەكانى ئەوروپا دەجەنگا، بەرامبەر لەشكرى ئىنگلىز،

(١) خولاسە يەكى تەئرىخى كورد و كوردستان- بەرگى دوو-م- محەمەد ئەمىن زەكى، ل ١٧٩- چاپى بەغداد- ١٩٣٧ (ش.ف)

که سه‌رۆکه‌که‌یان ناوی (پېچارد) بوو، ياخود (شېردل)، له تيره‌بارانی دوژمنه‌کانی نه‌ترسا، به‌سواری هه‌لېکوتا په‌میدانی جه‌نگه‌وه و، نه‌راندی به‌سه‌ریاندا، فه‌رمووی:

«بۆ خۆتان وا چاک‌تره‌ که له جی‌گای خۆتاندا بوه‌ستن چونکه‌ دل‌ی شیری ئیمه‌ له دل‌ی شیری ئیوه‌ که‌لێک به‌هێز‌تره‌!». (٣)

(٣)

(سه‌لاحه‌دینی ئه‌یوبی) به‌شه‌کر دوژمنه‌کانی خۆی ده‌شکاند.

له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌یشدا که (پېچارد) شاه‌ی ئینگلیز دوژمنی‌کی خۆتێژ و ډرنده‌ی بوو، له‌ کاتی جه‌نگدا، که‌ دژی سه‌لاحه‌دین خۆی ده‌یکرد، ئه‌سه‌په‌که‌ی کوژرا و که‌وته‌ خواره‌وه‌ به‌ناچاری به‌پێوه‌ شه‌ری ده‌کرد.

(سه‌لاحه‌دین) چاوی لێی بوو ده‌موده‌ست ئه‌سه‌پتی‌کی ره‌سه‌نی چاکی خۆی بۆ نارد به‌دیاری، تا به‌سوارییه‌وه‌ بجه‌نگی به‌رامبه‌ری رایشی سپارد پیتی بلّین: «سه‌لاحه‌دین چه‌یفی لێ هات ئازایه‌کی سوار چاکی وه‌ک تۆ به‌پێوه‌ شه‌ر بکات چه‌زی کرد ئه‌م ئه‌سه‌پت به‌دیاری بۆ بنێرێ، تا به‌سوارییه‌وه‌ به‌رامبه‌ری بجه‌نگی‌یت!». (٤)

(٤)

که (پېچارد) شاه‌ی ئینگلیز نه‌خۆش که‌وت، (سه‌لاحه‌دین) زانی که‌ داماو به‌سه‌ر به‌فر و میوه‌ ئیتر هه‌موو رۆژیک به‌فر و میوه‌ی هه‌موو ره‌نگه‌ی ته‌روتازدی بۆ ده‌نارد به‌دیاری تا چاک بووه‌وه‌!.

(٥)

که (پېچارد)ی شاه‌ی ئینگلیز نه‌خۆش که‌وت و، (سه‌لاحه‌دین) زانی که‌ داماو به‌سه‌ر پزیشکی‌کی شه‌ره‌زا و پسپۆر بۆ ئه‌مه‌ی چاکی بکاته‌وه‌، خۆی له‌گه‌ڵ پزیشکی‌کی تایبه‌تیدا خسته‌ شپوه‌ی پزیشکه‌وه‌ و، چووه‌ باره‌گای (پېچارد)، گوتی: «سوڵتان سه‌لاحه‌دینی ئه‌یوبی پیتی ناخۆش بوو، تۆ لێم نه‌خۆشیه‌ گرنگه‌دا بمی‌نسته‌وه‌ له‌به‌ره‌وه‌ هه‌ردوو کمانی ناردوو بۆ لات ده‌رمانی نه‌خۆشیه‌که‌ت بکه‌ین، به‌لکو ئه‌مه‌ خودایه‌ زوو چاک ببیته‌وه‌!...»

که (پېچارد) له‌ نه‌خۆشیه‌که‌ی چاک بووه‌وه‌، ئه‌و ساکه‌ زانی که‌ ئه‌و دوو پزیشکه‌ یه‌کی‌کیان (سه‌لاحه‌دینی ئه‌یوبی) خۆی بووه‌!...

(٦)

(سوڵتان سه‌لاحه‌دینی ئه‌یوبی) زۆر به‌ته‌نگ پاراستنی (گیان) و (سامان) و (ئاڤرو)ی نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆیه‌وه‌ بوو هه‌ر که‌سێ زۆر و سته‌می لێ بکردنا به‌زه‌به‌ی پێ ده‌گه‌یاندا جاری‌کیان، له‌ پاش شکاندنی له‌شکرێکی گه‌وره‌ی خاچه‌کانی ئه‌وروپا و به‌دیل گرتنیان، (سه‌لاحه‌دین)، خپوه‌تی‌کیان بۆ هه‌ڵدا و، له‌گه‌ڵ هه‌ندیک سه‌ره‌له‌شکر و گه‌وره‌ پیاوانی ئه‌و ناوه‌دا له‌ ناویدا دانیشته‌ ئینجا فه‌رمانی دا دیله‌کانیان هێنا به‌رده‌می.

له‌ناو دیله‌کاندا (رینۆلد) سه‌رداری که‌لاتی (که‌ره‌گ) و، که‌لێک خونکار و، سه‌رکرده‌ و، سه‌رداری

فه‌ره‌نگه‌کان گیرابوون، له‌گه‌ڵ چه‌ند گه‌له‌یه‌ک سه‌ربازیاندا خونکار (جۆی) له‌ به‌فراوه‌که‌ی خواره‌وه‌، کاسه‌که‌ی دا به‌ ده‌ست (رینۆلد) سه‌رداری (که‌ره‌گ)، تا ئه‌ویش تۆزێکی لێ بخواته‌وه‌ به‌لام سه‌لاحه‌دین ده‌موده‌ست به‌ره‌سته‌ی کرد، فه‌رمووی: «ئیمه‌ ئاومان نه‌داوه‌ به‌و بی‌خواته‌وه‌، تا له‌ ده‌ستمان رزگار ببێ!...».

دوای ئه‌وه‌ گورج (سه‌لاحه‌دین) هه‌ستایه‌سه‌ر پێ و، ده‌ستی کرد به‌گێڕانه‌وه‌ی کرده‌وه‌ گه‌نگ و نه‌نگه‌کانی سه‌ردار (رینۆلد) و، په‌یمان شکاندنه‌کانی، بۆ هه‌مووان: که‌ که‌لێک جار ده‌رباره‌ی کاروانه‌ بێ تاوانه‌کانی موسوڵمانه‌کان و حاجی یه‌ موسوڵمانه‌کانی کردبوو، له‌ کاتی هاتوچۆیاندا، وه‌ک رووت کردنه‌وه‌ی پیاوان و ئافره‌تانیان و، به‌دیل گرتنیان و، ریسواکردن و، زۆروسته‌م لێ کردنیان ئه‌مه‌ بێجگه‌ له‌مه‌ی که‌ جیتیوی پیسیشی دابوو به‌ئایین و پیاوه‌ گه‌وره‌کانی ئیسلام! دوای ئه‌وه‌ (سه‌لاحه‌دین) فه‌رمووی: (جا من، له‌سه‌ر ئه‌و که‌تنانه‌ که‌ که‌لێک جار په‌یمانی شکاندوو و، دووباره‌ی کردوونه‌ته‌وه‌، سوێندم خواردوو ئه‌م سه‌رداره‌ سته‌مکاره‌ (رینۆلد) به‌ده‌ستی خۆم بکوژم له‌به‌ره‌وه‌ سوێنده‌که‌ی خۆم ناشکینم و هه‌ر ده‌بێ بیکوژم!». (سه‌لاحه‌دین) ئه‌وه‌ی گوت و (رینۆلد)ی هه‌ستانه‌ سه‌ر پێ و شیره‌که‌ی هه‌لکیشا و به‌وه‌شاندنێک که‌للای رینۆلدی په‌راند خونکار و سه‌رکرده‌ و سه‌رداره‌کانی خاچه‌کان، له‌وه‌ زه‌نده‌قیان چوو بوو به‌لام (سه‌لاحه‌دین) که‌ زانی ترس نیشته‌وته‌ دل‌پانه‌وه‌، به‌چه‌ند قسه‌یه‌کی شیرین و نه‌رم و نیازی خۆی، دل‌ی دانه‌وه‌ و، ترسی له‌ دل‌ کردنه‌ده‌ره‌وه‌ و به‌رپزێکی زۆریشه‌وه‌ په‌وانه‌ی کردن بۆ (شام) تا له‌پاشا به‌شینیه‌ی کاروباریان بپزێتیه‌وه‌.

به‌لێ، (سه‌لاحه‌دین) وابوو، ئه‌م (شاهه‌نشاهه‌ کورده‌)، به‌خوداناسیه‌که‌ی و، به‌کرده‌وه‌ چاک و پاک و بل‌نده‌کانی، سه‌ری (نه‌ته‌وه‌ی کورد) و (ئیسلامه‌تی)ی بل‌ند کرده‌وه‌ ته‌نانه‌ت نه‌ک هه‌ر دۆسته‌کانی و ژێر ده‌سته‌کانی دوژمنه‌کانیشی خۆشیان ده‌ویست و پزێیان لێ ده‌گرت.

که‌ریم خانی زه‌ند^(١)

مه‌حمود پاشای جاف

(مه‌حمود پاشای جاف) سه‌ره‌ک هۆزێکی مه‌ند و زرنگ ده‌بێ.

هه‌موو جاریک ئامۆژگاری جافه‌کانی هۆزی خۆی ده‌کات منداڵه‌کانیان بنێرنه‌ به‌ر خۆبندن، بۆ ئه‌مه‌ی ژیاینیکی پاک و چاک و بل‌ند بژین، رۆژتیکیان ئه‌فسه‌ره‌تیکێ تورکی عوسمانی دیته‌ دیدیه‌یی له‌پاش ماوه‌یه‌ک هه‌ڵده‌سێ و له‌ نزیک خپوه‌ته‌که‌ی مه‌حمود پاشاوه‌، له‌به‌ر چاوی ئه‌و هه‌موو خه‌لکه‌ به‌پێوه‌ میز ده‌کات!... له‌پاش ئه‌وه‌ی ئه‌فسه‌ره‌که‌ ده‌رواته‌وه‌ جافه‌کان به‌ (مه‌حمود پاشا) ده‌لێن:

(١) ئه‌م باسه‌ له‌ کۆمه‌له‌ چیرۆکی (خودای هه‌ژاران)دا ده‌قاده‌ق دووباره‌ بۆته‌وه‌: ل ٨٥-٩١، بۆیه‌ به‌چاکمان نه‌زانی دووباره‌ بێسته‌وه‌. بڕوانه‌: شاکر فه‌تاح- چیرۆک بۆ منالان- خودای هه‌ژاران ١٩٧٩ چاپخانه‌ی شه‌اره‌وانی هه‌ولێر.

«پاشا! خۆ تۆ بەئیمە دەفەرموویت بەمنداڵەکانتان بخوێنن، تا فێری کردەوه و پەروستی جوان و مەردانە بن کەچی ئەم ئەفسەرە خوێندەوارە ئەمەندە بەدخو بوو، لە نزیک ئێیمەوه و بە بەرچاوی ئەم ھەموو کەسەوه، بەبێتوھە میزی کرد! ئەو کەواتە ئەم ھەموو خوێندنە بەکەلتکی چی ھات؟!».

(مەحمود پاشا) یش کە گەورە پیاو و ھونەرمەند و جوامبەر دەبێ، بەم جۆرە وەرانی جافەکان دەداتەو:

«براگەل! ئەمە تاوانی خوێندن نییە کە ئەم ئەفسەرە وەھای کرد.

ھەر خۆی لە خۆیدا بەدخو و ناپیاو خراپیش پەرەدە کراوە بەلام ئەگەر نەبخوێندایە مێزەکە ی دەکرد بەسنگمدا!!».

وەسمان پاشای جاف

(وەسمان پاشای جاف) یش سەرەکی ھۆزی جاف دەبێ پیاویکی ھۆشمەند و زیرەک و بەچنگ دەبێ زۆر ھەزیش لە گالتەوگەپ دەکات.

پۆژتیکیان ھەست دەکات پیاویکی دزیی لێ دەکات پیاوێک دەنێرتە ژووری خۆشت پۆن دەربھێنێ خۆشی لێ دەگرێ بزانی دزیبەکە ی چۆن دەکات کابرا ھەندێک پۆن دەخاتە سەر تەپلی سەری و تەپلەکە ی خۆی دەکاتەو سەری لە پر وەسمان پاشا دەکات بەژووردا کابرا دادەچلەکت پاشا پیتی دەلتی: «برا سەرمامە تا زوو لەو سوپایەدا ئاگریکی نیلەنێلم بۆ بکەرەو!...».

– میرم بەم قەرچە ی گەرمایە ئەم سوپایەت بۆ چییە؟ رێم بدە بچم نوێنت بۆ بھێنم بیدەم بەسەرتدا تا گەرمت بێتەو.

– نەء نوێنم ناوی ھەر سوپاکەم بۆ داگیرسێنە و لەلامەو بوەستە تا گەرمم دەبێتەو.

– میرم وا دەچم داردینم سوپاکەت بۆ دادەگیرسێنم.

– نەء نابێ بچیتە دەرەو یەکیک لەو پێچکە تەختانە بشکێنە و بیکەرەو بەئاگر!...

کابرایش کە تی دەگات (وەسمان پاشا) میچی گرتووە لەسەر ئەوێ کە بەو جۆرە ئاگری بۆ بکاتەو، ناچار دەبێ فەرمانەکە ی بەجێ دەھێنێ کاتیکی دەزانێ ئەو ئەو پۆنە ی دزیبەتی و، ناویەتە سەر سەری، دەتوێتەو و بەدەم و چاویدا دیتە خوارەو!...

(وەسمان پاشا) یش تێرۆپر پیتی پێ دەکەن و، پیتی دەلتی:

«ئاو دەتگرم لە دزیبەکاندا دەپۆرەو مانی خۆت پیاوی وەک تۆم ناوی!...».

نالی

(۱)

(نالی) بوێژتیکێ گەورە و زانا و بەھرەداری کورد بوو لە سەردەمی بابانەکاندا ژیاو کە لە (قەرەداخ) دەبێ، دلی بەکچێکدا دەچێ، ناوی (حەبیبە) دەبێ دواي ئەمەندە گرفتاری دلداري ئەو کچە دەبێ ماری دەکات بەلام ئەم و ئەو لە کۆلی نابنەو پیتی دەلتی: «وەک زانیومانە یارەکەت چاوەکانی خیل و قیچن بێجگە لەو شەرانیبیشە!...».

ئەویش وەرانیان دەداتەو دەلتی: «یارەکەم چاوەکانی خیل و قیچ نین بەلام وەک دوو تاي تەرازوو وانە، لە پرووی نازەو نەختی سەر دەکەن!».

(۲)

ھەندێ کەس توانج و پلاری تی دەگرن کە بەزمانی کوردی ھۆنراو دەھۆنیتەو ئەویش بەم جۆرە وەرانیان دەداتەو، دەلتی:

کەس بەئەلفازم نەلتی خۆ (کوردی) یە، (خۆکردی) یە

ھەر کەسێ نادان نەبێ خۆی تابییعی (مەعنا) دەکا

(۳)

لە جیگایەکی تریشدا (نالی) دەلتی:

(فارس) و (کورد) و (عەرەب)، ھەر سێم بەدەفتەر گرتووە

(نالی) ئەمڕۆ حاکمی سێ مولکە (دیوان) ی ھە یە

(۴)

(نالی) کە سەربازەکانی تابیتە (ئەحمەد پاشای بابان) دەبێنێ بەم جۆرە لە شێوہەکی تەر و ناسکدا پێشانمانی دەدات:

ئەو تاقمە مومتازە کە وا خاسە ی شاھن

ئاشوویی دلی مەملەکەت و قەلبی سوپاھن

سەف سەف کە دەوەستن بەنەزەر خەتتی شووعان

حەلقە کە دەبەستن وەکو خەزمانە ی ماھن

نێرگس نیگەھو ساق سەمەن کورتە وەنەوہشەن

موو سونبول و پرومەت گول و ھەم لالە کولان

گولزاری دەر و دەشتن و غیلمانی بەھەشتن

ئاھوو سەف و ئاتەش بەکەف و تیز نیگاھن

سەحرا بەتەجەللا دەکەنە وادیی ئەیمەن

قامەت شەجەر و مەزھەری ئەلتافی ئیلاھن

گهه تاووس و گهه كه بكن و گهه بوو قهله موونن
 گهه شوعله و گهه ئاتەش و گهه دوودی سياهن
 لایق به به دەن ئەتەسی ئەخزەر كه دەپۆشن
 نەو رسته گوێ و بەستە لەگەڵ دەستە گياهن
 «بۆ سەیری خەرامیدنی ئەو سەروو قەدانە
 (سۆفی) لە تەلەبدان و هەموو سالیکی پاهن»

(۵)

جارتیکیان هاوڕێکانی (نالی) دەچن بۆ جیگایەك دەیانەوی ئەویش لەگەڵ خۆیاندا بەرن بۆ ئەوی
 دەلێن: «ئەسپێكیش بۆ (نالی) پەیدا بکەن، تا سواری ببێ و، بتوانێ لەگەڵماندا بێ» نالییش لە
 وەرامدا دەلێ: «من ئەسپم پێیە»!... ئەوانیش دەلێن: «کوا ئەسپەکت؟» نالییش دەلێ: «ئەو ئەو نییە
 ئەسپەکم؟!...» ئەو دەلێت و دەست دەبات بۆ «پێ»ی خۆی... دەلێ: «ئەو بەم پێیانەو خۆم نارۆم؟!».

(۶)

(نالی) پیاویکی زۆر دلته‌ر دەبێ سەیری! جوانی ئەگریجە یارەکیان چۆن هونەرمەندانە و وەستایانە
 پیشان دەدات، دەلێ:

لاولاوه كه لهو لاوه به‌ئەم لاوه كشاوه
 يا ياسەمەنی خواه له رووی پۆژه روواوه!

مەولەوی

(۱)

(مەولەوی) بوێژێکی هونەرمەندی گەورە (کوردا) بوو رۆژێکیان لە شارێ (سنه) لە کۆزێکدا دەبێ،
 لێی دەپرسن، دەلێن: «تۆ هەر دەلێت هۆزەکم خۆشیاڵ دەوێم و بەگەورەم دەزانن بەچیتدا پیشانی
 دەدەیت كه راست دێهیت؟».

(مەولەوی) یش لە وەرامدا دەلێ: «خۆ ئەگەر هیچ نەگێرمەوه، ئەو بۆ من بەسە، كه هەورامیبەك
 باریکی گران لە كەرەكەو دەنێ و، پێی دێهەوێتە (ملەو ئەوێ هەنگ) و، دەبەوێ بەویدا كەرەكەو سەر
 بخات، كه كەرەكەو ناروات، پێی دەلێ:

«هەچە دەو!... بەخودا ئەگەر وەك مەولەویییش بیت، هەر سەرت دەخەم!».

(۲)

كه (مەولەوی) دەچن بۆ حەج، لە پێگادا، لە بەغداد، لە تەكێهێ شیخ (عبدولقادرێ گەیلانی)،
 پشوو بەك دەدات بەلام نەخۆشییەکی سەرەمەرگ دەرگێ پیاوێكەیشی ئەمە بەهەل دەزانێ هەر پارەیهکی لە
 باخەلدا دەبێ دەیدزێ و لە بەغدادەوه دێهەوێتەوه گوندەكەو خۆی كه ناوی «سەرشاتە»یە لەوێ دەست
 دەكات بەبا و كەرۆی درۆ!... بەخیزانی مەولەوی دەلێ: «باوه مەولەویم لە بەغداد نەخۆش كەت و مرد

منیش لەوێ ناستم و پارەوێ حەجەكەیشیم بۆ بەشییەوه بەسەر هەژاران و داماوанда». خیزانی مەولەوی
 بەسەزمانیش دێهەوێتەوه شین و شەپۆر و گریان و پرسەگرتەوه كەچی لە پاش دوو مانگ مەولەوی لەوێ
 چاك دەبێتەوه لەبەرئەوهی نابووت دەمێنێتەوه حەجەكەو بۆ ناكێ بەناچاری دێهەوێتەوه گوندەكەو خۆی
 كه مەولەوی دێگاتە مائەوه پیاوێ ناپاكەكەو لە ترسدا هەلێت بەلام كۆرەكانی مەولەوی دواوێ دێهەوێتەوه،
 ناهێلن لە دەستیان دەرێچیت، دێگرن ئێنجا دێبەنە بەردەم باوكیان، خەریك دەبن بیکۆژن بەلام
 مەولەوی دەلێ: مەیکۆژن وازی لێ بەیتن.

هەرچی رووی داوه رووی داوه و پراوێتەوه، بەس نییە خۆم هاتوومەتەوه؟!».

ئێنجا مەولەوی روودەكاتە پیاوێكەو پێی دەلێ:

«برا!... خودا رووی مردن رەش بكات كه تۆی لای من وا شەرمەزار كرد ئەگەر من بێرەمەوێت تۆ بێج ئەم
 شەرمەزاریبەت بەسەر دەهات؟».

دواوێ ئەو پیاوێ ناپاكەكە دەرەكەن.

(۳)

رۆژێك (مەولەوی) پێی دێهەوێتە (پاوه)، لە ناوچەو هەوراماندا، دەبێتە میوانی مەلایەكێ پاوهیی
 (مەولەوی) سێ رۆژ لای مەلایەكێ خانەخۆبێ دەمێنێتەوه، كەچی خاوەن مائەكە هەر (توو) و (دۆی)
 دەرخوارد دەدات!... ئەویش خۆی ئامادە دەكات بگەرێتەوه مەلایەكێ پێی دەلێ: «مامۆستا! زوو ئوگرێت كرد
 مەپێكم دانابوو بۆت سەربێرم».

مەولەویش ناكاتە نامەردی، دەلێ: «كەواتە سوێندم وا بێ، تا لێی نەخۆم نارۆمەوه!...».

كه (مەولەوی) ئەو دەدا بەگوێی خانەخۆیکەیدا، خانەخۆی بەتاسەوه دێچێ!...

عەبدوللای حەسەن

(عەبدوللای حەسەن) باخەوانێکی هەژاری، نەخۆشەواری دەشتی شارەزور بوو لە تیرەو
 (نەورۆلێی جاف)دا لەگەڵ ئەوێشدا بەرەمی (هۆنراوه) و (پاستی پەرستی)ی ناوازه و نایابی
 پێشكەشی نەتەوهكەمان کردوو دۆستی (مەولەوی) بوو مەولەوی زۆری خۆش ویستوو.

ئەمە نموونەیهكە لە هۆنراوەكانی كه بەئاشكرا راستی پەرستی تییدا دیارە لێرەدا (عەبدوللا حەسەن)
 سكالاکەو و گلهیبەكەو بەرامبەر خودایە:-

ئەوه نان نەبوو تۆدات وه بەنه
 وه هەولێ قسول و، وه زۆری چەنه
 چەند سأل لەسەر یەك پەمەزانم گرت
 وه نان و وه ئاو پارشیوم دەکرد
 وه گەلێ دێدەو ماینی محەننەك
 وه منت ئەدا كەلشیکی چەك!...

ژېرم خاک دهکې، سهرم سهنگ دهکې
ئەمن دهنګ ناکه، ئەتۆ دهنګ دهکې؟!

مهحوی

(١)

(مهحوی) بوژتیکي گهوره و زانایهکی خاوهن پایه و راستی په‌رستیکي خوداناسی چاکه‌خواز بووه
پایه‌ی (مهحوی) له پایه‌ی (شیخی سه‌عدی) که‌متر نییه، له به‌رهه‌می ناوازه و نایاب و به‌که‌لکدا ئەمه
چەند نمونەیه‌کی هۆنراوه و بیروباوه‌رک‌نیتی که له باره‌ی (کورده‌واری) یه‌وه دایناون:

«شیخی هه‌مه‌وه‌ندیکی ئەدا وه‌عزه و نه‌سیحه‌ت
ئەو قورپه‌سه‌ره‌ی دابووه به‌ر فه‌خش و فه‌زیحه‌ت
خۆش هاته‌ جه‌واب و، وتی: «تۆ حه‌قته‌ فه‌قته‌ من،
قوتتاعی ته‌ریقم، نه‌کو قوتتاعی ته‌ریقه‌ت!»»

(٢)

«زه‌مانه‌ی پر ته‌عه‌ب ده‌تکاته تیروک
له تی نانت ده‌داتتی: دووبه‌شی نوک»

(٣)

«دنیا (تیترو) یه‌مه‌وه‌سته ته‌نیا برۆ
کئی ماوه تییا نه‌بووی تییا (ترو)؟!»

(٤)

«نامه‌رد ئەوه‌نده موعه‌ته‌به‌رن له‌م زه‌مانه‌دا
مه‌رد ئیعتیباری که‌م بووه، (مه‌ردی خودا) خوسوس!

(٥)

«له هه‌موو جی له‌چ که‌س بیینی مرووه‌ت نایه‌!...
(که‌رم) و (سیدق) و (وه‌فا) ئیسته له‌عالم بووه قات!»

ئەحمەدی خانى

(ئەحمەدی خانى)، له به‌رهه‌مه ناوازه و نایابه‌که‌یدا، که‌ ناوی ناوه (مه‌م و زین)، له مه‌یدانى (ویژه)
و (هونه‌رمه‌ندى) و (مرۆڤه‌روه‌رى) و (کوردايه‌تى) دا سه‌رى (نه‌ته‌وه‌ی کورد) ی به‌رز کردۆته‌وه ئەمه‌ بۆ
ئیمه‌ی کورده‌واری شایانى شانازییه، که‌ (مه‌م و زین) ه‌که‌ی (ئەحمەدی خانى) له ده‌مێکه‌وه له‌ جیهانى
پیشکه‌وتوودا بایه‌خ و رخى پیدراوه و، به‌گه‌لێک زمانى زیندووی پیشکه‌وتوویش په‌رچشه‌ کراوه
ته‌نانه‌ت زۆر که‌س له‌ پسپۆرانى وێژه‌ی جیهانى، (مه‌م و زین) ه‌که‌ی (ئەحمەدی خانى)، له (ئه‌لیاده) و

(ئۆدیسه) که‌ی (هۆمیرۆس) ی یۆنانى و، (شاهنامه) که‌ی (فیرده‌وسى) ی ئێرانى، ب‌لندتر و به‌رخت‌ر
داده‌نیت.

سه‌یرى پیشه‌کییه‌که‌ی (مه‌م و زین) ه‌که‌ی (ئەحمەدی خانى) بکه، که‌ له (٣٠٠) سال پتر له‌مه‌و
پیشه‌وه نووسپویه‌تى، چۆن شاره‌زایى و پسپۆرى و کوردايه‌تى خۆى نوواندووه به‌رامبه‌ر چاره‌سه‌رکردنى
کیشه‌کانى نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆى ئەمه به‌شیکه له‌و پیشه‌کییه‌ی که‌ ئەوپه‌رى لیکۆلینه‌وه‌ی زانایانه‌ی تیدا
نوواندووه:—

«جوامپى و هیممه‌ت و سه‌خاوه‌ت
مپىرنى و غیره‌ت و جه‌لاده‌ت
ئەو خه‌مه ژ بۆقه‌بیلى (ئه‌کرا)،
وان دانه به‌شپىر هیممه‌ت و داد.
هه‌ندى ژ شه‌جعه‌تى غه‌یورن
ئەو چەند ژ میننه‌تى نه‌ف‌وورن
ئەف غیره‌ت و ئەف عولوى هیممه‌ت
بوو مانبعی حه‌ملى بارى میننه‌ت
لۆپکفه‌ هه‌میشه بى تفاقین
دائیم به‌ته‌مه‌پرود و شیقاقن!...
گه‌ردى هه‌بووا مه‌ ئیتتیفاکه‌ک
فیکرا بکرا مه‌ ئینقیاده‌ک
(پۆم) و (عه‌ره‌ب) و (عه‌جه‌م) ته‌مامى
هه‌میان ژ مه‌را دکر غولامى!...
ته‌کمیل دکر مه‌ (دین) و (ده‌وله‌ت)
ته‌حسبیل دکر مه‌ (عیلم) و (حیکمه‌ت)
ته‌مییز ده‌بوون ژ هه‌ف مه‌قالات
مومتاز ده‌بوون خودان که‌مالات».

حاجی قادری کوټی^(۱)

شیخ پره‌زای تالهبانی

(۱)

«له فکرم دئ (سوله‌یانی) که دارولولکی (بابان) بوو نه مه‌حکوومی (عه‌جه‌م)، نه سوخړه‌کټشی (ثالی عوسمان) بوو له‌بهر قاپیی سهره سه‌فیان ده‌به‌ست شیخ و مه‌لا و زاهید مه‌تافی (که‌عبه) بوټه‌ریابی حاجه‌ت گردی سه‌یوان بوو له‌بهر تابووری عه‌سکه‌ر ری نه‌بوو بوټه‌جلیسی (پاشا) سه‌دای مؤزبکه و نه‌ققاره تا نه‌یوانی که‌یوان بوو دریغ بوټه و زه‌مانه، نه‌و ده‌مه، نه‌و عه‌سره، نه‌و روژه که‌مه‌یدانی جریدبازی له ده‌شتی (کانی ناسکان) بوو «به‌زهریه و حمله‌یی (به‌غداد) ته‌سخیر کرد و تټی هه‌لدا (سوله‌یمان) زه‌مان راستت ده‌وئ باوکی (سوله‌یمان) بوو (عه‌ره‌ب) ئینکاری فه‌زلی ئیوه ناکه‌م نه‌فزه‌لن نه‌ما (سه‌لاحه‌دین) که‌دنیای گرت له زومره‌ی (کوردی بابان) بوو قوبووری پر له نووری ثالی (بابان) پر له په‌حمه‌ت بی که‌بارانی که‌فی ئی‌حسانیان وه‌ک هه‌وری نیسان بوو که (عه‌بدو‌للا پاشا) له‌شکری والیی (سنه‌ی) شری‌کرد (په‌زا) نه‌و وه‌خته عومری پی‌نج و شه‌ش تیغلی ده‌بستان بوو

(۲)

«قه‌ومه‌کان به‌و خواجه و حوکی له‌سه‌ر به‌حر و به‌په‌ به‌رخه‌نټی‌ر گه‌ر نه‌نټی‌ر هه‌ر که‌سی ساحیب مه‌په‌ دټیم به‌گشیا ده‌یدرم گه‌ر فیله سه‌ل شټی‌ری نه‌په‌ با نه‌قه‌ومیت و نه‌زانن نه‌م هه‌موو شو‌ر و شه‌ره‌ گشت له‌سه‌ر بزنی شهل و کاوری گه‌ر و به‌رخه‌ له‌په‌!»

(۳)

«که‌له‌شټی‌ری به‌(په‌زا) لازمه‌ کرم‌اشانی زیره‌ک و چابوک و دم‌گه‌رم و در و شه‌پرانی

(۱) نه‌م بابه‌ته له‌نامیلکه‌ی (حاجی قادری کوټی) دا دووباره‌ بوټه‌وه، باشته‌ره که‌دیسان دانه‌نټه‌وه.

پروانه: شاکر فه‌تاح، حاجی قادری کوټی - چاپخانه‌ی شاره‌وانی هه‌ولټیر ۱۹۷۸

«که‌له‌شټی‌ری که‌قه‌پی گرت له‌بنا گوټی که‌له‌شټی‌ر پر به‌ده‌م بی‌چټی‌ر وه‌ک سه‌گی هه‌ورامانی که‌له‌شټی‌ری که‌نه‌گه‌ر شټی‌ری نه‌په‌ی بټه‌ مه‌ساف رای‌رفټی‌نټی به‌شه‌قی می‌سلی که‌ری تالانی به‌درټی‌ری وه‌کو مه‌ولان به‌گه‌که‌ی میری به‌یات به‌جه‌سامه‌ت وه‌کو کوټخا زله‌که‌ی بی‌بانی نه‌ی (نه‌قیب زاده) بنټره که‌له‌شټی‌ری‌کی وه‌ها بوټه‌(په‌زا) که‌ی سه‌گه‌که‌ی قاپیه‌که‌ی (که‌یلانی)!»

(۴)

«میر به‌سه‌د مینه‌ت هه‌ناردی ئی‌ستری‌کی رووت و قووت ده‌ست و پاسست و سه‌قه‌ت نه‌ندامی هه‌روه‌ک عه‌نکه‌بووت خاوه‌نی ئالټی‌کی نالټیم پی‌ی نه‌داوه موت‌له‌قا داوټی‌تی نه‌ما وه‌کو بی‌ستوومه‌ قووتی لایه‌مووت!... پشتی‌ری‌ش و شانی زامدار و جه‌دوو بوو ناعیلاج چه‌ند قرو‌شټیکم هه‌بوو بوټم دا به‌نه‌وت و عه‌نزه‌رووت سه‌ی فه‌تاحی مه‌یتهرم روژئ به‌حوجه‌ت لټی نه‌وی کلکی ده‌ره‌پنا له‌بن، ئنجا به‌عاسته‌م گوټی بزوت!... «گه‌رچی ناتوانی‌ بټروئ هټند له‌په‌که‌م قووه‌ته، ده‌نکه‌ جوټی‌کی نیشان ده‌ی تا قیامه‌ت دئ له‌ دووت پووش له‌لای حه‌لوايه حه‌تتا گه‌ر پل‌ووشه‌ی ده‌س که‌وی بای ده‌داو لوولی ده‌داو قووتی ده‌دا وه‌ک نټره‌ حووت گه‌ر قه‌له‌و بی نه‌م نه‌جنه‌ی نټره‌ چار ناکری مه‌گه‌ر (شیخ روفاعی) بی عیلاجی کا به‌نه‌سمای (جه‌له‌لووت) مه‌سه‌له‌حه‌ت وایه هه‌تا نه‌یخواردووم بینټرمه‌وه زور ده‌ترسم ده‌فعه‌یه‌ک قووتم بدا بکا به‌قووت!»

(۵)

«مایه‌کوټ جارن که‌ده‌تگوت په‌وتی په‌وتی ئاهووه ئی‌سته‌هه‌ستانی له‌سه‌ر ئاخو‌ر به‌یاهوو یاهوو قه‌ت له‌یه‌ک قسناخ که‌می جوټ ناده‌می و هټشتا له‌په‌ سال دوانزه‌ی مانگ سواری نابم و هه‌ر ماندوووه

گەر بەئاوژەنگی پەراسووی ئەم سەر ئەوسەر هەڵدێ
 هێندە نابزوێ بزانی ماوہ یاخوود مردووہ!...
 «خاوەنی پێشوویشی نازانی کە تەئریخ و سنە
 چەندە، ئەمما من لە پیرانی قەدیم بیستووہ:
 وەختی (نادر شاھ) هجوومی کردە سەر ئیقلمی (رۆم)
 تازە گواہی ئەو لە زگ دایکی خرووجی کردووہ!».

(ژیوەر^(۱))

قانیع

(۱)

جاریکیان مامۆستا (قانیع)، بوژی بەناوبانگ، لەسەر فرمان دادەمیێی روودەکاتە (دەربەندیخان) بۆ
 فرمان دەست کەوتن کە دەگاتە ئەوێ نامەیک دەنووسێ بۆ مامۆستا (کەریم زەند) ی دۆستی کە بریتی
 دەبێ لە تاکە یەک دێری بچووک: «یا کەریمی کارساز مەدەدێ»
 مامۆستا کەریمیش بەهەڵە داوان خۆی دەگەییێتیێ کە کاربەدەستانی دەربەند، تا (قانیع) دانامەزێتی
 لەسەر فرمانیکی باش وازناھێتی!...

(۲)

ئەو (فلس) وەللا لە داک و باب و باپیر چاتری
 تۆ لە دووسەد خزم و خوێش و شیخ و دەسگیر چاتری
 ھەو بەقوریانی زەرەت یم، رۆژی سەودا و مامەلە
 تۆ لە شیر و خەنجەر و برنەو گەلی ئازاتری
 وایزانم بێ ئەدەب نابم ئەگەر ئەمڕۆ بلیتم
 تۆ لە لوقمان و ئەرەستوو، عالم و داناتری
 من بەچاوی خۆم دەبینم کەمتیارت کرد بەشیر
 بەینی بینەللا لە خواجه و فەیلەسووف و ریاتری
 چەند زەبەللاح و قورمساخ و تەراحت کرد بەپیاو
 جا کەوابوو تۆ لە خۆتێندن چاتر و بالاتری
 کلکی کەر بەرز کیتەوہ، ئەیکە بەپێشەنگی قەتار
 ئافەرین بۆ تۆ (فلس)، بێشک لە من داناتری

(۱) ئەم باسە و نموونە شیعریەکانیش، دیسان وان لە نامیلکە (ژیوەر) دا، بۆیە باشتروایە بێبۆتێن.
 پروانە: شاکر فتاح- زیوەر- چاپخانەی کامەرانی- سلێمانی ۱۹۷۴

(۳)

(قانیع!) گشت کەس ئەزانێ تۆ کزۆلە و سەرکزی
 تۆ لە گشت کەس بێ (فلووس) و بێ دەس و پيسواتری
 کاکە (ئانە) و مامە (درههه) کۆمەکم بن بێمەلات
 تۆ لە جەم جەمەتر، لە دارا بێ خەم و دارا تری
 ئیستە کانی، چۆن جەنابی (من) لە تۆ دوورم تەواو
 تۆ لە رێوی، گەر خراپتر، لات و بێ عەنواتری
 خوانەخواستە دەفعە بێ نەقشم ببینی تۆ بەخەو
 جا ئەزانم چۆن لە گشت کەس، ھار و بێ مەعناتری!.

(۴)

برابن غایەتان یەک بێ، برایی غایە یەکبۆنە
 ئەوہی کۆمەک بەفیکرت بێ، لە ھەر لا بێ براتانە

(۵)

با سێ قات نەبێ خانوو و سەراکەت
 پارە قاتیکیان بدە بەبراکەت
 دەولەمەند مەلێ ھەولێ بۆ خۆیە!...
 نەبوونی ھەزار، نەبوونی تۆیە

(۶)

پرچ و بەرمال و سیواک ریش و کەشکۆل و عەبا
 بۆ (سوال)ن، کە ئەمە ئەسبابی ژین و جورمەتە؟!...

(۷)

دەستی (مەردی) توند لە ئەلقەو (کاسبی) مەحکەم بکە
 پولێ ناکا ھیممەتی (پیر شالیا و) (کۆنەپۆش)!...

(۸)

کاکی (مالیک)! پێم بلێ بۆچی ئەمە ئایینتە؟
 خۆین مژینی ژێردەسە بێ دەستەلاتان دینتە!...
 یەک قڕۆشت دا بە (پەبەیی تورک) و (تاپۆ) گرتە دەست
 تا قیامەت ئەو قڕۆشە مایەکاری ژینتە؟!...

(۹)

گوئى گره (قانونى سۆشبالىستى) دىنگى داپهوه:
 رۆژى مەرگت زۆر نىزىكه ئەو دىنگە (ياسىن) تە!
 نۆكەر و پىش خىزمەت و كارەكەر و داپه نەكەت:
 كەوتە رۆژى خۆى بزانە (دوژمن)ى خۆىنىنتە!
 باخى ھىندە قايم و مەحكەم نەبووى من نەتگەمنى
 (دەستى ئىستعمارە) ھىز و كۆمەك و پەرژىنتە!

(۱۰)

لە تۆزى ئاشدا غەرقم، لە تەوقى سەر ھەتا ئەژنۆم
 بەلام چەند خۆشە ئەو تۆزە، كە ھەر خۆم ئامىرم بۆ خۆم
 نە ترسى ئەمرى مافەوق و نە مەحكومى بەراتى تۆم
 لەسايەى زەحمەتى قاچ و سەر و دەس و ئەستۆم
 لە بۆكەس چا و لەبەر نىم و، خەبائى پى پيا ناكەم!...*)

مىرزاي خورمالى^(۱)

مىچەى حاجى برايم ئاغا

(۱)

ئۆتۆمۆبىلچى، لە پاش ئەمەى ئۆتۆمۆبىلەكەى خۆى لە دامىنى باخەكانى بەر گوندى (عەبابەيلن) دا
 وەستاند، رووى كرده ئۆتۆمۆبىل سوارەكان و گوتى: - ئۆتۆمۆبىلەكەم مەكىنەكەى كزىپووە لەمە بەولاولە
 بەسەر بەرەو ژووركەدا بى ناكات تەكا دىكەم داپەزن، بەپىن بۆنە سەرشاخەكە!... (مىچەى حاجى برايم
 ئاغا) ىش كە يەككىك بوو لە گەشت كەرەكان توورە بوو بەدەنگىكى بەرزەو گوتى:

- باوكم ئىپو ئەمە ناسن... جارىكى تىش ھەر واى لە ئىمە كرد... ئۆتۆمۆبىلەكەى خۆى تۆقاندووە،
 ھەر نەختى بەرزايى ببىنى، وا دەزانى كىو، و پىيدا سەرناكەوئ!...

(۲)

بەرىكەوت سەرۆكى شارەوانى ھەلەبجە و باوك و براكانى، ھەموويان چاويان كزىپووە (مىچەى حاجى

(*) : (قانىع) بەئاگرى (زۆردارى) و (دەرىدەرى) و (نەخۆشى) و (بى كەسى) و (نەخۆندەوارى) توواپەو،
 بەلام كانزايەكى پاكى بى گەردى رەسەنى پىشنگدارى لى پەداپو، كە بەپىشنگى ھەست و بىروباوەرى خۆى
 مىشكى (كور دەوارى) رووناك كردهو (ش.ف)

(۱) ئەم بابەتەو (حلمى، ئەمە كۆستە، شىخ تۆفىقى گولپ، مەلا عارف) لە كىتەبى يەكەم (يادداشتەكان...)
 رۆژنامەى خورمالدا پلاوكرادەتەو، بۆيە لامان برد. پروانە (ئاوینەى ژىنم) ل: ۲۴۸-۳۲۶.

برايم ئاغا) ىش، سالى ۱۹۴۰، لە ھەلەبجە فەرمانبەر بوو (مىچە) پىاويكى قسە خۆش بوو ھاوپىكانى،
 بەتايبەتى توورەيان دەكرد، ھەر بۆ ئەمەى قسەى خۆشى پى بكن.

رۆژتىكىيان لە بابەت چاوكزى و چاوپەھىزى ئەو پىاوانەو، فەرمانبەرەكانى ھەلەبجە لەگەل (مىچە) دا
 كرديانە دەمەقالتى، دواپى (مىچە) بەسوتىدىك دەمەقالتىيەكەى خۆى و ئەوانى برىپەو گوتى:-

«سا ژنەكەى خۆم سى بەسى بەرەللا كىردى، تا پىنجەم شەو و شەشەم شەو مانگىش، مانگ لە
 لايەن مالى سەرۆكى شارەوانى ھەلەبجەو نايىنئ!...».

كفر ئەحمەد

(۱)

جارىك (كفر ئەحمەد) دەچىتە گەراو (حەمام) يك لە سلىمانى.

پارەى لە باخەلدا نابى دەترسى لەوەى خاوەن گەرماو كە بچى بەگژىدا و تەرىقى بكا تەو دەس
 ھەلەبىتە ئاسمان و دەلى: «خودايە! يان چەند پولىك بىخەيتە باخەلمەو، بىدەم بەم خاوەن گەرماو
 ياخود گەرماو كە پرووخىنى، بەلكو دەربازىم و لەم شەرمەزارىيە رزگارم بى!...» زۆرى پى ناچى
 گەرماو كە بن مىچەكەى قرچە دەكات و دەست دەكات بەرووخان ھەر كەسە بەلايەكدا دەرباز دەبى (كفر
 ئەحمەد) ىش بۆى تى دەقاچىنى و، لە دەست كابرەى خاوەن گەرماو رزگارى دەبى!.

(كفر ئەحمەد) لە رىگادا چاوى بەھەژارىك دەكەوئ لە خودا دەپارەتەو، دەلى: «خودايە، بەگەورەبى
 خۆت يەككىك بۆ پرەخسىنىت چەند پولىك بىداتى». (كفر ئەحمەد) ىش دەم و دەست پى دەلى:
 «مردووت نەمرئ!... شىت بووى داواى پارە لە خودا دەكەيت؟! ھەر ئىستە بۆ چەند پولىك كە لىم داوا
 كرد، گەرماو يكى پروخاند!...».

(۲)

(كفر ئەحمەد) مانگايەك و كەرىكى دەبى رۆژتىك لە رۆژان مانگاكەى نەخۆش دەكەوئ دلى پى
 تەنگ دەبى دەست دەكات بەپارەنەو لە خودا دەلى: - «خودايە! كەر و مانگاكەم مەكۆزە ئەگەر ھەر
 دەيشكوژىت^(۱) كەرەكەم بكوژە!...».

كەچى كە بەيانى لە خەو ھەلەدەستىت، تەماشە دەكات مانگايەتە تۆپو! ئەو ىش ناكاتە نامەردى،
 دەچىتە بازار، كۆرىك دەدۆزىتەو، و دەبىاتە مائەو نىجا دەستى كۆرەكە دەخاتە سەر مانگاكە و لىنى
 دەپرسى: «مەلا ئەمە چىبە؟».

كۆرەكە دەلى: «ئەمە مانگايە!...».

نىجا (كفر ئەحمەد) دەستى كۆرەكە دەخاتە سەر كەرەكە و، لىنى دەپرسى: «ئەى ئەمە چىبە؟...».
 كۆرەكە دەلى «ئەمە كەرە».

(۱) راستتر: دەيشيان كوژىت.

(کفر ئەحمەد) یش کە ئەو لە کوێرە دەبینی، دەست دەدات بە تەپلی سەری خۆیدا و، ڕوودەکاتە ئاسمان، دەلێ: «خودایە! ئەم کوێرە بە کوێری خۆیەو زانی کامیان (کەرە) و کامیان (مانگا) یە ئەی تۆ بۆچی بەو هەموو چاوانەو کە هەتە، لە جیاتی کەرە، مانگاکەت کوشتم؟!».

مەلا سەعید

(١)

لە سلێمانیدا (مەلا سەعید) ناویک پەیدا دەبێ پیاویکی راستگۆ و خوداناس دەبێ حەز لە پیاوی درۆزن و دوو ڕوو ناکات لە بەر ئەو بەدڵ قین لە سۆفییە مل قەوییە ڕیش پانە دوورووەکی مژگەوتی گەورە هەلدەگرێ ئەم سۆفییە بۆ ئەمەیی خەلکە پیتی بلتین پیاوی چاک و خودا ناسە، دینتی لە ڕۆزانی هەینیدا هەر لە بەر دەرگای مژگەوتی گەورەو، بەردە وردە دەخاتە ناو قوڕ و چلپاو دەکەو، هەتا بە هەییوانی مژگەوتە کە گواپە مەبەسی ئەو بێ، کە موسولمانان بە سەر ئەو ڕێچکەیدا بڕۆن، تا پێلاوێ کانیاو قوڕاوی نەبن، تا ئەویش بەو کارە، خودا لە گوناھی خۆش بیست کە کاتی نوێژی ڕۆژی هەینی دیت، خەلکە، هەموو بە سەر ئەو بەردە وردانەدا دەڕۆن کەچی (مەلا سەعید) پێلاوێ کانێ خۆی دادەکەن و بەناو ئەو قوڕوچلپاوەدا دەروات، تا دەگاتە سەر ئەستێرکی مژگەوتە کە لێی دەپرسن:

«مەلا سەعید! بۆچ وا دەکەیت؟!» مەلا سەعید کوت و پر دەلێ:

«بۆ ئەمەیی بەشی من خودا لە گوناھی سۆفی خۆش نەبیست!».

(٢)

دەگێر ئەو: (مەلا سەعید) بە دەست یەکیک لە شێخەکانی سلێمانیەو ئازار و زبانی پێ دەگات ئەویش ڕوو دەکاتە شارەوانی سلێمانی (عەبادیا) ناویک کە ئەندامی کۆری شارەوانی دەبێ، لەوێ دەبینی کاتیکی دەبین ئەو (مەلا سەعید) دەچێ دەستی (عەبادیا) ی مەسیحی ماچ دەکات! خەلکە دەست دەکەن بە پێکەنین دەلێن: «مەلا سەعید ئەو چۆن دەستی (عەبادیا) ت ماچ کرد؟!...». مەلا سەعیدیش دەلێ: «پێویستە گاوردەکانی سلێمانی، هەموو ڕۆژێک سوپاسی خودا بکەن، کە پێغەمبەرەکیان (مەسیح)، ژنی نەهێناوە، مندالی بێی ئەگینا ئەوانیش وەک موسولمانەکانی ئێمە بە دەست نەوێدەکانی پێغەمبەرەکیانەو گێریان دەخوارد و تووشی ئازار و هاوار دەبوون!... منیش لە خۆشی ئەوێ کە (عیسا) پێغەمبەر ژنی نەهێناوە و مندالی نەبوو، دەستی (خواجە عەبادیا) م ماچ کرد!... دیارە ئەگەر (عیسا) پێغەمبەر بەدیا یە لێرە دەستی ئەوم ماچ دەکرد!».

ئەمینە شەیت

(١)

مایینە بۆرە

ئەو دەمە لاو بووم، تازە پێ دەگەیشتم ڕۆژێکیان مایینەکم لە هاوڕێیەکم خواست و چووم بۆ سەیران بۆ گوندی (زێ گوتێز)، لە گەل چەند هاوڕێیەکمدا بۆ ئێوارە هاتینەو مائی بەلام ئەمەندە لە ڕێگادا غارمان کەردبوو، خۆشمان و ماین و ئەسپەکانیشمان لە پەلوی کەوتبووین لە راستیدا من خۆم حەزم لەو هەموو غارکردنە نەدەکرد.

بەلام چونکە ئەوان بە غار دەڕۆشتن، ئەگەر بە غار دوایان نەکەوتایە، دوا دەکەوتم ئەو ڕێگا درێژەیشم درەنگ بۆ دەبرای هەر دوور نەبوو ڕێگاییشم لێ و ن بێی بە کورتی: هاوڕێکانم جەربە زەبوون، بلیمە تبوون، چاویان لە ماندوو بوون نەدەترسا کە هاقمەو مائی، گورج مایینەکم نەبردەو بۆ خاوەنی ئەمەیش لە سەر ئامۆژگاری باوکم بوو هەروەها، تا تەواو نەحەسایەو و، کا و جۆ و ئاویشم نەدایە، نەم بردەو بۆ خاوەنی کاتی مایینەکم بردەو بۆ خاوەنی، ئامۆژگارییەکی باوکم بۆ گێرایەو و پێم گوت: «باوکم دەلێ: تا دوو سێ ڕۆژێکی تر سواری مایینە نەبێ ئەگینا ئەمەندە ماندوو بوو ئەوانە یە بتوێ بەلام هاوڕێکەم بە گوتی ئامۆژگارییەکی باوکمی نەکرد ئەمەندە سواری مایینە بۆر بوو، سێ ڕۆژی تری پێ نەچوو تۆی!... هاوڕێکانی سەیرانە کە بۆ ئەمەیی پێ بکەن، خاوەنی مایینەکیان هانەدەدا لە من بەدناویان دەکردم بە کوشتنی مایینە کەو ئەویش خۆش باوەر بوو، دلی شکا!... بەلام من هاوڕێکەم زۆر خۆش دەویست نەم دەویست دلی لێم بشکێ زۆری لە گەلدا خەریک بووم دلی چاک بکەمەو^(١) بەلام هەرچەندم کرد کەلکی نەبوو!... دوا یی خۆم و چەند هاوڕێیەکی تر ئەمەمان بەهەل زانی: بربارمان دا بەزمێکی لێو بەرپاکەین بەلکو بەسایەیی ئەم بەزمەو، ڕێگایە ک بەزەمەو بۆ ئاشتبوونەو هەمان.

بێ ئەمەیی بەتێلێ خاوەن مایینی هاوڕێمان بەم کەینەو یەنە یە بزانی، بیست و پینج نامەمان نووسی و بەناوی ئاھەنگی مردنی مایینە بۆرەو، دا بە شمان کرد بە سەر هاوڕێ و ئاشنا و ناسیوێدەکانماندا خاوەن ماین کاتی زانی، هەموویان لە کاتی هەشتەمی بەیانیدا، لەناو دالانەکی مائی ئەواندا کۆبووینەو

(١) ئەم بابەتە لە ڕۆژنامەی خورمالدا -لە یاداشتەکان- کتیی یەکەم، بڵاوکراوەتەو هەروا بابەتەکانی دوا ئەمەیش: کابرایەکی شارەزووری، شەکر فروش، رەشید ئاغا، کوپی مەلا سالح، مەلای دێی بەرام بەگ، رەنجبەر و ئاغا، شەڕ دەم، مەلایەک و دەولەمەندی، سەبیلکێشان، کەس بەدۆی خۆی ئالێ ترشە، مەلا و حاجی، پشوی هاوینە، جووت ژمێرکردن، ئەمانە وان لە ڕۆژنامەی باسەرەدا باشتەر وایە دوویات نەبەو.

(١) لە دەسنووسی (خۆشخوانی) دا شیعیکی تێدا یە بەناوی (مایینە بۆرە) وەکە مامۆستا بەم بۆنە یەو هەلی بەستووە، لەم کتیی دوو هەمدا لە بەشی (شاگردە تاح و شیعر) دا دەبینی.

بهسه زمانه، سهري سورمايو، واقی ورمابو، نهیده زانی له بهرچی لهویدا کۆبوینه تهوه روویشی نه دهات لیمان بیرسی: «بۆچی هاتوینه ته میوانی؟». بهلام زۆری پی نهچو، رازی هاتنه کهمانی لی تاشکرا کرا و، گوتمان: «بۆ پرسه ی ماینه بۆره هاتوین، نه لفاتیحه» ئیتر دهستان کرد به (فاتیه) خوتندن و پیکه نین و سه رخۆشی کردن له هاوړیکه مان!... دوی نهوه و تاربیژان و بوژان دهستیان کرد به و تاردان و هۆراوه خوتندنه وه، که هه موویان ستایش بوون بۆ (ماینه بۆره) و، بۆ پرسه کردن له (خاوه نی بهرپیزی ماینه بۆره)!!!

خاوه ن ماینیش که ئاهه نگه که ته و او بوو، تیروپر قسه ی پی گوتین و، توانج و پلاریشی تی گرتین ئیمه ییش وه رانه که مان نه وه بوو: هه موومان دهستان کرد به پیکه نین بهلام لهو کاته دا که خه ریک بووین بلاوه ی لی بکه یین، شتییکم بیرکه وته وه حه یفم لی هات نه وه هه له دهست بدهم ده موده ست چووم بۆ ته ویله که ی مالی هاوړیکه مان و، زین و په شمه و له غاوی ماینه که و، تووره که ی کاو جوکه ییم دا به کۆلدا و هینامه بهرده م ئاهه نگ گپه رکان وگوتم: «ئهمه ییش که له پووری خودالی خویش بوو، (ماینه بۆره)، (نه لفاتیحه)!!!... دانیشتوانی هه موویان دهستیان کرد به (فاتیه) خوتندن و پیکه نین.

ئیسر له ناوه ند تووره یی خاوه ن ماین و، تریق و هووړ و پی که نینی بانگ کراوه کاند بلاوه مان لی کرد!!!

ئهم هه موو که تنه و که چی، له پاش چه ند رۆژتیک من و هاوړیکه م به ئاسانی ئاشتمان بووه وه!!!

(۲)

به زمیک له سه ر کۆنه په رستی!

لاویک له ئهمه ربکا هاته وه خوتندنیکی باشی خوتندبو بهلام له خو ی زۆر بایی بووبوو گالته ی به هه موو شتیه یه کی ژبانی (کوره واری) مان ده کرد، تیزی ده کرد به (ترخینه) و (نیرگه له)!!

توانج و پلاری ده گرت له (که شیده) و (میژه ر)!!! خو (کووپه ی شین) و (سوینه ی جل شتن) و (مه سینه) و (له گه ن) و (گلینه) و (مه رکانه) ی هه ر به جاریک دا بووه به ر کلکان!! که (مزه وت) یکی ده بیینی رووی ده کرد به و لاوه! که (که شیشیک) ی ده دی، دهستی ده کرد به پیکه نین!!! هه رچی (ریشو) و (سمیل) و (پاوانه) و (خرخال) و (خه ته نه سووران) و (خه نه به ندان) و (پاش تیلانه) ییش هه بوون، نه وه هه ر به جاری هوروژی ده رده سه ریان!... که ناوی (مه لا کویره کان) ی مزه وتی گه وره و (ته زیج) و (سیواک) ی ده رویشه کان به اتایه دلی تیکه له دهات!... که ناوی (پرسه کردن) و (سێ رۆژگانه) و (کولیره ی ئیمام عه باس) و (شهوی شهوی به راتی) یشت لا به یینایه، نه وه هه ر شیت ده بوو!!!

که دایکی مرد، ناشتی بهلام ته له فۆنی بۆ خالی کرد، گوتی:

«من ئاره زووی (پرسه کردن) ناکه م تۆ له وێ پرسه ی بۆ بگره!» به کورتی هاوړیکه مان وای لی هاتبوو، که دهستیان ده گوشتی، دهستی دهشت!... که ماچیان ده کرد، ده موچاوی خو ی گلاو ده کرد!... که ده رگایه کیشی ده کرده وه به چمکی چاکه ته که ی ده یکرده وه، نه وه که دهستی پیس بی؟!...

هه رچی (کاربه دهستان) و (ده و له مه ندان) و (خاوه ن سایه و پایه) ییش بوون، نه وه هه ر به شووری یی

داده نا که پیاو تیکه لییان بکات!...

به کورتی هاوړیکه مان ئهمه ند له وزه ده رچووبو، هاوړی و ناسیاو و ئاشناکانیشی، که ئهمه یان لی ده بیست و لی ده دی، زۆر تر سه ریان ده کرده سه ری به تاییه تی هه رچی پیچه وانه ی دلی نه و بوایه نه وه یان ده کرد، بۆ ئهمه ی تووره ی بکه ن و پیی پیکه ن!؟.

له گه له ئهمه نیشدا هه مووی لاوه که کورپکی چاکه خواز و دلته ر و ده ست بلاو و دلپاک و بهر تیزمان ده هاته پیش چاو هه ندیک له قسه کانیشی له راستی به ده رنه بوون هه ندیک له کرده وه کانیشی ناپه سه ند نه بوون.

له بهر نه وه من و چه ند که سیکی تر بوو بووین به هاوړی بهلام له ده ست توانج و پلار و هوروژی نه و رزگارمان نه ده بوو ئیمه ییش له تووره کردنی نه و، و، پیکه نینی خۆمان در یغیمان نه ده کرد!...

رۆژتیکان به نه یینی پیمان زانی: که چه ند که سیکی له خاوه ن (پایه) و (مایه) و سایه، بانگ کردبوو بۆ نان خواردن، که یه کیکیان له کاربه دهسته گه وره کان بوو بهلام له هاوړیکانی خو ی که ئیمه بووین که سمایی بانگ نه کردبوو! ئیمه ییش ئهمه مان به هه ل زانی که به زمیکی لیوه په یدا بکه یین!... لیژنه یه کمان بۆ دوروست کرد به نه یینی بریاری چه ند شتییکمان دا بیکه یین تا که له ویله ی نه و به زمه مان په یدا کرد شه و و رۆژتیک پیوه خه ریک بووین ده نگمان نه کرد تا له نان خواردن بوونه وه کاتیکیان به خو یان زانی سه رمان کرد به ژووردا یه کیتمان نیرگه له ی هینابوو له گه له خویدا ده یکیشا! یه کیتمان بوخووری ده سووتاند له بهرده می خویدا!... یه کیتمان له ناو ده سکه وانیکی زلدا قاوه ی بۆ ده کوتا!... یه کیتمان نوشته یه کی سێ سووچی له قه نه وزی سه وز گیراوی به پیشی چاکه ته که ی هاوړیکه مانه وه قايم ده کرد!...

یه کیتمان کووژه که یه کی شینی به پیشی سیداره که یه وه به ند ده کرد!.

یه کیتمان به سیواک ده می خو ی پاک ده کرده وه! یه کیتمان رسته (ته زیج) یه کی به دهسته وه گرتبوو، ناوی خودا و پیغه مبه ری ده هینا!... یه کیتمان زه رگیتی ده رویشانه ی به دهسته وه گرتبوو هه لی ده سوواند!.

یه کیکیشمان له پارچه ته خته یه کی درێژ کۆله دا چه ند فه رمووده یه کی خودایی نووسیووه وه بۆ چاوه زار، به پیش ده رگای خانووی هاوړیکه مانه وه دایده کوتا!...

که بانگ کراوه کان ئهمه یان چاو پیکه وت، تیگه یشتن نیازی چیمان هه یه، هه موویان دهستیان کرد به پیکه نین! بهلام هاوړیکه مان لچی هه لده قورتاند و، رووی گرژ ده کرد و، لیمان تووره ده بوو.

جار به جاریکیش قسه ی پیده گوتین و هه ر شه ی لی ده کردین!... بهلام ئیمه تا نه وای ده کرد زۆر تر پیده که نین!...

دوایی پیمان گوت: «بۆج تووره ده بیت!... نان و خوانی گه وره پیاوان ئاهه نگی وای ده وێ!... بۆج خراپمان کرده وه دلی میوانه کانتان خویش کرده وه؟ نه ویش پیی گوتین:

«رۆژتیک مابێ بۆ ئیوه ده میتیم!...».

ئەمەندە و، كەچى زۆرى پىن نەچو، (مىر) لەگەلماندا ئاشت بوو، نان و خوانىكى جوانىشى بۇ پازاندىنەوه؟!.

(۳)

پەنجەرۆ دەلتى: «ئەوهى من دەيچىنم، دەيچىن. ئەوهى من دەيچىنم، دەيچىن. ئەوهى منىش دەيچىنم، دەيچىن...»

(۴)

دووپو، بەسەرزارى: زارىه تى، لە پاش مله: تلى لىلى!...

(۵)

لېرە تېر برسى تره لە برسى، خويئندەوار بەھاوارتره لە نەخويئندەوار.

(۶)

«لە ئاستى راستدا بەد ھەر دەنەوى، خودا راستە و پياوى راستى خۆش دەوى».

(۷)

دلخۆشى ھېزە، دلئەنگى گوناھە، تۆيش خۆت مەكە بەگوناھبار.

(۹)

ھەر بۆژيانى جىھانى خەبات مەكە، ھەر بۆژيانى پاش مردنیش خەبات مەكە، بۆ ھەردو ژيانەكە خەبات بکە، پېغەمبەرىش ھەرواى فەرمووه.

(۱۰)

تۆ چۆن بىر لە دواژۆخى خۆت بکەيتەوه وەھات لى دېت، لەبەرئەوه ھەر لە ئېستاوه بىر لە سەرکەوتن بکەرەوه، تا لە ژيانندا سەرکەوتووبىت (زانستى خۇناسىن) یش ھەروا ئامۆزگاريت دەکات.

قەسەى نەستەق پەندى پېشىنان

ناسکە قەسە

۱- لە عىساياندا، موسا بەتاسەوہچوو.

۲- سەگى کونەماسىيە و پاسى جرتاوا دەکات.

۳- کەر لە کوئى کەوتووه و کونە لە کوئى دراوه.

۴- دار ھەلپريت سەگى دز ديارە.

۵- ئەوهى بەتەماى کاسەى دراوسى بى، بى شىو سەردەنيتەوه.

۶- کە پشیلە لە مال نەبى، مشکان تىللىيانە.

۷- کە شىر لە بېشەدا نەما، چەقەل و رېوى دەکەونە سەما.

۸- لە جىتى سندان قوززەر قورته.

۹- نە داربى و نە پەردوو، لەعنەت بى لە ھەردوو.

۱۰- کوتەك دەزانى قۇناخ لە کوئىيە.

۱۱- تۆيەى گورگ مەرگە.

۱۲- سابوون مەدە لە ژىر پىتم.

۱۳- تا مال خۆ دزى گرت، دز مال خۆى گرت.

۱۴- کەر بکەويتە مالى ددانى دەشكى.

۱۵- زستانان پىنە و پەرۆ، ھاوینان وردە وردە برۆ.

۱۶- ئەمە ئىشە بەلمە ريشە؟! ئەمە کارە مام تەپالە؟! ئەمە دىنە مام پەلپەينە?!...

۱۷- کەمتيار پياوى چاکە، قولەپىتى بسمى دەنگ ناکا.

۱۸- بزن بۆ شەويكىش بى، جىتى خۆى خۆش دەکا.

۱۹- برامان براىى، کيسەمان جيايى.

۲۰- لە بى خەبەرەن کەشکەك سەلەوات.

۲۱- مەنىشە بەلایى نوشتەى مەلاو، بنیشە بەلایى کەرەمى خوداوه.

۲۲- ئەوئندە تووپرەيە، شەر لەگەل کلكى خۆيدا دەکات.

۲۳- مەبە بەناردى ناو دېکان.

۲۴- قەسە کە کەوتە زارى، کەوتە شارى.

۲۵- رېوى دەمى نەدەگەيشتە تری کە، دەيگوت ترشە ناخخۆم!...

۲۶- ھەرچى ريشى سوور بى، ھەمزە ئاغا نبیە.

۲۷- ھەر لە عەرش ھەتا قورپش، کەس بەدۆى خۆى نالى ترش.

۲۸- وەك کەرى دېز وایە، تۆپىنى خۆى و زيانى خاوەنى دەوى.

۲۹- ماست نبیە بەسمىلتەوه ديار بى.

۳۰- لە پاش باران، کەپەنەك.

۳۱- نە پىلاوى تەنگ، نەخانەى بەجەنگ.

۳۲- کاسەى پر ئاشتى مالە.

۳۳- بچۆرە شارى کە کەس نەتناسى، خۆت ھەلېكىشە پر بەکراسى.

۳۴- کالابە پىيى بالايە.

۳۵- ئەوئندەى بەرەى خۆت پىت رابکيشە.

۳۶- مېشولە نەچى چاکە بەگژ قوللەى قافدا.

۳۷- درۆزن ھەر جارى ناستا دەکا.

- ۳۸- کيچ له باخه ليدا سه وزله گيانم ده لى.
- ۳۹- وهكو نيسك وايه بهروپشتى بۆ نيبه.
- ۴۰- هه زار ئه فسوون و جادووى پيوه ئاويزانه ئهم پيشه.
- ۴۱- بهرپش نيه به ئيشه.
- ۴۲- ئه وهنده دزه كل له چاو ده فرينى.
- ۴۳- له هوويهك موويهك ده كاته وه.
- ۴۴- موويهك له بهراز ببيتته وه چاكتره.
- ۴۵- سه گى هه له وه، دز ده هينيتته سه راوهن مال.
- ۴۶- رپوى تا قه والهى خوينده وه پيستيان كه ند.
- ۴۷- له رپويان پرسى: «كى شاهيدته؟». گوتى: «كلكم!».
- ۴۸- له كن خوى چوو بۆرپش، كه چى سميليشى نايه بانى!...
- ۴۹- نه سه گى درو، نه زمانى شپ.
- ۵۰- گول بى درك نابى.
- ۵۱- دار پوازي له خوى نه بى نابريته وه.
- ۵۲- ئاو بپري له روخانه، هه ر خۆ چاكتره له بيگانه.
- ۵۳- ژنيش هه يه و ژانيش هه يه.
- ۵۴- من بويه بيت ده ليم «مامه»، كه چوله كم بۆ بگريت.
- ۵۵- ئه و نانه نانه ئيمپو له خوانه.
- ۵۶- به حوشترپان گوت: «كوپت بو». گوتى: «به من چى»!...
- ۵۷- پادار بگره، بى پا مالى خومانه.
- ۵۸- دۆست و دوژمن له روژى تهنه گانه دا ده رده كه ون.
- ۵۹- دۆست ئه وه تا ده تگريينى، دوژمن ئه وه تا بيت پيدكه نى.
- ۶۰- له ئيستريان پرسى: «باوكت كييه؟». گوتى: «خالم ئه سپه!»
- ۶۱- پوور ئه گه ر نير بوايه، مام ده رده چوو!...
- ۶۲- برا له پشت براى، مه رگ مه گه ر له لاي خودا بى.
- ۶۳- چاكه بكه و بيده به دهم ئاوه وه.
- ۶۴- چاكه بۆ خويش، نهك بۆ ده رويش.
- ۶۵- ديواريش گوتى هه يه.
- ۶۶- سوار تا نه گلتي نابى به سوار.
- ۶۷- پرسابه و زانا به.

- ۶۸- كابه بروخينه و دلئ مه رنجينه.
- ۶۹- ده رزى به خوتدا بكه، ئنجا شووژن به خه لكدا بكه.
- ۷۰- دل ئاوينه ي دل.
- ۷۱- ئه و جييه خۆشه كه دل تيا خۆشه.
- ۷۲- دهنگى ده هوژ له دوور خۆشه.
- ۷۳- كه دادپهروهري له ئارادا بو، گورگ و مه ر پيكه وه ئاو ده خۆنه وه.
- ۷۴- سه ر بۆ سه رپرين، نهك بۆ سه رزه نشت.
- ۷۵- دوو شووتى به ده ستى هه لئاگيرى.
- ۷۶- ده ستى دۆست بيپري خوينى نايه.
- ۷۷- ده ستى نه توانيت بيپريت، ماچى بكه.
- ۷۸- ناچارى سه ر به مالى دوژمندا ده كا.
- ۷۹- گوندۆره به رنه نگ نيه.
- ۸۰- ياخوا ده ستى چه پيشت داماوى ده ستى راست نه بى.

مه نه ل

ئه مه چييه ؟ هه لئ به يته:

- ۱- بنى ته سكه و ده مى بلاوه؟
- ۲- ده مه و خوارى كه ي: پره، ده مه و ژوورى كه ي: به تاله؟
- ۳- سه رى يه كه و بنى دوو، به رپيشى باو و باپيرتا هه لچوو؟
- ۴- پيسته وه ده نين، ليت نابيسته وه؟
- ۵- هه ر ئه روژيت و ليت به رده بيسته وه؟
- ۶- ته رى ئه كه ي، به لى ئه كه ي، به خوتيا ئه كه ي؟
- ۷- سوارى نه زى بووم دام له نه وه ر چووم بۆ نه كيئل.
- ۸- چه ند ده وران ده وري، دوو ئاو له جامى، هه ريهك له ته وري.
- ۹- له دوور هات، له نوور هات، دوو كه لافه ي زه رد و سوور هات.
- ۱۰- كه لافه ي چين چين، مورغى بى زبان، هه رچى هه لئ به يتى ئه حمه د پاله وان.
- ۱۱- قسه يه كم هه يه يه جگار بارىكه: شه وى روژن له روژى تاريكا.
- ۱۲- هه شت پاسه ل حورتى، دوو پا مانووتى دوو پا مالووتى: حا ده كا، هه شت پاسه ل حورتى را ئه كا.
- ۱۳- (يهك)ى من و (دوو)ى خه رات خه ر خپيتى: له (پيش) و له (دوا)ت له (تۆ)ى ده رئه كه م، ئه يخمه (برا)ت.

۱۴- ھەلەمەت دەبا بۆپىشى، ددانى نىيە بىكىشى.

۱۵- زەل زەيستان، قالايى كوردستان، ھەرچى ھەلى بھيتى ئىستىر بستان.

۱۶- قەلاى گەچىن، رى نىە تىي چىن.

۱۷- قەلاى گۆشتىن، بى پىلكەى ئاسنىن.

۱۸- ھەر دەرۆيت و نايگەيتى؟

۱۹- بەسى برا كىلاويكىان ھەيە؟

۲۰- ئەم لا پەرژىن، ئەولا پەرژىن، تىدايە كۆتريكى نەخشىن؟

۲۱- يەكىك بوو لە دىي (خورمال) دا دەرژيا: پاسەوان بوو، بەلام تەنگى نەبوو چىرۆك خان بوو، بەلام

نوسراوى بەدەستەو نەبوو كەباچى بوو، كەچى شىشى كەباب برژاندنى نەبوو.

ئيشكىرى دوكانەكانى خورمال بوو، كەچى دەنوست كە دەيشنوست لەسەر ھەشت كورسى دەنوست

بەكورتى ھەشت جۆر كار و فرمانى ھەبوو، كەچى نانى شەوى نەبوو گريانىشى نەدەھات، كەچى

دەگريا!...

وەرەمەكان ئەمەتان:

۱- كىلاو. ۲- كىلاو. ۳- دەرپىيە. ۴- ناو. ۵- شوتىن پىيە. ۶- كەوچكە. ۷- واتا: سوارى

ئىستىر بوو دام لە ئا و چووم بۆ خوى. ۸- ھىلكەيە. ۹- زەردەوالەيە. ۱۰- مارە. ۱۱- چاوە. ۱۲-

جووتى گايە. ۱۳- خەرەكە. ۱۴- مەشكەيە. ۱۵- ھەسپەرە. ۱۶- ھىلكەيە. ۱۷- مايە. ۱۸-

سېبەرە. ۱۹- سېپايە. ۲۰- چاوە. ۲۱- ئەمە كەس نىيە (مىرزاى غەفوورى خورمالى) نەبى!...

(ش.ف)

پىگەنىنى جىھانى

(ناسكە قسە)، (وتارى خۆش)، (قسەى نەستەق)، (ھۆنراوۋى بەجۆش)،

(دەنگوياسى گەورە پىاوان و رۆشنىيران)، (پەندى پىشىنان)، (گالتەوگەپ)

مەھەد پىفەمبەر (د.خ)

(۱)

«وا تىپىكۆشە بۆ جىھانەكەت، ھەرۋەك تا سەر دەمىنىت و نامرىت».

«وايش تىپىكۆشە بۆ پاش مردنت، ھەرۋەك سبەينى بىرىت».

(۲)

«چىت پىخۆشە بۆ خۆتى بىكەيت، ئەوۋىش بۆ براكەت بىكە».

(۳)

«ھەر لە بىشكەكەو ھەتا گۆرەكەت ھۆگرى زانست بە».

(۴)

«ھۆگرى زانست بە، تەنانەت ئەگەر لە چىنىشدا دەستت بىكەوى، ھۆگرى بە».

غومەرى خەتتاب

«ھەر كەسكىك لە كاربەدەستەكانم زۆرى لە يەككىك كىردى و پىتم زانىبى و ئەو زۆردارىم لەسەر ئەو

زۆر لىكراو ەلانەبىرىت، لە راستىدا زۆردارىيەكە خۆم لىم كىردوۋە!...»

زۈھەيرى ئەبوو سەلما

(۱)

«سەربەرزى، ھەتا لەم لاو لەولايەو خوتىن نەپىتتى، پىزگارى ناكى».

(۲)

«ئەو كەسەى دەستى بىروا و دىرىغى بىكات لە نەتەۋى خۆى، ئەفەرۆز و بەدناو دەكى».

ئەبۇل عولا ئۇل مەھەپرى

(۱)

«لە ئاودا سەرتان لە مەلەۋان شىۋاند

لە ئاسمانىشدا پەلەۋەرتان داچلەكاند

ئەمە ئىۋە لە ناۋدەچىن و ئەمە دەكەن:

ھەى بى ئاپروۋىنە، ئەگەر نەمردنايە چىتان دەكىد؟!».

نه چاكه خوازيان و، نه خودا ناسيان:

كه سيكيان تيدا نابيينيت، بۆ خوداي بكات، هەر كهسه يان بۆ كهلكى خۆي دهيكات له راستيدا كه له بهرديك له ههره چاكه كه يان چاكره چونكه نه زۆروسته م له كهس دهكات و نه درۆيش دهكات.

له (ئه بول عولا) يان پرسى «بۆچ ژن ناهيتيت مندالت بيب؟».

گوتى: «باوكم كه منى هيتنايه جيهانه وه، كه تنى كرد به لام من نامه وي كه تن بهرامبه رى هيج كه سيك بكهم!».

جهماله دينى ئه فغانى

(جهماله دينى ئه فغانى)، پياوئىكى زانا و ويژه وان و زرينگار و خوداناس و نازادى پهروه ر بووه كه رپى دهكه ويته (ئهسته موول)، (سوولتان عه بدولحه مييد) زۆر رپى لى دهگرى رۆژيكيان له بهرده م (سوولتان عه بدولحه مييد) دا رسته (ته زييح) كه كى خۆي دهده هيتى و خۆي پيوه خهريك دهكات كه له (سوولتان) جيا دهبيتته وه، كاربه دهسته كانى كۆشك به شيرينييه كه وه ئامۆزگارى (جهماله دينى ئه فغانى) دهكه ن كه جاريكى تر له بهرده م (سوولتان عه بدولحه مييد) دا رسته كه يه كارنه هيتى.

(جهماله دين) يش دهموده ست دهلى: – «به راستى ئه مه شتيكى سه رسوپه يتنه ره (سوولتان عه بدولحه مييد) كه يارى به كارويارى ئه م هه موو نه ته وانه ي ژير دهستى خۆي دهكات، كرده وه كه ي په سه ند بى، كه چى ئه گهر من يارى به رسته كه ي خۆم بكهم، كرده وه كه م، په سه ند نه بى؟!». .

شيخ محمهد عه بده

(شيخ محمهد) پياوئىكى زاناي خوداناسى شو رشيگيرى خه باتكار بووه له ميسردا له بنچينه دا كورد بووه ئه مه يه كيته كه له هۆنراوه كانى: – «من ويستم و خه باتم كرد (تاييني ئيسلام) به راستى و دروستييه كه ي خۆيه وه، جاريكى تر به يتنمه وه كايه وه و كارى پى بكرى. چونكه له وه دهترسام هه نديك له خاوه ن ميتزه ره كان له ناوى ببه ن».

شيخي سه عدى

(شيخي سه عدى) هه رچه نه ده به ويژه وان و بويز و زانايه كى تتيگه يشتووى (فارس) داده نرى، به لام له راستيدا (كورد) ه. ئه مه، په رچه هى هه نديك له هۆنراوه نايابه كانيتى، كه هه تا مرۆف ده ميتى، كه لكيان لى وهرده گرى: –

نه وه ي ئاده م هه موويان وه ك په لويۆي يه كتر وانه

چونكه له بنچينه دا هه موويان له يه ك گه وه ره كه وتوونه ته وه

ئه گهر په لويۆيه ك، له لايه ن رۆژگار وه دهردى تووش بى

هه موو په لويۆيه كانى تريس له تاو ئه و نازاره ئارام به خويان ناگر ن.

ئه گهر تۆ له چاره سه ركردنى سه رگه ردانى كه سانى تر دا كه م ته رخه مى بنويتى هه لناگريت ناوت بنرى (مرۆف)!...?

ئهى ئه و كه سه ي پابه ندى (خيتزان) خراوه ته پيت

ئيتر جاريكى تر به بيرتدا نه بيتته وه كه نازاديت!.

ناشئ كه س خه مى كه لك و چاكه و پيشكه وتنى مرۆف له م جيهانه دا نه خوات.

هه ر كه سئ ئه و خه مى نه خوارد، به نه وه ي ئاده م دانانريت.

غاندى

(غاندى) له تواناييدا هه بوو، جيتگاي هه ره باش و هه ره گران، له كاروانه ئاسنينه (شه مه نده ره) دا سواريئ كه چى هه ر سواري ژوورى پله ي سيته م ده بوو!... مه به سيشى له وه ئه وه بوو كه هه موو ده م له ناو جه رگى به شى زۆرى نه ته وه ي هيتندا بى، كه زۆريه يان له هه ژار و ناوه راست بوون جاريكيان ليتيان پرسى: «بۆچ تۆ، هه موو جاريئ هه ر سواري ژوورى سئ هه م بابه ت ده بيت؟!...».

ئو يش له وه رامدا گوتى: «چونكه چواره م بابه تم ده ست ناكه ويت؟!...».

جاريكيان (غاندى) ده چيته (له نده ن) دواي به ئه نجام گهياندى كاروبارى (سه ره خويى هيندستان) ده كه ويئ خونكارى (به ريتانيا) يش به و بۆنه يه وه ئاهه نكيكى نانخواردنى بۆ ده گيتري به لام (غاندى) له سه ر دوو مه رج ئه و ئاهه نگه په سه ند دهكات:

۱- كه ها ته ئاهه نگه كه بزنه كه ي خۆي له گه ل خۆيدا ببات تا له ويئ شيره كه ي بۆ بدوشري و بيه خواته وه!...

۲- به جلويه رگه ساكاره (هيندى) يه كه ي خويشيه وه، له ناو ئاهه نگه كه دا دانيشئ!...

سه ير ئه وه يه شاهه نشاهى ئينگليز هه ردوو مه رجه كه ي غاندى په سه ند كرد بوو!...

له (غاندى) يان پرسى: «ئينگليز چۆن ده ناسيت؟».

ئو يش گوتى: ئه گهر له ناو ده ريدا دوو ماسى شه ر بكه ن، په نجه ي ئينگليزى تيدا يه؟!...».

ئەدىسن

(۱)

كە (ئەدىسن) گە يىشتە تەمەنى ھەشتا سالى، لە ئەوروپا و لە ئەمەرىكاوھ سى سەد زانا و داھىنەر لە مالىھەكى ئەودا كۆيۈنۈھ، ئاھەنگ و زەماۋەندى جەژنى لەدايكىۋونى خۆى بۆ بىكەن كەچى كە (ئەدىسن) تىگە يىشت بۆچى ھاتون، ۋەك مىندالىكى ساۋا دەستى كىد بەپىكەنن بەجىتى ھىشتن و پاىكرەدە ناۋ (كارگە) كەى خۆى!.

زاناكەن و داھىنەرەكان ھەرچەندە ئەمەيان لەۋ رانەدەپەرمۇۋ كە ۋا بىكات، بەلام لە ترسى ئەۋدى سەرى لى بشىۋىتن، ۋازيان لى ھىنا ئەۋ چوۋ خەرىكى (داھىتان) ى خۆى بى و ئەمانىش چوۋن ئاھەنگ و زەماۋەندى بۆ بگىرن!؟.

(۲)

جارتىكىان (ئەدىسن) بەگەرمىيەكەۋە لە فەرمانىبەرىكى تەلگرافخانەى كۆنى پىرسى كە تەلگرافى تىبگەيىتنى چىيە؟. كابرانىش پىتى گوت: «تا سەگىك نەھىتە پىش چاۋت، ئەمەندە درىژ بىت: كلكى لە شارى (ئەدىنبورگ) و سەلكى لە شارى (لەندەن) بى ئەنجا ھەتا لە (ئەدىنبورگ) بەكلكىدا نەنوسىت ئەۋ لە (لەندەن) نەلۋورپىتى، تۆ لە تەلگراف تى ناگەيت!؟...».

بەلتى كە (ئەدىسن) ھەرزەكار بوۋ، كاپراى تەلگرافخانە ۋا پى گوت (ئەدىسن) ىش ئەۋ (ئەدىسن) ە بوۋ، كاتى كە مرد، داھىنراۋەكانى لە دوۋ ھەزار داھىنراۋ تىپەپان كىدبوۋ!...

بەرناردشۆ

(۱)

(بەرناردشۆ) نوۋسەرىكى گەۋرەى ئىرلاندىيى بوۋ بەلام لە بەرىتانىادا دىژيا خوى ۋا گرتىۋ: بەناۋ خانۋەكەى خۆىدا دەرگەرا و قسەى لەگەل خۆىدا دەرگە جارتىكىان ھاۋرىپىھەكى لىپى پىرسى: «بۆچ ئەمەندە لەگەل خۆتدا قسەدەكەيت!؟...».

(بەرناردشۆ) ىش ۋەرامى داپەۋە گوتى:

«بۆ ئەم كىردەۋىدەم دوۋ ھۆ ھەيە: يەكەمىيان ئەۋەيە ھەزدەكەم لەگەل پىپاۋىكى زىرەكدا قسە بىكەم دوۋەمىشپان ئەۋەيە كە ھەزدەكەم گوتى لە مەۋقەكى زىرەك بىگرم!...».

(۲)

(بەرناردشۆ) كە پىرېۋو، رېشىكى سىپى تۆپ و سەرىكى روتى بى توۋكى ھەبوۋ... جارتىكىان لىيان پىرسى: «جىھانت چۆن دىتە پىش چاۋ؟». (بەرناردشۆ) ىش دەستى برد بۆ سەۋرپىشى خۆى، گوتى: «بارى جىھان ۋەك بارى ناۋەند سەۋر پىشم ۋا: بەرھەمى يەجگار زۆرە بەلام شىۋەى دابەشكردنى ئەۋ بەرھەمەى يەجگار خراپە!...».

(۳)

جارتىكىان (بەرناردشۆ) لە ئاھەنگىكدا توۋشى (مىستەر چەرچل) دى، كە ئەۋساكە سەۋەكى كارەدەستانى بەرىتانىا و سەۋەكى دەستەى كۆنە پارىژ (مىحافىظىن) بوۋ... (چەرچل) پىتى دەلتى: «ھەرچەند تۆ دەپىنم نەۋونى و برىستى و گرانىم بىر دەكەۋىتەۋە!...».

(بەرناردشۆ) ىش ناكاتە نامەردى، دەمۇدەست ۋەرامى دەداتەۋە، دەلتى: «مىنىش ھەرچەند تۆ دەپىنم ھۆى نەۋونى و برىستى و گرانىم بىر دەكەۋىتەۋە!؟».

(۴)

جارتىكىان كچىكى جوان بە (بەرناردشۆ) دەلتى:

«خۆزگە مىن ژنى تۆ بوۋمايە ئەۋساكە مىندالەكەمان، زىرەكى تۆ و جوانى مىنى دەبوۋ!...».

(بەرناردشۆ) ىش ۋەرامى دەداتەۋە دەلتى: مىنىش لەۋە دەترىسم زىرەكى تۆ و جوانى مىنى بىۋايە!...».

تەيموۋر لەنگ

(۱)

جارتىكىان (مەلاى مەزىۋەرە) و (تەيموۋر لەنگ) لەناۋ سەرشۆركىكدا خۆيان دەشت (تەيموۋر) لە (مەلاى) پىرسى: «ئەگەر مېمەنە بازار، بىمىۋىش، چەند دەكەم!؟...».

(مەلاى) ىش ۋەرامى داپەۋە گوتى: «ھەزار لىرە!...».

(تەيموۋر) ىش گوتى: «خودا نەتگىرئ خۆ ھەر كەۋلەكەى لەبەرمدايە باى ھەزار لىرەيە!...».

(مەلاى) ىش گوتى: «دەمىن بەۋەيشەۋە ئەۋ نىرخەم بۆ دانائىت!؟».

(۲)

جارتىكىان دانىشتىۋانى ناۋايى تىكايان لە (مەلاى مەزىۋەرە) كىد، بۆيان بىپارپىتەۋە لە (تەيموۋر لەنگ) ى دۆستى، بەلكو فەرمەن بىدات نىرەفەلەكەى بىگرنەۋە، تا ئەۋەندە بەناۋباخ و شىنابىيەكانىاندا ھاتوچۆ نەكات و نەيان پلىشىپىتەۋە و زىانىيان لى نەدات.

(مەلاى) ىش پىتى گوتن: «باشە دەچم پىتى دەلتىم بەلام بەۋ مەرجەى ئىۋەش ھەموتان لەگەلما بىتن، تا ئىۋە مىنتان راسپاردوۋە بۆ ئەم كارە دۋايى خۆى و دانىشتىۋانى ناۋايىيەكە، ھەمويان، بەگەلە، چوۋن بۆ بارەگەى (تەيموۋر) لە دوۋر خىۋەتەكەيەۋە ۋەستان.

(مەلاى) ىش چوۋە پىتەۋە بۆلاى (تەيموۋر) كاتى كە (تەيموۋر) پىتى گوترا: «كۆمەلىكى ۋاگەۋرە ھاتون». بەشتىكى خراپى زانى لە پىر ھاتە بەرخىۋەتەكەى خۆى كە دانىشتىۋانى ناۋايىيەكە (تەيموۋر لەنگ) يان چاۋپىكەۋت بەۋ جۆرە ھاتە دەرەۋە، ۋاينازانى لىيان توۋرە بوۋە، لە ترىسا رايانكىد و مەلايان بەنەنيا ھىشتەۋە!...

(تەيموۋر) ىش روۋى كىردە مەلا و گوتى: «ئەمانە بۆچى ھاتىۋون و، بۆچى رايانكىد!؟» (مەلاى) ىش

گوتی: «گه ورم ئه مانه منیان ناردۆته لای ئیوه که تکاتان لى بکهه فیهل مهچکه یهک بۆ نیره فیهلکه تان بهیتن، تا فیهلکه تان بى ئارام نه مینیتته وه بۆیه کا هه راشیان کرد وایانزانی تۆ له پیشنیازده که بیان دلت شکاوه، بۆیه کا هاتوویتته دهره وه بۆ بهر خیتوته کهت».

(تهیموور) یش تکاکه ی (مهلا) ی پى خوش بوو ئه و نه ده ی پى نه چوو، (فیلێکی مهچکه) یشی هینایه ئه و ئی!...

ئنجا که لا دیتییه کان رووبه رووی (مهلا ی مه زبووره) بوونه وه، گوتیان: «ئیمه به فیلێک دارزابوین، که چی تۆ بۆت کردین به دوو فیل؟!».

(مهلا ی مه زبووره) یش گوتی: «ئه گه ر ئیوه مه رد بوونایه و پشتی منتان به ردایه، من ده متوانی له و فیهل رزگارتان بکهه، به لام که ئیوه هه راتان کرد، ناچار بووم، بۆتان پینه بکهه و، وای پى بلیم که پیم گوتوه ئه گینا ئه گه ر وه هام پى نه گوتایه، له وانه بوو، نه ک ئیوه، خۆشم له ناو ببات!».

(۳)

(تهیموور له نگ) له گه ل (بایه زید خانى عوسمانی) دا له خاکی (تورکیا) دا جه نگیکی خوتینی ده کرد... هه ردوولا جه نگاوه ر و خوتنریژ و درنده، هه ردوولا به چنگ و به زبروزنگ بوون... خا که کانى رۆژ هه لات و رۆژ ئا وایان پر کردبوو له کوشتار و ئازار و هاوار... دوا یی (تهیموور له نگ)، شه ره که ی برده وه و، خونکاری عوسمانی (بایه زید خان) ی گرت به دیل!...

دوا ی ئه وه بر دیه ناو خیتوته که ی خۆبه وه به لام (تهیموور له نگ)، هه رچه نده ریزی له (بایه زید خان) گرت، خۆ ی پى نه گبیرا، دایه قاقای پیکه نین!... (بایه زید خان) گوتی: «جوان نییه بۆ شاهێکی وه ک تۆ، به دیلیکی وه ک من پیکه نئ!».

(تهیموور له نگ) یش گوتی: - «خودا ناگاداره من به تۆ پى ناکه نم.

به لام به وه پى ده که نم که ئه م (جیهان) ه گرفتاری دهستی (کویر) یکی وه ک تۆ و، (شه ل) یکی وه ک من بووه؟!...».

پیکه نینی ناو ژن و میرد و ژن هینهران

(۱)

پیاوێک ژنیکی بیوه ژنی ماره کرد کاتى لای دانیشست و دهستی کرد به دوواندن، چهند پیجابه یهکی رهنگاو رهنگ و گه و ره و بچوکی چاو پیکه وت، که به دیواره که وه هه لواسرا بوون لیتی پرسى: «ئهم پیجابه شینه هی کییه؟...» ژنه که گوتی: «ئهمه پیجابه ی خودا لیخوش بوو، میردی یه که هه دهستی شکاوم بۆ ئه و له و کاته دا که پلێته ی گازه که ی داده گیرساند، گازه که گری گرت و کلپه ی کرد و، گری له ویش به ردا و سووتاندى...».

ئنجا میرده که ی پرسى: «ئهی ئهم پیجابه سه وزه هی کییه؟».

ژنه که یش گوتی: «ئهمیش پیجابه ی میردی دووه هه خودا بیبه خشی بۆ خۆی، هه تا بلپی خراپ له

427

ناوچوو... له کاتی که دا که به ناو شه قامیکدا ده رۆشت ئوتۆمۆبیلێکی لى که وت و کوشتی!...».

که ژنه که ئه وه ی گوت، میرده که رهنگی زهرد هه لگه را... ئنجا پرسى: ئهی تو خودا ئه م پیجابه سوور هیان هی کییه؟...».

ژنه که یش گوتی: «ئهمیش پیجابه ی میردی سى هه هه خودا لیتی خوش بى، له سه ریان که وته خواره وه و ملی شکا و ده موده ست مر د!...».

که ژنه که ئه مه ی گوت، میرده که، که هیشتا نه یشبوو بوو به زاوا، ده موده ست پیجابه که ی به ر ی خۆی دا که ند و، توو ری هه لدا بۆ ژنه که ی.

ئنجا به هه له داوان خۆی لى دوور خسته وه و پیتی گوت: «ها بگه ر، ئه وه پیجابه ی میرده که ی چواره میشت، که به رووت و قووتیه وه، خۆی له ده ست رزگار کرد؟!».

(۲)

یه کیک له ناو داره کان که ژیانیکی خیزانی ناخۆشی را ده بوارد، لیتی پرسرا: «ئه گه ر به ده ست تۆ بوایه کارێکی وا بکه یته چاکه ی هه موو جیهانی تیدا بى و، هه موو جیهان بخاته سه ر پتی چاکى، چ ئاواتیکت ده خواست بۆت بهیتته دی؟» گوتی: «ئه وه م ده خواست که بابه ئاده م مر د ه یچ په راسوویه ک له له شی جیهانه بوایه ته وه!».

(۳)

ئافره تیکی شاره زا له گفتوگۆ کردندا له گه ل گیانی مر دووان، دانیشست و دهستی کرد به بانگ کردنی گیانی میرده که ی خۆی تا ئاماده بى له به ر ده میدا دوا ی ئه مه ی له کار ی خۆی بووه وه، گیانی میرده که ی هاته لای ژنه که یش پیتی گوت:

«ئاخۆ گوتیت له قسه کاغه، گیانی میرده خۆشه و یسته که م؟».

(گیانی میرده که): به لى گوتیم لیتته...

(بیوه ژنه که): ئاخۆ له م جیهانه تازه یه تا شادمانیت؟

(گیانی میرده که): به لى... یه جگار شادمانم...

(بیوه ژنه که): ئهی خه می ئه وه ناخۆیت که ئه م جیهانه ی ئیمه یه ت به جى هیشتوه؟

(گیانی میرده که): نه... نا یخۆم!...

(بیوه ژنه که): بۆچ تۆ ئیستا که له کو ی ی ت؟!...

(گیانی میرده که): له دۆزه خدام؟!...

(۴)

یه کیک له ویتزه وانه کان ژنیکی بى ئاپرووی به دخووی خراپی هه بوو، ژینی لى تال کردبوو به سه زمانه

428

هیچی بۆ نە مابوووە ئەو نە بێ کە بە شەو و بەرڤۆز بە خۆتێندنەوەی نووسراوانەو خۆی خەریک بکات کە ژنە کە هەستی پێ کرد مێردەکە ی رووی خۆی لێ وەردەگێڕێ و، خوی داوێتە نووسراو خۆتێندنەوە، رۆژتیک لە رۆژان هاتە لای بۆ ئەمە ی دلی بداتەو رووی کردە مێردەکە ی و پیتی گوت: «خۆزگە منیش نووسراویک بوومایە لەو نووسراوانە.» ... مێردەکە ییشی گوتی: «بۆچ؟». ژنە کە ییش گوتی:

«چونکە تۆ هەموو دەم لە گەڵ ئەو دایت!...».

ئەو ییش پیتی گوت: «بەلام من وام پێ خۆشە کە تۆ رۆژنامە بویتایە.».

گوتی: «بۆچ؟». مێردەکە ییشی گوتی: «چونکە دەمتوانی هەموو سالتیک بتگۆرم؟!...».

(۵)

پیاویک خواستی خۆی لە ناو رۆژناماندا بلاو کردەو، کە دەیهوێ ژن بهیئێ پاش هەفتە یەک هاوڕێیەکی خۆی تووش هات پیتی گوت: «من لە رۆژنامەکاندا جارێکە ی تۆم خۆتێندنەوە کە دەتەوێ ژن بهیئیت. ئاخۆ کەس وەرامی دایتەو؟!...».

ئەو ییش گوتی: «بەهه زاران وەرامم وەرگرتۆتەو!».

گوتی: «چی یان لەناودا نووسرابوو؟».

گوتی: «هەموویان نووسیویان کە ئامادەن لەبەر دلی من، واز لە ژنەکانی خۆیان بهیئێ و بەرەللایان بکەن!...».

پێکەنین لە ناو نەخۆش و پزیشکاندا

(۱)

پزیشکیک لەناو کۆمەڵێک کەساندا دەستی کرد بەپیشاندانی کەلکی ئەو دهنکە دەرمانانە ی کە دایهێتوان گوتی: «ئەمە بیست و پێنج سالا ئەم دەرمانانەم داهێناوە کەچی لە هیچ نەخۆشیکەووە بۆلەبۆلەم نەبیستوو ئەمە ییش نیشانە ی ئەو یە کە...».

لە پریەکیک لە چوختییەکان قسەکە ی پێ بری و لە خۆیەو قسەکە ی بۆ تەواو کرد، گوتی: «کە مردوان ورتە ناکەن!...».

(۲)

یەکیک لە دانیشتوانی شارێکی پرسی:

«ئێوە دەلێن ئەم شارە پزیشکی تێدا نییە کەواتە ئەگەر یەکیک لە ئێوە نەخۆشییەکە ی تاوی سەند، چی دەکەن؟».

هەموویان گوتیان: «وازی لێ دەهێنین تا بۆ خۆی دەمرێ!...».

(۳)

کە پزیشکەکە چوو لە نەخۆشەکە ی خۆی، پیتی گوت: نابێ ویسکی بخۆیتەو ئەگەر هەر ناچار

بویت بیخۆیتەو ئەوا هەندێ ئای گەرمی بکە بەسەردا». نەخۆشەکە ییش گوتی: «ئای گەرم لە کوێ بهیئیم؟ هەرچەند ژنە کەم بزانی بۆ ویسکی خواردنەو یە ئای گەرمم بۆ ناھێنێ!». پزیشکەکە ییش گوتی: «دەتوانی پیتی بـلـتـی ئای گەرمم بۆ پزیش تاشین دەوێ». رۆژی دوای پزیشکەکە هاتەو لەی نەخۆشەکە ی.

ژنی نەخۆشەکە دەرگای لێ کردەو ئەو ییش لیتی پرسی: «مێردەکە ت نەخۆشییەکە ی چۆنە؟». ژنە کە ییش گوتی: «نازانم چیی بەسەر هاتوو!... وەک هۆشی بەخۆی نەمایێ و شیت بووبێ وایە!...». پزیشکەکە ییش گوتی: «بۆچی چیی کردوو؟!...». ژنە کە ییش گوتی: «دوێنی پانزە جار زۆرتر پزیشی تاشیو!».

(۴)

پزیشکیک گۆر هەلکەنێکی تووش هات لیتی پرسی: «کاروباری ئیستات چۆنە؟» گۆر هەلکەنە کە ییش پیتی گوت: «تا بلتی خراپە...».

دوای ئەو تەویک بێ دهنگ بوو ئنجا رووی کردەو پزیشکەکە و پیتی گوت: «وا دیارە، کاکێ پزیشک، لەم رۆژانەدا کار ناکەیت!...».

(۵)

پیاویک چوو کە پزیشکیک پیتی گوت: «لە ریتی خودادا چارە یە کەم بکە... تووشی بێ خەوییهکی بێ ئەندازە بووم... وەک کەسانی تر خەوم لێ ناکەوێ... دەرمانیکێک لا نییە بـمـدە یـتـی پـتـی چاک بـم؟».

پزیشکەکە ییش لیتی پرسی: کە ی دەنووت؟

نەخۆشەکە: لە کاتی هەشتەمدا.

پزیشکەکە: کە ی هەل دەستیت لە خەو؟

نەخۆشەکە: لە کاتی نۆهەمدا.

پزیشکەکە: لە شەو دا چەند جار لە خەو رادەپەریت؟

نەخۆشەکە: هەرگیز خەبەرم نابیتەو.

پزیشکەکە: کەواتە خەو لێ نەکەوتنە کە ت لە کەیدا روودەدات؟

نەخۆشەکە: پزیشکی بەرپێز لە رۆژدا هەمووی!..؟.

پێکەنین لە ناو دادگەران و پارێزەرانددا

(۱)

تاوانبارێک لەبەردەم دادگەر (قاضی) دا وەستا ئەمیش بەپیتی رەووشتی دادگا لە بابەت ناو و پیشە و تەمەن و بابەتانی ترەو پرسیاری لێ کرد، کە بەم جۆرە ی خوارەو بوو:

دادگەر: ناوت چییە؟

تاوانبار: ناوی من؟

دادگەر: بەلێ... ناوی تۆ...

تاوانبار: بایز.

دادگەر: تەمەنت چەندە؟

تاوانبار: تەمەنی من؟

دادگەر: بەلێ تەمەنی تۆ...

تاوانبار: تەمەنم چل و پینج سالت...

دادگەر: ژنت هەیه یان بێ ژنیت؟

تاوانبار: لەگەڵ منته گەورەم؟

دادگەر: بەلێ لەگەڵ تۆمە...

تاوانبار: ژنم هەیه...

دادگەر: ئەو پیشەت چیبە؟

تاوانبار: لەگەڵ منته گەورەم؟

دادگەر (بەوەرەس بوونیکەو): - نە... من؟!؟

تاوانبار: دادگەر، گەورەم!؟

(۲)

یەکیک لە ئەندامانی دادگا، لە کاتی کۆبوونەوەدا لە کۆری دادگەریدا نوست، پارێزەرەکیەش ڕووی کردە سەرۆکی دادگا و پیتی گوت: «سەرۆکی بەرێز! چاوەڕوانی ئەندامی بەرێزم لە خەو خەبەری بێتەو، تا منیش فرمانی پارێزەرییەکەم خۆم تەواو بکەم».

سەرۆکی دادگایش وەرەمە دایەو گوتی: «مامۆستا! تۆ چۆزانی ئەویش چاوەڕوانی تۆ ناکات لە پارێزەرییەکەم خۆت ببیتەو، تا خۆشی لە خەو ڕزگاری ببێ؟!؟».

(۳)

وتاریشەر لە وتاردانەکییدا تینی سەندبوو، بەجۆریکی وەها کە ئاوەرگ (ئارەق)ی دەرەدا لەبەرئەو نەچار بوو فەرەنجی (پالتۆ)یەکەم خۆی داگەند و لە لایەکەو داینا کارگێری ناھەنگەکیەش کە ئەوێ لێ دی، بیزی لێ کردەو و، ڕووی لێ گزێرد چونکە داگەندی فەرەنجیەکە بەکارگیری ناپەسەند دانا، کە لەبەرەم پارێزەرەکی هاورێیدا کە لەناو بانگ کراوەکاندا بوو، شەرمەزاری کرد دەرەس لە وەیش کە پارێزەرەکی خۆی و ناھەنگەکی، بەھۆی ئەو کارە ئەو، بەداتە بەر کلکان لەبەرئەو کە وتاریشەر لە وتاردەکی خۆی بوو، لێی نزیک بوو و پیتی گوت: «تۆ چۆن دەتوانیت بەو جۆرە فەرەنجیەکە خۆت دابکەیت؟! بۆ تۆ نەتەدەزانی کە پارێزەریکمان لە ناودایە؟ وتاریشەرەکیەش وەرەمە دایەو گوتی: «بەلێ ئەو دەزانی بەلام هەموو دەم چاوم بڕیبوو فەرەنجیەکەم، نەوێک ببیات!..».

(۴)

دادگەر- سکالای چیبە بەرامبەر سکالای لێ کراو؟

سکالانوس- ئەو پیتی گوتووم کە من گەوج و کەرم منیش کەسانی وام لا هەن، کە ئاگیان لەم کەینەو بەینەیه بوو و، ئەم قسانەت بەتەواوەتی بۆ دەرەخەن!.

(۵)

پارێزەریک لەناو دادگادا وەستابوو لەسەر خاوەن کیشەکی خۆی دەرەو وایشی بەباش زانی، کە بۆ رزگارکردنی خاوەن کیشەکی خۆی، لە دەست سزادانی دادگا، (شیتێ) بەداتە پالتۆ لەبەرئەو ڕووی کردە دادگەرە و پیتی گوت: «دادگەری بەرێز و چاکەخواز! ئەو کەسە منی کردۆتە جیگری خۆی شیت بوو بەلگە شیتییەکیەم ئەمە: هەر کەسێ دەبینی، خۆی لێ دوور دەخاتەو. وا دەزانی پەلاماری دەدات و، ڕووتی دەکاتەو تەنەت خۆشەم کە پارێزەری ئەم، خۆم لێ دوور دەخاتەو و، لە نزیک بوونەو دەترسێ!...». کە پارێزەرەکی ئەوێ گوت، دادگەرەکی زەرەخەنەکی کرد و گوتی: «بەلام بەم بەلگەیه دا وا دەرەکیە کە خاوەن کیشەکی لە مەر تۆ شیت نییە!؟».

پێکەنین لەناو منداڵان و شاگرداندا

(۱)

مامۆستا کە منداڵەکانی تاقی دەرەو، لە ئایینی مەسیحیدا. دەبوست بزانی ئەو شاگردە بچکۆلانە لە بابەت (ئەبیشالۆم)ەو چی دەزانن، کە لە کەسانی تری جیا دەکاتەو... شاگردەکان تاویک بێدەنگ مانەو نەیان دەزانی وەرەمە مامۆستاکیان چۆن بدەنەو.

چونکە ئەوێان لەبەر چوو بوو کە (ئەبیشالۆم) قزێ سەری تووکن و درێژ بوو... مامۆستاکیەش ویستی وەرەمەو کەیان بۆ ئاسان بکات.

دەستی خستەسەر، سەری خۆی، کە بێ تووک بوو ئینجا پیتی گوتن: «ئێستە باش بیریەکە ئەو (ئەبیشالۆم) وەک من نەبوو زۆر شتی وا بەسەرێوە بوو کە بەسەری منەو نییە... دەزانم دەزانن شتەکی چیبە؟». منداڵەکانیش هەموو بەیەک دەنگ گوتیان: «مامۆستا: ھۆشە!؟».

(۲)

دایکە کە لەگەڵ دەستەخوشکییدا هاتەو مائەو کە تەماشای کرد کچە بچکۆلەکی چەند پیالە چایەکی لەسەر خوانە کە داناو.

ھەر وەها چایەکی پالتۆراو لێی پرسی: «بۆچ تۆ چا پالتۆکەت دۆزیوەتەو؟». کچە بچکۆلەکی گوتی: «دایەگیان، نەم دۆزیوەتەو... بەلام نەوت پالتۆکەم بەکارھێناو!».

دایکە کە ئەوێ نەمابوو لە داخاند لە ھۆش خۆی بچی؛ ئەوێ نەو وەرەمە کچەکی پێ ناخۆش بوو بەلام کچە بچکۆل ویستی دلی دایکی بەداتەو، پیتی گوت:

«دایه! دلټ نه شکی له وهرامه کم خ من نهوت پالټیوه تازه کم به کار نه هیناوه... نهوت پالټیوه کونه کم به کار هیناوه!...»

(۳)

شیرۆ له خوتندنګا هاته وه، دهګریا دایکه کی لیتی پرسى:

«کوپه نه وه چیته؟ بۆ چ دهګریت؟...»

– مامۆستا لیتی دام...

– بۆچ چیت کردبوو؟

– چه کۆم دی دهرزیی چه قاندبوو به پووی تهختی دانیشتنی مامۆستا که ماندا منیش وام به باشرزانی، که تهخته که له ژیر مامۆستا که هه لېګرم، نه وه که دهرزییه کان به سمتیدا بچه قین.

مامۆستا که ییش که دانه و بیه وه دابنیشی، تهختی دانیشتنه که ی له جیتی خوی نه مابوو، هه لېګر ابو له بهر نه وه به پشتدا کهوت به زه ویدا... نه ویش هه لسا به سهر پې و دهستی کرد به لیدانم.

– پاش نه وه چیی تر روویدا؟

– دواى نه ویش چه کۆ هه لیکوتایه سهرم نه ویش لیتی دام چونکه نه م هیشته بوو مامۆستا که له سهر تهخته که دابنیشی و دهرزییه کان به بن له شیدا بچن!.

(۴)

مامۆستایه کی ئافرهت هه ستایه سهر پې و دهستی کرد به وتاردان له بابته دزییه وه ئنجا گوتی: «ئه گهر هات و من دهستم برد بۆ گبیرفانی پیاویک و ههرچی پاره یه که له گبیرفانیدا بوو دهرم هینا، من ده بم به چی؟»...

کچۆله یه کیش هه ستایه سهر پې و پیتی گوت: «ده بیت به ژنی نه و پیاوه!».

(۵)

دواى نه مه ی مامۆستا که راستیی په رستی (فه لسه فه) ی (ئه بولعولاى مه عهرری) ی بۆ شاگرد دهکانی خوی روون کرده وه، پیتی گوتن که (ئه بولعولا) کوپریوه ئنجا له دوا پیدا لیتی پرسین: «ئیسستا که پیم بلین: کم و کووپیه که ی (ئه بولعولا) چی بووه؟».

شاگردیکیش هه ستایه سهر پې و گوتی: «که م و کووپیه که ی (ئه بولعولا) نه وه بووه که (راستی په رست) بووه!...»

بیکه نینی ناو کپریان و فروشیاران

(۱)

کپریاریک چوه دووکانی چاویلکه (عه یه نه که) (فروشیکه وه، گوتی: «چاویلکه به کم بده ری بۆ چاوم» نه ویش گوتی: «من چاویلکه ی وام هه یه که هه رگیز له وانه چاکتر ده ست ناکه وئ هه تا بلتی نایابن...».

کپریاره که ییش چاویلکه به کی لی سهند و چاوی خوی تا قی بکاته وه دواى نه وه سه یریکى چاویلکه فروشه که ی کرد و پیتی گوت:

«به راستی نه م چاویلکه نه شت باش پیشان ده دن من ئیسستا که پیاویکم نه وه نده ی که ریک دیته پیش چاو!...». که نه وه ی گوت چاویلکه فروشه که ییش چاویلکه که ی له هاوړیکه مان سهند و کردیه چاوی خوی نه ویش سه یریکى کپریاره که ی کرد و پیتی گوت: «راست ده که ییت... قسه که ت ته واره!...».

(۲)

بازرګانیکى دلچاک، روژتیکیان، هاوړتیه کی خوی هاته لای لیتی پاراپیه وه که ده لیبردی به ده ستیاو (قهرز) بداتی بازرګانه که ییش هه ستایه سهر پې و ده لیبردی له سنووه که ی خوی دهره پنا و، به پرویه کی خۆشه وه خسته یه مستیه وه هیچ سهریه ریه کی وهرگرتن (مقبوض) یشی لی نه سهند که نه و پاره یه ی لی وهرگرتوه، له ده مه و ئیواره دا بازرګانه که نه مه ی بۆ دۆستیکى خوی گبیراپیه وه و تییشی که یاند که به رامبه ر نه و پاره یه هیچ سهریه ریه کی وهرگرتی له هاوړتیکى خوی وهرنه گرتوه.

دۆسته که یشی که نه وه ی لی بیست، په راو (ده فته ر) یکى له باخه لى خوی دهره پنا و، خوی وا نوواند که هه ندیک شتی تیدا نووسی و، په راوه یچکۆله که ی خسته وه نا و باخه لى، بازرګانه که ییش لیتی پرسى:

«نه وه چیت له په راوه که تدا نووسی؟». کابرا گوتی:

«نه م په راوه م بۆ نه وه دانا وه که ناوی شیتته کانی تیدا تۆمار بکه م.

منیش که گویم گرت له چیرۆکه که ی تۆ و، بۆم دهرکه وت که پاره ت داوه به ده ستیاو، بی نه مه ی نامه یه کی وهرگرتنی پاره که له ده ستیاو پیدراوه که وهرگرت، ناوه که ی تۆیشم له نا و په راوه که مدا نووسی!...».

بازرګانه که ییش پیتی گوت: «باشه... نه ی نه گهر هاوړتیکه م پاره که می هینا یه وه ده لیتی چی؟». نه ویش گوتی:

«نه و ده مه ناوه که ی تۆ ده کوژتیمه وه له جیاتنی ناوه که ی تۆ، ناوه که ی نه و له په راوه که مدا تۆمار ده که م!...»

(۳)

یه کییک له بازرګانه کان نابوت بوو دادگهر فه رمانی دا له سهر ئیسترتیک سواریان کرد و، به نا و کۆلان و شه قامه کانی ناو شاردا گبیرایان، تا هه موو که س بیناسن و، که سیان پاره ی نه ده نئ نه م په وشته له و سهرده مه دا باو بوو له گه ل هه موو نابووتیکدا ده کرا.

هه تا ئیواره کابرای بازرګانیان به نا و شاره که دا سووړانده وه پاشان بردیانه وه ماله که ی خوی کاتى له ئیستره که دابه زى خاوه ن ئیستره که داواى مزى سواریوونى ئیستره که ی لی کرد... بازرګانه نابوته که ییش دهستی کرد به پیکه نین، گوتی: «خودا له ناوی ده مت بدات نه ی له به یانییه وه هه تا ئیسستا چی بووین؟!».

(۴)

بازرگانیک کومپاله‌یه‌کی هاته‌سه‌ر پاره‌یشی پت نه‌مابوو، بیداته‌وه.

خاو‌ن ده‌ستی‌او‌ده‌ک‌یش هه‌موو رۆژتیک پیا‌وه‌ک‌هی خۆی ده‌نارد‌ه‌سه‌ری، دا‌وای پاره‌ک‌هی لئ ده‌کرده‌وه که‌چی ئه‌ویش هه‌موو رۆژتیک فریوی ده‌دا، ده‌یگوت به‌یانی ده‌یده‌م!.

جاریکیان وا ریک‌ه‌وت له‌ناو یانه‌یه‌کی خیزانیدا دانیش‌ت‌بوو، خه‌ریکی وێسکی خواردنه‌وه بوو، له‌پیر پیا‌وێکی خاو‌ن کومپاله‌که‌ هاته‌ ژوو‌ره‌وه، دا‌وای دانه‌وه‌ی پاره‌ک‌هی لئ کرد ئه‌ویش لیتی تووره‌ بوو، قیزان‌دی به‌سه‌ریدا پیتی گوت: «کنی ریتی دایت بی‌یت‌ه ژوو‌ره‌وه؟... بۆچ تۆ نازانیت که‌س نابێ بی‌ته‌ ئه‌م یانه‌یه‌وه، ئه‌ندامه‌کانی نه‌بێ؟... که‌واته‌ پیا‌وی چاک به‌، ئه‌گه‌ر شت‌یکت ده‌وی له‌ من بۆت بکه‌م، بچۆره ده‌ره‌وه، له‌وێه نامه‌یه‌کم بۆ بنێره، دا‌وای چا‌وپێکه‌وتنم لئ بکه‌ کابرایش به‌شه‌رمێکه‌وه سه‌ری داخست و له‌ یانه‌که‌ چوو ده‌ره‌وه به‌لام له‌پاش تا‌وێک نامه‌یه‌کی به‌شا‌گر‌دیکی یانه‌که‌دا نارد‌ه ژوو‌ره‌وه دا‌وای چا‌وپێکه‌وتنی لئ کرد بازرگانه‌ نابوته‌که‌یش که‌ نامه‌ک‌هی له‌ شا‌گر‌دی یانه‌که‌ وه‌رگرت و خۆین‌دی‌وه، پیتی گوت «بچۆ پیتی بلتی: لێره نیبه‌!».

(۵)

جاریکیان رۆژنامه‌یه‌ک ئه‌م جار‌دی بلا‌و کرد‌بو‌وه‌وه:

«دوینێ چوار سه‌نگ شه‌کرم کړی نیو سه‌نگ لمی تیکه‌ل کرابوو.

جا ئه‌گه‌ر ئه‌و خاو‌ن دوو‌کانه‌ی چه‌واشه‌ی کرد‌ووم نیو سه‌نگ شه‌که‌که‌م بۆ نه‌نیرت‌ته‌وه له‌م رۆژنامه‌یه‌دا ئابرووی ده‌به‌م!...»

هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ چه‌ند سات‌یک به‌سه‌ر بلا‌و‌کر‌دنه‌وه‌ی رۆژنامه‌که‌دا تێپه‌ری، له‌ نۆ دوو‌کانه‌وه، نۆ تووره‌گه‌ی نیوسه‌نگی له‌ شه‌کر، به‌خاو‌ن جار‌ه‌که‌ گه‌یشته‌!...

پێکه‌نینی ده‌س و پێوه‌ندان

(۱)

مفردی (خزمه‌تکار) یه‌ک هاته‌ لای پیا‌وێکی ده‌وله‌مه‌ندی ده‌س قوو‌چاو، دا‌وای لئ کرد: له‌سه‌ر فرمان‌یک دایمه‌زینتی پیا‌وه‌که‌ پیتی گوت: «لای پیا‌وه‌ک‌هی پێش من به‌چه‌ند فرمانت ده‌کرد؟...» مفردیه‌که‌یش پیتی گوت: «گه‌وره‌ی خۆم! هه‌ر به‌نانه‌سکی بوو.»... کابرای ده‌وله‌مه‌ندی‌ش تا‌وێک که‌وته‌ بیرکر‌دنه‌وه‌وه پاشان پیتی گوت: «ئهی له‌به‌ر دلی من چه‌ند له‌و مزه‌ دی‌یت‌ه خواره‌وه‌؟!».

(۲)

کارگێری کارگه‌که‌ رووی کرده‌ کرێکاره‌ک‌هی و پیتی گوت: «گویت لئ بئ مچۆل!... ده‌مه‌وئ سبه‌ینێ به‌یانی له‌ ساتی شه‌ش دا لێره بیت.

جا بۆ ئه‌مه‌ی بتوانیت له‌ ساتی پینج دا خه‌به‌ر بی‌یت‌ه‌وه له‌خه‌و، ئه‌م کاتژمێره‌ ببه‌ له‌گه‌ل خۆتدا و له‌ ژوو‌ر

سه‌رتیه‌وه دابنێ لای نوێنه‌که‌ته‌وه و، بیخه‌ره سه‌ر ساتی پینج هه‌ر کاتێ لێیدا خه‌به‌رت ده‌بی‌ته‌وه».

که‌چی رۆژی دا‌ویی، کرێکاره‌که‌ له‌ ساتی نۆهه‌مدا گه‌یشته‌ کارگه‌که‌، نه‌ک له‌ ساتی شه‌شه‌مدا!...

کارگێری کارگه‌که‌، تووره‌یی گرتی و قیزان‌دی به‌سه‌ریدا گوتی: «بۆچ دو‌اکه‌وتیت؟ وا دیاره کاتژمێره‌که‌ کاری خۆی نه‌کرد‌وه‌؟!».

کرێکاره‌که‌یش پیتی گوت: «گه‌وره‌ی خۆم کاتژمێره‌که‌ کاری کرد‌بوو به‌لام ئه‌و کاته‌ی لێیدا‌بوو من نوستی‌ووم و، گویم لیتی نه‌بوو بوو!...»

(۳)

یه‌کێک له‌ ها‌ویه‌شی (شرکه‌)یه‌ گه‌وره‌کان ئاهه‌نگ‌یک‌ی ره‌ش به‌ل‌ه‌ک و هه‌لپه‌رینی ئاماده‌کرد هه‌رچی کرێکار و ده‌س و پێوه‌ندی‌ک هه‌بوو له‌ناو ها‌ویه‌شیه‌که‌دا هات‌بوونه‌ ئه‌و ئاهه‌نگه‌ له‌ کاتی ئاهه‌نگه‌که‌دا یه‌کێک له‌ فه‌رمانبه‌رانی ها‌ویه‌شیه‌که‌ ئافره‌ت‌یک‌ی جوانی له‌ ناو ئافره‌ته‌کاندا هه‌لبێژارد تا له‌گه‌لیدا هه‌لپه‌رک‌ی و سه‌ما بکات له‌ کاتی سه‌ماکر‌دنه‌که‌دا ده‌ستی کرد به‌گفت‌وگۆ‌کردن له‌گه‌ل ژنه‌که‌ و پیتی گوت: «خۆش به‌ختانه ئیم‌شه‌و کارگێری ها‌ویه‌شیه‌که‌ لێره نیبه‌ له‌به‌رئ‌ه‌وه ئاهه‌نگه‌که‌مان خۆشتر بووه‌!...» کارگێره‌که‌مان پیا‌وێکی گه‌وج و ئیسک قورسه‌!. هاته‌ هه‌ر شت‌وێک پ‌ری ده‌کات له‌ دل‌ته‌نگی و مه‌ترسی؟!...» ئافره‌ته‌ جوانه‌که‌یش وازی له‌ سه‌ماکر‌دن هێنا و، وه‌ستا به‌تووره‌یه‌یه‌که‌وه پیتی گوت:

– کو‌ره تۆ نازانیت من کی‌م؟

– نه‌ء... نازانم!...

– من ژنی کارگێری ها‌ویه‌شیه‌که‌م!.

ئنج‌ا فه‌رمانبه‌ره‌که‌یش له‌ پ‌ر وه‌ستا و، به‌تووره‌یه‌یه‌که‌وه پیتی گوت:

– ئهی ئێ‌وه نازانن من کی‌م؟...

– نه‌ء... نازانم...

کابرا گوتی: «سوپاس بۆ خودا!...».

ئ‌ه‌وه‌ی گوت و ده‌موده‌ست به‌هه‌له‌دا‌وان له‌ هۆلی کۆبو‌ونه‌وه‌که‌ خۆی ده‌رباز‌کرد!...

(۴)

کاره‌که‌ره‌که‌ به‌خا‌غه‌ک‌هی خۆی گوت:

– پێیان گوت‌ووم که‌ من هه‌زار جار له‌ تۆ جوان‌ترم...

– کنی وای پت گوتیت؟

– ئاغام!...

– هه‌روه‌ها پێیان گوت‌ووم که‌ من هه‌زار جار له‌ تۆ زیره‌ک‌ترم...

– کنی وای پت گوتیت؟...

- ئاغام!...

- ھەرۈھە پىيان گوتوم كە ماچىكى من لە ماچىكى تۆ ھەزار ئەۋەندە خۇشترە.

- كى وای بى گوتیت...؟ دىسانەۋە ئاغات؟!...

- ئە... ئۆتۈمۈبىلچىيە كەمان!...

(۵)

فەرمانبەرلىك نىۋىسات لە كاتى فرمان كىردن دواكەوت سەرۆكەكەى پىتى زانى لىتى پرسى: « بۆچ دوا كەۋتووت؟»... فەرمانبەرەكەيش بىيانوۋى وا بۆ ھىتايەۋە، گوتى: «درەنگ خەبەرەم بوۋەۋە لە خەۋ لە تاۋ پەلەپەلىي خۆشىم، بەچارەكە ساتىك بەرگەكانى خۆم پۆشى...»... سەرۆكەكەيش پىتى گوت: «راست دەفەرموۋىت واىە بەلام من دەموچاۋىشم دەشۆم!».

يېكەنن بەرزدى

(۱)

پىياۋىكى رژد (دەست قوۋچاۋ)، ئەمەندە دەست قوۋچاۋ بو، تەنەت لەگەل مەندالەكانى خۆشىدا رژدىي دەنۋاند ھەموو بانگى شىۋانىك پىتى دەگوتن: «ھەر كەسىۋاز لە شىۋوخواردن بەيتى پىنج پەنجايى دەدەمى». مەندالەكانىش ھەموۋىان ۋازبان لە شىۋوخواردن دەھىتاۋ، دەنۋىستان بەسكى برىسيەۋە، تا بەيانى... كە بەيانىش دەھات و بەۋ برىستىيەۋە خەبەريان دەبوۋەۋە، باۋكىيان پىتى دەگوتن: «ھەر كەسىۋىيەۋى ناستا بىكات دەبى پىنج پەنجايىم بەداتى؟!».

(۲)

پىياۋىكى رژد لە بانگى شىۋاندا ھاتە مالىەۋە، بەگەشى و خۆشىيەۋە ژنەكەشى لىتى پرسى: «بۆچ ئىمىرۆ ئەۋەندە دل خۇشيت؟!».

ئەۋىش پىتى گوت:

«ئىمىرۆ لەۋ پارەيەى بۆم دەگەرايەۋە، بوۋە بەدوۋ ئەۋەندە.

جا لەبەرئەۋەيە كە دلەم خۇش بوۋە و ھەست بەكامەرانى دەكەم».

ئەۋىش گوتى: «بۆچ چى روۋىداۋە؟». ئەۋىش گوتى: «ئىمىرۆ نرخی رۆژنامە لە دە فەلسەۋە گەيشتە بىست فەلسەنىش كە ھەموو رۆژتىك لای سەرتاشەكە دەمخوتىدەۋە دە فەلسەم بۆ دەگەرايەۋە بەلام ئىمىرۆ كە دەپخوتىمەۋە، ھەر رۆژە بىست فەلسەم بۆ دەگەرتىدەۋە؟!».

(۳)

(سكۆتلاند)ى يەك لە شارى (لىقھەرىۋول)دە سۋارى كارۋانە ئاسنىنە (شەمەندەفەر) بو، دەچوۋ بۆ شارى (لەندەن) كە سۋارەكانى كارۋانە ئاسنىنەكە سەرنجىيان دا: كابرا لە ھەموو ئىستگەيەكدا دادەبەزى و دەگەرايەۋە ناۋ ژۋورەكەى بەلام لە شىۋەيەكى ھەناسەپرەكىيدا جا كە تەماشايان كىرد: ھەموو جارىۋاى

بەسەر دەھات، لىتيان پرسى: «بۆچ ۋا دەكەيت؟». گوتى «من ئىستگە بەئىستگە سەرىپەردى سۋارىبون دەپرەم...».

- دەتەۋى بۆ كۆى بچىت؟

- بۆ لەندەن.

- ئەى بۆچ يەكسەر بۆ (لەندەن) سەرىپەردەك ناپرىت؟

گوتى: «چونكە پزىشكەكان لە شىميان پشكنىۋە و پىيان گوتوم: نەخۇشىيى دلەت ھەيە لە ھەر كاتىكدا بى دەتكۆزى!...».

(۴)

لاۋىك بە مانگانەيەكى چۋارسەد كىرۆش (قېرۆش)ى لەسەر فرمانىك دامەزرا لە مانگى يەكەمدا ۳۹۹ كىرۆشى خستە دەستى باۋكىيەۋە بۆ كىرۆشەكەى تىرىش بىيانوۋى بۆ ھىتايەۋە، كە داۋىتى بەجامىك خۇشاۋى لىمى، كە لە كاتى فرمانە سەختەكەيدا خۋاردۋىتتىيەۋە باۋكىشى لەسەر ئەۋ دەست بلاۋىيە كە كىردبوۋى سەرزەشتى كىرد!...

لە مانگى دوۋەمىشدا ۳۹۸ كىرۆشى داىە دەست باۋكى ئەم جارەيش بۆ ئەۋ دوۋ كىرۆشەى كە بەختى كىردبوۋن، بىيانوۋەكەى ئەۋە بوۋ كە داۋونى بەكرىتى سۋارىبونى (ترام) تا لە كاتى فرمانكەدەكەى خۇى دۋانەكەۋى چونكە درەنگ رى كەۋتېسو... لەسەرئەۋە باۋكىشى سەرزەشتىكى تۈندى كىرد و تا چەند رۆژتىكىش ئاش و ماشى لەگەل كىرد و نەيدۋواندا!... ئەۋ دوۋ كىرۆشەى بەزۆرزانى بۆ كىرەكەى بەختيان بىكات لە خۇيدا!... لە مانگى سىتھەمدا ۳۹۷ كىرۆشى دا بەباۋكى.

باۋكەيش دەمۋدەست پەلى كىرەكەى گىرت و برىدە ژۋورىكەۋە، بەتەنبايى ئىنجا پىتى گوت: «منىش و تۆش، ھەردوۋكىمان پىاۋىن ۋەك يەكتىر... تۆ ھىچ لە من مەشارەۋە... راستم پىن بلى: تۆ گىفتارى ئەقىنى كىچىك نەبوۋىت؟!».

(۵)

دەگىرنەۋە: كابرايەكى فەرەنسەيى نەخۇش دەكەۋى.

پزىشكەكان دەلېن: «نەخۇشى خوتىن كەمىت تۈۋش بوۋە پىتۈبىستە لە لەشى پىياۋىكى بەھىزەۋە خوتىن بگۆزىنەۋە بۆ ناۋ لەشت...». ئەۋىش دراۋىتپەكى (سكۆتلاند)ى ھەبوۋ، ۋەك ھەموو سكۆتلاندىيەكانى تر، لە دەست قوۋچاۋىدا ناۋى دەر كىردبوۋ... كە سكۆتلاندىيەكە ئەۋەى بىست گوتى: «من ئامادەم لە خوتىندا يارمەتت بەدم». پاشان دەست كرا بەخوتىن گۋاستىدەۋە لە لەشى سكۆتلاندىيەكەۋە بۆ ناۋ لەشى فەرەنسەيىكە كە ئەۋ كارە تەۋاۋىبو، فەرەنسەيىكە ھەزار (فەرنك)ى دا بەسكۆتلاندىيەكە، لە پاداشى ئەۋ چاكەيەدا كە لەگەللى كىردبوۋ... كابراى فەرەنسەيى جارىكى تىرىش پىتۈبىستى بەخوتىن ۋەرگىرتن بوۋەۋە دىسانەۋە ئەۋ كابرا سكۆتلاندىيەيان بۆ ھىتايەۋە ئەم جارەيش خوتىيان لەۋ بۆ ۋەرگىرت كە ئەم كارەيش تەۋاۋ بو، كابرا فەرەنسەيىكە دەستى برد پىنج سەد فەرنكى داىە.

له جاري سيتهه ميشدا فهره نسه ييه كه خوتني له سكوټالاندييه كه وهرگرته وه به لام ثم جاره سه د فړه نكي دايه . به لام له جاري چواره مدا خوتنيان له سكوټالاندييه كه وهرگر و خستيانه له شي فهره نسه ييه كه وه ، فهره نسه ييه كه هيچ پاره يه كي پي نه به خشي! پزيشكه كانيش له وه وه زانبيان و برپاريان دا: «كه تازه خوتني سكوټالاندييه كه به ناو له شي فهره نسه ييه كه دا گه راوه!»...

پيگه نين به بهنگ كيښ و سهرخوښه كان

(۱)

پياوټيكي ثابيني چاوي به بهنگ كيښيكي كهوت دهستي كرد به ناموژگاري كردني پتي گوت: «كابرا خوټ بپاريزه له دل شكاندني خودا... چونكه رږڅي دوامين له پيشه وه يه... نه وساكه كرده وه كانت دهكيښن نه گهر كرده وه خراپه كانت له كرده وه چاكه كانت گرانتر بن ده تخه نه دوزه خه وه...» .

بهنگ كيښه كيش گوتي: كي فرتم ده داته دوزه خه وه؟ .

پياوه ثابينييه كيش گوتي: «خوداي هه موومان» .

(بهنگ كيښه كه): كي كرده وه چاكه كانمان دهكيښي؟

(پياوه ثابينييه كه): خوداي هه موومان...

(بهنگ كيښه كه): ته رازووه كه هي كيښه؟

(پياوه ثابينييه كه): هي خوداي هه موومانه...

جا ليړه دا بهنگ كيښه كه پيگه نني و گوتي: «نه»، خوداناسي خوځ، لاي خودا كرده وه كانمان ناكيشين له دهره وه دهيانكيښين!؟» .

(۲)

شواني رانه مه پټي هه برو خوي دابوه بهنگ كيښان جا هه رچه ند نوټيژيكي ده كرد، يه كيټك له مه ركه نني دهمرد دوايي هه موو مه ركه نني مردن، مه پټيكيان نه بي رږڅيكي له رږڅان نه وه مه ردي برد بو له وه راندن به لام مه ركه راي كرد له دهستي و، ليتي دووركه و ته وه .

نه ویش ليتي راوستا و له دووره و تيتي خوري، گوتي: «راده وستيت باشه نه گينا دوو تاكه نوټيژي ټيواريت تي ده گرم!» .

(۳)

بهنگ كيښيكي گيژر بوو بوو چوه لاي سهرؤكي كومه له بالبازيك له بالبازانه كيدا و پتي گوت: «گهره دم هاتوم سكالآ ده كم له دهست (هورمزي) بالبازي دويټي يه جگار دلره قی له گه لمدا نوواند...

- بوچ چي كرده و ليت؟

- كه مني دييو له سهر رټيابه كه نوستبووم، له جياتي نه مه ي بمبات بو بالبازانه، برده و ميه وه بو مالي خو مان بو كن ژنه كم!؟...»

(۴)

بهنگ كيښيكي له به رده م بالبازيكي رټيپيشانده ردا وه ستا و پتي گوت: «ده زانيت مالي خوله ي گاليسكه وان له كوټدايه؟» .

بالبازه كيش ليتي ورد بووه و گوتي: «نه ي تو، خوټ، خوله ي گاليسكه وان نيټ!؟» . نه ویش گوتي: «به ليتي من نه وم... به لام من له كوي داده نيشم!» .

(۵)

بهنگ كيښيكي گاليسكه يه كي پيگه يشت خيرا ده رږښت.

گاليسكه وانه كه ي بانگ كرد وه ستا پتي گوت: «گاليسكه كه ت كه سي تيډا نيښه؟» .

گاليسكه وانه كه يشت گوتي: «كه سي تيډا نيښه فهرموو سواره.» .

ننجا بهنگ كيښه كه پتي گوت:

«هه تا كويم ده به يت و ؟... به چه نديشم ده به يت!؟» .

پيگه نين به گه و جان

(۱)

پياوټيكي له به رده لانتيكدا فرماني ده كرد، به رديك به ربووه وه به سهريدا، كوشتي خاوه ن به رده لانه كيش پياوټيكي نارده كن ژني پياوه كوژراوه كه و پتي گوت: «له شيوه يه كي شيرين و نه رمونياندا ثم مهره ساته ي تي بگه ينيټي...» . پياوه كيش له ده رگاي ماله كه ي دا و، ژني پياوه كه هات به دهميه وه ننجا به ژنه كه ي گوت: «ناخو بيټه ژن پيرؤز ليړه يه؟» ژنه كيش پتي گوت: «منم پيرؤز به لام من بيټه ژن نيم!» . پياوه كيش پتي گوت: «من گره وت له گه ل ده كم كه تو بوويت به بيټه ژن... نه ي تو يشت گره وم له گه ل ناكه يت!؟» .

(۲)

نافره تيكي جوان له ناو دارستانيكدا گه راني ده كرد كه ته ماشاي كرد گوټيكي تيډايه، ناوه كه ي روونه ثاره زويي كرد مه له ي تيډا بكات.

كه ته ماشاي كرد شوټنه كه چوله و كه سي لي نيښه سه يري بكات، دهستي كرد به خو روت كرده وه ننجا چوه پيشه وه بو سهر ناوه كه بچيته ناويه وه و مه له بكات... له پر كاپريه كي پاسه واني لي پيدا بو، كه له پشت دره خته كانه وه خو شارد بووه و پتي گوت:

«خامه كم تو دم دي خوټ روت ده كرده و، ده تويست بچيته ناو گوټه كه وه مه له بكه يت منيش پيم ناخوښه كه پيت ده ليم: مه له كردن له م گوټه دا به ربه ست كراوه...» .

نافره ته جوانه كيش رهنگي تيك چو پتي گوت: «كه تو منت دي خوځ روت ده كه مه وه، بوچ نه وده يي نه گوتم!؟» .

نه ویش گوتي: «خامه كم! ليړه دا خو روت كرده وه به ربه ست نه كراوه!؟» .

(۳)

کورپیک سواری کهره‌که‌ی خوئی بووبوو به‌ناو باخیکدا رابورد، سه‌یری کرد چلی دره‌خته‌کانی شوړ بوونه‌ته خواره‌وه، میوه‌یان پیتویه.

ئویش هه‌ستایه سه‌رپ، له‌سه‌ر پشتی کهره‌که‌ی وه‌ستا و، ده‌ستی کرد به‌میوه‌رڼین به‌لام زوړی پئ نه‌چوو، کهره‌که رای کرد و، کورده‌کیش به‌هه‌ل‌واسراوی مایه‌وه به‌لقیک له‌لقه‌کانی دره‌خته‌که‌وه له‌و کاته‌دا ئافره‌تیک هات، که خاوه‌نی باخه‌که بوو قیژاندی به‌سه‌ر کورده‌کا و پیتی گوت: «کورده تو چی ده‌ک‌یت له ناو ئه‌م باخه‌دا؟» ئویش پیتی گوت: «هیچ ناکه‌م به‌لام له‌سه‌ر پشتی کهره‌که، که‌وتوومه‌ته خواره‌وه!».

(۴)

خه‌سره‌و چوو بووه ناو کینلکه‌که‌ی خویه‌وه بو ئه‌مه‌ی جه‌ژن له‌ویدا رابیویری هاورپیه‌کی هاته لای و پیتی گوت: «خه‌سره‌و! زانیوته چی رووی داوه؟».

– هیچ هیه؟

– ژنه‌که‌ی مامت مرد...

– به‌سه‌زمانه... به‌سه‌زمانه ژنه‌که‌ی مام...

– هه‌روه‌ها مامیشت مرد!...

که خه‌سره‌و ئه‌وه‌ی لی بیست، هه‌ناسه‌یه‌ک ماتبوو پاشان سه‌ری هه‌لپری و گوتی: – «به‌سه‌زمانه... هه‌ردوکیان بوون به‌(بیته ژن) و (بیته پیاو)!...

(۵)

بارام به‌وه‌ی زانی که یه‌کینک له‌دانیشتووانی گوند ده‌یه‌وئ کهریک بکری... ئویش کهریکی هه‌بوو ده‌بیست بیفرۆشی له‌به‌رئوه‌وه چوو بو لای کپاری کهره‌که و پیتی گوت: «وه‌ک بیستوومه ده‌ته‌وئ کهریک بکری جا تکات لی ده‌که‌م منت له‌بیر نه‌چی!...»

پیکه‌نینی ناو سه‌رتاشه‌کان

(۱)

هر ئه‌وه‌نده سه‌رتاشه‌که ده‌ستی دایه تاشینی چه‌ناگه‌ی کپاره‌که‌ی ده‌موده‌ست چه‌ناگه‌ی پری برینه‌که زوړ گه‌وره بوو خوتی زوړ لی ده‌هاته خواره‌وه ده‌موچاوی کابرا تیک چوو، و زه‌رد هه‌لگه‌را.

به‌لام سه‌رتاشه‌که ویستی دلی بداته‌وه پیتی گوت: «گه‌وره‌م، خه‌م مه‌خو، برینه‌که‌ت زوو چاک ده‌که‌مه‌وه ده‌رمانیکی وه‌هام لایه، هر به‌ته‌نیا دل‌تپیکی برینه‌که‌ت ساړیژ ده‌بی و، هیچ ئیش‌یکیش نامینی!...». دواى ئه‌وه ده‌ستی کرد به‌پشک‌نینی دوو‌کانه‌که‌ی بو دۆزینه‌وه‌ی شووشه ده‌رمانه‌که به‌لام بوئ نه‌دۆزرایه‌وه پرسی کرد له‌به‌رده‌سته‌که‌ی، گوتی: «شووشه ده‌رمانه‌که‌ت له‌کوئ داناوه؟».

ئویش وه‌رامی دایه‌وه، گوتی: «وه‌ستام ئیمرو هه‌موویم کارکرد!...»

441

(۲)

لا‌سایى کهره‌ویه‌کی قژ دریژ رووی کرده دوو‌کانی سه‌رتاشیک.

له‌سه‌ر ته‌ختی سه‌رتاشینه‌که دانیشت ئنجا به‌سه‌رتاشه‌که‌ی گوت: «ده‌مه‌وئ سه‌رم بتاشم به‌لام پیم بلتی، جاری دواى، تو نه‌بوویت سه‌رت تاشیم؟ سه‌رتاشه‌که‌یش له‌شپوه‌یه‌کی ئاساییدا پیتی گوت: نه‌ه گه‌وره‌ی خوّم، من نه‌بووم... چونکه من هه‌ر دوو‌ساله که له‌م دوو‌کانه‌دام!».

(۳)

پیاویکی پاک و خاوین و رازاوه هاته لای سه‌رتاشیک، که به‌پیسى و پۆختی ناوی ده‌رکردبوو سه‌رتاشه‌ک‌یش پیاوه‌که‌ی له‌سه‌ر ته‌ختی سه‌رتاشینه‌که دانا به‌روانکه‌یه‌کی ده‌رهینا و کردیه ملی پیاوه‌که پاش ئه‌وه ده‌ستی کرد، به‌خۆ ئاماده‌کردن، که سه‌ری بتاشی پیاوه‌که پیتی گوت: «ئهم به‌روانکه‌یه‌م بو بگۆره چونکه خاوین نییه».

سه‌رتاشه‌ک‌یش، بی ئه‌مه‌ی له‌قسه‌که‌ی ئه‌و بسله‌میته‌وه، به‌له‌سه‌رخۆیه‌کی ته‌واوه‌وه وه‌رامی دایه‌وه، گوتی: «ئهمه زوړ سه‌یره پيش تو بو پانزه کپاری ترم به‌کارهیناوه، که‌سیان به‌منیان نه‌گوتووه به‌روانکه‌که‌ت پیسه... که‌چی تو ده‌لپی پیسه!؟».

(۴)

پیاویکی سه‌ررووتاو هاته ناو دوو‌کانی سه‌رتاشیکه‌وه، پیتی گوت: تووکی سه‌ری بتاشی... پاش ئه‌مه‌ی سه‌رتاشه‌که سه‌ری تاشی، کابرا پیتی گوت: «پیاوی چاک به، قژه‌که‌م به‌لای چه‌پدا بشکینه‌روه».

سه‌رتاشه‌ک‌یش وه‌رامی دایه‌وه گوتی: «ده‌ته‌وئ به‌پینووسی مز (قورقوشم)، وینه‌ی قژ له‌سه‌ر سه‌رت بکیشم، یاخود به‌پینووسی کوپه‌؟!».

(۵)

پیاویک هاته‌ناو دوو‌کانی سه‌رتاشیکه‌وه دانیشت تا نۆده‌ی سه‌رتاشینی هات ئنجا چوو سه‌ر ته‌ختی سه‌رتاشینه‌که دانیشت.

سه‌رتاشه‌که رووی تی کرد و گوتی: – «ده‌ته‌وئ قژت چۆن بتاشم؟».

ئویش گوتی: «به‌شپوه‌یه‌کی وا سه‌رم بتاشه که هه‌رگیز له‌بابه‌ت هه‌ل‌بژاردنه‌کانه‌وه و، باری زرن‌گکاری (سیاسه‌ت)ی ئه‌وروپا و، په‌یمان‌مه‌وه قسه نه‌که‌یت!؟».

پیکه‌نینی ږاوکه‌ره‌کان

(۱)

(بایز) و (بارام) و (بله)، هه‌رسیکیان دانیشتبوون هه‌ر که‌سه‌یان سه‌گی خوئی پئ بوو له‌بابه‌ت ږاوه نیچیر و زیره‌کی سه‌گانی ږاوه‌وه ده‌مه‌ته‌قییان ده‌کرد هه‌ر که‌سه‌یشیان به‌سه‌گه‌که‌ی خویدا هه‌ل دده‌ا و، ده‌بگوت: «سه‌گی من له‌زیره‌کیدا هاوتای له‌جیهاندا نییه!».

442

(بله) یش ههستایه سه‌ریی و گوتی: «من بړوا ناکه‌م سه‌گی هیچ که‌سیک له سه‌گی من چاکتر بڼ (بۆره) هه‌تا بلتیت زوو بۆن ده‌کات هیچ شتیک له ژیر ده‌ستی ده‌رناچیت» (بارام) یش پیتی گوت: «من ده‌ست کیشه‌کانی خۆم له‌بیرچوو... له‌سه‌ر ته‌ختی نان خواردنه‌که‌مانم داناوه جا ئه‌گه‌ر راست ده‌که‌یت، سه‌گه‌که‌ت زیره‌که و بۆنیش زوو ده‌کات، بینیره بام بچی بۆ ماله‌وه و ده‌ست کیشه‌کانی من به‌یتنی. ئه‌وساکه منیش پله‌ی زیره‌کیه‌که‌ی هه‌لده‌سه‌نگینم!». (بله) یش هه‌ستایه سه‌ریی و بانگی کرده سه‌گه‌که‌ی خۆی، تا بۆنی ده‌سته‌کانی (بارام) بکات و، بینیریت بۆ ماله‌وه، تا ده‌ست‌کیشه‌کانی بۆ به‌یتنی... (سه‌گه‌بۆره) یش هات و ده‌ستی کرد به‌بۆنکردنی به‌ری ده‌ست و په‌نجه‌کانی (بارام) و لسته‌یه‌وه دوا‌ی ئه‌وه راپکرد بۆ مالی (بارام) سڼ هاوریکه‌یش دانیشتن، چاوه‌روانی هاته‌وه‌ی (سه‌گه‌بۆر) بوون، بۆ ئه‌مه‌ی له‌وه دلنیا‌بن که ئاخۆ قسه‌که‌ی خاوه‌ن سه‌گه‌که راستن یان نا... له‌پاش تاو‌یک «سه‌گه‌بۆر» به‌پرتا هاته‌وه... ئاخۆ، ئه‌ی خو‌ینده‌وار ده‌زانیت، چی له‌گه‌ل خۆیدا هینابوو؟!...

– ده‌ریتی کاره‌که‌ره‌که‌یانی له‌گه‌ل خۆیدا هینابوو!...

(۲)

(ئه‌کۆ) و (چه‌کۆ) له‌ بینشه‌لستانیکدا راپیان ده‌کرد فه‌رمانبه‌ریکی راپو‌شیا‌ن هات که (چه‌کۆ) چاوی به‌فه‌رمانبه‌ره‌که‌ که‌وت، رای کرد، خۆی له‌ ده‌ستی ر‌زگار بکات که فه‌رمانبه‌ره‌که‌یش (چه‌کۆ)‌ی دی هه‌لات، ئه‌ویش به‌را‌کردن دوا‌ی که‌وت له‌پاش را‌کردنیک‌ی سڼ هه‌زار گه‌زی، گه‌یشه‌ (چه‌کۆ) و گرتی دوا‌یی پیتی گوت: «سه‌ره‌یه‌ی را‌وه‌که‌ت کوا؟».

ئه‌ویش گوتی: «ئه‌مه‌تا سه‌ره‌یه‌ی را‌وه‌که‌م وه‌ری بگه‌ره و بیبینه!».

فه‌رمانبه‌ره‌که‌ی سه‌ره‌یه‌ره‌که‌ی لڼ وه‌رگرت و، ده‌ستی کرد به‌لڼ وردبونه‌وه‌ی که ته‌ماشای کرد: دروسته، پیتی گوت: «که تۆ سه‌ره‌یه‌یه‌ی را‌وت پڼ هیه و، پیت پڼ دراوه راوبکه‌یت، ئیستر بۆچ هه‌را ده‌که‌یت له ده‌ستم؟!». ئه‌ویش گوتی: «من هه‌رام نه‌کردوه له ده‌ست تۆ به‌لام پزیشک ئامۆزگاریی کردووم له پاش هه‌موو ژه‌مه نان خواردنیک چاره‌که ساتیک رابکه‌م». فه‌رمانبه‌ره‌که‌یش گوتی: «به‌لام که منت دی راده‌که‌م به‌دواتا، پتوبست بوو رابوه‌ستیت»... (چه‌کۆ که ئه‌وه‌ی لڼ بیست ده‌ستی برد بۆ سه‌ری خۆی، خوراندی ئنجا پیتی گوت: «من وام زانی تۆیش پزیشک ئامۆزگاری کردوویت، که له دوا‌ی نان خواردن رابکه‌یت!». به‌م رهنه‌که فه‌رمانبه‌ره‌که (چه‌کۆ)‌ی به‌ره‌للا‌کرد و، رۆ‌یشته به‌پیتی خۆیه‌وه... به‌لام به‌هۆی ئه‌م فیله‌وه، (ئه‌کۆ)‌ی هاوریتی که سه‌ره‌یه‌ی راوی پڼ نه‌بوو، له‌ده‌ست فه‌رمانبه‌ره‌که ر‌زگاری بوو!...

(۳)

را‌وه‌ریکی تازه ده‌ست پڼ کردوو، ده‌ستی کرد به‌را‌وه‌که و، له‌ناو شاخیکدا که پ‌یوو له که‌وه هه‌رچه‌ند که‌ویکی ده‌دی چه‌ند تفه‌نگیک‌ی تی‌ده‌گرت به‌لام هیچ جاریک که‌وه‌که‌ی نه‌ده‌پینکا به‌لام له کاتی رۆ‌یشته‌دا به‌که‌ویکی گه‌وره گه‌یشه دو‌وجار تفه‌نگی تی گرت.

پاشان رای کرد، به‌دوا‌یدا تا بزانی: پینکا‌ویتی یان نا...

لی‌رده‌دا پیا‌ویکی لڼ په‌یدا‌بوو، که له پشت که‌له‌به‌ردیکه‌وه دانیشتبوو، ته‌ماشای بزووتنه‌وه‌ی ئه‌وی ده‌کرد را‌وه‌که‌که، له پیا‌وه‌که نزیک بووه‌وه ئنجا لیتی پرسی: «تو خودا پڼم بلڼ: که تفه‌نگه‌م گرته که‌وه‌که هیچ په‌ریکی‌ت دی بفریت به‌ئاسماندا؟!...».

کابرایش پتیکه‌نی و پیتی گوت: «به‌لڼ په‌رم دی به‌ئاسمانه‌وه!... به‌لام که‌ویکی به‌خۆیه‌وه هه‌لگرتی‌وو!؟».

(۴)

(خه‌سه‌رو)‌ی را‌وه‌ر چوووه چایخانه‌یه‌ک و دانیشته ده‌ستی کرد به‌گ‌یترانه‌وه‌ی کاره‌ساتی ناوا‌زه و بڼ هاوتا له را‌و‌کردنه‌کانیدا، گوتی: «من خۆم به‌ته‌نیا بووم به‌ناو جه‌نگه‌ل‌یکدا ده‌رۆ‌یشتم، که په‌جگار چ‌یوو له‌پ‌ر ش‌یریک‌ی سامناک له‌به‌رده‌مدا په‌یدا‌بوو منیش نه‌م‌کرده نامه‌ردی، ده‌موده‌ست، ده‌ستم لی‌دایه تفه‌نگ و تفه‌نگیکم تی گرت. ش‌یره‌که ده‌ست به‌جڼ که‌وت وم‌رد...

له‌پاش نزیک‌ی سه‌د گه‌زیک ش‌یریک‌ی ترم لڼ ده‌رکه‌وت، که له هی پ‌یشوو گه‌وره‌تر بوو... هه‌روه‌ها در‌تریش بوو به‌لام کو‌ت و پ‌ر ده‌ستم لی‌دایه تفه‌نگ و له ما‌وه‌ی پ‌ینج ورد‌یله‌دا گ‌ینگ‌له‌ی دا و که‌وت به‌سه‌ر زه‌ویدا و، گیانی له له‌شی ده‌رچوو...

هه‌تا له‌م تنه‌گ و چه‌له‌مه‌یه‌یش بوومه‌وه، ش‌یریک‌ی ترم لڼ هاته پ‌یشه‌وه له ش‌یوه‌یه‌کی زۆر سامناکدا ده‌ینه‌راند به‌سه‌رمدا منیش ده‌موده‌ست نامه‌وه به‌نیشانی تفه‌نگه‌که‌م... پیا‌ویکی‌ش له‌نزیک (خه‌سه‌رو)‌وه له چایخانه‌که‌دا دانیشتی‌وو.

گو‌تی له‌م هه‌موو درۆ و فیشالانه بوو له‌تاو خۆه‌ل‌ک‌یشانه‌کانی (خه‌سه‌رو)، له گیانی خۆی وه‌رس بووبوو به‌دل‌یک‌ی سو‌وتا‌وه‌وه ر‌ووی کرده پیا‌ویک که له ته‌نش‌تییه‌وه دانیشتی‌وو ئنجا به‌ده‌نگ‌یک‌ی به‌رز‌وه پیتی گوت، مه‌به‌سی ئه‌وه بوو (خه‌سه‌رو) گو‌تی لیتی بڼ: – «به‌سه‌ری خودای گه‌وره سو‌یند ده‌خۆم: ئه‌گه‌ر ب‌یتو ئه‌م ش‌یره بکو‌ژئ، ل‌یی راده‌په‌رم و، ده‌یده‌مه به‌رش‌ه‌ق، تا له ته‌ختی دانیش‌ته‌که‌ی فر‌ئ ده‌ده‌مه خواره‌وه...».

(خه‌سه‌رو)‌یش که گو‌تی له قسه‌ی دراوسی که‌ی بوو، بڼ گ‌یره و ک‌یشه قسه‌که‌ی خۆی به‌م جو‌ره ته‌واو کرد: گو‌تی: –

«به‌لڼ تفه‌نگه‌که‌م تی گرت و، گولله‌یش له تفه‌نگه‌که‌مه‌وه ده‌رچوو.

به‌لام ئه‌م جاره‌یان نه‌م پ‌ینکا!...».

پ‌یکه‌ن‌ینی ناو لاسایی که‌ره‌وه‌کان و گۆرانی ب‌یژه‌کان

(۱)

ده‌سته‌یه‌ک له لاسایی که‌ره‌وه‌کان هاته‌نه شار‌یک بۆ ئه‌مه‌ی یه‌کی‌ک له چ‌یرۆکه‌کانی خۆیان لاسایی بکه‌نه‌وه وا ده‌رکه‌وت ئه‌وه‌نده ته‌ماشاکه‌ران نه‌هاتی‌بونه سه‌یری چ‌یرۆکه‌کیان ته‌نانه‌ت هۆ‌لی ته‌ماشاکا (مسرح)‌ه که چۆ‌ل بوو چونکه چه‌ند که‌سیک نه‌بڼ، نه‌هاتی‌بونه سه‌یر ته‌نانه‌ت ئه‌و چه‌ند که‌سانه‌یش

بیتزاری خوځيان له لاسايي كړدنه وكه يان پيشان دا كاتيكيان زاني، يه كتيك له لاسايي كړه وه كان، به خوځي و جله بریسكه داره كانیبه وه، هاته سهر ته ختی به زمگاهه كه و، رووی كړده سه یركه ركه كان، كه له ویدا كویو بوونه وه.

ننجا پتی گوتی: «نه گهر بی دهنك نه بن ورگتان ددېن نیمه دهسته ی لاسایی كړه وه كان بن ژماره مان له ژماره ی ئیوه زورتړه!». .

(۲)

لاسایی كړه وه یه کی فهره نسزی كه ناوی (لوجیه) بو، یه كتيك بو له لاسایی كړه وه كانی دهسته ی (بالیه رۆيال) فرمانی ئو له و چیرؤكه دا ئو بو، كه له یه كتيك له و چیرؤكانه دا كه دهسته كه له شاری (پاریس) دا، لاسایی ده كړده وه، بیته رابه ر، نامه بهیئت و ببات بو یه كتيك له لاسایی كړه وه كان ئو فرمانه كه ی خوځي به جی هیتا.

لا په ریه کی سپی دایه دهست لاسایی كړه وه كه هره و كه نامه یه کی بو هینا بی وای پيشان دا وایش ری كه و تېو، كه لاسایی كړه وه كه ناوهرؤکی نامه كه له بهر نه كړدبو له پيشه وه دهستی كړد به زمان تیکچوون دوا ی پینه ی كه م و كورپیه كه ی خوځي كړد، گوتی: «چا ویل كه م نه هینا وه له گهل خوم... كوری خوم ئم نامه یه م بو بخوینه روه...». كه لاسایی كړه وه كه ئو وه ی گوت، وایزانی خوځي به وه له و تنگ و چله م یه رزگار كړد و هاورپیه كه ی خوځي تووش كړد به لام (لوجیه) ی هاورپیمانی نه یكړده نامه ری، به هه موو نازگر تیکه وه، وهرامی گهر وه ی خوځي دایه وه، گوتی: «تكام له گهر وه ی خوم وایه كه بیانوه كه م په سهند بكات من ئم نامه یه م پی ناخویند ریته وه چونكه باوك و دایكم هه رچه نده له پیاوه خاوه ریته كان بوون، به لام له بهر دهست كورتی خوځيان نه یانستوانی بمخه نه بهر خویندن له بهر ئو وه له بی به ختی خوم فیتری خویندنه وه نه بووم...».

كه لاسایی كړه وه كه ئو وه ی له (لوجیه) بیست یه جگار شله ژا گویركه ركه دهستیان كړد به پیکه نین و گالته پی كړدی.

هاورپیکانی خوځی كه لاسایی كړه وه كان بوون، زور به وه پیکه نین.

همه موویان چون به پیر (لوجیه) وه و، دهستیان كړد به پیرؤزیایی لی كړدی!...

(۳)

له ئاهه نگیدا (ئوم كلسوم) دهر كه وت نوقولیک له ناو ده میدا بوو ده بیست، له پيش ته و ابو نی سازه كاندا، كه سازلیدهره كان لیان دده له پيش گوزانییه كه دا نوقوله كه ی ناوده می بتوینتیه وه.

به لام سازه كه ته و او بوو، كه چی نوقوله نه گریسه كه هه ر ته و او نه بوو، چهند جارتیک سازلیدهره كان سازه كه یان دووباره كړده وه نوقوله كه له دم (ئوم كلسوم) دا هه ر نه تووایه و تا كه ی نه و بهینه كه گه یشته راده یه کی وه ها كه هه ندیک له په لپهل كړه كان وهرس بوون و خوځيان پی نه گیرا، یه كتيك یان به دهنك یی به رزه وه قیژاندى، گوتی: «ده درهنگه، خانم! گوزانی بلتی، تاكه ی بهه ستین؟!». ... (ئوم كلسوم) یش

زهرده خه نه یه کی كړد و به په نجه ی نیشانه ی ده می خوځي كړد و، گوتی: «گهر وه ی به رتیز، خوځت بگره تا ده توتیه وه؟!». .

(۴)

نوسه ری به ناوبانگی ئینگلیز، (به رندا شو) یان بانگ كړدبو، بو ئاهه نگیکی نایاب و ناوازه، كه له و ئاهه نكه دا سازلی دهریكی تازه قه لای تیدابوو، كه وانچه (كه مانجه) ی لیده دا له دوا ی ناخواردن خانی خاوه ن ئاهه نك هات به لای (به رندا شو) وه، پتی گوت: «له بابته ئم سازلیدهره تازه یه وه چی ده لییت؟». (به رندا شو) یش وهرامی خانم كه ی دایه وه گوتی: «به لی، وهك (بادرؤفسکی) كه وانچه لی دده دات؟!». .

خانم كه یش گوتی: «به لام (بادرؤفسکی) نازانی كه وانچه لی بدات!...».

(به رندا شو) یش گوتی: «ده له بهر ئو وه یه كه منیش ده لیتم وهك ئو كه وانچه لی دده دات؟!». .

پیکه نینی خاوه ر ژنانه و نووسه ركه كان

خانمیک هاته ناو ده سگای ر ژنانه یه كه وه له كارگری ر ژنانه كه ی پرسى: مزى جار دانی مردنیک چهند ده ستین؟». كارگری كه یش گوتی: «له هه ر سانتیمه تره یه ك په نجا ییه ك ده ستین».

خانم كه سه ری سوړما له قسه ی كارگری كه به دلشكاوییه كه وه پتی گوت: «ره وای خودا نییه ئیوه ئه مهنده به گران جار بلا وده كه نه وه... مزه كه تان یه جگار گرانه!». كارگری كه یش پتی گوت: «نازانم بوج بهم جوړه مزه دلتنان شك؟!». . خانم كه یش گوتی: «چونكه میرده كه م، درتیزی مه تره یه ك و حه فتا سانتیمه تره یه، كلاو و پیلا وده كه یشیم نه خستوته سهر!...».

(۲)

پیاویکی خوه لگیش به ویتوه وانییه وه له خاوه ر ژنانه یه کی داوا كړد كه بیكات به سه ركه نووسه ری ر ژنانه كه ی جا چونكه خاوه ر ر ژنانه كه دامابوو له سه ر سه ركه نووسه ریک، ناچار بوو خواسته كه ی هینا یه دی پتیشی گوت: «سه ر وتاری ژماره ی داهاتوو ئو بینوسى».

رؤزی دوا یی خاوه ر ر ژنانه كه هات ته ماشای كړد پیت ریزكه ركه كان چاوه ر وانی وتاره كه ی سه ركه نووسه رن كه چی ئو هیشته هیچی بو نه نووسیون!... ئو یش چو به لایه وه، لیی پرسى: «كوانی وتاره كه ت؟ بوج تا ئیستا نه نووسیوه...». ئمیش پتی گوت: «تا جگهره نه خوم ناتوانم بنوسم...». خاوه ر ر ژنانه كه یش پتی گوت: «كه واته جگهره بوج ناخویت... كه س جگهره كیشانی له تو به ریه ست كړدوه؟!»

ئو یش گوتی: «نه... به لام من خوم حه ز له جگهره كیشان ناكم؟!». .

(۳)

راسپیرراوی ر ژنانه یه ك چوه كن ده وله مهنديك، ویستی چهند قسه یه کی لی وهرگری، تا له ناو ر ژنانه كه یدا بینوسى لیی پرسى:

«ئاخۇ ھەندىك لە ئاۋاتەكانى مىندالىت ھاتۆتەدى؟».

دولەتمەندەكەيش وەرەمى دايەۋە، گوتى: «بەللى ھاتۆتەدى... كاتتى كە دايەك قى بەشەنە دادەھىنا، لە دىلى خۇمدا ئاۋاتەم دەخواست: توۋك بەسەرەمەۋە نەمىتى؟!...».

(۴)

خونكارى پرومانييا، (فەردىناند) بەسەردان چوۋبوۋە شارى (پارىس) رۇژنامەيەكى فەرنەسزى لەم سەرلىدانەى ئەۋ بەم جۆرە دوۋابوۋ:

«لەپاش ئەمەى خاۋەن شىۋ مىۋانەكانى خۇى لەناۋ كۆشكىدا بەرئى كەرىشتە لاي ھاۋدەمەكانى خۇى لەگەل ئەمەيشدا كە دەس و پىتەندەكان ويستيان نەچى، گوتى نەدايە قسەى ئەۋان دوايى ھەر چوۋە ناۋ تەۋىلەكەۋە لەگەل سى مانگادا ئەۋىش سوۋتا ھەرچى لەۋى دابوۋن تىكۆشان پىزگارىيان بىكەن لە دەست سوۋتانەن، بەلام بۆيان نەچوۋە سەر!». لە دواى ئەۋ ھەۋالە سەرسوۋىيەنەرە، رۇژنامەكە ئەمەيشى نوۋسىبوۋ: «ئاگر بەربوۋەۋە لەناۋ كىلگەى ژن و مىرە (جاربو)دا لە شارى (بۇنس دى لاس)دا ئەسپىكىش لە بەردەم خانوۋەكەدا بەستراۋوۋە ئەسپەكە سەمىيەۋە و داچلەكى.

ھەسارەكەى خۇى پىچرى پاشان لەناۋ چەپلەپىزانى نەتەۋەدا، گەرپايەۋە كۆشكەكەى خۇى؟!...».

لە نوۋسىنى ئەم دوۋ ھەۋالەۋە كە بەم جۆرە رۇژنامەكە نوۋسىبوۋىيەۋە خۇپىندەۋار بۆى دەرەكەۋى، كە كىركارى چاپخانەكە، ھەۋالەكەى تىكەل و پىكەل كىرۋەۋە كە لە ئەنجامدا ئەم دوۋەۋالە پىكەنەن ھىنەرەى لى پەيداۋوۋە.

جارتىكىشيان خونكارى (پورتوگال) سەرىكى لە شارى (پارىس)دا.

ھەر ئەم رۇژنامەيە ھەۋالى گەپىستەكەى ئەۋى بەم جۆرە نوۋسىبوۋ:

«خاۋەن شىۋ لە ساتى يانزەھەمدا لە كۆشكى (ئەلىزە) دەرچوۋ خۇى و كۆمەلەكەى بەناۋ شەقامى (فۇبۇرسانتۆنورىيە)دا تىپەرى كە نەتەۋەيش دواى ئەۋ گىيانلەبەرە كەۋت كە لە ناۋ دوۋكانى سەۋزە فرۆشكىدا خۇى شارەبوۋەۋە لەناۋ ئەۋ شەقامەدا، كە لە وىدا يەكەك لە سەربازەكان دايە بەر شىر و كوشتى؟!...».

(۵)

نوۋسەرى تازە وتارىكى نوۋسى لە ژىر ناۋى (نېۋەى ئەندامانى كۆمەلەكە دىز)!... سەرەك نوۋسەرىش لىتى توۋرە بوۋ، گوتى: «ئەمە چىيە نوۋسىۋتە؟! تۆ دەتەۋى ئەۋانە لەبەردەم دادگادا سىكالاۋان لە دەست بىكەن؟!». نوۋسەردەكەيش پىنۋوسەكەى خۇى گرت بەدەستەۋە و ، بەم جۆرە سەرنەۋى وتارەكەى گۆرى:

(نېۋەى ئەندامانى كۆمەلەكە دىزىن)؟!.

پىكەنىنى وتارىيىزەكان و ئامۇزگارەكان

(۱)

كەشپىشەك لە گوندىكى بەندەكانى ئەمەرىكادا دەستى كە بەئامۇزگارى كەردنى دانىشتوۋانى گونەكە بابەتى ئامۇزگارى كەندەكەى (دزىتى) بوۋ: كە دەبى ھەموۋىيان ۋاز لەم كەردەۋە نەنگە بىيىن، بۆۋىنە ئەۋ دزىتىيانەى ناۋىرە كە لە ناۋ گونەكە خۇيدا كرابوۋن ئىنجا گوتى: «ژمارەى دەگاتە نىكەى سەد كەس داخەكەم لە ناۋتاندا پەنجا دز ھەيە؟!...».

گوتى گەركانىش قسەكەيان پى بىرى و، دەستيان كە بەھەرەشەلى كەردنى پىيان گوت: «لە قسەكانى خۇى پاشگەز بىيىتەۋە، ئەگىنا شىكوتى مەركى دەكەن!...». كەشپەكەيش قسەكانى خۇى كىشايەۋە بەلام گوتى: «ئىۋە ئىستاكە سەد كەس... مىنىش ئەۋەم زۆر پىن خۇشە كە لە ناۋتاندا، پەنجا كەسى ۋا ھەن كە زۆر دەس پاك و كەردەۋە بىلەن، نە كەس روۋت دەكەنەۋە، نە لە كەسپىش دزى دەكەن!». .

(۲)

جارتىكان ئەندامىكى كۆرى نەتەۋەى ئىنگىلىز لەناۋ كۆرەكەدا وتارى دەدا بەلام وتارەكەى زۆر دوۋر و دىرئىۋو پىۋا لىتى ۋەرس دەۋو جا پىش ئەمەى وتارەكەى خۇى تەۋاۋ بىكات، دەستى كەردەۋە بەقسەكەردن گوتى: «گەۋرەكانم! مىن وتار بۆ بەرى ھاتوۋ دەدەم!...».

يەكەكىش لە ئەندامەكانى كۆرى نەتەۋە قسەكەى پى بىرى و گوتى: «كەۋاتە لە پىتى خودادا، زوۋ، وتارەكەت تەۋاۋ بىكە... ئەگىنا پىش ئەمەى وتارەكەت تەۋاۋ بىكەيت بەرى پاشەرۆش دىكەنەجى؟!...».

(۳)

مامۇستايەكى وتارىيىژ چوۋە سەر تەختى وتاردان، ۋەستا. ئىنجا دەستى كە بەقسەكەردن گوتى: «پوخەتى ئەۋ وتارەى دەۋدەست بىدەم بەگوتىناندا ئەۋە بوۋ: «كە مەرۆف سەربەست و ئازادە ھەموۋ شىتەك بەئارەزوۋى خۇپەتى دەتوانى، ھەر دەمى بىيەۋى، چى دەللى و چى دەكات، بەلام لىم بىورن، كە ئىمىشەۋ پىم ناكىرئ وتارەكەمستان بۆ بخوتىنمەۋە چۈنكە ناچارم لەگەل ژنەكەمدا بۆم بۆ ئاھەنگىكى ھەلپەپىن!». .

(۴)

كەشپىشەك ھەستايە سەرىپ لە بايەت پاش مەردنەۋە لەۋە جىبەندا ئامۇزگارىيان بىكات لە بەھەشت و دۆزەخىش دوا دواى ئەمەى لە ئامۇزگارىيەكانى خۇى بوۋەۋە، يەكەك لە گوتىگەردەكان داۋاى لى كەرد، پىتى بدات، قسە بىكات گوتى: «باۋكى ھەموۋمان! پىسەكە ھەيە دىكەم... ئايا ئەۋ قولەپەشەنى پىۋا دەخۇن لە دواى مەردىيان دەچنە ئاسمان؟!».

كەشپىشەك گوتى: «نەء كورم ناچنە ئاسمان...» ئەۋىش پىرسى: «ئەى كەشپەشەكان و پىتەمبەرەكان دەچنە ئاسمان؟!». كەشپەكە گوتى: «بى گومان دەچنە ئاسمان...».

ئىتر كابر تۆزىك بىرى كردهو گوتى: «ئەى ئەگەر هاتو قولەپەشەك كەشەشەكى خوارد، ئەنجامى بەجى دەگات؟!». .

(۵)

وتارىتەك لە يانەيەكدا وەستاو وتارى دا بابەتى وتارەكەى بۆ بەزم و پەزم و پەشەنەن بوو جا لەو كاتەدا كە وتارىتەكە وتارى دەدا، لەژىر پەنجەردەى يانەكەدا كەرىك دەستى كرد بەزەپەن...
وتارىتەكە تا ماوەيەكى درىژ، ناچاربوو، بى دەنگ بى... يەكەك لە دانىشتوان پىتى گوت: «
وتارەكەت تەواو بكە!...» .

وتارىتەكەيش پىتى گوت: «تا يەكەكەمان بى دەنگ دەبى؟!». .
گەرگەكان كە ئەوەيان بىست دەستيان كرد بەپەشەنەن... لەناو خۆياندا لە يەكتەريان دەپرسى:
«ناخۆ وتارىتەكە لە وشەى (يەكەكەمان) مەبەسى كى بووبى؟! .
(وتارىتەك) ياخود ئەو (گەرگەى كە هەلى دايە)، ياخود (گوى درىژەكە)؟! .

سەرچاوەى نووسراو

- ۱- خلاصەيەكى تارىخى كورد و كوردستان - ب- ۲- محمد أمين زكى.
- ۲- مېژووى ئەدەبى كوردى- علاءالدين سجادى.
- ۳- كريم خانى زەند- حسن فهمى جاف.
- ۴- نوادر جحا الكبرى.
- ۵- كشكول المضحك المبكى-
- ۶- رۆژنامەى خورمال- شاکر فتاح
- ۷- رۆژنامەى باسەرە- شاکر فتاح
- ۸- رۆژنامەى چەمچەمال- شاکر فتاح
- ۹- رۆژنامەى ئاكرى- شاکر فتاح
- ۱۰- بېرەوهرى- شاکر فتاح
- ۱۱- دىوانى قانع- برهان قانع.

مجموعة مقالات

الأستاذ الشهيد شاكِر فتاح

باللغة العربية

صفحات مشرقة من تاريخ

مكافحة الأمية في كردستان

جمعية المعارف الكردية في السليمانية

تأسست جمعية المعارف الكردية (كومهلـى زانستى كوردان) في السليمانية في سنة ١٩٢٦، وقامت بعدة نشاطات ثقافية أهمها: (مكافحة الأمية في مدينة السليمانية)، على أسس علمية وتربوية سليمة. وكان منظراً جميلاً أن يرى المرء في ذلك العهد عدداً كبيراً من أصحاب الحرف والمهن من مختلف الأعمار يتهافتون على التعليم في الصفوف التي فتحتها تلك الجمعية لمكافحة الأمية. كما أن إنخراط عدد كبير من الأشراف والوجوه والأغنياء والمثقفين في عضوية تلك الجمعية كان يدخل السرور والسعادة إلى قلوب الوطنيين الأكراد. وأضافت الجمعية إلى أعمالها البارة أن فتحت أبوابها لألقاء المحاضرات وقبول المناقشات في مختلف ميادين العلم والمعرفة بين المثقفين الأكراد والجماهير الكردية. وقد تطورت أعمال مدرسة مكافحة الأمية في سنة ١٩٣٣ إلى درجة كبيرة من الرقي، إذ أهتمت بتدريب الطلاب على الأناشيد المدرسية والرياضة البدنية والخطابة والأعمال المستمرة من مختلف الصناعات اليدوية. بل قد فتحت المدرسة معزراً لمصنوعات تلاميذها المبتكرة كل حسب مهنته التي يزاولها. ولا زلت أذكر أن أحداً من التلاميذ قد صنع طيارة من الأخشاب والصفائح كان تسير إلى مسافة عشرات من الأمطار بقوة الزنبركات. وآخر صنع حذاءً مبتكراً يصلح ارتدائه مع الملابس الكردية. وأبتكر تلميذ آخر تقويماً للأيام والشهور والأسابيع باللغة الكردية. وقد ساهمت المدرسة في تقديم مسرحيات باللغة الكردية، أذكر منها (الثورة الفرنسية) و(حياة نيرون الطاغية). وكانت الاحتفالات الخطابية والمناقشات العلمية والأدبية تجري بانتظام في كل أسبوع. ومن الجدير بالذكر أن كثيراً من المعلمين كانوا يقومون بواجب مكافحة الأمية مجاناً. وكان للشباب الأكراد المثقفين دوراً بارزاً في خدمة مكافحة الأمية. وصل عدد التلاميذ في سنة ١٩٣٣ إلى (٢٤٠) تلميذاً. وكانت للمدرسة فرقة نشيد خاصة ولها نشيد خاص ينشد ليلاً.

لقد كان دور جمعية المعارف الكردية في مكافحة الأمية وفي بعث التوعية للروح الوطنية والقومية بارزاً جداً. وأرسلت الجمعية أحد الطلاب الأكراد إلى لندن للتخصص في علم الهندسة على حسابها. وفتحت الجمعية مكتبة عامرة بالكتب المتعلقة بالمعارف الكردية في مختلف اللغات.

كما أنها حاولت إصدار مجلة باسم (كوڤارى زانستى كوردان) أي مجلة المعارف الكردية. لكنها لم

تتوفق. أما إدارة مدرسة مكافحة الأمية فقد أستنسخت عدداً كبيراً من وسائل الايضاح المتعلقة (بالمحادثات) من اللغة الافرنسية الى اللغة الكردية في مدة أسبوعين. وطبعت شهادة تخرج للتلاميذ خاصة بها كتب في زاوية منها بالأحرف الذهبية كلمات ثلاث باللغة الكردية، لا تزال ترن في أذني وهي: (الأفكار الطيبة) و(الأقوال الطيبة) و(الأعمال الطيبة). أما نتائج أعمال المدرسة المذكورة فكانت عظيمة جداً. إذ خلقت لدى التلاميذ وعياً قومياً ووطنياً وإنسانياً دفعهم الى المزيد من الانتاج كل في حقل مهنته وصنعتة وجسدت فيهم شخصياتهم الحقيقية.

ومن الطريف أن أذكر أن أحد التلاميذ وهو صبي قد أشتكى لدى مدير المدرسة بأنه سرق منه أثناء فترة الراحة قلماً ومحاية وكيساً مع عشرة فلوس. فجمع المدير تلاميذ الصف وأبلغهم بأنهم أما أن يقدموا إلى إدارة المدرسة -كل منهم- مثل الأشياء المسروقة، وأما أن يعيدوا الأشياء المسروقة حالاً الى إدارة المدرسة، وأما أن يشهدوا على السارق، وإذا تجرأ السارق على الاعتراف بجريمتة وأعاد الأموال المسروقة كاملة، فلا خوف عليه تشجيعاً له على شجاعته الأدبية وعلى ندمه.

ومن الطريف أن الأشياء المسروقة قد أعيدت الى إدارة المدرسة في غضون ساعة من الإنذار. فأعادت الإدارة تلك الأشياء الى المسروق منه. وهكذا حلت المشكلة بأسرع وقت وأطرف سبيل.

وختاماً يجب ان أشير أن كثيراً من تلاميذ تلك المدرسة لم يكتفوا بما تعلموه من مبادئ القراءة والكتابة والحساب، بل راجعوا المدارس الليلية الحكومية بعدئذ واصلوا الدراسة حتى ظفروا بالشهادات العليا وأصبحوا من الأشخاص الناجحين في مهنتهم.

مكافحة الأمية في خورمال

لم تفتح الحكومة أية مدرسة في مركز ناحية خورمال رغم الجهود المبذولة من قبل مدير الناحية فما كان منه إلا أن قام مع بعض المواطنين الخبيرين على فتح مدرسة ليلية لمكافحة الأمية. وكان ذلك في أوائل سنة ١٩٤٠. وكان عدد تلاميذها عشرون شخصاً، معظمهم من أصحاب الدكاكين في قرية خورمال. وكان الشيخ الجليل حسام الدين من أعظم أعوان المدرسة. إذ قدم لها غرفة في الخانقاه مع اخشاب لصنع الرحلات والكراسي والسيورة ومبلغ قدره ديناراً واحداً ونصف دينار. ولم تمضي سوى مدة شهر واحد حتى تهيأ كل شيء. فباشر المدير مع صاحبه بالتدريس. وكان وضع التلاميذ مريحاً ساراً يبشر بالخير للجميع. إلا ان ظروفهم حالت دون استمرار معظم التلاميذ. فلم يبق منهم بالأخير سوى ستة أشخاص أكملوا دراستهم في المدرسة المذكورة ونجح منهم أربعة تلاميذ. ويظهر مما تقدم أن العمل في المدرسة هذه كان شعبياً خارجاً عن إرادة السلطة المركزية، تبرع بخدمة مكافحة الأمية أناس من الموظفين والأهلين بمجرد رغبتهم وإرادتهم. وإذا كان تناقص عدد التلاميذ لدى أعضاء هيئة التدريس مؤلماً فقد عوضت الهيئة عن ذلك بطرق أخرى لتثقيف الجماهير الكردية في قرية خورمال البالغ عدد بيوتها آنذاك مائة دار فقط. إذ بعد أن توفي المرحوم الشيخ حسام الدين، حل محله ابنه المرحوم الشيخ محمد فأبدى الشيخ الجديد مساعدات سخية كريمة من أجل إنشاء حديقة

لقرية (قلا مكايل) فكانت تقام في ساحة عامة قرب المدرسة. صدر (٢٤) عدداً من جريدة (باسهره) خلال سنة ١٩٤٢. وأنتهت المكافحات وأعمال الجريدة والحديقة بنقل المدير مع الأسف الشديد. إلا أن تأثير أعمال الهيئتين التدريستين في نفوس سكان ناحية قادركرم لا يزال حياً، إذ كانت المنطقة تتغذى ذهنياً وفكرياً وروحياً من ثمرات عقول هؤلاء الشباب وخدماتهم المخلصة والمجردة عن المنفعة الذاتية. ومن الطريف أن أذكر أن تلاميذ مدرسة قادركرم لمكافحة الأمية، لم يرغب منهم أحد طيلة مدة بقائها، ذلك لأن مدير الناحية الذي كان يسيطر على توزيع السكر والشاي في ذلك الوقت، كان يعطي لكل من لا يغيب من التلاميذ ضعف حصة القرويين الذين هم خارج مكافحة الأمية.

حقائق يجب تسجيلها

لقد مر على كردستان عهد من الزمن كانت في كل قرية تقريباً مدرسة دينية يرأسها إمام المسجد في القرية يقوم بمكافحة الأمية ونشر الوعي الديني والقومي والوطني في حدود الشرع الاسلامي الحنيف وكان الأمراء الأكراد هم أنفسهم (غالبيتهم) من العلماء والأدباء والمثقفين. وهم بدورهم يهتمون بإنشاء المساجد وتكريم رجال الدين من العلماء الأكراد لغرض مكافحة الأمية بين المواطنين الأكراد بأوسع معانيها. بل كان منهم من يكرم رجال الدين من المسيحيين وغيرهم من أصحاب الأديان الأخرى في كردستان ويرعى معابدهم لنفس الغرض. ومن العلماء الأكراد من كان لا يكتفي بمدرسته، بل يختلط بالجماهير الكردية يومياً سواء كان في المسجد بعد الصلوات أو في المجالس فيقوم بمكافحة الأمية بين الحاضرين سواء كانوا متعلمين أو غير متعلمين، يوضح لهم واجباتهم الدينية والقومية والوطنية والانسانية ويوجههم نحو الخير العام، نذكر على سبيل المثال (احمد خاني) الذي عاش في الفترة الكائنة بين (١٦٥٠ و ١٧٠٦) و(الحاج قادر كوي) الذي عاش في القرن التاسع عشر و(ملا كاكه حهमे) الذي عاش في القرنين التاسع عشر والعشرين. إن هذا الرجل الفذ قام بمكافحة الأمية نحو (٣٦) سنة في منطقة كردية تمتد من اواسط لواء ديالى حتى حدود (ساقز) الايرانية وترك تجارته وعائلته ومدينته ووظيفته الرسمية وقام بمكافحة الأمية وعاش من أجل أن يرى شعبه الكردي يوماً من الأيام محرراً من الجهل والتخلف والحرفات والمظالم، وقد نال حقوقه القومية المشروعة ليشعر بانسانيته ومركزه اللاتق بين الشعوب المتمدنة. ويجب أن لا يفوتنا ذكر العلامة (الملا محمد كوي) الذي قام بمكافحة الأمية والمظالم بيده ولسانه وقلمه، وساعد على تحرير المرأة الكردية، وناضل من أجل حقوق أمته المشروعة، وهو واحد ممن ترجم القرآن الكريم وفسره في هذا العصر علاوة على ديوان أشعاره الموجهة للشعب الكردي الى الرقي والتقدم. إنما قام هؤلاء العلماء الافذاذ بواجباتهم الدينية والوطنية والقومية والانسانية دون ان تكلفهم السلطات الحكومية بذلك. بل بمحض رغبتهم وإرادتهم. أما الشعب الكردي فقد كان دوره تقديم الاحترام اللائق لهم ومساعدتهم مادياً وأدبياً كمكافأة رمزية مقابل خدماتهم البارة النيرة التي لا يمكن تقديرها بثمان.

عامة للمواطنين في خورمال. فتبرع بقطعة أرض وعدد كبير من الأخشاب مع الماء لإنشاء حديقة مساحتها نحو ألف متر مربع. فسيجت الحديقة بسياج خشبي بديع وأنشئ فيها عريش كبير. وزينت باجمل الزهور والورد والرياحين على شكل ترتيب هندسي رائع، أستعمل في ممراتها وزواياها الاحجار الملونة جلبت من الانهار القريبة. فكانت الهيئة التدريسية تجمع أسبوعياً القرويين من سكان قرية خورمال في تلك الحديقة الجميلة، وبعد ان تقدم لهم السكاير والشاي وتسمعهم الاغاني والموسيقى بواسطة آلة الراديو التي كانت تعتبر من الاشياء النادرة إذ ذاك، تقرأ عليهم محتويات جريدة توجيحية باللغة الكردية اسمها (جريدة خورمال = رۆژنامهى خورمال). وهي تحثهم على التعلم والتهديب والنظافة والصحة والانتاج والاهتمام بشؤون الحياة. كما وتثقفهم باخبار عن الناحية وأخبار ومعلومات عن خارج الناحية والعالم. كما أنها كانت تحجيب على أسألتهم وإستفساراتهم بقدر ما يتعلق بمصلحتهم والمصلحة العامة. وقد صدر (٢٤) عدداً من جريدة خورمال خلال سنة ١٩٤٠. وكانت الجريدة تصدر مرتين في الأسبوع. وهي تهتم بسير التدريس في مدرسة مكافحة الأمية في خورمال وتنشر أخبار امتحانات التلاميذ وتطورهم. وكانت تعلق على لوحة خشبية داخل (حديقة خورمال العامة) لتتيسر قراءتها من قبل التلاميذ والجماهير الكردية. لقد كان تأثير مكافحة الأمية في خورمال بهذه الوسائل الثلاثة: (المدرسة) و(جريدة خورمال) و(حديقة خورمال العامة) عظيماً على نفوس القرويين في مركز الناحية والقرى التابعة لها، الأمر الذي أدى بكثير من أصحاب المروءة والشهامة الى مساعدة هيئة التدريس والتبرع لمشاريعها العمرانية والثقافية بالأموال والعينات.

أنتهت أعمال مدرسة مكافحة الأمية في خورمال بعد نقل مدير الناحية. ولكن لم تمض على مجهودات المدير حول فتح مدرسة حكومية في خورمال سوى سنة واحدة حتى فتحت وزارة المعارف مدرسة رسمية هناك. فتهافت أولاد المواطنين على التعلم من سكان قرية خورمال وما جاورها من القرى وبذلك تحققت رغبات الأهليين في قرية خورمال بفضل الله.

مكافحة الأمية في قرى ناحية قادركرم

أما قرية قادركرم فقد أسس فيها مدير الناحية مع عدد من الشباب النابهين من أهالي المنطقة مدرسة لمكافحة الأمية بلغ عدد تلاميذها من الفلاحين أكثر من عشرين تلميذاً ثم بوشر بفتح مدرسة أخرى لمكافحة الأمية في قرية (قلا مكايل) وقرر تأسيس ثلاثة مدارس أخرى لمكافحة الأمية في القرى (قره جيوار) و(وهستا خدر) و(قشقة). وكان ذلك في سنة ١٩٤٢. وأسست الهيئة التدريسية حديقة عامة مساحتها (٩٠٠) يارداً مربعاً على نفس الأسس السابقة في خورمال. سميت (باخي گشتى قادركرم) أي (حديقة قادركرم العامة). كما وأصدرت جريدة أسمها (باسهره) بأسم النهر المار من قادركرم مركز الناحية بنفس الأهداف والأسس المبنية أعلاه. وكانت الجريدة تعتني بشؤون التلاميذ والقرويين مثل جريدة خورمال تماماً. وتصدر بنسختين لكي ترسل نسخة الى كل مدرسة من المدرستين المذكورتين. وكانت الحفلات الأسبوعية تقام بانتظام في الحديقة بالنسبة لأهالي قادركرم. أما بالنسبة

* مكافحة الأمية في جمجمال^(١)

في أواسط سنة ١٩٤٦، ظهرت حركة قوية وموسعة في جمجال في كافة نواحي العلمية والثقافية والأدبية والفنية، هدفها القضاء على الأمية في جمجال في كافة أشكالها. ففتح صف لمكافحة الأمية، يعلم فيها مبادئ القراءة والكتابة والحساب من قبل لفيف من الشبان الوطنيين، لا يريدون جزاءً ولا شكوراً، يخدمون شعبهم الكردي من تلقاء أنفسهم، تؤيد تلك الحركة المباركة جريدة خطية بنسخة واحدة تصدر في كل أسبوع إسمها (جمجمال) باللغة الكردية تلقى محتوياتها على مسامع الجماهير الكردية في قسبة جمجمال، بجانب المحاضرات والمسرحيات وحفلات الأغاني الكردية والمسابقات الفنية وذلك لتوجيه الشعب في القضاء نحو الخير العام. وكان ذلك يجري في كل أسبوع لمدة أشهر عدة.

اقتراح مكافحة الأمية

وما يجدر ذكره - حسب اعتقادي - أن الأمية تعني عدم الوعي، وعدم تطبيق العلم في الحياة اليومية وعدم استثمار العلم من أجل التنمية الاقتصادية وسد الحاجيات البشرية المشروعة. وحيث أن هناك عدداً هائلاً من الناس رغم علمهم وخبرتهم لا يطبقون العلم في حياتهم اليومية في الحقل العام وفي الحقل الخاص فيجب أن يعتبر هؤلاء أميون. أما الذين لا يعرفون القراءة والكتابة والحساب، لكنهم يطبقون العلم في حياتهم الخاصة والعامة ويستثمرونه بالطرق المشروعة فيجب أن لا يعتبرون أميين وإن كان من الأفضل أن يتعلموا القراءة والكتابة والحساب أيضاً. ويعتبر النبي محمد (ص) رجلاً من هذا القبيل. إذ رغم أنه لم يكن يعرف القراءة والكتابة والحساب لكنه طبق ما تعلمه من العلم والأدب وفرائض الدين على يدي الله العليّ القدير في حياته العامة والخاصة فكان خير قائد وخير إداري وخير زعيم سياسي. قاد الناس إلى الحياة الحرة السعيدة الخيرة. فالعبرة في مكافحة الأمية إذن هي خلق مجتمع فاضل يقوم أفرادها بواجبهم الديني والوطني والقومي والانساني بما يعود على الجميع بالخير العميم^(٢).

المؤتمر المكتبي الرابع

جمعية اتحاد المكتبيين العراقيين - جامعة السليمانية ٢٣-٢٧ / ١٠ / ١٩٧٧

المشاكل التي تواجه الثقافة الكردية وطرق معالجتها

بقلم شاكر فتاح

١٩٧٧

المشاكل التي تواجه الثقافة الكردية وطرق معالجتها

كتبه: شاكر فتاح احمد

١- ماهية الفكرة القومية التقدمية

قبل أن أبدأ بالبحث حول (دور المكتبة في منطقة الحكم الذاتي في الفكر القومي التقدمي) وتطويره أرى من الضروري أن أبين ماهية الفكرة القومية التقدمية وتحديد معالمها.

فكرة القومية التقدمية تعني: القومية التي تتحرر من مظالم الإستعمار والإستعباد والقومية التي تنظر إلى القوميات الأخرى نظرة الأخاء والمساواة في الحقوق والواجبات، لا نظرة التعالي والاحتقار. وهي تعني إرتقاء القوم إلى حياة أفضل باستمرار. كما وتعني أيضاً زوال المرض والفقر والجهل بين ذلك القوم.

ومثل هذه القومية التقدمية تتجه نحو الانسانية المتسامية والبعيدة عن الحقد والبغضاء بين أبنائها، وتعتنق مبدأ المحبة البشرية والأخاء والحرية والمساواة بين جميع الناس. ومن مميزاتها إحترام الحريات والحقوق للأفراد داخل القوم، واحترام الحريات والحقوق للأقوام الأخرى. فالقومية التقدمية إذا تعنتي بخلق مجتمع اشتراكي^(١) تسوده العدالة والرحمة والمحبة، ويتصف بالضمان الاجتماعي، ويخلو من الاضطهاد والتعذيب، ويتميز بالرفاه والسعادة والنجاح.

ومثل هذه القومية التقدمية -على ما أعتقد- نابعة من الأديان السماوية التي تأمر بالمعروف وتنهي عن المنكر. إذ أن الله، جل جلاله، يأمر بالعدل والإحسان، وينهى عن الظلم والفحشاء، كما أنه يسعى لجعل الإنسان باراً تقياً، يرتقى من المرتبة الحيوانية إلى مرتبة الملائكة الأبرار. وقد كان الأنبياء والرسل قادة الأقوام، والأمم عبر التاريخ نحو القومية التقدمية. وحيث قد أنتهى دور الأنبياء والرسل فقد ورثهم العلماء والأدباء^(٢).

(١) المجتمع الاشتراكي: فقد أشار إليه الكاتب وحدده في نهاية بحثه هذا، ويقصد به، الاشتراكية التي لا تتجاوز حدود الدين الاسلامي الحنيف.

(٢) أو بالاحرى، كان الأصح أن يعبر عن ذلك كالاتي، مثلاً: (وحيث قد إنتهت حياة الأنبياء والرسل، فانتقل دور الأيضاح والبيان في التبليغ إلى العلماء، كل في عصره، فانهم ورثة الأنبياء..)

١- وجدنا هذا الجزء من المادة مكتوباً بخط كاتبها أسفل الصفحة الخامسة (أي في نهايتها) مذيلاً بملاحظة: (يضاف الى البحث مايلي:....) وتوقيعه. فأرتأينا إضافته هنا.

(٢) نشرت المادة في مجلة (الحكم الذاتي) عدد (٥) للسنة الثالثة ١٩٧٨ من ص (٣) الى ص (٥).

٢- آثار العلماء والأدباء الأكراد

وإن نظرنا الى آثار العلماء والأدباء الأكراد الموجودة بين أيدينا، لظهر لنا أن معظمها -إن لم نقل كلها- تسير على خطوط الفكرة القومية. التقدمية فأشعار (بابا طاهر الهمداني) التي تعود الى ألف سنة تقريباً قبل الآن، تعتني بالانسانية المعذبة كالفقراء والكادحين من العمال والفلاحين، وتدافع عن حقوقهم وحررياتهم، ضد الطغاة.

وأشعار (احمد خاني) التي يعود عهدها الى أكثر من ثلاثمائة سنة، تعتني بالنظرة الإنسانية نحو الكادحين والفقراء .

أما أشعار (الحاج قادر كويي) التي تعود الى القرن التاسع عشر فكأنها مدرسة تعتني بتوعية الجماهير الكردية الكادحة وتوجيهها الى حياة فاضلة، لينعم فيها الشعب الكردي بالحرية والسعادة والرفاه، حيث لا جهل ولا مرض ولا فقر ولا إستعباد ولا إستعمار. ومن الطريف أن يصور لنا الحاج قادر كويي، استغلال السلطات العثمانية في عهده: بأن الشعب الكردي يشبه دودة القز التي تنتج الحرير، وكذلك يشبه النحل الذي ينتج العسل ولكن لا دودة القز تستفيد من الحرير الذي تنتجه، ولا النحل تستفيد من العسل الذي ينتجه.

ولكل من شعراء العهد الباباني: (الشيخ رضا الطالباني) و(نالي) و(سالم) قصيدة رنانة، تفضح مظالم العثمانيين. بل تمهد الطريق لاقتلاع جذور نظامهم من أساسه.

أما الأديب (عارف صائب) فهو يصف ويلات الحرب العالمية الأولى التي أصابت الشعب الكردي في كردستان، ويظهر أسباب تلك الويلات كظلم الحكام العثمانيين وجهلهم ومخازي جنودهم وخيانتهم للشعب التي يحكمونها. وهو يثير بقصيدته العصماء النزعة الانسانية من اعماق القلوب.

أما الأديب (جميل صائب) فهو يصف في قصته (له خهوما) أي (في حلمي) رزايا الحكم الاستبدادي.

أما الأدباء والشعراء الآخرون الذين عاشوا في القرون الثلاثة الأخيرة:

أمثال (علي بگي) و(كردي) و(محوي) و(احمد مختار الجاف) و(زبور) و(بيكهس) و(عهدهي شهمو) و(قهناتي كوردو) و(آية الله) و(وشيد ياسمي) و(نوري) و(محهده ئه مين زهكي) و(محمد علي عوني) و(توفيق وهبي) و(جلادت بدرخان) و(كامهران بدرخان) و(داماوي موكراني) و(مهلا كاكه حه مه) و(مهلا محهده دي كويي) و(الشيخ محمد الخال) و(عبدالرحمن قاسملي) و(رحيمي قاضي) و(احمد بك صاحبقران) وغيرهم ممن يصعب أحصائهم.

ففي آثارهم الأدبية والعلمية ما يدل على أنهم قد أغتنموا بالفكرة القومية التقدمية. بل انهم لم يطلبوا الحرية والأخاء والمساواة والعدل والإحسان للشعب الكردي فقط. بل طلبوها الأبناء الانسانية أيضاً. ويدلنا على ذلك أن بعضهم قد ألّفوا كتبهم بلغات غير اللغة الكردية، فلبعضهم المؤلفات الكثيرة باللغات العربية والفارسية والتركية علاوة على اللغة الكردية. ولبعضهم الآخر مؤلفات

باللغات الروسية والانكليزية والفرنسية والألمانية والچيكية. فأضافوا بنتائجهم شيئاً كثيراً الى الحضارة الانسانية.

أما كتاب الجيل الجديد وشعرائهم فتتقطر أفكار القومية التقدمية والاشتراكية والانسانية من آثارهم العلمية والادبية والفنية. نذكر منهم على سبيل المثال حسين الرشواني وكريم زهند وكامل ژير وعبدالرقيب ونريمان سعيد وعبدالستار كاظم الذين ضحوا بكثير من أموالهم وجهودهم في سبيل إعلاء كلمة الحق.

٣- المكتبة في منطقة الحكم الذاتي

توجد مكتبات تغلب عليها المطبوعات باللغة الكردية في مراكز المحافظات والاقضية في منطقة الحكم الذاتي، وفي المدارس الحكومية وجامعة السليمانية وفي بعض النوادي الثقافية. أما في (بغداد) فتوجد مثل هذه المكتبات في (مديرية الدراسة الكردية) وفي (القسم الكردي من جامعة بغداد) وفي (مديرية الثقافة الكردية العامة). أما المكتبات الشخصية للأكراد فكثيرة لا يمكن حصرها.

إلا أن أعداد الكتب الكردية ذات الأفكار القومية التقدمية قليلة مع الأسف الشديد، وبجانب الكتب الكردية هذه، توجد في بعض المكتبات كتباً تخص الشعب الكردي لكنها مكتوبة بلغات أجنبية. كما أنها تحتوي على كتب عالمية بلغات كردية وأجنبية أيضاً. وتحتوي المكتبات الشخصية والعامة عند الأكراد على مخطوطات كثيرة ونادرة كتبت باللغات الكردية والعربية والفارسية، ألفها أو ترجمها الكتّاب والعلماء الأكراد من مئات السنين الى الآن. وبهذه المناسبة أشير الى المكتبات الموجودة في بعض الجوامع والمساجد في كردستان أيضاً. فهي ذات أهمية كبيرة لأنها تحتوي على مخطوطات نادرة كتبها العلماء والأدباء الأكراد.

ومن الطريف أن نذكر أن كثيراً من المطبوعات والمخطوطات الكردية النادرة توجد في المكتبات العالمية الكبرى في كل من لندن وبرلين وباريس وموسكو ولينينغراد واستانبول وانقره وغيرها.

٤- محنة الكتّاب الكرد وعلمائهم

واذا وجدنا الكتب الكردية، بين أيدينا قليلة في الوقت الحاضر. فلذلك اسباب عديدة أهمها:

١- إضطهاد الأدباء الأكراد وعلمائهم من قبل السلطات في العهود المباداة ومنعهم من الإنتاج الأدبي والعلمي والفني المتعلق بالشعب الكردي وباللغة الكردية.

٢- إتلاف الكتب الكردية من قبل السلطات العثمانية والرجعية على مر الدهور.

٣- صعوبة الحصول على إجازة للطبع والنشر لبُعد العاصمة عن المدن الكردية علاوة على تكاليف المراجعات للغرض المذكور.

٤- فقر أدباء الأكراد، وضعف إمكانياتهم المادية للطبع والنشر.

٥- كساد سوق الكتب الكردية بسبب عدم تشجيع التعليم والثقافة في الجهود المبادة وعدم صدور كتب كردية الموافقة لاذواق اكثرية الشعب الكردي من النواحي السياسية والاجتماعية والفنية التي يهتم بقضايا الساعة.

٦- تفشي الأمية عند الشعب الكردي مما أدى الى إهمال الأدباء والعلماء الأكرا، وعدم تقدير نتاجاتهم العلمية والأدبية والفنية حق التقدير.

٧- عدم تجاوب معظم القراء الأكرا وكثير من المؤسسات الثقافية الكردية والمطابع الكردية مع حاجة المؤلفين والمترجمين الأكرا الى طبع ونشر وشراء نتاجاتهم العلمية والأدبية.

٨- غلاء أسعار الطبع، ومشاكل الطبع وقلة المطابع،... قد حالت دون تشجيع المؤلفين في القطر عموماً على وجه الخصوص على طبع نتاجاتهم العلمية والفنية والأدبية.

ورغم كل ذلك فأن كثيراً من المؤلفين والمترجمين الأكرا قد قتروا على أنفسهم وعيالهم، ووفروا المبالغ اللازمة لطبع كتبهم. فطبعوها ولكن لو عرفنا أن ألف نسخة من معظم تلك الكتب لاتباع إلا في غضون سنوات عديدة، قد تتجاوز العشرة سنوات احياناً. وأن بعض باعة الكتب وأمثالهم يخونون الأمانة فيهمضمون حقوق المؤلفين والمترجمين كما وأن الكتب المذكورة - تكون عرضة للفقدان والتلف والسرقة في كثير من الأحيان. لعلنا درجة محنة الكتاب الكرد وشعرائهم وعلمائهم في ميدان التأليف والترجمة والطبع والنشر.

٥- وما الأمل إلا بالعهد الجديد

ليس هناك وطني مخلص ينكر دور حكومة الثورة الحالية الموقرة في تشجيع الأدباء والعلماء والفنانين الأكرا على الإنتاج القومي.

ففي السنوات العشرة الأخيرة تقدمت الثقافة الكردية كملاً ونوعاً، خطوات واسعة الى الأمام. فظهرت مئات الكتب وعشرات المجلات والصحف الكردية الى حيز الوجود، وهي مملوءة بالأفكار القومية التقدمية. فجميع الكتب اللازمة للدراسات الإبتدائية والاعدادية ألفت أو ترجمت باللغة الكردية وطبعت ونشرت من قبل مديرية الدراسة الكردية العامة. وكثيراً من الكتب والصحف والمجلات العلمية والأدبية والثقافية أصدرها المجمع العلمي الكردي ومديرية الثقافة الكردية العامة، وجمعية الثقافة الكردية، واتحاد الأدباء الأكرا، ومكتبة جريدة النأخي العائدة للحزب الديمقراطي الكردستاني، وجامعة السليمانية، ومنظمات الحكم الذاتي.

فعليه نأمل أن يخلق مؤسسات جديدة لغرض طبع آثار المؤلفين والمترجمين الأكرا، سواء كانوا أحياء أم أمواتاً. وأن يشجع العلماء والأدباء الأكرا على الانتاج العلمي والأدبي والفني لخدمة الثقافة الكردية التقدمية ومصلحة وحدة العراق الوطنية.

٦- مقترحات لاثرء المكتبة الكردية التقدمية وتطويرها وازدهارها

وبهذه المناسبة نقترح مايلي، تكملة للفائدة، وخدمة للمكتبة الكردية التقدمية ودورها في خدمة الفكرة القومية التقدمية:

١- فتح المكتبات العامة في كافة مراكز الأقضية والنواحي في منطقة الحكم الذاتي وتزويدها بالكتب الكردية التي تخدم فكرة القومية التقدمية. وكذلك بالكتب المدونة باللغات الاجنبية التي تخدم الثقافة الكردية التقدمية.

٢- إحياء التراث القومي الكردي التقدمي، وذلك بإعادة طبع الكتب الكردية المفيدة والمهمة، وطبع المخطوطات الكردية التي خلفها الأدباء والعلماء الأكرا دون طبعها بسبب فقرهم أو إضطهادهم أو سوء ظروفهم.

٣- نقل المؤسسات والدائر المتعلقة بالثقافة الكردية الى منطقة الحكم الذاتي عموماً وأربيل خاصة، حتى تنمو وتتطور في بيئتها الطبيعية الملائمة لها... وأقصد بذلك نقل المجمع العلمي الكردي ومديرية الدراسة الكردية العامة، وجمعية الثقافة الكردية، ومديرية الثقافة الكردية العامة، وإدارات الجرائد والمجلات الكردية، واتحاد الأدباء الأكرا، وما شابه ذلك. إذ بها تتزين المنطقة.

٤- إعطاء إجازات طبع الكتب في مراكز المحافظات الكردية من قبل سلطة المحافظة، نيابة عن مديرية الرقابة على المطبوعات الكردية في وزارة الاعلام. لأن مراجعات المؤلفين الأكرا ومترجمهم لدائرة الرقابة في بغداد تكلفهم أوقاتاً وأموالاً كثيرة وأتعباً لا قبل لهم بها.

٥- الدقة في تعيين الخبراء من ذوي الاختصاص من أصحاب الثقافة الواسعة عند النظر في المؤلفات والمترجمات الكردية المقدمة الى مؤسسة التأليف والترجمة والنشر (المطلوب تأسيسها) للرقابة على المطبوعات الكردية لأن الحوادث دلت على أن بعض الخبراء يسيؤون إستعمال سلطاتهم.

فيحيدون عن جادة الحق والصواب عند إبداء آرائهم حول الكتب المحالة اليهم.. الأمر الذي دفع كثيراً من الأدباء والعلماء الأكرا الى اليأس والقنوط في أمر طبع آثارهم العلمية والأدبية والفنية. وكذلك أدى الى الأساءة بسمعة الدوائر المختصة.

٦- تكليف المؤلفين الأكرا من ذوي الكفاءة والإخلاص، للقيام بالتأليف والترجمة في الموضوعات المتعلقة بالشعب الكردي باللغة الكردية، وذلك وفق خطة مدروسة معينة، بحيث تسد حاجيات الثقافة الكردية وتغذيتها من كافة وجوها، وتقدم الحاجيات الفكرية والروحية والقلبية اللازمة لكافة جماهير الشعب الكردي، من أطفال وشباب ورجال وشيوخ ونساء من مختلف المهن والأعمال.

٧- ومن الواجب أن أشير الى ضرورة إصلاح المنهج التعليمي في كافة المدارس الإبتدائية والثانوية والجامعات في العراق، وذلك بقدر تعلقه بتاريخ الشعب الكردي، وجغرافية كردستان، والأدب الكردي مشاكل الشعب الكردي السياسية والاجتماعية والإقتصادية، بحيث يشعر التلميذ أو

الطالب الكردي بأنه متساو تماماً في الحقوق الثقافية وواجباتها بالطالب العربي. وكذلك في حرية الفكر والضمير، إذ أن هذا النوع من الإصلاح سيؤدي حتماً الى ثمرات يانعة في عقل الأخوة العربية الكردية، والوحدة الوطنية في العراق.

وهي ثمار تستهدفها القومية التقدمية، والاشتركية، وكل نزعة انسانية متقدمة.

٨- الختام

هذا وفي الختام أقول: إن الحرية لا تأتي إلا بعد إزالة المظالم الاجتماعية كالفقر والجهل والمرض. والوحدة لا تتأتى إلا بعد تذوق الحرية من قبل الشعب العراقي عموماً في العراق على حد سواء ولا تزول المظالم الاجتماعية من فقر و جهل ومرض إلا بعد تطبيق الاشتراكية التي لا تتجاوز حدود الدين الإسلامي الحنيف.

وهذا ما نأمل من المسؤولين المخلصين. وهذا هو ما يريده كتاب الكرد وشعرائهم وعلمائهم منذ أقدم العصور التاريخية حتى اليوم.

- والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته -

(شاكر فتاح احمد)

«خاوهنى پرۆڤه‌ى خوینده‌وارى كورد»

١٩-٨-١٩٧٧

ملاحظة/

عند طبعتها حذف منها بعض الجمل، كما وعملوا فيها أقلامهم.

الكاتب ٢٣/١٠/١٩٧٧

١- سجلت هذه الملاحظة باللغة الكردية على ظهر الصفحة الأخيرة من البحث ويخط كاتبه مع التوقيع.

٢- نشرت الترجمة الكردية لهذا البحث في مجلة (الحكم الذاتي) العدد (٥) السنة الثالثة ١٩٧٨ ص ٢٩

مقارنة أدبية بين قصتي (مم وزين) و(اللياذة) شاكر فتاح

نيسان ١٩٨٥

أعد للحلقة الدراسية للأدب المقارن التي تقيمها كلية الآداب - جامعة صلاح الدين بالتعاون مع رابطة نقاد الأدب في العراق

١٣-١٦/٤/١٩٨٥

نبذة تأريخيه عن أحمدى خاني

وتحفته الخالدة - مم وزين

ولد (أحمدى خاني) في مدينة (بايه‌زيد) الكائنة في كردستان تركيا سنة (١٦٥٠) وتوفي سنة (١٧٠٦) وكان والده (الشيخ ألياس) من عائلة عريقة تنتمي إلى عشيرة (خانيان) القريبة من مدينة (بايه‌زيد).

درس علوم الدين واللغات الكردية والعربية والفارسية والتركية وآدابها في المدارس الدينية الموجودة في مدن (أورفة) و(اخلات) و(بتليس)، وسافر الى (سورية) و(مصر) و(اسطنبول) أيضاً. ودرس مؤلفات (نظامي) و(جامي) و(مهلاى باتي) و(مهلاى جبري) و(على حبري) و(فهقي تهيران) وأفاد منها. وقد عين أخيراً مدرساً في (جامع مرادية) الكائن في مدينته (بايه‌زيد) وعلى مرور الزمن أصبح عالماً وأديباً وشاعراً وفيلسوفاً ومتصوفاً كبيراً، وله آثار باللغة الكردية والعربية والفارسية والتركية.

أشتهرت منها باللغة الكردية ثلاثة هي: ١- قاموس باللغتين العربية والكردية بالشعر. أسمه (نهوبه‌هار) أكمله في سنة ١٦٨٣. ٢- كتاب (عقيد أيماني) وهو عبارة عن (٧١) شعراً. ٣- تحفته الخالدة (قصة مم وزين) التي أكملها سنة ١٦٩٤. وقد ترجمت قصته هذه إلى عدد كبير من اللغات الحية كالروسية والألمانية والفرنسية والتركية الفارسية والأرمنية والعربية واللهجات الكردية المختلفة. وطبعت أكثر من عشرين مرة كلها أو قسم منها. ومن الجدير بالذكر أن (قصة مم وزين) الفولكلورية قد وجدت قبل (أحمدى خاني) بقرون. إذ قيل أن حواث القصة قد وقعت سنة ١٣٩٣ ميلادية لكن (أحمدى خاني) قد سكبها من جديد وطهرها من الخرافات والأباطيل وقد أفرغ فيها علمه وذوقه وتجربته الفنية، وجعلها قصة خالدة نابغة من صميم حياة الجماهير الكردية، بحيث يتقبلها الذوق السليم والعقل الحكيم. وتتألف القصة من (٢٦٧٣) بيتاً شعرياً قسمت على (٩٥) بنداً. يتكلم في بنودها الاربعة الأولى حول تمجيد الله وإحترام النبي والدعاء. ويتكلم في البندين التاليين حول عادات وأخلاق وسلوك الشعب الكردي وتقاليده، ووضعه السياسي والاجتماعي ويوضح فيهما اسباب شقائه وتخلفه وعوامل تغلبه على مشكلاته وتقدمه، موجهاً أياه الى امانيه العليا حيث يتنعم فيها بالحرية والسيادة والسعادة والصحة والنجاح والكمال الثقافي والاجتماعي. أما البنود الباقية فتتكلم حول القصة ذاتها. وفي الختام يوجه أبطاله الى اللجوء الى الله حيث بواسطة تطبيق تعاليمه الكريمة يستطيع الشعب الكردي أن يبلغ أهدافه ويحقق أمانيه. ومن الجدير بالذكر أنه يعرفنا بحضارة وثقافة كرديتين أصيلتين في ثنايا قصته.

القصة مختصر

قصة (مم وزين) هي قصة حب طاهر نقي لم يتنافس، يرتفع إلى أعلى درجات الإخلاص والتفاني المتبادل بين العاشقين، أحدهما أسمه (مم) وهو كاتم السر لأمير جزيرة بوتان (الأمير زين الدين)،

والآخر أسمها (زين) وهي أخت (الأمير زين الدين). وكان في نية (الأمير زين الدين) تزويج أخته بكاتم سره، بسبب صداقته الحميمة مع (تاج الدين) الذي هو صهره، ومن أعز أبطال أمارته، لكن شخصية قذرة حاقدة على (تاج الدين) وهو حاجب للأمير (زين الدين)، أسمه (بهكر مهرگه وهر)، يتدخل في الأمر، فيؤثر في قلب الأمير سلبياً في إحدى حالاته النفسية، فينقلب الأمير على (مم وزين)، ويقرر عدم تزويجهما وأيداع (مم) في السجن، وعزل (زين) في غرفتها إلى سنة كاملة. وعندما يعود الأمير زين الدين إلى رشده، أثر ثورة عارمة يشعلها صديق (مم) الحميم (تاج الدين) مع جمع كبير من إخوانه وأقاربه وأعوانه، ضد الأمير زين الدين بسبب ظلمه على (مم وزين).

يوافق الأمير على تزويج أخته من (مم). وأخرج (مم) من السجن وأجرأ حفلة كبيرة أرضاء لهما. ولكن ذلك حدث بعد فوات الأوان. إذ لم يبق من حياة العاشقين سوى يوم أو يومين حتى يتوفيان تحت تأثير الضعف والهزال والأمراض والهموم والأحزان. ولكن (زين) طلبت من أخيه الأمير زين الدين إجراء الحفلة بعد وفاتهما لمدة أسبوع كامل، والقيام بأعمال الخير في سبيلهما لمدة سنة كاملة، يترحم فيها الأمير على الناس والفقراء والمحتاجين والبؤساء والمنكوبين، وقد أعترف الأمير زين الدين بذنوبه ومظالمه ساكبا دموعه الحزينة على نهاية العاشقين وقام بجميع ما طلبته أخته (زين). أما الشقي (بهكر مهرگه وهر) فقد لاقى حتفه على يد البطل (تاج الدين) صديق مم. وتنتهي القصة يتوجه أبطال القصة إلى الله.

إلقاء الضوء على قصة مم وزين

إن قصة (مم وزين) التي ألفتها خاني قصة كردية خالصة ذلك لأن (أحمدى خاني) قد دفعه إيمانه بالله وتمسكه بشريعة الله، أن يحب قومه، الشعب الكردي، ووطنه كردستان، والإنسانية جمعاء فقام بإبراز مشاكل الشعب الكردي الاجتماعية والسياسية وآمال قومنا وآلامه في صورة (قصة مم وزين) التي أبدع في إخراجها ببراعة خارقة.

وعلاوة على ذلك فقد عرض علينا خاني جمال الطبيعة في كردستان، وجمال فتيات وفتيان الشعب الكردي، وحياة الطبقة الفقيرة المملوءة بالكدح والآلام، مع أخلاقنا وعاداتنا وتقاليدينا الثرية المملوءة بالخير والبر والكرامة، وأخلاقنا وعاداتنا وتقاليدينا المملوءة بالتقصير والنقصان. وكذلك يبين لنا ثقافتنا وحضارتنا الكرديتين، في ذلك الوقت وأن كلاً من (مم) و(زين) الذين هما عبارة عن فتى وفتاة جميلي الخلقة والخلق وهما من أصحاب النفسية الحرة والافكار المتحررة، إنما يمثلان الشعب الكردي العريق في الجمال والشجاعة والمروءة، وفي الحب والصداقة الخاصة، وفي الوفاء بالعهد، وفي مقابلة الطبقة بالطبقة، وفي التضحية بالمال والنفس في سبيل المبادئ السامية وكذلك في الآمال والنضال في سبيل الحرية والكرامة. وكما ان كلاً من (مم) و(زين) أصيبا بالمرض والنكبة والدمار بسبب ظلم (أمير جزيرة بوتان)، (الأمير زين الدين)، الذي منعهما من التمتع بحريتهما في الزواج، والذي أفقدتهما الهموم والآلام والحسرات حياتهما في نهاية الأمر فإن الشعب الكردي كذلك، في

عصر (أحمدى خاني) كانت قوى الإستعمارين العثماني والفارسي، واستبداد الامراء المحليين قد أفقدته الحياة الرغبة السعيدة الحرة الكريمة.

إن الفقر والجهل والمرض أللأتي أصيب بهم الشعب الكردي آنذاك، كان (خاني) قد أدرك أنها أنما كانت من نتاج ظلم المستعمرين وأستبداد الامراء المحليين. ولذلك يظهر خاني تلك المظالم في قصة (مم وزين) بصورة واضحة ومكشوفة. إنه يظهر ظلم (الأمير زين الدين) وقسوة قلبه وعدم تفهمه وأنانيته ومخاوفه في صورة إيذاء (زين) و(مم) وكسر قلوبهما بوضوح. وكذلك يضهر نضال الأبطال والمقاتلين: (تاج الدين) و(عارف) و(چهكو) أولاد (أسكندر)، وأصدقائهم الحميمين: (مم) و(زين) و(ستي) و(حهيزه بوون) و(گورگين) ابن الأمير زين الدين وحماتهم من مخلصي الجماهير الكردية، الذين عزموا على الاتحاد والتعاون والمحبة، ضد مظالم الأمير زين الدين بما فيهم من قوة وممتانة ومنعة.

إن الأمير زين الدين الذي لم يعط أذنا صاغية لنصائح بطله المغوار الشهم والشجاع والحكيم، ذي القوة والمنعة، (تاج الدين)، الذي كان زوج أخته (ستي)، كان يستمع إلى أقوال (بهكر مهرگه وهر) ذي القلب الحقود واللسان البذئ، وهو الأناني الخائن، الذي لم يكن يرتاح إلا بإيذاء الناس الأبرياء مثل (مم) و(زين) و(تاج الدين)، وإشعال نار الفتن والحروب بين الناس بافترااته وتحريضاته. إن الأمير (زين الدين) الذي كان قاسي القلب وبعيدا عن الله والعدل والسلوك العلمي، لم يقبل بأن يستشير أو يسأل أحداً حول المشكلة التي حدثت بينه وبين (مم وزين)، أو بينه وبين (تاج الدين)، ولم يهتم بأي تحقيق أو محاسبة حولهما، قد حمله الطيش والغرور على إرسال (مم) المنكوب إلى أعماق السجن وعزل أخته المسكينة (زين) في غرفتها لمدة سنة كاملة، قد أدت تصرفاته النكراء هذه إلى بؤس هذين المسكينين وشقائهما حتى أشرفا على الموت دون الحصول على تزويجهما ووصالهما. نعم أن ذلك الأمير زين الدين، نفسه يضطر، تحت ضغط الثورة الشعبية العارمة تحت قيادة البطل (تاج الدين) التي قامت ضده، يضطر إلى الخضوع إلى الحق والعدل والنظام، يضطر إلى إعادة الحرية إلى العاشقين (مم) و(زين). ويضطر أيضاً أن يعترف بذنوبه ومظالمه تجاه أخته (زين) وكاتم سره (مم)، يسألهما الغفران. كما ويضطر أن يغسل ذنوبه بأيديه أيضاً. فيسمح بتزويج أخته البريئة (زين) من كاتم سره المخلص والبرئ (مم). ثم يقوم بتنفيذ جميع وصايا أخته (زين) بعد وفاة العاشقين. فيحمل بيده جثة (زين) ويضعها بجانب جثة (مم) في قبر واحد. ثم يقيم حفلات فاخرة بمناسبة زواج هذين العاشقين بعد وفاتهما تدوم أسبوعاً كاملاً. كما ويقوم بأعمال الخير لمدة سنة كاملة مع الفقراء والمحرومين والمنكوبين والشكالي والايتم والأسرى والمساجين. وذلك طيقاً لرغبة أخته الراحلة (زين) ولأن كان (الأمير زين الدين) في مبداء الأمر رجلاً عظيماً، حكيماً، شجاعاً سخياً، كريماً، نظيف القلب واللسان، لكنه بسبب عدم تفهمه للأشياء، وضعف أعصابه، وأنانيته، كان يخطأ أحياناً، فيعين الموظفين من الرجال الفاسدين. وكان (بهكر مهرگه وهر) أحدهم يقوم بوظيفة الحاجب في ديوانه. وكان الأمير يتعلل في ذلك بأن تسيير أمور الأمانة أحياناً يتطلب تعيين مثل هؤلاء الرجال الفاسدين؟ إن (أمير جزيربوتان) الذي كان قد عين (بهكر مهرگه وهر) ليقوم بوظيفة (الحجاجة) في ديوان إمارته، قد

ذاق وبال هذا الخطأ الفادح. وبعبارة أخرى حصد الأمير ما زرعه عيناً... وكانت النتيجة المؤلمة أنه فقد أخته الجميلة اللامعة النادرة المثال (زين)، وفقد كاتم سره البار الأمين، (مم).

كما وفقد محبة وإحترام قائده (تاج الدين) وماله اخوان وأصدقاء وأعوان وأبناء الشعب أيضاً... بل أنه حتى يعد أن عاد إليه عقله ووعيه، لم يخلص من الطعن والإهانة الذين وجهوا إليه من قبل (مم) و(تاج الدين) و(زين) و(ستي) أختيه... أما (بهكر مهركهوه) فكانت نتيجته أن قتل على يد (تاج الدين) أثناء ثورة نفسية عابرة بعد أن سمع بموت صديقه الحميم (مم)... وكادت ثورة الجماهير الكردية تؤدي بحياة الأمير زين الدين نفسه وبإمارته لولا تداركه الأمر بسرعة وخزمٍ وحكمة.

ومن ثم فإن هذه المؤشرات من قبل (أحمدى خاني) في قصته (مم و زين) تعطينا آمالاً قومية ووطنية وإنسانية لا تقدر بثمن. إذ أن الشعب الذي يسعى لتحقيق أهدافه القومية والوطنية والانسانية، بروح البطولة والتضحية والرجولة الحققة، لا بد أن ينال مثله العليا في العزة والكرامة. أما ندم (الأمير زين الدين) على أعماله وتصرفاته السيئة تجاه (مم) و(زين)، وتحرك ترحُّمه نحوهما، وقيامه بتنفيذ مطالب هذين المنكوبين فإنما يدل على أن الشعب الذي يناضل في سبيل أهدافه النبيلة في حدود الحكمة والدين والرجولة الحققة والشرف، فإن طبيعة الرؤساء والزعماء والامراء، سوف تضطر الى الخضوع الى الحق والعدل، وتتطور حسب إرادة الشعب وإحتياجاته المشروعة، وتميل الى البر والطيبة والأحسان.

وهكذا تظهر لنا قيمة (قصة مم وزين) لأحمدى خاني، وأهميتها وفوائدها، سواء كان ذلك في حقل السياسة، أو الثقافة، أو الإجتماع أو غيرها.

إنها قصة، تريح عيوننا، كالورود المعطرة، بجمالها الاخاذ، وتنعش قلوبنا بمعانيها الثرية الزاخرة، وبإمكاننا الاستفادة منها عبر العصور والدهور. لانهما تعلمنا معاني الخلق الرفيع، والأعمال الحسنة والسلوك اللائق، وتدرينا على الروح الوطنية وتطبيق القوانين الإلهية والمعاملات الإنسانية.

«بذة تاريخية عن (اللياذة)»^(١) وصاحبها هوميروس

في القرن الخامس قبل الميلاد، أمر (بيرقراتوس)، حاكم (أثينا) بتشكيل لجنة ثقافية، مؤلفة من بعض الأدباء والشعراء، لتسجيل قصتي (ألياذة) و(ئوديسسه) آخذين إياهما من أفواه الرواة. وبهذه العملية دخلت القصتان المذكورتان تاريخ الادب. وسُمعَ قصتي (ألياذة) و(ئوديسه) عن لسان (هوميروس) الذي كان قصاصاً وروائياً وذا صوت شجي^(٢)، يتجول بين المدن اليونانية وقرائها، ويغني هاتين القصتين بين الجماهير مستعملاً معهما كما نحتجه ويدخل السرور الى قلوب المستمعين، وكان يقرأ القصتين شعراً. ولا زالت هاتان القصتان تؤثران في قلوبنا بصورة ساحرة، لأن الطفولة البشرية متجسدة فيهما من حيث جمالهما وبلاغتهما وفصاحتهما وبساطتهما. أنهما قصتان قوميتان، يعتبران من أشهر القصص اليونانية والعالمية. ويعتبران أيضاً ينبوعاً للأدب والقصص التمثيلية والفنون العالمية.

أما (هوميروس) فكان رجلاً أعمى. يعتبره البعض مؤلفاً للقصتين المذكورتين واضحاً أياهما شعراً في سنة ٩٠٠ ق. م. ويناقد الآخرون بعضهم بعضاً حول وجوده، وعدم وجوده، وتاريخ وضع القصتين، ومكان وضعهما، إلا أن هذا الجدل لا ينقص من قيمة القصتين. إذ على الرغم من مرور نحو (٣٠٠٠) ثلاثة آلاف من الأعوام على القصتين المذكورتين، فأنهما مازالتان تحافظان على حيويتهما وأهميتهما وقيمتيهما بين الأدباء ومحبي الادب ومعارفيه حتى الآن. أما (حرب طروادة) التي وضعت القصتان بسببها، ويسبب ما خرجت منها من النتائج، فإنها ترجع الى السنين الواقعة ما بين القرن الحادي عشر والقرن العاشر قبل الميلاد، حيث كانت حضارة الانسان في مقتبل عمرها.

خلاصة قصة ألياذة

إن قصة (ألياذة) مليئة بحوادث الحب والمجازفات، والمعارك والحروب، والخلافات والشقاق بين المنافسات، بين أبطال (طروادة) و(اليونان)، وألهمتتهما، وأتباعهما. ومليئة أيضاً بالحوادث الصعبة الخطرة والمحيرة،

١- إلياذة هوميرس Iliade: ملحمة يونانية في ٢٤ نشيداً، تروي اخبار حرب طروادة بين الأغريق والطوراديين، من روث الشعر الملحمي العالمي، عربيها شعراً (سليمان البستاني) ونشرها دار الهلال بمصر عام ١٩٠٤ مصدراً بمقدمة في هوميروس وشعراء اليونان.

٢- هوميروس Homeros (القرن ٩ ق. م): ولد في آسيا الصغرى، شاعر ملحمي يوناني. قيل أنه كان أعمى، نسب إليه المؤلفون اليونان أشعار (الألياذة) و(الأوديسه) و(الأغاني الهوميرية) التي أثرت تأثيراً عميقاً على مستقبل الشعر اليوناني.

مع حياة متنوعة الجوانب، ومبادئ تثير العجب، لاتقبل عقولنا كثيراً منها. وأشتهرت هذه القصة بصورة واسعة، حتى أنها تُرجمت الى معظم اللغات الحية في العالم ومنها اللغة الكردية والعربية. انها قصة تتيح للقارئ الاطلاع على طرز الحياة والمعيشة والمبادئ ونوع الحكم السائد في بلادي (اليونان) و(طروادة).

دامت الحرب بين اليونان وطروادة نحو عشر سنين بسبب تصرفات أمير مملكة طروادة المدعو (پاريس) أين الملك (پريام)، الطائشة، المنحطة، الخالية من الذوق والكياسة والعدلة والوفاء وإحترام الناس. كان (الأمير پاريس) قد قام بجولة خاطفة مع أتباعه على ظهر سفينة في بحر اليونان. فصادفته في البحر زوبعة هائلة صرعت السفينة الى أن وجد نفسه عارياً على شواطئ بحر اليونان ملقاة جثته على الارض، ليس فيها أحد، ودون أتباع. وكان من حسن حظه أن مرت به نساء من بيت ملك (أسبارطة) ساعدته على تجهيزه بالملابس اللازمة، ليسقنه الى دار الملك (مينيلاوس).

وكان الملك الأسبارطي قد تقبله برحابة صدر وأكرم وفادته وأحترمه إحتراماً يليق بملك نحو أمير مملكة مينيلاوس. إذ أستطاع أن يغري (هيلين) زوجة الملك على الفرار معه الى بلاده (طروادة) الكائنة في (آسيا الصغرى). فأثبت (پاريس) بذلك، عدم وفائه، وانحطاط أخلاقه وسفالته التي لا

تغتفر. وكانت (هيلين) ملكة اسبارطة جميلة فاتنة تأسر القلوب. وكانت عزيزة لدى الملك الأسبارطي (مينيلاوس). ولذلك كانت حادثه الخطف هذه الممزوجة بالخيانة الزوجية، من أجل حب ساقط رخيص، قد حركت عواطف الملوك والأمراء والجماهير اليونانية رغم إختلافاتها وإنقساماتها، نحو الملك (مينيلاوس) المسكين، فشكلت قوة عسكرية هائلة وشملت ألف سفينة، وأتجهت إلى (بلاد طروادة) لمحاربتها ومعاقبتها واسترداد (الملكة هيلين) منها. وبعد حروب دامت نحو عشر سنين انتهت (بحرب طروادة) الشهيرة، سقطت طروادة بيد اليونانيين، واسترجعت منها الملكة (هيلين)، بعد أن قضى على حياة عشرات الألوف من الطرفين، ودمرت مدينة طروادة والمدن والمقرى المجاورة لها وعبث بالسكان الموجودين فيهما، علاوة على السلب والنهب وسبي النساء في جميع أنحاء تلك المملكة.

إلقاء ضوء على قصة ألياذة

رغم أن وجود الأديان السماوية وظهور الأنبياء، سبق وقوع حوادث قصة ألياذة بكثير من القرون، فكما يظهر من محتويات تلك القصة كان بلاد اليونان خالياً عن أية فكرة حول وحدانية الله وإذن فليس غريباً أن نجد آلهة متعددة وآلهات متعددة في ثانيا قصة الياذة، أمثال (زيفس) كبير الآلهة. و(أثينا) الهة الحكمة. و(أفروديت) آلهة الجمال. وابو آلهة الشعر. و(هيرا) زوجة (زيفس). و(فولكان) ابن (زيفس) و(تيتس) ملكة البحر وأم أحد أبطال القصة وأحد الملوك اليونانيين (أشميل). و(أرس) آلهة الحرب.. وكان اليونانيون يعتقدون أن الآلهة يتصفون بنفس الصفات التي يتصف بها البشر ما عدا أنهم خالدون لا يموتون، لكنهم لهم القوة والسلطة أكثر من البشر. وهذا يعني أنهم قد يعملون أعمالاً حسنة وأعمالاً سيئة لاتليق بهم. وكثيراً ما يرتكبون المخاصمات والتدخلات أثناء سير الحروب في قصة ألياذة هذه ومنهم من يقوم بشر الأعمال وأقذرهما مثل (أرس) إلهة الحرب. ولكن رغمًا عن أن هؤلاء الآلهة وتلك الآلهات كانوا مزيغون لا أساس لهم من الصحة، فإن حوادث حرب طروادة ليست بعيدة ان تكون واقعة تماماً.

رغم ان خطف زوجة ملك أسبارطة (هيلين) من قبل الأمير المستهتر (پاريس) جريمة كبيرة لا تمس كرامة الملك (مينيلاوس) وحده، بل تمس كرامة اليونانيين عموماً، فأنني أميل الى الاعتقاد بأنه كان بإمكان الملك (مينيلاوس) الإنتقام من الأمير السافل (پاريس) والمخطوفة الخائنة (هيلين) وحدهما، دون اللجوء الى تلك الحروب التي دامت زهاء عشر سنين، والتي راحت ضحيتها عشرات الألوف من الناس، بالإضافة الى تدمير المدن والقرى وسبي النساء والسلب والنهب والمظالم الأخرى داخل المملكتين المجاورتين.

كما أن الملك (پريام) كان بإمكانه معاقبة ابنه الشرس (پاريس) وإعادة المخطوفة (هيلين) الى زوجها الملك (مينيلاوس) مع تقديم الاعتذار وتقديم الهدايا اللاتقة تعويضاً للملك المذكور، حقنا للدما والدمار الذي لحق بالطرفين وبلادهما.

اما أنهما لم يقوموا بذلك، فانهما مسؤولان عن جميع مالحق بالبلدين من سفك الدماء والحاق

الأضرار الفادحة. إذ يعتبران ملكين أنانيين فضلاً مصلحتهما الشخصية وعظمتهم الفارغة على مصالح قوميهما. أولم يكن بالإمكان معالجة تلك المشكلة بالطرق السلمية ووساطة ملوك محايدين محترمين؟...

إن محور القصة هذه هو الحب الذي نشأ بين ناكر الجميل الأمير المستهتر (پاريس) وبين الزوجة الخائنة (هيلين). ولكن أي حب هذا الذي أدى الى الزنا والفعل الحرام؟ وكيف قبلت نفس الملك (مينيلاوس) أن يستعيدها من الطرواديين؟... والقصة ساكتة عن مصير (هيلين) الخائنة بعد تسليمها الى زوجها الملك (مينيلاوس). فيا للغرابة؟... كما أنها ساكتة عن مصير الأمير المستهتر (پاريس). لكن الروايات الشعبية دلت على أن (پاريس) قد قتل، بعد أن قتل هو البطل اليوناني (أثيل) خلصة.

مقارنة أدبية بين قصتي (مم وزين وألياذة)

١- محور القصتين هو الحب. ولكن (الحب) الموجود في قصة (مم وزين) هو حب طاهر نقي غير مدنس. أما (الحب) الموجود في قصة (ألياذة) فحب ساقط مرذول. لأنه مقرون بالخطف والخيانة الزوجية والزنا. الحب في قصة (مم وزين) أدى الى حفظ السلام ورفع الجاه ومنفعة الفقراء والمنكوبين والعاجزين والأسرى والمسجونين، من جميع الطبقات؟ أما الحب في قصة (ألياذة) فقد أدى الى الهروب وسوء السمعة وقتل عشرات الألوف من الناس من الطرفين وتدمير بيوتهم وخراب ديارهم.

٢- نجد في قصة (مم وزين) إلهاً واحداً قهاراً أزلياً وزدياً هو الله تعالى عزوجل، آله الخير والبركة فيقيم العدل ويرحم الضعفاء ويقاوم الظلم والفساد. أما في قصة (ألياذة) فنجد آلهة والآلهات متعددة، وكلها خرافية لها صفات حسنة ولها صفات سيئة كالبرس سوءاً وبسوءاً وليس لها صفات الله القادر على كل شيء، أو التنزه عن الأعمال والأخلاق المنكرة. كان لهؤلاء الآلهة والآلهات ضلع كبير في عوامل الهدم والتخريب في طروادة ومآسيها.

٣- أن كلا من القصتين كتبت بلغة أدبية راقية وشيقة تبعث على الشروق الى قرائتها. أما قصة (مم وزين) فهي عبارة عن (٢٦٧٣) بيتاً من الشعر، قُسمت بين (٩٥) بنداً. ألفها (احمدى خاني) في مدينة (بايزيد) الكائنة في كردستان تركيا في سنة (١٦٩٤) على أساس من العلم والمنطق والعقل والواقع، بعيدة عن الخرافات والاباطيل، تنتهي بتمجيد الله الذي خلص أبطال القصة المؤمنين به من الحزن والألم وسفك الدماء والحزني والعار، الأمر الذي أفاد الجماهير الكردية في أمارة (جزيرة بوتان) أعظم فائدة، وهي قصة كردية تنبع من قلوب الجماهير الكردية ومصالحها المشتركة، وقعت حوادثها في سنة (١٣٩٣) ميلادية.

أما قصة (ألياذة) فهي قصة يونانية وقعت حوادثها بين القرنين الحادى عشر العاشر قبل الميلاد، إلا أنها سجلت ودخلت التأريخ في القرن الخامس قبل الميلاد، ويقال أنها وضعت من قبل مغني أعمى أسمه (هوميروس)، وهناك إختلافات بين الكتاب والأدباء حول وجود شخصية هوميروس والزمن الذي

ألف فيه القصة ومن هو مؤلف القصة؟. وهي تتألف من (١٦٠٠٠) بيت من الشعر قسمت الى (٢٤) فصلاً، كتبت باللغة اليونانية. وحوادث القصة وقعت في كل من بلاد اليونان وبلاد مدينة (اليون) الكائنة في الارض المسماة طروادة. والقصة تحتوي على كثير من الخرافات والأوهام والأباطيل، وهي تنتهي بالخراب والدمار والحزي والعار وسفك الدماء الهائلة في كل من البلدين، كما تحتوي على اختلافات هائلة ومشاكل مثيرة بين أبطال القصة والآلهة والآلهات المتعددة. ويتبين من محتويات قصة (ألياذة) أن الجماهير (اليونانية) والجماهير (الاليونانية) لم تستفد منها شيئاً، بل كسب الآلام والنكبات وسفك الدماء والعار وكل الانتهاكات على العرض والمال والديار نتيجة أنانيات الأمير باريس وملكي أسبارطة وطروادة.

٤- نجد في قصة (مم وزين) أن الأمير زين الدين يقوم بعملين، أحدهما سلبى لحبسه (مم) وعزله (زين) لتلك المدة الطويلة، وثانيها إيجابى خضع لدافع الحق والعدل والرحمة كما اقتضت بذلك الشريعة الإسلامية وصلة الرحم والمصلحة العامة. فكانت النتائج سارة مبهجة ونافعة لكل من (مم) و(زين) والجماهير الكردية.

أما مواقف الملك الأسبارطي (مينيلاوس)، والملك الطروادي (پريام) والأمير لطرودي (باريس) والملكة المخطوفة (هيلين) فكانت سلبية، ولذلك كانت النتائج موملة وضارة جداً بمصلحة الجماهير (اليونانية) والجماهير (الاليونانية).

٥- ظهر تحيل فنية الطيفة في كل من قصتي مم وزين وألياذة. ففي قصة (مم وزين)، بدل كل من (مم) و(تاج الدين) ملابسهما بملابس النساء، حين خرج الناس للاحتفال بعيد نوروز. وكذلك بدلت كل من (زين) وأختها (ستي) ملابسها بملابس الرجال في نفس اليوم. كما أن (حيزبون) مربية (زين) و(ستي) قد بدلت ملابسها بملابس الطبيب الرجل، وكانت النتائج سارة بهيجة وناجحة.

اذ أدت الحيل الفنية المذكورة الى تعارف الشابين مع الشابتين وتزويجهما وحفظ المملكة من الدمار ومنع سفك الدماء ورفعته الشعب والإمارة. أما في قصة ألياذة، فإن الحصان الكبير الخشبي الذي صنعه اليونانيون وأخفوا أبطالهم فيه وتركوه للطروديين يدخلونه الى داخل مدينتهم اليون قد سبب سقوط طروادة وتدمير المدينة وسفك الدماء ونجاح اليونانيين في استرداد الملكة العاهرة (هيلين).

٦- ان ابطال قصة (مم وزين) باستثناء حاجب الأمير (باكرمه رگه‌وهر) لكل منهم شخصية قوية نهيلة تشير اعجاب القراء، فيستحقون الاحترام والتوفير لحسن أخلاقهم وسلوكهم ورفعته نفوسهم، وروح الأيثار الموجود فيهم. ويستحقون أيضاً الإقتداء بهم من قبل من يقرأ قصتهم (مم وزين).

أما أبطال قصة (ألياذة) فبسبب سلبياتهم وأنانياتهم ومظالمهم فإنهم لايشيرون إعجاب القاري، لأن أعمالهم الإجرامية قد حطمت مملكتين عظيمتين في الحضارة والرقى في ذلك الوقت. ولذلك فلا يستحقون الإقتداء بهم من قبل قراء قصتهم (ألياذة).

٧- ونظراً لما سبق بيانه، فإنني أعتقد أن (قصة مم وزين) أعلى مستوى وأثقل وزناً من (قصة ألياذة)

من الناحية الروحية والأدبية والعلمية والثقافية. لأنها تُعلِّمنا الصدق والوفاء والتضحية في سبيل الواجب والتمسك بأهداب جميع الفضائل الأخلاقية والدين الإسلامي الخفيف، ومحافظة المصلحة العامة. بينما لا نجد مثل هذه المزايا الحميدة في قصة (ألياذة).

وأقول في الختام: حبذا لو أُعْطِيَ (خميني) بالقصتين المذكورتين أعلاه، ورضخ لحكم الصلح والسلام العادل، الذي هو لب الإسلام، وذلك لكي يرتاح المسلمون في كل من العراق وإيران الجارتين من ويلات الحرب التي يخلقها أعداء السلام والأسلام.

شاكر فتاح احمد

السليمانية - محلة شورش.. رقم الدار

٢٠٠٧/٢٦٥ (متقاعد مدني)

٧-٣-١٩٨٥

مراجع البحث

١. (چيرۆكى مەم و زين له تەرازوودا)، شاكر فتاح.
٢. (ئه‌لياده و ئۆديسه)، هوميروس، ترجمة شاكر فتاح، من مجلة كتابي، القاهرة، مصر.
٣. (مم وزين)، احمد خاني، ترجمة محمد سعيد رمضان السبوتي نثراً باللغة العربية سنة ١٩٥٧، مطبعة الترقى، دمشق.
٤. (ميشووى ئەدىبى كوردى). علاء الدين سجادی. مطبعة المعارف، بغداد، سنة ١٩٥٢م.
٥. الألياذة - هوميروس - ترجمة عنبرة سلام الخالدي نثراً. الى العربية الطبعة الخامسة، بيروت، دار العلم للملايين، ١٩٨٢م.

ملاحظات على هذه الدراسة

مع تقديرنا العالي لجهود الأستاذ ومحاولاته الدؤبة للتعريف بجميع الجوانب المتعلقة بالحياة لدى الكرد وبسطها أمام أنظار الآخرين، وذلك كجزء هام من مجمل الحركة الكفاحية في سبيل إبراز القضية العادلة لشعبه ورفع شأنه بين الأمم الأخرى... فإن سمة الضعف الأنشائي من ركافة التعابير وهزالة التسلسل المنطقي للمباحث قد طغت على الدراسة هذه، بالإضافة إلى عدم وجود الربط الموضوعي للفصول والمباحث فيها.

حيث نرى أن القفزات من موضوع إلى آخر بدون وجود رابطة تربطهم ببعض، واضحة جداً... والسبب كما هو واضح هو أن الأستاذ كان يرغب بتقديم مادة عن (الكرد) في تلك الندوة أو الحلقة الدراسية، لذا فأغلب الظن إنه إستقى موادها من كتبه المطبوعة، وبالأخص كتابه الموسوم بـ(نافرتهى كورد) ومقالاته المنشورة، ليكون منهم هذه المادة (عن المرأة الكردية). ولكن مع الأسف فإن طابع الضعف الموضوعي والأنشائي قد طغى فيها كما أسلفنا.

والقارئ اللبيب سيدرك بكياسته، ومن سياق قراءته لها؛ مواقع الضعف تلك ومدى التسرع الذي أبداه في اعداد الدراسة بحيث جعلها أبعد ما يكون من دراسة أكاديمية مُعدّة لحلقة دراسية بالمستوى الجامعي.

مع كل ذلك فثمة جانب آخر مشرق بادٍ فيها، ألا وهو شعوره الصادق ودافعه المخلص تجاه قضية شعبه في كتابته للبحث؛ وبالأخص في تلك الحقبة الزمنية من تأريخنا القريب... وكذلك عدم خلوها من الفائدة بالنسبة للقارئ أو للباحث العربي الذي يريد معرفة شيء عن المرأة الكردية وما يكتنفها من الأجواء والأطياف الحياتية المتباينة وكذلك المشاكل التي تعترض مسيرة حياتها (كجنس آخر في المجتمع أو كجزء هام لشعبها).

بقي أن نقول بأن هذه الدراسة قد نشرها الكاتب في مجلة (الحكم الذاتي) من العدد (٤-١٩٧٨) تبعاً وعلى حلقات.

جمال المرأة الكردية

أكثر الفتيات الكرديات جميلات. وهن متناسقات الأعضاء؛ رشيقات القوام، ذات هندام مقبول أما لون بشرتهن فهو إما أبيض مُشرب بالحمرة؛ وإما أسمر جذاب. أما عيونهن فهي إما سوداء أو عسلية. وهن ذات شعر أسود وتبدو في ملامحهن علامات الجمال والبساطة والحبور وتصادف أحيانا فتيات ذات بشرة بيضاء مائلة الى الحمرة؛ وذات عيون زرقاء؛ أو عسلية؛ أو فيروزية وذات شعر ذهبي أشقر فيخيل إليك أنك امام أجمل الفتيات الغربيات وأرشقهن قواماً. ولا يحب الكردي المرأة السمينة، ولا تسمح الحياة الطبيعية في جبال كردستان، والأعمال الكثيرة التي تقوم بها المرأة الكردية في حياتها العائلية بالسمنة المفرطة ولذلك فالفتيات الكرديات أكثرهن معتدلات القامة؛ رشيقات؛ قويات البنية؛ صحيحات الأجسام ولا ترى بينهن من هي مفرطة السمنة إلا عدداً قليلاً وترى ذلك العدد القليل بين يبيوت الأغنياء والمتنفذين على الأكثر؛ بسبب قلة أعمالهن؛ وقلة حركاتهن؛ وإنهماكهن في الأكل والراحة والزينة. وجمال المرأة الكردية؛ جمال طبيعي فيه بساطة وصحة ونشاط. إذ لا يستعملن الاصباغ ولا الوشوم. أي لا تهتم أكثريتهن بالتزيين الاصطناعي وإنما ينبع جمالهن من أسلوب أعمالهن وطريقة حياتهن التي فيها كثير من الرياضة البدنية والعادات الصحية والنفسية المشبعة بحب الخير والانسانية. يتسلقن الجبال ويركبن الخيول؛ ويتنزهن ويتقن بأعمالهن اليومية بين الحقول والأدغال والبساتين والمروج حيث يستنشقن الهواء النقي العليل؛ ويستمتعن بأشعة الشمس الذهبية؛ ويستحمن بالماء البارد. أما غذائهن فطبيعي صحي لذيق: كالحليب والجبن واللبن والبيض والزبد والعسل والخبز الطازج والفواكه والخضراوات ويقمن بالنوم في فراشهن بقلب مطمئن ووجدان نزيه؛ مكافاة من الطبيعة لهن؛ على قيامهن بواجباتهن العائلية والاجتماعية بكل جد وتضحية وإخلاص. وعندما يأتي الصباح تنهض المرأة الكردية مبكراً وأول ما تعمل هو استقبال الله جل وعلا وتأدية الصلاة. ثم تباشر بأعمالها اليومية من جديد. وهنا السر في جاذبية المرأة الكردية وجمالها : أي جمال الجسم وجمال الخلق.

ويجب أن لا نفهم من هذا الكلام بأن المرأة الكردية تهمل تزيين نفسها لأنها تعتني كثيراً بالملابس الملونة الجميلة ذات الأقسام والألوان المنسقة. وكذلك تعتني - بالمخشلات الممتازة والروائح العطرية الطبية؛ وبالتزيين الطبيعي ولكنها حتى في ذلك إنما تهدف إلى البساطة الصدق، وتبتعد عن الغش والخداع. على أنه لا يدوم ذلك الجمال كثيراً مع الأسف الشديد. إذ سرعان ما تفقد المرأة الكردية جمالها وفنتتها بعد أن تقضى بضعة سنوات في حياتها الزوجة؛ وتصطدم بواقعها الاجتماعي المرهق وعلى الأخص بعد عدوها اللدود: «الفقر»...

وما ذكرناه أعلاه يتعلق بالنساء الكرديات المتوسطات الحال؛ اللاتي لسن فقيرات؛ ولا غنيات بسبب عدم إهتمامهم بصحتهن في أمور التغذية والرياضة والأعمال؛ يتمرضن سريعاً؛ فيفقدن جمالهن وكذلك الفقيرات بسبب حرمانهن من كثير من المواد الغذائية والكساء والسكن المريح؛ ولضعف مركزهن الاجتماعي؛ ولمرارة الحياة يشويهن فقر الدم وسائر الأمراض.

ملابس المرأة الكردية وزينتها

ان الملابس التي تلبسها النساء الكرديات؛ تتميز بقسط وافر من الجمال والنتاسق والهيبة من حيث التفصيل والألوان والتطريز؛ وهي تجسد أنوثة المرأة الكردية وجمالها إلى اقصى الحد، وتعطيها كذلك الحشمة والوقار وهي لذلك تحمل المرأ على تقديم المحبة والأحترام لكل امرأة كردية يصادفها. وبسبب ذلك فإن ملابس المرأة الكردية تليق أن تلبس في الحفلات والأعياد، لأنها تشع الجمال والأناقة والذوق السليم والعفة والظهر إلى قلوب الحاضرين ولكن وبالأسف لا تستطيع اكثرية المرأة الكردية الحصول على مثل هذه الملابس بسبب تكاليفها. إذ لا تستطيع الحصول عليها إلا الغنيات، لأن الأقمشة التي يصنع منها تلك الملابس غالية الثمن، لأنها تتضمن الحرير والدمقس؛ كما أن المخشلات تصنع من الذهب والياقوت والعقيق والفيروز وسائر اللآلئ والأحجار الكريمة. إنها كثيرة العدد وثقيلة الوزن؛ وغالية بحيث تفوق طاقة الطبقات المتوسطة والفقرة على شرائها ولهذا السبب فإن نساء الطبقات الفقيرة والمتوسطة مضطرة على التخلي من معظم القطع سواء في الملابس أو في المخشلات، وفي كل ما هو غالي الثمن كذلك. على أن النساء الكرديات من الطبقتين المذكورتين قد عوضن على أنفسهن بقسط كبير من الجمال الطبيعي والصحة والعافية؛ مقابل ذلك الحرمان. لان ملابس الكرديات الغنيات ومخشلاتهن ليست شبيهة بملابس الكرديات الفقيرات لتسمح براحة الجسم، وتنفس الهواء الطلق؛ والاستفادة من أشعة الشمس والتمتع بحرية الحركة وسهولتها. ولذلك نجد فرقاً كبيراً بين ملابس المرأة الغنية ومخشلاتها وبين المرأة الفقيرة ومخشلاتها لدى الأكراد. إن ملابس المرأة الكردية الغنية ومخشلاتها تقصم ظهر موارد العائلة واقتصادياتها. أما الملابس والمخشلات التي تلبسها المرأة الكردية الفقيرة فهي تساعد المعيشة العائلية وتفيدها.

الملابس والمخشلات العائدة الى الكرديات الغنيات غير صحيّة. بينما التي تعود للكرديات الفقيرات الصحية. تذكر على سبيل المثال الملابس والمخشلات التي تلبسها النساء الغنيات الكرديات فهي:

(قطعتين تحت الثوب؛ السروال؛ نوع من الصدرية تسمى (السوخمة)؛ القباء قطعة من الشال تلقي على الأكتاف تسمى (دهسمال)؛ ظهرية الخمار؛ لفة حول الرأس تسمى (جهفته و مشكى). كافية مرصعة بالقطع الذهبية؛ قطنية أو ما يسمى بـ (السلته). حذاء نسائي كردي يسمى (بانى بهرز). جوارب؛ غطاء الوجه؛ عباءة؛ محجل؛ خلخال؛ سوار؛ حلقات ذهبية، خاتم، قطع ذهبية عديدة ترصع بها لفة الرأس؛ وتزين بها الصدر والجيد تسمى باللغة الكردية (قه تاره؛ لاغيره؛ حيل وميخكه؛ كه ماره و لوله پشته سهر؛ په رجه م؛ گهردانه). حزام ذهبن؛ منقش؛ وأحياناً مرصع بالأحجار الكريمة).

على أن هذه الطبقة من النساء الكرديات مع الطبقة المتوسطة لا تتجاوز من حيث العدد أكثر من خمس عدد النساء عند الأكراد. أي أن أربعة أخماس النساء الكرديات يعتبرن فقيرات وهذه ملابس عادة: (ثوب، ما تحت الثوب أي السروال؛ طاقية؛ ظهرية؛ حزام؛ حذاء نسائي كردي من نوع «الكوش» أو «الپانيبرز» ولون هذه الملابس إما أسود أو أزرق (مائل الى السواد). على أن هذه الملابس تصبح واسعة جداً في بعض المناطق؛ ويبدو فيها الإسراف والتبذير؛ بحث أن ما يستعمل من الأقمشة؛ تكفي لصنع ملابس عديدة للنساء الافرنجيات. ويجب أن نعتز بأن هذه الملابس والمخشلات ليست موحدة في جميع أنحاء كردستان إذ هي تختلف قليلاً في الشكل واللون والسمك والمتانة كما هو الحال في الاختلاف الموجود بين قميص المرأة الكردية في عشيرة (بلباس) وقميص المرأة الكردية في العشائر الباديانية أو الاختلاف الموجود بين لفة الرأس لدى المرأة الكردية في عشيرة الجاف والمرأة الكردية في عشيرة اليزيدية^(١). على أن حياة المرأة الكردية اليوم وأعمالها تتطلبان تطوير وتبديل ملابسها ومخشلاتها. إذ هي بحاجة الى ملابس ومخشلات أخف وزناً وأقل ثمناً وأكثر صلاحاً للحركة والنشاط والصحة. ذلك لكي تستطيع المرأة الكردية القيام بأعمالها اليومية بسهولة أكبر وبنشاط أكثر بحيث تصبح أعظم^(٢) حرية من قبل وتنتج لنفسها ولعائلتها ووطنها انتاجاً أوفر. ومن الضروري أن تتخلى المرأة الكردية عن مخشلاتها تماماً. ولتشتري بأثمانها حاجيات بيتها وعاليها. وأرى أن الملابس الأوروبية صالحة للتقدم المنشود أكثر من الملابس الكردية وإن أجريت الاصلاحات اللازمة على الملابس النسوية الكردية؛ فأنها ستصبح أرخص ثمناً وأعظم فائدة وأكثر صلاحاً للأعمال النشطة والملائمة لهذا العصر، ويسرنا أن نعلم لأن اخواتنا الكرديات المثقفات قد إتجهن الى إستعمال الملابس الأوروبية؛

التي هي ملابس النضال والتقدم والحرية. كما انهن قد قمن بأصلاحات كثيرة وكبيرة في الملابس النسوية الكردية والمخشلات ولهن الفضل الكبير في جعل النساء العربيات وغيرهن يرتدين بأعتزاز وتذوق محسوس؛ الملابس النسوية الكردية في كثير من الإحتفالات والمناسبات والأعياد؛ تشبهاً بالفتيات الكرديات. إنهن يحملن راية الحرية والتقدم للتخلص من المخشلات والملابس الزائدة؛ ولاسيما ملابس الرأس والعباءة وغطاء الوجه وكل ما هو ثقيل في الوزن؛ وعائق للعمل وغال في

(١) أو بمعنى آخر: لدى اليزيديين

(٢) أو أكثر حرية

الثمن. وتترأى لي منذ الآن؛ أن يوما سيأتي؛ تتبع أخوتنا الكرديات الأخريات خطوات فتياتنا الكرديات المتعلمات في هذا التطور وفي التقدم المنشودين؛ ويخلص أنفسهن نهائياً من جميع الملابس والمخشلات العائقة للتقدم والازدهار. وذلك لكي تتطور حياتنا العائلية ومعيشتنا العامة الى ما يلائم أهدافنا الوطنية العظمى.

الأسرة الكردية

تعتز المرأة الكردية وتسعد بزوجها وأطفالها وبيتها. ولذلك فهي مهتمة بمشاركة زوجها في الأفراح والأفراح على السواء؛ هي تشارك زوجها في العمل والمزرعة والأحطاب وفي البيع والشراء؛ تعاونه وتساعده في السراء والضراء. وتقوم المرأة الكردية بهذه الأعمال رغم صعوباتها بوجه باش وصدر رجب. وعلاوة على ذلك فهي تقوم بأدارة البيت وخدمة الأسرة وتربية الاطفال واعداد الطعام وخدمة الضيوف ومعاونة الجيران. وهناك نساء كرديات لا تكتفين بتلك الخدمات، بل تقوم أيضاً بصناعة الأبسطة والسجاجيد والحقائب والأوعية؛ أو بصنع اللبن والحائر والجبن والدهن وسائر المشتقات من المنتوجات الحيوانية لفائدة العائلة وتأمين إحتياجاتها. وهناك كرديات يقمن بالحراسات المسلحة لمحافظة البيت وحيواناته من السراق والغاصبين؛.

فبهذه الخدمات الممتازة تحمل ربة البيت الكردية زوجها على إحترامها وحبها. والحق أن ربة البيت الكردية تستحق أن تسيطر على البيت وأن تتمتع بكامل حريتها في التصرف بأمر البيت كزوجها على السواء. فعلى الطبقة المثقفة الكردية؛ إذن أن تحترم نساءها وأن تعاملوها معاملة حسنة؛ مكافأة لهن على خدماتهن النافعة؛ أما الزوج فهو ينادي زوجته بأسم ابنه الأكبر؛ أو أبنته الكبرى وكذلك تنادي الزوجة زوجها. الزوجة الكردية وزوجها الكردي؛ كلاهما يحبان الأولاد حتى أنهما يحبان بقاء الأولاد معهما في البيت الى مابعد زواجهم أيضاً ولعل الغرض من ذلك المحافظة على وحدة العائلة وقوتها وإشتراك أفرادها في الكسب الشريف والعيش الرغيد.

على أن رئيس العائلة هو الزوج. وتعاونه زوجته وأولاده في إدارة أمور البيت وخدمة العائلة وتقديم له المشورة اللازمة. لكن الزوج المهمل لواجباته البيتية والعائلية لا يطاع ولا يساعد لا من قبل زوجته ولا من قبل أولاده.

ومن المؤسف أن كثرة عدد أفراد العائلة الكردية؛ تسبب أحياناً ضيقاً وشجاراً وإنشاقاقاً مؤلماً داخل العائلة. وإذا كان في البيت أب الزوج وأمه أو أخته؛ وبالعكس؛ فإن التوافق – والإنسجام بين أفراد العائلة يصبح في حكم المستحيل؛ وقد قال الأقدمون: «لا الحذاء الضيق: ولا الدار المملوءة بالشجار» ولذلك انصح فتياتنا وفتياننا الاغراء أن يسكنوا بعد الزواج في بيوت مستقلة. إذ أن إحترام والدي الزوج أو الزوجة أو أقاربهما وإن كان واجباً وضرورياً؛ ولكن لا حاجة لأن يضحي الزوج والزوجة الجديدين بحياتهما ومعيشتهما ويستطيع الزوجان الجديان؛ ان يعيشا في دار مستقلة؛ ويحافظان في نفس الوقت على علاقتهما الطيبة ومعاملتهما الحسنة مع أقارب بعضهما البعض وأن يعيشا معهم بسلام.

ما أقل الأزواج الذين لا يتزوجون بعد وفاة أزواجهم، وما أكثر الزوجات اللاتي لا يتزوجن بعد وفاة أزواجهن. فالمرأة الكردية إذن أكثر تضحية من زوجها. إنها تحافظ على عفتها وشرفها من جهة وتكبح بهمة ونشاط من جهة أخرى لتكسب مايؤدي إلى عيشة كريمة لأولادها بحيث يكونون أحسن حالاً من ذي قبل .

المرأة الكردية في الحب والزواج

إن الطبيعة الساحرة في كردستان. والمناخ المعتدل والحياة البسيطة الحرة النقية لدى الشعب الكردي؛ توجي الى الفتاة الكردية بفكرة سعيدة عن مستقبلها حيث تتمتع بحياتها العائلية من زوج وبيت وأطفال وانها تتخيل عن زواجها السعيد من شاب وسيم يتسم بالمرؤة والنجدة ينسجم معها في الفكر والروح والخلق الرفيع. السفور والاختلاط الحريين الجنسنيين في أيام الاسوق وفي الحفلات والزعباء القومية والدينية من شأنها أن يهييء الفتى والفتاة الكرديين الى التعارف والصداقة وخطبة الزواج. ولا تلبث الفتاة الكردية أن يتعلق قلبها بقلب فتى كردي ثم تصبح صديقة له. وتتطور صداقتهما الى محبة متبادلة ذات طهر وعفاف ثم يطلب الفتى من ذويه عقد الزواج مع حبيبته حسب العادة المتعارفة. عندئذ يخطب الفتاة ويزوج منه. وهكذا يتم الزواج بين الحبيبين لدى الأكثرية الساحقة من الشعب الكردي؛ على أساس الحب التبادل بين الفتى والفتاة وفي جو من الحرية المحترمة. يستثنى من ذلك طبقة الأغنياء والمتنفذين. وهذا هو السر في أن معظم العوائل الكردية تعيش حياة عائلية هادئة مقبولة وسعيدة. الزوج والزوجة يعيشان معاً في جو من المحبة والألفة؛ ويستقبلان حياتهما ببشاشة وصدر رحب ويحققان السعادة العائلية لأنفسهما وأولادهما. يتم في الغالب الأعم بين الأقارب ويقصد بذلك المحافظة على وحدة القرابة والعشيرة. وكذلك المحافظة على الميراث الذي يتخلف من أحد الزوجين عند الوفاة داخل العشيرة. مخافة حدوث النزاع على الميراث.

والزواج عند الأكراد يتم مبكراً. وكثير من الزيجات تقع في سن الرابعة عشرة أو الخامسة عشرة وفي هذا نوع من الحكمة لمنع الزنا وتكثير الأولاد على أنه لا يتم كذلك في الطبقتين الغنية والمتنفذة. وكذلك تقع حوادث الفجور بين سكان المدن بين حين وآخر ورغمًا عن اعتقادي فإن الزواج الصالح يجب أن يتم في سن الخامسة والعشرين؛ حيث يكمل الفتى والفتاة دراستهما ويطلعان على حقائق الحياة الأساسية؛ ولكنني مضطر لأن أقول بأن الزواج المبكر على القرويين والطبقة الفقيرة خير لمحافظة الطهر والعفة ومنع حوادث الفجور داخل مجتمعنا؛ شريطة أن يمنع الزوجان ولادة الأطفال لمن تخرجهما من المدارس والكليات واكتسابهما الأيراد اللائق بحياتهما العائلية المقبلة.

الزواج عند الطبقات الفقيرة قليلة التكاليف. الزواج عند الطبقات الغنية المنتفذة ذات تكاليف باهضة؛ لأن هاتين الطبقتين إنما تهتمان بالثروة والسلطة والجاه ولا تهتمان بالمحبة الطاهرة الصادقة بين الجنسنيين... ولذلك تنتقم منها الطبيعة، فتشور المنازعات بين الزوجين بعد حين؛ وتنقسم عرى المحبة بينهما. ولا تلبث أن تنتقل الخصومة والعداء الى ذوي الزوجين. ولا تكون النتيجة إلا وبالاً على الطرفين؛ فأما تنتهي بحوادث القتل وإما تنهي بالكوارث مع الأسف الشديد،...

ويحدث أحياناً أن تطير شرارة الفتنة إلى داخل القرية والعشيرة والقبيلة. فيصبح الأخ عدواً لأخيه؛ وتصبح الأخت عدوة لأختها. وتستمر نار العداوة والنكبات إلى مالا نهاية لها..

نعم هذا هو قانون الحياة: ان من لا يحترم الحب المتبادل بين الجنسنيين يعرض نفسه لسخط الطبيعة ونقمتها. الحب: إلهي مقدس وله نفع عظيم، وله سلطة لا تقاوم، وله إرادة واجبة التنفيذ.

على إنه لحسن الحظ تحترم الأكثرية الساحقة من الأكراد دستور الحب ولذلك فإن أكثرية العوائل الكردية متماسكة الأعضاء، متحدة الإرادة وهذا هو السر في أن أحدثاً جساماً وقعت على الشعب الكردي منذ أقدم الأزمان... لكنها لم تستطع أن تؤثر على وجوده وكيانه، عاداته وتقاليده... إلا قليلاً.

الخطف والهروب والتعقيب

ويل للعوائل التي تكسر قلوب المحبين وتضع العراقيل أمام المتزوجين؛ إذ سرعان ما يشور الفتى والفتاة بوجه ابيهما؛ ويشقان عصا الطاعة ازئهما إنهما يكسران قيود الظلم ويتوجهان نحو طريق الله. حيث يفرض قيام الزواج بين الفتى والفتاة على أساس الحب المتبادل بين الجنسنيين انهما ليفران الى جهة معينة. ويلتجآن إلى رجل متنفذ ذي مرؤة وبحضوره يعقدان الزواج على يد أحد رجال الدين. ثم يعلنان زواجهما للناس أجمعين. وقد ينتهي أمر زواجهما بهدوء وسلام. وقد ينتهي بالعراك والخصام بين عائلتي الطرفين. والحق أن خطف الفتيات وهروبهن وتعقبهن لمحبين - إن كان يحدث بعد محبة شريفة خالصة بين الفتيان والفتيات ولغرض الزواج المشروع؛ فيجب إعتباره ثورة ضد سلطة الآباء والأمهات الغاشمة الذين يعارضون سنة الله وقوانينه الطبيعية. وإن كنا مخلصين صادقين للحق والحقيقة والعدل؛ لأعتبرنا مثل هذه الحوادث البعيدة عن الظلم والفجور والتي تنتهي بالزواج المشروع؛ عملاً انسانيًا شرعياً مقبولا - وكان علينا ان نعاقب مسيئي حوادث الخطف والهروب والتعقيب؛ لا الخاطفين ولا الهاربين والهاريين ولا المتعقبين والمتعقبين، إذ أن المجرم الحقيقي هو رئيس العائلة الذي بسبب من أنانيته؛ يبدل الفتاة؛ بالفتاة؛ أو يبيع الفتاة من أجل المال؛ أو السلطة أو الجاه. المجرم هو أب الفتاة الذي لا يراعي شعور خطيبها وهو الذي يخالف سنة الله وقانون الطبيعة؛ أعني سنة الحب أو قانون الحب؛ فالعقاب اذن يجب ان يناله والد البنت الذي سبب هرب ابنته أو خطفها أو مراودتها لخطيبها.

إننا بحاجة إلى قانون يمنع مثل هذه التعديّات من جانب ولي البنت. ويخفض تكاليف الزواج إلى أقل الدرجات. ويمنع اولياء الفتى والفتاة من التدخل في أمر زواجهما ويأمر بعقد الزواج على يد القاضي فقط^(١).

ومتى ما أزيل الفقر بحانب ما اقترحنا أعلاه - فان حوادث الخطف والهروب والتعقيب لا تقع أبداً لا بين طبقة الميسرين؛ ولا بين طبقة الفقراء ولا بين العشائر والقرى ولا في المدن والقصبات. وكذلك لا

(١) أي في المحاكم الشرعية والحكومية

تقع حوادث الزنا والفجور. إن كلامنا هذا لا يشمل الفتيات وحدهن. وإنما يشمل كذلك النساء اللاتي لهن أزواج حيث تصبحن هاريات من بيوت أزواجهن. ذلك لأن تلك النسوة قد أكرهن على الزواج من أشخاص لا يحبهن... فأذقن مرارة الذل والحرمان. فتبعن عشاقهن بدافع رفع الظلم والانتقام!

جريمة الزنا

ومن النادر أن يُخطف فتاة أو امرأة بدون رضاها. فإن فعلت الفتاة أو المرأة ذلك فإن عقابيهما هو الموت. إذ أن أقارب الفتاة أو المرأة يعقوبنها لغرض اعدامها غسلًا للعار. إما المجتمع فهو يساعدهم في ذلك وكذلك إن كان هروب الفتى والفتاة؛ أو تعقيب المرأة المتزوجة للفتى لغرض الزنا؛ ووقعت حادثة الزنا؛ أو وقعت حادثة الزنا وبدون الخطف والهروب والتعقيب فإن أقارب الفتى أو المرأة الذين يؤيدهم أفراد المجتمع بأسره لا ينفكون عنها حتى... يجودهما ويقتلونهما؛ ولذلك يمكن القول بأن الزاني والزانية لا يستطيعان البقاء في كردستان، إما يُقتلان وإما يُطردان من أرض كردستان. وقديما إذا وقعت حادثة الزنا بين فتى وفتاة في إحدى المحلات؛ فإن سكان المحلة يأثمرون عليهما؛ ويمسكونهما؛ ثم يصبون سائلاً على رأسيهما (مكون من خليط من التراب والشنينة) ويركبونهما حملاً ويمرونهما في طرقات المدينة وأزقتها إعلاماً للجميع وإرهاباً لهم. ثم يزوجونهما واخيراً ينفونهما من المدينة.

وقد فتحت سلطات الاحتلال البريطانية الميغى العام في معظم المدن العراقية وبضمنها بعض المدن في كردستان. إلا أن الشعب الكردي استنكر ذلك بشدة. ولم تمض على ذلك سنة أو ستان حتى اضطرت الحكومة على إلغائها.

ولا حاجة لأن أمدح الشعب الكردي بلساني في هذا الموضوع، فأقوال المستشرقين تؤكد لنا بأن الشعب الكردي يأتي في أوئل الشعوب التي تهتم بمحافظه عفاف نسائها ومن هؤلاء المستشرقين أذكر اثنين: أحدهما (سون) والآخر (ريبج) وكلاهما من الأنكليز. ورغمما عن ذلك فمن الواجب العلمي أن نعترب بأن مجتمعتنا الحاضر يسمح بوقوع حوادث الفجور إذ هو لا يشذ عن باقي المجتمعات في العالم والسبب في ذلك هو أسلوب معيشتنا المبنية على حياتنا الاجتماعية والسياسية والاقتصادية والثقافية والصحية. فمتى ما تخلص مجتمعتنا من الجهل والفقر والمرض؛ ومتى ما وصل العدل الاجتماعي الى كافة مرافقنا الحيوية؛ فإن حوادث الفجور سوف تزول.

أستاذ المرأة الكردية

أن أكثرية النساء الكرديات غير متعلمات وغير خبيرات بأمور الحياة ولا يعلمن ما يجري في العالم من الاحداث؛ بل عن وطنه أيضاً. لا يعرفن شيئاً من ذلك ولا يعلمن....

أسباب حدوث تلك الوقائع والأمور ويجلهن تماماً أسباب تخلفهن أو العوامل المؤثرة في تقدمهن... وهذا هو السر في أنهن بقين طيلة الأجيال فريسة المطامع والمخاوف والويلات. ولذلك فيجب أن لا نكتفى بفتح المدارس والمعاهد لتعليمهن وتربيتهن.

يجب ان نجعل أنفسنا أستاذة لهن كما ويجب أن نجعلهن أستاذة لأنفسهن أيضاً، لتتعقد من اجلهن ندوات واجتماعات أدبية وعلمية وفنية واجتماعية، لكي نفتح أعينهن ونشقف أفكارهن؛ لكي يتعرفن على أنفسهن وعلى الحياة على السواء ولنحاول إختلاطهن بالجنس الآخر على خطوات هادئة متزنة: أولاً مع الأقارب؛ ثانياً مع الأصدقاء المخلصين؛ ثالثاً مع الناس الآخرين ممن هم من ذوي الأخلاق الحسنة والسمعة الطيبة. ومن هذه الاجتماعات المختلطة بين الجنسين؛ يتعلم نساؤنا شيئاً كثيراً من بعضهن البعض؛ ومن الرجال المثقفون مما يعود عليهن بالنفع الجزيل تنفتح عيونهن ويوقظ، عيهن؛ وينضج ادراكهن، ويستعدن حريتهن. فيشعرن بمتع الحياة أكثر من ذي قبل. لأنهن يصبحن قادرات على محافظة حقوقهن. على أن الأهم من كل ذلك أن تطور طريقة حياتنا الاقتصادية والاجتماعية بما يلائم نهضتنا الحاضرة. فالمرأة الكردية يجب أن تقوم بالأعمال المناسبة لها كالرجال على السواء ذلك، لكي تتحرر من الفقر والقيود الاقتصادية التي أذلتها طوال الأجيال والقرون، ثم يصرفن ما يكسبته بكدهن وأتعبهن. مع ما يكسبه ازواجهن على بيوتهن واولادهن. وعلينا أن نحاول تقليل خدمات نساؤنا المنزلية إلى أقصى حد ممكن. وذلك لكي نوفر لهن أوقاتاً كافية يومياً؛ ليصرفنها في النهضة والاختلاط مع الأقارب والأصدقاء، وكذلك في التثقيف والتعلم في مختلف العلوم والفنون والصناعات. والقصد من ذلك إنهاض أفكارهن وارواحهن وتمتعهن بالحرية المحترمة؛ لصالح الجماهير الكردية.

وبمتاسبة ذكر كلمة الحرية والتحرر؛ أريد أن أبحث قليلاً عن السفور والحجاب. إن الخمار والعباءة لم يكونا موجودين أصلاً في الأوساط الكردية. ولكن أحد السلاطين العثمانيين قبل بضعة مئات من السنين قد فرض على نساء الأكراد لبس الخمار والعباءة. لقد نُقذ أمره في المدن الكردية وفي بعض البيوتات الأرستقراطية والرجعية داخل قرى كردستان، لكن ذلك لم يستمر، فعادت معظم النساء الكرديات الى السفور من جديد.

ومن واجبتنا ان لا نسمح بخروج نساؤنا من إطار الدار وقيودها. ذلك لكي نُطلع نساؤنا على حقيقة الحياة ونورها، وتتمتع بحريتها اللاتقة بين جنسه لتخرج معنا نساؤنا الى الاجتماعات العامة والخصوصية؛ والتجول معهن في الأسواق والمتنزهات والأماكن العامة الممتازة كالمتاحف والمعارض والمعامل والمكتبات العامة. ذلك لكي تزيد من وعيهن وإدراكهن لحقائق الحياة تهيؤاً لتقدمهن وتطورهن الذين يعتبران ضروريان لتقدم الشعب الكردي وتطوره أيضاً...

يجب ان يتم الزواج على أساس المحبة المتبادلة والإعجاب الجنسي المتبادل بين الجنسين على أن المحبة المتبادلة هي التي لها قيمة حقيقية في حياة الزوجين.

اذ لا قيمة لجمال الجسم أو الجاه أو السلطة أو الثروة وحدها، لأنها زائلة بعد حين، فعليه يجب أن لا يؤسس الزواج على إعتبارات مادية صرفة وحدها دون أن يرافقها الحب المتبادل بين الجنسين لان الحب منبع إلهي؛ ينبع فقط من قلوب هؤلاء الذين يريدون الخير ويعيشون العيشة الطاهرة الرفيعة؛ ولذلك يجب ان نعتبره شيئاً نظيفاً مقدساً رفيعاً لا يقدر قيمته بثمن . يجب علينا احترامه بل اعتزازه؛

وبعبارة أخرى عندما نحس بوجود محبة صادقة بين فتى وفتاة بقصد الزواج المشروع، يجب أن نؤيدها ولا نقضي عليها.

والحق أن المحبة تختلف عن الشهوة كثيراً. أما المحبة فهي تنبع من ملاحظة والتفكير والفهم والأدراك.

إذ عند اتحاد القلبين والعقلين والوجدانين بين الشاب والشابة ينبع الحب المتبادل بينهما.

إن هذا النوع من الحب لا يفنى بل يبقى ويستمر. بل يتطور على مر الزمن إلى ما هو أوسع وأقوى. ويؤدي في نهاية الأمر إلى نجاح العائلة وصحتها وسعادتها ورفعتها فالحب المتبادل إذن بين الزوجين؛ هو ثمرة الاتحاد بين قلوبهما وعقليهما وروحيهما، لكن الشهوة هي الرغبة الجسدية لكل منهما. أنها تشبه النار التي تنهوج من حرق الحب تنبعث في القلب فجأة لكن لهيبها لا يلبث أن ينطفئ سريعاً وكثير من الناس يستهويهم جمال الجسم وحسن الوجه وسرعان ما يحب الفتى والفتاة لبعضهما البعض بسبب الجمال إن كلا من الطرفين يرغب في الإستلاء على جسم الآخر على أنه كما يحدث في بعض الأحيان؛ فيبعد أن يقضيا وطرحهما ويتنعم كل منهما بجسم الآخر. ويحصل الأرتواء؛ فإن حرارة المحبة التي تكونت بينهما قبل الجماع لا تلبث أن تخدم تدريجياً ثم تزول. والسبب - في حدوث هذه النتيجة هو أن زواج الفتى والفتاة كان ناجحاً من شهوتيها الجنسية فقط وليس من محبتيهما الحقيقية الروحية. فالمحبة هي مصدر الخير والصداقة والتعاون والإتحاد وتنبع عنها السعادة. أما الشهوة الجنسية فلا يصدر عنها سوى الاستيلاء والإعتداء والعداء والكراهية والأنفصال.

المحبة مملوءة بالشرف والشهامة والمرأة؛ أما الشهوة الجنسية فهي مملوءة بالأعمال الحيوانية الشرسة. ولذلك فإن الزواج المؤسس على أساس جمال الجسم وكسب المال والسلطة والجاه فإنه معرض للانتهيار بل قد يؤدي إلى نكبة العائلة وشقاقها وبؤسها. أما الزواج المبني على المحبة المتبادلة بين الفتى والفتاة فإن نتيجتها هي (السعادة العائلية) التي هي أفضل من كل حياة أخرى.

اتقوا الله يا أولياء البنات! . .

سيدي ولي البنات؛ سيدتي ولية البنات؛ إن الشاب الذي يريد الاقتتان ببناتكما ويتزوجها إنما يصبح ابناً لكما. فلماذا إذن تثقلان كواهلها؟ ولماذا تضطرنه إلى الاستقراض والأفلاس؟ ولماذا تسببان خجله أمام الناس؟...

ولا يسمح أي دين؛ ولا أي دستور؛ أن تغتصبا أموال صهركما... وتحملانه على التمييز والأسراف. وتحطمان حياته الاقتصادية وتدفعانه إلى البؤس والشقاء. إنه إنكما؛ ويريد أن يكون له بيتاً محترماً وعائلة محترمة يتزينان بأطفال سيكونون أحفادكما. فبدلاً من أن تحملان الخطيبتين المسكين على صرف أمواله التي كسبها بالكد وعرق الجبين على ملابس - ومخشلات واثاثات تافهة وضخمة تتقح فيهما روح الكبرياء والمنافسة وحب الظهور؛ وعلى الحفلات الزائفة المملوءة بالعظمة الفارغة وحب المظاهر الخادعة؛ أوليس من الأفضل أن تشتريا بأموال خطيبتكما وأموالكما قطعة أرض منبته أو محل عمل

نافع؛ أو دار صغيرة مناسبة لهما تفيدهما في مستقبلهما؟

واقصد بالملابس والمخشلات والأثاثات التافهة؛ تلك المخشلات الفضية والذهبية التي لا محل لها من الاعراب إلا في البلدان المتأخرة. وأقصد تلك الطقوم السبعة من الأقمشة المزركشة البراقة التي تبتعد عن لبسها المرأة المثقفة. وأقصد تلك الطقوم السبعة من الأقمشة المزركشة البراقة التي تبتعد عن لبسها المرأة المثقفة وأقصد تلك الطقوم الضخمة من الكراسي والمناضد والكتنورات والبوفيات الزائدة عن الحاجة والتي لا يشتريها إلا الأغنياء المتبخترين والمتنفذين لغرض الظهور اللائق؛ حبا بالعظمة الفارغة؛ التي بإمكانها السيطرة على عقول الفقراء الساذجين والجهلة من الناس. وهي اثاثات ينفر منها الحكماء والعلماء والظرفاء لعدم الحاجة إليها...

وأقصد بالحفلات الزائفة: تلك الأعداد الهائلة من السيارات التي ترسل إلى العروسة لنقلها إلى بيت العريس. وتلك الطبول والمزمارات التي تشتغل سبعة أيام بلياليها دون مراعاة راحة الجيران وحريتهم.

والتي يستغل بها جيوب الحاضرين. وكذلك تلك الأطعمة الكثيرة التي تعطى إلى ذلك العدد العظيم من الناس؛ لغرض التباهي بينهم دون نتيجة سوى كسب المعاتبة والنقد اللاذع والخصومات من الضيوف ومن غيرهم...

فيا سيدي ولي البنات؛ وباسيدي ولية البنات؛ راجعا عقليكما وقلبيكما ووجدانيكما؛ فبدلاً من أن تتبعان خطوات الشيطان؛ إتبعنا خطوات الرحمان. أي استهدفا فقط الأشياء والأغراض الحقيقية والمشروعة والمفيدة لكما ولبناتكما ولصهركما. لا تبيعا ببناتكما بسعر الشهرة الكاذبة والعظمة الفارغة أو الثروة الفانية. إن محباً فقيراً ذي عقل سديد وأخلاق كريمة وذوق سليم؛ خير لأبناتكما ألف مرة من شاب غني متنفذ جاهل ذي أخلاق سافلة وذوق سقيم..

سيدتي كوني امرأة طيبة

سيدتي العزيزة...

أتحبين أن يعود زوجك كل يوم إلى البيت في وقت معلوم؟

أتحبين أن لا يأكل زوجك الطعام إلا معك ومع أطفالك كل يوم؟

أتحبين أن يعود زوجك كل ليلة إلى البيت مبكراً؟ ولا يأكل الطعام والفواكه ولا يشرب الشاي ولا

يقضي أوقات الفراغ السعيدة إلا معك ومع أطفالك؟

أتحبين أن يبتعد زوجك عن الفحشاء والمنكر والبغى كالزنا والقمار والمسكرات؟

أتحبين أن لا يقضي زوجك أوقاته في الحانات والملاهي ودور الموبيقات؟

أتحبين أن يبتعد زوجك عن أصدقاء السوء؛ وأن يتعرض إلى التحرش والشجار وسائر المشاكل؟.

أتحبين أن يبدو زوجك نظيفاً جميلاً مرتباً رائعاً؟ ويقوم بواجباته اليومية بهمة ونشاط، ويكسب النجاح؟

نعم ياسيديتي... إن كنت تحبين أن يكون زوجك من هذا النوع من الرجال فأنظري الى نفسك جيداً؛ ولا حظي خلقك وسلوكك وذوقك وطبيعتك. ثم حاسبي نفسك حساباً عسيراً بكل صدق وإخلاص. فإذا وجدت في نفسك نقصاً لاسمح الله؛ فأصلحي نفسك بكل دقة وعناية حتى تستطيعين الانسجام التام مع زوجك. اذ بإمكانك لو أردت ان تجعلي من زوجك صديقاً عظوفاً؛ وأبا حنوناً؛ وأخاً كريماً؛ ليزود عنك بكل شهامة ومروءة مع الحب والسعادة والصفاء. وتعيشين معه حياة ملؤها الهدوء والسرور والحبور والهناء.

فيا سيدتي!.. أرجو أن تعلمي أن زوجك عندما يعود من عمله الى بيته يرجع متعباً مثقلاً بالهموم والأحزان.

وقد يكون في أشد حالات التلاش والانهيار. أتعرفين ماذا يحتاج زوجك وهو في تلك الحالة وبماذا يرغب؟ وماذا يرجو؟ انه في حاجة: الى وجهك الباش وصدرك الرحب واستقبالك اللطيف. أنه في حاجة الى عطفك وشفقتك وحنوك، لكي يرتاح من أتعابه وهمومه بوجودك.

وهو يأمل ويرجو: حنانك وتسمعه أرق الكلمات وأحلى الألفاظ وأجمل العبارات ذلك لكي ينتعش جسمه ويفرح قلبه فينسى همومه وأتعابه.

وبالاختصار ياسيديتي ينتظر منك زوجك أن تعوض له في التفاني والإخلاص فقدان أمه وأخته... وأن تحلي في الترحيب والبشاشة محل صديقتيه وعشيقته، وهو يرغب في أعماق قلبه: أن يجد بيتك مريحاً منظماً جليلاً حتى ينسى محلات اللهو والقمار والمسكرات،..

سيدتي العزيزة!.. إنك إن سعيت لأدخال السرور الى قلب زوجك واسعاده، فأنت إنما تدخلين السرور والسعادة الى قلبك وقبلك إن تلك الدار التي تعيشان فيها معاً الآن، والتي أمتلأت بالأحقاد والشجار والشرور؛ ستصبح اذ ذاك جنة الأرض التي تعيشان فيها بهدوء وسعادة ونجاح.

وقد تسأليني الآن: وهل يجب ان أكون طيبة وحدي؟

وأنا أقول لك في الجواب: كلا يجب ان تكونا كلاهما طيبين، وقد قلت لك هذه النصيحة المخلصة؛ لكي يسمعها زوجك أيضاً وليعمل بها.

مكانة الخادمة الكردية

عندما يهاجم ظلم الأسرة ومرارة الفقر على نساءنا؛ يضطرون الى الألتجاء الى إحدى البيوت الكبيرة والغنية؛ لأتخاذهن خادماً لديهم ليشغلن في المنزل وأولئك النسوة؛ إلى ما قبل بضع سنين.

كانت معظمهن يشغلن في تلك البيوت بأجر زهيد يكاد لا يتعدى غذاءً بسيطاً وألبسة رثة تخلت من ربة البيت أو إحدى بناتها. وكانت الخادومات المسكينات يتقبلن أنواع الكلام القارص والغضب الشديد والتذمر اللاذع؛ في جو من الذل والمسكنة من أسيادهم أصحاب البيت الكبير؛ في سبيل الاحتفاظ بأجورهن الزهيدة والمعيشة الضنكة المستعصية. وعلاوة على ذلك فقد كن عرضة؛ في بعض الأحيان لتحرشات رجل البيت وفتيانته. وبسبب جهلهم بالأمور؛ أو نكباتهن أو بؤسهن وشقائهن؛ كن

يسكنن على مضض عن تلك التحرشات الماسة بعفافهن وكرامتهن... فكان لا يمضي وقت طويل؛ حتى تظهر حادثة مروعة لهن يخجل لها جبين الأنسان.. وكان صاحب البيت الكبير على نقيض واجباته الإنسانية لا يعرئ شعور الخادمة المسكينة أو احساسها وكرامتها وحقوقها. فبدلاً من أن يحافظ على سرها ويدافع عن حقوقها وينتقم من المعتدي على عفافها؛ أو على الأقل معالجة الفضيحة بتزويجها من خدش كرامتها؛ وهي تعامل بمثل تلك المعاملة القاسية من قبل مجتمعها تضرر الحقد والكراهية ضد بني البشر؛ وتقرر الانتقام سرا من ذلك المجتمع الظالم وتشق لنفسها طريق حياة جديدة... فكن ليهجرن ديارهن ويذهبن الى المدن المجاورة؛ ليعملن ويحصلن على معيشة أفضل. ولكنهن؛ وبيا للأسف سرعان ما كن يتعرضن مرة أخرى للأغراء الجنسي والفحش؛ فكن ينزلن الى المعيشة القذرة في حياة البغاء الكريهة، وهل من حاجة أن نذكر أن سبب تلك المأساة كان ظلم المجتمع الكردي آنذاك؟.

لقد كان مجتمعنا مجتمعاً اقضاعياً ورأسالياً ورجعياً؛ يستغل فيه القوي الضعيفَ بأبشع - أساليب الاستغلال. ولذلك كانت المرأة الكردية المنكوبة المسكينة عرضة للتعدي والأهانة والموت. ولو كانت لدينا ذرة من الأنصاف أو قسطاً من التقوي؛ أو الخوف من الله؛ لنظرنا الى تلك الخادومات اللبائسات كما ننظر الى أخواتنا أو أمهاتنا أو بناتنا. بل كنا نفضلهن على أولئك مراعاةً لأوامر الله. وكنا نعتني بحياتهن ومعيشتهن وتقدمهن وتطورهن ونجاحهن وسعادتهن وكنا نقوم بتعليمهن وتهذيبهن وتدريبهن على حرفة تؤهلهن الى معيشة حرة كريمة. حتى إذا جاء وقت فراقهن إما بسبب الزواج أو بسبب آخر لن يكن في حاجة الى المعيشة المقيدة المضطرة في بيوت الأغنياء. بل يستطيع العيش الحر الرغيد كالرجال سواء بسواء.

فمن هي الخادمة ياترى؟

إنها امرأة مثل أمهاتنا وأخواتنا وبناتنا. تعتنى بتنظيم بيوتنا وإظهارها بالمظهر اللائق وهي تدير معنا أمور بيوتنا بسخاء في الجهد والعمل. انها تضحي براحتها وسعادتها في سبيل راحتنا وسعادتنا. وتعمل دوماً من أجل رضانا. إنها تتعب من الأعمال الشاقة المختلفة لكنها لا تجاهر بتعبها ولا تنذمر، انها تتألم منا؛ لكنها لا تعبر عن آلامها. إننا نستمتع بالحياة إلى أقصى حدود الاستمتاع أمام عينيها؛ ونهملها ونحرمها منها؛ لكنها تتحمل كل ذلك منا بهدوء وصبر عجيبين فلا تحتج علينا؛ ولا تعاتبنا؛ ولا تشور بوجهنا ولا تعصى أوامرنا... بينما نحن القسات لا نخشى الله فنرجمها بل نقابل لينها بخشونة شدة ونعاملها باستخفاف ورعونة عظيمين... ولو كانت لنا الكفاية من الأنصاف لأعتبرنا خادمتنا من أصحاب الحقوق الشرعية في أموالنا وثرواتنا وفي ميراثنا؛ مثل أفراد عائلتنا على السواء. ولأهتمنا بسرورها وسعادتها كفر من عائلتنا.

ومن المؤسف أنه سوف يأتي يوماً نفتقد فيه هذه الخادومات كلياً. لأن المرأة الفقيرة أصبحت واعية؛ تدرك حقوقها وواجباتها. وقد أعطتها الثورات العراقية الأخيرة مكانة مرموقة وحقوقاً محترمة وحرية لاثقة ورعايات كريمة. ولذلك فهي لا تقبل بالبقاء في ذل - الخدمات الخاصة لبيوت الأغنياء

والمتنفذين. بل تفضل الخدمات العامة؛ أو الحرة لأجل الحصول على المعيشة الكريمة، ونلاحظ تقلص عدد الخدمات الخاصة الى درجة الانعدام تقريبا. إنهن يشعرن بأنهن إنما بشر مثلنا، لهن نفس السواعد والقوة والتفكير. بل من الجائز أن يكون وجدانهن وأعمالهن وأخلاقهن أحسن مما هو لدينا؛ أو مثلها على الأقل فلماذا إذاً تقبل بذل الخدمات الخاصة لدينا؟ ولماذا لا يتمتعن مثلنا بالحياة الحرة الكريمة؟ أولم يهتدين الى طرق التحرر: أي الثقافة؛ والصناعة أو المهنة؛ والجِد في الحياة؟ أو ليست كل طريق من هذه الطرق الثلاثة؛ أسهل وأفضل وأقدس من ذل الخدمة الخاصة وعبوديتها؟

ولتلتفت ربات بيوتنا المحترمات؛ إلى هذه النقطة المهمة. وليفكرن منذ الآن كيف يدبرن أمور بيوتهن في المستقبل القريب؛ عندما يفقدن الخدمات الخاصة لمساعدتهن؛ أو كيف ينسقن علاقاتهن مع الخدمات الخاصات الموجودات لديهن الآن؛ كس يستطعن الاحتفاظ بهن في جو من المحبة والألفة والوئام؟

أنا لا أقول بأن كل صاحب عائلة مفسد شرير. ولا أقول كذلك أن كل خادمة مواطنة صالحة، والحق أن الصالح والشرير موجودان في كلا الطائفتين كما أن الخدمة الخاصة شيء غير صالح وغير طبيعي. إنها إنما ظهرت الى الوجود بسبب ظلم العائلة وظلم المجتمع وجهل المرأة وخوفها وكسلها وانكسار شخصيتها في بيت أبيها أو بيت زوجها؛ حيث تزعزت منزلتها فأضطرت الى الهجرة أو الفرار...

ولهذه الأسباب جميعها فمن النادر أن نجد خادمة مكتملة الخلق والخلقة من كل الوجوه، لأنها لو كانت المرأة كاملة التكوين عقلياً ونفسياً لخلجت أن ترضى بالخدمة الخاصة في بيوت الغير؛ بل أنها كانت لا تقبل بتلك الخدمة مطلقاً.

ومع ذلك فأنني أعتقد أننا لو عاملنا الخادمة كأحد أفراد عائلتنا؛ لأصبحت الخادمة فرداً حقيقياً من أفراد عائلتنا.

وحبذا لو كانت الخدمات منتسبات إلى مؤسسة منظمة مخصصة لهن يكون بأستطاعها الحفاظ على حقوقهن وكرامتهن وشرهن من الأعتدات التي قد تصدر من أصحاب البيوتات الكبيرة وغيرها. وذلك أسوة بما يجري في بعض المدن التقدمية في العالم. وحبذا لو أصبحت الخدمات أعضاء حقيقيات في العائلات التي يخدمنها وكُنَّ شريكات لتلك العائلات في الأعمال والثروات والكدح والمسرات ونتاج المستقبل والميراث...

مشاكل المرأة الكردية وأسباب تخلفها

المرأة: تلك المنحة الربانية الممتازة، وذلك المنبع العظيم لحياة الهدوء والراحة والاستقرار، وذلك الدفاع الذي يدفع الرجل الى الافكار النيرة والأخلاق الفاضلة، وتلك المخلصة المبدعة التي تنظم بيوتنا وتزينها وتربي أطفالنا، وتلك الكادحة المتفenne التي تَبَيَضُ وجوهنا أمام ضيوفنا، وتلك الصديقة المشاركة الفعالة لنا في المزرعة والعمل وفي المصنع والمتجر... تلك المرأة - المقدسة اللامعة. ينظر اليها كثير منا ويا للأسف بعين الاحتقار والاستخفاف؟..

اذ بدلاً من أن نسعى الى تطوير حياتها وتقديمها وإزهار أفكارها ورفعها جاهها؛ نقوم بما يحطم حياتها وصحتها ونجاحها. حتى أن المرأة في بعض القرى وعند بعض عشائرننا يستخف بها الى درجة ينظر إليها كمجرد سلعة تباع وتشترى.

أما الدلائل على هذا الاستخفاف بحقوق المرأة لدى بعضنا فهي كما يأتي:

إنها لا يُسأل رأيها عند الزواج، أو يؤخذ مقابلها ثمن الإرضاع من زوجها؛ أو يبادل المرأة بالمرأة عند الزواج؛ أو يطلب من الخاطب ما لا طاقة له بدفعه من المال لغرض الصرف على اثاثات الزواج وحفلاته، أو يحرم الزوجة من ميراث زوجها عند وفاته مثل الأرض والأموال...

ولولا إستخفافنا بحقوق المرأة؛ لما سمحنا لأنفسنا يظلمها وغدرها.. ومن الغريب أن يخجل بعضنا عند ذكر المرأة؟..

وقد لاحظتُ المرأة في القرى فوجدتها تشتغل أكثر بكثير من الرجال اذ في الوقت الذي وَجَدْتُ الرجال جالسين في مضائقهم المريحة يأكلون الطعام ويشربون الشاي مع ضيوفهم؛..

يتحدثون ويتندرون ويمرحون؛ وجدت النساء المسكينات يشتغلن الى منتصف الليل؛ يعدن الطعام ويغسلن المواعين ويهيئن الأفرشة للنوم وينظمن ما في البيوت من اثاث وأدوات وآلات ثم ينمن نصف يَقْظُ حتى الصباح وهن مشغولات بأطفالهن الصغار في المهود لتأمين.

حاجياتهم ويرعون ما في البيت من الابقار والاغنام وسائر الحيوانات. وعندما يأتي الصباح تنهضن مبكراً من النوم؛ دون أن يشبعن من راحتهم فيقمن بجلب الأغنام وتنظيف البيوت وإعداد الطعام وقطع الأحطاب وجمع الحشائش؛ وجنى الأثمار والحاصلات وسقي المزروعات؛ وخدمة الضيوف وحصد المنتجات وتذرية المحصولات والحرس والزراعة إلى أن تغيب الشمس؛ ولذلك فإن نساتنا المسكينات؛ ينهكهن الكدح والتعب والآلام سريعاً؛ فيتشيخن قبل الأوان؛ ويتعرضن للأمراض والأسقام. وبعبارة أخرى إن النعم التي أنعمها الله عليهن من الجمال والصحة والروعة والنشاط؛ يفقدنهن وهن في مقبيل العمر؛.

ومن المؤسف حقاً ان نجد كثيراً من رجالنا قساة الى درجة لا يخافون الله. فيستخفون لنسائهم ويهضمون حقوقهن بينما هن على ما رأينا من أصحاب الأعمال البارة القيمة والخدمات الممتازة والأنعاب المرهقة؛ يبذلنها بسخاء في سبيل راحة أزواجهن وأطفالهن ومن في بيوتهن - أن هؤلاء الأزواج بمواقفهم الظالمة هذه يضيفون إلى شقائهن شقاءً وإلى تعاستهن تعاسة- ويبدو أن تخلف نساتنا وضعفهن وشقائهن وجهلهن؛ سببه هذه المظالم التي يقتربها أزواجهن بحقهن وما تخلفنا نحن كشعب إلا ناتجاً من مواقفنا المحرمة هذه تجاه نساتنا. وإذا كانت هنالك بعض النسوة قد ثارت على المجتمع وهتكت حجاب الحياة وفرت الى المدن الكبرى لتعيش من المهن غير المشروعة والمحرمة؛ فما سببها إلا تلك المظالم. والشعب الكردي الذي يقصم التخلف والشقاء ظهره الى الآن؛ فما سبب ذلك إلا أنه ظلم نسائه.

وللشعب الكردي كما هو الحال للشعوب الأخرى جناحان: أحدهما النساء والآخر الرجال. أما الجناح النسوي فمكسور. فهل يستطيع شعبنا وهو بهذه الحالة؛ أن يطير الى سماء الرفعة والجاء الجليل؟..

الزواج من الأجنيبات

على الرغم من أن معظم عائلتنا في السنين الأخيرة تتأسس على أساس الحب المتبادل بين الجنسين، فإن عوائل كبيرة تعترضنا من الوجهة الاقتصادية، ويرجع السبب في هذه الأحوال الى الجهل والمرض الإجتماعي في مجتمعنا. وليس قصدي من الجهل إنما لا نعرف أن نكتب أو أن نقرأ، بل هو إنما لا نطبق ما تعلمناه. فهناك كثير من المثقفين الذين تخرجوا من المعاهد العالية ولكنهم بسبب عدم تطبيقهم لثقافتهم في ميدان الزواج فإن الأعمال التي تصدر حتى منهم لا تليق أن تصدر حتى من الجاهلين، ولذلك فإن حوادث الطلاق كثيرة في هذه السنين. وكذلك تقع حوادث النزاع والخصومات والافتراق بين الزوجين بكثرة محسوسة، بل أن حوادث الغضب والكلام القارس المهين والأضرار والأعتداء تقع بين الأزواج - المتعلمين أكثر من الجاهلين. أما التكاليف الباهضة من أمور الزواج فهي أكثر شيوعاً بين المتعلمات من غير المتعلمات. ويسبب عدم تطبيقنا العلم في حياتنا فان الأمراض الاجتماعية لا تزال بيننا فعالة ومؤثرة. والدليل على ذلك هو أن عوامل حب الظهور؛ والعظمة الفارغة؛ والتبجح والفخر والمباهاة؛ تدفع نساتنا المثقفات وغير المثقفات الى طلب الدار الجديدة والسيارة الأنيقة؛ والأثاث الفاخرة من أزواجهن على السواء. أما تكليف مهر الزواج فقد أصبحت فوق طاقة معظم الأزواج. أما حفلات الزواج وتأشير الزوجين^(١)؛ وما بعدها؛ فهي تقصم ظهر الاقتصاد العائلي إلى حد بعيد. وحيث أن هذه التكاليف الباهضة إنما تصدر من عائلات الفتيات المخطوبات وأصبحت من العادات والتقاليد المرعية لسنين الأخيرة فان أبنائنا يضطرون الى التزوج من الفتيات الأجنيبات خارج الوطن.

ورغم أن الزواج من الاجنيبات لا يتطلب كثيراً من المال وتكاليفه جداً قليلة فإن ما نلاحظه بأعيننا هو أن تكاليف الزوجات الأجنيبات؛ بعد عودة أبنائنا الى كردستان؛ ستصبح أكثر بكثير من الزوجات الكرديات كما أن مشاكلها تكون أكثر. ومن هذه الحوادث - نستنتج أن أبنائنا يقفزون من غلطة كبيرة الى غلطة أكبر. لأن نتيجة معظم الزيجات بالأجنيبات تكون أما إفتراق الزوجين وأما الطلاق؛ وأما صرف مبالغ كبيرة على أسفار الزوجة الأجنبية الى بيت أبيها الموجود خارج العراق، وعلاوة على ذلك فان الزوجات الأجنيبات من النادر أن يعطفن على أوطان أزواجهن أو شعوبهم أو يسعين الى تقدمها.

ولاشك أن الأطفال الذين ينشؤون من زيجات كهذه سيكونون باردي العواطف تجاه أوطان آبائهم أو شعوبهم. كما أن الزوجات الأجنيبات لن يكن على الأكثر من ذلك النوع الذي يدفعن أزواجهن الى الرقي والتقدم أو الى النضال في سبيل تقدم الشعب الكردي وتطوير كردستان. إنهن يشغلن أزواجهن

على الأكثر - بأمور تتعلق بأنانيتهم؛ أو بالتذمر من أحوالنا الاجتماعية والعمرائية والثقافية ولهذه الأسباب جميعاً فإن تطبيق النظام الاشتراكي في الزواج من الأمور الضرورية لمصلحة وطننا وأمتنا؛ وبعبارة واضحة يجب أن يتم الزواج تحت إشراف الدولة ورعايتها، كي تبعد الدولة كلا الزوجين من رواسب الأنظمة الأقطاعية والرأسمالية والرجعية التي مرت على أمتنا في العهود السابقة، أي لا تدع الدولة أي من الزوجين أن يستغل الآخر في ميدان الزواج. ذلك لكي تتأسس عوائلنا الجديدة على أسس نظيفة مُحكمة من قواعد العلم والفن والأنسانية. حتى تتطور الحياة العائلية في كردستان بحيث نواكب أهدافنا الثورية ونحافظ على القومية الكردية وتنتج ما يحتاجه المجتمع الكردي من أسباب الرقي والرفاه والسعادة والآمال المنشودة. وهذه أمنية عزيزة ومسؤولية خطيرة تقع على عاتق الدولة والحكم الذاتي في كردستان ونأمل أن يتم ذلك على أيديهما ان شاء الله^(٢).

الطفل الكردي ملك غير متوّم

الطفل هو وردة العائلة فلذة كبد أبيه وأمه وهو نور عينيها كما هو أمل مستقبلها. الأطفال ورود جميلة متحركة يكونون جنة لأبائهم وأمهاتهم بوجوههم الهاشة الباشة الضاحكة وبحركاتهم وبألعابهم الرائعة وبأسألتهم وشكاويهم المتعددة الفاتحة؛ ويعيشهم وضحكاتهم وبكاتهم وبغضبهم ومصالحاتهم الرائقة. أنهم من تلك القلوب النظيفة التي تشبه قلوب الملائكة يشون لأبائهم وأمهاتهم شعاع المحبة الصادقة؛ فيدخلون إلى قلوبهم السرور والسعادة والإنشراح في النعمة الأطفال من قدسية وعظمة وفوح وحبور.

ولهذا فعلى الآباء والأمهات أن يعتنوا بأطفالهم وأن يربوهم ويعلموهم في غاية الاهتمام فإن إستطاعوا أن يعتمدوا على فهمهم وإدراكهم وعلى علمهم وخبرتهم بفن تربية الأطفال فليقوموا بتربيتهم وتعليمهم بأنفسهم ولكن إذا علموا أنهم لا علم لهم بتربيتهم وتعليمهم ولا طاقة لهم بهما فمن الواجب أن يجدا لهم مربين متازين من حيث العلم والمعرفة والأخلاق، ليقوموا بتعليمهم وتربيتهم بأسلوب مقبول. وإن أخلص الأبوان لأطفالهما فعليهما معاملة أطفالهما معاملة الصديق للصديق، لا معاملة الرئيس المستبد لرعيته والتربية المدللة؛ من جانب آخر فعندما يكبر الطفل المدلل فإما يصبح سارقاً أو معتدياً أو كليهما... ولا يجوز أن يربي الأطفال في جو من المعانات المستمرة أو التذمر أو التكبر لأنه يشعر في قرارة نفسه بأنه مكروه ومذنب. فإن كبر فأما يجعل نفسه ذليلاً؛ وما يجعل الناس أذلاء. وأما أن يصبح شاباً مستهتراً مهتكتاً مخرباً ذو شذوذ؛ مجمل القول: يجب أن لا تدع طفلك يصبح سيدك. وان لا تدع نفسك تصبح سيداً مستبداً له، بل يجب ان تجعل من نفسك صديقاً له، حتى يترى صديقاً شهماً حراً يحب خدمة الناس ومساعدتهم.

أين ذلك اليوم الذي أجد فيه: في كل مدينة وفي كل قصبة وقرية في كردستان تلك المؤسسات الرائعة النافعة العظيمة التي تعتني بتربية وتعليم الأطفال على آخر الأساليب: (دار للحضانة) و

(١) ويقصد: حفلة الخطوبة.

(٢) نشرت الترجمة الكردية لهذا الموضوع في مجلة (الحكم الذاتي) عدد (٦) السنة الرابعة ١٩٧٩

(فردوس الأطفال) و (حديقة الأطفال) و (نادي ومكتبة الأطفال) و (جريدة الأطفال) و (مجلة الأطفال) و (موسوعة الأطفال) و (مطعم الأطفال) و (سوق الأطفال)، فتحت أبوابها للأطفال الأكثرية سواء كان ذلك من قبل الدولة أم من قبل الأفراد من الناس؟ حتى يؤخذ فلذات أكبادنا من آبائهم وأمهاتهم منذ ولادتهم، ويوضعون في (دور الحضانه) ثم يوضعون في (فردوس الأطفال) بعد أن يكملون السنة الثالثة من اعمارهم. لكن يربون على أساس علمي وفني وأدبي حتى يبلغون السن الخامسة أو السادسة من أعمارهم. لأن الطفل يتكون خلقه في هذه السنوات الخمسة أو السنة الأولى من مبدأ حياته. فإن أخطئ في تربيته في السنة المذكورة وظهر اعوجاجا في خلقه، فإن علاجه وإصلاحه في كبره يصيح أمراً عسيراً بل أحيانا مستحيلا، ثم أن تلك المؤسسات التي ذكرناها أعلاه تتعاون مع المدارس الابتدائية والمتوسطة والثانوية أو الأعدادية في تربية الطفل وتعليمه حسب المرام، شريطة أن يكون اساتذتهم أكفاء مخلصين وذوي علم وخبرة وتجربة وأخلاق فاضلة. بهذا الأسلوب فقط نأمن من تربية أطفالنا ونأمل لهم مستقبلا رائعا يصبحون فيه لوطنهم ابطلاً. أي يصبحون من ذوي القلوب المملوءة بالمحبة؛ ومن ذوي الأيدي الفعالة المنتجة؛ حتى يصبحوا لوطننا وأمتنا مواطنين صالحين. أما نساتنا العزيزات فلأنهن أكثر مسؤولية من الرجل عن تربية الأطفال؛ فليسمحن لي أن أوجه انظارهن إلى هذه النقطة المهمة والخطيرة وأرجو منهن الاهتمام بها. وقبل أن أتم كلامي حول الموضوع؛ أود أن أشير إلى إهتمام العهد الجديد بالأطفال وبتربيتهم تعليمهم؛ وتأسيس المؤسسات التربوية اللازمة لهم الأمر الذي يشتر بالخير العميم لنا ولأطفالنا الأغراء؛ فنعم العمل؛ ومن الضروري أن نساعد سلطات الحكم الذاتي لمنطقة كردستان في هذا الميدان. لأن في ذلك مصلحة أطفالنا الذين هم ملوك غير متوجين(١).

الأخ الأكبر لص العائلة

وفي كثير من العائلات الكردية يقوم رئيس العائلة بالظلم والتحكم والاستبداد على أفراد عائلته فيجب أن تكون كلمته نافذة؛ لا يعارض كما أنه لا يراجع عن قراره مهما كان خطأ، فيجب أن تكون كلمته مسموعة من قبل زوجته وأولاده وإخوانه وأخواته مهما كانت سقيمة ظالمة مضرة... فإن لم يخضع أفراد عائلته لأوامره فنصيبهم الزجر والتوبيخ والضرب والطرء، إن هذا النوع من الضغط والمظالم من شأنه أن يجعل أفراد تلك العائلة المسكينة محرومين من الإستمتاع بالحرية والحياة؛ مادام رئيسهم في قيد الحياة... أنهم مضطرون على الخضوع والتعود على الحياة البائسة المملوءة بالذل والمكسنة. أو مدفوعون على كسر القيود والثورة والإنتقام. ومن ثم مخالفة كل الدساتير الدينية والحكومية والخلقية ولذلك تربيينا بين الإفراط والتفريط؛ فأما أن نخضع لكل متجبر متسلط متعال. وأما أن نعصى ونشور ضد كل قانون وسلطة ونظام... وينتج من هذه الحالة: أننا لا نستطيع حكم أنفسنا بأنفسنا. إن هذا النوع من الخلق؛ هو أشد ضراوة من أية مصيبة خطيرة حدثت لنا على مر

الأجيال والدهور؟! وعندما يتوفى الأب؛ تنتقل رئاسة العائلة الى الأبن الأكبر. ولكونه قد ربي وعُود على الذل والعبودية منذ صغره؛ فإنه يعتدي على أمه وإخوانه وأخواته أكثر من أبيه. وقد تصل مظالمه الى أقصى حدودها؛ إن كان ربي مثل معظم الأطفال الأكراد تربية مدللة ذلك لأن الطفل المدلل لا يحاسب على أعماله داخل العائلة أحد فمهما فعل من الأخطاء والإجرام سكت عنه. وينفذ رغباته كلها حيثما أراد. إن فعل خيراً أو شراً فلم يسأل عنه أحد ولم يعاقب على الشر؛ بل لم يزر. ولذلك فقد يعتز بنفسه. فيحسب جميع ما يعمل صائباً. إن هذا الأخ الأكبر يد يده الى ثروة أبيه فيبذرهما على هفواته دون أن يراعى حقوق أمه أو أخته أو أخيه. إنه يصرفها يمنه ويسرة دون أن يحسب لأحد حساباً ويستولى على حصص أمه وأخواته وإخوانه من الأرض والعقارات.

ويسرق حصصهم من الثروات والثمرات. ويمد يده الغاصبة إلى مخشلات أمه. ويصرفها على ملذاته المنكرة كما يشاء. وسرعان ما يظهر له: إفلاسه وتشرده ومهانته وضياح مركزه بين الجميع؛ هي نتائج جرائمه النكراء بحق أمه وأخواته وإخوانه الذين أصبحوا عرضة للجوع والنكبة والحرمان؛..

ومن المؤسف أن هذه الحوادث كثيرة الوقوع في كثير من عوائلنا وقد تظهر في أشكال مختلفة لكنها ترجع في أسبابها الى المظالم التي أرتكبت من قبل أفرادها؛...

إن جميع الحوادث المؤسفة هذه إنما تقع لسبب واحد وهو أن العائلة لم تتأسس على أساس الحب المتبادل بين الجنسين. أي أن الأب والأم أجبرا على الزواج كل من الآخر.

ويظهر أن الرجال الذي أجبر على الزواج يعتدي على زوجته وأولاده مدى الحياة. أما المرأة المسكنة فإنها تصيبها من تلك المظالم أكبر الحصوص ويبدو لي أن تربيتها المدللة لأطفالها نابعة من أنها لم تدلل في طفولتها وغدرت عند شبابها؛ فتريد التعويض لنفسها بطريقة غير مباشرة؛ أي تدلل أطفالها لتشعر هي بالراحة والأطمئنان؛... إن عقدة عدم التدلل لها في طفولتها نعالجها بتدليل أطفالها الذين هم أكثر ضعفاً وأقل سلطة منها؛ وعلاوة على ذلك فقد يكون جهل الأبوين وعدم خبرتهما بأصول التربية باعثاً لهما على تربية اطفالهما تربية مدللة. وعلى كل حال فيجب أن لا نكرر مثل هذه الغلطة العظيمة - أي التدليل مرة أخرى. وإلا تبقى عائلاتنا منكوبة يائسة كما هي في الوقت الحاضر...

إن أمتنا الكردية إنما متكونة من مثل هذه العوائل المنكوبة لأن النكبات التي حلت بها منذ الأجيال والتي سببت لها التخلف والانحطاط إنما هي نتجة من وجود مثل هذه العائلات. أفيجب أن تبقى الظلم والمظالم العائلية بيننا أكثر ما هي عليه الآن؟!..

(١) نشرت الترجمة الكردية لهذا الموضوع في مجلة (الحكم الذاتي) عدد (٤) السنة الثالثة ١٩٧٨ ص ٣٧.

الحركة النسوية الكردية

أظهرت المرأة الكردية في أكثر الأحيان بأنها لم تكن أقل قدرة من الرجال في المهمة والنشاط والحكمة والإدارة والسياسة والدين والخلق القويم والوطنية والقومية والأنسانية والثقافة والذوق السليم. كانت (قدم خير) و (قره فاطم) أميرتان شجاعتان أشتهرتا بالإدارة الحازمة والسياسة الحكيمة في الكردستان الجنوبي والكردستان الشمالي. وكانت (خانم عثمان باشا الجاف) حاكمة قضاء حلبجة قد أستطاعت أن تدخل الحضارة والعمران والتقدم السريع في ربوع منطقتها؛ وكانت مثلاً رائعاً للتنظيم والتنسيق وحل المشاكل الصعبة بما لها من دهاء ولطف وسخاء. أما (حفصة خان النقيب) فكانت زعيمة النساء في مدينة السليمانية تهتم بأعمال البرّ والإحسان والقضايا الوطنية والقومية. كانت تُستشار في القضايا الهامة من قبل الأمراء والرؤساء الأكراد.

وفي سنة ١٩٣٠ أسست جمعية للنساء في السليمانية وقادت كثيراً من الجنس اللطيف الى الثقافة العامة ودراسة القضايا الكردية وأبرقت مع لفيف من الوطنيين الأكراد الى (مجلس عصبة الأمم) تطالب بالحقوق القومية الكردية، وكانت تقود نساء السليمانية إلى أعمال عظيمة تعود بالخير العميم للشعب الكردي؛ كإغاثة المنكوبين ومساعدة الفقراء وإحترام العلماء والمثقفين. وقد أعطت حفصة خان للأجانب الذين كانوا يزورون مدينتها السليمانية إنطباعاً جليلاً رائعاً عن المرأة الكردية؛ لأنها كانت تكرم وفائهم وتحترمهم وتهتم بمراعاة شعورهم. أما الأميرة (روشن بدرخان) فهي المثل الأعلى للمرأة الكردية الوطنية المثقفة في الكردستان الغربي. ساعدت زوجها (جلادت بك بدرخان) في القضايا القومية والوطنية ولا تزال تسير وفق خطة زوجها بعد وفاته.

وعلاوة على تلك فأمامنا من الأدبيات والشاعرات والعالمات السياسيات والطبيبات والمعلمات والمدرسات اللاتي أشتغلن في القضايا القومية والوطنية عدد لا يحصى. تذكر على سبيل المثال: (ماه شرف خانم الأردلانية؛ وبهية فرج الله الكردي؛ وسانحة أمين زكي؛ وناهدة سلام؛ ومنيره قفطان وأختر، وباكيزة رفيق حلمي؛ ونسرین وناهدة ملا كريم ونوخته بابان وساجدة العمادي).

وفي سنتي ١٩٤٧ و ١٩٤٨ وما بعدها كانت الحركة الكردية تتغذى من وجود عدد كبير من نساءنا السياسات، انخرطن في مختلف الأحزاب القومية والوطنية وأبدین تضحية ومهارة وشجاعة لا تنسى. وعندما أندلعت الثورات العراقية في مختلف أجزائها كانت حقوق المرأة العراقية على افواه الثوار. ولما أستقرت الأحوال خُطت المرأة الكردية، أسوة بسائر المرأة العراقية خطوات واسعة إلى الأمام، اذ فتحت الدوائر الحكومية في كردستان والعراق أبوابها لتوظيف المتعلمات كالمعلمين سواء بسواء.

وكذلك فعلت العامل والمصانع والمصالح الحكومية الأخرى. ويسرنا أن نقول أن شخصية المرأة الكردية في الوقت الحاضر بارزة في جميع الميادين العلمية والثقافية والصحية والاقتصادية والاجتماعية والسياسية والفنية، ولهن مؤسسة خاصة تحت أسم (اتحاد نساء كردستان). ورغم أن إهتمام الدولة بالنساء الكرديات يستحق الشكر والإعجاب، فإن حاجة الشعب الكردي إلى الوظائف

في مختلف المهن والصنائع لا زالت شديدة. إذ أن تطبيق التعليم الألزامي وفتح المستشفيات والمعامل والمصانع في المستقبل القريب؛ يتطلب عدداً هائلاً من المتعلمات الكرديات في منطقة الحكم الذاتي وعلى الأخص الاختصاصيات في مختلف العلوم والفنون. كما أن النساء الكرديات بحاجة إلى نوادي خاصة لهن، لأجل تثقيفهن وقيادتهن إلى التطور اللاتق بمسيرة الشعب الكردي. وتحتاج النساء الكرديات أيضاً إلى مجلة خاصة بهن وإلى دائرة معارف من الكتب الكردية الخاصة بالنساء، لغرض تثقيفهن وتوجيههن إلى الخير العام إذ لا زالت نساءنا الكرديات تحت تأثير التقاليد الرجعية والأقطاعية والرأسمالية التي مضى عهدها. وإذا كانت أسباب تأخر المرأة الكردية هي إهمال آبائنا وأجدادنا إياهن وظلمهم تجاههن، فبإمكاننا نحن الرجال أن نعوض لأخواتنا ما فاتهن من التقدم بسبب جرائم آبائنا وأجدادنا ضدنهن لنعقد معهن الندوات والاجتماعات والمؤتمرات؛ ونساعدنهن على إظهار أسباب تأخرهن وطرق معالجة ذلك التأخر. ولنعتني بهن أكثر مما نعتني بأنفسنا، لأنهن بحاجة إلى عوننا ومساعدتنا في هذه الفرصة السانحة أكثر من أي وقت آخر؛ أن هناك عادات عنعنات وتقاليد قديمة بالية؛ لكنها راسخة تعوق تقدمهن؛ ولنعمل مع نساءنا المثقفات على إزالتها عن طريقهن فلنشجعنهن على إقتحام الميادين التي لم يقتحمها بعد كميدان النيابة السياسية والوزارات والسفارات والصحافة؛ والمديريات العامة في ميدان التعليم والتربية والصحة؛ وإدارة الفنادق؛ والمصائف؛ والمطاعم والسينمايات والمسارح والموسيقا؛ وسائر الفنون الجميلة؛ والمحلات التجارية لكي نفتح عيونهن الى حقيقة أوضاعهن وحقيقة الحياة الاجتماعية في وطننا العزيز ونحملهن على الإنتاج الكبير لمصلحة أمتنا.

إن أكثرية الشعب الكردي كأي شعب في العالم هي من النساء وعلاوة على ذلك فإن هناك جيشاً عرمرماً من الأطفال هم جزء لا يتجزأ من النساء.

فمن واجبنا نحن الرجال أن نقر بحقوق النساء ونحافظ على تلك الحقوق؛ بل نحرص أن تكون حقوقهن أكثر من حقوقنا. لأن الشعب الكردي كأي شعب آخر في الوجود؛ يتوق إلى الرقي والتقدم؛ ويرغب في الطيران الى ما فوق سحب الجهل والمظالم. فكيف يطير إذا كان جناحه النسوي عاجزاً؟!..

شخصيات بارزة من نساء الأكراد

وفيها يلي نذكر عدداً من الشخصيات الكردية المرموقة والنموذجية في المدن والعشائر والقرى الكردية. لنلقي ضوءاً على حقيقة الحياة الاجتماعية والسياسية والإدارية والاقتصادية والثقافية والصحية لدى النساء الكرديات ومكانتهن وقدرتهن وقابليتهن وأخلاقهن، وطبائعهن، وسلوكهن.

حفصة خان النقيب

في سنة ١٩٤٨ في وسط الصيف وفي وقت الظهر حيث يشتد الحر قليل لـ (حفصة خان النقيب) السيدة المشهورة بالبر والإحسان في السليمانية أن خمسة أشخاص غرباء من أهل البصرة، قد وصلوا الى سجن السليمانية.. وكان يبدو أن هؤلاء من الشباب الذين تعرضوا لسياسة القمع الجارية في تلك السنة والتي شملت كافة المدن العراقية.. وأشك أنهم كانوا يشعرون بالحيرة والبؤس الشديد؛ لأنهم لم يكونوا يعرفون أحد يمد لهم يد المساعدة في محتنتهم... ولم يبق لهم ملجأ يلتجئون اليه سوى الله.. وكانت (حفصة خان النقيب) التي قد صرفت جل عمرها في نصرة المنكوبين ومساعدة العاجزين واغاثة الضعفاء والتي رفعت رأسها ورأس الشعب الكردي بأعمالها البطولية عالياً؛ قد وصلت شهرتها الى أعماق سجن السليمانية. فكان من الطبيعي أن يستغيث هؤلاء الشباب المساكين بحفصة خان؛ لتمد لهم يد المساعدة بقدر الأمكان ورغم ذلك فحفصة خان كانت في ذلك الوقت مالياً للحكومة العراقية ولا تريد إزعاج الحكومة بأية صورة كانت؛ فإنها أطاعت ضميرها الإنساني فقط؛ ولم تبال بالنتائج التي قد تتمخض عن مساعدتها لهؤلاء المساجين في المستقبل ولم تخشى تقارير الجواسيس والحاquدين والحاسدين... فبادرت إلى مساعدتهم رغم عدم معرفتها لهم وإختلافها معهم في العرق واللسان والوطن والدين. اظهرت لهم حفصة خان - ودها واحترامها ومساعدتها كما لو كانت أمهم الحنونة. أرسلت إليهم فوراً رسالة مع بعض الأطعمة والفواكه والسكر والشاي والسجائر والتلج والنقود؛ قالت فيها:

«ما دمت في سجن السليمانية؛ أعتبروا انفسكم ضيوف عمتكم الأعزاء. وما أرسلته إليكم الآن هو شيء وقتي فوري أرجو عفوي عن التقصير.. ولكن في المستقبل اعتبروني أمكم المخلصة المتفانية في سبيل إسعادكم.. اطلبوا ما شئتم؛ فأني مستعدة لمساعدتكم وحلّوني محل أمكم حتى يفتح الله عليكم باب الرحمة وتخرجون من السجن للقاء أمهاتكم في البصرة...»

(٢)

صانعة السجاجيد

كانت سنة ١٩٥١.. وكان يوماً رائعاً في وسط الربيع؛ فذهبت مع بعض اصدقائي للنزهة الى قرية قريبة.. كان السماء جميلاً جذاباً إذ في فضاءه اللأزوردي كانت السحب المزينة بالوان الزاهية الحمراء والذهبية تتحرك ببطء وهدهد وكان النسيم يداعب أوراق الأشجار وورودها البنفسجية والصفراء

والبيضاء والحمراء ويدفعها إلى حركات رشيقة متناسقة. أما حقول القمح والشعير النامية بسخاء فإنها كانت مع جاراتها الأعشاب الهندسية وأزاهير الربيع المختلفة الألوان تتحرك يمنة ويسرة بزهو وخيلاء وهي في إستقبال نسيم الصبح المعطر وكانت الأزاهير تتأبط لبعضها لبعض أحياناً؛ وكأنها تغازل غزل الجيب للجببة أو تعاني معانقة الصديقة للصديقة أو وتحاول إظهار الود والفرح. وسرعان ما قطعت سيارتنا طبات الأرض ولغات الجبال ووصلت مكاناً قريباً من قرية سورجية في قضاء عقرة. وفي خيمة نظيفة أنيقة؛ قابلنا مضيفنا ببشاشة وحبور؛ وقدم لنا ضيافة كردية كريمة؛ شربنا الشاي وقدم لنا السجائر وشربنا اللبن المحضر على الطريقة الكردية فَعَمَّنا السرور وشعرنا بسعادة الحياة في تلك اللحظات ومن بعيد رأينا امرأة سورجية تصنع السجاد؛ وبحضور رب البيت ورئيس القرية وأشرفهما. سمحت لنا المرأة بالدخول إلى خيمتها. فدخلنا الخيمة في استحياء.. وتقربنا من المرأة المنتجة صانعة السجاجيد - الفنانة في وجل ملحوظ... كنا نتخيل أنها تحسبنا قليلي الحياء؛ وكنا نظن أن التقاليد الرجعية المرعية في بعض البيوتات الأرستقراطية في المدن والأرياف حول الحجاب سائدة هناك أيضاً، وما كنا نعرف أن المعيشة في الأرياف تعلم المرأة الكردية قسماً وافراً من الحرية والخلق الكريم. وكانت المرأة الفنانة المنتجة؛ صانعة السجاجيد على درجة كبيرة من الجمال والبهاء فكانت تصنع السجاد بأناملها الفنية البضة الرقيقة.

وكانت القطعة التي تنسجها جميلة جذابة فاخرة؛ تناسب ذوق الأكراد العشائر الذين يحبون الألوان البراقة الصارخة... أما المرأة فلم تستحي منا؛ ولا اضطربت بمقدمنا فحينها؛ وردت هي لنا التحية... لكنها ظلت مستمرة في عملها ولم تتركه.. وكان يبدو عليها الهدوء والإتزان والشجاعة والرغبة العارمة في صنع السجاد وقد فهمنا من أحاديثنا معها؛ أنها إنما تصنع ذلك السجاد لعائلتها لتزين بها بيتها وتؤمن بها راحة أطفالها وزوجها ونفسها. وكانت الغزول الصوفية التي تصنع منها السجاد هي من أصواف حيوانات عائلتها. وتصنع الأبسطة والسجاجيد أحياناً للبيع أيضاً. حتى تصرف ريعها على أفراد العائلة وخدمة الضيوف.

وعندما عدنا من سفرتنا حمدتُ الله: على أن أخوتنا السورجيات؛ رغم حرمانهن من التعليم والثقافة؛ فهن كسائر الأخوات الكرديات المتوطنات من العشائر؛ ماهرات في صنع الأبسطة والسجاجيد الجميلة الفاخرة التي تدر على شعبنا وعلى عائلاتهن الخير العميم وهذا هو السر في حريتهن وفي أخلاقهن الكريمة. ففي كل منتج شريفة...

(٣)

(روشن بدرخان)

في شتاء ١٩٥٣... كنت في «شقلاوا» تلك البلدة الجميلة المشهورة بمناظرها الطبيعية الخلابة ومياهها الباردة وهوائها العليل. والتي تعتبر من أشهر محلات الاصطياف في كردستان العزيزة... فجاءت عندي امرأة معتدلة القوام؛ جميلة الوجه، منتظمة الهندام؛ ذات لون أبيض ضارب على

الحمرة. ويبدو على محياها الهدوء والإتزان والرقّة والخلق الكريم. كانت أميرة كردية إشتهرت بالوطنية والثقافة والأدب؛ فتعرفت بها؛ وتشرفت بصداقتها العزيزة وكان في المجلس أشخاص آخرون أيضاً؛ وقد قضيت في مجلسها ثلاثة ساعات؛ حسبته لحظات سعيدة في حياتي. لأنه كلما مر الزمن تناحرت لدى الأدلة بأن المرأة ذات نبيل وخلق كريم وأهداف وطنية وثقافة عالية. (روشن بدرخان) بعد وفاة زوجها «جلادت بدرخان» الذي لا تزال تحبه وتعيد ذكرى ميلاده في كل سنة في «الشام» تحملت مسؤولية تنفيذ خطة زوجها المتوفي: تربي أطفالها الثلاث؛ وتسعى لترقية الشعب الكردي ونشر الوعي القومي بينهم. كما أنها تقوم بعملها الخاص وهو إدارة مدرسة ابتدائية في دمشق الشام. وكان سبب مجيئها إلى العراق في ذلك الفصل البارد؛ هو زيارة كردستان العراق والأطلاع على أحوال بني قومها والتعرف الى الشخصيات الكردية البارزة والعوائل الشهيرة في ذلك الوقت.

وعندما عادت (روشن بدرخان) الى الشام؛ وعدتني بان تتعلم اللهجة الكردية الدارجة في السليمانية؛ لكي تستمتع بقرأة مؤلفاتنا الكردية بتلك اللهجة، وترجم بعضا منها الى اللغة العربية؛ أو الأفرنسية من جهة أخرى...

وبعد ان عادت (روشن بدرخان) الى الشام؛ طبعت كتاباً لها باللغة العربية ترجمت فيه نصوصاً أدبية لعدد من أدبائنا الأكراد^(١). ولا زالت (روشن بدرخان) تحاول ان تحل محل زوجها المرحوم (جلادت بدرخان) في الخدمات القومية والوطنية لترفع رأس الشعب الكردي الذي يحترمها.

ملحوظة/

عشرت على نسخة من الكتاب الآنف الذكر في خزانة المرحوم (عبدالله جوهر) المهدات إلى المكتبة العامة في السليمانية. في ٢٠٠٢/٨/١٠

(١) يلمح الأستاذ بهذا إلى كتاب (صفحات من الأدب الكردي) المطبوع في (مطبعة سميا) عام ١٩٥٤ ببيروت، وباللغة العربية، مبتدأة بمقدمة ثم نبذة عن ٢٠ من أشهر شعراء الكرد مع نماذج من أشعارهم، تبدأ بـ(باباطاهر الهمداني) وتنتهي بـ(جگەر خوين وصالح بدرخان).... وكذلك (خاتمه) للكتاب، حيث تقول فيها:

(واذا ما ألقيت نظرك ايها القاري العزيز على الكتب التي دونها الغربيون عن الأكراد ، يقع تظهرك دوماً على الكلمات التالية: شعب عريق، سخي، كريم، محب للحرية، ينصاع للحق ولا يخشى به لومة لائم ولا حاجة بك الرجوع الى عهد رستم وكبخسرو وصلاح الدين، للتحقق من ذلك، بل يكفي أن تعود للحركات الأخيرة لتقف على أعمال البطولة والتضحية في سبيل حرية كردستان. وأن الثورات التي كانت أبطالها الشيخ محمود، سمو، الشيخ سعيد، إحسان نوري، والشيخ أحمد البارزاني وغيرهم من الأبطال ليست سوى عينات ونماذج للجرأة النادرة والشجاعة الفذة في الذود عن حياض الوطن وكشف القناع لجميع الشعوب بأن الأكراد جديرون بالاستقلال والحرية. تعطي درساً قاسياً لمن تسول له نفسه أن يحوهم من مسرح الوجود، وليس للأكراد أي مطمع بشير واحد من أرض غيرهم، لكنهم سيذودون عن حقوقهم حتى الرمي الأخير (ص: ٦٩).

آراء حول المرأة الكردية

تقول دائرة المعارف الأنجليزية الكبرى في مجلدها الحادي والعشرين مايلي:

«إن أوضاع البيت الكردي والعائلة الكردية راقية جدا. فالكردي (سواء كان رجلاً أو امرأة بشوش الوجه؛ صافي القلب، ذو عفة وشرف يعتز بخدمة الضيوف.

والمرأة الكردية أكثر تمتعا بالحرية (البرينة) من المرأة التركية أو الفارسية (معظمها سافرة وبعضها متجهة الى السفور). وفيما عدا الأغنياء فلا يرغب أحد من الأكراد الإكثار من الزوجات وهو (كالمرأة) يحب الموسيقى والرقص...»

(خلاصة تأريخ الكرد وكردستان: المجلد الأول، الجز الثاني. الصحيفة ٢٦٧ - مؤلفها محمد أمين زكي - باللغة الكردية) كما ويقول في الصفحة ٢٦٦ من الكتاب المذكور: «وببحث كتاب الشرفنامه عن بعض النساء الكرديات اللاتي اشتهرن بالأعمال العظيمة. وعلى الأخص في عشيرة (الكلهر) حيث كانت بعضهن رئيسات يقدن تلك العشيرة الى المجد. وهناك (حليمه خان) الحكارية؛ و(عائلة خان) في حلبجة ممن اكتسبن الشهرة بين الأكراد. أما (كوخ نيرگس) المنتمية إلى عشيرة (الشوان) فيجب أن لا تنسى أيضاً».*

تقييم الدكتور طه حسين لمقال لي عن المرأة الكردية

فيما يلي نص التقييم الذي تفضّل به المرحوم الدكتور (طه حسين) الكاتب المصري المعروف، في مجلته (الكاتب المصري). العدد (١٤) نوفمبر سنة ١٩٤٦ حول مقال لي عن المرأة الكردية المنشور في مجلة (الثقافة الحديثة)؛ في الكاظمية في العراق؛ في نفس السنة:

(المرأة الكردية)

أما مجلة «الثقافة الحديثة» التي تصدر عن الكاظمية؛ وهو مجلة أدب وعلم وفن وإجتماع كما نصف نفسها، فإن لها ثأراً - كما يبدو - عند أكثر من مجلة من مجلات العراق:

فهي تخصص بضع صفحات من العدد الثالث للنيل من بعض زميلاتنا ثمة؛ وإن لم تخل إلى جانب ذلك من مقالات تستحق أن تقرأ. فهذا مقال للقائم مقام محمد شاکر فتاح عن المرأة الكردية، يتحدث فيه عن شيء من خصائصها في البيت؛ وفي ميدان العمل فهي تحب زوجها وأولادها وبيتها، وتشعر بما عليها للأسرة من تبعات فتشارك زوجها في العمل والمزرع، وفي الاحتطاب والنقل، وفي البيع والشراء. وقد تقوم بأعمال لا يقوى على مثلها الرجال.

وبعد ان يورد أسماء طائفة من الكرديات المعاصرات اللاتي إشتهرن في ميادين الأدب والفن

(*) : الشرفنامه ومؤلفها الأمير شرفخان البدليسي الكردي. تأريخ الأكراد مدون باللغة الفارسية وترجمت إلى أكثر اللغات الحية في العالم ومنها اللغة الفرنسية والروسية والتركية والعربية والكردية. يعود تأريخ تأليفها الى سنة ١٠٠٥ هجرية (ش. ف)

والثقافة وأعمال البطولة، يقول: إن المرأة الكردية تعتمد على نفسها لتحصيل قوتها اليومي أو إدارة إقتصاد العائلة عندما تتزوج. لذا لا تجد المرأة الكردية كبير مشقة في تجهيز الاسرة بما قسم الله من الرزق عند فقدانها زوجها أو عائلها. فكم شاهدت من أرملة كردية قد حرمت على نفسها الزواج بعد زوجها الاول، وكرست حياتها لخدمة أولادها بالكسب الشريف وعرق الجبين. بل شاهدت عدة أرامل وقد أصابهن العمى. ورغم ذلك فقد أُبينَ سؤال الناس أو مد الأكف، بل قمن ببعض المهن الشاقة وآثرن شَطَفَ العيش والحرمان على النعم المتأتية من الذل والخنوع في خدمة الأثرياء»..

(تقييم الدكتور كامل البصير لكتابي - المرأة الكردية)

وفيما يلي نص التقييم الذي تفضل بنشره الدكتور كامل البصير، الكاتب الكردي المشهور حول كتابي (المرأة الكردية) الذي طبع في سنة ١٩٥٨ في بغداد، وذلك في جريدة (التأخي) التي صدرت في بغداد في ١٠/١٠/١٩٦٧:-

المكتبة الكردية

كتاب المرأة الكردية للأستاذ شاکر فتاح

إن كتاب المرأة الكردية بحث تاريخي إجتماعي بأسلوب أدبي فني. وقد أصدره مؤلفه باللغة الكردية سنة ١٩٥٨م، بمطبعة المعارف في بغداد. وهو وإن كان كتبها في حجمه - إذ تقع في سبعة وسبعين صفحة من القطع المتوسط - إلا أنه ذو قيمة كبرى في مجال دراسته، لأسباب أهمها أن مؤلفه الأستاذ شاکر فتاح رجل مفكر، يجمع إلى ثقافته الكردية الأصيلة ثقافة أوروبية استنبطها من منبعها الرئيسي في المؤلفات الانكليزية. ثم أنه بحكم وظيفته السابقة كرّجل إداري - جاب مدن كردستان وقراها، وعمل في شتى المناطق (مدير ناحية وقائمقام ورئيس بلدية ومفتش إداري... الخ). وقف عن كُتب على عادات وتقاليد القبائل الكردية؛ فسير أغوارها ثم حللها بحسه المرفه وعقله المثقف، فكان ثمرة ذلك كتابة هذا الذي سد ثغرة كبيرة وخطيرة في المكتبة الكردية.

ان الأستاذ شاکر فتاح قد درس بين دفتي كتابه هذا مختلف الأمور المتعلقة بالمرأة الكردية خُلُقاً وخُلُقاً وتقاليداً ومنزلة وتاريخاً. وقد بين خلال ذلك كله رأيه الخاص منتقدا هذه الحالة وتلك، ومستحسناً هذا الوضع أو ذاك.

والملاحظة أن ما بحثه الاستاذ شاکر فتاح في كتابه كان هادفاً. فهو لا يكاد يطرق جانباً من جوانب بحثه إلا ليستخلص منه نصيحة وتوجيها. فقد تحدث عن جمال المرأة الكردية وزينها ليرسم ملامحها المميزة لها؛ وتكلم على مسألة الحب بين القبائل الكردية ليثبت أن التعاطف بين الرجل والمرأة أساس العائلة الكردية وشم عرج على الأدواء الخلقية الشائعة بشكل مستفحل في المجتمعات غير الكردية، كالبلغاء وهرب المرأة وخطفها؛ لينتقد ما يلاحظه من تعصب مقيت في بعض القبائل الكردية الخارجة على إجماع الأمة الكردية في إعطاء المرأة حقها في الحياة الحرة الخالية من القيود التي تذللها وتلغي شخصيتها.

ولعل ما ينبغي التنبيه عليه هنا أن الاستاذ شاکر فتاح نصير لحقوق المرأة فهو لذلك يعقد فصولاً موجزة كماً، عميقة نوعاً، ليتحدث عن مقومات تحرر المرأة الكردية من مهارتها في الصناعات اليدوية كنسج السجاجيد الفاخرة ويعرض لحياة شخصيات نسائية كردية مثل (حيسه خان النقيب) والأستاذة الأدبية (روشن بدرخان) فيضع بذلك الاسس الاقتصادية والطبيعية والعملية لحق المرأة الكردية في التحرر من القيود التي تحاول شداها الى البيت.

ثم أن الأستاذ شاکر فتاح طموح في فتح الآفاق أمام المرأة الكردية؛ فهو لا يعزيبها بالتقدم في مجالات الحياة اليومية العادية؛ بل يدعوها إلى تبوؤ مكانتها في الحياة السياسية العامة. ومن نراه يتحدث عن الحركة النسائية الكردية. فيؤرخ لنساء كرديات حاكمات مثل (قدم خير) حاکمة لورستان الشهيرة و (قره فاطم) الأميرة المنتفذة في الكردستان الشمالية؛ والسيدة (خانم عثمان باشا الجاف) حاکمة حلبجة... الخ. والطريف في هذا الكتاب أن مؤلفه قد قدم في النهاية صوراً أدبية بالشعر والنثر؛ ضمنها خلاصة آرائه وتوجيهاته. وكأنه أراد بذلك أن يسكب ما يريد من آراء إجتماعية في رؤوس الناس عن طريق قلوبهم.

أبو لورستان
كامل حسن البصير

(مصادر البحث)

- ١) كتاب قضاء عقرة المخطوط؛ ألّف في سنة ١٩٥١ - مؤلفه شاکر فتاح
- ٢) مقالة نشرت في مجلة الثقافة الحديثة، الكاظمية - العراق، في ١٩٤٦ - مؤلفه شاکر فتاح
- ٣) كتاب (المرأة الكردية) باللغة الكردية؛ طبع في بغداد في سنة ١٩٥٨ مؤلفه شاکر فتاح
- ٤) مذكرات شخصية مخطوطة وملاحظات، في أوقات مختلفة حول المرأة الكردية.

شاکر فەتاح ئەحمەد
خاوەنێ پرۆژەیی خۆتێندەواری کوردی
٢٢ - ١٢ - ١٩٧٧

چەپكەت نامە

شاكر فەتاح كەسايەتتەى گۆشەگىر و داخراو نەبوو، ھەر لە منالەىو پەيوەندى توندوتۆلى لەگەل دۆست و ھاوەلانیدا بوو و بەتەنباىى ھەرگىز ھەلى نەکردوو - بىروانە يادنامەكانى - . ھەزى بەتتەىكەلاوى و برادەرايەتى كەردوو، بەتايبەت لە خوتىندەواران و ئەوانەى وەك خۆى خولباى نووسىن و خوتىندەويان بوو. لە يادنامەى ١٩٣٣دا دەلى:

«سەردەفتەرى ئەو ھاوړى خۆشەويستانە مامۆستاىەكى زىرەك و زىرنگ و كەردوو پەنگىنە. كەمال ھەسسون، ئەم لاوھ بەنرخە كەركووكىيە.

لە سەلمانى يەكە خەزانى كە خۆشەويستى خۆيان بەرنەدەبى خەزانى - صائب-ن، لەمانە ئىستا حاجى توفىق بەگ، بوژى ناودار، جەمىل ئەفەندى جەلال ئەفەندى، مستەفا صائب... وەستا عەبدوللاى بەرگەردوو، ئەخۆلى پىت رەتكەخەرى چاپخانەى ژيان بوون بەدۆستىكى گيانى بەگيانىم. بەسايەى رەشىد نەجىب-وھ توفىق وەھبى بەگ، ولات پەرسىتى ناودارم ناسى، ئىستەكەى من بەيەكەكى ھەرە خۆشەويستى خۆى ئەژمەيرى... بەسايەى سەيد حەسەن موكريانىيەو -مەجەر ئەدموندس-م ناسى. ئەم پياوھ ئەوھتى ئىنگلىز پەتى ناوھتە ئەم خاكەو - سەياسەت بازى - يەكە گەورە ئەكات، بەلام من لەوھدا دۆستى نىم، بۆيەكا ھەزم بەدۆستاىەتى كەرد، يەجگار خەرىكى بژارى زمانەكەمانە.

جگە لەمانە: ئەحمەد بەگى وەسمان پاشا، ھەمە سەعید بەگى دەرەشىش، شەيخ مەمە حەسەمەدىن، شەيخ حەسەمەدىن، كورانى شەيخ عەلەدىن، لەو كەسانەن كە سەردەتەى دۆستاىەتايان لەگەل گرتووم». (١)

ھەروا ناوى كۆمەلەىك لە دۆستانى خۆشەويستى تەرى دىنى و باسيان دەكات وەك: شەيخ قادىرى براى شەيخى گەورە، شەيخ رەئوف، شەيخ بابە عەلى كورانى شەيخ مەحمود، ئىسماعىل شاوھەيس، مەحمود جەوھەت، رەشىد عارف.

دیارە تا زەمان و رۆژگار بەرەو پەيشەو دەچوو ژمارەى دۆست و ناسىوانى زياتر دەبوون، بازەنى پەيوەندىيە كۆمەلەىيەكانى بەرە بەرە فراوانتر دەبوو.

لەناو كەتەبەخانە و دەسنوسەكانى مامۆستادا، داخە ناچى، كە تەنبا ژمارەىەكى كەم لەو نامانە بەردەست كەوت كە بۆى ھاتبوون، وا دیارە مامۆستا گەنگىيەكى ئەوتۆى بەو نامانە كە بۆى ھاتوو، نەداو - كە من خۆم پروام بەمە نىيە، وەيان دەستىكيان گەشتتۆتى و فەوتانويانە... ھەرچۆنى بى ئەوھى ماوھتەوھ لێرەدا دەباخەبەنە بەرچاو، چۆنكە لە پرووى مەژووبى و رۆشەنبەرىيەو بايەخى تايبەتى خۆيان ھەيە.

لەكاتەىكدا كە جەنجالى كارى بەرپەيوەردن و وەزىفەى ھەكوومەت بوو، مامۆستاى زانا و نووسەرى

گەورە عەلادىن سەجەدى لە بەغدا - بەھوكمى دۆستاىەتى بەھەزىيان - لەخۆبوردوانە سەرپەرشتى چاپكەردن و پەخشى بەرھەمەكانى مامۆستاىى كەردوو. بىروانە لە (گەلاوێژ)دا ئەم سوپاس نامەيەى:

«سوپاسىكى بەدلى

ئەمە دوو سەلە مامۆستا علاءالدىن سەجەدى لە چاپكەردن و پەتەپەتەنى نووسراوھەكانان: (پەرسنگ، شەبەنگەبەرۆژ، گەورەپىوان، ھاوړى منالى) رەنج ئەدا و پەل ئەكوتى، بى ئەمەى لەمەوھ شەتەكى دەست كەوتى، برايانە و دڵسۆزانە ھەرچواربەنە بەجوانى و رەتكەپەتەيەكى تەواوھە بۆ پەتەپەتەنى ھەتەم.

جا چۆنكە ئەم كەردوو پەنگەن و پەندەنى مامۆستا علاءالدىن سەجەدى لە گيانىكى پياوھتى و نەشتەمانىيەروەريەو ھاتۆتە بوون؛ بەپەتەستە زانى خوتىندەوارانى نزار، گەلاوێژ ھەموو مەردەكە ئاگاداركەم و لەبەردەمیاندا فەرمانى سوپاسگوزارى خۆمى بۆ بەجى بەيەم. خوا و پەندەى كاك علاءالدىن مان بۆ زۆر كات بۆ كەلەكى گشت لایى، بەراستى راست و خۆش خەمخۆرى خوتىندەوارمان ئەكات.

ھەر پەتەپەتەنى بەخۆشى و سەربەرزىيەو.

شاكر فەتاح» (١)

جگە لەمە نامە پەرسۆز و جوانەكەيشى كە بۆ زانا و مامۆستا شەيخ مەمەدى خالى نووسىوھ لە (مەزورى) يەوھ سالى ١٩٣٧، خوتەر لە جەيەكى تەرى ئەم كەتەبەدا دەقەكەى دەيەنى:

ئەمانە و دەيانى تەگەواھى ئەو پەيوەندىيە كۆمەلەىيە بەھەزەيە كە لەگەل زۆرىيەى زانا و رۆشەنبەران و كەسايەتەيەكانى ناو كۆمەلەى كوردەوارى بوويەتى.

(١) گەلاوێژ - گ: ژ (١) س (١٠) كانوونى دوو ١٩٤٩، ل ٣٢.

(١) شاكر فەتاح: يادنامەى ٣٣- ژمارە (٤)، دەسنوس.

برای زور به نرخ و سه ربه رزم
ماموستا شاکر

هموو کاتیکت باش، هموو ساتیکت پر سه رکه وتن.

هموو رۆژیکت پر به هره ی نوئی به ته مه نیک کی دریتی پر له باشی و به خسته وه ری و شانازی پر له و
ئاواتانه ی که مه به ستن، زور زوری شی به گه رمه وه جوانترین سلاو و ریتز پیشکesh نه که م، له دلوه وه له
به زدان داواکاری ته ندوروستی و باشیتم ئاواته خوازم ئاواته کانت مه به سته کانت بگه نه جیتی خویان.

به راستی ماموستا، زور بیرت نه که م، زور به تاسه ته وه م، خۆزگه وادورنه بو بیتایه و بم توانیا به هه
حفته ی جاریک به خزمه تی برای گه ورده م شادیم و هموو نه شکله نجه یه که فراموش که م به له بیر چوونی هه
نه شکله نجه یه که هه نگاو یک به ره و پیشتر بو ژبان بنیم، ژبانیک که دژی نه شکله نجه یه ییو به خسته وه ری
بیتته دی. به خسته وه ری بو ژبان بو ئاده میزاد سه رکه وتن بو رۆژان. نه گه ر نه سفه رموی له حالی ئیسته ی
ئیشه که م، سوپاس بو یه زدان وه له سایه ی سه ری به ریتانه وه زور باشم و گیر و گرفتم نییه، پشت به خوا که
هاتم بچم بو مؤتمری سن له مانگی (۸) دا نه گه م به خزمه تتان.

ماموستا نازانم بوچی هه ر سه ریک کی هه له بجه ت نه دا، ئیتر زور زور سلاو و ریتزم بو ماله وه هه یه وه له
یه زدان باشی و به خسته وه ریتان داواکارم و هه ریژین به شاد و خوا ئاگادارتان بیت وه هیواداریشم پیش
هاتنم به هه والی خوشتان شادیم.

خوشکی تا هه تا دلسۆزتان

خورشیده بابان

۱۹۷۸/۷/۲۹

هه له بجه

برای زور به نرخ و سه ربه رزم
ماموستا شاکر

هموو کاتیکت باش، هموو ساتیکت پر سه رکه وتن
هموو رۆژیکت پر به هره ی نوئی به ته مه نیک کی دریتی پر له باشی و به خسته وه ری و شانازی پر له و
ئاواتانه ی که مه به ستن، زور زوری شی به گه رمه وه جوانترین سلاو و ریتز پیشکesh نه که م، له دلوه وه له
به زدان داواکاری ته ندوروستی و باشیتم ئاواته خوازم ئاواته کانت مه به سته کانت بگه نه جیتی خویان.
به راستی ماموستا، زور بیرت نه که م، زور به تاسه ته وه م، خۆزگه وادورنه بو بیتایه و بم توانیا به هه
حفته ی جاریک به خزمه تی برای گه ورده م شادیم و هموو نه شکله نجه یه که فراموش که م به له بیر چوونی هه
نه شکله نجه یه که هه نگاو یک به ره و پیشتر بو ژبان بنیم، ژبانیک که دژی نه شکله نجه یه ییو به خسته وه ری
بیتته دی. به خسته وه ری بو ژبان بو ئاده میزاد سه رکه وتن بو رۆژان. نه گه ر نه سفه رموی له حالی ئیسته ی
ئیشه که م، سوپاس بو یه زدان وه له سایه ی سه ری به ریتانه وه زور باشم و گیر و گرفتم نییه، پشت به خوا که
هاتم بچم بو مؤتمری سن له مانگی (۸) دا نه گه م به خزمه تتان.
ماموستا نازانم بوچی هه ر سه ریک کی هه له بجه ت نه دا، ئیتر زور زور سلاو و ریتزم بو ماله وه هه یه وه له
یه زدان باشی و به خسته وه ریتان داواکارم و هه ریژین به شاد و خوا ئاگادارتان بیت وه هیواداریشم پیش
هاتنم به هه والی خوشتان شادیم.

Seminar für Orientkunde
der Johannes Gutenberg-Universität

The Director

65 Mainz, den 22. January 1975
Saarstraße 21
Postfach 3980
Telefon 391
bei Durchwahl 39 } 2779
2780

Mr. Shākir Fattāḥ Akmad,
Shōrish 200/265,
Suleymany/Irak.

Dear Sir,

You have anew had the great generosity of sending us a series of 1973/1974 publications of yours. On behalf of "The Seminar für Orientkunde" I thank you very much for this very esteemed addition to our library, and beg to remain, dear Sir,

Yours very truly

Johannes Benzing
(Professor Dr. Johannes Benzing)

✓
دەستخیزە
۱۹۷۵/۱/۲۲
ع

سىمىنارى ئۆريەنت كۆندە

زانكۆى گۆتەنبرگ ۱۹۷۵/۱/۲۲

بەپۆدەبەر

بەپۆز / شاكىر فەتتەح ئەحمەد

گەرەكى شۆرش ۲۶۵/۲۰۰

سلىمانى / عىراق

زۆر سوپاس بۆ ناردنى نووسراوەكانتان (۱۹۷۴/۱۹۷۳)،

بەناوى سىمىنارەكەو. كىتەبخانەكەمان زۆر دەولەمەند ئەكات.

هيوادارم پەيوەندىمان ھەر بىتەتەو.

زۆر دلسۆزتان

پ. د. يۆھانس بىتزينگ

Seminar für Orientkunde
der Johannes Gutenberg-Universität

Johannes Benzing

65 Mainz, den 5th June 1975
Saarstraße 21
Postfach 39 80
Telefon 391
bei Durchwahl 39 } 2779
2780

Mr. Shākir Fattāh Aḥmad
Shōrish 200/265,
Suleymany/Irak

Dear Sir,

With many thanks for your kind letter of 3rd of March, 1975, and the copy of the "Sherefname", I apologize for not having written immediately after receipt of this useful book. I was awaiting invoice and indications as to how the amount has to be settled up,; please inform me of this subject.

In the meantime the Kurdish lessons at our University continue. Under separate cover I send a copy of the Kurdish text we are reading this summer term. You will see that I chose a rather simple text, but it offers enough difficulties for beginners (among whom myself) such as Pizgarit kirdim 'you liberated me'.

You may write me in Kurdish, I hope to be able to understand, and in any case my colleague Dr. Mahdi can help me to read your letters.

Yours very truly

Johannes Benzing

ده لای ده یارمه نای چون
ههسته یه لای ده یارمه نای چون

٢٠

١٩٧٥/٦/٢١

سیمی ناری ئۆریه نت کۆنده

زانکۆی گۆته نیرگ ١٩٧٥/٦/٥

یوهانس بیتزینگ

به پێڕ / شاکیر فهتتاح ئهحمه د

گه پێکی شوێش ٢٦٥/٢٠٠

سلێمانی / عێراق

زۆر سوپاس بۆ نامه که تان له ١٩٧٥/٣/٣ بۆ ناردنی دانهیهک له (شهرفنامه). بیوورن که درهنگ و ههلامتان دهدهمهوه، تکایه نرخه که یم بۆ بنوسه چهنده.

ئێستێسا وانهکانی کوردی له زانکۆکه ماسندا دهوتریتهوه، ئهم هاوینه له ژێر بهرگیکی تر دا کۆرسی (تیکست بوک) ی کوردی دهخوینین، دانهیهک لهو تیکست بوکه م بۆ ناردن.

وهک دهبین من (تیکست) یکی ئاسانم ههلبژاردوه، بهلام زۆر زهحمه تبوو بۆ ئهوانه که له سه ره تادان (وهکو من) به تایبتهت، پزگارت کردم.

دهتوانن به کوردی نامه م بۆ بنوسن، هیوادارم تێی بگه م، هاوکارم (د. مهدی) دهتوانیت یارمه تیم بدات، بۆ ئه و دی نامه کان بخوینمه وه.

زۆر دڵسۆزان

پ. د. یوهانس بیتزینگ

Seminar für Orientkunde
der Johannes Gutenberg - Universität

65 Mainz, den 18.4.1974

Mainz

The Director

Mr. Shakir Fattah Ahmed,

Shorish 200/265
Suleyman / Irak

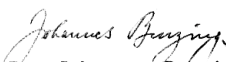
Dear Sir,

On behalf of the "Seminar für Orientkunde" of the Mainz University I have the honour to thank you very much for the generous donation of 17 publications of your publishing - house. These publications, translated works as well as the most valuable original contributions written by your own pen, are an appreciated enlargement of the Kurdish section of the library of our "Seminar". They will not only be at the disposal of our students, but extracts from them will also be prepared and used for reading exercises in a similar way as the sample of a text which we are mailing under separate cover.

We do hope that your work and publications will successfully continue.

With our best wishes I beg to remain, dear Sir,

yours very truly

(Prof. Dr. Johannes Behzing)

سىمىنارى ئۆريەنت كۆندە

زانكۆي گۆتەنبرگ ۱۸/۴/۱۹۷۴

بەريۆدبەر

بەريۆز. شاكىر فەتتەح

گەرەكى شۆرش ۲۰۰ / ۲۶۵

سلىمانى - عىراق

بەريۆزى خۆشەويست

بەناوى سىمىنارەكەو زۆر سوپاستان دەكەم يۆناردنى (۱۷) نووسراوى خۆتان. ئەم نووسراوانە كە تەرجمە كراون بەقەلەمى خۆتان، زۆر سوودمان لى وەرگرتن بۆ سىمىنارەكە.

هەر وەها سووديشى هەيە بۆ خويىندكارانمان و دەكرىت بە (تىكىست بوك). هيوادارىن لە كارەكانتاندە بەردەوامىن و سەرگەوتووین

زۆر دۆستوزتان

پ. د. يۆهانس بىتزينگ

استاذنا الكبير فلاح سائر الموقر

تحية اعجاب وتقدير وود ،

سلم محمدنا بيد السحر والامتنان مؤلفات المحدثه
الينا - واضافه الى مكتبته ليستفيد منها اهل العلم والمعرفة وعامة
الادب والاصناف - نرجو ونأمل انه قد يتقبل علينا في المستقبل
بالتواجد الذي القيم .

لعله في وقت قريب نريدنا بقره عنه الكتابات التي نشرت
مجموعه قاموس الاستاذ توفيق وهبي باللفه الكريم في العربيه . فانا
انوى القيام بكتابته تحت عمه هذا القاموس قريباً .
انني ساكونه محتاجاً لو تفضل سيادتكم باعطائي اذن
البيد ونصائح القيمة بهذا المصدر وتفضل بكتابتها
المستوره عمه القاموس باللفه الكريم او ايصال هذه الكتابات لي
اذا جاءه صكلاً .

مع التقدير والاعجاب والتمني الصالحه

بالصحه والعزم المبدع

المخلص
دكتور محمد بي بي

له ١٧٤٤/٣١
وهو ام دايه

حامی زانا و خورشید و مندره مافوستاس کر قاضی به نیتش کرم

نورخانه باستان

ماوانه خوارزم هر دم لا خورشید خنی دایم

نورسرای : دماوی مورخانی که در نورسنی شیوهی برنیزه
چند روزهی در صوبه ریایه دور دانی به دیاری بقره وانه کردم ...
گویی نورسرای که ... ده درین رستی به لایبر به هشتی عالم ... روونکرده
بیوگرافی عالم به وانا بر سرهای به هشتان روی به گدو به ریایه که زانستی
هانیای دایم که که دلاوه به ربانو سویداس نیشکشی شیوهی مندره و
به نیتش کرم .

نورسنی تپانی باستان . هر مندری و بیجی به هشتی عالم بود
هانی دایم ریایه تروا که در خورشیدم که درین بیجی به دایم به دایم
بکوتله ووه که دواهنه ای به دایم به دایم به دایم به دایم به دایم
خدمه گیانیوه . که دایم با ووه دایم نیتش کرم به دایم به دایم به دایم
که در نه سر ووه .

نیتش کرم به دایم به دایم به دایم به دایم به دایم به دایم
هوا دایم به دایم به دایم به دایم به دایم به دایم به دایم

بجو و کتابه

کوردستانی مورخانی / موقو / ۱۷۴۴/۳/۳۱

СССР Москва B 218 yd. Кривославского

g/18 K/67

Купечеством купечеству

له ناخی دلوه گهرمترین سه لوت لئ ده کم... هیوادارم له وپه پری خوشی و کامه رانیدا بیت... له ش ساغ و دم به خنده... دور له نه شکه نجه و گپرو گرفت.

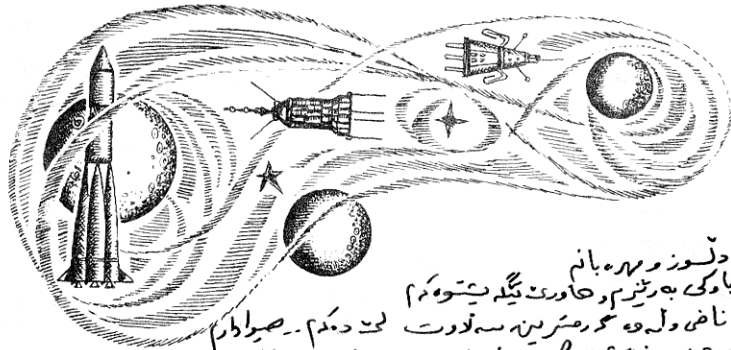
هه والی خیزانت ده پرسم و ده سته کانی ماچ ده کم...

ماموستا گیان که نه مړی ژوی شه مې و ۱/۵/۱۹۷۳ به به نه نها له ژوورده کم
ده رسمان نیسه دانیشتم خه یالی فراوانم مهیل و ناره زووی بینیت وای لئ کردم که
په لاماری قه له مکه کم دا و داخی دوری و ناخوشیم بۆت باس که موه. به یادی جار...
نه مړی ژویکی زور تم و ناخوشه... ناسمان شه ده فروشتی پروی موسکو ته و او تاریک
و ته ماوی و گرژ بووه... منیش جار جاره له په نجه رهی ژوورده که موه سهیری سروشت
ده کم که هر جاره جوړیک خوی ده گوری، رادیوی ژوورده که یشم موسیقاییه کی غه ربی
و ده کو گرامه کی تو که رژه که هاتم په سه را نه ویه... زیاتر دل کم کرایه وه... چیت بۆ
باسکم له موسکو که زور دل کم ناکریته وه زمانه که زور قورسه... ژبانی کو ماله لایه تی
باشه... به لام ناتوانم به پرونی باسی دوو جنس بکم که قسه کانت هاته دی... ناژهل...
زوری زوریان... شتیکیان زور جوان و سه رنج راکتیه نه ویش دیمه نی وه ستانی دوو
نه فسر له نریک گوری لنین که نریکه کی سه عاتیک ناب به هیچ جوړیک بجولین و ده کو
صنم دوی گوریان به شیه ویه که که موچر که به گیانی نینسانا دیت هینده جوان
ده گورین... نه وه زور خوشه. دیمه نی موسکو زور خوشه، نیستا چیمه نه کان سه وز
بووه... به رگی دره ختان قاوه بی و زهر و سه وز هینده کی دیمه نیان جوان کردون...

ماموستا گیان: نیستا له گهل خوشکه کوردستان به یه که ویه و ده درچوونمان بۆ بازار و
مطعم و جیگای پیوستی بی یه کتری درناچین، به راستی کیژیکی لئ هاتو و په وشت
به رزه که زورم به دل و خوا خوشی ویستم که نه وه گه وه هر دم ده ست که وت.

که گه یشتمه موسکو به درتزی وتی نه وه واقعه... دنیا به وایه... وه منیش وتم یه که
شت لیتره دا هیه باوه رمان به هه مسو زهرده خه نه یه کی دروست کراو نه بیت... به نریک
بوونه و دی نه و نافر تانه کی که چوایان پیمان ده که وئ و ماچمان ده کات بۆ نریک
بوونه و ده مان لییان باوه رمان پیمان نیسه... جا رهنه که نریک بوویته وه له مبه ستم که
بیرمانه.

چاوه کم زور حهز ده کم که جار جار کاغه زم بۆ بنوسی و باسی شاره که مان که هر
رژه جوړه نه ده بیت که له میژووی کوردا بوم باس که یت... وه زیاتر په یوه ندیمان به توند
بیت.

دلسوز و مهره بانم
باوکی به پرتزم و هاوړی تیگه یشتو ده کم

له ناخی دلوه گهرمترین سه لوت لئ ده کم... هیوادارم له وپه پری خوشی و کامه رانیدا بیت... له ش ساغ و دم به خنده... دور له نه شکه نجه و گپرو گرفت.
هه والی خیزانت ده پرسم و ده سته کانی ماچ ده کم...

ماموستا گیان که نه مړی ژوی شه مې و ۱-۵-۱۹۷۳ به به نه نها له ژوورده کم
ده رسمان نیسه دانیشتم خه یالی فراوانم مهیل و ناره زووی بینیت وای لئ کردم
که په لاماری قه له مکه کم دا و داخی دوری و ناخوشیم بۆت باس که موه به یادی
جار... به مړی ژویکی زور تم و ناخوشه... ناسمان شه ده فروشتی پروی موسکو ته و او تاریک
و ته ماوی و گرژ بووه... منیش جار جاره له په نجه رهی ژوورده که موه سهیری سروشت
ده کم که هر جاره جوړیک خوی ده گوری، رادیوی ژوورده که یشم موسیقاییه کی غه ربی
و ده کو گرامه کی تو که رژه که هاتم په سه را نه ویه... زیاتر دل کم کرایه وه... چیت بۆ
باسکم له موسکو که زور دل کم ناکریته وه زمانه که زور قورسه... ژبانی کو ماله لایه تی
باشه... به لام ناتوانم به پرونی باسی دوو جنس بکم که قسه کانت هاته دی... ناژهل...
زوری زوریان... شتیکیان زور جوان و سه رنج راکتیه نه ویش دیمه نی وه ستانی دوو
نه فسر له نریک گوری لنین که نریکه کی سه عاتیک ناب به هیچ جوړیک بجولین و ده کو
صنم دوی گوریان به شیه ویه که که موچر که به گیانی نینسانا دیت هینده جوان
ده گورین... نه وه زور خوشه. دیمه نی موسکو زور خوشه، نیستا چیمه نه کان سه وز
بووه... به رگی دره ختان قاوه بی و زهر و سه وز هینده کی دیمه نیان جوان کردون...

ماموستا گیان: نیستا له گهل خوشکه کوردستان به یه که ویه و ده درچوونمان بۆ بازار و
مطعم و جیگای پیوستی بی یه کتری درناچین، به راستی کیژیکی لئ هاتو و په وشت
به رزه که زورم به دل و خوا خوشی ویستم که نه وه گه وه هر دم ده ست که وت.

حفله‌ی نه‌ورۆز کرا زۆر خوش بوو وه به‌جلی کوردییه‌کی زۆر جوانی سلیمانیه‌یانه چووم
 که جینگای سه‌رسورمانی دانیشستوان بوو... شاییه‌کی جوانی کوردیم کرد له‌گه‌ل
 براده‌ران... به‌ویه‌ری سه‌ربه‌رزیه‌وه... وه باوه‌ر کردن به‌خۆم و به‌کیژی وه‌کو خۆم و کیژی
 کورده‌وه که شاییه‌که‌ی ئیمه‌ گرتنی په‌نجه به‌ویه‌ری پاک‌ی و دل‌سافی و جوانه‌وه‌یه... من
 و کوردستان بانگ‌کراین بۆ حفله‌ی (...؟) نه‌چووین. له‌گه‌ل براده‌ران چووین بۆ مطعم و
 به‌قسه‌ی خوش پامان بوارد... کورده‌کاغان زۆر باشن زۆر رێزمان لێ ده‌گرن... جیتی
 شانازین.

مامۆستا: زمانی پرووسی زۆر قورسه (ئۆچن ترونده) پیتوبستی به‌هیلاکی زۆر هه‌یه
 وه منیش ته‌نها رۆژی شمه و یه‌ک شمه‌م هه‌یه که پشوو یه‌ک بده‌ین و لێ پرسینه‌وه‌ی
 ده‌رس نه‌وه‌ش هه‌ر کاریکی گرانه، به‌لام مامۆستا‌کان زۆر باش و پرووخۆشن...
 ده‌رسه‌که‌یان لا سووک کردووین... مامۆستا‌کانم زۆریان خوش ده‌ویم زۆر پێزم ده‌گرن
 ده‌لێن تۆ زوو تێ ده‌گه‌یت و سه‌عی ده‌که‌یت... وه ئیستا زۆرترین کات گۆی له‌ رادیۆ و
 شه‌و سه‌یری تلفزیون و گفتوگۆ له‌گه‌ل کچانی داخلیه‌که‌م وه سه‌عی خۆشیم هه‌موویم
 دابه‌ش کردوه مامۆستا گیان... له‌ داخلیه‌که‌م که هه‌موومان کچین... پیاومان له‌گه‌ل
 نییه‌ وه‌کی داخلیه‌کانی تر وه هه‌ر له‌ عه‌ینی بنایه‌ ده‌رسمان هه‌یه زۆر خوشه... که‌ی بێ
 بیستم که دیت بۆ مۆسکۆ و ده‌عه‌تی ماله‌که‌مت به‌که‌م و قوبلی سوورت بۆ لێنین...
 خۆزگه‌م ده‌هاتی...

زۆر زۆر پێز و حورمه‌تم بۆ خێزانت...

خوشکه‌ کوردستان سه‌لامت لێ ده‌کات.

دلتۆزت

شکریه‌ ره‌سول

۱۹۷۳/۵/۱

ده‌س که‌وه که گه‌یه‌ته‌ عه‌سکه‌ به‌ دێتێرێ ورتی که‌وه و اعصه... دنیای
 وایه... وه منیش ده‌ویم یه‌ک ته‌ لێ ده‌دا که باوه‌رمان به‌م عه‌وه نه‌ده‌خه‌زێ
 دروسته‌ کرا و نه‌بێته... به‌زیل بوونه‌وه‌ی که وئاخه‌تانه‌ی که‌ جاویران
 پێمان ده‌که‌وه‌ و نه‌و ماچان ده‌کات بۆ نه‌زیک بوونه‌وه‌مان لێیان باوه‌رمان
 بیان نه‌یه... جار نه‌ نه‌زیکه‌ بوو بێته‌ وه له‌م به‌سم که‌ به‌رمانه...
 جاوه‌که‌م نه‌ر ده‌زده‌که‌م که‌ جار جار له‌م نه‌زیک بوو بێته‌ و به‌س کاره‌که‌مان که‌م رۆژ
 ده‌یه‌ به‌ ده‌یه‌که‌ له‌ عه‌ز ووت کوردا به‌م به‌س که‌ بێته... وه زیاتر به‌ یوه‌ نه‌یه
 به‌ نه‌زیکه‌ بێته...

حفله‌ی نه‌ورۆز کرا زۆر خوش بوو وه به‌جلی کوردییێ جوانی سلیمانیه‌یانه
 چووم که جینگای سه‌رسورمانی دانیشستوان بوو... شاییه‌کی جوانی کوردیم کرد له‌گه‌ل
 براده‌ران... به‌ویه‌ری سه‌ربه‌رزیه‌وه... وه باوه‌ر کردن به‌خۆم و به‌کیژی وه‌کو خۆم و کیژی
 کورده‌وه که شاییه‌که‌ی ئیمه‌ گرتنی په‌نجه به‌ویه‌ری پاک‌ی و دل‌سافی و جوانه‌وه‌یه... من
 و کوردستان بانگ‌کراین بۆ حفله‌ی (...؟) نه‌چووین. له‌گه‌ل براده‌ران چووین بۆ مطعم و
 به‌قسه‌ی خوش پامان بوارد... کورده‌کاغان زۆر باشن زۆر رێزمان لێ ده‌گرن... جیتی
 شانازین.

مامۆستا: زمانی پرووسی زۆر قورسه (ئۆچن ترونده) پیتوبستی به‌هیلاکی زۆر هه‌یه
 وه منیش ته‌نها رۆژی شمه و یه‌ک شمه‌م هه‌یه که پشوو یه‌ک بده‌ین و لێ پرسینه‌وه‌ی
 ده‌رس نه‌وه‌ش هه‌ر کاریکی گرانه، به‌لام مامۆستا‌کان زۆر باش و پرووخۆشن...
 ده‌رسه‌که‌یان لا سووک کردووین... مامۆستا‌کانم زۆریان خوش ده‌ویم زۆر پێزم ده‌گرن
 ده‌لێن تۆ زوو تێ ده‌گه‌یت و سه‌عی ده‌که‌یت... وه ئیستا زۆرترین کات گۆی له‌ رادیۆ و
 شه‌و سه‌یری تلفزیون و گفتوگۆ له‌گه‌ل کچانی داخلیه‌که‌م وه سه‌عی خۆشیم هه‌موویم
 دابه‌ش کردوه مامۆستا گیان... له‌ داخلیه‌که‌م که هه‌موومان کچین... پیاومان له‌گه‌ل
 نییه‌ وه‌کی داخلیه‌کانی تر وه هه‌ر له‌ عه‌ینی بنایه‌ ده‌رسمان هه‌یه زۆر خوشه... که‌ی بێ
 بیستم که دیت بۆ مۆسکۆ و ده‌عه‌تی ماله‌که‌مت به‌که‌م و قوبلی سوورت بۆ لێنین...
 خۆزگه‌م ده‌هاتی...

زۆر زۆر پێز و حورمه‌تم بۆ خێزانت...

خوشکه‌ کوردستان سه‌لامت لێ ده‌کات.

دلتۆزت

شکریه‌ ره‌سول

۱-۵-۱۹۷۳

وهرام دراز

برای زانا و گه‌وره و پایه‌به‌رز و دلسۆز مامۆستا شاکر فه‌تاحی به‌رێز و خوشه‌ویست.

پۆژتانی باش و هه‌موو پۆژتیکتان هه‌ر جه‌ژنه و پێ خوشی و شادمانی و کامرانی بیت. به‌گه‌یشتنی بیست ژماره‌ له‌ به‌سه‌ر هاته‌که‌ی به‌هه‌شتی کاکم سه‌ربلند و سوپاسگوزار بووم. ژماره‌یه‌یکم پرده‌ ژووره‌که‌ی خۆم دوو جارم هه‌رسی لاپه‌ره‌کانی خووتینده‌وه، دیاره‌ هه‌تا ناگر خوشتر و به‌تین ترین: - سه‌ماوه‌ر باشتەر ده‌کوڵێ، به‌نده‌ش له‌ به‌رئه‌وه‌ی که هه‌تا لاپه‌ره‌یه‌یکم ده‌خوتینده‌وه به‌قه‌ده‌ چهن‌دین لاپه‌ره‌ی نه‌نووسراوم وه‌بیرده‌هاته‌وه، به‌ده‌ست خۆم نه‌بوو دڵ ده‌کوژی به‌لان چاوه‌کانیشم به‌فرمیتسک هه‌له‌وه‌راندن ساردی ده‌کرده‌وه و دایده‌مرکانده‌وه.

ئێوه به‌م شاکاره‌ ته‌نها سه‌ری بنه‌ماله‌ی ئێمه‌تان بلند نه‌کرد و به‌س به‌لکو په‌وانی پاکێ زرده‌شتی موکریانی و قاضی محمدي نهمر و هه‌موو کوردیه‌کی یه‌که‌هنگ و کوردستان په‌رستان شاد و خه‌پۆ کردوه و به‌پاستی به‌پیتی توانا و تا ئه‌ندازه‌یه‌یکێ که شاره‌زاییه‌تان له‌ ده‌ست دا بووه‌ مافی ویتان پارازتوه. به‌لێ پیاوه‌تی و مرۆفایه‌تی و یه‌که‌هنگی و ئه‌مه‌گداری هه‌ر له‌ ئێوه‌ی خاوه‌ند بیروباوه‌ری پاک و یه‌که‌هنگ ده‌وه‌شیتوه و به‌س کاتیکی که ئێمه‌ له‌ سووبه‌ ده‌ریه‌ده‌ر بووین و له‌ په‌واندزی دا خۆمان گرته‌وه و خه‌ریکی په‌خشی گۆفاری زاری کرمانجی بووین له‌ پووی ئه‌وه‌وه که زۆرتین خوتینده‌واره‌کانی سلیمانی کۆنه‌ مووچه‌خۆری عثمانيان بوون و به‌ناوی به‌ندیاری و ناسیاری و ئایینه‌وه‌ زۆر تورکچیتییان ده‌کرد و ریشیان له‌ ئێمه‌ بوو چونکو مسته‌فا که‌مال و داروده‌سته‌ی وی دژی ئێمه‌ بوون. زۆرباش له‌ بیرمه‌ یه‌که‌مین که‌سیکی له‌ سلیمانی به‌ندیاریه‌تی له‌گه‌ڵ ئێمه‌ کرد و یارمه‌تی ده‌داین ئێوه‌ بوون وه‌ له‌ که‌رکووکیش مامه‌ندی که‌رکووکی و ئه‌شیری و له‌ هه‌ولێریش قه‌هرنی نافع ئاغا بوون، که‌وايه‌ شاره‌زایی و دۆستایه‌تی و برایه‌تی ئێوه‌ خۆی له‌ (۵۰) سال دده‌ات و ئیستاش به‌م شاکاره‌ به‌لێنی برایه‌تی و دلسۆزیه‌تی خۆتان تازه‌تر کردوه.

جا نازانم به‌چه‌ زاراوه‌ و راوییه‌کی ناسک و شیوا سوپاسیه‌کی که‌ شایانی شان و پایه‌ی ئێوه‌ بێ پیشکه‌ش بکه‌م له‌ یه‌زدانی پاک ئاواته‌ خوازم که‌ ته‌مه‌نتان درێژ کات و هه‌میشه‌ به‌خۆشی و ته‌ندروستی و به‌ری رابوێرن.

به‌نده‌ له‌ بابه‌ت به‌سه‌ر هاته‌که‌وه‌ چهن پێشنیازیکم هه‌یه‌:

- ۱- ده‌بوو له‌ جیاتی چیرۆک به‌سه‌رهات بنووسرایه‌ چونکو به‌سه‌رهات چتیکی راسته‌قینه‌یه‌ و چیرۆک نه‌فسانه‌یه‌.
 - ۲- ده‌بوو به‌سه‌رهاته‌که‌ له‌ (۵۰) لاپه‌ره‌ که‌مه‌تر نه‌بوایه‌، که‌لێک چتی گرنگی لێ فری دراوه‌ و کورت‌کراره‌ته‌وه‌.
 - ۳- گومان له‌ ده‌رمانداری دا نییه‌ فاته‌هی خه‌یزانی به‌هۆی دوکتۆر پۆسوودی هیندی که‌ پزیشکی تایبه‌تی بالیۆزخانه‌بوو کردی که‌ به‌دیدارتان شادیووم به‌دوورودریژی ئاگادارتان ده‌که‌م.
- ئێتر له‌ سوپاس و پێزانین و گۆزنووشی پتیوست چیترم له‌ ده‌ست نایه‌ت خودای تاک و ته‌نیا تا دێر نه‌مانی ئێوه‌مان لێ نه‌ستیه‌تی و هه‌میشه‌ به‌خۆشی و سه‌ره‌رزیه‌تی رابوێرن.

برای گچکه‌تان

گیو موکریانی

به‌نای خۆم و خانه‌واده‌که‌مان و هه‌موو

کوردیه‌کی موکری و کورد و کوردستان په‌رسته‌وه‌ سوپاسی خۆم دووپات ده‌که‌مه‌وه‌.

KURDISTAN PRESS

&

IMPRIMERIE KURDISTAN

FONDÉE EN 1915

Proprietair

GÎW MUKRIYANÎ

Arbil — Iraq

Phone : 191

مطبعة كردستان

تأسست

في كانون الثاني

١٩١٥

اربيل - عراق

چاپخانه گوی کوردستان

(« له‌ رێبه‌ندانی ١٩١٥ دامه‌زراوه‌ »)

خاوه‌ندی

گیو موکریانی

شه‌قامی مظفر - هه‌ولێز - عراق

ته‌له‌فون : ١٩١

به‌رواری ۱/۱۸/۱۹۷۳

به‌نای زانا و گه‌وره‌ و پایه‌به‌رز و دلسۆز مامۆستا شاکر فه‌تاحی به‌رێز و خوشه‌ویست

پۆژتانی باش و هه‌موو پۆژتیکتان هه‌ر جه‌ژنه و پێ خوشی و شادمانی و کامرانی بیت

به‌گه‌یشتنی بیست ژماره‌ له‌ به‌سه‌ر هاته‌که‌ی به‌هه‌شتی کاکم سه‌ربلند و سوپاسگوزار بووم. ژماره‌یه‌یکم پرده‌ ژووره‌که‌ی خۆم دوو جارم هه‌رسی لاپه‌ره‌کانی خووتینده‌وه، دیاره‌ هه‌تا ناگر خوشتر و به‌تین ترین: - سه‌ماوه‌ر باشتەر ده‌کوڵێ، به‌نده‌ش له‌ به‌رئه‌وه‌ی که هه‌تا لاپه‌ره‌یه‌یکم ده‌خوتینده‌وه به‌قه‌ده‌ چهن‌دین لاپه‌ره‌ی نه‌نووسراوم وه‌بیرده‌هاته‌وه، به‌ده‌ست خۆم نه‌بوو دڵ ده‌کوژی به‌لان چاوه‌کانیشم به‌فرمیتسک هه‌له‌وه‌راندن ساردی ده‌کرده‌وه و دایده‌مرکانده‌وه.

ئێوه به‌م شاکاره‌ ته‌نها سه‌ری بنه‌ماله‌ی ئێمه‌تان بلند نه‌کرد و به‌س به‌لکو په‌وانی پاکێ زرده‌شتی موکریانی و قاضی محمدي نهمر و هه‌موو کوردیه‌کی یه‌که‌هنگ و کوردستان په‌رستان شاد و خه‌پۆ کردوه و به‌پاستی به‌پیتی توانا و تا ئه‌ندازه‌یه‌یکێ که شاره‌زاییه‌تان له‌ ده‌ست دا بووه‌ مافی ویتان پارازتوه. به‌لێ پیاوه‌تی و مرۆفایه‌تی و یه‌که‌هنگی و ئه‌مه‌گداری هه‌ر له‌ ئێوه‌ی خاوه‌ند بیروباوه‌ری پاک و یه‌که‌هنگ ده‌وه‌شیتوه و به‌س کاتیکی که ئێمه‌ له‌ سووبه‌ ده‌ریه‌ده‌ر بووین و له‌ په‌واندزی دا خۆمان گرته‌وه و خه‌ریکی په‌خشی گۆفاری زاری کرمانجی بووین له‌ پووی ئه‌وه‌وه که زۆرتین خوتینده‌واره‌کانی سلیمانی کۆنه‌ مووچه‌خۆری عثمانيان بوون و به‌ناوی به‌ندیاری و ناسیاری و ئایینه‌وه‌ زۆر تورکچیتییان ده‌کرد و ریشیان له‌ ئێمه‌ بوو چونکو مسته‌فا که‌مال و داروده‌سته‌ی وی دژی ئێمه‌ بوون. زۆرباش له‌ بیرمه‌ یه‌که‌مین که‌سیکی له‌ سلیمانی به‌ندیاریه‌تی له‌گه‌ڵ ئێمه‌ کرد و یارمه‌تی ده‌داین ئێوه‌ بوون وه‌ له‌ که‌رکووکیش مامه‌ندی که‌رکووکی و ئه‌شیری و له‌ هه‌ولێریش قه‌هرنی نافع ئاغا بوون، که‌وايه‌ شاره‌زایی و دۆستایه‌تی و برایه‌تی ئێوه‌ خۆی له‌ (۵۰) سال دده‌ات و ئیستاش به‌م شاکاره‌ به‌لێنی برایه‌تی و دلسۆزیه‌تی خۆتان تازه‌تر کردوه.

- ۱- ده‌بوو له‌ جیاتی چیرۆک به‌سه‌رهات بنووسرایه‌ چونکو به‌سه‌رهات چتیکی راسته‌قینه‌یه‌ و چیرۆک نه‌فسانه‌یه‌.
 - ۲- ده‌بوو به‌سه‌رهاته‌که‌ له‌ (۵۰) لاپه‌ره‌ که‌مه‌تر نه‌بوایه‌، که‌لێک چتی گرنگی لێ فری دراوه‌ و کورت‌کراره‌ته‌وه‌.
 - ۳- گومان له‌ ده‌رمانداری دا نییه‌ فاته‌هی خه‌یزانی به‌هۆی دوکتۆر پۆسوودی هیندی که‌ پزیشکی تایبه‌تی بالیۆزخانه‌بوو کردی که‌ به‌دیدارتان شادیووم به‌دوورودریژی ئاگادارتان ده‌که‌م.
- ئێتر له‌ سوپاس و پێزانین و گۆزنووشی پتیوست چیترم له‌ ده‌ست نایه‌ت خودای تاک و ته‌نیا تا دێر نه‌مانی ئێوه‌مان لێ نه‌ستیه‌تی و هه‌میشه‌ به‌خۆشی و سه‌ره‌رزیه‌تی رابوێرن.

برای گچکه‌تان

گیو موکریانی

کۆری زانیاری کورد

الوزیرییه - بغداد

زۆر به پێژ مامۆستا شاگرد

سلاویک له دلهوه له گهڵ سۆز و ئیحترام

چهند رۆژێک له مه و پێش میهرنامه کهت مییشک و دلمی روون کردهوه، چهندجار به قهده درێژی و زهحمهتی نووسینه کهت سوپاسگوزاری کردم. دهبا له هه مان کاتی گه یشتنی ههر نه بێ به وهجهی وهفاکاری جوابه کهی بنووسمه وه بهلام پروات بێ به جۆریک مه شغه لهت و سه غله تی پهنگا و پهنگ و سهه ئاههنگ پابهندی کهم توانایی کردووم و فرسه تی لێ سه ندوم به حال ده په رژی مه سه ره ئه نجامی کردنی پیویستی موحامه له، بۆ میسال ده لیم نامه ی ئه وتۆ هه ن له دوو مانگ زیاتره به دیار هه لیککی له بار، جارئ وا له و دیو په رده ی عه ده من، جور ئهت ناکه م ده ست بۆ قه له م و کاغه ز به رم چونکه ده زانم به پیتی شیان نووسینم بۆ ناکرێ: کهوا بۆ جه نابت هانم دا به رخۆم و ئه و چهند دێره شروپه نووسی، پشت ئه ستوو رووم به وه چاوی لطف عه یب پۆشه و له تیلا یی جوانکاریتانه وه ئارایشتیکیش ده به خشن به نامه رووت و قوته کهم.

ئه وه ی نووسی بووتان، هیئنده سوو ده خشن بوو زهحمه تیکی تییدا به خه رجتان بر دیو وهک دانه و یله ی تو ده رو به خه رمان و تییشووم لێ پرکرد. ده می ئیته وه ماده ی (أویس القرني) وادیاره چار نییه ده بی وهک هه له راست بکرێته وه چونکه هه مسو سه رچا وهکانی که مه علومات لێ وه رگرتوون لێی لاده دن بۆ په چه له کیتیکی دیکه به نیسه بت کتیبه که ی لای منیش، روون کردنه وه ی دره ختی خانواده ی نووسه ره که ی که له به رتیکی فراوان پر ده کاته وه، له م رووه وه و له رووی لطف و هیمه تیشه وه ئه وه نده ی بلێ مه منونتم یاخوا هه ر بیتی بۆ سوودی گشتی و شه خسی و وهک نمونه ییکی هیمه تی به رز و گیانی زانسته په روهری ئه مه و ئه وه پی خوشبوستن و پێژ و ئاره زووی

برای خۆت

مسعود محمد

بسم الله الرحمن الرحيم

کۆری زانیاری کورد

المجمع العلمي الکوردی

الوزیرییه - بغداد

زۆر به پێژ مامۆستا شاگرد

سلاویک له دلهوه له گهڵ سۆز و ئیحترام

چهند رۆژه له ده و پێش میهرنامه کهت مییشک و دلمی روون کردهوه، چهندجار به قهده درێژی و زهحمهتی نووسینه کهت سوپاسگوزاری کردم. دهبا له هه مان کاتی گه یشتنی ههر نه بێ به وهجهی وهفاکاری جوابه کهی بنووسمه وه بهلام پروات بێ به جۆریک مه شغه لهت و سه غله تی پهنگا و پهنگ و سهه ئاههنگ پابهندی کهم توانایی کردووم و فرسه تی لێ سه ندوم به حال ده په رژی مه سه ره ئه نجامی کردنی پیویستی موحامه له، بۆ میسال ده لیم نامه ی ئه وتۆ هه ن له دوو مانگ زیاتره به دیار هه لیککی له بار، جارئ وا له و دیو په رده ی عه ده من، جور ئهت ناکه م ده ست بۆ قه له م و کاغه ز به رم چونکه ده زانم به پیتی شیان نووسینم بۆ ناکرێ: کهوا بۆ جه نابت هانم دا به رخۆم و ئه و چهند دێره شروپه نووسی، پشت ئه ستوو رووم به وه چاوی لطف عه یب پۆشه و له تیلا یی جوانکاریتانه وه ئارایشتیکیش ده به خشن به نامه رووت و قوته کهم.

برای خۆت
مسعود محمد

دستور و نشان
قدتانی نو و دو
۱۹۷۱/۲/۲۸

[illegible]

له رهځای ماوښتا لېوونو بایینه وه کښېه به زه نه کت له
باری به زیدیه کانه وه به ده ستم کت شت . به راځی رام زور هیه
له سره نه کښت و زور به دلته . هه له به نه دهی ناوونښانت
نازاغ هه له رهځای ماوښتا لېوونو بایینه و زور له مڼه نامه ی کم بو
ده وانه کوریت (به لام ناوونښتا ده لام پې نه کت شتوه . هه
بریارم دا له نامه یی کت بو ښووسم .

لهېر نه وهی من له سم، یزیدیه کان نه نوډسم نه سوې
چېنه پر سيار ټيټ لي ټېم : له چې کيښی عمره يه وه نه و باسست
وه ټير او نه سم کوردی ؟ له به عمره يي ته ټها نه و کښه هره
له و باره يه وه که تو ورت ټير او نه سم کوردی ، يا خود وه ټير او
که ي عمره يي عمره يي هره ؟ نه و سم چاره عمره يي که تو
ټېمست هينا وه له چې سم چاره يي کوردی یزیدیه وه ټير او نه
ته سم عمره يي ؟ ټها به دور و درېځی وه لای ټم پر سيار ټم
بده وه ، ټه نه زورم پوښه . هر هه ها له نه و کښه
که نه و له توانا هره ټه و ټم ره وانه که يټ . له نه و ټه
پوښتيان به هر چې نو وراوټ هره ټمات نه و

Baghdad - Sadoon 50-2-1
Tel. 63897

Date :

التاريخ: ١٤/١٢ / ١٩٧٤

Ex. 10

١٩٦٧/١٢/٢

بۆ وێژەری هەلکەوتوی کورد مامۆستا شاگرد فەتاح - بەرێز

کاتی خۆیندەنەوهی نامەت وە گشت کاتیکی ژینت شادبیت.

پێشەکی زۆر بەپەرۆشەوه نامە بەنرخەکەتم بەدەست گەیشت، زۆر دلشاد بووم بەوهی که نامەم لەلای تۆی بەرێز بۆ بیت.

وه هیوادارم که هەمیشە وشە جوانەکانت لە ئاسمانی کوردەواریدا گەشەدارین بۆ ڕووناک کردنەوهی بیروباوەری گشت کوردیک.

مامۆستا بەرێز:

ئەوهی که من نوسبووم دەربارە ی پەرتوکه بەنرخەکەتان (ئافەرتای کورد) دلۆپەیهک بۆ دەرچەقی ئێوهی بەرێز، که بەراستی پایەبەرزێن که له وێژە ی کورد بەگشتی و له پەخشانی کۆمەڵایەتی بەتایبەتی.

مامۆستای بەرێز:

راسته که ئەمەوێ باسی پەرتوکهکە ی تۆ بکەم له ئێستگە ی بێ تەلی بەغاوه. ڕەنگە چوارشەمە ی ئاینده سەعات ٨ شهو بتوانم باستان بکەن، هیوادارم که ئەو گۆشەیه بەگشتی جێگای ڕەزامەندی ئێوه و ویژارانی کورد بیت.

ئێتر له کوتایی نامەکەمدا ئەحوالی گشت مالهوه ئەپرسم تکایه سلامیکی تایبەتیم بگەینە مامۆستای بەرێز (شیخ محمد خاڵ).

ئێتر هەر ڕۆیت.

کامل بصیر

١٣٨٧/١٢/٢

بۆ وێژەری هەلکەوتوی کورد مامۆستا شاگرد فەتاح - بەرێز

سلامتە خۆشە نەوهی نامەت وە گشت کاتیکی ژینت شادبیت.

پێشەکی زۆر بەپەرۆشەوه نامە بەنرخەکەتم بەدەست گەیشت، زۆر دلشاد بووم بەوهی که نامەم لەلای تۆی بەرێز بۆ بیت. وه هیوادارم که هەمیشە وشە جوانەکانت لە ئاسمانی کوردەواریدا گەشەدارین بۆ ڕووناک کردنەوهی بیروباوەری گشت کوردیک.

ئەوهی که من نوسبووم دەربارە ی پەرتوکه بەنرخەکەتان (ئافەرتای کورد) دلۆپەیهک بۆ دەرچەقی ئێوهی بەرێز، که بەراستی پایەبەرزێن که له وێژە ی کورد بەگشتی و له پەخشانی کۆمەڵایەتی بەتایبەتی.

راسته که ئەمەوێ باسی پەرتوکهکە ی تۆ بکەم له ئێستگە ی بێ تەلی بەغاوه. ڕەنگە چوارشەمە ی ئاینده سەعات ٨ شهو بتوانم باستان بکەن، هیوادارم که ئەو گۆشەیه بەگشتی جێگای ڕەزامەندی ئێوه و ویژارانی کورد بیت.

ئێتر له کوتایی نامەکەمدا ئەحوالی گشت مالهوه ئەپرسم تکایه سلامیکی تایبەتیم بگەینە مامۆستای بەرێز (شیخ محمد خاڵ).

ئێتر هەر ڕۆیت.

کامل بصیر

ههولير

١٩٦٩/٤/٢

برای زۆر خوشهويست و بهريز جهنابی کاک شاکر

ئەم کاتەتان باش و لە یەزدانی پاکم گەرکە هەموو کاتیکتان بەپیتی مەرامی ئێمە هەر باشی بێ، دیارییه بەنرخەکان بەدوو دەستی شانازیوه وەرگرت بەرامبەر بەلوتفی بێ پایانی برایانی جهانبان که گەلیک جاری دیکەش لیمانت روون کردۆتەوه نه زمان و نه قەڵەمم تەوانای ئەوێ نیه که سۆپاسیکی نهک تەواو بەلکو بەنیوهیشتان بۆ بهجی بهیتی. لەوه زیاتر که له هەموو هەلکەوتیک گوتوووه و هەر ئەیلتیم (کاشکی ئەم گەله مالتویران و لی قەوماوهمان چەن ئەندامیکی وەکو مامۆستا شاکر فەتاحی راست و پاکو دلسۆزی هەبوايه) هیچی دیکە نازانم بیلێم.

کاکي بهريز چيرۆکی مەم و زین هەرچەنده له ئاسمانی ئەدەبی کوردا پایەییکی زۆر بەرز و تاییهتی هەیه بەلام ئەم لیکۆلینهوه بەنرخە جهانبان بهتەواناییکی زۆر بەتین و چراییکی زۆر بەئیشقی دلسۆزانە ئەدەبی پایەکی ئەوهندی دیکە بلند و مافەکی گەلیک زیاتر روون کردۆتەوه. یاخوا تا دیرزەمان و تا گەلیک مافی واتان لێ وەرئەگیرێ هەر بژین بەتەندروستی و دل شادی بۆمان.

بەبۆنە ئه و لیکۆلینهوه بەنرخە بەدل ئارەزووم کرد که ئەمجاردەش چیرۆکەکه بەشینهیی بخوێنمهوه کهچی داخەکه م هەرچەن لەناو کتێبخانەکه م گەرام ئەوی پیرەمێردم هەبوو نەمدۆزیوه و له هەموو کتێبخانەکانی ههولیریش نه مابوو. تەنها ئەوی مامۆستا گیو هەیه که بەراستی باش تێی ناگەم. ئەمجا نازانم ئایا له سلیمانی له نوسخەکی مامۆستا هەزار که بەلامهوه باشتربیانە یا هی پیرەمێرد مست ئەکەوی یا نا، مامۆستا ڕەشوانی زۆر سەلام و حورمەتی هەیه.

ئێتر هەر بژین کاکي خۆم

برای دلسۆزان

عبدالقادر قەرگەیی

ههولير
١٩٦٩-٤-٢

برای زۆر خوشهويست و بهريز جهنابی کاک شاکر

ئەم کاتەتان باش و لە یەزدانی پاکم گەرکە هەموو کاتیکتان بەپیتی مەرامی ئێمە هەر باشی بێ، دیارییه بەنرخەکان بەدوو دەستی شانازیوه وەرگرت بەرامبەر بەلوتفی بێ پایانی برایانی جهانبان که گەلیک جاری دیکەش لیمانت روون کردۆتەوه نه زمان و نه قەڵەمم تەوانای ئەوێ نیه که سۆپاسیکی نهک تەواو بەلکو بەنیوهیشتان بۆ بهجی بهیتی. لەوه زیاتر که له هەموو هەلکەوتیک گوتوووه و هەر ئەیلتیم (کاشکی ئەم گەله مالتویران و لی قەوماوهمان چەن ئەندامیکی وەکو مامۆستا شاکر فەتاحی راست و پاکو دلسۆزی هەبوايه) هیچی دیکە نازانم بیلێم.

کاکي بهريز چيرۆکی مەم و زین هەرچەنده له ئاسمانی ئەدەبی کوردا پایەییکی زۆر بەرز و تاییهتی هەیه بەلام ئەم لیکۆلینهوه بەنرخە جهانبان بهتەواناییکی زۆر بەتین و چراییکی زۆر بەئیشقی دلسۆزانە ئەدەبی پایەکی ئەوهندی دیکە بلند و مافەکی گەلیک زیاتر روون کردۆتەوه. یاخوا تا دیرزەمان و تا گەلیک مافی واتان لێ وەرئەگیرێ هەر بژین بەتەندروستی و دل شادی بۆمان.

بەبۆنە ئه و لیکۆلینهوه بەنرخە بەدل ئارەزووم کرد که ئەمجاردەش چیرۆکەکه بەشینهیی بخوێنمهوه کهچی داخەکه م هەرچەن لەناو کتێبخانەکه م گەرام ئەوی پیرەمێردم هەبوو نەمدۆزیوه و له هەموو کتێبخانەکانی ههولیریش نه مابوو. تەنها ئەوی مامۆستا گیو هەیه که بەراستی باش تێی ناگەم. ئەمجا نازانم ئایا له سلیمانی له نوسخەکی مامۆستا هەزار که بەلامهوه باشتربیانە یا هی پیرەمێرد مست ئەکەوی یا نا، مامۆستا ڕەشوانی زۆر سەلام و حورمەتی هەیه.

برای دلسۆزان
عبدالقادر

دیداری دووهمی چیرۆکی کوردی
شاگرد فەتاح لە ریزی پێشەوه لە ناوەرێستدا، ژمارەیهکی زۆر له شاعیران و
ئه‌دیباانی تر له وێنه‌که‌دا ده‌رکه‌وتوون

بۆ ماموستای زۆر به‌ریزی خۆم
پێش‌که‌مه

پێش‌که‌می به‌گه‌رمیه‌که‌وه زۆر له‌ هه‌وای ئێمه‌ستان ئه‌م کۆمه‌ڵه‌یه‌که‌م
که‌ هه‌میشه‌ له‌ دێره‌ی خۆش و گه‌رمه‌یه‌یه‌. زۆر سه‌راوه‌ له‌ دایه‌ی مام
پێش‌که‌مه‌ که‌م.

ماموستا. ئه‌ی بۆری که‌ تانیستای ئه‌م تانیوه‌ به‌ خه‌مه‌ته‌ به‌گه‌م
چۆنه‌ که‌ له‌ گه‌رمه‌یه‌یه‌ ته‌یه‌ن بۆم به‌ ماموستای سه‌ره‌ تانی له‌ ناخه‌یه‌یه‌
خۆن و نه‌ و گه‌رمه‌یه‌یه‌ ته‌یه‌ن بۆم به‌ ماموستای سه‌ره‌ تانی له‌ ناخه‌یه‌یه‌
بۆ.

به‌ ئێمه‌ ته‌یه‌ن بۆم به‌ گه‌رمه‌یه‌یه‌ ته‌یه‌ن بۆم به‌ گه‌رمه‌یه‌یه‌ ته‌یه‌ن بۆم
ناخه‌یه‌یه‌. جازۆر به‌ به‌ ته‌یه‌ن بۆم به‌ گه‌رمه‌یه‌یه‌ ته‌یه‌ن بۆم به‌ گه‌رمه‌یه‌یه‌
ته‌یه‌ن بۆم به‌ گه‌رمه‌یه‌یه‌ ته‌یه‌ن بۆم به‌ گه‌رمه‌یه‌یه‌ ته‌یه‌ن بۆم به‌ گه‌رمه‌یه‌یه‌
ماموستا.

خۆشکه‌ آهسته‌ به‌ ئه‌له‌ جاف و خۆشکه‌ پاکێزه‌ هه‌روه‌یه‌ به‌ ته‌یه‌ن بۆم
ته‌یه‌ن بۆم به‌ گه‌رمه‌یه‌یه‌ ته‌یه‌ن بۆم به‌ گه‌رمه‌یه‌یه‌ ته‌یه‌ن بۆم به‌ گه‌رمه‌یه‌یه‌
که‌ له‌ ته‌یه‌ن بۆم به‌ گه‌رمه‌یه‌یه‌ ته‌یه‌ن بۆم به‌ گه‌رمه‌یه‌یه‌ ته‌یه‌ن بۆم به‌ گه‌رمه‌یه‌یه‌
ته‌یه‌ن بۆم به‌ گه‌رمه‌یه‌یه‌ ته‌یه‌ن بۆم به‌ گه‌رمه‌یه‌یه‌ ته‌یه‌ن بۆم به‌ گه‌رمه‌یه‌یه‌
درا و ته‌یه‌ن بۆم به‌ گه‌رمه‌یه‌یه‌ ته‌یه‌ن بۆم به‌ گه‌رمه‌یه‌یه‌ ته‌یه‌ن بۆم به‌ گه‌رمه‌یه‌یه‌
و خۆشکه‌ به‌ ته‌یه‌ن بۆم به‌ گه‌رمه‌یه‌یه‌ ته‌یه‌ن بۆم به‌ گه‌رمه‌یه‌یه‌ ته‌یه‌ن بۆم به‌ گه‌رمه‌یه‌یه‌

مۆتایه‌یه‌ چۆن
هه‌میشه‌ به‌ ته‌یه‌ن بۆم به‌ گه‌رمه‌یه‌یه‌ ته‌یه‌ن بۆم به‌ گه‌رمه‌یه‌یه‌
21/2

نوسروخانه ی
[پروژه ی خوشه واری کورد]
سیانی - گهره کی شویش - پنجه
۱۹۷۶/۸/۱۵

لر به ریز به روه به ری نووسروخانه ی گشتی صلا ح الین
بابه ت - پینگی کردی دیاری نووسروخانه کر تاپن .
له دوی ریز گرتن و پینگی خوشه واری [نووسروخانه ی پروژیه ی
خوشه واری کورد] خای خوشه که نه م بست نووسروه ی به ره می
خویشان پینگی بهات ، بو که لک و هاکه ی خوشه واری نووسروخانه کر تاپن
لها به که پینگی نبون و نا کارسان به مودن .
پیر سوپاس .

شاکر فتح احمد
[خانه ی نووسروخانه ی پروژه ی خوشه واری کورد]

ناوی نووسروه کان :

(۱) - نه ده گشت	(۱۱) - سوپان نه تون
(۲) - کورت	(۱۲) - سوپان
(۳) - کاربالری	(۱۳) - عمر خنام
(۴) - دیشالری	(۱۴) - ملاکانه همه
(۵) - لوپن باستر	(۱۵) - داخوی موکریانی
(۶) - مادام کوری	(۱۶) - گشتی شار بازر
(۷) - هرزگی موزین له ته رزور	(۱۷) - سوپان
(۸) - کورماری نه قلاتون	(۱۸) - پینگی
(۹) - پینگی کان و کاپینی پیری	(۱۹) - هله به هه درامان
(۱۰) - هارگی به که مبه مده دم دقاها	(۲۰) - زلوه ر

بوشا کشتاج

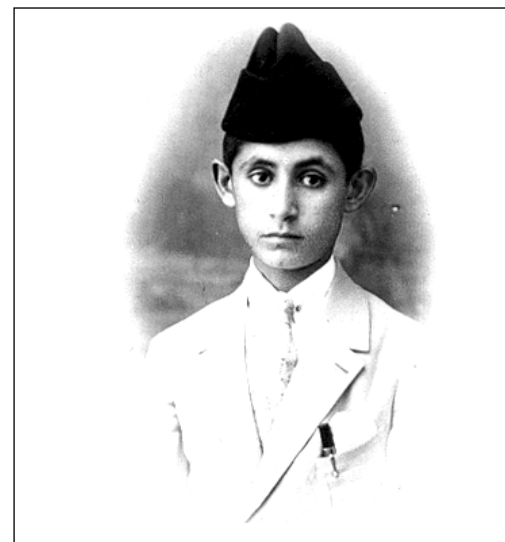
خزوه فی نه ده ب و ر زشتیری کردی نه زشتیرین سیدالی هه ره به زری شرافت شیرزی
کورد به لایه ی نه کیتی نه دیب و نووسروه لانی کورد به بزندی سینه م سپهر جانی شیرزی کوردی به ده
ته زانی و ریز گرتنی نه م به نه کی سه ر شانی خزی ده زانی موزله نه م جهارگی و درنالی
بودن له م ریزه پیرزه لاکه خزوه فی چالکی گهل و نه ده بی کورد ریشانی کورد ...
شیرسه ره زری و نه م نه ریزیشانی بزده خزانین .

پد کیتی نه دیب و نووسروه لانی کورد

۱۹۷۶ - ۹ - ۱۱

شاكر فەتاح لە لوبنان - بەیروت، سالی ١٩٣٢

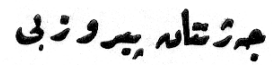
شاكر فەتاح لە تافی مندالی

١٩٣٢/١/٤

عین عەرعار
١٩٣٢/١/٤

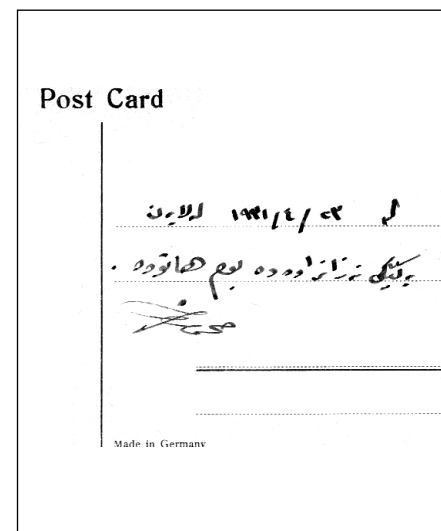
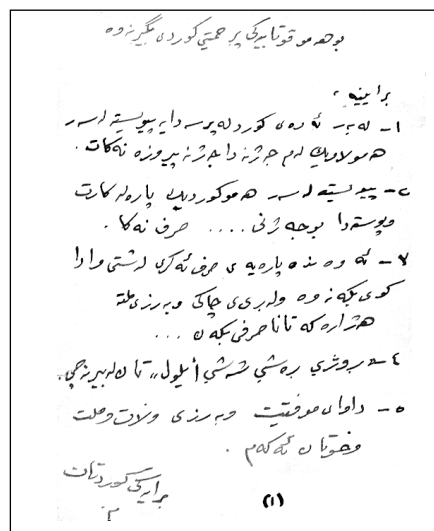
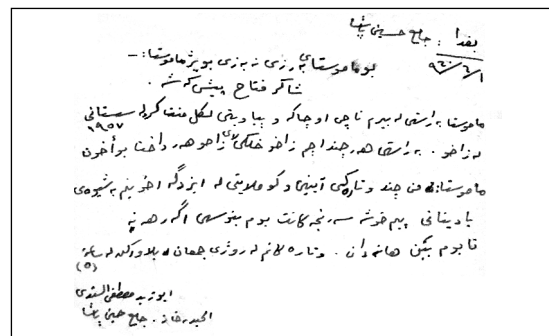

نه واجیزن هات به به زمو خوشی
عالم شرابی سروری نوشی
کوردی دل سوتاولم روژه یادی
شهیدی کرد وماته می پوشی

اکام
عبد

پیرست

- 5 ټاکړی
- 8 میټووی ناوچه‌ی ټاکړی
- 17 زه‌ویناسی ناوچه‌ی ټاکړی
- 30 له‌هاوینه‌هه‌واره‌کانی ټاکړیدا
- 38 کومه‌لایه‌تی ناوچه‌ی ټاکړی
- 46 په‌وشت و خوو و نه‌ریت له‌ناوچه‌ی ټاکړیدا
- 59 خوشرابو‌واردن له‌ناوچه‌ی ټاکړیدا
- 67 روښن‌بیری ناوچه‌ی ټاکړی
- 71 هو‌ی دواکه‌وتنی ناوچه‌ی ټاکړی و چاره‌سه‌رکردنی
- 78 پرسه
- 84 چوڼ رابو‌تیرین
- 87 یه‌زیدیه‌کان و ټایینی یه‌زیدی
- 87 پی‌شه‌کی
- 118 په‌وشت و خووی یه‌زیدیه‌کان
- 131 چینه‌ ټایینی‌ه‌کان
- 176 چیرې‌وکی هم‌ و زین له‌ته‌رازوودا
- 197 دام‌او‌ی موکریانی
- 211 مه‌لا کاکه‌ حه‌مه
- 227 زی‌وهر
- 243 بیتکه‌س
- 261 کاکه‌ حه‌مه‌ی مه‌لا که‌ریم هاتوته‌وه مه‌یدان
- 268 سپینه‌ماکانمان
- 273 چاو‌پتکه‌وتن‌پتک
- 276 حاجی قادری کو‌بی
- 301 میټووی گوزانی ئینتی‌باه

491	شخصيات بارزة من نساء الأكراد
497	آراء حول المرأة الكردية
494	(تقييم الدكتور طه حسين لمقال لي عن المرأة الكردية)
495	(تقييم الدكتور كامل البصير لكتابي - المرأة الكردية)
497	چهپكيت نامه

307	ميژووي گۆرانبي (إنتباه)
318	ئاھەنگی ڕۆشنییران
359	ميژووي كۆمه‌لی زانستی كوردان
379	پرشنگی ئازادی
380	رێگایەك بۆ پێشكەوتن
386	نەورۆز
396	پێكەنین پرشنگ دەدات له ژین
398	پێكەنینی كوردەواری
422	پێكەنینی جیهانی
451	مجموعة مقالات الأستاذ الشهيد شاکر فتاح باللغة العربية
451	صفحات مشرقة من تأريخ مكافحة الأمية في كردستان جمعية المعارف الكردية في السليمانية ...
456	المؤتمر المكتبي الرابع
456	المشاكل التي تواجه الثقافة الكردية وطرق معالجتها
462	نبذة تأريخيه عن أحمددي خاني وتحفته الخالدة - مم وزين
465	«بذة تأريخية عن (اللياذة) وصاحبها هوميروس
468	مقارنة أدبية بين قصتي (مم وزين وألياذة)
471	جمال المرأة الكردية
472	ملابس المرأة الكردية وزينتها
474	الأسرة الكردية
475	المرأة الكردية في الحب والزواج
476	الخطف والهرب والتعقيب
477	جريمة الزنا
477	أستاذ المرأة الكردية
479	اتقوا الله يا أولياء البنات!؟
480	سيدتي كوني امرأة طيبة
481	مكانة الخادمة الكردية
483	مشاكل المرأة الكردية وأسباب تخلفها
485	الزواج من الأجنيات
486	الطفل الكردي ملك غير متوج
487	الأخ الأكبر لص العائلة